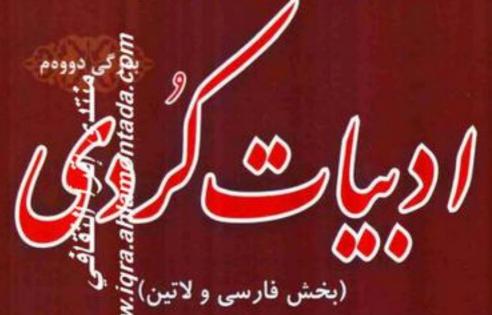

مجموعه مقالات نخستين همايش بين المللي

دانشگاه کر دستان پژوهشکدهی زبان و ادب کردی

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتُدى إقراً الثُقافِي)

براي دائلود كتابهاى معتلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافي)

بۆدابەزاندنى جۆرەھا كتيب:سەردانى: (مُنتدى إقراً الثُقافي)

www.igra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

كۆمە نە وتارى يەكەمىن كۆرى نيونە تە وەيى ئەدەبى كوردى

(بەشى كوردى)

كۆمە نە وتارى يەكەمىن كۆرى نيونە تە و ەيى ئەدەبى كوردى نە زانستگاى كوردستان

بەشى كوردى

سالی ۱۳۸۹ههتاوی (۲۰۱۰ زایینی)

ناوی کتیب: کومه له وتاری یه کهمین کوری نیونه ته وه یی نهده بی کوردی له زانستگای کوردستان

دەبىرى زانستى: نەجمەدىن جەبارى

نڤیساران: فهخرهدین ئامیدیان، ههورامان بههرامی

نۆبەتى چاپ: يەكەم

تيراژ: ٥٠٠ دانه

ناوهندی بلاو کردنهوه: تویژینگهی زمان و ئهدهبی کوردی- زانستگای کوردستان

پێڕٮٮت

بەرپومبەرى كۆر:
وه ناو خوا که دههنده و دلوّڤانه
بهشی یهکهم - ئهدهبی بهراورد
د ئيبراهيم احمد شوان
بهراوردیّ لهنیّوان شیّخی سهنعانی فهقیّ تهیران و تیّکستیّکی عهرهبیدا
د. ړهئوف عوسمان
ړ هنگدانهوهی قورئان له هۆنراوه کانی نالیدا به پێی زانستی جوانناسی۳۰
د. عەبدوللا رەسولنژاد
دەنگدانەوەي چاكسازى ئايينى و كۆمەلايەتى لە شعێرى حاجى قادر كۆيى و
گولاله درووديان
بەراوردى شيعرەكانى «عەبدوللا پەشێو» و «مێهدى ئەخەوان سالس»
بهشی دووهم- ئهده بی مندالآن
ئەحمەد شەبانى
شیعری مندالان له غیابی مندالدا
حەمەسالاح فەرھادى
لهبارهی ئهدهبی مندالانهوه
بهشی سێیهم- فولکلوّر
عەلى مەحموودى
ئاوړدانهوهيهک له پێکهاتهی «لايهلايه» کورديه کان
د. عەبدوللا ياسين ئاميّدى
ړ هنگدانهو هی ئافر هت له پهندی پێشیناندا
د. سەلاح موحەممەد سەلىم مەحموود ھرۆرى
سترانا فولکلوری وخزمهتا دیروّکا کوردان
بهشی چوارهم - میرژووی ویرژه
د. مەولود ئيبراھيم حەسەن
ئێران و سەرەتايەک بۆ مێژووى ئوستوورەي كورد
محهممهد عهلى قهرهداغى
دەستخەتەكانى شانامەي كوردى لە كتێبخانەكەمدا
محەممەد رەشىد ئەمىنى پاوە
دەسنووسناسى و پێناسەى چەند دەسنووسێكى ئەدەبى كوردى
د. سەلام ناوخۆش بەكر
کاکهییهکان و زمانی نهتهوه یی و ئایینی و نووسراوه ئایینییهکان۲۱۱

ئەيوب رۆستەم كەرىم
گولّبژیریّک له سرووده پیروّزه کانی یارسان۲۲۱
د. بهختیار سهجادی
مێژوونووسی ئەدەبی له ئەدەبی کوردیدا۲۳۸
د. فوئاد ړەشىد محەمەد
مێژووی ړهخنهی ئهدهبی کوردی
مەنسوور رەحمانى
ويەردەو وێژەو ھۆرامى
ﻪﺷﻰ ﭘێﻨﺠﻢ- ﺭﻩﺧﻨﻪ
حسهين موحهممهدزاده
سهرهنجیّک له سهر پهیوهندی نیّوان دین و خوّشهویستی له ئهدهبی زاره کی کوردیدا
نەجم خالىد نەجمەددىن ئەلوەنى
ئاستەكانى گۆشەنىگاى حەكايەتخوانى ھەمووشتزان
عەلى قاسمى
پارامێتری بینین له بهرههمهێنانی ماناکانی دەقی شیعریدا
كولسووم عوسمان پوور
پانتای وشه له دیوانی مهولهویدا و روّلی له گهشهپیّدانی شیعری کوردی
د . مەريوانى عومەر دەوللەت
تەكنىكە ھونەرىيەكانى دىالۆگ
ياسر حەسەن محەمەد تاھر
دینامیکا _پ وناهی و تاریێ د ئاڤاکرنا _پ یتما شعریدا
د. هادی ریزوان
سەرنجێکی حەجنامەکانی «نالی»
د. نەجمەدىن جەبارى
سەرنجێک بۆ بناخەکانی مێژوویی چیرۆکی «مەم و زین»
فه یزوللا پیری
شامی له نزیکهو
رەحيم لوقمانى
عەرووز و كێشى شيعرى كوردى
سهلما ساعدى
قسەملانىّ
رەمەزان حەجى قادر
كارتيّكرنا فولكلۆرى ل سەر رۆمانا بليجان

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

عومهر محهمهدى
چەمک و ناوەرۆک له چیرۆکی هاوچەرخی کوردیدا
د.موحهممهد ثهحمهد سهعید (کهساس جهبباری)
کاریگەری دابرِان له تێکسته شیعرییه کانی «مەولەوی»دا
كاوەيس سوورە
کاریگەری ئەدەبیاتی کوردی له سەر کۆمەلگا و کولتوور
كوورش ئەمىنىنودشە
کاریگەری مەی و هەرمانۆ ساقی لاو "مەولەوی"یەوە
فەردىن عەبدى
لیّکدانهوهی هیّرمینوتیکی- فوّرِمالّیستی شیعری «شار»ی سوارهی ئیلخانیزاده
د. حەسەن سەرباز
مهلای جزیری له نیّوان عیشقی حهقیقی و عیشقی مهجازیدا
د. ئەحمەد زۆراوى
مهولهوی کورد و ویستی ئازاد
د. سەلام فەرەج كەرىم
ناسینهوهی «قادر» له هوّنراوه کانی «کوردی»دا
د . ثازاد عەبدولواحد كەريم
نیگەرانی له مەرگ له فەلسەفەی شیعری «گۆران»دا
د. ئەسكەندەر مۆراد <i>ى</i>
هەستى نۆستالژا و ئەزموونى شهوودى لەقەسىدەى«شارى شارەزوور»ى نالىدا
بهشی شهشم- زمان
ړهئوف مهحموودپوور
چەمكى زمان و بزاڤى زمانپارێزى لە ړەوتى ړۆشنبيرى كوردى لە سەردەمى كلاسيكدا
كاميل سەفەريان
گرنگايەتى زمانى ھۆرامى لە لێكوڵينەوەى فەھلەوياتى كۆن٧٠٨
ئەحمەد ئەحمەديان
ویژهی کوردی و زمانی پیّوهر
عادل محممدپوور
ر همزی ماننهوه یی و جوانخاسیی زمان و شیعری کوردی هۆرامی

وه ناو خوا که دههنده و دلوّڤانه

ههر وه ک ههمووان ئاگادارن، ئهدهبی کوردی وه ک ئهدهبی زۆریّک له گهلانی خۆرههلاتی ناڤین، کامل و دیرین و دهولهمهنده؛ بهلام هیّندی هۆکار وه ک زهنجیریّک دهست و پیّی دابهستووه و نهیهیّشتووه که تا ئیّستا بهو جۆرهی که شیاوی ئهم ئهدهبه لهمیّژینهیه، خوّی بنویّنیّ، گهماروّیی له نیّوان ئهدهبی گهلانی دراوسیّدا که همر کام له روّژگارانی پاش ئیسلام، به ماوهی چهندین سهده دهسهلاتیان له پشتهوه بووه، نهبوونی دهسهلاتیکی ئهوتو له پشت ئهدهبی کوردی، دابرانی کورده کان له یه کتری به هوّی جوگرافیای جوّراوجوّری ههریّمه کهیان و لهم دواییانهشدا، دانانی سنووری ئیستیعماری، کهلک لیّوهرنهگرتنی هیّندی له زانایان و بلیمهتانی کورد له زمان و ئهدهبی خوّیان، نه ختیّکن لهو هوّکارانه که نهیانهیّشتووه ئهم ئهدهبه، به ئاواتی دلّی خوّی، گهشه بکا و پهل بهاویژیته ده ره وه ی کورده واری.

سهرباقی تهواوی ئهم گرفتانه، له ماوهی ههزار سالّی پیشوودا ئهم ئهدهبه نهتهنیا ههر نهدوّراوه، به لکوو به ئهو پهری هیزه وه شان به شانی هه لاتی کورد، خه لاتی پیبه خشیوه و ههوراز و نشیّوه کانی له گهل بریوه و توانیویه تی زام و ئه قین و سالاری و کوّیله یی گهله کهی بچریّنی و له ههر چه شنیّک له چه شنه کانی ئهدهبیدا، شاکار بخولقیّنی

به لام ئهو کارانهی بۆ ئهم ئهدهبه کراوه، ویّرای پربایه خییان -دانی پیانیین - ئهوتو نهبووه. ئیستایش بهشیکی ههره زوّری ده ستنووسه کان، توّزی فه راموشییان له سهر نیشتوه و ریّگهی کتیبخانهی کوردییان پیشان نه دراوه؛ ئیستایش لیّکوّلینه وه یه کی بنه ره ی و پربایه خله له له لیستایش لیّکوّلینه وه یه بنه به نه نه کاره گرینگهی به نه نه نه کراوه که جیّی خوّی بوو دامه زراوه یه ک به ره سمی ئهرکی به ئه نجام گهیاندنی ئه و کاره گرینگهی به ئه ستوّ گرتبا؛ ئیستاش زوّرینهی تویژینه وه کان له سهر میژووی ئه ده بی کوردی و چه شنگه لی ئه ده بی کرچ و کالّن؛ ئیستاش زوّریّک له به یت و مه ته ل و چیروّکه کان کوّ نهبوونه وه و له بهر لافاوی تیاچووندان؛ ئه ده بی به راورد کاری، پیّویستی به پیّراگهیشتنی زیاتر ههیه؛ ئیستاش زوّریّک له شاکاره کانی ئه ده بی کوردی به گهلانی جیهان و تمنانه به دراوسیّکانیشمان نه ناسراون؛ ههروه ها چهندین و چهندین بابه تی بنه ره تی دیکه له بواره جوّراوجوّره کاندا که پیشانده ری ریّگایه کی دوور و دریژه و پیّمانئه سه لمیّنی که له روّر گاری به جیهانی بووندا به شیّک له ناسنامه ی ئیمه، ئه ده بی ئیمه نه ده به دیرینه و خوه روزوانی گهل ناهیلیّ که ماموّستایان و خویّند کارانی کورد هه روا ده سته و نیراگه یشتنی نهم ئه ده به دیرینه و چاوه روانی گهل ناهیلیّ که ماموّستایان و خویّند کارانی کورد هه روا ده سته و نهرآوی دانیشن.

بهستنی کۆڕ و کۆبوونهوه به شێوهی زانستی، یه کێکه لهو ڕێگایانهی که ئهتوانێ توێژینهوهی ئهدهبی کوردی دهولهمهندتر و بهڕۆژتر بکات. ئهم کۆڕه -که ناوی یه کهمین کۆڕی زانستی لێنراوه - یه کهمین ههنگاوه که ناوهندی توێژینهوهی زمان و ئهدهبی کوردی سهر به زانستگای کوردستان له ئاستی نێونهتهوهییدا ههلیئهنێ بهو هیوایه که ههر دوو سال کۆرێک لهم چهشنه بۆ خزمهت به ئهدهبی کوردی ببهسترێ. ئهگهر تهوهره کانی

ييشهكى

هەنگاوى يەكەممان بە شێوازێكى گشتى دابين كراوە، بەرنامە ئەوەيە لە كۆڕەكانى دواتردا تەوەرەكان جوزئى (پاژى) بكرێتەوە ھەتا زنجيرەى كۆرپەستنى كوردستانناسى رۆژبەرۆژ زانستىتر و رێكوپێكتر دەربێت.

ههر وه ک ئاماژه ی پیکرا، ئهم کوّره ته نیا هه نگاویکه بو گهشه پیدان به تویژینه وه ی ئه ده بی له میزینه ی کوردی و گهیشتن به و ئاسته ی که له هه لسوراندنی کوّریکی زانستیدا ئه بی بین. بو گهیشتن به مه به سته، ئه م ئازیزانه ئه رکی قورسی داوه ری و تاره کانیان به ئه ستو گرت و له گه ل ئه وه شدا ناوبه ناو ریتوینییان کردین که پر به دل سپاسیکی گهرم و نه براوه یان ئاراسته ده که م: به ریزان دو کتور جهمال ئه حمه دی، دو کتور محمه د ئیرانی، کاک عه دنان به رزنجی، کاک مه نسوور ره حمانی، دو کتور هادی ریزوان، دو کتور عه بدوللا ره سولنه ژاد، دو کتور به ختیار سه جادی، دو کتور حمه د خالد غه ففاری، کاک سه جادی، دو کتور حمه دی مورد و خرود الله خوانی، دو کتور هادی یوسفی.

بۆ به ئەنجام گەیشتنی ئەم كۆرە زانستییه، كەسانیکی زۆر پیمانەوە ماندوو بوون و له تەنیایی هەولدانماندا به پیرمانەوه هاتن و لهگەلمان بوون به ریبواری ئەم ریگه: بەریزان دوكتۆر غولامحوسین كەریمیدووستان (سەرۆکی پیشووی زانستگا)، دوكتۆر جەهانشیر ئەمینی (سەرۆکی ئیستای زانستگا) كه بۆ هیچ كاریک دریخیان لینه كردین. بۆ زەحمەتەكانیان سەری كرنۆش دائەنەوینم.

پیّویسته سپاسی نهبراوه ئاراستهی دوو ماموّستای خوّشهویست و دلّ ئاوهدانی گهل، کاک ئهحمهد قازی و کاک ماجد مهردوخ روحانی بکهم که باوکانه دلگهرمیان ئهداینی و له دوو روّژی بهریّوه چوونی کوّره کهیشدا بوّ بهخیّرهاتنی میوانه کان لهگهلمان بوون. ههروه ها ئهم بهریّزانه له ههوراز و نشیّوه کاندا هاریکاریان کردین: له سهرووی ههموو ناوه کاندا دو کتوّر عهبدوللا رهسولنه ژاد، دهبیری ئیجراییه که بی وچان ریگاکانی لهگهلمان بری و له ههموو ههنگاوه کاندا هاوری بوو؛ به ههمان شیّوه دو کتوّر عهبدوللا سهلیمی (جیّگری تویژینهوهی زانستگا)، دو کتوّر ره حمه سادقی، دو کتوّر عادل سی وسیّمهرده، کاک هومایون فهرزامی، کاک مسته فا مهولانایی، کاک بارام نهسروللاییزاده، کاک نامیق ههورامی، کاک حهمید زهری، ئهندازیار حیشمه سهعیدی، ئهندازیار سهلاحه دین بادمه ستی، ئهندازیار کامیل ئه حمه دیوور و کاک فهیزوللا پیری ده ستی یارمه تیان گرتین که سهرای و پیزانینی گهرمیان پیشکه ش ئه کهم. بهریّزان کاک فهخره دین ئامیّدیان و کاک ههورامان بههرامیش ئهرکی نقیساری و تاره کانیان به ئهستو بوو که سهری ریّزیان بو دائه نهویتم. ههروه ها سپاس بو حهراسه تی زانستگا و تهواوی ئه و خویّندکاره لاو و به ئهمه گانه که به ده ممانه وه بوون.

دلسۆزانیکی زۆریش له دەرەوەی زانستگا به هانامانهوه هاتن و هاریکاریان کردین: هاورپیان له زانستگای پهیامی نووری کوردستان، ژووری بازرگانی سنه، ههروهها ئهندازیار محهمهدخالد رهحیمزاده، ئهندازیار میعماری، ئهندازیار محهمه عهلی میره کی، ئهندازیار ئهیوب عهبباسی، ئهندازیار موختار موحهمهدی.

هیوادارم ئهم کوّره توانیبیّتی پردیّکی پهیوهندی له نیّوان زانایان و تویّژهرانی ئهده بی کوردی پیّکهیّنابیّ و ئهم کوّمه له وتارهش مهشخه لیّکی له سهر ریّی ئهده بی کوردی هه لّکردبیّ و سوودبه خش بیّ.

نهجمهدین جهباری پاییزی ۲۰۱۰ - زانستگای کوردستان - سنه

به راوردی له نیوان شیخی سه نعانی فه قی ته یران و تیکستیکی عه ره بیدا

د.ئيبراهيم احمد شوان -

كورته

ئهم لیّکوّلینهوهیه که بهناو و نیشانی «بهراوردیّ له نیّوان شیّخی سهنعانی فهقیّ تهیران و تیّکستیّکی عهرهبیه بریتیه له بهراوردکردنی شیّخیسهنعانی فهقیّتهیران و دهقیّکی عهرهبی که له کتیّبی «المستطرف فی کل فن مستظرف»ی شههابوودین محهمهد کوری ئه حمهدی مه حهللییه.

ئەمە ھەولدانىكە بۆ دۆزىنەوەى لايەنى لىكچوون و جىلوازى لە ھەردووكىاندا و ھەروەھا ئاماژەشە بۆ ئەوەى كە ئەمجۆرە حەكايەتانە يا ئەوەتا سەرچاوەكانيان يەكە و بەپئى سەرھەلدانيان لە ناو گەلاندا، چەند جىلوازيەكيان تىككەوتووە، ياخود دەگەرىتەوە سەر يەكىتى سروشت و ژيانى مرۆۋايەتى و يەكبىرى (توارد الخواطر).

لێکۆڵینەوەکە له پێشەکیهکی کورت و دوو تەوەرە پێکهاتووە:

تهوهرهی یه کهم: کورتهیه کی ئهده بی بهراورد کاری و پیناسه و مهبهسته که دیاری کراوه، دوای ئهوه ئاوردانهوه یه که لیکولینهوه که لیکولینهوه که لیکولینهوه که لینوان پروّگرامی ئهده بی بهراورد کاری و دهقاویزاندایه. ئهوجا لایه نه جیاوازیه کانی ههردوو دهقه که دهستنیشان کراون و نمونه یان لی وهرگیراوه.

تهوهرهی دووهم: بریتیه له دهستنیشان کردنی لایهنه لیّکچوهکانی ههردوو دهقهکه و به نمونهی تیّکستهکان، نمونهکان پشتئهستور کراون. لیّکوّلینهوهکه به چهند خالیّکی ئهنجام و سهرچاوهکان کوّتایی هاتووه.

_

⁻ زانستگای سهلاحهدین ،ههولیّر؛ کۆلیّژی زمان، زمانی کوردی.

يێشهکي:

ئهو حه کایهت و داستانانهی که لهناو گهلانی رۆژهه لاتی ئیسلامیدا باون، ههندیکیان له ره گ و ریشه یه کی لیکچووه وه سهریان هه لداوه و له ههر شوینیک توّمار کرابن، سروشتی ئه و شوینه یان وهرگر تووه و به پیّی ئارهوزووی نوسه ره که یاخود حه کایه تخوانه که شتیان بوّ زیاد کر دووه و لیّیان قرتینراوه.

یه کیّک له و داستانانه یی یاخود له و حه کایه تانه ی که له ناو گه لانی عهره ب و فارس و کورددا باوه، حه کایه تی «شیخی سه نعان»، پاله وانی ئهم داستانه لای فارس و کورد "شیخی سه نعان" ه و به لام له یه کی له تیکسته عهره بیه کان ناوی بووه ته «ابوعبدلله الاندلسی». له ده قه عهره بیه که دا ئهم حه کایه ته له سه ده ی سیّهه می کوّچی له به غدا سوری هه لداوه و پاله وانه که ی سوّفیه کی قوتابخانه ی سوّفیگه ری به غدا بووه و هاوچه رخی "جونید" (۲۹۷ک) بووه.

جگه لهم حه کایه ته، حه کایه تی «لهیل و مهجنوون» که له سهرده می نهمه ویه کاندا له دهوروبه ریکی عهره بی سهری هه لداوه، که چی گهله موسلمانه ناعهره به کان به تایبه تی فارسه کان وه ریانگر تووه و به رهه مینکی نایابیان له سهر بنیات ناوه و دواییش کورد و تورک سوودیان له فارسیه که وه رگر تووه.

شیخی سهنعان بو یه کهمجار لهئهدهبیاتی فارسی وه کوو دهقیکی هونهری پهیدابوو و له ئهدهبی سهرزاریهوه گهیشته ئهدهبی نوسراو. ههندی رایان وایه (لهوانهش «موجتهبا مینهوی») کهوا کتیبی «تحفه الملوک»ی غهزالی سهرچاوهی ئهو داستانهیه. به لام گهلی له لیکوّلهرهوه تازه کان لهوانهش «مهنوچیهر مورتهزهوی» پییان وایه که «عهتتاری نهیشابووری» یه کهم شاعیر بووه که بهمجوّره شیخی سهنعانی هونیوه تهوه.

ئەم حەكايەتە تەنيا بەناوى "شيخىسەنعان" ەوە نەھاتووە، بەلكوو يەكيكە لەكۆمەلە ناويك، وا ھەنديك لەوانە دەخەينە بەرچاو:

- ۱ لای «فهریدهددین عهتتار»، «شیّخیسهنعان» بووه (عطار:۹۰).
- ۲- له کتیّبی «غیاث اللغات» شیّخی سهنعانه و موریدی عهبدولقادری گهیلانییه (محمّد، ۱۳٦۳: ۱۰۰).
- ۳- بهناوی «ابن سقا» هاتووه و چوهته قوستهنتهنییه و لهوی عاشقی کچه دیانه ک بووه و بوّی له ئایین وهرگهراوه. (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۸: ۷۷).
- ٤- محهمهدی سوودی به «عهبدۆرەزاق یهمهنی» ناوی دەبات و پنی وایه بهیته شیعری «دوش از مسجد سوی میخانه آمد پیرما» ئاماژهیه بهو شنخه (مشکور: ۵۷).
- ۵- له لایه کی دیکه به «عهبدۆرەزاق سهنعانی»یش هاتووه که گوایه له ۱۲٦ی کۆچیدا له دایکبووه و له ۲۱ای کۆچی مردووه (سهرچاوهی پیشوو).

٦- له کتیبی «المستطرف فی کل فن مستظرف» بهناوی «ئهبوو عهبدوللا ئهندلسی»ـه (المحلی، ۷۹۰ه:
 ۱۵۳). جگه لهمانهش به کوّمه له ناویکی دیکهش هاتووه و لیّره دا جیّگهی ئهم دریژداریه نابیّتهوه.

له سهرنجدانی ئهم ناوانه دهرده کهوی که ئهم حه کایه ته لهزوّر شویندا بلاوبوّتهوه و کهوتوّته سهر زاران و ناوه روّکی به گشتی یه که و ناوی پالهوان و شوینی رووداوه کان جودان. دوای ئهوه ی ئهم حه کایه ته لهلایه ن عه تتارهوه توّمار کرا، بووه به شیّک له ئهده بیاتی فارسی؛ ئه وجا ئه و به رهه مه وه کوو ئهوانی دیکه بلاوه ی لیّکرد و کوردستانی گرتهوه و خویّنده وارانی کورد -که لهو سهرده مه دا مه لا بوون و دهر چووی حوجره و مزگهفته کان بوون و ئاشنایه تیان ده گهل ئهده بیاتی فارسی هه بوو که له حوجره کان ده خویندرا - ئهوانیش وه ریانگرت و به شیعر توّماریان کرد.

فهقیّ تهیران -که ۱۰٤۱ک زیندوو بووه- چاوی به شیّخی سهنعانی عهتتار کهوتووه و پیّی کاریگهر بووه و چاوی لیّکردوّتهوه و لهشیّوهی دووبهیتی ئهم داستانهی به کرمانجی ژووروو هوّنیوهتهوه.

لهبهر ئهوه ی ئهم نووسینه بهراورده له نیوان دهقه که ی فهقی تهیرانی کورد و دهقیکی عهره بی، بویه ئاماژه بهده قه فارسیه که ناکری؛ چونکه ئهم بهراورده له نامه یه کی دوکتورادا له زانستگای سهلاحه دین (کولیژی زمان) به شی زمانی کوردی له لایه فوتابی عیماد وه یسیه وه ئه نجام دراوه، ههرچه نده بی کهم و کورتی نییه. ئهم کاره به پنی ههموو قوتابخانه کانی ئه ده بی بهراورد کاری به گشتی و فهره نسی به تایبه تی ده کهویته تای تهرازووی بهراوردی ئه ده بیهون و بنه ماکانی قوتابخانه ی فهره نسی لیدیته دی که ئهمانه ن همبوونی پهیوه ندی میژوویی و جیاوازی زمان و کاریگه ربوون و کارتیکردنیان . لیکولینه وه کهش له دو و ته وه ره ده خولیته وه میژوویی و جیاوازی زمان و کاریگه ربوون و کارتیکردنیان . لیکولینه وه کهش

١- جياوازيه كاني ههردوو دهقه كه لهچهند خاليّكدا.

۲- لێکچونه کانی ههردوو دهقه که لهچهند خالێکدا. ئهوجا بهچهند خالێ ئهنجامی لێکوٓلینهوه که دیاریکراوه. بههیوای ئهوه ی کهلێنێ له لێکوٓلینهوه ی بهراوردکاری کوردی گرتبێت.

تەوەرەي يەكەم:

ئهم لیکوّلینهوهیه که بهناونیشانی «بهراوردیّ لهنیّوان شیّخی سهنعانی فهقیّ تهیران و تیّکستیّکی عهرهبیدا»یه، بریتیه له کاریّکی بهراوردکاری. لیّکوّلینهوهی بهراوردکاریش «له پهیوهندی ئهدهبی نیّوان دوو نهتهوه یان دوو نوسهر دهکوّلیّتهوه که بهرههمهکانیان لهیه ک بچن و لهدوو نهتهوهی جیاواز بن». (طحان، ۱۹۷۲: ۸)

ئەم دوو بەرھەمەش ھەرچەندە لەرووى سەردەمى بلاوكردنەوەوە ماوەيەكى زۆر لەنيوانياندا ھەيە، بەلام رىشەيان دەچىتەوە سەر يەك و لەزۆربەى رووداوەكان ھاوبەشن. نكوولى لەوە ناكرى كە شاعيرانى كۆنى كورد زياتر كاريگەرى شاعيرانى فارسيان لەسەرە و بەرھەمەكەى فەقى تەيران لەوەى عەتتار نزيكترە نەك لەتىكستە عەرەبيەكە؛ چونكە ھەردووكيان بەشيعرن و پالەوانى سەرەكىيان شىخىسەنعانە. بەلام لەبەر ئەوەى بەپنى زانيارى من تائىستا تىكستە عەرەبيەكە لەگەل «شىخى سەنعان»ى فەقى تەيران بەراورد

نه کراوه، بۆیه ههولدرا ئهمکاره جیبه جی بکری ، ئه گهر فه قی تهیران ده قه عهرهبیه که شی نه دیبی، ئه واله عه تتاری و هر گر تووه و عه تتاریش له سه رچاوه عهره بیه کانی و هر گر تووه .

دان و وهرگرتنی ئهدهبی له نیوان گهلاندا بهردهوام بووه و ههر بهردهوام دهبی؛ چونکه «ئهدهبی نهتهوایهتی بهرههمی بههرهی ئهدهبهکانی تر ههلدهمژی و سوودیان لی دهبینی. له ههمان کاتیشدا رهسهنایهتی خوّی دهپاریزی و شهقلی نهتهوایهتی ناشکینیی» (گهردی، ۱۹۷۸: ۱۷).

ئهم دوو تیکسته دهتوانری پروّگرامی قوتابخای ئهدهبی بهراوردکاری فهرهنسی و بنهماکانی دهقائویزانی (التناص) لهسهر جیبه جیّ بکریّت. زاراوهی دهقائویزان لهزمانی ئینگلیزی و فهرنسی دانراوه (الزعبی، ۱۹۹۵: ۹). له عهرهبی وشهی (التناص)ی بوّ به کار هاتووه که بهواتای Intertextuality بوّ چهند دهقیّک دی که یه کدی لهباوه شده گرن (لولو، مجله الاقلام: ۲۰: ۲۷).

ئهم زاراوهیه له زمانی فارسیدا بهم شیّوهیه هاتووه «اَمیختن»؛ بهواتای تیکه ل کردن، ههروهها «اَمیخته کردن». بو نمونه «درحال اَویختن»؛ واته: لهدوّخی هه لواسیندا. له زمانی کوردیشدا زاراوهی «دهقناویزان»ی بو به کارهیّنراوه که له «تناص»ی عهرهبیهوه وهرگیراوه؛ دوای ئهم گوته کورته بهرهو لایهنی پراکتیکی لیکوّلینهوه که ههنگاو دهنری و به نموونه تیکسته کان و بو چونه کان دهسه لمیّندریّن (معین: ۹۳).

لايهنى پراكتيكى ليكۆلاينهوهكه

جياوازييه كان:

۱ -دەست پیکردنی تیکسته کان: فهقی تهیران وه کو شاعیریکی موسلمان بهناوی خودا دهستی پیکردووه؛ چونکه ههرکاری بهناوی خودا دهستی پینه کری، بی خیره: «کل أمر ذی بال صم یبدأ باسم الله فهو أبتر» (رازی، ۲۰۰۰: ۱۶۳).

پاشان وهسفی خودا و سیفه ته کانی خودا ده کا و ههموو عه شقیک بۆ خودا ده گیریته وه و لهههمان کاتدا خودا ده کاته دلدار و دولبه ر؛ چونکه له سه ره تادا خودا عاشقی جوانی خود و ده کاته دلدار و دولبه ر؛ چونکه له سه ره تادا خودا عاشقی جوانی خود ا

فەقى تەيران:

گوهـ ديّرن نوتقا عاشقيّ دا ئهز بخوونم ڤيّ خهتيّ حهمد و سهنايا خالقيّ سوبحان ژ شاهيّ قودرهتيّ سوبحان ژ شاهيّ زولجه لال فکريمه نهقشيّ بيّ زموال حال بيّ مهجاز نائيّته بال کامل دبت د ئولفهتيّ عاشق تويي دولبهر تويي نازير تويي مهنزوور تويي رووحان گهوههر تويي ميسباح و دورا قيمهتيّ (فهقيّ تهيران، ٢٠٠٦: ٣١٣)

به لام حه کایه ته عهرهبیه که بی پیشه کی به شیّوازی گیّرانه وه ده ست پیّده کات بیّوه سف و رازاندنه و هه لبژاردنی وشه و خولقاندنی که شیّری شیعری و ستایشکردنی خودا: «حکی انه کان بمدینه بغداد رجل یعرف بابی عبدلله الاندلسی ...» (المحلی: ۱۵۳).

۲ - لای فهقی تهیران شیخه که شیخی سهنعانه و ۵۰۰ موریدی ههیه، بهلام له تیکسته عهرهبیه که شیخه که ناوی «ابو عبدلله اندلسی»یه و خاوهنی «۱۲۰۰۰» موریده، بو نمونه:

فەقىٰ تەيران:

شەيخەک ھەبوو سەنعانيان سەردارى پانسەد سۆفيان (فەقىي تەيران، ۲۰۰۹: ۳۱۳).

تێکسته عهر هبیه که:

«کان بمدینة بغداد رجل یعرف بأبی عبدلله الآندلسی و کان شیخاً لکل من العراق ... وعدد مریده اثناعشر ألفاً» (المحلی: ۱٤۳). سهره رای ئهمه، لای فهقی تهیران سهردهمه کهی دیارنییه و شوینه کهی «یهمهن» به لام له سهرچاوه عهرهبیه که شوینه کهی به غدایه و شیخ له سهرده می «شبلی و جونید»دا ژیاوه که ده کاته کوتایی سهده ی سیهه می کوچی؛ چونکه جونید له ۲۹۷ کوچیدا مردووه.

۳- له سهرچاوه عهرهبیه که، وه کوو حه کایه تی نهم داستانه ده گیردریته وه و له تویی دوو لاپه په دایه و گرنگی به لایهنی نهده بی نهدراوه و لهوه ی فهقی واقیعی تره؛ به لام لای فهقی ته یران پوشاکیکی سوفیانه ی به به به به داره و و باسی لایه نه کانی ده روونی سوفی ده کات له: جه زبه و حال و مه قامی سوفیانه هم وه هه به دریژی وه سفی شیخ ده کات له هه موو لایه نیکی ده روونی و کومه لایه تی و نایینی و پوشنبیریه و و پیوه ناییکی زوری پیوه دیاره بیگومان نه مه شه له به رئه وه یه که شیعره و شیعریش پیویستی به م جوره رازاند نه وانه هه یه:

فەقىٰ تەيران:

جهزبه چ رەمزا چاڤىيە مەبدە چ حالى خافىيە

تێتن د دلدا تاڤییه مهوجه ک ژبهحرا حیکمه تێ (فهقێتهیران، ۲۰۰۹: ۳۲٤).

تێکسته عهر هبیه که:

دهقه که حه کایهت نامیزه و حه کایه تخوانی هه مووشتزان ده یگیریته وه و دووره له ره وانبیژی و وه سفی شیعریانه «کان بمدینة بغداد رجل ...» (المحلی: ۱۵۳).

لایهنیّکی دیکهی سوّفیانه لهدهقه کهی فهقی تهیراندا ئهوهیه که شیّخ جوانی خوایی له دهم و چاوی کچه که بینیوه بوّیه عاشقی بووه؛ چونکه سهرچاوهی جوانییه و جوانییه کهی ههمیشهییه و لهناو ناچیّت؛ بوّ نمونه:

ناري کچي داگر هناڤ ديما کوتيدا نوورو تاڤ

عه کسا ئیلاهی هاته ناڤ موزهیر دییه سهبر ژی نهتی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۵۹-۳۵۹).

٤- شيخي سهنعان و حهج کردن:

له تیکسته عهرهبیهکهدا باسی حهجکردنی تیّدا نییه، به لام فهقیّتهیران لهچهند جیّگایهک له داستانی شیّخی سهنعانهکهیدا باسی نُهوه ده کات که شیّخ حاجیه و پهنجا حهجی کردووه و خاوهن کهرامهته.

فەقىٰ تەيران:

شهیخی مه شهیخه ک حاجیه حهمیان کهرامه ت ژی دیه (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۵۱). ئه و تاعه تی ته ی بی حیساب په نجه حهج و په نجه سهواب (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۸۱).

٥ - تەمەنى شيخ: لاى فەقى تەيران تەمەنى ٧٧ ساله و لە بەيتە شيعريكدا دەلى نزيكى ھەشتا سال بووە،
 بەلام لەحەكايەتە عەر ەبيەكە باسى تەمەن نەكراۋە:

فەقىٰ تەيران:

ههفتیّ و ههفت سالّی تهمام خالی نهبوو ژقیّ خدمهتیّ (فهقیّتهیران، ۲۰۰۹: ۳۲۸) ئهو پیرهمیّری کال بوویی نیزیکی ههشتیّ سال بوویی (فهقیّتهیران، ۲۰۰۹: ۳۵۳).

7- چۆنيەتى دىتنى كچەكە لەلايەن شىخەوە: لە حەكايەتە عەرەبيەكە شىخ بۆ گەشت دەچى و رىگەى دەكەوىتە گوندىكى گاورەكان و لەوى عەشقى كچەكە بووە؛ بەلام لاى فەقى تەيران، شىخ خەون دەبىنى و لە خەونىدا حۆريەكى بەھەشت لەسەربانى كەنىسەكەوە بۆى دەردەكەوى و پىكى مەى دەداتە شىخ و پىنى مەست دەبىت، ئەوجا سۆفيەكان لەگەل شىخ تەكبىر دەكەن كە بگەنە ئەو شوىنە و كە دەچىن دەست بە زىكر كردن دەكەن و كچەكە لەپەنجەرەوە خۆى نىشان دەدا و شىخ، عاشق و گىرۆدەى داوى دەبىت:

فەقى تەيران:

با تینی کچ قه دخوینی پهردهیی ژبهر خوه هلتینی شخ دخهونیدا دبینی جام و تاسه که مهی ددهتی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۳۷). سوّفی جه قیابوون ب شه قه حه تتا ستیرا سهاده تی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۵۷). وی ساعه تی سوار کرن زاد و زهواده کار کرن قه سدا کچا کوففار کرن یا رهب تو خیر کهی نییه تی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳۵۹). تیکسته عهره بیه که:

«فخرج في بعض السنين الى الساحة و معه جَماعة من أصحابه مثل الجنيد و الشبلى وغيرهما من مشايخ العراق ... الى أن وُصلنا الى قرية من قرى الكفار... وإذا نحن بكنائس... ثم انصرفنا الى بئر في أخر القرية وإذا نحن بجوار يستقين الماء على البئر و بينهن جارية حسن الوجه... فلما رأها الشيخ تغير وجهه ... ثم اقام ثلاثة أيام لاتأكل ولاتشرب ... (المحلى: ١٥٣).

ههروهها لهتیکسته عهرهبیه که دا که شیخ چاوی به و کچه ده کهوی که وا ناو ده کیشی، دهپرسی: بۆچی باوکی نازی راناگری و ناوی پیدینی؟ گوتیان: باوکی بو نهوهیه ههرکه میردی کرد ریزی پیاوه کهی بگری و خزمه تی بکات، نهم خاله جوره واقیعیه تیک به حه کایه ته که ده دات؛ بو نمونه: «فقال الشیخ: لم لایدللها أبوها

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ويكرمها ولايدعها تستقى الماء؟ فقيل له أبوها يفعل ذلك بها حتى اذا تزوجها رجل أكرمته و خدمته ولا تعجبها نفسها ...». (المحلى: ١۵٣).

۷- هاور پیه کانی شیخ: له حه کایه ته عهرهبیه که دا شبلی و جونید و شیخه کانی عیراق له گه ل شیخدان و شبلی حه کایه ته که ده گیریته وه؛ به لام لای فه قی ته یران ناوی که س نییه و ته نیا موریده کان له به رده م کچه که زیکریان دابه ستووه بو نه وه ی کچه که خوی نیشا بدا و شیخ به دی بکات:

فەقىٰ تەيران:

عاشق له مهعشووق فهر جي بهحرا ئەڤىنى مەوجى

مورشید دخوونی که پچی ژ تیرا کڤانی جهبههتی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۳٦۸).

لهم بهیتهی سهرهوهدا شیخ خه لتانی خوینه و پیکاوی تیری ناوچهوانی کچه کهیه و دهریای نهوینی شهیقلی داوه.

چەشمىٰ دوىٰ حوورى پەچىٰ سۆفى ژ عەشقا وىٰ كچىٰ

چەرخان ددەن ل دێرا نەچێ زاھيد بكەن بۆي حوججەتێ (فەقێتەيران، ۲۰۰۹: ۳٦٦).

دەنگى مورىدان چوو فەلەك دىرا كو راھىب تى گەلەك

واهاته پێش پا چاڤبەلەک هاتە شباكا قىبلەتىٰ (فەقىێتەيران، ۲۰۰۹: ۳٦٧).

تێکسته عهر هبیه که:

«قال الشبلى: فتقدمَت اليه فقلت يا سَيدى أن اصحابك و مريديك يتعجبون من سكوتك ... قال: ياقوم! اعلموا ان الجارية التي رأيتها أمس قد شغفت بها حباً ...». (المحلى: ١٥٣).

۸- گهرانهوهی هاور پیه کانی شیخ بو به غدا: له سهر چاوه عهرهبیه که دوای نهوهی شیخ گیروده ی کچه که ده بی به خوانیش به ناچاری ده گهرینه وه بو به غدا و هه ندی له شیخ و موریده کان که گوییان له و خهبه ره ده بی خوانیش به ناچاری ده مرن و خانه قا و ته کیه کان ده رگایان داده خرین. به لام له داستانه که ی فه قی ته بران نه مانه نین.

تيكسته عهرهبيه كه: «ثم انصرفنا عنه راجعين الى بغداد، فخرج الناس الى لقائه فلم يروه، فسألوا عنه، فعرفناهم بماجري، فمات من مريده جماعة كثيرة حزناً عليه... وغلقت الرباطات والزوايا والخوانق». (المحلى: ١٥٣).

۹- باوکی کچه که و مهرجی به شوودانی کچه کهی: له تیکسته عهرهبیه که کچه که کچی گهوره ی گونده کهیه و کچه که باوکی ماوه و که شیخ داوای کچه کهی لیده کات، باوکی مهرجی بوونه مهسیحیه تی بو داده نی؛ به لام لای فه قی ته یران باوکی کچه که دیار نییه و کچه که خوّی مهرجه کانی به سهر شیخدا ده سه پینین.

فەقىٰ تەيران:

دلبهر دبي يا مير مهزن ئيرو ژته تيتن كفن

محهمهدی ناخۆن لمن ئهر قهبوول دکهی زنارهکی ئهز ته قهخوینم جارهکی روونین ل سهر دینا شهڤی راسته جهمالا من دڤی تیکسته عهر هبیهکه:

ئەز عیسایی تو سوننەتی (فەقی تەیران، ۲۰۰۹: ۳۹۹). ھەرۆ ھەرۆ ئیڤارەکی ب ھەیجە تازیا فەتی (فەقی تەیران، ۲۰۰۹: ٤٠١). ئەر شەیخ دسوو ژی مسحەفی حەق و یەقین من ب تەنی (فەقی تەیران، ۲۰۰۹: ۲۰۰۹).

«فقيل له ابنة ملك هذه القرية... قالوا انه خطب الجارية من ابيها فأبى أن يزوجها الا ممن هو على دينها و يلبس العباءه ويشد الزنار ...». (المحلى: ١٥٣).

۱۰ - برادهرانی شیخ، پیغهمبهر (د.خ) لهخهوندا دهبینن:

فهقیٰ تهیران لای وایه که سوّفیه کانی برادهری شیّخ، پیّغهمبهریان لهخهوندا بینیوه و موژدهی داونه تی که حالّه ته کهی شیّخی سهنعان ره حمانییه و نهفسانی نییه؛ کهچی ئهم خهونه له حه کایه ته عهر هبیه که دا نییه:

وان مهجلیسهک دانی ب شهڤ ئەو سۆفىي ئەوراد ددەڤ زوو دێ شەفيعێ ئوممەتێ (فەقێتەيران، ۲۰۰۹: ٤٢١) شێخ سەحەرێ چاڤ چوو نەخەڤ مزگێنيا شەيخ بوو قەبوول رووحی وی دی زاتی رهسوول دا سهح بکین کهرامهتی (فهقی تهیران، ۲۰۰۹: ۲۲۲) ئيرۆ بدە خەلقىٰ مەلوول زير باتينه، زيڤ زاهيره داهوون نەبين شەيخ كافرە عیشقی بره تو هوورهتی (فهقی تهیران، ٤٢٢) ژ هەردوو وەجھان تاھيرە داهوون نەبين نەفسانىيە حالیٰ ل شهیخ رهحمانییه دین کرمه یا وه حدانه تی (فهقی تهیران، ٤٢٢) وی یهک دیه یهک زانییه

۱۱ - شيخي سهنعان هاوړيکاني سهري ليدهدهن:

له حه کایه ته عهرهبیه که شیخی سه نعان له گونده که بووه ته به رازه وان. شبلی ده آنی: هه موو دا نمان شه قی برد و له پرمه ی گریانمان دا و چوینه لای شیخ و بینیمان له به رده م به رازه کان وهستاوه و که چاوی به نیمه که وت، سه ری شو کرد و قولنسوه ی دیانه کانی له سه ر بوو، خوی خستبووه سه ر گوچانه که ی . نه م چاوپیکه و تنه لای فه قی ته یران به دی ناکری .

تێکسته عهر هبیه که:

«قال الشبلي: فانصدعت قلوبنا وانهملت بالبكاء عيوننا وسرنا اليه و اذا به قدام الخنازير، فلما رأنا نكس رأسه و اذا عليه قلنسوة النلآري» (المحلى: ١۵٣).

۱۲ - پهشیمان بوونهوه و پارانهوهی شیّخیسهنعان له خودا:

له حه کایه ته عهرهبیه که باسی پهشیمان بوونه و پارانه وهی شیخی سه نعان ده کات له خودا و شیخ دهری ده خات که نهم، جوّره قینیکی خوایی و دوور خستنه وه یه که نهوجا روو له شبلی

ده کا و پیّی ده لیّ پهند لهم رووداوه وه ربگره. شبلیش دهستی به پارانه وه کرد و که به رازه کان گوییان به نوزانه وه و پارانه وهی شبلی و هاور پکانی بوو، رووی خوّیان له زهوی خشاند و قیژه یه کی گهوره یان لیّوه هات، ههر ده تگوت قیامه ت داها تووه؛ که چی له لای فه قی ته یران سوّفیه کان داوا له شیخی عه تتار ده که ن که چاره یه کیان بو بکا و شیخی سه نعانیان بو بگیری ته وه شیخی عه تتاریش داوا له سوّفیه کان ده کا بچنه وه لای شیخ و دوعای بو بکه ن لیره دا ته نیا گهرانه وهی براده رانی شیخی سه نعان بو لای شیخ دووباره بوته وه به به لام ناوه کان گوراوه و له سه رچاو عهره بیه که شبلیه و لای فه قی ته یران باسی شیخی عه تتار ده کات؛ که چی عه تتار خوی ناگه ریته وه و موریده کانی شیخی سه نعان ده نیری:

فەقىٰ تەيران:

ئەو مورشىدى شىرىن نەزەر بەھەڤ كرن ساحىۆب كەمەر حەميان ژ مال ھەودانەسەر ژ زاكىران ھنگامەتى (فەقىي تەيران: ٤٠٠) ئەووەل گھانە جا يەكى ئىشەق بكىن سەمايەكى قىكرا بكىن دوعايەكى كانى نابىنن روئيەتى (فەقىي تەيران: ٤٢١)

تێکسته عهر هبیه که:

«فقال یا أخوانی و احبابی لیس لی من الآمر شیئ، سیدی تصرف كیف شاء وحیث أراد أن أبعدنی عن بابه بعد أن، كنت من جملة احبابه، فالحذر الحذر یا أهل وداده من صده وابعاده، والحذر الحذر یا أهل المودة والصفاء من القطیعة والجفاء... و نادی یا شبلی اتعض بغیر ک افنادی الشبلی بأعلی صوته بک المستعان وأنت المستغاث أكشف عنا هذه الغمة ... فلما سمعت الخنازیر بكائهم اقبلت الیهم وجعلت تمرغ وجهها بین أیدیهم وزعقت زعقة واحدة دویت منها الجبال، قال الشبلی: فضننت أن القیامة قد قامت». (المحلی: ۱۵۴).

۱۳ - گفتوگۆی شبلی و شیخی سهنعان:

دوای ئهوه ی بهرازه کان قیژاندیان، شبلی به شیخی سه نعان ده آنی: له گه آلمان ناگه پیته وه به غدا؟ شیخ گوتی: چۆن بگه پیمه وه ؟ پیشان دالی موریده کانم پهروه رده ده کرد و ئیستا بهراز پهروه رده ده کهم. شبلی گوتی: تو قورئانت ههموو له بهر بوو، ئیستا چیت له بهرماوه؟ شیخ گوتی ته نیا ئه م دوو ئایه تهم له بهرماوه «ومن یهن الله فما له من مکرم إن الله یفعل مایشاء؛ ومن یتبدل الکفر بالإیمان فقد ظل سواء السبیل». ئه وجا شبلی پیی گوت: یا شیخ تو ۳۰۰۰۰ حه دیست له بهر بوو، ئیستا چیت له بهرماوه؟ شیخ گوتی: ته نیا ئه مهم له بیر ماوه «من بدل دینه فاقتلوه». به آلام ئهم گفتو گویه الای فه قی ته یران ده س ناکه وی.

تێکسته عهرهبیهکه:

«قال الشبلى: فقلنا له هل لک أن ترجع معنا الى بغداد؟ فقال: كيف لى بذلك و قد استرعيت الخنازير بعد أن كنت ارعى القلوب. فقلت: كنت تحفض القرآن وتقرؤه بالسبع فهل بقيت تحفظ منه شيئاً؟ فقال: نسيت كله الآ أيتين "ومن يهن الله فما له من مكرم أن الله يفعل مايشاء / ومن يتبدل الكفر بالآيمان". فقلت يا شيخ كنت

تحفظ ثلاثين ألف حديث فهل تحفظمنها شيئاً؟ فقال: حديثاً واحداً و هو قوله (ص) "من بدَّل دينه فاقتلوه"». (المحلي: ۱۵۴).

ههروهها له حه کایه ته که دا هاتووه: ههر که شیخ بوویه وه موسلمان، ههرچی قورئان و حه دیسی لهبه ربوو ههمووی به بیر هاته و و به زیده کیه وه: «وردً لله علیه ماکان نَسیه من القرأن والحدیث وزاده علی ذلک» (المحلی: ۱۵٤).

۱٤- هۆي وەرگەرانى شيخىسەنعان لە ئايينەكەي:

له سهرچاوه عهرهبیه که دوای ئهوه ی شیخی سهنعان له گاوری ده گهریته وه سهر موسلمانی، هاورییه سوفیه کانی هوی سهره کی وهرگهران و گاوربوونی لیده پرسن. ئهویش وه لامیان ده داته وه و ده لای هه دی به سهره تا هاتینه گونده که و به لای ههندی له کهنیسه کاندا ره تبووین، له دلی خوّمدا گوتم: ده بی ریّزی ئه و رهبه ن و قه شانه لای منیکی باوه ردار و یه کتاپه رست چی بیّت؟ له ناخه و بانگیان کردم و پیّم گوترا ئهمه کاری تو نییه و گهر ده ته وی تیّتده گهیه نین. ئیدی هه ستم کرد بالنده یی له دله وه ده رچوو و فری، ئه و بالنده یه مان بوو. به لام لای فه قی ته بران ئهم مونولوگه نییه؛ هه رخه و نه که پیشتر باسکراوه.

تێکسته عهرهبیهکه:

«فقلنا له بالله نسألک هل کان لمحنتک من سبب؟ قال: نعم، لما وردنا القرية و جعلتم تدورون حول الكنائس، قلت في نفسي ما قدر هؤلاء عندي وأنا مؤمن موحد، فنوديت في سرّى ليس هذا منك و لو شئت عرفناک، ثم أحسست بطائر قد خرج من قلبي فكان ذلك الطائر هو الآيمان» (المحلى: 154).

لهم دەقەدا وادەردەكەوى كە شىخىسەنعان تووشى كىبىر بووە و خۆى بەپياوچاك داناوە؛ چونكە ھەر خودا بەدەروونى مرۆڤ ئاگادارە و ئەمەش بۆچونىكى سۆفيانەى فەلسەفيە كە بەچاوىكى يەكسان سەيرى ئايىنەكان دەكەن.

١٥ - چۆنيەتى گەرانەوەي شيخىسەنعان بۆ لاي سۆفيەكان:

لهدهقه عهرهبیه که وای نیشانداوه که دوای ئهوه ی سۆفیه کانی هاور پی شیخ له گهرانهوه ی شیخ نائومید دهبن، ههموویان ده گهرینهوه و دوای سی پروژان دهبینن وا له بهردهمیانه و شایه تمان دینی و داوای جلوبه رگی پاکی لیکردن تا خوّی بگوری و نویژ بکات. ئیدی هاور پکانی سوپاسی خوایان کرد و لیّیان پرسی هوکاری گهرانهوه ت چی بوو؟ شیخ گوتی: که ئیّوه پرویشتن له خوا پارامهوه و گوتم: به خوّشهویستیه قهدیمه کهت بمبووره و من تاوانبارم، ئیتر به بهخشنده یی خوّی بووردمی و به سهتری خوّی دایپوشیم. ئهم جوّره پرسیار و وه لامانه له داستانه کهی فهقی تهیراندا نییه و ئهو زیاتر به چهند وینه یه کی سوّفیانه و وهسفی سوّفیانه کو تایی به داستانه که هیناوه.

فەقىٰتەيران:

گهر د شا وهقتی وجوودی شهیخ بره عهینی شهوودی سوفییان بهردا سجوودی ژحهق د خوازن میننهتی

سهجدهیا شوکری تهمام کر موعجیزا شهیخ دی وهتام کر

دلبەرىٰ ئەووەل سەلام كر خوّە ژ شەرمان ڤێكەتىٰ (فەقىێتەيران: ٤٤١)

شیّخیسهنعان کهوتوّته حالّهتی شهوودهوه؛ واته: لهرِیّگای دلّبینییهوه ئهو رِیّگای نیشاندرا که دووباره بهرهو ئیسلام دیّتهوه و سوّفیه کانیش کورنووشی سوپاسیان برد.

دەقە عەرەبيەكە:

«فصف لنا ما جرى لک وكيف كان أمرك؟ فقال: يا قوم لما وليتم من عندى سألته بالوداد القديم و قلت له يا مولاى أنا المذنب الجانى فعفا عنى بجوده و بستره غطانى...». (المحلى: 154).

۱٦ - هاتنی کچه مهسیحیه که بۆ لای شیّخیسهنعان و موسلمان بوونی:

له دەقەكەدا باسى هاتنى كچەكە و موسلمان بوونى دەكات، بەلام چۆنيەتى هاتنەكەى بۆ لاى شيخىسەنعان جياوازيان هەيە. لەتتكىستە عەرەبيەكە بەمجۆرەيە: ھەركە سۆفيەكان دواى نۆيژى بەيانى لاى
شيخى سەنعان دادەنيشن، يەكتكى رەشپۆش لە دەرگا دەدا ودەلىي: بە شيخ بلين جاريە رۆميەكەى
گوندەكە ھاتووە بۆ خزمەت كردنتان. شيخ زەرد ھەلگەرا و وتى با بيتە ژوورەوە. كە ھاتە ژوورەوە، لە پرمەى
گريانى دا. شيخ گوتى «كى تۆى گەياندە ئيرە؟» كچەكە گوتى: «ھەركە لەگوندەكەمان رۆيشتى، يەكى
گريانى دا. شيخ گوتى «كى تۆى گەياندە ئيرە؟» كچەكە گوتى: «ھەركە لەگوندەكەمان رۆيشتى، يەكى
خەبەرى پيدام و شەوى ئارامم ليبرا و لە خەونمدا پياويكم بينى و پيى گوتم: "گەر دەتەوى ببيه ئيماندار واز
لە ئايينەكەت بينە و بەدواى شيخ بكەوە"؛ گوتم: "ئاينى شيخ چيە؟" گوتى: "ئىسلامە". گوتم: "چۆن بچمە
سەر ئيسلام؟" گوتى: "شايەتمان بينه". كە شايەتمانم هينا و گوتم: "چۆن بگەمە شيخ؟" گوتى: "دەستت بدە
من و چاوت بنووقينه". چاوم نووقاند. گوتى" "چاوت بكەوە"، كە چاوم كردەوە بينيم لەسەر كەنارى دىجلەم.
گوتى: "برۆ ئەو خانەقايە و سەلامى من بەشيخ را بگەيەنە و بلى خدرى برات سەلامت لى دەكات"».

له داستانه کوردیه که ئهم رووداوانه به بهرچاو ناکهوی و شیخی سهنعان به شیخی عهتتار ده لی: کچه مهسیحیه که وا به ریوه یه و بو لای من دیت، ئهمه ش جوّره که رامه تیکی شیخه که دلّی خهبه ری پیداوه.

فەقىٰ تەيران:

شەيخ گۆتى يا شيخ عەتتارە ناز كا من ئيختيارە

خالقي ژ ديري هناره ري گرتيه پي پي مهتي

تيّ ب لهز شوبههتيّ باييّ ل فهرهسيّ چهنگ ژ ههواييّ

د مەنزلا سانى گھايى

تێکسته عهر هبيهکه:

« فبينما نحن جلوس عنده في بعض الأيام بعدصلاة الصبح واذا نحن بطارق يطرق باب الزاوية فنظرت من الباب فإذا شخص ملتف بكساء اسود فقلت له ما الذي تريد؟ فقال: قل لشيخكم ان الجارية الرومية التي تركتها بالقرية الفلانية قد جاءت لخدمتك. قال: قد خلت، فعرفت الشيخ فاصفر لونه وارتعد ثم امر بدخولها. فلما دخلت

رۆژ د پۆشت روكبي كەتى (فەقى،تەيران: ٤٤٠)

عليه بكت بكاءاً شديداً، فقال لها الشيخ: كيف كان مجيئك ومن أوصلك الى ههنا؟ قالت: ياسيدى لما وليت من قريتنا جاءنى من اخبرنى بك فبت و لم يأخدنى قرار فرأيت فى منامى شخلا و هو يقول: ان احببت ان تكونى من المؤمنات فاتركى ما أنت عليه من عبادة الاصنام واتبعى ذلك الشيخ و ادخلى فى دينه، فقلت: ومادينه؟ قال دين الاسلام. قلت: وماهو؟ قال: شهادة أن لااله الا الله و أن محمّد رسول الله، فقلت: كيف لى بالوصول اليه؟ قال:اغمضى عينيك و اعطينى يديك، ففعلت فمشى قليلاً ثم قال: افتحى عينيك ففتحتهما فأذا أنا بشاطئ الدجلة، فقال: إمضى الى تلك الزاوية و اقرأى الشيخ منى السلام و قولى له: أن أخاك الخضر يسصم عليك» (المحلى: 154).

به گشتی ئهم خالانهی که ئاماژهیان پیّکرا خالی سهره کی جیاوازیه کانن و گهر به وردی ههمووی بهراورد بکریّت، ئهو ههویره که ئاویّکی زوّری دهویّ و جوّره دریژداری و بیّزاریه ک دهنویّنیّ.

تەوەرەي دوومم

لێکچوونه کان:

۱- هه لْگهرانه وهی شیخیکی ته ریقه ت له عه شقی حه قیقیه وه به ره و عه شقی مه جازی: له هه ردوو ده قه که دا شیخیکی به سالاچووی خاوه ن ته ریقه ت و خانه قا و موریدیکی زوّر، له گه شتیکدا که چاوی به کچه مه سیحیه ک ده که ویّ، عاشقی ده بی :

فەقى تەيران:

ئاشكەرە خەون گۆتەيارە

برمه دینی شیر کهتی (فهقی تهیران: ۲٤٦).

شەيخ ل خوە ناكەت ستارە

ئاه ژ دەست دۆھتا كوففارە

تێکسته عهر هبیه که:

«فلما رأها الشيخ تغير وجهه ... وقال ياقوم اعلموا ان الجارية التي رأيتها امس قدشغفت بها حبآً» (المحلى: 153)

۲- له ههردووکیان شیّخ بو کچه که دهبیّته مهسیحی و زوننار دهبهستیّ و بهرازهوانیشی بوّده کات:

فەقىٰ تەيران:

بیّ مهزههب و بیّ دین کرم بیّ خووندن و یاسین کرم (فهقیّتهیران: ۲٤٦)

ههم نووکرم ههم بهد کرم عیسایی بی مورتهد کرم (فهقی تهیران: ۲٤۷)

ژقی تهریقی رهد کرم کرم کافر کرم بی مروهتی (فهقی تهیران: ۲٤۸)

ئەر قەبوول دكەي زنارەكى ھەرۆ ھەرۆ ئىڤارەكى

ئەز تە قەخوينم جاركى ب ھەيجە تا زيافەتى (فەقى تەيران: ٤٠١)

تیکسته عهربیهکه:

«أنه خطب الجارية من أبيها فأبى أن يزوجها الا ممن هو على دينها ويلبس العباءة ويشد الزنار... ويرعى الخنازير...» (المحلى: 153).

۳- شیخ خاوهنی موریدیکی زوّره و بوّی به پهروّشهوهن: لهههردوو تیکسته کهدا شیّخ رابهری تهریقه تی سوّفیانه و ژماره یه کی زوّر موریدی ههیه. له حه کایه ته عهره بیکه ۱۲۰۰۰ه و لای فهقی تهیران ۵۰۰ موریده. ههروهها ههموو موریده کان خهمی لیّده خون و به بهرده امی له ههولّی تهوه دان که شیّخی سهنعان پهشیمان بکهنه و و بیبهنه وه شاره کهی خوّی.

فەقىٰ تەيران:

شەيخەك ھەبوو سەنعانيان سەردارى پانسەد سۆفىيان

چوو بوو مەقامى ئەولىيان دائيم د زيكر و تاعەتىٰ (فەقىٰتەيران: ٣٢٣)

ئاه و فیغان دهربوون ههزار هنگی ههبوون دهرویش و یار

ههمیان ل شهیخ دکر پرسیار با ژار و ئههلی هیشه تی (فهقی تهیران: ۳۳۹)

تێکسته عهر هبیه که:

«قال الشبلى: فقلت يا سيدى انت شيخ أهل العراق و معروف بالزهد في سائر الأفاق و عدد مريديك أثناعشر الفاً ... فخرج الناس الى لقائه و مريده و في جملة الناس فلم يروه، فسألوا عنه فعرفناهم بما جرى فمات من مريده ... وجعل الناس يبكون و يتضرعون الى الله تعالى أن، يرده عليهم» (المحلى: 153).

فەقى تەيران:

بيّ مەشيەتا مير نابتن حەتتاكو تەقەدىر نابتن

قیسمهت بی تهدبیر نابتن زیده ژ میقداری نهتی (فهقی تهیران: ۳۸۶)

هنگی قسه هنگی شوغل دهفته رکرن روّژا ئهول

با خوّی بخوه موهر کر سجل ئاڤێت بهرا تا حوججهتێ (فهقێتهیران: ٣٨٥)

حهمیان قهلهم هنگافت ژبوو ههم شاد و غهم ههم نیک و نوو

فيلحال قەلەم حشكبوو چوو موور بوو ل سەر كيتابەتىٰ (فەقىٰتەيران: ٣٨٥).

تێکسته عهر هبیه که:

« فقال: يا قوم جرى القلم بما حكم ... وقال يا قوم انصرفوا فلقد نفذ القضاء والقدر» (المحلى: 153).

٥ - يێؼنهگهيشتني شێخ و کچهکه:

شیخی سهنعان و کچه مهسیحیه که له ههردوو تیکسته که دا بهیه کدی ناگهن و به هیوای ئهوهن که له روّژی به پابوونهوه دا بهیه ک بگهن. ئهمه ئاماژهیه به پاکی عهشقه کهیان و زالبوونی کهشی سوّفیانه یه بهسهر دهقه کاندا. ههروه ک له «لهیلا ومه جنون» و «مهم و زین» یشدا لهروّژی دوایی پیکده گهن، بو نمونه:

فەقىٰ تەيران:

ل حەزرەتا ھەڤ ناگرن ل بەر سورى ناسەبرن

ههردوو ب ههڤرا دمرن ل وي گهانه وهسلّهتيّ (فهقيّ تهيران: ٤٤٣)

ژ وەسلەتا حالەك وەدى ھەردووب لبسى جەسەدى

چوونه حهیاتا ئهبهدی زاقا و بوکی ئاخیرهتی (فهقی تهیران: ٤٤٤)

تێکسته عهر هبیه که:

«فقال: لاتبكي فأن اجتماعنا غداً في القيامة في دار الكرامة» (المحلى: 154).

٦- پهشیمان بوونهوهی شیخ و گهرانهوهی بو ئیسلام:

ههردوو سهرچاوه کوردی و عهرهبیه که باسی گهرانهوه ی شیخ ده کا بو ئیسلام له گهل ههندی جیاوازی. لهعهرهبیه کهدا شیخ به خوّی ده گهریتهوه و خوّی له رووباری ده شوا و شایه تمان دینی و داوا له سوفیه کان ده کات جلوبه رگیکی پاکی بده نی، که چی لای فه قی ته یران: شیخ عه تتار، شیخی سه نعان دینیته وه و به ناوی ره حمه ت پاکی ده کاتهوه و زونناری له پشت ده کاتهوه. له ههر دوو تیکسته که دا هاور پیه کانی شیخ زوّر شاد و دلخوش ده بن به گهرانه وه ی.

فەقىٰتەيران:

شەيخ بوويە دۆلاب ل دەشتى مەلەكى ھادى گەھشتى

وی زنار ئاڤیّت ز پوشتی شوشتی ب ئاڤا رهحمهتی (فهقیّتهیران: ۲۲۹)

مهله کی هادی بخار هات قیسه تا مورشید بکارهات

شەيخ بدەستى شيخ عەتتار ھات ھەروەكى ژ كەعبە قەتى

دور ژبه حرا نوون و کافی شهیخ عه تتار ئینا که شافی

سۆفيان بەردا تەوافى خاچ حەبىنى دل كەتى

دل که ته زیکر و سهمایی گازییا بانگا فهزایی (فهقی تهیران: ۲۷)

دلبهری ل «دیّرا کهلاییّ» سه کنی گوه دده تی (فهقیّ تهیران: ۲۸)

تێکسته عهر هبیهکه:

« واذا نحن به أما منا قد تطهر من نهر و گلع وهو يشهد شهادة الحق و هو يجدد اسلامه، فلما رأيناه لم نملك أنفسنا من الفرح والسرور فنظر الينا وقال ياقوم أعطوني ثوباً طاهراً، فأعطيناه پوبا" أ فالبسه ثم صلى» (المحلى: 154).

٧- هاتني كچه كه بهدواي شيخي سهنعاندا:

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

لههردوو تیکسته که دا دوای ئه وه ی شیخی سه نعان ده بیته وه موسلمان و ده گه ریته وه شاره که ی خوی، کچه که ئارامی لی ده بری و به دوای شیخدا دیت. به لام له جوّر و شیوه ی هاتنه وه که یدا جیاوازی هه یه، گرنگ ئه وه یه سه ره تا شیخ چووه سه رئایینی کچه که و ئیستا کچه که ده چیته سه رئاینی شیخ و موسلمان ده بیت.

فەقىٰتەيران:

راهیبان عیللەت نەزانى ھەسپەكى چوون خۆشدەرانى

دلبهرا شهیخی یهمانی پی بسهر پوشتی کهتی (فهقی تهیران: ۲۳۸)

بي حيساب لي دلهزيني دهم دهمان وي دتهزيني

رْ موحبهتا شهیخ دبهزینی با ببهر زولفان کهتی (فهقی تهیران: ۲۹۹)

سۆفىيان شەرما كچى كر وان ژ دوور زىكرى خودى كر

هوون بني قوٚجه ج چێکر کچ گههانده تهوبهتێ (فهقێتهيران: ٤٤٢)

تێکسته عهر هبیه که:

« و اذا نحن بطارق يطرق باب الزاوية فنظرت من الباب فأذا شخص ملتف بكساء اسود ... قل لشيخكم ان الجارية الرومية ... قد جاءت لخدمتك ... فقلت ومادينه؟ قال: دين الاسلام. قلت و ماهو؟ قال: شهادة أن لااله الا الله». (المحلي: 154).

ئەنجام:

نووسهر له ليكوّلينهوه كهيدا گهيشته ئهم ئهنجامانهي خوارهوه:

- ۱- فهقی تهیران و حه کایه ته عهرهبیه که له خاله سهره کیه کانی وه کوو سهره تای داستانه که و کوتایی رووداوه سهره کیه کان لیکچوون و له خاله لاوه کیه کان جیاوازن.
- ۲- له دەقه عەرەبيەكەدا شيخىسەنعان خەلكى بەغدايه و تا كۆتايەكانى سەدەى سيۆھەمى كۆچى ژياوە،
 چونكە ھاوريى شبلى بووە كە لە٢٩٧ك. مردووە. بەلام لاى فەقى تەيران شيخ خەلكى يەمەنە.
 - ۳- تیکسته عهرهبیه که حه کایه تامیزه و لای فه قی ته پران هونه ری و سوفیانه یه.
 - ٤- لهدهقه عهر هبيه كه ديتني كچه كه واقيعيه و لاى فهقي تهيران بهخهونه.
- ٥- له تێکسته عهرهبيه که شبلی له گهل شێخ ههولدهدا که بگهڕێتهوه بۆ ئيسلام، بهلام لای فهقێ تهيران شێخی عهتتار ئهمه ی پێ سپێردراوه.
 - ٦- له دەقه عەرەبيەكەدا ھۆى وەرگەرانى شيخ خۆ به زل زانين و كيبره.
 - ٧- له ههر دوو سهرچاوه كهدا له ئهنجامدا شيخ و كچه كه دهبنه موسلمان.
 - Λ له ههر دوو سهرچاوه که دا به پنی قه زا و قهده ری خوا، شیخی سه نعان له ئایین وه رگهراوه.
 - ٩- له ههر دووكياندا شيخ و كچهكه لهقيامهت به يهك دهگهن.

سەرچاوەكان:

فارسيهكان

- ۱- محمّد، غياث الدين جلال (۱۳۶۳) غياث اللغات، به كوشش منصور ثروت، تهران، انتشارات امير كبير.
 - ٢- العطار، فريد الدين، منطق الطير.
 - ۳- مینوی، مجتبی، از خزینهٔ ترکی.
 - ۴- جواد مشكور، محمّد (۱۳۴۸) منطق الطير فريد الدين العطار، تهران، چاپخانهٔ پيام.
 - ۵- شفیع کدکنی، محمّدرضا (۱۳۸۸) منطق الطیر عطار، ج۲، تهران، چاپخانهٔ مهارات.
 - ۶- معین، محمّد، فرهنگ فارسی.
- ۷- مرتضوی، منوچهر (۱۳۸۴) مکتب حافظ یا مقدمهای بر حافظ شناسی ، تبریز، انتشارات ستوده، چاپ
 گلشن، چاپ ۴.
 - عەرەبيەكان
 - 8- الزغبي، أحمد (1995) التناص نظرياً و تطبيقياً.
 - 9- طحان، ريمون (1972) **الأدب المقارن والأدب العام**، بيروت، دارالكتاب اللبناني.
 - 10- المحلى، شهاب الدين محمّد بن احمد أبي الفتح الابشهي، المستطرف في كل فن مستظرف.
 - 11- لولوه، عبدالواحد، التناص مع الشعر الغربي، مجلة الأقلام، العدد 10.
 - 12- الرازي، فخر الدين (2000) التفسير الكبير ، بيروت، دارالكتب العلمية.

کوردی

- ۱۳ دیرهشی، سهعید (۲۰۰۹) **دیوانا فهقیٰ تهیران**، دهوک، بنکهی سپیریز.
- ۱۶ گەردى، عەزيز (۱۹۷۸) **ئەدەبى بەراوردكارى**، بەغدا ،چاپخانەى كۆرى زانيارى كورد.

رەنگدانەوەى قورئان لە ھۆنراوەكانى نالىدا بە پىنى زانستى جوانناسى

د. رەئوف عوسمان

كورته

نالی مەزن ئەو كەلە شاعیره بوو كە جی دەستی پیرۆزی بە سەر پانتاییه كی گەورەی شیعری كوردی و قوناغی دوای خویدا به روونی دیار بوو، یان به واتهیه كی تر رەنگریی و بونیاتنەری ریبازی كلاسیزم بوو له شیعری كوردیدا. دیاره دیتیه خوی له خویدا گرنگه و جیگای لیکولاینهوهیه كی تایبه ته و دەروانیته رونگ و بونی هونراوه كانی نالی له گوللزاری شیعری كوردیدا پهنجهرهیه كی تایبه ته و دەروانیته ئاسویه كی تایبه ته و دەروانیته دو میلایه كی مولوان رەنگاله، ئه گەر پیکهاتهی شاعیریتی بریتی بیت له چهپكیک رەھەند و توخمی جوربه جوره دیاره به هره تایبه ته كهی نالی هه سوونی ره شماله كهیه تی و بهنده به كو ئورگانیزمی و مونی جوربه جوره كانی ئه و سیستمه پیچههلیپیچهی ناوه وهی شاعیره وه. ئه مه جگه له رههه نده كانی ده رهوه ی شاعیره، كه ههمیشه و مرگرتن و كارلیک و به خشین به وزه تایبه تیه كان ئه سپیرن، ئه وه ی که پالی پیوه نام بو نووسینه وه ی گهم لیکولاینه وه کارلیک و به خشین به وزه تایبه تیه كان ئه سپیرن، ئه وه ی که کهمتر په نجه ی بو براوه، جگه له دیوانی نالی كه هیمای بو گهلیک لهم لایه نانه كردووه، به لام له چوارچیوه ی راقه كردنی به یته كاندا به ته نیا واته تا ئیستا و به تایبه ته له شیوه ی لیکولاینه وی سه به خودا ئه م بابه ته ده سی بو نه براو به ناری فره ههیه، به بایه بی سه بره به ناساندنی هونه ره كانی جوانناسی كه پیویستی به ماندوو بوون و كاری فره ههیه، به بایه بی سه بره به ناساندنی هونه ره كانی جوانناسی كه

پیّویستی به ماندوو بوون و کاری فره ههیه، به با بیه بی سهباره به ناساندنی هونه ره کانی جوانناسی که ههندیّکیان باس نه کراون. یان شاعیرانی کـورد کـهمتر دهستیان بـۆ بـردوون، ئهمـه جگـه لـهوهی کـه ئایه ته کانی قورئان گهره که بگهریّنریّنه وه بو نه و سووره تانه ی که تیایایاندا هاتوون و ژماره ی ئایه ته کـهش بناسـری و هیّمـا بـۆ گونجانـدنی له نیّو سووره ته که دا براتریّت و هـۆی هاتنـه خـوارهوهی ئایه ته کـهش بناسـری و هیّمـا بـۆ گونجانـدنی ئایه ته کهش له گهل بهیته کهدا بکریّت. ئه و بهرنامهیه که پهیرهوی ده کهم بریتیه له راقه و شـیکردنهوه و وهر گیّران، چونکه ئهم پروّگرامه گونجاوترین حاله ته بو ئهم بابه ته، ههر چهنده کـه ههنـدیّک جـار پـهنام بردوّته وهر گیّرانی چهند پیّناسه یه کی هونه ری جوانناسی لـه زمـانی عهره بـو زمـانی کـوردی، بـه بردوّته وهر گیّرانی چهند پیّناسه یه کی هونه ری جوانناسی لـه زمـانی عهره بـو بـو زمـانی کـوردی، بـه مهبهستی روونکردنه و و سهقامگیر کردنی دهقه که بو نه و بواره ی که تیایدا هاتووه. لیکوّلینه وه که بریتیـه

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

له یه ک فه سلّ و فه سلّه که ش کراوه به سیّ هه نگاو یان سه رباس که بریتین له ۱- هونه ری ئیقتباس ۲- هونه ری عه قد . وه له کوّتایی لیّکوّلینه وه که دا کوّمه لیک ئه نجامگیریم ده سنیشان کردووه، دواجاریش ئه و سه رچاوانه ی که سوودم لیّ بینیون هیّمام بو کردوون و نووسیومه ته وه .

وشه سهره کییه کان: نالی، شیعری کوردی قورئان، جوانناسی

فه سٽي په که م:

لهبهر ئهوه ی له پروّگرامی لیّکوّلینه وه کهم پهیوه سته به بابه تی رهنگدانه وه ی قورئان له هوّنراوه کانی نالیدا و له لواری زانسته جوانناسیه کانه وه «العلوم البدیعه» به تهنیا، ههر بوّیه نهمویستووه په ل بهاویژم بوّ زانسته کاتی «البیان» و «المعانی»، چوونکه نالی له و بوارانه شه دا په لی فره ی هاوی شتوه و گهلی له بواره کانی رهوانبیّژی نالی له به کارهیّنانی ده قه کانی قورئاندا ده چیّته وه سه ربابه تی زانسته کانی جوانناسی «العلوم البدیعه».

نابیّت ئەوەیش فەرامۆش بکەین کە نالی جگە لـه بـههره خـوړ و دەولّـهمەندەی تواناییـه کی ئیّجگار گەوەرەی هەبووە لە سوودبینین له ئاواز و مۆزیکای شیعردا؛ تەنانەت یه کیّک بووه لەو شاعیره کوردانهی که بەو فراوانیه سووودی لـه کـیّش و ئاوازه کـانی خـهلیلی فەراهیّـدی وەرگـرت و تـوانی لهگـهل وشـه دەستەواژه کوردیدا رازاوه ترین بابهت و بەرههمی لی دروست بکات. ئەوەتانی دەلّیت:

وهره سهیری خیابان و بهیازی دهفتهری نالی

که سهف سهف مهسره عی به رجه سته ریزی سه روی مهوزونه (نالی:۵۲۳)

دیاره بۆیـه ئـهم بتبهتـه لێـرهدا دەوردژێـنم چوونکـه بـهکارهێنانی کێشـهکانی خـهلیلی فهراهێـدی ڕێگاخۆشکردنه بۆ بهکارهێنانی دەقهکانی قورئـان هـهردوو لایهنهکـهش جهمسـهردا یهکدهگرنـهوه کـه ئهویش ئاوێزنبوونی هونهرهکانی «اقتباس، عقد تلمیح»ه لهگهڵ کێشهکانی خهلیلی فهراهیدیدا.

له پیش هیچ شاعیریک نهبووه لهو ئاسته جوّره شیعره بنووسیت، ئا ئیستا من هیچ به لگهیه کی نووسراوهم که ئهو جوّره شیعرهی تیا نووسرابیّت، جگه له هیّماکانی "سالم"ی ساحیّب قران نهبیّت بـوّ ئههمیهتی "مهولانا خالیدی نهقشبهندی" لهو بوارهدا.

له رِوْژی ئیمته حانا دیم به رابه ر تالیب و مهعشووق

کهمهر بهستهی هونهر هاتین له تیپی عیشقبازانا (مهحوی،۱۹۷۷)

لهلایه ک نالی و مهحوی، لهلایه ک سالم و کوردی

له ههنگامهی هونهر تکاجوٚبوون له مهولانا

دوای پیاچوونهوه ی سهرجهم هونراوه کانی مهولانا خالیدی نهقشبهندی، لهمجوّره کیشه ی نالی مه پر به خهلیلی فه راهیدیم به رچاو نه کهوتووه جگه لهچهند هوّنراوه یه ک به زمانی فارسی و عهره بی و دیالیّکتی گورانی نهبیّت و به تهنیاش چواربهیتیش به شیّوه ی کرمانجی خواروو له سهر کیّشی «مجزوء الرجز المذیل»ه (موده ریّس،۱۹۸۳: ۲۲۱).

دیسان دیاری دلبهری وه ک مهشعهاستانی دا دیار

نوور بوون لەسەر كێوى ئۆحود تۆمار به تۆمار ئاشكرا

خۆش خۆش نەسىمى عەنبەرىن بين خۆش دەگاتە سەر زەمىن

ئەمما بۆيە عەنبەرىن يا نافەيى مىسكى تەتار

بیّواده ئیّمشهو روّژهه لات یا نووری جانان سات به سات روّشن ده گاتن سهربیسات «فی لیل یولج النهار» پر بوو لهنووری دهشتی فهقا، گوّیا حهبیبی خوّش لیّقا لیلا علی السلع القاع استتار (نالی: ٤٠١)

دیاره نالی له دیوانه کهیدا یه ک چامه ی ههیه که نیوه دیری یه کهم به کور دیه و نیوه که ی تریش به عهرهبیه. ههروه ها بهم دواییه له هو نراوه یه کی ۱۱۲ به یتی عهرهبیشی داناوه ئه و کاته ی له حیجاز بووه (مجله گولان العربیه،۱۹۸۸: ۱۹۸۵)، نابیّت ئهوه ش لهبیر بکریّت که نالی مهلایه کی گهوره و زانایه کی بواری عیرفان ناسیش بووه. شاره زایی نالی له بواری قورئان و فهرمایشته کانی پیغهمبه ردا (د.خ) و میژووی ئیسلام و بواره کانی «نه حو و سهرف و به لاغه و زانسته کانی عیلمی که لامدا» ئیجگار به بلاو میوه.

وه ک له سهره تادا هیّمام بو کرد، بابه ته که کراوه ته به سیّ به شهوه و له و چوار چیّوه شدا ده ستنیشانی هونه ره کانی «اقتباس، عقد، تلمیح» ده کهم. دیاره هه ریه ک لهمانه پیّودانگ و پیّناسه و تیوّرسازی خوّی هه یه و مهرج نیه لای ههموو شاعیریّک وه کوو یه ک مامه له که ل بکریّت.

۱-هونهری ئیقتباس

ئێقتباس له عهرهبیدا بریتیه له سوود وهرگرتن له وشه کانی قورئان و فهرمایشته کانی پێغهمبهر (د.خ)، بهوه ی که بخرێته چوارچێوهی هونراوه یان پهخشان بێئهوهی گۆړانکاری بهسهر بهێنرێت و واش پیشان نهدرێت که بابهته وهرگیراوه که قورئان یان حهدیس؛ ههروهها "مالیکیه کان" ئهمهیان بهلاوه حمرامه به لام شافعیه کان به کون و تازهوه له لایان ئاساییه و نموونه به پێغهمبهر دههێننهوه و که له نویژدا و توویهتی «وجهت وجهی…».

نالى دەلىّت:

رِوْرْی قیامه تی «فاذا هم قیام» و شهخس

قائيم چەقيوە، كێلە لەسەر خاكى مەحفەرە(نالى:٤٣٩)

نالی لهم بهیته و سهرجهم چامه که ا باسی ترس و لهرزی روّژی قیامه ته ده که و دوو هونه ری ره وانبیژی به کارهیناوه، به یه کیکیان ئیقتباسی ئایه تی «فاذا هم قیام» که ئهویش بریتیه له «ثم نفخ فی اخری فاذاهم قیام ینظرون» (الزمر: ٦٨)، دووهه میشیان هونه ری ته لمیحه که ئاماژه بو شه خس و که ئهویش له دوو ئایتدا هاتووه «فاذا هی شة خصه ابصار الذین کفروا» (الاانبیاه: ۹۷)، ئهوی تریشیان: «انما یوخرهم لیوم تشخص فیه الابصار» (ابراهیم: ٤٢)، واته لهو روّژه دا ئاده می له سهر گوره کهی ده رهاتووه و

له ترسانا وه ک کیّل چهقیون و چاوه کانی ئهبلهقبوون، سهبارهت به وشهی «شهخس» دوو بوّچوونم ههیه: یه کهمیان مهبهستی مروّق بیّت و نیوه دیّری دووههمیش تهواوکهر و سیفهته کهی بیّت.

دووههمیان: پیده چیت مهبهست له شه خس، شه خسی بیت و تهواو که ره که شی فانیم بیت واته «شه خسی قائیم چه قیوه»، که من ئه مهیان به ئاسایی و په وانتر ده زانم. ئه وه ی که مهرجه بوتریت ئه وه یه و په تریت که ترس و بیمی پروژه که هه موو که س ده گریته وه که س لیّی په ها نابیت؛ هه وه ها ده شیت بوتری که ره سته و ده سته واژه کانی دوای ئایه تی «فااذا هم قیامه» سه رجه میان ده ره نجامی ئایه ته که نودی په ودی «اذا» لیره دا واتای کوتوپری «فجائیه» ده به خشیت که هیندی تر فه زای ترس و له رزی کوتوپ دینیته گوری.

۲- نالی دەلیّت:

«برق البصر» لهبهر بهرق تهلهئلۆيى له نالى

«خسف القمر» له ئيشراق قيامهتي جهمالي (نالي:٦٥٧)

لهم بهیته دا نالی ئیقتیباسیکی ورد و جوانی به ده ست هیناوه و به هوی ئایه تی «فاذا برق البصر و خسف القمر و جمع الشمس والقمر یقول الانسان یومئذاین المفر» (القیامه:7،8،9،10)، وه ک له بهیته که ده ده ده که ویّت «فاذا»ی لابر دووه و ههر دوو ئایه ته که ی دابه شکر دووه به سهر نیوه ی دیّری یه که و دووههم و بو ههر ئایه تیک له و دوانه واتای تایبه تی بو هه لبژار دووه و دواجاریش ههر دوو حاله ته کهیه و کوّر دووته و بو خزمه تی مهبه ستی سهره کی که ئه ویش پهیوه سته به ستاتیکای خوشه ویسته کهیه و حاله تی یه که م: باسکر دنی روّژی قیامه ته به هموو ترس و لهرزیکه وه و گواستنه وه ی خواه ترسه بو حاله ته ترسه بو حاله تی دلوقانی ئافره ت و پهر ده لادان له رووی؛ واته به ته نیا بریسکانه وه ی دانه مرواریه کانی وه ک بروسکه، نالی ده خاته فه زای ترس و له رز و خوچوون؛ ههروه ک له روّژی قیامه ت هه له به تبیت. حاله تی دووهه م: مانگ گیرانه به هوی هه لهاتنی خوّری روویه وه.

له ئەنجامى ئەم دوو حالەتەدا نالى بە شيوەيەكى ناراستەوخۇ ھيماى بىۆ كۆتايى ھەردوو ئايەتەكە كردووە كە «جمع الشمس القمر» واتە ئتر ھىچ بوارىك نەماوە گەرەكيە تەسلىمى جوانى و دلۆۋانى يار ببيت. ليرەدا ھيز و واتاى تابلۆكە بەوردى دەردەكەويت، چونكە نالى لە سىنوورى ئايەتەكـه كـه تيا بىۆ حالەتىكى پر لە ترس و ئەشكەنجەيە كە رۆژى قيامەتە دەردەچىت و دەگويزىتەوە بۆ حالەتىكى ئىجگار جياواز، كە ئەويش جوانى و دلۆۋانى دەم و چاوى يارە، واتە گۆړانكاريەكى چۆنيەتى فەراھەم ھىناوە.

٣- نالى دەليّت:

وان نیم دگر «ان عذابی لشدید»

یک نیم رخت «الست منکم ببعد

من مات من العشق فقد مات شهيد

بر گرد رخت نوشته «یحی و یمیت»

نالی لهم دوو به یته دا که شیّوه ی چوارخسته کی گرتوه چهند رسته یه کی عهره بی له گه ل رسته فارسیه کاندا به کارهیّناوه . له نیوه ی دیّری یه که مدا «الست منکم ببعد»ی به کارهیّناوه که قورئان نیه به لام باس له وه ده کات که له گه ل ده رخستنی نیوه ی دهم و چاویا ههموو دووریه کان نزیک ده بنه و چونکه ئه و ههمزه یه ی سه ر «لست» پرسیاری ئینکارانه یه و نه فی له گه ل نه فیدا ده بیّته ئیسپات. به لام له دیّری دووهه مدا ده لیّت هه ر له گه ل ده رکه و تنی به شه که ی تری پووی ئه شکه نجه و ئازاری زوّر ده بیّته و دیّری دووهه مدا ده لیّت هم له گه ل ده رکه و تنی به شه که ی تری پووی ئه شکه نجه و ئازاری زوّر ده بیّته و در و و به که مهیش هیّمایه بو ئایه تی در «منطق الفید»، له ئایه ته که دا ده لیّت: ئه گه ر راستی بشارنه و به می خونکه له بنه ره تدا واتای فه رهه نگی «کفرتم» داپو شینه؛ به لام نالی به پیچه وانه وه ده لیّت: ده رخستنی نیوه ی پووت، ئازاره کانم توند تر ده کات! له دیّری سیّهه میشدا به پیچه وانه وه ده لیّت: ده رخستنی نیوه ی پیته که نه مه ئیشاره ته بو ۵ ئایه ن که له هم رپیت یاندا و در یانده و رود و به و به ده سیته که که مه ئیشاره ته بو ۵ ئایه ن که له هم رپیت یاند یا یه می به ده سیری که خواناس بوه به لام لیّره دا به لیکچواندنی دوور، پیّی لیهه لبریوه و خوشه ویسته که گه ناده می و دوایه. گه ناده می و دوایه دو به به کست که که دانای خودایه.

٤- نالي دليّت:

لایه ک «ز مبانیه» له سهرو کاری نار منار

«هل من مزید» زوبانیه وه ک ماری نه ژدهر (نالی: ٤٥١)

نالی لهنیّو دیّری یه کهمدا هیّمای بوّ دوو ئایهتی قورئان کردووه که یه کهمیان «فلیدع نادیه سندع زبانیه» (العلق:۱۸)، دووههمیشیان ئایهتی «ولئک هم وقود النار» (یسس:۱۸) که دووجار هیّمای بوّ کردووه، به کارهیّنانی وشهی «ناره،نار» که دووههمیان «تاکید الفظی»یه، واته دلّنیاکردن و جهخدکردنه لهسهر ئهو ئاگره و دیسانهوه هیّمایشه بوّ چهند ئایهتیّکی تری قورئان، گوّکردنی چوارجار پیتی «ر» که سیّههم و چوارهم له وشهی «ناره نار»دا هاتووه خوّی له خوّیدا پره له حالهتی ترس و بیم و خولقاندنی فهزایه کی دهروونی دلّهراوکیّ و خهمی قووله که ئهو تابلوّی جهههننهمه ویّنای ده کیشیّت له دهروونی مروقدا، نالی له نیوه دیّری دووههمدا ئایهتی «هل من مزید»ی ئیقتباسی کردووه، که ئهمهیش بهشیّکه له ئایهتی «یوم یقول لجهنم هل امتلات و تقول هل من مزید»، هیّزی سهنهتکاری نالی لهو جهنتاسهدا که له نیّوان «زهبانیه» و «زوبانیه»دا، واته ئهو ئاگره زوبانه بلیّسهیهتی وه ک ماری ئهژده ریان به شیّوهیه کی تر بلیّین جیّناسیّکی موحهرهفه له نیّوان وشهیه کی کوردی و عهرهبیدا، که ئهمه خوّی له خوّیدا داهیّنانیّکی نویّی دنیای شیعری نالیه، دهبیّت لیّرهدا ئاماژه بو حالهتیّک بکریّت که ئهویش خوّیدا داهیّنانیّکی نویّی دنیای شیعری عهرهبه له دهقه قورئان له ههمان بواردا، لای ئهوان تهنیا و تهنیا و تهنیا و تهنیا دهولله مهدهدکردنی ناوهروّکه و جهختکردنه لهسه به به همان بواردا، لای ئهوان تهنیا و تهنیا دهولله مهدهدکردنی ناوهروّکه و جهختکردنه لهسه به بههمان بواردا، لای ئهوان تهنیا و تهنیا دهوله المهددردنی ناوهروّکه و جهختکردنه لهسه به به همان بواردا، لای ئهوان تهنیا و تهنیا و تهنیا و تهنیا

ویستراوه که یه، به لام لای نالی حاله ته که جیاواز تره له وه ی که له به رده م نه رکی به هیز کردنی ناوه رؤک له لایه ک و دو زینه وه ی هونه ره جوانناسیه کانی سه ربه زمان له لایه کی تره وه، به حوکمی نه وه ی که شاعیری کورد نایه ته که نیخوان زمانی کوردیدا به کار ده هینیت ، نالی هه میشه ویستوویه تی و هه ولیشی بو داوه که هونه ریکی جوانناسی «بدیع» له نیخوان و شه کوردی و عه ره بیه وه رگیراوه کاندا بدوزیته وه. دیاره نه محاله ته هه نگاویکی جیاواز و له پیشتری نالی هه روه ک له م به یته دا ویستوویه تی له نیوان «زبانیه»ی عه ره بی و «زوبانیه»ی کوردیدا نه و جیناسه مه حره فه بدوزیته وه. هه رله م بواری گه پان به دوای و شه ی عه ره بی و کوردیه هاوناهه نگ و چون یه کانه دا، نالی چه ند به یتیکی تری و تووه که هه ربون نموونه شد دیانه ینده وه:

تەواى ئاھەنگى «قد قامت» تەرىقى جەمعى زوھادە

قهد و قامهت به لههجهی راستی گوبایی عوشاقه

یان:

"خالّى" نيه "نالى" دلهكهت ساتى له هێجران

تا تارى وجوودت نەپسىنى مەلەكەولمەوت

دیاره نالی ویستوویه تی جیناسیکی موحره ف دروست بکا له نیوان «ملک الموت» که ئیزرائیله و له نیوان «مله کهل موت» واتا ئهو ملهی که وه ک موو باریکه له ئاست مردندا؛ ئهو «ک»یه ش ئامرازی لیکچواندنه له زمانی عهرهبیدا یان ههندیکجار نالی یاری به وشهی کوردی کردووه و ههولیداوه یاسا گرامریه کانی زمانی عهرهبی بهسهردا پیاده بکات.

موساوی وه ک یه ک و لوولن لهههردوو لاوه زولفهینی

نموونهی عه کسی حه رفی «میم» و «نون» و «واو»ه زولفهینی (نالی:٤٥٦)

وشهی «زولفی» کردووه به دوو واته موسهننا که نهمه له زمانی کوردیدا نیه و یه کیّکه له داهینانه کانی نالی لهم بوارهدا.

٥- نالي دەلْێت:

له قورئاندا به «ما اخفى لهم» مه كتووم و مه ختوومه

بهیان نابی به تهفسیری دووسهد «کهششاف» به زاوی

موبهیهن بوو له قورئاندا به نووری «قرة العین»ی

نه وازیّح بوو به «کهششاف» و نه روّش بوو به «بهیزاوی» (نالی:۱۵٤)

نالی لهم دوو بهیته دا ئایه تی « فلا تعلم نفس ما اخفی لهم من قره اعین، جـزاء بمـا کـانوا یعلمـون» ئیقتباسی کردووه؛ له ریگای «ما اخفی لهم»، نالی جه خت له سـهر راقه کـردنی ئـهو ئایه تـهی سـهرهوه ده کات. که له راستیدا کومه لیّک هیرموّنوّتیکا هه یه له سهر راقه کهی، واته نه به ته فسیری که شـاف کـه خاوه نه کهی زهمه خشه ریه واتاکه روون ده بیته وه. دیاره ئهم ته فسیره پی له سهر بوچوونه کانی موعته زیله

داده گریّت؛ لهمه پر ئههمیه تی ئیراده گهری و بهستنه وه ی ئه نجامه کان به هو کاره کانیانه وه و ئافرینکردنی عهقلانیه ته بواره دا. ههرچی ته نسیری «بهیزاوی» شه به پیچه وانه وه دیاره نالی زانا و شاعیری گهوره، ناگای له قوولایی پاقه کردنی قورئانیش ههیه و ده زانیت شوینی کیشه کان له کویدایه و چون به کاری ده بات «توظیف» بو مه به سیعریه تایبه تیه کانی. جینی خویه تی که هیما بو نهینیه کی جوانناسی له و دوو بواره دا بکهم که یه کیکیان، به کارهینانی وشه ی «واضح» ه بو که ششاف؛ دیاره خودی «که ششاف» به واتای ده رخستن و پروون کردنه وه یه ههر وه ها «پروشن» یشی بو «بیضاوی» به کارهیناوه که واتا فه رهه نگیکه ی خوی رووناک کردنه وه یه و به مشیوه چنیویه تی:

نه و اضیح بوو «کهششاف» و نه رؤشن بوو به بیضاوی (نالی: ٦٧٤)

ئەويترىشيان ھونەرى «الجمع و التقسيم» كە لە نيو ديرى يەكەمدا ھيماى بـۆ كـردووه بـه وشـەى «مەكتووم»، واتە ئايەتەكە راقەكەى ناديارە. لە دوايشدا لە بەرامبەر «مەكتووم» ناوى كەشاف و بەيزاوى داناوه.

۲- هونهری تهلمیح (فن التلمیح)

تهلمیح هیّماکردنه له شیعری یان پهخشانیّکدا بو ناوهروّکی پهندیّک یان شیعریّکی ده گمهن یان ئایهتیّک یان چیروّکیّکی بهناوبانگ بیّنهوه ی که ناوی بهیّنیّت. رازی دلّیّت: «هیّما تهنیا بو ناوهروّکی بکریّت. "قهزوینی" «تهلمیح جوّریّک به دزی نهده بی نهداته قهلّه م». له هوّنراوه کانی نالیدا بریّکی زوّر هیّماکردن هه یه بوّ بواره میّژوویی و جوگرافی و زانسته کانی نه حو، سهرف، که لام و مهنتیّق. دیاره پروّگرامی لیکوّلینه وه که ی من پهیوه سته به قورئانه وه به تهنیا، بوّیه هه ر له و بواره دا نموونه ده هیّنمه وه (الحلبی، ۱۹۸۰: ۲٤۲).

۱ - نالی ده لیّت:

ئەى كە ساحيب سيرړه، سەرتاپا ئەمرى «كن» كونە

باتیّنی «قف قف علی سری» به زاهیر قهف قهفه

نالی وشهی «کن»ی به کاربر دووه، تهوزیف له چوار چیوه ی هونه ری تهلمیحدا، که نهمه شیشاره ته بو نه ک ئایه تیکی قورئان به ته نیا، به لکوو دوو ئایه تی پیروز که یه که میان ئایه تی «خلقنا من تراب ثم قال له کن فیکون» وه دووهه مینیان ئایه تی « انجا امره اذا اراده شیئا ان یقول کن فیکون». دیاره هه دردوو ئایه ته که هیره هیز و توانای خودای ده رده بری له فه رمانی به کاربر دن و جیبه جیکر دندا. ئه وه ی که واتای به یا به ته که ی ده وله مهند کردووه به ستنه وه ی کرداری نه مری «کن»ی عهره بیه به «کونه» که کور دیه و مه مه به ستی کون کون بوونی نه یه که یه مه جگه له هیما بو ئایه ته قورئانیه کان، با نه وه شیما بزانریت له گه ل نه مانه هیمانی دروستکردووه. چونکه خوینه رواده زانی که «کونه «وه لامی فه رمانی «کن»ی پیشوه و کور دینراوه؛ چوونکه به یته که واتایه کی تریش هه لده گریت که پیتی «ی» له «کن»ی پیشوه و کور دینراوه؛ چوونکه به یته که واتایه کی تریش هه لده گریت که پیتی «ی» له

«ئەمرى»دا دەگەرپتەوە بۆ خودا. با ئەوەيش نەبويرم كە جيناسى ناتەواو لە نيوان «قيف قيـف» و «قـەف قەف»دا ھەيە و لە ھەمان كاتىشدا تباق لە نيوان «زاھير» و «باتين»دا ھەيە.

۲- نالی دەلیّت:

دیدهم ههموو شوراوه به شوراوی سروشکم

لهم لهوحه نیگارینه نه عین و نه ئهسهرما (نالی::٤٥١)

نالی هیّمایه کی زوّر شاراوه به لهم «لهوحه نیگارینه» ده کات بوّ ئایه تی: «بل هو قران مجید فی لوح محفوظ» (البروج:۲۲)، وه بهراوردیّکی نیّوان «لوح محفوظ» که ههموو نهیّنیه کانی گهردوونی تیا نووسراوه و تیاپاریّزراوه. وه لهوحهی چاوی که لهوه ده چیّت گریان و فرمیّسکه سویّره کانی چاوی، ههموو یادگاره کوّنه کانی شتبیّتهوه. ئهوهی که بهلامهوه گرنگه ئهو هیّما شاراوهوهیه که بهراورده له نیّوان ویّنهی "مهحبووبه" و نه خشی قورئان، له سهر چاوه پرفرمیسکه کانی نالی، که ئهمه ئاویّزانکردنی دو شتی پیروّزه لای نالی، واته «لوح محفوظ» ههموو نهیّنیه کان و تهنانه تیلهامی نالیشه. خالیّکی گرنگی تریش ههیه که ئهویش نهمانی چاوی نالیه، واته چاوگی فرمیسکه که که ئه گهر به «مقابله» حیسابی بو بکریّت ده کاته نهمانی «لوح محفوظ»یش! چوونکه ئهو لهوحهل مهحفووزه دهشیّت ههر به ئامیّری چاو بخویّنریّتهوه و موتالا بکریّت.

له وشهی «عهین»دا توورهیه کههیه، «عهین» دوو واتای ههیه: نزیکه ی چاوه به لام دووره کهی واتای سهرچاوه یه و له گهل سروشکا لیک نزیکه. چوونکه چاو سهرچاوه ی سروشکه. نهوه نده ی له سیاقی بهیته که دا ده رده که ویت نالی مهبهستی واتا دووره کهیه.

٣- نالى دەلىت:

ئەم فەرشە خاكيە دەتەكينن لە تۆز و گەرد

ئەم عەرشە نۆ سەحىفەيە دەكەين بەيەك پەرە

نالی لهم بهیتهدا باسی روّژی قیامهت ده کات که له و روّژهدا ئهم گوی زهویه لهم مروّق و ههموو زینده وهریّک ده ته کینری و گیاندار بر دهبیّت و ده کریّته یه ک پهره، لهم بهیتهدا نالی هیّمای بوّ چهند ئایه تیّک کردووه که به ههموویان نمایشی روّژی سه ختی قیامهت ده کهن، وشهی «فهرش» هیّمای بوّ ئایه تی خوالارض فرشناها فنعم الماهدون»، ههروه ها له وشهی عهرشدا هیّمای بوّ ئایه تی «یوم العرش یعلم ما یلج فی الارض و ما یخرج منها» ههروه ها له وشهی «صحیفة»یدا هیّمای بوّ ئایه تی «یوم نطوی السماء کطی السجل للکتب» یان ئایه تی «والسماوات مطویات بیمینه» نهوه ی که لهم به یتهدا.

توانای له رادهبهده ری نالی ده سهلمینی. کورداندنی «تکرید» و شه و ده سته واژه کانه به شیوه یه ک ک ک ره سنایه تی و عهبقه ریه تی نالی ده سهلمینی. به تایبه ت له بواریکا که نهم سهرامه د و پیشره وه کهیه تی . نه نه می و تنه، نهم چوار نایه ته ی که له یه ک به یت و بویه ک مهبه ست و تراوه، ده گه ریته وه بو چوار سووره تی جیا جیا «الذاریات، الحدید، النکویر، الانبیا». له وانه یه نه مه بمانگهیه نیت و میموره تی جیا جیا «الذاریات، الحدید، النکویر، الانبیا». له وانه یه نه مه بمانگهیه نیت و میموره تی که بالی یین

دوور نیه نالی زۆربهی قورئانی لهبهر بووبیّت، نهک لهبهر بوونیّکی ساده به لّـکوو بـه تیّگهیشــتن و ئـهزم کردنیّکی ئهو تۆوه که سوودی بو ههموو بواریّک لیّ ببینیّ.

٤- نالي دەليّت:

«كهف الانام»ى هيجرهتى ئەسحابى بىرقوود

بیکه به خاکی خادیمی قیتمیری ئهو دهره

نالی لهم بهیته دا به «تهلمیح» هیّمای بو دوو حاله تی نزیک یه کردووه، که یه کیّکیان تاقمی «اصحاب الکهف» بوون. وه ئهوه ی تریشیان یاوه رانی پیغهمبه ر بوون که چوونه ئه شکهوتی «حراء» وه له يپناوي بلاو کردنهوهي ئاييني پيرۆزي ئيسلامدا دوچاري ئەشکەنجە بوون. دياره لېرەدا هيمايه کي تريش بوّ ههمان رووداو ههيه كه ئايهتي: «اذ هما في الغار اذيقول لصحابه لا تحــزن ان الله معنــا» هيّـزي ئــهم به پته لهوه دا ئه درو شیته وه که یاوه رانی پیغه مبه رو خوداناسانی ئه و سه رده مه دوچاری په ک ئازار و ئەشكەنجە بوون واتە كۆكردنەوەي ھەردوو ريبازەكە لە ژير دەوارى تەوحىددا. ئەم شۆر بوونەوەي نالىــە به ناخی میتۆلۆژیا میژوویه کانـدا و بهستنهوهشـیان بـه قوّنـاغیّکی دوای ئـهو رووداوه لیّکـدانی ئـهو دوو مێژووه خوٚدوٚزینهوهی نالیش له نێوانیاندا دهچێته خانهی روٚشنبیریه کی گهورهی ئـهو دیـوی دهق، واتـه نالی ههر به تهنیا شیعری بهدهر له میّـرّوو و ئـایین و میتوّلوّریـا و سوسـولوّریا نهنووسـیهوهتهوه بهلّـکوو بریکی زوّر له شیعره کانی شه تلکراون بهم رهههندانه. خالیّکی گرنگی تر که له بهیته که دا نه دروّشیته وه ئەوپش ئەوەپە كە نالى داواي خزمەتكارى سـەگەكانى ئەسـحابى كـەھف دەكـات و ھێنـد گۆشـەگير و بهرچاو تارکیش نیه که به نزمی بروانیته جهماعهتی ئهسحابی کههف؛ گوایه لهبهر ئهوهی که موسلمان نهبوون به لکوو به ریزهوه بویان دهروانی لهبهر هه لویسته موقاویم کاره کانیان. دیاره نهم بیره کراوهیهی نالى پيش سەردەمەكەي كەوتووە، بەتايبەت لاي مەلا چاكيكى وەك نالى. با ئەوەشم لە ياد نەچيت كە قيتميره كهش هينمايه بو ئايهتي «والذين تدعون من دون ما يملكون من قطمير». ئه گهر قيتميره كه له واتای سه گه کهی ئەسحابی کههف دەرچیت و واتا فهرههنگیه کهی بۆ حیساب بکریت که بریتیه لـه ئـهو تویژاله تهنکهی که ده کهویته نیوان خورما و ناوکه کهی واتا که تیکده چیت که واته جوره گونجانیک «تناسب» له به يته كه دا هه يه له نيوان « كهف الانام و القطمير دا» ههر چهنده نالي مه به ستيشي بووه كـه بۆ «كهف الانام» دو واتاي جياواز دروست بكات و بهمهش تۆزنك خوننهر سهراسيمه بكات.

٥ - نالى دەلىّت:

خارایی سهوز و شینی لهبهر کردووه جهبهل دامینی وهردی سووره که دهستم به دامهنی وادی بووه به وادی پر نووری «طور»ی نار «نعلین» له پی فری بده «نالی» به ئهیمهنی

نالی لهم دوو بهیتهدا سهرسوورهاتن و خوّشهویستی سروشتی بهههشتینی کوردستان نمایش ده کات و شيّو و چيا و داميّن و قەدپالەكانى ھيّند بە پيرۆز دەنەخشيّنيّ ھەتا دەيخاتە ئاستى ئەو شيّوه پـيرۆز و بهبههایهی که حهزرهتی مووسای به پی خاوسی پیا روّیشتوه. دیاره له لایهن خودای پهروهردگارهوه ئەو فەرمانى دراوەتى كە بە پىخاوسى پيا بروا و پىلاوەكانى داكەنى. وشەي «نەعلەين» ھىمايە بۆ ئايەتى «انی انا ربک فااخلع نعلیک انک بالواد مقدس طوی». وشمی «طور» ممبهستی ئه و شاخهیه که له سلینادایه و له ده ۱۰ جیّگادا له قورئانی پیروّزدا ناوی هاتووه. واتای «طور» له زمانی سریانیدا بـه شــاخ هاتووه. ههروهها «الايمن»يش هيّمايه بوّ دوو ئايهتي تر كه هـهردووكيان هـهر ده گهريّنهوه بـوّ لايـه كي شاخي توور «و ناديناه من جانب الطور الايمن نجيا»وه «قد انجيناكم من عدوكم وعدناكم جانب الطور الايمن». نالى بەئاراستەيەكى ناراستەوخۆ خودى خۆى ليكچواندووە بـه حـەزرەتى مووسـا و هينـدەش شاخ و قەدپالى كوردستانى پى پىرۆز و گرنگە دەيەويت لەبەر رىز و بـەھاى شـاخەكانى كوردسـتان بـە پیخاوسی پیا بگهریّت. ئهمه جگه له دروستکردنی ئهو کهشهی «طقس» که له ئهنجامی سهسورهاتن و پابهندبوون به جوانی و دلوّقانی بههاری کوردستانهوه فهراههم هیّنراوه. نالی لـهم دوو بهیتـهدا خوازشـی «الاستعاره» به کار هێناوه، چوونکه جهبهلی چواندووه بهو مروّقهی که پوشاکی سهوز و شین دهپوشین. هەروەها كورت بريەكى «الايجاز» گەورە لە ئەنجامى هيماكردنى خيرا بۆ ئەو هەموو رووداوە ميژوويـه هاتووته گۆرێ. دەتوانىن ئەوەش بلاينى كە نالى وەك ھەستىكى نەتەوەيى و جوانناسى، كوردستانى لـە ئاست شاخيتوور داناوه كه خودا سويندي له قورئاندا يي خواردوه و خويشي له ئاست مووسا ييغهمبهر. جاريکي تر ئهم ئايه ته ئهوه دهسه لمينني که نالي وه ک بيروباوه رو ئايدۆلۆژيا، موسلمانيکي چاو کراوه و پیّشکهوتووی سهردهمی خوّی بووه ههمیشه بهرههلّستکاری دیاره خهرافی و بیر پواوه لادهرهکان بووه.

۳- هونهری عقد:

هونهری عقد بریتیه له «سوود وهرگرتن له قورئان یان فهرمایشته کانی پیغهمبه (د.خ) بهوهی که بخریته چوارچیّوهی هوّنراوه یان پهخشانهوه. شاعیر بوّی ههیه که لیّی زیاد یان کهم بکات، مهبهستی گونجاندنی له گهل کیّشی شیعریدا، به لام وهرگرتنی جگه له قورئان به ههر شیّوهیه ک بیّت دهشیّت». نالی نهم هونهره ی به کارهیّناوه به مهبهستی جوانکاری شیّواز یان قوولکردنهوه ی واتا.

۲- نالی ده لیت:

بهم کاسه لهسهر پهنجه ده لین نووری عه لا نوور

رهخشانه ميشكاتي قهدهحدا وهكوو ميسباح

لهم به یته دا نالی «نووری عـه لا نـوور» و «میشـکاتی قه ده حـدا وه کـوو میسـباح» بـه کارهیّناوه، وه ک هونه ری عقد. واتا به کارهیّنانی قورئان به لام به گوّرانکاریه وه چ له رووی شـیّوه ی نووسـین و چ لـه رووی فونتیک و ریّزمانه وه که له به یته که دا کوردیّنراوه، واته ئایه ته که به مشیّوه یه: «الله نور السماوات و الارض نور کمشکاه فیها مصباح فی زجاجه کانها کو کب دری یوقد من شجره مبارکـه زیتونـه لا شـرقیه و لا

غربیه یکاد زیتها یضی و لم تمسه نار، نور علی یهدی الله لنوره من یشاء یضرب الله الامشال والله علی بکل شیء علیم». ئهوهی جیّگای سهرنجه نالی ئایهتیّکی پیروّزی قورئانی بوّ مهبهستیّکی تایبهتی خوّی به کارهیّناوه. «توظیف»ه که له بنه په اتوزه سلهمینه وه یه کی لیده کهویّته وه چونکه خودی ئایهته که باس و وهسفی خودای په رووناکیه کی ئهوتوّ په خش ده کات که ئاسمان و زهوی ئهدروّشیّته وه. به لام نالی ئهم پرووناکیه خوداییه ی لیّک چواندوه به پیالهیه کی پر له مهی له نیّو په نجهی ناسک و پهمهیدا، واته شتیّکی قهده غه کراوی له لایهن ئیسلامه وه لیکچواندووه به دیمهنیّکی پطروّز که باس له خودا ده کات. کوّکردنه وهی دوو شتی له گهوهه ردا در له یه ک جوّریّکه له توانای گونجاندنی حایله ته نهیاره کان که ئهمه خوّی له خوّیدا به لیگه ی وریایی نالیه. به تایبه ت له پوژگاریّکی وه ک سهرده می نالیدا که ده ست بوّبردنی ئهمجوّره بابه ته بقه بووه و وروژاندنی ئهم دیارده و حاله ته، خوّی له خوّیدا ئهوه ده سه لمینی که نالی پیش سهرده مه کهی کهوتووه، ئه گهینا چوّن نووری خودا که له شه و و پوژدا به و پیروّزیه ئهبروسکیّته وه، لیکده چویّنی به پیاله ی پر له مهی به ده ست و په نجه می یاره که یه و له وانه یه نابری به یاره که یه و به نابری دی خاوه نهری خزوی قری تیژیه ر «متطرف»نه گونجی و به لادان دابنریّت.

۲- نالی دەلیّت:

«فاتیْحه» تهسخیره شاری دل به تابووری ئهلهم

مودەتيكى زۆرە پاتەختە لەبۆ خالانى غەم

لهم بهیته دا نالی وشهی فاتیحه وه ک هونه ری عقد به کارهیناوه، واته سووره تی الفاتحه که یه که مین سووره تی قورئانه و به «الحمد لله رب العالمین...» دهست پیده کات به شیوه یه کی گشتی سووره تی فاتیحه له دوو بوّنه ی جیاواز دا به کار دهبریّت:

يه كهميان: خويندنيه تى لهبهر نويژ كردندا.

دووههمیان: خویندنی سووره ته که یه له بوّنهی تازیدا بوّ گیانی مردوو.

۱-برِیّکی «الایجاز» بهرچاوه؛ واته بهتهنیا وشهی «فاتیّحه» خویّنه ردخاته دنیاظی خهم و پهژاره و پرسهوه.

۲- تیکه لکردنی ئهرکیکی کومه لایه تی و ئایینی به خهمیکی ته ته وه به ته میا و شهیه ک که «فاتیحه»یه. دیاره ئهم و شهیه که ناوی سووره تیکی قورئانه به هوی زوّر به کارهینانه وه و له بواریکی تایبه تدا، به تایبه تمه ندیه کی زمانه وانی له ده ستداوه و دابه زیوه نیّو ژیانی پروّژانه ی کوّمه لگاوه که له بونهی شته له ده ستداوه کاندا ده و تریّت. ئهمه جگه له وه شهی «فاتیّحه» بوّته سه رله وحهی بهیته که مه هه ر له سهره تاوه به رگیکی پهشی پوشیوه و هه والیّکی ناخوّشی گهیاندووه. دیاره له به یته کانی تردا نالی په فزی هموو بیگانه یه کی کردووه که و لات داگیر که ن به پوّم و عهجهمه وه و اته حوکمی کورد له "سلیّمان پاشا"دا خوّی ده بینیته وه و به باشتر ده زانی له ههمووکه س که ئهمه خوّی له خوّیدا برپیریّکی نه ته وه وی نالی بانگی بوّده کات. نالی له بواری به ستنه وه ی دیارده دژواره کان یان هیّمای بروسکه ئاسا به حاله تی جیاوازه کان توانای فره و سنعه تکاری و ردی به کار هیناوه. هم رلم بواره دا ده لیّت:

قوربان مهحاله پێکهوه بن سهبر و ئيشتياق

خاريج له نهسسي ئايهته ته كليفي «لا يطاق»

نالی لهم بهیتهدا هونهریکی پرهوانبیژی تری به کار هیناوه که پنی ده لین: «ارداف». واته « بهو وشه یه هیما بو واتایه کی به واتادا یک بگرنهوه به لام له شیوازدا جیاواز بن». واته نالی به پیما بو واتایه کی «لا یطاق» هیمای بو نایطتی «لا یکلف الله نفسا الا وسعها». واته بهم میتوده توانیه تی خولیا و سوّز و ناواته کانی ناویزان کات له گه ل ده قیکی قورناندا و تهنانه تده قه که ش به کار به ریّت له پیناو مهبهسته تایبه ته کهیدا، واته سه بر و نیشتیاق له پانتاییه کی بی لایه ندا نهوه ستان به ل کوو خودی قورنانیش چوه ته ههمان کیشه و ههمان شیّوه نه مایشی حاله ته ده روونیه کهی نالی ده کهن.

٣- نالي دەليّت:

ههرچی مهحبووبهم دهبینی وا تهحهییور دهیگری سویّن دهخوا به خوا دهلّی «بالله ما هاذا بشر»

نالی لهم بهیته دا ئایه تی «بالله ما هاذا بشر» به ریگای هونه ری عقد وه رگرتووه. دیاره ئهم هیمایه بو جوانی و دلوقانی مه حبووبه و ئاویزانکردنی هه لویستی «نالی و زلیخا» له ئاست جوانیدا به لام هه ریه کی به راسته یه کی هداره نه به راسته یه کی هداره به به راسته یه کی هداره به بافره تی هه لویستی سه رسوو رمانی «تعجب» ئافره ت به رامبه ربه پیاو. بو گورینی هه لویستی پیاو به رامبه ربه ئافره ت واته دوو هه لویستی ئورگانی جیاواز له یه کی بوته ی سه رسوو رماندا. ئه مه جگه له تیپه راندنی سنووری میسولوژیای سه ربوردی «یوسف» بو خوی و «مه حبووب» و هاوتا کردنی هه ردوو کیان له بوته ی خوشه ویستیه کی یه ک لایه ندا. با ئه وه یشم له یاد نه چیت که نالی «ما هذا بشرا» کردووه به «ما هذا بشر» له به رپیتمی قافیه که که مالکیه کان ئه مه یان پی قه بوول نیه نه ک هه رئه مه یش به لکوو عقدیان پی حه رامه چوونکه ناکریت و ک ده لین - قسه ی خودا و ئاده می تیکه ل بکریت.

٤- نالي دەلێت:

له قوربی «قاب قوسین»ی دوو ئەبرۆت

منی «ادنی» چ دوور و دهربهدهر مام

نالی لهم بهیتهدا ئیشارهتی بۆ ئایهتی «ثم دنی فتدلی فکان قاب قوسین او ادنی» کردووه، به کارهیّنانی وشهی «ادنی»ده چیته خانهی هونهری عقدهوه، لیّرهدا بۆچوونیّکی ترم ههیه جیاواز لـهوهی ماموّسـتای پایهدار "مهلا عهبولکهریمی موده پسّ" که نهویش لهمه پر دوور کهوتنهوه ی شیّوه ی نالیـه لهبـه ر دیـدی حهبیبهدا. دیاره ههتا بروّکانی مه حبووبه نزیکتر بن له یه کهوه، واته گرژتر بن لهبهر خهمی پوّژگار لهبهر دیدی نالی دوور تر ده کهویّتهوه، واتـه پیکـپا لکـانی سـنووره کای نیّوان هـهردوو ئـهبروّ هاوکیشـهیه کی پیچهوانه «معکوس» دینیّته گوْریّ، نهویش ونکردنی شیّوهی نالیه دوکتوّر "هادی الحمدانی" لـه هـهمان واتادا ده لیّت:

ارى ما بين جفنيك ارتعاشا كان القلب بينهما يلوب

دياره تيكسته كانى نالى له زۆربەى جاره كادا ئاماده گيان هەيە بۆ هيرمۆنۆتيكاى جۆربـهجۆر چوونكـه خودى نالى جەخت لەسەر ئەو حالەتە دەكات:

نهزمی نالی میسلی ئاو و ئاینه رهنگی نیه

دو روه بۆ سەيرى خاتر يەك خەفى و يەك ئاشكار

له نیوان وشهی «ادنی» و «دوور»دا تیباق «طباق» ههیه. ههرچهند یه کیکیان به عهرهبی و نهوی تریان به کوردیه. دیاره وشهی «ادنی» چهند لیکدانهوه یه که هه لده گریت، وه ک نایا نالی خوی، خوی به «ادنی» دهزانیت و لای حهبیبه وانیه! یان به پیچهوانهوه؟ دیاره له ههردوو حاله ته که که اله دوور که و تنهوه و ده ربه ده ده به مه جگه لهوهی که گوکردنی پیتی «ق» سی جار و یه ک له دوای یه ک جوره مؤسیکایه کی بزوینه رده به خشیته ده قه که.

نالى دەلىنت:

له بۆستانی «ئیرهم»دا قهد نیه وهک

شهمامهی وه ک شهمامهی وه ک شهمامهی

نالی لهم بهیته ابه هوی هونه ری عقده وه وشه ی «ئیرهم»ی له پووی فونه تیک و پینووسه وه گوپانکاری تیا کردووه. دیاره مهبهستی ئایه تی: «ارم ذات العماد التی لم یخلق مثلها فی البلاد» دیاره ئهم باخی ئیره مه زوّر به ناوبانگه و له قورئاندا باسکراوه و به ده گمه ن له قه لهم دراوه. به لام نالی ئهم ئایه ته به کاربردووه که «توظیف» بو یاره کهی و لهو پیگایه وه مهبهستی تایبه تی خوّی پی فه راخه مهیناوه. له باخی ئیره مدا هه موو جوّره میه وه یه کی ده گمه نی تیدایه، ئه مه جگه له و شهمامه ی خر و بونخوشه ی که لیکچوینراوه به مه مکی یار. من وای بو ده چه که سی جار به کارهینانی وشه ی «شهمامه ی» بو جه ختکردنه به شیوازی «توکید لفظی» له سه رخری و بون خوسی به روسنگی مه مکی یار. نالی له هه رسی جاردا «ی»ی نیسبه ت له گه ل شهمامه دا به کارهیناوه که ده گه ریخه وه بو یاره که ی ئه وه ی که جی سی جاردا «ی»ی نیسبه ت له گه ل شهمامه دا به کارهیناوه که ده گه ریخته وه بو یاره که ی نه وه ی که جی ی

سەرنجە لاى نالى واكەوتۆتەوە كە ئايەتى قورئان بەكار براوە بۆ مەبەستىكى ويژدانى تايبەتى شاعير كە وەسفى مەمكى يارە.

نالی جگه لهم پانزه نموونهیهی که خستمه پیش چاو، گهلی نموونهی تری ههیه لهم بواره دا که سهرنجی خوینهر بو نهم لایهنانه راده کیشم و نهو نموونانهی که هینامنه وه به روونی نه نجامه کان به دهسته وه ده ده ن و پیویست به لیکوّلینه وه مهموو نموونه کان ناکات.

ئه نجام:

۱ - نالی زانایه کی ئیسلام ناسی گهوره بووه و له ههموو بواره کانی ئیسلام ناسیه کاندا ئهسپی تاو داوه و له بهشیّک له هوّنراوه کانی رهنگی داوه تهوه.

۲- قورئان و فهرمایشتگهلیکی فرهی پیغهمبهری لهبهر بووه، به راقه و واتا و تهنانهت بونهی هاتنه خوار هوهشیان.

۳- شیعره کانی نه کردوّته پابهندی ئایهته وهر گیراوه کانهوه به لکوو به پیّچهوانه شهوه سهرجهم دهقه کان له خزمهتی بیری نالیدا بوون

3- له ههندی لهو شوینانهی که هینمای بو ئایه تیک کردوه، له تایبه تمهندیتی ناوچه یی و نه ته وه ییه وه بابه ته کهی بابه ته کهی به کاربر دووه و چو ته بازنه ئاینیه که وه گشتگیر تره، واته له ناوچه یتیه وه بو بازنهی جیهانبینی ئیسلامی، نه ک به پیچه وانه ی ئه وه وه له ئایه ته کانه وه پرووه و تایبه تمهندیه نه ته وه وه یی به بیته و دیار ئه مه به لگه ی گه وره یی نالی و پیش سه رده م که و تنه که یه تی .

٥- به به شیک له هیما، بو پرووداوه میژوویی و میتوّلوجیه کانی نیّو قورئان، دهقه کانی فراوان و دهولهمهند ترکردوه، واته موتوربه کردنی ئه و زانیاریانه لهبیبه وی شیعره کاندا دهنگ و پهنگ و بوّنیکی نویّی پی به خشیوه.

٦- دەوللەمەند كردنى دەقە شىغرىه كانى نالى تايبەتن بە «نۆخبە«ى سـەردەمـى خـۆى و چىنــه كـانى خوارەوەش نامۆن بەو دنيا پر مەعرىفەيە.

۷- به شیک لهو ئیقتباسانه ی قورئان رهههندیکی هیرموّنتیکای «تاویل» پر وزه ی به خشیوه به دنیای راقه کردنی ده قه کانی نالی.

۸-به کاربردنی ئایه ته وهر گیراوه کان بو ههندیک مهبهستی لیر کی و دلداری و شته زوّر تایبه ته کان، وزه و توانای نالی نمایش ده کات، له بواری گونجاندنی بونه جیاجیا کاندا.

۹- گۆبىنى بەشىك لە شىوازى ايەتەكانو گونجاندنيان لەگەل رەوتى قافيە و رىتمدا، كە ئەمە بىزەت هۆى دەولەمەندكردنى زمانى نالى و يارىكردنى ھەمىشەيى بە وشە و دەستواژەكان لە چوارچىدوەى زمانى كوردىدا.

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

۱۰ - کورداندنی ههندیّک وشه و دهستواژهی عهرهبی له چوار چیّوهیه کی نویّدا، دیاره نُهم حالّـه تـه لـه نُه انجامی زوّر به کاربردندا «توظیف» بوّته هوّی دهولهمهند کردنی فهرههنگی شیعری نالی.

۱۱-نالی به رِنگای یاریکردن بهوشهو دهستهواژه کان، ههندیک دیاردهی رِنزمانی عهرهبی خستوهته نیّو زمانی کوردیهوه، تهنانهت چامهیه کی سهر کهوتووی دابهش کردووه به سهر زمانی کوردی و عهرهبیدا، ئهمه جگه لهوهی که چامهیه کی «۱۱۳» سهدو شانزه بهیته شیعری به زمانی عهرهبی داناوه.

۱۲ — له گه ل ئهوه شدا که نالی سنعه تکاریه کی فره ی کردوه له بواره کانی هونه ری جوانناسیدا، به لام که لایه نه نه بوته باری قورس به سهر شیعره کانهوه، واته سنعه تکاریه که وه ک خوّرسک و باریّکی ئاسایی وه ده کهویّت، دیاره ئهم لایه نه دان ئالبوونه و وه رسی لای خوینه ر دروست نه کردوه.

۱۳ – نالی له بواری گوی پیدانی فره بههونه ری جوانناسی «علم البدیع»، دهبیته ناوینه ی سهردهمه کهی ۲۰، «چونکه هوّنراوهی عهره بی لهو سهردهمه دا نوقمی سنعه تکاریه کی بی لهزه بووه، لای زوّر به ی شاعیره عهره به کان».

۱۵ – سنعه تکاری لای نالی به ته نیا نارایشتکردنی رووی دهرهوه ی شیعره کان نیه، به مه به ستی رازاندنه وه ی شیواز، به لکوو ده و له مه ند کردنی ناوه بۆ که له چوار چیوه یه کی سهر که و توودا.

۱۵ – گەنجىنەى وشە بەكارھاتووەكانى نالى برىكى زۆر موفرەداتى عەرەبى و فارسى تىدايە، دىارە ئەم حالەتە يارەمەتى گەورەى نالى داوە بۆ فەراھەمهىنان و ھۆنىنەوى شىعرەكانى، واتە ببى وشەى عـەرەبى فرەترە لە وشەى فارسى ھەرچەندە نالى ھەر دوو زمانەكەى بەرەوانى زانيوە.

سه رچاوه کان:

- 1) رشيد، ناظم (1985) قرآن في ادب العصور متاخره، طبع بمطابع جامعه موصل
 - 2) هادى، شكر (1968) انوار الربيع في انواع البديع، تجف الاشرف
 - 3) محمد، جلال الدين (1932) التخليص في العلوم البلاغه، مطبعه الرحمانيه
 - 4) محمود الحلبي، (1980)، حسن التوسل الى الصناعه الترسيل، بغداد
 - 5) الحمداني، هادي (1965) ديوان الحمداني، بغداد، طبعه الاول
- ٦) مهحوی (۱۹۷۷) **دیوانی مهحوی**، لیّکوّلینهوهی مهلا عهبدوّلکهریمی مـودهریّس و حهمـهی مـهلا کهریم، بهغدا، چاپخانهی کوّری زانیارانی کورد
- ۷) نالی (۱۹۷٦) **دیوانی نالی**، لیّکوّلینهوهی مهلا عهبدوّلکهریمی مـودهریّس و حهمـهی مـهلا کـهریم، بهغدا، چاپخانهی کوّری زانیارانی کورد
 - ۸) موده ریّس، مهلا عهبد ۆلکه ریم (۱۹۸۲) یادی مهردان، به غدا، چاپخانه ی کوّری زانیارانی کورد
 ۹» نه قشبه ندی، مه ولانا خالید، دیوان

دهنگدانه وهی چاکسازی ئایینی و کوّمه لایه تی له شعیّری حاجی قادر کوّبی و مه لای گه وره دا

د. عەبدوللا رەسول نژاد

كورته∶

پاش بـال بهسـهر داکینسانی ئیسـتیعمار و کونهپهرهسـتی بهسـهر ولاتانی پوژهـهلات بـه تایبـهت ولاتـه ئیسـلامیهکان و کـارتیکردنی داب و نـهریتی پوژئـاوایی لـه نیّـو تـان و پـوی زهیـن و دلّـی بـهرهی تـازه پـیخگهیشــتوو، دوو کینشــه هاتـه ئـاراوه. لـه لایهکــهوه ســوننهت و موّدیرنیتــه بهشــهر هــاتن، لــه لایـهکیتـرهوه، ململانـهی نیّـوان پاراسـتنی کـهلتور و بـیری کـون و دهسـکهوتهکانی شارسـتانیهتی نـوی لایـهدی هـات. لــهم گیّـژاوهدا، بنـهماکانی شوناسـی گهلـهکان کهوتـه مهترسـیهوه. گیژهلـوکهی ئیسـتعیمار و کونهپهرهســتی، هــهوری چلـکن و دزیّـوی نــهزانی و خـوّ دوّرانـدنی بهســهر ئاسمـانی کوردستانیشــدا کیه دونیـا بـهرهو پـیش کـهوتن هــهنگاوی هــهراوی هـهلّ دینـاوه کردستان به هـوّی هـهلومـمرجی داسـهپیندراوی تایبـهت بـهســمر خویـهوه، نـه تـهنیا لــهم کاروانـه جـی مابوو، بهلـکوو پوّچنـهکانی پیشووشـی لــی ئاخنـدرابوو و سـهرچاوه پروونـهکانی پابـردووی خوّشـی لــیّ لــیّل کرابـوو. نــهزانی خویی و زانـای دروّزن، بـه ههلّبهســتنی دروّ و دهلهســه و بـه ههلّواســینی قولـفـوقــهرازه، هـهر یــهک بـه لایهکـدا لــه تیکـدانی عــهقل و دیـنی خهلـک کاریـان دهکـرد. بـهلام لــه گوشــه و کـهناری شهر یــهک بــه لایهکـدا لــه تیکـدانی عــهقل و دیـنی خهلـک کاریـان دهکـرد. بـهلام لــه گوشــه و کــهناین نــهو عاسمانــه تاریکــهی کوردســتاندا چهنــد ئهســتیرهی پرشــنگدار هــهلاتن و بــانگی نهویــدی بهرهبــهیانیان هـهلادا.

یه کن لهم ئه ستیرانه «حاجی قادری کویی»ه که به شاعیری نیشتمانی ناسراوه و ههولیداوه ده رده کانی گهله کهی ده سنیشان کا و دهرمانیان بو بدوزیته وه، نه و به شیعری پر حهماسه تی خوی

⁻ مامۆستاى زانستگاى كوردستان - سنه

به تهواوی هیزه وه تیکوشاوه نه که هه رههستی نه تهوایه تی ببزوینی، به لکوو له گر نه زانی و سستی و کونه په رستیش راچووه و زور جاران به پال دان به بنه ما ره سه کانی ئایینی ئیسلامه وه مههستی پیکاوه و ههموو نه یارانی گهلی له ده لاقه ی بیری خویه وه وه به ر پلار داوه. یه کیکی تر له و نه ستیره گه شانه، زانای چاک خواز و بیرومه ند، «مهلای گهوره»ی کویه بووه که نه یه پیشتوه رچه ی چاکه خوازی باوکی و حاجی قادر کویر ببیته وه و به حالی بوونی به وردی له بنه ماکان و بایه خه راستیه کانی ئیسلام، ههولیدا وه ک چاک خوازانی تری دونیای ئیسلام، ئایین له بوچونی سه رده م نزیک کاته وه و له هوزراوه و نووسراوه کانیدا له سه رهاندانی لاوان بو زانست و پیشکه و تن دینداری و خواپه رستن، کوتانی ئیستیعمار و کونه په رستی، له به رچاوگر تنی مافی ژن و خوینده وار کردنی و ده یان بابه تی چاکه خوازی تر، داکوکی بکات.

ئـهم وتـاره دهیـهوێ بـه لیّکوّلـینهوه لهسـهر شـیعری ئـهم دوو کهسـایهتیه بـهرزهی کـورد، دهنـگ و بـیری چـاکخوازانـهیـان بناسـیّتهوه و لایهنـه کـهمتر ناسـراوهکانیان وهدهر خـات. چـاوهڕوانی دهکـرێ کـه بریّک له دهسکهوتهکانی ئهم خالانهی خوارهوه بن:

- حاجی قادر، ویّرای همولّی نه ته وایه تی که له وه دا به پیشه نگ و سوار چاکی سه رده می خوّی ناسراوه - له چاکسازی بیری ئایینی و کوّمه لایه تیشدا، غافل نه بووه و له سرینه و می خورافاتی دینی بیده نگ نه بووه.

- مهلای گهوره که زورتر به ئاسهواره زانستیه کانی و پهروهرده کردنی شاگردانی زور و گهوره ناسراوه، به لام دهبی پلهی بهرزی وی له بواری نیشتمان پهروه ری و چاکه خوازیه وه بیر نه کریت.

وشبه سبهركييهكان: حاجى قادر، مهلاى گهوره، چاكهخوازى، نيشتمان پهروهرى، كۆنەپەرستى.

پێشەكى:

ئهم وتاره -که دهیهوی باسیکی گرینگی وه ک چاکسازی ئایینی و کوّمه لایه تی له شیعری دوو ئهستیره ی پرشنگداری وه ک حاجی قادر و مه لای گهوره باس بکات - پیّویستی به لیکوّلینهوهیه کی بهرفراوان لهسهر ههلوههرجی ژیانی سهردهمی ئهوان ههیه که لهو سهردهمهدا گیژه لووکهی ئیستیعمار و کوّنه پهرهستی، ههوری چلکن و دریّوی نهزانی و ههزاران به لای تری به سهر ئاسمانی میّشک و بیری کوردهواریدا کیّشا بوو. له لایه کی ترهوه ده بی بنج و بناوانی ژیانی ئهو دوو که له پیاوه وهده رخات و شیکاریه کی شیاوی شیعره کانیان بکات؛ به لام نه ئهم و تاره مهودای ئاوا کاریّکی ههیه نه نووسه ریش؛ بوّیه باسه که به پیّی توانا و ده رفعت له دوو بهشدا ده به ینه به به رهوه.

بهشی یه کهم سهبارهت به حاجی قادره؛ که لهم بهشدا پیناسهیه کی کورتی ژیان و بهسهرهاتی ده کهین و دوای نهوه له شیعره کان و ناوه روّکیان ورد دهبینه وه له کوّتاییشدا گرنگترین مهبهسته چاکسازیه نایینی و کومه لایه تیه کان له شیعره کانیدا ده خهینه به رچاو و به پنی توانا سه رنجیان نه ده ینی.

له بهشی دووههمدا مهرجی بابهته کانی بهشی یه کهم له باره ی مه لای گهوره وه ده خهینه بهر لیّکوّ لینهوه. له کوّتاییشدا به کورتی ئاماژه به دهسکه و ته که و تاره ده کهین و بریّک له لیّکچوون و جیاوازیه کانی ئهو دوو که سایه تیه مهزنه ده رده خهین.

هه لبهت بو تیبینی پیویسته بلیین جوی کردنه وهی بابهته ئایینی و کوه لایه تیه کان به تایبهت له شیعری ئهم دوو که سایه تیه دا کار یکی ئاسان نییه؛ چوونکه ههموو ئایینیک به تایبه تئایینی پیروزی ئیسلام، بو به پیوه بردنی کومه لگان و بابهته کومه لایه تی و ئایینیه کان تیکه ل دهبن، له لایه کی ترهوه حاجی و مه لا مهرچه نده دوو که سایه تی ئایینی و خواناسن - زانسته ئایینییه کانیشیان تا دوا پله پیواوه، به تایبه تامه لای گهوره "که به پاستی له بواری زانسته ئایینییه کاندا گهوره بووه و له زور بواردا خاوه نی بیر و بوچوونیکی تایبه ته به لام ههر وه ک کوره کهی ده لین : «ههرچه ند خویشی مه لا بووه، بابه تی خویندنی مزگهوتی بو ئارایشت نه هیناوه هه ناوی نه هیناوه هاری نه بین ناوی نه هیناوه هاری در به خود موحه مه ده ۱۹۷۳: ۲۸۲). ههروه ها سه باره ت به حاجیش ده لین کهم بووه یاخو ههر نه ببووه بو به غه له به که هانی بردبیته به رمه لایه تی و ئایین و بو سه پاندنی بیروباور و خواهی شته میللیه کانی به واتای مه لایانه که هانای بردبیته به رمه لایه تی و ئایین و بو سه پاندنی بیروباور و خواهی شته میللیه کانی به واتای مه لایانه که هانای بردبیته به رمه لایه تی و ئایین و بو سه پاندنی بیروباور و خواهی شته میللیه کانی به واتای مه لایانه که هانای بردبیته به رمه لایه تی و ئایین و بو سه پاندنی بیروباور و خواهی شته میللیه کانی بووه بو ئه وه خه که گوره کوه ناوی زمانی میشک و شکان به سه تی (هممان: ۲۸۸).

چاکسازی ئایینی و کۆمهلایهتی له شیعری حاجی قادردا ۱-پیناسهیهکی کورتی حاجی قادر:

ئەو كورى مەلا ئەحمەدى كورى مەلا سالحى كورى مەلا ئەحمەدى گەرويە، دايكى ناوى "فاتىّ" (فاتمە) بووە. ھەروەك خۆى دەلىّ:

باوکم ئهحمه د بوو ناوی فیکرم دی خه لقی لادی بوو، دایکی من فاتی (حاجی قادر، ۱۹۸۱: ۹). حاجی به پنی سهر چاوه جوّراوجوّره کان، له نیوان ساله کانی ۱۲۳۱ تا ۱۲۶۰ک بهرامبه ۱۸۲۵-۱۸۱۰ز له دیی "گوزه قهرهج" نزیکی شاری کوّیه هاتووه ته دونیاوه. هه ر به مندالی باوکی مردووه و دایکی به هه ژاری هه لینه گری و ئه یه پنتی بو کوّیه و له وی به پشتیوانی ئاغاکانی کوّیه ئه یخاته به رخویندن (سه جادی، ۱۳۲۱: ۱۳۲۰؛ موحه ممه د، ۱۹۷۳: باز ۱۹۲۰). بری سهر چاوه ش ده لیّن: «دایکی له لای «مه لا ئه حمه دی عومه رگونیه تی که خالوّزای حاجی بووه، له مزگه وتی موفتی کوّیه له به رخویندنی داناوه و پاش دوو سال که دایکیشی ده مری، ئیتر مه لا ئه حمه ده هموو مه سره فیکی خویندنی ده کیشی (حاجی قادر: ۱۱).

دواي خويندني سهرهتايي له كۆيه، به فهقيهتي چووهته خوشاو، ههولير، سهردهشت، سابلاخ، شنو و سليّماني. له گهل حاجيمه لاعه بدوّللاي جهلي زاده -باوكي مهلاي گهوره - فهقيه تي ناوچه ي باله كايه تيشيان کردووه. دوای تهواو کردنی فهقییهتی، دهگهریتهوه کویه و لهگهل مهلا عهبدوّللای رهفیقی له پهنای ئاغاکانی كۆپەدا دەژىت. لە ياشان بەھۆي چەند ھۆپەكى ديار و ناديارەوە، كۆپە بەجى دىلى و دواي چوونە ھەولىر و خۆشناو و رواندز، له سالی ۱۸۵۶ دهچیته ئەستەنبۆل و لەوی ژیان دەباته سەر. سەبارەت به چەندوچوونی ژیانی پر له رووداوی ئەستەنبۆل، ئاگاداریه کان بەربلاو و ناتەواون؛ بۆ وینه: پەیوەندی حاجی به بنەماللەی بهدرخانیه کانهوه کاریگهریه کی زوریان لهسهر ژیان و بیرورای ئهو ههبووه. هه لبهت ههر ژیانی دوور ولاتی حاجی نییه که بیر و برواکان تیّیدا جوّراوجوّرن، به لکوو زوّر کوّنج و قوژبنی ژیانی نُهو که لهپیاوه له کوّیهشدا جێي سەرنج و باسه؛ بۆ وێنه پهيوەندى ئەو به ئاغاكان و پياوە ناوبەدەرەكانى ئەو سەردەمە و به پێخۆشبوونى فیکر و بۆچوونی دەرەکی (وارداتی) خۆیان، نێوی جۆراوجۆری وەک دەرەبەگ و فێئۆداڵ و شتی وایان لێ دەنين و دەيانكوژن و دەيانبرن و بىخەبەر لە ھەندەران، ھەر لە خۆ تاراندنى برىكىش پىيان وايە كە لە پرىك بوونه کوریک و بی بیر کردنهوه له ههرهشه کانی حازر و دواروّژی کورد، دهتوانن و بوّیان ههیه دهیان و سهدانی وه ک حاجیقادر بهبۆنهی ئهوهوه که له رابردوودا بۆنی فلان شته کهیان لیّهاتووه (ههلبهت ئهویش ههر به پیّوانهی بیره قهرز کراوهکانی خوّیان) تووریان بدهن و بیانفروّشن. ههرچهند ئهم وتاره مهودای ئهو باسه گرینگانه و کولی نه کولاندنهوه ی ئه و زامه ناسورانه نییه، بهلام وردی و ته ی بلیمه تیکی کورد بینهوه که ده لي: «تا كاتي خويندنهوهي ئهم ديرانهت، حيسابي كورد لهوهدا نييه وه ك خاوهن يهزي عادهتي له گه ل خۆيدا بلني: "مەرگەلەكەم زاوە، داخۆ كەي بنچووەكانى بفرۆشم قازانجى زياترە". كورد جارى خەرىكى ئەوەيە ليْكدانەوەيەكى دىكە بكا و بلىي: "گورگ لە پارىزى مەرگەلەكەم دايە... وا پيدەچىي كەوتبىتە ناو كۆزى بێچووهکانیشهوه، تۆ بلێ چبکهم خوٚم مهرهکه له ددان و چهنگاڵی گورگ رزگار بکهم"» (ههمان سهرچاوهی پێشوو: ۲٤). هەروەها رووداوەكانى سەفەرى فەقيەتى كە نزيكەى شەش حەوت سالى خاياندوە، ئەو سهفهرهی که سهدان سال بوو ههزاران گهنج و لاوی بهبیر و هوّشی کورد به نیّوی «فهقیّ» لهسهرانسهری

کوردستان وه ک شادهماریکی پهیوهندی گشتی، گهشتیکی پر خروش و پر تهئسیریان له ژیانی گهلی کورددا پیکدههینا و به واتهی ماموّستا «مهسعوود موحهممهد»، به جوّریکی واقعیش ئهم خویندنه یه ک موشکله و تیکهلبوونی مهلایان له گهل ژیانی روّژانهی خهلک تا راده یه کی زوّر گرینگ و بهرچاو، ههستیکی کوّمهلایه تی یه کرهنگی بوّ گهلی کورد پهیدا کردووه؛ چونکه مهلاکان بهدواگهرانی سهرانسهر وه یا زوّر شوینی کوردستان و شارهزا بوون به لههجهو عاده ت و رهوشت و گوزهرانی ئهو خهلکه؛ وه ک بالویزی گهره ک (سفیر متجول) بوون به نوینهری ناوچه کانی لییان خویندهوه، کاتیک که له شار و یا لادیش خهریکی مهلایه تی بووم، ههر خویندهواری رووت و ئاسایی نهبوون به لکوو بو زوّربه ی خهلک جیّی پهروهرده کار و ماموّستا و دادگا و قازییان پر کردوّتهوه (ههمان: ۲۷۶).

حاجی وهکوو ههزاران مهلا و فهقیی کورد، ههر له کوردستاندا خویندن و پلهی زانیاری خوی بهرز کردوتهوه به بیر و هوشیکی پوختهوه بو مهبهستی دهرکهوتن و خو به عالهم ناساندن چووته نهستهمبول گردوتهوه به بیر و هوشیکی پیکگهیشتنی بیرو چیاوازه کان و تیکه لی پوژئاوا و پوژهه لات بوو، نه زموونی لهویدا که نه و کاته جیگهی پیکگهیشتنی بیرو چیاوازه کان و تیکه لی پوژئاوا و پوژهه لات بوو، نه زموونی خوی برده سهر؛ به لام وهکوو ههنده ران پویشتوه کانی نهو سهرده مه نهبوو که به برینی سنوور زور پهتان و بهده رجوون له ولات له خویان و زور شتیان دهرده چن، به لکوو ههر وه که ماموستا مهسعوود موحهمه ده ده ده گهیشته پایته ختی خه لافه تین سهقافه تیکی نهوتوی نه دیت له ژووری هی خویه وه بی که سهقافه تی کوردستانی له بیر بباته وه. بویه لهویش ههر مه دحی گهوره کان و زانایانی گهله که ی خوی ده کات» (موحهمه د: ۲۷۱). ماموستا سه جادی پی وایه که حاجی قادر نه چوه ته حه جاجی ته نیا له بهر نهوه ی له مانگی حاجیان له دایکبووه و به پینی پهوشتی کونی کورده واری پینان گوتوه «حاجی». دواتر بووه ته ناسنامه ی شیعریشی (سه جادی: ۳۱۶). حاجی سه ره نجام له سالی ۱۸۹۷ دوای ژیانیکی پر له ژان و خولیایی و شیعریشی (سه جادی: ۳۱۶). حاجی سه ره نجام له سالی ۱۸۹۷ دوای ژیانیکی پر له ژان و خولیایی و شهیدایی بو ولات و نیشتمانی، له ته مه نی حه فتا هه شتا سالیدا له ناواره یی و بیکه سیدا سه ری ناوه ته و له شیدایی بو ولات و نیشتمانی، له ته مه نی حه فتا هه شتا سالیدا له ناواره یی و بیکه سیدا سه ری ناوه ته و ه

۲- شیعره کانی «حاجی قادر» و ناوه رو کیان

شیعری حاجی له رووی ر ووالهته وه له سهر کیشی عهرووزی قه دیم هو نراوه ته وه و هه لبه ترزینه یشی له به ندی به حری «هه زهج و رهمه ل»دان. به لام له قافیه دا به ده رهینانی قه سیده و غه زه له کانی خوّی له به ندی یه کیتی قافیه و هونینه وهی پتر له سیّیه کی شیعره کانی خوّی له جووت قافیه دا به مه سنه وی که پیشتر ته نیا بو هونینه وهی چیرو ک به کار ده هی نرا و توانی نوی کردنه وه یه کیت له شیعره کانیدا به دی به پینیت و ناوه رو که کومه لایه تی و سیاسیه کانی شیعری خوّی به م جوّره قافیه باشتر به ریّیان بکات.

شیعری حاجی له گهلی شویندا بلاو بووه ته وه به به واوی کو نه کراونه ته وه به تایبه تی شیعره کانی ئه سته مبوّلی به که می گهیشتوونه ته وه کورده واری. ماموّستا سه جادی ده لی : «دیوانیکی نایابی حاجی که بو ئه وه به چاپ بدری له لای «عهبدوّره وا به گی به درخانی «وه بووه. دوای له سیّداره درانی ئه و پیاوه، دیوانه که ی حاجیش سووتیّنراوه» (سه جادی: ۲۲۷).

باس لهسهر شیعری به حهماسهت و دلخوینی حاجی و ناوهروّکه و کاکله کانی باسیّکی قوول و بیّبنه و به واتای ماموّستا خال: «ئه گهر راستت ئهویّ حاجی قادر ئهو روّژه کهس نهیناسیوه، ئهمروّ ئهناسریّ و شیعره کانی پهسهند ئه کری و چهپلهی بوّ لینهدریّ. وه ک "فیردهوسی" که له پاش ههزار سال ناسراوه و پهسهند کراو کوّری بوّ گیرا» (خال، ۲۰۰۷: ۲۵).

حاجی له زوّر بوار و مهیداندا ئهسپی زموقی تاو دهدا، شیعری زوّر جوانی له بابهته کانی جوّراوجوّر وه ک وهسف و دلداری، ستایش و پیّداهه لدان، پهند و ئاموّرگاری، یادی شاعیرانی کورد و... ههیه (خهزنه دار: ۱۲۸–۱۲۸). به لام مهیدانیّک که حاجی لهوه دا سوارچاک و پیّشکه و تووه، مهیدانی شیعری نیشتمانپه روه ریه که چاکسازیه کوّمه لایه تی و ئایینییه کانیشی زوّر تر ههر لهم بواره دا ده رده کهون.

> مهعلوومه بۆچى حاجى مەدحت دەكا به كوردى تا كەس نەلىّ بە كوردى نەكراوە مەدحى بارى (حاجى: ١٤٤)

مامۆستا مەسعوود محەممەد لەسەر ئەم بەيتەدا ئەلىّ: «پەروەردگارا بە كوردىت مەدح دەكەم تا نەلىّن بە كوردى مەدح نەكراوى. مەدحەكەت بۆ ئارايشى كوردىيە و بەھەشتى پىّناكرٖم...» (موحەممەد، ب٢٢٨٤). مامۆستا خال سەبارەت بەم ھەستە بەرزەى حاجى دەلىّت:

«تاقانه شاعیریک له کوردستانه که به استی شاعیر و تیگهیشتوو بوونی و پیّویستی خوّی به رامبه ر به خودا و به نیشتمان و به کوّمه لهی به جیّ هیّنابیّ، له پاش ئه حمه دی خانی و مه لای جه زیری، حاجی قادری کوّییه

که سهد سال لهمهو پیّش بووه. زوّر سهیره شیعره کانی له ستایش و دلّداریشدا ههر دیّتهوه سهر ئهو بیره بهرزهی که بوویهتی» (خال : ۲۵).

ماموّستا سهجادیش ههر لهسهر ئهم بروایهیه که سروشتی حاجی به غهرامیات دانه ریزرایی؛ چوونکه ههر چهند ئهو لهم بواره دا شیعری زوّر جوان و بهههستی ههیه و له نیّو ئهوانیشدا زوّر قسهی نهستهق و واتای بهرزی شاردوّتهوه، به لام دوای ماوهیه کی کورت ئهم بواره جیٚدیّلیّن و ده چیّته بواری کوّمه لایه تی و نیشتمانیه روه ریهوه (سهجادی: ۳۲۳).

به بروای من حاجی بهم ههموو غهزه ه جوانانه ی غهرامیانه وه ناکریّت له دلّداری بهری بووبیّت؛ ته نها ده توانین بلیّن عهشقی حاجی به نیشتمان و زیّدی کورده واری نهوه نده به بلیّسه و به تین بووه که تیشک و تینی عهشقی تری بریوه؛ یاخود حاجیی کورد زوّر لهبهر «مه حموود دهروییّش» شاعیری فه له ستینی و بریّک له شاعیرانی سهرده م توانیویه تی به غهزه لی نیشتمانی، دلّدار و نیشتمان به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّشی تراژدیک و حه ماسه تی نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّش کی در نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّش کی در زام و نیّش کی در زام و نیّش کی در زام و نیشتمانی به شیّوه یه کی و زام و نیّش کی در زام و نیش کی در زام و نیّش کی در زام در در نیشتمانی به شیّوه کی در زام و نیّش کی در زام در نیش کی در زام در نیش کی در زام و نیّش کی در زام در زام در نیش کی در نیش کی در زام در نیش کی در نیش کی در نیش کی در زند در نیش کی در نیش کی در نیش کی در زام در نیش کی در زند کی در نیش کی در زند در نیش کی در نیش کی در زند در نیش کی در زند در نیش کی در زند در زند در نیش ک

۲- چاکسازی ئایینی و کۆمهلایهتی له شیعری حاجیدا

حاجی وه ک زانایه کی رؤشنبیر و سیاسیه کی دلسوّز و نیشتمانپه روه ر و کوّمه لّناسیّکی ده رد ئاشنا، له شیعره کانی خوّیدا زوّریّک له ده رده کانی کوّمه لّی کورده واری ده سنیشان کردووه و ههولّی داوه به بیر و میّشکی تیژی خوّی و به پالدان به بنه ما رهسه نه کانی دابونه ریتی کورده واری و ئایینی پیروّزی ئیسلامه و ده رمان و چاره یان بدوّریّته وه.

حاجی له باری کۆمهلایهتیهوه: نهرانی و خۆ دۆړاندن، ناتهبایی چینه کانی خه لک، لهبیر بردنهوه ی زمان و کهلتووری نه تهوه یی، پیلانی دوژمنان و ... لهباری ئایینیشهوه: له خۆرافات و پروپووچی باوه رکراوی خه لکی ئاسایی به ناوی دینهوه و در و در و ده له کولکهمه لا و گهنده له شیخ به ناوی شهریعه و ته ریقه ته وه عینوانی ده رده ناسوره کانی کورد ناو لیده بات و به شیّوازی جوراوجور ریشه بریان ده کات.

ليره دا چهند نموونه یه کی لهم بابه ته دا له شیعره کانی حاجیدا ده خهینه به رچاو:

قسەيەكم ھەيە دەيكەم مەلى بى تەجرۆبەيە باوجوودى ئەوەى نادانە لەلاى وەك گەمەيە

(حاجی:۱٤۰)

حاجی لهم پارچه هه لبهسته دا له ناکار و کردهوه ی خراپی ناو کوهه آل ره خنه ده گری و ده آلی: لهم و لاته دا فهرمانبه رینگره، قازی دزه، وه زیران و کاربه دهستان گورگن، شیخه کان لارین و والی مه یلی به لای زانی و شهرابخور و لوتیه و مه به یتانه ی خواره وه شهرابخور و لوتیه و هسه ریان به جوابه دارده خواره و ده ده ده داد:

مونته فی دیّو له لایان موته شه پریّع شهوه یه توّ مه که مهنعی عهوامیّل، که خه تای گای بنه یه (حاحی: ۱٤۰)

هیّنده بیّگانه له ئیسلامن ئهحبابی فهرهنگ زوّلمیان عامه لهسهر عاممه، رهعیهت فهوتا

حاجی به ئاشکرا هۆی ئهم چهوتی و نالهباریانه، بنگانه یی له ئیسلام و گیرۆده و هۆگری فهرهنگ دهزانی و به راشکاوی له بنی کوله که که دهدا و تاوانی ئهسلی وهئهستؤی گای بنه یانی حاکمی عوسمانی دهخات. ههلبهت له کوتایشدا هویه کی تر بهبیر دهخات که ئهویش بیّئهسل و فهسلی و له بیرکردنی پیّشینهیه:

ههر له شا تا به گهدا، تووشی یه کیکی نابی بی بپرسی و حهقیقهت بلی جهددم ئهمهیه

(حاجي: ١٤١)

۲-۱- ئەگەر كوردىك قسەي بابى نەزانى

حاجی لهم شیعرهدا لهسهر بیرنهبردنهوه ی زمان و نهریتی نهتهوایه تی و پیشینه ی پرشنگدار و پیاوانی گهوره ی رابردوو داکو کی ده کا و بیرهیناوه ی بریک له گهوره پیاوان بانگهیشتنی خه لک ده کات بو فیربوونی زانست و فنوونیک

ئهگهر کوردیّک قسهی بابی نهزانیّ موحهقهق دایکی حیزه و بابی زانی وهره با بوّت بکهم باسی نیهانی تهفهننون خوّشه گهر چاکی بزانی سهلاحهددین و نوورهددینی کوردی عهزیزانی جزیر و مووش و وانی نهمانه پاکییان کوردن نیهایهت لهبهر بیّدهفتهری ونبوون و فانی (حاجی: ۱٤٦)

له پاشان دیته سهر لوّمهی شیّخه کان که سهریان له خه لکی شیّواندووه و به بیری پروپووچ له کهسب و کار و ته حسیلی مه عانی دووریان خستوونه ته وه:

که دهیگوت شیخی من، من دهستگیرم لهلام وابوو لهبهر جههل و جهوانی

که پیر بووم و تیگهیشتم دهستی گرتم له کهسب و کار و ته حسیلی مه عانی (حاجی: ۱٤۷)

هه لبهت دهبی بزانین که دژایه تی حاجی له گه ل عیرفان و تهریقه تی راسته قینه دا نییه، به لکوو رقی له و شیخه بی که لکانه یه که عیرفانیان ته نیا هه ر بر گیرفانه و به س:

که نهفعت نهبیّ بوّ دین و دمولّهت بهمن چی «نهقشبهند»ی یانه «مانی» (دیوانی: ۱٤۷) ههلّبهت حاجی ومنهبیّ رقی له راستهقینهی شیّخهتی هاتبیّتهوه، ئهگهر وا بوایه پر بهدلّ بانگی قوتبایهتی بوّ «مهولانا خالیّد» نهئهدا:

مهعدهنی عیلم و عالیمی عامیل قوتبی دهوران و مورشیدی کامل

ههر له ئهوهل جهنابی مهولانا نهقشبهندی رهواقی ئیله للا (حاجی: ۲۲۲)

باسی تانه و سهرکوّنهی دهرویّش و شیّخه کانی رِیاباز له لایان حاجیهوه یه کیّکه له گرنگترین مهبهسته چاک خوازیه کانی حاجی و له زوّربهی غهزه ل و قهسیده کانی باسی لیّکردووه.

بابهتی تهسهوف و عیرفان و پهیوهندی له گهل ئیسلامدا و کیشهی نیوان شهریعهت و تهریقهت، بابهتیکی دوور و دریژه و سهدان کتیبی لهسهر نووسراوه؛ به لام پهرهسهندنی به تایبهت له سهده کانی ۱۳ و ۱۵ی کوچی له کوردستاندا له گیژاوی بی سوباتی و نهبوونی ئاسایشدا، پهیدابوونی جارجاری مه مورانی ئیستیعمار له لیباسی دهرویش و خهلیفهدا، نه مسالی «به ها نه لله کوردستانا. قسه وباسی شیخانی شهده له و حهقه و

۲-۲- ئۆدەبا چاكە:

ئۆدەبا چاكە ليّم نەبن دەرھەم لەم قسانە و حيكايەتەى دەيكەم (حاجى: ١٨٥)

بریّک له مهبهسته چاک خوازیه کانی ئهم پارچه شیعره بریتین له: بانگیشتن بوّ بیر و هوّشی تهجره بی و له مهحه کدانی راست و دروّ، دوّست و دوژمن، بهرابهر کردنی ئاکار و کرداری ئهورووپای ئهو سهرده مه لهگهل ولاتی کوردهواری که ئهوان سهنعه تیان گهیشتووته راده ی ئیعجاز سالی سهدوپه نجا وشه بوّ ناوی فهن و سهنعه تیاد ده کهن، که چی له کوردهواریدا ته کیه و خانه قا غهیری ته علیمی ته نبه لی و خهریکبوون به رمووز و راز و نیازه وه نه نهیان نییه. حاجی به راشکاوی ده لیّ ته نبه لی و به رگری له زانا بوونی خه لکی به تایبه ت ئافره تان دژایه تی هه په له گه ل دنیا:

بۆچى فەرموويەتى نەبىي ئەمىن «اطلبو العلم ولو فى الصين»

نير و مي لهم حهديسه فهرقي نييه گهر مهلا نههي فهرموو ديني نييه

تۆ وەرە فەننى فىر بە چىتە لەوە گاورە، ھىندووە وە يا خۆ جووە (حاجى: ١٨٥)

حاجی بۆ هاندانی گەلی كورد بۆ زانست و سەنعەت و ئێتيحاد، نموونەی ژاپۆنی چل ملوێنی و چینی چوارسەد ملوێنی دێنێتەوە و دەڵێ:

ئههلی ژاپۆن به فهن و سهنعهتی چاک سهیری چۆن چینی گرت و کردیه خاک ئیتیحادی به ئیتیفاقی ئهنام سوپهره بۆ حهوادیسی ئهییام (حاجی: ۱۸۸)

سهره رای ئهوه که حاجی پێی وایه برێ خوێنه ر ههر هوٚگری پێداههڵگوتنی بێکهڵک و شیعره بێکهڵکانی ئهو له غهریبی و بێکهسی دهمرن (حاجی: ۱۹۰) بهلام دهس له دلسوٚزی بێچاوهنواړی خوٚی ههلناگرێ و دهلێ:

به قسهی چاکه دهستیان دهگرم تهرکی ناکهم به لوّمه تا دهمرم (حاجی: ۱۹۱)

٣- چاكسازى ئايينى و كۆمەلايەتى لە شيعرى مەلاى گەورەدا

۱-۳ - پیناسهیه کی کورتی مهلای کۆیی (۱۳۹۳ -۱۲۹۲)

ناوی ئەم بلیمەتە «موحەممەد» كوړی مەلا عەبدۆللای كوړی مەلا ئەسعەدە. دایكی «عایشه»ی كچی حاجی به كرئاغای حەویزیه. ئەم بنەماله زیاتر له سی سەدە خەریكی بلاو كردنەوەی خویندەواری له

کوردستانا بوون. حاجی قادر له پارچه شیعریّکدا که له ئهستهمبوّلهوه بوّ باوکی مهلای گهورهی ناردووه دهلیّ:

بهغهیری جهددی ئیّوه کیّیه دانا له کوردستان بناغهی عیلمی دانا (حاجی: ۲٤٦)

ئهم زاته له سالّی ۱۲۹۲ له شاری کوّیه له دایکبووه و ههر له حهوت سالّیهوه چووهته بهر خویّندن، له ههرده سالّیشدا ئیجازه ی زانستی له باوکی وهرگرتووه و بهرله بیست سالّه ئیجازه ی زانستی به شاگردانی داوه و له دوای کوّچی دوایی باوکی ناسناوی سهروّکی زانایان (رئیسالعلما) وهردهگری و له ههموو کوردستانا به «مهلای گهوره» دهناسریّت. گهلیّک مهلای ناودار و زانای پایهبهرز لهبهر دهستی ئهودا پیکّهیون و ههرکام له شویّنیکی کوردستانا بوونه هه مهشخه لدانی زانست و روّشنبیری. نه ته نیا شاگرده کانی، به لکوو مناله کانیشی بوونه ته دریژهده ری پیکّه کهی؛ بو ویّنه ماموّستا مهسعوود محهمه دی کوری که کهسایه تیه کی بهرزی فهلسه فی و فیکری و بیرمه ندیکی توانای کورد بووه. ههروه ها «نهجیبه خانم»ی کچیشی ئافره تیکی پوّشنبیر بووه. مهلای گهوره جگه له ریّنویّنی دلسوّزانه ی گهل و دهرس گوتنه و و پهروه رده کردنی گهلی شاگرد، کارگهلیّکی گرنگی تریشی وه ک: مه نسه بی قه زاوه تی شاری کوّیه و ئه ندامی ئه نجوّمه نی ویلایه ته مووسلّ و ئه ندامی ئه نجوّمه نی دامه زراندنی عیّراقی به ئه ستوّگر تووه. بهلام سهره نجام ههموو ئه وانه ی ویلاکردووه و فه ندامی ئه نجوّمه نی دامه زراندنی عیّراقی به ئه ستوّگر تووه. به لام سهره نجام ههموو ئه وانه ی ویلاکردووه و فه ندامی داموراندنی و نووسین (پوّحانی، ۱۳۸۲ به ۲۷۲).

ئهم کهسایه تیه بهرزه که دریژه دهری بیروپای پیشکه و تنخوازانه ی چاکسازی باوکی و شاعیری هیژا «حاجی قادر»ه و به و ته ی «فواد مه عسووم»، ده بوایه ناوبانگی له محهمه د عهبده و سهید پره شید پره زای میسری که متر نه بوایه (عبدالخالق، ۲۰۰۹: ۲). مه لای گهوره ناسه وار و به رهه میکی زوّر و به که لاکی له بواری زانستی، کومه لایه تی و نه ده هیاری بو گهل و هوّزی به شکراوی خوّی به جیّ هیّستووه که له دیوانی شیعره کان و بریّ له ناسه واره کوردیه کانیدا چاپ کراون و نه وانی تری تا نیّسته هه د ده سنووسن (میر به سری، ۱۹۹۱، ب۲: ۱۳۶).

«ئهمینزه کی به گ» ده لمی : «مه لای گهوره چوارده ئاسه واری زانستی به زمانی عهره بی ههیه، بو وینه : "المصقول فی العلم الاصول، کلام الجدید، الاله و الطبیعه"، ههروه ها شه ش نووسراوه ی به زمانی کوردی ههیه که بریتین له: "ته فسیری قورئان، عه قیده ی ئیسلامی، نوی کهره وه (المجد)، دیوانی شیعر، فری فری قه ل فری» (زه کی به گ، ۱۹٤۷: ۱۳۳۱). جگه له مانه که ئاماژه ی پیکرا، به رهه می زانست و بیری ئه م زانای بلیمه ته ی کورد له کومه له فتوا و حوکمه قه زاییه کانیدا که پرن له نوکته گهلی به نرخ و بیر و رای تازه وه ده رده که و (حیدری، ۲۰۰۸: ۲۷۰-۲۷۰).

یه کی له بهنرخترین ناسهواره کانی، تهفسیره کهیهتی که له ماوه ی ده سالدا (۴۳-۱۹۳۳) له سی بهرگدا نووسیویه تی و تهنیا سی جزمی له ساله کانی ۱۹۲۸ و ۱۹۷۰ له لایهن نهجیبه خانمی کچیهوه له بهغدا له چاپ دراوه و نهوانی تری دهسنووسن و سهروّک کوّماری ئیّستای عیّراق (مام جهلال) بهلیّنی داوه لهسهر نهرکی خوّی له چاپیان بدات (ههمان: ۱۷۳). نهم تهفسیره له بواری زانستی، نایینی، کوّمهلایهتی و

ئەدەبىيەوە گەنجىنەيەكى زۆر بەنرخە و پرە لە بىروراى تازە و چاكخوازانە كە بەشێوەيەكى تازە و بەدوور لە لاسايىكارى لە گەل رەوايەتە خورافيە تەفسىريەكان بە دەلىل و بەلگەوە موخالەفەت دەكات و بەھێنانەوەى قسە و شىعرى ئەمسالى «سەيد جەمال» و شاعىرانێكى وەك حاجى قادر و شێخ رەزا و سەعدى شىرازى و دابونەرىتە خوارەكانى ناو كۆمەل شىدەكاتەوە و لە پەناى ماناى ئايەتە پىرۆزەكاندا خەلكى بۆ روكردنە زانستە بەكەلگەكان و دوورى لە خۆراڧە و پروپووچ، بانگھێشتن دەكات.

۳-۲- کورتهیه ک له خاسیه و هه لویسته چاکخوازیه کانی «مه لای گهوره»

بهر له لیکوّلینهوهی ناوهروّکه چاکسازیه کانی شیعری مهلا، ئاماژه به بری لهو لایهنانه له ئاکار و هه لویستیدا ده کهین. «مهلای گهوره» خوّشمه شره و قسه خوّش بووه. ده لیّن تهنانه ته ههندیک ماموّستای دیان (مهسیحی) و بریّک روّژوو نه گریش گویّیان له وتاره کانی مانگی رهمهزانیان ده گرت. له باری ئابووریهوه سهربه خوّ بووه، نه به راتبه خویّندووه به و نه مهلایه تی به به رات و سه رفتره ی خهلکی کردووه، به لکوو خوّی له مهزرا و باخدا کاری کردووه، ئهم سهربه خوّ بیه له هه لویّسته نه ترسه کانیدا زوّر کاریگه ربوه و چاویشی له خهلات و مووچه ی ده زگا حوکمیه کان نهبوه، جاریّک له کوّریّکی گهوره دا پاریّزگاری ههولیّر ده یه وی پیّشی خهلات و مووچه ی ده زگا حوکمیه کان نهبوه، جاریّک له کوّریّکی گهوره دا پاریّزگاری ههولیّر ده یه وهای نهروه ها کاری تایید و بالی الله و پتهویه وه به ردلی "سولهیمان نهزیف پاشا" والی مووسل، ده کهویّت و والی کاتیّک به بوّنه ی وتاری زانایانه و پتهویه وه به ردلی "سولهیمان نهزیف پاشا" والی مووسل، ده کهویّت و والی ده یه وی خوّم هیچ پیّویستی و کاری تاییه تم نییه، به لام ده مانه وی له کوّیه دروستکرا. دولی نهوه مه لا نه که به و تار و شیعری به هه ستی خه له سالی ۱۹۱۳ دا یه کهم قوتابخانه بو کوّیه دروستکرا. دولی نهوه مه لا نه ک هه ربه وتار و شیعری به هه ستی خه لکی بو خویّندن هان ده دا، به لکوو له سالی ۱۹۲۲ دا کچی خوّیشی له گهل کوران ده نیّریته قوتابخانه، نه وسا (به لکوو نیّستاش) کچ ناردن بو قوتابخانه له گهل کوران نه ویش بو زوّر فیداکارانه بووه (هه مان سه رچاوه: ۲۵).

وه ک سیاسیه کی ژیر و نه ترس ههولای داوه که کوردیش وه ک باقی گهلانی سهر به عوسمانی مافی چاره نووسی دهوله تی سهربه خوّی ههبیّت. له چهند به لگهنامه ی مه مرهمانه دا که به پیّی یاسای بریتانی دوای تیّپه پربوونی سی سال بلاوبووه ته وه پروونی ههولای به ردهوامی و ژیری مه لای گهوره بو پرازی کردنی ئینگلیزیه کان سهباره ت به دانی مافی چاره نووس به کوردان وه ده رده کهویّت (ههمان سهرچاوه: ۲۱-۵۹).

۳-۳- شیعرکانی مهلای گهوره و ناوهروّکیان

کهسایهتی مهلای گهوره ههر وه ک وتمان به لایهنی زانستی و فیکریه کانی زیاتر ناسراوه که لهو بواره دا زانا ههر مبهرزه کانی ئیسلام دهژمیّردریّت و له گهلیّ بابهتدا خاوهنی رای تایبهتی خوّی بووه. ههر له سهرهتای پیّگهیشتنیهوه بههرهی شاعیریهتی ههبووه، بهلام به هوّی خهریک بوون به باری مهلایهتی و فیکریهوه، مهودای شیعردانانی لیّ کورت بووه تهوه. سهرهنجام شیعره نیشتمانپهروهری و کوّمهلایهتیه کانی

حاجی قادر که هممیشه له وهعز و دهرس و نووسراوهی مهلادا حازر بوون له لایه ک و کارهساتی دلّتهزیّنی را پهرینی شیخ سهعید و له سیّداره دانی سهر کرده نهمره کانی نه و شوّرشه لهلایه کی ترموه مهلای هاندا که بیّته ناو دنیای شیعره و ههستی خوّی به ههلّبهست ده رببریّت.

دیوانی شیعری مهلا یه کهمجار له سالّی ۱۹۲۷ له لایهن «حسهین حوزنی موکریانی» وه له رواندز له چاپ درا و تا ئیستا به چهندین شیّوه و چهندین جار له چاپ دراوه.

ناوهرو کی زوربهی شیعره کانی کومه لایه تی و نیشتمانپه روه ری و سکالان له باری نالهباری فیکری، سیاسی، ئابووری و کومه لایه تی کورد. له شیعره کانیدا ئهم بابه تانه دهرده کهون:

- ۱ هاندان بو دینداری و خواپهرهستی راستهقینه و ئهخلاقی پهسهند؛
 - ۲- هاندان بۆ فێربوونى عولوومى تەبيعى و سەنعەت و فەن؛
- ٣- داكۆكى له سەر مافى ژن و عاملاندن و خويّندەوار كردنى و رەخنه له تەلاق و جيابوونەوه؛
- ٤- هاوار بۆ قەومى كورد و ئاوەدان كردنەوەى كوردستان و خەمخواردن بۆ بەرھەمە بەنرخەكانى وەكوو
 نەوت و راديۆم و ... كە كەوتوونەتە دەستى بىڭگانە؛
 - ٥- داواي چاوبرين لهو گهلانهي که به ههول و زانست پيشکهوتوون. وه ک: ژاپوٚن؛
- ٦- هاودهردی له گه ل گه لانی چهوساوه ی ئهو کات، پهسنی پیشهواکانیان وه ک: گاندی، سهعد زغلول و کوتایی فهرهنگی داگیر کهر؛

۷- کوتانی شیخ و مهلا و پروپووچی بهناو دینهوه و تانه له چینه کانی خه لاک به تایبه ت سهر ق ک عه شیره کان و ریبه رانی ئایینی.

که له دواییدا چهند بابهتیک بو نموونه دهخرینه بهرچاو.

۳-۳-۳ - سهر کونهی نهزانی و هاندان بو باری زانستی

مهلای گهوره به ئاگاداری له گهلانی دواکهوتوو و پیشکهوتوو و زانسته کانی سهردهم، به باشی زانیویه تی که نهزانی هوّی سهره کی همموو دهرده کان و زانست ته نیا دهرمانه. بوّیه همموو خهلکی به ژن و پیاو و لاو و منداله وه هانده دا بوّ فیربوونی زانسته کان. ئهو له کوّری مهلایاندا باسی ئهوه ده کا که فیربوونی زانسته کانی سهردهم و زمانی ئینگلیزی و ههر زمانیکی تری پیّویست، به پیّی شهرعی ئیسلام فهرزی کیفایه یه؛ واته ئه گهر کهسانیک فیری نهبن، ههموو موسلمانان گوناهبار دهبن (عبدالخالق: ۳۵). مهلا ئاوا له نهزانی گهله کهی ده نالاننی نهبن، ههموو موسلمانان گوناهبار دهبن (عبدالخالق: ۳۵).

ههتا دەمرم بۆ كورد دەنالم عيلاجيان چۆن بكهم هاوار به مالم

به زوّری جاهیل و نهخویّندهوارن لهلای نهوعی بهشهر بیّقهدر و خوارن (مهلای گهوره: ۱۰۵)

دوای گلهیی له نهزانی له پروپووچ، ئاوا بهرهو زانست بانگیان ده کات:

وەرن ئەى ئۆمەتى خەيرۆلبەرىيە لەپاش تەقدىمى ئەخلاس و تەحىيە

به عیلم و عمقل و هوش و فیکر و عیرفان به قمولی موستهفا و ئایهتی قورئان

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

به چاوی دلّ له دونیایی بنوّرن (مهلای گهوره: ۱۱۹)

به قەولى جاھىلان خۆتان مەگۆرن

له شویننکی تر هوّی دووری خهالک له زانسی به کهالک، ده خاته نُهستوّی کوالکه مه لایان و ده لیّ:

مهلای نادان به عینوانی شهریعهت حهرامی کرد له تو عیلمی تهبیعهت

لمبوّیه همرچی له خاک بهده رکموت له رادیوّم و له زیر و باقر و نموت

ههمووی کهوتووته ژیر دهستی فهرهنگان چیا و چولان دهنوّرن وه پلینکان (مهلای گهوره: ۱۱۱)

دوای دوّعا کردن له مهلای نهزان، ئهوانیش بانگ ده کات بوّ سهر هیّلی راستی زانست:

ئەى مەلاى نەفام ئەتۆ بى و خودا لەمۇچى رىگات لە كوردان تىكدا

ئەم باس و خواسە ھىچ كەلكى نىيە ئەمرۆ بنوارە ھەلى تۆ چيە؟

عیلمیٰ بخویّنه بوٚ ئۆمەت چا بی نومەت و مەفتەن به عیلمت شاد بی (مەلای گەورە: ۱۵۲)

۳-۳-۲ مافی ژنان

مهلای گهوره که له دهردی کوّمه لّی کوردهواری، یانی نهزانی دهدویّ، دهرمانی سهره کی به باسهواد بوون و زانیاری و ئازادی ئافرهت دهزانی و باوه پی و یاوه که ئافرهت کاتی دهبیّته ئهندامیّکی پرسوود له ناو کوّمه لّدا که خوو و خده ی باش فیّری منالان بکات، که مافی راسته قینه ی خوّی بدریّتی و له ترسی دیلیه تی رزگار بیّت:

ژن ئهگهر به حورمهت بی بی زیللهت و زهحمهت

به تهربیه و رهحهت بی دلگوشاد و لیّو خهندان

کورِی دہبیّ وہ ک شیّر عاقلٌ و دانا و دلیّر...

تهربیه لهلای داکه داکه دایک چا بیّ، ئهولاد چاکه (مهلای گهوره: ۱٤٤)

ژنیش وه ک موزه ککهر عهینی ئهویش بهشهره (مهلای گهوره: ۱٤٥)

۳-۳-۳ کوتانی شیخ و مهلا و خورافاتی ناو دینهوه:

ههروه ک له باسی حاجی قادردا ئاماژهمان پیکرد، له سهردهمی مهلای گهورهشدا بریک شیخی دوور له زانست و شهریعهت میشک و بیری خه لکیان به پر و پووچی دوور له عهقل و دژ به ئایینی ئیسلام، له ریی راستهقینه لا دهدا و دهستهیه کی تریش وه ک و دارودهستهی «حهقه» بهناحهق ئابرووی دینیان دهبرد و خه لکیان بو تهمبه لی و نهزانی و ئاکاری نارهوا هان دهدا. له ئاوا بارودو خیکدا مهلای روشنبیر و دلسوز به ئهرکی سهرشانی خوّی دهزانی که بیدهنگ نهبیت. هه لبهت مهلای گهوره به و ئهندازه که دژی شیخ و دهرویشان بووه، له وه و زیاتر دژ به مهلایانی نهزان و دین فروش بووه.

ههروهک له شیعرهکانی دهرده کهوی و تویژهران ئاماژهیان پیکردووه، بهرهنگای و دژ به شیخان بو ئارهزوو و بەرژەوەندى تايبەتى خۆى يان لە رووى رقايەتى و ناحەزى نەھاتووە؛ چوونكە سەيرى دەكەين دۆستايەتى له گه ل چهند شيخيكي به ريز و ناوداري سه ردهمي خوي ههبووه به تايبهت له گه ل «شيخ تاهيري هه له بجه». هەروەها باوكيشى زۆر دۆستى «كاك ئەحمەدى شيخ» و «شيخ عەلى تالەبانى» بووە (عبدالخالق، ٢٠٠٩:

دیوانی مهلای گهوره پره له سهرکونهی شیخ و مهلای نهزان، به جوّریک که زیاتر له بیست پارچه شیعر یه کسهر لهو مهسهله دهدوین و له باقی تری شیعره کانیدا جارجار ئهو باسه دینیته ئاراوه:

بهقسهی شیخولکان کورد له دین دهرچوون

الا انهم هم المفسدون

خودا عالیمی سیرر و عمیانه

لهبۆچى ريگات له كوردان تيكدا (مهلاي گهوره: ١٥١)

ههتا شیخی له کوردستان بمینی تومیدی زینده گانیت یی نهمینی

له وان و ئەرزرووم تا حەدى جافان 💎 تەوەللا بوون لە عەقل و عيرفان (مەلاى گەورە: ١٠٧)

سوێندت بۆ دەخۆم بەو خوداى بىێچوون

مهلا و شێخهکان بێدين و بهدخوون

ئەي شێخى جاھىل زۆر چاک بزانە

ئەي مەلاي نەفام ئەتۆ بى و خودا

ئهم بابهته نه تهنیا سهرانسهری شیعره کانی مهلای گهورهی له نامیز گرتووه، به لکوو له نووسراوه کانی تریشیدا وه ک نامیلکهی «فری فری قهل فری» و تهفسیره کوردیه کهشی به فراوانی باسی کردووه. بو ویّنه له تەفسىرى ئايەتەكانى ١٥٩ و ١٦٠ى سوورەتى «بەقەرە»دا كە خوداوەند بەتوندى ھەرەشە لە ئەو زانايانە ده کات که دهستووره راسته کانی خوا ده گۆرن و لهو کارهیان دهس هه لناگرن؛ ده لیز: «من ئهوانه باش دەناسم تا مەلاتر بن (عنوود) كەللە شەقتر ئەبن. بە قونكە بيور لە تەختەي ناوچاوانيان بدەي ناگەرێنەوە. بۆ حيفزي مهقام و نفووزي خويان له سهر ئوممهت پي له حهق دهنين. ئهگهرچي لازمه بليم «ئهلحهزهر، ئەلحەزەر» لەو نەوعە كەسانە، ئەمما چفايدە ئىشى خۆيان كرد و خورافاتيان لە دەماغى موسلمانان ناوە و چەسپاند، رۆحى حەياتيان برد«انا لله و انا اليه راجعون» (مەلاي گەورە، ١٩٧٠، ب٢: ٢٢).

ئەنجام:

له کوتاییدا بوّمان دەرکهوت که حاجی قادر و مهلای گهوره ههردووکیان بابهته چاکسازیه ئایینی و کومهلایهتیهکانیان به فراوانی له شیعر و ههلبهستهکانیانا هیّناوه و زوّر بابهتیان وه ک یه ک ده چیّ. ههلبهت ئهم وتاره کاری به لایهنهکانی تری شیعر و ئهده بی ئهم دوو کهسایهتیه نییه. هوّی ئهم لیّکچوونهش روونه، چوونکه ههردوو کوّیین و حاجی له گهل باوکی مهلای گهوره هاوریّی خویّندن و بیروبوّچوون بوون و مهلای گهوره خوّیشی له بیر و را نیشتمانی و کوّمهلایهتیهکانی حاجی قادر ته نسیری وهرگرتووه و زوّر خوّشی له شیعرهکانی حاجی قادر هاتووه. بریّک له لیّکچوونی شیعرهکانیان له بابهته چاکسازیه ئایینی و کومهلایهتیهکان ئهمانهن:

- ۱-کوتایی خورافات و پروپووچی جیّی گرتووه به ناوی ئیسلام و عیرفانهوه و سهرکوّنهی شیّخه لاریّکان،
 - ۲- ستایشی شیخانی بهراستی وه ک مهولانا خالید، کاک ئهحمه دی شیخ،
 - ۳- بەربەرەكانى لەگەل نەزانى و ھاندان بۆ تىكۆشانى زانستى،
 - ξ خهم و پهژاره بو گهلی ههژاری کورد و له دهسچوونی ولات و دهسهاتی.
 - بەرچاوترىن جياوازيەكانيان ئەمانە خوارەوەن:
- ۱-داکوٚکی حاجی لهسهر زمان و ئهدهبی کوردی و هاندانی خه لّکی بو فیربوونی زمان و فوّلکلوری نهتهوه یی، زوّر له مه لا زیاتره،
 - ۲- جوانکاری و رِ موانبیّژی له شیعره کانی حاجیدا زوّر زیاترن. ههر بوّ نهمه کاریگهرتریشن،
 - ۳- باری زانستی و داکوّکی کردن لهسهر بیرورای دروستی فیکری و ئایینی له شیعری مهلادا زوّرترن،
 - ξ هاندان بۆ زانسته کانی سهردهم و فیربوونی سهناعهت و فهن له شیعری مهلادا پر رهنگتره.

سەرچاوەكان:

- ۱ -قورئاني پيرۆز.
- ۲- بصری، میر (۱۹۹۱) اعلام الکرد، لندن، مکتبهٔ الریاض الرئیس، چاپ اول.
- ۳- جرم حیدری، جواد فقی علی (۲۰۰۶) **محمّد بن عبداللهٔ الجلی و جهود العلمیه**، اربیل، مکتبه التفسیر، چاپ اول.
 - ٤- خال، شيّخ موحهممهد (٢٠٠٧) نالهي دهروون، ههوليّر، ئاراس.
 - ۵- خەزنەدار، مارف (۲۰۰٤) **م<u>ێ</u>ژووى ئەدەبى كوردى**، ھەولێر، ئاراس.
 - ٦- روحاني، بابا مردوخ (١٣٨٢) تاريخ مشاهير كرد، تهران، سروش، چاپ دوم.
 - ٧- زكىبگ، محمّد امين (١٩٤٧) مشاهير الكرد و الكوردستان في العهد الاسلامي، مصر، مطبعه السعاده.
 - ۸- سهجادی، عهلائهدین (۱۳۳۱) **میژووی ئهدهبی کوردی،** سهردهشت، معارف.
 - ۹- عبدالخالق، علاالدین (۲۰۰۹) **مهلای گهوره**، ههولیّر، مناره، چاپی دووههم.
- ۱۰ کۆیی، حاجی قادر (۱۹۸۹**) دیوانی شیعر**، لێکۆڵینهوهی سهردار حهمید میران، لاوانی کوردستانی عیّراق.
 - ۱۱ كۆيى، مەلا موحەممەد (۱۹۷۰) تەفسىرى كوردى، بەغداد، چاپخانەي سليمان الاعزەمى.
 - ۱۲ مەسعوود موحەممەد (۱۹۷۳) حاجى قادر (بەشى يەكەم) بەغداد، كۆرى زانيارى كورد.
 - ۱٤ مهسعوود موحهممهد (۱۹۷٤) حاجی قادر (بهشی دووههم) بهغداد، کۆری زانیاری کورد.
 - ۱۵ مهسعوود موحهممهد (۱۹۷٦) حاجی قادر (بهشی سیّههم) بهغداد، کوّری زانیاری کورد.

به راوردی شیعر ه کانی «عه بدو للا په شیّو» و «میّهدی ئه خه وان سالس»

(دوو شاعیری هاوچه رخی کورد و فارس) «به پیّی پیّوه ره کانی ویژه ی به راور د کاری»

گولاله دروودیان -

كورته:

ئەمرۆكە «ئەدەبى بەراوەردكارى» وەكوو لقىكى ويژه و بەواتايەكى چاكتر، رەخنەى ويژه دىتە ئەژمار؛ كە دەرەنجامى لىكويتەوە. دەرەنجامى لىكويتەوە.

«ئەدەبى بەراوەردكارى» -كە ئەرواتە سەر كارىگەريەتى ويژەى دوو نەتەوە لەسەر يەكتر - مەرجە سەرەكيەكەى، جياوازى زمانە لەو بەرھەمگەلەى ئەكەونە بەر تويژينەوە، ئەم ليكۆلينەوەيە ئەيەوى تيشك بخاتە سەر كارىگەرى دوولايەنە (بەلام ناراستەوخو)ى دوو شاعيرى كورد و فارس؛ يەعنى «عەبدوللاپەشيو» و «ميهدى ئەخەوان سالس».

بهسهرهنجدان بهوهی که دوو نهتهوهی کورد و فارس خاوهن پیشینهیه کی میژوویی هاوبهشن و ههروهها نزیکایه تی له رووی شوینهوار و فهرههنگهوه، ئهگهری ههر چهشنه ئالشتیکی فهرههنگی، کوهه لایه تی، ویژه یی و ... لهنیوان ئهم دوو نهتهوهیهدا ئاساییه.

حاشا هه لنه گره که ویژه ی نهم دوو نه ته وه هه تا راده یه کی زور له سهر یه کتر کاریگه ریان هه بووه ، بویه لهم تویژینه وه یه ول نه دریت شیکاری شیعره کانی نهم دوو شاعیره هاوچه رخه وه کوو نوینه ره کانی سووچیکی بچووک له دوو نه ده به و له ناکامدا هاوچه شنی و جیاوازییه کان بخریته به رباس و مشت و مر.

وشه سهرهکییهکان: ویژهی بهراوردکاری، رهخنه، شیعر، شیعری هاوچهرخ

⁻ ماستهری زمان و ئهده بی فارسی.

پێشەكى:

«ویژهی بهراوردکاری» -که وشهی هاوتای له زمانی ئینگلیسیدا Comparative literatureه - لقی له ئهدهب و بهواتایه کی تر، لقی له رهخنهی ئهدهبیه که دهسکهوته کانی توانیویه و ده توانی یارمه تی زوری تویژینه وه ئهدهبیه کان بدات.

«دەستەواژەى "وێژەى بەراوردكارى"، بۆ يەكەمىن جار لە لايەن رەخنەگرى فەرانسى "ويلمەن" و دواتر "سەنتبۆ"وە بەكار هێنرا و لێكۆلپنەوە لە مەر ئەم وێژەيە لە فەرەنسەدا گەشەى سەند» (زرين كوب، ١٣٥٤: ١٢٥٥).

«ویژهی بهراوردکاری، بهکورتی بریتیه له تویژینهوهی ویژهی نهتهوهیی و پیوهندی میژوویی له گهل نهتهوهکانی تر، لیکوّلینهوهی چونیهتی ئهم پیّوهندییه و کاریگهری و کارتیکردنیان له سهر یهکتر. ههروهها لیکوّلینهوه له سهر ئهوهی ئهم ویژهیه چ شتگهلیّکی له ویژهی نهتهوهکانی تر به قهرز وهرگرتووه و چ شتگهلیّکی پی بهخشیون» (ندا، ۱۳۸۰: ۱۰).

تاقه سنوور و مهودای نیّوان ئهدهب، ئهو زمانهیه وا بهرههم تیایدا دیّته ئافراندن. ئهو شاعیر و نووسهرهی وا به زمانی عهرهبی نهبیّ، بهرههمه کهی ئهچیّته خانهی ویژهی عهرهبهوه» (غنیمی هلال، ۱۳۷۳: ۳۲).

«مهودای نیّوان دوو ویژه له لیّکوّلینهوهی ویژهی بهراوردکاریدا، زمانه. جیاوازی زمان له بهرههمی ئهدهبیدا، مهرجی سهره کی لیّکوّلینهوهی بهراوردکارانهیه سهباره تبه بابه تی بهرباس. بهراوردی نیّوان دوو ویژهر -که سهربه زمانیّکی هاوبه شن - ناچیته خانهی لیّکوّلینهوهی ویژهی بهراوردکارییهوه، ههرچه ندیش کهوتبیتنه ژیر کاریگهری یه کترهوه؛ بو ویّنه ههرچه شنه بهراورد و هه لسه نگاندنی ویژهی فهرانسه له گهل ئهده بی کانادا -که بو خویان فهره نسی زمانن - یان بهراوردی بالاده ستی "ئهبوتمام" و "بوحتوری" له ئهده بی عهره بدا لهم چه شنه یه (ندا، ۱۳۸۰: ۱۰ (به ده ستیّوه ردانه وه)).

ئەمە لە كاتىكدايە كە لىكۆلىنەوە لە مەر ويژەى بەراوردكارى، ئەرواتە سەر ئەو كارىگەرى و كارتىكردنانەى وا سنوورەكانى ويژەى نەتەوەيى ئەبەزىنىن. بۆ وينە كارىگەرى "حافيز"ى ئىرانى لە سەر "گوتە"ى ئالمانى يان كارىگەرى "جامى" لە سەر "لويى ئاراگون" شاعىرى سووررپالىستى فەرەنسى يان "موتەنەبى" عەرەب لە سەر "سەعدى" ئىرانى.

«لهویژهی بهراوردکاریدا، زورتر لهههرشتی ئه کری خالی یه کگرتنی ئهندیشهی به شهر بناسینهوه و ئهوهی که چوّناوچوّن ئهندیشهیه ک له شوینیکی جیهاندا له ریگهی بیرمهند، ویژهر یان شاعیریکهوه دیته مهیدانی مشتوم و له شوینیکی تردا ههمان ئهندیشه به شیّوهیه کی تر ههولّی دهرکهوتنی بوّ ئهره خسیّ» (کفافی، ۱۳۸۲: مقدمه). بوّ وینه ئهم شیعره له پهشیّو:

دەرگەكەتم لى بكەوە!/ئەم شەو ھاتووم /بۆ چنينى/ چەپكە نيرگزيكى چاوت،/ بۆ وچانى، بۆ خەونى، / تۆزە گريانى / لە سەر ھەورى قژى خاوت/ ئەم شەو ھاتووم/ ترووسكايى شارى يادگار بانگى كردووم./.../ دەرگەكەتم لى بكەوە!/ ھەر دادارەكەى جارانم،/ ھەر كىلگەكەى بەردەرگەتم،/ ھەر تىنووەكەى بەر كريوەو بورگەكەتم،/ ھەر تىنووەكەى بەر كريوەو بورماندورى رىگەى دوورم/...

ههروهها ئهم شيعرهي ميهدي ئهخهوان سالس:

مسیحای جوانمرد من! ای ترسای پیرِ پیرهن چرکین! / هوا بس ناجوانمردانه سرد است ... آی ... / دمت گرم و سرت خوش باد!/ سلامم را تو پاسخگوی، در بگشای! / منم من، میهمان هر شبت، لولی وش مغموم / منم من، سنگ تیپاخورده ی رنجور / منم دشنام پست آفرینش، نغمه ی ناجور / نه از رومم، نه از زنگم، همان بیرنگ بیرنگم، / بیا بگشای در، بگشای، دلتنگم / حریفا! مهربانا! میهمان سال و ماهت پشت در چون موج میلرزد / تگرگی نیست، مرگی نیست صدایی گر شنیدی، صحبت سرما و دندان است / من امشب آمدستم وام بگذارم / حسابت را کنار جام بگذارم.

به نه ختی وردبوونه وه مه دوو شیعره ی نه م شاعیره کورد و فارسه دا، په نگدانه وه ی جۆری له چوار چیوه ی به ستراومان به رچاو نه کهوی تا فاوپدانه وه له بارود و خی کومه لایه تی و سیاسی تا پاده یه که هاوپه شی و معایره که، نه مانگه ینیته نه و قه ناعه ته ی که هه م "نه خه وان" و هه م "په شیّو" له ژیر کاریگه ری که ش و هه وایه کی داخراو و ناخو شدا ده که ونه په له هاوت ی دو زینه وه هاوی هاو چه شن له شیعره کانیاندا به جوّری هه ول بو دو زینه وه ی په ناگه یه ک نه ده ده باز بن . هه رچه ند په نی نه م په نا و په سیوه له شیعری دو و شاعیر دا جیاوازه . بو وینه "نه خه وان" به په شی دو رونی نه و به خاوه نی و هه ست به که و تنه تنه ای به نا نه به نه به نه ده بارودوخ و قه لسبوون لی و هه توانایه کی ده زانی که بارودوخ هه نه بارودوخ که یا دیده رونی ده به نه و به خاوه نی وه ها توانایه کی ده زانی که ساریژ که ری زام و برینی خوی ده زانی . له شیعری په شیخ دا بارودوخ هه ست پی نه که ین به هه مان شیوه یه کی یه شیخ ده وان" خوی له پشت ده رگایه کی داخراودا بارودوخ هه ست پی نه که ین به هه مان شیوه یه ک وا "نه خه وان" خوی له پشت ده رگایه کی داخراودا نه بارودوخ هه ست پی نه که ین به هه مان شیوه یه ک وا "نه خه وان" خوی له پشت ده رگایه کی داخراودا به ایه به در ده می خوشه و به ته که ین به به مه به له شیعری په شیوی شدی و شیویشدا پیشان دراوه ، به لام په شیو نه رخایه نه به ته به در ده می خوشه و بخاته کوشی دادره که ی و نه نه یه وی داریا ی و ناخوشی نه و دخه کی تیایا گونتاره ، بو تاوی خوی بخاته کوشی دادره که ی و نامویدا ده رباز بوون و نارامشی خوی بخاته کوشی دادره که ی و نامویدا ده رباز بوون و نارامشی خوی بخاته کوشی دادره در داده با داده بار بو و نوی و نارامشی خوی بخاته کوشی دادره که ی و ناریکایی و نارونه و نارامشی در دو در داده در بار بوون و نارامشی خوی بخاته کوشی دادره در داده با داده با به داده دو ناران بودن و نارامشی خوی بخاته کوشی داده در بار بود و ناران در داده در داده داده با داده کوشی در داده در بار بود و ناران در در داده در داده در بار بود و ناران در در داده داده داده با داده داده داده با داده در داده در کامه دو در دو در دو در دو در دو در دو در دو دو در دو دو در دو دو دو در دو دو در دو دو در دو دو دو در

میژوو دەوریکی بەر چاو ئەبینی لە خویندنەوە بەراوردکاریهکاندا. بە چەشنی دەتوانی بوونی پیوەندی لە نیوان ویژەران یا نەبوونی ئەم پیوەندییه بسەلمینی. کە بوونی ئەم پیوەندییه لە رووی میژوویییهوه سەلمیندرا، ئەوسا تویژەری ویژەی بەراوردکاری ئەتوانی دەست بداتە لیکوّلینەوە و خویندنەوەی ئەو بابەتە. ئەمە بە واتای ئەوە نییە کە ئەبی پیوەندی تاکەکەسی لە نیوان ویژەراندا ھەبی، بەلگوو ھەر ئەوەی كە دەرکەوی ئەندیشەیەک لە شوینیکەوە بۆ شوینیکی تر بروات و ویژەرانی ئەوی لاساییان کردبیتهوه یان کەوتبیتنه ژیر کاریگەری، بەسە.

وه ک پیشتر وتمان، ئهم لیکوّلینهوهیه ههولئهدا بو لیکدانهوهی بهراوردکارانهی نموونه شیعرییه کانی دوو شاعیری هاوچهرخی کورد و فارس: پهشیّو و ئهخهوان سالس. پیّوهندی و دانوستانه فهرهههنگییه کانی ئیّران

و کورده کان، وه ک دانیشتوانی ناوچه یه کی هاوبه ش، پیشینه یه کی دوور و دریژی هه یه؛ ههم له به ر نزیکایه تی و شوینه وار و ههم به هوی هاوبه شی ئایینی، جوری روانین و تیکه لاوی و باوه ره هاوبه شه دینی و نه ته ته دوه و ههر نه به مانید که نهم نزیکایه تی و لیک چوونگه له ویژه شدا ره نگ بداته وه و ههر نه مه شی ویسته ناوی سه ره کی بی بق نه م نه م تویژینه وه یه کاره، تویژینه وه یه که له چوار چیوه ی ویژه ی به راورد کاریدا و هه لسه نگاندن و به راورد کردنی نیوان شیعره کانی نه خه وان سالس و په شیو، وه ک دوو شاعیر و نوینه ری دوو فه ره های که که که در کاریگه ر.

له لیکوّلینهوهیه کدا که سهباره ت به چوارچیّوه ی ویژه ی بهراوردکارییه، لیّکوّله ر له ههموو کهرهسه ئهدهبییه کان (وه کوو: جوانناسی Aestheticism، شیّوه، ناوه روّک، چه شنه ئهدهبییه کان، میّژووی ویژه و ...) که لک وهرده گریّ. رهخنه ی بهراوردکارانه دهست ئهداته بهراورد و هه لسهنگاندنی هاوکاتی دوو بهرهه می ئهده بی له ده قهری یان ده قهرگهلیّکی تایبه تله لایه نه جوّراو جوّره کانی ئهده بدا.

لهم تویژهینهوه و تهریپگهریهدا لهوانهیه له کاریگهری و کارتیکردنی دوو ویژهر له سهر یه کتر یان خاله جیاواز و هاوچه شنه کانیان بخریته بهر باس. بو وینه ئهم نموونهگهلهی خوارهوه که بری جار خالی هاوچه شنی و بری جار خالی جیاوازی ئهو دوو شاعیره ئاماژه پیکراوه ی ئیمه "ئهخهوان" و "په شیو"ن:

ئه – ناوه هاوبهشهكان:

۱-۱- **ئەھورامەزدا**: كە وەك خوداى چاكە (نوێنەرى چاكى)، لاى نەتەوەى كورد و فارس پيرۆز و جێگەى رێزلێنانە و لە بەرامبەرىدا «ئەھرىمەن» دائەنێن، كە خوداى دزێوى و نەگرىسىيە.

نموونه شيعرييه كان:

پهشيو: خەونيكم دى/ لەو خەوەدا، ئاهوورەمەزدە گەرابووه/نيشتمانى كەڤنارى كورد

ئەخەوان: هم *أرمزد* و هم ايزدانت پرستم/ هم آن فره و فروهر دوست دارم

۲-۲ - زوردوشت: بههوی نزیکایه تی شوینه وار، فه رهه نگ، بروا و پیوه ندییه هاوبه شه نایینی و ناییتراییه کان له فه رهه نگ و دابونه ریتدا، هه ردوو شاعیر به چاوی پیروزایه تیبه وه سه یری ده کهن:

پهشێو: بۆ بێدەنگى، ٔ ئەى قەلەمە دەنووک سوورە ئاتەشيەكەم؟ ائامان! پەنام ھێنا بەرت... قيژەيێ، تەكانێ، گوڕێ... با زەردەشتمان لە خەورابێ، ئاھوورامان سەر ھەلٚبڕێ... ئەمانە چين لە سەر ملمان ھەلتۆقيون؟

ئەخەوان: گران مايە زردشت را من فزونتر / ز هر پيرو پيغامبر دوست دارم

۳-۱- کاوه: که له کهسایه تییه ههره پیروزه کانه لای ئیرانی و کورده کان و له زوربه ی ئوستووره و ئه فسانه و باوه په کاندا لهبه رامبه ر ئهم که سیتیه دا، که سیتی نگریس و دزیوی "زه حاک" دائه نین. کاوه وه ک که سیتی شوپشگین که در به سته م و سته مکاره کو له واره که ی ده ورانی خوّی (زه حاک) پائه وهستیت و له دریژایی میژووی ئه م خه لکه دا جیّی ستایش بووگه و به رده وام وه ک سه مبولی ره هایی و ئازادی بینراوه:

پەش**يو**: پرسيم له کاوەی باپيرم،/ گوتم: بابه! وا دەست بەستەم،/ دەپيّم بلّێ، چۆن دەگەمه/ نەورۆزەكەی سەدەی بیستەم؟

3 نهخهوان: باز می گویند: فردای دگر 1 صبر کن تا دیگری پیدا شود. 1 کاوهای پیدا نخواهد شد، امید 1 کاشکی اسکندری پیدا شود.

3-1- خمییام: که له شاعیره خاوهن جیهانبینیهکانی ئیرانه و له بهر ئهوهی چوارینهکانی ئهم شاعیره گهورهیهی فارس وهرگیّردراوه تهوه سهر زمانی کوردی، خوّی و شیعرهکانی همتا رادهیه کی زوّر له لای خه لاکی کورد، تمنانمت ئهو که سانه ی هیچ ئاشنایه تیه کیان له گهلّ زمانی فارسیدا نییه، ناسراوه:

پهشێو: بمزانیایه / جارێکی تر / سێبهرم، سێبهرت شانه ناکاتهوه ، / بمزانیایه / جارێکی تر / خهییامی دهروونی ههلچووت / پهیکی وشه ی شیعره کانم ناخواتهوه

ئهخهوان: ز خیام، ختم و خروشی که جاوید/ کند در دل و جان اپر دوست دارم

٥ - ١ - ئاويستا: له وشه هاوبهشه كانه كه به پنى باوه په نهتهوه يى، ئاييتراييه كۆنه كانى دوو نهتهوه يه ئهم
 دوو شاعيره تيايدا ژياون، له شيوه كانياندا هاتووه:

پهشیو: که هاته لام، اپهیامیکی وای بو هینام، اوه ک کانی، وه ک پریشکی ناگر وا بوون، اهی روّژانی ناو ناقیستابوون اخویندمهوه و گهلیک گریام از خوم، اگریام بو خوم، اگریام بو تون ابو ههزاران ازیندووی نیّژراوی ناو گلکو.

ئەخەوان: شعر قرآن و *اوستا*ست كزين سان دم نزع / خانه روشن كند از سوز من و سينهى من

ب: ناوه ناهاوبهشهكان:

پەشيو:

٦-۱- بابه گۆرگۆر: له كەسىتىيە پىرۆز و جىنى رىزلىنانەكانى كوردە. گلكۆى وەك پەرەستشگايەكى پىرۆز،
 چاوى لىئەكرى و له كەركووكى عىراقدايە:

هاو_رێم!/ که چوویتهوه سلێمانی/ له رێگاتا، له بیر نه کهی:/ له قهلات و منارهوه،/ لهموٚغه کانی شارهوه/ چهپکه ههوالێک بهرهوه/ بوٚ خوا، بوٚ بیره کانی نهوت،/ بوٚ مهزاری بابه گوٚرگور.

۱-۷ - سهلاحهدین: له کهسیّتییه زوّر بویر و جوامیّر و شور شگیّره کانه و لای کورد و فارسیش جیّگهی ریّز لیّنانه.

چەند حەز دەكەم بژينمەوە/ داستانەكەى سەلاحەدىن/ دىسان وەكوو بوومەلەرزە/ راچلەكىنىم دالى زەمىن.

ئەخەوان:

 $\Lambda - 1 - 1$ **تامیّنه، کاووس، شوغاد، جهمشید**: که ههر چواریان لهناوه ئوستوورهییه کانن و له ئهفسانه و ئوستووره کان و له نووسراوه پر بایه خه کانی فارس (لهوانه شانامه ی فردوسییه) زوّر جار ناویان هاتووه:

پر شد از قهقه دیوانگیش چاه *شغاد ا* شکر *کاووس* شه این است ز *تهمینهی من ا*با میِ ناب م*غان،* در خُم خیام، امید!/ خیز و جم*شید* شو از جام سفالینهی من.

۹-۱- نەرىمان، سام، زال، رۆستەم، سوھراب:

که ههر ههموو ئهم ناوگهله، لهناوه ئوستوورهییهکانن و زۆربهیان جیّگهی پیزلینانن و له ئوستووره و ئهفسانه و نووسراوه پربایهخهکانی ویژهی فارسیزماناندا ناویان هاتووه، به تایبهت «پوستهم» و ههروهها «سوهراب»ی کوپی که به دریژایی میژووی ئهم خه لکهدا وه ک نوینهر و هیّما لهنیّوانیاندا ناسراوه. لای ئیرانییهکان پوستهم، پالهوانی ئوستوورهیی، وه ک هیّمای جوامیّری و بویّری وئازایهتی، زوّر جیّگای ریّزلیّنانه:

و ای شمایان دوستدار پهلوانیها، ا سام نیرم، زالِ زر مائیم، ا رستم *دستان* و سهراب دلاور نیز.

(ئەلبەت ھەر لەم شىعرەدا شاعير ئەم ناوگەلەی وەک ھێمای بوێری، ڕاوەستان، مێرخاسی و نیشتمانپەروەری ھێناوەتەوە.)

۳ – بارام: وه ک دوایین پهنادهر و هیوای رههایی ناوی هاتووه و لهههموو ئایینه کاندا شوینی تایبه تی خوّی ههیه. ههر ههمان "میّهدی" مزگیّنی دراوه له ئاییترای تهشهییوع یان "سوشیانت" (سوشیانس) له ئایینی زمرده شتیدا:

نشانیها که میبینم در او بهرام را ماند/ همان بهرام ورجاوند/ که پیش از روز رستاخیز خواهد خاست/ هزاران کار خواهد کرد ناماًور،/ هزاران گرفه خواهد زاد از او بشکوه.

به سهرهنجدان بهم نموونه شیعرییانه دهرئه کهوی ئهم دوو شاعیره وه ک نوینه ره کانی دوو هوّز له کونترین هوّزه کانی پوژهه لات (کورد و فارس) وه ک زوّرینه ی خه لکی ولاته کهیان، هیّشتاکه له چوارچیّوه ی باوه په کونه کاندا نوقمن و ئهم چوارچیّوه بیروباوه په همتا چهرخی ئیستاش هاتووه و پیچراوه ته تیشکی پیروّزایه تی میّرووییه و ئه گهر له جیهانی ههنوو که دا وه ک دهنگ و پهنگه هاواره نه تهوه یه کانیان خهریکی بانگدانیان، پهنابردنه بهر ئهم ناوه ئوستووره یی و میژووییگه له وه ک پیگای په هایی و ده ربازبوون بو و تنهوه ی ناره زایه تی و سکالا و گازنده له بارودوّی ههنوو که هه لبریّردراوه. وه ک دیمان زوری لهم ناوگه له لای ئهم دوو

شاعیره به دوو زمانی جیاواز و ئه لبهت بهنزیکایه تی فهرهه نگی و شوینه واری و میژوویی و ... هاوبه شه و له بری شوینیشدا جیاوازیگه لی به رچاو ئه که وی که نه گهریته وه بر گریدراوییه نه ته وه بییه کان .

۲ _ پیاهه لدان (بهروانینی سروشت خوازانه):

ئهم دوو شاعیره له گهل ئهوهی ههتا رادهیه کی زور نوقمی کیشه ی نیشتمان و خاک و کومهلگان، ئهگهرچی پهشیویش زور چووه ته سهر خانی شیعری دلادارانه، (بهپیچهوانه ی ئهخهوان) و له زور شویندا خوشهویستی و نیشتمانی ئاویته کردووه، به چهشنی که جیاکردنهوه ی ئهم دوانه له یه کتر نامومکینه. لهزور شویندا ئه گهریتهوه بو فاکتهر خوزایی و سروشتییه کان و لهزور شوینی شیعره کانی ئهم دوو شاعیره دا ئهو نموونه و هیمایانهمان بهرچاو ئه کهوی وا شاعیر دهستی داوه ته ویناکردنیان. به سهرنجدان بهوه شیکردنهوه ی زیاتر له بهر بهرته به بوونی مهودای تویژینهوه لهم وتاره دا ناگونجیت، قهناعه ته کهین بهم نموونه گهله ی خوارهوه:

پەشيو: بەفر

وه ک جوانی بی ناوی گۆران، / وه ک رۆژانی سالی بهفه ر، / وه ک سالانی تهمهنی ته ر، / وه ک گهنده په ری بالداری، / وه ک فرمیسکی زاروی ساوا، / وه ک ههنگاوی به رهبه یانی ریبواری، / کلوو کلوو، هیدی هیدی، به فری زیوین دیته خواری.

ئەخەوان: برف

پاسی از شب رفته بود و برف میبارید، / چون پر افشان پریهای هزار افسانه ی از یادها رفته. / ... / برف بود و برف یادن آشفته پیغام _ این پیغام سردِ پیری و پاکی؛ / و سکوتِ ساکتِ آرام، / که غمآور بود و بی فرجام.

ئەلبەت جیکهی تیرامانه کهشیعری «بەفر»ی "پهشیّو" بەس پیشاندانی ساتەوەختی دابارینی بەفر و سروشتی خەملاوی بەفره؛ بەلام لە شیعری "ئەخەوان"دا جگه له پیشاندانی ساتەوەختی دابارینی بەفر، بە شیّوهی تایبەت به خوّی، بەھەلخوازی یان ھەلگواستنەوه، ھەنگاو ئەنیّته نیّو مەیدانی کیّشه کوّمهلایه تییهکان و تەنانەت ژیانی تاکهکهسی خوّی و ھاوکات لهگهل باسکردن له بەفر ئەرواتە سەر پرسەکانی تریش.

٣ $_$ **ئاگر**: مێژووی دەركەوتنی ئاگر وەک دیاردەیه کی پیرۆز له بڕوای دوو نەتەوەی فارس و کورددا ئەگەرپٽتەوە بۆ سەردەمی تیشکپەرەستی. دواتر له سەردەمی دەركەوتنی "زەردەشت"یشدا، ئەم باوەرە وەک خۆی مایەوە، به چەشنی که له کاتی پەرەستشی "ئەھوورامزدا"دا ئاگر بەدەستی موبدەکان ھەڭئەکرا. بە سەرەنجدان بەبىروباوەرە كۆنە خیڵه کی و نەتەوەييه کانی ھەردوو شاعیر، دەرئە کەوی کە ئاگر، یەکیک لە ھیما پیرۆزەکانە. ھەر ئەم باسە بووەتە ھۆی رنگدانەوەی ئەم دیاردەیە لە شیعری ھەردوو شاعیردا. بۆ وینه:

ئەخەوان:

شعر قرآن و اوستاست کزین سان دمِ نزع/ خانه روشن کند از سوزِ من و سینهی من/ سال دیگر که جهان تیره شد از مسخِ فرنگ/ یاد کن *زآتش*ِ روشنگری پارینهی من

پەشيو:

پرسیم له کاوه ی باپیرم/ گوتم: بابه! وا دهست بهسته م، ده پیّم بلّی، چوّن ده گهمه انهوروّزه کهی سه ده ی بیسته م؟ گوتی: روّله! گهر کوردستان ایکه به پارچه ناگری، انه ک زوحاکییک، ههزار زوحاک مل که چدی ناگری ناگری ده کاو خوّی ناگری ناگری

٤ _ نوستالوژی (خهمی گهرانهوه): یهک لهو چهمکانهیه که له شیعرهکانی ههردوو شاعیردا بهرجاو ئەكەوىّ. "ئەخەوان" و "پەشێو" لە شوێنگەلێكى شيعرەكانياندا ئەگەرێنەوە بۆ يادەورىيە دوورەكانيان؛ چ ئەم رابردوویه رابردووی شاعیر بی، چ رابردووی زارویی بهشهر؛ ئهو بهشهرهی وا شاعیر سهربه جیله کهیهتی؛ فارس و کورد و ههروهها ئهو زممهنه لهدهس چووهی له بهرابهریدا ههست به نزیکی و بهرپرسایهتی ئه کا، به زمانیکی ئايدۆلۆژيک، كێشهكانى دەوروبەر و ژيانيان خستۆته بەر باس. لێرەدا وەک نموونه ئاماژه ئەدەينە دوو شيعر لهم شیعرانه. لهم دوو شیعرهدا ههرچهن ههردوو شاعیر له گۆشهنیگایه کی ئایدۆلۆژیکهوه له رابردوو و رووداوه کانی ئەروانن، بەلام ئەم روانینه ئایدۆلۆژیکه له شیعری هەر کام لەم دوو شاعیر ەدا جیاوازه. له شیعری "پەشيّو"دا ئەو ئايدۆلۆژيايەي كە خوينەر بەرەو خۆي رائەكىشى، سەر بە ئايدۆلۆژياي نەتەوەپەرەستىيە و بهجۆری خهمی دابریان، دوور کهوتنهوه له نیشتمان و ولات و ئهوهی که سهردهمانیکه چاوهروانی گهرانهوهیه بۆ ئەو نیشتمانەی لیّی دوور كەوتۆتەوە. غەوارەبوونیّ كە لەگەلْ ئەوەی ھەناوی داتەنيوە، كەچی گیان و رۆحى لەويدا ئەژىت؛ بە چەشنى كە لىي گۆراوە لە غوربەتدايە يان لە زىدەكەي، چۆن لەبەر ئازارى کوشهندهی غهوارهبوون و ئاویتهبوونی روّح و گیانی له گهل نیشتماندا، زهوین و روّحی له گهل نیشتماندا شەتەک دراوە. بەلام لە شىعرى "ئەخەوان"دا وا ئەنوپنىي ئايدۆلۆژيا، جۆرى ئايدۆلۆژياي ئاييتراپىيە و پیرۆزایەتی شوێنی لەدایکبوونی (شاری مەشهەد)، له روانگەی خەلْکی ولاتەكەيەو،، وەک راكێشەری شاعیر دەور ئەبىنىخ. راكىشەرى كە رەگى لە رابردووى شاعىردايە. گەرچى ترووسكەيەك لە خۆشەويستى شارى لە دايكبوونيش ئه كري له شيعره كاني "ئه خهوان "دا به دى بكهين. وه ك ئهوانه ي خوار هوه:

ئەخەوان:

بعد چل سال که ری داشت چو محبوس مرا/ می کشد خاک دگرباره سوی توس مرا / کاش زآغاز نمی آمدم از توس به ری اکه به آن جا نبود این همه افسوس مرا/ من که دست پدر خویش نمی بوسیدم اسهد توس فرا خواند به پابوس مرا... .

پەشيو:

.../ ههژده ساله،/ ههژده هاوین،/ ههژده پاییز،/ ههژده زستان،/ ههژده عومری بی کوردستان/ شهو دهمداته دهست گزنگ و/ گزنگ دهلیّ:/ «پهلهی چیته!/ ئارام بگره ههتا شهویّ...»/ ههژده ساله/ خوّشم سهرم لیّ شیّواوه.../ نازانم .../ لیّرهم... یا لهویّ!

۵ هینانی ناوه میژووییه کان وه کوو هیما: «(هیماخوازی Symbolism) له واتای گشتیدا به مانای که گکوه رگرتن له هیما و زناگه به نوینه ربووه کانه. هیماخوازی لهم واتایه و لهویژه دا، پیشینه یه کی کون، به لام پرشوبلاوی ههیه» (داد، ۱۳۷۸: ۱۳۷۸).

"ئەخەوان" و "پەشئو" لەبەر ھەندى ھۆكارى كۆمەلايەتى، سياسى، ئەدەبى و... لە شوينىگەلىكدا بە كەلگكوەرگرتن لە داھينانى ھىما و سەمبۆلى تايبەتى، دەست ئەدەنە دەربرىنى مەبەستى تايبەت بەخۆيان. چ ئەم ھىمايە، سىمايەكى گىشتى و ناسراو بى، يان شتىكى سازراوى زەينى شاعيرەكەى، بە سەرنجدان بە داخراوە بوونى كۆمەلگا و تەنگاى سەردەم و نەبوونى ئازادى و سەربەستى، شاعير بۆ وتنى ئازادانە و راستەوخۆى ئامانجەكانى و سەرپۆش خستنە سەر زەينى، ھەولئەدا لە رىگەى ھىماوە مەبەستى خۆى بېيكى. بۆ وىنى ئەخەوان:

خشکید و کویر لوت شد دریامان / امروز بدو از آن بتر فردامان / زین تیره دل دیو صفت، مشتی شمر / چون آخرت یزید شد دنیامان.

که لهم شیعره دا زوریا هیزمایه ک له نیشتمان و لهیلان _ که ههمیشه نیشانه ی وشکایی و له ناوچوون و فهوتانه، سهمبوّلی له ویرانی و "شمر" ی وه ک سمبوّلی دورژمنان داناوه. چ نهم دورژمنگه له خوّیی بن و سهر به نیشتمانی خوّی بن، چ بیگانه و له دورووی ولات بن. به وتنی نهم شیعره نهیههوی نهو فهوتان و لهناوچوونه ی که دورژمنان سه پاندوویانه به سهر ولاته کهیدا، پیشانی بداو له کوتله ی کوّتاییدا به شوبهاندنیکی جوان، چوارینه که تهواو نه کا. نهوه که بهم دارمانه ی هاتوّته گوّری، جیهانی نیّمه وه ک دهره نجامی یهزید روش ده بی درونه یه کی شیعری تر: "خانی ههشتم و پیاو داوه ل".

"پهشیّو"یش له کهش و ههوایه کی پر له شهر و بیّداد و ستهم وچهوسانهوه دا ژیاوه، به چهشنی ولاته قهیراناوییه کهی. به لام سهره رای ههموو ئهو شتانه ی وترا، شیعره کانی ئهم شاعیره پره له بویّری و ئازایه تی. له گهلّ ئهمه شاعیر له ههندی شویّندا به شارهزاییه وه ده ست ئهداته هیّماسازی و به که لکوه رگرتن له سهمبوّله کان، مهبهستی خوّی ده رئه بریّت. بوّوینه لهم شیعره دا: "موفاوه زات"

.../ ئەى گوايە بۆ دلخۆش نەبىن؟ / ئەى گوايە بۆ ھەلنەپەرىن؟/ شوانى گورگزادە خۆش بن،/ ئازادترىن رانە مەرىن!

«شوانی گورگزاده» به هینمای سهرکرده کانی و لاته کهی ناوزهد ئه کات و له شوین به شوینی شیعره کانیدا به گازنده ئه پواته سهریان و «پانهمه پ» ئه کاته هینمای خه لکه که که ده به به به دوربرینه یه و نهیهه وی کیشه کان ده رببریت که ئه گهرچی شوان ههمیشه و له ههموو جینگایه کدا پاریزه و نیگابانی پانهمه په به لام لای ئیمه شوانه کان بو خویان گورگزاده ن و پانهمه په له ناو ئه به نه همروه ها "په شیو" له یه کینکی تر له شیعره کانیدا به نیوی «هادی عهله وی» که شاعیریکی عهره به و هه لده ستی به لایه نگری کردن له کورده کان، به رامبه ربه تاوانه کانی عهره بی عیراق (سهدام و ...) زور به جوانی به که لک وه گرتن له هیماسازی ده ستی عهره به کان و جیهانی په له کاولکاری به رهم ها تووی ده ستی عهره به کان و

بهشى يەكەم- ئەدەبى بەراورد

عەرەبەكان بۆ خۆيان بەدەستەواژەى «كوتاه و قدها» ناوزەد ئەكات و ئەم كەسێتىيە (ھادى عەلەوى) وەك كەسێكى ئاوارە لە نێوانياندا دژ بەوان راست ئەكاتەوەو بە "بەرزە بالا" ناوبێژى ئەكا:

تۆ له سەردەمى كورته بالايان، / بالاى بەرزى خۆت لە كۆى ھێناوە؟

پاشان به لادانی بهره و میژووی ئیسلام و موسلمانه کانی سهردهمی ئیسلام ئهوان وه ک هیما و سهمبوّلی دهربرینی مهبهست دائهنی؛ به لام شیکردنهوه ی زیاتری ئهم تهوهره لیّرهدا نامومکینه (نمونه کانی تری لهم چهشنه لهشیعره کانی پهشیّودا بهرچاون).

 Γ_{-} ویتاکردن و پیاهه لدان به که سیتییه کان: فه رهه نگی خه لاکی روزهه لات، به سه ره نجدان به راستی و ساکاری ئه م خه لکه، پره له پیاهه لدان، که به داخه وه زیان له کومه لگای ئینسانی ئه دا. به له به رچاو گرتنی ئه وهی که ئه ده ب ناوینه ی فه رهه نگ و ژیانی هه موو نه ته وه به میژووی ئه ده بی روزهه لات له هه موو کاتیک دا پر بووه له ویناکر دن و پیا هه لدان. چ ئه رینی و چ نه رینی. ئه لبه ت له زور شویندا پیاهه لدان به تاییه ت له نه ده بی فارسیدا ده ره نجامیکی باشی لی ناکه ویته وه و پال ئه داته لای ماستاو چیه تیه وه .

به سهرهنجدان بهم باسه، شیعره کانی ههر دوو شاعیری ئاماژه پیّکراو خالّی له ستایشی گهوره ئایینی، میژوویی و فهرههنگییه کان و ئهو کهسانهی خوّشهویستی شاعیرن نهبووه، بوّ ویّنه ئاماژه ئهدریّته ئهم شیعرانه ی خوارهوه:

ئهخهوان: (به استاد حسین سمندری:) «اَواز چگور»

وقتی که شب هنگام گامی چند دور از من / نزدیک دیواری که بر آن تکیه می زد بیشتر شبه ا / با خاطر خود می نشست و ساز می زد مرد، / و موجهای زیر و اوج نغمههای او / چون مشتی افسون در فضای شب رها می شد، / من خوب می دیدم گروهی خسته از ارواح تبعیدی / در تیرگی آرام از سویی به سویی راه می رفتند.

پنویسته ئاماژه بکهین که "ئهخهوان" له ئهم شیعرانهدا وه ک زوّربهی شیعره کانی ئاور لهدیکهی کیشه کان، لموانه کیشه کونه کومه لایه تی و سیاسییه کانی دهوروبهری خوّی ئهداتهوه. بوّ ویّنه له شیعری «ئاوازی چگور» لهنیوه راستی شیعره که دا باسه که بهره و ئازاری نیشتمان و ره گهز و خه لکه که ی که کاتهوه.

"پەشێو"، بۆ مارتىنى مرۆڤ:

ئهی لوته رکینگ، رهشی گزنگ! شوورهی ئاشتی و برایهتی، دهروون کانگای ئازایهتی، پهیامبه ری پیست رهشه کان، پاریزه ری بیهشه کان: الله تو کوژرای زوو اتاوانیشت هه رئه وه بوو، گوتت: دهبا.... دهبا له ژبن بهیه کسانی ههموو بژین.

«مارتین لوته کینگ» رهش پیستی ئازادی خوازی ئهمریکی که سالانیکی زوّر له سهر به رگری لهمافی رهشپیسته کاندا خهباتی کرد.

٧. رەخنه و گازنده و سكالا له سەركردهكان: (راستەوخو يان ناراستەوخو)

به سهرهنجدان به شیکردونهوه کانی پیّشتر، لهمه پر که شوههوای ژیان و کوّمه لگای نهم دوو شاعیره و به تایبهت "نهخهوان" که له فه زایه کی پر له ستهم و توّقاندندا خه ریکی ژیان و گرنگتر لهوه ش، شیعر هوّنینه و بووگن و ههروه ها نه و راستیه ی که شیعره کانی شاعیر وه ک ناویّنه یه ک په نگدانه و و پیشانده ری خواست و

بیر و بروای شاعیره که یه و ههروهها وردبوونه وه اله ههر سهرده می که شاعیر له ههر سهرده می کومه اگایه کدا سه کوی نه نه و جهماوه و که که بیت. به تایبه ت له بهر نه وهی سه کوی نه نه نه و جهماوه و که که یه سروشتییه بارودو خی سهرده میانه ی خوی بیت. به تایبه ت له بهر نه و شاعیر له ده ربری که شوهه وایه کدا نه ژیت و شیعر نه الی که پره له سته و نه شکه نجه ی که س یا که سانی که پرکیفی ده سه لاتیان له ده سته و بویه له نازاره کانی خوی و خه لکه که ی نازار نه بینی و نه م باسه بو "نه خه وان" و "په شیو" پس راست ده رئه چی. نه م دوو که سه وه ک دوو تاکی که له نازاره هاوبه شه کان ره نج نه بینن، ناساییه هاور یکی هاو چه شن هه البده ن.

چونکه بهشیّکی زور له شیعره کانی "ئهخهوان" تیّکه لاوه له گهل خوّشهویستی نیشتمان، سروشتییه دهست بداته رهخنه و گازنده و تهنانهت له بری شویّندا (ههرچهند له پهناوه) بیّزاری خوّی له دوژمنه ناوخوّیی و دهره کییه کان دهرببریّت. بوّ ویّنه له چوارینهی «وشک بوو و…»دا:

خشکید و کویر لوت شد دریامان / امروز بدو از آن بتر فردامان / زین تیره دل دیو صفت، مشتی شمر / چون آخرت یزید شد دنیامان. یان له شیعری «قهمچی ههشتهم و پیاو داوه \mathbb{Z} » که به هیّماسازی و پهنا بردنه بهر سهمبوّله کان دهست نهداته دهربرینی نامانجه کان. "نه خهوان" به باسکردن له روستهم وه \mathbb{Z} هیّمای قارهمانه \mathbb{Z} و دادوه ری و بویری و لاته که \mathbb{Z} "شوغاد" وه \mathbb{Z} هیّمای دوژمن ده سنیشان نه کات و نامانج و تهوه ره ی خوی نایناسیت و له هه مبهر بوچوونه تهوه ره ی خوی نایناسیت و له هه مبهر بوچوونه سواو و کونه په رستانه کان راده وه ستیت و رای وایه که هه رچه ند تووی زالی زه ر بی، که چی به بی ره چه له ک وی شوناسی ده زانی .

یان "پهشێو" له شیعره کانیدا لهو په پی بوێری و ههروهها له زوٚربهی شیعره کانیدا راستهوخو ئه کهوێته رهخنه گرتن لهسهر کرده کانی ولاته کهی و له ههندی شوێندا ههتا راده ی سووکایه تی پی کردن و ناتوّره لیّ نانیش ئهروات.

"دیوانی براکوژی ۱۸"

پێشمهرگه، / له پێناو سهردارێکی / گهواد و دهم بێ دهربێ، / ڕووه و سهنگهری برای / چوٚن چه ک دهخاته سهریێ.

۸. هیوا و ناهومیدی (دارمان):

وه ک ئاماژه ی پیدرا، شاعیره کان له سهردهمی خوّیاندا، هوشیارانه یان نهخوازراو، بهرههمه کانیان رهنگدانه وه ی رووداوه سهردهمیه کانیانه.

ئەخەوان وەک شاعیریکی هاوچەرخی ئیران، هەتا رادەیهکی زۆر له ژیر کاریگەری بارودۆخه سەردەمییهکان بووه. بۆ وینه له سەردەمی ئەودا ناهومیدیهکی زۆر بال بەسەر جەماوەردا دەکشینی و وەک شەپولیکی بەرچاو و حاشاهەلنهگر له شیعری شاعیرهکانی ئەو سەردەمەدا خۆی دەنوینی. یهکی له ویژەوانه هاوچەرخهکان سەبارەت بەم سەردەمه ئەلی: «لەم سەردەمەدا کیشهگەلیکی سەرەکی و هەوینگەلیکی نوی دیته نیو ئەدەب و شیعرەوه، کیشهی مەرگ و دلساردی و بی هیوایی بەسەر شیعری شاعیرەکاندا زال ئەبی.

بەشى يەكەم- ئەدەبى بەراورد

بیری مهرگ زۆربهی شاعیره کان دائه گریّت و له پاستیدا یه ک له ههویّنه سه ره کییه کانی شیعری ئهم سه ردهمه پرسی بیر کردنه وهی شاعیره کان له مهرگ و تهنانه ت پیاهه لدان به مهرگ و ئه و بی هیواییه سهیرو سهمه ره یه وا پرهنگه باشترین پهیامی ئه و له شیعره کانی " ئه خهوان "دا بی (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۰: ۹۰ میره کانی ا

به وردبوونهوه له شیعره کانی "ئهخهوان" ئهم ناهومیدی و تهنانهت دوّراویه له سووچ به سووچی شیعره کانیدا ئهبینین. له خویّندنهوه ی شیعره کانیدا ده رئه کهوی، شاعیر خوّی له چوارچیّوه یه کی داخراودا ئهبینیتهوه که رزگار بوون لیّی نامومکینه و هیچ هیوایه کی بو کرانهوه نییه و هیچ کلاوروژنهیه ک له ژیانی کوّمه لایه تیدا بهدی ناکریّت و دایمه خهریکی سکالا و گازنده یه، ههتا ئهو راده یهی که ئه کری شیعره کانی وه ک نموونه یه کوی ته تواو له شیعری دارمان و دوّران ناوزه د بکهین.

شاعیر له زاری په کی له کوتره کانهوه سهبارهت بهم خه لکه ئه لی:

به جای آوردم او را، هان / همان شهزاده ی بیچاره است او / که شبی دزدان دریایی / به شهرش حمله آوردند / بلی، دزدان دریایی و قوم جاودان و خیل غوغایی / به شهرش حمله آوردند... .

ئهم پیاوه پاش ههولدانی زور بو پر گار کردنی نیشتمانه کهی ناگاته هیچ دهره نجامیّکی ئهریّنی. پیاوی قارهمانی چیرو کی ئهم شیعره پاش به ئهنجام گهیاندنی پیشنیاری کوّتره کان بو پرزگاری و دهرباز کردنی خوّی ده گاته ئهو باوه ره ی که هیچ هیوایه بو کرانه وه و رزگاری له بهرده میدا نییه:

«... غم دل با تو گویم، ابگو آیا مرا دیگر امید رستگاری نیست؟ اصدا نالنده پاسخ داد: ا.... آری نیست.» بهم چهشنه وه ک دیکه ی شیعره کانی ههول بو نواندنی ئه و بارودوخی ناهومیدییه ئهدات. به لام له شیعری "پهشیّو" دا به پیچهوانه ی "ئه خهوان" له زوربه ی شیعره کاندا توخمی هیوا بالاده سته و خوینه ربه ره و خوی پاده کیشی. "عهبدوللا پهشیّو" وه ک شاعیری که ههتا پاده یه کی زور له بواری شیعری نیشتمانپه رورانه دا کاری کردووه، له زوربه ی ئه و شوینانه دا و ا باس له نیشتمان و خهبات و ... ئه کات، تهنانه ته شیعره په خنه گرانه کانیشیدا، هیوایه کی شاراوه یان ئاشکرا له توی و شه کانیدا خو ده نوینی .

بۆ وینه له شیعریکدا به بهراوهردکردنیکی سروشتی بارودو خی ولات و خهلکه که ی و ههروهها خهباتیان ئهخاته بهر باس که ئه گهر بوران و زریان له تهشق و بهرزاییه کاندا ههر ههموو سهوزایی و ئاسهواره کانی ژیان

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

تهفروتوونا ئه کات و هاو کات نه مام و نه وخیزه و چووزه ره کان له باوه ش ده ربه ند و نشیّوه کان ئه پویّنه وه و ژیانی سهر له نوی ده ست پی ئه کهن، وه ک ئه و ساتانه ی شرّپشگیرانی و لاته کهی به جوامیّری و بویّرییه وه خوّ ده خه نه به روشه به روشه به روشه به کورپه ساوایانه ی تازه ده خه نه به روشه به کورپه ساوایانه ی تازه پی ده نیّنه نیّو هه بوون و له کوّشی ئارامی دایکاندا ژیان ده ست پی ئه کهن. ئاماژه دان بو ئه م خاله خراپ نییه که شاعیر له پوانینی پیاوسالارانه وه له م باسه ئه پوانیت و به پیّی باوه پی کون، توخمی نیّر له به رزایی و بالاده ست دائه نی و وا ئه لیّت جنسی می به تایبه ت دایک له هه بووندا نزمترینه ، به مشیّوه ، به دوای واتای خوّیدا ئه گهریّت (له کوّنه و باوه په و باوه په و بووه که زهوین وه ک دایک و خاک وه ک نزمترین قوّناغی هه به وی به دایکی هه به وی ناوزه د ئه کرا).

هيوا

له کاتیکدا/ له سهر موه، له لووتکه کان، / توف و زریان له دموه ن و داران و هر دیّن، / خهمت نهبی / له بنهوه، له دو له کان، / گیای نه وخیّزه و گوّپکه دهر دیّن.

۹- زمان:

۱۹ زمان؛ زمانی کون یان نوی؟

به روانینیک له شیعره کانی "ئه خهوان سالس" ئهم باسه روون ئهبیته وه که بارودو خیکی ئارکائیک و کونخوازانه به سهر شیعره کانی ئهم شاعیره دا زاله و زمان هه تا راده یه کی زوّر مه یله و دوّخی کوّن و باستانییه که له دابه شکردنی شیّوازه کانی ویژه ی فارسیدا، یه کیّ له شیّوازه ههره به ناوبانگه کان، شیّوازی خوراسانییه که سهر به ویژه ی سه ده کانی سیّ و چواری کوّچییه. ورد بوونه وه له شیعره کانی "ئه خهوان" ده مانگهیه نیته ئه و قهناعه ته ی که شاعیر له هوّنینه وه ی شیعره کاندا هه تا راده یه کی زوّر سهر به شیّوازی خوراسانی بووه و کهوتوه ته ژیّر کاریگه ری ئه و شیّوازه، هه تا ئه و راده یه ی که له زوّر شویندا زمان، هه رهه مان زمانی کوّنی ئه و شیّوازه یه:

بر به کشتیهای خشم بادبان از خون، / ما برای فتح سوی پایتخت قرن می آئیم.

یه ک لهتایبه تمهندییه کانی شیّوازی خوراسانی هیّنانی دو زیّده پیت بو تهواو کهریّکه وه ک: «بر به کشتیها».

ئه کری بلیّین زوّربهی ههرهزوّری شیعره کانی ئهم شاعیره سهر به زمانی کوّنن و له چوارچیّوهی زمانیّکی کوّندا و تراون؛ ئهلّبهت پیّویسته ئاماژه بهوهش بدریّت که ئهم دوّخه زمانییه لهویژهی ئهو سهردهمه دا گشتگیر و باو بووگه و له بهرههمی زوّربهی شاعیره کاندا بهرچاو ئه کهویّ.

دەركەوتنى ئاوەھا دۆخى لە زمانى شىعرى ئەو سەردەمەدا، بى گومان ھۆكار گەلىكى تايبەتى خۆى ھەيە كەلىي دەركەوتنى ئادرىتە دوو ھۆكار:

بەشى يەكەم- ئەدەبى بەراورد

ئ: ویژه ی فارسی خاوه ن رابر دوویه کی میژوویی ده و لهمه نده و هه رئه م خه زینه میژووییه ی ئه ده بی فارسی ئه توانی یه ک له هو کاره سروشتیه کانی ده رکه و تنی وه ها بارودو خی له زمانی شیعری ئه و سه رده مه ی ویژه ی فارسی بی. واته شاعیری ئه م چه رخه به خولادان و په نابردنه به ر رابردووی ده و لهمه ند و رهنگینی خوی، پاشاگه ردانیک به ره و ویژه ی کون ئه کا. (بارودو خی له چه شنی شیوازی «وقوع» و قوناغی گه رانه وه).

ب: وا ئەنوپنى كە شاعىران لەم قۆناغە لە مىژووى ئىراندا وە كى زۆربەى خەلك ھەست بە جۆرى بىخشوناس بوون و لەخۆنامۆبوون ئەكەن. لەبەر ئەوەى ئەبىنن ولاتەكەيان لە رىگەى كۆمەلى كەسى خۆييەوە دراوەتە باوەشى تالانكەران و كاولكارانى دەرەوە و ئەمانىش ھىچىان پى ناكرىت؛ ئەم گرفتگەلە ئەبىتە ھۆى سەرھەلدانى ھەستى بىخشوناسى و خۆدۆراوى و شاعىرى ئەم چەرخە ناھۆشيارانە ئەخزىتە نىو باوەشى رابردوو و ئەيكاتە دالدەو پەنادەرى خۆى.

به سهرنجدان بهم خاله ئاماژه پیدراوانه، سروشتیه "ئهخهوان"یش وه ک شاعیریکی ئهم چهرخه له میژووی ئیران، وه ک دیکهی هاوقه تار و هاوچه رخه کانی، زمانیکی کوّن و له ههمان حالدا به شکوّ و مهزن هه لبژیری . بوّ وینه:

خنظلي

پی کرد فلک، مرکب آمالم و در دل / خون، موج زد از بخت بد آورده ی خویشم. ("پی کردن"، "فلک" و "مرکب" له وشه گهلی زوّر کوّنی ئهده بی فارسییه)

یان: **زمستان**

من امشب أمدستم وام بگذارم

(آمدستم: به کار هینانی کردار (Verb) له شیوه یکی زوّر کوندا)

به لام له لیکدانهوه ی بارودو خی زمانی شیعره کانی په شیودا لهم روانگهیهوه ده گهینه نهو قهناعه ته که به پیچهوانهی "نهخهوان" که شیعره کانی له رووی زمانهوه زوّر کوّن و نارکاییکن، شیعری نهم هه تا راده یه کی زوّر نوی و همنووکهییه و له چوارچیوه یه کی نوییه زمانیدا داریژراون.

له خویندنهوهی شیعرهکانی "پهشیّو"دا دهرئهکهوی نهم شاعیره وه ک کهسی که له دایکبووی کهشوههوایه کی گوندیانهیه و لهوی پهروهرده بووه، له گهل نیشته جیّ بوون له ههولیّردا، ههولیّدات که تام و بوّی شاری ببه خشیّته شیعرهکانی و رهنگه ههر نهم کهوتنه بهر بریق و باقی شاره شیه که هوّکاره کانی شاریانه بوونی زمانی "پهشیّو" بیّت. له زوّربه ی شیعره کانی پهشیّودا، نوی بوونی زمان بهرچاوه؛ ههرچهن جاروبار له گهل نهم شیعرانه دا به تایبه تا له کاتی نیشته جیّ بوون له نورووپادا، دیسانه وه کهشوههوای لادیّیانه ی پیشتر له بهرههمه کانیدا به رچاو نه کهوی د.

پهشيّو: چهند وشهيه ک دهربارهي دلي خوّم

ئەم دلاەى من/ وەک واگۆنى قەتارىكە / ھەزار و يەک ويستىگەى ھەيە. / لە ھەر يەكىك لەو ويستگانە رابوەستى، / رىبوارىك بەجى دەھىلى، / رىبوارىك خۆى تىدەبەستى.

۲-۹- زمان، شيومو پيکهاتهي به هيزيان لاواز؟

له دیکهی جیاوازییه کانی ئهم دوو شاعیره له پرووی زمان و بنه مای شیعره وه، باسی شیعریتی شیعر و بارودو خی بنه مایی و زمانییه؛ له پرووی ئه وهی که ئایا شاعیر له به ستینی بنه ماو شیوه دا تا چ پاده یه ک سهر که و توه.

"پهشیّو" وه ک شاعیری که ۳۸۰ شیعری نووسیوه، به ئاسانی ئه کری شیعره کانی به سهر سی پلهی لاواز، ناوگین و بههیّز و ههروهها له چهن تهوهرهی جیاواز پولیّنبهندی بکهین. خالّی گرنگ و جیّگهی تیّرامان ئهوهیه که ئهم شاعیره لهو شویّنانهدا، وا باس له نیشتمان، خهبات، سیاست و بابهتی لهو چهشنه ئه کا، له رووی شیعرییهوه تووشی نزمایه تیّکی بهرچاو ئهبیّت.

ئەمەش لە بىر نەكەين كە كەسىكى وەك "پەشيو" كە لە ئاستى جىھانىشدا خاوەن پلەو شوينە، بى شك شىعرى زۆر چاكىشى وتووە؛ بەلام لىرەدا جەختمان لە سەر ئەو راستيەيە كە لەو شوينانەدا وا ئەبى بە بلايندگۆى ئازارى نەتەوە و نىشتمانەكەى ئاستى شىعرەكانى ئىجگار نزم ئەبىتەوە، بە چەشنى كە لە نىو ئاوەھا شىعرگەلىكدا بەدەگمەن شىعرى باشمان بەرچاو ئەكەوى و زۆرىنەى ئەم شىعرانە لە رووى زمانىيەوە ساكارن و ھىچ رووداوىكى زمانى دەرناخەن و لە زۆرشوىندا بال بە نەسرى پەتىيەوە ئەدەن:

دەنگیک له کوردستانهوه

چهند حهز ده کهم/ منی کوردیش/ ئادهمزادیکی سهربهست به/ به چهلیّن و کهوشی کوردی/ له چیاکانی فهلهستیندا چهک به دهست به،/ هیّرش بهرم/ بوّ سهر ئهو بووکه شووشانهی/ بوّ سهر ئهو داله تووشانهی/ گوّشتی کوّرپهی ساوا دهخوّن،/مزگهوته کان، کلیّسه کان/ به خوّین دهشوّن.

ههرچهن شاعیر لیّره دا ههولئه دات خوّی له فهزای نیشتمان و نه تهوه پهرهستی ده رباز بکات و به رهو جیهان زیّدی (ئینترناسیونالیسم) ههنگاو بنیّ، به لام له بهر دهستکرد بوونی ههوله کهی و دیار بوونی ملقی به رپرسایه تی و خوّ به خاوهن ئهرک زانین، دوور له سهرکه و توویی شیعری و لایه نی زمانی، وه ک و توویژیکی ساکار و و تاریکی روّژانه و بیّ به ش له رهنگ و بوّی شیعر ده مینیته وه.

ئەخەوان آخر شاھنامە

بەشى يەكەم- ئەدەبى بەراورد

بر به کشتیهای خشم بادبان از خون، l ما، برای فتح سوی پایتخت قرن می آئیم. l تا که هیچستان نه توی فراخ این غبار آلود بی غم را l با چکاچک مهیب تیغهامان، تیز l غرش زهره دران کوسهامان، سهم l برش خارا شکاف تیرهامان، تند؛ نیک بگشائیم.

که ئه گهرچی، زمان ههمان زمانی کوّن و دیّرین و پر له نه ته وه پهرهستیه، که چی پته و و زهنگینه؛ تا ζ و ده پهرهستی و دوّرانی له زمانی که موّسیقای شیعره که له گه ل پهره و خهباتدا ناویّته بووه و به گشتی نوشستی و دوّرانی له زمانی شاعیر دا به دی ناکریّت.

دەرەنجام:

وه ک پیشتر ئاماژه ی پی درا، ئهده بی به راورد کاری یه کی له لقه کانی ئهده ب و ره خنه ی ئهده بییه، که له شیکردنه وه و تویّژینه وه ی زورتر لهم بواره دا کاریگه ری و کارتیکردنی نه ته وه کان له سهر یه کتر زیاتر ده رئه که ون و به م چه شنه لیکدانه وه ی باشتری ویژه ی نه ته وه کانمان بو مسوّگر ئه بیت؛ به تایبه ت ویژه ی ئه و نه ته وه گهله ی وا هو شیارانه یان ناهو شیارانه به دریژایی میژوودا له تالشت و پیوه ندی چرو پر له گهل یه کتر بوونه و به می یی پیه به ناچار کاریان کردو ته سه ریه کتر؛ له وانه ئهده بی کورد و فارس.

ئهم تویژینهوهیه، ههول ئهدات به لیّکدانهوهو لیّکوّلینهوه له بواری ویژهی بهراوردکاریدا لایهنهکانی کاریگهری و کارتیّکردنی ئهم دوو شاعیره هاوچهرخهی کورد و فارس بخاته بهرباس. هیوادارم ئهم ههوله توانیبیّتی، تیشکیّکی ههرچهند بچووک بیّت بو تویژینهوهی پر بارتر و پر بایهختری داهاتوو.

سەرچاوەكان:

۱ اخوان ثالث ، مهدی (۱۳۷۰) آخر شاهنامه، تهران: مروارید.

۲ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۷۸) **آنگاه یس از تندر** (منتخب ۸ دفتر شعر ارغنون).

۳ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۰) **آواز چگور،** زندگی و شعر اخوان، تهران، نشر ثالث.

۴ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۶۳) **ار غنون**، تهران: مروارید.

۵ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۶۰) **از این اوستا**، تهران، مروارید.

۶ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۵) تو را ای کهن بوم و بر دوست دارم، تهران، مروارید.

۷ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۳) در حیاط کوچک پائیز، در زندان ، زندگی، تهران، زمستان.

۸ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۳) **زمستان**، تهران، مروارید.

۹ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۴) عاشقانهها و کبود، تهران، مؤسسهی انتشارات نگاه.

۱۰ اخوان ثالث، مهدی (۱۳۸۴) **گزینهی اشعار**، تهران، مروارید.

۱۱ پەشێو، عەبدوللا (۲۰۰٦) **پشت لە نەواو روو لە كړيوه،** ھەولێر، چاپخانەي وەزارەتى پەروەردە.

۱۲ پەشيۆ، عەبدوللا (۲۰۰٦) **ھەسپىم ھەورە و ركيفىم چيا**، ھەولير، چاپخانەي وەزارەتى پەروەردە.

۱۳ حقوقی، محمّد (۱۳۸۶) شعر زمان ما، مهدی اخوان ثالث: شعری مهدی اخوان ثالث از آغاز تا امروز... تهران، انتشارات نگاه.

۱۴ داد، سیما (۱۳۸۳) فرهنگ اصطلاحات ادبی، تهران، مروارید.

۱۵ زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۵۴) آشنایی با نقد ادبی، تهران، سخن.

۱۶ شفیعی کدکنی، محمّد رضا (۱۳۸۰) ادوار شعر فارسی، نشر سخن، چاپ اول.

۱۷ غنیمی هلال، محمّد (۱۳۷۳) **ادبیات تطبیقی**(تاریخ و تطور، اثرپذیری و اثرگذاری فرهنگ و ادب اسلامی)، ترجمه ی مرتضی اَیت اللهزاده ی شیرازی، تهران، امیر کبیر.

۱۸ کاخی، مرتضی (۱۳۷۰) **باغ بی برگی**، تهران، چاپ اول.

۱۹ کفافی، محمّد عبدالسلام (۱۳۸۲) **ادبیات تطبیقی** (پژوهشی در باب نظریهی ادبیات و شعر روایی).

۲۰ مدنی، نسرین (۱۳۸۵) **در کوچههای خاکی معصومیت** (نقد تطبیقی فروغ و غادهالسمان، شاعر معاصر عرب).

۲۱ ندا، طه (۱۳۸۰)ادبیات تطبیقی، ترجمه هادی نظری منظّم، تهران، نشر نی.

بەشى يەكەم- ئەدەبى بەراورد

وەرگێړانى شيعرەكانى ئەخەوان _ كە لەم توێژينەوەيەدا ھاتووە _ بە كوردى:

خشکید و کویر لوت شد دریامان ...:

هەروەكوو كەويرى لووت وشک بوو/ ئەمړۆ خراپ و لەو خراپتر بەيانمان/ لەم مشتەومرە دڵى دێوەزمە ړەشە/ ھەر وەكوو ئاخر و ئۆخرى يەزىدە دنيامان.

وقتی که شب هنگام گامی چند دور از من ...:

ئەو كاتە شەوگار چەن ھەنگاوێک دوور لە من/نزیک دیوارێ کە پاڵی پێوە ئەدا نیوەشەو/ لەسەر بیرەوەری خوٚی ئەنیشت پیاوێ و دەستی لەسازەکەی ئەدا/ و شەپوٚلی بەرز و نزمی بەزمەکە و ئاوازەکەی / چما پەنجەیەک زیو لە فەزای شەو وێڵ ئەبوو/ من چاک ئەمزانی تاقمێ ڕۅٚحی ئاڵوٚزی کوٚچەر/ لە شەوی وێڵ ھیدیانە لاوەلا ھەر دەرئەچوون.

بجای آوردم او را، هان....:

کهوته بیرم، ئهوم ناسی ئهریّ!/ ئهوشازاده با وره بوو ئهو/ کهشهویّک چهته ئاوییهکان/ هیّرشیان کرده سهر شارهکهی! / ئهریّ ئا _ چهته زهریاییهکان و هاره و هووشه/ به شارهکهی هیّرشیان هیّنا!

باز می پویند فردای دگر ...:

دیسانهوه ئه لیّن: ڕوٚژیکی دی/ سهبرت ببی که تاکیکی دی سهر هه لبات/ کاوه یه ک نادوٚزریتهوه، هومیّد!/ خوٚزگه ئه سکهنده ریّک پهیدا ئهبوو.

زخیام خشم و خروشی که...:

له خهییام، جوّش و خروّشیکی پایهدار/لهدل و گیان ههل بیریت نهوهم خوّش دهوی.

شعر قرآن اوستاست كزاين سان....

مانای قورئان و ئەویستایه بەو جۆرە لە سەرە مەرگە/ لە تامینەی منه ئەم لەشكەری كاووس شا/ لە گەل شەرابی موغان، لە خومی خەییام، ئەی ئومید/ ھەستەو ببە بە جەمشید لەجامی گلینەی من.

وای شمایان دوستدار پهلوانیها...:

ئاخ ئێوه کان، ئەويندارى پالەوانىيە کان/ ئێمە سامى نەرىمانىن، زالّى زەر ئێمەين/ ڕۆسەمى دەستان و زۆراوى دلاوەر ھەروەھا.

هم اورمزد و هم ایزدانت پرستم ...:

ههم ئورمهزد و ههم خوداکانتم خوّش ئهوی ئیجگار!/ ئهم شان و شکوّیم خوّش ئهوی ئیجگار!/ فراوانتر ئهو زمردهشته گهورهیهم!/ له ههر پیر و پیخهمبهریّک خوّش ئهویی:

مسیحای جوانمرد من!...:

مهسیّحای جوامیّری من / ئهی گهوره پیره پیاوی جل چلکن/ ههوا زوّر ناجوامیّرانه سارده... وهره!/ دهمت گهرم و سهرت نهیشیّ/ توّ وهلّامی سلّاوم بدهرهوه، درگا بکهرهوه!/ منم من، میوانی شهوه کانت، تهمرهژهنی خهمبار/ منم من، بهردی بهرپهلّی روّژگار / منم دژویّنی تالّی روّژگار، دهنگیّکی نابار/ نه له روّم، نه لهزهنگم، ههر ئهو بیّرهنگه میردها بیّرهنگهم/ درگا بکهرهوه، بکهرهوه، کهدلتهنگم/ ئهی یاری من، میوانداری من،

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

میوانی سال و مانگت وه کوو بی لیّره ئەلەرزیّت/ تەوەریه ک نییه، مەرگیّک ناواریّت/ ئەر شتیّ: ئەبیسی، تەنیا نالهی سەرما و ددانه/ ئەمشەو ھاتووم (قەرەبوو كەمەوه)/ حەسیّوه کانم له کهناری جام دانیّم.

نشانیها که میبینم درو بهرام راماند...:

ئەو نیشانانەی لەو لە بەرچاومە لە بارام ئەچێ/ بارامی وەرجاوەند/ بەر لە قامی قیامەت ھەلئەسێتەوە/ ھەزاران کار ئەکا ھەموو بە شکۆ.

پاسی از شب رفته بود و برف میبارید...:

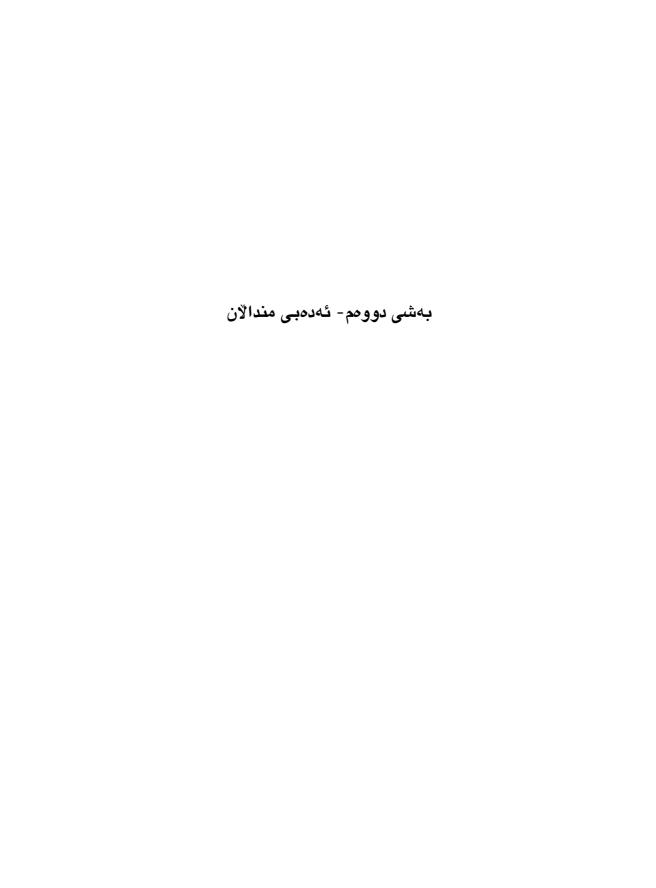
نیوه نیوه نیو به فر نهباری / چما په پارانی پهریه کانی خولیاوی له بیره کانی ماندووه / با وه کوو سه بازی کار دروست ون بوو، انهوه نه پهریشان حوکمی نه پانی دیوانه سا! اله سه رسوّپای ماندوو خه مباری ویّل / به فر بوو و به فر ته نیا، نهم هه واله الله مه واله سارده ی پیری پاک / و بی ده نی، به ده نگیه کی نه هوه ن اکه خه مناک بوو و بی ناکام.

بعد چل سال که ری داشت چو محبوس مرا ...:

پاش چل سال که خاکی پهی منی دیل کردبوو/ خاک خهریکه بمکیّشیّتهوه بهرهو تووس/ خوّزگه له له پاش چل سال که دهستی بابی خوّم ماچ له تووس بهرهو پهی نههاتبایه مسهره تا/ که له وی نه هموو حه سره ته ماچ و کرنوّشی. نهده کرد/ مهشههدی تووس بانگی کردم/ بچمه پای خاکی بوّ ماچ و کرنوّشی.

غم دل با تو گویم غار...:

خەمى دل بە تۆ ئەلىنىم ئەى ئەشكەوت!/پىنىم بلى داخۆ رىگاى رزگارىم ھەيە؟/دەنگ ھاتە نالەو وەلامىدا!/ «ئا، نىيە».

شیعری مندالان له غیابی مندالدا

(خویندنهوه یه ک له سهر شیعری مندالان، دؤخی کوردستانی ئیران)

ئەحمەد شەبانى -

كورته

پێشینهی ئهدهبی مندالان له جیهاندا ده گهرێتهوه بو ۲۰۰سال لهمهوبهر؛ ئهوکاتهی که «هانس کریستییهن ئهندهرسوٚن» له ولاتی دانیمارک ژیاوه. ئهندهرسوٚن -که به «باوکی ئهدهبی مندالان» ناوی دهرکردووه - به نووسینی «ئهفسانهی پهریلان»، جیهانێکی نوێی پێشکهش به مندالانی دنیا کرد (شهبانی، ۱۳۸٤). مێژینهی ئهدهبی مندالان له ولاتێکی وه ک ئێران، ناگاته حهفتا سال. ئهم پێشینه بو ئێمهی کورد، ئهگهر کهمتر لهو ماوه نهبێت، زیاتر نییه. لهم بارهوه یهکهمین ههول و تێکوّشان بو دانانی بهردی بناخهی ئهدهبی مندالانی کورد (له ئێراندا) رهنگه بگهرێتهوه بو سالهکانی ۱۳۲۰ی ههتاوی بهملاوه؛ کاتێک که گوڤاری کوردستان له سهردهمی «کوٚماری مههاباد»دا دهرئهچوو. کهواته ده کری بلێین ئهم تێکوٚشانه، هێشتا نوێباو و کاله و رهنگه وه ک خودی ئهدهبه که، ساوا بێت و پێویستی به ناز و نهوازشی دایکانهی شاعیران و نووسهرانی ئهم بهستێنه ههیه. بویه پێویسته شێلگیرانه و بهرپرسیارانه ئاوری لێبدرێتهوه و سهرنجی بدرێت.

ئهم تویژینهوه کورته، ئهو راستییهمان بو دهرئهخات که زورینهی ئهو ههولانهی که تا ئیستا له بهستینی شیعری مندالان به ئهنجام گهیشتووه، نهیتوانیوه بهده رله ئاریشه و کهموکووری بیت. به چاوخشاندنیکی خیرا بهو بهرههمانهی که لهبهر دهستی نووسهردا بوون، ئهو شتهمان بو روون ئهبیتهوه که زورینهی شیعرهکان، نه ک له زمان و خولیاکانی مندالهوه سهرچاوهی گرتووه، به لکوو له ناخی حهز و ئاواتی گهوره کانهوه هه لده قولیت. لهم تویژینه وه دا نووسهر، نزیکهی پهنجا بهرههمی بلاوکراوهی (به شیوهی کتیب و گوڤار) لیکداوه ته وه، به لام به داخهوه زوربهی ههره زوریان بی به هره وون له ره گهزی خهیال و فانتازیای تافی

⁻ تويژهري ئەدەبى مندالان.

مندالّی. کهچی به پێچهوانهوه، بهزوّری يا پرِيهتی له هێما و کينايه، يان لێوانلێو بوون له ئاموٚژگاری رِاستهوخوّ و ههروا دوور بوون له جيهانی مندالان.

لیّره دا پیّویسته ئاورپیّکی جیددی بدریته وه لهم ژانره و به نیسبه ت منالانی ئهم ناوه بهرپرسیارانه تر ههنگاو ههلّبگیریّت، چوونکه به هوّی نهبوونی ناوهندیّک یاخود سهنته ریّکی لیّکوّلینه وه لهمه به ئهده بی مندالان، ره نگه جهسته ی تازه له دایکبووی تووشی نسکوّ و ههلهنگوتن بکات و ئهزموونه کان به کورت و کویّری و نهزوّکی بهیّلیّته وه، ئهم پهتایه واده کات، ههر نووسه ر-شاعیریّک له ئاستی خوّیه و بی خهبه رله کهسانی تر، بهرهمه که ی بلاو بکاته وه و ئاگای له بیروبوّچوونی په خنه گرانه ی خویّنه ر نهبیّت. ههربوّیه لیّره دا ئهم به بیریستینه، ههستن به دهر کردنی گوّقاریکی تایبه ت به لیّکوّلینه وهی ئهده بی مندالان به دیدیّکی زانستییانه و په خنه گرانه وه، چوونکه ئه گهر بیّت و دهست له مندالان به ربودین، کهسانی دیکه دهستیان ده گرن و به هه وای خوّیان بهره ولای خوّیان ده یانبه ن. ئهمه مندالان به ربودی ی نه نه و و نادیار و بی ناسوّ ده کات.

وشبه سمهره كييه كان: قوناغي مندالي، شيعرى مندالان

پێشەكى

«ئەدەبى مندالان، مندال نايخولقێنى». ئەم بىرۆكە، بنچىنە و بونيادى ھەر باسێكى تيۆرى لە بەستێنى ئەدەبى مندالاندايە. ئەدەبى مندالان، لەگەل جۆرەكانى دىكەى ئەدەبدا مانايەكى جياواز لەخۆ دەگرى، بەلام ھەرچى بىت، ناتوانى خۆى لە ژىر دەسەلاتى گەورەكان دەرباز بكات. كەواتە، وا دەرئەكەوىت، چوونكا ئەم ئەدەبە لە لايەن گەورەكانەوە دىتە ئافراندن، دەسكرد و داتاشراو بىت (خسرو نژاد، ۱۳۸۲).

رەنگە باسكردن لە ئەدەبى مندالان، لاى ئىمە گەورەكان، باسىكى لاكەوتە و پەراويزى بىت و بەھەند نەگىرىت؛ يان بە چاويلكەى شتىكى ھەرزانبايى سەيرى بكرىت. رەنگە باسكردن لە ئەدەبى مندالان، باس كردن بىت لە كۆتايى ھاتنى ئەو شتەى كە ھىشتا دەستى پىنەكردووە. رەنگە چالاكوانانى ئەم بەستىنە، ھەر كاتىك لە ئەدەبى گەورەكان جى مابىتن، ئىنجا بە ژىستىكى بەرپرسيارانە و شاعىرانەوە داكۆكى لە مندال و كاتىك لە ئەدەبى گەورەكان جى مابىتن، ئىنجا بە ژىستىكى بەرپرسيارانە و شاعىرانەوە داكۆكى لە مندال و مافەكانى و جىھانە ساكار و بىخەشەكەى بكەن. رەنگە نەكرانەوەى گرى كويرەكانى تافى مندالىمان، وامان لىغبكات بە ئالۆزاوى و شرى و شىرزىيەكى زياتر لەو سەردەمە، خۆمان بەلويژىنە بەستىنى ئەم ژانرەوە و بەلىن توانست و شارەزاييەوە بىينە دەمراستى مندالان و لەبرى ئەوان بئاوزىن و ھەستمان دەربرىن و شىعر بەيت و بالۆرە بىۋرىن.

به تێپهڕبوونی زممان و بهرجهستهبوونهومی مندال، وه ک بوونهومریّکی ههستیار و بابهتیّکی تایبهت بۆ پهرومرده و خهملاندن و عاملاندن، ههروهها پاش لهدایکبوونی زانستی پهرومردهی نوا و سایکۆلۆژی مندال له لایهن بیرمهندانیّکی وه ک رۆسۆ، فرۆبل، پستالۆتسی و پیاژه و ... ئینجا پیداویستییه دهروونی و عاتفییهکانی مندال بایه خی پیدرا و له ده زگاکانی پهرومرده و بارهیّناندا کهوته بهر سهرنجی فیّرکاران و راهیّنهرانی مندال بهم پیشوتاره کورته، دهمههویّت پیناسهی وتاره که بکهم که نهویش ده خوازیّت له یه کیّک له ژانرهکانی بهده به به نهده ایکولیّتهوه. پرسیاره سهره کییه کانی نهم تویژینهوه بریتیه له: ۱ - مندال کیّیه و نهو هو کارانهی که بۆ ناسینی توانسته کانی مندالان گرینگن، چییه؟ ۲ - شیعری مندالان چییه و تایبه تمهندییه کانی نهم جوّره شیعره کامانهن؟ ۳ - نهو نهزموونه شیعرییانه ی که له ده قه ری خومان بو مندالانی بیّمه به نه نجام گهیشتووه له چ ناستیکدایه؟

به مهبهستی خومالی کردنی وتاره که، ههول ئهدهم له دوّخی شیعری مندالان و ئهو بهرههمانهی که له ماوه ی ئهم چهن ساله ی دواییدا له کوردستانی ئیران «به ناوی شیعر بوّ مندالان» بلاو کراونهوه، بکولمهوه و ئاورپکیان لی بدهوهمه. لیره دا بهرلهوه ی دهروازه ی باسه که بکهینهوه باشتر وایه که مهبهستی خومان له «مندال» روون بکهینهوه و ئاشکرای بکهین که به چ کهسیک ده گوتری مندال و میانه ی چ تهمهنیک به مندال له قهلهم ئهدریت. مهبهست له وشهی «مندال» لهم وتاره دا بریتیه لهو مروّقانه ی که له میانه ی سالانی کا تا ۱۲ ده ژین و ئهم برگهش به چهند قوناغینک (گرووپی تهمهن) دابهش ده کهین که بریتین له:

گرووپي يه كهم: مندالاني ٦ سال له خو ده گريّ.

بەشى دووەم- ئەدەبى مندالان

گرووپی دووههم: مندالانی ۷ تا ۹ سال که پێکهاتووه له مندالانی پوٚلی ۲ و۳ و ٤ی سهرهتایی.

گرووپی سیّههم: مندالانی ۱۰ تا ۱۲ سال که بریتیه له مندالانی پوّلی پیّنجهمی سهرهتایی و ۱ و ۲ی ناوهندی.

گرووپی چوارهم: قوّناغی میّرمندالّی ۱۳ تا ۱۲سالان که پیّکهاتووه له پوّلی ۳ی ناوهندی و قوّناغی دواناوهندی.

شيعرى مندالان:

رهنگه ئهگهر بلایین: «شیعر چ کاریکی له دهست دیت؟» باشتر بیت لهوهی که بلایین «شیعر چییه؟» (برنیک، کتاب ماه کودک و نوجوان: شماره 85). ئهگهر بمانهویت پیناسهیه کی کورت له شیعری مندالان بهدهستهوه بدهین، ده کری بلایین: وتاریکی کیشدار یا هونراوهیه کی خهیالاوییه که سوّز و ههستوخوستی مندال دهبزویّنی و له ناخیدا موسیقایه کی هیّمنیش بهدی ده کریّت. مندال له شیعریک که تیّدا باس له خهون و خهیالاته کهی بکریّت، چیّر دهبات (علوی، ۱۳۸۲). بهم بوّنه وه حهز ده کات ئهو شیعرانهی که وهها جیهانیکی بوّ دهخولقیّنی، بیخویّنیت و لهبهرخوّیهوه ئهیلیّتهوه و دهبیّته مهله کهی زهینی. شیعری مندالان، وه ک ئاویّنه یه ک وایه له بهرامبهر مندالدا که ئهگهر خوّی تیا ببینیّت، ئهو شیعره به هی خوّی دهزانی و فهگهریش وا نهبوو، له گهلیا ههست به ناموّیی ده کات. (ابراهیمی، روزنامهی ایران: شماره ۷۰۳). شیعر له و دارپشتنیکی وشیارانه یان له پال یه کدا، سهرنجی خویّنهر به لای شیعره که راده کیّشی و ئیّمه دهباته ناخی ئهزموونیّکی تازه ی ژیانه وه (برنیک). کهواته، رهنگه ئهو کاریگهرییه ی که شیعر له سهر ههست و نستی ئیمه فایرهنیّ ی تازه ی ژیانه وه (برنیک). کهواته، رهنگه ئهو کاریگهرییه ی که شیعر له سهر ههست و نستی ئیمه دایرهنیّ به تاله یه پیناسه کردنه کهی.

تايبه تمهندييه كانى شيعرى مندالان:

ئهگەر بمانەوپت شیعری مندالان له شیعری گەورەكان جیا بكەینەو، باشتر وایه لەو تایبەتمەندییانه بدویّین كه ئەم كارەمان بۆ ئاسان دەكاتەو، و یارمەتی ئیّمه ئەدەن تاكوو له پرۆسەی ئاسانكاری بۆ راگواستنی مندالان له قوّناغی مندالییهوه بەرەو ژیان و پرۆسەی پەروەرده و راهیّنان به لاریّدا نەمانبات. كەواتە، به شیعریّک دەگوتریّ «شیعری مندالان» كه ئەم تایبەتمەندییانهی خوارەوەی له خوّ گرتبیّت:

- ۱) زمانیکی ساده و ساکاری ههبیت.
- ۲) رهگهزی خهیال تنیدا بههنز بنت؛ واته خهیالاوی بنت.
 - ۳) رهمزی و هیّمایین یا کینایی نهبیّت.
 - ٤) له جيهاني مندالانهوه هه لقولابيت.
 - ٥) راستهوخو ئاموْژگارى ئەخلاقى لە خو نەگریت.

ئیستا ئهم تایبهتمهندییانه شی ئه کهینهوه و سۆراخیان لهو شیعرانه دا ئه گرین که لهم سالانهی دواییدا به ناوی شیعری مندالان له قهبارهی کتیب یا گوقار و بلاقوکدا بلاو کراونهوه.

۱) دەبئ زمانیکی ساده و ساکاری هەبیت: واته مندال زوو لیّی تیبگات و بو تیگهیشتنه کهی تووشی گیروگرفت و تهنگ و چهلهمه نهبیت. واته ههر که له زاری خوینهر جاری بوو مندال حهزی پیبکا و دلّی بگریت. بهلام ئهم سانایی و ساکارییه به واتای ئهوه نییه که دانانی شیعر بو مندالان کاریکی ئاسایی و ساده بیّت و ههرکهس بتوانیّت خوّی له قهرهی بدات. دیاره به پیّی ئهو پولیّنبهندیه که له قوّناغه کانی مندالّی بهدهستهوه درا، ئهم تایبهتمهندییه، پتر بو دوو گرووپی یهکهم و دووههم و تا رادهیه کیش گرووپی سیّههم له ئارادایه. مندالیّک که تهمهنی له میانهی ٤ تا ۱۱ سالان بیّت، هیشتا «خهزانهی وشه کانی» نه گهیشتو ته ئاستهی که بتوانیّت وشهی دژوار و نامو بفامیّت. بهم بوّنهوه پیّویسته ئهو شیعرهی که دهیبیسیّ یان دهیخویّنیّتهوه، له قهدهر توانست و بههرهی زمانه کهی بیّت بوّ ئهوهی بتوانیّ به سانایی پیّوهندی له گهلدا دهیخویّنیّتهوه، له قهدهر توانست و بههرهی زمانه کهی بیّت بوّ ئهوهی بتوانیّ به سانایی پیّوهندی له گهلدا بگریّت و چیژی لهروه رگریّت.

رهنگه زورتر پیّمان وابیّت که دانانی شیعر بو مندالان، به قهدهر سهرنجی نیوهناچلّی ئیّمه بو نهو تهمهنه، کاریّکی سانا و ساکار بیّت. کهچی له واقیعدا به پیّچهوانهی ئهم بوّچوونه روو ئهدا و باشترین شیعری مندالان، شیعری ئهو شاعیرانه بوون که له سنووری بهرتهسکی ئهم دیده کورت و کویّره رزگار بووبیّتن و جیهانیّکی بهرفراوانیان بهرهورووی خوّیان، وه ک داهیّنهر و مندال، وه ک روودهم (مخاطب) کردوّتهوه.

لیّر ددا کوّپلهیه ک له شیعری «ماسی خانم»ی عهلیر دزا محهمه دیان ده هیّنمه وه (محهمه دیان، ۱۳۷۹). ئهم شیعره ئه گهرچی به بنزاراوه ی ئهرده لانی (سنهیی) هوّنراوه ته وه، به لام ئهمه نهبوّته ریّگر لهبهرده مندالانیّک که به و بنزاراوه قسه ناکهن، ههر بوّیه مندالانی ناوچه کانی تریش پیّشوازی گهرمیان لیّکرد. به لگهش بوّ ئهم

مهسهله، تاکوو زستانی ۸۸، گهیشتن به چاپی چواردهههم و بلاوکردنهوهی نزیکهی ۸۰ ههزار دانه لهم کتیههه.

ماسی خانم ناو دهریا / چارشیّوی دا بهسهریا کهفته ریگه خرته خرت / شیرین شیرین ورده ورد ماسی خانم کهوشی نهو امالهکهیان حهوشی نهو وهختی چوو بوّ سهر کووجی / چاوی کهفتهو به جیجی جیجی جیجی زهردهواله بوو / منال ئهو بهرماله بوو

لهم شیعره دا، مندال بو ماسی دیدیکی مروقانه و لیره دا نیگایه کی ژنانه قایل ده بیت. چوونکا ماسی له جیهانی واقیعدا بوونه وه ریکی ناوئاوه و به بی ناو ناتوانی بژی. به لام شاعیر ده یکات به خانمیک و ده یه بی نیته سهر عه رز؛ واته دنیای مندالان و چارشیویکیش ئه دا به سه ریا. ماسی خانم، هه ستیکی بیغه و ده روونیاکی هه یه که له کاتی ته نگانه دا له خو ده بووری و به هانای هاوریکه ی ده چیت. کاتیک که «سونه ی کراس پووله کی» پیلاوه کانی دراوه و له چاوه کانی فرمیسکی گهش ده باری، دلی بوی نه رم نه بی و ده لی:

وتی قەزاو لە گیانم/ رێگەی ھەس و ئەزانم ماسی كەوشی لە پا كەند/ وتی ئیمرۆ بۆ تۆم سەند ئیتر بەسیە نەگیری/ با بێژن چەنیّ ژیری

نموونهیه کی تر که تیّیدا ره گهزی زمان به ستایلیّکی ساده دیّته ئاخاوتن، ناساندنی لهیستوٚکیّکی کایه ی منالانهیه به ناوی «بهرزه حهوایله»، واته «کوّلیّره» له لایهن کولسووم عوسمانپوورهوه:

حەزم لە ئاسمانه/ جیّگای بالنده کانه ئەرۆم بۆ لای ھەورە کان/ ھەورە گەورە گەورە کان دەستى خۆش بى ئەو «با»يه/ لەگەل من دەكا كايە كۆتریکی كاغەزیم/ به دەستى تۆ ھەلبەزیم (عوسمانیوور، ۱۳۸۲)

لهم شیعره دا زمان به تهرزیکی ساکار و ساده، به لام به تام و خهیالاوی به کار براوه. به تایبهت له دیّری دووههمدا کاتیک ده لیّ: «ئهروّم بوّ لای ههوره کان / ههوره گهوره گهوره کان». له شیعری مندالاندا دووپات بوونهوه ی وشه کان و گریّبهستی ئاواز و دهنگی وشه کان، ده توانی چیّژیکی تهواو به خوینهر و بیسهر ببه خشیّت و بهرههمه کهی له لا خوّشهویست بکات. لیره دا شارستهی «ههوره گهوره گهوره گهوره کان» وهها دهوری که ده گیریّت.

یان بروانه بۆ ئەم شیعرهی «سەلام پارسا»:

دانووله دایکم دانوولهی لیّناوه / هوّ منالانی ئهم ناوه وهرن زوو کهن تا نهبرٍاوه / ههتا بهشی ئیّوه ماوه "ئاسۆ" دیانی روواون / سهر کولمهی سوور ههلگهراون بۆ ئهوهی ساغ و وریا بن / دایکم دانووی بۆ لیّناون هۆ دایه گیان مامی مامی / دلّم خوّشه تو له لامی ئهی دانوولهی دهستی دایه / چهنده خوّش و چهند بهتامی خوّشه "ناسکه" و "کورده" و "کانی" / ههر سیّکی بروا دیانی دایکیان دانوویان بو لیّنی / منیش بیخوّم تامی تامی ...(پارسا، ۸۶)

لهم شیعرهدا شاعیر و پرای ئهوه که زهینی مندال راده کیشی بهرهو نهریتیکی کونی کوردهواری که ئهویش ساز کردن و به خشینی دانوولهیه له کاتیکدا که مندالیّک یه کهم دیانی دهردیّت، زمانی شیعره که به تهرزیّکی موسیقایی دیّته سهما و دیمه نی جوان و به پیزیش ده خوّلقیّنیّ. با کوّپلهیه کیش له به یتی «دایه مهمده به گور گیّ» که له لایهن «عهبدولقادر قادری» کراوه به شیعر و به بنزاراوه ی موکریانی (مههابادی) هوّنراوه تهوه:

گورگ:

ئۆخەى گرتم بە ددان /زگم درى بە پەنجان بە من دەلىّن درندە /ئەمنم گورگى بى ئامان داىك:

زالم رہبی مەرگت بی / هۆی رزینی جەرگت بی تووت له عەرزی بېړی / «دەبرۆ به قوزەلقۆرتت بی» (قادری، ۱۳۷۷)

لیّره دا ساکاریی زمانی شیعر، نه ک بوّ مندال چیّر نایه نیته به رهه م، به لّکوو ره نگه تووشی نسکویه کی بکات، چوونکه له نیّوه دی زیّده تر هاتووه. له لایه کی ترهوه زمانیّکی زبر و وشک و رهقی به کار هیّناوه که نهمه له گهلّ روّحی شیعردا ناخویّنیّتهوه. شیعری مندال، به هوّی هه ستوخوستی ناسکی خویّنه ره کهی، پیّویست ده کات له قه باره یه کی نهرم و نیاندا بیّته ناخاوتن و تهلی سوّز و عاتیفه ی ببزویّنیّ.

 ۲) رهگەزى خەيال تێيدا بەھێز بێت: يەكێكى تر لە تايبەتمەنديەكانى شيعرى مندالان ئەوەيە كە جيهان و پانتاى شيعرەكە بە رەگەزى خەيال و فانتازيا برازێنێتەوە.

له لای زوّربه ی شاعیران - نه و شاعیرانه ی که بوّ گهوره کان شیعر دههوّنن - «خهیال» سهرچاوه ی سرووش و نافراندنی بهرهه می نهده بی بووه. به باوه پی «ویلیه م بلیک» (۱۸۲۷ ۱۷۵۷)، شاعیری گهوره ی ئینگلیزی، خهیال بوّ شاعیر لهو خوایه که متر نییه که روّحی ئینسان راده ژهنی و هه ر داهیّنانیک که بهرهه می خهیال بیّت، کاریکی خوداییه. لهم رووه وه شاعیریک که ده خوازیّت نهندیّشه و خهیالی مندال بهارووژیّنیّت، کاره کهی نهسته و دژوارتر دهبیّت لهو شاعیرانه ی که خهون به جیهانی گهوره کانه وه دهبینن (خسرونژاد، ۱۳۸۲).

شیعریک که خهیالی مندال به رهو خوّی رانه کیّشی، خیّرا له لای کوّن دهبی و لهبه ر چاوی ده کهویّت. خهیالی مندالان بی سنووره و کوّتایی پیّنایهت، کهواته شاعیری مندالان دهبی به لهبه رچاوگرتنی ئه زموونه راسته قینه کانی مندال، خهیالیان بو داریّژیّت؛ چوونکا ناکریّ لای مندالان باس له و خهیالانه بکریّت که هیچ ئه زموونیّکیان ده رباره ی نهبووبیّت (رحماندوست، ۱۳۸۵).

بروانه ئهم شیعرهی" ئهمین گهردیگلانی" که به شیّوهیه کی جوان «باران» ده کاته دیمهنیّکی خهیالّی: خرمه خرمی پیّی باران / ئهدا لهسهر بانی مالان ههلده پهرن دلوّپه / وه کوو کایهی منالان چهتره کهم ههلده گرم و / راده کهم بوّ بهر دهر کیّ له گهل دهنکی بارانی / دهست ئه کهم به ههلپه رکی

. . .

به لیزمه دیته خواری / چهند خوّشه خرمه خرمی ههور ئهدا برووسکه / پیم خوّشه گرمه گرمی (گهردیگلانی، ۱۳۸۶)

نموونه یه کی دیکه لهم شیّوازه، شیعری «ماسی خانم و ئابجی فیّل»ه:
ماسی خانم ناو دهریا/ کراسیّ کوردی ها بهریا
لهبهر ئاینه ویّسیاگه / پهلکه کانی چنیاگه
ماسی خانم شیرینه/ ناوماله کهی بوینه
بروا برّ یه غانه کهی / خرخاله کهی شانه کهی...(محهمه دیان، ۱۳۸۰)

بروانن بو هونراوهی «دایه مهمده به گور گی»ی قادری:

(قادری، ۱۳۸۲)

وه ک روّسته می داستان / یا حهیده ری بهئیمان به زولفه قار و گورز / هه راکهینه سهر شهیتان

لهم هۆنىنەدا رۆستەمى دەستان (كە لىرەدا بە ھەلە، رۆستەمى داستان بەكارھاتووە) حەيدەر (كە ئاماۋە ئەدات بە ئىمامى عەلى) ئىمان (كە بۆ مندال وەک چەمكىكى تا سەر ئىسقان مۋاوى و نامۆيە) زولفەقار (شمشىرى ئىمام عەلى) و شەيتان (بوونەوەرىكى ئەفسانەيى و ترسناک و ...) سەرجەم كۆمەلىكى رەمز و ھىمايە كە مندال دەخاتە گىۋاوىكى ھىمايىن و لە راستىدا نازانى كە ئەو خەرىكە بەيتىكى فولكلۆرى خۆمالى بە شىعر دەخوينىتەوە يان مىۋووى ئىران و تووران و ئىسلام و ...؟

نموونه یه کی تر لهم جوّره، شیعری «فایهق باتهش»ه که له وهسفی «کتیّب»دا گوتوویه:

مامه پیری فرهزان / بۆمان بدوی به بیّزوان له حهکایهت و داستان / کهس تیّر نابیّ له باستان با فیّر ببین له باستان / بوّ خهالک گیّرینوّ داستان (باتهش،۱۳۸۰)

لیّره، له دیّری دووههمدا مهبهست له وشهی «باستان»، «قسه و باسه». واته دهنگ وباسی ئیوه. به لام ههر ئهم وشه له دیّری سیّههمدا واتای میّژووی کهونارا له خوّ ده گریّ.

یان ئهم نموونه که له کتیبی«دهسهوپاره»ی «سهلام قادری»دا هاتووه:

پش، پش، پش، پشیله / ختهم کرد له پشیله وتی: ئاخو دایه گیان! / مامه بو کرا زیندان؟ دایک وتی به مندالی / پشیله هاته مالی تیکی دا مال و حالی / که پشیلهی رامالی زیندان بوو به ئهحوالی / قهبر بوو به دوامالی

لهم نموونه دا خوینه ری گهوره سالیش تووشی گرفتی مانایی دهبیت و به سه ختی تیی ده گات، چ بگات به مندالان! له دیری یه که مدا پلاتی شیعره که پیوه که ده یههویت باس له پشیله بکات، به لام له دیری دووهه مدا خیرا ده لاقه یه کی تر ده کریته وه که پیوه ندی به دیری یه کهم نامینی؛ تومه ز پلاتیکی تر دیته ئاراوه. ئینجا رووداوی ناو شیعره که له گه ل واقیعی کومه لگای شاعیر دا ناگونجی. نموونه یه کی تر لهم به ریزه:

قوتابخانهم پی خوّشه / جیّگهی زانین و هوّشه لهم سهرچاوه بهجوّشه / شهربهتی ژین بنوّشه ماموّستایه ههتاوم / سوّما و گلیّنهی چاوم به قوولایی هدناوم/ خۆشم دەویّن تا ماوم ژیانتان باخی گول بی/ بهههشتیشتان مدنزل بی روّژ و شەوتان بەدل بی/ دوور له تاریکی و سل بی

(بەھرامى، ١٣٧٩)

لهم شیعره دا زاراوه گهلیّکی وه ک: سهرچاوه ی به جوّش، شهربه تی ژین، ماموّستایه هه تاوم، به هه شتیشتان مه نزل بی مندال - خوینه ر تووشی گرفتی مانایی ده کات و فاماندنی شیعره که دژوار نه کات. مندال ده رباره ی «شهربه تی ژین» یاخود شارسته ی «به هه شتیشتان مه نزل بی پ چ ده زانی یاخود شارسته ی «به هه شتیشتان مه نزل بی پ چ ده زانی یاخود شارسته ی وه ک نوشایه یاخود شارسته ی شهربه تی شارسته ی نوشایه یاخود شارسته ی شهربه تی شارسته ی شهربه تی شارسته ی شهربه تی شه

هەروەها بروانه ئەم نموونە لە كتيبى «كەتان كەتان»، ھۆنراوەى «عەفيفە مەحمودزادە»:

نویژ کرداریکی بهرزه / نامان هیّلیّ لهم ئهرزه دهمانبا بهرهو ئاسمان / خزمهت خودای میّهرهبان ...

(مهحموودزاده، ۱۳۸۵)

جیهانی مندال، جیهانی سهرزهمینی و ئهرزی و واقیعیه. خولیای نهمانهوه له سهر ئهم ئهرزه، کوتومت خولیایه کی گهورهکانه. مندال گهلیّک حهز ئه کات به هه لفرین، به لام نازانی چلوّن نویژ ده بباته ئاسمان. به پیچهوانهوه، دوو بالی خهیالاوی یا خود به سواری فروّکهیه ک ده توانی ئاسمان بپیّوی و لهویّوه بروانیّته دنیاوه. ئایا ئهم پانتایه شیعرییه ده توانی خولیا و حهز و ئاواته کانی مندال بژهنی و له گهل خوّیدا بیبات؟

3) له جیهانی مندالانهوه ههلقولابیت. شیعری مندالان دهبی ئاوینه ی بالاتوینی خولیا و خهیال و به گشتی جیهانی مندالان بیت و ههر ئهو جیهانه به دیمهن و نیگاری رهنگینی زمان بکیشینتهوه. یه کیک لهو پهتایانه ی که ئهده بی مندالان، به تایبهت شیعری مندالی تووشی نهخوشی کردووه، ئهوهیه که شاعیرانی مندال، ئهغلهب، له بری ئهوه ی له جیهانی بیغهش و خهیالاویی مناله کان بدوین، ئاریشه و کیشه کانی خوّیان - وه ک گهورهسال - بهسهریاندا دهسه پینن و چاوه روانی ئهوه ده کهن که ئهوانیش ئهم بابهت و گرفتانه به هی خوّیان برانن و ههست وخوستی خوّیان له گهلیدا ئاویته بکهن.

بروانه بۆ كۆپلەيەكى «خالد ئەحمەدى»:

لیپاولیپ له ئاسهواره / مهکوّی شیّرانه کرماشان له یهکیهتی شیعه و سوننی / گولّی تاقانه کرماشان له حاندی دوژمنی ناپاک / کیّوی قهلّغانه کرماشان (ئهحمهدی، ۱۳۸٤)

«دایه مهمده به گور گیّ»ی قادری:

ئیمهی و و نائاگا / لیّمان ون بووه ریّگا بیّخهبهر له ههموو لا / کهس به هاوارمان ناگا ههموو لیّکتر بلاوین/ کلاو لهسهر نراوین هوّی بهدبهختی و ناکوّکی/ یی سهر و یی کلاوین

عەبدوررەحمان فەھىمى:

بالنده کان هیّلانه ی خوّیان ههیه / ههموو جیّ ژینی سهربهخوّیان ههیه شادن به و هیّلانه که هی خوّیانه / سهربهست ده ژین دوور له زولمی بیّگانه چهن خوّشه ژینی به ئازادی و سهربهستی / چهن ناخوّشه ژینی دیلی و ژیردهستی (فههیمی، ۱۳۷۹)

ئهم چهند نموونه بوّمان دەردەخەن كه بابهتى لهم جوّره، له خهون و خهيال و خولياى مندالان بهدهره و ئهمه كيّشهى نووسهره وه ک گهورهساليّک نه ک کيّشهى مندال.

یان ئهم نموونه که له زمانی مندالایکهوه دهیههویت به چاکهی دایکدا ههالبدات:

دایه گیان باخی گولمی/ هۆی شهوق و شایی دلمی بۆ پهروهردهم بهزۆری/ چهشتت تالی و ناسۆری بۆ بهروهردهم بهزۆری/ چهشتت تالی و ناسۆری بۆ بارهیننانی رۆله/ باری ژانت له کۆله ... تیّت گهیاندم لار و راس/ ئاکامی خراپ و خاس ئهم فهرمووده بهجیّیه/ «بهههشتت له ژیّر پیّیه» ههر دوّعای خیّری توّیه/ بو سهرفرازیم هوّیه (بههرامی، ۱۳۷۹)

لهم شیعره دا وا دهرئه کهویت که منداله که وینهی گهوره سالیّکی کامل بیر ده کاتهوه، چوونکا ده توانی «تالّی و ناسوّری» ژیان دهرک بکات؛ ده زانی که «باری ژان» به کوّلی دایکییهوه یه، ده توانی چاک و خراب و لار و راستی ژیان لیّک جیا بکاته وه؛ ده توانی ده رکی حه دیسی «به هه شت له ژیّر پیّی دایکاندایه» بکات و ...

٥) راستهوخو ئاموژگاری ئهخلاقی لهخو نهگریت. ئهگهرچی ده کری بلیّین یه کیّک له کار کرده کانی شیعر بو مندالان لایهنی فیّرکاری و پهروهرده یی ههیه و لهم ریّگاوه ده کری ههندی بابه تی زانستی و کوّمهلایه تی و هونهری به مندالان فیر بکریّت، به لام به کارهیّنانی شیعر بو فیرکردنی ئاموژگاری و نسحه تی ئه خلاقی به شیّوه یه کی راسته و خوّ، رهنگه کاردانه و میه کی پیچه وانه ی ههییّت. بو نموونه بروانه ئهم شیعرانه ی خواره وه:

جوین وتن چ بی جیّیه / عدیبهیه له گشت جیّیه عدیبه جویّن به کهس نالیّم / گهر ناحهقیش بدهن لیّم جویّن فروّشی خراوه / جویّندهر به لقی سهرئاوه (بههرامی، ۱۳۷۹)

یان ئەم نموونە:

فیز خراپه فیز مه که / له هه ژاران قیز مه که خوت به گهوره مه زانه / ههر که س وابی نه زانه خه گهره مه نینسانه / مافیان لای خوا یه کسانه (فهرهه نگیان، ۱۳۸۱)

یان ئەم نموونە:

منالی زانا و ئازیز/ خوّی هه لناکیشا ههر گیز لاف و گهزاف لیّ نادا / قسهی دروّ ههر ناکا (پارسا، ئالەكۆك: ژمارە٤)

ئەم جۆرە كاردانەوە بە دىوەكەى ترىشدا رەنگە لە سەر نەستى مندال كارىگەرى نابەجى و ناشىرىن دابنىت، واتە رەنگە لە شىعرىكدا كۆمەلى دىمەنى واقىعى كە لە گەل حەزەكانى مندالىشدا دەگونجىت، بكەويتە بەر باس، بەلام ببىتە ھۆى بە لارى بردنى مندال. وەك ئەم نموونەى موحەمەد ئىنسافجويى:

قۆچەقانى دەكرم/لە پەنجەرانى دەگرم لە دەرك و بانى دەگرم /لە زۆر كەسانى دەگرم قۆچەقانى دەكرم /لە داخى وانى دەكرم لە لووتى وانى دەگرم /لە گويچكەيانى دەگرم.

(ئینسافجویی، ۱۳۸۳)

یا ئەم نموونە:

من ناوم کیمیایه / دایه لیّم دلّنیایه چوونکوو پاک و تهمیسم/ ههمیشه نمره بیسم پهلّپی ناگرم له دایه/ ئهزانم نارٍ موایه قهت هاروهاجی ناکهم/ ئازاری دایکم نادهم لیباس و کهوش و کلاو/ ناهیلّم پرش و بلاو...

(ئینسافجویی، ۱۳۸۳)

یان ئهم نموونه که تهنیا به مهبهستی کایه کردن به سهروا (قافیه بازی) هۆنراوهتهوه:

درین، درین، دراره/ئهو کچهمانه چ هاره! سهری ئه لیّی ههناره / چاوی چرای شهواره قرّی ئه لیّی بزماره/ گویّچکهی ساجی ماهواره دیانی ئه لیّی مشاره/ لووتی ئه لیّی خهیاره دهستی وه ک کوّته داره/قاچی ئه لیّی ...

(حەوتەنامەي سيروان، بەشى رەورەوە)

ئەنجام:

پیشینهی ئهدهبی مندالان له جیهاندا ده گه پته وه بو ۲۰۰سال لهمهوبه و به به کاته ی که «هانس کریستییه نهنده رسوّن» له ولاتی دانیمارک ژیاوه. ئهنده رسوّن که به «باوکی ئهدهبی مندالان» ناوی ده رکردووه، به نووسینی «ئه فسانه ی په ریلان»، جیهانیّکی نویّی پیشکه ش به مندالانی دنیا کرد (شهبانی، ۱۳۸٤). میژینه ی ئهده بی مندالان له ولاتیّکی وه ک ئیران، ناگاته حه فتا سال. ئهم پیشینه بو ئیمه ی کورد، ئه گه ر که متر له و ماوه نه بیت، زیاتر نییه. له م باره وه یه که مین ههول و تیکوشان بو دانانی به ردی بناخه ی ئهده بی مندالانی کورد (له ئیران)، ره نگه بگه پیته وه بو ساله کانی ۱۳۲۰ی هه تاوی به ملاوه؛ کاتیک که گوڤاری کوردستان له سهرده می «کوّماری مه هاباد» وه ده رئه چوو. که واته ده کری بلیّین ئه م تیکوشانه، هی شتا نویباو و کاله و پونگه وه ک خودی ئه ده به ماوا بیّت و پیّویستی به ناز و نه وازشی دایکانه ی شاعیران و نووسه رانی ئه م بهستینه هه یه بی پیویسته شیلگیرانه و به رپرسیارانه ئاوری لی بدریت و سه رنجی بدریّت.

ئهم تویژینهوه کورته، ئهو راستییهمان بو دهرئهخات که زوّرینهی ئهو ههولانهی که تا ئیستا له بهستینی شیعری مندالان به ئهنجام گهیشتووه، نهیتوانیوه بهده رله ئاریسه و کهموکووری بیت. به چاوخشاندنیکی خیّرا بهو بهرههمانهی که لهبهر دهستی نووسهردا بوون، ئهو شتهمان بو روون ئهبیتهوه که زوّرینهی شیعرهکان، نه ک له زمان و خولیاکانی مندالهوه سهرچاوهی گرتووه، به لکوو له ناخی حهز و ئاواتی گهوره کانهوه هه لدهقولیت. لهم تویژینهوه دا نووسهر، نزیکهی پهنجا بهرههمی بلاوکراوهی (به شیّوهی کتیّب و گوفار) لیکداوه تهوه؛ به لام به داخه وه زوّربهی ههره زوّریان بی به هره بوون له په گهزی خهیال و فانتازیای تافی مندالی. که چی به پیچهوانه وه به زوّری یا پریه تی له هیّما و کینایه، یان لیّوانلیّو بوون له ئاموّر گاری راسته وخوّ و ههروا دوور بوون له جیهانی مندالان.

لیّره دا پیّویسته ئاورپیّکی جیددی بدریته وه لهم ژانره و به نیسبه ت منالانی ئهم ناوه بهرپرسیارانه تر ههنگاو ههلبگیریّت؛ چوونکه به هوّی نهبوونی ناوه ندیّک یاخود سهنته ریّکی لیّکوّلینه وه لهمه و نهده بی مندال، رهنگه جهسته ی تازه له دایکبووی تووشی نسکوّ و ههلهنگوتن بکات و ئهزموونه کان به کورت و کویّری و نهزوّکی بهیّلیّته وه. ئهم پهتایه وا ده کات، ههر نووسه ر-شاعیریّک له ئاستی خوّیه و بی خهبه ر له کهسانی تر، بهرهه مه که ی بلاو بکاته وه و ئاگای له بیر و بوّچوونی ره خنه گرانه ی خوینه ر نهبیّت. هه ر بوّیه لیّره دا ئهم بهرهنما ههستن به ده رکردنی گوّقاریّکی تایبه ت به لیّره دا لیّکوّلینه وه ی نهده بی مندالان به دیدیّکی زانستییانه و ره خنه گرانه وه.

چونکه ئهگهر بیّت و دهست له مندالان بهربدهین، کهسانی دیکه دهستیان دهگرن و به ههوای خوّیان بهرهولای خوّیان دهیان ده کات.

له بارهي ئه ده بي مندالانه وه

 st حەمەسالح فەرھادى

کورته:

ئەدەبى مندالان بەشتكى گرنگى ئەدەبى ھەر نەتەوەيەكە و چەند لقى لىخەەبىتەوە. ئەدەبى مندالانى كورد زياتر لە ٣٠٠ سالە ھاتووەتە ناو ئەدەبى كوردىيەوە، بەلام تاكوو بىستەكانى سەدەى بىستەمى زايىنى گەشەيەكى ئەوتۆى بەخۆيەوە نەبىنىبوو.

چیروّک وه ک لقیّکی ئهده بی منالان، به و چیروّکه فوّلکلوّرییانه دهستی پیّکردووه که دهماوده م گیّردراونه ته وه میژووی سهرهه لّدانیان بوّ سهرده مانیّکی زوو ده گهریته وه و نه وه له دوای نه وه به ره و زیاد بوون چووه و له وانه شه به شیّکی باشیشی له ناو چووبیّت. چیروّکه کانی مندالان دابه شی سهر چهند جوّریّکی سهره کی دهبن:

۱ - چیروٚکی فوٚلکلوٚری ۲ - چیروٚکی ئاسایی ۳ - چیروٚکی بهسیناریوٚ کراو ٤ - چیروٚکی شانوّیی

۵- زانسته چیرۆک ٦- چیرۆکه شیعر ۷- چیرۆکی وهرگیْردراو.

چیرو کی منالانیش له کوردستاندا چ له رووی فورم و چ له باری ناوهرو کهوه خاوه ن ههندی تابه تمهندیه کن. لقیکی تری ئهده بی منالان، شیعره که شیعره فولکلورییه کانی تایبه ت به مندال، بنچینه ی شیعری مندالانن. ههروه ها شیعری فیر کردن و ئاسایی، وهرگیردراو شاعیره کورده پیشهنگه کانی بواری مندالان، له سهره تاوه کاریگهری ئهده بی مندالانی تورکی، عهره بییان پیوه دیار بوو و سوودیان له ئه زموونی شاعیره پیشهنگه کانی ئهوان وهرگر تووه ده توانین بلین ئیستای شیعری مندالان، چ له رووی چهندایه تی و چه له رووی چونایه تیستاکه ده یان شاعیری بواری مندالانمان هه یه که توانیویانه خویان به مندالان ئاشنا بکهن، به گهرموگورییه وه شیعره کانیان بلاوبکه نهوه که قوتابخانه فهرمییه کانی خویان هه مندالاندا.

وشبه سهرهکییهکان: ئەدەبى منالان، چیرۆکی مندالان، شیعری مندالان

[ْ] سەرنووسەرى گۆڤارى «ھەنگ»ى مندالا $_{i}$.

دەستىپك:

ئەم كورتە بابەتە، كە بە ناونىشانى «لەبارەى ئەدەبى مندالانەوە»يە، ھەولىّىكە بۆ تىشك خستنە سەر ئەم ئەدەبەو ھەنگاوىّكە بۆ ناساندنى بە خوىّنەرو خەمخۆرانى بوارى مندالان. بەھيواين سوودىّكى ھەبىّت و كەلىّنىكى يربكاتەوە.

لهبارهي ئهدهبي مندالانهوه:

سهرهتای دهستپیکردنی نووسینی کوردی بو مندال:

ئەگەر بمانەويت باسى سەرەتاى دەستپيّكردنى نووسينى كوردى بكەين بۆ مندالّ، دەبىّ بگەرپّىنەوە بۆ ٣٠٠ سالّىك لەمەوبەر كە ئەحمەدى خانى (١٦٥٠-١٧٠٦) فەرھەنگىّكى تايبەتى بۆ مندالان داناوە، ئەويش فەرھەنگى «نەوبەھارا بچووكان»ه.

ئهم فهرههنگه «عهرهبی - کوردی»یه و به شیعر، به زاراوهی کرمانجی ژووروو نووسراوه. خانی له سهرهتای فهرههنگه کهدا مهبهستی دانانی بهرههمه کهی روون کردووه تهوه که مندالی کورد پنی فیری زمانی عهرهبی ببیت، ههروه کوو خوّی ده لیّ:

ژ پاش حهمدو سهلاواتان ئەڤ چەند كەلىمەنە ژ لوغاتان قى گىک ئىخستن ئەحمەدى خانى ناڤى «نەوبەھارا بچووكان» لى دانى نە ژ بۆ ساحىبىي رەواجان بەلگكە ژ بۆ بچووكىت كرمانجان

(ئاميدى، ۱۹۷۹: ۱۰-۱۱)

دوای نزیکهی ۱۰۰ سال بهسهر دانانی ئهم فهرههنگهدا، ئهمجارهیان «شیّخ مارفی نوّدیّیی» (۱۷۵۲–۱۷۵۲ز) دووههمین فهرههنگی تایبهت به مندالانی نووسی، که ئهویش ههر فهرههنگیّکی «عهرهبی - کوردی»یه، بهلام بهشیّوازی کرمانجی خواروو.

شیخ مارف فهرههنگه کهی بهناوی «ئه حمه دی»یه وه ناو نا و مهبه ستیشی له دانانی ئهم فه رههنگه ئه وه بوو که کاک ئه حمه دی کوری به تایبه تی و مندالانی کوردستان به گشتی، به هوّی ئهم فه رههنگه وه فیری زمانی عهره بی ببن.

شيخ مارف بهم جوّره دهست به نه حمه دی ده کات:

«راس» سهره، «عین» چاوه «بدن» قالّب، «اسم» ناوه «انف» لووته، «حاجب» بروّ «فخذ» رانه، «رکبه» ئهژنوّ (دزهیی، ۱۹۸۵: ۵۰)

ئیمه ئهم دوو فهرههنگهمان به سهرهتای دهست پیکردنی نووسین بو مندالی کورد ههژمار کرد، لهبهر ئهوهی نیوهی وشه و زاراوه کان کوردین، له بنه وه تهوهش بو مندالی کورد نووسراون؛ دهنا له رووی زانستیهوه ده کری بلیین ههردوو بهرههم زیاتر ده چنه ریزی کتیبی عهره بی، چونکه:

۱ - فەرھەنگەكان عەرەبى - كوردىن، نەك كوردى - عەرەبى،

۲- مەبەست لە دانانيان فيركردنى زمانى عەرەبىيە.

بههاكان و شوينيان له ئهدهبي مندالاندا:

ئامانجی ئەدەبی مندالان پیگهیاندنی منداله له هەموو روویه کهوه، بۆ ئەوەی له ئایندەدا ببیته ئەندامیکی سوودبه خشی کۆمهل؛ بتوانیّت بهپیّی توانا بهشداری له پیش خستن، ئاوەدان کردنهوهی ولاته کهیدا بکات. بۆ ئەم مهبهسته کۆمهلیّک بهها ههن، له بابهته کانی ئهدهبی مندالاندا بهزوقی ههستیان پیده کریّت و بوونه ته بهشیّکی گرنگی ناوهرۆکی بابهته کان.

دەتوانىن ئەو بەھايانەى كە لە ئەدەب و رۆژنامەنووسى مندالاندا گرنگىيان پىدراوە و رۆليان لە پەروەردەكردنى مندالدا بىنيوە، دابەشى سەر چەند كۆمەللەيەك بكەين، ھەر كۆمەللەيەكىش چەند لق، بەشى جياجيا و ھاوشىوەى لى دەبىتەوە.

به گشتی ده توانین کۆمه له به هاکان بهم شیّوه یه پولین بکهین:

- ۱ كۆمەلەي بەھا زانستىيەكان.
- ۲ كۆمەلەي بەھا ئاكارىيەكان.
- ٣- كۆمەلە بەھاى تەواوكەرى كەسايەتى.
 - ٤- كۆمەللەي بەھا كۆمەلايەتىيەكان.
- ٥ كۆمەللەي بەھا نىشتمانى، نەتەوەييەكان.
- ٦- كۆمەللەي بەھاي يارى، خۆخەرىك كردن.
 - ٧-كۆمەللەي بەھا جەستەييەكان.

۸-کۆمه لهی بههای کاری ئابووری (فهرهادی، ۲۰۰۲: ۳۱-۳۷).

پێړەو كردنى ئەو بەھايانە وا لە مندال دەكات كە لە ژيانى رۆژانەيدا بەپێى سيستەمێكى باش و دياريكراو ھەلسوكەوت بكات، چونكە: «ھەموو تاكێك پێويستى بە سيستەمێكى بەھادار ھەيە، بۆ ئەوەى ببێتە رابەر بۆ رەفتارو چالاكييەكانى. بەپێچەوانەى ئەمە، نەبوونى سيستەمێكى بەھادار، مرۆڤ بەرەو سەر لێشێوان دەبات» (سڵێمان، ١٩٧٥).

چيرۆكى مندالان:

ئەدەبى مندالان بەشپوەيەكى گشتى، چىرۆك بەشپوەيەكى تايبەتى بە ميژووى دايكايەتىيەوە بەندەو لە ھەموو نەتەوەكانى جيهاندا بەرپىگاى دايكانەوە دەماودەم ھەزاران چىرۆك و سەربردەى خۆش گيردراوەتەوە. كە باسى چىرۆكى مندالانىش بكەين بە زمانى كوردى، پيويستە ئاورپىك لە چىرۆكى كوردى بە شيوەيەكى گشتى بدەينەوە، كە زۆربەى تويژەران چىرۆكى «لە خەوما»ى «جەمىل سائىب» بە سەرەتاى چىرۆكى كوردى دادەنين كە بەشى يەكەمى لە رۆژى ١٩٢٥/٧١ لە رۆژنامەي «ژيانەوە» بالاوكراوەتەوە أ.

چیرو کی مندالان به و چیرو که فوّلکلوّرییانه دهستی پیّکردووه که دهماودهم گیّردراونه ته وه میّژووی سهرهه لّدانیان بو سهردهمانیّکی زوو ده گهریّته وه نه وه له دوای نه وه به ره و زیادبوون چووه و لهوانه شه به شیّکی باشیشی لهناو چووبیّت.

بەشێوەيەكى گشتى ناوەڕۆكى چيرۆكە فۆلكلۆرىيەكانى تايبەت بە مندالان، ياخود چيرۆكى گوێ ئاگردان، زياتر بەلاى ئەم لايەنانەوە چووە:

۱ - ئەفسانەو خورافات،

۲- ديو و خيو و جنوکه،

٣- ئازايەتى لەرادەبەدەر،

٤- شتى سەير و سەرسور ھێنەر.

به لام بۆ چیرۆکی نووسراوی مندالان، دەتوانین بلیّین تەمەنیّکی باشی ھەیه، «فوئادی تەمۆ» لەسالّی ۱۹۱۳دا چیرۆکیّکی مندالانی بلاوکردووەتەوه. ٔ

دوای ئهمه "حوسیّن حوزنی موکریانی" چیروٚکی «مهروِّکه و بزنوّکه»ی لهسالّی ۱۹۲۹دا بلاو کردوه و دواتریش «چیروٚکی کهلّهباب»ی بلاوکردهوه.

له سەردەمى گۆڤارى «گەلاوێژ»دا (۱۹۳۹-۱۹۶۹) چيرۆكى كوردى بەگشتى، بەپێى ئەو سەردەمە، پێشكەوتنێكى باشى بەخۆيەوە بينى، ھەرچەندە بەشى چيرۆكى مندالان لەو گۆڤارەدا وەكوو چيرۆكى دىكە

۱ - ئەم چیرۆکه ۱۸ بەشی لەرۆژنامەی ژیانەوەو ٥ بەشیشی لە رۆژنامەی ژیاندا بلاوکراوەتەوە. لە بەشی دواییدا، کە لە ژمارە ۲۷ یرۆژی ۱۹۲۷/۷۲۹دا دەرچووە، نووسراوە «ماویەتی»، بەلام دواتر هیچ بەشی دیکەی بەدوادا نەھاتووه.

^{ٔ -} پروّفیسوّر دوکتوّر شوکریه رمسوولّ ئهو زانیارییهی پیّدام، بیّ ئهوهی باسی ناوی چیروّکه که و شویّنی چاپکردنی بکات.

نەبوو، بەلام ناوەبەناوە ژمارەكانى گۆڤارى گەلاوێژ ئاورپان لە چيرۆكى مندالانيش داوەتەوە. چيرۆكەكانى مندالان لە گۆڤارى گەلاوێژدا دوو جۆرن: چيرۆكى خۆمالى، چيرۆكى وەرگێردراوە.

دوای حوسیّن حوزنی موکریانی (۱۸۹۰-۱۹۶۷ز) دوو ناوی گهشی دیکهی چیروٚکی مندالّان خوّمان پیّ ئاشنا دهکهن، ئهوانیش «شاکر فهتاح» و «نهجمهدین مهلا»ن.

یه که مین گوّقاری مندالانیش -که گوّقاری «گروگالی مندالانی کورد» و سالی ۱۹٤٦ له مه هاباد دهرچووه و ۳ ژماره ی لی بلاوکراوه ته و - چهند چیروٚکیّکی خوّمالی و وهر گیردراوی تیدا بلاوکراوه ته وه م جوّره ن: ژماره ۱: ئازاد کیههیه؟ ل. ب.

ژماره ۲:

۱ - دادگای حمیوانات، چیروّکی لاڤوٚنتین. ق. م.

۲- ئازاد و حەپسى، چىرۆكى تاگوور. محەمەد عەترى گلۆلانى.

۳- کوره شوانی رهشید. م. ل. قزلجی.

ژماره ۳: دزی ئهمین. حوسیّن فهقیّ زاده (هیمداد حوسهین، ۲۰۰۲).

دوای ئهمه کاروانی چیروّکی مندالان له کوردستاندا، ههوراز و نشیّوی دیوه، بهلام دهتوانین بلّیین به گشتی پیشکهوتنی بهخوّیهوه بینیوه و ئیّستا کتیبخانهی مندالان ژمارهیه کی باشی چیروّکی مندالانی بهخوّیهوه گرتووه.

جوره كاني چيروكي مندالان:

دەتوانىن چىرۆكەكانى مندالان دابەشى سەر چەند جۆرىكى سەرەكى بكەين:

١ - چيرۆكى فۆلكلۆرى،

۲ - چیرۆکی ئاسایی،

٣- چيرۆكى بەسىناريۆ كراو،

٤- چيرۆكى شانۆيى،

٥ - زانسته چيرۆک،

٦- چيرۆكە شيعر،

٧- چيرۆكى وەرگێڕدراو.

ناوهروک و کهسایه تییه کانی چیروکی مندالان:

لهبارهی نووسین بو مندال بهشیّوهیه کی گشتی، به چیروّکی مندالانیشهوه، ههندیّک خال ههن، وا باشه نووسهر له نزیکهوه ئاگاداریان بیّت، لهمانه:

۱ - شارهزاییه کی تارادهیه ک باش له دهروونزانی مندال.

۲- زمانپاراوی، ئەمەش به گشتی خوّی له سی خالّی سەرەكىدا دەبىنىتەوە:

۱-۲ - وشه کان له فهرههنگی مندالهوه هه لقولابن، ناموّنهبن بوّی.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

- ۲-۲- ئەو رىتنووسە بە كار بهىنىنىت كە لە قوتابخانەكاندا مىدال پىيى دەخوىنىت، چونكە پىچەوانەي ئەمە سەر لە مىدال دەشيوىنىي.
 - ۲-۳- ئەوەندەي بكرى ھەللەي زمانەوانى، چاپەمەنىي كەم بىت.
 - ٣- دەستنىشان كردنى قۆناغى تەمەنى ئەو منداللەي كە نووسىنەكەي بۆ دەنووسىت.
 - ٤- رهچاو كردنى ئەو كۆمەلە بەھايانەي كە پيشتر بە كورتى دەستنيشان كران.
- ٥- دوور کهوتنهوه له ئاموژگاری راستهوخو و فهرمان، نههی، به لکو پیویسته مندال که ده یخوینیتهوه،
 خوی ههست به مهبهستی نووسینه که بکات، ده رسی لی وه ربگریت.
 - ٦- دوور كەوتنەوە لە سەپاندنى ئايدۆلۆژيايەكى ديارى كراوى سياسى بەسەر مندالدا.
 - ۷- پاراستنی دابونهریته رهسهنه کانی کۆمه لگا.
 - ٨- سووكايهتي نهكردن به بهها پيرۆزهكاني كۆمهلگا.
- ۹ شارهزاییه کی تا رادهیه ک باش له کهلتوور و میژوو و فۆلکلۆری نه ته وه که ی، بۆ ئه وه ی له کاتی نووسیندا
 سوودیان لی وه ربگریت.
- سەبارەت بە ناوەرۆكى چىرۆكە چاپكراوەكانى مندالان لە كوردستاندا و جۆرى كەسايەتىيەكانيان، ھەندىك خال ھەن بەزەقى ھەستيان يىن دەكرىت، لەمانە:
 - ۱ زۆربەي چيرۆكەكان بۆ مندالىي تەمەن سەرووى ۱۰ سال نووسراون.
- ۲- زۆربەی کتیبه چاپکراوهکانی تایبەت به چیرۆکی مندالان، کۆمەلله چیرۆکی کورتن، چیرۆکی دریژ و نۆقلیت و رۆمان کەمتر بەرچاو دەکەون.
- ۳- کتیبه کان، به تایبه تی ئهوانه ی نووسه ر له سه ر ئه رکی خوّیان چاپی ده کهن، زیاتر به رگیان رهنگاو رهنگه، به لام وینه کانی ناوه وه یان رهش سپین، به لام ئه و کتیبانه ی که ده زگا روّشنبیری و چاپه مه نیبه کان چاپی ده کهن، زوّر به یان هه موو وینه کانیان رهنگاو رهنگان.
- 4- چیرۆکه شیعری چاپکراو کهمه، چیرۆکه شیعری «شیّری ساخته»ی «کاکهی فهللاح»، که سالّی ۱۹۹۷ز له سلیّمانی چاپکراوهو ههندیّک چیرۆکه شیعری ئایینی که له سالانی نهوهدهکانی سهدهی رابردووهوه تاکوو ئیّستا چاپکراون، چهند نموونهیه کی کهمن له چیرۆکه شیعر.
 - ۵ به گشتی گرنگی به بههاکان دراوه.
 - ٦- زماني چيرۆكەكان بەگشتى تارادەيەك پاراون.
- ۷- چیرۆکهکان بهشیکیان خومالی، بهشیکیشیان وهرگیردراون، چیروکه وهرگیردراوهکان زیاتر له زمانی عهرهبی، فارسی، ئینگلیزییهوهن، هی زمانهکانی دیکه کهمترن.
- ۸- دیارده سروشتییه کانی وه کوو: خوّر، مانگ، ئهستیره، ههور، باران، پهلکهزیّرینه، کانی و رووبار بهزهقی ههستیان پی ده کریّت.

بهشى دووهم- ئەدەبى مندالان

۹- پیشه بهناوبانگه کانی کوردهواری، وه کوو: جووتیاری، کریکاری، شوانی، مهرو مالات به خیو کردن... له
 ناوهرو کی چیرو که کانی مندالاندا دیارن.

۱۰ - «زانسته چیرو ک» تهمه نی له تهمه نی چیرو کی ئاسایی کهمتره و زور له میّر نییه هاتووه ته ناو چیرو کی مندالانه وه. چیرو کنووس «محهمه دره حیم رهمه زان» لهم رووه وه جی پهنجه ی دیاره و یه که مین کومه له چیرو کی زانستی به ناوی «ده چله نیّر گز» له نهوه ده کانی سه ده ی رابر دوودا بالاو کرده وه.

۱۱- کورد سامانیکی لهبن نههاتووی فۆلکلۆری ههیه، زۆر جار چیرۆکنووسان سوودیان له فۆلکلۆر وهرگرتووه و له چیرۆکهکانیاندا بهرجهستهیان کردووه.

۱۲ - گیان لهبهران به گشتی روّلی بهرچاویان له چیروّکی مندالاندا ههیه، بهتایبهتی: ریّوی، گورگ، شیّر، کهرویّشک، کهلهشیّر، بهرخ، کاریله، چوّله که، پهپووله، بولبول، میّرووله، ههنگ، تاووس و هی دیکهش.

له زۆربەی چیرۆکەکانیشدا که باسی گیانەوەریّک کراوه، سیفهته باوهکهی ئەو گیانەوەره نیشان دراوه، وهکوو:

گورگ: درندهیی

ړێوى: فێڵبازى

سەگ: بەوەفايى

پشیله: سپلهیی

ميْرووله: كۆلْنەدان

هەنگ: كاركردن

تاووس: له خۆبایی بوون

له خشتهی ژماره ۱دا ریژهی گیانهوهران له چیرو که خوّمالییه کانی مندالان و له خشتهی ژماره ۱دا ریژهی گیانهوهران له چیرو که کان به شیّوهیه کی گیانهوهران له چیرو که کان به شیّوهیه کی همهرهمه کی همالبژیر دراون.

گەر بەوردى باسى چىرۆكەكانى مندالان بكەين، ناوى دەيان چىرۆكنووسى بە توانامان بەرچاو دەكەويت، بەلام كەمى دەرفەت بوارى ئەمە نادات تاكو ئاماژە بەناوى خۆيان، چىرۆكەكانيان بكەين، تىشكىك بخەينە سەر بەرھەمەكانيان.

پێویسته ئەوەش له یاد نهکهین که زوٚربهی چیروٚکه چاپکراوهکان به خامه و فلّچه و رٖهنگی هونهرمهنده نیگارکیٚشهکانهوه جوانتر و سهرنجراکیٚشتر بوون، هونهرمهندهکان بوونهته بهشیک له بهرههمهکان.

خشتهی ژماره ۱:

ريژهي گيانهوهران له چيرۆكه خۆمالييهكاني مندالاندا

[ٔ] بۆ ئەم مەبەستە بەشێوەيەكى ھەرەمەكى ٧ كتێبى چيرۆكى خۆمالى و ٤ كتێبى چيرۆكى وەرگێردراومان ھەلبژارد.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

ئەوانەي باسى	ژمارەي	ناوی نووسهر	ناوی کتیب
گیانهوهران ده کهن	چیرۆکەکانی	J-11199 C35	وی حییب
٧	١٣	جەزا عەلى ئەمين	پەپوولە
٧	٨	نووری سهعید قادر	گولّ، ھەنگ
١.	1 🗸	حەمەسەعيد حەمەكەريم	خۆشەويستىي نىشتمان
٥	٦	جەمال نوورى	زێڕين، کاڵێ
٤	٤	عومەر پەتى	کراشم دراوچم پی نمبرا
۲	۲	عومەر عەبدولر ەحيم	دل لەگول ناسكترە
-	٥	ئازاد مەحموود مستەفا	ړهگ
٣٥	00	ههمووی	

ریژهی گیانلهبهران ۲۳.۵%

خشتهی ژماره ۲: ریژهی گیانلهبهران له چیروّکه وهرگیردراوهکاندا

ئەوانەى باسى گيانەوەران دەكەن	ژمارەى چيرۆكەكانى	ناوی وهرگێڕ۵کهی	ناوی کتیٚب
٥	١٤	د. شوکریه رەسوول	كۆمەلەرازىكى مندالان
٧	10	د. عيز ەدين مستەفا ر ەسوول	جەژنانە
٢	٥	مهحموود زامدار	تۆپە زەردەكە
۲	۲	موحسين ئاواره	ړیوی و قەلەرەشكە
١٦	٣٦	ههمووی	

ریژهی گیانلهبهران ٤٤.٥%

شيعرى مندالان:

ئه گهر تهمه نی شیعری نووسراوی کوردی، که تاکو ئیستا به دهستمان که و تووه، هه زار سالیّک بیّت، به وه ی که «بابا تاهیری ههمه دانی» (۹۳۵-۱۰۱۰ز) شیعری به شیّوه ی لوری گوتووه، ئه وا تهمه نی شیعری نووسراوی مندالان، تهمه نیّکی هیّنده دریّن نییه. ئهمه ش به هیچ شیّوه یه ک نابیّته مایه ی پرسیارو سه رسورمان؛ چونکه تهمه نی شیعری مندالان له نه ته وه کانی دراوسیّی کوردیشدا، وه کوو شیعری ئاسایی ئه وان نییه.

که باسی تهمهنی شیعری مندالانیش بکهین، بمانهویت سالی بو دهستنیشان بکهین، ئهمه بو شیعری نووسراوه، دهنا شیعره فوّلکلوّرییه کانی تایبهت بهمندال، تارادهیه کی باش تهمهنیان دریّژه، به لام ههر دهماودهم ماونه تهوه و تاکوو ۵۰-۲۰ سالیّک لهمهوبهر ههولّی نووسینهوهیان بو نهدراوه.

جۆرەكانى شيعرى مندالان:

ههر وه کوو پیشتریش ناماژهمان پیدا، که شیعره فوّلکلوّرییه کانی تایبهت به مندال، بنچینه ی شیعری مندالاتن، تهمهنیان له جوّره کانی دیکه ی شیعری مندالان زیاتره، دوای نهمیش شیعری فیّر کردن (تعلیمی)، که مهبهست لهم جوّره شیعره، فیّر کردنی زانستیکه بههوّی شیعرهوه، ئینجا نهو شیعرانه ی که له زمانه کانی دیکهوه وهر گیّردراونه ته سهر زمانی کوردی، یان کاریگهری شیعریی زمانه کانی دیکهیان بهسهرهوه دیاره.

۱ - شيعرى فۆلكلۆرى:

ئەو شىعرو گۆرانى، لاىلايە و لاواندنەوانە دەگرىتەوە كە بۆ مندالان گوتراون، ياخود مندال خۆيان بەكاريان ھىناون. ئەم جۆرە شىعرە تەمەنى لە جۆرەكانى دىكە درىترترە، خاوەنەكانيان دىار نىن، دەماودەم ماونەتەوە و بوونەتە بەشىكى گرنگى فۆلكلۆرى كوردى.

ئەو شىعرە فۆلكلۆرىيانە ھەندىكىان تەنيا بۆ «كوران» و ھەندىكىان تەنيا بۆ «كچان» و ھەندىكىشيان بۆ ھەردوو رەگەز گوتراون، ھەردوولا بەكاريان ھىناوە.

۱- شیعری فۆلکلۆری تایبەت بە كوران:

ئەو شىعرو گۆرانىيانەن كە تايبەتن بە كوران، ئەوان لەيارى و دانىشتنەكانى خۆياندا دەيلىنەوە، وەكوو:

ئهمشهو شهوی بهراتی شهوی خیر و خهلاتی خوا دوو کوپتان بداتی خاتوون سهر به زیری دهست له کهندووان بگیری بهشی مندالان بنیری

ب- شیعری تایبهت به کچان:

ئەو شىعرو گۆرانىيانەن كە تايبەتن بە كچان و ئەوان لەيارى و دانىشتنەكانى خۆياندا دەيلاينەوە، وەكوو:

ههی مشک، مشک، مشک

مشک هاته کولینی دهستی کرد به فنهفنی

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

خواردی ماستی ههمینی

هاجهر عهمرت نهمینی

دهچمه گهریی گۆرانی

دهکوژم نیری و بهرانی

سهرو پیچک لو کابانی

ریخه لوک لو شوانی

جهرگ و ناو لو میوانی (کهریم شهریف، ۱۹۷۱: ۱۰۵).

ج- شیعری هاوبهش:

ئەو شىعر و گۆرانىيانەن كە كور و كچ لەيارى و دانىشتنەكانى خۆياندا دەيلىّنەوە، وەكوو:

ههلوور بهلوور ته کامه زمرد و سۆر و شهمامه عهیشی ناوان له خۆشناوان ده گری چاوان چاوی به گوو چاوی به گوو پیم تیراچوو

۲- شیعری فیر کردن:

نووسهر و تویژهری بواری مندالان، «ماموّستا حهمه کهریم ههورامی»، بهمجوّره پیناسهی شیعری فیّر کردن ده کات: «شیعری فیّر کردن هو جوّره هوّنراوه یه که بوّ فیّر کردنی شتیّ به کار هاتووه، نه ک بوّ ههست و سوّز بزواندن و تاودانی ویژدان» (کهریم ههورامی، ۲۰۰۵: ۱۵۸).

ئهم جوّره شیعره به شیّوهیه کی گشتی بو فیّر کردنی بابه تیّکی دیاری کراوی وه کوو زمان یان بیر و باوه پ و پایه کانی ئایینی ئیسلام گوتراون؛ نموونهش لهم بارهیه وه کهم نییه، لهمانه «نهوبههار»ی ئه حمه دی خانی (۱۲۵۰-۱۷۰۱)، «ئه حمه دی»ی شیّخ مارفی نودیّیی (۱۷۵۲-۱۸۳۱) بو فیّرکردنی زمانی عهره بی، «عمقیده ی کوردی»ی شیّخ عهبدولسه میع و «روّله بزانی»ی مه لا خدری رواری (۱۷۲۱-۱۷۸۱) که ههر دووکیان بو مندالی کورد دانراون تاکوو پیّی فیّری بیر و باوه پ و بنه ماکانی ئایینی ئیسلام ببن.

و الراد الماد الما

^{ٔ -} ئەم گۆرانىيە فۆلكلۆرىيە لە جۆرە يارىيەكى مندالاندا دەگوترىٰ كە ھەموويان قاچيان درێژدەكەن، ئينجا يەكێک دەيلێ. ئەم شيعرو يارىيە لە زۆربەى ناوچەكانى كوردستاندا باوە، بەلام لە زۆر ناوچەدا جياوازى لەنێوان بەيتەكاندا ھەيە.

«ڕۆڵە بزانى»، واتە «ڕۆڵە بزانه» نامىلكەيەكە بەشێوەزارى ھەورامى نووسراوە، سەرەتاكەى بەم شێوەيە دەست يێدەكات:

رۆلە بزانى، رۆلە بزانى فەرزەن وەرجەگشت مە بۆ بزانى ئەسل و فەرع و دىن چەنى ئەركانى چەنى ئەحكامان پەى موسلمانى (كەرىم ھەورامى، ٢٠٠٥: ١٦٤)

۳- شیعری وهر گێږدراو:

ئهم جوّره شیعره له سهرهتای سهرهه لدانی شیعری ئاسایی مندالان له کوردستاندا زیاتر باوی سهندبوو، چونکه نه ته وه کانی دراوسیّی کورد، پیشی کورد شیعری مندالانیان گوتبوو. شیعرهکانی ئه حمه د شهوقی، مارف رهسافی، محه مه به به به به که لایه ن زیّوه رو پیره میّرد و شاعیرانی دیکه وه کراونه ته کوردی. زیّوه ر (۱۸۷۵ -۱۹٤۸) به م جوّره شیعری «الله»ی کی کتیبی «القراءة العربیة»ی کوردووه ته کوردی:

حوا وەرە بنوارە ئەو درەختە كەوا لقى سەوزى سەمائەكا لە ھەوا ھەر لە يەك دانە چۆن وەھا زل بوو

چۆن بووه ئەم درەختە؟ چۆن بوو ړوا (زيّوەر، ٢٠٠٣: ٢٠٤)

٤ - شيعرى ئاسايى:

دەولامەندترىن جۆرەكانى شىعرى مندالانە و لەپووى ھونەرىشەوە لە جۆرەكانى پىشوو پىشكەوتووترە و ئەم جۆرەيان بەشيوەيەكى گشتى بە شىعرى مندالان دادەنرىخ. لە ھەر بۆنەيەكدا كە باسى شىعرى مندالان بكرىخ، مەبەست لەم جۆرە شىعرەيە، بۆيە لىرە بەدواوە كە ناوى شىعرى مندالان بىنىن، مەبەستمان لەم جۆرە شىعرەيە.

انظر لتلك الشجرة

ذات الغصون النضرة

كيف نمت من حبة

وكيف لآرت شجرة؟

^{ٔ -} شیعره که به عهرهبی بهم جوّره دهست پیده کات:

شیعری مندالان بهم شیّوه تازهیه، تهمهنی له (۹۰) سال تیّبه پیوه و تاکوو ئیستاش نه ک ههر بهردهوامه، به لکوو له پیشکهوتن دایه و بووه ته سامانیّکی دهولهمهندی ئهدهبیمان؛ سهدان شیعری جوان و ناسکی به خوّیه وه گرتووه، که له لایه ن دهیان شاعیری کورده وه نووسراون.

پیّش ئەوەى زیاتر بچینه ناو شیعرى مندالان، باسى قۆناغەكانى بكەین، به لەبارى دەزانین كە بە كورتى باسى ناوەرۆكى شیعرى مندالان بكەین.

دەتوانىن ناوەرۆكى شىعرى مندالان بەپئى رەگەز، بكەين بەسى بەشى سەرەكى:

- ۱ ئەو شىعرانەي تايبەتن بە كوران.
- ۲- ئەو شىعرانەي تايبەتن بە كچان.
- ۳- شیعری هاوبهش، که بۆ ههردوو رهگهز گوتراون.

ئه گهر ئهو سیّ بهشهش خورد بکهینهوه بوّ جوّره کانی شیعر، ده توانین بلیّین به گشتی شیعری مندالان زوّر جوّری لیّ ده بیّتهوه، که ئیّمه لیّرهدا بوّ چهند جوّریک پوّلینمان کردووه، وه کوو:

۱- پەروەردەيى: وەكوو: قوتابخانە، مامۆستا، قوتابى، كتيب، پۆل، خويندن، گۆڤار، وينەكيشان، ھى دىكەش.

۲- نه ته وه یی: وه کوو: کورد، کوردستان، نیشتمان، پیشمه رگه، شه هید، سه رکرده گهوره کان، ئازادی، شورش... تاد.

- ۳- يارى كردن: تۆپانى، بووكەشووشە، مىكانۆ، كۆلارە، مۆزىك، شەرە بەفر... تاد.
- ٤- گيان لەبەران: پشيلە، پەپوولە، بەرخ، كەلەشێر، كارىلە، بولبول، پەرەسێلكە، بۆق، سمۆرە، ماسى، ھەنگ، كىسەل، كۆتر ... تاد.
 - ٥ ديارده سروشتييه كان: باران، ههور، بروسكه، با، بهفربارين... تاد.
 - ٦- ديمهنه دلرفيّنه كان: شاخ، تاڤگه، سهيرانگا، دارستان، باخچه، گولّ، درهخت، بههار، رووباره... تاد.
 - ٧- بۆنە كان: جەژن، نەورۆز، رۆژى جيهانيى مندالان، مافە كانى مندال.
 - ۸- کهسوکار: دایک، باوک، خوشک، برا، هاوری، دراوسی ... تاد.
 - ۹- زانست: داهێنانه زانستييه کان، ته کنۆلۆژيا بهههموو بهشه کانييهوه... تاد.

بۆ گەرپان بەدواى يەكەمىن شىعرى تايبەت بە مندال، كە بەشيوەى نووسراو بۆ مندالان نووسرابيت و تائيستا ساخ بووبيتەوە، شىعرى «بنقەلۆلۆ»ى شاعير و رووناكبيرى كورد «ئەمىن عالى بەدرخان» (۱۸۹۸-۱۸۹۸).

ئهم پارچه شیعره سالّی ۱۹۱۹-۱۹۲۰ له ژماره ۵ی گوّقاری کوردستانی ئهستهنبوّلدا بهناویّکی خواستراو بلاو کراوهتهوه و بوّ جاری دوههم بهناوی تهواوی شاعیر له ژماره ۵ی گوّقاری «هاوار»دا له سالّی ۱۹۳۰ بلاو کراوهتهوه.

شیعره که له چهند کوپلهیه کی دوو بهیتی پیکهاتووه، که بهم جوّره دهست پیده کات:

بهشی دووهم- ئهدهبی مندالان

بنقه خوهشییا دل و دوو چاقان دادیّ ژته ههر روو نهگههبان دازوو مهزن ببی بهدرخان

بنقه کهزهبا من، بنقهلۆلۆ (کهريم ههورامي، ۲۰۰۵: ۱٦٧-۱٦٨)

دوای ئهمه ههر له ناوه پاستی بیسته کانی سهده ی بیسته م، دهسته یه ک شاعیری پرووناکبیری وه کوو زیوه ر و پیرهمیّرد و شیّخ نووری شیّخ سالّج، گوّران، بیّکه س، هی دیکه ش به بهرههمه ناسک و سهر کهوتووه کانیان بناغه ی شیعری مندالانیان له کوردستان دانا.

ئهو پینج شاعیره، به راستی رابه ری شیعری مندالان بوون له باشووری کوردستاندا و گه رانه وه بوّ دیوانه چاپکراوه کانیان گهواهی ئه و راستییه ده دهن، چهندین نموونهی سه رکه و توومان به رچاو ده که ویّت.

ئیستاش سرووده کانی «زیوهر» گهرموگوری جارانیان ههر ماوه و به بهردهوامی لهلایهن مندال و گهنجانی کوردستانه و «نهی کوردستانه» و «نهی کوردستانه» و «نهی کوردینه! به و «نهی وهتمن! چهند خوشهویستی» و «برایینه! لهخهو ههلسن بهیانه» و «وا وهتمن خهملیوه وه ک گول» و «تا دهست لهمل هیوا نهکهم» و «چهند شیرینه لام دار و بهردی وهتهنم» نهمرییان بو خویان و زیوهری خاوهنیان توّمار کردووه.

ئەمەو جگە لە چەندىن ھۆنراوەو گۆرانىي مندالانەى وەكوو: «ئەى تۆپەكە فووتبۆلەكە» و «بولبول بە نەغمەى دلكيش، خۆشى» و «من مندالى بچووكم» و «كيژۆلەى كوردستانم» و «ئيمە منالين وەتەن مالمانه» و «ئەى بابە ئەى نوورى نەزەر» و «يەك دوو سى چوار ئاسانە» و چەندىن شىعرى دىكەش، شىعرى كارىگەر و سەركەوتووى مندالانن (زيوەر، ۲۰۰۳: ۲۰۰۵).

ئهگهر ئهو شاعیرانهی باسمان کردن، رابهری شیعری مندالان بن له کوردستاندا، ئهوا دوای ئهوان دهسته یه کی دیکهی شاعیری به توانا، جلهوی قافلهیان گرته دهست، سهردهمییانهتر خوّیان به مندالان ناساند، ئهوانیش "فهرهیدوون عهلی ئهمین" (۱۹۳۳–۱۹۹۲) و "ع. ع. شهونم"، "کاکهی فهللاح" (۱۹۲۸)ن.

لیّره دا لهبهر کهمیی دهرفهت، ناتوانریّ وه کوو پیّویست له بهرههمی شیعریی نَهم سیّ شاعیره بکوّلینهوه، به لکوو تهنیا ناماژه به بهرههمه چاپکراوه کانیان ده کهین، له گهلّ خستنه بهرچاوی یه ک له بهرههمه کانیان.

فهریدوون عهلی ئهمین (۱۹۳۳-۱۹۹۳) ئهم بهرههمه چاپکراوانهی پیّشکهش به مندالان کردووه $^{\prime}$:

١- يالهواني دواروِّژ/ له گهل "عومهر عهبدولره حيم" دايناوه، (١٩٥٨)

۲- يياوه بچکۆلەکە (چيرۆک، شيعر) (۱۹۷۲)

۳- کارژۆله (چیرۆک، شیعر) (۱۹۷۲)

٤ - سێو (چيرۆک) (۱۹۷۲)

^{ٔ -} لیرودا تهنیا ناوی ئهم بهرههمانه دینین که تایبهتن به مندال، دونا ههر سیّ شاعیر بهرههمی دیکهشیان ههیه.

٥ - پاکژي (چيرۆک) (١٩٧٢)

٦- جووجه لهو بيٚچووه مراوی (چيروٚکی وهرگيٚردراو) (١٩٧٤)

۷- گەنمە شامى (چيرۆک) (۱۹۷۵)

۸- لهژیر چهتری کارگیکدا (۱۹۸۱)

۹- پیریکی ریش دریژ ههبوو (چیروٚک، شیعر) (۱۹۸۵)

تویژهری بواری مندالان "حهمه که ریم ههورامی"، لهباره ی شیعره کانی "فه ره یدوون عه لی نهمین "هوه ده لی : «له پوخسار و ناوه پوکدا، له کورت بری، ساف و په وانیدا، پوخته و لووسن؛ چونکه لهو شتانه وه دین که مندالان حه زیان لییه بیانزانن، نهوه نده په وهوره سالان به رله زارو کان ناره زووی خویندنه وه و بیستن و له به رکردنیان ده کهن؛ نهوه نده په وانن خویان ده خزانه ناو سنگی مندالانه وه و جینی خویان ده کهنه وه (که ریم ههورامی، ۲۰۰۵ ۲۱۰۸).

ئەمەش نموونەيەكە لە شىعرەكانى فەرەيدوون، كە تێىدا پاكوخاوێنى لاى مندال خۆشەويست دەكات، ھانى دەدات ھەمىشە پاكوخاوێن بێت:

ماله کهمان خاوینه پاکه وه کوو ئاوینه دایکم ئاوای مالیوه ئهلیّی یه ک پارچه زیوه دیسان خوّشم خاوینم قاپ و شووشه ناشکینم من ژوور پیس ناکهمهوه ناو مال تیک نادهمهوه ئهزانم که میوان هات

حەز لەمالى پاك ئەكات (گ: ئاوازى نەوبەھار، ٢٠٠١: ١٠٠)

"کاکهی فهللاح"یش (۱۹۲۸-۱۹۲۸) بههۆی ههردوو کۆمهله شیعری «چرۆ» و «جگهر گۆشهکان» و چیرۆکه شیعری «شیری ساخته»وه، بووهته یهکیک له ئهستیره بریقهدارهکانی شیعری مندالان.

با لهم شیعره کورت و ناسکهی کاکهی فهللاحدا ورد بینهوه که بهناوی «حهفتانه»یه و بزانین چوّن شاعیر هانی مندالانی داوه تاکو بخویّنن و کاتی زیّرینی خوّیان به فیّروّ نهدهن:

حەفتانە

شهممه: ههرچهن بخوینم کهمه یهکشهممه: خویندن نادهم بهگهمه دووشهممه: مهکتهب گوی و چاو و دهمه

بهشی دووهم- ئهدهبی مندالان

سی شهممه: خویندهواری ریگهمه چوارشهممه: رهوشتی جوان پیشهمه پینجشهممه: نهزانین ههور و تهمه ههینی: تهمه ل زور کویره زهینی (فهللاح، ۱۹۷۸: ۸۳)

«ع. ع. شمونم» تاكو ئيستا ئهم بهرههمانهي پيشكهش به كتيبخانهي مندالان كردووه:

۱ - جریوه (۱) شیعر (۱۹۶۱)

۲ - جریوه (۲) شیعر (۱۹۸٤)

۳- جریوه (۳) شیعر (۱۹۹۸)

٤- سەلكە/ شيعر (٢٠٠١)

٥ - ميروولهو مهل/ چيرۆک (٢٠٠٢)

٦- قەباللەي ريوى/ چيرۆك (٢٠٠٣)

۷- سروودی نویی قوتابیان/ شیعرو ئاواز (۲۰۰۳)

۸- سروودی کورد بۆ قوتابیان/ شیعر (۲۰۰٤)

۹ - شاری خۆشەويست/ چيرۆكەشيعر (۲۰۰۸)

ئەمەش نموونەيەكە لە شىعرە ناسكەكانى ئەو شاعيرە، كە تێيدا سەرزەنشتى ھاوڕێيەكى ھاروھاج و لاسارى خۆى دەكات، پێى دەڵى ھەتا بە خۆتدا نەچىتەوە و ھەڵسوكەوتت ڕێػ نەكەيت، من ئامادە نىم ياريت لەگەلدا بكەم:

لاچۆ لاچۆ دەى برۆ يارى ناكەم لەگەل تۆ تۆ ئەلىيى شىت و ھارى نازانی چۆنه یاری دار ئه کیشی بهسهرما جل ئهدرینی له بهرما به باز ئهچیته سهر کوّل فری ئهده ی بهرد و خوّل یا پال ئهنیی لهناکاو زامار ئه کهی دهموچاو وه کوو من نیت بزیوی فیری شهره جنیوی همتا وابی دهی بروّ

یاری ناکهم له گهل تو (گ: ئاوازی نهوبههار، ۲۰۰۱: ۹۰)

که باسی سهرده می شیعریی ئه و سی شاعیره ی پیشوو بکهین، ده بی ههندیک شاعیری دیکه شمان له یاد نه پیشو بکهین، ده بی ههندیک شاعیری دیکه شمان له یاد نه پیدری سهرده می ئه وانن و توانیویانه سهرکه و تووانه له کارواندا بهرده وام بن. ئیمه لیره دا ناتوانین به دریزی له م رووه وه بدویین، یه کهیه کهی ئه و شاعیرانه باس بکهین و بهرهه مه کانیان هه لبسه نگینین؛ به لکوو ته نیا به کورتی باسی دوو له م شاعیرانه ده کهین که به پراستی شوینی خویان له ئه ده بی مندالاندا کردووه ته وه نه وانیش هه دروو شاعیری دیار «له تیف هه لمه تا هم ورامی»ن.

لهتیف هه لمه تاکوو ئیستا، ئهوه ی ئیمه لیی ئاگاداربین، ۱۳ کتیب، نامیلکه ی شیعر و چیرو کی بو مندالان چاپ کردووه و هه تا ئیستاش ههر به ردهوامه و ئیستا یه کیکه لهناوه هه ره دیاره کانی ئه ده بی مندالان. جی خویه تی لیره دا نموونه یه ک له شیعره کانی له تیف هه لمه تبخهینه به رچاو که پیره میردیکی نه خوی نده واری لادییی، چون داخی ئه وه ی له دلله کاتی خوی بواری بو نه په خوساوه تاکوو فیری خوی بنووسی نووسین بینت؛ بویه هانا بو ماموستاکانی قوتابخانه ی گونده که ی ده بات، تاکوو فیری بکه ن چون بنووسی «کوردستان»:

پیرهمیردی پیرهمیردی چووه قوتابخانهی گوندی له حهوشه کهدا راوهستا دهورهیان لیّدا ماموّستا ها خالهگیان چیت گهره که.. ها خاله گیان پیرهمیردی بهستهزمان که لاواز بووبوو وه ک گوّچان

بهشی دووهم- ئهدهبی مندالان

وتی توخوا مامۆستا گیان فیرم ناکهی چۆن بنووسم: کوردستان (هەلمەت، ۲۰۰۵: ۵).

شایانی باسه تاکو ئیستا چهندین نووسهر لهباره ی لهتیف هه لمه و به رهه مه کانییه وه شتیان نووسیوه و ههندیک له شیعره کانیشی بو چهند زمانیکی بیانی و هر گیردراون. نووسه ری ئه م بابه ته ش له ۲۷ لاپه ره دا لیکو لینه و هیه دی که بیانی نهم شاعیره وه بلاو کردووه ته و (فه رهادی، ۲۰۰۸: ۲۰-۲۹). «عوسمان محهمه د ههورامی» شاعیریش، تاکوو ئیستا ۲۰ کتیبی به چاپ گهیاندووه. لهمانه ۱۳یان تایبه تن به مندالان. تاکوو ئیستاش له چالاکییه ئه ده بی و روشنبیرییه کانی به رده وامه.

شیعره کانی عوسمان ههورامی زوّربه یان به نووسین کورتن، به لام به ناوه پوّک دهولهمهندن، وشه کانی موّزیکی، لهسهر زار سووکن، شیّوازیّکی تایبه تیشی له شیعری مندالاندا ههیه.

عوسمان ههورامی لهم شیعرهدا وه ک پهروهرده کاریّک باسی قهلهم ده کات، گرنگیی قهلهم بوّ مندالان روون ده کاتهوه و ده لیّ:

ئهم قه لهمه

لابهری گشت دهردو خهمه

وشهی جوانم بۆ ئهنووسی

پرسیاری باش

شتی پاکم لی ئهپرسی

همموو ساتی

وه لامی راستم ئهداتی

وینهی گهشم بۆ ئه کیشی

بهم قه لهمه

خۆشی، شادیم دیته پیشی

ئهم قه لهمه

ئهم قه لهمه

لوتکهی رووناکیی سهردهمه

چهنده بهدل هۆگری بم

چهنده بهدل هۆگری بم

ئيستاى شيعرى مندالان:

دەتوانىن بلّىنىن ئىستاى شىعرى مندالان، چ لەرووى چەندايەتىيەوە و چ لەرووى چۆنايەتىيەو، مايەى دلخۆشىيە، ئىستا كە دەيان شاعىرى بوارى مندالانمان ھەيە كە توانيويانە خۆيان بە مندالان ئاشنا بكەن، بە گەرموگورىيەوە شىعرەكانيان بلاو بكەنەوە.

ئەوەى زیاتر رِیْگەى لەبەردەم شیعرى مندالاندا خوّش کردووه، ئەوەیه که ژمارەیه کى بەرچاوى گوڤارى مندالان له کوردستاندا هەیه و شاعیران دەتوانن بەرھەمه کانى خوّیانیان تیدا بلاو بکەنەوه، سەرەراى بوونى ھەندیک دەزگا بو بلاوکردنەوەى کتیبى مندالان، ھەروەھا تا رادەیه ک ھوشیار بوونى کوّمهلگا له گرنگى پیّدان به مندال و بەھەند وەرگرتنى کیشه کانیان.

لیّکوّلینهوه له ئیّستای شیعری مندالان، کاریّکی هیّنده ئاسان نییه و رهش کردنهوهی دهیان لاپهره و خوّ تهرخان کردنی پیّ دهویّ، جگه له نهبوونی ئهو پیّوهندییه توندوتوّله لهنیّوان بهشه کانی کوردستاندا و به زهحمه تا گهیشتنی چاپهمهنییه کانی ههر بهشیّک بوّ بهشه کانی دیکه.

که باسی ئیستای شیعری مندالان بکهین، پیویسته ئاماژه بهمهش بدهین که ئیستا له کوردستانی ئیراندا دهسته یه که باشی شاعیر و چیرو کنووسی مندالانمان ههیه، که به گور و تینیکی زورهوه ههولی پیشخستنی ئهده بی مندالان دهده ن به به به به دهوامی بابه ته کانیان بالاوده که نهوه.

کوردستانی رۆژههلات ههر له کونهوه مهلبهندی شیعر و ئهدهبیاتی رهسهنی کوردی بووه و تاکوو ئیستا چهندین کهله شاعیری پیگهیاندووه که میژووی ئهدهبی کوردی به شانازییهوه ناویان دههینی و بهرههمهکانیان بلاوده کاتهوه.

سهبارهت به ئهدهبی مندالانیش، کومه لیّک شاعیرو چیرو کنووسی دهست رهنگین توانیویانه گهشه به شیعرو چیرو کی مندالان بدهن، لهمانه تهنیا وه ک نموونه: مستهفا ئیّلخانی زاده و ئهمین گهردیگلانی، سه لاحی نهیساری، خالد ئه حمه دی، سیمینی چایچی، شیلان گهیلانی، لهیلا سیمایی، عهبدولره حمان فههیمی و چهندی دیکه ش.

پێویسته ئاماژه بهوهش بدهین که ئێران یهکێکه له ولاته ههره پێشکهوتووهکان، سهبارهت بهگرنگیدان به ئهدهب، رۆشنبیری، رۆژنامهنووسیی مندالان.

لیّره دا، که زوّر به کورتی باسی شیعری مندالان ده کهین، جیّی خوّیه تی نموونه یه ک له شیعری یه کیّک لهو شاعیرانه بیّنینه وه که پیّشتر ئاماژه مان پیّ کردن، بوّ ئهم مهبه سته ش شیعریّکی «خالد ئه حمه دی»ی ناسراو به «هوّزان»مان هه لّبژارد.

هۆزان توانى به نامیلکه شیعرى «ههلاوه مهلاوه» خۆى به مندالانى کوردستان، تویژهرانى ئەدەبى مندالان بناسینین. ۱۰

_

^{ٔ -} دوای دهرچوونی ئهم کوّمه له شیعره به ماوهیه ک، نووسهری ئهم بابه ته لیّکوّ لینهوهیه کی ۱۳ لاپهر هیی لهبارهی شیعره کانی هوّزانهوه له گوّقاری نووسهری نویّ ژماره ٤١ی نیسانی ٢٠٠٨دا بلاو کردهوه.

بهشی دووهم- ئهدهبی مندالان

هۆزان که باسی کوّلاره دهکات بوّ مندالّ، دهزانیّ مندالّ چهند حهزی له دروست کردن و ههلّدانی کوّلارهیه، بوّیه زوّر ورد و جوان بهشیعریّکی برگه کورت باسی کوّلاره دهکات، دهلّیّ:

بادێ، بادێ

كۆلارەكەم

بەھىزى با

وه حهواخهم

له قاقەز ەو

سووکه وهک کا

هەلدەسوورى

به ئەمرى با

ئينجا بەردەوام دەبيت، دەلى:

تۆزى بەنى

بۆشل دەكەم

ئەوانى دى

وهدوا دهخهم

كۆلارەكەم

دەرواتە بان

تاكوو داگير دهكا

ئاسمان (گ: هەنگ، ۲۰۰۷: ژ۲۳٦).

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

ئەنجام

- ١ ئەدەبى مندالان بەشێكى گرنگى ئەدەبى ھەر نەتەوەيەكەو چەند لقى لى دەبىتەوە.
- ۲- ئەدەبى مندالانى كورد زياتر لە ۳۰۰ سالە ھاتووەتە ناو ئەدەبى كوردىيەوە، بەلام تاكو بىستەكانى سەدەي بىستەمى زايىنى گەشەيەكى ئەوتۆي بەخۆيەوە نەبىنىبوو.
 - ٣- به هاكان شوينيكي دياريان له ئهده بي مندالاندا ههيه.
- ٤ شاعیره پیشهنگه کانی بواری مندالان، له سهره تاوه کاریگهری ئهده بی مندالانی تورکی، عهره بییان پیوه
 دیار بوو و سوودیان له ئه زموونی شاعیره پیشه نگه کانی ئهوان و هر گر تووه.
 - ٥ قوتابخانه فهرمييه كاني دمولهت روّليان ههبووه له هاندان و پيٚشخستني ئهدهبي مندالان.
- ۲- لايەنى پەروەردەيى، نەتەوەيى بەسەر شيعرى مندالاندا زالە، گيان لەبەرانىش شوينىكى بەرچاويان لە
 ئەدەبى مندالاندا ھەيە، بەتايبەتى لە چيرۆكدا.
 - ٧- گوڤاره كوردىيەكان تارادەيەك رۆليان لە بلاو كردنەوەي ئەدەبى مندالاندا ھەبووە.

بهشی دووهم- ئهدهبی مندالان

پەراويزو سەرچاوەكان:

- ۱- ئامیّدی، سادق بههائهدین (۱۹۷۹) نوّبههارا سهیدایی مهزن ئهحمهدی خانی، بهغدا، له بالاوکراوهکانی کوّری زانیاری کورد.
- ۲- دزهیی، عهلی فه تاح (۱۹۸۵) نهوبههاری خانی، ئهحمهدی شیخ مارفی نودی، ههولیر، چاپخانهی روشنبیری.
- ۳- فەرھادى، لەنجە حەمەسالى (۲۰۰۲) ھەلسەنگانى بەھاكانى ناو گۆۋارەكانى مندالان دواى راپەراين،
 باسى دەرچوون، بەسەرپەرشتى پرۆفيسۆرى يارىدەدەر كەرىم شەرىف قەرەچەتانى (چاپ نەكراوە).
- ٤- سليمان، ميخائيل وديع (١٩٧٥) القيم والتطور الاجتماعي، الكويت، المجلس الوطني للثقافة والفنون والادب.
- ۵- حوسیّن، هیمداد (۲۰۰۲) **گوقاری گروگالّی مندالانی کورد و سهرمتای روّژنامهنووسیی پهرومردهیی،** ههولیّر، چاپخانهی وهزارهتی پهروهرده.
 - ۲- کەرىم شەرىف، محەمەد (۱۹۷۱) فۆلكلۆرى يارىيەكانى كوردەوارى، كەركووك، چاپخانەى شىمال.
- ۷- کەرىم ھەورامى، حەمە (۲۰۰۵) **ئەدەبى مندالان** بەشى يەكەم، لە چاپكراوەكانى كۆ_پى زانيارى كوردستان.
 - ۸- زیّوهر، مهحموود (۲۰۰۳) **دیوانی زهیّوهر**، ههولیّر ، لهبلاو کراوه کانی دهزگای ئاراس.
- ۹- كاكهى فهللاح (۱۹۷۸) جگهرگۆشهكان، بهغدا، له بلاوكراوهكانى دەزگاى رۆشنبيرى، بلاوكردنهوهى كوردى، چاپخانهى (دار الحريه).
 - ۱۰ گۆڤارى ھەنگ (۲۰۰۹) ژمارە ۱۵۷، تشرینی يەكەم ل.۱۱.
- ۱۱- فهتاح، محهمهدر هشید (۲۰۰۹) نموونهو لیکوّلینهوه له ئهدهبی مندالانی کورد، ههولیّر، چاپی دووهم، له بلاوکراوهکانی زنجیره کتیّبی مندالان (۵۸)، چاپخانهی روّشنبیری.
 - ۱۲ هەلمەت، لەتىف (۲۰۰۵) منال، بووكەشووشە (شيعرو چيرۆک) ، سليمانى، چاپى دووەم.
- ۱۳ فەرھادى، حەمەسالاح (۲۰۰۸) **لەتىف ھەلەمەت، شىعرى مندالان،** گۆڤارى (نووسەرى نوێ) ژمارە ٤٣، تشریني يەكەمى.
 - ۱۶ عوسمان محهمه ههورامي (۲۰۰۹) **ئاسري گهش،** سليماني، چايخانهو ئوفسيتي ديلان.

بەشى سىييەم- فولكلۆر

ئاوردانه و ه یه ک له ینکهاته ی «لایه لایه » کوردیه کان

عەلى مەحموودى -

كورته:

لهوانهیه کۆنترین دیارده له ویژهی زاره کی منالاندا، «لایه لایه» بی که به که لک و مرگرتن له مووسیقای ناوه کی، خوشهویستی دایک به منال گری ده دات. ئهم مووسیقا هاوبه شه ژنانهیه، ده نگی ئاشنای ژیان و ئهوینی مروّقه. جوّراوجوّری «لایه لایه کانی کوردی، ئهم پرسیاره دیننه ئاراوه که ئاخوّ پیّکهاته و ناوه پوّکی لایه لایه لایه لایه کان، چ جیاوازیه کیان پیّکهوه ههیه؟ لهم وتاره دا، ههول دراوه تا پیّکهاته و کاردایی لایه لایه کانی زمانی کوردی، ویّرای پالپشتی به زاراوه کانی کوردی سوّرانی بیّنیته بهر باس و لیّکدانهوه. رهوتی تویژینهوه، پهووشتی ئیسنادی و کتیبخانه یه و له سهر بنه مای شی کردنهوه ی ناوه پوّکه. سهرچاوه ی ئهم کاره ش کتیبی «ژانه ژین» که هوّیه کهی تیّر و تهسه لی ئهم کتیبه له چاو سهرچاوه کانی تر. تاوتوی کردنه کان بهمهمان بوّ ده رده خهن که پیشه دار بوونی لایه لایه کان له چهمکگه لی وه ک سرووشت، ئایین و ریّساکان، بوّته هوّی مانه و و گواستنه وه ی و گواستنه وه ی و گوهه کان و گواستنه وه ی بایه خه کان، پیّوه ره باوه ری پیّکراوه کان و رهوشته باوه کانی کومه لایه تی کوردی بیّد و می بایه خه کان، پیّوه ره باوه ره کان و رهوشته باوه کانی کومه لایه تی به منال، ده توانن له کاردایه کانی لایه لایه کی دودی بین کومه لایه کی کوردی بوّته هوّی دابه ش به ونی لایه لایه کان به دوو به شی سهره کی لایه لایه ی سرووشتی و ژبانی کومه لگه ی کوردی بوّته هوّی دابه ش به بونی لایه لایه کان به دوو به شی سهره کی لایه لایه ی سرووشتی و دهسکرد، که له ته وه ره کانی حهماسی، کومه لایه تی به بایینی، سیاسی و به ره نگار بونه و خویان ده بیننه وه .

وشه سەرەكىيەكان: لايەلايە، كوردى، فۆلكلۆر، ويژەى منالان، پيْكھاتە، ناوەرۆك.

⁻ ماستەرى زمان و ئەدەبى فارسى.

يێشەكى

کهلتووری کوردی، ویرای میژوویه کی بهربلاو و جوگرافیایه کی چهن پارچه، چاندیکی دهولهمند و له ههمان کاتیشدا دهست لینهدراوه. ئهم ولاتهی کوردان تیدا نیشته جین به هوی دراوسییه تی له گهل گهلانی دیکه - که ههرکامیان خاوهن کهلتووری تایبه تن - تیکه لاویه کی یه کجار زوری فهرههنگی تیدا بهدی ده کری؛ ههر ئهمهش بوته هوی ئهوه که دانانی سنووریک له نیوان ئهم فهرههنگانه دا کاریکی ئهستهم و دژوار بیت.

فۆلكلۆر يان كەلەپوور، روانگە، دەروونناسى و هزرى خەلكانە سەبارەت بە فەلسەفە، ئايين، زانست، ناوەند و بنكە كۆمەلايەتيەكان و جيرن و بۆنەكان، هۆنراوەكان، ئاوازەكان، ئەفسانەكان و گشت هونەرە رەمەكيەكان لەخىرى دەگریت (بيهقى، ١٣٥٦، ١٠؛ به گوازتنەوە لە تاریخ ادبیات كودكان: ج١٠).

فۆلکلۆرى كوردى به گشتى و لايەلايەكان به تايبەتى، سامانيكى چروپر له يادەوەرى ميژوويى و نەستى به كۆمەلى گەلى كوردە. له ناو ويژەى زارەكى و فەرھەنگى گەلدا، ئاوازەكان (ترانه) جيگه و پيگەيەكى گرينگيان ھەيە. ئەم ئاوازانه -كە ناخى خەلكى ئاسايى خولقاندوونى و پتەوى كردوون - ھاوكات لەگەل فەرھەنگ، نەتەوە و زمانەكاندا خۆيان لەگەل بارودۆخە كۆمەلايەتيەكان و گۆرانكاريەكان پەروەردە كردووه.

ر موانی و ساده و ساکاری ئاوازه ر ممه کیه کان به جوریکه که پیویستی به تیرامانی قوول نییه و به ئاسانی لییان ده گهین. لهوانه شه کورتی ئاوازه کان، ئهم راستییه مان بو شی بکهنه وه که کومه لگهی لادییی، کاتی چهنده له لا گرینگ بووه (سادات اشکوری، ۱۳۷۷: ۱۶). له ناو ئاوازه کانیشدا، «لایه لایه کان» یه کیک له سهره تاییترین شیوازه ناسراوه کانی موسیقا و ویژه ی منالان له جیهاندان که لهوانه یه تهمهنیان به دریژایی میژوو بی؛ لهوکاته وه که یه کهمین دایک واته حموا بو مناله کانی خوی هابیل و قابیل لایه لایه کهری.

رەوتى لىكۆلىنەوە

رەوتى بەكارھاتوو لەم لىكۆلىنەوەدا رەوشتى ئىسنادى و كتىبخانەييە، كە لە فىشنووسى لە سەر لايەلايەكانى كوردى سۆرانى كەلگوەرگىراوە. بە ھۆى ئەمە كە تا ئىستا تەواوى لاىلايەكانى كوردى كۆ نەكراوەتەوە و لە چاپ نەدراوە، بە ناچار بناغەى كارەكە لەسەر كتىبى «ژانەژىن» دانراوە كە كۆى ٥٠ لاىلايەى كوردى لە خۆ دەگرىخ. لەم لاىلايانەدا، تەنانەت ٣٥ دانە بە زاراوەكانى سۆرانىن. لەم ژمارانەشدا ٤ دانە دەسكردى شاعىرانى بە ناوبانگى كوردستانن. كەواتە ٣١ لاىلايەى ئەم پەرتووكە ھاتوونە بەر تويژينەوە و ھەلسەنگاندن. لەم لىكۆلىنەوەدا ھەول دراوە پىكھاتەى ئەدەبى و ناوەرۆكى لاىلايەكان ھەروەھا ھىماكانى بىنەرەتى بەكارھاتوو لە ناو لايەلايەكان زەق بكرىتەوە پىوەندى ئەوان لەگەل ناوچەكان و شىوەى ژيان و بىلەردۆخە كۆمەلايەتىكانى كوردى بە كورتى باسى لىۋە بكرىخ.

لاىلايه چىيە؟

وشهی «لای لایه» له زمانی کوردیدا به واتای گۆرانی دهخهوکردنی زارۆک دهوتری (ههژار، ۱۳۲۹: ۲۵۷). ئهم وشهیه له بنهرهتدا وشهیه کی «ناودهنگه» که خوّی له خوّیدا مانایه کی نییه؛ به لام بهم ئاواز و دهنگه

بەشى سێيەم- فولكلۆر

تایبهتیانه دەوتری که دایک یان کهسانی تر وه ک «دایه» به شیّوازیکی نهرم ونیان بو منالی تهمهن ژیر پینیج سال ده یچرن تا کوّرپه له ناو لانکه یان له سهر لاقی دایکدا هیّور بیّتهوه، ئوّقره بگری و خهوی لیّبکهوی. په گوردییه، پنی دهوتری «لالایی». له نووسراوه فارسیه کانی پیّش ئیسلامیشدا که هاوره گهزی زمانی کوردییه، پنی دهوتری «لالایی». له نووسراوه فارسیه کانی پیّش ئیسلامیشدا که تهمهنیان له نووسراوه کوردیه کان زوّرتره، هیچ نموونهیه ک لهم وشهیه نابیّنریّت. ویده چیّت ناوی دیکهی بووبیّت و یاخود ههر بوونیکی نهبووبیّت(؟) له وشهنامهی «برهان قاطع»دا، وشهی «بنگره» هاتووه که به واتای «لالایی» دیّ. بنگره به ئاواز و لوّره یه ک دهوتری که ژنه کان له کاتی نواندنی مناله کاندا ده یچپن. له وشهنامهی «دهخدا»دا ئهم وشهیه به واتای دهنگ و ئاواز. پیّشبهندی ئهم وشهیه «بن»ه که له «فهرههنگی بیّهدینان»دا هاتووه، به مانای بهند و حهبس. بهم جوّره وشهی «بنگره» به واتای دامر کیّنهری فوهرههای «کهری منال به به واتای دامر کیّنهری فارسی، هاوسهنگی «للّه»یه به واتای «دایه» و ههروه ها ده کری به جیّگهی خهویش بگوتریّ. ده کری دووپات بوونه و ی دروست بوونی ئاوازیک (محمّدی و قایینی، ۱۳۸۲: ۲۸-۲۸).

ههروهها له زمانی ئینگلیزیدا به لایلایه دەوتری «Lullaby» که هاودهنگییه کی فراوانی له گهل وشه کوردی و فارسییه که ههیه.

شيوازي لايلايه چرين

لایهلایه ئهم هوزراوه ساکاره که به دهنگیکی ئارام و نزم به دوو شیّوه دهوتری: یان به خاوی دهخویندری و له نالاندن ده چی و یان به خیرایی دهوتری و له گورانی و پیّههلگوتن ئه چی. له همردوو حالهتدا دایک، ویرای ئهمه که به ئهسپایی دهقی لایهلایه که ده لیّ، مناله کهی ناو بیّشکه یان سهر قاچی راده ژیّنی. له سهرهتادا به دهنگیکی بهرزتر و ورده ورده دهنگی نزمتر ده کاتهوه و له گهل خهوتنی منال، کوّتایی به لای لایه دی دی. ئاههنگی لای لایه، میهرهبانی، ههستی دایکانه و هیّور کهرهوه له گهل خوّیدا بو منال به دیاری دیّنی. دایک یه کهم نووچه کان بو مناله کهی بهری ده کا. دایک به وتنی لای لایه، بوونی خوّی بو منال مسوّگهر ده کا و منال به قووچاندنی چاوه کانی، متمانه به دهنگی بلاویّنی دایکی ده کا و ههستی هیّمنایهتی تهواوی جهستهی داده گری و له دنیای پر له ههرا و هوریای بیداری ده چیّته ناو دنیای خهو و ئاسووده یی.

كورته ميژوويهكي ويژهي منالان

کونترین نووسراوهی ویژهی منالان له جیهاندا « داری ئاسوّریک» یان «نهخلی بزن و یادگاری زهریران»ه که تهمهنی دهگاته ۳ ههزار سال پیش زایین. له ئیّرانی باستانیشدا بهشیّک له ئاویستا وه ک بنهمایه ک بوّ فیّر کردن به کارهاتووه (خدابنده، ۱۳۸۸: ۱). ههروه ک ههموو بهشه کانی تری جیهان، ویّده چی له کوردستانیشدا

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ویژه ی تایبهت به منالانمان نهبووبیّت. تهنانهت ده کری ئاماژه به V یا یه یا یه یه یه یه یه یه یه یه وه ک به یه یه ویژه ی زاره کی میژووی سهرهه لادانی روون و ئاشکرا نییه. ئه مه ی روونه نهوه یه تا زه مانی شوّرشی مه شرووته له ئیراندا به یت خانی له کور دستاندا باو بووه و پاشتریش تا ئهم کوتاییانه هه ر به رده وام بووه. به لام له گه ل دابه زینی که لتووری شارستانیه ت وه پشتگوی خراوه. «ئه حمه دی خانی» (۱۲۰۰ - ۱۷۰۷ ز) یه که مین شاعیر و نووسه ری کورده که بو منالان ی کورد ۳ سه ده پیشتر په رتووکی «نه وبه هاری منالان»ی نووسیوه که وشه نامه یه کی عه ره بی - کورد یه .

پاش خانی، تا ۲ سهده هیچ کتیبیک بلاو نه کراوه تهوه. ههتا سالای ۱۹۲۰ زایینی که «پیرهمیرد»ی شاعیر دوای گهرانهوه له تورکیهی عوسمانی شیعرگهلی زوّری تایبهت به منالان هونیوه تهوه. له سالی ۱۳۲۶ی ههتاویدا، پاش دامهزراندنی کوماری مههاباد، گوقاری «گروگالی مندالانی کورد» به سهرپهرشتی قادر مودهررسی به شیّوهی مانگانه له چاپ دراوه (محمّدی و قایینی، ۱۳۸۲: ۱۳۸۷: ۱۰۲۲و۲۱۷). پاشان رهوتی بلاوکراوه کانی تایبهت به منالان له پارچه کانی کوردستاندا له قوناغه میژووییه کانی دواتردا تایبهتمهندی خوّیان ههیه که ده کری ههویّنی تویّژینه وهی چروپری دیکه بیّت.

تايبهتمهنديه كشتيهكاني لايلايه

لایلایه کان یه کهمین شیعرگهلیّکن که ته تانه به هوّی ناهه نگ و موّسیقایانه وه بوّ منالان بیّراون. لایلایه له پیّگای ناهه نگه و پیّوه ندیّکی سوّزدارانه له نیّوان دایک و منالاها ساز ده کات. ههر نهم مووسیقایه شی کهمین هوّکاری پیّوه ندیه کهیه. منال له سهره تادا له مانای وشه کانی لایلایه ناگات و لهوانه یه دواتر ههست به ماناکان بکات. وشه کانی لایلایه کان ساده و ساکارن و له زوّربه ی کاته کانیشدا به دوورن له چوارچیّوه کانی عهرووز و له بواری هه لبه ستوانیدا کرچ و کالّن. ههر نهمه ش به لگهیه که سرووشتین و له پیژه ی ویژه ی زاره کی داده نریّن؛ نه ده به به ههمهیّنه ره کانیان نه ناسراون.

لایهلایه کان له سهرانسه ری جیهاندا، سیّ رهههندی هاوبه شیان ههیه: رهههندی شاعیرانه (له ناوه روّک، کیّش و قافیه دا)، رهههندی مووسیقایی (به ریّ بردن به مووسیقا) و رههندی شانوّکارانه (به ریّ بردن ویّرای جووله و رهونی تایبه تا) (حجازی، ۱۳۸۵: ۱۵۱). هیلّکاری ژماره ۱ ئهم رههندانه مان نیشان ده دات:

بەشى سێيەم- فولكلۆر

لایلایه کان له جۆری ویژهی ههل و دهرفهتن؛ واته له سات و کاتی تایبهتدا دهوترین و چونکه چیژ و کهیف و خوّشی دهدهن به بیسهرانیان، نازناوی «دایکی ئاوازه ئاسمانی»یه کانیان ییّدراوه (خدابنده، ۱۳۸۸: ۱).

پیشینهی تویژینهوه

ليكۆلپنهوهكان بۆمان دەردەخەن كە تاكوو ئيستا -تا ئەو جيپەي من ئاگادار بم- توپژينهوەپيكى تير و تهسهل له مهر پیکهاته کانی لای لایهی کوردی ئهنجام نهدراوه. گرینگترینیان بهرههمی «سهلیمی و کههریزی»یه، که ویرای کو کردنهوهی ۵۰ لایلایهی ناوچه جوّراوجوّرهکانی کوردستان، کورته باسیّکیان به زمانی فارسی لهسهر ههر کام کردوه و ئینجا لایلایهکانیان به زمانی فارسی وهرگیراوهتهوه. گهورهترین رەخنە لەم كارە پر بايەخە ئەمەيە كە پشتى بە ميتوديكى زانستى ئەوتۆ نەبەستووە و زۆرتر لە كۆ كردنەوە دەچىخ. بەرھەمەكانى تريش زۆرتر خويان بە كۆ كردنەوە سەرقال كردووە تا لىكدانەوە. ھەر بۆيە باسيان لٽو وناکه ين. '

يۆلنن كردنى ينكهاتەي لايلايە كورديەكان

لاىلايه كورديه كان له رووى پيكهاتهوه ده كرئ دابهش كرين به دوو بهشهوه:

۱. لایلایه سرووشتیه کان که ساختهی ههست و نهستی دایکانی نهناسراوی کوردستانن که به دریژایی مێژووي گەلى كورد خولقاون.

۲. لایلایه دهسکرده کان که ههستی ناسک و جوانی شاعیرانی ناوداری کوردستان ئافراندوونی.

له دریّژهی وتاره کهماندا ههول دهدهین به وردی و به هیّنانهوهی نموونه باسی نُهم دوو بهشه بکهین.

۱) لایلایه سرووشتیهکان:

ٔ - بۆ زانیاری زیاتر بروانه لاپهرهی ۱۹ی کتیبی ژانهژین.

تایبهتمهندی ئهم بهشه له لایلایه کان ئهمهیه که به گشتی خاوهن چهمکگهلی ساده و ساکارن و زوّرتر ههویّنی خوّیان له سرووشت و چوارچیّوه ناوچهییه کانی کوردهواری وهرده گرن. چوارچیّوهی سوّزداری و دهی و ناوه کی ئهم لایه لایانه ئهوهنده به هیّزه که توانیویه تی له دریّژهدانی پیّوهندی له نیّوان منال و دایک و ئاقاره کوّمه لایه تیه کاندا روّلی بهرچاوی ههبیّت. ههر ئهمهش بوّته هوّیه ک بو ئهمه که به دریژایی میژوو دووباره ببنهوه. ده کری ئهم بهشه گرینگه بهم شیّوازانه ی خواره وه پوّلیّن بکریّت:

۱-۱- دەستەيەك لە لايەلايەكان ئاوات و خۆزگە، خۆشى و هيواى دواړۆژى دايكانن بۆ منالان

ئەو لاىلايانەى لەم خانەيەدان، خۆشيان لە چەند تەوەرەى نزىك لە يەك پىكھاتوون كە ئاماۋەيان پىدەكەين.

۱-۱-۱ دایک ناواتهخوازی گهوره بوون و بهرههم هاتنی منالهکهیهتی و باشترین ههلومهرجی ژیان بۆ کۆرپهکهی دهخوازی؛ بۆ نموونه:

لایلایهت بۆ دەکهم به دلّی پر خهم/بهلکوو گهوره بیت بگهیته بهرههم (ژ ۱٤۱ :۱۳) یان:

روّله خەنە گلەبانت بىخ / مەخمەر جلى تاژيانت بىخ / دار سەندەل گۆچانت بىخ / سابلاغ ئىسترخانت بىخ / تاران جىلگاى تاژيانت بىخ / دايكت بەقوربانت بىخ (۱۱: ۱۲)

لهم ئاوازه جوانه دا دایک گهره کیه تی که مالّی مناله کهی کاتیّک گهوره دهبیّ، وه ها پرشکوّ و خوّش بی که سواخی بانی ماله کهی، له خهنه بیّ، وه ک ئامرازیّکی جوان و پربایه خ. تهنانه ت به نهمه ش رازی نابیّت و ئاواته خوازه تاژیه که شی جلی مه خمه ری له به ردا بیّت و

به ورد بوونهوهیه کی تر ده توانین میژووی خولقاندنی ئهم لای لایه بوّ سهرده میّک بگیّرینه وه که دوو شاری تاران و سابلاغ دروست کراون، که واته میژووی سازدانی ئهم لای لایه زوّر کوّن نییه.

۱-۱-۲ دایک ئاواتهخوازه منالهکهی گهوره بی و ژیانی هاوبهش پیکبینی و ئهمیش بهشداری زهماوهندیان بی. تهنانهت له هیندیک شویندا مهرجیش بو چونیهتی زهماوهندهکه دادهنی. لهم بهشهدا، جاری وایه، حهز و ئاواته پهنگ خواردوهکانی نهستی دایک سهر ههالدهدا و دیته بهرچاو.

بۆ نموونە:

نینای نینای نیناوی / دهی نیّم له ناو کهژاوی / بوّ کوړی حاکمی روّژئاوی (ژ ٦: ٤٤)

یان:

به کهس کهسانی نادهم به کهس کهسانی نادهم له کهس کهسانی کهسی کهسانی کهسی کهسانی کهسی

به پیواز و سیری نادهم به پیاوی پیری نادهم به زیری سووری نادهم به ریّگای دووری نادهم دەپبا دوورە ولاتى نايدهم به كوره خەياتى مالّی زوره و زوو دهیبا نایدهم به خانی بهبا بیکا به دهسکه گولی دەيدەم بە حەمە خولى

بینیّته بانی دلّی (۹- ۲۰)

لیره دا دایک به ویه ری ورد بینییه وه، ناگاداری داهاتووی کچه کهیه تی که به هوی نه ریته باوه کان، نه دری به کهسانیک که ژن وهک کالا و ئامرازیک چاو لیده کهن و به ینی ئهزموونی خوّی، «حهمهخولی» وهک هیّمای خۆشەوپستى بۆ بەردەوام بوونى دالخوازانەي ژيانى هاوبەشى كچەكەي دەست نيشان دەكات و بەم جۆرە يشت له ههموو هيما مادديه باوه کان ده کا.

رۆلە رۆژى بژيم و بمينم / حەوت ژنانت بۆ دينم (۱۲- ٦٦)

یان:

لایلایهت بوّ ده کهم تا یی خهیال بیت / بوّ خوّت پهروهردهی کوری منال بیت (ژ۶۳: ۱٤۱)

۱-۱-۳- دایک ئاواتهخوازه مناله کهی گهورهبی و له ههمان کاتیشدا ئهمه ک ناس بیت و دایک و باوک له ژێر سێبهريدا بحهسێنهوه. بۆ نموونه:

ر ہببی روّله عومرت ههزارسال بیّ/ و بوّ من ببیهوه بهردی بناغیّ $((2 \land 2) \land 2)$

یان:

چەند چاک و پیرت بۆ دەخولیمەوە / له بەر سیبەرت بحەسیمەوە (ژ٤: ۳۵)

۱-۱- دایک هیواداره مناله کهی لهش ساخ و سلامهت بی و دوعای خیری بو دهکات؛ تهنانهت بو نهم كهسانهي مناليان نييه، دوعاي به ئاوات گهيشتن و منالبوونيان بوّ دهكات. بوّ نموونه:

دەبنوو رۆلە خەوى خيرت بي/ نوشتەي يياوچاكان لە ژير سە رت بي (ژ٤: ٣٥)

یان:

همى لاىلايه، بۆ خەوت نايه/ دەردت له بابم، قهزات له دايه خودا و ینغهمبهر ئاگادارت بی/ ئهو دایکه پیره به قوربانت بی (ژ ٤: ٣٦)

یان:

راوه کهت هه لگرت بو یاجی بلاغی / یا خولا بتبینم ههر به لهش ساغی (ژ ۷: ٤٨)

يان:

لایلای راده کهم لایلای دهرویّشی /خوابکا کوره کهم هیچ کوورهی نهیشی (ژ ۲۲: ۸۹)

یان:

ههرکهس ههسی لهم ویّنه / خواگیان توّ لیّی مهسیّنه ههرکهس نیهسی لهم ویّنه / خواگیان توّ پیّی بنویّنه (ژ ۲۵: ۹۶)

۱-۱-۵ دایک تووک و نزای ناحهزان و نهیارانی مناله کهی ده کا و کۆرپه کهی خوّی له ههموو کهس جوانتر و ریّکوییّکتر دهزانیّ. بو نموونه:

هه رچی کورم بانگ نه کات/ خهله له خهرمان نه کات/ سالی جاری نان نه کات همرچی کورم نه لاونی / کهرهی به هار نه تاونی (ژ ۱٤۲: ۱٤٦)

یان:

لای لای راده کهم وه گول قرمزی / خوابکه بهد گویان چرایان نهسوزی لای لای ده کهم تا خور بنیشی / خوابکهی دوژمنه کانو وه شادگ نهنیشی (ژ۲۲: ۸۹)

یان:

کوپی من زوّر ئازیزه / له پوّم و عهجهم به پیّزه / له به رده میا که نیزه / بوّیه به ده عیه و فیزه (ژ٤٤: ١٤٦) یان:

له بهرت مرم ههندیشی/تۆز له بالات نهنیشی/بۆ خۆی جوانه بابیشی/کهس ناگاته خاریشی (ژ۲۶: ۱۳۹)

۱-۱-۳- دایک له خوّشهویستی زوّری مناله کهی، خوّی و مال و حال و داراییه کهی به قوربان ده کات و بهم جوّره ئهوپهری سوّز و ئهوینی خوّی راشکاوانه دهرده خات. وه ک ئهم نموونانه:

قهزات له خوّم له مامرم/ له دمور و پشتی قهبرم / روّژیّک نه تبینم دممرم (ژ ۱۹: ۸۵)

یان:

ئی کوری کییه؟ کور کوری کییه / ئییه کوری خوّمه / تهنیا نیهمی وه گهنج دونیا (ژ۲٤: ۹۳)

یان:

مالَّم بوِّچييه گهنجي به كوِّ بيِّ؟ / گهدايي ده كهم، چاوم له توّ بيّ (ژ٨: ٥٧)

یان:

قهزات کهفی له گیانم/ دوربیّ له چاوهکانم قهزات له مالّی مهری /مهره کهت له دموری گهریّ قهزات له مالّی بزنیّ / کوّلکه موّکهی ههلّکزیّ (ژ۱۷: ۸۱)

۱-۱-۷ دایک شیر خواردن و هه سوکهوته شیرینه کانی منال و دهنگی لانکه که ی به چهمکه ناوچه ییه کان ده شوبه پنی؛ تهنانه ت به شیوه یه کی پوخت و پاراو و شاعیرانه. بر وینه:

خه پله خه پانی کردگه / دهم له مهمانی کردگه

خەپلە خەپى خۆمانە/ نايدەينە دەس بێگانە (ژ۲۸: ۱۰۰)

یان:

قوربانوو بم هممیشه / گهردن گولاو و شیشه خوا بمکا به تووتی /قهپیّ بگرم له لووتی ههتوّل هات و ههتوّل چوو / همتوّل گولّی عهمبهر بوو (ژ۲۵: ۹۶)

يان:

وه ک بازی له سهر چهنگی / شهمامو کهی ههفت رهنگی /کوره که چهنده چهلهنگی (ژ۶۲: ۱۳۹)

یان:

بەرخى خۆ رادەژینم / ناوى خواى له گەل دینم جا بەخیر و به شایه/ له لانكى دەردەھینم ((١٥٥: ٧٤)

یان:

لانکێکت بۆ دهکړم، لهوانی دهخړخالدار، ئهگهر وهگیرم بکهوێ ائدوه له کوێستانان دێتهوه، قاسپهقاسپی کهوێ / نازانم نه گرمهی دهڕاوچییانه / نه هۆهۆی جووتیارانه له سهر زهوێ/ وهره ڕۆله خهوی خێرت بێ / ئهوه مهړی دهنیوهڕۆیه، دێتهوه سهر چێشتهنگهوێ / نازانم نه خرمهی بازنه و خرخالی دهشهنگه بێریانه / ووقاپ و مهنجهلان دهکهوێ (ژ٧: ٤٧)

ههر وه ک دهبینری، هوّنهری ئهم لای لایهی کوّتاییه به کارامهیی و لیّهاتوانه، له پیّشدا بیّشکیّکی ده گمهن لهوان -که وه گیر ناکهوی - بوّ مناله کهی دابین ده کا، پاشان به شیّوهیّیکی شاعیرانه خوّی له گیّلی ئهدا، ئینجا دهنگی خرِخاله کانی منال و لانکه، تیکه ل به یه کدی ئه کاو جاریّک به قاسپهقاسپی کهو، جاریّکیش به گرمهی راوچییان، دواتریش به هوّهوّی جوتیارانی دهشوبهیّنیّ، به لام ههستی جوانبیّژانهی دایک ئوّقره ناگری و دیسان ئهم دهنگه ههستیاره زولالهی گروگالی منال و لانکه به دهنگی بازنهی شهنگهبیّریان دهشوبهیّنی که وهقاب و مهنجهلان ده کهویّ. ههروه ها ده توانین ئاماژه بهم نموونه یه بکهین:

ئهی داره داره داره / داره کهم نهشکیّ ههزاره / وهختی خهربزه و خهیاره / جووجهلّه له سهر غرووره / دا زهمین ویشکه پیّ بگره (ژ۲۳: ۹۱)

۱-۲- به شیک له لای لایه کانی کوردی ئاماژه به چوارچیّوهی فیکری، فه لسه فی و تایبه تمه ندی جوگرافیایی و کوّمه لایه تی کوّمه لگه ی کوردی ده کهن (راسته و خوّیان ناراسته و خوّ). لایه لایه کانی ئهم به شه له چهن ته وه ره ی نزیک له یه کدا ده بینینه وه که بریتین له:

۱-۲-۱ بهشیّک له لایلایه کان به به پیشتر ویسترابیّت الماژه به پیّوهندییه بازرگانییه کانی نیّوان شار و شاروّچکه کانی کوردستان و دهور و بهری ده کهن. بوّ نموونه:

دهیبهمهوه بن داری دهخورمایه / به سهری هه لده کیشمهوه چل نمرهی به غدایه / دهیبهمهوه بن داری ده گویزی / به سهری هه لده کیشمهوه چل نمرهی ده تهوریزی (ژ٤: ٣٤) یان:

شه کری شاری حه له بی / له خودا ده کهم ته له بی / ره ببی روّ له م گهوره بی (ژ٥: ٤٢)

یان:

لانکیکت بو دروست ده کهم له داری دهوینی / وهستایانت بو دینمهوه له کو و حه لهبی / دهسرازهت بو دینمهوه له قدزوینی / نهمن لانکیکت بو دروست ده کهم له داری ده قهزوانی / وهستایانت بو دینم له شنویه / دهسرازهت بو دینم له کونه لاجانی / سهردهمهت بو دینم له گرشیلانی (ژ٦: ٤٦ و ٤٧)

یان:

داری لانکیٰ داری گولْیٰ / سهرچاوه کهی چیتی مووسلّیٰ (ژ۱۵: ۷۷)

یان:

خش خش خش خش پیلانه/ کچمان خهلّکی گیلانه/ وهی وهی وهی بهرپیّزه/ کچمان خهلّکی تهوریّزه (ژ۲۷: ۹۸)

۱-۲-۲- به شیک له لای لایه کان، له ژیر تهوه ره ی وه فاداری به دابونه ریته کوّمه لایه تیه کانن. بوّ نموونه: له بهرت مرم به رینی مهرهه می سه ربرینی / پیاوی مه سره تی خینی (ژ۲۹: ۱۳۳)

لهم نموونهیهدا، دایک به کوره کهی هه لده لی و بیری ده خاته وه که دهبی وه ک باب و باپیرانی، ببیته پیاویکی لیهاتوو و له کاتی پیویستدا، ریش سپیگهری و نیوبژیکه ری خیله کهیان بیت.

يان:

وەرە رۆلە، لاىلايەت بۆ دەكەمەوە بە نادرى/ دەتبەمەوە سەر چاكان، سەر پيران/ ناوەللا سەر گومبەزى دە شيخ عەبدولقادرى/ ئەمن تەمەننا دەكەم لە خوداى، رۆلە قەت لە من نەمرى (ژ٧: ٤٦)

لهم نموونهیهشدا، دایک به پێی نهریته کانی رابر دوو، بۆ پاراستنی منال له چاو و زار و نهخۆشی، مناله کهی دهباته سهر مهرقهدی پیران و پیاوچاکانی تهریقه ته باوه کانی کوردستان که قادری و نهقشبهندین.

یان:

له کێ بوو له خوٚش خهتان/ دایکی خاتوونی خێوهتان/ باوکی گهورهی عهشیرهتان (٥- ٤٢)

بەشى سێيەم- فولكلۆر

که ئاماژه به ژیانی دهرهبهگایهتی کوردی ده کا که له ناو وهها بارودوٚخیّکدا، له بنهمالّهی گهوره عهشیرهت بوون و خاوهنی دایکی خاتوون بوون، پله و پایهیّکی مهزنه.

۱-۲-۳ دەستەيەک لە لاىلايەكان ئاماژە بە گيا و گژو دارو گوڵو بەرھەمە سروشتيە ناوچەييەكانى كوردستان دەكەن و مۆركى خۆماڵى بوونى لاىلايەكان مسۆگەرتر دەكەن. دەكرى ئاماژە بەم نموونانە بكەين:

داری بیّشکهت دار قهزوانه / بهنی دهسرازهت خوری کاورانه (ژ۳۳: ۱٤۰)

یان:

نی نی نی نیکه له / کوره که فیره باخه له / ههنگوین و روّن تیکه له (ژ ۱۸ : ۸۳)

یان:

گەزۆ لە دار لاوێنێ / شەكرى شارى حەلەبێ/ لە خودا دەكەم تەلەبێ/ ڕە ببى رۆلەم گەورە بێ (ژ٥: ٤٢)

يان:

لانکوّلیّ لای له لایه / دهبنوو خهوت بوّ نایه داری لانکیّ دار ههناره/ کهمهی لانکیّ به بزماره / داری لانکیّ داره لانکی دارهه نجیره داری لانکی دارههنجیره داری لانکی داری گویّ به گواره/ داری لانکی داری گویّ/ سهرچاوه کهی چیتی مووسلیّ/ داری لانکیّ داری بییه/ سهرچاوه کهی چیت ههورییه (ژ۱۵: ۷۶)

۱-۳- دەستەيەكى تر لە لاىلايە كورديەكان بريتين لە گلەيى و گازندەكانى دايكان لە كۆسپەكان، دوورى و جيابوونەوەكان، تەنگ و چەلەمەكانى ژيانى دژوارى ژنان. ئەم تەوەرەش چەن رەھەندى نزيك لە يەك لە خۆى دەگرى كە باسيان دەكەين:

۱-۳-۱ گلهیی و گازنده لهمه که منال خهوی نایه و دایک له رِاژندن و لایلایه گوتن ماندوو بووه:

رِوّله لایه! رِوّله لایه! بابی دایه! / ئهتوّ بوّچی خموت نایه؟ / وهره لایی، وهره لایی، بوّ له خموت نمبانی (ژ ٤: ٣٥)

یان:

لانكۆلى لاى لە لايە / دەبنوو خەوت بۆ نايە (ژ ١٥ : ٧٤)

یان:

لایلایه، روِّله لایلایه/ شهوگار درهنگه، لوِّ خهوت نایه/ یا خوا کوّریهی من دوور بیّ/ له دهردان، له بهرای دنیایه/ رِوْلُه لایلایه، لایلایه/ ئیشم زوْر زوْرن بوْ خەوت نایه (ژ٤١: ۱۳۳)

يان:

لایلایه کۆرپهم لایلایه/ _رۆله بخهوه، بۆ خهوت نایه/ کۆرپهی شیرینم بۆ خهوت نایه (ژ۲۵: ۱٤۰)

۱-۳-۲ گلهیی و گازنده له تهنیایی دایک و سهفه رکردنی کهسانی نزیک. بو نموونه:

کۆرپەي شيرينم بۆ خەوت نايه/ باوكت ليّت دووره دايكت له لايه (ژ۲۳: ۱٤۲)

یان:

یاخولا خال و مامی توّم / بیّمزه ره ت بیّنه وه، له وی سه فه ری (ژimes: ۲3)

یان:

روٚلهم لایه که، کوٚرپهم بخهوه / دونیا بی دهنگه، تاریکه شهوه / بخهوه روٚله، روٚین له بهرت بی (-17 - 4)

۱-۳-۳ گلهیی و گازنده له تانهی دوّست و بیّگانه به هوّی نهمه که کوّر په کهی کیژه و کور نییه، ههروهها بارودوّخی سهختی ژیان له مالّی میّرد و وتنی نهیّنییه کان به منالّ:

Vلای لایه لای لایه Vروّله Vانه لای لایه ویّنهی مهجنوون ویّلی کیوان خوّم (ژ ۱۰: ۱۲)

یان:

خۆزگەم بە مەلان ھەر شەو لە شاخى نەک بە دەستەى خۆم ھەر ئاخ و داخى / بە تانەى دۆست و بىگانان خۆم / بە وىنەى مەجنوون وىلى كىوان خۆم / ئازىز بە مەرگت گرانە دەردم / كاتى برنەوى ئەوە من مردم ((2:0707)

۱-۳-۱ گلهیی و گازنده له نهخهوتنی منال و پهنا بردنه بهر وشه ترسیّنهره کان، بوّ هیّور کردنهوه ی منال . جیّگه ی باسه که له روانگه ی سایکوّلوّژیهوه، ترساندنی منال له قوّناغه ههستیاره کانی ژیانیدا یه کجار ههلّهیه و خهساریّکه که له داهاتوودا لهوانهیه کاریگهری زوّر خراپی لیّبکهویّتهوه. دایکانی کورد به هوّی نهخویّندهوارییهوه، گهلیّکیان لهم بوارانه دا زانیاری ئهوتوّیان نهبووه و ههلّهی لهم چهشنهیان دووپات کردوّتهوه:

گورگانه شهوی، گورگانه شهوی / بهرخه بچکوله کهم، خهوی لی بکهوی / لوورهی توّی ناوی، لای لایهی ئهوی / ئهلی له مالی ئیمه دوور کهوی / پیاوخورهزله، پیاو خورهزله / کوّرپهم لهگهل دایکیا دهست لهمله / مرهی توّی ناوی، هوّگری بلبله / هیچت به لووتهی نایه لهم گهرد و خوله / وهدوور کهوه تا نهیانداویته بهر گولله / کهمتیاری سم پان، کهمتیاری سم پان / کهمتیاری می ناوی مان (ژ۱۶: ۷۰)

یان:

گور گه شهوی، گور گه شهوی / لهمال خوّمان دورانه شهوی ابچی بوّ مال هاوسامان / کوره کهی بنیته تاقهوه / چاو بچیته زاقهوه (ژ۲۲: ۹۹)

۱-۶- دەستەيەک لە لاىلايەكان تايبەتمەندى بەرخۆدان و كىشەى سىاسى- نەتەويى كورديان پىوە دىارە كە ويدەچىت لەم سەدانەى دوايىدا لە گەل سەرھەلدانى بزووتنەوە رزگارى خوازەكانى كوردى خولقابن. بۆ نموونە دەتوانىن ئاماژە بەم لايەلايانە بكەيىن:

روّله گیان بوّچی له شای بووی یاغی / راوه کهت هه لگرت بوّیاجی بالاغی / یاخو/ یاخو/ بتبینم ههر به لهش ساغی / که یاخو/

يان:

گهر ملت دیشی به پهتی زالم/سهر که سهر رانم، قهزات له مالم/ لایلاییت بوّ ده کهم، بهرهشتهوه/ نهمیّنی روّله، شهو له دهشتهوه / لایلاییت بوّ ده کهم، به دلّ و به گیان/خوا بتپاریّزیّ، له به لای روزاخان (۸- ٥٦ و ٥٧)

یان:

لایلایه روّلهم لایلایه / خوّزگهم لایلایهی عالهم وا بوایه / من له شیری خوّم ئازادت ئهکهم / بوّ نهتهوهی کورد پهروهردهت ئهکهم / دهس و قاچت ئهبهستم به دهسرازهبهن / بهشکم نهترسی له کوّت و پیّوهن (۶۳ - ۱٤۲و۱

۲- لایلایه دهسکردهکانی شباعیرانی کورد

هۆنراوهی شاعیران ناکری له خانهی فۆلکلۆردا بژمیردرین؛ بهلام به هوّی ئهمه که ئهمان له ناخی خوّیاندان ههلگری گهلیّک چهمک و رهههندی کوّمهلگهی کوردهوارین، لهم بهشهدا کورته باسیّکیان لیّوه ده کریّ. تایبهتمهندیه سهرهکیهکانی ئهم بهشه بچووکه -که تهنیا ٤ لایهلایهی شاعیرانی به ناوبانگی کورد، ههژار، بیّکهس، قانع و مهلائاواره له خوّی ده گریّ - ده توانین لهم خالانهی خوارهوه دا به کورتی باسیان بکهین:

۱-۲ - ههر چوار لایلایه، بۆ کور هۆنراوەتەوە، ئەمە ئەو راستىيەمان بۆ ئاشکرا دەکا کە فیکری پیاوسالارانە به سەر نەستى شاعیرەکاندا زالە و ئەمە واقیعیّکی كۆمەلّی كوردەوارىيە.

بۆ نموونە:

یان:

روّلهلای لایه، شیّر کوّم لایلایه/ شهوگار در هنگه، بوّج خهوت نایه؟ (ژ٤٧: ١٦٢)

ههی لایلایه کۆرپهی ساوایه / دایهت ماندووه بۆچ خهوت نایه هیوام زۆر پیّته وهک باب و کاکت / ههی لایلایه، روّله لایلایه / کورپه دواروّژ لاوی ئازایه / کورم تو کوردی، تو بیّچو شیّری / نهتهوهی کاوهی ئازا و دلیّری (ژ۶۹: ۱۷۲ تا ۱۷۲)

یان:

رۆلە نىشتمان چاوى لە رىتە/ دايكمان ھەوياى دوارۆژى پىتە/ بۆيە ئەندامت وەك مىناى بى گەرد/ خاوين رادەگرم بە سەد رەنج و دەرد/ چاكەم دەيەوە بۆ وەتە ن وەك كور/ تۆش بىگەوزىنى لە ناو خۆين و قور (٤٦- ١٥٩)

۲-۲ فۆرمی دانانیان به شیّوهیه کی پوخت و پاراوه و له جوانترین وئهوروّییترین کهرهسته شیعرییه کان بوّ وهدهرخستنی ههستی جوانناسانه که لک وهرگیراوه؛ به لام ئاگایانه و زانستیانهن و ساکاریی لایه لایه کانی سرووشتیان کهمتر پیّوه دیاره. شوبهاندنه کان ریّکوپیّکن و له بواری کیّش و قافییه دا کهم و کوورتی لایه لایه کانی دایکانی پیّوه نابینریّت. بو نموونه ده توانین ئاماژه بکهین به:

روّله رووناکی گلیندی چاوم / بدندی جدرگ و دلّ، هیزی هدناوم / ریحاندی بوّن خوّش سووره گولهکهم / ئاو پریشکینی کولی دلهکهم / چوّلهمهی ئدستوّم رهگی حدیاتم / هدنگوین و قدند و نوقل و ندباتم / خدوی خیّرت بیّ، بنوو در هنگه / تا کهلهبابدی بدیان بیّ دهنگه / کورم من بیرم له توّ زیاتره / دهسرازه و لانک بتبیّ چاتره / هدی لایلایه، روّله لایلایه / گوی بگره بلیّم له بدرچی وایه (ژ۲۵: ۱۵۲ و ۱۵۳)

يان:

رِوْلُه لایلایه، شیرکوّ لایلایه ایا خوا شیّرانه بیّیته ناو کایه (ژ٤٧: ١٦٥)

یان:

رۆلەى خۆشەويست جگەرگۆشەكەم/مەرھەمى زامى بە پەرۆشەكەم/ وەك تۆ پەروەردەى دامينى منى/بيچوو شيرەكەى خاوينى منى/ منيش لە باوەش دايكىترا بووم/بە شيرى راستى بەخيو كرا بووم ((۸2: ۱٦٩)

۲-۳- چهمکی سهره کی لهم لایهلایانه دا، لاواندنه وهی ههستی نه ته وایه تی و به رخودانه. نهم لای لایانه ههموو ههولی خوّیان دیّننه گهر، تا منالّی کورد نازا، زانا، دلیّر و چاونه ترس بیّت و ناواته خوازه خوّی بوّ بهره نگاربوونه وهی دووژمنان حازر کات.

هیوام زور پیته وه ک باب و کاکت/ببی سهربازی نهتهوه و خاکت به خیوت ده کهم به دل و به گیان / نه کهی بترسی و له هیچ بکهی سل زانا و خویندهوار، چاو و دل تیر بی / پوژی تهنگانه پلینگ و شیر بی / لاویکی گورج و خاوهن هوش و بیر / نهترسی له بهند، له کوت و زنجیر همی لای لایه، روّلهم لای لایه / کورپهم دواروّژ لاوی نازایه (ژ ۱۹۵: ۱۷۵)

يان:

راسته تو نهوهی شیری ژیانی / نهتهوهی پاکی گهلی کوردانی به لام چونکه کورد ئیمرو بی کهسه / بهشیان له دونیا کوت و مهحبهسه بویه ده تپیچم تا خووی پی بگری / نهک تا من ماوم له بهندا بمری / بو چاره رهشیت، نهماوه تینم / ههر پیم خوش نیه مهرگت ببینم ((۲۶: ۱۵۵)

پیداچوونهوه یکی په گهزی له سهر لای لایه کان له کوّی ۳۱ لای لایهی سرووشتی دایکانهی ئهم لیکوّلینهوه پیداچوونهوه یکی په په په په په په په به الله کو په ۱۶ دانهیان تایبهت به په گهزی نیّرن، واته ۲۱/۱۵% بو منالی کوپ وتراون. ئهمه کاتیک گرینگه که بزانین له کوّی ئهم بهرههمانه دا تهنیا ۵ لای لایه بو په گهزی می یان کچانی کورد وتراون، واته ۲۱۲۱% تایبهت به کیژانن. ههروه ها ۲۱لای لایه، واته ۳۸/۷۰% بی جیاوازی په گهزی و تراون و ههر دوو په گهزی نیّر و میّ (کوپ کیژانن. ههروه هه کوی ههموو لایه لایه کان پیکهوه هه لسه نگینین پیژه کان ههمیسان به قازانجی کوّپ بهرز دهبنهوه. که واته ده کری ئاماژه به وه بکهین که به پیتی پیسا کوردیه کان، به هو گهلی جوّراو جوّره وه په گهزی نیّر له کوّمه لگه دا لاینگری زوّرتری بووه. خشته ی ژماره «۱» نهم دیار ده یه مان ناشکراتر نیشان ده دا.

بیٰجیاوازی رہگەزی رەگەز جۆرى لاىلايە % % % ژماره نێر ژماره ميٰ لاىلايەيسرووشتى ۳۸.۷۰ 17.17 ٤٥.١٦ ١٤ ٣١ ١٢ ٥ دایکان ١.. ٤ ٤ لاىلايەي شاعيران کۆي دوو جۆرى 72.37 18.71 ٣٥ ١٢ 01.27 ١٨ ٥ لايلايه

خشتهی ژماره ۱

یه کیکی تر له تایبه تمهندیه کانی لای لایه ژنانی کورد له چوارچیّوه دهسه لاته کانی زمانی زالی باوک سالاریدا، ئهمهیه که ژنان کاتی پیّهه لگوتن و لاوندنه وهی مناله کان، به تایبه تی ئهم کاتانه ی به کوره کانیان هه لاده لیّن و ئاواتی گهوره بوونیان بر ده خوازن، نائاگایانه و بی ئه وه که خوّیان بزانن، له ژیر رکیّفی زمانی دهسه لات، واته زمانی پیاوانه دان. به پیّی ئهم و ته ی چامسکییه که «زمان خانه ی وجووده»، ده توانین بیژیّن که ژنانی کورد له ده ربرینی تاسه کانی خوّیاندا زورتر ئاواته کانی پیاوانه ی کومه لگه دیّننه دی. بر نموونه کاتیک دایک له خهیالی خوّیدا، بر کوره که ی ژن ده خوازیّت، جگه له وه که به یه ک ژن رازی نابیّت، تایبه تمهندی که رانه ده چیّت که پیاو حه زی لیّیه تی تایبه تمهندی که رانه ده چیّت که پیاو حه زی لیّیه تی بایبه تمهندی که رانه ده چیّت که پیاو حه زی لیّیه تایبه تمهندی که رانه ده چیّت که پیاو حه زی لیّیه تی .

واته ژن بۆ نەرىتىك كە ئەو بە رەگەزى دووھەم دەزانى ملكەج دەكات و قوبوولىيەتى. چاوخشاندنىك بەم سى لاىلايەى خوارەوە، ئەم راستيەمان ئاشكراتر بۆ روون دەكاتەوە:

روّله روّرْی بژیم و بمیّنم / حموت ژنانت بوّ دیّنم / یه کیان کچی پاشا بیّ / یه کیان سوری نان ته پیّن بیّ / یه کیان رهشی کادیّن بیّ / یه کیان مال هه لوه ژیّر بیّ / یه کیان ناسکی بن نویّن بیّ / یه کیان چیّشت لیّنه ربیّ (ژ۲۲: ۲٦)

یان:

روِّله بژیم و بمیّنم / حموت ژنانت بوّ دیّنم / یه کیان تورکی تهماشا / یه کیان دوخته ری پاشا / یه کیان نهرمی نیّو نویّنیّ / یه کیان نانی بته پیّنیّ / یه کیان ههر ئاوت بوّ بینیّ / یه ک ههر مهشکه ی بژیّنیّ (ژ۱۳: ۱۸)

یان:

خودا بدهی نیازم / حهوت ژنت بۆ بخوازم / یه کێ ڕهشی بهرکولێن / یه کێ تیکه هه لخلێن / یه کێ بۆ میچێ / یه کێ بۆ پێگهی کوچێ / یه کێ بۆ بهر سهماوهر / یه کێ پشت له میوان کهر / یه کێکیش ههرا و هۆکهر ((٤٥: ١٤٨)

ههروهها جاری وایه دایک له کاتیکدا که ناموّژگارانه، لایلایه بوّ مناله کهی ده کا، حهزی وایه که کوره کهی له هه لسو کهوته کانیدا نهو یاریانه بکات که نیشانده ری هه ستیکی کوّمه لگه په سهندانه یه، واته دایک کاتیک له خهیالیدا کایه ی منال وه به ر چاو دینی، حهز له شیّوه کورانه کهی ده کات. نموونه ی نهم راستییه، لایه لایه که خوارهوه یه:

کوره کهم دانه ههناره / خوایه نیگای بداره کوره کهم بچی بۆ کایه / فهرمان بکا بۆ دایه کوره کهم بچی بۆ دووکان / لهوی بکا ههلووکان دایه بچی بۆ شوینی / راکاته پشتی گوینی دایه بکا لیی هاوار / راکاته شانی دیوار کوره کهم بچی به پاپا / فهرمان بکا بۆ بابا (۲۹: ۱۰۱)

رِيْرُه و لهرهى (فريكانس) بهكارهيناني هينماكان له لايهلايهكاندا:

ریژهی به کارهیّنانی ههر کام له هیّما ماددی و گوزاره بیه کانی ناو لایه لایه کان، پله و پایه و گرینگی نهوان له ناو کوّمه لُگهی کوردیدا نیشان دهدهن. جیّی سهرنجه که ههر کام لهم گرووپانه فره رهههندن و له دریژایی باسه کهماندا ناماژه به ههره گرینگه کانیان ده کهین.

بەشى سێيەم- فولكلۆر

هیّما ماددیه کانی به کارهاتوو له لایه لایه کاندا، ههویّنی سه ره کی خوّیان له ئاقاره کانی سرووشت، شیّوازه کانی به رههمهیّنان و چوّنیه تی و ستایلی ژیان وه رده گرن. ههروه ها ده توانین جه خت له سه رئهمه بکهینه وه هیّما غهیره ماددیه کانی به کارچوو له ناو لایه لایه کاندا، نیشانده ری شیّوه و ئاستی بیر و باوه ره کانن و به گشتی شیّوه نیگای کوّمه لگه و ههلومه رجیّک که تیه دا خولقاون ئاشکرا ده کهن.

به خویندنهویکی ساده ی لایه لایه کان ده توانین بیژین که ئهم هیمایانه ی خواره وه به ریژه و لهرهیه کی زورتر به کار هاتوون:

روِّله، خوا، لانک، قهزا، چاکوپیر، دار (ههنجیر، گویّز، بی، لاویّن، خورما) دهسرازه، کورهکه، کوّرپه، دایک، وهره، باخهل، ژن، بنوو، بخهوه، بهدل و بهگیان،کورد، قهزوان، لهبهرت مرم، ههنگوین و روّن، پیاو، لای لایه، مهر، خرخال، بهرخ، ولات، حهوت، بزن، گیان، کچ، فریشته، شاخ و چیا، گورگ، دهرد وئازار، خهالکی و....

 هێما
 لهره
 هێما
 لهره

 خودا (یهزدان)
 ۲۹
 خودا (دهروێش)

 غهوسی گهیلانی، وهیسی نازدار، شێخی زهمبیل،
 ۱۱
 پێغهمبهر، ئیمامان و سوڵتان وهقاس، ئهبدال، شێخی کهسنهزان

خشتهی ژماره ۲

جیّی سهرنجه که خه لکی کورد به گشتی پهیړهوی ئایینی ئیسلامی سوننهن و ههروه ک دهزانین، له گوشهنیگای «کهلام»ی «قهدهر»ی یان «ئهشعهری»ن. چوارچیّوهی فیکری ئهوانیش رازی بوون به قهزا و قهدهره و مهنیقیّکی «تهسلیم»یان به سهردا زاله. ههر بهم هوّیهش دایکی کورد، کاتیّ لای لایه بوّ مناله کهی دهچریّ و له دهس خهم و نههامه تیه کانی ژیان و خهولیّنه کهوتنی کوّرپه، پهنا دهباته بهر دوعا و نزا باوه کان و هیّور بوونهوه ی خوّی له دهس کیشه کان بهم جوّره «تهسلیم کارانه» ساریژ ده کاتهوه، بو نموونه:

به رخی خوّ راده ژینم / ناوی خوای له گهلّ دیّنم / جا به خیّر و به شایه / له لانکی ده رده هیّنم / بانگم و مبه رخوای گهوره / ئیدی غهوسی بهغدایه (ژ۱۵: ۷۵و۷۷)

لایلایه کۆرپهم لایلایه / پۆله بخهوه، بۆ خهوت نایه دوعات بۆ ده کهم له پیردهروینشان / ئهوهنده پیر بیت دهست بکینشان داری بینشکه کهت له دار خورمایه / پۆلهم سپردهی غهوسی بهغایه داری بینشکه کهت له دار چناره / پۆلهم سپردهی وهیسی نازاره (ژ۱۶۳: ۱٤۰)

یان:

ئەمن لايلاييت بۆ دەكەم بە ئەبدالى كۆ / ھىچ كەسىك نەگرى نەدامەتى تۆ (ژ٤: ٣٦)

كاردايهكاني لايهلايهكان:

مانهوه و بهردهوامی دریژخایهنی لایهلایهکان و گواستنهوهی بی پسانهوهی ئهوان له بهرهیهکهوه بو بهرهیهکی تر، پیشاندهری گرینگی و مهزنی کاردای ئهم بهشه له کهلتووری گشتی له کومهلگهی ئیمهیه، که ههلبهتا پاش گورانکاریه فهرهههنگیهکانی سهردهمی هاوچهرخ، له بهشیکی فراواندا، له گرینگی و پیویستی کاردایی ئهمان کهم و نزم بوتهوه. ههروهها بهشیکی بهرچاو له روّل و ئهرکگهلی که لایهلایه له رابردوودا ههیبووه، کهوتوته سهر شان و ملی ریکخراوه نوی و ئهمروییهکان.

له کاردایه بهرچاوه کانی لایه لایه له ئیستا و رابردوودا ده توانین به وه دیهینانی ئارامی و هیوری بو دایک و منال ئاماژه بکهین. دووپات بوونهوه ی بی پسانهوه ی ریتم و ئاهه نگه دلخوازه کانی به کارها توو له لایه لایه کاندا، ههل ومه رجی گه شانهوه ی زیده تر و خهویکی باشتر بو منال پیکدینی؛ ههروه ک چون چرینی لای لایه، ههلیکی جیاواز بو دایکان ده ره خسینی بو ئهوه ی که گهلیک له ده رد و ئازار و مهینه تیه کان، ئاوات و ویسته کانیان بگیرنه وه و تا راده یه کی زور له زه خته رووحی و ده روونییه کانیان که م بکه نهوه.

یه کیّکی تر له کاردایه کانی لایه لایه کان، فیّر کردنی زمان و وشه پیّوه ندیداره کان به لایه لایه کانهوه یه، که ویّرای چهندپات بوونهوه ی لایه لایه کان، ههل و مهرجیّکی گونجاو بوّ فیّربوونی زمان له لایهن منالهوه پیّکدیّنیّ.

سهره رای ئهمه به گواستنه وهی زوریک له مانا و چهمکه کان له چوارچیوه ی بایه خه کان، ره و ته باوه ر پیکراوه کومه لایه تیه کان بو مناله کان له سهره تاییترین ساله کانی ژیانیاندا، ته یار و پیکهاته ی به کومه ل بوونی ههره باشتری ئه وان ده ره خسینی هه لبه تا نابی له بیرمان بچیت که ئیمرو ئهم کاره به داخه وه کهمتر بایه خی بو داده نری و وه ک ئهرکیکی بنه ره تی بنه ماله کانی کور دستان چاوی لیناکری و له زور به ی شوینه کاندا، ته نانه تا له به شیکی به رچاو له لادییه کانیش ئهم ئهرکه خراوه ته سهر شانی باخچه ی ساوایان و قوتابخانه ی سهره تایی و میدیا گشتیه کانه وه . به ئاشکرایی دیاره که ئه مانیش له بارودو خی ئیستادا به چ شیواز یک ئیداره ده کرین و چهرنامه گهلیک پهیره و ده کهن و کام که لتوورانه په ره پیده ده نی

یه کیکی تر له کاردا گرینگه کانی لایه لایه کان، ده کری ئاماژه به رهوتی پاراستن و چاوه دیری که لتووری و ههروه ها گواستنه وهی فهرهه نگ و چاند به مانا گشتیه کهیه وه بکهین که به دریزایی چاخه کان له کوّمه لگه ی

بەشى سييەم- فولكلۆر

کوردیدا، هاودهنگ له گهل بارودوّخه رامیاری، کهلتووری و فهرههنگه جیاوازهکان، وهک ئامرازیکی کارامه و دهوریکی هدلگر و گونجاو له خزمهت پاراستن و ئاگادار کردن له کهلتووری کوّمه لگهدا بووه.

به لام وه ک وتهی کوتایی، ئیسته پرسیار ئهمهیه که ئاخو به کز بوونهوه ی لایه لایه کان و تهنانه ت ئه گهری فهوتانی یه کجاره کی ئهوان، ئیتر مناله کانمان به کام ئاههنگ و پیتمهوه هیور ببنهوه و خهویان لیبکهوی؟ ئهدی دایکان چلون بیر و ئاواته کانی خویان دهربرن و دهرد و کوله کانیان هه لریژن و سوکناییان پیدا بیتهوه؟

سەرچاوەكان

پایانیانی، صلاح (۱۳۸۱) **کانی مرادان**، ارومیه، انتشارات ثلاح الدین ایوبی.

پولادی، کمال (۱۳۸۴) **بنیادهای ادبیات کودک**، تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، چاپ اول.

جمالی یوسفی، ابراهیم (۱۳۸۶) نگاهی به لالایی های کرمان، فرهنگ مردم ایران.

حجازی، بنفشه (۱۳۸۵) **ادبیات کودکان و نوجوانان (ویژگی ها و جنبه ها)**، تهران، انتشارات روشنگران و مطالعات زنان، چاپ نهم.

محهمهد حهمه باقی (۲۰۰۹.ز) **میژووی مووزیکی کوردی**، ههولیّر، چاپخانهی هیْڤی، چاپی سیّیهم.

حهمه حهمه سالح توّفیق (۲۰۰۰) هوّنراوه و چیروّکی فوّلکلوّری کوردهواری، (بهرگی یه کهم)، سلیّمانی، وهزاره تی روّشنبیری، چاپی یه کهم.

خدابنده، حمیرا (۱۳۸۸) **لالییها (متن سخنرانی**) فیلمنامهی سیاسی، ادبی، فرهنگی گیلان ما، سال نهم، شمارهی۱ پیاپی ۲۳، بهار ۸۸.

ذوالفقاری، حسن (۱۳۸٤) فرهنگ عامیانه، قابل دسترس در:

www.persian_language.org/Group/Article- Archive. asp

سادات اشکوری، کاظم (۱۳۷۷) **اشاره به مردم شناسی**، تهران، نامهی علوم اجتماعی، شماره ۱۱.

سلاجقه، پروین (۱۳۸۵) **از این باغ شرقی (نظریه های نقد شعر کودک و نوجوان)،** تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، چاپ اول.

سلیمی، هاشم و کهریزی، ثریا (۱۳۸۷) **ژانهژین (لالاییهای مادران کرد)**، تهران، نشر آنا، چاپ اول.

گیدنز، آنتونی (۱۳۸۶) **جامعه شناسی**، ترجمهی حسن چاوشیان، تهران، نشر نی، (ویراست چهارم)، چاپ اول.

محمّدی، محمّدهادی و قایینی، زهره. (۱۳۸۲). تاریخ ادبیات کودکان ایران (۷جلد)، تهران، نشر چیستا.

محمّدی، محمّدهادی (۱۳۷۸) روش شناسی نقد ادبیات کودکان، تهران، سروش (انتشارات ندا و سیما)، چاپ اول.

مه حموودزاده، رهبهر (۱۳۸۱) پ**نکهاتهی بهیتی کوردی**، ارومیه، انتشارات صلاح الدین ایوبی.

مردخ روحانی، ماجد (به سرپرستی)(۱۳۸۶) فرهنگ فارسی -کردی (دانشگاه کردستان)، ۳جلدی، سنندج، دانشگاه کردستان، چاپ اول.

نعمت اللهی، فرامرز (۱۳۸۶) **ادبیات کودکان و نوجوانان** (شناسایی، ارزشیابی، ارزشگذاری)، (ویژهی دورهی کاردانی تربیت معلم)، تهران، اداره ی کل چاپ و توزیع کتاب های درسی آموزش و پرورش، چاپ سوم.

نورتن، دونا و سارا (۱۳۸۲) شناخت ادبیات کودکان؛ گونهها و کاربردها از روزن چشم کودک، ترجمهی منثوره راعی و دیگران، تهران، نشر قلمرو.

ههژار (عبدالرحمان شرفکندی) (۱۳۲۹) **ههنبانهبۆرینه**، (فرهنگ کردی- فارسی یک جلدی). تهران، انتشارات سروش، چاپ اول.

یغمایی، پیرایه (۱۳۷۸) **لالایی ها نخستین شعرهای نانوشته ی زنان ایرانی**، قابل دسترس در: http:/aryaadib.blogfa.com/post.325.aspx

رەنگدانەوەى ئافرەت لە پەندى پىشىناندا

د. عەبدوللا ياسىن ئامىدى -

کورته:

گهلی کورد له ریگهی ئهده بی فولکلوریه وه، به تایبه ت «پهندی پیشینیان» خاوه نی سامانیکی ده ولهمه نه و رهسه نه؛ بویه پهند، سهرچاوه یه کارایه بو نه وهی نوی. بو پیناسه ی پهند، زانایان و روشنبیران رای زوریان ده ربریوه. پهندی کوردی له ههر قوناغیکدا سهری هه لدابی، گرینگی خوی هه بووه و تا ئه و قوناغ و سهرده مه ی که تیدا به کار هاتووه، تیدا به کار دیت و گرنگیه کهی له وه دایه که هه میشه واهه ست ده کهی تازه له دایک بووه و داریژراوه، بی ئه وه ی که خاوه نه کهی لیت دیار بیت. ئافره تی کورده واری، به شیوه یه کی گشتی به ژیری و وریایی و دامین پاکی و ئازایی ناسراوه. هه رله به ربه یانه وه تا روز ئاوابوون راوه ستانی نییه، گهرمی و تالی و تفتی و سه رما و سوله ی زستان و هاوین ده چیژی.

ئه گهر سهیری فۆلکلۆری کوردی بکهین، دهبینین که ئافرهت به ههموو جۆرهکانیهوه لهناو پهندهکاندا رهنگی داوه تهوه. وه کوو: ژن، دایک، کچ، خۆشک، بووک و... . که لهم وتاره دا ئاماژهمان به نموونه گهلیّک کردووه.

وشبه سمهره كييه كان: پەند، ئافرەت، فۆلكلۆر، ئەدەبيات

⁻مامۆستاى زانستگا.

پێناسەي پەند:

پەند ژانریکی گرنگی ئەدەبی و فۆلکلۆریە، یەکیکە لە شاکارە ھەرە بەسوودەکانی کۆمەلگای مرۆڤایەتی و دەربری ھەستی پاکی پیشینیانە.

پهندی پیّشینیان سهرچاوهیه کی کارا و زیندووه و رهنگدانهوه ی بیری کوّمه لایه تی باو و باپیرانمانه؛ که واته پهندی پیّشینیان به ته واوی چوه ته قوو لایی ژیانی روّژانه ی مروّق و تاقی کردنه وهی بوّ به جیّ هیشتووین و ههروه ها بووه ته جیّگای سوود به خشین بو سوود وهرگرتن له و هه لانه ی که مروّق له روّژ گاری خوّی و له بواره جیاجیاکاندا تووشی ده بیّت.

دهتوانین بلّیین گهلی کورد له رِیْگهی ئهدهبی فوّلکلوّریهوه، به تایبهتی پهندی پیّشینیان، خاوهنی سامانیّکی دهولّهمهند و رهسهنه، بوّیه پهند سهرچاوهیه کی کارایه بوّ نهوهی نویّ. ههندیّک له پهنده کان لهبهر جوانیان له رووی روخسار و ناوهروّکهوه نهوه له دوای نهوه دهگوازریّنهوه و کوّر و دانیشتنیان پیّ گهرم ئه کریّ.

ئهگەر چاویک به گوقار و کتیب و هەندیک له روزنامهکاندا بخشینین، دەبینین زور له نووسهران و رووناکبیران هەر یهکه له گوشهنیگای خوّیهوه پیناسهی پهندی پیشینیانی کردووه و بیر و رای خوّی له بارهیهوه دهربرپوه. ههموو پیناسهکانیش لهوهدا یهک دهگرنهوه که پهندی پیشینیان چهند دهربرپینیکی کورت و پر مانایه و شیّوازی ئاموردگاری پیّوه دیاره.

زانایان و روّشنبیران بهم شیّوهیه پیّناسهی پهندی پیّشینیانیان کردووه:

«ماموّستا که ریم شاره زا» لهباره ی پهندی پیشینیانه وه ده لیّ: «پهندی پیّشینیان به شیّکی گرنگ و به نرخی ئدده بی فوّلکلوّری گهله. له ئه نجامی به سهرهاتی کاریگه رو تاقی کردنه وه ی پیّشینانه وه گوتراون و کهوتوونه ته سه رزمانی گهوره و بچووک و تا راده یه کهوره به پهندی ده ستووری ژیانی کوّمه لایه تی و ئابووری و سیاسی گهل و به کارتیّکی جودا نه کراوه ی ژوورخانی ژیانی ماددی روّله کانی کوّمه ل (شاره زا، ۱۹۷۲ ۸).

لیر موه دهرده کهوی که پهندی پیشینیان له سهرده میکی کوندا گوتراون و بوون به یاسا و پهند که له نهوه یه کهوه بو نه وه یه که و به نه ده که و به نه ده که و به نه دوه کاره که ده کیت و به مهش دوور ده کهویته و کاره که و نه زموونی لیوه رده گریت. ههروه ها د. عیزه ددین مسته فا په مسوول ده لینت: «پهندی پیشینیان بریتیه له به رهه میکی زور کونی خه لک، نه م پهنده هه میشه لای خه لکانی سهره تایی و ساده، فه لسه فه ی راسته قینه و له کاری په وشت و خووه، هه موو راستیه ک، هه موو په وداویکی ژیانی ناده میزاد، هه موو کرداریک، چاک یان خراپ، هه موو گهیشتنه نه نجامیک که گهل گهیشتبیتی، ده رباره ی هه مهرچیه که بیت نه چیته ته رازووی پهندی پیشینیانه و هی (مسته فا په سوول، ۱۹۷۰). له و پیناسه وه ده رده که ویت که وا پهندی پیشینیان ده ربرینیکه که جوره ساده یه کی پیوه دیاره به

بەشى سێيەم- فولكلۆر

ئاسانی خه لکی تیده گات و شارهزایی لی پهیدا ده کات؛ ههروهها بهرههمینکی کونی خه لک بووه مانایه کی قوولیان ههیه ساده یی ژبانی مروّق دهرده خات له بواره جیاجیاکان.

ماموّستا شیخمحمه دی خال ده لیّ: «پهندی پیشینیان فهلسه فه ی ژیان و ده نگی تاقی کردنه وه ی جیهان و به ری رهوانبیّژی رهوانبیّژانه که باو و باپیران له ههزاران سالهوه به کهلهپووریّکی ویژه یی، بوّیان به جیّ هیّستووین تا بیانکه ین به باویّنه ی بالا نهما بوّخومان» (خال، ۱۹۷۱ ٤).

به پێی ئهو پێناسهیه بۆمان دەرده کهوێت کهوا پهند کار و کردهوه ی ژیانی ئادهمیزاد بووه. له دێر زهمانهوه باو و باپیرانمان له سهردهمی خوٚیاندا دهریان برپوه؛ بهلام پهند دیاردهیه کی تایبهت نییه به سهردهمی ک، بهلکوو ههر سهردهمه و جوٚرێک له پهند سهری ههلداوه به پێی بارودوٚخی ژیانی ئهو سهردهمه. گهر بهپێی ئهو پێناسهیه بێت، پهندی پێشینیان تایبهته بهو باو و باپیرانه که پشت به پشت و نهوه دوای نهوه گواستراوه تهوه. دهشبێت له سهردهمی نوێشدا پهند سهر ههلبدات و ببێت به ئهزموون بو نهوه ی داهاتوو.

ههروهها زانای کورد «محهمهد توفیق وردی» ده لیّت: «پهندی میللی بایه خیّکی زوّری هه یه چونکه ئه و پهندانه بریتین له قسه ی نهسته ق، ئامور گاری و تاقی کردنه وهی چهند نهوه یه کی باب و باپیری پیشینیان له گه ل ئه و رووداوانه ی که به سهر گه لیّک له گه لاندا تیّپه ر ده بن له ههموو قوّناغیّکی میژووییدا له پهندی میللیدا رهنگ ده داته وه چونکه له واقیعی جهماوه ری میللی به تال و خوّشیه وه له ههر قوّناغیّکدا ده دویّت» (وردی، ۱۹۷۰: ۵۳).

پهندی پیشینیان له ئهنجامی رووداوی خوّشی و ناخوّشی، یاخود کردهوه ی چاک و خراپ له لایهن کهسانی شارهزا و لیزان و زیره ک سهری ههالداوه که بووه ته هوّی سوود لیّوه رگرتنی بوّ نهوه داهاتووش؛ له ئهنجامی ئهو ئهزمون و چیّره ی که ههیهتی له وتندا.

به پنی ئهو پیناسه، بۆمان روون ئهبیتهوه که پهندی پیشینیان ئاموّژگاری و چاکهخوازی و رهسهنایه تیان له روخسار و شیّوه داره و له کاتی گفتوگو و ئاخاوتندا دهخریته روو، که ئاموّژگاری بهنرخمان دهداتی و له هموو کات و ههلویسته کانی ژیاندا جیّی خوّی ده کاتهوه.

پهندی پیشینیان دهبی به زمانی رهسهنی نه تهوه بنووسری و خالی له وشه و زاراوه ی بیگانه بیت. له گرنگترین تایبه تمهندییه کانی پهندی پیشینیان، ئهوه یه و شهی رهسهنی کوردی رازینراوه تهوه و له کاتی به کارهینان و خویندنه و ههم چیژی هه یه و ههم وه کوو ئه زموونیک ناموژگاری پیده کری و سوودی لی وهرده گیری.

«عومهر شیخوللا دهشته کی» بهم شیوه پیناسه ی پهندی پیشینیانی کردووه، ده لیّ: «پهند گوته و ناخاوتنیّکی وردی کورت کراوه ی گشتی و ههمه لایه نه به سهنگه و به وه جه، ژیان و بهسهرهات و چوّنیه تی باری سهردهمه دیرینه کانمان ده هینیّته وه یاد، دهربرین و ناوه روّکه کهی ههردووکیان شایسته و لیّوه شاوی یه کترن. ئهندازه ی له یه کتر گونجانیان پربه پری یه کترن» (ده شته کی، ۲۰۰۱: ۵).

لیّر هوه ده رده کهوی که پهندی پیّشینیان له لایه ک به ری تاقی کردنه وه و نه زموونه و له لایه کی تر هوه زانین و ناسینی ژیانی ساده ی خه لکه. بوّیه ده ربرپاون که ده بیّ بگونجی له گهل نه و کار و کرده وه یه که پهنده کهی به سه ردا ده گوتری؛ ده توانین بلّیین بالاوبوونه وه کوردی رویه کی جوانکاری له گهلی کورد نیشان ده دات.

هدروهها له قسهی نهستهق و پهندی پیشینیانی نهتهوه کانی روزهه لاتیشدا - که له لایهن «قهنات کوردوّ»وه گوراوه تهوه سهر زمانی رووسی - بهم جوّره باسی پهندی پیشینیانی کوردی ده کات و ده لیّت: «یه کیّک له هونه ره کانی خه لکی به بی نهوه ی نووسراببیتهوه، وته یه کی کورته و به زوّری کیّش و قافیه ی تیدایه» (حسیّن، ۱۹۹۸: ۲).

له کوتاییدا ئیمهش پیناسهی پهندی پیشینیان ده کهین و ده لینین: پهندی پیشینیان ده ربرین و گوتهی بهنرخی کونن که به شیکی زیندوو و ده ولهمهندی که لتووری نه ته وه پیکده هینن؛ به کارهینانیان له قسه و وتوویژدا پاراوی زمان زیاتر ده کات و سهرهنجی گویگر راده کیشی، ویرای زیاد کردنی چیژ و خوشی له وتن و بیستندا. یا خود ده گوتری پهند سامانی گهلیک به نرخی ئهده بی فولکلوری گهلی کورده که زیاتر چینی نه خوینده وار به کاری هیناوه؛ ئه ویش له به رکه می بلاو بوونه وهی هو کاری خوینده واری فیر کردن پهندیان کردووه به چه کی دهستیان و له رووداو و کاروبار یکدا پهند یکیان گوتووه، نه وه دوای نه وه ماوه ته وه و کردوویانه به پیشه نگی کاره کانیان.

گرنگی پەند:

پهندی کوردی له ههر قوناغیکدا سهری ههالدایی، گرنگی خوّی ههبووه تا نه و قوناغ و سهردهمهی که تیدا به کار بیّت. گرنگیه کهیشی لهوه دایه که ههمیشه وا ههست ده کهی تازه له دایکبووه و داپرژراوه، بی نهوه کاوه نه خاوه نه که که دروست خاوه نه که که که در وست نامیلکه» و «نووسین و داپرشتنیک» دروست بکهی؛ جگه لهوهش له دراما و شانوشدا سوودی لیدهبیندریّت. ههروهها هوّکاریکه بوّ گهرم و گوپ کردنی مهجیلس و دیوه خانه کان. نه و کهسهی له پهندی کوردی شاره زا بیّت و لهبهری کردیی، ههمیشه دهوالهمهنده له قسه کردن و ده توانی بهرامبهری پازی بکات و بیّته کوپرگیّپ و قسه زانی ناو مهجلیسه که. شاعیرانی له قسه کردن و ده توانی بهرامبهری پزتی بکات و بیّته کوپرگیّپ و قسه زانی ناو مهجلیسه که. شاعیرانی له وانه «پیرهمیّرد»ه که زوّر پهندی پیشینیان وه رگرتووه و زوّر جار له شیعره کانیاندا تیّههالگیشیان کردووه. و بووه ته نفره به شیعره کانی به کاری هیّناوه و بووه ته تایبه تمهندیه کی دیاری شاعیر؛ بوّیه له فولکلوّری میللیدا پهندی پیشینیان به کونترین بهش داده نریّت و گرنگی و بایه خیّکی زوّری پیدراوه و بووه به نهده بی نووسراو. گرنگی پهندی پیشینیان لهوه دایه که نهو پهندانه ههر یه که و دوای نه زموونیّک دروست بوه و وه ک باپیران خوّیان ده لیّن: «ههر نهقاله له نهساریّ» (محهمهدی خالّ، ۱۹۷۱: ۱۹۸۶): واته له ههر ژیانی له نهنجامی گرتنه بهری کاره کانمان جا له داروی کومهلایه یی یا نابووری یا سیاسی و ههر روویه کی دی ژیان بیّ، نهوان نه زموونیّکیان بو دروست بووه و

بەشى سێيەم- فولكلۆر

زانیویانه دهبیّ کاره کهیان به و جوّره نه کردبا و نه گهر جاریکی دیکه بیریان له نه نجامدانی کاریکی وا کردووه، نه وا دوه که دوه ده و نه نجامی نه م جاره یان لهوه ی نیشوو باشتر بیّت و ریّگهیان ناسانتر و سهر که وتووتر بیّت. نه و پهندانه نه گهرچی روّژگاری دروست بوونیشیان بی میژوویه کی زوو بگه ریّننه وه، نه شوان و گاوان و سه پان و هتد، نه ژبانی ساده و کوّچه ری پیشوو، نه خه لگانیش له ناستی بیری و روّشنبیری وه ک نهوه ی نه و دهم نه مابن و ژبان له ههموو روویه کهوه گوّرانی به سنوور به سهردا هاتبیّ، به لام به به بیری و روّشنبیری وه ک بلیّی کوّن نابن و به گوّرانی سهرده نه فوانیش سنوور ده به به نورانی خه لگانی ده بپن و نوی ده بنده و نوی ده به نورانی خه لگانی ده بین و نوی ده بنده و نوی ده به ناسایی بن، به لام چه مکه کانیان به هیزن و له و دیوی زمانه ساده کهوه به های گهوره یان هه یه و خزمه تی گهوره تر ده کهن. جا هه ر له به رئه نه مهای نورارشت له بیر گهوره تر ده کهن. جا هه ر له به رئه نه و رای خه لگه به رامبه ر گهردوون، ژبان، مردن، چاره نووس، قهده و بو بوخوون بکات که کوکراوه ی تیّرامان و رای خه لگه به رامبه ر گهردوون، ژبان، مردن، چاره نووس، قهده و خوشه و بیخودون بین به کومه لگادا برواو هه نگاو بنی، به کومه لگادا برواو هه نگاو بنی، به کومه لگادا برواو هه نگاو بنی، به کومه لگای کشت و کالی و ده ره به گیدا تا سه ره تاکانی شارستانییه و تیه و تیه به و کومه گهادا.

تەوەرى دووھەم

رۆلى ئافرەت لە كۆمەلگاى كوردەوارىدا:

له سهرهتای دروستبوونی ئهم زهمینه پان و بهرینهدا، ههرکه پیاو هاته دونیاوه، ئافرهتی له گه لاا بوو. بوونی ئافرهتیش بۆته هۆکاری پشتگری و سهبووری رۆح و دهرباز بوون له کاته تهنیاییه کانی پیاودا. له گه ل ئهوه شدا ئهرکی به خیوکهر و راپه راندنی ئیش و کار و پهروه رده کردنی مندالی له ئهستۆ بووه. ئافره ت لهسهر ئهو زهویه دا نافره ت دا گیره و له چاو به گشتی چه ند تایبه تییه کی له شولاری و توانای ته نیا جیا که رهوه ی ههیه. له سهرده میکی زور کونی میژوودا نه بی که ئافره ت یه که ی کومه لیکی یه کجار ساده و ساکار بوو، ئیتر له وهودوا ئافره ت هه رله زهلیلی مال و ژیرده سته یی ئاغایه تی پیاو بووه؛ به تایبه ت له گونده کاندا هیشتا ژن له ژیر ده سه لاتی دام ره به گایه تیدا پشتی چه ماوه ته وه؛ ته نانه ت ده سه لاتی هه لب برادنی ژیانی خوی نییه.

بهشداری ژن له کاروباری هه لسوو پانی ژیانی پۆژانه و به رههمه پناندا به واتای سه ربهستی ئه و نییه و ناتوانی وه ک پیاو به سه ربهستی له خهبات بۆ ئازادی و هه لسوو پانی کاروباری کومه لایه تی ئال و گور و هات و چوی شاراندا، وه ک نیوه ی کومه ل چالاکی هه بی تعنیا له میوانی و گهل ویستیدا ده وری هه یه و ئه ویش به ته واوی تیایدا سه ربه ست نه بووه و نییه.

ئافرهتی کوردهواری خوّمان بهشیّوهیه کی گشتی به ژیری و وریایی و داویّن پاکی و ئازایی ناسراوه. ههر له بهربهیانهوه ههتا روّژئاوابوون راوهستانی نییه، گهرمی و تالّی و تفتی و سهرما و سوّلهی زستان و هاوین ده چیّژیّ» (کاکهیی، ۱۹۸۹: ۱۰).

ئافرەتى كورد جگە لەوەى بە دەس ونگىنى، بەخئوكەرىكى باش بووە، لەگەل ئەوەشدا ھەندىكىان بوونەتە نموونەى قارەمانيەتى و سەرقاڧلەى كاروانى شۆرشگىريەتيان بەركەوتووە؛ نموونەمان زۆرن وە \sim «حەپسەخانى نەقىب، لەيلا قاسم و خانزادى مىرى سۆران» و ھىد. ئافرەتى واش ھەبووە بۆ تۆلە سەندىەوەى باو \sim و براكەى بەرامبەر دورمنى باو \sim كوشتەى جەنگاوە و تۆلەى خۆى و بنەمالەكەى كردۆتەوە. ھەروەھا لە شەرەكانىشدا رۆلى ھەبووە و برينى زامدارانى تىمار كردووە و بگرە زۆربەى جارىش نان و پىداويستى بۆ دەبردن.

لهبارهی قوناغی ئال و گوری کومه ل و پلهی ئابووری ولات و نهریتی کومه لایه تیه وه ژن مافی کار کردن له پروسه ی بهرههم هینانی ههیه؛ به لام نابی ئال و ویر بکاو و خاوه نی بهرههمه کهی نییه له کاری بنه ماله کهیدا. حمقده ستی پینادری، ئاکامی کاری ده چیته گیرفانی پیاو، بو دواروژی نادیاری ژیانیش پاشه که وتی نییه» (کومه لاناسی کورده واری، ۱۹۹۳: ۱۲۳). لیره دا ده رده که وی که نافره ت له سهرده می کوندا له رووی پلهی ئابووریه وه زولم و زوری به رامبه رکراوه له ناو کومه لگادا به تایبه تی ئافره تی لادی نشین که زور کهم ده یتوانی له کیلگه و زهوی و باخ و خانووی که لکوه ربگری - ده ستحه قیشی پی نه ده درا؛ که وابوو ئافره ت نه ده بووه خاوه نی ئامرازی به رههم هینان.

ههروهها له بواری خویّندن و فیّر کردندا ئافرهتی زووی کورد لهبهر سهرقالیان به کاروباری ناومال و مانگا دوّشین و... نهیتوانیوه ریّگای خویّندن بگریّته بهر؛ هوّکاری تریشی له پال ئهوهدا ههیه: بوّ کورد به گشتی و بوّ ئافرهت بهتایبهتی له زوّربهی شویّنه کاندا هوّکاری خویّندن و فیّر کردن نهبووه و بایه خی پیّنهدراوه، وه کوو

بەشى سێيەم- فولكلۆر

نهبوونی قوتابخانه و گهریش ههبوایه به سی یا چوار گوند قوتابخانهییکی تیدا دروست ده کرا و ئهمهش له بهرده میاندا کوسپیک بوو. بویه ئافرهت له زور ناوچهدا گیروده ی مهینه تی نهخوینده واری و نهریتی ماله باوان و میرده کهیه تی؛ بویه تا سهره تای شهسته کان و بگره زووتریش، زور کهم له دایکان و باوکان، کچانیان دهنارده قوتابخانه بو فیربوون. له لادیکاندا کچان له جیاتی خویندن و خوینده واری، ئیشی دهر و دهشت و کیلگه کانیان پی دهسپاردن؛ وه کوو: برار، پاچه کوله، نان دروست کردن و چای لینان و هتد (گوڤاری گولان، ۲۰۰۳، ژ۲۲۷: ۵۲).

له کومه لگای کورده واریدا نافره ت وه کوو پیاو کار ده کات و تیکه ل به ههموو نیش و نازاره کومه لایه تیه کان دهبیت، به لام وه کوو مروقی ک خاوه نیروپرا مافی دیاری کردنی ده ره نجامی ژیانی خوّی له دهستدا نییه. به رهبه ره له گه ل گوپرانکاری سهرده م و پیشکه و تنی په وپره وه ی شارستانیه ت، نافره تی کوردیش توانی خوّی بخزینی ته بواری خویندن و نووسین و پوشنبیر کردن؛ به لام به داخه وه گهلی جار له لای پیاوه باوک سالار و دواکه و تووه کان به چاویکی سووک سهیری نه و نافره تانه کراوه که ده چنه به رخویندن و ده وام کردنی ناسایی خوّیان. ده بی نهوه شرانین که له قورنانی پیروز و فه رمووده کانی پیغه مبه ردا (د.خ) ها تووه که نافره تیش وه کوو پیاو پیویستی به زانست و زانیاری هه یه و هیچ کات و هیچ سهرده مینک بو به ده ست هینانی زانست و زانین، جیاوازی له نیوان دوو په گه زدا دانه نراوه. هه روه کوو پیغه مبه رده فه رموی «اطلبوا العلم من المهد الی اللحد».

بهههرحال ئافرهتی ئهمروّی کورد شیاوی ریّز لیّنانه؛ ههر بوّ نهوهی دایکه و دایکیش له ههموو بوارو و دوخیّکدا به کهلّکترین و گهورهترین قوتابخانهی سهردهمهکانه؛ ههر بوّ نهوهی دایک ئافرهته و ئافرهتی ئهمروّش ئهندامیّکی بهسوودی ئهو گهلهیه و روّلیّکی گرنگی ههیه له بارودوّخی ئهمروّی کوردستانی دیموکراتیک و ئازادا.

تەوەرى سۆھەم

رەنگدانەوەى ئافرەت لە پەندەكاندا:

ئافرەت جوانترىن مەلى سەر رووى زەمىنە؛ دەتوانى بەھەموو رەنگ و روويەک خۆى نىشان بدات. ھەوىنى شىعىرى شاعىرانە. تەواوى ھەموو شتەكانى سەر رووى زەمىنە. ھەر شوىنى ئافرەتى لى نەبى، وەكوو چىشتى بى خوى وايە؛ بۆيە بە گولى مەجلىس ناوى لىدەبرى. گەلى جار لىرەو لەوى لەبەر نەرم و نىانى و ناسكى ئافرەت بەكەسىكى لاواز ناو براوە؛ بەلام ئافرەتى كورد ھەمىشە ھەستى ناسك و سۆزدار و جەربەزە و دەست-رەنگىن بووە، خەمخۆر و برېرەى پىشتى پىاو بووە. لە كۆشى ئەوا پىگەيىشتووىن؛ كە دەشمرىن بەناوى دايكەوە تەلقىن دەدرىيىن؛ بۆ پىناسەى ئافرەت ھەمىشە قەرزبار و داماو و زمانلالىن.

ئهگەر سەيرى فۆلكلۆرى كوردى بكەين دەبينين ئافرەت بە ھەموو جۆرەكانىيەوە لە ناو پەندەكاندا رەنگى داوەتەوە، وەك ئەمانەى خوارەوە:

۱ - ژن:

ژن ئهو ئادهمیزاده ناسک و نازدارهیه که خوداوهند له ئهزهلهوه بو هاورایی پیاوی هه آبرژاردووه. ههموو مروقی سهرچاوه کهی له ژن بووه و له کوشی ئهو پهروهرده کراوه. ژن بوونهوهریکی ههست ناسک و خودان کهسیّتی ههست و نهستی خوّیهتی. جگه لهوهی ههموو ئیش و کاریّک پالپشتی پیاو بووه و ئهرکی به خیّو کردنی مال و مندال و تعنانهت مهر و مالاتیشی له ئهستو بووه. ههروا کابانی نیّومال و شوشتنی قاپ و قاچاخ و ئاو هیّنان له کانی و ههژاندنی مهشکه و کوندهی بهپری به شاندا داوه؛ جگه لهوهش له کاتی پیّگهیشتنی دهغلودان له ته کسیان (کیّشه گیّر) بووه و مهلوّیه کانی کوّکردووتهوه؛ بهلام لهو سهردهمه به جوّریّکی تر کار و پیشهی ئافرهت گوّراوه و دیاری ده کریّت، بو نموونه ئافرهتی ئیستا جگه له راپهراندنی کاروباری ناو مال، له داموده ژگاکان و شویّنه گشتیه کاندا شویّن په نجهی دیاره و خودانی دهنگ و رهنگی خوّیهتی. ئهو پهندانهی کاموده ژگاکان و شویّنه گشتیه کاندا شویّن په نجهی دیاره و خودانی دهنگ و رهنگی خوّیهتی. ئهو پهندانهی که ژن تیّیدا به کارهاتووه وه ک:

- ژن که نهتواني تۆله بسيني، وهک منال ئهگري (خال، ١٩٧١: ٢٦٤).

واته: لێره ژن بهبێدهسهلاتی ناوی هاتووه. ئهمهش بێهێزی ئافرهت دهردهخات له کوٚمهلدا و ئافرهت دهخاته ریزی منال له رووی بێتواناییهوه، بوٚیه پێویسته ئهو پهنده به کار نهیهن.

- ژنه کهت بوو، دوژمنت بوو (لۆبون، ۱۹۳۳: ۵۱).

لهو پهنده دا ژن وه کوو دوژمنێک سهير کراوه، به لام له راستيدا ژن وه کوو چهمکێکه که ده توانێ زوٚرجاريش دوژمن بکوژێ.

- زۆر كەم ژن ئەوەستى بىر بكاتەوە، مەگەر لەبەر ئاوێنەدا (خال، ١٩٧١: ٢٦٠).

واته: ژن له هیچ بیر ناکاتهوه، مهگهر له جوان کردنی خوّی لهبهر ئاویّنه. سهیر کردنی ئافرهت به چاویّکی نزم له زوّر پهنده کاندا بهدی کراوه، به لام ئافرهت بهوه ناوهستی، به لکوو له داموده زگاکان و سهنته ره کاندا بهشداری ده کا و روّل دهبینی و رای وهرده گیریّ.

- ژن پرچی دریژه، له بیردا زوّر کورت و گیژه (یهعقووبی، ۲۰۰۷: ۸).

واته: سهیر مه کهن ژن قری دریژه، به لکوو له بیر کردنهوه دا زوّر لاوازه. ئهمه ش بی توانایی ئافره ت دهرده خات. ئه گهر سهره نج بدهین دهبینین ئافره ت زوّر جار ههستی بریندار کراوه به و پهندانه، بواری بیر کردنهوهیان ته سک کردووته وه بوّیه پیّویسته ئه و پهندانه لهناو ببریّن چونکه ئافره ت بهرامبه ر به پیاو بی توانا و لاواز ده کات.

ئهمه ههندیک لهو پهندانه بوو که دهتوانین بیخهینه قالبی رهخنه و رهخنهی لیّبگرین، چونکه ئهو پهندانه له کوٚمهلگای روٚشنبیر و تیّگهیشتوودا به کار نایهت، لهبهر ئهوه تیّروانینی ئهو کوٚمهلگایانه بهرامبهر ئافرهت زوٚر ژیرانهیه و ئهوان ئافرهت به نیوهی کوٚمهل و کوٚمهلگا دادهنین و ههروهها بواری شیاو بوّ ئافرهت دهرهخسیّنن، تهنات له دهرهوهی مالیش جیّی پهنجهی دیار بیّت. له ههمان کاتدا نموونهی پهندی جوانیشمان ههیه که له بهرژهوهندی ئافرهت به کار هاتووه، بواری بیر کردنهوه و روٚشنبیری ئافرهت پیشان دهدات وه ک:

بەشى سييەم- فولكلۆر

- مالي بێژن، چۆلەوانىيە (دەشتەكى، ۲۰۰۱: ۸٦)

واته: مال ئه گهر بیّرن بیّت وه ک باخی بیّباخهوان وایه؛ بیّ ئهو مال چوّله و شپرزه، چونکه ژن مال ئاوهدان ده کاتهوه و بهریّوهی دهبات، ههر وه کوو ده لیّن: «ژن و مالیان وتووه».

- ژنی باش سهروهته، مولکی باش خانیه، ئیشی باش جووتیاریه، کاسبی چاک بازهرگانیه (یهعقووبی، ۲۰۰۷: ۷).

واته: ژنێکی چاک بو مال و مندال باش بیت و بتوانی خیزان به چاکی به پوه ببات و له گه ل هاوسه ره که ی چاک بیت، ئه وا به ره کهت ده خاته ئه و ماله و وه ک سامانیک وایه که له دوا پوژدا نه وه یه کی باش پیگهیه نیت. هم روه ها ژن له و یه ندانه ی خوار موه شدا ها تووه، وه ک:

- ژن ئه *گهر نهخشینه، مالی رهنگینه* (ههمان سهرچاوه)
 - ژن وه ک ههناسه یه بۆ میّرد (ههمان: ۸).
- ژن بێنه ژنانه، پێسته بکاته ههمبانه (نوری، ۲۰۰۹: ۲۱).
 - ژنا ئابوور بەرچىترە ژ ژنا بەرك كەر (ھەمان: ٢٦).
 - ژن ماله، بنيات خاني (شيخه للا عهلي، ١٩٨٠: ١٠٠).
- ژن بێنه ژمالان ئاڤێ ڤهخوٚ ژسهر کانيان (رمسوول، ١٩٨٤: ١٠١).
- ژنی خراپ مندالی خاسی لیّناکهویّتهوه (شارهزووری، ۱۹۸۱: ۵۹).

ئەو پەندەش زۆر پشتى پى نابەسترى، چونكە جارى وا ھەيە ژنى خراپ مندالى عاقل و ژيرانەى لىدەكەويتەوە.

- مالّي بيّرْن، وه كي كاوله ئاشيه (يهعقووبي، ٢٠٠٧: ١٤)
- ژنا بینن ژمالادا خو هارزی بدن بخالا (دیرشهوی، ۱۹۸۰: ۱۹۲).
 - ژنا چاق لدەر مێرێ خۆلى سەر
 - ژنێت جوان زهلدهمێت لاو دڤێن.
 - ژن گیزه ژسهدا ئیما عهزیزه.
 - ژن بهراسی خواره.

۲ - دایک

که به نیشتمانی یه کهم ناسراوه و کوشی ئهو قوتابخانه ی گرنگ و مهزنه، رانی ئهو نهرمترین سهرینی منداله که ی بووه. لای لایه و سوّزی دایک خوّشترین سهمفوّنیای جیهانه و بهسوّزترین ده نگی ههیه؛ ههر دایکه ئهر ک و ماندووبوون و شهونخوونی بوّ روّله کهی ده کیشیّت. دایک روّلی پهروه رده و به خیّو ده کات و هموو ئیّش و ئازاره کانی روّژگار له کوّل ده نیّ و ده گریّته ئهستوّی خوّی. تهنانه ت پیغهمبه (د.خ) ده فهرمویّت: «الجنة تحت اقدام الامهات».

تيروانيني دايک له پهندې پيشينياندا لهمانهي خوارهوه رهنگي داوه تهوه، وه ک:

- دایکی خوّم کابانه تیر ئهخوّم کفتانه (دهشته کی، ۱۹۷۲: ۵۵).
 - دایک ببینه و دوّته بخوازه (رمسوول /تهقی، ۱۹۸٤: ۱۰۱).
- دایکی در یا سنگ دهخوات یا سنگ ئه کوتی (شارهزا، ۱۹۷۲: ۸۱).

(واته یا سنگی مریشک و قهلی دزراو ئهخوا یا کوره کهی له دزیدا ئه کوژری و سهنگی خوّی ئهدا).

- دایکی منالان ئهخوا نان و چنگالان (خال، ۱۹۷۱: ۲۱۱).

(واته دایک که منالی زوّری بوو ههر یه کیّکیان داوای جوّره خواردهمهنییه ک ده کات و بیانوو بوّ شتیّ ئه گریّ، دایکه کهش بهناچاری بوّیان پهیدا ده کات و لهو کاته شدا خوّشی تیّری لیّده خوا).

- د*ایک* ببینه و کچهی بخوازه (گۆڤاری کاروان، ۲۰۰۰، ژ۱٤۵: ۹۲).
 - دایک به دمولهته، نۆبهرهی عهورهته (دهشته کی: ٤٥).

(واته: گهر ئافرهت نوّبهرهی کچ بیّت، چونکه له ئیش و کاردا یارمهتی ئهدا، ئهو ئافرهته دهولهمهنده).

- دایک و باوک له قازیه، منال لهوازیه (خال، ۱۹۷۱: ۲۱۰).
- دایک مهدحی کچ بکات مه گهر خالوّوان بیخوازیّ (ههمان: ۲۰۹).
- ههرکهس دایکی نانهوا بیّ، له برسان نامریّ (یهعقووبی، ۲۰۰۱: ۲۰۹).
 - به ختی دایکان جیهازی کچانه (ههمان سهرچاوهی پیشوو).
 - دایک لای ئهولاد قهد کۆن نابی (خال، ۱۹۷۱: ۲۰۹).
 - دایک و دوّت بهشهر هاتن، بیّ عهقلان باوهر هاتن (یعقووبی:۲۰).

٣-کچ، کيژ، دويته:

ئهو مرۆقه ناسک و جوان و رەنگینه که بووەته جیّی سەرسوورمان و سەرنجراکیشانی بەرامبەرەکەی و مایهی خوشحالیهتی؛ وهکوو تاکیک لهناو خیزاندا روّل و کاریگهری ههیه و ههر ئهویشه دەبیته دایک و بووک و خهسوو و هتد. وهکوو ئافرەتیکی کارامه دەوری خوّی گیراوه له کوّن و ئیستادا. لهکوّندا کاروباری ناومالی بهریوه بردووه، دەسترهنگینی ههبووه له زوّر کاردا. ههروهها ئیستاش له دام و دەزگا رەسمی دەولهتیهکاندا دەتوانی شانبهشانی کورهکان ئهرکی خوّی بهریوه ببات. ئهو پهندانهی لهسهر کچه له پیشاندا گوتراون:

- کچ قه لایه ناگیری (رهسوول، ۱۹۸٤: ۱۰۷).
- کچ بهبیّ باوک نرخی نییه، باخ بهبیّ پهرژین جوانی نییه (خالّ، ۱۹۷۱: ۲۲۱).
 - کیژ پرده، ههموو کهس بهسهریدا تیده پهرێ (دهشته کی، ۲۰۰۱: ۷۵).
 - کیژ تهشی دایکی دهریسی (ههمان سهرچاوهی پیشوو).
 - کیژ ههستاوه بهیانی، فهرشهی ههرگرت لوّنانی (دهشته کی: ۷۵).
 - کچی جوان بهرای سهره، زمان شیرن قور بهسهره (ههمان سهرچاوه).
- هاته داخوازیم که کچ میر بووم به دهستگیران کرام وهزیر بووم، چوومه مالیان یهخسیر بووم (ههمان سهرچاوه: ۸۷).

بەشى سێيەم- فولكلۆر

- کچه تیمی گهراران، بووینه کابانی ماران (ههمان سهرچاوه: ۷۳).
- کو_ر له مهیدانی سهرکهوتن دینی، کیژ له مالی سیو دهنه خشینی، نامهرد بهینیان ده پسینیی (ههمان سهر چاوه: ۷۶).
 - کیژ بی دایک، مهنجهری بی سهریوشه (یه عقووبی، ۲۰۰۷: ۲۲).
 - كيژا ميران، ناهێت بنهختي فهقيران (ههمان سهرچاوه).
 - کچ نیشانا مالییه (ههمان سهرچاوه).
 - ههرچی بابی کچیک نازاند، گوندیک بهزاند (ههمان سهرچاوه).
 - کچ له گهڵ تۆمه، بووکێ گوێٽ لێ بێ (لۆبون، ١٩٣٣: ١٠٤).
 - دویّته له مال تاقی بکهرهوه، ئینجا بینیّره بوّ گیای کهژ (یهعقووبی، ۲۰۰۷: ۲۲).

٤-خوشک:

یه کیکه له ئهندامانی خیزان وه کوو ئافره تیک کاریگهری ههبووه له ژیاندا و روّلی خوّی له ههموو کاروباریکدا گیراوه. له کومه لگای ئیمه دا به خوشکی برا یا خوشکی ژن یاخود خوشکی پیاو یا خوشکی دایک و باوک ده وتریّ. ئینجا به بوّنه ی تیکه لاو بوون و ژن و ژنخوازیه وه ناوه ده گوریّت به «پوور» واته به خوشکی دایک و باوک ئه لیّن. خوشک له و یهندانه دا به کار هاتووه:

- ئەوەى خوشكى جوانە ئەتۆو ئەو برانە (ھەمان سەرچاوە: ٢٤).
- داري بي گه لا قيمه تي نييه، خوشكي بي برا زينه تي نييه (ههمان سهرچاوهي پيشوو).
- داری قهره داغ په لکی ده رمانه، خوزگهم به و خوشکه برای میوانه (ههمان سهر چاوه ی پیشوو).
 - هاوارم لهبهر خوایی، یه ک لهبهر خوشکی یه ک له برایی (ههمان سهر چاوه ی پیشوو).
 - دەست برا بەتەماى دەستى خوشك بىخ، ھەر بىخ ژنە (ھەمان سەرچاوەى پېشوو).
 - ئه گهر برا شوانه، خوشک ههر چاوهروانه (خال، ۱۹۷۱: ۲۰).
 - ماری به خوشکی هی*لانهی خوشکی* (دهشته کی، ۲۰۰۱: ۸۹).

٥ -بووک:

بووک تاکیکی کوّمه له و بهو کچه دهوتریّت که له کوریّک ماره دهبردریّت. له نیّو نهتهوهی کورددا له تهمه نی پانزه سالیهوه تا ده گاته دوا پلهکانی تری تهمه ن به بووک ده چیّت. لهکاتی خوّی کچیّک ماره دهبردرا و دوایی دهست ده کرا به شه کراو خواردنه و و روّژیّک پیّش گواستنه و بو نیّواره کهی دهستکرا به خهنه به ندان و هه لیه رکیّ. بو به یانییه کهی بووک به تارای سپی و سوور و ئارایشتکراو به بووکی ده برا.

سترانا فولكلورى وخزمه تا ديروكا كوردان

د. سهلاح موحهممه د سهلیم مهحموود هروری

كورته:

مللهتین بیانی، ژ میژهوه گرنگی ب تومارکرن و شروقه کرنا سترانا خوهیا فولکلوری داییه؛ چونکه ستران بدرههمی پیدقیین ژیانا مروقایهتیی و دهنگی دهربرینا ههر مللهته کییه ژ هزر و هیقی و باوهریین خوه. ستران دهنگقه دانا بویهر و رویدانین ل دهوروبهرین مروقایه تینیه و ل دووی ههبوونا کارین جودایین ههر ملله ته کی سترانین جودا ژی ههنه، ئانکو ههر سترانه کی مهرهما خوه ههیه. سترانا فولکلوری یا کوردی پهیوهندیه کا موحکم ب باری ژیانا جقاکی و رهوشت و تیتالین کوردان قه ههیه. ملله تی کورد ژکه قندا حهز ژ سترانی کریه، لهورا دبینین سترانا کوردی گهنجینا فولکلوری کوردی ده ولهمهند کریه.

تایبهتمهند و خهمخوّرین فولکلوّریّ کوردی سترانا فولکلورییا کوردی ل سهر چهند لـق وتـا بارقـه کریـه، ئیک ژ قان لقا دبیّژنیّ «لاوک» و ل هنده ک جهان ب رهنگیّ سترانا «شهرا، میّرانی، سوارا» هاتیه؛ چونکـه قـیّ سترانیّ باسیّ رویدانیّن دیروّکی کریه و دبیته ژیدهره ک ژ ژیدهریّن دیروّکا کوردی. لهوا نهم دبینین ناقیّ قـیّ سترانیّ ببیته سترانا دیروّکیا کوردی. ژبهر نهبوونا سـهروبهره کیّ سیاسـییّ ئـارام ل کوردسـتانیّ، کـو هـهردهم دهقهریّن وی ل ژیر دهستههلاتداریا هیّزیّن بیانی قهبوو و ههر ژ بهر قی سـهروبهری گرنگـی ب خویّنـدهوارییّ نههاتیهدان. لهورا کورد بهره ش سترانیّ چووینه بو توّمار کرنـا وان رویـدانیّن ل دهوروبـهریّن وان پهیـدابووین و گهله ک ژ قان رویدانا رویدانیّن د دیروّکی بوون، و مفا ژقیّ سترانیّ دهیّته وهرگرتن وه ک ژیّدهره ک بوّ دیروّکـا

گەروكىن بىانى ئەوىن ھاتىنە كوردستانى و دگەل مللەتى كورد ژباين، ب ئاوايەكى باش باسى قى سترانى دكەن. ھەروەسا ئەو كەسىن دىرۆكا كوردى خواندى، بابەتى سترانا دىرۆكيا كوردى ب گرنگى وەرگرتيە. رۆژھەلاتناسا ژى گرنگىدكا پر مەزن دايە قى رەنگى سترانى و ژبريا ماينە حەيرى، كو ھژمارەكا مەزن ژ قان سترانا ھەنە و ھندەك ژ قان نقيسەران ب قان سترانا داخبار بووينە. دىسان قەكۆلەرىن كورد ژى باوەرى بوى چەندى ھەيە، كو پىدقيە سترانا فولكلوريا كوردى بۆ نقىسىنا دىرۆكا كوردى بھىتە بكارئىنان. ھەتا

بەشى سێيەم- فولكلۆر

نڤیسهره ک گههشتیه وی چهندی، کو دیروّکا مللهتیّ کورد ههمی ب ریّکا سترانا هاتیه پاراستن (الخصباک،۱۹۷۲: ۵۰۲) و نڤیسهره کیّ دی ژی دیار کریه، سترانا فولکلوری دبیته سهروّکانیا ژیّدهریّن دیروّکا کوردان.(مصطفی رسول،۱۹۸۳:۷)

ستران ب گهله ک بابه تین دیرو کی هاتیه گوتن، وه کی ب میرو میر گههین کوردی یان ب بزاف و خهباتا میرین کوردان، ههر دیسان د سترانا دیرو کیا کوردیدا باسی سیاسه تا ئوسمانیا بهرامبه ری کوردان کریه. شوره ش و سهرهدانین کوردی ژی بووینه بابه تین سترانا کوردی و سهرکردین قان شوره شا بووینه ناف و نیشانین قان سترانا؛ مینا: سترانا شیخ مه حمودی، سمکویی شکاک و شیخ سه عیدی پیران. بزاف و کارین سیاسین سهروک و ئیلین کوردی د سترانا کوردی دا جهی خوه کریه؛ مینا سترانا عه لیی به تی و گهله کین دی. ههروه سا گهله ک رویدانین دی د سترانا کوردی دا ده نگفه دایه وه کی فهرمانا فه لال سیمیلی ل سالا ۱۹۳۳ و فهرمانین ئیزدیا و گهله ک رویدانین دی.

بهریخودانه ک بو ناقهرو کا قان سترانا چهند خالین گرنگ دیار دبن وه کی:

- ۱- رویی ئایینی دایه خهبات وبزاقا مللهتی خوه.
- ۲- هەڤكارى و پشكدارىيا دوو سەركردان يان دوو ئيّلا د سترانا ديرۆكىيا كوردىدا گەلەك ديار و ئاشكرايە.
 - ستران وه ک پروپاگهنده ک بۆ بلند کرنا ههستی مللهتی بهرامبهر هیزا دوژمنی هاتیه بکارئینان.
 - ٤- جهي جوگرافيي يي شهري يان رويداني د دستراني دا دياربوويه.
 - ۵- ناڤێن کهسێن پشکدار و ئاميره و چهکێ هاتيه بکارئينان د رويدانێدا د سترانێدا دديارن.
 - تەنجامين رويدان ل دويماهيي هاتينه ئاشكرا كرن.

پهیقین سهرهکی: فولکلور، ستران، سترانا کوردی

پێشگوتن

قه کۆلەر و نقیسهران گەله ک پیناسه بۆ پهیڤا «فولکلور» دەنىنه، بهلی ههمی ل دۆر ئیک رامان کۆم دبن کو پهیڤا فولکلور رامان ژی: زانسته که گرنگیی یان پویته ی ددەنه رەوشت و تیتال و تیگههین جڤاکی یین ههر ملله ته کی و د ههر قوناغه کا دیرۆکیدا کو ئهو مللهت تیدا دەرباز بووی. ئهگهر ب رەنگه کی دی بهری خوه بدهینه پهیڤا فولکلور و بابه تین وی، دی بیژین فولکلور ژی ژ ههر ئهفراندنه کا کهڤنا ههر ملله ته کی پیکدهیت، چ ئهفراندنه کا دەسپیکی بیت، ئهو ئهفراندن ژی بکار ئینانا دەنگ و پهیڤ و هوزان و پهخشان ب جه دهیّت، دیسان بیر و باوهر و جیڤانوک و سنج و داوه تو یاری و کریارین ملله تان ب خوه قه دگریت (۲). فولکلوری کوردی ژی وه کی فولکلوری ههر ملله ته کی دی ژ گهله ک لقا پیک دهیّت و تایبه تمهندیین ڤی زانستی، فولکلوری کوردی ژی دابه ش کریه. بهلی وه کی ئهو بخوه دبیژن، ستران (مهبهست سترانا فولکلوری) گرنگترین لقی فولکلوریپه (مسته فا رەسوول، ۱۹۷۰: ۵۵ و موکری، ۱۹۸۶ (۳۸).

مللهتین بیانی، ژ میژهوهره گرنگی دایه تومارکرن و شروقهکرنا سترانا خوهیا فولکلوری؛ چونکه ستران بهرههمی پیدقیین ژیانا مروقایهتیی و دهنگی دهربرینا همر مللهته کی یه ژ هزر و هیقی و باوهریین خوه و ستران دهنگفهدانا وان بویهر و رویدانه ئهوین ل دهوروبهرین مروقایه تیی پهیدابووین و سترانا فولکلوری ژی گهله ک سالوخه ت و سیمایین تایبه تههنه، کو ل قیری بابه تی مه نینه لهورا دی بیژین سترانا فولکلوری ژی گهله ک تا ژی دچن و ل دوی ههبوونا کارین جودایین ههر ملله ته کی سترانین جودا ژی ههنه، ئانکو ههر جوره کی سترانی مهرهما خوه ههیه (مرسی، ۱۹۷۵: ۱۳-۹).

سترانا فولکلوریا کوردی ژی پهیوهندیه کا موحکم ب باری ژیانا جڤاکی و رهوشت و تیتالین کوردان قه ههیه و مللهتی کورد ژکه قندا حهز ژسترانی کریه، لهورا سترانی گهنجینا فولکلوری کوردی دهولهمهند کریه.

تایبهتمهند و خهمخورین فولکلوری کوردی، سترانا فولکلوریا کوردی ل سهر چهند جوران بارقه کرینه (پهسوول ئیبراهیم، ۱۹۸۶: ۱۱۱). ل قیری بتنی دی باسی وی جوری سترانی کهین، ئهوی دبیژنی سترانا دیرو کی و هنده ک دبیژنی «لاوک» و دیسان ب رهنگی سترانا «شهرا، میرانی، سوارا» هاتیه. بهلی چونکه قی سترانی باسی رویدانین دیرو کی کرینه، لهوا وه که ژیده ره ژیده رین دیرو کا کوردی دهیته هرمارتن (علی یحیی، ۱۹۸۵، گ: کاروان: ۱۵۱-۱۶۲).

قاقاراتنا رەنگنن ژیدەرین دیروّکا کوردی هەتا نووکه ب رەنگەکیّ زانستی نەھاتیه کرن و "شاکر الخصباک"ی دیار کریه کو جوریّن ژیدەریّن دیروّکا کوردی: نقیٚسینیّن گەروکا و نقیسینیّن زانستی و قهکولینیّن ئەکادیمینه (گ.کاروان، ۱۹۸۵، ژ۱۲۸: ۱۵۱-۱۶۶). بەلیّ «ئەنوەر مایی» د پیشگوتنا پەرتووکا

⁽۲) سەبارەت پيناسا فولكلورى بنيرە:

^{- (}يونس،١٩٨٣: ١٧٣-١٧٢) و (مرسى،١٩٧٥: ١٧٣-١٧٢) و (ئەحمەد سمق،١٠٠١: ١٤-٩).

بهشى سيبهم- فولكلور

خوه دا یا کو بناقی «الاکراد فی بهدینان» سترانا کوردی ژی کریه ژیده ره ک ژ ژیده رین دیروّکا کوردی، کو گهنجینه ک پره ژ روویدان و بویه ریّن دیروّکی (المایی،۱۹۹۰: ۱۳۷).

من دقیّت ل قیّری بیّژم، کو ستران بیّژین دهقه را مه (بادینان) سترانیّن دیروّکی د سینگیّ خوه دا پاراستینه و پیدقیه ک فه ره بهیّنه تومارکرن. بزاقا تومارکرن و شروّقه کرنا قان سترانا هیّشتا نه ل وی ئاستیّ پیّد قییه.

ژبهر نهبوونا سهروبهره کێ سیاسیێ ئارام ل کوردستانێ، کو ههردهم دهڤهرێن وێ ل ژێر دهستههلاتداریا هێزێن بیانی ڤه بوو و ههر ژ بهر ڤێ سهروبهری گرنگی ب خوێندهواریێ نه هاتیه دان، یان ئهو کهسێن خویندن دزانی رهوشنبیریا وان فارسی، یان عهرهبی یان تورکی بوو، ژ بهر ڨی سهروبهری، هنده ک ژ کوردان بهرهڤ سترانێ چووینه بۆ تۆمارکرنا وان رویدانێن ل دهوروبهرێن وان پهیدابووین و گهله ک ژ ڨان رویدانا رویدانێن دیروٚکی بوون و مفا ژێ دهێته وهرگرتن وه ک ژێدهره ک بۆ نڤیسینا دیروٚکا کوردی.

گەروكىن بىانى ئەوىن ھاتىنە كوردستانى و دگەل مللەتى كورد ژياين، باسى سترانا دىرۆكى دكەن، ھەروەسا ئەو دىرۆكقان ونقىسەرىن قەكۆلىن ل سەر دىرۆكا كوردى ئەنجام داين، ل سەر بابەتى سترانا دىرۆكيا كوردى راوەستياينە، ھەتا وى يەكى كو ھندەك نقىسەر ب قان سترانا داخبار بووينە. قەكۆلەرىن كورد ژى باوەرى ب وى چەندى ھەيە كو پىدقىھ سترانا فولكلوريا كوردى بۆ نقىسىنا دىرۆكا كوردى بهيتە بكار ئىنان.

ئاشکرایه، رۆژههلاتناسا ژی گرنگیه کا پر مهزن دایه سترانا کوردیا دیروّکی و ژیرا ماینه حهیری، کو هژماره کا مهزن ژ قان سترانا ههنه و باسیّ رویدانیّن گرنگیّن دیروّکا کوردی دکهن (جهلیل، ۱۹۷۷ - ٤).

"باسیلی نیکتین" د پهرتووکا «الاکراد»دا، سهبارهت بابهتین سترانا کوردی، دبیژیت: سترانین کوردی یین نه ئولی، باسی بابهتین دلینی (دلوڤان) و خوشمیریا کوردان دکهن. ل جهه کی دی نیکتین دیار دکهت: بههرا پتر سترانین کوردان باسی شهر و چهلهنگیا ئاغا و شیخین کوردا دکهن (نیکتین، ۱۹۷۲: ۱۲۳).

ل دووڤ گۆتنا «فرانس بتول لافارک»ی، سترانا کوردی بهایه کی دیروٚکیی مهزن ههیه (جهلیل، ۱۹۷۷: ۹). نقیسه ری نهرمه نی و شههرهزایی نهده بی کلاسیکیی نهرمه نی «رافی» نقیسیه، سترانا میرانیی خودیکا روحا کوردین میرخاسه (جهلیل، ۱۹۷۷: ۲).

رۆژههلاتناسى فرەنسى «تومابوا» ب قى رەنگى سترانا دىرۆكيا كوردى خوەيا دكەت: شەرىن د ناقبەرا ھۆزىن كوردىدا بووينە ستران، بەلكو ھەر شەرەكى ستران،بیژى خوە ھەبوو و كەسىن خوە كرينە قۆربان بۆكوردستانى ستران بى ھاتىنە گۆتن (شەرىف عوسمان، ١٩٦٩: ٩٩).

«ئوردیخانیّ جهلیل» پهرتووکه کل سهر بابهتیّ «سترانا دیروّکی» نقیسییه، دیار دکهت: دهولهمهندیا سترانا دیروّکی د ناق سترانا کوردیدا بهرچاق و دیاره و د ناق کورداندا، ئه ق رهنگیّ سترانیّ بهربهلاقه، کوردیّن باکووری و روّژئاقای دبیّژنیّ «سترانا میّرانییّ» یان «سترانا شهران»، کوردیّن باکووری دبیژنیّ «لاووک».جهلیل ل جهه کیّ دی خوه یا دکهت: بنیاتیّ سترانا کوردی ب گشتی خودیکا ژیان و دیروّکا کوردایه (جهلیل، ۱۹۷۷: ۷-۲).

«کامران بهدرخان»ی ژی دیار کریه: دیروّکا بزاقا مللهتیّ کورد ههمی ب ریّکا سترانا هاتیه توّمارکریه (الخصباک، ۱۹۷۲: ۵۰۲).

«بهدرخانسندی» ژی دبیژیت: ئهز دشیّم بیژم ریژه کا باش ژ سترانیّن کرمانجان چیروّک و رویدانیّن دیروّکینه (الخصباک، ۱۹۷۶ : ۱۹).

«عیزهددین مستهفا رهسوول» د وی هزری دایه: قیانا وهلاتی گهلهک ب ئاشکرایی د سترانا دیروّکی دا دیار دبیت و ویّنیّن رویدانیّن دیروّکی و خهباتا خوشمیّر و چهلهنگیا وان د رویدانیّن دیروّکیدا ئاشکرا دبیت. دیسان د قان ستراناندا باسیّ داگیر کرنا وهلاتی هاتیه، ئهقه ژ لایه کی قه، وه ژ لایه کی دی قه باسیّ داخوازا ئازادیی ژی کریه (مصطفی رسول، ۱۹۶۶: ۲۲-۴۶).

وه کی دیاره سترانا دیرو کیا کوردی، گهله ک شاشینن دیرو کنفیسا دیار کرینه و ههر ژبهر قی چهندی ژی عیزه دین مستهفاپه سوول جاره کا دی دبیژیت: نهم د وی باوه ریی داینه کو ژبو نفیسینا دیرو کا کوردان فولکلوری کوردی بکار بینین و فولکلوری کوردی (مهبهست سترانا فولکلوریه) ژی دی بیته سهرو کانیا ژیده رین دیرو کا کوردان (مصطفی رسول، ۱۹۸۳: ۷). عیزه ددین ل جهه کی دی دده ته خویاکرن: سترانا کوردی یا دیرو کی گهله ک شهرین که قن دینیته بیرا مروقی، کو قان شهران هه قبه ندیه ک ب رویدانین دیرو کی قه هه یه (مصطفی رسول، ۱۹۸۲: ۱۲۸–۱۲۷).

«محهمه دی مهلاکهریم» ژی ل دوّر سترانا فولکلوریا کوردی دبیّژیت: د سترانا کوردیدا باسی خهباتا کوردان ل دژی ئوسمانییا هاتیه کرن، دیسان باسیّ بزاقا کوردان ژ بوّ بهرگری و پاراستنا ئهردی هاتیه کرن (مصطفی رسول،۱۹۷۰).

ل دویماهیی «عەبدولفه تاح عهلی یه حیا» دیار دکهت: سترانا کوردی ژیان و خهباتا کوردان بهرچاق کریه، ئه شارانه وه کی شیره کی دوو ده قه، چونکه ستران ب کریاریّن زالم و حاکمیّن کوردستان داگیر کری هاتینه گوتن ئه قه ژ لایه کی قه؛ ژلایه کیّ دی قه ستران ب که سیّن خهباتکه و و بزاقا وان ژ بو قور تال کرنا ملله تی ژ زوردایی هاتینه گوتن؛ ئانکو ئه قستران بیژه بناقی ملله تی د ئاخفتن و ده ربرین ژ ئیش و ئازارین ملله تی کریه (علی یحیی، ۱۹۸۵: ۱۵۵).

وهسا دیار دبیت، کو ستران بیژین کورد بتنی به حسی کوردان و خهاتا وان نه کریه، به لکو به حسی بزاقا ئاسوری و ئهرمهن و عهرهبان ژی کرینه.

مللهتی کورد وه کی مه دیارکری، بههرا بتریا رویدانین دیروّکا خوه تومار نه کرینه، و ب ریکا سترانان گهله ک رویدان هاتینه توّمارکرن، بهلی هنده ک ژ وان کهسیّن نه قان سترانان دبیّژن یان ییّن توّمار کرین نه خوینده وار بوون، لهورا گهله ک جاران کیّشا قان سترانا ل بهر چاق نه هاتیه وهرگرتن. دیسان پهیقیّن قان سترانا گهله ک جاران سترانبیّژا گوهورینه و پهیقیّن نوی بکار ئانینه؛ بهلی وه ک ناقه روّک هاتیه پاراستن.

بەشى سێيەم- فولكلۆر

ناڤێن گەلەک ستران و سترانبێژان د ناڤ پەرتووكاندا هاتینه پاراستن؛ مینا عەلىبەردەشانی كو گەلەک لایەنێن ژیانا میرێن بابان ل دوماهیا چەرخێ هەژدێ و دەستپێکا چەرخێ دوزدێ دیارکرینه. هەروەسا باسێ بزاڤ و چەلەنگی و خوشمێریا وان کریه. مینا عەبدوپەحمان پاشایی و گەلەکێن دی (مصطفی رسول: ۵۱-۵۱). ستران ب گەلەک بابەتێن دیرۆکی هاتینه گۆتن؛ وهکی ب میر و میرگەهێن کوردی و ب بزاڤێن وان؛ وهکی سترانا «میر سەیفەدینێ بۆتانی»، «میر بەدرخان بهگی». دیسان د سترانا دیرۆکیا کوردیدا باسێ سیاسهتا ئوسمانیا بەرامبەری کوردان هاتیه کرن. شۆرەش و سەرهلدانێن کوردی ژی بووینه بابەتێن سترانا دیرۆکیا کوردی. سەرکردێن بزاڤێن شۆرەشا بووینه ناڤەرۆکا سترانا دیرۆکی؛ مینا سترانا «شێخ مهحموودی»، دیرۆکیا کوردی. سەرکردێن بزاڤێن شۆرەشا بووینه ناڤەرۆکا سترانا دیرۆکی؛ مینا سترانا چەلدێن کوردی د سترانا کوردیدا هاتینه پاراستن؛ مینا سترانا عەلیێ بەتێ و گەلەکێن دی. هەروەسا گەلەک رویدانێن دی د سترانا کوردیدا دەنگ ڤەدایه؛ وهکی فەرمانا فەلا ل سێمێلێ ل سالا ۱۹۳۳ و فەرمانێن دەولەتا ئۆسمانی ژ بۆ قرکرنا ئۆزدیان و گەلەک رویدانێن دی.

بەرى خوەدانەك د ناقەرۆكا سترانا دىرۆكيا كوردىدا گەلەك خالىن گرنگ بەرچاق دىن وەكى:

۱- سترانا دیرو کی رویی ئایینی دایه خهبات و بزاڤا مللهتی خوه:

د گەلەک ستراناندا نەخاسمە ئەو سترانین باسی شۆرەشا خەبات و بزاقا سەرکردین کوردا دکەن، رویی ئایینی بەرچاق دبیت و مەرەم ژقی چەندی ژی ئەوە، کو ئەق لایەنە (ئایینی) ل سەر جقاکی کوردیی زالبوو؛ ئەقە ژ لایەکی قە، ژلایی دی قە سترانبیژی قیایه وینه کی پیرۆز بدەتە خەبات و بزاقا مللەتی خوه؛ بۆ نموونه د سترانا شەری گەلیی مزیرکادا ئەق خالە دیار دبیت:

«روژێ چوارێ و ئەمێ بێنه باژێرێ ئامێدیێ دەستێ خوه دەینه خیرەت و ناموسا بوسلمانا» ٔ

۲- هەڤكارى و يشكداريا سەركردە وسەرۆك هۆزان:

هەڤكارى و پشكداريا دوو سەركردان يان دوو هۆزان د سترانا ديرۆكيا كورديدا دياره؛ نەخاسمە دەمى سەركردەك يان سەرۆك هۆزا دەردوور دكەت، يان داخوازيا سەرۆكى هۆزا دەردوور دكەت، كو يشتەڤانيا وى بكەت.

د سترانا (سترانا شەرى تەنگا بانكى)ى ئەڤ نموونە ھەيە:

ئەزىٰ ناچمە كەلا شابانىي بلندە

بلا خوديّ ئاڤا بكهت وال هنداڤي ئاڤيّ

شاده شویدی سادقی برو گهلهک ههنه

ب سی دہنگا گازی دکہت سلیمانی قوتی

.

۱ - ئەق سترانە ژ زاردەقى محەمەد پيرۆيى ھاتيە وەرگرتن.

گەلى خورتىت كوردستانى

گەلى لاوپت گولى يا دەست ھلينن

مني سوينده كا خوار و ب قهسهمي ب ئايهتي ب قورئاني ' .

و هەڤكاريا دوو هۆزان د سترانا شەرى گەليى مزير كا دا:

«حاج شهعبان ناغا ميري ناميدي»ي كاقهزه ك نقيسي و دابوو دهستي خولامي خوه.

گو کور و خولام گو بهلي گو ڤي کاقهزي واني ببه مالا حهجي رهشيد بهگي ميري بهرواري يا هاواري حهجي رهشيد به گئ ميري بهرواريا ژ مهرا بينه ً.

> دیسان هه فکاری د نافیه را دوو هوزاندا و د ناف شهریدا دفی سترانیدا: وهيلا عافهر هين سهد عافهر هين ژبۆ تاهر پاشاي دگهل سادقي بروي بقهفتا خهنجه را ههودانه سهر چهیه را وهیلا دهنانی '.

> > ٣- ستران وه ک يروياگهنده ک بۆ بلند کرنا ههستي مللهتي:

ههرچهنده هێزا بهرامبهري کوردان يا مهزن و گرانه، بهلێ د سترانێدا ئەڨێ چەندێ کارتێکرن ل سهر ههستي هيزا کوردي نه کريه و د بيت ئهڤه رهنگه کي پروپاگهندي بيت بو بلند کرنا ههستي لهشکهري کوردي بهرامبهر هيزا دوژمني.

نموونه ک ژ قی چهندی، د شهری سادق برویی دگهل ئنگلیزی ل شابانیی دهما سترانبیژ دبیژیت:

شهره کی چے بول شابانیا میرا واب داره عەسكرى ئنگليزى ناھيتە حسابى تا ھەزارە شادان و ناقمشودا سادق ئاغا بابي براهيم گهله ک ههنه

سيّ قرارا خودا ل بابيّ براهيم كهفتبي ئيرو ئەزى ناڤ قى عەسكەرى دەولەتى ئەزى ۋى بكوۋم ب تەمامى ب ھزاران أ.

نموونه ل سهر ميرخاسيا هوزين كوردان: هاوار که ته د ناف عهشیرین کور دانه

⁻ ژ زارده قي سترانبير «فهريق ئيكمالهيي» هاتيه وهر گرتن، ل جهم شڤان شكري هروري هاتيه پاراستن.

⁻ ئەق سترانە ژ زاردەقى محەمەد پىرۆپى ھاتيە وەرگرتن.

^{ً -} ژ دەستنڤیسا (گاهر محمد دهوکی) هاتیه وەرگرتن، وئەڤ دەستنڤیسه ل پەرتوکخانا مەلبەندی ل زانکۆیا دهۆکێ

⁻ ئەڤ سترانە ژ كاسيتەكا سترانبيژي خودي ژي رازي (تاهر سەعيد عەبويي) هاتيه وەرگرتن.

بەشى سێيەم- فولكلۆر

ئەو كەتنە سەرى گەلىي مزيركال پشتا باژيرى ئامىدىيى د ناڤ قى عەسكەرى ئنگلىزى دانىنە قەسابخانە '.

٤-جهێ جوگرافیێ شهری یان جهێ رویدانێ د دسترانێدا دیاربوویه:
 ناڤێن جهێن شهر لێرویددهت د ڨان سترانان دا هاتیه، بۆ نموونه:

دەنايى ئەز گازى دكەم دەنگى من دەرنائى

دەنگى توپان ل كىنى رەشاشا ل گوندى قزل كەندى ً.

عەرز و عەيال ب ئاگرى خودى بەردا قى دونيايى

نيڤا چياييّ شنگاليّ خائينه ل هاوار و گازيا سالحيّ محهما بابيّ خدر و نائيّ

ئەزىٰ ناچمە چيايىٰ شنگالىٰ

گوندي قزل کهندي وا ب دار وبييه[¬].

نموونه کا دی:

ئەزىٰ ناچم گەلا شابانىي

كەلا شابانىي بلندە كەندالى ئاسى

ريْكا ليْ دەست بەروارە ً .

٥ -ناڤێن كهسێن يشكدار و ئاميره وچهكێ هاتيه بكارئينان درويدانێن د سترانێدا دديارن:

گەلەک ستران ب ناڤێن سەر کردێن رويدان ھاتينە بناڤکرن، ئانکو سەرکردێ بزاڤێ بوويه ناڤو نيشانێ سترانێ، کەسێن دی یێن پشکدار د رویدانێ یان چهکێ ھاتیه بکارئینان د سترانێدا ھاتیه باسکرن.

نموونه ژ کهسین پشکدار د رویدانیدا:

شاده شویدی سادقی برو گهله ک ههنه

ب سی دهنگا گازی دکت خورتیّت گولی یا

سلێمانێ قوتی برا تو مێری چێبه دهست هلینه

.....

گەلى خور تۆت كور دستانى

گەلى لاوپت گولى يا دەست ھلينن

منى سوينده كا خوارو ب قەسەمى ب ئايەتى ب قورئانى

^{&#}x27; - يارقه ک ژسترانا شهري گهليي مزير کا زار دهڤي (محهمه د پيروي) هاتيه وهرگرتن.

^{ً -} قزل كەندى: دكەڤىتە رۆژئاڤا شنگالىي ب دويرىيا ٧ كم.

[&]quot; - ئەڤـ سترانە ژ زاردەڤى خەلەفى شنگالى ل دھوكى ل ئىلونا سالا ١٩٩٨ى ھاتيە وەرگرتن.

^{ٔ -} ژ زاردەڤێ سترانبێژ (فەرىق ئێكمالەيى) ھاتيە وەرگرتن.

چ گافا ئەزى دەستى خوە ب دەمە دارى ئەلەمانى

من سوز وپەيمانىت داين

ئەز ھجرىمەكى ب كىشم سەر عسكەرى ئىنگلىزى '.

٦-ئەنجاميّن رويدانان ل دويماهييّ هاتينه ئاشكرا كرن:

ئەنجامێن بزاڤێن كوردى ل دويماهيا سترانێ هاتينه دياركرن، وهكى د سترانا شەرێ گەليێ مزيركادا ديار دبيت، كو ژمارهكا مەزن ژ لەشكرێ ئينگليزي هاتنه كوشتن:

دليّ من دا هاييّ سهد جارا بهانه.

ههوار کهته د ناف عهشیرا کوردانه.

ئەو كەتنە سەرى گەليى مزيركال پشتا باژىرى ئامىدىي

د ناڤ عەسكەرى ئىنگلىزى دانىنە قەسابخانە ً.

گرتنا کهسایه تیه کا کوردی و دویماهیا هیرشا کوردان ل سهر ئوردیا ئینگلیزی ل سواره تو کا دفی سترانیدا: وهیلی تاهر یاشا ب سی دهنگا دکه ته گازی

سادق برو دەستىت خوە ھلىنە

ئەڤرو رۆژا ميرانە

ومیلی حمیف و سمد مخابن دهستیت شیخ بههائهدینی بکهنه داری کهلامچیدا ببنه مووسلا شهوتی بکهنه بهرعهمه ای

وهيلي دهنائي ئاغاوو دهنائي.

كەسەك نىنە جەوابەكى ببتە خەلىل بەكى بەژن زراڤ

وهيلي قومانداري مني غائن توپا مهزن ل پي مه نائي ".

ئەنجامێن ھێرشێن ھێزێن بيانى ل سەر دەڤەرێن كوردى د سترانا مير بەدرخانيدا ديار دبيت، دەمێ باژێرێ جزيرێ ژ ئەنجامێ ھێرشا ئوسمانيان ھاتيه تالان كرن:

ل مهتى دەنگى تۆپان و جەبلخان و ل پى مەتى.

حهیف و مخابن ددلی مه دمینی

کوچک قومسهری روّمیا

كەتنە شارى جزيرا بۆتا

هەيلۆ بابۆ لە من خراپ دكن جهي سنجەقا عەشيرەتي 1 .

^{ٔ -} ئەڤ سترانە ژ كاسيتەكا سترانبيژي خودى ژي رازى «تاهر سەعيد عەبويى» هاتيه وەرگرتن.

^{ٔ -} ئەقـ سترانە ژ زاردەقى محەمەد پىرويى ل ١٩٩٩/ $\sqrt{100}$ ل باژىرى دھوكى ھاتيە وەرگرتن.

[&]quot; - ژ دەستنڤیسا «تاهر محمد دهوکی» هاتیه وەرگرتن.

[ٔ] ستران ژ گوڤارا سروه، ژماره ۱۳ گهلاوێژی ۱۳٦٦ ههتاوی، بپ ۲۵-۲۷. هاتیه وهرگرتن.

بەشى سييەم- فولكلۆر

ژيدەر:

ئێک: ژێدەرێن کوردى:

- ئەحمەد سمۆ، ئيبراھيم (۲۰۰۱) كاريگەرىي كەلەپورى كوردى لەشانۆي كورديدا، ھەولێر.
 - ر مسول ابراهیم، شوکریه (۱۹۸٤) **ئەدەبی فولکلوری کوردی،** بهشی دووهم، بهغدا.
 - مستهفا رەسوول، عيزەددين (١٩٧٠) **ئەدەبى فولكلورى كوردى،** ليْكۆلْينەوە ، بەغدا.
 - موکری، کامهران (۱۹۸۶) **ئەدەبى فۆلكلۆرى كوردى**، بەشى يەكەم، بەغدا.

دوو: ژیدهرین عهرهبی:

- مرسى، احمد (1975) مقدمه في الفولكلور، القاهرة.
- مرسى، احمد (1975) الاغنيه الفولكلوريه في العراق، بغداد.
 - المايي، انور (1999) **الاكراد في بهدينان**، دهو ك.
- نيكتين، باسيل (1967) ا**لأكراد**، ترجمة دار الروايع، بيروت.
- السندي، بدرخان (1976) طبيعة المجتمع الكوردي في ادبه، دراسة نفسية، اجتماعية، كركوك.
 - تومابوا (1969) مع الأكراد، ترجمة محمّد شريف عثمان، بغداد.
 - ت الخصباك، شاكر (1972) الأكراد، دراسة جغرافيه أثونوغرافيه، بغداد.
 - يونس، عبدالحميد (1983) **معجم الفولكلور**، مع مسرد انكليزي عربي، بيروت.
 - مصطفى رسول، عزالدين (1966) الواقعية في الأدب الكوردي، بيروت.
 - مصطفى رسول، عزالدين (1982) دراسة في ادب الفولكلور الكوردي، بغداد.

قەكۆلىن:

- جهلیل، ئوردیخانی (۱۹۷۷**) سترانا زارگوتنا تاریقی**، وهرگیّران بو سهر رِیّنڤیسی کوردی، شوکر مستهفا و ئهنوهر قادر محهمهد، بهغدا.
 - ً الخصباك، شاكر (١٩٨٥) نظرة في طبيعة الدراسات الكردية، گوڤارا كاروان، ژماره (٢٨) همولير.
- ت علي يحيي، عبدالفتاح (١٩٨۵) بوتان والبوتانيون والاغنية الكوردية التاريخية. ك: كاروان، ژماره ٢٨، هدوليّر.
 - محمّد الملا كريم (١٩٧٠) في الغناء الكردي، ك: (التراث الشعبي) ژماره (٥)، بغداد.

بەشى چوارمم- مێژووى وێژە

ئيران و سه ره تايه ک بۆ ميرۋوى ئوستوورهى كورد

 st د. مەولود ئيبراھيم حەسەن

ئيران جگه لهوهي ميژوويه کي کوني ههيه، ههروهها جوگرافيايه کي فراوانتر لهوهي ئيستاي ههبووه و ديسان زياتر له گەلىكىش لەنئو ئەم جوگرافيايەدا رۆلى مىزۋووپى خۆپان دىبوە. دىبارترىن دوو مىللىەتى ئەم مێژوو و جوگرافيا گرنگه «ماد و پارس»ن (واتـه: کـورد و فـارس). هـهر بۆيـه کـورد ئهگـهر بيـهوێ مێــژووي رابردووی خوّی بزانی و بناسی، به هیچ شیوهیه ک ناتوانی بو نهم کاره یشت له ئیران بکات. «ئوسـتووره» وه ک بابهتیکی گرنگی مرۆڤایهتی، ههموو نهتهوهیهک «ئوسـتووره و میٚــژووی ئوسـتووره»ی خــوٚی ههـیــه. «کــورد و فارس»یش میّژوویه کی کوّن و ئوستوور ه یه کی دهولهمهندیان ههیه. ئه گهر گهلی فارس ههولی داوه کهم و زۆر مێژووي ئوستوورەي خۆي بنووسێتەوە، ئەوا كورد تا ئێستا لـەم بـارەوە كـارێكى ئـەوتۆي نـەكردووە. ئـەم لیکوّلینهوهیه ههولیّکی سهر متاییه بو داگیرساندنی چرایه ک که ریّگایه کی میّژوویی ئوستوورهی کوردمان بخاته بهردهم لهسهر جوگرافیای ئیران؛ ئیرانی ههموو قوناغه کان، به تایبهت له سهره تاوه. لهم لیکوّلینه وهشدا، یهنا بۆ میژووی مرۆڤ بردراوه له ئهشکهوتی «شانهدهر» و دواتر بهردهوامی ژبان لهو جوگرافیایهی که ئهمرۆ بـه ئیران و کوردستان ناسراوه. ئهم جوگرافیایهی که زوّر دمولهمهنده له ئهشکهوت. ئهگهر ئهشکهوتی «شانهدهر» كۆنترىن ئەشكەوتە لە كوردستان، ئەوا ئەشكەوتى «پر ئاو» گەورەترىن ئەشكەوتە لە ھەموو جيھانـدا. جگـە لـە دەيان ئەشكەوتى تر لەم جوگرافيايە كە لە قۆناغەكانى يېگەيشـتن و گەشـەكردنى مرۆڤـدا مالــى هـەرەكۆنى مرۆڤن. ئەشكەوتى شانەدەر كە زياتر لەسەد ھەزار سال يێش زايين، مرۆڤىي تێـدا ژيـاوە، ئێسـكبەندى چەنـد مروِّقَيْكي تيِّدا دوّزراوهتهوه كه بوّ «٦٠ ههزار سال پ.ز» دهگهريّتهوه. له خويّندنهوهي ورد و زانسـتيانهي ئـهم ئيسكبهندانهدا، زاناكان گهيشتوونهته ئهو رايهي كه له كاتي ناشتني ئهم مردووانهدا مروّقه كاني ئهشكهوتي شانهدهر جوّره باوهریکی ئاینییان ههبووه. زاناکان ئهوهش دهسهلمیّنن که له سهر متادا ئایین و ئوستووره

* زانستگای سەلاحەدین، كۆلىجى زمان، بەشى زمانى كوردى.

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

پیّکهوه سهریان هه لداوه. جگه لهوهی که سهردهمی ماد و پارس ههروهها سهردهمی پاشای ئوستوورهیی «جهم - جهمشید» دوو سهردهمی گرنگی سهرهه لدانی ئوستوورهی گهلی کورد و فارسن.

جگه لهمه، باسی «ئیریهن قیج» و «بوهتان قیج» و «قیج»ی به شیکی کیّـوه پهش کـراوه، کـه هـه ر ئـهم ئیریهن قیج و قیجانهی تر سهرچاوهی ناوی ولاتی ئیران و «گهلی ئاری»ن، ههروهها لیکوّلهر گهیشـتووته ئـهو پایهی که ئاری ئهو مروّقانهن که له ئیریهن قیج ژیاون و ههروهها هاتنی ئاری بهم شیّوهیه نییـه کـه تـا ئیسـتا ههندیّک له لیکوّلهران باسی ده کهن. دواجار باسی زهرده شتی پینه مبهر و وشهی «ئوسـتووره» و «ئهفسـانه» و «داستان» و «ستران» له نیّو زمانی سانسکریتی فارسی و کورددا کراوه، له کوّتاییـدا لیکوّلـه ر چهنـد خالـیّکی وه کو و کورده کراوه، کو تاییـدا لیکوّلـه ر چهنـد خالـیّکی

وشهه سهره کییه کان: ئوستووره، ئیران، ماد، پارس، ئەفسانه.

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

پێشەكى:

ژیان له جوگرافیایه کی هاوبهش، میژوویه کی هاوبهش دروست ده کات. له نیّو ئهم میّرژووش ههموو پیکهاته کانی ژیان کارلیّکده کهن و پیکهوه گهشه ده کهن. ئهگهر سهیری دوو گهلی «کـورد و فـارس» بکـهین، هیّنده لیّک نزیک و تیکهلن، که ئهم لیّکتریکی و تیکهلیه بووهته هؤی ئهوه ی که ههندی له پوژههلاتناسان بهیه ک گهل پیناسهیان بکهن. ئهمهش کاریّکی سهیر نییه؛ دوو گهل له پوژگاریّکی یه کجار کوّن، له پوژگاری کونهوه تا «ماد و پـارس» وه ک دوو گرووپی زوّرلیّک نزیک، نزیک به جوگرافیا و به پهگهز و خوین و کلتوورهوه، لهژیر یه ک ئاو و ههوای میژوویی و لهسهریه ک به پههی جوگرافیایی سـاردی و گـهرمی پوژگاریان چیشتبی، ئهوا بی شک ئهنجامه کهی ئهو تیکهلییه که ئیستا به پوونی به پهگهز و زمـان و هـهموو پیکهاتـهی میژوویی و جوگرافییهوه بهشیکه له «زانستی ئود دوو گهلهوه دیاره، ئـهوهتا کـورد به هـهموو پیکهاتـهی میژوویی و جوگرافییهوه بهشیکه له «زانستی پیکهوهیش دروست کـردووه و داهـاتوویکی هاوبهش و پیکهوهیش دروست کـردووه و داهـاتوویکی هاوبهش و شرانناسی»، ئـهم پابـردووه هاوبهشـه، ئیسـتایه کی هاوبهشـی دروست کـردووه و داهـاتوویکی هاوبهش و شارستانی و مروّقانه هاوبهشییه کی گرنگ و کاریگهر له پیشکهوتنی ژیان دابکهین لهم پوژههالاته گـهرم و لـهم جیهانه تیژروّیه، ئهگهر له پابـردووی دووردا ئـهم جوگرافیایـه داهینـهری شارسـتانیهته کوّنه کانـه و خـاوهنی پابـردوویکی گهشه، ئهوا ئهرکی کـورانی ئـهم دوو گهلهیـه ههولـبدهن، شـانازییه کانی پابـردوو بـه شـیّوهیه کی پیشهوه کی پیشهوه کی تـر ئهسـپی پوژهـهالات بگهیهننـه هاوچهرخانه بهیّننهوه نیّو داهاتووی خوّیان و ههموو پوژهـهالات و جـاریکی تـر ئهسـپی پوژهـهالات بگهیهننـه هاوچهرخانه بهیّننهوه نیّو داهاتووی خوّیان و ههموو پوژهـهالات و جـاریکی تـر ئهسـپی پوژهـهالات بگهیهننـه

سەرەتايەك بۆ مێژووى ئوستوورەى كوردى:

میژوو -ههر میژوویک بیت - سهره تا ههر ده بی له میژووی مروّقه وه ده ست پیبکه ین؛ ههروه ها نه و مروّقه خوّشی داهینه ری نوستووره یه؛ لهوه شکه دهمانه وی باسی «نوستووره ی کورد» بکهین، نه وا ده بی له جوگرافیایه ی که نهم و به «کوردستان» ده ناسری، به دوای میژووی مروّق، میژووی مروّقی کورددا بگه پین. بو نه و میشروو و جوگرافیایه شله له میژووی نه شکه و تی شانه ده رمان چاکتر ده ست ناکه وی. بو نه وه ی لیکو لینه وه که مان له بابه تی سهره کی خوّی زوّر دوور نه که ویته وه، له نه شکه و تی شانه ده ریش له میژووی ته و میروّوی نه مروّقانه وه ده ست پیده که به «مروّقی نیاندر تالی» ناسراون. له میژووی قوّناغه کانی پیگهیشتن و گهشه کردنی مروّق، خوّش نهوه یه! ههر له و تهمه نی مروّقی نیاندر تاله ش «زمان» وه ک نامرازی بیر کردنه وه و قسه کردن به پینی رای زاناکان، زمانیش له تهمه نی نیاندر تاله کان که له نینوان «۱۵۰۰۰۰-۳۰۰» پیش قسه کردن به پینی رای زاناکان، زمانیش له تهمه نی نیاندر تاله کان که له نینو و و جوگرافیا پیویسته جوگرافیای ده ربرین و شیوه گیری نوستووره یه. گوتمان بو ده ستنیشان کردنی میشرو و جوگرافیا پیویسته جوگرافیای ده میش به گشتی کوردستان و به تایبه تیش نه شکه و تی شانه ده ره، شانه ده ریش وه ک «رالف سوالیکی» زانای شوینه و راناس ده لین

«ههموو شارستانییهت و پیشکهوتنیک له دهرگای ئهم ئهشکهوته هاتووهته دهرهوه» (ئامیدی، ۲۰۰۷) لهم وته بهنرخهدا ئهم زانایه مهبهستی لـه «شارسـتانییهت و پیشـکهوتن»، شارسـتانییهت و پیشـکهوتنی هـهموو مروّقايهتييه. ئهم زانايه ئهم قسهيه لهخوّرا ناكـات، چوونكـه خـوّى لـه سـالاني ١٩٦١- ١٩٦٠ چهنـد جاريّـک سەرپەرشىتى پشكنىن و ھەلكۆللىنى چىنە زەوييەكانى نىو ئەشكەوتى شانەدەرى كىردووە و پاشماوە كۆنەكانى مرۆڤى نيانـدرتالى ئـەم ئەشـكەوتەي بەدەسـت و پەنجـەي خـۆي دەرھێنـاوە. ئـەم ئەشـكەوتەي «ئەلىكساندەر ئەلفرىدۆڤىج» لـه بارەپەوە دەلكى: « ئەشكەوتە بەناوبانگەكەي "شانەدەر" لـە شاخەكانى کوردستان وه ک نارشیفیّکی نایابی پاراستنی شویّنهواری شارستانی و میّژوویی مروّقایه تبیه بـ هدریژایی ۱۰۰.۰۰۰ سال (رامان، ژماره ۸: ۲۱). جا با بـزانین گرنگـی ئـهم ئهشـکهوته و دهسـتنیشـان کـردنی ئـهم ميِّژووه لهچې دايه؟ ههر لهبارهي شانهدهرهوه گـوتراوه: « زاناكـاني كۆنناســي لـه ئهشـكهوتي شـانهدهردا (لـه یاریزگای همولیر) کونترین یاشماوهی نیشتهجی بوونیان دوزییهوه له باکووری ولات (کوردستان) که بـوّ نزیکهی ۲۰ یان ۵۰ ههزار سال ده *گ*هریتهوه» (عبداواحد علی، ۱۹۷۲). ئـهمجاره زاناکـان میــژووی ۲۰ تــا ۵۰ ههزار سال ييش زايين دەستنيشان دەكەن. ئەگەر ئەم جارە ئەم ميرووه دەنووسن، بەلام ئەي گرنگىيەكـ ه لــه دۆزىنەوەي چى دايە؟ ئەوەي گرنگە زانا شوپنەوارناسـەكان لـە يشـكنيندا ئيسـكبەندى چەنـد مرۆڤـيكيان لـە چينه جياجياكاني ئەشكەوتى شانەدەر دۆزپوەتەوە. لەگەل چەنىد كەرەسىتە و ياشماوەي ئەو مرۆڤانە كە ههموویان نیشانهی ژیان و شارستانییهتی مروّقه کانی ئهم ئهشکهوتهن. لهههمووان گرنگتر خویندنهوه ورد و گرنگه کانی زاناکانه بۆ زۆری و جۆری ناشتنی مرۆڤه کان. یه کی لهو خویندنهوانه، خویندنهوهیه کی ئاینییه؛ واته زاناکان به لگهی بوونی جوّره ئایینیکی سهر ه تاییان دهستکه و تووه، له ئه نجامی پشکنین و لی وردبوونه و هی ئێسکەبەندەکان و جۆرى ناشتنيان، لەوەى کە دەڵێن: «بروايان بە زيندوو بوونەوە ھەبووە». ئەمەش بـۆ خـۆى بروایه کی ئاینییه: زەمەنی ئەو ئایینـەش بـۆ ٦٠ تـا ٥٠ ھەزارسـالْ پـێۺ زایـین دەگەرێتـەوە ، ئـەم سـەرەتا ئايينىيەش ھاوزەمانە لەگەل سەرەتاي سەرھەلدانى ئوستوورە. چوونكە زۆربەي زانايانى ئوستوورەناس لەسـەر ئهو رایهن که ئایین و ئوستووره سهرهتا پیکهوه سهریان ههالداوه و له زهمهنی نیاندرتاله کاندا بووه. ئهوهی شایانی باسه مروّقی نیاندر تال (نیاندر تالی شانهدهر) یه کهمین مروّقه که لهپیّش میّـ ژووهوه مـردووی خـوّی شاردووتهوه، ههروهها په کهمین مروّقه که به خاوهنی ههستی روّحی و ئاپینی ناسراوه، ههروهها باوهریشی بەژپانى ياش مردن ھەبووە (گۆۋارى ھەزارمێرد، ژ۱۰: ۱۹۱). ئەگەر مرۆۋە نياندرتالەكانى ئەشكەوتى شــانەدەر ٦٠ هەزار سال يێش زايين باوەرێکي سەرەتايي ئاينىيان ھەبووە، ئەوا زۆربەي زاناكانىش لەسـەر ئـەوە كـۆكن که «ئایین و ئەفسانه» ٔ پیّکـهوه سـهریان ههاـٔـداوه؛ ئـهوا میّــژووی سهرههالـدانی ئەفسـانەش بــۆ ســهردهمی سەرھەلدانى ئايىنى مرۆڤەكانى ئەشكەوتى شانەدەر دەگەرىتەوە: ديارە ئەفسانەش وەك ئايىن بەشيوە

. . .

^{ٔ :} ئهگەر زەمەنى مردنى ئەو مرۆڤانە لە ئەشكەوتى شانەدەر بۆ ٦٠ ھەزار سال پێۺ زايين بگەرێنەوە، ئەوا دەبێ زۆر پێۺ ئەو زەمەنە بيرى ئايينى سەرى ھەلدابێ.

^{ٔ :} زاناکانی پسپۆر له میژووی ئەفسانە و ئایین زۆربەیان کۆکن لەسەر ئەوەی کە سەرەتای ئەفسانە و ئایین یەک سەرەتايە.

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

ئەشكەوتىش ماوەيەكى دوور و دريژ بە سـەدان هـەزار سـال مالــى گـەرم و گـوړى مـرۆڤ بـووه، ئيّـران و كوردستانيش دەولەمەندن لەم جۆرە ئەشكەوتانە '.

له کوردستان شوینهوارناسان پهیکهر و ئیسکی ئهو مروقانهیان له ئه شکهوتی شانهدهر (پاریزگای ههولیّر) ئهشکهوتی ههزارمیّرد (پاریزگای سلیّمانی) و ئهشکهوتی بیّستوون (پاریزگای کرماشان) و ئهشکهوتی کونجی (پاریزگای لورستان) دوزیوه تهوه (قادر موحهمهد: ۲۸). ئهم ئهشکهوتانه و زوّر ئهشکهوتی تریش، زوّر نهیّنی رابردوومان بو ئاشکرا ده کهن و بوّیان ئاشکرا کردووین، به کورتی: سهرهتای ههموو سهرهتایه کانی ژیان، له ئهشکهوت دهستی پیّکردووه، ههر له قسه کردن و هونه ری سهر دیواری ئهشکهوت و سهرهتای ئایین و فهلسه فه و ئه فسانه و ههروه ها دروست کردنی کهرهسته ی ساده و سهرهتاییه کانی ژیان (ئیّبراهیم حهسهن، فهلسه و ئه فسانه و همروه ها دروست کردنی کهرهسته ی ساده و سهرهتاییه کانی ژیان (ئیّبراهیم حهسهن، ئه گهر ئه گهر ئه شکهوته کان ئه و ئارشیفه ده و لهمهنده ن بـوّ مروّقایه تی، ئه وا ده بـیّ دلّنیابین، هیّشـتا زوّر

له کوردستان و نیران نهشکهونی زؤر و کرنگ ههن. که هه سدیکیان سروشتین و ههدیکیشیان سروشتی و دهسکاری کراون، ههندیکیشیان دهستکردن. به شی زؤری نهم نهشکهوتانه به پنی پیویست لیکوّلینه و میان تیدا نه کراوه، بو نموونه به زوری نهشکهوت له دهوروبهری گوندی رؤست (له پاریزگای ههولیّر) زیاتر له حهوت نهشکهوت ههیه، وه ک: (مهمهندان، نهریسیّ، شیخ برایم، تیشه له، رهزی که چهری، کوزیّ، وهستا خدر، کونه کوّتر، مهریّ) ههندیک لهم نهشکهوتانه جیّگهی زیاتر له پینج خیّزان، واته ۳۰ی که سی تیدا دهبیته وه، به لام تاکو نهمروّ هیچ پشکنین و هه لکوّلینیان بو نه کراوه (میرگ: ژماره

نه نه نه نه نه نه شکه و ته کاندا ماوه، چ ئه وانه ی که شوینه وارناسه کان هه آیانکو آیوه و به شیک له زانیار یه کانیان ئاشکرا کردووه و ههندیکی شیان په ناداوه، که چی هیشتا نهینی و زانیاری زورتر له نیو ئه مئه که و تانه ک

ئيران و كوردستان:

ئیران لهمیژووی دوور و دریژی خویدا ولاتیکی زور لهوه فراوانتر بووه که لهنیو جوگرافیای ئهمرویدا جیگای ببیتهوه. لهنیو نهم فراوانیهشدا جیگای کوردستان جوگرافیایه کی دیار و لهمیژینهیه. زاناکان زوربهیان لهسهر ئهوه هاووه الهوه هاوران که ناوی «ئیران» لهناوی «ئیریهن قیچ»هوه هاتووه؛ ئهوهش ساخ بووه هوه که شوینی ئیریهن قیچ ئهو جوگرافیایه که «زهردهشتی پیغهمبهر» تیدا لهدایک بووه، ئهو جوگرافیایهش دهوروبهری شاری «ورمی»یه. وه ک «پوورداود» دهنووسی: به کورتی دهتوانین بلیین که «زهردهشت» له پروژئاوای ئیران یان باکووری پروژئاوای ئیرانه. بههیچ شیوهیه کیهیوهندی بهخوارهوه نییه. ههروهها باوه پی پروژهها لاتی ئیرانیش بهلانراوه ئهمروز کهس باوه پی پی نییه (پورداود: ٢٦). ئهوه تا پوورداود دهیسهلمینی که شوینی لهدایک بوونی رزوردهشت پروژئاوای ئیرانه و ئهو شوینهش زاناکان ده لین ئیریهن قیچه و ههروهها لیکوله دان ده لین ناوی «شیران» لهناوی «ئیریهن قیچ»هوه هاتووه. وا چاکه ئهمهش بزانین که له کوردستاندا جیگای تریش ههن که وه کو ئیریهن قیچ لهگهل وشهی «قیچ» ناوی لیک دراوی تریان پیکهیناوه و به شوینی تریی کوردستان ده گوتران» ده گوترین «بوهتان قیچ» ناویکی دیاری میژوویه که له میژوودا به ناوچهی «بوتان» (بوهتان - بوختان) گوتراوه، جگه لهمه «کیوه پهشه که شاخیکی سهر به پاریز گای سلیمانیه: بهشیکی ئهو کیوه پهشه به «قیچ» ناسراوه.

سەيرى گەران بەدواى نەمرىيدا بكە.

بەشى چوارەم- مێژوويى وێژه

ده کاته روّژناوای باشووری تورکیای ئهمروّ. ئهمهش ئهم پهیوهندییه جوگرافی و میّژووییهی نیّوان ولاتی ئیّران و کوردستان روون ده کاتهوه که دهریده خات ئهم دوانه پیّشینه و میّژوویه کی هاوبه شیان ههیه. ئهمه شی لهمیّژووی جوگرافیاوه دهست پیّده کات و دواتر ههموو میژووه کانی تر ده گریّتهوه، تا ده گاته میّژووی ئوستووره ش.

میژووی هاوبهش:

ههرچهنده رای تازه ههیه که میژووی «ماد»ه کان زوّر لهوه به کونتر دهزانی که له میرژووی «هاتنی ئارییه کان» و دامهزراندنی ئیمپراتوریه تی ماده کان باوه و زانراوه (۹۸۹ ژ: ۲۰۰۰)، بهلام ئهوه ههیه که ئه و میژووه زوّری لهباره وه نووسراوه و لیّی کوّلراوه تهوه. که ده کری قوّناغی دامهزراندنی ئیمپراتوّریه تی ماد بو ماد -کورده کان و ئیمپراتوّریه تی هه خامه نشی بو فارسه کان به قوّناغیکی نوی و گرنگ بزانین که له م قوّناغه ها ماد -کورده کان و ئیمپراتوّریه تی هه خامه نشی بو فارسه کان به قوّناغیکی نوی و گرنگ بزانین که له م قوّناغه ها به جگه له وهی هه ریه که له ماد و فارس به پروونی تایبه تمهندی نه تهوه یی خوّیان به ده دوو کیشیان پیکهوه میژوویه کی نوی بو خوّیان و ناوچه که و ههموو جیهان دروست ده کهن که گهر سهیری میرژووی که و پروژگاری ههموو جیهان بکهین، سهیر ده کهین ماد و فارس لهسایهی «دیاکوّ»ی دامهزریّنه و میمپراتوّریه تی هه خامه نشی (فارس) زوّر به به ثنی بلّنده و چوونه ته نیّ و میّ ژووی ناوچه که و هموو جیهان.

لهوهی که ماد و فارس لهو روز گارهش لیکجیابوون و ههریه کهیان شانازی به ولات و نه ته وه کویه وه ده کرد، «هیرودوتس» ده نووسی پاشای میدییه کان که ده گیری، سهرزه نشتی «هارباکوّس» ماده خیانه ت کردووه که ده کات و ده لیّن: تو به دکاری بهم کردهوه یه ته کورانی گهله کهی خوّت (میدییه پیاو چاکه کان)ت له سهردارییه وه کرده به نده. چوونکه تو ده سه لاتت دایه پیاویکی تر له جیاتی نهوه ی به خوّت بیگریه ده ست. زوّر چاک ده بوو نه گهر بتدابایه گهله کهت میدییه کان نه ک بو پارسه غهریبه کان میدییه کانت کرده ژیّر ده ست» (نوروزالعراق ۱۹۸۹: ۳۳).

ههروهها دیسان لهسهر قسهی هیروّدوّتس «سیروّس - کورش» سهرکردهی پارسهکان، لهوکاته ماده کان لهسهر حوکم بوون، ناوها پیاوانی خوّی هان دهدا: «... به گویّی من بکهن و ئازادی خوّتان بهدهست بیّنن. دری میدییه کان بجهنگن. راستیه کهم پی گوتن و خوّتان دوا مه خهن، راپهرن بو لهنیّو بردنی بهندایه تی» دری میدییه کان بجهنگن. راستیه کهم پی گوتن و خوّتان دوا مه خهن، راپهرن بو لهنیّو بردنی بهندایه تی» (نوروزالعراق ۱۹۸۹: ۲۳). نهمه نه گهر نیشانهی تایبه تمهندی نه تهوه یی «ماد و فارس»، ئهوا دهبی ئهوه شرزانین میژووی نهم دوو گهله همر تهنیا بریتی نییه لهم جیایی و تایبه تمهندییه؛ به لکه پریه تی له پیکهوه ژیان و هاوکاری و تهبایی. جا نهم جوّره میژووه بو نهم دوو گهله کلتووری هاوبه شیشی دروست کردووه، نه گهر سهردهمی میدیه کان قوناغیّکی گرنگی سهرهه لدانی ئوستووره ی کوردییه، نهوا سهردهمی هه خامه نشییه کان، قوناغیّکی گرنگ و دیاری سهرهه لدان و گهشه کردنی ئوستووره ی فارسه. ههردوو قوناغیش، قوناغی هاوبه شی و بهردهوامی نهم کهلتوور و ئوستووره و نهم رهوشه تا رووخانی ئیمپراتوّریه تی «ساسانیه کان» و هاتنی

میژووی هاوبهشی ئیران و کورد زوّر لهوه کوّنتره، که سهرهتاکهی بوّ ماد و ههخامهنشییه کان بگهریّنینهوه. ئه گهر به شێوهیه کی دروست مێژووی «ئیلام» و «سۆمهر» بخوێنینهوه، ئهوا تێکه ڵـی و پهیوهندییـه کی شـهر و ئاشتی و بازرگانی و ئایینی لهنیوان ئهم دوو شارستانییه ته اه مه به سی تا چوار ههزار سال پیش زایین ده گهریتهوه. ئه گهر ئیرانیه تی ئیلامییه کان، گومان هه لناگری، ئه وا پهیوه ندی کورد و سومهریش، خهریکه تهواو گومان لهخوی دادهبری؛ بویه ئهم بابهتهش لهنیّو میّژووی هاوبهش زهمهنیّکی کوّنتر و دوور و دریّژتر بوّ خوّی پهیدا ده کات. ئهوهش ئاشکرایه، که ئهفسانهی سوّمهرییه کان کوّنترین میّرووی ههیه و خاوهنی رهنگ و رووي خۆپەتى. ھەروەھا ئەفسانەي ئىلاميەكان لە كۆنپەتىدا ھاوزەمانە لەگەل سۆمەرىيەكان و دىسان ئەوپش خواوهندانهی که له لورستان زیاتر له ههمووان پهرستوویانه گلگامشه، که له دهشته کانی نیوان دوو ئاوان لهنيوه خوداوهنده كان دهژمير درا، به لام له "لورستان" و له كن خه لكه كهي پيشاني لاي كاسپه كان گهيشتووته پلهی خوداوهندی» (مشکور، ۱۳٦٦: ۲). «گلگامش» که یه کیّ له پاشاکانی سـۆمهرییه کانه و میّـرْووی حـوکم کردنه کهی دیاره، کهچی ئهوه ته له ئیران و له لورستان پهرستوویانه. ئه گهر سوّمهرییه کان گلگامیشیان بهمرۆڤى خوداوەند دەزانى، كەچى ئێرانىيەكان لە لورستان، وەك خوداوەندێكى تـەواو خوداوەنـديان پەرسـت، ئهم گلگامش يەرستى و ئهم ئايينەش به تەواوى لەگەل ماناي «اساطير الاولين»ي قورئانـدا دەگونجــي. بــهلام ئەوەي لێرە بۆ ئێمە گرنگە ئەو پەيوەندىيە بەھێزەيە كە لەنێوان ئـەو دوو گەلـەدا بـووە، گـەلى كـورد و فـارس بههوی سـومهرییه کان و ئیلامییه کانـهوه و لـه لایـه کی تـرهوه بـهوی مـاد و پارسـهوه. ئـهو پهیوهندییـهش سەرچاوەيەكى دەوللەمەندى دروستبوونى ئوستوورەيە: ئوستوورەي ھاوبەش، ئوستوورەي ھەردوو گەل.

كى ئارىيە؟

سهرهتا له بارهی ناوی ئارییهوه «بههرام فرهوشی» دهنووسی: «وشهیه ک کهوا پیّویست ده کات که زوّرتر پوون بکریّتهوه، وشهی "ئیران"ه، ئیران له زمانی ئاویّستایی به شیّوه کهیریه AIRYA و له فارسی کوّن ئهریه هاتووه. له ئاویّستادا ههم ناوی گهلی ئیّرانه و ههم به مانای نهجیبزاده و په سانسکریتدا ئارییه هاتووه. له ئاویّستادا ههم ناوی گهلی ئیّرانه و ههم به مانای نهجیبزاده و په مسهنه. ئهو ئارییه که له میّروودا تهنیا ناوی گهلی ئیّرانه، لیّکوّله ر "برستید" له کتیّبی "سهردهمه کوّنه کان "دا دهنووسیّ: "به کارهیّنانی وشهی ئاریا بوّ لقه کانی هیندوّئهوروپی کاریّکی دروست نییه. پیّویسته ئهم وشهیه که له وشهی ئیّران و ئیّرانی جیا بووه تهوه، به تهنیا بوّ خهلکی ولاتی ئیّران به کارببریّ"» (فرهوشی، ۱۳۷۷). دیاره دهبی ئهوهش بزانین مهبهستی «برستید» له خاک و گهلی ئیّران ههر تهنیا جوگرافیای ئیّرانی

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

ئەمرۆ و گەلى فارس نىيە؛ يەكى لەو گەلانەي كە لەسەر خاكى ئىران و لەنىو گەلانى ئىران جىگاي تايبەت و دیاری ههیه، گهلی کورده. «فوّن لوّشان و سوّلاک» رایان وایه و لهسهر ئه و رایه ش پیّداده گرن و ده لّین: «ئهگەر كورد ئارپایی بن، پتر له هەر هۆزپکی تر به پاکی ماونەتەوە» (آورنگ: ۱۳). كەچی نووسەرپکی تـر پتـر لهوه پیداده گرێ، نهک ههر ئهوه که کورد به ئاری دهزانێ، به لکه «ئار -ar»یش به وشهیه کی کوردی دهزانێ، له کتیبی «مختصر تاریخ کوردستان» دا لیکوّله ر "c.p.b" دونووسی: « وشهی ئار - ar کوردییه کی روسه نه و به مانای "ئاگر "هو "ئاری"ش واته ئـاگریی، کـه ئـایینی هـهموو ئارییـهکان و هـهموو نهتـهوه هینـدو ئورپیـهکان ئاگرپەرستى بوو» (نوروزالعراق ۱۹۸۹: ۲۳). ھەروەھا دەنووسىي وشەي «ئار» وشەيەكى كوردىيە و ئـەم وشـەيە لەھىچ زمانىكى تردا نىيە. جگە لە زمانى كوردى، بۆ يشتگىرى راى لىكۆلەر $\mathrm{c.p.b}$ ئىمە رىشــەيەكى كـۆن بـۆ ئاگريەرستى لە مێژوودا دەبىنىن، ئەوەتا سۆمەرىيەكان خوداوەندى «ئوتو»يان ھەبوو؛ واتە خوداوەنـدى ھـەتاو. هەروەها خوورىيەكان «خۆر- رۆژ»يان دەپەرست و ئايىنى «خۆرپەرستى- رۆژپەرستى» ئايىنىكى بەربلاو و تهمهن دریّژ له جیهان و روّژهه لات و کور دستاندا بوو. جگه له ئایینی ئاگریه رستی، ئاگر پیروّزی زور دوشتی، که لهم میّـرژووه دوور و دریّـرژهدا ئـاگر و هـهتاو و روّرژ لـهنیّوان خوداوهنـدی و پیروّزیـدا پهرسـتراون و ریّزیـان لیگیراوه، جوگرافیای ئهم میزووهش بهردهوام بهشیکی گرنگ له کوردستاندا بووه. ههر بوّیه سهیر نییه ههتاو و تاوی ئەمرۆی كوردی لهگهال «ئوتو»ی سۆمەری يهك بن و ئاری كۆنى ئارى لهگهال ئاگری ئەمرۆی كـورددا یه ک بن. (جنیـدی، ۱۳۵۸: ۱۲۹). کهواتـه ئـاری هـهر بـه تـهنیا ئیرانییـه کان ده گریتـهوه و لـهنیو ئیرانییـه ئارىيەكانىشدا كوردەكان. ئەو ھۆزە ئاريەن كە لە ھەمووان پتىر بەپاكى ئارىيەتى ماونەتموە. «دكتـۆر فـموزى رهشید» وه ک زور لیکوّلهری تر لهسهر ئهو رایهیه، که له کوردستان و زنجیره چیاکانی زاگروّسهوه، خهالک بهرهو هێند کۆچيان کردووه؛ ئهم رايه بـهم دواييـه لهسـهر ئاسـتى جيهـانى يشـتگيرى كـراوه؛ بۆيـه دواجـار دهگهینه ئهوهی که بلیّین: ئهوانهی که هاتوونهته کوردستان و ئیّران، ئهگهر وای دابنیّن ئهوانـهی کـه هـاتوون، ئارى نين، به لاکه ئارى ئەوانـەن کـه لێـرەوە کۆچيـان کـردووە، جـا ئەگـەر ئـەو کـۆچکردووانـه گەيشـتبنەتە هیندوستان و ئەوروپا، ئەوا ئەو هیندی و ئەوروپیانە، ئەگەر بتوانن پێیان بڵێین «ئاری»، ئەوا نـــەوەي ئارپيــه کانی دانیشتووی «ئیریهن ڤیچ»ن، نهوهی ئیران و کوردستانن.

ئايا ئارىيەكان ھاتوون؟

ئه گەر سالانىكى زۆر قسە لەسەر ھاتنى ئاريەكان بۆ ئىرانى ئەمرۆ گەرم و تونىد بىوو، ئىسىتا ئەم رايە ئەو گەرمىيەى جارانى نەماوە. پىشتر لە مىزۋوى ئەشكەوتى شانەدەر بەدەركەوت كە لاى كەم لە ٦٠ ھەزار سال پىش زايىن تاوەكو ئەمرۆ ئەم ناوچەيە بى مرۆق و بى ژيان نەبووە؛ ھەروەھا ئەوەش روون بووەوە كە ئارى تەنيا ئىرانىيەكانى بە ھەموو پىكھاتەكانى ئىرانەوە. كەواتە ئەم ولاتە لەگەل ھاتنى ئەوەى پىيان دەگوترى ھاتنى ئاريەكان -كە زەمەنەكەى بۆ ھەزار سال پىش زايىن دەگىزنەوە - ئاوەدان نەبووەتەوە، بەلىكە زۆر پىيش ئەو مىزۋوە ئەم ولاتە ئاوەدان بىووە و خاوەنى چەنىدىن شارسىتانىيەتى خۆيەتى. «فەرەيىدوون جونەيىدى»

دەنووسى: «لە دەوروبەرى بىشەھر (بىنەشەھر)دا پاشماوەى ژيانى حەفتاو پىنىج ھەزار ساللەى نىپ و ئەشكەوت دەركەوتووە» (جىنىدى، بەختا و پىنىج ھەزار ساللاريانى نىپى ئەشكەوت ھەبووە، ھەروەھا «عەباس قەدىيانى» دەنووسىن: «كۆنترىن بەللگەيەك كە لەناوچە جىاجىاكانى ئىزانى ئەمرۆ لەبەر دەستە، بەلگەو مىزۋوى عىلامە» (قديانى، ١٣٧٤). ئەو عىلاميانەى كە لەگەل سۆمەريەكان ھاوزەمەن بوون. ئەمانە ھەمووى دەرىدەخەن كە ناوچەكە (ئىران و كوردستان) زۆر پىيش ئەو مىزۋووى بۆ ئاريە ھاتووەكان دىارىكراوە، ئاوەدان بووينە. ئىدە لەھلە ھىنانەوەى ئەم بەلگانە نامانەوى كۆچكىردن بۆ ئىزان و بۆ كوردستان رەت بكەينەوە، بەلام بە پەشتىبەستىن بە بەللىگە مىزۋويىيەكان، ئەۋە دەسەلمىنىدرىت كە ھاتوۋەكان لەنىر دەمەنىك و ھەر نەتەۋەيەك بووبن، رەنگ و روۋى ناۋچەكەيان نەگۆرپوو؛ بەللىكە دواجار ھاتوۋەكان لەنىر دانىشتوانى ناوچەكە تواۋەتەدە، كەۋاتە مىزۋوى ئىزان و ئىزانىيەكان بە كوردەكانىشەۋە لەۋ مىزۋوو دەست پىناكات كە بە ھەلە بۆ ھاتنى ئارىيەكان دىيارىكرابوو، چوۋنكە زۆر پىنش ئەۋ ھاتنى ئارىيەكان دىيارىكرابوو، چوۋنكە زۆر پىنش ئەۋ ھاتنى ئارىيەكان دىلىدى كىرابوو، چوۋنكە زۆر پىنش ئەۋ ھاتنى ئارىيەكان ناۋ دەبرىت، لە راستىدا گەرانەۋەى ئارىەكانە بىۆ خاكى پىشوو، خاكى باپىرانيان» (أموزگار، لەنسەر ئەۋەيە كە باس لە كۆچكىدىنى ھاتنى ئارىەكان ناۋ دەبرىت، لە راستىدا گەرانەۋەى ئارىەكانە بىۆ خاكى پىشوو، خاكى باپىرانيان» (أموزگار، بەشىكى لە مەردارە ئىزدىيە كوردەكان دەكات پىش رەۋدانى لافاۋ بۆ ولاتى ھىندوستان و دواجار گەرانەۋەيان بېۋخاكى خۆيان د

تا ئيستا چەند خالايكمان بۆ روون بووەوە:

یهکهم: له سهد ههزار سال پیش زایین ئهشکهوتی شانهده ر مالی نیشته جی و ژیانی مروّق بووه و له دهوروبه ری ۲۰ ههزار سالیش پیش زایین، شانهده رییه کان مردووی خوّیان ناشتوه و ئه م مردوو ناشتنه شنیشانه ی ههبوونی جوّره ئایینیکه که هه ر له گهل ئه م ئایینه سهره تاییه به پیّی گریمانه ی پیّکهوه یی سمرهه لدانی ئایین و ئوستووره هه ر له و زهمه نه ئوستووره ش سهری هه لداوه.

دوومم: کوّنترین و گهور مترین ئهشکهوت له کوردستان و له ئیّراندا ههن و ئـهویش ئهشـکهوتی «شـانهدهر» و ئهشکهوتی «پر ئاوه».

سنیه به ناوی ناری هاتبنه ناوچه که و نهم ناوچه یه یاریه کان، بهم شیّوه یه نییه که تا نیّستا باس کراوه؛ واته گهلیّک نییه به ناوی ناری هاتبنه ناوچه که و نهم ناوچه یه یان ناوه دان کردبیّته وه؛ به للّکوو زوّر پیش نه و میّرووه ی بو هاتنی نارییه کان دهستنیشان کراوه، ناوچه که ناوه دان بووه. دواجار نه گهر ناری هه بی نه وا نیّرانییه کان به همموو پیّکهاته کانییانه وه لهوانه کوردیش ناری په سهنن. ناریه که شیان لهوه وه هاتووه که به دانیشتوانی و لاتی «نیریه ن قیچ - ناریه نووه هاتووه.

زەردەشتى پىغەمبەر:

[ٔ] بیستوومه له ئیران ئهم بابهتی هاتن و نههاتنی ئاریه کان گفتو گۆی لهسهر کراوه، بهداخهوه من ئاگاداری ئهو گفتو گۆیه نیم.

زەردەشت وەک يېغەمبەرىك و كەساپەتىيەكى ناودارى مېژووپى زۆرى لـە بـارەوە نووسـراوە و ئـەوە سـاخ بووه تهوه که نهوهی «ماد»ه کانه. «بروسوّس» (BEROSSUS) که له سهدهی سیّههمی ییْش زاییندا ژیاوه لای وایه زوردهشت یه کیکه له بنهمالهی شاهانی ماد (اورنگ، ۱۳٤٦: ۱۳). ماد و کوردیش وه ک کور و باوک ناسراون. «ههمارتۆن» و «نۆلدكه» و «وايسباخ» دەليّن: «گهلي كورد-كه ميْژوونووساني يۆناني كـۆن لهگـهلّ هۆزەكانى ماد و پارس ناويان بردوون - راست ئەو كوردانەي ئەمرۆكەن» (اورنگ، ١٣٤٦). ئەگەر كورد نـەوەي ماده کان بن و زوردهشتیش لهبنه مالهی شاهانی مادیی، ئهوا زورده شتیش سهر به و نه ته وه ی «کورد»ه. ئەوەش زانراوە كە زەردەشت لە «ئيريەن ڤيچ» لەدايك بووە. پورداود دەنووسى: «بـەكورتى دەتـوانين بلــــــين که "زمردهشت" له رۆژئاواي ئێران يان باکووري رۆژئاواي ئێرانه. بههيچ شێوهيهک پهيوهندي به خـوارهوه نييــه؛ هەروەھا باوەرى رۆژھەلاتى ئيرانيش بەلانراوە، ئەمرۆ كەس باوەرى پى نىيە» (پورداود: ۲۷). ئەگەر پورداود بــە دلنياييهوه ئهم رايهي دەسەلميني، ئەوا خەلكى ناوچەكەش پشتگيرى لەو رايە دەكات. ئىسـتا لەكوردسـتان و نیوان مههاباد و سهردهشت و ورمی خه لکه که باس له گوری «دایکی زهردهشت» و گوری «کچه کهی زەردەشت» دەكەن. جگە لەوەى «عيمادەدىن دەولەتشاھى» كە زياتر لە سى سال خەرىكى لىكۆللىنەوەي ئاویستا بووه، له کتیبیکدا بهناوی «جغرافیای غرب ایران یا کوههای ناشناخته اوستا» لهم کتیبهدا شوین پیی زەردەشتى يېغەمبەرى ھەلگرتووە، كە زەردەشت لـە ناوچەكەيـەوە لـە دەوروبـەرى ورمــێ كـۆچ دەكـات و پێبهپێ و شوێڹؠهشوێن ناوي ئهو جێڰايانـه لـه ئاوێسـتادا هـاتووه كـه زهردهشـت پێيانـدا تێپـهريوه و لێيـان ماوه تهوه و ئيستا ئهو شوينانه به ههمان ناو يان كهميّک گورانهوه لـه كوردسـتان و ناوچه كـهدا مـاون. ديسـان هـهر خـودی نـاوی شـاری «سهردهشـت» رای ئـهوه ههیـه، کـه لـه راسـتیدا «شـاری زهردهشـت»ه، نـه ک «سەردەشت». وهک دەبىنىن زەردەشت بەناو و بە جوگرافىا زۆر تونىد بـەو خەللىک و خاكـەوە نووسـاوە كـە لههیچ خاک و ناوچهیه کی تر بهم شیّوهیه نییه. نهمهش بوّ نُـهوه روون ده کهینـهوه، چونکـه بهشـیّکی مـهزنی ئهوهی که پنی ده گوتری «اساطیر ایرانی» ئهو ئهساتیره له دهوروبهری زهردهشت و ئایینه که بدا ده سووریتهوه. بۆ ئەوەي بەشى كورد واتە بەشپك لـه «اسـاطير كُرد» دەستنىشـان بكـەين، وا چاكـە بگەرپىنـەوە بـۆ ميــژوو و جوگرافیای کورد. پیشتر له لیکوّلینهوهیه کدا گهیشتینه ئهو رایهی که «ئهوهی لیکوّلهرانی ئیّرانی بـوّ میّـ ژووی ئوستوور ہی ئیرانی دہستنیشانی دہکھن، بهشیّکی گرنگی ئھو میّــژووہ، میّــژووی ئەفســانھی گــهلی کــوردہ» ٰ. ئەمەش ئەم ھاوبەشى و يەك ميژووەي گەلى ئيران و گەلى كورد دەسەلمينى و ريگاي ئەوە بـۆ ليكۆلـەرانى ههردوو لا خوش ده کات که ینکهوه کار لهسهر نهم میژوو و کهلتووره بکهن که زهردهشتی ینغهمبهر بهدوای خۆيدا هێناوه. ئهگهر زەردەشتى سالى ٦٦٠ى يێش زايين قۆناغێكى گرنگى سەرھەللدانى ئوستوورەيه، ئـەوا ئهو رایهی که ههندی کهس بروایان پێی ههیه، که دهڵێن زیاتر لـه یـهک زهردهشت لـه مێـژوودا هـهبووه، هەندىك مەزەندەى شەش زەردەشت دەكەن. c.p.b دەنووسى: «بەلام زەردەشتى يەكەم لە شارى بەلخ هاتووته دنیا. زاناکان لهسهر ئهو رایهن که لـه ۳۰۰۰ی پـێش زایـین بـووه؛ کـهچی زمردهشـتی دووهم، ئـهوه

بەرنامەيەكى تەلەفزيۆنى "كوردسات " كە باسى كتێبى مێژووى سەردەشتى دەكرد.

ئهمهش رای هاتنی ئاریه کان و ماد و پارس له سهره تای ههزاره یی یه کهمی پیش زایین کال ده کاته وه و بوونی ماده کانی الله به میشرووی به میشرووی به میشرووی به میشرووی به میشرووی و پارس بو میشرووی دور تر ده که ویته وه. دیاره که له میشروودا له نیو باسی کوچ و ئارییه کاندا ماد و پارس ههمیشه پیکهوه ناویان هاتووه. ئه گهر ئهم را و به لگانه ی پیشو میشرووی باسی کوچ و ئارییه کاندا ماد و پارس ههمیشه پیکهوه ناویان هاتوه بیش زایین. ئه و میشروو گهرانهوه می ماده کانی بیش زایین. نه و میشروو گهرانهوه بارسه کانیش ده گریتهوه. له گهل ئهمه شدا میشروی ماد و پارس و زهرده شت و میشروی ئوستووره کانیشیان بو نه و روز گاره ده گهریتهوه.

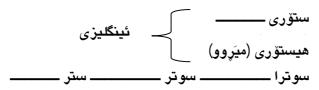
وشىهى ئوستووره:

لهباره ی وشه ی «اسطوره» نووسه ری ئیرانی «عـه لی مـه حمود بـه ختیاری» دهنووسی: «وشـه ی ئوسـتووره بهپیچهوانه ی ئهوه ی که فهرههنگنووسان نووسیویانه، عهره بی نییه» (بختیاری). ههر ئهو لیکوّل هره دهنووسی: «له سانسکریتی SUTRA بهمانای داستان و زورتر بو نووسینه کانی بودایی به کاردی». ئـهو نووسه ره وشـه ی ئوستووره بو وشه ی SUTRA (سوترا)ی سانسکریتی ده گهرینیته وه و ده شنووسی بـه مانـای «داسـتان» لـه نووسینه کانی بودایی به کار دی که لیّره پهیوهندییه ک بو وشه ی ئوستووره لهنیّوان زمانی سانسـکریت و زمـانی کوردی پهیدا ده بیّ. ئه گهر ئوستووره بهمانای «داستان» له نووسینه کانی بـودایی و زمـانی سانسـکریتی بـه کار دیّت کـه هـهر دیّ، ئهوا ئیستاش لهزمانی کوردی وشه ی «ستران» بو بهدهنگ و ئاواز گـوتنی داسـتان بـه کار دیّت کـه هـه ر همان «سوترا»ی سانسکریتییه که سووک کراوه و گوراوه بو «سوتر - ستر» (SITR - SUTR). کـه ئهگهر

۱ سهیری گهران بهدوای نهمرییدا بکه.

بەشى چوارەم- مێژوويى وێژە

له «ستران»ی (SITRAN) کـوردی «ان» (AN) (حـال و کـۆ) لابـهرین، ئـهوا وشـهی سـتر (SITR) دهمیّنتهوه که ههمان «ستر»ی سانسکریتییه که له «سوترا»وه گۆړانی بهسهردا هاتووه و بهم شیّوهیه: «سـوترا SUTR ستر - SUTR» له زمانی کـوردی ماوهتـهوه و مانـا سهره کییه کهی ئهوهیه که داستان بهدهنگ و ئاواز ده گوتری، پنی ده لیّن «ستران». به گوینده کـهش ده لـین: «ستران»ده که داستان بهدهنگ و ئاواز ده گوتری، پنی ده لیّن «ستران». به گوینده کـهش ده لـین: «ستران»ده و «هیسـتوری - STORY» و «هیسـتوری - WITTR» و جگه له «ستران»ی کوردی.

نابی ئەوەش لەبیر بکەین لەنیو مانای ھەموو ئەم وشانەدا (ئوسـتوورە، سـتۆرى، ھیسـتۆرى، سـتران) مانـای «چیرۆک» (واتە بەسەرھاتی کەس و گـەلان، بەسـەرھاتی خوداوەنـدان، بەسـەرھاتی پالـەوانان، بەسـەرھاتی عاشقان) دەست دەكەوى.

مانای ئوستووره و ستران:

له فهرههنگ و لیکوّلینهوه کانی تایبهت به «توستووره»، ماناکهیان بهم شیّوهیه لیّکداوه تهوه که ده کاته «چیروّکی خواوهنده کان» (مالوان، ۱۳۷٤). لهم چیروّکهش مهبهست چیروّکی ئایینی خواوهنده کانه، که شهمش ههمان مانای ههیه که له قورئاندا هیّمای بوّ ده کات؛ ئهویش ئهوهیه که شهو عهرهبانهی که سهره تا به به ایینی ئیسلام نهدههیّنا، ئایه ته کانی قورئانیان به «اساطیر الاولین» ناودهبرد که له «اساطیر الاولین» مهبهستیان باس و چیروّکی ئایین و خواوهنده کانی کوّن بوو؛ واته «اساطیر» که کوّی «اسطوره»یه الاولین» مهبهستیان باس و چیروّکی ئایین و خواوهنده کانی کوّن بوو؛ واته «اساطیر» که کوّی «اسطوره»یه ده کاته باسی خواوهنده کانی ئایینه کوّنه کان که ده کاته پالهوانی داستانه کونه کان؛ ههروهها داستانیش ده کاته چیروّکی پالهوانه ئازاکانی بهسهرهاته کوّنه کان. که ئهو پالهوانهی داستان یه ک ده گرنهوه. هیّنده ههیه داستان لهراده بهده رو پیروّزییه کی بیرویّنهن. لیّرهیه ئوستووره و داستان یه ک ده گرنهوه. هیّنده ههیه داستان ده توانین بلیّین زوّربهی ئوستووره به پیّی زهمهن و گوّرانه کوّمهلایه تی و ئایینییه کان گوّرانیان بهسهردا هاتووه؛ بهسهرهاتی «گلگامش» به «داستانی گلگامش - ملحمه گلگامش» باس ده کری نه ک ئوستووره ی گلگامش وه ک پاشایه کی سوّمهرییه کان بهشیّکی خوداوه ند بوو، جگه لهوه ی کلگامش، نه که همموو لایه ک ده زانن گلگامش وه ک پاشایه کی سوّمهرییه کان بهشیّکی خوداوه ند بوو، جگه لهوه ی کلگامش، نه ک نوستوورهی که لیّره داستان پیّناسهیه که زیاتر بوّ بهسهرهات و پالهوانییهتی گلگامش، نه ک

. . . .

ا سهیری گهران بهدوای نهمرییدا بکه.

خودی خوداوهندییه که می. دواجار نهم شیوازه نهدهبه (واته داستان) بووه به شیواز یک بابه تی تازه و هاو چهرخیشی گرتوّته خو و بویه به هوی بابه ته تازه کان که میک له پیشه ی خوی که نوستووره به دووره که که و تووه ته وه که و به ناواز ده گوتری، پینی ده لین که و تووه ته وه به ناواز ده گوتری، پینی ده لین «ستران». لیزه جار یکی تر وشه ی نوستووره و ستران ههم له پیشه ی پیکهاته یی و شهیدا و ههم له مانادا تیکده که نهوه.

ئوستووره و ئەفسانە:

ئه گهر ئەوەمان بۆ ساخ بووەوە كه ئوستووره ریشه كهی له زمانی سانسكریتییهوه هاتووه و ماناكـهی ده كاتـه چپرۆکی خوداوەندان، ئەوا ئەفسانەش باس لەو چپرۆكانە دەكات كە ياللەوان و رووداوەكانى لـه سـەرەوەي تواناي كەس و ژیانی ئاسایین. دیسان ئەفسانەش ئەوەي كـه لـه لیکوّلـینەوەي لیکوّلـهره فارسـه کاندا بـه «افسانهی عامیانه» ناو دهبری، ههمان «افسانهی خوداوندان»ه. ئهمیش وه ک داستان بهینی زهمهن گۆرانـه کان، گــۆرانی بهســهردا هـاتووه و لهگــهل رۆژگــار و بــاوهری تــازه -بهتایبــهت پــاش هــاتنی ئایینــه ئاسمانىيەكان - خۆي گونجاندووه، دەنا لىرەش رىشەي چىرۆك و كەسايەتىيەكانى ئەفسانە، ھەمان رىشەي چیروک و کهسایه تیپه کانی چیروکی خواوهنده کانی ئوستوورهیه (مفرد، ۱۹۹۵: ۱۱۶). ئهوهش المبیر نه کهین «ج. مفرد» ریشهی وشهی ئهفسانه دهباتهوه سهر «ئاقیّستا»ی پیرۆز ٔ . ئیّستا وشهی ئهفسانه له زمانی کوردی زياتر له مانايه کې بۆ خۆي پهيدا کردووه (مفرد، ١٩٩٥: ١١٤). ههروهها ئەفسانەي کوردي وه کـوو ئەفسـانە بــه تايبەتمەندىيەكانى خۆى زۆر لەمێژه خـۆى ناسـاندووه. «گەزنـەفۆن» لەسالْـى ٤٠١ پـێش زايـين لـه كاتــې، سەركردايەتى دە ھەزار يۆنانىيەكە دەكات بۆ گەرانەوەيان بۆ يۆنان، پاش ئەوەى كە بە ھونەرى ھەلاتن، لهدهست کورده کان رزگار دهبی، دهنووسی: «دواجار ئیوارهیه کی روّژه پایزییه کان له خوارهوهی خوّمان و له قەراغ رووبارى "سان ترى تس- خابوور" خۆمان بينى، ھەناسەيەكى خۆشىمان ھەلكىنشا و چونكە خواردنىكى، زۆرمان هەبوو. شەو بەچاكى و خۆشى و گوتن و بىستنى ئەفسانە لـەبارەي كوردەكانـەوە رۆژمـان كـردەوه» (هاوس هولد: ۲۸). گەزنەفۆن كە لێرە باس لە ئەفسانە لە بارەي كوردەكان دەكات، مانـاي وايــه لــەم هــاتن و گەرانەوەيە، گەزنەفۆن و سەربازەكانى ئەفسانەي ناوچەكە و كوردەكانيان لەگەل خۆيان بردۆتەوە بۆ يۆنان ۲.

ئوستوورهى هاوبهش:

«جهمشید» پاشای ئوستوورهیی و کهسایه تی قوّناغی میّژووی ئوستووره ی جوگرافیای ئیّرانی میّژووییه. ئه و میّژووه ئوستووره یعه، زوّر بههیّز چووه ته نیّ و میّ ژووی ئوستوورهی ههردوو گهلی فارس و کورد؛ چ وه ک کهسایه تییه کی ئوستووری، چ وه ک پالهوانی رووداو و زهمهنیکی دیاری کراوی جوگرافیایه کی دیاری کراوی

سەيرى گەران بەدواي نەمرىيدا بكە.

شهره کانی ئیران و یونان هویه کی گرنگن بو تیکه لبوونی که لتووری ههر دوولا.

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

ئوستوورهیی ههردوولا و سهرهتایه کی میژووی ئوستوورهیشه نه ک ههر بۆ ناوچه که و مـاد و فـارس، به ـُـکه بــۆ ههموو مرۆڤایه تی.

له جهمشید به دواوه، ههموو کهسایه تییه ئوستووره بیه کان، نموونه ی: روّستهم و زوّراب و سیاوش و زالّ و ههروهها گیانداره ئوستووره بیه کان وه کوو: ئهسپی بالدار و زماندار و بالنده ی سیمرخ و ئهژدیهای سی سهر و حموت سهر و دیّوی رهش و سپی و پیرهژنی جادوکار و کیّوی قاف و ئهابورز و سهردنیاو بن دنیاو ههموو کار و کهرسته و شویّنه ئوستووره بیه کانی تر که له ئوستووره ی ههر دوو لا بهردهوام دووباره دهبنهوه ، بابه تی لیکوّلینهوه و کهرهسته ی به دوادا چوونن که بهشیّکی گرنگ لهمانه راستی و پیروّزی ئایینه جیاجیاکانی ناو جمه کهن و ههندیکیشیان رووداوی میژوویی راسته قینهن که به هوّی لیّکوّلینه وهی زانستی ده توانین زوّر جمه کهن و ههندیکیشیان رووداوی میژوویی راسته قینهن که به هوّی لیّکوّلینه وهی رانستی ده توانین زوّر گرشه ی تاریکی رابردوومان بوّ رووناک بکهنه و و وه لامی زوّر پرسیاری بیّ وه لام بن.

ئه گهرچی «فیردهوسی» له شاهنامه دا له سهرده مه جیاجیاکانی ئوستووره و پالهوانی و میرژووی هاوبه شدا زوری لهم کهلتووره بو تومار کردووین، به لام هیشتا وه کوو پیویست کار لهسهر ئهم کهلتووره هاوبه شه نه کراوه و ئهم ریشه هاوبه شه میژووییه له سوودی ئیستا و داهاتوو به کار نه هاتووه.

ئەنجام:

- دەركەوت و ئاشكراشـه كـه دوو گـهلى كـورد و فارسـى جوگرافيـا و مێـژوو و كـهلتوورێكى هاوبـهش و دەولهمهنديان يێكهوه ههيه.
- له نيّو ئهم كهلتوورهشدا ميّژوويه كى كۆنى ئوستوورەى دەولهمهند ريشهى ئهم دوو گهلهى تيّـكئالانـدووه و ناكريّ ميّژووى ئوستوورەى يهكيّكيان جيا لهوەى تر و دوور لهم جوگرافيايه بنووسريّ.
- پشت بهم دوو خالهی سهرهوه، زانست وا دهخوازی لیکولهرانی ئهم دوو گهله، چ پیکهوه و به هاوبهشی زانستگاکان و پسپوّران کار له سهر هاوبهشی ئهم کلتووره بهتایبهت ئوستوورهیهدا بکهن، چ به تهنیا و یه ک یه که لیکوّلینهوه لهسهر بابهته هاوبهشه کاندا بکهن.
- ئەم كلتوورە ھاوبەشە، بريتىيە لە بابەت و پسپۆرى جيا جيا. ھەر بۆيە ژيان وادەخوازى كـه لـەزۆر رووەوە پسپۆرانى جياجيا لىكۆلىنەوەى مىروويى و ئايىنى و ئوستوورەيى و زمان و ... ھىد بكـەن. بەمـەش گرنگـى و دەولەمەندى ئەم كەلتوورە ھاوبەشە جوانتر دەردەكەوى. ئەمەش دەبىتە ھۆيەكى رۆشنبيرى گرنگ بۆ چـاكتر تىكگەيشتن و يتر لىكتر نزىك بوونەوەى ئەم دوو گەلە.
- بهشی*کی گرنگی* سهرچاوه کوّنه کان لهنیّو کلتووری ئیّراندان و به زمانه کانی ئاقیْستا و پههلهوی و فارسی و کوردی نووسراون و لهنیّو کتیّبخانه کانی ئیّران و ناوهنده روّشنبیری و کلتـوووری و ئه کادیمییه کانی ئیّراندا پاریزراون و بوّ کورد تهنیا لهو شویّنانه دهست ده کهون. دوور لهم سهرچاوه کوّنانه نووسینی میّـژوو (میّـژووی ههر بهشیّکی رابردووی کورد) به تایبه میّرژووی ئوستووره ی کورد، کاریکی ناتهواو دهبیّت.

سەرچاوەكان:

- * عەرەبى:
- قران الكريم
- جمال رشيد احمد و فوزي رشيد (1990) تاريخ الكرد القديم، جامعة صلاحالدين، اربيل.
 - فاضل ،عبدالواحد على (1986) عشتار وماساة تموز، افاق عربية، ج2 عراق بغداد.
- * ايهان محمّد قادر ئاميدى (2007) انسان كهف شاندر في كردستان العراق وعلاقته بالنياندرتال، رسالة الماجستير جامعة صلاح الدين. كلية الاداب، قسم الاپار.
 - * فارسى:
 - بهرام ،فروشی (۱۳۷۴) **ایرانویچ،** تهران، انتشارات دانشگاه.
 - پرویز، شریعتی (۱۳۷۸) داستان افرینش و تاریخ پشدادی کیانی. چاپ دانشگاه تهران.
- پورداود، گاتها سرودهای مقدس پیغمبر ایران حضرت سپنتمان زردشت، اوستا، بمبئی و ایران، از سلسل وانتشارات انجمن زردشتیان ایران.
 - ج. مفرد (۱۹۹۵) نیاکان باستان کرد در تاریخ واسطورهها، سوئد، کتاب ارزان.
- هاوس هولد، چغري (۱۳۳۹) **گزنفون، باز گشت ده هزار یوناني**، ترجمهٔ منوچهر امیری، تهران، انتشارات نیـل، چاپ امیر کبیر.
- تاباني كردستاني ، حبيب الله (۱۳۵۸) بررسى اوضاع طبيعي و اقتصادي انساني (در نمونهٔ كردستان مكـري) انتشارات سيديان، چاپ رجائي.
 - أموزگار، ژاله (۱۳۷۴) تاريخ اساطير ايران، تهران، سازمان مطالعهٔ وتدوين كتب علوم انساني دانشگاها (سمت).
 - قدیانی، عباس (۱۳۷۴) تاریخ ادیان ومذاهب درایران، تهران، انتشارات انیس.
 - فردوسی، ابوالقاسم (۱۳۷۸) **شاهنامه**، ایران، انتشارات قنوس.
 - جنیدی، فریدون (۱۳۵۸) زندگی ومهاجرت نژاد آریا براساس رویات ایرانی، ایران، انتشارات بلخ.
 - مالوان، م. ا (۱۳۷۴) بین النهرین و ایران باستان، ترجمهٔ مستوفی، تهران، انتشارات دانشگاه.
 - اورنگ. م (۱۳۴۶) رستاخيز فريدون، تهران، چاپ رنگين.
 - اورنگ. م (۱۳۴۶) **کردشناسی**، تهران، چاپخانهٔ رنگین.
 - مشكور، محمّد جواد (۱۳۶۶) تاريخ ايران زمين، تهران، انتشارات اشرفي.
 - * كوردى:
 - ئيبراهيمي، محهمه د سالح (شه پول) (۱۳۷۸) باوي کوردهواري، تاران، چاپ انديشه.
 - ئیبراهیم حەسەن، مەولود (۲۰۰۲) **گەران بەدوای نەمریدا،** ھەولیّر، دەزگای ئاراس.

بهشی چوارهم- میٚژوویی ویژه

- ئيبراهيم حەسەن، مەولود (۲۰۰۷) **پيكهاتەي ئەفسانەي كوردى**، سليمانى، دەزگاي رەنج.

* گۆڤارەكان:

عەرەبى:

- نوروز العراق - الجزء العاشر - بغداد - ١٩٨٩

* كوردى

- رامان - ژ -۸

- ھەزارمێرد - ژ -١٠

- لالش - ژ - ۱۷، ل ۸۲

- رۆژنامە:

- خەبات: رۆژى ۲۰۰۰/۷/۲۱، ژمارە ۹۸۹ -مختصر تاريخ كردستان: تاليف: c.p.b ترجمـهٔ: حازم پاشـا. قسـم

الاول

ده ستخه ته کانی شانامه ی کوردی له کتیبخانه که مدا

محەممەد عەلى قەرەداغى -

کورته:

شانامه ی کوردی که باسی نهوه ی ههبیّت، شان به شانامه ی فارسی جگره پیش نهویش - نهدیبان و شاعیرانی کورد کاریان تیدا کردبیّت و شاکاریان تیدا بهینابیّت. نیّمه نیّمروّ ههوالّی چییان دهزانین؟ من گومانم لهوه دا نییه که ههوالّی زوّر کهمیان دهرانین. تا نیّستا چ ههولّیّک بوّ شانامه ی کوردی کراوه؟ دهقه کان لای کیّن؟ من لهم و تاره دا تیّده کوشم ناماژه به ههندی دهسنووس و دهقی شانامه بکهم که به زاراوه ی گورانین و خاوه نی بریّکیان دیار و ههندیّکیشیان نادیاره.

وشبه سهرهکییهکان: شانامهی کوردی، دهستخهت، زاراوهی گۆرانی.

⁻ ئەندامى كاراى ئەكادىمياى كوردى.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

سەرەتا

چهند جار باسی ئهومم کردووه ئیمه ی کورد ههوالی دروستی سامانی نه تهوه یی خوّمان نازانین و نازانین و نازانین دهستخهت و شوینه واری زانایانمان چهند بوون و چییان به سهر هاتووه و دوای ئه و ههموو کاره ساتانه ی که به سهر ده ستخه تی کوردی و شوینه واری زانایانی کوردا هاتوون، ویستی چیمان ماوه و ئهوانه ی که ماون له کوین؟ چونکه وه ک نووسیومه تا ئیسته ش کورپه ی ئاواتی روّشنبیرانی کورد له سکی دایکی میژووی کهله پووری و کهلتووری کورددا نهرسکاوه چ جای ئهوه به روژانی پیّوه بگری ! ا

تا ئیسته نه خومان نه دلسوزیکی بیانی -من بزانم - ئهوهیان نه کردووه به کتیبخانه یه ک به کتیبخانه کانی جیهاندا بگهرین و بزانن چهند دهستخه تی کوردییان تیدایه و یه کیان بخهن و بهناوی «دستخه ته کوردیه کانی کتیبخانه ی فلان» وه له چاپیان بدهن و لیکوّله ری کورد بزانی چیمان ههیه، یان ئهو بو ئه و باسه ی ده یه وی بینووسی چهند سهر چاوه و و زانیاری له و کتیبخانانه دهست ده کهویت. روّشنبیری کورد تا ئه و ئاواته ی نهیه دی، ههر چی بلی و ههر چی له باره ی باسیکی میژوویی یان ئهده بی کوّنه وه بنووسی، ههر ده مبره و رهنگه زوّری پینه چی را و بوّچوونه کانی ته ک دوّزینه وه ی نویدا نه گونجین و بابه تی تازه ی وهها سهر هه لبدات ئه و ناچار بیّت ئه و بوّچوونانه ی بگوریت و سهر له نوی به خوّی و بابه ته کهیدا بچیّته وه .

شانامەي كوردى

شانامه ی کوردی که باسی ئهوه ی ههبیّت شان به شانی شانامه ی فارسی -بگره پیش ئهویش - ئهدیبان و شاعیرانی کورد کاریان تیدا کردبیّت و شاکاریان تیدا بهدی هیّنابیّت (بهرامی، ۱۳۸۳: ۳۰) ئیّمه ئهمروّ ههوالی چییان ئهزانین؟ من گومانم لهوه دا نییه ههوالی زوّر کهمیان دهزانین. منیّک به تهنیابال که به شویّن دهستخه و شانامه ی زانایانی کورده وهم و دهمه وی شتیکیان له سهر بزانم و دوّزینه وهی دهستخه تی شانامه تهنیا مهبهستم نهبووه، توانیبیّتم چهند دهستخه تی نایابی کوردی جوّراوجوّری شانامه به دهس بهیّنم، دهبی نه گهر کهسانی تر شاره زا و به توانا له مهودای قوول و بهریندا به بهرنامه ی کاری ریکوپیّکه وه بوّی بگهرن، چی بدوّزنه وه؟

تا ئەندازەيەک بە پشت ئەستوريەوە دەڭيم: وەھا كارىك لەوانەيە رووى مىزۋوى گەلى بابەت بگۆرىت و ئاسۆى باس و خواست و لىكۆڭىينەوەى نوى بخاتە بەردەستى پسپۆر و لىكۆڭەرانى بوارى ئەدەبى كوردى. كە بانگھىنىت كرام بۆ «يەكەمىن كۆرى نىزەنەتەوەيى وىزەى كوردى» لە سنە، وتم: لاقە كولەى خۆم —ھەرچەند ناشياو و بى ئەرزشىش بى - تەک خۆم بىمم و داواى ئەوە بكەم لە دامىنى سفرەى بەپىز و بەفەرى مامۆستايان و ئەدىبانى بەرزى كوردەوە رىگە و جىگەى ئەوەى بىي وەک دىارى دۆستىكى ئەدەبى كوردى لە قوشبنىكدا

.

[ٔ] ثهم بابه ته به ناونیشانی «العنوان المفقود او المولود المرتقب» به زمانی عهره بی له کوّری زانیارانی کورد له بهغدا خویّنده وه، دواییش له «مجلة التراث العلمی العربی، العدد ۲/سالی ۱٤۲۲»دا بلاوبووه ته وه.

ئارام بگری و ئه گهر ئهرزشی ئهوهی بوو سوودیک ببه خشی ئهوه باشه ئه گهر نا «مالّی قه لب سهرهو خیّوه» و منیش «کرده یه شیمان» بم باشتره لهوهی نه کرده بم.

بۆ ئەم بابەتە لە كتێبخانە بچكۆلەكەى خۆمدا چەند لايەنێكم بىنى كە دەكرێ لێيان بدوێم و سەرى دۆستان و رێخەرانى كۆرەكەيان پێ قال بكەم. ئەنجام بىنىم چەند دەستخەتى شانامەى كوردى جۆراوجۆرم لە لايە بە پێى ئاگادارى خۆم و گەران و پشكنينم لە سەرچاوەكاندا تا ئێستە دەست عەودالانى بوارى شانامە نەكەوتوون. ئەگەر بخرێنە بەرباس و لێكۆلپنەوە، رەنگە لەم قۆناغەى كارى لێكۆلپنەوەى ئەدەبى كوردى بەگشتى و شانامە بە تايبەتىدا چەند ھەنگاوێك كاروانەكەى بەرەو پێش بەرن و گور و تىنێك بە ھەول و كۆششى ئەو كەسانەيش بدەن كە لەم بوارەدا سەرگەرمى كارن، ئەم باسە ھاتە دى.

دەبىێ لە سەرەتادا ئەوە بلێم جوولاندنى زەنگى ئەم باسە گەلێ پرسيار سەرھەلدەدەن زۆر شت ھەيە دەبىێ بىانلێم، بەلام ئەم كۆڕە مەوداى ئەوەى نىيە و ناگونجێ ئەو باسوخواستانە بخرێنە سەرمێزى گفتگۆى ئێرە، چوونكە باسەكە لەقوپۆپى زۆرى لێدەبێتەوە و پەل بۆ دور و نزيک دەھاوێژێ. بۆيە ئەوەندەى بۆ ئێرە بشێ بە كورتى دەيخەمە بەردەستى بەرێزان؛ بەھيواى ئەوەى بە دەورى خۆم شتێكم پێشكەش كردبێ. سەرەتا ئەوە دەلێم كە لە چەند دەستخەتدا، چوار دەقى كورت و درێژى شانامەم بە زاراوەى گۆرانى لەلايە، بۆ ئەوەى بزانم ئەم دەقانە لاى كەسانى دىكە ھەن يان نا؟ كەس كارى لە سەر كردوون يان نا؟ بەكورتى بزانم تا ئێستە چە ھەولێى بۆ شانامەى كوردى درلوه؟ ئەم باسە ھاتە دى.

دوای گهران و پشکنین دهرکهوت، یه کهم: له سلیّمانی و دهوروبه ری سهرده میّک له چایخانه کاندا شهوانه شانامه خویندنه وه باو بووه و شهوانی دریژی پاییز و ساردی زستان وابووه دوای نویژی خهوتنان، نویژ کهرانی مزگهوته کان روویان له قاوه خانه کان کردووه و کهسانی شانامه خویّن به ده نگ و ئاواز و به زمیّکی تایبه تیوه کوّره کهیان رازاندوه ته وه و فهو خه لکهیان سهرگه رم کردووه، تا شهوگار زرنگاوه ته وه و بگره تا ده مه و بهیان ئه و کوره به گهرمی ماوه ته وه.

دەبى لىرەدا بەسەر ئەوەدا نەرۆم: كەم نەبوون ئەوانەى لەو شەوگارە درىن و ساردانەدا لە قاوەخانەكاندا بەو دەنگ و ئاوازانەوە بە خويندنەوەى شانامە خەلگىيان سەرگەم كردووە و گەلى شتيان لەبىر بردوونەتەوە؛ بەلام بەداخەوە كەم بوون ئەوانەى لايان لەو شانامەخوينانە كردېيتەوە و بە چەند دىپى ياديان لە پەناى كتيبيكدا پاراستېيى لىلى لەرلىيەن ئەو شانامەخوينانەدا كەسانىك بوون شانامەيان لە زاراوەى گۆرانىيەوە، يان لە لە زمانى فارسيەوە بۆ كردوون بەكوردى زاراوەى سلىمانى و شانامەخوينەكانىش بۆ خەلكىيان خوينىدووەتەوە. ئەمانەيش بەرھەمەكانىان پەرتەوازەيە و رەنگە بەشىكىشيان ھەر بە يەكجارى تىدا چووبن. چەند بەشىكىشيان كەم تا زۆر رېگەى چاپخانەيان گرتووەتە بەر و لە لەناوچوون رزگار بوون. لەوانەى كە چاپ كىراون و لە دەستدان:

[ٔ] لهو ههموو حه کایهتخوانه و شانامهخویّنانه ناوی «مهلا سمایلی حاجی حهسهن» و کهمیّک له چوّنیه تی ژیانی پاریزراوه. (پروانه: گوّقاری سلیّمانی، ۲۰۰۰ ژ۲؛ ۲۰۰۳، ۴۵).

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

- ۱- «خورشیدی خاوهر»ی عملی باییرئاغا.
- ۲- «شیرین و فهرهاد»ی عهلی باییرئاغا.
- ۳- «شیرین و خوسرهو» ی عملی باپیرئاغا.
- ۷- «روستهم و جههانگیر» ی عهلی باپیرئاغا.
 - ٥- «ئەمىر ئەرسەلان» ى عەلى باپىرئاغا.
 - ۲- «مەنىجە و بیژەن» فاتیح فەتاح دۆلانى.
- ۷- «رؤستهم و برزوو»ی کوردیی فاتیح فهتاح دؤلانی.

به گویره ی نووسینی نهم شیخفاتیحه، دهبی دانه ری «پوستهم و برزوو» میرزا موسته فای کوردستانی، دانه ری مهنزوومه ی «جهواهیرپوش» بیت ای «شیخفاتیح» ده لیت: نهم ده قه ی له ههورامیه وه (گورانییه وه) کردووه به سورانی. واته دهبی کونی «پوسته م و برزوو» ش به گورانی هه بیت و نیسته له دهستدا نییه. دووهه م: نه وه ی من زانیومه و له دهستمدایه چهند ده قی شانامه ی کوردی به زاراوه ی گورانی هه ن. به شیک له و ده قانه خاوه ن زانراوه ن و دانه ره کانیان دیاره وه ک:

۱- «مهنیجه و بیژهن» دانراوهی مستهفای کوری مهحموودی کوردستانی (دلیدلی). دهقیکی ئهم دانراوه ماموستا ئیرهجی بههرامی چاپی کردووه.

۲- «ههفت لهشکهریان داستانی تهیموور». نوسخه ی نهم داستانه له کتیبخانه که ی خوّمدایه و له شوینی دی باسیم نه دیوه. به گویره ی کوتاییه که ی نهم داستانه، دانراوه ی شاعیریکه که نازناوی «دهقیقی» بووه. وه ک له باسی دهستخه ته که دا نووسیمه شاعیر خوّی ناوا باسی دانراوه که ی ده کات:

تەمام بى داستان شۆخەكەمان تەيموور

به تەوفێق حەرف پادشاى غەفوور

بەلىي ئەي ياران لىنتان بۆ ھەيان

ئيدش فەرماوان فەردەوسى زەمان

ٔ "شیخ فاتیّح به کیّک بوو لهوانهی کاری لهسهر و هر گیّرانی شانامه بوّ کوردی کردووه. وه شیّخ فاتیّح جگه له «روّستهم و زوّراب» و «مهنیجه و بیژهن» که چاپکراون، دانراوی دیکهشی لهم بوارهدا ههبووه. لهوانه:

يه كهم: «زالنامهو رۆستەم»

ئەم داستانەى بە ۲۸۸ لاپەرە كە تىكراى بەيتەكانى دەكاتە ٥٨٥٦ بەيت كردووە بە كوردى، بەلام چاپ نەكراوە لاى نەوەكانيەتى.

دووههم: «کاوه و فهرهیدوون»

ئهم داستانهیشی به ۱۸۲ ابهیت وهرگیراوه به زمانی کوردی، دهستنووسه کهی ۱۰۷ لاپهره و چاپ نه کراوه، نوسخهی لای نهوه کانیه تی ههروه ها بیّجگه له دیوانی شیعریشی، که چهند ههزار بهیته:

شیرین و فهرهاد، یوسف و زلّیخا، فهتحی قه لای خهیبهر، گهنجینهی سهعاده تی ههیه.

«فهتحی» که نازناوی شیعری شیّخ فاتیّحه و سالّی ۱۹۱۸ له گوندی دوّلانی ناوچهی قهر مداخ له دایک بووه. سالّی ۱۹٦۲ له شاری سلیّمانی کوّچی دوایی کردووه و له گردی شیّخ فهتاح که بهناوی باوکیهوه به خاک سپیّردراوه.

(بهشی لهم زانیاریانهم له کاک عهبدوّلباسیّتی کوری فهتحی وهر گرتوو، له ژماره۲٦/۱/۱۹۸٤ ی هاوکاریشدا وتاریّکی له سهر نووسراوه).

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

وەر جە فيردەوسى دەقىقى بيەن كەلام دەقىقەن ئەوەل تا ئاخر یه کهلام شیرین فیردهوسی نییهن داستان تهیموور روزم ههفت لهشکهر

به لام دهقیقی که دهبی دانه ری نهم داستانه بیّت و داستانه کهی وا داده نیّ پیّش فیرده وسی که و تووه و له نهوی وه رنه گر تووه . دیار نییه کیّیه و له سهر چاوه کاندا باسیم نهبینی . ا

داستانه کانی دی له خوار موه ناویان دمنووسم خاوهنیان دیار نییه:

- ۱- جهنگنامهی فهرامهرز و برزوو.
- ۲- داستانی سهقلابی دیو و روستهم.
 - ۳- داستانی رؤستهمی زال.
 - ٤- هەفت لەشكەر.
 - ٥- بههرام و گولئهندام.
 - داستانێکی نهناسراو.
- ۷- داستانیکی ناتهواو، لهوه دهچیت بهشیک بیت له داستانی روّستهمی زالّ.
 - ۸- هەفت خوان.

دەبئ ئەوەمان لەبىر نەچیّت کە «رەشیدھەمەوەندی» دەوریّکی باشی بووە لە کۆ کردنەوە و پاراستنی ئەم دەبئ ئەوەمان لەبىر نەچیّت بەشی زۆریان بە خەتی ئەو نووسەرە بەریّزەن؛ بەوەیشەوە نەوەستاوە داوای

دوای گهرانهوهیان له حکوومهتی عیّراق بووه به پۆلیس و چهند شویّن به پۆلیسی گهراوه و یهکیّک لهو شویّنانه وه ک له دمسنووسه کانیهوه دهرده کهویّ، گوندی نهودیّ بووه. بهداخهوه خوّی بهسهرهاتی ژیانی خوّی به دروستی و دریژی نهنووسیوه تهوه یان نووسیهتی و دهستی ئیّمه نه کهوتووه. دوای تهمهنیّکی دریژ، پتر له ههشتاد سال روّژی ۱۹۷۷/۵/۱۲ له شاری سلیّمانی کوّچی دوایی کردووه و لهگردی شیّخ مهحیهدین به خاک سپیّردراوه. (ههندیّک لهم زانیارانهم له کاک "جههانگیر عهزیی" کورهزای وهرگرت).

^{&#}x27; - مەبەستى شاعير له «دەقيقى»، هەمان دەقيقى تووسى، هاوولاتى فيردەوسيه (بو منصور محمد بن احمد). كه بەر له فيردەوسى ژياوە. دەقيقى شاعيرى زەرتەشتى سەدەى چوارەمى كۆچىيە (له ١٩٧٨زاينيدا مردووه). دووەمين دانەرى شانامه و يەكىك له گەورەترىن مامۆستايانى غەزەل و قەسىدەيە. له سەردەمى لاوەتىدا كە خەرىكى دانانى شانامه بوو، به دەست يەكىك له خولامەكانى كوژرا و كارەكەى ناتەواو مايەوە. بەر لە دەقىقى مەسعوودى مەروەزى خەرىكى دانانى شانامه بوو و پاش مردنى مەسعوودى، دەقىقى دريژەى بە كارەكەيدا. پاش دەقىقى، فيردەوسى كارى شانامه دوايى پى دىنى (فەخرەدىن ئامىديان).

⁷ "رهشید ههمهوهندی" کوری عهزیزی کوری موحهمهدی ههمهوهندیه. کهسوکاری له گهل ئهو ههمهوهندانه اله کوردستان دوور خراونه تهوه له ولاتی لیبیا بووه، رهشید سالی ۱۸۸۵ له تاراوگه و له ئاوارهیدا له لیبیا لهدایک بووه، پاش ماوه طه که کهسوکاری له لیبیا ههدین و به شهورهوی و له ریگهی ئهستیره ناسی و شوین و جیگهی ئهستیرهوه، به تایبه تی ئهستیرهی (جد) ده گهرینه وه به بهرهو کوردستان. به لام به ریگهی تورکیاوه و جاریکی دیکه ده سه لاتی عوسمانی ده سگیریان ده کاتهوه. ئهمجاره دهیاننیزیته دوورگهی (پودوس) و ئهمهی بو بووه به خیر چوونکه لهوی دهستی کردووه به خویندن و تا پولی شهشی سهره تایی خویندووه و بووه به خوینده وار. پاش ماوه یه ک بنه ماله ی رهشید ههول ده دهن به به له و دورگهیه ده به رازبوون و گهیشتوونه ته و محمچه مال.

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

له هاوری و دوّستانی کردووه، لهم کاره دا کوّمه کی بکهن و «عهبدولمه جیدی باینچوّیی» داستانی روّستهم و زالّی بوّ نووسیوه تهوه، ده بی نهوهیش لهبیر نه کهین که لهوانه یه نهوهی بهرده ستمان ههموو بهرههمی ههولّی رهشیدههمهوه ند و کوّ کردنهوهی شانامه ی کوردی نهبن و دوور نییه گهلی بهرههمی دیکهیشی بووبیّت، نه گهر مابن لهمهودوا سهر هه لبده و بزانریّن.

دەقى يەكەم

داستانی رؤستهمی زال:

ئهم دەستخەتە لە كتيبخانەكەمدا بە ژمارەى ۱۳۸۷، ٤٤ لاپەرەى ۱۲ ديرى تيدايەو پاريزراوە. ئەوەى كە ماوە ۱۷٤ لاپەرەيە. پيوانەكەى ۲۰×۱۳، لاپەرەى ۱۲ديرى تيدايە. بە خەتيكى نزيك بە نەستەعلىق نووسراوە؛ بەرگى پيوە نىيە و شيرازەكەى پساوە و لە كۆتايەكەيەوە ناوى نووسەرەكە و ميژووى نووسينەكەى پيوەيە.

ئەمەش سەرباسەكانى داستانەكە:

1	سهره تاکهی بیّ پیّشه کی و سهرباس، دوای بسم الله الرحمن الرحیم، ناوا دهستی پیّکردووه: یهک شهراب زالّ زهراسه دیش به خاب سام ناما وهلاش وه دیدهی پر ناب	١
۲٠	رسیدن کیخسرو شاه با فرنگیس و گیو به ایران	۲
75	رها کردن فرنگیس پیران دا از گیو	٣
47	رسیدن کیخسرو و فرنگیس و گیو به ایران	۴
۵۲	رسیدن کیخسرو نزد شاه کیکاوس	۵
۶۷	رفتن طوس و فریبرز پیش بهمن	۶
V 9	اً مدن زال و رستم به نزد کیخسرو شاه	٧
119	فرستادن کیخسرو طوس را به جنگ تورانیان	٨
189	رفتن بهرام به نزد فرود و خبر آوردن برای طوس	٩
166	کشته شدن ریونیز وزرسب به دست فرود	١٠
۱۴۵	رفتن طوس به جنگ فرود	11
146	رفتن گیو به جنگ فرود و کشته شدن اسب او	17
۱۵۵	نبرد فرود با بیژن و فرار کردن فرود از دست بیژن به دژ	۱۳
۱۵۹	جنگ کردن ایرانیان با فرود و کشته شدن فرود و گرفتن طوس دژ کلات	14

له لاپهرهی ۱۹۳ دا ئهم داستانه بهشیوهی خوارهوه تهواو دهبیت:

بروش ئاوەرد سەرنگوونش كەرد ھانەتۆى جەرگم زەخم نيھانى وە ئيمان سەلىم بەر بشۆ گيانم

کەردش دنیا پەی تەور شانا نەرد من مەندم پەرێ زەمانەی قانی مەگەر خوداوەند بدۆ ئیمانم مەبوون وە توعمەى ئەفعا نە جەحيم سەلّوات بۆ پەرىّ رەسوول سەروەر وهرنه به کردار عسیان بار ویّم به ئهندازهی خهت قهلّهم و دهفتهر

له دوای ئەمەوە نووسیویە:

«تمام شد از دست فقیر غریب "سید عبدالحمید باینچویی" برای برادر "رشید افندی"، در سنه ۱۳۵۵» $^{\prime}$. له دوای نهمهوه له لاپهرهی ۱۲۵۵ نهم ناونیشانه نووسراوه:

178	جنگ کردن رستم با پیلسم و کشتن پیلسم به دست رستم	10

به لام دوای دوو لاپه ره بی ئهوه ی کوّتایی دیار بیّت، دهستخه ته که دهبریّته وه.

دەقى دووھەم

بههرام و گولهندام: ئهم دهستخهته که ل

ئهم دەستخەتە كە لە كتێبخانەكەمدا بە ژمارەى ٤٤/٣٨٥ پارێزراوە، لە كاغەزێكى تەنكدا بە مەرەكەبێكى مەيلەو شين نووسراوە. سەرەتا و كۆتايى نەماوە. جگە لەوە لە كۆتايى و سەرەتايەوە ناتەواوە، لە ناويشيەوە تا كۆتايى لە سى جێگە داكەوتى ھەيە. بەلام ديار نييە كە داكەوتى و لەناو چووەكەى چەندە. پێوانەكەى 10×10^{-1} لە سى جێگە داكەوتى ھەيە. بەلام ديار نييە كە داكەوتى و لەناو چووەكەى چەندە. پێوانەكەى 10×10^{-1} ماوەيەك كەمترخەمى زۆر لە عاستيدا كراوە و بايەخى پێنەدراوە تا واى لێهاتووە منداڵ يارى و خەتخەتێنى تێدا كردووە. تێكڕا لاپەرەى 10×10^{-1} لاپەرەيە. بە خەتێكى ئۆرەتى نووسراوەتەوە و بە زاراوەى گۆرانىيە. سەرەتاكەى ئاوايە:

جهو دما کیشوهر وات وه عهیاران واتش وه شهبر هنگ شای بوّلهند ئهختهر ههر کهس باوهروّ خهبهر جه بههرام قهسهم بهداوهر دارای جیهاندار عهییار چوون شنهفت ئیقرار کیشوهر کوّتاییهکهیشی ئاوایه:

پەرێم پەيدا كەن بەھرام جە شاران ئەوڕۆكە بەھرام بريان جە لەشكەر ولات رۆمش مەكەروون ئينعام عوزر و بەھانە نمازوون وەكار رووش نيا وە را چوون باد سەر سەر

>کافر ...به هیممهت ئهو شووم بهدکار

توّ چّهو کار منی جه زوّلمات تار قابیز وه ئهجهل روّح بههزادم غهلتانش کهردم من به مهوج خوون به ویّنهی شیّریّ جه بهند بوّ رهها

ئاما رووبەرووى بەھرام كيشوەر

بههرام وات مهلعوون ئادهمی زادهم من بیم که بههزاد کهردم سهرنگوون ئهو..... بههرام به ویّنهی ئهژدهها

[ٔ] واته تهواو بوو به دەستى هەژارى ئاوارە سەيد عەبدۆلحەميدى باينچۆيى لە بەر خاترى برام رەشيد ئەفەندى لە سالىي ١٣٥٤. گۆمانم بۆ ئەوە دەچێت ئەم رەشيد ئەفەندىيە رەشيد ھەمەوەندى بێت.

بهشی چوارهم- میرژوویی ویژه

ئەمەش سەرباسەكانى داستانەكە:

-	_	
١	جنگ کردن بهرام با پریان	Υ
۲	پیدا نمودن عیاران بهرام را در چیا	۲٠
٣	اً مدن نوشاد پی انتقام خون بهزاد	۲۷
۴	له نێوان لاپهرٖ می ۳۱و ۳۱دا ناتهواوی ههیه	
۵	شبیخون زدن بهرام بر سر بهزاد بیدین	۳۵
۶	رفتن بهرام به جمع عاشقان و چگونگی گوید	۴۲
٧	اً مدن گلندام به منظر و نشان دادن خود	۴۳
٨	اَمدن دولت به نزد بهرام	49
٩	جواب داد <i>ن</i> بهرام دولت را	۵٠
١٠	باز رفتن دولت به خدمت گلندام	۵۳
11	نامه نوشتن گلندام به نزد بهرام	۵۴
17	آمدن دولت به نزد بهرام و جواب نوشتن او را	۵۵
١٣	نامه بردن دولت به نزد گلندام	۵٧
14	نامه بردن دولت به نزد بهرام	۵۹
۱۵	آرایش کردن گلندام خود را به قصر زرین و نشان دادن	54
18	فرستادن گلندام به نزد بهرام	۶۵
١٧	رفتن بهرام به باغ روح افزا	٧١
١٨	آمدن عیاران به شارچین پیدا نمودن بهرام را	٧۶
١٩	نامه نوشتن دولت به خدمت خاقان چین	٧٨
۲٠	کهوتن و ناتهواوی	٧٩
71	ئاوا بوونى دەستخەتەكە بەئەوەي داستانەكە كۆتايى بيّت	٨٤
•		

دەقى سێھەم

دهستخهتی ژماره ۲۹۲/٤٤یش بهشیکه له شانامه که سهرهتای نهماوه. شر و پهرپووت و دلوّپه لیّیداوه. له سهرهتاوه تا لاپهرهی ۱۵ دیار نییه. پیّش لاپهرهی ۱۵ سیّ بنهپهره شره ههیه. نهوهی که ماوه ۸٦ لاپهرهیه که همر لاپهرهی ۲۰ دیّری تیّدایه. پیّوانه کهی ۲۰×۱۱یه. سهرهتای لاپهرهی ۲۵ کای ناوایه:

بیاره به داو شیران سهرههنگ ههناسهی سهردش یاوه وه ئهفلاک چهم نیا بهههم دلیر غهرین بهلاک بهلاک جیهان بین بکهران بیهوش

مهمانووم بیکهس نه مهیدان جهنگ نهوهدهم جیهان بین ئهسپش بی هیلاک سا که ئید شنهفت گیلا نه روّی زین سوپا تهمامی ئاوردهن خروّش

بدەرەم فرسەت نەوەردم زەرەر

جیهاندار واتش: یا دانای داوهر ئهمهیش سهرباسهکهی داستانهکه:

١	مناجات کردن جهاندار برای جهان بین	18
۲	خواب دیدن زال زر جیهاندار و جهانگیر در خواب	۱۷
٣	مناجات کردن زال برای فرزندان	47
٤	رسیدن قاصد و نامه بردن برای کیخسرو	۴۷
٥	نامه فرستادن کیخسرو برای طوس نوذر شاه	۴۸

کۆتایی ئەوەش کە ماوە، ئاوايە: ئارۆ من کارى بكەروون يىتان

الروّ من کاریّ بکهروون پیتان بگرهوان پهی حالّ زگاری ویتان سهمسام ئید شنهفت دهروونش جوّشا کوورهی نار نه فهوق فهرقش خروّشا سهنگ ئاسیا بی گورز و مهلعوون بی بهردش وه بالا شووم بهد گهوههر بهدشگری بی سهنگ پر خهتهر بهدهر کوهی بی

مێژووي نووسیني و ناوي نووسهرهکهي دیار نییه.

دەقى چوارەم ھەفت خوان:

ئهم دەستخەتە لە كتيبخانەكەمدا بە ژمارەى 28/700 پاريزراوە و لە ھەردوو سەرەوە ناتەواوە. لە سەرەتاوە ژمارەى بۆ داناوە. لەسەر چەند لاپەرەيەكى شر و پەرپووت ژمارە ھەيە. سەرەتاكەى بە لاپەرەى ١٦ دەست پيدەكات؛ بەلام ئەو لاپەرانە كەوتوونەتە ئاو و قەراخەكانيان خوراو و ناخوينريتەوە. پيوانەكەى 11×10 يە. لاپەرەيەك 11×10 نووسراوەتەوە. تا لاپەرەى 11×10 ناونىشانى تيدا نىيە كە ئەمەيە سەرباسەكەى:

٣١	مناجات کردن رستم به درگاه رب العالمین	١
٤٠	داخل شدن سپاهان و جنگ با هم کردن و شکست خوردن لعل پوش	۲
٤٤	رفتن رستم به میدان بهرام شاه و مرخص نمودن پهلوانان	٣
09	خبر آوردن برای افراسیاب از گرفتن شاه نو یعنی کیخسرو	٤
٦٤	خبر آوردن برای زال و رفتن تیمور از برای خسرو	0
7.	داخل شدن تیمور به سفید حصار	۲
٧٦	طلب نمودن شاه افراسیاب شیر دم رفتن	>

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

۸۳	شبیه خون زدن کوهکش از سپاه توران	٨
٩٠	مناجات کردن سمن ناز به درگاه قادر بیچون و چگونگی حال او	٩
1.57	رفتن افراسیاب برای اَوردن خود به جا گذاشتن خیمهی خود در دشت ری	١.
1.0	آمدن کیخسرو در میان سپاه خود به دشت ری	11
117	شکسته شدن افراسیاب و بیرون ز کیخسرو فرستادن پیران	١٢
١١٦	رفتن کوهکن و پلنگ پوش و نقابدار سام از پی جهانبخش	١٣
14.	رزم نمودن جهانبخش با ظطبارهی لعین	١٤
174	رفتن جهانبخش و گستهم از برای هفت خوان	10
١٣٦	رسیدن جهانبخش به خوان دوم	١٦
177	رسیدن جهانبخش به خوان سوم	١٧
121	رسیدن جهانبخش به خوان چهارم	١٨
122	رسیدن جهانبخش به خوان پنجم و گم کردن گستهم	19
189	رسیدن جهانبخش به خوان ششم	۲٠

له لاپهرهی ۱٦٣دا بی ئهوهی کوتایی بیّت دهستخه ته که دهبریتهوه؛ ئهمه کوتایی لاپهرهکهیه:

به لهفز کابل واتش ئهری رِ هخش پهری توّ ویّم کهرد وه تهیر پر نهخش شکهستم تهلیسم جاودان یه کسهر تا که من بهرووت وهلای زالّ زهر ببوون به قوربان ساحیب ههی رِ هخش ران ریکابت وه بهنده ببهخش تا بهرووت وهلای جیهان پههلهوان بدوّ وههمدا تهمام کوان

چەند....

ئهم نوسخه له ناوهوهش ناتهواوه و وهک ئهوه وایه کاتی خوّی لهبهر نوسخهی خراپ نووسرابیّتهوه و نووسهرهره که ههندی جیّگهی هیِشتووه تهوه به چاوه ریّیی نوسخهی باشتر.

دەقى پينجەم

هەفت لەشكەر:

ئهم دهستخهته له کتیبخانه کهمدا به ژمارهی ۶٤/۸۰ پاریزراوه. ۳۵۲ لاپهرهیه و لاپهرهی ۱۷ دیری تیدایه. پیوانه کهشی ۲۳×۲ ایه. ئهم دهستخهته سالی ۱۳٤۷ به خهتی رهشید ههمهوهند نووسراوه تهوه. دهستخهته که بهرگیکی قاوه یی ههیه و جزوبهند کراوه و سهره تا و کوتایی ماوه و باش هه لگیراوه.

ئەمەش بابەت و سەرباسەكانى ئەم دەستخەتە:

Ī	١	به شکار رفتن شاه کیخسرو و گرفتاری او به دست تیمور و جنگ ایران و توران درحصن	١
		سفید و واقعات ایشان گوید	

كۆمە لە وتارى ئەدەبى كوردى

۲	آمدن یاقوت پوش و لعل پوش و رزم نمودن با سپاهان گوید	١٥
٣	یاقوت پوش و باقلاد و کوشتن یاقوت پوش و قلاد را	19
٤	رزم قرنطوس گیر با ایرانیان و گرفتن تمام پهلوانان ایران را	72
٥	رزم قرنطوس گیر و کشته شدن او به دست رستم	77
٦	آمدن بهرام جوهر پوش به دشت ری	٣٢
٧	رزم جوهر پوش با ایرانیان و گرفتن پهلوانان ایران گوید	٤٩
٨	مناجات کردن رستم به درگاه رب العالمین	٥٢
٩	رزم پلنگینه پوش با بهرام جوهر پوش	٥٦
١.	رزم جهانبخش با قطران زنگی و کشته شدن جهانبخش را	٧١
11	خبر اَوردن قاصدک برای افراسیاب از ناپدید شدن شاه کیخسرو	۸۳
17	گرفتن سمن ناز شیده را در میان حصن سفید	٨٥
۱۳	ماناجات کردن سمن ناز به درگاه ایزد و رسیدن برزو را	17.
١٤	آمدن فهرست شاهی مغربی به امداد افراسیاب	١٣٨
10	فرار کردن افراسیاب در سفید حصار به دشت ری	127
١٦	رفتن جهانبخش به شکار و گرفتار شدن او به حیلهی همای زرین تاج بدست تباهی دیو	120
۱٧	گرفتار شدن جهانبخش در دست تبارای لعین	107
١٨	آمدن تبارای لعین به میدان طلب کردن جهانبخش شیر و کشته شدن تبارا در دشت	177
	جهانبخش	
19	رفتن جهانبخش با گستهم براگه هفت خوان ترکستان دیوان و وارونه شدن به خوان اول	177
۲٠	رسیدن جهانبخش به خوان دوم و کشتن اژدها	١٨١
71	رسیدن جهانبخش به خوان سیم	١٨٤
77	رسیدن جهانبخش به خوان چهارم و کشته شدن قیطور زنگی در معرکه کارزار میدان	١٨٨
77	رسیدن جهانبخش به خوان پنجم به دریا انداختن صلصال دیو جهانخش را	197
72	رسیدن جهانبخش به خوان ششم و واقات ایشان	191
70	رسیدن جهانبخش به خوان هفتم	7.٧
۲٦	کشته شدن زنون جادو در دست جهانخش در خوان هفتم	۲٠۸
77	رسیدن جهانبخش به ماورای قتال دیو پسر ذالخمار و کشن	717
۲۸	رسیدن جهابخش به ماورای مرجانه و کشتن او را	777
79	خبر آوردن قاصدان برای قهقه از آمدن جهانبخش و واقعات ایشان	777

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويۆۋە

779	رزم جهانبخش با نهنگال دیو و فرو بردن اژدها و جهانبخش را	٣٠
770	رزم نمودن جهنبخش با رستم یکدست در پای میل و بیرون بردن رخش در معرکه کارزار	٣١
	و واقعات ایشان	
777	مناجات کردن جهانبخش و رسیدن کوهکن به امداد او در پای میل در معرکه کارزار و	٣٢
	واقعات ايشان	
727	رزم رستم با تیمور شوخ کمان	٣٣
707	رزم تیمور با رستم و گرفتار شدن او	33
772	اًمدن کوهکن به میدان و کشته شدن او	٣٥
777	تعزیه گرفتن افراسیاب به حیله کاری و مهلت هفت روز خواستن از پادشاه ایران و رسیدن	٣٦
	قیروان زنگی به امداد او	
701	در بیان داستان این کتاب گوید	٣٧

ئەرھەي يانە بەرز بيناي بولند مال

ئەر ھەي لامەكان قەدىم موتلەق

دنیا ئینهی گورگ بهنده چوون میشهن

مهند نه جاگهی ویش کونه ههواران

مهواچی ههر گیز نامای وه دنیا

ئەي دنيا ھيچەن بواچوون پەريت

تەسنىف "موستەفاى كوردستانىيە"

ئەر ھەى ئاگادار ھەم حالزان حال

«واقف الاسرار على كل الحال»

سەرەتاى ئەم داستانە ئاوايە:

رٍهر ههی بولند مالّ......

ئەر ھەى مايەى شەو نوور شەمس زەرىن بال

ئەر ھەى «لا لە الا ھو الحق»

ئەر ھەى ساعەت ساز بەستەى ماە و سال

كۆتاپەكەي ئاواپە:

ياران چيش كەرىن؟ تەمامان چىشەن؟

ههر کاتی زانای چوون باد باران

وه ختى كۆچت كەرد پەي «دارالعقبى»

ئاگات جەي بۆ «موستەفا» سەرشىنت

تۆشە بسازە پەرى قيامەت

ياران ياوەران دنيا فانييە

هەزاران دروود هەزاران سلام

«زما بر محمّد عليه السلام»

تا رۆى مەحشەر نەبى خەجاللەت

«تمام شد در یوم جمعه پنج ماه محرم جهت برادران از دست حقیر سراپا تقصیر رشید هموند پلیس ناعلاجی در قریه نودی تاریخ سنه ۱۹۲۷ تمت شد آه من الموت و حالاته رشید».

دەقى ششەم

له بارهی ئهم داستانهوه:

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

لهبارهی ئهم نوسخهیانهوه -وهک له کوتایی دهستخه ته که دیاره - ئهوهنده دهزانین ئهم داستانه دانراوی موسته فا کوردستانییه. ههروهها ئهوهنده ش دهزانریّت «رهشید ههمهوهند» که ئهو کاته پوّلیس بووه. سالّی ۱۹۲۷ له گوندی «نوّدیّ» نووسیویه تهوه. ئیتر نازانم موسته فا کوردستانی کیّیه؟ کهی له ژیاندا بووه؟ کتیّبه کهی له کوی داناوه؟ ههروه ک له بارهی رهشید ههمهوهندیشه وه جگه لهوهی که خوّی نووسیویه و پوّلیسی ناعیلاجی بووه، شتیکی دیم لهسهر ژیان و بهسهرهاتی کوّچی دووایی دهست نه کهوت.

ئهم داستانه وه ک داستانی «جواهر پۆش» وایه که ماموّستا ئیره ج بههرامی بلاوی کردووته وه؛ به لام جیاوازی زوّر کهم و زیاد له نیّوانیاندا ههیه. ههندی جار زوّر لهیه ک ده چن و ههندی جاریش زوّر لهیه ک دوورن. ههروه ها به پنی نووسینی ماموّستا ئیره ج، باوکی مسته فا ناوی مه حمووده؛ وه ک به پنی نووسینی «شیخ فاتیّحی شیخ فه تاحی دوّلانی»، «میرزا مسته فا دلّی دلّی» بووه.

دەقى حەوتەم

مهنیجه و بیژهن:

دەستخەتى ژمارە ٤٤/١٤ چەند بابەتى تيدايە بەم شيوەي خوارەوە:

سەرەتاكەي ئاوايە:

بهنام بیٚچوون پادشای شاهان به دهلیل خهیر گۆمکهرده راهان پا شهرافهت بهخش ئهنبیای مورسهل یا حهی یا قهیوم رۆژی رسانی پادشای شاهان، پادشای شاهان ئاگادار جه قهعر جهمع دهریاهان پادشای بیچوون دانای «لم یزال» یا واقیف جه راز پهردهی نیهانی ئهمهش سهرباسهکانی:

٦	رفتن سپاه ایران به ولایت ارمن به سرداری بیژن برای جنگ گرازان	١
٩	فریب دادن گرگین بیژن را و بردنش به باغ منیژه دخت افراسیاب و گرفتار شدن بیژن گوید	۲
11	رسیدن بیژن و گرگین به باغ منیژه و واقعات ایشان	٣
10	بیهوش کردن منیژه بیژن را و آوردن او را به قصر خودش به ولایت خود	٤
١٨	رفتن بدکاران نزد افراسیاب احوال منیژه را خبر گوید	٥
71	خبر پرسیدن افراسیاب از بیژن و جواب دادن بیژن گوید	٦
77	رسیدن پیران به فریاد بیژن رها کردن او را	٧
77	انداختن گرشیوز بیژن را به چاه ارژنگ گوید	٨
79	باز آمدن گرگین و بردن اسپ بیژن را به ایران گوید	٩
٣٤	آمدن وقت نوروز و نگاه کردن خسرو در جام جمشید گوید	١.

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

٣٧	نامه نوشتن شاه کیخسرو نزد رستم و آمدن رستم به ایران گوید	11
٤٧	رفتن منیژه نزد رستم بیان کردن حالات خود گوید	17
٥٤	سنگ کندن رستم در سر چاه ارژنگ و کشتن برقاس پسر اکوان دیو	۱۳

كۆتايى داستانەكە:

خيرا ههى بنوّش ساقى بادهى مهى نوّشانوّش جام كيانان كهى گورجى زادهگان سوراحى گهردهن پيالان لهبريّز جه مهى مه كهردهن سداى سهمتووران كزهى سوّز و ساز پهقس و رهقاسان ئامان پهرواز دليّران سهرمهست جه بادهى قهرقهف مهست و بيّهوّش بين يهكايه ك سهف سهف به تهوفيّق حهق زات «ذاالمنن» تهمام بى داستان مهنيژه و بيژهن زما برمحمّد عليه السلام»

دوای ئهمه ۲۲بهیتی دی نووسراوه که دیاره دانراوی رهشیدههمهوهندی نووسهرهوهی دهستخهته کهیه. دوای ئهوه نووسهرهوه که نووسیویه:

«تمت شد کتاب در روز جمعه ۲۹ ذالقعده تاریخ ۱۲۵۷ سنه هجری. ۱۹۳۸ سنه میلادی از دست حقیر سراپا تقصیر رشید هموند در قریه نودی شیخان. اگر سهوی داشته باشد، باید قصور عفو فرمایید چونکه نسخه کتاب خیلی بد بود».

دەقى ھەشتەم

کتاب جنگنامه رامرز و برزو و واقعات ایشان گوید:

ئیبته دا به نام دههه نده ی داوه ر ناگادار جه غهیب سه حرا و ده شت و ده ر که ریم بیّچوون قه هار قه دیم فضل بسم الله الرحمن الرحیم ههر ئهوه ن قادر بینای کول شهی کارساز کاران «لایموت حی» به لیّ ئهی سه پراف ساحیب عمقل و فام گوش ده ن وه داستان گوزه شته ی ئهییام روی کهیخسرو نهوه ی سیاوه ش چهنی پیلته ن شیر تاج به خش

ئەوەى سەرەوە سەرەتاى داستانى «فرامرز و برزو»وە ليرەش بەدواوە سەرباسە كانى ئەنووسم:

۲	کشتی گرفتن فرامرز و برزو گوید	١
10	وقتی برزو با سپای شارخشا برای جنگ اژدها در بند تنگ حلیم	۲
١٨	کشته شدن اژدهای در بند حلیم در ملک خوارزم به دست برزو گوید	٣
77	مغلوبه کردن تورانیان بر سر برزو گوید	٤
٣٠	زخمدار کردن برزو شیده پسر افراسیاب گوید	٥
٣٦	مناجات کردن برزو به درگاه ایزد و رسیدن فرامرز به امداد گوید	٦

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

٤٠	رسیدن فرامرز به امداد برزو گوید	٧
٤١	جنگ کردن فرامرز با افراسیاب گوید	٨
٤٤	اًمدن گرشیوز به جنگ ایرانیان	٩
٤٦	جنگ کردن فرامرز با شیده پسر افراسیاب	١.
٤٣	فرار کردن افراسیاب و گذر کردن از آب جیحون	11

كۆتايى ئەم داستانە:

کوتایی ئهم داستانه به روونی دیار نییه، چوونکه نووسهرهکهی (رهشید ههمهوهند) له کوتاییهوه شیعری خوّی تیکهل کردووه. ئهوهی که دیاره ئهوهیه ئهم چهند بهیته پیّشبهیتهکانی رهشید ههمهوهند:

ئەرەستوو فامان حەكىمان يەكسەر بە گوفتەى تەئرىخ شنەفتەن خەبەر پەى تەور ويەردەن مەردان ئىران مەعرەكەو مەساف جەنگ دلىران ئىستىدعام ئىدەن پادشاى غەففار ببەخشى گوناى ئى بەندەى ھەژار چونكە ھەم غەرىب ھەم كوفتەكارەن يەم يۆل نەعەشرەت ھەم گونەھكارەن جورمش سەنگىنتەر جە كۆى دالاھۆ ئۆمىدش نىيەن غەير جە لوتفى تۆ

دوای ئهمه ۱۲ بهیت نووسراوه که دیاره دانراوی رهشید ههمهوهندن. دوای ئهوانه نووسیویه: «تمام شد کتاب بعنوان ملک الوهاب از دست حقیر فقیر مذنب العاصی رشید احمد هموند در قریه ی نودی در وقت هم و غم اگر سهوی باشد باید قصور عفو فرمایید» ۱۹۸۳/۲/۱

دوای ئهمه چوار لاپهره شیعری خانای قوبادی نووسراوه که لهم شویّنه دا جیّگهی مهبهستی من نییه. ئهم دانراوه وه ک بینیتان رهشید هی ههمهوهندییه، بهلام ناوی دانهری پیّوه نییه و دیار نییه که دانهری کیّیه.

دەقى نۆھەم

ئهم داستانه ۵۶ لاپهرهیه که ۱۲ دیری تیدایه. به خهتی نهسته علیق نووسراوه. پیوانه کهی (×۱۵)یه که ناونیشان و سهرباسه مانی به مهرکه بی سوور نووسراوه.

ئهم داستانه سى ناونيشانى بو دانراوه. له سهر لاپهرهى يه كهم نووسراوه: «داستان رفتن تيمور نزد خاقان چين و بخشيدن خان ... زريف تاج به تيمور و واقعات ايشان گويد» دواى ئهمه له سهرهتاى لاپهره كهوه دواى بسم الله الرحمن الرحيم نووسراوه:

«تولد تیمور اول رزم آتشکده جنگ سفید حصار و واقعات ایشان گوید»

دوای ئەمەش لە پیشەكى داستانەكە ھاتووە:

مهشهوور بی عام دلیران کهیجهنگ ههفت لهشکهر نه رووی دهشت رهی

سەرەتاي داستانەكەيش ئاوايە:

دانای لم یزال! دانای لم یزال! یاحهی یاقهییوم دانای لم یزال

بهشی چوارهم- میرژوویی ویژه

رهواج دادهی دین موستهفای مورسهل ئۆستاد نەققاش نەققش رووى زەمىن كان كۆى كەرەم «رب العالمين» رازیق و رهززاق موور و عهنکهبووت به موحهممهد بۆ سەلات و سەلام

بيماوا و مه كان بيميسل و بهدهل قادر قەھار «حى لايموت» دمای و مسف زات «حی لا ینام»

سەرباسەكانى ئەم داستانە:

۱ آشکار کردن حوری لقا آبا و اجداد تیمور را گوید ۲ تعریف کردن شارخشا رستم و فرامرز را برای تیمور گوید ۳ نامه نوشتن شارخشا برای خراج به نزد خاقان چین گوید ۴ طلب کردن خاقان فخفور برای جنگ تیمور گوید ۵ راهی شدن فخفور طلب مردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۲ به میدان آمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۷ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۱۸ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۱۷ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۱۸ لیشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن شیده به میدان و زخمدار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن شده به میدان و زخمدار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۲۷ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۲۷ آمدن هذیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و زامدن سیای توران به دشت ری را ۲۷ آمدن هر سیات شاه فرستادن گراز نزد شاه کیخسرو خبردار شدن ایرانیان از آمدن سیای توران به دشت ری را ۲۷ آمدن هر سیات شدیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و ایجاد ایرانید ایرانیان از آمدن سیای توران به دشت ری را </th <th></th> <th>1 3</th> <th></th>		1 3	
۳ نامه نوشتن شارخشا برای خراج به نزد خاقان چین گوید ۴ طلب کردن خاقان فخفور برای جنگ تیمور گوید ۵ راهی شدن فخفور طلب مردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۶ به میدان آمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۷ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۱۰ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۰ ایشان گوید ۱۰ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۲ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۲۵ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	٣	آشکار کردن حوری لقا اَبا و اجداد تیمور را گوید	١
۱۰ طلب کردن خاقان فخفور برای جنگ تیمور گوید ۵ راهی شدن فخفور طلب مردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۶ به میدان آمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۷ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۱۷ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ایشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن گلباد به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۴ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۲۹ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۶	٥	تعریف کردن شارخشا رستم و فرامرز را برای تیمور گوید	۲
۱۳ مراهی شدن فخفور طلب مردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۶ به میدان آمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۷ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۱۰ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۰ لیشان گوید ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۹ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و راقعات ایشان گوید ۲۹ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۲۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	٩	نامه نوشتن شارخشا برای خراج به نزد خاقان چین گوید	٣
۱۳ به میدان آمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید ۷ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۸ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ایشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۸ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۵ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	١.	طلب کردن خاقان فخفور برای جنگ تیمور گوید	۴
۱۵ گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید ۱۸ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۰ لیشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۹ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۵ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	۱۳	راهی شدن فخفور طلب مردن تیمور و واقعات ایشان گوید	۵
۱۷ فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان ۹ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۰ ایشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۲۹ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۵ اشدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	۱۳	به میدان اَمدن فخفور طلب کردن تیمور و واقعات ایشان گوید	۶
۱۸ داستان رفتن تیمور به شار چین به خدمت خاقان بخشیدن همای زرین تاج به تیمور به واقعیات ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید ۱۳ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۹ آمدن شیده به میدان بیمور و گرفتار شدن و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۵ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	10	گرفتار شدن فخفور به دست تیمور گوید	Υ
ایشان گوید ۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۸ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۸ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۸ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	١٧	فرستادن خاقان وزیران را نزد شارخشای خوارزم و واقعیات ایشان	٨
۱۰ لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان ۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۸ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۸ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	١٨		٩
۱۱ فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید ۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید ۱۳ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید		ایشان کوید	
۱۲ آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزیر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	71	لشکر کشیدن تیمور به خبر دار شدن افراسیاب و واقعات ایشان	١٠
۱۳ آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید ۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۵ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	77	فرستادن افراسیاب شیده را بجنگ تیمور و زخمدار شدن شیده و واقعات ایشان گوید	11
۱۴ آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید ۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۶ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	37	آمدن تیمور به میدان کارزا و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید	١٢
۱۵ جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید ۱۹ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	77	آمدن گلباد به میدان و زخمدار شدن وی گوید	١٣
۱۶ آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	77	آمدن شیده به میدان تیمور و گرفتار شدن و واقعات ایشان گوید	14
	79	جنگ تورانیان با سپا خاقان چین و رسیدن شای افراسیاب با لشکر و واقعات ایشان گوید	۱۵
۱۷ نامه فرستادن گراز نزد شاه کیخسرو خبردار شدن ایرانیان از آمدن سپای توران به دشت ری را ۳۷ گوید	٣٣	آمدن هزبر از صحرای هیهات به امداد تورانیان و واقعات ایشان گوید	18
گوید	٣٧	نامه فرستادن گراز نزد شاه کیخسرو خبردار شدن ایرانیان از آمدن سپای توران به دشت ری را	۱۷
		گوید	

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

٣٨	نامه نوشتن شاه کیخسرو و طلب کردن رستم را برای جنگ تورانیان	١٨
٤٢	آمدن تیمور به میدان جنگ طلب نمودن فرامرز را و جنگ کردم هردو و واقعات ایشان گوید	١٩
٤٤	رسیدن گورنگ با نامه کیخسرو به سیستان گوید	۲٠
٤٦	راهی شدن زال زر با سرداران پری دشت ری و واقعات ایشان گوید	71
٤٧	آمدن سامتانی به میدان و گرفتار شدن او	77
٥٠	جنگ مغلوبه کردن سپاهان و رسیدن زال زر با سپای زابل و واقعات ایشان	77"
٥٢	خبر دار شدن کیخسرو از آمدن زال زر و روانه کردن سرداران را به پیشواز گوید	74
٥٤	مناجات کردن کیخسرو به درگاه لایزال و رسیدن رستم به سپا زابلستان و واقعات ایشان گوید	۲۵
٥٧	جنگ فرامرز با تیمور دوم و واقعات ایشان گوید	75
٦١	رفتن فرامرز به اردو تورانیان برای نجات دادن گیو و بیژن و واقعات ایشان گوید	77
7./	نامه نوشتن رودابه بانو به جهانبخش از بابت قهر کردن فرامرز و غالب شدن او گوید	۸۲
77	آمدن سپای پلنگینه پوش مغربی برای انتقام خون پدرش و واقعات ایشان گوید	79
٧٣	رفتن زال زر بر سر البرز کوه و آمدن شاه مرغان و واقعات ایشان گوید	٣٠
٧٥	رفتن جهانبخش بقلعهی میلاد برای خلاص برادرش سام و واقعات ایشان گوید	۳۱
٧٦	سر راه گرفتن یکدست حرامزاده بر جهانبخش و واقعات ایشان گوید	٣٢
۸٠	شکار رفتن برزو و ملاقات او با همای زرین تاج نامزد تیمور دختر خاقان و واقعات ایشان گوید	٣٣
۸٥	جنگ کردن تیمور با برزو در برابر هفت لشکر و سر راه قرار گرفتن جهانبخش بر برزو و واقعات	٣۴
91	ایشان گوید آمدن زال زر از سیستان با ده هزار سوار و واقعات ایشان گوید	۳۵
9.5	آمدن سپای فیل دندان گوش برای انتفام خون شاه و ضحاک و واقعات ایشان گوید	775
90	رفتن گور کین به اردوی فیل دندان و واقعات ایشان گوید	۳۷
٩٧	جنگ کردن کوهکش با فیل دندان و فرار کردن فیل دندان و واقعات ایشان گوید	۳۸

بەشى چوارەم- ميْژوويى ويْژە

1	اَمدن هزبر به میدان و جنگ کردن بادار کوهکش و واقعات ایشان گوید	٣٩
١٠٤	رخصت دادن پادشاه توران یکدست حرامزاده برای تاراج سیستان و گرفتن قلعه و واقعات ایشان	۴.
	گوید	
1.٧	روانه کردن زال زر جهانبخش از پس رستم یکدست و واقعات ایشان گوید	41
١٠٨	خبرآوردن قاصدان برای زال از رفتن ذالخمار دیو از پس جهان و واقعات ایشان گوید	47
117	مناجات کردن بانو زال و اَمدن جهانبخش و واقعات ایشان گوید	۴۳
110	فرار کردن یکدست از پیش جهنبخش و واقعات ایشان گوید	44
117	رفتن برزو به قلعه سنجاب برای خلاص گرشاسپ بانو و پاس پرهیزگار و واقعات ایشان گوید	۴۵
١٣٦	رفتن برزو به اندرون طلسم کیومرث و نجات دادن بانو گشسپ و بهروز شاه را و واقعات ایشان	45
	گوید	_
180	آمدن جهانبخش به زابل به دشت ری و واقعات ایشان گوید	۴۷

كۆتايى ئەم داستانە ئاوايە:

به تەوفىق حەق يادشاي غەفوور

بەلىي ئەي ياران لىتان بۆ عەيان

یه کهلام شیرین فیردهوسی نیهن

داستان تەيموور رەزم ھەفت لەشكەر

تهمام بی داستان شوّخ کهمان تهیموور ئیدش فهرماوان فیردهوسی زهمان وهر جه فیردهوسی دهقیقی بیهن کهلام دهقیقهن ئهوه آل تا ئاخر یادگارش داستان رهزم تهیموورهن

دەقىقى شاعىر فرە مەشھوورەن «ھەزاران درود ھەزاران سلام بر ،

بر محمّد عليه السلام»

«..تمت الكتاب بعون الملك الوهاب. تاريخ السنه الهجرى ١٣٥٩ تاريخ السنه ميلادى ١٩٣٩ تمت شد. كتاب از دست سرايا تقصير رشيد احمد هموند».

این نوشتم از برای روزگار من نمانم خط بماند یادگار

«رش ی دال» کهن حیساب مهعلووم مهبوّ نام خهتات کیتاب

ئهم داستانه له کاغهزیکی زمردی کوندا نووسراوه ته فه مداخه که یه کاغهزیکی سپی گیراوه. پیّوانه که ی که داستانه ای ۲۰ دیر و زیاتریشی تیدایه. تیکرای نهم چهند داستانه:

مهنیجه و بیژهن، فهرامهرز و برزوو، رهزمی تهیموور بهیه کهوه تهجلید کراون و بهرگیکی سهوزی کال و به قوماش بنگیراوی تیگیراوه.

دقى دەيەم:

کتاب جنگنامه ایران و توران مشهور به صقلاب دیو و رستم زال:

ئهم داستانه به ژمارهی (٤٤/٤٦) له کتیبخانه کهمدا پاریزاوه. ئهم داستانه ۱٤٥ لاپه پویه و ئهو کاغه زهی تیدا نووسراوه دوو دوّجوّره: واته دوو قیاسه گهوره و بچووک - به لام ژمارهی بهیته کانی لاپه په کان وه ک یه ک وایه و زوّری لاپه په ده که به به تیدایه.

سەرەتاكەي ئاوايە:

خالیق مهخلووق پادشای ئهکرهم ئامان وهشانش سی جزمهی قورئان گۆش دهن وه داستان گۆزهشتهی ئهیام قهول فیردهوسی ئیران و تووران چهنی دلیران شاهزادهی نامدار یا رازق روزاق دانای موّعهززوم روسوولش موحهممهد شاه ئینس و جان به لّیّ ههی یاران ساحیب عمقل و فام نه کان گهوههر بکهرین بهیان روّژیّ شای خوسروو گرتهبی قهرار

ئەمەش سەرباسەكانى:

19	خواب دیدن رودابه بانو	1
٣٧	مناجات کردن برزو و رسیدن فرامرز و امداد	۲
٤٧	مناجات کردن جهانگیر و رسیدن جهانبخش	٣
٥٤	کشته شدن عقرون جادو به دست جهانبخش	٤
٦٠	آمدن جهان پهلوان به امداد لشکر ایران	٥
٧٤	فرستادن افراسیاب استقلاب دیو را با تمام سپاه دیوان به سر تبریز که ولات ایران یختسار	٦
	بکند و خبر دانستن رستم از فرستادن دلیران از پس اَمدن ملعون	
٧٩	رزم نمودن کیخسرو شاه با شیده و کشته شدن شیده به دست خسرو	٧
91	رزم نودن پیران ویسه با گودرز کشوادو و کشته شدن پیران به دست گودرز	٨
1.9	رسیدن برزو شیر اژدر به ملک تبریز به امداد ایرانی	٩
١١٦	کشته شدن رامل دیو مغربی به دست برزو	١.
171	جنگ کردن استقلاب شاه با جهانبخش و کشته شدن او بعد از پنچ شب و پنچ روز کشتی گرفتن	11
١٣٤	رو کردن رستم به سرقلای شهر بیداد جنگ کردن با تورانیان و گرفتن شهر و اسیر کردن	17
	گرشيوز باجهن گويد	
	داستان فرار کردن افراسیاب پناه بردن به کوهی در وسط دریای چین ویش پناه کردن و	١٣
	گرفتن هوم عابد او را گوید	

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

کوتایی ئهم داستانهش ئاوایه: یاوا وه تهبریز سازنا گومهت به لی ئهی یاران ساحیب عهقل و فام شاهی وهی تهور ساحیب تهخت و تاج جه تور فانی بی نه دنیای بی پو هیچ مهبن وه تهنگ ئهی دونیای فانی

ئەگەر فەيسەر بى ئاخر مەبى فەوت

سپهردهن وهخاک شاه بی سفهت بزانن وه کار دنیای ناتهمام جه رووی زهمین حوکمش بی رهواج شنهفتهن جه نهوع کریا ره نجه رو نه شاه مهمانو نه ههم کهیانی پهی چیش قابیزهن ئهو «ملک الموت»

دەقى يانزەھەم

تولد جهانگیر و جنگنامهی ایران و تورانیان گوید

ئهم دهستخهته که به ژمارهی ٤٤/٤٦ له کتیبخانه کهمدا پاریزراوه که تیکرا ۱٤٥و۱۸ لاپه پهه. قهوارهی کاغهزه کهی و پهنگ و شیوهی مهرکهبه کهی وه ک یه ک نییه. به گویرهی ئهو به شکراوه و جیاکراوه ته وه دوو داستانی تیدایه.

یه کهم: تولد جهانگیر دوم. جنگنامه ی ایران و توران، مشهور به: «صقلات دیو رستم زال».

داستانی یه کهمیان له سهره تای دهستخه ته کهوه تا لاپه پهی ۱۸ی گرتووه. داستانی دووههم له لاپه پهی یه کهوه —به ژماره یه کی نوی - تا لاپه پهی ۵۱ی گرتووه.

سەرەتاي داستانى يەكەم ئاوا دەست پيدەكات:

عهلیم دانا! عهلیم دانا خهببار قودرهت ساحیب تهوانا سهبهبساز کار دانا و نهدانا بهسیر بیعهین سهمیع بی گوش رهحیم و رهحمان سهتتار س

سەبەبساز كار دانا و نەدانا رەحيم و رەحمان سەتتار سێڕپۆش بێنەقس و خەلەل كەرەم فەراوان

سەرباسەكانى ئەم داستانە:

مهعبوود بيعهيب، فهرد لامهكان

٣	داستان نکاح کردن رستم کناچه مسیحای عابد و تولد شدن جهانگیر	١
٨	کشتن رستم اژدهای ساحر را	۲
٨	کشتن رستم در نیستان شیران جادو را	٣
17	اَمدن فرخ زاد به شکار با رستم جنگ کردن و کشته شدن او	٤
١٧	روانه کردن زال رز علی را برای جستجوی رستم	٥

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

۲٠	تولد شدن جهانگیر از مادر و رفتن او به ایران و جنگ کردن و آشکار شدن او	٦
70	لشکر کشیدن افراسیاب بر سر ایرانیان برای انتفام	٧
٣٧	اَمدن جهانگیر به میدان و گرفتن پهلوانان ایران را	٨
٥٤	خویش آشکار کردن جهانگیر از زال زر	٩
٦٥	خواب دیدن رستم در ملک بلغار به شکست ایرانیان و کشته شدن فرامرز را دیدن و سیاه پوش	١.
	شدن کیکاوس و ایرانیان	
٧٠	مناجات کردن زال بدرگاه ذولجلال	11
٧٠	وارد شدن رستم با سپای بلغار به دشت ری و جنگ ایرانیان و تورانیان و شکست خوردن	17
	تورانیان	

له کوتایی دهستخهته کهوه ئهم چهند بهیته نووسراون، به لام ئهمانه به بهیتی «رهشیدی ههمهوهندی» نووسه وهوی کتیبه که دهزانم:

باری عسیانم جەمەن جە شانم ئۆمىدم نىيەن غەير جە لوتف تۆ

جه رۆژ ديوان زلزلەي مەحشەر

دوور وزی لیّمان شهرارهی سمووم

يا رەب من بەدخۆ ھەم بەدكردارم

گونام سەنگىنتەر جە كۆي دالاھۆ

ببهخشیم به نوور سهیدی سهروهر

بهنا به خاتر ههفتاو دوو مهعسووم

«تمام شد کتاب تولد جهانگیر از دست حقیر سراپا تقصیر در روز دوشنبه ۲۷ ماه صفر ۱۳۷۱. در وقت هم غم اگر سهوی باشد باید قصور عفو فرمائید که نسحه ی کتاب بسیار بد بود.

مهعلووم مهبۆ لێت خهتات كێتاب

ههزار و سیسهد ههفتاو یهک عهیان

شاپوور رەزا، شاە ئێران بێ

نام هەردووشان كەردەنم رەقەم

«ر ش ی د ال» کهران به حیساب

تاریخ هیجرهت رِهسوولی سبحان

مەلىك عيراق "عەبد ئىلاه" بى

سەردار عەرەب ھم چەنى عەجەم

بهم پێيه دانراوی –يان وهرگێڕاوی - ئهم داستانه نهزانراوه.

دەقى دوانزەھەم

روستهم و سوّهراب:

ئهم ناونیشانه بو داستانیکی شر و پهرپووتی شیراز ه پساوی ناتهواو دانراوه؛ سهرهتاکهی ماوه به لام دوای سهرهتاکهی له چهند جیگهیه کدا کهوتن ههیه و دوای نهویش کوتاییه کهی نییه.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

ئهم دهستخهته له کتیبخانه کهمدا به ژمارهی $\Upsilon(\xi\xi/101)$ پاریزراوه. پیّوانه کهی ۱۵×۱۰یه که ههرلاپه رویه ک ۱۵ دیری تیدایه.

سەرەتاكەي ئاوايە:

جیهان نافهرین، کار «کن فیکون» داستان رؤستهم و سؤهراب یاد کهریم هۆریزا وه پا بهور سههمناک پؤشا به ئهندام کهمهربهست به تهنگ فهرشی جه نهیوان دهروون پر جه دهرد

بهنام دانای بزرگی بی چوون بهی کونه داستان خاتر شاد کهریم روّوی نیشتهبی روستهم وه غهمناک کهمهند و کهمان چهنی دیره جهنگ پانیا به رهخش پارهی رههنهوهرد

ئهم بهشهى ئهم داستانه كه له دەستدايه، سهرباس و ناونيشانى بۆ دانهنراوه و ئهوەى كه ماوه ۲۸ لاپهرەيه. بابهتى پێش ئهمه لهم دەستخەتەدا «شەعرا و گولەندام»ه. له كۆتايى ئهم بابهتهوه نووسراوه كه «ع ش مان» سالى ۱۲۵۲ نووسيويەتەوه. خەتى ئەمەش ھەر ھەمان خەتە؛ واتە ھەردووكيان به خەتى ئەو «عوشمان» يان «عوسمان»ه نووسراوەتەوه و ميژووكەيشى ھەمان ميژووه. بەو پێيه ئەم دەستخەتە لە ھەموو دەستخەتەكانى ئەم داستانانه (ئەوانەيان ميژوويان زانرابيت) كۆنتره.

كۆتايەكەشى ئاوايە:

چهند فهرش «بیخهوش» کورسی دانهبهند چهند هیزم ئاوهرد بهیه کجا سوّزا شستهن به کافوور بوّی میسک و عهنبهر جای زامش پهر کرد ج میسک و عهنبهر بهردهن وه زابوّل بهلای زال سام

ستوون وه سهیوان زنجیر و کهمهند ئاهریّ نهو دهشت سهحرا و فروّزا جهو دما لاشهی فهرزهند دلّبهر نیانه تابووت ئالای دلّپهزیّر هوّرگرتهن جه خاک سیا ناتهمام

دەقى سىزدەھەم

داستانی «رؤستهم و کک کهزاد» یان «رمووز رؤستهم»:

ئهم داستانهش یه کیکه لهو داستانانهی شاعیران و ئهدیبانی کورد له شانامه کردوویانه به کوردی به زاراوهی گورانی. بهداخهوه ئهم نوسخهیهی بهردهستی من سهره تا و پیشه کیه کهی نهماوه و وادیاره شهش لاپه په له سهره تاکهی کهوتووه؛ چونکه له لاپه پهی حهوته وه ژمارهی بو دانراوه. لهو سهره تایشیه وه په پهیه کی به خه تیکی نوی و جیاواز له خه تی تهواوی داستانه که نووسراوه تهوه. داستانه که به مهره کهبی پهش و به خه تیکی نهسته علیق له ده فته ریکی گهوره دا نووسراوه تهوه. ده فته ره که ۳۸۰ لاپه پهیه و پیوانه کهی ۳۰×۱۸۸ و ههروه ها لاپه پهیه کی ۲۶ به یتی تیدایه.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

سالی ۱۳٦۱ی کۆچی و ۱۹٤۲ زایینی بهدهستی «میرزا فهرهجی کوری کهریم» نووسراوه تهوه. ههندی شوینیی دهفتهره که دراوه و پینه کراوه تهوه و ههندی شوینیشی تیداچووه.

دانهری یان وهرگیری داستانه که له کوتاییهوه ئاوا باسی کاره کهی کردووه:

تەئرىخ كىتاب باوەرىم وەياد

نەيوەر كەيخسرەو شوراتىي سوارى

لهفز فارسى گفتهى حيكايهت

ئيمجا كەيخسر ەو بە لەفز گۆران

تەئرىخ ھىجرى سال شەست و يەك

وه «حسب الخواهش» موحهممه د قهساب

كەردم روونويس نويسام پەريش

محەمەد ھەم چەنى من كەردش ئىحسان

بهو تهور کهرهم کهرد من لیش بیم رازی

نماناش ئەدا ئەجر زەحمەتان خوداوەند كارش بە نىك بسازى

سەلوات وە رەسوول ھەم ئالى ئەمجاد

ئەھل قەراولس مەرد وە ديارى

«سرو ازاد»نام کهردهن ریوایهت

ههزار و سیسهد داستان «کک»

کهردن تهرجومه وه کوردی نویسان

«ابن انور محمّد»ئهو فهرهخ مهئاب

یه ک مانگ شهب و روّز، بی غهم و تهشویش

دوای ئهمه موناجاتیّکی دریّژ و پهند و ئاموّژگاریه کی زوّری نووسیوه که سیّ لاپهره و نیوی کوّتایی دهستخهته کهی گرتوهتهوه. داستانه که له سهره تاوه تا کوّتایی ناونیشان و فیهرستی بوّ دانراوه.

سەرەتاى ئەوەشى كە ماوە ئاوادەسپىدەكات:

مەرد و بىٚئەرواح ھات وەلاى رۆستەم

فيلهتهن توند واتش جهوانان

شنفتم نامم ئيوه بهردتان

خوشک بیشان زبان ههردووشان نهدهم راستی بواچوّن ههرچهند واتشان جهو دما تهعریف «کهکی» کردتان

ئهم په په په په په خه تیکی ناوبوّش نووسراوه ته وه مه که بی پیدا رژاوه و باش ناخویندریته وه. ئهم دهستخته یشم له لای «کاک جههانگیر»ی کوره زای «ره شید ههمه وهند»ه وه دهستکه و تووه.

دەقى چواردھەم

داستانی شیرین و فهرهاد:

داستانی شیرین و فهرهاد یان شیرین و خوسرهو یه کیکه لهو داستانانه ی له کوردهوارییدا بایه خیکی تایبه تی پیدراوه و له کونهوه ئهدیبان و شاعیرانی کورد ئهو داستانهیان به زاراوه ی گورانی گیراوه تههوه ههروهها بایه خی زیاتریشی لهوه دا پیدراوه که چهندین جار چاپکراوه.

لیّره دا ماوه ی نهوه نییه به قوولّی لهو باسه بدویّین، نهوه نده ههیه -وه ک ناونیشانی بابهته کهم دهخوازی - ناماژه به بوونی سیّ نوسخه ی ناتهواوی دهستخه تی نهم داستانه ده کهم که له کتیّبخانه بچکوّله کهمدا پاریّزراون:

نوسخهی یهکهم:

بەشى چوارەم- ميْژوويى ويْژە

ئهم دەستخەتە لە كتيبخانەكەمدا بە ژمارەى 10/25 پارێزراوە، سەرەتا و كۆتايى نەماوە. نوسخەيەكى كۆنە و دلۆپە و دووكەلكاريان تيّدا كردووه. بەرگى نەماوە، شيرازەى پساوە. نەمزانى دانەرى كيّيە، ئەمە لەتەك دانراوى خاناى قۆبادىدا جياوازە. ئەوەى لە لاى من 10/10 لاپەرەيە و لاپەرەيەك 11/10 بەيت و كەمتر و زياترى تيدايە و لەوە دەچى بە دوو سى كەس نووسىبېتيانەوە.

سەرەتاكەي ئاوايە:

«نملا مسکن ممالو ملوک یادشا...نه یار بلوک

سپای چون سپای سان سکندر غزانش غنی جه گنج گوهر

جمشید جم جمشید دارا سانش جه هووشنگ نسنگ دیارا

سان سیا سنگ کیا مرز کی کیکاوس کیقباد کی کی»

كۆتاييەكەشى ئاوايە:

شیرین شیدا فکر خیال کرد فرهاد کرد و یار خسرو بتال کرد

تا وقتی مدار دانکی شی نشو بریزه رازان خسرو کرد نخو

پرویزش ژ خاو سرخوش نباده بی خبر جه کار مدهوش فتاده

نوبدار بیدنگ کیشکچی خاموش سرداران سرمست مهتران مدهوش

کرمه کفت نکشت سروشت سیوان سدای ها خریاش بریا ژ ایوان ٔ

نوسخهی دووههم:

دەستخەتى ئەم نوسخەيەش لە كتيبخانەكەمدا بە ژمارەى (٤٤/١٠١) د پاريزراوه. ئەم نوسخەيە پاشماوەى نوسخەى يەكەمە بە خەتى نووسەرەكەى دى؛ ئەم نوسخە لە شيوى بەيازدا نووسراوەتەوە، شر و پەرپووت بووە. سەر و بن و شيرازەى نەماوە، ئەوەى كە ماوە ١٧ لاپەرەيە. پيوانەكەى ١٧×١٠يە و لاپەرەيەكى ٢٥ بەيت و كەمتر و زياترى تيدايە. لە چەند جيگەدا مۆرانە خواردوويەتى و كونى تيكردووه. ئەم نوسخە و نوسخەى پيشوو زياتر بە «شيرين و فەرھاد» ناوزەد دەكرين، نەك «شيرين و خوسرەو».

نوسخهی سیههم:

ئهم دەستخەتە لە كتيبخانەكەمدا بە ژمارەى (۲٤٤/۲۷) پاريزراوه. پاشماوەى نوسخەيەكى نايابى ئەو شيرين و خوسرەوە كە مامۆستا موحەممەدى مەلا كەرىم لە سالى ١٩٩٥ لە كۆرى زانيارى كورد لە بەغداد بلاوى كردەوه. ديارە كاتى خۆى نوسخەيەكى ناياب بووە بە خەتيكى نەستەعلىقى خۆش لە كاغەزىكى شين و رەنگاورەنگدا نووسراوەتەوە. بەلام شپرزە و بىلسەرەتا و كۆتايىد. ئەوەى لە دەستى مندايە ٣٦ لاپەرەيە،

ٔ هەندیک به دریژی له ژمارەی ۱۱۷ی گۆڤاری «_پۆشنبیری نوێ»دا لەبارەی ئەم نۆسخەوە نووسیومه. ئەمەیشم به ړینووسەکەی خۆی نووسی ، چوونکه باش بۆم نەخوینرایەو.

كۆمە لله وتارى ئەدەبى كوردى

به لام پاشماوهی دهستخه تیکه له ۲۰۰ لاپه په زیاتر بووه؛ چوونکه سهره تاکهی له لاپه په ۱۷ ده سپیده کات و به لاپه په ۲۰۰ کوتایی پیدیت. لاپه په ۱۵ بهیت و زیاتر و کهمتری تیدایه و سهرباسه کانی به مهرکه بی سوور نووسراونه ته وه.

تێبینی:

وه ک له ناونیشانی ئهم ههولهوه ئاشکرایه، تهنیا باسی ئهو دهستخهتانهی شانامهم کردووه که له کتیبخانه کهی خوّمدان؛ چوونکه گومان لهوه دا نییه دهستخه تی دیکهی شانامهی کوردی ههیه که له دهستی مندا نییه و نیسته دهستم نایگاتی. ههر بو نموونه:

۱- دهستخهتی ژماره ی ۲۶۱ی کوّری زانیاری کورد له بهغدا که ئیسته له «المرکز الوطنی المخطوطات»دا پاریزراوه؛ داستانی «بهور و بهیان»ه که به زاراوه ی گوّرانی ۳۱۹ لاپهر میه و سالّی ۱۳۷۱ نووسراوه تهوه . ۲- ههروه ها دهستخهتی ژماره ی ۲۱۷ی ههمان کتیبخانه داستانی «بههرام و گولّهندام»ه که ناتهواوه . سالّی ۱۹۵۱ ز «مهلا فهره جی کوری مهلا کهریم» تهواوی کردوته و و ۱۳۸ لاپهریه .

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

سەرچاوەكان:

- ۱- فردوسی، حکیم ابولقاسم، شاهنامه فردوسی، بر اساس نسخهی مسکو و مقدمه الهی قمشهای، نشر محمّد.
 - ۲- نوورهدینی، بوار (۲۰۰۶) بیبلۆگرافیای کتیبی فۆلکلۆری کوردی، سلیٚمانی، چاپی یه کهم.
 - ۳- بهرامی، ایرج (۱۳۸۳) **شاهنامهی کردی،** تهران، انتشارات هیرمند.
 - ٤- گوڤاري سليماني (٢٠٠٠) ژمارهي ٢ و ژمارهي ٤١ سالي (٢٠٠٣).
 - ۵ گۆڤارى رۆشنبيرى نوێ، ژمارەي ۱۷۷، بەغدا.
 - مجلة التراث العربي، (٢٠٠١)، العدد ٣.

دەسنووسناسى و پيناسەى چەند دەسنووسيكى ئەدەبى كوردى

محهممهد رهشيد ئهميني پاوه

کورته:

ئەوەى كە لێرەدا ئەمەوێت لەسەرى بدوێم، باسى چەند دەسنووسى ئەسلّى و كۆپى كـۆنن؛ بــە مەجمووعــە شيعرى شاعيرانێكى ناسراو و نەناسراوە كە ئەوانەيش لەو چەن سالەيەدا دەستم كەوتوون.

دەسنووسى يەكەم:

ئهم دهسنووسه لهقهوارهی دریژایی و پانتایی ۱۱ له سهر ۱۸ سانتیمتر و به رگی چهرمی رهش، کاغهزی زورد له۱۷۰ لاپهرودایه. به تیکرا نزیک به ۱۷۲۰ دیره، ههمویشی شیعروو به شیوهی ههورامییه.

دەس نووسى دووھەم:

ئهم دهسنووسه به قهوارهی ۱۲ له سهر ۱۹ سانتمیتر و به بهرگی چهرمی رهش که چوار دهوره کهی به دهرزی و دمزوو حاشیه دوزی کراوه و به تیکرا ٤٠ لاپهرهیه. له چهن لایشهوه میترووی نووسین و ناوی نوسهره کهی لهسهر نووسراوه.

دەسنووسى سێھەم:

دەسنووسى سێههم بهرگى نهماوه له قـهوارەى ١٧ لـه سـهر ٢١ سـانتيمتر دايـه و لـه سـهر كاغـهزى زەرد نووسراوه و به تێكڕا ١٦٠ لاپهڕەى ماوه. بۆ ئهوەى ئهڵێم ١٦٠ لاپهرەى ماوه هـهم لـه سـهرەتاو ناوەراسـت و كۆتاييدا چەند لاپهرەيهكى نهماوه؛ بهو حالهيش شتێكى بەنرخەو ئـهبێ ئەوەيشـى كـه مـاوه پارێزگـارى لێـوه بكرێت.

وشه سهرهکییهکان: دهسنووس، ناوی شاعیر، پارچهی شیعری، زمانی شیعری، دیرٍ.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

سەرەتا:

ئهگەرچى لە ماوەى سى سالى رابردوودا تابە ئەمرۆ لە شار و شارۆچكەى ناوچەكانى كوردەوارىدا دلسۆزانى فەرھەنگ و ئەدەبى كوردى و ناوەندى روناكبىر و فەرھەنگى، كۆر و كۆبونەوى زۆريان لە سەر كەسايەتى و بوارە ئەدەبىيەكان گرتووە و ھەنگاوى باشىش لەو بوارانەدا ھەلگىراوە، كەچى پاش كۆتايى بەرنامەكان زۆربەيان وەك يادى بۆ ماوەيەكى كورت لە نىخ بىرمەندانا مابى و دواتر وەك بىرەوەريەك، ئەويش ئەگەر ئەو بەرنامە و كۆبونەوەيە لە ئاستىكى باشدا گىرابى.

سەردەمیّکه لایەنگرانی فەرھەنگ و ئەدەبی کوردی، چاوەروانی ئەوەی ئەکەن کە ناوەند یان مەرکەزێ روناکبیری و فەرھەنگی بەشیّوەیەکی تایبەتی و «جیددی» تیشک باویژیّته سەر ئەدەبی کوردی و له روانگایهکی زانستی سەردەمەوه، ھەنگاویّکی بۆ ھەلْبگریّت و له لایەن بەرپرسانیشەوه پشتگری و یارمەتی بدریّت. دەستکەوتەکانیشی وهک بەلگەیهک بکەونە بەردەستی ھەموان و وینهیشیان له «ئەرشیڤیّکی» تایبەتیدا پاریزگاری بکریّن.

پێشنيار:

ئەمرۆ زانستگای كوردستان وه ك مه لبهندیكی رووناكبیری و ناوهندیكی فهرههنگی، ئهتوانی بهشی لهم ئهركه به ئهستو بگری و ئهوهی كه ههمانه له به لگهنامه و دهسنووس و كتیبی كهموینه و بهقیمهت جهماوهری بكات و له ئهرشیقیکی تایبه تیدا پاریز گاریان لی بكات و كه لکیان لیوه ربگیری. هه تا ئه توانی وه ك ناوهندیکی فهرهه نگی و رووناكبیری له دهسنیشانكردن و گهراندنه وهی ئهو ئهسه ره میژوویی و دهسنووسانهی كه به دهستی تالانكهران و جهرده كانی ناوخویی و دهره وه ئاودیو كراون و سالههایه له موزه و كتیبخانه كانی دهره وهی و لاتانی دوور و نزیكدان، له ریگای پهیوه ندیه كانی نیو دهوله تیهوه هه لیانگه ریننه وه ئامیزی ئهم ولاته. وینه یشیان وه ک ئهو ده سنووسه ی له کتیبخانه ی بریتانیا به ده ست که و ته هی ۱۹۹ شاعیری ناوچه ی همورامان و له لایهن ماموستا «عهبدولمومنی مهردوخی» وه له سالی ۱۹۸۸ کوچیدا نووسراوه، یان ئهوه ی که «ماموستا ههورامانی» له پیشه کی کتیبی له یلی و مهجنونه که یدا باسی ههندی ده سنووسمان بو ئه کات که همورامان ی دوره وی و لاتدان؛ بو وینه ناوی ۵ ده سنووسی له یلی ومهجنوون له پینج شاعیری جیاواز به شیوه ی «ههورامی» بردووه و هه روه ها به ئاماژه کردنی شوینی یاریز راویشیان.

ئهوانهیش ده کرین پاش هه لگه پرانه وه له گه ل ئهوانه ی لهناو خودا جهماوه ری ئه کرین، له و ئارشیقه دا که ئاماژه مان پیکرد پاریزگاری بکرین و هه نگاویش بو دووباره نووسی و چاپیشیان هه لگیریت. ئه وه ش له توانای زانستگای کوردستاندا هه یه به و مهرجه ی به رپرسان بیانه وی و له لایه ن ده سه لاتی سهره وه یش پشتگیری و پارمه تیان بدریت.

له لایه کی تریشهوه -نه ئهوه ی که خوّمان بلّین - بهرپرسانی ئاستی بالای ولاتیش دانیان بهوه دا ناوه که دانیشتوانی کوردستان له روانگه ی فهرهه نگیدا له ئاستیّکی بهرزهوه ده ژین، یان پاریزگای کوردستان، به پاریزگایه کی فهرهه نگی دهستنیشان کراوه، که چی ههر ئهم پاریزگایه که ئاوا ناوی لیّبراوه، له زوّر بابه تی سهره تایی فهرهه نگی بیّبه شه.

ئهم ههنگاوهی که ئهمړو زانستگای کوردستان هه لیگر تووه و ههروا که خویشیان فهرموویانه چاوه پنی ئهوهی ئه کری سهره تای کو و بهرنامه کانی داها تووی بی، جیگای د لخوشیه و ئهو که سانه یش له ههر بواریکا توانایان ههیه و بهده سه لاتن، خویان به بی لایهن نه زانن. ئیمه ههرده م چینی رابردووی خومان ده خه به تانه و توانج و پرسیار که له بواری فهرهه نگی و میژووییدا به و شیوه یه شایانی گهلی کورد بیت، ههنگاویان هه لنه گر تووه؛ ده با سبینی ئیمه ش نه که و ینه و توانجی چینی داها توو. ئه وه یش کاتیک که هه رکام به گویره ی خومان له و بابه تانه بی لایهن نه بین.

لەسەر ھەندى لەو دەسنووسانەي لاي خۆمن:

وهک لایهنگریکی فهرههنگ و ئهدهبی کوردی، ماوهیه که خوّم خهریک کردووه بهجهماوهری و دووبارهنووسی بابهتانی ئهدهبی رابردووو. زوّر شتیشمان لهو ماوهیا دهسکهوتانهیش ههروا نهخراونه ته نیّو دوّلاب و
دهسنووس (ئهسلّی و کوّپی) به دهستم کهوتوون و ئهو دهسکهوتانهیش ههروا نهخراونه ته نیّو دوّلاب و
سنوقچهکانی مالهوه؛ بهلکوو به شیّوهیه کی «جیددی» خهریکی دووباره نووسی و ریّکخستنیانم بوّ چاپ، که
لهو ماوهیشهدا زوّر شتمان لیّ چاپ کردوون و زوّریشیان له ژیّر چاپدایه. چاپکراوه کان وه ک: گولزاری
ههورامان لهدوو بهرگدا، دیوانی میرزا ئهولقادری پاوهیی، چهند پارچه شیعریک له ویراستار و دووبارهنووسی
دیوانی سهیدی ههورامی، ئهوانهی له ژیّر چاپدان: شاهنامهی ههورامی ۱۱ چیروّکم جهماوهری و
دیووبارهنووسیم کردوون، که تیّکرا نزیک به ۱۳۷۰۰ دیّرن و چاوهروانم چاپیان بکهم. ههروهها چیروّکه
شیعری «سولتان ئیبراهیم و نوّشئافرین» که هی «خانای قوبادی» و بهشیوهی ههورامی و نزیک ۳۷۰۰ دیّر
شیعری «الهویتان ئیبراهیم و نوّشئافرین» که هی «خانای قوبادی» و بهشیوهی ههورامی و نزیک ۳۷۰۰ دیّر
شیعری بایا که یارمهتی بایانه به تایبهت بوّ چاپ، ئیستا چهند کتیّبی ترم لهو دهسنووسانهدا که
کردوه که ۱۱ شاعیر و له ۲۹۶ لاپهرهدایه و له نهنستیتوّی کورد له تاراندا و ناماده ی چاپه، برواشم پیّبکهن
زوّربهیان چیروّکه شیعری ناینی و سروشت و دیلانه یان «حهبسیات» و نهویندارین، دووباره نووسیم
نه کردنهوه به کهوتنه بهر دهستی ههمووان.

باسى چەند دەسنووسى بەشنوەي تايبەتى:

ئەوەيش كەلێرەدا ئەمەوێت لەسەريان بدوێم باسى چەند دەسنووسى ئەسڵى و كۆپى كۆنن بە مەجموعە شيعرى شاعيرانێكى ناسراو و نەناسراوە، كە ئەوانەيش لەو چەن ساڵيەدا دەستم كەوتوون.

دەسنووسى يەكەم:

ئەم دەسنووسە كە دەمەويت پيناسەي بكەم بە گويرەي ئەم دارشتەي خوارەوەيە:

دێڕ	پارچەي شىعر	ناوی شاعیر
777	١٣	ميرزا شەفيع
١٨٢	۲۸	بێسارانی
117	٦	ئافرەتىّ، نەناسراو (جەھان ئاراخانمى پاوەيى(؟))
1.	=	مەولەوى

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

719	١٤	میرزاناویّ، نهناسراو
199	۲	ئەحمەدبەگى كۆماسى(؟)
٤٠٧	71	شاعیری بی ناونیشان
٤٧	٣	شیخ حەسەنی سازانی ناسراو به بولبول
7.7	٩	ميرزاعەبدولاي پاوەيى
٩٦	۱ حەوت بەند	خانای قوبادی
۱۱ پینج خشتهکی	1	شیخ شههاب
۱۷۲۰ دێڕ	۹۸ پارچه	کۆی ھەموان

ئهم دەسنووسه له قهوارهی دریژایی و پانتایی ۱۱ لهسهر ۱۸ سانتیمتر و بهرگی چهرمی رهش، کاغهزی زورد له ۱۷۰ لاپهرهدایه. به تیکرا نزیک به ۱۷۲۰ دیره. ههموویشی شیعره و به شیوهی ههورامییه، له لاپهرهی ۱۱۶۸ بومیژووی دانانی ئاوا نووسراوه: «بتاریخ غرهٔ شهر۱۲۸۲روزجمعهٔ لطف الله» به خهتیکی زوّر جوانیش نووسراوه؛ وا دیاره ههر ئهو لوتفولایه نووسیویه ته وه که به جوانی بوّم روون نهبوویه وه کییه.

دیاره له سهره تا ۱۶ دیری تیدا نووسراوه تا نهوهی به سهر دارژاوی خهتی چلیپایی نووسراوه ته وه که همر لاپه ویه ۱۰ شاعیرن و چهند پارچه یه کی نهناسراو له نیوی نهو شاعیرانه یشدا. نافره تیکیان تیدایه ناوه کهی نهنووسراوه، تهنها له ناوه روّکی شیعره کانیدا بوّمان ده رئه که ویت که هی نافره تن، بوّ وینه:

میرزام تو ناههق لیّم مهبی دلگیر دهستوورهن، ئانه پیّش ماچان لهنجه جهنگ نییهن میرزام ئانه گشت رهنگهن من جه ئەمر تۆ نيەنم تەخسىر ئەگەر من جارى تۆم كەردەن رەنجە من نازم كەردەن تۆ ماچى جەنگەن

به بۆچوونى خۆم زۆر له شيعره كانى «جههانئارا خانمى پاوهيى»يەوە نزيكن، بۆ وێنه با سەيرى ئەم چەند دێرەى «جەهانئارا» له پارچەى «قيبلەم دەماخم»دا بكەين .

وهیادت قهسهم شای نوّ جوانان ههرتوّنی یاگهی گشت قهوموکارم مهیل توّم تهنخوای گشت عالهم وهسهن غەير جەتۆ كەسم وەكەس نەوانان تۆنى ئازىزم تۆنى غەمخوارم ھەر با جە عالەم واچان بى كەسەن

ئهگەر ئەم سى دىپرە لەگەل ئەوە سى دىپرەى دەسنووسەكەدا تىكەل بكەين كەسى ناتوانى جىيان بكاتەوە، تا ئەو شوينەش بۆم دەركەوت Γ پارچەى ئەو ئافرەتەى تىدايە، يەكىتر لەو بابەتانەى كە جىڭاى ئاماۋەيە، ئەم كەشكۆلە شىعرى «بىسارانى» زۆرى تىدايە لەنىوى ئەوانەدا Γ 1 پارچەم دەست كەوتوون كە Γ پارچەيان تا ئەو شوينەى ئاگادار بىم لە ھىچ سەرچاوەيەكا چاپ نەكراوەن. ئەو Γ 1 پارچەكەى تىر بە ئالوگۆپىكى زۆرەۋە لە چاپ دراون. كە من ئەوانەم لەو كتىبەى بە ناوى «كەشكۆلى ھەورامان» لە بەرگى يەكا ھىناون. ئەوەيش بلىم كە شىۋەى نووسىنى شىعرى ئەو شاعىرانە لەپشت سەرى يەكدا نىن؛ ھەيانە چەند پارچەيەكى لە سەرەتا و ناوەراست و كۆتئىدا نووسراون، ئەوانەى پىشت سەرى يەكدا نىن؛ ھەيانە يەدىدان بۆ دەسنىشان

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

نه کراون؛ ههندیّکیان له رووی ناو یان نازناوه کهیان -که لهو شیعرانه دا هاتوون - دهرئه کهویّت هی کام شاعیرن. لهو ۹۸ پارچه یهش ۱ حهوت بهند و ۱ پیّنچ خشته کی تیّدایه و ههموویشیان به شیّوه ی ههورامی نووسراوهن.

دەستووسى دووھەم:

دێڕ	پارچەي شيعر	ناوی شاعیر
90	٥	غەمىن (؟)
77	٢	سەبوورى
11	١	سەيدى ھەورامى
711	٩	ميرزا شەفيع كوليايى
٦٦	١	خانای قوبادی
٧١	١	سابر(؟) یان سابری
1.	١	شیخ شههابی کاکۆزەکەریایی
٥٢	١	عیسمهت بوخاری(؟)
٦٣	۲	شەمس تەبرىزى
٣٢	١	مەولانا جامى
٤٠	١	مەولانا بەلخى
٦٨٨	70	سەرجەم يان كۆى ھەمووان

ئهم دەسنووسه به قهوارهی ۱۲ له سهر ۱۹ سانتمیتر و به بهرگی چهرمی پهش که چوار دهوره کهی به دهرزی و دهزوی و حاشیه دورزی کراوه و به تیکپا ٤٠ لاپه په له چهن لایشهوه میژوی نووسین و ناوی نوسهره کهی له سهر نووسراوه که زیاتر له سالی ۱۲۸۲ تا ۱۲۸۵ هـ.ق دا ده سنیشان کراوه؛ وه ک له لاپه پی ۱۲۸۸ غاوا هاتووه: «تمد شد آه من الموت، آه از دست مرکب بد و کاغذ بد، آه ازبی تالع فی شهر شوال تحریر پذیرفت از دهست محمّد امین ۱۲۸۳).

ههروا که وتمان ئهم دهسنووسه ٤٠ لاپهرهیه و نزیک به ١٨٨ دیّرشیعری تیّدایه. له لاپهرهی ۱ تا ۱۳ شیعری فارسیه و مهولانا و شهمس تهبریزی، جامی و عیسمهت بوخاری که ئهم بهشهی ۱۸۷ دیّره. له لاپهرهی ۱۶ تا ۲۰ سهرجهم شیعری ههورامیه و نزیک به ٤٨١ دیّره. لیّرهدا پیّویسته ئهوهیش بلیّم ئهو پارچه شیعرهی خانای قوبادی بهناوی «میعراجنامه»یه و جیا لهو میعراجنامهیهی له پیشه کی «خهسرهو و شیرین»ه کهی ماموّستا حهمهی مهلا کهریمدا هاتووه، ئهم دهسنووسهش بهشیّوهی ئهسلّی و لای خوّم به ئهمانهت پاریّزراوه، بهداخهوه ئهبی ئهوهش بلیّم که ئهم دهسنووسه ههم له سهره تا و ههم له ناوهراست و کوّتاییدا زوّریکی له ناو چووه.

بهشی چوارهم- میرژوویی ویژه

دەسنووسى سێھەم:

دەسنووسى سێههم بهرگى نهماوه. له قهوارهى ۱۷ له سهر ۲۱ سانتيمتر دايه و لهسهر كاغهزى زهرد نووسراوه و تێكرا ۱٦٠ لاپهرهى ماوه، بۆ ئهوهى ئهلێم ۱٦٠ لاپهرهى ماوه، ههم له سهرهتا و ناوهراست و كۆتاييدا چهند لاپهرهيهكى نهماوه. بهو حالهيش شتێكى بهنرخه و ئهبێ ئهوهيشى كه ماوه پارێزگارى لێوه بكرێت.

ئەبەم شێوەي خوارەوەيە:	دەسنووسەيش بكەين ك	با سەرتا سەيرى دارشتەي ئەم
------------------------	--------------------	----------------------------

دێڕ	پارچه شیعری	ناوی شاعیر
117.	١	نەناسراو (ڕوستەم و زۆراب)
٤١	١	فەقى قادرى ھەمەوەندى
154.	١	ندناسراو (مدنزوومدی ئیمام عدلی و ئدبووجدهل)
۲٦٣١	٣	سەرجەم

بهداخهوه هیچ نووسراوهیه کی ئهوتوی لهسهری نهنووسراوه که بزانین دانهر یان دانهرانی کی بوون؛ تهنها له ناوه پاستدا پیش پارچه شیعریکی دیلانه یان حهبسیاتی «فهقی قادری ههمهوهندی» شتیکی نووسیوه که میژووی ئه و نووسراوهمان بو پروون ئه کاتهوه؛ ئهویش ئهوهیه «مولف کتاب فقی عبدالقادربن رسول از روسای هموندی ازتاب تنهایی وتعذیب قیودش بااین نسخه افکار بعجز حال خود روزگار را در توقیف خانه کرکوک و موصل و بغداد درگذرانیده رحمت الله علیه ۱۲۹۴ هـق». ئهم نووسراوهیه له لاپه پهی ۱۰۶ نووسراوه که سهرتای ئهو شیعرهی «فهقی قادر»ه و پاش ئهوهی چیرو که شیعری «شه پی ئیمام عه لی و ئهبووجهه لی لیره به دوایش به یه کی پینووس نووسراوه و به گویره ی ئهو نووسینهیش ئه کریت بالین هی فهقی قادری ههمهوه نی بی که روونووس کراوه تهوه.

سهرهتای ئهم دهسنووسه تا لاپهرهی ۵۹ چیرو که شیعری «روستهم و زوراب»ه له شاهنامه یه ههورامی. ههر ئهم بهشه ی تا لاپهری ۳۲ دیاره کاتی خوّی نهماوه و به جهوهه ری سوور دووباره نووسی کراوه ته و زوریشی به به بال و ناو که و تووه و به ده ردیسه ر نه خوینریته وه. نهمه یش هه لنه گهریته وه بو نه وه ی که نیمه شویننیکی تایبه تیمان نه بووه تا له م جوّره نه سهرانه پاریزگاری بکات. هه روا ناماژه م پیکرد نهم ده سنووسه نه کریت به سی به شهی سهره تایی که نه بی به و چیرو که شیعره ی روسته م و زوراب. به تیک اله وه که ماوه که ماوه ۱۱۲۰ دیره . به شی ناوه راستی نه و شیعره ی فه قی قاده ره و دیاره زوریشی لی فه و تاوه . نه که ماوه ۱۱۲۰ دیره . به شی که نه بیته چیرو که شیعر یان جه نگنامه ی نیمامی عه لی و نه بووجه هه ل ، نه گه رچی نه ویش هه ر ناته و اوه ، تیک از نریک به ۱٤۷۰ دیره که سهرجه می نه م ده سنووسه ۲۳۳۱ دیره و ههمویشی به شیوی هه و رامی نووسراوه .

دەسنووسى چوارەم:

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

ئهم دەسنووسه كه به شيّوهى كۆپى دەستم كەوتوه، سەرجەم ۲۲۸ لاپەر ەيە. ئەتوانين به يەكى لە باشترين كەشكۆلەكانى ئەدەبى كوردى ناوى لىخ بەرين، لەبەر ئەوەى لە ھەمو جۆرە شيعريكى تيدايە؛ چ لە پووى قالبى شيعرى چ لەرووى زمان و شيوه زمانييەوه. لەسەرەتاى دەس پيّكردنى كە بە نووسينى شيعرەكانى مەولەوى دەس پيئەكا، نووسەرى ئەم دەسنووسە ئاوا خۆى و دەستنووسەكە ئەناسيّنيّت: «كليات مولوى عليه الرحمه به خط سيد نجمالدين خانقايى از كليات حضرت شيخ به اتمام رسيد». يانى ئەم كەشكۆلە كەبە سەرجەمى مەولەوەى دەست پيئەكات لە رووى كەشكول يان دەسنووسى شيخانى بيارە نووسراوەتەوە كە لە ناوەراستى ئەم نووسراوەيەشدا ئاماژەيەك بەوەش كراوە. بۆ وينە: لە كۆتايى شيعرەكانى مەولەويدا ئاواى نووسيوه: «تمت شدكليات مولوى من تاريخ ارتحال حضرت شيخ عبدالرحمن قدس العزيز» كە «شيخ عەبدرەحمان»يش لە سالى ۱۲۸۵ هـ.ق دا كۆچى دوايى كردووه. واش دەرئەكەوى كە زۆربەى ئەو دەسنووسەي بنەمالەي شيخانى بيارەيش خودى شيخ عەبدرەحمان ناسراو بە «ئەبولوەفا» نووسيويەتەوە.

ئهم دەسنووسه بەسى زمانى كوردى و فارسى و عەرەبى نووسراوەتەوە كە زياترى بە زمانى كوردىى ھەوراميە. سەرەتايش ھەروا كە وتمان بە شيعرى "مەولەوى" دەستى پىكردووە كەسەرجەمى "مەولەوى" لەو سەردەمەدا نووسيوەتەوە و لاپەرەى ١ تا ٩٨يه و بە تىكرا ١٢٤ پارچەيە. سەرتاى دەسپىكردنى تا كۆتايى سەرجەم لە ھەر لاپەرەيەكا چوارىنىكى خەيامىشى نووسيوە.

با سەرتا بە شيوەي ئەم دارشتەيە سەيريكى ناواخنى ئەم دەسنووسە ھەروەك خۆي بكەين:

		,, , , , ,	7 1 - 3
دێڕ	زمانی شیعری	پارچەي شىعرى	ناوی شاعیر
1012	کوردی -هەورامی	178	مەولەوى ناسراو بە مەعدوومى
٤٤	===	1	شيّخ موحهممهدى فهخر ولعولهما
١٣	فارسى	۲	بيدل(؟)
٦٣	==	٦	هلالی (؟)
٤١	فارسى	1	عهتار
7.7	==	7.7	شيّخ عەبدۆرەحمانى ئەبولوەفا
71	==	٢	شیّخ موحهممهدی بههائهدین (ابوالبها)
١٨	== و عربى	1	ئیمام رٖهبانی (؟)
٧	= =	1	مهلاحامد كاتيب
٧٢	==	1.	خاجه ئەكرەمەدىن بوخارى (ئەختەر)
۲٠	==	٢	سهعدی شیرازی
١٦	==	۲	مەلا عبدولاي دشەيى
107	فارسی وکوردی(س)	٧	موستەفابەگى كوردى
٤٣	فارسى	٦	مەولانا جامى (؟)
٦	==	1	شەمس تەبرىزى
٩	==	1	مەلا ئەحمەدى شىخولئىسلامى

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

٨	==	1	شيخ سەبغەتولاي تالشى(؟)
٨	==	1	ناسرهدین شاه
77"	==	1	غەياسى (؟)
٧	==	١	مەنسوور (؟)
1 £	==	1	سائيب تبريزي
٥٠	= ==	٦	فەيزى (؟)
۲٠	= =	1	كەمالا(؟)
70	= =	1	شێڂ ئيبراهيم (خاکي)
1.	==	١	حەيدەر (؟)
9∨	= =	٤	موخليّس (؟)
18	کوردییسۆرانی	٢	حەسر ەتى
10	==	٢	فکری
٥٢	= =	٧	سالم
117	==	11	نالى
٦	کوردییسۆرانی	1	حاجی قادری کۆیی
٣٦	==	۲	شیخ روزا تالمبانی
77	کوردی و فارسی	٣	تاھیر بهگی جاف
777	کوردییسۆرانی	٢	شیخ عومەری زیائەدین

ئه لبهت نزیک به ۲۲ پارچهیشی تیدایه که بی ناونیشانن که به تیک الموانیش ۲۱۸ دیر کوردی و فارسی و عهرهبین. ههروا له سهره تادا باسمان کرد له ههر لاپه ره یه کی ئهم ده سنووسه دا چوارینه کی خهییام نووسراوه که ئهوهیش له لاپه ره ی که ده سپینه کا تا لاپه ره ی ۳۳۳ که به تیک را ۳۳۰ چوارینه ن. له کوتایی چوارینه کانیشدا ناوا نووسراوه: «پایان رباعیات خیام علیه الرحمه بدست محمّد امین قاضی شافعی کرمانشاه». نهم ده ستنووسه نه توانین به تیک را ۲۲ شاعیره ۲۲۵ پارچه شیعر و ۲۳۰ چوارینه، ده سنیشان که ین که ههروا له نیو دار ژاوه (جهدول)ه کهیشا دیاره به سی زمانی «کوردی، فارسی، عهره بی» تیدایه که کوردیه کهیشی ههم به شیوه ههوراهی ههم به سوّرانی نووسراون.

ئەوە بوو كورتەباسىك لەسەر ئەو چوار دەستنووسە كە لە لاى خۆم پارىزراون، بە ھىواى ئەوەى بتوانم رۆژى ھەموويان دووبارەنووسى بكەمەوە و بكەونە بەردەستى ھەمووان.

کاکه پیه کان و زمانی نه ته وه یی و نایینی و نووسراوه نایینییه کان

د. سەلام ناوخۆش بەكر st

كورته:

ههر دهقیّکی ئایینی-نه تهوه یی فاکته ری پاراستنی ناسنامه و زمانی نه تهوه یه. ئایین سهر چاوه یه کی سهره کی پژاندن و گهشه کردنی زمانی دایک و زگماک و نه تهوه ی کومه له ئه تنیکی - ئایینییه که یه.

کاکهییه کان، وه ک ئیزیدییه کان، کومه لیّکی ئه تنیکی -ئایینین و خاوهن که لتور و زمان و ئه ده بیاتی روّحانییه تی خوّیانن. ههورامان یه کیّ لهو ناوچانه ی کوردستانه که بایه خیّکی گرنگی له و رووه وه هه به چونکه جگه له کاکهیی، ئه وه پیّشتر ژینگه ی گهشه کردنی زهردشتیه تیش بووه. هه تا سهرده مانیّک خه لگی ئه و ناوچانه له پاش مووسلمان بوونیش ده ست به رداری هه ندی داب و نه ریتی زه رده شتیش نه بو و بوون.

دیالیّکتی گۆران که زمانی سهره کی نووسراوه ئاییینییه کانی کاکهییه کانه، له ههموو زاریّکی دی کوردی له زمانی ئاویستا نزیکتره. لهم تویّژینهوهیهدا، بهشیّوهیه کی سهره کی جهخت لهسهر کاکهییه کانی کوردستان کراوه ئه گهرنا پهیرهو کهرانی ئهو جوّره ئایینه له «شویّنی تر» و له ناو «نهتهوهی تر»دا ههیه، ئهوهنده ههیه ئهوانه بهناوی کاکهیی نهناسراون؛ به لکوو زیاتر بهناوی «ئههلی ههق»، «عهلیوللاهی» و «عهلهوی» و «قرارووی «قراراش» و «دهروهز» و هتد ناسراون. راسته ئهوانه سهد له سهد کورد نین، به لام کاکهییه کانی خوارووی کوردستان سهد له سهد کوردن و خاوهن زمان و کهلتوری خوّیانن.

جگه له پیشه کی، ئهم تویژینهوه لهچهند سهرباسیک پیکدی: «کاکهییه کان کین؟» سهرباسی یه کهمی ئهم تویژینهوهیه ههروهها له پاشان له ناسنامه ی نه تهوه یی و ئایینی کاکهییه کانی خوارووی کوردستان دواوین. نووسراوه ئایینییه کانی کاکهیی که خوّی له «سهره نجامدا» و «تهزکرهی ئهعلا» و «زولال و زولال» و «یارسان» ده گریتهوه، به شیکی زوّری تویژینهوه که داده پوشیت .

پرۆفىسۆرى يارىدەدەر-زانستگاى سەلاحەدىن.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويۆۋە

له لیٔکوّلینهوه لهو دهقانه، تویّرُهر توانیویهتی ههندیّ پوّناهی بخاته سهر زمانی ئهو دهقانه و ساخ کردنهوهی ناسنامهی نهتهوهییمان که کوردییه و به زاری گوّرانی نووسراون؛ ههروهها کز بوونی پوّلی زاری ههورامی (گوّران) له دوای پرووخانی میرنشینی ئهرده لان و دروست بوونی میرنشینی بابان به سهره تایه ک له ههره سی زمانی کاکهییه کان و ئهده بی ئیسلامی ههورامیدا ئاماژه ی بوّ کراوه.

له كۆتايى توێژينەوەكەدا، ئەنجامە سەرەكىيەكانى ئەو توێژينەوە خراونەتە روو.

وشبه سبەرەكىيەكان: كاكەيى، ئايين، ھەورامان، گۆران، ئەھلى ھەق، عەلبوللاھى.

ناسنامهي كاكهييهكان

كاكەپيەكان كۆمەلاپكى ئەتنۆ -ئاينين. زۆر لە تـوپژەران بـەھۆى لەپـەك نزيكـى كاكـەيى دەگـەل عـەلى ئيلاهي، قزلباش، دەروەز و كۆمەلەي دى ئەتنىكى و ئايىنىي تۆكەللىان دەكلەن. ئەم گرووپلە بە زۆر ناو ناسراون: کاکهیی، ئههلی حهق، یارسان، کُردبچه (بهچهی کورد)، خروس کوش (که له شیر کوژ). دوّگما بنهره تیه کانی ئهم کومه له یه خوی له سی کوچکهی «یه کیتی بوون» و «تهجسیدی ئیلاهی» و «دونادون» دەنوپنىخ. بوونى ئەم دياردەيەش، لەوانەيە زياتر پيويست بى بە سروشتى خودى ئايينەكـ كـ وەك ھەنـدى توێژهر وای بۆ دەچن کەرەگێکی کۆنی ھەبێ. ھەروەھا جیھانبینی ھەنـدێ ســۆفی یــەرگر ئەمــەی دروسـت کردېيّ. سهبارهت به بنهچهي ئهم کومه لهوه، سهديق بوّره که يې واي بوّده چيّ که ئهم گروويه تيکه له په ک بن له ره گی ههندی نایینی کونی ناری و ههروهها موتروبه کردنی ههندی له نهدگاره کانی کتیبه دەردەكەوي كە داهێنەرى ئەم رى و رچە «بالوولى ماهى» بووە كە لـه سـەدەى دووهـەمى كۆچىـدا ژيـاوە و له گهل ههندی له پارانی لۆرستان بههوّی که لک وهر گرتن له بیر و رای کوّنی ئایینییه کانی کوردستان، وه کوو ئاینی زوردهشتی و «مانهوی» و «مهزده کی» و «فهله»، «جووله که» و «ئیسلام»، گهلی کاریان کردوته سهر رێ و رچهی یاری (کاکهیی) (بۆرەکهیی،۲۰۰۱: ۵). ههروهها بههۆی بههره وهرگرتن له ئایینـهکـانی ئیسـلام، فهله و جووله کهوه، ئهمین زه کی به ئههلی حهق و عهلی ئیلاهی ناویان دهبات. ههبوونی ئهوانه ده کاته به لگه له سهر کاریگهری مهزههبی جهعفهری له ناو کورداندا (زهکی،۲۰۰۰: ۲۰۱). ههروهها شیمانهی ئهوه ده کری که بیروړای پـهرگرهکان ئـهم ړێ و رچهیـهی بـهدی هێنابێـت (نـاوخوٚش، ۲۰۰۸: ۱۰۲). ئهمـهو دهگـوترێ کـه «سانسههاک» یاخود «سولتان سههاک» یان «سولتان ئیسحاق» که له سالی ۵۷۸ی کۆچیـدا لـه دیّـی دەودان له هەورامانی لهۆن له دایکبووه، تازهکـهرەوهی ئـهم ئاینـه بێـت (بۆرهکـهیی، ۲۰۰۱: ۲۰۰۱). لێـر مدا لیکچوونیکی ئاشکرا له نیوان روّلی «شیخ نادی» بـوّ ئیزیـدیاتی و «سولـتان سـههاک» بـوّ کاکـهیی بـهر چـاو ده کهوی؛ به لام به پیچهوانهی ئیزیدیاتیهوه، ئهم ئایینه سهد له سهد کوردی نییه، به لکووو وه ک «رهشاد میران» دهنووسیّ: «پهیرهوکهرانی ئایینی ئههلیههق تـهنیا کـورد نـین، بهلّـکوو لهناویانـدا فـارس و تـورک و ئازەرى و هى تریش هەن» (خەزنەدار، ۲۰۰۱: ۲۲۹). بەراى من ژیدەرى دەركەوتنى ئەم كۆمەللەيە رەنگە يپويست بي به خودي ململانيي دهسهلاتيهوه: دهسهلاتي عهرهب و دهسهلاتي فارسي. عهرهبه کان بـهر لـه ئيسلام يه كيّ له كۆمه له ههره دواكهوتوه كان بوون؛ كهچى فارسه كان خاوهن شارستانيهت بوون. به لام له ريّي ئيسلامهوه عهرهبه کان بوونه يه کي له نه تهوه سهردهسته و خاوهن شارستانييه کان؛ فارسه کانيش ئهو روّله گرنگهیان نهما. ههر ئهمه وای کردبی فارسه کان و بهشی له کورده کانی ههورامان ههر له ژیر کاریگهری زەردەشتايەتى، ئاينىيكى كۆن زيندوو بكەنەوە. ئەمە و بۆ ئەوەي عەرەبەكان تۆمەتى زندەق و ھەرتەقەيان نهدهنه پال، تهواو له ئيسلام هه لنه گهرانهوه؛ له پاشانيش ململانيي مهزهه بي مهسهله کهي قوولتر کردبيتهوه.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

عهلی کوری ئهبوتالیّب هیّنده بهرز و پیروّز کراوه بهجوّریّ نه ک لـه پیشـهوهی پیّغهمبـهریش تهماشـا کـراوه، بهلّکوو لهلای ههندی پهرگرهوه نه ک عهلی ههر تهجسیدی خودای کردووه، بهلّـکوو هـهر خوّی بوّتـه خـودا (زه کی، ۲۰۰۰: ۲۰۱). بوونی سیّ کوچکهی باوه ری یـه کیّتی بـوون و تهجسـید و دوّنـادوّن، وای لـه ههنـدیّ نووسهری کوردناس وه ک «ماکـدوّل» و «کریّینـبروّک» کـردووه کـه وه ک نیزیدیـه کان، کاکهییـه کانیش بـه «ههرتهقه Heterodox » ناوزه د بکهن (ماکدوّل، ۲۰۰۳: ۲۹).

ناسنامەي نەتەوەيى كاكەييەكان:

ئەم توپژینەوەپە جەخت تەنیا لـه سـەر كوردەكانى خوارووى كوردسـتان دەكـات. زاراوەي كاكـەيى لـه ژیّده ریّکی کوردییه وه سهرچاوه ی گرتووه. سهباره ت به و زاراوه دینییه وه چهند رایه ک هـهن، هـهموو رهسه نه کوردیه که دویات ده کهنهوه ههرچهنده «ئهدمۆنس» له کتیبه کهیدا سیفهت و ناسنامهی کاکهیی له خه لکی عهوام و رهشوکی دهستینیتهوه و تهنها تایبهتی ده کات به «سهید»ی کاکهییهوه، به لام ئه م تویزینهوه ئهم رایه را ده کاتهوه و سمید و «نا»سمید ناسنامهی کاکهییان همیه. دوکتور جهمال نمیه دوربارهی ناوی کاکهیی دهنووسی: «گوایه روّژیکیان که دارهرای مزگهوته کهیان کردووه له بهرزنجه و دیویانه داره کان کورترن له ماوهی نیّوانی دیواره کان. "سههاک" گوتوویهتی: کاکه بیکیّشه و لهوهوه داره که به فهرمانی خوا کشاوه و ههر لهوهشهوه نێوی "کاکهیی"یان به سهردا براوه (نهبهز، ۱۹۷۲: ۹۹). ههروهها ده گوترێ که شیمانهی ئهوه دهکری که زاراوه که پهیوهست بی به ناوی رابـهری روّحـی ئـهو تایهفـهوه (پوّره کـهیی، ۲۰۰۰: ٧٤). ئەو شرۆڤەكردنە، ئەوە ساخ دەكاتـەوە كـە كاكەييـەكانى خـوارووى كوردسـتان، كـوردن. هـەروەها بـە حوکمي ئەوەي زمانیکي تایبەت به خویشیان هەیه که ناوی «ماچوّ»یه، بوّیه کهلتووریشیان لهگهل کهلتووری عهلی ئیلاهی و عهلهوی و قزلباش و دهروه; جودایه. له ههموو ئهوانهش گرنگتر ئهوهیه، ناویان کوردی بوو و حهوت ویّنه کردگارهکانیان ههموویان کوردی کوردستان و لورستان بـوون، جگـه لـه ئیمـامی عـهلی. ویّـرای ئەمەش، دەركەوتنى ئەدەبى يارسانى (كاكەيى) لە سەدەى دەيەمەوە دەسپىكىك بـووە بـۆ نووسـينى، دەقـى، ئاييني به زماني نه تهوه يي كوردي. ئهو ئه دگار و خه سله ته كوردييه لـ ه قوناغي دووهـ همي ئـ هده بي كاكهيـ دا (سەدەي ۱۳ و ۱۵) زۆر رۆشنتر كوردىيەكەي دەردەكەوي.

نووسراوه ئايينييه كانى كاكهييان و زمانناسى كوردى:

دیالیّکتی گۆران -که به یه کیّ له زاره سهره کیه کانی زمانی کوردی دادهنریّ - پوژی له پوژان له میّـ ژوودا به تایبهتی لهسهرده می زیّرینی میرنشینی ئهرده لاندا، پهلی بوّ ئهوه هاویشتووه که ببیّ به زمانی یه کگرتووی کوردی. «له باره ی گرنگی ئهم زمانه وه ک زمانیّکی پیروّزی ئایینی چهنده ها هوّکار له ئارا دان؛ به رله هممووان نزیکی ئهم شیّوه زاره له زمانی ئاویستا، دووههم: زوّربهی نووسراوه ئاینییه کانی وه ک نووسراوی «سهرئه نجا کهره ی ئه علا)، «زولال زولال» «یارسان»، «ماریفه تو پیرشالیاری» و هده، به و شیّوه زاره نووسراون» (نیکیتین، ۲۸۲: ۲۸۲). ویّرای ئهمانه چهنده ها هوّزانقانی کورد وه ک مهولهوی و مهولانا خالیدی

میکایلی جاف و خانای قوبادی هۆزانیان بهم شیّوهزاره داپشتوه» (ناوخوّش، ۲۰۰۳: ۱۰۳). له نیو کاکهییه کاندی کاکهییه کاندی کاکهییه کاندی کاکهیی ناسراون؛ وه ک به نامه ی ژیانی کاکهیی ناسراون؛ وه ک سهرئه نجام، زولال زولال، یارسان. ژیّدهره کانی کاکهیی جهخت له سهر ئهوه ده کهن که «سهرئه نجام» له ههموویان گرنگتر و بهرچاوتره. سدیق بوّره کهیی ئاوا له بارهی سهرئه نجامهوه ده نووسی : «"سهرئه نجام" ناوی یه کیّ له پهرتووکه کانی پیروّزی یارسانه که له سهدهی ههشته می کوّچیدا له لایهن "سان سههاک" و یاران و هاوه لانییهوه به زاراوه ی گوران هوّزراوه تهوه؛ سهرئه نجام داگری شهش به ش یا شهش جزمه و ههر به شیّکی ناویکی تایبه تی بوّ خوّی ههیه که بریتیین له: دهوره ی حهوتهوانه، بارگه بارگه، گلیم وه کوّل، دهوره ی چلته ن، دهوره ی عابدین، ورده سهرئه نجام و نهم شهش جزمه لهباری مهبه ست و ناوهروّکه وه له گهل یه که توفیریان ههیه» (بوّره کهیی، ۲۰۰۰: ۷۶).

«رهشاد میران» باوهری وایه که دهقی سهرنجام بهناوبانگترین و رهنگه پیروزترین دهقی ئاینی ئههلیهه ق (کاکهیی) یی. ههروهها دهنووسی «دهقی سهرئهنجامیش پهخشانه، به زمانی فارسی نووسراوه. شیعری به دیالیّکتی گۆرانیش تیایه و سالّی ۱۸٤۳ نووسراوه. "مینۆرسکی" کورتی کردوّتهوه وهریگیراوهته سـهر زمـانی رووسی و سالّی ۱۹۱۱ به چایی گه یاندووه. به لام دهقه کانی کهم و کوربیان ههیه» (نهبهز، ۲۰۰۵: ۱۱۰–۱۱۱). ئەمەو «محەمەدئـەمىن، ھـەورامانى» و «رەشـاد مـيران» و «سـدىق بۆرەكـەيى» و «مىنۆرسـكى» و «باسـيلى، نیکتین» باوهریان وایه که دهقه کانی سهرنجام له گه ل یه ک جیاوازن. ویرای نهمه شهندی کتیبی «تەزكەرەي تەعلا» ھەر بە سەرئەنجام دەبىنىن وەك بلايى دوو ناو بن بۆ يەك ناوەرۆك. «ڤ.ئىڤانۆڤ» كـە «تەزكەرەي ئەعلا»ى لە فارسىيەوە كردووە بە ئىنگلىزى، دەلىخ ئەمەش ھەمان ناوەرۆكى سەرئەنجامە؛ کهچی له ئهمهی دوایی گهلی ریکوپیک و تهواوتره. ههروهها یاسا و پرنسیپه کانی ئایینی ئههلی هه قی تیایه بایه خیکی زوری به مهسه لهی ناشکرا بوونی «حهقیقهت» داوه. له دیدی بوره که پیدا ههر شهش به شه کهی سهرئهنجام زیاتر بهشیّوهی شیعر نووسراون و زمانی نووسینه کانیش شیّوهزاری گوّرانیه (بوّره کـهیی، ۲۰۰۰: ۸۱). ئەمە و ھەر بەشـه و كۆمەلـه پيرێـک نووسـيويانه و «ســانســههاک» (سولــتان ئيسـحاق) لـه زۆربــهى بهشه کاندا بهشداره. ئهمهش ئهوه ده گهیهنی که سهره نجام کتبیکی ناسمانیی نییه و به لکوو زادهی خویندنهوه و مهعریفهی چهند مروّقیکه. کهسیّکی تر وه ک «پیر بنیامین» که له نهزهری «د. جـهمال نهبـهز» هاوشانی «مەلیکتاووسی» ئیزیدیانه بۆ کاکەییەکان، ئەویش لەنووسینی چەند بەشیّکدا بەشـدار ه» (ناوخوّش، ٢٠٠٦: ١٠٠). ئەمەي جێي سەرنجە، بەشداري چەندان كەسە لە نووسينى ئـەم دەقانـەدا كـﻪ لـﻪ ﻣـﺎﻭﻩي زۆر جياواز له په کتردا ژياون. رەنگە ئەمەش ھۆكارى بى بۆ ئەوەي دەقەكان لەيەكتر جـودا بـن. هـەروەك لـەدوو راکهی پیشووش ئاشکرا دهبی، میژووی نووسینی دهقه کان وه ک یه ک نییه. بۆره که یی سهده ی هه شته می کۆچى (پازدەي زاييني) بۆ دەقى سەرنجام دادەنى و سولتان سەھاك بە يەكى لـە دانـەرانى دادەنـى؛ كـﻪچى رهشاد میران سهدهی نوّزدهههم دادهنیّ. ههبوونی چوار سهده له نیّوان میّـ ژووی نووسینی دهقیّکی ئایینی گرنگ، گومان دەخاتە سـەر خـودى دەقـەش. ئـەو كتێبـه ئايينييـەى كـﻪ كاكەييـەكان لەساڵـى ١٩١٤ بـﻪ

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

«مینۆرسکی»ی کوردناسیان داوه، به پای محهمه د نه مین هه ورامانی «سه ره نجام» بووه، نه ویش سه ده ی نۆزدههم نووسراوه. بهم واتایه پنی تیناچی سولتان سه هاک هیچ پۆلی هه بووبی له نووسینی نه م ده قه دا؛ چوونکه نه و خوی له سه ده ی سیزده هم و چوارده هم دا (۱۲۷۲ –۱۳۸۸) ژیاوه. نه وه نده همیه ده کری نه و له سه ده ی چوارده نووسیبیتی له پاشان سه ده دوای سه ده یاران و هاوه لانی دووباره یان کردبیته وه و هه ریه که و به پنی په ووشی سه ده م گورانی تیدا کردبی؛ هه روه ک نه وه ی له «جیلوه» و «مه سحه فی په «م «مژو» و «موده ها پرو»ی کوردی شه و می ای کوردی ها و می به به لهمه و می به به ایک و فارسیش نهمه شهره می مشتوم په چوونکه خودی دینه که وه ک و تمان سه د له سه دی کوردی نییه، به له کوو فارسیش تیدا به شداره؛ هه روه ها زمانی فارسی و هه ورامیش له یه که نزیکن. زوربه ی کورده کانی هه ورامان فارسیزانن؛ ده کری به هه ردوو زمان نووسرابی یان ده کری سه ره تا به فارسی بووبی له پاشان له پوانگه یه کی نه ته وه یه کوردی؛ به لام له پنگای شیع پنکی شیخی سه عدییه وه ده توانین ناماژه به وه بکه ین که له سه ده می کوردی هه ورامانی» تاکه زمانی کوردی بووه له ناو کورداندا. نه و زمانه زمانی نووسین و ده سه لات بووه هم وه وه کوردی شیخ سه عدی ده نووسین و ده سه لات بووه هم و کورداندا. نه و زمانه زمانی نووسین و ده سه لات بووه هم و کورداندا. نه و زمانه زمانی نووسین و ده سه لات بووه هم و کورد که شیخ سه عدی ده نووسین:

که به تازی استینی برمن زند گوید تعال گه به کوردی گویرم

ئهمه و بهشه شیعریه کهی سهرئهنجام -که سروده کانن - لهسهر کیشی خوّمالی کوردی دارپیرژراون؛ ههروهها بهشی له «ورده سهرهنجام» پهخشانه کانی به فارسی نووسراون. سولتانسههاک لهم بهشهدا کوّله کهی دینه کهی بوّ کاکهییه کان له چوار شت دهربریوه ئهویش: «پاکی و راستی و له ناو بردنی فیز و ههوا و بهخشش»ن. به لام شیعره کانی لهسهر شیّوهی مهسنهوی نووسراون؛ ئهگهر تاکتاک وشهی فارسیشی تیدا بیّ، ئهوا به کوردییه کی رموان بوّ سهرده می خوّی نووسراوه:

یاری چوار چشتهن باوهری وهجا مهبۆ بار ویّت سووک کهی جه دنیا گا سهرهو بان و گا سهرهو خوارهن گرد وات ویّتان نیست کهن یهی مودا باوهری وهجا، باوهری وهجا چاکی و راستی ونیستی و ردا چونکه ئی دنیا جاگهی بوارهن مهبر وهپاکی و راستی و ردا

(بۆرەكەيى، ۲۰۰۱: ۸۵)

ئهم شیوه مهسنهوییه که له ئینگیلزیدا پینی ده لین: «هیروّیک کهپلیّت» له گه ل جوّری فارسی و ئینگلیزیدا جودایه. چوونکه لهوهی فارس و ئینگلیزیدا ههر دوو دیّر له شتیک دهدوّین؛ به واتایه کی تر، گهر جووتیّک له دهقه شیعرییه که دهربهیّنی، زوّر کار له رامانی دهقه شیعره که ناکات، به لام شیوازی دارشتنی دهقه شیعرییه کهی سهرئهنجام، چوونکه دهقیّکی ئایینییه، دهرهیّنانی جووته دیّریّک تهواوی دهقه که تیکدهدات. کتیّبی «زولال زولال» له چهند بهندیّک پیکهاتووه. ههر بهندیّکی لهسهر باسیّکی خواناسی به هوی «بابه یادگاری سهرانهیی» و «شائیّبراهیمی ئیوه تهوی» هیوّنراوه ته دو هور یام دو و هوّنیاره له سهدهی

كۆمەڭە وتارى ئەدەبى كوردى

پازدهههمدا ژیاون؛ ههردووک بهخواناسی ناسراو بوون. دهبی ههردووک له سهردهمی سولتان سههاک ژیابن. ئهم پهرتووکهیان که له سهر کیشی ده هیجایی خوّمالّی هوّنیوه تهوه له ۱۵٦ بهند و ۱۰۰۱ هوّنراوه پیکهاتووه. ههشتهمي کۆچيه که به زاراوهي گۆراني هۆنراوهتهوه. لهو دهقهدا گهليّ وشهي کوردي هاتووه و ئهگهر ئهم دوو هۆنەرە ئەم وشانەيان بەكار نەبردايە، بېگومان ئىمـە ئىسـتا ھـيچ چەشـنە ئاگايـەكمان لەوانـە نـەدەبوو» (بۆرەكەيى، ۲۰۰۱: ۸۵). لـەيال سـەرەنجامدا، زولال زولال، ئـەوا كتــێبى يارسـان -كـە كتێبێكــى ئــايينـى کاکهییه کانه - باس له نهرکی نایینی رۆژانهی کاکهییه کان ده کا. له نه زهری موحهمه د ئهمین ههورامانی، پارسان وهک کتیبیکی پیروزی دینی کاکهپیه کان و تنی ده گیرنهوه بو شیخ سههاک؛ واته سولتان سههاک. یاخود ئهو سهردهمهی نهو سهدهی ههشتهمی کۆچی بوو» (بۆرهکهیی، ۲۰۰۱: ۸۵). ئهم کتیبیهش وهک دووه کهی تر بهشیوه ی یه خشان و هونراوه نوسراووه. لهم کتیبانه دا بهزوری هونراوه کان له شیوه ی «سروود» دان بۆ ئەوەى بەئاسانى لەبـەر بكـرين. سـرودەكانى يارسـانيش «دە» برگـەيين لـه كيشـدا و لـه سـەرواش مەسنەوین. زمانی دەقەكە ھەورامانىيەكى زۆر كۆنە لە ژێر كاریگەرى دینی و ھاوسیپیدا. دەقـەكان وشـەى عهرهبی و فارسی و تورکیشیان تیدایه. زوربهی ههره زوری نووسراوه ئایینییه کانی کاکهییه کان به شیوهزاری گۆران نووسراوون. ئەم شێوەزارە ھەر لە سەدەي نۆيەمەوە لـە دەڤەرى خۆيـدا گرينگييـەكى زۆرى ھـەبووە، بهجۆرى بەرەبەرە بۆتە زمانى ئەدەب و دەسەلات. ئەمەو وەنەبى ھەورامانىيەكان ھەر ھەموو كاكەيى بـووبن، به لکوو موسلمانیش لهوی همبوونه؛ ئهمهش وای کردووه سهبارهت به ههورامانییه کان گرنگیدان به زمانی هەورامانى ھەر تەنيا مۆتىڤىكى كاكەييانە نەبىت، بەلگوو فاكتەرى نەتەوەيش رۆلىي خىۆي ھەببووە. پەسەند كردن و به شيرينتر زاني كوردي له ئاست فارسدا بيجگه له مؤتيڤي نهتهوهيي، چيي تر ناگهيهنيت. ئهوهتا «خانای قوبادی» لهو تیروانینهی سهرهوه له دوو مهسنهویدا دهنووسی:

> جهلای عاقلان ساحیّب عهقلّ و دین دانا بوزرگان کوردستان زهمین راستهن مهواچان فارسی شه کهرهن کوردی جه فارسی بهل شیرینتهرهن

(سهحادی، ۱۹۵۲: ۲٤۸).

دوور نییه ههمان مۆتیق و رەوشی ههریمه که سروشتی زمانی گۆران، وای له مهولهویش کردبی شیعر به و زمانه دابنی. لهو بارهیهوه دو کتور عیزهدین مستها رهسوول باوه پی وایه: «مهولهوی لووتکهی شیعری ههورامی و نوقتهی هاتنه خوارهوهیهتی» (مستها رهسوول، ۱۹۷۱: ۲۵). ههرچی گرنگی کوردناسه کانه به شیوهی ههورامی، زیاتر موتیقیکی دینی بووه. بوونی کومه لهیه کی ئه تنیکی دینی له کومه لیالی ئیسلامیدا ده رفه تیکی لهباره بو نزیک بوونهوه لهم کومه له و به پیروز زانی کتیب و داب و نه ریتیان. «ژوگوڤسکی» موتیقی خوّی ناشاریته وه لهباره ی گرنگیدانی وی به گوران؛ ههروه ک دهنووسی: «گرنگیدانی من ده گهریته و بو بو به بودی یه کوران جهماوه ری سهره کی ئههلی حقونکه گوران خاوهن دیالیکتیکی تایبه تی خوّیانن و دووهه م: گوران جهماوه ری سهره کی ئههلی حقق پیکدینن» (ژوگوڤسکی، ۲۰۰۸: ۳۳). ئهمه و به هه له حالی بوونی ههندی له کوردناسه کان سهباره تبه

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

شێوهزاري گوٚران و حسێب نه کردني به کوردي، کورده کاني هان داوه گرنگي به شێوهزاري گوٚران بدهن و ئـهو رایانه رەت بکەنەوە کە بانگەشەي ئەوە دەکەن کە نەک ھەر گۆران، بەلگوو خودى زمانى کوردى بەشــێکە لــە زمانی فارسی. ئەمەو رەوشی دینی و كۆمەلايەتی و سايكۆلۆژی كاكەپيەكانىش، فاكتـەرێكی دی بـووە لەسـەر پاراستنی کوردیهتی ئهم شیّوهزاره. کاکهییه کان وه ک ئیزهدیه کان کوّمه له کی داخراوی دینی پیکدیّنن. ئهم شيّوه ژيانه واي کردووه زمانه کهيان وه ک دهقه کانيان به پاراوي بميّنيّتهوه. سهبارهت به کاکهييه کان ئهم خاله پۆزەتىڤ بووە، بەلام لە دىدى كوردىيەوە، زۆر لايەنى نېگەتىڤى لە خۆ گرتووە؛ لەوانە دروست بـوونى دوو كۆمەلى دىنى جودا، ھەروەھا پەيقە كوردىيەكانى دەقەكان حالەتىكى دى پەرت بوونى مالى كوردى ليْكەوتەوە. لـه ئاكـامى ئـەو وابەسـتە بوونـه دينييـه، وشـه كوردىيـەكانى دەقـەكانى سـەرئەنجام و ئـەوانيتر چوارچیّوهیه ک و مهدلولیّکی کاکهییان وهرگرت. لهمهش زیاتر روّشنبیران و پیاوانی ئایینی کاکهیی لوّمه ده کریّن، چوونکه ئهوان وه ک پیاوانی ئیزه دی ئهو دهقانه یان ههر تایبه ت کرد به کاکه پیه کان، به ده گمه ن دەقتكيان به غهيره كاكهيى دەدا. ئەمەش واي كردووه زمانى هەورامى پهيتاپهيتا له لووتكەوە بـەرەو هـەرەس بچێ، بێگومان ململانێي ميراني کورديش فاکتهرێکي دي بـووه هـهورامي بـهره بـهره روٚڵـي نـهمێنێ. ئهمـهو ئهگەر ياش رووخانى مىرنشىنى ئەردەلان، دەسەلاتدارانى فارس گۆرانيان قەدەغەكرد و فارسىيان يەرە يىدا، ئهوا «عهبدولره حمان بابان»یش گرنگی به کرمانجی ناوه راست داوه و داوای لـه روّشـنبیرانی سـهردهم کـردووه واز له گۆران بیّنن و به کرمانجی ناوهراست شیعر بنووسن. دوورخستنهوهی گوران له سیاسهت و بواری زمانهوانی، کاری له کهسایهتی تاکی گۆرانیش کردووه نهک ههر زمانهکهی. «ک.ج.ریچ»، گۆرانهکان به ره گهزیکی ترسنوک و خیله تی و ناریزدار وهسف ده کات. ئهم تیروانینهی ریچ له روانگهی «ئیی. ڤاسیلیه ڤای» کوردناسهوه دهگهریتهوه بو عهسهبیهی خیله کی و عهقیدهی ئیدوّلوگی بابانه کان، ههروه ک لهو بارهیهوه دەنووسى: «عەسەبيەي خىلەتى كە لە مىرنشىنى باباندا ببوو بە عەقىدەيەكى ئىدۆلۆگى، باوەر بـە نايەكسانى ئیتینیکی بهخوّوه گرتبوو و به ناشکرا لهوه دا رهنگی دابووهوه که ههستی بهرز کردنه وهی خه لکی خیله تی و نزم کردنهوهی کوردی ناخیلهتی تیدا دهچیندرا. له کوردستانی خواروودا به مانهی دوایی ده گوترا "گۆران". له ئەنجامدا ئێنۆنىمى گۆران بوو بە تىتۆلێک بۆ گالتەپێکردن» (ڤاسىلڤا، ۱۹۹۷: ۲٦۸).

ئەنجامەكان:

لهم تویژینهوهیدا تویژهر گهیشتوته چهند ئهنجامیک، که ده کری لهم خالانهی خوارهوه کورتی بکهینهوه: ۱- راسته ئایینی "یارسان" ئایینیکی سهد له سهد کوردی نییه، به لکوو فارس و تورکیش به زمان و دهق به به شدارن لهم دینه، به لام ئایین و زمان و کهلتووری کاکهییه کانی خوارووی کوردستان سهد له سهد کوردییه. ئهم راستییهش له میرووی سهرهه لدان و سروشتی ده قه کان و زمانی ده قه کان و ناسنامه نه نه تهوه یک کوردی پیشه وایانی ئهو ئایینه دهرده کهوی.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

۲- زمانی نه ته وه له ئایینی کۆمه له ئه تنیکییه کاندا وه ک ناسنامه یه ک خوی ده سه پینی . هه ر ئایینیک چ بت په رستی بی ، چ ئایینیکی نه ته وه یی بی ، ژیده رو هانده ری روّحی پاراستنی زمانی دایک و نه ته وه یه قورئانیشدا له چه ند ئایه تیک ئاماژه به وه کراوه ، که هه ر نه ته وه یه زمانی نه ته وه یی خوی هه بووه و هم ورئانیشدا له چه نه به زمانی ئه وان په یامی ئاسمانی پیزاگه یاندوون . له م روانگه وه ، هه رچه نده ئایینی هم روه ها پیغه مبه ره که یا نه بتیه رستییه نه یه کتاپه رستییه به چه مکی ئیسلامی ، به لام کاره کته ره سه ره کییه کانی ئه م دینه له چوار چیوه ی روّحانییه تی دینی ئاسمانی ده رنه چوون . به شیواز یکی تر ، کاکه ییه کان فاکته ری «نه ته وه و «زمانی نه ته وه ک عملی کوری ئه بووتالین و سولتان و «زمانی نه ته وه یان له چوار چیوه ی هه ندی که سایه تی دینی یان بو خوّیان دامه زراندووه .

۳- له قۆناغی یه کهم (سهدهی ده و دوانزه) و قۆناغی دووهمی (سهدهی سیزده و چوارده و پازده) ئهدهبیاتی یارساندا زمانی «ئایین» و زمانی «نهتهوه» گهشهی کردووه، ئهو دوو قۆناغه تهواو چییهتی ئهو کۆمه له ئهتنیکییه -ئایبنییه دهنویّنن.

٤- زمانی دەقەكان و ھەروەھا ناوی زۆربەی ھەرە زۆرى پیشەوا ئايىنىيەكان، جگە لە "عەلى كورى ئەبووتالىب"، بەلگەن لەسەر كوردىتى كاكەييەكانى خوارووى كوردستان.

٥- لهم تویژینهوه ئهو ئهنجامهش قسهی لهسهر کراوه که لاوازی ئایینی نهتهوه یی لهناو پیّگهی دهسه لات دهبیته هوّی لاوازی زمانی نهتهوه یی له دهسه لات و ئهده بیات دا. زمانی ده قه کانی نووسراوه ئایینییه کانی کاکهیش به پرووخانی دهسه لاتی ئهرده لان و دروستبوونی دهسه لاتی بابان له سلیّمانی به تهواوی کز بووه و کرمانجی ناوه پاست، کوردی هه تا شاعیره کانی ناو ههورامانیشی ناچار کردووه به ههورامی نهنووسن، به للکوو به کرمانجی ناوه پاست بنووسن.

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

سەرچاوەكان:

- ۱. بۆرەكەيى، سەدىق (۲۰۰۱) كاكەييەكان و رئ و رچەكانيان، سليمانى.
- ۲. زه *کی*، ئەمین (۲۰۰۰) **خولاسەيە کی تاریخی کورد و کوردستان،** سلێمانی.
 - ۳. ناوخوّش، سەلام (۲۰۰٦) ئايين و زمانناسى، ھەولير.
 - ٤. خەزنەدار، مارف (٢٠٠١) **ميژووي ئەدەبى كوردى**-ب-١، ھەولىر.
 - ٥. ماکدۆل، دەيڤد (٢٠٠٣) م**ێژووي هاوچەرخى كورد**، و.ئەبوبەكر خۆشناو.
 - ٦. نهبهز، جهمال (١٩٧٦) **زمانی په کگر تووی کوردی،** بامبيّرگ.
 - ۷. نیکیتین، باسیل (۲۰۰۶) **الکرد**، ت.نوری تالبانی، اربیل.
- ۸. نهبهز، جهمال (۲۰۰۵) کوردانی سهرگهردان و برا موسلمانه کانیان، و سواره قه لادزهیی، سلیمانی.
 - ۹. سەجادى، عەلائەدىن (۱۹۵۲) م**ێژووى ئەدەبى كوردى**، بەغدا.
 - ۱۰. مستەفارەسوول، عیزەدین (۱۹۷۱) **زمانی ئەدەبیی یەکگرتووی کوردی**، بەغدا.
 - ۱۱. شقیلیع، ا.م.مینتیشا (۲۰۰۸) **کورد**، و.یزهدی مستهفا، ههولیّر.
 - ۱۲. ڤاسيليەڤا، ى.ئى (۱۹۹۷) كوردستانى خوارووى رۆژھەلات، و.رەشاد ميران، ھەولێر.

گونبژیریک نه سرووده پیروزهکانی یارسان

 st ئەيوب رۆستەم كەريم

کورته:

یارسان، ریّ و رچهیه کی دینی کوردییه و رهگه کانی له نیّو دینه نارییه کانی وه ک: میترائیزم و زهرده شتی جيْگير بوون. له گهڵ يه کينک له بنهما سهره کييه کاني ديني هيندوٚييش يه ک ده گريتهوه که گويزانهوهي رۆحه له جەستەيەكەوە بۆ جەستەيەكى تر و خۆيان به «دۆناودۆن» ناوى دەبەن. ھەروەھا بە گەلێک قەناعەتى دىنى يېرۆزى ئىسلام موتوربە كراوه. بەش بە حالى خۆم، لە نووسىنەكانمدا وەك دىنىكى سەربەخۆ باسى ليوه ناكەم، چوونكە لە رووى بابەتى «فقهى»يەوە لاوازە. گرنگترين بنەما و وردەكارىيەكانى له ناو کتیبه پیروزه کانیاندا به شیعر و پهخشان خراونه ته روو. له دوو تویّی نُهو کتیبانه دا سامانیکی گهورهی ئەدەبى و عيرفانى كوردى پارێزراون و شتگەلێكيش خراونەتە روو كە بايەخى مێژوويى و كۆمەلايەتىيان ههیه. سرووده کانیان ههم له رووی زمانی هۆنینهوهیان و ههم وه ک ئهو کیشانهی که له سهریان هۆنراونەتەوە، ھەر تەواو خۆمالىن و ھىچ بۆن و بەرامەيەكى بىڭانەيان پىوە دىار نىيە. دەكرىت تىكستەكانى يارسان بكريّنه سەرچاوه بۆ ئەودالبوون بە دواي پێشينەي ئەدەبىو عيرفانى كوردىماندا و بە دلّنياييەوە كەلك و بايەخى خۆيان ھەيە؛ چوونكە ھەر ھىچ نەبىت يىنشىنەيەكى ١٢٠٠ سالەيى و بگرە زياترىشمان لەم بواره دا به دهسته وه ده دهن. دياره ئيمه ي كورد لهبه ر ئه و بارودو خه نالهبارانه ي له سايه ي داگير كاري و جهنگ و لەشكر كيشى بەردەوام بەسەرماندا سەپينراون، تيكستى ھاوسەردەمى تيكستەكانى يارسانمان نيين؛ ئەگەر ههشبن تا ئيستا نه کهوتوونه ته روو. پيده چيت زوربهيان فهوتابن، يان له پهنا و پهستوي کهلاوه رووخاوه کانماندا بووبن به ژیر تهپوتوزی زهمانهوه و تا ئیستا دهرنههینراون و ئهو تهپوتوزهیان نهته کینراوه. ئەم بابەتە ھەولايكى دلسۆزانەيە بۆ گەرانەوە بۆ تىكستى خۆمالى لە پىناو باشتر ناسىنى خۆمان وەك گەلىكى خاوەن تايبەتمەندى كولتوورى.

وشىهسىەرەكىيەكان: يارسان، شىعرى كوردى، سروود، سەرسپاردن، جەمبەستن.

* نووسەر و لێكۆلەر.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

دەسىپك:

ری و رچهی یارسان، ری و رچهیه کی دینی کوردییه و پهیره وکارانی له کوردستاندا زورن؛ به لام تا ئیستاش بهد حالی بوون و تینه گهیشتنیکی زور له لایهن خه لکان به گشتی و تهنانه ت لای ژماره یه کی زور له نووسهران و رۆشنبیرانی کوردموه سهبارهت بهم رێ و رچهیه ههیه. من لهم بابهتهدا نامهوێ داکوٚکی نارهوا له شويّن كەوتوانى ريّ و رچەكە و ئەدەبەكەيان بكەم؛ بەلگوو مەبەستمە بليّم لە دوو تويّى تيكستەكانياندا سامانیکی گهورهی ئهده بی و عیرفانیمان پاریزراوه؛ ههروهها چهندین بابهتی میژوویی و هونهریش به شيّوه يه ک له شيّوه کان قسهيان ليّوه کراوه. ئهو بابه تانه له ئهودالّ بوون به دواي پيشينهي کولتووريماندا سهنگ و قورسایی خوّیان ههیه. به بقه زانینیان زیانیکی زوّرمان بیده گهیهنیّت و ناموّ بوونیکی گهوره لهو پیّشینه یه بهرههم دههیّنیّت. بهپیّچهوانهشهوه، بایهخ پیّدانیان بهرچاو و روونی دههیّنیّته گوریّ و کاریگهری زۆرى لە ناساندنى ناسنامەي نەتەوەپىماندا دەبێت. بۆيە ئومێدەوارم ئەم ھەوللە وەک نيەتپاکى ئێمە بەرامبەر به کولتووری کوردی وهربگیریت، نه وه ک شتیکی تر.

سروود، یان شیعر:

سرووده پیرۆزهکانی یارسان ههموویان به زمانی شیعر و به کیّشی خوّمالی نووسراون. لـه بـهر ئهوهشـه بـه سروود ناو دەھێنرێن، چوونکه له «جەم» ٔ ۵ پیرۆزه کانیاندا له لایەن جەمنشینانەوە لـ ۵ سـەر ئـاوازی تــەمبوور و به شیّوه ی سروود و گورانی دهیانچرن، دیاره ههر شیعریکیش له سهر ناوازی موزیک و به ریتمیّکی موزیکی خوێندرايهوه، ئيتر وهک سروود، يان گۆراني سهير دهکرێت. هاوکات چهندين پهخشاني دينيشيان هـهن کـه بهلایانهوه پیروزی گهورهان ههیه. من لهم بابهتهدا مهبهستم قسه کردنه سهباره ت به ههندیک له سرووده کان، ههروه ک وتیشم به زمانی شیعر نووسراون، بۆپه باشتر واپه له پێناسهی شیعرهوه دهست پێبکەم.

ييناسهي شيعر:

شتیکی ناشکرایه ژماره یه کی زور له «بیریاران، شاعیران، فهیله سووفان، ره خنه گران» له سهردهمه جياجياكاندا ههريهكهيان له ديدي خوّيانهوه ييّناسهي شيعريان كردووه. من له ييّناسـهكهي «ئيفلاتـوون»هوه دەست پێدەكەم. ھەڵوێستى ناوبراو دەرھەق بە شيعر لەسـەر بناغـەي «تيـۆرى نموونـﻪكان» (نظريـﻪ المثـل) دامەزراوە، لەسەر رۆشنايى ئەم تيۆرەش سى جيهان بۆ زانيارى ئادەمىزاد بەم شيوەيە ديارى كراون:

ٔ - جهم: ههندیّک کهس تا ئیستاش پیّیانوایه جهم له بنهرهتدا وشهیه کی عهرهبییه و له «جمع» ووه هاتووه. له راستیدا

جهم وشهيه کي ئاوێستاييه به واتاي کۆبوونهوه هاتووه. له شار ەزوور و ههورامانيشدا به ههمان واتا به کار دێت؛ بۆ وێنه دەوترێ ههموویان جهمن؛ یان دموتری ئهو ئهقالی تهواو جهمه. جهم وه ک ناوی کهسی له زوّربهی ئهو بهرهامانهدا که باسی میّژووی ژیانی «بیّشدادی و کیانی»یهکان دهکهن، له جیاتی ناوی «جهمشید» هاتووه و ههروهها «جهم» لای هیندییه کوّنهکان یه کیکه له خواوهنده کانی خواردنهوه.

۱ - جیهانی ئایدیا: بارهگای نموونهی بهرزی راستی ههموو شته کانه.

۲- جیهانی ههستپیکراو: شانوّی ههموو شتیکی مادییه و ئادهمیزاد بهیه کیّک، یان زیاتر له پینج ههسته کهی ههستی ییّده کات و لیّی تیّده گات.

۳-جیهانی سیّبهر: ئـهم جیهانـه هونهرمهنـده کان و ههسـتیاره کان بـههوّی هونـهره جوانه کانیانـهوه دروستیده کهن.

لهبهر تیشکی ئهم سی جیهانه، ئیفلاتوون پیناسهی شیعری بهم شیّوهیه کردووه:

شیعر، بریتییه له لاسای کردنهوهی شته کانی جیهانی ههستپیّکراو. ههستیار له هوّنینهوهیدا تـهنها لاسـایی ئهو شتانه ده کاتهوه (حهسهن عهزیز، ۱۹۸۳).

ئەرستۆش لەپنناسەى شىعردا بـ پروالـ بەت شـوێن پێـى ئىفلاتـوونى مامۆسـتاى ھەلـگرتووە و لـ پە كتـێبى بيوتىكادا (ھونەرى شيعر) وتووپەتى: شيعر لاسايى كردنەوەى سروشته ال

له قورئانی پیرۆزدا ناوی شیعر و شاعیران هاتووه، لهسهر رۆشنایی سوورهتی «الشعراء» شاعیره کان کراون به دوو دهستهوه وه ک دهفهرمیّت:

«والشعراء يتبعهم الغاوون الم تر انهم في كل واد يهيمون، وانهم يقولون مالا يفعلون، الا الذين امنوا وعملوا الصالحات وذكروا الله كثيرا وانتصروا من بعدما ضلموا وسيعلم الذين ضلموا اى منقلب ينقلبون» (قرآن، الشعرا: 22).

ژمار هیه ک له زانایان و رِه خنه گرانی دنیای ئیسلام دهربارهی شیعر و شاعیران کتیّبیان نووسیوه، لهوانه: کورِی سهلامی ئه لجهمحی - کتیّبیّکی نووسیوه به ناوی (طبقات الشعراء).

کوړی قوتهیبهی ئەلدینهوهری 7 - کتیبیکی نووسیوه به ناوی (الشعر والشعراء).

«جۆرجيو بلا»وه بلاوكراوەتەوە. سالىي ١٥٠٨ز بەيارمەتى «جيۆڤانى سكاريس» بەزمانى يۆنانى لە چاپدراوە.

^{ٔ -} لیّرهدا پیّویسته بلّیین که کتیّبی بیوتیکا له رهخنهسازی جیهانیدا رِوْلیّکی گرنگی گیّراوه و ئهوروپییهکان لهسهدهی یانزهمی زاینییهوه لهریّی کورتکردنهوهکهی فهیلهسووفی عهرهبی «ابن الرشد»هوهئهم کتیّبهیان ناسیوه، «پروّفیسوّر ههرمن» کتیّبی (بیوتیکا)ی وهرگیّراوهته سهر زمانی ئهلّمانی. ههروهها سالّی ۱٤۹۸ز له شاری ڤینیسیا بهزمانی لاتینی لهلایهن

[ٔ] کوړی قوتهیبهی ئهلدینهوهری، ناوی عهبدولا کوړی موسلمی دینهوهری سالّی ۲۱۳ک (۸۲۸ز) به پنّی ههندیّک سهرچاوه له بهغداد و به پنّی ههندیّک سهرچاوه یت سهرچاوه له دایکبووه، ههر له مندالّییهوه خراوه به بهر خویندن. له دینهوهر، بهغداد، کووفه و بهسرا خویندوویهتی. یه کنّک بووه له زانا ههره پایه بهرزه کانی سهردهمی خوّی و له دهریای زانست و ئهدهبدا مهلهوانیّکی کهم هاوتابووه، لهبهر ئهوهی کورد بووه و زوّر جار به کوردی قسمی کردووه، ناحهزانی وتوویانه کهسیّکی زهندیقه و بروای به ئاویّستا ههیه، له ماوهی ژیانیدا چهند کتیّبیّکی داناون و ناوداره کانیان ئهمانهن:

۱- المعانی - له دوانزه بهرگدایه ۲- التقضیة - له دوو بهرگدایه.۳- عیون الاخبار - له ده بهرگدایه ٤- الشعر والشعراء - له دووبهرگدایه. ٥- مشکل القران - شیکردنهوه و راقه کردنی قورئانی پیرۆزه. ۶- تاویل مختلف الحدیث ۷- المعارف ۸-ادب الکاتب ۹- عیون الاخبار ۱۰- غریب الحدیث. ههروهها چهند کتیبیکی تریش. سالی ۲۷۱ ک (۸۸٤ ز) له به غداد کوچی دوایی کردووه. بروانه کتیبی: «گهنجینهی فهرههنگ و زانست»، لاپهره ۲۷۱ -۲۷۹ نووسینی: محهمه د سالح ئیبراهیم محهمه دی. چایخانهی «مهارت - تهران».

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

قودامه كوري جهعفهر؛ كتيبيّكي نووسيوه به ناوي «نقد الشعر» (حهسهن عهزيز، ١٩٨٣: ٩٩).

لهم بواره دا «قودامه کوری جهعفهر» که یه کنک بووه له بیریاران و ره خنه گرانی ناسراوی عهره به لهم بواره ده خویدا و سالی ۳۳۷ ک (۹٤۸ ز) کوچی دوایی کردووه، له کتیبه کهیدا بهم شیوه ی خواره وه پیناسه ی شیعری کردووه: شیعر قسه کردنیکی کیش و سهرواداره و مانایه ک ده به خشیت.

«رامبۆ»ش که ههر لهسالّی ۱۸۳۷ز به مهبهستی داهیّنان و چهسپاندنی ریّبازیکی نوی له شیعردا، دهستی داوه ته بلاو کردنهوه ی بۆچوونه کانی، و توویـوتی: جیهانی شیعر جیهانیکی نویّیـه؛ هیچ پهیوهندییه کی به جیهانی بینراو و بیستراوهوه نییه. ههر لهدریژه ی دهربرینه کهیدا هاتووه: ههرچهنده بوون و واقیـع سهرچاوهن بـو ههسـتیار، بـهلام ههسـتیار لهسـهری پیّویسـته شـتیّک لـهو سـهرچاوهیه ههلـبژیّریّت کـه کهسـی تـر ههلینهبژاردبیّت.

«عهلائهدینی سهجادی» نووسیویه تی: «به لیّ هوّنراو ده زگایه که بوّ نهوه ی پیاو مانای لـه خهیال یّکی ناسـک پیّبداته وه و سوّزی خوینه ر وه کو کاره با راکیتشیّ». هوّنراوه ش چهند جوّریکه، لای فه ره نسیه کان سـیّ جـوّرن بهم ناوانه: «هوّنراوه ی شه ر و شوّر = ملحمه، شیعری گوّرانی = غنائی، شیعری لاسایی کردنه وه = تمثیلی» و همر جوّریکیان چهند لق و پوّپیکیان لیّده بیّته وه (سهجادی، ۱۹۵۲: ۱۹۵۵).

كۆنترىن تىكستى شىعرى كوردى:

سهبارهت به میژووی کونترین تیکستی شیعری کوردی د.سدیقی بوره که یی نووسیویه تی: نهوه ی روون و ناشکرایه پیش سهرهه لدانی ئیسلام هونراوه بهزمانی کوردی هونراوه تهوه و هونراوه ی کوردیش سهری به گهلیک دهرگادا کردووه. کتیبی «گاتاکان» -که به شیکه له کتیبی ناویستا - ههمووی هونراوه یه (بوره که یی: ۳۸-۳۸).

«ئـهنوهر مـایی» نووسـیویهتی: «د. بلـهج شـیّر کو لـه یاداشـته کانیدا باسـی ئـهوهی کـردووه، یـه کیّک لـه خوّرهه لاتناسان به ناوی "فلیامینوّف" له باکووری ئیّراندا بهردیّکی دهستکهوتووه دوو دیّر شـیعری لهسـهر بـووه و میژووی نووسینیان بوّ سالّی ۳۳۰پ.ز گهراوه تهوه» (مایی: ۱۹۶۱).

به پنی نووسینه کانی رهشید یاسمی و د.سه عید خانی کوردستانیش، شیعری «هۆرمزگان رمان ...» که له سهر پارچه چهرمینک نووسراوه و له «ئهشکه وتی جینشانه»ی نزیک شاری سلیمانی دوّزراوه تهوه، میژووه کهی بو زیاتر له ۱٤۰۰ سال بهر له ئیستا ده گهریته وه، کونترین تیکستی شیعری کوردییه.

من وه ک خوّم له گوندی «سهرگهت» دیر مشیعریکم بهسهر کیلیکهوه خویندوه تهوه و وینه شیم گرتووه که میژووه کهی بو ۱۲۹۸ سال لهمهو بهر ده گهریتهوه و نووسراوه:

ئەگەر مەزانى ئىنە چى مەردەن نازە ناخوونەش ئاودزش كەردەن

کهواته له ههموو حالهتیکدا ده توانین میژووی شیعری کوردی بو سهردهمیکی زور دیرینتر لهوهی تا ئیستا قسهی لیوه کراوه، دیاری بکهین.

سەرچاوەكانى شيعرى يارسان:

یه کهم: سهره نجام (سهرئه نجام)؛ ئهم کتیبه، کتیبی پیروزی یارسانه کانه. خوّیان به «که لام - که لامی خهزانه»ش ناوی ده هینن و بریتیه له شهش بهش؛ یاخود ده توانین بلیّن شهش کتیّب بهم ناوانه:

۱ - بارگه بارگه: دانهرانی ئهم بهشهی کتیبی پیرۆزی «سهرهنجام» سهرای «سان سههاکی بهرزنجی، پیر بنيامين، سەيمىر ئەحمەد، سەيمستەفا، سەيئەبولوەفا، سەيشەھابەددىن، سەيحەبىبشا، حاجى باوهیسی»، ههریهک له گهوره رابهران و عاریفان و پهیرهوه کارانی سهدهی ههشتهمی کۆچی (رێ و رهچهی پارسان»ن که زوربهیان خهانکی ناوچه جیاجیاکانی کوردستان و ژمارهیه کیشیان له دهرهوهی کوردستانهوه هاتوونه ههورامان و بوون به شویّن کهوتووی ریّ و رهچه که ههتا به پلـهی «پـیر» گهیشـتوون و چوونهتـه نـاو بازنے ی ۷۲ پیر موہ. لموانہ: «پیر مکایہ لے دمودانی، پیر نالی مـوّردیّنی، پیر شممسی عملممدار، پیر روکەنەددىن، يىر سمايەلى سىستانى، يىر قابىلى سەمەرقەندى، يىرتايەرى ئەسفەھانى، يىر كەمالىي مامۆلانى، پير راستگۆى قەرەداخى، پير تەقى شاھۆيى، پير حەيـدەرى لۆرسـتانى، پـير نـەرە بـالامۆيى، پـير ئەحمەدى لۆرستانى، يىر تاجەدىنى فارس، يىر حوسىنى كاشانى، يىر مەحموودى بەغدايى، يـير ئەولعـەزىزى بەسرایی، پیر ئیبراھیمی جاف، پیر سلیّمانی ئەردەلانی، پیر خالق ئەردەبیلی، پیر مەنسووری شۆشتەری، پیر عیسای شقاقی، پیر حهیدهر کهل مهیدانی، پیر مالیکی گۆران، پیر ناسری بهختیاری، پیر عیسای پساکانی، پیر خەلیلی موسلی، پیر جەعفەری کوردستانی، پیر ھەمزەی بیری شایی، پیر حوسینی ئەسەموللی، پیر ئەلياسى مۆرياسى، پير فەيرۆزى ھيندى، پير ئەيازى مەغرىبى، پير نگا دارتانى، پير قەمەرسەراو قوماشى، پـير تاماسپی کرمانی، پیر تهیمووری ههورامانی، پیر رهحمه تی بهمبه یی، پیر قوبادی دیّوانه، پیر کازمی كەنگاوەرى، پير دانيالى دالەھۆيى، پير سەفەرى قەلاجەيى، پير مووساى ميانـەيى، پـير سـوورە ھيندۆلـەيى، پیر سادقی مازیندهرانی، پیر نهعمهتی تهوهردار، پیر دلاوهری دهرهشیشی، پیر حهیاتی ماچینی، پیر قانوونی شامی، پیر حاتممی هممدانی، پیر محممهدی شارهزووری، پیر ناری همورامی، پیر ئیسماعیلی کـۆلانی، پـیر نازداری شیرازی، پیر نهریمانی شاهۆیی، پیر تهپاری خوراسانی، پیر عینوانی کهعبه یی، پیر ئه حمهدی گەنجەيى، يېر ئەحمەد بەرسايى، يېر نادر قەرەپاياقى، يېر ماملى مايدەشتى، يېرشالپارى ھەورامى، يېپر مه حموودی لۆرستانی، پیر نه جمه دینی فارسی، پیر نه قی تووکانی، پیر هاشمی رهژهوی، پیر میّردی هۆردىنى، يىر بابا غەيبى هاوارى، يىر فەتالى سەحنەيى، يىر عەزىزى هوانە، يىر رۆستەمى سو» (سـەرەنجام: .(٣1-٣٢

۲-دەورەی هەفتەوانه (=حەوتەوانه): ئەم بەشەی سەرەنجام بریتیه لـه سـروودی دە برگـهیی، لـه لایـهن ژمارەیهک له رابەران و پیرانی یارسانەوه؛ لەوانه: «سانسـههاکی بـهرزنجی، پـیر بنیـامین، خەلیفـه عـهزیزی سلیّمانی، خەلیفه محەممەد، خەلیفه شاشا، خەلیفه شەهابەددین، خەلیفه باپیر، خەلیفه ئەمیر، خەلیفه جـهبار، داودی کۆسوار، پیر مووسای دەفتەردار، خاتوو رەمزبار، شا ئیبراهیمی ئیّوەت= مەلەک گـهیار، یـار زەردەبـام=

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

باوا یادگار، سهیمیر ئهحمهد، سهی باوه یسی، سهی حهبیب شا، سهی مستهفا، سهی ئهبولوه فا» و له سهده کانی حهوتهم و ههشتهمی کوچیدا هوّنراونه تهوه (سهره نجام: ۱۸۸).

۳-گلیم و کول: یه کیکه له مه تنه مه عریفییه کانی سه ده ی هه شته می کوچی له لایهن هه ریه ک له «سان سه هاکی به رزنجی، پیر بنیامین، داودی کوسوار، سه ی میر نه حمه د، سه ی مستفا، سه ی محممه دی شاره زووری، سه ی نه بولوه فا، سه ی شه هابه ددین، سه ی حهبیب شا، حاجی باوه یسی »یه وه هونراوه ته وه (سه ره نجام: ۳۱۰).

3-دەورەى چلتەن: سروودەكانى ئەم بەشەش لە لايەن بازنەى چلتەن و ژمارەيـەك لـه گـەورە عاريفـانى يارسانى سەدەى ھەشتەمى كۆچىيەوە ھۆنراونەتەوە؛ لەوانە: «سانسـەھاكى بـەرزنجى، پـير بنيـامين، داودى كۆسوار، پير مووساى دەفتەردار، رەمزبار، مستەفا دەودانى، يار زەردەبان= باوا يادگـار، رۆجيـار= شـائيبراھيمى ئيوەت) (دەورەى چلتەن:٣٩١).

۵-دهورهی عابدینی جاف (عابدینی باشچاوهش): ئهم بهشه بریتییه له ۳۱ بهند و بیّجگه له بابهتی دینی چهندین باسوخواسی سهبارهت به کشتیاری و شیّوازی بهرههمهیّنانی ئهو سهردهمه، سهبارهت به پیکهاتهی کوّمه لایهتی تیره کان و ناوه کانیان لهوانه: «لوړ، لهک، لوّلوّ، جاف، گوّران» به شیعر قسهوباس کراون. ههروهها باسی گیای پیروّزی «هوم» (hauma) -که له ناو کوردهواریدا «سووم»ی پیّدهوتریّت - کراوه، ههروهها ناوی شاری «هوّرمزگان» کی تیّدا هاتووه (ههمان سهرچاوه: ٤٩٣).

۲-ورده سهرهنجام (کورتهی سهرهنجام): لهم بهشهدا باسی ههندیک بنهما و باو و برهوی دینی کراوه؛
 لهوانه: «سهرسپاردن، جهم و جهمخانه، روّژوو، قوربانی کردن، بههاوسهر بوون، ناونانی مندال، باو و برهوی خوّشتن، مردوو شتن، نزای مردوو شتن و هتد» به شیّوهی شیعر و سروودی دینی کراون (ههمان: ۵۵۸-۵۵۲).

لیّره دا پیّویسته بلّین، یه کهم: ههموو به شه کانی سهره نجام به شیّوه زمانی «ماچۆ» نووسراون. ته نها «دهورهی عابدینی جاف» نهبیّت که به شیّوازی قسه کردنی جافه کانی ده شت و بناری ناوچه ی شاره زوور هونراوه ته وه مهوراهی جافی» ناوی هاتووه. هونراوه ته مهرواهی سهرچاوه کاندا به «ههوراهی جافی» ناوی هاتووه. خویندنه وه ی رابه ره دینییه کانی یارسانه و به و که سه شده و تریت «که لام خوین».

جلد اول» لاپهره ۷۰ نووسینی «عهبدولعهزیمی رهزائی».

سهبارهت به گیای (هوم) به پنی سهرچاوه کان کاری خولقاندنی تهنی «زهردهشت» به دوو «یهزد» سپیردراوه بهناوه کانی «نهمرداد» (یهزدی ناو) و «خورداد» (یهزدی گیاکان). نهم دوو یهزده پاش نهوه ی کاری خویان له ناسماندا تهواو کردووه باریونه ته سهرزهوی. تهنی زهردهشتیان لهناو ره گی گیادا چهقاندووه، پاش نهوه ی نهو گیایه رواوه «پوروشهسپ» ی باو کی زهردهشت بهرپنمایی «نهمرداد و خورداد» شهش مانگای خوی بردوته دهشت بهمهبهستی لهوه راندنیان. کاتیک مانگاکان لهو گیایهیان خواردووه گوانه کانیان پربوون له شیر. «دهغدوّ» ی هاوسهری پورشهسپ مانگاکانی دوّشیون و هاوسهره کهشی له گیای «هوم» (Hauma) که پیشتر بردوویه تیه مالهوه و روّحی زهردهشتی تیداجیّگیر کراوه و شیکردوّتهوه، وهراندویه تیه شیره کهوه و له گهل دهغدو لییانخواردوّتهوه، پاش ماوه یهک زهردهشت له دایکبوه، بروانه کتیبی «تاریخ دههزار ساله ایران، شیره کهوه و له گهل دهغدوّ لییانخواردوّتهوه، پاش ماوه یهک

آ - شاری هۆرمزگان، یه کیک بووه له شاره گهوره و قهرهبالغه کانی شارهزوور و چهند ئاته شگهیه کی تیدابووه. له کاتی له شکر کیشی ئیسلامدا به تهواوی ویرانکراوه. به پنی کتیبی سهره نجام له نزیک «موان»ی ئیستادا بووه.

```
دووهم: ئەو كتيبانەي بە دەورە ناو دەھينرين، وەك:
```

۱ -دەورەي بالوولى مايى (بالوولى ماھى).

۲ -دەورەي باوا سەرھەنگى دەودانى.

۳-دەورەي شاخۆشين (موبارەك شاي لۆرستاني).

٤ -دەورەي باوا ناووسى جاف.

٥ -دەورەي باوا جەلىل.

٦-دهور مي داميار .

٧-دەورەي شاوەيقولى قرمزي.

۸-دەورەي پير عالى.

سيههم - ئهو كتيبانهي به ناوي كهلامي نووسهره كانيانهوه ناودهبرين وهك:

١ - كەلامى سەي خامۆش.

۲-کەلامى پەرديوەرى ٔ.

٣-كەلامى شاتەيموورى بانيارانى.

٥ -كەلامى جەناب.

٦-كەلامى قالىد.

٧-كەلامى موجرم".

٨-كەلامى خان ئەلماس.

٩-كەلامى ئىلبەكى جاف.

۱۰ - كەلامى حەيدەرى.

۱۱-کەلامى نەورۆز (دەرويش نەورۆزى سۆرانى).

١١ - كەلامى دەرويش ئاجاق.

ئهم که لامانه ههموویان به شیّوه زمانی «ماچۆ» نووسراون و شیوازی نووسینی زوّربهشیان شیّوه ی ئاخاوتنی کوّنی خه لکی ههورامانه. تهنها که لامی دهرویّش ئاجاق نهبیّت که به زمانی تورکی نووسراوه.

چوارهم - ئەو كتيبانەي لاي يارسانەكان بە «دەفتەر» ناو دەبريّن؛ وەك:

ٔ - ئەم كتێبە بە «دەفتەرى دەورەى زولال»يش ناوى ھاتووە.

[ٔ] له گوندی «چناری کوکوّیی» سهر به قهزای ههلّهبجهی شههید ئهشکهوتیّک ههیه پیّیدهوتریّت ئهشکهوتی زولفهقار. ئهم ئهشکهوته له کانی ناو دیّکهوه و بهشیّوهیه کی نهیّنی ئاوی بوّ راکیّشراوه. دهوتریّت شویّنی کوّبوونهوه دینییه کانی ئهم زولفهقاره بووه.

⁻ موجرم، نازناوی شیعری "حاجی نیعمه تولای جهیحوون ئاوایی"یه.

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

- ۱- دەفتەرى شندروێ.
 - ۲- دەفتەرى ساوا.
- ۳- دەفتەرى دىوانە گەورەي پەرديوەرى.
 - **٤-** دەفتەرى رمووزى يارسان ^۱.
 - ٥- دەڧتەرى گەواھى غولامان.

پنجهم - ئهو کتیبانهی له لایهن ژمارهیه ک له نووسهران و روّشنبیرانی یارسانهوه نووسراون وه ک:

- ۱- سروودی دینی یارسان خاوهنی ئهم کتیبه (ماشه لا سووری) خوّی وه ک نووسه ر و وه رگیّری کتیبه که ناودهبات.
- ۲- شاهنامهی حهقیقهت (حق الحقایق): ئهم کتیبه بریتییه له ۱۱۱۱۷ (یانزه هاهزار و ساهدو حهقده) دیره شیعر به زمانی فارسی. نووسهره کهی «حاجی نیعمه تولای جهیحوون ئاوایی»یه. ناوبراو یاه کیک بووه له ناودارانی گهورهی یارسان و بهریبهریکی دینی لهقه لهم دهدریت (مکری، ۱۳٦٦). هاهرهها چهندین کتیبی تریش.

کاریگەری شیعری یارسان له ئەدەبی کوردیدا:

ئه گەرچى لىرە و لەوى ناوى چەند شاعرىك دەھىنىرىت (وەك: عەلى تەرمۆكى، عەلى حـەرىرى) كـە گوايــا لە سەدەى دەيەم و يانزەيەمى زاينىدا ژياون، بەلام ئەم زاتانــه هــيچ ســامانىكى شــيعرى لــه شـوىنىان بــەجى نەماوە. ئەوەى تا ئىستا كەوتبىتە بەردەست، شىعرەكانى يارســانن كــه مىنژووەكــەيان بــۆ ناوەراســتى ســەدەى دووەمى كۆچى دەگەرىنتەوە و يەكەم كەسىش لەم بوارەدا «بالوولى ماهى»يــه. بەلــگەكانىش دلــنيايى دەدەن كە شاعيرانى كورد، ھەر لە سەدەى دووەمى كۆچىيەوە ھەتا سەدەى پىنجەمى كۆچى، زۆربــەيان لەســەر رى و رەچەى يارسان بوون. بەشىزەيەكى سەرەكىش بەدوو دەستەوە بەم شىزەيە دابەش بوون:

دەستەي يەكەم: رابەران و پيرانى يارسان.

دەستەي دووھەم : شوين كەوتوانى رابەران و پيرانى يارسان.

ئهمانهش ژمارهیان تهواو زوّره، بهرههمه شیعریه کانیان له کتیبی پیروّزی «سهرهنجام» و له کتیبه دینییه کانی تری هه لگرانی ریّ و رچهی یارساندا بلاو کراونه تهوه، من لیّره دا ته نها ناویان ده هیّنم، ئهمه شناوی ژمارهیه ک له عاریف و شاعیره کانی هه لگرانی ریّ و ره چهی یارسانه:

بالوولی ماهی، باوا لوړهی لوړستانی، باوا رهجهبی لوړستانی، باوا حاتهمی لوړستانی، باوا نجـوومی لوړستانی، باوا سهرههنگی دهودانی، باوا قهیسهری ههورامی، باوا سرنجی کهلاتی، باوا گهرچکی هـهورامی، دایـه تـهوریزی ههورامی، موباره کشا (شاخوّشیّنی لوړستانی)، جهلاله خانمی لوړستانی، بابا تایهری ههمهدانی، فاتمـه لـوړهی

^{ٔ -} لهشویْنیّکی تری ئهم کتیّبه و له بابهتی «ئایا یارسانه کان نولّهیرین» سهبارهت به دامهزریّنهری ئهم ریّبازه "محهممهدی کورِی نولّهیر" قهسهوباسمان ههیه.

گۆران ، لزا خانمی جاف، کاکه ر دائی لورستانی، سولتان چهلهبی، باوا بوزورگی لورستانی، باوا هندوّی ههورامی، باوا ناوسی جاف، دایه خهزانی سهرگهتی، قازی نهبی سهرگهتی، سانسههاکی بهرزنجی، خاتوو دایراکی ر هزبار، شائیبراهیمی ئیوهت، باوا یادگار، عابدینی جاف، نهرگز خانمی شارهزووری، شاوهیسقولی، خاتوون ر هزبانووی دهرزیانی، کاکه عهرهبی ههورامی، کاکه رهحمانی دهرزیانی، کاکه پیرهی دهرزیانی، عالی قهلهندهر، ههروهها ۷۲ پیر و خهلیفه کانی یارسان وه ک: خهلیفه ئهمیر، خهلیفه جهرار، خهلیفه محهمهده خهلیفه شههابوددین، خهلیفه عهزیزی سلیمانی، خهلیفه باییر، خهلیفه شاشا.

گرنگترین کاریگهریه کانی شیعری یارسان له ئهده بی کوردیدا ده توانریت لهم خالانه دا پیزبه ند بکرین:

۱- دیاری کردنی میژووی شیعری دیّرین و به جیّ ماوی کوردی به نیـوهی یه کـهمی سـهدهی دووهـهمی کوّچی.

۲- پاراستنی ناو و نازناو و بهرههمی ژمارهیه کی زور له شاعیرانی کورد بو ماوهی زیاتر له ههزار سال.

۳- بهرههم هیّنانی سامانیّکی گهورهی عیرفانی کوردی که بهداخهوه نیّستاشی له گهلّدا بیّت زوّربهی روّشنبیرانی کورد پیّی ناموّن، ههر بوّ نموونه باس وخواس سهبارهت به «وحدة الوجود».

3- گیرانهوهی کوّمه لیّک بابه تی میّژوویی له رِیّی شیعرهوه؛ وه ک باس و خواس سهباره ت به «هوشه نگ و جهمشید و فهرهیدوونی پیّشدادی، کهیقوباد و کهیکاوس و کیخوسرهوی کهیانی، توّفانه کهی حهزره تی نووح، حهزره تی مهسیح، حهزره تی محهمه د» (دروودی خودایان لهسهربیّت). ههروه ها باسی شاری هورمزگان و شاری شاره زوور و هند (بهشی بارگه بارگه: ۲۸-۳۸). ئهم بابه تانه ش توانای شاعیرانی کوردی یارسان له خستنه رووی بابه ته میژووییه کاندا ده سهلمیّنن.

سروود و پهخشانه پيرۆزهكانى يارسان:

سهرچاوه و تیکسته پیروزه کانی یارسان زورن. پیشتر ناماژهم به ناوه کانیان داوه و ناچمهوه سهر نه و باسه. به لام لیره دا به پیویستی ده زانم باس لهوه بکهم، نه گهر که سیک بیه ویت ههرچی زانیاری ناو نه و ههموو تیکستانه ههیه بخاته روو، به دلنیاییه وه همموو تهمه نی به شی نه و کاره ناکات و ناتوانیت نه نجامی بدات؛ چوونکه له لایه کهوه «وهده ست خستنی گشت سهرچاوه و تیکسته کان، لیکدانه وه و شیکردنه وه و و و قیکردنه و و شیکردنه و و آزانه به لایه کی تو و گرانه، له لایه کی تریشه وه، نه و که سه پیویسته ده زگایه کی چاپ کردنی له به دهستدا بیت؛ چوونکه سهره رای نهوه ی سهرچاوه و تیکسته کان زورن، هاو کات دووباره بوونه و میه و زوریان تیکستدا دووباره بوونه و میه به شیوه یه شیوه یه شیوه کی ته واو جیاواز له تیدایه که سهباره ت به ههند یک بابه ده گاته راده ی جوینه وه و زانیاری وا هه یه به شیوه یه کی ته واو جیاواز له یه کتر له چهندین تیکستدا دووباره بووه تهوه.

_

^{ٔ - «}سیسل جوّن ئیّدموّندز» پیّیوایه ئهم خانمـه هـهمان «بـیبی فاتمـه»یـه کـه دایکـی «بابـا تایـهری ههمـهدانی» بـووه (ئیّدموّندز:۱۷۰۰).

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

دیمهوه سهر ئهوهی ئهو سهرچاوه و تیکستانهی لای منن، ئهگهرچی زوّر شتیان سهبارهت به پی و پچهی یارسان تیدان، به لام له پرووی بابه تی «فقهی»یه وه لاوازن و شتیکی وههایان تیدا نییه که تینوویه تی بشکینیت. ههر ئهوهش وای کردووه که من له نووسینه کانمدا وه ک پی و پچهیه کی دینی ناوی یارسان دههینم، نه ک وه ک دین. چوونکه که باس له دین ده کریت پیویسته ئهو دینه خاوهنی بابهتی «فقهی» بیت، به تایبهت ئهو بابهتانهی که به ژیانی کومه ل له هموو پروه کانیهوه و پهیوهندی له ناو تاکه کانیدا پهیوهستن؛ نوه ک بابهتی میژوویی، سروودی دینی، نوا و پاپانهو، سایه ستایشی رابهران و گهوره پیاوانی دینه که، شوینی پیروّز و هدد».

ئەو سروودانەي مەبەستمە لەم بابەتەدا قسەيان ليوەو بكەم:

۱ - سروودی چۆنییەتی درووست بوونی دونیا:

ئهم سـرووده لـه لايـهن «خـان ئه لماسـی لۆرسـتانی»يـهوه هۆنراوه تـهوه. نـاوبراو کـوری محهممهدبـه گی لۆرسـتانييه و سالّی ۱۰۷۲ک له لۆرسـتان له دایک بووه و دانهری یـهکێک لـه کهلامـهکانی یارسـانه بـه نـاوی «کهلامی خان ئه لماس».

خانئەلماسى لۆرستانى پايەيەكى گەورەى لاى يارسانەكان ھەيە، ھەر بۆنموونـە «زولفـەقارى گـۆران» لـە دۆرە شيعرىكدا وتوويەتى:

جه سهنهی ههزار سهد و سی و ههشت خان ئه لماس لوا ئو دلی به ههشت

لهم سروودهدا تیّروانینی یارسانه کان بوّ درووست بوونی دونیا خراوه ته روو: یارسانه کان ده لیّن لـه سـه ره تاوه هیچ شتیّک نهبووه. «مهولا» (خودا) دور بووه لـه نـاو ده ریـا. لـه گیّرژاوی ده ریـاوه هاتوّتـه ده رهوه و دونیـای هیناوه ته دی و ناوی خوّی ناوه «خاوهنگار». عه رش و کورسی درووست کردووه و ۷۲ هه زار سـال لـه کـه ناری ده ریا به ته نها بووه. پاشان «جوبر هئیل»ی درووست کردووه بـو هامرازی خـوی. ئینجـا فریشـته کانی تـری درووست کردووه وه ک: ئیزرائیل، میکایل، ئیسرافیل. کاتیّک که ویستوویه تی مروّق درووست بکـات فـه رمانی داوه به فریشته کان خوّلی کیّوی «سه ره ندیل»ی بو بهیّنن؛ ئیزرائیل خوّله کهی هیّناوه و شیّلاویانه تا بـووه بـه هه ویر؛ ئینجا له شیّوه ی مه ولا عه لیـدا قالب داریّرژاوه و خاوه ندگار (خوا) له ته نی مـه ولا عه لیـدا خـوّی ئاشـکرا کردووه. فریشته کان ههموویان کرنووشیان بوّبردووه. سرووده که بریتیه له ۳۱ دیّر، ئه مانـه ی خـواره وه چه نـد دیر یکن لیّی:

تهحقیق بزانان مهعلووم بوّ لیّتان نهئهرش بی نه فهرش، جیهان دهریا بی قه دورِ بهر ئاما، جیهان کهرد مههیا عهرش و قورش و فهرش، ئهوسا دا قهرار نهرووی دهلیاقه چوّگان بازی کهرد

حهفت دوونهن بهیان بوّقاچان پیّتان ئهوسا نهلهو بی، نه ئاریا بی مهولا قه دور بی دور قه تهی دهریا ناو قیّش نیا، قه خاقهنگار ههفتاد ههزار سال تاک و تهنیاو فهرد تا بی قه هامراز خالقی جهلیل ئاسمان و زهمین ئهوسا دا قهرار نه خاکی بیسات سازا جیبرائیل ئەقەل ئیجادکەرد چوار مەلەک ھەر چوار

۲- سروودی سهر سپاردن:

سهر سپاردن یه کیکه له بنهما دینییه سهره کییه کانی ری و رچهی یارسان و بریتییه له پهیوه ندی به ستنی نیّوان که سیّکی یارسان و دوو پیّشهوای دینی. ئه و پهیوه ندییه دوو لقه، لقیّکی به «پیر» و ئهویان به «دهلیل»هوه. بوّنموونه خودی سان سههاک پیره کهی بنیامین (پیرخدری شاهوّ) و دهلیله که شی «داود» بووه. له ریّ و رهسمی سهر سپاردندا ئهم شتانه ئاماده ده کریّن:

که له شیریک به و مهرجه ی تهمه نی له شه ش مانگ که متر نه بیت، له گه ل نیو مه ن برنج و چاره کیک روّنی ناژه ل به نییه تی «سان سه هاک»؛ یه ک گویز به نییه تی «پیر بنیامین»؛ دوو جامی گهوره ئاو به نییه تی شائیبراهیم؛ که و سه ک چرا به نییه تی داوود؛ چه قو به نییه تی «مسته فا ده و دانی»؛ شیرینی به نییه تی شائیبراهیم؛ سکه به نییه تی سه ی محهمه دی گهوره سوار.

که له شیر و برنجه که لیده نرین له جهمخانه پیر و ده لیلیش ناماده دهبن و سهر سپاردنه که به جی ده هینریت. پاش نهوه نیتر ژن و ژنخوازی له نیوان سهر سپیره که و پیر و ده لیله که دا نامینیت. چوونکه وه کو کوری خویان سهیری ده کهن. سرووده که بریتییه له ۱۵دیر له خواره وه چهند دیریکیان ده نووسینه وه:

تاسهر نهسپارین کهرده قه لاقی نهسوجده قه دهست خهلیفه و خادم نه پرژی حیساب قه شومار نییهن جهم چلانه بنیام ساقییهن تهگبیرچی باطن بنیامیینی پیر تاقهرد ئهو جهم پهری سهرئهنجام نیازش زات بی چهار کهس دهرههم (سروودی: ٤).

گاقی بی گاقان بی گاقان گاقی همر سهری نهلهو ئهو حوزوری جهم بی شک ئهو سهره قه تومار نییهن تومار پیر موسا قه لهم باقییهن رهبهر داقدهن دهسی دامانگیر جوز نه کهژنیژ نه عهرهق بنیام جهم نهدلی جهوز جهوز نه دلی جهم

لهم سروودهدا گهورهیی سهر سپاردن لای یارسانه کان دهر ده کهویّت؛ سرووده که باس لـهوه ده کـات چـۆن «گا» به بیّ گاوان بلاو و پهرتهوازه دهبنهوه، یارسانه کانیش ئه گهر سهر نهسپیّرن، به هـهمان شـیّوهیان لیّـدیّت. ههر سهریّک (کهسیّک) له ناو جهم ئاماده نهبیّت و کرنووش بوّ خهلیفه و خادهم نهبات، بـی گومـان ئـهو سـهره (کهسه) له ناو یارساندا توّمار نییـه و لـه روّژی لیّپرسـینهوهدا بـه یارسـان ناژمیّردریّـت. لـهم سـروودهدا نـاوی فریشته کانی سانسههاک هیّنراوه و ئهر که کانیان بهم شیّوهیه خراونه ته روو: پیر موسا: دهفتهردار؛ داود: رابـهر؛ بنیامینیش پیری خاوهن تهدبیری «باطنی»یه.

۳- سروودی ستایشی حهزرهتی عهلی کوړی ئهبیتالیب:

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

سهرهتا پیّویسته کهمیّک له سهر کهسیّتی حهزرهتی عهلی کوری ئهبیتالیب بوهستین. ئاشکرایه کهسیّتی ئهم زاته دوو لایهنی ههیه: یه کهمیان لایهنی میّژوویی و دووههمیشیان لایهنی روّحی. ئهوهی پهیوهسته به لایهنه میّژووییه کهوه، کهم تا زوّر له سهرچاوه و کتیّبه میّژوویی و دینییه کانی دونیای ئیسلامدا باسی لیّوه کراوه و تا ئاستیّکی باش بوّ خهلّک ئاشکرایه. به لام ئهوهیان پهیوهسته به لایهنه روّحیه کهوه، چهندین شتی تیکهل کراوه و ههندیّک جار ئهو شتانه لیّکدانهوه کی ئهفسانه بیان بو کراوه. ههر لیّرهوه ده توانین لایهنی یه کهمی کهسیّتی ئهم زاته به لایهنی گشتی و لایهنی دووههمیشی به لایهنی تاییهت ناو ببهین. سهبارهت به لایهنه گشتیه کهی میژووی ژیانی روون و ئاشکرایه و کورته کهی بهم شیّوهیه:

۱- سالی ۲۰۱ ز، واته سی سال پاش له دایکبوونی حهزرهتی پیغهمبهری ئیسلام(د.خ) له دایک بووه.

۲- رۆژى دووههمى هاتنى سرووش بۆ حەزرەتىپىغەمبەر (د.خ) و لە تەمـەنى دە سالّـيدا، پاش حـەزرەتى خەدىجەى ھاوسەرى پىغەمبەر چووەت سـەر دىنى پـيرۆزى ئىسـلام و پىشـترىش هـەرگىز بـتپەرسـتى نەكردووه.

۳- نزیکترین کهس بووه به حهزرهتی پیغهمبهر (د.خ) له لایهکهوه کوری مامی و لـه لایـهکی تـرهوه زاوای بووه، هاوکات پیغهمبهر پهروهردهی کردووه.

٤- وهچهي حهزرهتي پيغهمبهر (د.خ) لهسهر رووي زهوي له ريي حهزرهتيعهلييه ماوهتهوه.

۵- له سهردهمی ژیانی حهزرهتی پیغهمبهردا(د.خ) ئالای ئیسلام له جهنگ و غهزهواته کاندا حهزرهتی عهلی هه لیگرتووه و لهو کاتانه شدا حهزرهتی پیغهمبهر(د.خ) ئاماده نهبووبیّت، لهناو خانهواده کهیاندا عهلی جیّگرتووه ته وه.

٦- نزیکی حهزرهتی عهلی له حهزرهتی پیغهمبهرهوه(د.خ) هاوشیوهی نزیکی هاروون بووه بو حهزرهتی مووسا.

۷-بهدهر له پهیوهندی خزمایهتی، چهندین به لگه سهبارهت به نزیکی ئهم دوو زاته ههن، وه ک ئهوه ی که پیخهمبهری گهوره ی موسلمانان فهرموویهتی: «انا مدینة العلم وعلی بابها: من شاری زانستم و عهلیش قاپییه کهیهتی». ههروه ها له شویننیکی تردا فهرموویهتی: «من کنت مولاه فعلیا مولاه: ئهوه ی من سهرو کیم عهلیش سهروکیهتی».

۸- حەزرەتى عەلى كورى ئەبى تالىب لە خوداپەرستى، دادوەرى، ئازايەتى و بى فيزىدا كەم نموونە بووە و
 پاش خۆى بىجگە لە حەوت درھەم، ھىچ سامانىكى لە شوين بەجى نەماوە (شبيبى،١٣٥٣: ٧٠-٦٩).

تا ئیره سهبارهت به لایهنی گشتی کهسیّتی حهزرهتی عهلی شتیکمان روون کردهوه، به لام سهبارهت به لایهنی تایبهت، پیویستی به زیاتر قسه کردن ههیه. شتیکی ناشکرایه به دریژایی میژووی کوّن، نهو کهسانهی که پهیوهندی پتهو و راسته و خوّیان به خه لگهوه ههبووه و تا راده یه کیش سهر چاوه ی بریار و ده سه لات بوون، ئیتر نهو ده سه لاته که گوره ده سه لاتیکی زهمه نی بووبیت کهم تا زوّر، راز و سهر گوره شته ی نه نهنی دراوه ته پالیان. لهم بواره شدا حه زره تی عهلی کوری نه بی تالیب یه کیک بووه له و که سانه له دونیای

ئیسلامدا چهندین ئهفسانهی جۆراوجۆر و له دهیان قهبیله و قوماش دراونهته پالّی. پیّش ئـهوهی بچینـه سـهر چهند رازیّک لهوانه پیّویسته قسه لهوه بکـهین «سـۆفیگهری ئیسلامی» سـێ زنجـیرهی ههیـه و هـهر سـێ زنجـیرهکهش دهست بهدهست دهگهنهوه سهر پیخهمبهری گهورهی ئیسلام. زنجـیرهی یهکـهمی «زنجـیرهی ئالتوون (زنجیرهی ئالیبهیت) به واته زنجیرهی نهوهکانی حهزرهتی عهلییه.

پهیوهندی دونیای سۆفیگهری، پهیوهندییه کی راستهقینه به سهباره ت به خوشهویستی خودای گهوره و دوا قوناغیشی توانهوه به ناو ئهو خوشهویستیه و گهیشتنه به پایه ی «بهقای دوای فهنا». حهزره تی عهای سهرقافلهی ئهوانه به نووی روّحییه هوه بهم قوناغه گهیشتوون، هه روزی هی ناو زوّربه ی هه ره زوّری موسلّماناندا خوشهویستییه کی له رادهبهده روز نهم زاته ههیه. به لام بینهوه ی گهیشتبیّته راده ی به خودا له قهلهمدانی، به لام ئهوانهی زیاده روّیی له رادهبهده ریان سهباره ت به پایه ی روّحی ئهم زاته کردووه، سهدان ئه فسانه و رازیان داوه ته پالیی. رازه کان ههندیکیان له رووی روّحییه وه لیّوان لیّون له زیاده روّیی و گهیشتوونه به راده ی ئهوه ی ئهم زاته به خودا له قهلهم دراوه. خودی حهزره تی عهلی له ژیانی خوّیدا به توندی به بهرهنگاری ئهو کهسانه بووه بهم ئاکاره دا روّیشتوون. یه کیک لهوانه «عهبدوّلای کوری سهبه» بووه. زیاده روّی به پایه ی روّحی حهزره تی عهلی و به خوا زانینی له لایهن ئهو کهسانه ی به ئاکاره دا روّیشتوون، به پیی زوّربه ی سهرچاوه کان له سهرده می ژیانی خوّیدا تیوریّزه نه کراوه و تهنها له چوارچیّوه ی دهربریندا بووه. پاش کوّچی دوایی حهزره تی عهلی چهندین گرووپی توند ره و سهریان ههلاداوه که ههموویان عهلیان به خودا ناسیوه؛ لهوانه «شیعه ی نولهیری ، شیعه ی عهله وی، قورمتیه کان و هتد».

ههر له بواری ئهفسانه کاندا مینوّرسکی نووسیویهتی: عهلهوییه کورده کانی ناوچه ی دهرسیم که له زوّر شویّندا به قرلّباش ناویاندهبریّت، پنیان وایه عهلی که وه ک خودا هاتووه ته سهر زهوی، به و مهبهسته بووه کاری چاکه بکات، شیّره گهوره کهی خوّی داوه به رووسه کان و نیشانه یه کی سهوزیشی داوه به ئینگلیزه کان بوّ ئهوه ی پنکهوه تورک لهناوبهرن.

ههر لهم بواره دا باس لهوه ده کهین گوایا حهزره تی عه لی که مه سیحییه کان که سیکی پیروّزه و ده لیّن: خه لاّکی ئیسپانیا به «سان یاگوّ» ناوی ده به و هه موو خه لـکانی تـری مه سیحیش پیّیده لـیّن «سان جوّرجیو» تا پهیپه وکارانی سان یاگو ئه و خاچه ی ده یکه نه ملیان له شیّوه ی شمشیّره دوو فاقه که ی حه زره تی عه لی دایه؛ ههروه ها پهیپه وه کارانی سان جوّرجیوّش پهیکه ری حهزره تی عه لی له شیّوه ی جه نگاوه ریّکی دلیّری شیّر و رم به ده ست درووست ده کهن.

_

^{ٔ -} لهشویننیکی تری نهم کتیبه و له بابهتی «نایا یارسانه کان نولهیرین»، سهبارهت به دامهزرینهری نهم ریبازه "محهممهدی کوری نولهیر" قهسهوباسمان ههیه.

^{· -}سان ياگۆ يەكىك بووە لە ھاورېيانى حەزرەتىعىسا و سالى ٤٤ز كوژراوە. فەرەنسىيەكان پېيى دەلىين «سان جاك».

⁻سان جۆرجيۆ يەكێک بووه لە نەجيبزادەكانى رۆمى كۆن، چووەتە سەر دينى مەسيحى و سالى ٣٠٣ز كوژراوە.

بەشى چوارەم- مێژوويى وێژە

پاش ئهم چهند دیرهی سهرهوه که سهبارهت به کهسیّتی گشتی و تایبهتی حـهزرهتی عـهلی کـوری ئـهبی تالیب نووسران، دیینه سهر ئهوهی زوّربهی بوّچوونه کانی ئهوانـهی زیاده پرقیبان لـه پایـهی پوّحـی حـهزرهتی عهلیدا کردووه (وه ک شیعه کانی نولهیری، عهلهوی، ئیسماعیلی، قورمتییه کان و هتد) لـه سـهر ئـهوه کـوّکن که:

۱ -حهزرهتی عهلی کوری ئهبی تالیب کهسیّکی پیروّزه و به مور تهزا عهلی ناوی دهبهن.

۲-خودا سرووشی (وهحی) به حهزرهتی جوبرائیل داوه بۆ حهزرهتی عهلی بهیّنیّت، گوایا ئهو لیّی تیّکچـووه و داویه به حهزرهتی محهممهد(د.خ).

۳-خەلافەت پاش پێغەمبەرى گەورەى ئىسلام(د.خ) مافێكى ھەقى حەزرەتى عەلى بووە، بەلام لێـى زەوت كراوە.

4-ههریه ک له حهزره تی ئهبووبه کری سدیق، حهزره تی عومه ری کوپی خه تاب، حهزره تی عایشه ی کچی ئهبووبه کر و هاوسه ری پیغهمبه (د.خ)، له پاش له دونیا دهرچوونی پیغهمبه رهوه ههمیشه بو حهزره تی عهلی له بوسه دا بوون و نه یانه پیشتووه ههناسه یه کی ئاسووده یی هه لبکیشیت.

۵-هەندیک له دەسەلاتدارانی قورویش که هەر له سەرەتای بانگهیّشتی پیّغهمبـهرەوه(د.خ) هـهتاکوو ئازاد کردنی مه که به توندترین شیّوه دژایهتی پیّغهمبهر و دینه کهیان کردووه و پاشان به ناچـاری ئیسـلامی بـوون. پاش کوّچی دوایی پیغهمبهر(د.خ) ویستوویانه له ناو ئیسلامدا دەسەلاتی کوّنهیان زیندوو بکهنـهوه و ههمیشـه بو پاراستنی بهرژهوهندییه کانی خوّیان ههولیّان داوه، حـهزرهتی عـهلی دژی ویسـتی ئهوانـه بـووه و ههمیشـه پشت و پهنای ههژاران و نهدارانی ئیسلام بووه و ویستوویهتی باری ژیان و گوزهرانیان بـاش بکـات. لـه بـواری پشتیوانی ههژاراندا چهندین فهرموودهی بهناوبانگی ههیه، وه ک ئهوهی فهرموویهتی: «لـو کـان الفقـر رجـلا لقاتلتة بسیفی: ئه گهر ههژاری پیاویک بوایه به شمشیره کهم له گهلیدا دهجـهنگام»؛ ئهمـهش خـوّی لـه خوّیـدا هاندانی ههژارانی دونیای ئیسلام بـووه بـوّ ئـهوهی دژی سهردهسـتهکانیان راپـهرن، هاوکـات ههرهشـهیه کی هاندانی ههژارانی دونیای ئیسلام بـووه بـوّ ئـهوهی دژی سهردهسـتهکانیان راپـهرن، هاوکـات ههرهشـهیه کی جیدی بووه بوّ سهر دهسهلاتی بهرژهوهندی پاریزهکان، ههر بویه به ههموو شیّوهیهک دژایهتییان کردووه.

یارسانه کان پنیان وایه یه کهم مروّق که خودای گهوره له خوّلی کنوی سهرهندیل ئافهریده ی کردووه، عهلی کوپی ئهبی تالیبه، به لام له جهسته ی «ئادهم»دا. ئالبره دا پوّحانییه و جیسمانیه ت پنکهوه موتوربه کراون. کاتیکیش له دونیا دهرچووه روّحی چووه ته ناو خوّر و خوّر هیچ جوولهیه ک ناکات هه تا فهرمان لهم زاته وه وهرنه گریّت؛ وه ک چوّن میترائییه کان پنیان وایه خوّر خودی خودا نییه، به لکوو خودایه ک هه له ناو خوّردایه، یارسانه کانیش به هه مان ئاکاداردا ده پوّن، له م باره شه وه دیّره سروود یکیان هه یه که سه لمینه ری ئه م برخوو و ده دیّن و ده لیّن:

نه قولەي ئەلەست نامێما ميھر

ناميّما ميهر، ناميّما ميهر

ئەمانەي خوارەوەش چەند دێڕێکن لە سروودى ستايشى حەزرەتى عەلى:

بوانهم پهنای ئهوهل ئاخر يار

ئەوەل ئاخر يار ئەوەل ئاخر يار

ئۆستادى ئەزەل جە بەپ تا بە بار سەماى چوار مەلەک پەيكى پەيخام ئار قەراردا نەرووى سەما چون گۆھەر یار یه عنی مهولام ساحیب زولفه قار میعماری کهونیّن سهما سیّ و چوار یه ک لوّمه نووری وهرا نام خوّوهر

٤ - سروودي جهم و جهمبهستن:

جهم لای یارسانه کان زوّر پیروّزه و بوّ ههر مهبهستیک ببهستریّت، باو و برهوی خوّی ههیه. بوّهه هه کهرکیّکی دینییان که پیّویستی به کوّبوونه وه بیّت (وه ک: جهژن، نیاز کردن، سهرسپاردن) جهم دهبهستن. جهمیش چ وه ک نهو جیّگایه ی تیّیدا دهبهستریّت، چ وه ک کوّبوونه وه که له ههموو تیّکسته پیروّزه کانیاندا بایه خی دراوه تیّ و قسه ی لیّوه کراوه، بو نموونه: له سروودی تهلّقینی مردوودا «جهم» به پهناگه و جیّگه ی چاکان له قهلهم دراوه. وه ک لهم دیّرانه ی سروودی جهمدا هاتووه:

قیبلهی یارانهن، قیبلهی یارانهن جهم کهعبهی شهریف قیبلهی یارانهن جهم غهزهب بهخشان رهحمهت قارانهن جهم یوّرت کردار نیاز دارانهن (سووری: ۱۵۸). جهم یهعنی مهسجید یاری یارانهن

له سروودی ته لقینی مردووشدا پیروزی جهم لای یارسانه کان بهم شیوه یه خراوه ته روو:

پهناگهش ههیبهت جهم راسانهن جهم مه کانی ههق راگهی خاسانهن (سووری: ۲۰۶).

خودی سانسههاکی بهرزنجی به شیّوهیهک باسی جهمی کردووه گوایا کرِنوّشگهی یارانه و شوینی یارانی چاکهکاره. ههر کهسیّکیش لهویّدا دهستهو داویّنی ئهو بیّتهوه ئهوه له رِوّژی لیّپرسینهوهدا دیاره؛ چونکه یهکیّکه له یارانی راست.

ئەمەش دەربرينەكەي سان سەھاكى بەرزنجىيە:

ههر کهس نه جهمدا نه بیرو نهرکان وه راست بگیرو دامان سولتان ئانه حهقیقهت میرد یاریهن جه روژ حساو وه دیاریهن.

یه کهم جهمیش لای یارسانه کان ئهو جهمه بووه سان سههاک له پهردیوهردا بهستوویه تی. ههموو یارسه کانیش له سهر ئهو رایهن ههموو جهمیّک نموونه ی ههمان جهمی سان سهها که.

۵ - سروودی ستایشی «باوا یادگار» و پارانهوه لێی:

سهبارهت به له دایک بوونی باوا یادگار _رازیک ههیه که یارسانه کان به یه کیّک له پهرجووه دینییه کانی خوّیانی دهزانن، کورتهی رازه که بهم شیّوهیه:

پیر مکایه لی دهودانی پاش ئهوه ی دهبیّت به موریدی سان سههاکی بهرزنجی و سهری پیدهسپیریّت، کچیّکی خوّی به ناوی «شارا» دیّنی بو خزمهت کردنی سان سههاک. روّژیّک «شا ئیبراهیمی ئیّوهت» که هیّشتا مندال بووه، داریّکی به دهسته وه بووه، سان سههاکی بهرزنجیش داره که ی لیّوه رگرتووه و داویه ته ده ستی «پیر ئیسماعیلی گولان». ئهویش له باخی تازه دا ناشتوویه یی داره که سهوزبووه و بووه به دار ههنار و

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

ههناریکی گرتووه. بهری ههناره که یان بردووه بۆ «سان سههاک» و ئهویش فهرمانی داوه که جهم ببهستن و ئهوهش یه کهم جهم بووه که له «پهردیوهر» بهستراوه. لهو جهمهدا بهری ههناره که یان هیّناوه بۆ بهردهم سان سههاک بهمههستی «نیاز». پاش خویّندنه وهی «نزا» له لایهن «سهی محهمه دی گهوره سوار» وه ههناره که له لایهن داوده وه به سهر جهمنشیناندا دابه ش کراوه. پاش تهواو بوونی جهمه که، شارا هاتووه بۆ جهمخانه به مهبستی گسک دانی؛ دهنکیّک ههنار -که له جهمخانه دا بووه - خواردوویه تی و پاش ماوه یه کی پربووه. پاشان دهنگ وباسی سک پریه کهی له ناو خه لکدا بلاو بووه تهوه و زوّر به خراپی باسی لیّوه کراوه. شارا له ریّی دهمیه وه کوریّکی بووه. سان سههاکی بهرزنجی به داودی و تووه که ئه و منداله بخاته ناو تهنووریّکی ئاگره و و سهری بنیّته وه. پاش سیّ روّژ خوّی چووه بوّ لادانی سهری تهنووره که و دهست به جیّ منداله که هاتووه ته زمان و سلاوی لیّکردووه. ئهم دیّرانه ی خواره وه به شیّکن له سروودیّکی دینی که باسی ئه و سهر گوزه شته یه ده کات:

پهری نیشانه نیاش نهتهنوور فهرما وه داود سهر تهنوور بنیار نیازش وهرگرد ئاما ئهو نهزهر دیش ئاما وه سهر پادشای پهردیوهر وه لهفزی شیرین سهلام دا وه شاه تهمام کوردستان کهرد وه بهراتش

یادگار یار ئهوسا بیش قهور نیاش نه تهنوور نه شهرارهی نار سی روّژ سهبرش کهرد داود رههبهر فهرما وه داود نه عهینم باوه پاه یادگار جه تهنوور هوّریّزا ئهو پاه بهرگی خودرونگی کهرد وه خهالاتش

من کارم بهوهوه نییه ئهم رازه تا چ رادهیه ک جینی باوه ره، به لام ئهوه دووپات ده کهمهوه که یارسانه کان به یه کیک له په رجووه (موعجیزه) دینییه کانی خوّیانی ده زانن.

«باوا یادگار» به پنی باوه پی بارسانه کان، یه کیکه له بازنهی «حموت تهن» (حموت تهنی جاویدان) که له سهرانسه ری تهمه نی دونیا روّحیان له گه پاندایه و له چهند دوونیکدا ده رده کهون، وه ک له شیعره کانی خوّشیدا ده رده کهویت روّحی ناوبراو له ئه نجامی دوناودوندا چهندین جهسته ی دیوه. له دونیکدا حه زره تی یووسف بووه وه ک لهم دیرانه دا ده رده کهویت:

يادگار هنان نوور ئيمان بيم

نوور ئیمان بیم نوور ئیمان بیم یوسف فەرزەند پیری کەنعان بیم

حوسنی که داشتم مهولا میهمان بیم

کاکام ئیبراھیم مالک ہی ئاما

تاجر باشی بی دەرم کەرد نەجا

همروهها له چهند دونیکی تردا جهمشیدی جهم و سیاوهشی کیانی و له سهردهمی ژیانی حهزرهتی عهلی کوری ئهبی تالیبدا، حهزرهتی حوسیّنی کوری عهلی بووه؛ وهک له سرووده کهدا دهرده کهویّت:

دهخیلهن ئامان یادگاری یار نازی ناز رمواج ژه پهرومردگار سهرانهی باقی تیژ هۆشی تیژ گۆش

یادگاری یار، یادگاری یار یا زاتی زاتپاک سهرداری سهرکار چلانهی چل تهن سهبز پۆش نوورپۆش

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

جهمشید جهم بهن شوّن بهری راهان حوسیّنی شههید نه کهربهلا تهی ههنی چیّش واچوم پوری ئهسکهندهر تو تاجی تاجبهخش جیهان نمایی وه ئیسمی سولتان سهد ههزاران کهم وه همقی عیسا، مووسا کوّهی توور پیر ئهو شاههن ئیسمش سهنگینهن وه ساحیب کهرهم سولتانی سهروهر

ر مواجی ههر دین سهر هه لقه ی شاهان ئیر جی یه حیا سیاقه حشی که ی عالی قه له نده ر یاد گار ده خیل تو تاجی شاهی یادگار وههه ق سولتانی سهر جهم وههه ق داود ر ههبه رهن وه نوور وه شای به زهمل پیری ر هنگینه ن مه تله بی حاجه ت فارغ ر هوا که ر

شایانی و تنه لای شاعریکی وه ک شیخ رهزای تالهبانی، جوّره بهدحالی بوونیک سهبارهت بهم زاته ههیه، به لام مهولهوی تاوه گوزی که ده چیته سهر مهزاره کهی له گوندی سهرانه، بهمشیّوه دهیلاویّنیتهوه:

مهلجه ائیلتیجای ئهرباب حاجات باره گا و پهنا پهی بیگانهو خویش نهوباوهی نهمام تهیبهی بهتوول یهی رهجا وهجا, یهی هیمهت ئهولای

سهرشار سههبای بهزم مناجات جای رجای جهرگهی پادشا و دهرویش شکوّفهی وهشبوّی رهیحانهی رهسوول توّ چون جه ئهولاد ئهمجاد مهولای

ميْژوونووسيى ئەدەبى ئە ئەدەبى كورديدا:

كيشه ميتودولوژيكه كان و بهرهو موديليكي پولينكراو

د. بهختیار سهجادی -

کورته:

مێژوونووسي ئەدەبى لە ئەدەبى كوردىدا لە بەر چەندىن ھۆكارى جياجيا (وەک جۆراوجۆرى ئەو زاراوانەي دەقە ئەدەبىيەكانى پى نووسراون و دابرانى ناوچەكان لە يەكتر چ لە سەردەمى مىرنشىنەكان و چ لە سهردهمی موّدیّرندا و بهرههمهاتنی هاوکاتی چهندین شیّوازی نهدهبی به زاراوه جیاجیاکانی زمانی کوردی) رووبهرووي چهندين کيشه بوّتهوه. گرنگترين کيشهي ميرژوونووسي نهدهيي له نهدهيي کورديدا بريتييه له: نهبووني مۆدێلێکي گشتگير و يۆلێنکراو و به بێکێشهي مێتۆدۆلۆژیک به مهبهستي له خو گرتن و خویندنهوهی بهرههمه ئهدهبییه کانی سهرجهم زاراوه و قوناغه جیاجیاکانی رهوتی گهشه کردنی ئهدهبی کوردی. جگه لهمهش، رهچاو نهگرتنی میتودوّلوّژییه کی زانستیانه و شیّوازیّکی بابهتیانه له میّژوونووسی ئەدەبى كوردىدا، بۆتە ھۆي سەرھەلدانى چەند خالىكى لاوازى تر لەو بەرھەمانەدا وەك بە كارھىنانى زمانیکی زهینی و نابابه تیانه و بایه خدانی له رادهبه دهر به لایه نی ئه خلاقی _ ژیاننامه یی، به شیوه یه که له مۆر كە زانستىيەكان دوورى خستوونەتەوە. ئەم وتارە سەرەتا ھەول دەدات گرنگترىن كێشە مێتۆدۆلۆژىكەكانى ئەو بەرھەمانە بخاتە روو كە ھەولى مىزۋوونووسى ئەدەبى كوردىيان داوە؛ ھەر بۆيە روانگەكانى سى كتىبى «مێژووي ئەدەبى كوردى»، بەرھەمى «مامۆستا عەلائەدىن سەجادى»، «ئانتۆلۆژيا ئەدەبياتا كوردى» بەرھەمى نووسەرى ناودارى كورد «محەمەد ئوزون» و«مێژووى ئەدەبى كوردى»، بەرھەمى «مارف خەزنەدار»، بۆ مێژوونووسي ئەدەبى دەخرێنە بەر ھەڵسەنگاندن. ھەروەھاش، خوێندنەوەيەكى رەخنەگرانە بۆ بەرھەمى «الواقعيه في الادب الكرديه»، نووسيني «عيزهدين مستهفا رهسوول» ئاراسته ده كريّ كه ناراستهوخوّ پيّوهندي ههیه به لیّکوّلینهوه له میّژووی نُهده بی کوردییهوه. پاشان، وتارهکه تیشک دهخاته سهر ناراسته کردنی مۆدێلێک بۆ میژوونووسی ئەدەبی له ئەدەبی کوردیدا به شێوەیهک که نهک هەر دەوره و قۆناغ و شێوازه

مامۆستاي زانستگاي كوردستان.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

جیاجیاکانی ئەدەبی کوردی له خۆ بگری، به لاکوو جیاوازییه زاراوه ناسانه کانیش له ریگه ی گریدانیان به شیوازه ئەدەبییه کانهوه رەچاو بکات و گرنگیش بداته ژانره ئەدەبییه نویکان له ئەدەبی کوردیدا. ئەم مۆدیله ی که وتاره که ئاراسته ی ده کا، له لایه کهوه ئەدەبی کوردی دابهش ده کات به سەر چەندین قۆناغ و دەوره و شیواز دا و له لایه کی تریشهوه له شیکاری همر شیواز یکدا پشت دەبهستیته تایبه تمهندییه سەره کییه کانی فۆرم و ناوه رۆکی بەرههمه بهرچاوه کانی ئهو قوناغه.

وشه سهرهکییهکان: میژوونووسیی ئهدهبی، دهوره و قوناغ و نهریتی ئهدهبی، شیوازناسی، ژانری ئهدهبی، فورم و ناوهروّک، میتودوّلوّژی میژوونووسی ئهدهبی، موّدیّلهکانی میژوونووسی ئهدهبی، زاراوهکانی زمانی کوردی، میژووییخوازی نویّ.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

يێشهکي:

پاشان، له بهشی دووههمدا ههول دراوه تایبهتمهندییه کانی موّدیّلیّک بوّ لیّکولّینهوه له میّژوونووسی ئهده بی له ئهده بی کوردیدا ئاراسته بکریّ که له لایه کهوه ههلگری ئهو کیشه میّتودوّلوّژیکانه نهبی که لهو بهرههمانه ی سهرهوه دا به دی ده کریّن و له لایه کی تریشهوه، قامک ده خاته سهر جوّریّک له روانگه ی تیوّریک بو خویّندنهوه ی میّژووی ئهده بی کوردی که به و پیّیه خاله نادیاره کانی میّژووی ئهده بی کوردی پی بخویّندریّتهوه. ئهم موّدیّله له لایه ک سهرجهم لایهن و قوّناغه کانی پهرهسهندنی ئهده بی کوردی له خوّ ده گری و له لایه کی تریشهوه، ههولّی پوّلیّنکاری بهرههمه جیاجیاکانی میژووی ئهده بی کوردی ده دات به شیّوه یه که موّر که شیّوه یی و تایبهتمهندییه شیّوازناسانه کانی همر قوّناغیّک ده خاته به رچاو.

بهشیکی زوّر له گرنگایهتی گرتنهبهری وهها لیّکوّلینهوهیه ک ده گهریتهوه بوّ نهو واقیعه ی که تهنانهت له قوّناغی ههنووکهییشدا، ژماره ی لهو بهرههمانه ی له سهر میژووی ئهده بی کوردی دانراون، ههم زوّر کهمن و ههم بوّ ناسته جیاوازه کان نهنووسراون. گهر سووکه ناوریّک له پهرتووکخانه ی بهشه کانی ئهده بی ئینگلیزی له زانستگاکاندا بدهینه وه، تیّده گهین که گهلیّک زوّرن ئهو کتیّبانه ی ده رباره ی میژووی ئهده بی ئینگلیزی و بوّ ناستی خاکاندا به سهره تاییوه تا دوا ناستی ناکادیمیک نووسراون. به لام له ئهده بی کوردیدا سهرجه م نهو

۱. چوار بهرههمی کلاسیک و پیّوهندیدار به میّژوی ئهدهبی کوردییهوه که بۆخوّیان دهوری سهرچاوهیان گیّراوه بو بهرههمه دواییه کان و لهم وتارهدا ناخرینه بهر هه لسمنگاندنهوه بریتین له:

⁻ ئەمىن فەيزى بەگ،(١٩٢٠)، ئەنجومەنى ئەدىبانى كورد، ئەستەنبۆل، چاپى ترجمان حقىقت.

⁻ عەبدولكەرىم ھەكزى،(١٩٣٨)، كۆمەلە شعرى شاعرانى كورد، سليمانى.

⁻ عەلى كەمال باپير،(١٩٣٩)، گولدەستەي شوعەراي ھاوعەسرم، سليماني.

⁻ رهفیق حیلمی، (۱۹٤۱)، شیعر و ئهدهبیاتی کوردی، بهرگی یه کهم، بهغداد.

کتیبانهی له سهر میژووی ئهدهبی کوردی نووسراون له ژمارهی قامکه کانی ههر دوو دهست تیپه نابن و له ئهدهبی کوردیدا، هیّشتا بو قوّناغه جیاجیا فیّر کارانه کان و تهمهنه جیاجیاکان میّژووی ئهدهبی کوردی بهرههم نههاتووه.

ئا. خويندنهومي رەخنهگرانهي بهرههمه ناوبراومكان:

۱ - میژووی ئەدەبی کوردی، نووسینی م. عەلائەدین سەجادی

یه کیک له گرنگترین سهرچاوه کانی لیکوّلینهوه له میژووی ئهدهبی کوردی، کتیبی میژووی ئهدهبی کوردی بهرههمی «ماموّستا عهلائهدین سهجادی»یه که یه کهم جار له سالی ۱۹۵۲ و له دوو تویّی ۱۹۲۲ لاپه په له چاپ درا و پاشان له سالی ۱۹۷۱دا به خستنه سهری زیاده یه کهوه دووباره له چاپ درایهوه، ئهم کتیبه ههر له سهره تای دهرچوونیه وه تاکوو ئیستا بهرده وام وه کوو یه کیّک له سهرچاوه جی متمانه کانی لیکوّلینه وه له سهره تای دهرچوونیه وه بریتی میژووی ئهده بی کوردی چاوی لیّکراوه، ئهگهر یه کهم خوینه رانی ئهم کتیبه له سهره تای دهرچوونیه وه بریتی به بوون له ئوّگرانی ئهده بی کوردی و به تایبه تویژه رانی ئایینی له حوجره و ناوه نده ئاینیه کانی کوردستاندا، ئهوه تا نه سهر چاوه سهره کییه کانی وانه ی میژووی ئهده بی کوردی له ناوه نده زانستی و زانکوییه کاندا.

کتیبی ناوبراو لهم وتارهی بهردهستدا له دو روانگهی جیاوازهوه ده خریته بهر هه لسه نگاندن: یه کهم، خالی ههره گرنگ سهباره ت بهم کتیبه و زوربهی سهرچاوه کانی تری میژووی ئهده بی کوردی ئهوه که ئهم کتیبانه پشتیان به ستوته ههندی دهستنووس و سهرچاوه ی تر که ئهوانیش بو خویان له لایه کهوه هه لگری زانیاری تهواو دروست ده رباره ی ژیاننامه ی ئهدیبه کان نین و له لایه کی تریشه وه، ههر کامهیان به شیوه یه که ده فهده نهده به نانیامه ی نهده بین تهده بین تومار کردووه. ههر بویه شانیاری ژیاننامه یی ده رباره ی شانیارنی کورد لهم کتیبه دا چهندین جار له لایه ن ره خنه گرانه وه خراوه ته به به هه لسه نگاندن و باشترین نموونه ش ئهو زانیار یه تازانه بوو که لهم سالانه ی دواییدا له سهر ژیانی «نالی» خرانه روو؛ به شیوه یه که تهواو جیاوازن لهوه ی له کتیبی ناوبراودا ناماژه یان و کراوه. ا

به ههلهدا نهرقیشتین گهر بلیّین تهنانهت تاکوو ئهمروّش ئیّمه خاوهنی پیّرستیّکی کامل له سهر ئهدیبانی کورد و بهرههمهکانیان نین که ههلگری ئهو زانیاریانه بی که ههموو رهخنهگران له سهری کوّک بن و ههر روّزه و به دوّزینهوهی دهستنووسه تازهکان ههندی زانیاری دروستترمان بو دهستهبهر دهبی که دهخریّنه پال زانیارییه کوّنهکان. خستنه بهرباسی چوّنیهتی گهران به دوای شیّوهی ئهسلّی بهرههمه ئهدهبیهکاندا و ولامدانهوهی ئهم پرسیاره که ئاخو کام دهق زیاتر له شیّوه و ناوهروّکی دهقه ئهسلّییهکهوه نزیکه، پیّوهندی

سێيەم، ھەولێر: دەزگاى ئاراس، ۲۰۰۳: ٤٤.

[ٔ] بۆ نموونه، له کاتیکدا له کتیبی ناوبراودا سالی له دنیاچوونی "نالی" به ۱۸۵۵ دانراوه، له کتیبه تازه کاندا ئهم ریکهوته به جیاوازی نزیکهی بیست سال ناماژهی بۆ کراوه، بروانه بۆ جیاوازیی زانیارییه کان له "عهلائهدین سهجادی"، می*ژووی ئهدهبی کوردی،* چاپی دووهم. بهغداد: چاپخانهی مهعاریف، ۱۹۷۱، ل. ۲٤۰ و، مارف خهزنهدار، میژووی ئهدهبی کوردی، بهرگی

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

ههیه به ئاقاری زانستی «پوهخنهی ژینیتیک» (genetic criticism) و پهخنهی دهقاودهق و لیکوّلینهوهی به باقاری زانستی «پوهخنهی ژینیتیک» (textual criticism). ئهم دوو بوّچوونه پهخنهیه ده توانن گهلیک سوودبه خش بن له پیناو دهستهبهر کردنی شیّوه و ناوه پوّکی رهسه نی ده قه ئهدهبییه جیاجیاکانی میژووی ئهده بی کوردی که به داخهوه لای ئیمه نه که ههر گهشهیان نه کردووه، به لکوو ته نانه ت گرنگیشیان پی نهده راوه.

گرنگترین خال له ههلسهنگاندنی کتیبی ناوبراودا بریتیه له کیشه میتودوّلوّژیکه کانی ئهم کتیبه. ئهم بدرههمه میتودوّلوّژییه کی سونه تی لهمه میتودوّلوّژییه کی سونه تی لهمه میتودوّلوّژییه کی سونه تی له میر کورد و کوردستان و زمانی کوردی، بهشه کانی تری ئهم کتیبه، جگه له دواههمین بهشی، تهنها باسی ژیاننامه ی نووسهرانی کردووه، نووسهر ژیاننامه ی ههر شاعیریّکی سهرهتا به زمانیّکی سهرواداری هونهری و شاعیرانه دهست پیکردووه و ئهمهش بهرههمی ناوبراوی له بابهتیتی (objectivity) دوور خستوّتهوه، زمانی دهقیّکی زانستی دهبی بابهتیانه و زانستی بی و شیعر هوّنینهوه سهباره ت به بابه تی بهرباس یان به کارهیّنانی زمانیکی شاعیرانه له لیکوّلینهوه زانستیه کاندا موّر کی وردبینی و بابهتیتی لهو بهرههمه دهسیّنیّتهوه، بو نموونه، له پیشه کیی ژیاننامه ی «سالمی سنه» (۱۹۰۹–۱۸٤۵)دا دمنوسیّ: «هاورازی ئاواز سوّزی بهربهیان، به یادی پیری دهستهی عهودالان، جارجار تریفه ی مانگ و مانگهشهو، له سای سههمنا پیاو ئه کاته خهو، ئهویان به رایهلّ شیّخانی دانا، ئهمیان له بیّنی کیژی سهربانا. له مانگهشه ی سهرای شیعردا نهمامی بنهماله ی مهردوّخی، له دهریای بیّ بنی ئهدهبدا مهلهوانی سهر روّخی، گاهیّ باغچه ی سهرای شیعردا نهمامی بنهماله ی مهردوّخی، له دهریای بیّ بنی ئهدهبدا مهلهوانی سهر روّخی، گاهیّ مهفتون بووه به چاوی چاو کالا[ن]، پاشان گهراوه تهوه لای شیّخی بهرمالان...» (سهجادی، ۱۹۷۱: ۲۹۸).

ههر وه ک دهبینریّ، نووسهر زمانیّکی زهینی و نابابه تیانه و هونهری و سهرواداری بوّ وهسف کردنی نهم شاعیره به کار هیّناوه و تیّیدا ناچار بووه له ههندیّ دهستهواژه ی گشتی و باو وه ک «دهریای بیّ بنی نهدهب» و «تریفه ی مانگ و مانگهشه و» که لاک وه ربگریّ. جگه لهمه ش، نوسه ر گرنگییه کی زوّری داوه ته ههندیّ لایه نی شه خسی شاعیران؛ بو نموونه، له باس کردن له ژیانی «مه لای جهباری» دا ناماژه بو نهوه ده کا که نه و شاعیره زوّری حه زله جگهره کیّشان بووه و پاشان له وهسفی سهر و سیمایدا ده نووسیّ: «سهید فتاح پیاویّکی بالابه رزی باریکه له ی سهر زل بووه، دهم و چاوی دریژکار و چاو و بروّی ره ش بووه. برژانگ کورت و چاو زوّر گهوره نهبووه، گهنم رهنگ و گوناکانی قوپا بوون، ریشه ته نکه سپیه کهی قه لهم نه کرد، سمیّل و چهناگه ی دریژ بوون، که و او سه لته و لباده ی لهبهر نه کرد و جامه دانه ی نهبه سهره وه. عهباشی ههبوو، له قسه کردندا خیّرا بووه، تووره ته بیعه و زوویش هیّمن نهبوه وه» (سه جادی، ۱۹۷۱: ۱۹۷۹).

ئهگەرچى ئەم زانياريانە دەتوانن سوودبەخش بن لە پێناو وێنا كردنەوەى سيماى مەلاى جەبارى، بەلام كێشەكە لەوەدايە كە لە سەرتاسەرى ئەم كتێبەدا ھێندە بايەخ دراوەتە ئەم جۆرە زانياريانە كە ئيدى گرنگايەتى لێكۆلپنەوە فۆرماليستىيەكان لە سەر بەرھەمەكان خراوەتە پشت گوێ. بە واتايەكى تر، بايەخ دانانى زۆر بە لايەنى ئەخلاقى -ژياننامەيى لەم بەرھەمەدا باسەكانى لە مۆركە زانستىيەكان دوور خستۆتەوە.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

ئهم جۆره میژوونووسییه بۆ خۆی جۆریک له پارادایمی بیر کردنهوه و لیکۆلینهوهی دروست کردووه که بهو پییه لیکۆلینهوه په خونه و به کارهینانی بۆچوونه په خنهییه کان لهسهر بهرههمه کان به تهواوی فهرامۆش ده کرین و لهجیاتیان بایه خدهدریته کهسایه و سیم و سیما و شیّوه ژبانی شاعیره کان و گهر پهلیش بۆ لیکۆلینهوهی بهرههمه کان بهاویژری، ئهوه تانی تهنها گرنگی ده دهنه و مانا کردنهوهی شیعره که و لیکولینهوهی الیکدانهوهی مهبهستی شاعیر له دانانی ئهو بهرههمه. هم به پییهش، کهمتر بایه خدراوه ته لیکولینهوهی شیغرازناسانهی ئهو بهرههمانه و تهنها به هینانهوهی چهند نموونه شیعربیه ک و شهرح کردنیان (واته: مانا کردنهوهی کوپله کان) بابه تی به رباس پوو له کوتایی ده کات. گرنگترین کیشه ی میتودولوژیکی کتیبی میژووی ئهده بی کوردی نووسینی عهلائه دین سه جادی بریتیه لهوهی که لهم کتیبه دا سه رجهم شاعیر و نووسه ره کوردی نووسینی عهلائه دین سه جادی بریتیه لهوهی که لهم کتیبه دا سه بی په چاوازییه زار اوه ناسانه و شیوازناسانه کان به دوای یه کدا پریز کراون. بو نموونه، ئه گهر سی شاعیری یه که می بهرباسی ئهم کتیبه، واته، «باباتاهیری ههمه دانی، مه لای جزیری و بیسارانی»، له به ره و به بگرین، تیده گهین که گهلیک جیاوازی جیاوازی جیاوازی و خوگرافیایی و ته نانه ته نه می شاعیره له نارادیه و جگه لهمه شینیشینه و پیش زهمیه کانیشیان به ته واوی لیک جیاوازن؛ که چی له کتیبی میژوویی و جوگرافیایی و ته نانه ته ده بی سهربحدان به و جیاوازیانه به دوای یه کدا و به بی سهربحدان به و جیاوازیانه به دوای یه کدا و به بی سهربحدان به و جیاوازیانه به دوای یه کدا و به بی سهربحدان به و جیاوازیانه به دوای یه کدا و به می میه دادی به دوای به کورتی باماژه بو به می مه می دیاوازی به می به و به بی می در که می در دی و بوار و به کورتی باماژه بو به می می در دی که می در در که می در در که می در دی در که می در دی در در که می در در که می در دی در که می در دی در که می در دی در در که در دی در که می در در که می در دی در در در که در در که می در در که می در دی در که می در در در که می در که در در که می در در که در که می در که در که می در در که می در که در

حوکمداری	قالبى ئەدەبى	شێوهزار	کات	شوین	ناوی شاعیر
سهلجووقيهكان	دووبەيتى	لوړی	سەدەي پێنجەم	ههمهدان	باباتاهير
خالدييهكان	غەزەل	كرمانجي ژووروو	سەدەي دەيەم؟	جزير	مەلاي جزيرى
ئەردەلانەكان	جووت سەروا	گۆرانى	سەدەي يانزەھەم	بێساران	بێسارانی

کهواته، وه ک دهبینری، سی شاعیری جیاواز له سی سهردهم و شوینی جیاوازدا و له ژیر دهسه لاتداریتی سی حوکمداریتی جیاوازدا و ناخیوهری سی زاراوهی جیاواز و سی جور به رههمی ئهدهبیی جیاواز هه ر ههموویان وه کوو کویه کی یه کگرتوو و یه کدهست به دوای یه کدا باس کراون. ئهم جوره روانینه که له روانگهیه کی نه تهوه خوازی په تییهوه سهر چاوه ی گرتووه، باوه ری به میژووی یه کدهست و یه کگرتوی ئهدهبی کوردی ههیه. ههر نیستاکه ش زورن نه و بهرههمانه ی که قایل به هیچ جوره جیاوازییه ک له نیوان پاژه

Wimsatt, William K. and Monroe C. Beardsley. "The Intentional Fallacy." *Sewanee Review*, vol. 54, 1946, pp. 468-488. Revised and republished in *The Verbal Icon: Studies in the Meaning of Poetry*, University of Kentucky Press, 1954, pp. 3-18

[ٔ] یه کنکی تر له گرنگترین خاله لاوازه کانی لنکوّلینهوه ئهدهبییه کان لهم کتیّبه و له زوّربهی بهرههمه کوردییه کاندا بریتیه له گرنگیدان به مهبهستی نووسهر له دانانی شیعری بهر باس. بو ناگاداری لهم جوّره خاله لاوازه له تویّژینهوه ئهدهبییه کاندا بروانه بوّ:

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

جیاجیاکانی کۆی میّژووی ئەدەبی کوردیدا نین. ئـەم جـۆرە روانینـه، لـه لایـه کـی تریشـهوه، دەرئـهنجـام و دەركەوتەي ئەو تايبەتمەندىيە فەرھەنگىيەيە كە تێيدا بەردەوام مۆرك و جياوازىيە تاكەكەسىيەكان لـﻪ پێنـاو بهرژهوهندی کوّییدا ده خریّنه پهراویّزهوه. جگه لهمهش، بروا ههبوون و گرنگیدان به سووژهیه کی یه کپارچهی کوردی، له بیر کردن و فهراموّش کردنی جیاوازییه بنهره تبیه کانی زمینیـه تی سـووژهی کـوردی بـه دواوهیـه. ئەمەش ئەو زەينيەتەيە كە لەم جۆرە بەرھەمانەدا ھەول دەدرى لە رىگەى ھىزئىمىۆنى ئەدەبىي و ھونـەرى و بەردەوامەوە رەوالەتىكى يەكپارچە بگرىتە خۆي. ھەر لەم پىناوەشدايە كە دوابەشى كتىبى ناوبراو تەرخانكراوە بۆ بەراوردكارىيەكى گشتى و رووكەشيانە لە نيّوان ئەدەبى كوردى لە لايەكـەوە و ئـەدەبى نـەتـەوەكـانى تـر وه ک: چینی و هندی و روّمانی و یوّنانی و میسری و هند له لایه کی تـرهوه. مـهبـهسـتی سـهره کـیش لـهم هەولانە ساز كردنى جۆرە شوناس و ناسنامەيەكى نەتەوەپىي پەكىدەستە كىه تنيىدا سەرجىم بەرھەممە ئەدەبىيەكان پەيرەوى لە يەك جۆر جيهانبينى دەكەن و ھەر ھەموويان بــە دواى يــەك ئايدىالــدا دەگــەرێـن. رەنگە نموونەي ھەرە زەقى ئەم بەرھەمانە مێژووى ئەدەبى كوردى عەلائەدىن سەجادى بى كە تێيـدا شـاعيرە جیاوازه کان به بی ناماژه کردن بو نهو پیشزهمینه جیاوازانهی تییدا گهشهیان کردووه، خراونهته بهر باس و به داوی یه کدا و وه ک ئهندامانی یه ک جهستهی یه کگرتوو ریز کراون. لهم کتیبه دا شاعیرانی کورد، که به باباتاهیرهوه دهست پیّده کهن و به فایهق بیّکهسهوه کوّتاییان پیّ دیّ، به بیّ رهچاو کردنی جیاوازییه جیاجیا زهقه کان، به دوای یه کدا ریز کراون و تهنها بایه خ دراوه ته چونیه تی کهسایه تی و لایه نی کهسانیی نه و شاعیرانه و چەند نموونەيەك لە بەرھەمەكانىشيان شەرح و مانا كراونەتەوە. بەداخەوە، سەرەراى تێپـەربـوونى زيـاتر لـە نيوسهده به سهر چاپ بووني ئهم كتيبهدا نهك ههر قامك نه خراوه ته سهر كيشه ميتودولوژيك ه كاني ئهم بهرههمه، به لکوو تهنانهت ههر ئیستاکهش له زانستگاکانی کوردستانی عیراقدا وه کوو سهر چاوهی سهره کی وانهی میژووی ئهده بی کوردی چاوی لیده کری و ماموّستایان وه کوو وانه دهیلینهوه.

٢- ئانتۆلۆژيا ئەدەبياتا كوردى، بەرھەمى محەمەد ئوزون

کتیبی ئانتوّلوّژیا ئەدەبیاتا کوردی، بەرھەمی نووسەری ناوداری کورد، محەمەد ئوزون، یەکەم جار له سالی ۱۹۹۰دا و له دوو توینی دوو بهرگدا له تورکیا هاته وهشاندن. پاشان له سالی ۲۰۰۳دا و له یهک بهرگدا بۆ جاری دووهم چاپ کرایهوه. لهم کتیبهدا ئاماژه بۆ ۱۰٤ نووسەر و شاعیری کورد کراوه و چهند نموونه بهرههمیّک له ههرکامهیان بلاو کراوهتهوه. لیرهدا ههول دهدری لهم خالانهی خوارهوهدا گرنگترین کیشه میتوّدوّلوّژیکهکانی ئهم کتیبه بخریته بهر دهست:

۱- لهم کتیبه دا هیچ جوّره نهزم و ته کووزییه ک له بابه ته کاندا رهچاو نه کراوه. ئه گهر له کتیبه کهی عه لائه دین سه جادی دا لانیکه مناوی شاعیران به پنی به رودوای زمانی ریز کراوه، له کتیبه کهی محهمه ئوزوندا نه ک ههر ئهمه ره چاو نه کراوه، به لکوو له پنرستی کتیبه که دا ناوی نووسه ران و شاعیرانی ههموو پارچه کانی کور دستان به بی هیچ جوّره پولینکارییه ک به دوای یه کدا ریز به ندیکراوه. ئهمه ش به شیوه یه ک که له ناوه روّکی ئهم کتیبه دا له پریکدا له شاعیر و به شاعیر یکی کونه وه بو نووسه ریکی نوی و به

پێچەوانەشەوە و پاشان لەم پارچەى كوردستانەوە بۆ ئەو پارچەكەى تر بابەتەكان دەگۆردرێن. بە گشتى ھىچ جۆرە نەزمێک لەم كتێبەدا بەدى ناكرێ، نە نەزمى زەمانى، نە نەزمى ژانرى و نە نەزمى جوگرافيايى.

۲- هەندى لە ژياننامەكان، محەمەد ئوزون نووسيونى و هەندىكى تريشيان چەند نووسەرىكى گەنجى كورد نووسيويانە. ئەوەى جىڭگەى سەرنجە ئەمەيە كە نە لەوانەى نووسەردا و نە لەوانەى ھاوكارانى نووسەردا ھىچ جۆرە قالىبىكى يەكدەست رەچاو نەكراوە؛ بە شىرەيەك كە ھەندى لە ژياننامەكان كورتن و ھەندىكىان درىتر، ھەندىكىان لە روالەتى چاوپىكەوتندان لەگەل نووسەر يان شاعيرى بەرباس و ھەندىكى لە بەشەكانىش بە بى ژياننامەن. لەسەرجەم ژياننامەكاندا تەنھا بە شىرەيەكى دووبارەيى باسى ئەوە كراوە كە نووسەر لە كوى لە دايك بووە و لە كوى خويندوويەتى. ئەمەش بە بى بچوكترىن ئاماژە بۆ جىھانبىنى و كارىگەرىيە فىكرى و ئەدەبىيەكان لە سەر شاعير و نووسەرى بەرباس يان بە بى بچوكترىن ئاماژەيەك بۆ شىروازىاسى بەرھەمەكان.

۳- له سهرتاسهری ئهم کتیبهدا، جگه لهو پیشه کییه گشتییهی نووسهر بز کتیبه کهی نووسیوه، بچووکترین ئاماژهیه ک بز پیشینیه سیاسی و فهرههنگی و کزمه لایه تیه کانی ئاماده له رهوتی بهرههمهینانی دهقه کاندا و یان گهشه کردنی شاعیراندا نه کراوه.

خالاً یکی تری جیگه ی سهرنج و تیرامان سهباره ت بهم کتیبه ئهوه یه نه ک ههر بهرهه مه کان پولین نه کراون و باس له جیاوازییه جیاجیاکان نه کراوه، به لکوو تهنانه ت به پیچه وانه شهوه، نووسه ر ههولیداوه ههموویان له پیناو یه ک مهبه ستدا و له ژیر یه ک و ته زای دیاریکراودا ریک بخات؛ ویرای ئهمه ش، وه ک چون له پیشه کی کتیبه کهیدا ده لی، سهرجه م بهرهه مه ئهده بینه کانی میژووی ئهده بی کوردی سهر به یه ک پیباز و یه ک ئامانجن:

«پیشکیش کرنا یه کهتیا زمان و ئهدهبیاتا کوردی، نیشاندانا ئهدهبیاتا نوّژهنا کورد، مروّق دکاره ببیژه که ههدهفا یه کهمینا قی یانتوّلوّژیی بوو. ژبهر قییه کی مه فهرق نه خست ناقبهرا جهلهبیّن ئهدهبیاتی و شیعر، سهرپیّهاتی، چیروّک، پارچهنه ژ پوّمانان، شانوّ، جهرباندن ههموو به ههقره، ده ئانتوّلوّژیی ده جیّه گرتن». (ئوزون، ۲۰۰۳: ۲۰).

ئهو قسانهی سهرهوه و بهتایبهت دهستهواژهی «یه کهتیا زمان و ئهدهبیاتا کوردی» دهربری ئهو راستیبهن که نووسهر پنی وایه سهرجهم لقوپۆوه جیاجیاکانی ئهدهبی کوردی له جۆریک له هاویه کنتیدان و مهبهست و ئامانجی ههمووشیان ههر یه کنک بووه. لهم روهوه، هاوشنوه بیه کی سهرنجراکیش ههیه له نیوان ئهم کتیبه و بهرههمه کهی عهلائهدین سهجادی؛ چوونکه له ههردووکیاندا ههولادراوه جۆره یه کنیتییه ک له کوی ژانر و قوناغه جیاجیاکانی ئهدهبی کوردیدا سازبکری، ئه گهرچی له دریژهی ئهم قسانهدا ئاماژهش بو ئهوه ده کات که ئیدی کاتی ئهوه هاتووه ئهم بهرههمانه لیکدی جیا بکرینهوه و ههر کامهیان به پنی و تهزایه کی دیاریکراو و تاییه تمهند پولین بکرین؛ بهلام له دریژهی ههمان پیشه کیدا و دیسانهوه به هوی روانگهی نه تهوه خوازی په تاییهوه و ههولدان بو یه کدهست کردنهوه سهرجهم میراتی ئهدهبی کوردی، پیشنیاری ئهوه ده کات که پهتیبه وه و همولدان بو یه کوده کوردی، به نووسه و کوردانه یه کوردی نانووسن بینه وه و گیران و لهم ئانتولوژیهدا بلاو بکرینهوه.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

به گشتی، دهتوانین بلّیین که ئهم کتیبه گهرچی سامانیّکی بهنرخی له بهرههمه ئهدهبییهکان لهخوّ گرتووه، بهلام تهنها و تهنها له رهوالهتی خهزینهیهکدا دهمیّنیتهوه و ئهمه ئهرکی لیّکوّلهرانی ئهمروّیه که ئهو سامانه پوّلیّنکاری بکهن. لهم لیکوّلینهوهی بهردهستیشدا کتیّبهکهی محهمهد ئوزون دهوری سهرهکی له پیّناو ئهو ئامانجهدا ده گیریّ.

۳- «میژووی ئهدهبی کوردی»، نووسینی پ.مارف خهزنهدار

میژووی ئهدهبی کوردی نووسینی پ.مارف خهزنهدار له حهوت بهرگدا له ههموو بهرههمه هاوشیّوه کان گشتگیرتره و دهشکری به تاقه ئهنسایکلوّپیّدیای میژووی ئهدهبی کوردی دابندریّ. ئهم کتیّبه بهرههمی چهندین سالّ لیّکوّلینهوهی مارف خهزنهداره و سهرجهم ئهو زانیاریانهی له سهر میژووی ئهدهبی کوردی له خوّگرتووه که پیّشتر له چهند بهرههمیّکی تریدا وه ک لهبابهت میژووی ئهدهبی کوردییهوه (۱۹۸۱) و میژووی ئهدهبی کوردی نویّ (۱۹۸۷) که تیزی دوکتوّراکهیهتی و به رووسی نووسراوه و بوّ عهرهبیش وهرگیّردراوه ئاراستهی کردووه. دابهشکاری سهره کی لهم کتیّبهدا به پیّی ئولگوویه کی زهمانییه؛ واته نووسهر سهده به سهده میژووی ئهدهبی کوردی باسکردووه و ههر بوّیهش کهمتر گرنگی داوه ته قوّناغ و نهریته ئهدهبییه دوورودریژه کانی ئهده بی کوردی. تایبهتمهندییه سهرنجراکیّش و ئیجابییه کانی ئهم بهرههمه بریتین له:

۱- وه ک له پیشه کی به رگی یه کهمدا ئاماژه ی بو کردووه، نووسه ر ئاگاداری کیشه کان و شیوه کانی میژوونووسی ئه دهبییه و قامک ده خاته سه ر ههندی خال که پیشتر نه کهوتوونه ته به ر سه رنجی ئه و نووسه رانه ی هولی نووسینه وه ی میژووی ئه ده بی کور دیبان داوه .

۲- ئەم بەرھەمە گشتگىرترىن بەرھەمىككە لە سەر مىزۋووى ئەدەبى كوردى نووسرابى و تەنانەت دەشكرى بە تاقە ئەنسايكلۆپىدىياى ئەدەبى كوردى ناوبردە بكرى.

۳- به رکی یه کهمی ئهم پروّژهیه زانیاری وردی له سهر جوگرافیا و میّژوو و زمان و ئایین له کوردستاندا له خوّگر تووه.

3- له لیکدانهوه ی ژیانی شاعیراندا له بۆچوونی ئهخلاقی-ژیاننامهییهوه که بۆچوونی زالّی بهرههمه پیشووهکان بوو ههنگاو ههلگیراوه بهرهو بۆچوونی سونهتی - فهلسهفی که بۆخۆی به نموونهیه کی ده گمهن دهژمیّردری؛ به تایبهت له رووی بهستنهوه ی بهرههمی شاعیرانهوه به بارودۆخی هزری-ئایینی ئهو سهردهمه ی تیّدا ژیاون. گهرچی ئهم بۆچوونهش دیسانهوه دهچیته خانه ی بۆچوونه سوونهتییه کانی رهخنه ی ئهده بی و میژوونووسی ئهدهبیهوه، به لام بۆخۆی به یه کهم نموونه دادهنری که بارودۆخی فیکری و فهلسهفی پهیوهندیدار به ژیان و بهرههمی شاعیر و نووسهرانهوه ده خاته بهر باس.

ههروههاش، ئهم کتیبه هه لگری چهند کهموکوْرِییه که وه ک:

۱ - ئەم بەرھەمە ھەلگرى لێكدانەوە و پۆلێنكارى ئەدەبى ھاوچەرخى كوردى، واتە ئەدەبى نيوەى دووەمى سەدەى بىستەم، نىيە.

۲- لهم کتیّبهدا گرنگی نهدراوهته پهخشانی کوردی سهدهی بیستهم و کاریگهری وهرگیّران له سهر ئهده بی کوردی و گوّرانکاری زمانی کوردی له رووی وشه و دهستهواژه تازهکانی ئهو سهردهمهوه شینه کراوه تهوه.

۳- بهشیکی سهربهخوّی بوّ رهخنه وتیوّری ئهدهبی تهرخان نهکرودوه و به گشتی، جگه له چهند نموونهیهک، وهک بهشی شیخ نووری شیخ سالح و گوّران، ئهم وتهزایه وهپشت گوی خراوه.

3 – گرنگترین روخنه له سهر ئهم کتیبه ئهوهیه که گهلالهی سهره کی کتیبه و دابهشکاری بهرههمه کانی سامانی میژووی ئهدهبی کوردی له سهر هیلی زممانی پهتی دامهزراوه و ئهمه و زور جار دوو یان چهند نهریت و قوتابخانه ی ئهده بی تیکه ل به یه ک کردووه، یان خستوونیه ته ک خانهوه و یان به پیچهوانهوه لیکتری دابراندوون.

ئهم تایبهتمهندییهی دوایی پیّوهندیی راسته وخوّی هه یه مژاری ئهم وتارهی ئیستاوه. بوّ نموونه، له به رکی سیّههمدا، که ده ربارهی ئهده بی کوردی نیوه ی یه کهمی سهده ی نوّزدههمه، پاش لیکوّلینه وه له به رهمی سیّ شاعیری گهوره ی میرنشینی بابان (واته: نالی، سالم و کوردی) له پریّکدا و خیّرا دیّته سه رباس کردنی شاعیرانی کوردی گوّرانی ئاخیّوه را وه وک: ئه رکه وازی، سهیدی و مهوله وی (خه زنه دار، ۲۰۰۳: ب۳، به شی چواره م). پاشان، له دریژه ی هه مان باسدا دیّته سه رخویّندنه وه ی ئه ده بی کوردی له باکوور له نیوه ی یه کهمی سهده ی نوّزده هم ما (هه مان سه رچاوه: به شی بیست و سیّهه م). د. خه زنه دار هه میّتوّده شی له لیکوّلینه وه له ئه ده بی کوردی سه ده ی همژده له به رگی دووهه می به رهه مه که یدا ئه نجامداوه؛ واته، لیّره شدا پاش ئاراسته کردنی ژبان و به رهه می شاعیرانیّک وه ک: بیّسارانی، خانای قوبادی، وه لی دیّوانه و ره نجووری، خیّرا دیّته وه سه ر لیکوّلینه وه له سه رئه ده بی کوردی کرمانجی باکوور له هه مان سه ده و به رهه می شاعیرانیّک وه ک: عه لی هه ریری، فه قیّ ته یران، مه لای جزیری و ئه حمه دی خانی ده خاته به ر تویژینه وه (خه زنه دار، وه ک: عه لی هه ریری، فه قیّ ته یران، مه لای جزیری و ئه حمه دی خانی ده خاته به ر تویژینه وه (خه زنه دار، به شی نویه م).

له لایه کی ترهوه، گهر به وردی سهرنج بدهین، تیده گهین که له کاتیکدا بهرههمی مهولهوی له بهرگی سیههمدا و به جیا و له ههمبهر نالیدا و له کاتی باس کردنی دوو دیالیکتی گۆران و سۆرانی باس کراوه، بیسارانی و قوبادی که سهر به ههمان ریباز و قوتابخانه و نهریتی ئهدهبین که مهولهویش تیبدایه، کهوتوونه ته بهرگی دووهم و بهشیکی تایبه تیان بو تهرخانکراوه. ئهم دابرانه رهنگه له سهره تاوه ساکار و ئاسایی یان کهم بایه خ بیته بهرچاو، به لام کاتی مهولهوی لهدریژهی ئهو نهریت و قوتابخانه ئهدهبیه دا رهچاو بکهین که بیسارانی و قوبادی دایانمهزراندووه، ئینجا تیده گهین که ئهم نهریته ئهدهبییه که لهم کتیبه دا کراوه به دوو یان سی بهشی لیکدابراوه، له بنه رهتدا و به راستی ههر یه ک نهریته. د.خهزنه دار ههر ئهم روانینه شی بو لیکولینه و له به بهرهمی شاعیرانی کرمانجی ئاخیوه به کار هیناوه و به رهمه کرمانجیه کانی سهره تای سهده ی نوزده له نهریتی ئهده بی کرمانجی باکوور، که لانی لهم زیاتر له چوار سهده دریژه ی ههبووه، جیا کردو تهوه و له ههر کامه بان له بهرگیکی جیاوازدا ده کو لیته وه.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويۆۋە

هۆكارى سەرەكى بەكارهينانى ئەم ميتۆدە لەم بەرھەمەدا، كە بۆخۆى بۆتە ھۆى بەديهاتنى جۆرە ئالۆزىيەك لە پۆلين كردنى قۆناغەكاندا، دەگەرپتەوە بۆ ئەوەى كە نووسەر دابەشكارىيەكەى بە پيى سەدەكان داناوە و ھەر بۆيەش لە جياتى گرتنەبەرى يەك نەريت و خويندنەوەى ئەو نەريت و قۆناغە لەبەر رەچاو كردنى ئولگووە زەمانىيەكەى ئەم كتيبە بەشە يەكگرتووەكانى ئەو نەريتەى دابراندووە. بە واتايەكى تر، ئەگەر جۆرە يەكگرتووييەك لە كۆى سامانى ئەدەبى كوردى لە بەرھەمەكانى سەجادى و ئوزوندا بە گوشار و بە زۆر ساز كراوە، ئەوا ليرەدا بە پيچەوانەوە، يەكگرتوويى يەك نەريت و قوتابخانەى ئەدەبى تىك دراوە و كراوەتە دوو يان سى بەشى جيا لەيەك و ھەر كامەيان لە بەرگيكدا باسكراوە. د.خەزنەدار لە وتوويژيكدا دەلىي:

به لای منهوه ده کری میّژووی ئهدهبی کوردی به گشتی له تاکه کهسیّک زیاتر بنووسیّتهوه. به ههموو حالیّک ئهوهی میّژووی ئهدهب دهنووسیّتهوه پیّویسته سیّ لایهنی ئهو بهرههمه ساخ بکاتهوه:

۱ - میژووی ژیانی خاوهنی بهرههمه که (شاعیر و نووسهر)،

۲- تومار کردنی بهرههمه که (شیعر و پهخشان) به پنی میتودیکی ئه کادیمی سهر به زانستی تیکستولوجی بو ئهوهی رووی راستی بهرههمه که وه کوو شاعیر و نووسهر نووسیویه تی بخاته بهرچاوی خوینهر و خویندهوار، ۳- وهسف کردنی بهرههمه که به شیوه یه که خوینه رله حهقیقه تی مهبه سی خاوه نه که ی بگات '.

وه ک دهبینری، لهم وتوویژهدا و له جیگاکانی تریشدا، خالی ههره گرنگ بۆ نووسهر و زۆربه ی نووسهرانی تر دانانهوه ی ده قی بهرههمه کانه به شیّوه ی رهسه نی خوّیان. ئهمه ههر چهنده به شیّکه له که لکه له گرنگه کانی میژووی میژووی ئه ده و ده خریته خانه ی ره خنه ی ده قاوده قهوه، به لام ده بیین که هیچ کات دارشتنی میژووی ئهده بی کوردی له سهر بنه مایه کی تیوریک که بایه خی دابیته قوّناغ و قوتابخانه و نهریته ئهده بیه کان له میرنشینه جیاجیاکاندا و ئاوردانه وه له پیشینه میژوویی و فهرهه نگییه کانی ئه و میرنشینانه، نه بوّته گه لاله ی سهره کی هیچ لیکوّلینه وه یه که له سهر میژووی ئهده بی کوردی و ههر ئهمه ش بوّته هوّی به دیهاتنی چهند ئالوزییه ک له روانینه کان بو به رهمه کانی میژووی ئهده بی کوردی .

٤- الواقعيه في الادب الكرديه (رياليزم له تهدهبي كورديدا)

یه کیک له و کتیبانه ی له رمواله تدا سهباره ت به میژووی ئه ده بی کوردی نه نووسراوه و که چی پیوه ندی راسته و خوی هه یه به م بابه ته وه تیزی دو کتوراکه ی «پ.عیزه دین مسته فاره سوول» و به به ناونیشانی: «الواقعیه فی الادب الکردیه». ئه م کتیبه گهرچی له زمانی رووسییه وه وهرگیراوه ته وه می دانانه وه گیرانه کوردی و فارسییه کانی نه که و توونه ته به رده ستی خوینه ران، به لام به هوی دانانه وه گه لیک کتیبی قوتابخانه یی و زانکوییدا و هه روه ها به هوی ره چاو کردنی هه مان روانگه له و تاره کانی تری نووسه ری ناوبراودا توانیویه تی جوریک له روانگه ی تیوریک سه باره ت به میژووی ئه ده بی کوردی ده سته به ربکات. نه مروانگه یه موانگه یه می دودی ده سته به ربکات. نه مروانگه یه موانی و تانیویه تی کوردی ده سته به ربکات. نه مروانگه یه می دودی ده سته به ربکات که می دودی ده سته به ربکات که می دودی ده سته به ربکات که درونگه یه دانی در دی ده سته به در بکات که در دی ده سته به در بکات که در دی ده سته به در بکات که در دی ده در بخوانی در دی ده در بکات که در دی ده در بکات که در دی ده در بکات که در بکات که در دی ده در بخواند که در به در بکات که در دی ده در به در

_

[ٔ] وتوویّژ لهگهلّ د. مارف خهزنهدار، سازدانی کامهران سوبحانی و دانا فایهق؛ برِوانه

که ههر زوو توانی ببیته روانگهیه کی زال و سهرنجراکیش بو تویژه رانی ئهو سهردهمه و تهنانهت ههندی له لیکوّله رانی ئیستاش، سهرجهم میراتی ئهده بی کوردی دابه ش ده کاته سهر سیّ ریّبازی گهوره ی کلاسیزم، روّمانتیسیزم، و ریالیزم ٔ.

لهم بهرههمهدا ههر دوو نهریتی ئهدهبیی «بابانی و خالدی» (واته: کرمانجی ناوه پاست و ژووروو) به یه ک نهریت و به ناوی ئهدهبی کلاسیستی کوردییهوه ئاراسته کراوه. ههربوّیه بو نموونه، دوو شاعیری گهوره ی کورد وه کن نالی و خانی، سهره پای جیاوازییه بهرچاوه کانیان، خراونه ته یه ک خانهوه که خانهی ئهدهبی کلاسیستی کوردییه. ههر بههمان شیّوهش، بهرههمه ئهدهبیه جیاجیاکانی شیّوهزاری گورانی تیک پا خراونه ته خانه کهده بی پیناسه به کی گشتی لهم دوو ریّبازه، نووسهر تیشکی خستوته سهر ئهدهبی ریالیستی کوردی.

جیّگهی سهرنجه که پیّناسهی نووسهر بو نهده بی ریالیستی و پوّلیّنکاری بهرهه مه نهده بییه ریالیستیه کان به تهواوی له ژیر کاریگهری پیّناسهی نووسهر بو دوو ریّبازی کلاسیزم و روّمانتیسیزم دایه؛ واته، به بروای نووسهر، گهر له نهده بی کلاسیکی کوردیدا بایه خدراوه ته روخسار و وشه کاری و گهر له نهده بی روّمانتیکی کوردیدا کوردیدا به پیّچهوانه وه بایه خدراوه ته ناوه روّک و رهوانی گوتهی شیعری، نهوا له نهده بی ریالیستی کوردیدا ههر دوو روخسار و ناوه روّک یه کیان گرتوّته و زمانی نه و جوّره نهده به شدی زیاتر روی له پهتی بوون کردووه.

باسی ئاماژهپیکراو گهرچی توانیویهتی جۆریک له روانگهی تیۆریک دهربارهی ریبازه کانی ئهدهبی کوردی ئاراسته بکات و بهشیک بی له یه کهم ههوله کان لهم بهستینهدا، به لام له چهند لایهنهوه جیگهی روخنه کارییه بی کهم، تایبهتمهندییه کانی ههر سی ریبازه که، به تایبهت دو ریبازی یه کهم، به شیوه یه کی روزه کشتی و ساکار خراونه ته روو؛ دووههم، کو کردنهوهی سهرجهم میرات و سامانی ئهدهبی کوردی له سهره تا ناوه راستی سهده ی بیسته م بو سی ریبازی کلاسیزم، روزمانتیسیزم و ریالیزم، مورکیکی ته واو گشتیکارانه و کو کارانه ی پیوه دیاره و ههر بویهش لهم به رهمهمدا چاوپوشی له تایبهتمهندی و قالب و نهریت و ریبازه کانی تری ئهده بی کوردی کراوه. سیههم، ئه و تیزه ی ئهم به رههمه به دوای سه پاندنیدا ده گهری، تیزیکی سهر به پارادایمی بیری لیکولینه وه ئهده بییه کانی سوقیه تی جارانه که تیدا گرنگایه تی له راده به ده را و پرولتاریادا. با بهرجهسته کردنه وه که بو سالانیکی زور زالترین قوتابخانه یه نهده بی له سوقیه و له ژیر ده سه لاتداریتی سالیندا ریالیزمی سوشیالیستی بوو. کاریگهری ئهم قوتابخانه یه نه ده ربه سه رئهم به رهمهمه وه به لکوو به ساتالیندا ریالیزمی سوشیالیستی به کاریگه و کاریگهری ئهم قوتابخانه یه نه ده ربه سه رئهم به رهمهمه وه به لکوو به ساتالیندا ریالیزمی سوشیالیستی بوو. کاریگهری ئهم قوتابخانه یه نه که هدر به سه رئهم به رهمهمه وه به لکوو به ساتالیندا ریالیزمی سوشیالیستی به و کاریگهری ئهم قوتابخانه به نه که هدر به سه رئهم به رهمهمه وه به لکوو به

. لکرهدا جیاوازی ههیه له نیّوان دوو زاراوهی کلاسیک و کلاسیزم؛ ههربوّیهش، گهله ک بهرههمی روّمانتیکی و ریالیستیش ده کریّن به بهرههمی کلاسیک ناوبرده بکریّن.

^۱. ئەم روانگەيە لە چەندىن كتيبى پەروەردەئىيشدا رەنگى دايەوە. بۆ نموونە چەندىن وانە*ى كتيبى زمان و ئەدەبى كوردى* بۆ پۆلى شەشەمى ئامادەيى بە تەواوەى بە گويرەى ئەم روانگە تيۆرىكە نووسراون؛ عيزەدىن مستەفا رەسوول و چەند نووسەرى تر. زمان و ئەدەبى كوردى بۆ يۆلى شەشەمى ئامادەيى. چاپى دووەم. بەغداد: چاپخانەى ئەلعراق، ۱۹۷۸، ل. ۱۷۲-۱٤۸.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

سهر زۆربهی ههره زۆری ئهو لیکوّلینهوه کوردییانهی له سوّقیهتدا ئهنجام دهدران به روونی و به ئاشکرایی دیاره. جگه لهمهش و ههر به هوّی دووری له لیّکوّلینهوه روّژئاواییهکان و تهنانهت رهت کردنهوهشیان له لایهن دهسهلاتی سیاسی و ئهده بی ئهوسای سوّقیهتهوه، ئهم بهرههمه به هیّچ جوّریک پشتی نهبهستوّته روانگه تیوّریکه روّژئاواییهکان له سهر ریالیزم و ئاوری لیّ نهداونه تهوه.

ب) بەرەو مۆدىلىكى بۆلىنكراو بۆلىكۆلىنەوە لەمىن ووى ئەدەبى كوردى ١ - چەند وتەيەكى سەرەتايى

میژوونووسی ئهدهبی له ئهدهبی کوردیدا له بهر چهندین هوّکاری جیاجیای تایبهت به زمان و ئهدهبی کوردی، وه ک جوّراوجوّری ئهو زاراوانهی دهقه ئهدهبیهکانی پی نووسراون و دابرانی ناوچهکان له یه کتر چ له سهردهمی میرنشینهکان و چ له سهردهمی موّدیّرندا و بهرههمهاتنی هاوکاتی چهندین شیّوازی ئهدهبی به زاراوه جیاجیاکانی زمانی کوردی، رووبهرووی چهندین کیشه بوّتهوه؛ گرنگترین کیشهی میژوونووسی ئهدهبی له ئهدهبی کوردیدا بریتیه له نهبوونی موّدیلیّکی گشتگیر و پوّلیّنکراو و میتوّدوّلوّژیک بوّ لهخوّگرتن و خویّندنهوهی بهرههمه ئهدهبیهکانی سهرجهم زاراوه و قوّناغه جیاجیاکانی رهوتی گهشه کردنی ئهدهبی کوردی. جگه لهمهش، رهچاو نهکردنی میتوّدوّلوّژییه کی زانستیانه و شیّوازیّکی بابهتیانه له میژوونووسی ئهدهبی کوردیدا بوّته هوّی سهرههایّدانی چهند خالیّکی لاوازی تر لهو بهرههمانهدا وه ک به کارهیّنانی زمانیّکی زمینی و نابابهتیانه و بایهخدانی له رادهبهدهر به لایهنی ئهخلاقی -ژیاننامه یی، به شیّوه یه که له موّر که زانستیه کان دووری خستوونه تهوه.

لیره دا وتاری به رده ست تیشک ده خاته سه رئاراسته کردنی موّدیلیّک بوّ میژوونووسی ئه ده بی له ئه ده بی کوردیدا به شیوه یه که نه که هم رده ره و و قوّناغ و شیوازه جیاجیاکانی ئه ده بی کوردی له خوّگر تبیّ، به لکوو جیاوازییه زاراوه ناسانه کانیش له ریکه ی گریدانیان به شیوازه ئه ده بییه کانه وه ره چاو بکات و گرنگیش بداته ژانره ئه ده بیه نویکان له ئه ده بی کوردیدا. ئه م موّدیله ی که وتاره که ئاراسته ی ده کا له لایه که و معده ی کوردی دابه شیکاری هه دابه شیوازد او له لایه کی تریشه وه له شیکاری هه ره نوازی کدا پشت ده به سه چه ندین قوّناغ و ده وره و نه ریت و شیوازد او له لایه کی تریشه وه له شیکاری هه شیوازی کدا پشت ده به سه ره تابه تمه ندییه کانی فورم و ناوه روّکی به رهمه مه به رچاوه کانی ئه و قوّناغه . به شیری که موّدیله (ئه و به شه ی له سه ره تاوه تا شه پی یه که می جیهانی ده گریته وه) پیشتر وه کوو گهلاله یه کی لیکولّینه و می له لایه نه مقله مه وه بو زانستگای کوردستان به ئه نجام گهیشتوه و هه ولّ ده دری له داها توودا کامل بکریّت (سجادی ۱۳۸۵).

مۆدىلى بەردەست، پاش دابەش كردنى سەرجەم سامانى ئەدەبى كوردى بە سەر دوو بەشى گەورەى سەرزارەكى و نووسراو دەست دەكاتە پۆلىنىكارى ئەدەبى سەرزارەكى بۆ سەر پەندى پىشىنان، گالتە و گەپ، مەتەل، شىعرە فۆلكلۆرىكەكان، چىرۆك و حەقايەتەكان، بەيتەكان و شىعرى گۆرانى لە لاوك و حەيران و سىاچەمانەوە بگرە تا بەستە فۆلكلۆرىكەكان. پاشان ئەمە رەچاو كردنى ئولگوويەكى دابەشكارانەيە كە دەبىتە گرنگترىن خالى لىكۆلىنەوە لە مىزۋوى ئەدەبى كوردى. ئەدەبى كوردى، بە ھۆى ئەوەى كورد خاوەنى يەك

حوکمداری یه کگرتوو و سهرتاسه ری نه بووه، به سهر چهندین نه ریت و قوتابخانه و قوناغی جیاجیادا دابه ش ده کری و له باس کردن له سهر ئه ده بی کوردی پیویسته له میژینه و پیشینه و تایبه تمه ندیبه کان و مور که کانی یه ک نه ریت بکو لینه وه پاشان بچینه سهر لیکو لینه وه له قوناغ و نه ریتیکی تری ئه ده بی؛ که واته، نابی به هوی تیپه پیوونی زه مان و به دوای یه کدا هاتنی سه ده کانه وه مور که کان و ئه ندامانی یه ک قوتابخانه و نه ریتی ئه ده بی تووشی دابران بکه بین، په چاو کردنی وه ها میتودیک تا سهره تای شه پیویسته. واته هه رئه و سهرهه لدانی ده وله تنه بینویسته. واته هه رئه و جیاوازی و دابرانه ی پاش شه په له نیو پارچه کانی کوردستاندا هاته ئاراوه، له سهرده می میرنشینه کانیشدا خوّی له پواله تی هاوشیوازی و هاوقالبی و هاوهزری سهر سوو په نه مه هاوشیوه میه شه ده بینی کانی سه ر به یه ک میرنشین ده رخستووه. وه ک دواتر پوونی ده که به مه هاوشیوه یه شیوازناسانه یه ده توانی ده وری سهروبه خش ببینی له پولینکاری به رهمی ئه ده به به رهمه مهاوتو له یه ک میرنشیندا.

۲ - تايبەتمەندىيەكانى مۆدىلىكى پۆلىنكراو:

ئ. نەرىتى ئەدەبى يارسان (سەدەى پينجەم تا دەھەمى كۆچى):

بابا تاهیر، مهلا پریشانی لوړ. عیّل به گی جاف، سهیدی ههورامی یه کهم.

ب. نەرىتى ئەدەبى ئەردەلانەكان (سەدەى يازدەھەم تا ناوەراستى نۆزدەھەم):

بیّسارانی (۱۷۲۳-۱۷۰۱)، خانای قوبادی (۱۷۰۵-۱۷۷۸)، وهلی دیّوانه (۱۷۲۵-۱۸۰۱)، ئه حمه د به گی کوّماسی (۱۸۷۳-۱۸۸۲)، مه ستووره ی کور دستانی (۱۸۰۳-۱۸۸۷)، مه وله وی (۱۸۰۶-۱۸۸۲) و فه خرولعوله ما ۱۸۰۸-۱۸۸۸).

ج. نەرىتى ئەدەبى بابانەكان (كۆتايى سەدەى ھەژدە تا ناوەراستى سەدەى نۆزدەھەم):

بهرهی یه کهم: نالی (۱۸۰۰–۱۸۲۷)، سالم (۱۸۰۵–۱۸۲۹)، کوردی (۱۸۱۲–۱۸۵۰)؛ بهرهی دووهم: حاجی قادری کوّیی (۱۸۱۵–۱۸۹۲)، مهجوی (۱۸۲۵–۱۸۲۵)، شیّخ رهزا تالبانی (۱۸۳۳–۱۹۰۸)

د. نەرىتى ئەدەبى خالدىيەكان (سەدەى پانزدەھەم تا ھەژدەھەم):

مهلای جزیری (۱۵۵۷-۱۹۶۰)، عهلی ههریری (۱۹۰۰-۱۵۳۰)، فهقیّ تهیران (۱۹۲۱-۱۵۹۳)، ئه حمه د خانی (۱۹۵۰-۱۷۵۷).

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

پاش نهمانی میرنشینه کان و پیش سهرهه الدانی شهری یه کهمی جیهانی و دهواله ت-نه ته وه مؤدیرنه کان له و ولاتانه ی کوردیان تیدا نیشته جیّیه، واته قوّناغی کوتایی سه ده ی نوزده و سهره تای سه ده ی بیسته م، نه ریتی ئه ده بی قوّناغی گواستنه وه از ادایه. له م قوّناغه دا، له لایه که وه، کوتایی به ده سه الاتی میرنشینه کان هاتووه له لایه کی تریشه وه، هی شتا ده واله تنه وه کان له ئیران و تورکیا و عیراق و سوریا سه ریان هه النه داوه. پینج شاعیری گرنگی نه م قوّناغه بریتین له:

میرزا عهبدولقادری پاوه یی (۱۸۳۵ -۱۹۱۷)، سالمی سنه (۱۸۵۵ -۱۹۰۸)، وهفایی (۱۸۵۷ - ۱۹۱۳)، حهریق (۱۸۵۱ -۱۸۹۱) و ئهدهب (۱۸۲۰ -۱۹۱۲).

پاش ئەم قۇناغە، پۆويستە ئەدەبى كوردى لە سەدەى بىستەمدا بخرىتە بەر ھەلسەنگاندن و دابەش كردنەوە. لۆرەدا ئەدەبى كوردى بە سەر بەرھەمە ئەدەبىيە كوردىيەكانى بەرھەمهاتوو لە چوار ولاتى ئۆران، توركيا، عۆراق و سوريادا دابەش بكرى و ھەركام لەمانەش بۆخۆيان، بەو چەشنەى لۆرەدا باس دەكرۆت، بە سەر چەندىن قۆناغى جياجيادا دابەش دەكرۆن:

ئهدهبی کوردی له کوردستانی ئیران له سهده ی بیسته مدا به سهر سی قوناغدا دابه ش ده کری به م شیوه یه: عن و توناغی یه که می یه که می جیهانی و دامه زارندنی ده وله ت نه نه نه وه تا کوماری کوردستان (۱۹۲۵ -۱۸۷۵). ناری (۱۹۲۵ -۱۸۷۷)، سهیفولقوزات (۱۹۲۳ -۱۸۷۷) ، قانع (۱۹۲۵ -۱۸۷۸).

ب- **قوناغی دووههم**: له کوّمارهوه تا شوّرشی ئیران (۱۹۷۸-۱۹۶۳): هیّمن (۱۹۸۵-۱۹۲۰)، ههژار (۱۹۸۹-۱۹۲۸)، حهدار (۱۹۹۹-۱۹۲۹)، حهدار (۱۹۹۹-۱۹۹۹)، مهلا ئاواره (۱۹۹۹-۱۹۲۹)، حه تیتی (۱۹۹۹-۱۹۲۹)، مهلا غهفوور (۱۹۸۹-۱۹۲۹) و سواره ئیلخانیزاده (۱۹۷۵-۱۹۳۷).

ج. له شۆرشەوە تا ئەمرۆ (-١٩٧٨)

شاعیر و نووسهره گرنگه کانی ئهم سهردهمه، سهرهه لدانی رهخنه و تیوّریی ئهده بی، پهرهسهندنی په خشانی روزنامه یی، هونه ری و زانستی.

ههر به ههمان شیّوهش، ده کری نهده بی کوردی له کوردستانی عیراق له سهده ی بیستهم به سهر چوار قوّناغدا پوّلیّن بکری که نهمانه ی خوارهوهن:

ئ- قوناغی یه کهم: له شه پی یه کهمی جیهانی و دامه زارندنی ده و لهت_ نه ته وه ی ئیرانه وه تا کوّماری کوردستان (۱۹۲۵-۱۹۱۹): پیره میّرد (۱۹۵۰-۱۸۲۷)، ئه حمه دبه گی حهمدی (۱۹۳۳-۱۸۲۷)، تاهیر به گی جاف (۱۹۱۷-۱۸۷۷)، عهبدو لا زیّوه ر (۱۹۲۸-۱۸۷۵)، بیّخود (۱۹۵۳-۱۸۷۷)، که مالی، ئه سیری (۱۹۹۳-۱۸۷۵)، ئه مین فه یزی به گ.

ب- قوناغی دووهم: له کومارهوه تا بهیاننامهی ۱۱ی ئادار (۱۹۷۱-۱۹۶۲): شیخ نووری شیخ سالاح (۱۹۵۸-۱۹۹۸)، ۱۸۹۳ موختاربه گی جاف (۱۹۳۸-۱۸۹۳)، گوران (۱۹۲۸-۱۹۰۸)، فایهق بیکهس (۱۹۱۸-۱۹۰۸)، دلدار (۱۹۱۸-۱۹۱۸)، ئه حمه د هه ردی (۲۰۰۵-۱۹۲۲)، روفیق حیلمی.

ج- **قوناغی سیّیهم**: له بهیاننامهی ۱۱ی ئادارهوه تا راپهرین (۱۹۹۱-۱۹۷۱): شیّرکوّ بیّکهس (۱۹۶۰)، عمبرولاً پهشیّو (۱۹۶۲)، له تیف هه لمهت (۱۹۵۷)، رهفیق سابیر (۱۹۵۰)، عمباس عمبدولا یوسف (۱۹۵۱).

د - ق**وناغی چوارهم**: له راپهرینهوه تا ئهمروّ (-۱۹۹۱): شاعیران و نووسهرانی ئهم سهردهمه له گهلّ نووسهره گرنگه کانی ههر چوار قوّناغی رهخنه و تیوّری ئهده بی، پهخشانی روّژنامه یی، هونه ری و زانستی له ههر چوار قوّناغه که له لیره دا به هوّی کورتی و تاره که ناوه کانیان ناهیّنین .

دیسانهوه ههر به ههمان شیّوه، دهشکری ئهدهبی کوردی له سهده ی بیستهمدا له تورکیا به سهر سیّ قوّناغدا یوّلیّنکاریی بکریّت:

ئ - قوناغی یه کهم (قوناغی سهرهه لادان): له شهری یه کهمهوه تا دامر کاندنهوه ی شوّرشه کهی شیخ سهعیدی پیران (۱۹۲۸-۱۹۱۸).

ب- قزناغی دووهم (قزناغی بیدهنگی): له شوّرشه کهی شیخ سهعیدی پیرانهوه تا سهرهه لدانهوهی ئهده بی کوردی له باکوور (۱۹۸۸ -۱۹۲۸).

ج - ق**وناغی سیّیهم (قوناغی گهشه کردن)**: له سهرههالدانهوهی ئهده بی کوردی له باکوور تا ئهمرو (-۱۹۸۸) پاشان پیّویسته ئهده بی کوردی له سهده ی بیسته مدا له سوریا، له سوّقیه تی جاران و پاشان، له تاراوگه دا به همموو لقویوّپه کانیه وه رووبه رووی دابه شکاری و پوّلیّنبه ندی بکریّته وه.

دووههم: له دەستپیکی ههر بهشیکدا سهرهتا پیویسته پیشزهمینه و پیشینه کومهلایهتی، فهرههنگی و سیاسییهکان بخرینه روو. دیاره گرنگترین گرفت لهم بهشهدایه و ئهویش نهبوونی سهرچاوهی گشتگیره. ههربویه، بهردهوام بهشیکی ههرهگرنگ له میژوونووسی ئهدهبی له ئهدهبی کوردیدا بهشیوهی نادیارو گوماناوی ماوهتهوه که بریتیه له ئاورنهدانهوه له بارودوّخی کومهلایهتی و فهرههنگی کوردستان و بهتایبهت ناوهنده مهزنه ئایینی و فهرههنگییهکان له سهدهرمی میرنشینه کوردییهکاندا. لیرهدا پیویسته باسی دهور و کاریگهریی ئهو میرنشینانه له پهرهپیدانی نهریتی ئهدهبی ناوبراودا و بهکارهینانی زمانی ئهدهبی تایبهت و گرنگیدانیان به بیناسازی و فهرههنگسازی له شاره گهورهکان و پیوهندی سیاسییهکانی نیوان ئهم میرنشینانه و ناوهندهکان و کاریگهری کاریگهری لایهنگری سیاسی ئهو میرنشینانه به سهر نهریتی ئهدهبی ناوبراوهوه بخریته بهر باس.

سێیهم: جگه له کهڵکوهرگرتن لهسهرجهم سهرچاوهکان، لهبهر ئهوهی که سهرچاوهکان کهمن یان لهلایهن وتاری بالادهستهوه که ناکوردی بووه نووسراونهتهوه، پێویسته بنهمایه کی تیوٚریک بو خویندنهوهی بارودوٚخی سهردهمی ناوبراو دهستنیشان بکهین. لێرهدا ههولدراوه پشت ببهستریّته تیوٚری «مێژووییخوازی نوێ» (New Historicism) له پێناو دوٚزینهوه و دهستهبهر کردنی دیدگاکان له سهر بارودوٚخی ژیان لهو سهردهمه

بەشى چوارەم- ميْژوويى ويْژە

له بواره جیاجیاکاندا (Branniga ،۱۹۹۸). پێویسته بوترێ زۆربهی ئهو بهرههمانهی له سهر مێژووی کورد به گشتی و مێژووی ئهدهبی کوردی بهتایبهتی نووسراون له مێتۆدێک پهیرهوی دهکهن که دهتوانرێ به «مێژووییخوازیی کۆندا، له «مێژووییخوازیی کۆندا، له بارودۆخی مێژووویی و زهمینهی فهرههنگی و ئایینی که لک وهرده گیردریّت بۆ خوێندنهوهی ئهدهب و واقیعی کۆمهلگا. ئهم مێټوده جگه لهوهی هه لگری چهند خالیکی لاوازه، وه ک پشتبهستن بهو سهرچاوه مێژووییانهی که پاستییه کهیان له ژێر نیشانهی پرسیاردایه، له خوێندنهوهی مێژووی ئهدهبی کوردیدا به که لک نییه؛ چوونکه ئهو سهرچاوانهی دهربارهی مێژووی سهردهمه جیاجیاکان دانراون یان زۆر کهمن یان له لایهن وتاری بالادهستهوه نووسراون. ههربۆیه، باشترین بنهمای تیۆریک بۆ خوێندنهوهی مێژووی ئهدهبی کوردی و گهیشتن به شێوهی په واتایه کی تر، ئهم تیۆرییه له جیاتی ئهوهی له کتێبه مێژووییه کان که لک ومربگریّت بۆ خوێندنهوهی ئهدهب یان تیگهیشتن له میژووی، به پیچهوانهوه، له ئهدهب که لک ومرده گری بۆ تیگهیشن له خوێندنهوهی ئهده بیان تیگهیشتن له میژووییه کاندا پشتگوی خراون و یان خراونه ته پهراویزهوه و یاخود تهنانهت میژووییه کاندا پشتگوی خراون و یان خراونه ته پهراویزهوه و یاخود تهنانهت میژووییانهی که یان له کتێبه میژووییه کاندا پشتگوی خراون و یان خراونه ته پهراویزهوه و یاخود تهنانهت پیچهوانه و پر لههه له تومار کراون.

> لەو ساوە حاكمىٰ بەبە گشت دەربەدەر كران تا بوو بە جاى مەتلەعى خورشيدى بەختى رۆم

نهیدیوه کهس له چێهرهی کهس جهوههری هونهر سووتا گیاه و تهشنه و خوشکیده بوو شهجهر

...

ههر قهبری پر غهمانه له ههر لا ده کهم نهزهر غافل ههموو له جای موریدانی باخهبهر تهغیره ئاوی وه ک دلّی مهردانی پر کهدهر (سالم، ۱۳۷۲: ۱۷).

سهیوان پړه له شهخسی ستهم دیده خوار و ژوور جێی تورکانی ړۆمه دهر و ژووری خانهقا ئهو حهوزه پر دهبوو که وهکوو چاوهکانی تۆ

وه ک دهبینری، سالم لیّره دا باسی کاریگهرییه سهلبییه کانی هم رووداوه ده کات له سهر ژیان و ناکاری خه لکی شاری سلیّمانی و نالوّزی و پشیّوییه کانی دوای نهم رووداوه و وشکبوونی کانی هونهر و داهیّنان له ناو

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

بههرهمهنداندا و بی و بی و بیزارییان له و بارودو خه. له دریژه ی شیعره که دا سالم ناماژه بو چهندین شوینی جوگرافیایی سلیمانی ده کات وه ک سهر چنار، شیوی ناودار، کانی ناسکان، پیرمهسوور. که واته، نه گهر به بو چوونی تیوریکی میژووییخوازیی نوی نهم شیعره بخهینه به هه لسهنگاندن، نه وا راستی و حهقیقه تی رووداوی داگیر کردنی سلیمانی له لایهن عوسمانییه کانه وه بومان روون ده بیته وه؛ نهمه شه و راستیه یه که له و به به به میژووییانه ی له لایهن خودی تورکه کانه وه نووسراون، گهلیک جیاوازه وه و له وانه شه له ههندی سهرچاوه ی هاوشیوه ی تردا یان فه راموش کرایی یان خرابیته په راویزه وه و یان به شیوه یه کی ناراسته قینه تومار کرایی.

چوارهم: له ئاماژه کردن بۆ شاعیر و نووسهره دیار و بهرچاوه کانی ههر دهورهیه ک پیّویسته یه ک میتوّدوّلوّژی رهچاو بکریّت و ههر بهشیک له دوو بهشی سهره کی پیّک بیّت: سهره تا، زانیاری کورتی ژیاننامه یی و پاشان ئاراسته کردنی شیّوازناسی ئهده بی بهرههمه کانی شاعیری ناوبراو له لایه کهوه و باس کردن له سهر هزر و جیهان بینی شاعیری ناوبراو له لایه کی ترهوه. گرنگیدان به دوو بوّچونی رهخنه یی ئه خلاقی -ژیاننامه یی و سونه تی -فهلسه فی له میّژووه ئهده بییه کانی کوردیدا بوّته هوّی پشتگوی خستنی رهخنه کاری فوّرمالیستی له سهر شیعره کان له لایه کهوه و دیاری نه کردنی قوتابخانه ئهده بی و ریّبازی فیکری شاعیره کان له لایه کی ترهوه. لیّره دا، وه ک نموونه یه ک، چهند جیاوازییه کی شیّوازناسانه ی بهرههمه ئهده بییه کانی دوو نه ریتی ئهده بی بابان و ئهرده لان ده خهینه روو:

نەرىتى ئەدەبىي ئەردەلان	نەرىتى ئەدەبى بابان	تايبهتمهنديي شيوازناسانه
جووتسهروا	غەزەل و قەسىدە	قالبى ئەدەبى
گۆرانى	كرمانجى ناوەراست	شێوەزار
فارسى	عەرەبى	فرەپاتى وشەي بيانى
ناوەرۆك	روخسار	روخسار و ناوه <u>ر</u> ۆک
کێشی برگەیی	عەرووزى عەرەبى	کیش و عهرووز
سروشت	شار	فرەپاتى شوينى جوگرافى

پینجهم: له هینانهوه ی نموونه شیعرییه کاندا پیویسته له جیاتی بایه خدان به شهر و مانا کردنهوه یان گرنگی بدریته ئه و به به به باشترین شیّوه موّر کی شیّوازناسی و جوّری بیر و هزری ئه و شاعیره دهرده خهن. له پال ئهمه شدا، خالیّکی تر ههره گرنگی پیّوه ندیدار به هه لبژاردنی بهرهه هه ئهده بیی کانهوه، پی له میژووی ئهده بیدا و چ له دیوانه شیعرییه کاندا، ئهوه یه که ده بی خوّمان له دانانی ئه و بهرهه مانه به پیّی ئهلفوبی دوور بخهینه وه؛ چونکه ئه م کاره، له لایه که وه نامه نتیّقیه له به رئهوه ی که هیچ شاعیر و نووسه ریّک دیوانه که ی به پیّی ئهلفوبی نه هونیوه ته و له لایه کی تریشه وه، به ربه تیّگهیشتن له په وتی گهشه کردنی زمان و شیّواز و ئهندیّشه ی شاعیری به رباس ده گریّت. که واته، باشترین شیّوه بو دانانی به رهه مه کان ریز زمان و شیّواز و ئهندیّشه ی شاعیری به رباس ده گریّت. که واته، باشترین شیّوه بو دانانی به رهمه کان ریز

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

کردنیانه به پنی رنکهوتی هۆنینهویان؛ هه لبهت رهچاو کردنی ئهم میتوّده که ستاندارد و فره پاته، له ئهده بی کوردیدا گهلیّک دژواره و پیّویستی به لیّکوّلینهوهی قووله. چوونکه وه ک دهزانریّ، له زوّربهی کاته کاندا ریّکهوتی دانانی بهرهه مه کان دیار نییه.

شهشهم: وه ک دهبینری، ئهم مودیله لهخو گری چهندین نهریتی ئهدهبی جیاجیایه و ههر کام لهم نهریتانه وهکوو پاژیک وان له کوی ئهدهبی کوردیدا. ئهو کویهی که مهرج نییه یه کگرتوو و یه کدهست بی یان یه ک ئایدیای تیدا بهرجهسته بکریتهوه و له خزمهت بیر و ئامانجدا بیت. له ههندی له میژووه ئهدهبیه کوردیه کاندا ته نه یه ک ئایدیا وه ک ههژاری، سوفیگهری و یان دلداری (وه ک کتیبه کهی سهجادی) یان یه ک ئامانج، وه ک پرزگاری له ژیردهسته یی، بهرجهسته کراوه ته وه (وه ک کتیبه کهی ئوزون). به پیچهوانه وه، میژووی ئهده بی کوردی ئاقاری جیاوازییه فیکری و شیوازناسانه کانه و ئهبی ئهم مودیله ش نیشانده ری ئه و جیاوازیانه بیت.

ئەنجام:

همولهکانی میژوونووسی ئهده بی له ئهده بی کوردیدا رووبه پرووی چهندین کیشه ی میتودوّلوّژیک ده بنه وه که گرنگترینیان نه بوونی بولگوویه که بو دابه شکاری و پولیننکاری قوّناغ و نه بیت و به رهمه ئهده بییه کان. دیاره ئهم گرفته به هوّی بوونی چهندین میرنشینی سه ربه چهندین ئیمپراتوّری گهوره و دوور له یه ک له بواری فهرهه نگی و تمنانه تایینیشه وه هاتوّته ئاراوه. ههربوّیه ش، پاش ده رخستنی کیشه میتوّدوّلوژیکه کانی ههوله میروونووسیه ئهده بیه کان له ئهده بی کوردیدا، موّدیّلیّکی پولیّنکراو خراوه ته پوو که لهلایه کهوه، پشتی به ستوّته بهرده و میژوونووسیه ئهده بی نهده بی نهده بی دیاریکراوه و له لایه کی تریشه، له پیناو گرنگیدان به پیشینه فهرهه نگی و میژووییه کان پشتی به ستوّته ئهو بنه ما تیوّریکه ی که بوّچوونی پره خنه بی «میژووییخوازیی نوی» ده ستو به موّدیّله نه ک ههر بو لیکوّلینه وه له میژووی ئهده بی کوردی دهوری سوود به خش ده بینتی به کار ببریّت.

سەرچاوەكان:

ئوزون، محەمەد (۲۰۰۳) ئ**انتۆلۆژيا ئەدەبياتا كوردى،** ئيستانبۆل، وەشانيّن ئارام.

خەزنەدار، مارف (۲۰۰۱) **م<u>ێ</u>ژووى ئەدەبى كوردى**، بەرگى يەكەم، ھەولىر، دەزگاى ئاراس.

خەزنەدار، مارف (۲۰۰۲) **م<u>ی</u>ژووی ئەدەبی كوردی**، بەرگى دووەم، ھەولیر، دەزگای ئاراس.

خەزنەدار، مارف (۲۰۰۳) **مێژووى ئەدەبى كوردى،** بەرگى سێيەم، ھەولێر، دەزگاى ئاراس.

خەزنەدار، مارف (۲۰۰٤) **مێژووى ئەدەبى كوردى،** بەرگى چوارەم، ھەولێر، دەزگاى ئاراس.

سهجادی، عهلائهدین (۱۹۷۱) میژووی ئهدهبی کوردی، چاپی دووهم، بهغداد، چاپخانهی مهعاریف.

سجادی، بختیار (۱۳۸۵) کلیات تاریخ ادبیات کُردی (تا اوایل جنگ جهانی اول)، دانشگاه کُردستان و سازمان مدیریت و برنامهریزی استان کُردستان.

مستهفا، عیزهدین و چهند نووسهری تر (۱۹۷۸) **زمان و ئهدهبی کوردی (بۆ پۆلی شهشهمی ئامادیی**) چاپی دوهم، بهغداد، چاپخانهی ئهلعراق.

Brannigan. John, (1998), *New Historicism and Cultural Materialism*, London, MacMillan Press Ltd...

Wimsatt, William K. and Monroe C. Beardsley (1954), *The Verbal Icon: Studies in the Meaning of Poetry*, University of Kentucky Press.

ميد ووي ره خنه ي ئه ده بي كوردي

(کیشهی سهرهتا و سهرهه لدان تا سالی ۱۹۷۰)

د. فوئاد رەشىد محەمەد -

كورته:

لهنیّو بزاقی رهخنهی ئهدهبی کوردیدا چهندین گرفت و کیشه بهدی ده کریّت، وه کو کیشه ی زاراوه ی رهخنه یی و بوون و نهبوونی میتوّد و نهبوونی وتاریّکی رهخنه یی سهربهخوّ و چهندین کیشهی دیکه. لهمانهیش دیاریکردنی میژووی سهرهتای سهرهه لدانی رهخنه ی ئهده بی کوردی، بابه تیّکی کیشهداری نیّو ئهم بزاقهیه؛ چونکه ئهم دیاریکردنه تهنها ههر ئهوهنده نبیه میژوویه کیان قوّناغیّک دیاری بکهیت، به لیکوو بهنده به جوّری ئهو کهره ستهیه شهوه که ده کریّته نموونهی کاری رهخنهیی.

لێر ەوە ئەم لێکۆڵینەوە ھەوڵدانێکە بۆ خستنەڕوو و ھەڵسەنگاندنى بیروبۆچوونە جیاوازەکانى ئەم بـوارە؛ واتـه تەنها سنوورى دیاریکردنى سەرەتاى رەخنەى کوردى دەگرێتەوە.

ليْكوّلينهوه كهمان لهدوو تهوهر و ئهنجام پيّک هاتووه:

تەوەرى يەكەم: تەرخانكراوە بۆ ئەو بيروپايانەى كـه سـەرەتاى پەخنـەى ئـەدەبى كـوردى دەبەنـەوە نێـو شيعرى كلاسيكى كوردى.

تەوەرى دووەم: تەرخانكراوه بۆ ئەو بيروبۆچوونانەى كە سەرەتاى رەخنەى ئەدەبى كوردى گرى دەدەنــه بزاقى رۆژنامەگەرى كوردىيەوە.

لهمیانی ئهم دوو تهوهرهدا زوربهی بیروراکانی سهر به بابهته که تاوتوی کراون و تویژهر ههولـیداوه پوختـهی بیروراکان ههالبسهنگینیت.

لهکوّتاییشدا و لهژیّر ناونیشانی «ئهنجام»دا گرنگترینی ئهو خالانه دیاریکراوه که دهکـرا وهکـوو ئـهنجامیّکی لیکوّلینهوهکه دیاری بکریّن.

وشه سهرهکییهکان: ئەدەبى كوردى، رەخنە، رەخنەى ئەدەبى، رۆژنامەگەرى.

⁻ بەشى زمانى كوردى ـ كۆلێژى پەروەردەى، بنبات، زانكۆى، سەلاحەدىن، ـ ھەولێر.

میژووی رمخنهی ئهدهبی کوردی (کیشهی سهرمتا و سهرهه لدان)

دیاریکردنی سهره تای میژووی په خنه ی ئه ده بی کوردی بابه تیکی کیشه داری نیّو بزاقی پوّشنبیری و په خنه ی ئه ده بی کوردییه، به و مانایه ی لهم لایه نه شدا بیروبوّ چوونی نه ک ههر جیاواز، به لکوو ته واو دژ به یه که هه یه که پیّویستیان به تویّژینه وه و پیّدا چوونه وه یه هینده ی من ناگادار به، تیّکپای ئه م بیروبوّ چوونه جیاوازانه له دوو تویّی تویّژینه وه یه کی سهر به خوّدا تاوتوی نه کراون. ئه مه ش بو خوی له خوّی دا له لایه کی لیّدید کی خستوته نیّو بابه تی میژووی په خنه ی ئه ده بی کوردییه وه، له لایه کی دیکه شه وه له پووی دیاریکردنی ته مه نی کوردیه وی ئه ده بی کوردیه وه، نووسه رانی تووشی بیرورای جیاواز و نه ساز کردووه، بو نموونه:

- «ئازاد عەبدولواحید» له دەستپیکی وتاریکیدا قسه لهسهر «رەخنهی شیکردنهوه» (النقد التفسیری) دهکات و دهلیّت: «ئیّمهی کوردیش لهریّی کولتووری عهرهبیهوه توانیمان لهو تهمهنه کورتیلهیهی رهخنهی کوردی سوودی لیّوهربگرین» (عهبدولواحیّد، ۱۹۷۸؛ ۹۹).
- «رٖهووف بێگەرد» پێیوایه «رٖهخنهی ئێمه وهک کاره ئهدهبی و هونهرییهکانی ترمان رٖهخنهی کوردن و تهمهنی نووسینی رهخنهیمان کورته»(گ.نووسهری کورد، ۱۹۸۳، ژ۱۱: ۱۰۸).
- «عەبدوللا ياسين ئاميّدى» لەو روانگەيەوە كە «رەخنەى ئەدەبيمان لەگەل يەكەمين شاعيرى كوردا ھەلقولاوە» (ئاميّدى، ۱۹۸۹: ۱۹) بۆيە پيّيوايە كە «رەخنەى كوردىش تەمەنى نزيكەى ۱۰۰۰ سال بيّت» (ھەمان سەرچاوە).

تەوەرى يەكەم: رەخنەى ئەدەبى لەنيو شىعرى كلاسىكى كوردىدا:

بهبۆچوونى هەنـدێک لـه نووسـهر و تـوێژەرانى کـورد، دەکرێـت سـهرەتاكانى ڕەخنـهى ئـهدەبى کـوردى لەشيعرى كوردىدا بەدى بكەين. لەم لايەنەوە عەلائەدىن سەجادى و د.عيزەدىن مستەفا ڕەسـوول داڕێـژەرى ئەم جۆرە بۆچوونانەن، بەلام ھەر يەكەيان بەشێوەيەک:

- عەئەلادىن سەجادى لە كتيبى «نرخشناسى»دا لە باسكردنى ليكۆلينەوەى نرخشناسىدا، ئاماۋە بە ميۋوى سەرھەلدانى ئەم جۆرە ليكۆلينەوانە دەكات و دەليّت «لەناو ئەدەبى كوردىدا پياو زات ئەكا كە بلىّ ئەم ليكۆلينەوميە لەسەدەى پانزەھەمەوە داھاتووە، لەو سەردەمەوە كە بەلگەى ئەدەبى كوردى بەپيّى

بەشى چوارەم- مێژوويى وێژە

پله کانی به پیز هاتوته خوار موه، ئه وهنده ههیه ئهم داهاتنه که داهاتووه لهناویا وه نهبی به شیواز یکی پوختی پیک و پیک بووبیت...» (سهجادی، ۱۹٦۹: ۱۰). هه لبه ته سهجادی ههر زوو ده رکی به وه کردووه که ئهم سهرهه لدانه به واتای نوینی چه مکی لیکوّلینه وهی په خنه یی نهبووه، بوّیه پاسته و خوّی دوای بوّچوونه که ی خوّی یه کسه ر ده لیّت: «ئه توانین بلیّین به جوّر یکی یاسای زانیاری ناوی لیکوّلینه وهی نهبووه...» (سهجادی، ۱۹۲۹: ۱۰).

دواتر سهجادی به کورتی ئاماژه به به رههمی شاعیرانی وه ک جزیری و نالی ده کات و دهنگدانهوه ی شیعره کانیان به شیوه به کلیدا و چیژ وه رگرتنی خه لگانیک له شیعره کانیان، به شیوه به کی ساده ی لیکوّلینهوه ی نرخشناسی له قه لهم ده دات و ده لیت «ئهمه ئهوه ئه دات به دهسته وه که بناغه ی لیکوّلینه وه و نرخشناسی به ته رحیّکی سهره تایی و دوور له بیرکردنه وه و زانیاری، له چه شه ی کوردو ئه دیب و هو نه رانی کورد دا هه به بووه با با نه که و تبیّته شیواز یکی زانیاری شهوه» (سهجادی، ۱۹۶۹: ۱۱).

ئه گهر بهوردی لهم بۆچوونانهی سهجادی وردبینهوه، تیبینی ئهوه ده کهین که ناوبراو شیعره کانی جزیـری و نالی ده کاته به لگهی ههبوونی ههست و چهشهی ره خنهیی لای خوینه و خودی شاعیری کـوردیش، بـهلام ده کریت ههبوونی ههست و چهشهیه کی ره خنهیی لای خوینه و شاعیر نیشانهی هـهبوونی هوشمهنـدی و تیروانینیکی ره خنهییانه بیت، نه ک تهرحیکی سهره تایی لیکوّلینه وه ههر وه کوو سه جادی بوّی چـووه، چونکـه ههست و چیژ شتیکه زور جیاوازه له لیکوّلینه وه، جا ساده بیّت یا قوول، کورت بیّت یان دریژ.

جیّگای ئاماژه پیّدانیشه که سهجادی هیچ نموونهیه کی شیعری لهشیعرهکانی جزیـری یـا نـالی نههیّناوهتهوه، تا بیکاته پالپشتی بوّچوونه کهی؛ یـاخود زیـاتر روون کردنـهوهی مهبهسـته کهی خـوّی، به لـکوو بهشیّوهیه کی گشتی بوّچوونه کهی خستووه تهروو.

- د.عیزهدین مستهفا رهسوول بهمهبهستی دوّزینهوه ی چهند بوّچوون و بنهمایه کی رهخنه ی نهده بی لهنیّو شیعری کلاسیکی کوردیدا، روونتر له عهلائهدین سهجادی کاری لهسهر چهند شیعریّکی «ئهحمهدی خانی» (۱۲۵۰ - ۱۷۰۷ز) کردووه.

د. عیزهدین له وتاریکیدا بهناونیشانی «خانی و رهخنهی ئهدهبی کوردی»، قسه لهسه می شرووی رهخنه ی ئهدهبی کوردی ده کات و ده لیّت «ئه گهر بمانه وی دهست بده ینه نووسینه وهی می شرووی ره خنه ی ئهدهبی کوردی، ئه وا ده بی سه ره تای ئه م زانسته له کوردیدا دهست نیشان بکه ین، بو ئهمه ش سه ره تای زور زانستی تر له کوردیدا به لای منه وه هه رده بی بچینه وه سه رئه حمه دی خانی و له وه وه ده ست پیبکهین» له کوردیدا به لای منه وه هه رده بی بچینه وه سه رئه حمه دی خانی و له وه وه ده ست پیبکهین» (گ. نووسه ری کورد، ۱۹۷۲، ژه: ۵۵).

ئهم جهختکردن و پێویستییهی د.عیزهدین لهو قهناعهتهوه سهرچاوهی گرتـووه خـۆی گوتـهنی «بـیری پهخنهگری خانی لهوه چۆته دهرهوه که له ههندی بهرههم و داستانی پۆژههلاتدا دهیبینین، یا ههندی شـاعیر به گیانیکی پر لهتهوازوعکارییهوه روو ئهکاته خوینهران...» (ههمان: ٤٦).

د. عیزهدین ده لیّت: «... ئه گهر ئهو بیره ی خانی نه ختی فراوانتر بکهینه وه و توزیّک به ره و قولایی به رین، ئه وا ههر ئه و چوار چیّوه گشتییه راگریته وه که نه مروّ ئیّمه چه شنی ره خنه و ره خنه گرانی تیادا جیّ ده که ینه وه» (هه مان سه رچاوه).

ئینجا د.عیزهدین چهند کوّپله شیعریّکی خانی دههیّنیّتهوه، وه ک نموونهیه کی بیری رهخنهیی لای خانی. بوّ نموونه لهشروّقه ی نهم کوّپله شیعرهدا:

ئوميد ئەوە ژ ئەھلى عيرفان ئەو دى نەگرن لمن چوو حەرفان

تهشنيع نه كهن وه كي غهيوران ئيسلام بكهن لمن قسووران

ئەسحابى كەمال پەردە پۆشن، ئەربابى غەرەز دەپر خرۆشن

مەئموول ئەوە ژ ئەھلى رازان ئەودى نەگرن لمن تەنازان

د.عیزهدین نووسیویتی خانی: «لیرهدا رهخنه گران ده کات بهدوو به شهوه:

ئهوانهی رق و کینه دلّی پر کردوون و رهخنهیان بۆ ئهوهیه که نووسهر سارد بکهنهوه و وای لی بکهن که ئیتر نهنووسی، ئهوانهش که رهخنه ده کهن بههوی پیشخستنی ئهدهبیات و کهم و کووری نووسهر بهچهشنیک دهستنیشان ده کهن که چارهسهریان بکات و...» (ههمان: ٤٨). لهدریژهدان بهم جوزه ئاماژه پیدانه د. عیزهدین لهبرگهیه کی دیکهدا دهنووسیّت: «... لهچهند شویّنی «مهم و زین»دا دیّری وا دهبینین که خانی بکات به رهخه گر، واته بهشیّوه یه کی ساده بریار بهسهر ههندی دیمهنی بهرههمی ئهدهبیدا بدات. نموونهی ئهمهش دوا بهشی مهم و زینه که خانی له گهل خامهدا ده کهویّته قسه» (ههمان: ٤٩).

لیّرهدا نهم بۆچوونهی د.عیزهدین رووبهرووی نهو پرسیاره دهبیّتهوه، نایا کار و نهدگاری رهخنهگر، بـریاردانی سادهیه بهسهر دهقی نهدهبیدا، تاوهکوو رهخنهگربوونی خانی گریّ بدریّته هـهبوونی بـریاری سادهوه؟ لیّـرهدا چهمکی رهخنهگر لای د.عیزهدین ده کهویّته ژیّر پرسیارهوه، نایا مهبهسته نهدهبیه کهی به کاری هیّناوه یاخود بهمانا گشتیه کهی؟ دیاره بهسهر نجدان لهناونیشانی و تاره کهی «خانی و رهخنهی نهدهبی کوردی»، پیّـده چیّت مهبهستی مانا نهدهبیه کهی بیّت، جا بهم مانایهش نهر کی رهخنه گری نهدهبی دووره لـه ساده ییهوه و پیّتق ییه بابه تیانه و ورده کارانه دهقی نهده بی هه لبسهنگینیّت. له کوّتایی و تاره کهیدا د.عیزهدین ده گاتـه نـهم نهنجامـه و بیتوره ده توانین خانی بهسهرئامه دی رهخنه ی نهده بی کوردی دابنیّین...» (هـهمان سـهرچاوهی پیّشوو).

له راستیدا د.عیز ددین لـهم بۆچوونانهیـدا، بـه رههایی و گشتگیرانه قسـهی کـردووه، بهمـهش رایـهکانی رووبه رووی چهندین سه رنجی رهخنهیی دهبیّتهوه؛ وهک ئـهوهی بهشیّوهیه کی زانسـتیانه مامه لـهی له گـهل چهمکی رهخنهی ئهدهبیدا نه کردووه، ههر ئهمهیشه وای لیّکردووه خانی به یه کهم رهخنه گری کورد دابنیّت.

لهلایه ک ده لیّت: رهخنه زانسته و که چی ده چیّت لهنیّو چهند دیره شیعریکیدا نموونه ی بوّده هینیّتهوه. ناخر زمان و دنیای زانست و شیعر زوّر لهیه کدی جودان. رهخنه گر تویژهره و تویژینهوه نه نهام دهدات به پشت به ستن به چهند بنه ماو به هاو میتوّدیکی رهخنه یی. «خانی» شاعیر بووه و مهبه ستی شیعر نووسین

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

بووه، نه ک تویژینهوه. بوونی چهند ئاماژهیه کی نزیک لـهبۆچوونی رهخنـهیی، خـانی ناکاتـه رهخنـهگر؛ بـهلام ده کری بلّیین خانی تا رادهیه ک خاوهنی هۆشمهندیه کی رهخنهیی بووه. ئهمهش هـهرگیز نـه خـانی ده کاتـه رهخنه گر و نه «مهم و زین» ده کاته بهرههمیّکی سهر به رهخنهی ئـهدهبی. دهبـی ئـهو راسـتیهش بلّـیین کـه بۆچوونه کانی عهلائهدین سهجادی و د.عیزهدین مستهفا ده رباره ی گریدانی بوونی رهخنـهی ئـهدهبی کـوردی بهشیعری کلاسیکی کوردیه وه له کاتی خوّی و دواتریشـدا کاریگـهری خـوّی هـهبووه لـه نیّوهنـدی ئـهدهب و روشنبیری کوردیدا.

ده کری پواله ته کانی نهم کاریگه ربیه له دوو پرووه و ببینین: له لایه ک سه رنجی هه نه دیک له نووسه ران و پره خنه گرانی کوردی بر نه نه وه پاکیشی که سه ره تایه کی که قنتر بو پره خنه ی نه ده بی کوردی دیاری بکه ن و ناور یکی زیاتر له شیعری کلاسیکی کوردی بدریته و وه کو به رهه میکی په خنه یش ته ماشا بکریت و له سه رنه مایه کاری زیاتری له سه ربکریت اله لایه کی دیکه شه وه له نیو خودی بیرو پاکانی عه لائه دین سه جادی و د. عیزه دیندا بو چوونی جیاواز بیته ناراوه و له م چوار چیوه یه دا «د. کامیل به سیر» به رله هه رکه سیک بیرو پای د. عیزه دین ده ربریوه.

د. کامیل بهسیر له تویژینه وه یه که یدا به ناونیشانی «بنه په ته کانی په خنه سازی و هوّنراوه ی دیّرینی کوردی» له ههولّدانیدا بوّ سهلماندنی هه بوونی سه رچاوه ی په خنه سازی دیّرینی کوردی، ئاماژه ی به شیعری کلاسیکی کردووه و نووسیویّتی: «...به لگه یه کمان به ده سته وه هه یه بوّ سهلماندنی بیرو پاکانمان، ئهم به لگه یه شمان هوّنراوه ی دیّرینی کوردیه که له دوو تویّی دیوانه به ده ست گهیشتوه کانماندا دیّره هوّنراوه گهلی به رچاو که ده نگدانه وه یه کیری زانیاری، ۱۹۷۰، ژ۷: ۵۰).

جیّگای سهرنجه د.کامیل دوای ئهم بوّچوونانهی هاتووه رهخنهی له لیژنهی دانانی کتیّبی «زمان و ئـهدهبی کوردی بوّ پوّلی شهشهمی ئامادهیی» ٔ گرتووه، کـه ئـهمان ناراسـتهوخوّ پیّیـان وابـووه «... ئـهو دیّرگهلانـهی هوّنراوهی کوردی رهخنهسازی کوردین و بهسهرچاوهی رهخنهسازیی دهژمیّردریّن» (بهسیر، ۱۹۹۰: ۵۱).

د. کامیل بهسیر ئهم بۆچوونه رەتده کاتهوه و راستهوخۆ ده له نیت: «بیکومان بیرورایه کی زانستی نییه» (ههمان سهرچاوه)، ئهمهش لهو سۆنگهیهوه که «مهفهومی رهخنهسازیی لهسهر ئهوه یه که ده گری که ئهم کاره ئاکامیکی زانستی و هونهریه و ئهنجامدهره کهی پشت دهبهستی به شیروازه کانی تویژینهوه و شیکردنهوه و بهراورد کاری له هه لسه نگاندنی تیکستی ویژه یی و ئهم شیرازانه ش هه له به نه په خشان ئه نجام دهدرین نه که به دیره هونراوه...» (ههمان سهرچاوه).

کهچی ههر خوّشی چهند دیّره شیعریّکی کلاسیکی ده کاته به لّگهی بوونی، رهخنهی کوردی.

^{ٔ -} دەتوانىن بلّىين ماستەرنامەى «پەيدابوونى رەخنەى ئەدەبى لە شىعرى كلاسىكى كوردىدا» كە سالى ١٩٨٩ لەلايەن «ياسىن عەبدوللا ئامىّدى»يەوە، پىّشكەشى كۆلىترى ئادابى زانكۆى سەلاحەدىن كراوە، لەرْيْر كارىگەرى ئەم بۆچوونانەو وەك دريرە پىّدەرى رايەكانى عەلائەدىن سەجادى و د.عيزەدىن مستەفا نووسراوە.

۲- د. کامیل ئاماژهی بهسالی چاپی کتیبه که نه کردووه، هینده نهبی ناوی لیژنهی دانانی کتیبه کهی نووسیوه که بریتین له عهبدوللا شالی، د.عیزهدین مستهفا، عهلائهدین سهجادی، د.ئهمین عهلی سهعید و چهند کهسیکی تر.

لهم رووهوه ده لیّت: «بیرورامان وایه که نهو دیّره هوّنراوانه له بابهتی شانازی کردن و ستایش دهدویّن و سنووری نه بابهتهش چهند بنه رهتیّکی رهخنهسازی ده گریتهوه» (ههمان).

جا ئهگهر وایه ئیدی بۆچی رەخنه له دانهرانی «زمان و ئهدهبی کوردی بۆپۆلی شهشهمی ئامادهیی ده گریت؟» که ههندی دیره شیعری خانی یا حاجی قادر یان بهههبوونی ئاماژهی رەخنهیی تیدا لهقهله دابیت، بۆیه ئهم پرسیاره ده کهین، چونکه د. کامیل خوشی دواتر هاتووه چهندین دیره شیعریکی نالی و سالم و حاجی قادری هیناوه تهوه و کردوونی به بهلگهی بوونی چهند بنه ره تیکی ره خنه یی و لهم ریگایهوه چهند ئه نهنجامیک بۆ تویژینهوه کهی دیاری ده کات، وه ک «له هونراوهی دیرینی کوردیدا دیر گهلیک بهرچاو ده کهون، ههرچهنده لهبهر چهند هویه کی زمانی و شیوازی و بابهتی و دهرفه تی ناتوانری بهلیکولینهوهی رهخنه ازی برغردرین، بهلام ئاوینه یه کی زمانی و شیوازی و بابه تی و دهرفه تی ناتوانری بهلیکولینهوهی رهخنه برغردرینی بوربه پرووی ئهو پرسیاره دهبیتهوه، ئایا تهنها چهشه دهبیته «سهرچاوهی بنه په تی و خنه سازی دیرینی کوردی؟» ئاخر باس له «پهخنه سازی دیرینی کوردی» ده کریت، که چی چهند دیر په شیعریک ده کریت کوردی؟» ئاخر باس له «پهخنه سازی دیرینی کوردی» ده کریت، که چی چهند دیر په شیعریک ده کریت دهنووسریته وه و ریبازه زانستیه کهی لهسهر بناغهی شیکردنه وه و بهراورد کاری و هو خو خستنه پو دامه زراوه» (ههمان: ۱۱۵). دیاره ئهم راستیه شیخ بونی پیشووی ده کاته به ریخ پرسیاریکی گوماناویه و نهسازیی به به جهسته ده کات.

«کهمال غهمبار» له لیکوّلینهوهیه کیدا بهناونیشانی «سهره تایه ک لهمیّژووی رهخنهی ئهده بی کوردی» که مهبهستی لهم کاره ش خوّی گوته نی «میّژووی رهخنهی شیعری کوردیه» ئیدی لیّرهوه راسته وخوّ له بیرو بوّچوونه کانی د.عیزه دین مسته فا دهستیپیّکردووه و ههولّی دهستپیّشخه ریانه ی عهلائه دین سهجادی فهراموّش کردووه.

کهمال غهمبار رهخنهی لهبیروراکانی د.عیزهدین گرتووه دهربارهی ئهوهی که خانی به رابه دری رهخنه ی کوردی داناوه و ده لیّت: «رهنگه ههندی خاسیهت و رووخساری رهخنه سازی له پیشه کیه کهی "مهم و زین "دا بهدی به لام من لهو باوه رهدام که ئهمانه نابنه بنه گه و بنچینهی رهخنه یه کی "مهنه هجی" و زانستی» (گ. رامان، ۱۹۹۲، ژ۳: ۱۲).

دواتر كهمال غهمبار چهند كۆپله شيعريكي ئهحمهدي خاني شرۆڤه دهكات.

وه ک: لئ هیڤی دکهم ژ موسته عیران مهزنان نه گرن ل موسته فیدان

ئەڭ نامە ئەگەر خراپە ئەگەر قنج كێشايە دگەل وێ مە دوسەد ڕەنج

لهئاست ئهم دیرانهو هاوشیّوه کانیدا غهمبار ده ّلیّت: «دیّره شیعری تر ههن که سهرجهمیان لهچوارچیّوهی ئهوه دهرناچن که شاعیر داوا لهخویّنهران ده کات که چاو له کهم و کووری شیعره کانی بیوّشن؛ ئه گهر ده کرا لایهنی چاکهی باس بکهن» (ههمان سهرچاوهی پیّشوو).

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويژه

دواتر ده لیّت «ههندی پهنگ و پوخساری پهخنه لهچهند دیپیّکیدا بهدی ده کریّن، به لام نهمه نهوه ناگهیهنیّت که بکری به رابهر» (ههمان:۲۰).

لیّر ددا غهمبار به هانه ی نهوه ده هیّنیّتهوه که بوّیه ناکریّ خانی بهرابهر دابنریّت، چونکه «دهبیّ بـ مدوای لـ مو کوّنتر بگهریّین و له شیعره کانیاندا بکوّلینهوه».

کهمال غهمبار ئه گهرچی رهخنهی له بۆچوونه کانی د.عیزهدین گرتووه سهبارهت به رهخنه گرکردنی خانی، به لام رهخنهی له د.کامیل بهسیریش گرتووه که بهیه کجاری ئهم بۆچوونهی د.عیزهدینی رهتکردۆتهوه، به به بههانهوه که ئه و جۆره دیره هۆنراوانهی خانی «بهپیوانهی پیناسهی کون و تازهی رهخنهسازی، به کاری رهخنهسازی، ناژمیررین» (بهسیر، ۱۹۹۰: ۱۱۵).

لیّره دا غهمبار پیّی وایه «ئهم بۆچوونهی دکتوّر کامل بهسیر به پیّی پیناسه ی کوّنی ره خنه سازی له جیّگه ی خوّی نییه، چونکه ئه گهر به قوولّی لهو دیّره شیعرانه وردبینه وه، به ته واوه تی بوّمان دهرده که ویّت که شاعیرانی کوّن راسته وخوّ و ناراسته وخوّ، دوور و نزیک هه ندیّک خالّیان دهستنیشان کردووه که ده چنه خانه ی ره خنه سازیه وه» (رامان: ۱۷).

ههروهها غهمبار رهخنه لهههردوو لیّکوّلهران (د. عیزهدین و د. کامیل بهسیر) ده گریّت که گرنگیان به جزیری و فهقیّ تهیران نهداوه و ئاماژه بهوه ده کات ئه گهر رهخنه شانازی کردن و ستایش کردن بی «ده توانم جزیری به رابهری رهخنه سازی ئهده بی کوردی لهقه لهم بده م» (رامان: ۱۷) ئینجا لهم تیّروانینه غهمبار ههندی دیّره شیعری جزیری و فهقیّ تهیرانی شروّقه کردووه و کردوویه تییه به لگهی بوّچوونه کانی خوّی.

کهمال غهمبار لهبهشی دووهمی لیّکوّلینهوه کهیدا، رهخنهی ئهوه له د.کامیل بهسیر ده گریّ که ئه گهرچی بایه خی بهشیعره کانی داوه لهرووی ههبوونی ئاماژه و بوّچوونی رهخنهیهوه، «بهلام دان بهوه دا نانی که حاجی قادری کوّیی رابهری رهخنهیه کی سهره تاییه، با به شیعریش و تبیّتی. مهرج نییه ره خنه گرتن ههر دهبی به په خشان بیّ (ههمان: ۲۰).

دوای دیاریکردنی چهند بۆچوون و بههایه کی رهخنه یی، لهنیو چهند کۆپلهو دیره شیعریکی حاجی قادردا، کهمال غهمبار ده گاته ئه و ئهنجامه ی که «حاجی قادر به رابه ری رهخنه ی سه ره تایی ئه ده بی کوردی ده ژمیرریت» (ههمان). له کوتایی لیکولینه وه که یدا غهمبار چهند هوکاریکی میر ژوویی و بابه تیانه ی دیاری کردووه وه کوو به لگه و به هانه یه ک بو یشتیوانی کردنی ئه نجامه کهی.

پێم وایه لێر دا کیشه که نهوه نییه که ئایا خانی یه کهم رابه ری ره خنه ی ئه ده بی کور دییه ؟ هه روه کوو د. عیزه دین رایگه یاندووه، یان نالی که د. کامیل به سیر وای نیشان داوه، یاخود حاجی قادری کویی هه روه کوو که مال غه مبار کاری بو کردووه. له راستیدا نهم سا تی روانینه له وه دایه که له لایه ک تیگه یشتنگی زانستیانه یان نیشان نه داوه به رامبه رچه مکی «ره خنه ی نه ده بی» تا وه کو له روانگه ی ئه م تیگه یشتنه وه مامه له یان له گه ل شیعری کلاسیکی کوردی بکر دایه و نهو دی ره شیعرانه شیعری فاماژه یه کی ره خنه یی له خو گرتووه، له به روشنایی نهم تیگه یشتنه پولین بکرانایه.

تەوەرى دوومم: ديارى كردنى سەرەتاي رەخنەي ئەدەبى لەنيو رۆژنامەگەرى كورديدا:

ههندیّک له نووسهرانی کورد و غهیره کوردیش، بۆ دیاری کردنی سهره تای په خنه ی ئهده بی کوردی، پراسته و خود ده گهریّنه و نووسینانه ی که له گوْقارو پوژنامه کوردییه کانی بالاو کراونه ته وه به ههلویّسته شیان لهویّوه سهرچاوه ی گرتووه که کاری په خنه یی کاریّکی به په خشان نووسراوه. بۆیه لیّره وه دهست پیّده کهن و ناوپ لهده قی شیعری یان وردتر بلّیّین، بۆچوونی په خنه یی به شیعر نووسراو ناده نه وه ده کری له مهروبه نده دا ناماژه به بیرورای چهند نووسه ریّک بکهن.

- رۆژههلاتناس «تۆمابوا» له کتیبه کهی خویدا (له گهل کورده کاندا) قسهی لهزوّر لایهنی ژیانی گهلی کورد کردووه؛ لهمانهش بابه تی زمان و ئهده بی کوردی. لهم چوارچیّوه یهشدا جیا لهزوّربهی روّژههلاتناسه کانی دی، له پالّ باس کردنی ئهده بی کوردیدا، ئاماژه یه کی کورتیشی بو سهره تاکانی ره خنه له ئهده بی کوردیدا کردووه و نووسیویتی: «بهزوّری چهند و تاریّکی ساده و کورته ئاماژه یه ک بهدی ده کهین، به لام له گهل ئهمه ش بایه خی ئهده بیانه ی خوّی ههیه» (تومابوا، ۱۹۷۵: ۱۹۷۳). ئینجا تومابوا ئاماژه به نووسینه کانی «جهلاده ت بهدرخان» و «دلدار» و «مهلا جهمیل روّژبه یانی» ده کات.

هه لبه ته نه م نووسینانه ده گهرینه وه بو سالانی سییه کان و چله کانی سهده ی بیسته م. هه روه ها توّمابوا ناراسته و خو نه و پیشه کییانه ی مارف خه زنه داریش که بو چه ند دیوانیکی شیعری نووسیوه، به به رهه میکی ره خنه یی له له له هداه ه.

ليرهدا سهرنج دهدهين:

تۆمابوا بەھىچ شۆوەيەک سەرەتاى بوونى رەخنەى لە ئەدەبى كوردىدا نەگەراندۆتەوە بۆ نۆو شىعرى كلاسىكى كوردى، وەكو ھەندۆک لە نووسەرانى كورد وايانكردووە.

تۆمابوا دەركى بەوە كردووە كە ئەو نووسىنانەى ئاماۋەيان پىدەكات تەواو ناچنە ناو چوارچىوەى زانستىانەى رەخنەى ئەدەبىيەوە؛ بۆيە بە «وتارى سادە و كورتە ئاماۋە» يان لەقەلەم دەدات. ھەلبەتە ئەمەش بۆخۆى لەخىدانىيىدانەي ھەبوونى تىگەيىشتنىكى بابەتيانەيە بەلاى تۆمابواوە بۆ چەمكى رەخنەي ئەدەبى.

بەشى چوارەم- ميۆژوويى ويۆژە

«کهمال مهمهند میراودهلی» لهنووسینیکیدا بهناونیشانی «دهرباره» رهخنه و رهخنهی ئهدهبی کوردی» قسهی لهسهر رهوشی رهخنهی ئهدهبی کوردی کردووه و ههر لهسهرهتای نووسینهکهیشیدا ئهوه راده گهیهنیت که مهبهستی لهچهمکی رهخنه «مانا زانستییه کهی رهخنهیه» (مهمهند، ۱۹۸۱: ۵۰). ههر بریهشه ده لیّت: «بوونی بیریّکی زانستی مهرجی سهره کی رهخنه گرتنه» (ههمان: ۵۱).

له گهل ئەمەشدا ئاماژەيش بەوە دەكات كە «پەخنە دوا بەدواى شىيعرو ئەدەب لەدايك دەبىي، بەتايبىەتى لەكاتىكا كە نووسىنى پەخشان دەبىتە باو» (ھەمان: ٥٣). لەسەر ئەم بنەمايانىه كەمال مەمەنىد سەرەتاى سەرھەلدانى پەخنەى كوردى دەگەپىتىتەوە بۆ سەرھەلدانى پۆژنامەگەرى كوردى و دەلىت: «... بۆيەش لەئەدەبى كوردىدا پەخنەى ئەدەبى لەسالەكانى چىل و پەنجادا، لەگەل لەدايك بوونى گۆڤار و پۆژنامە كوردىيەكاندا لەدايك بووە، وەكوو گۆڤارى گەلاويژ، ھەتاو، شەفەق و...» (ھەمان: ٥٤).

ئەم بۆچوونەى كەمال مەمەند لەگەل روانىنى زانستيانەى بۆ چەمكى رەخنە ھەروەكوو خـۆى رايگەيانـدووە، رووبەرووى چەند سەرنجێک دەبێتەوە:

بهر لههمموو شتیک «شیعر»ی بهسهرچاوه و بهرههمی رهخنهیی نهزانیوه، که نهمهش تهبایه لهگه ل مهبهستی زانستیانهی چهمکی رهخنهدا، که لانیکهم کاری رهخنهیی تویژینهوهیه و بهزمانی پهخشانه نهک شیعر.

که سهرهتای لهدایکبوونی رهخنهی کوردی گری دهداته لهدایک بوونی روّژنامه گهری کوردییهوه، لیّرهدا به پرسیاره خوّی دهسه پینیت که بایا بزاقی روّژنامه گهری کوردی له عیّراقدا لهچله کان و پهنجاکان لهدایک بووه؟ دیاره نهخیّر، به لکوو سهره تاکانی به براقه بو دهیهی دووهمی سهدهی بیستهم ده گهریتهوه. له لایه کی دیکه شهوه زوّربهی به و نووسینانهی نیّو گوقار و روّژنامه کوردیه کان که کهمال مهمه ند باماژه ی بو کردوون، پر به پیّستی مانای زانستیانهی چهمکی ره خنه ی بهده بی نین، تهنانهت کهمال مهمه ند ههستی به م لایه نه کردووه، بویه ده لیّت: «به و شتانهی دهربارهی بهده بی کوردی نووسراون و ههر چوّنی بی به پیّی بههانهی کردووه، بویه ده توانین له و شتانهی ده دربارهی بهده بی به بیتین لهچه ند و تارو بیرو و هه لویستیک (ههمان: ۱۵). جا به م بو چوونه جوّره دوورکه و تنه و میه له و مهبه سته زانستیه ی چهمکی ره خنه که خوّی له سهره تای نووسینه که یدا رایگه یاندووه.

- «سهباحی غالب» لهنووسینیکیدا بهناونیشانی «بهشیک لهمیژووی رهخنهی نهدهبی کوردی» که زیاتر تهرخانی کردووه بو ژیان و بهرههمهکانی «شیخ نووری شیخ سالّح» (۱۸۹۱ ۱۸۹۸).

هه لبه ته به سهر کردنه وه ی روّلی به رههمی شیخ نووری له ژیر ناونیشانیکی وه ک «به شیک له میژووی په خنه ی کوردی»، نیشانه ی ئه وه یه سه باحی غالب لیره دا پتر وه کوو په خنه گریک ته ماشای شیخ نووری کردووه.

ئاشکرایه شیخ نـووری زنجـیره وتـاریکی بهناونیشـانی «ئـهدهبیاتی کـوردی» لـه بیسـت و پیـنج ژمـارهی روژنامهی ژیاندا سالی ۱۹۲۲ و ۱۹۲۷ بلاو کردوّتهوه (بهسیر:۵۰). سهباحی غالب ئامـاژه بـه بایـهخ و گرنگـی

لهم نووسینهی سهباحی غالبدا تیبینی ئهوه ده کریت که تهنها لهسه ر بنهمای پهخشان بوونی وتاره کانی شیخ نووری شیخ نووری بریاری رهخنه گربوونی داوه، ئیدی هیچ روونکردنه وه یه کی لهسه وتاره کانی شیخ نووری ده رنه بریوه، له رووی ناوه روّک و جوّری وتاره کانه وه، که چ جوّره ره خنه یه کن؟

بیروبۆچوونه کانی شیّخ نووری له کویّوه سـهرچاوهیان گرتـووه؟ تیّکــرا وهرگــرتن و وهرگیـّــران بــووه، یــاخود ههندیّکی سهرنج و خویّندنهوهی تایبه تی خوّی بوو.

ئاشــکرایه د.کامیــل بهسـیر لـهکتیّبی «شــیّخ نــووری شــیّخ سالّــح لـهکوّری لیّکوّلــینهوهی ویّــژهیی و رهخنهسازیدا» که بهر لهنووسینه کهی سهباحی غالـب (واتـه لهسالّـی ۱۹۸۰) بلاویکردوّتهوه، بهوردی لـهزوّر لایهنی وتاره کانی شیّخ نووری دواوه؛ به لام سهباحی غالب خوّی لهقهرهی نهم جوّره باسانه نهداوه.

هه لبه ته و تاره کانی شیخ نووری هه روه کوو د. کامیل به سیریش ئاماژه ی بو کردووه، زیاتر نزیکه له تیوری ئه ده به و پره خنه یه می تورییه، بویه ئه م و تارانه ش به ته واوی ناچنه نیو چوارچیوه ی پیناسه ی چه مکی په خنه و ئه ده بیمه به به به می تورییه، بویه نه موتاله و که جه خت له وه ده کاته وه که که ده توری و شیکردنه و و هه لسه نگاندنی ده قیکی ئه ده بیم خاله ش نه سه باحی غالب و نه د. کامیل به سیر به پوونی و ئاشکرایی ئاماژه یان پینه کردووه. به شیخ و می توری به خشان نویک له په خشان نووسینی و و تاری په خشان نووسینی به شیخ نووسراو پووبه پووی په خنه یه که به لایه نی ستراتیژی نابیت هوه، چونکه به لایه نووسرابیت، وه کوو نووسینی به شیخ نووسراو پووبه پووی په خشان نووسراوه، نه که شیخ سیراتیژی تیدایه که به په خشان نووسراوه، نه که شیخ د.

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

ئەنجام

دوای وردبوونهوه له تهوهرهکانی ئهم لیّکوّلینهوه دهتوانین ئهم خالانهی خـوارهوه وهکـوو ئاکـام و ئـهنجامی کارهکهمان دیاری بکهین.

۱- نووسهرانی کورد و غهیره کوردیش ههموویان هاورانین له دیاری کردنی سهره تای میژووی ره خنهی تهده بی کوردی؛ واته بیرورای جیاوازیان ههیه.

ئهم جیاوازیه _رۆلی لهمهشدا ههبووه که تهمهنی _رهخنهی ئهدهبی کوردی به دهربرپنی زوّر جیاواز و دژ بهیه ک دیاری بکریّت. ئهم تهمهنه بهلای ههندیّکهوه «کورتیله» و بهلای ههندیّکی دیکهوه «۱۰۰۰» سال دهنت.

۲- ههبوونی بیرورای جیاواز لهویوه سهرچاوه ی گرتووه که ههندیک له نووسهران چهند کوّپله و دیّرِیکی شیعری کلاسیکی کوردیان کردووه ته نموونه ی کهرهسته ی رهخنه ی ئهده بی و ههندیکی دیش وتارو نووسینی به پهخشان نووسراو.

۳- ئهو بیرورایانهی که سهرهتاکانی رهخنهی ئهدهبی کوردی دهباتهوه نیّو شیعری کلاسیکی کوردی لهناوهوه و له دهرهوهی خیّاندا رووبهرووی نهسازی و گرفتی بابهتی بوونهتهوه.

پیمان وایه هو کاری ئهم نهسازی و گرفتهش بو نهوه ده گهریتهوه که لهلایه ک بهوردی و زانستیانه مامه لهیان له گه ل چهمکی پهخنه ی نه کردووه. بو نموونه چهمک و کاری پهخنهیان بهمانا گشتییه کهی جودا نه کردوتهوه نه چهمک و کاری پهخنهی ئهده بی بهمانا زانستییه کهی که نووسین و تویژینهوه یه که ده ده قیکی ئهده بی شیده کاتهوه و هه لده سه نگینیت. ههروه ها نهیانتوانیوه به زمانیکی بابه تیانه ی ورد جوّرو ئاستی نموونه شیعریه کان لهبهرامبهر چهمک و به هاکانی پهخنه ی ئهده بیدا پولین بکهن. لهلایه کی دیکه شهوه ئهوانه ی ههولی به په خنه گر کردنی شاعیرانی کلاسیکیان داوه هاو پای یه کتر نین، یه کیک پینی وایه خانی و یه کیکی دی به پابه بی وایه نالی و یه کیکی دی حاجی قادر وه ک پهخنه گریک به پابهری به ره خنه کردنی شاعیرانی کهدن به پابه بی وایه نالی و یه کیکی دی حاجی قادر وه ک په خنه گریک به پابه بی و دخنه کردنی شاعیرانی کهده بی کوردی داده نیت.

3- هەندیّک لەنووسەرانی تر، سەرەتاکانی رەخنەی ئەدەبی کوردی گرێ دەدەنە بزاقی رۆژنامەگەری کوردیەوە ئەگەرچی لیّرەشدا بیرورای جیاواز هەیه؛ یەکیّک سالّی ۱۹۲۱ و یەکیّکیدی سالانی سییەکان و چلەکان و کەسیّکیدی چلەکان و پەنجاکان دیاری دەکات، بەلام لەگەل ئەم جیاوازیە چەندیّتیەدا، لەرووی

كۆمە لله وتارى ئەدەبى كوردى

کهرهستهوه ئهم بۆچوونه رووبهرووی رهخنهیه کی ستراتیژی نهبووهتهوه و بهو مانایهی چهند وتار و نووسینیکی به پهخشان نووسراو بهسهرهتای رهخنه داناوه. دیاره بهلای کهمهوه بنهمایه کی سهره کی کاری رهخنه یی لهخوّگر تووه.

0 - ده کری بلیّین بهرههمه سهره تایه کانی په خنهی کوردی به چاوپوّشین له ناستی زانستیانه لهنیو نهو و تارو نووسینانهی نیّو گوّقارو پوّژنامه کوردییه کان بهدی ده کریّن که یا به شیّوه یه کی گشتی باسی بنه ماکان و په گهزه کانی ژانریّکی نه ده بییان کردووه یا خود قسه یان له فوّرم و ناوه پوّکی ده قیّکی نه ده بی کردووه. له م پوانگهیه وه ده کری ناماژه به و تاره کانی «شیخ نووری شیخ سالح» بکریّت وه کوو سهر نامه دی نه مجوّره په خنانه داده نریّت و دواتریش و تاره کانی نیّو گوّقار و پوژنامه کانی تر، له پیش له ههموویانیشه وه گوّقاری «گهلاویژ».

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

سەرچاوەكان

کتیب:

ا بەزمانى كوردى:

- * ئامیّدی، عەبدوللا یاسین (۲۰۰۳) پەیدابوونی رەخنەی ئەدەبی لە شیعری كلاسیكی كوردیدا، تا جەنگی گیتی یەكەم، ھەولیّر، دەزگای ئاراس.
 - * سهجادی، عهلائهدین (۱۹۲۹) نرخ شناسی، بهغدا، چاپخانهی مهعارف.
- * بەسىر، كامل حەسەن (۱۹۸۰) ش**ىخ نوورى شىخ سالح لەكۆرى لىكۆلىنەوەى ويژەيى رەخنەسازىدا،** بەغدا، چاپخانەى كۆرى زانيارى عىراق.
 - * بهسیر ،کامل حهسهن (۱۹۹۰) ویژهی کوردی و رهخنهسازیی، بهغدا، چاپخانهی (دار الجاحض).
 - * مهمهند، کهمال (۱۹۸۱) **چهند وتاریک دهربارهی ئهدهب و رهخنهی کوردی،** بهغدا، چاپخانهی (الحواد). بهزمانی عهرهبی:
- * تومابوا (1975) مع الأكراد، ترجمة أواز زهنگنه، بغداد، مديرية الثقافة الكردية العامه، مطبعة (دار الجاحض).

گۆڤارەكان:

- * گۆڤارى (**رامان**) ژ (۳) ۱۹۹٦.
- * گۆڤارى (**رامان**) ژ (٤) ١٩٩٦.
- * گۆڤارى (**نووسەرى كورد**) ژ (٥) ١٩٧٢.
 - * گۆڤارى (**ھيوا**) ژ (٥) ١٩٨٦.

ویه رده و ویژه و هورامی

«هۆكارە بنەرەتىيەكاو كۆنبىيەو ويژەو كوردىي، هۆرامى»

 st مەنسوور رەحمانى

كورته:

چی وتار هنه همولوو ئانه یه دریان که هو کاره بنه په تییه کاو کون بییه و ویژه و هورامی جه به شیوه پان وبه رین و کور دستانیه نه پوشن کریووه. گومانش چه نه نییه سه قامگیر بییه و هورامییه کا جه که شو کیفسانوو هورامانییه نه گرامانییه نه گرامانییه نه به به بیه و ژیوار و شارستانییه تی بییه ن چی محاله نه. شالاوو ئاشووریه کی هورامانییه نه به و میلیم و یه راه قدوالله به ناوبانگه کاو هورامانی (سه دیه و .ز) گهوره ته رین به لیگه و سه لمناو ئی پاستیینیی. هه ر ئی سه قامگیر بییه یه بییه نه بایس و ئانه ی که هورامییه کا پهردو چشا بو که لاکه راوه سه روو نیازه ده روونییه کاشا و چاند و و یژه و فهرهه نگی به ئه نجام بارا. و یژه و ئایس و «یارسان» ی که یارمه تیده ریوه به هیز بییه ن په ی ویژه و کوردیی هورامی و فره ته جه ههزار سالی میژوو ده قی هورامی جه دلی ئی ئایینینه باوش بییه ن. بیروباوه پروو یارسانه کا. یه رهمین هو کار چی بواره نه ، ده سه لاتوو ششسه و ساله و سانه کهو ئه رده لانین که بیروباوه پروو یارسانه کا. یه رهمین هو کار چی بواره نه ، ده سه لاتوو ششسه و ساله و سانه کهو ئه ده ده لانین که ناسیاسی ئی ده سه لاتیه به تایبه ت جه بوارو و یژه یه نه روانی کوردیی هورامی بییه ن. هو کاری چواره م: گیلوه و په ی گهشه و زانا ئایینیو یو نسلامی و وه شبیه و فیر گهی ئایینی و عیرفانی چی محاله نه که بییه به هویه و گرینگ په ی خولقناو و یژه ی به تایبه ت و یوش و هورامی . چی و تاره نه هه و ل دریان دوی هو کاری «شارستانی» که و مورو باسی .

دەسەوشىه سەرەكىيەكى: ھۆرامان، شارستانىيەت، ويردو كوردىي ھۆرامى، يارسان

^{*} ماستەروو زوانوو وێژەي فارسى.

^{ٔ .} ئ: وشەو ھۆرامانى ئە پى شێوايچە بە كار ئاماينىّ: **ئۆرۆمۆن**(سەيدى ۱۹۷۱: ۱۳)، **ئەورامـەن**(ھـەورامانى،۱۳۷۹: ٦٠٦)، **ئەورامان**(مەكترى،۱۹٦٦5 و ٦)، **ھەورامان** (سۆرانىيەكىّ و خەلكوو ھۆرامانوو ژاوەرۆى ئى وشەيە بە كار مەوەرا).

ب. جوگرافیاو هۆرامانی: هۆرامان جه بواروو هۆرکەوتوو جوگرافی کەوتەن دلیّ ژاسەو یەریّ پاریّزگـای: "سـلیّمانی، سـنه و کرماشان". وەرئاما و پاریّزگاو سلیّمانی و وەرئـاوا و پاریّزگـاو سـنهی و کرماشـانی. (حەمـه سالّـهح، ۲۰۰۵: ۱۵) رووبـەروو هۆرامانی ۱۰۳۲۰ کیلوومەتری دووجان (حەسەن، ۲۰۰۳: ۵).

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

وەلىنە:

بىّ گومان بىيەو شارستانىيەتى گەورەتەرىن ھۆكاروو بەدىئاماى فەرھەنگ و ئەدەبىن جە دلىيّ مرۆقى و زوانىنە. شارستانىيەت نەزمىّوەن جە دلىّ جەماوەريەنە كە بۆ بە ھۆو ئانەيە كە بەرھەمىّوە فەرھەنگىش چەنـە خىّزىق. كۆشكوو شارستانىيەتى سەروو چوار كۆلەكىّ مەرزىانەرە:

۱- پیشبینی و دهسپوه گیرتهی جه بواروو تفاقوو گوزهرانوو ژیوای: سهره تاو شارستانییه تی جه بواروو ئابوورییه نه کشتووکال کهرده ی ده سپهنه کهرق.

۲ - وەشكەردەو پيكهاتەيوە سياسى: دەسەلاتيوە ھەرچەن ساكار، پەي ويپاريزناو جەماوەرى.

۳- وهشبییهو نهریتیّ ناکاریییّ: دیارا ناکار یان ئهخلاق یاساییّوه نادیارهن که بوّ به هـوّ وهشبییهو هیّمنییـه دهروونی و پیّوهره ژیواویّوه جهماوهری.

3 - بهرههمی ئەندیشهیی و هونهری: دیارا هۆکاری ئەندیشهیی و هونهری ئاخرین و گرنگتهرین نیشانهو بییهو ژیار و شارستانییهتین جه ههر ناوچیّوه، شیعر و ئهدهب بهرههموو ئەندیشهی هونهری مروقین و جامیّوهن که نیازه بهرزهکاو ئینسانی مهرمانق (ویل دورانت، ۱۳۷۰: ۳). دیارا جه هۆرامانه نه که یه کهمین گولزاریّوهن جه کوردستانه نه که گولهنهوروّزه و شیعر و ئهدهبی، چه هۆرخیزیان، شهتلیّوه فهرههانگی و ژیاریش مشیق چهنه بییهبق تا یاوابق پادهو ئافرنای شیعر و ئهدهبی، چی وتارهنه وهلیّوه باسوو ژیاروو هۆرامانی کهرمی و دماتهر باسوو یارسانی و دهقه شیعرییه هۆرامییه کیشا، ههر پاسه باسوو ئهرده لانییه کی و دهوروو ئایینوو ئیسلامی و زانا ئایینییه کی هۆرامانی پیسه و پالینهریوه سیاسی و ئایینی پهی گهشه و ویـژهو زوانی کوردی هۆرامی بوّنهو ئانهیوه که فره تهر جه ئیستانداردوو وتاریّوه بهرمه ی جه وتاریّوه جیاوازه نه دماتهر پیشکه شوو حهزدارا کریق.

١- شارستانييەت جە ھۆرامانەنە

۱-۱- شارستانييهت جه هۆرامانهنهو شالاوو ئاشوورىيەكى:

به سهرنجداو تا به لگه و سهرچه می که جه بواروو زانستی ویرده ینه یاگی هیچ گومانیوه نمازوّوه، هوّرامان یه سهرنجداو تا به لگه و سهرچه می که جه بواروو زانستی ویرده ینه یاگی هیچ گومانیوه نمازوّوه، هوّرامان یه یه یکهاتی سیاسیی وردیلیش چه نه بییه نی . جه سهرده موو هه لهمه تو «شه لمه نسه ری یه ره می ناشووری» پیکهاتی سیاسیی وردیلیش چه نه بییه به تایبه ت په ی به شوو هوّرامانی، بیسووخوّت حوکم رانی وردی چی محاله نه (پارسووئا تا واروو ورمی) ده سه لاتشا بییه ن و ناشوورییه کی باج و خه راجشا چی ده سه لاته وردییانه گیرته ن نی راستییه جه ساله و ۱۹۸۷ یا ۹۸۰و ز جه لهو حیّوه ناشووری ناماژه ش په نه کریان نی لهو حه یه کمین سهرچه میّوه ن که نامی «نامادا»یش (ماد) لیّنه نقیسیان (دیاکونوف، ۱۳۷۷ ل ۱۵۰ اورانسکی، ۱۸۵۹ لکنه نقیسیان (دیاکونوف، ۱۳۷۷ ل ۱۵۰ اورانسکی، ۱۸۹۹ لکه اورانسکی به ۱۸۵۰ دیونوف جه ویه درده وو مادینه ده قه درو پارسووئای نه پیسه سهره کی و لاتوو پارسووئا (parsua)ی بییه ن دیاکونوف جه ویه درده وو مادینه ده قه درو و پارسووئای نه پیسه

دەسنیشان كەرۆ: «ولاتوو پارسووئای و ئا سەردەمىیە كەوتەن دلى يەرەسووچوو ئا يەرە ياگى كە ئىسە شـاروو سلىنمانى و سنه و زەھاو شا چەنە وەشى بىيەنى و شارەزوورىچ جە بـواروو بەرھـەموو كشتووكالـى و ھەرپاسـە جەماوەرى جە گر ياگەكاوتەروو پارسووئاى ئاوەدانتەر بىيەن. پارسووئا نامىنوەن كە جە لى راسـەو سـەدەو نـۆ و وەل جە زايىنى پى ولاتيا واچىـان» (دىـاكونوف، ١٣٧٧: ٨٧) . خەلـكوو پارسـووئاى سـەقامگىرى بىيـەنى وازشا جە كۆچەرى ئاردەن و دەسشا كەردەن بە ھەرمانەو كشتوكالى (دىاكونوف،١٣٧٧: ١٥٦).

دیارا ئه گهر محالوو هۆرامانی و دەوروو پهشتش ئاننه دەسكهوتوو شارستانییهت و یاگی تهرسیش پهی ئاشووریه کی چهنه نهبیایی، نه گنی وهروو شالاو و دەسدریژی و تهماو ئایشا. نهریتوو تهوهنهنووسیهیش دلی ئاشووریه کی ههر باو بییهن و حهزشا کهردهن که به شیویوه تیروتهسهل باسوو سهرکهوتهیی و دهسهلاتوو ویشا جه گر لاییوهنه نمایش با (اورانسکی، ۱۳۷۹: ۵۱ و ۵۲).

یوت در چا به لگه هه ره گرینگانه که بییه و شارستانییه تی جه هوّرامانه نه سه لمنوّ تهوه نه فیسیاکه و ته نگیوه ری و ته نگیوه ریا. ئی ته قه نه نقیسیا دلی دلوو یالوو زینانه ی هوّرکوّلیان و کهوته ن لای سه ری ده گاو ته نگیوه ری و ه کیلوومه تریخ چه نی پاله نگانی به ینش هه ن. سالوو نقیسیاکه یش گیلوه و په ی ۷۰۱ و . ز و به ئه مره و «سارگوّنی دووهه می ئاشووری» چی یاگینه هوّرکوّلیان. چی ته فه نه نقیسیایه ۲۱ یاگی جوگرافی و ۲۱ حوکم رانی نامی بریاینی که دقی چی حوکم رانی جه خودوو ناوچه که ینه یانی پارسووئا (هوّرامان) ده سه لاتداریشا بیه ن (دیاکونوف ۱۳۷۷: ۱۳۵۵ کارو ۱۵۷۷).

ئا كەرەسە جەنگىيە كانزايى (فلزى) و دەفرە بورۆنزيىپچە كە جە سالەو ١٩٩٧ ى جەبيارەنە ئىزىاينىوە، ئىسە ئىناى جە مۆزەخانەو سلىمانى، ويەردەكەشا گىللۆوە پەى سەدەو حۆت و ھەشتوو وەل جە زايىنى و ئا شارەويرانىچە جە پالوو بيارەينە، ئى كەرەساشە چەنە ئىزيانوە دوور نىيا كەوتەبۆ وەروو ھەلمەتوو ئاشووريەكى ئا سەردەمىيە (كرىكار، ١٩٩٨) .

١ - ٢ - يەرە قەوالەكاو ھۆرامانى:

یۆتەر چا بەلگە هەرە گرینگانه که بییهو شارستانییهتی جه هۆرامانهنه سهلمنق، یهره قهواله کهو هۆرامانییهن. ههرچهند که ئی قهوالانه فری بییهنی، بهداخوه دوکتۆر سهعید خانی کوردستانی تاوانش تهنیا همر یهریشا وزق دەسوو پسپۆری بوارو زوانی و ویهردەناسی (مینس Minns، ۱۹۱۵: ۲۳). دقی چی قهوالانه به پانووسوو یونانی نقیسیاینی و ویردهو یوشا گیلوّه بهی سالهو ۸۸ و ئهویچشا جه سالهو ۲۲ی وهل جه زایینی نقیسیان، جه سهردهموو فهرادی زایینی نقیسیان. یهرهمین قهواله جه سالهو ۱۱۱ یان ۱۲ و وهل جه زایینی نقیسیان، جه سهردهموو فهرادی چوارهمی ئهشکانی (۳۸ و ز تا ۲ ز) و پانووسه کهیچش ئهلفووبیّو ئارامی -پالهوی ئهشکانین. دلیّنهو ههر یهری قهواله کا باسوو ئهستهی، وره تهی یان به کرههادای باخی ههنگوورا کهرا. تهماموو ئا نامانه که چی قهوالانه تاپو کریاینی پیّسهو نامیّ رهزبانه کهی، سانهره که، ورهشیاره که و شایهتوو مامهله کهی، گرد نامی خهلکوو ئا

بهشی چوارهم- میژوویی ویژه

دەقەرىنىخ. سەرەراو ئىنەيە چن وشىختەرىچش چەنە ھەنىخ كە يۆنانى يان ئارامىي نىيەنىخ و دىــارا ھىنــوو زووان و خەلكوو ئاگەينىخ (پىسەو: رەزبان، مەيبان، دادى و ...) (رەشىدە ۲۰۰۵: ۱۰۶ تا۱۰۳).

خاليّوهتهره گرينگه ئانهنه که ريّنووسه ئارامی -پههلهوييهکه پهی ئانهيه ويّش چهنی زوانوو خهلّکوو ئاگهيه گونجنوّ چننه نيشانيّوهشا کهوتهن سهر و ئی نيشانانه جه هيچ نووسراويّوهتهروو پالهوی يان ئارامی جيا چی قهوالانه نهئيّزيانوه (کاولی، Cowley، ۱۹۱۹: ۱۵۷). مينس زوانوو قهوالـهو يـهرهمی بـه زوانـوو کوّنـوو کونـوو کوردی يان زوانيّوه که هيشتا ديار نيا، ناميّ بهروّ (مينس، ۱۹۱۵: ۱۰).

دیارا نقیستهو به لگهی تهنانهت پهی کرههاداو باخیوه رهزی جه زیاته رجه دقی هه زار سالی چیوه لـته رو هه دیارا نقیسته پارهی (پاره یوه به نامی "زوزین"ی) نیشانیوه فره گهورینه پهی مسوّگه رکه رده و بییه و شارستانییه و فهرهه نگیوه ده وله ده وقه روو هورامانینه.

۱ -۳- ژیرلهومهرێ:

پنویستهن ئیشاره تیوه کورتیچ بده یمی به «ژیرلهومهری» پیسه و پنکناماییوه راویژکاری-سیاسی په ی راوه بهرده ک کاروباروو خه لکی چی ده قهره نه نه. خه لکوو هزرامانی ئیسه کاتیوه نامی ژیرلهومه ری ژنهوا «گهوریه ژیروو ده گلی که وه رپهرسوو چاره سه ری کاروباروو خه لکین» مهیوه نه زرشا (عه بدوره زاق، ۲۰۰۵: ۱۳۱۲ ا ۱۳۲۹). هزرچنیه و ژیرلهومه ریچ جه راو ده نگدای خه لکی بییه ن و که سیوه پیر و زانا به نامی «پاوه ر»ی وه رپهرسوو راوه بهرده و هزرچنیاکهی بییه ن و چوار تا شش که سیچشا په ی ماوه و چوارسالی هزرچنییه ن و و رونیچ تاوانشا هه م ده نگ بدا هه میچ کاندیدای با و شهو «مهری» که یا گی و هزرچنیه و «ژیرله» کا بییه ن ئیسه ی چه چننه دگاییوه هزرامانی پیسه و دزلی، زاوه رو که ماله ، ده ماوده م مه نه ن . (نظیری، ۱۳۸۳: ۵۴ تا

سهرچه مه تازه کیش به راسته و خو ناماژه شا به بییه و ژیار و شارستانییه تی جه هوّرامانه نه کهرده ن، په ی نموونه ی جه پهر تووکیّوه دهوره وه ناسره دین شای (1878 - 1818 - 1) پیسه نقیسیان: سهرده میّوه کوّنه ن که گوّرانه کی که فره ته رهه نی جه ناوچه و کرماشانی و کوردستانو نیّرانیینه وازشا جه دهوارنشینی نارده ن و بییه نی به شار و ده گانشین و ههرپاسه فره ته رو بازرگان و پیشه ساز و عوله ما و شاروو سنه ی جه گوّرانه کانی (کتابچه وافی، نووسه ر نادیار: (18)).

دیارا بهینوو زوانوو کوردی هۆرامی و زوانی پالهوی، تهنانهت زوانوو ئاڤێسـتایی کـه وهل جـه زوانـوو پالـهوی بییهن و پهرتووکه شکوداره کهو زهردهشتییه کێش (ئاوێسـتا) پهنـه نڤیسـیان، پهیوندییـه و چهنهشـییهیه فـره همن ٔ. بهلام مهبهستوو ئێمه چی وتارهنه پـهیلوواو «ویهردهناسـی زوانی» (historical languestic) نییـهن

_

لى پةي نموونةي لاني كةم پةنجا وشثم تةنيا جة بةشوو «يةشت»ةكث ئاضشىتاي نئستثوة كة جياوازيئوة پاسنةشا چةني هورامي ئنستىچ نييةن. ژمارثوة چي وشانة: بهتر<u>گي يةكةموو (ي</u>ةشت)و ئاوتستاي: ائِسمَ (اوستايي): هيژمث(هورامي) /ائِسُّ (ا):هِشْتُ (ا):هنشهُ ماونگه(ا): مانگة (ه)/كنراا):كة قي(ه)/كنارا): كنا (ه)/و هركارا): دؤچنه (ه)/كنراا):كة قي(ه)/كنارا): كنا (ه)/و هركارا): و قرگ (ه)/بوه(ا): يقو (ه)/بهرگي دووهةم: اسپ(ا): ئةسپ (ه)/ وير(ا):وير (ه)/بوه(ا): دئو (ه)/

به لکوو گهره کمانهن بزانمی که ئی زوانه که ئیسه هۆرامییه کی پهنهش قسی کهرا ویهردهو ئهدهبیش تا کو گه یا کو گه یا کو که دارد و سهر چهمه شده به نیمه ده قی ئهدهبین.

شینعروو «هورمزگان»ی:

يارسان

کۆنتەرین دەقی ئەدەبی که تا ئیسه کەوتەن وەروو دەسوو تویژەراو ئەدەبی کـوردی و گـردوو ویەردەنووســا سەرشوە تەبانی، شیّعره ئایینییه کی یارسانینی ٔ یارسان (ئەھلی ھەق، کاکــهی، عەلیولــلاهی) نــامیّوەن پــهی ئایینیّوه کۆنوو کوردی. زوانوو کوردی هۆرامی زوانی سەرەکی شیّعر و پهخشانوو ئایینوو یارســانین. دلیّنــهی

سيّاو(۱): سياو (ه)/ گيّه (۱): گيان(ه)/ مَخشي (۱): مةشي(ه)/ وَج(۱): واچة(ه)/ وَفرَ (۱): وقربة/هَورْ (۱): وقر(ه). (يشت،۱۳۷۷،يشتها: بقرگي يةكةم: ۴۰۳ تا ۶۲۶، بقرگي دووهةمم: ۵۰۱ تا ۵۲۷)

هورمزگان رمان ئاتەران كوژان هۆشان شاوره گەوره گاوران زوركره ئەرەب كردنا خاپوور كنانى پيالە بشى شارەزوور ژەن و كەنيلكا وە دىل بشينا مەرد ئازا تلى ژ رووى ھەوينا

ر ہوش زہردوشتر مانہوہ بی دہ س بزیکا نیکا هورمز هویچ کهس

ئەگەر مەزانى ئىنە چى مەردەن ناخوونەش ئاودزش كەردەن

^{ٔ .} ئينەيچ دەقوو شيعرەكێ:

^۱. جه وتویژیهنه چهنی ماموّستا ئهیوب روّستهم ای سهبارهت به کوّنتهرین دهقه شیّعریه کیّ زوانی کوردی هوّرامی: ماموّستا ئهیوب ناموّه شیّعره که سهروو کیّلیهوه جه ده گاو «سهرگهت»ی ویّش چهمش پهنه کهوتهن و فیلم و ویّنهیچش چهنه هوّر گیّرتهن. میّژوو شیعره کیّ ههرپاسه که سهروو کیّله کیّوه دیاری کریان گیّلوّوه پهی سهرهتاکاو سهدهو یه کهمی کوّچی مانگی سالهو ۱۳۵ی. تا تاکه بهیتیّچه که سهروو ئی کیّلیّوه هوّرکوّلیان ئینهنه:

بەشى چوارەم- ميۆۋوويى ويژه

ســـهره کی و ێـــژه و یارســانی، ئایینـــهن. بــه واتاییّوه تــهر، و ێــژه و یارســانی ئینــا خزمــه توو ئایینییه نــه. «نامهوسه ره نجام»ی گرنگتــهرین دهقــوو ئـایینوو یارسـانین. ســهرهنجام یــان «کــه لامی خهزانــه» کۆمهـــّـێوه پهر توو کی شیّعرییننی که جه سهده و ههشتی ک.م کۆکریانیّوه. (بۆره که یی، ۱۳۷۱: ۱۵) بــه گــردین، شیّعره یارسانی جه سهده و دووی کۆچی دهسپه نه که کوری دهوریه نــه کــه کهســیّوه دیــاروو بلیمــه تش چهنــه یارسانی جه سهده و دووی کۆچی دهسپه نه کهرق. جه هــهر دهوریه نــه کــه کهســیّوه دیــاروو بلیمــه تش چهنــه بیــین، نامی ئا کهسیشانه نیان یا دهوره یوه. پهی نموونــهی دهوره و بابــا ســهرههنگی دهودانی بــه واتــاو ئانه یــه نییهن که تهنیا بابــا ســهرههنگش چهنــه ژیــوان (بۆره کــهـیی، ۱۳۷۷: ۲۱/ بۆره کــهـیی، ۱۳۷۵: ۸۹).

بالوولى ماهى:

ئەوەلىن كەسۆوە كە چى ئايىنىنە پۆسەو نووسەرى شىخىرى ھۆرامى ئەشناسىيان «بالوولى ماھى» يىن. بالوولى ماھى جە سالەو ٢١٩ك.م كۆچش كەردەن. بۆرەكىەيى جە زوانوو دەسنووسى وە كە كاكارەدايى نامۆوە جە سەدەو ٩ك.م كۆش كەردەنوە ماچۆ: باللوول جە ماھولكووف جە ئەداى بىيەن و بەرەسەن كوردەن. چا سەردەمەنە بە دىنەوەرى واتەنشا ماھولكووف، پەى ئانەيە كە خەراجوو دىنەوەرىشا دان بەككووفى، نامۆش بىيەن بە ماھولكووفە. نەمۇنەو شىخىرەو باللوولى:

چار فریشتانم چاکەر کەرینی

ئەز بەھلوولەنان جە رووى زەمىنى

چەنيو لورە بيم جە ما و ھەفتێنێ

نجوومم سالهح رهجهبم بيّنيّ

هوّنراوه کاو دهورهو بالوولی به شیّوهو دقه دیّر دقه دیّر نقیسیاینیّ، په ی نموونه ی شیّعروو «بابا نجوومی لورستانی» (سه دهو ۲ و ۳ک.م) که بالوول شیّعره کیّ سه رینه ناماژه شیفه که رده ن، دیسان به شیّوهو دقه دیّریننیّ:

نه دمورهی وهرین زروان بیانی

زروان بیانی زروان بیانی

کالای خاس بار ئەو دەم شیانی

ئههری و وهرمهزوو یاران دیانی

(بۆرەكەيى، ١٣٧٦: ٣٩تا ٤٧)

كۆنتەرىن ژەنەشاعىراو يارسانى:

کۆنتەرىن ژەنە شاعیرەو یارسانی که جه نامـهو سـهرەنجامینه ئامـاژەش پەنـه کریاینـه «دایـه تـهورێز» می هۆرامییهنه که جه سهدەو چواری ک.م ینه ژیواینه. دایه تهورێزه موریدوو «بابا سـهرههنگی دەودانی» بییهنـه. ئینهیچ نموونهو شیّعریّش:

سەرسامم نە بەزم رازەن پيالەم چمكە نالەكەم بەرز بى نە عالەم رازەن پيالەم رازەن پيالەم بادەي پيالەم ياوا وە نالەم «فاتمه لوړهو گۆرانی» (۵ ک.م)، «لهزا خانمهو جافی» (۵ ک.م)، «خاتوون مهی زهرده» (۵ ک.م) و «دایـه خهزانهو سهرگهتی» (۵ ک.م) جه ژهنه شاعیره کیتهری پارسانی بیپهنی.

شيغرهو سۆرانى جه ئايينوو يارسانينه:

خالێوەتەرە كە ياگێ سەرنجيەن ئانەنە كە جە نامەو سەرەنجامينە ئاماژە بە چنـه شـاعيرێ كريـان كـه بـه كوردى سۆرانى شێعرێشا واتێنێ. بە وەرچەم گێرتەو نامەو سەرەنجامى يەكەمين شـاعيرى سـۆرانى واچ جـه ويەردەو ئەدەبوو كورديەنە «پير ئەحمەدى كەركووكى» بىيەن كە جە سەدەو Γ ك.م ژيوان. خالێوەتەرە فـرە گرينگە ئانەنە كە تەنيا شێعرەكێ پير ئەحمەدى كەركووكى و «عابدينى جاف» (Λ ک.م) جە بواروو كێشـيەنە ھەر نيمە دێڕيەشا ھەشت برگەيين و باقى شـێعرەكێ سـەرەنجامى دە برگـەيێنێ. ئەلـبەت جـه شـێعرەكاو عابدينى جافينە شێعرى حۆت برگەيچ گنا وەروو چەمى:

پير ئەحمەدى كەركووكى:

ئەز ئەحمەدى زێړين بەرم ئەز ئەو دورەى ناو گەوھەرم

ئەرز و سەمايە لەنگەرم لە رۆژ حەساو ئەز لە دەرم (بۆرەكەيى، ١٣٧٦: ٩٦)

عابدینی جاف:

شاری هورمزگانم جوانه شاره بوّ یاران خوانه

ئاگرگاکانی گەش ماوە گەرچى گەلێکی رماوە

نموونهو شێعرێ شش برگهيێ عابديني جافي:

بۆ پىرە پىرە پىرم بۆ ۋىرە ۋىرە ۋىرە

بۆ بیره بیره پیرم ... (سەرەنجام: ٤٩٢)

سولتان سههاک:

سولتان سههاک (سان سههاک، سولتان ئیسحاق، سولتان ئیساک) پیسهو گهوره ته رین که سایه تی ئایینوو یارسانی ئه ژناسیان. سولتان سههاک ویش کو پوشیخ عیسای به رزنجی و خهلکوو ده گاو به رزنجه ی بییه ن و ئه دایچش «دایراک خاتوون» کناچی «میر محه مه د سه رو کووجاف» ی یان «حسین به گی حه لوانی» (بوره که یی، ۱۳۷۵: ۱۷) بییه نه. دیارا سولتان سههاک به په چه له که به تا ته وه و نه جه ئه دانه هی قرامی نه بییه ن، به رزنجه ییه کا یو جه تایفه گهوره کاو جافیه نی و جه بواروو زوانیوه به کوردیی سورانی قسی که را. به وه رچه م گرته و سه رچه مه کی، سولتان سههاک جه ته مه نو جوانییه نه جه به رزنجه وه کوچش که رده ن و ئامان په ی هورامانی (به همه نی، ۱۰۰۱: ۲۰۰۱ رؤسته م، ۲۰۰۱: ۱۰۱) و دیارا زوانوو ئه دایش هی قرامی نه بییه نه بید وه رجه م گیرته و ئی خالیه یاومی به دوی ده ره نجامی:

۱- ئاييني يارسان به زواني كوردي هۆرامي وهل جه سولتان سههاكي جه هۆرامانهنه بييهن.

بەشى چوارەم- ميْژوويى ويْژە

۲- چا سەردەمەنە ھۆرامى زوانى ئىستاندارد يان پێوەر بىيەن و ھەر پـەى ئانەيـە گەورەتـەرىن كەسـايەتى يارسانى سەرەراو ئانەيە كە وێش كوردى سۆرانى بىيەن، پەى پەرەئەستەو كـەلامىش پەيامەكـەش بـە زوانـوو كوردى ھۆرامى ياونان خەلگى.

دیسان جه بواروو زوانیهنه جیا جه چننه کهسێوه کهم، هۆرامی زوانوو پێوهروو شێعروو یارسانی بییهن. چا یاگلیچه که شاعیرێوه که زوانی ئهداییش هۆرامی نهبییهن و به هوّرامی شیّعریّش واتیّنی کاریگهری زوانه ئهداییهکهش جه شیّعرهکاشهنه ویّش مهرمانق، پهی نموونهی:

نامیّما زهمیر نامیّما زهمیر (**چمیر**) نه قولهی نهزهل نامیّما زهمیر دووه محدلقه بیم نه دجلهی نهمیر پیشهنگ کاروان بیم چون بیم وه سهفیر بیم: وشیه کهلهوریهنه (سهرهنجام: ٤٩٢)

كيْش و سهروا و شيعرهكاو يارساني:

بیچم (قالب) و شیّعره و یارسانی به گردین دوه تایی (مه سنه وی)ن. جه بواروو کیشیه و ده برگهیی و هه شت برگهیی و به ده گمهنیش هه فت برگهییینی، ئی کیشی به تایبه ته هه شت برگهیی و ده برگهیی جه شیّعره کاو ئاویستایچه نه هه نیّ، به تایبه ت جه به شوو گاتاکی و یه شته کی (پورداود، ۱۳۷۷: ۷). مشیو ئاماژه یچ پانهیه که رمی که شیّعره هورامییه کی یارسانی به گردین جه بواروو کیشینه ده برگهیینییّ.

ده برگهیی:

کووره تاو دهره تاو درهسهیید میر ئهحمهد کووره تاو دهره

(سان سههاک: ۳۳٤)

هەشت برگەيى:

من عابدینی کاکهییم ئاخر به یاری خوّم گهییم

(عابدینی جاف : ٤٩٢)

ئەز ئەحمەدى زيرين بەرم ئەز ئەو دورەى ناو گەوھەرم

(بۆرەكەيى: ٩٦)

ھەفت برگەيى:

بۆ پىرە پىرە پىرم بۆ ژىرە ژىرە پىرم

بۆ بیره بیره بیرم بۆ سیره سیره پیرم (عابدینی جاف: ٤٩٥)

كۆنبىيەى يان تازەيى شىنعرەكاو يارسانى:

به وردوه بييهي جه نامهو سهرهنجامي جه بواروو كۆنهيي زوانيوه يهرێ پهيلواي جياوازێ مهيانه مهيان:

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

۱ - شیّعره کێ (کهلام) سهرهنجامی بهتایبهت ئا شیّعرێ که وهڵ جه سولتان سههاکی واچیاینێ جـه بـواروو زوانیوه کوٚنێ دیارێ نییهنێ. پهی نموونهی ئهگهر بوواروو فوٚنوٚلوٚژیوه (phonoligyواچ شناسـای) بهراوردییـه کورت کهرمێ بهینوو شیّعره کوّنه کاو سهیدی هوٚرامی ئی راستییٚما پهی بهرگنوٚ. پهی نموونهی:

ئەز پەى كىۆ زۆمم خەتەر <u>كىبلەم</u> زەرپۆ بديەرەوەر زامدار خويّت پەرسە خەبەر تەرسە خواى ھۆموارە بە

(سەيدى، ۱۹۷۱: ۲٤)

كيبله: قيبله /ك/ = لق/

ئاشک چکو بو پهی بي تهمايي (سهيدي، ۱۹۷۱: ٤٧)

سا بدیه دیدهم چی بیّ تهما بوو

ئاشک: عاشق *اع ا = الح ا اک ا = لق ا*

چوار پۆزێم ژمۆرێ سالّهو ئەمرىم گهى با شادى و گاهى به ناشاد (سەيدى، ١٩٧١: ٥١)

جامي تهر باوهر بگيره دهستم

وه مەستى پەيمان ئايينم بەستم

(چوار پانزه سالیّم ژمارا پهی حهسیّبکهردهو سالهو عومریم)

ئەمرىم: عەمرىم /**ء**/ = /ع/

به لام پهي نموونهي جه شيعره کي نامهو سهرهنجامي:

بالوول: سهدهو۲و ۳:

دیّوانهی زایر دانی دیّوانهی زایر دیّوانهی زایر د

زاير و عميهس كهفتهن نه بابر په جهبم نهسيم لوړهمهن ئاير (بۆركهيي ١٣٧٠: ٥٠)

بابا حاتهمی لورستانی: (سهدهو۲و۳، ڵ۵۸):

رەمز ديوانه رەمز ديوانه ديوانه

دانای <u>عامهنان</u> وه بی بههانه نه ویلم چهنی ئی رهوو رانه

دایه تهوریزی هۆرامی: (سهدهو ٤)

رازهن پیالهم رازهن پیالهم سهرسامم نه بهزم رازهن پیالهم باده ییالهم یاوا وه نالهم علام میاله میا

(بۆركەيى، ١٣٧٦: ٣٥)

بابا رهجهبی لورستانی: (سهدهو ۲ و ۳)

ساقیا دەستم ساقیا دەستم

ئەز جە مەيخانەي رۆي ئەلەست مەستم

بەشى چوارەم- ميْژوويى ويْژە

مه کترییش جه تو کاری و لیکدانه وه و فونیمه کاو زوانوو کوردی هورامی جه زوانوو «ته حسین به گی نموسوویی» وه ئاماژیوه شبه فونیمی (واچ) اغ او اع انه که رده ن (مه کتری، ۱۹۲۱: ۵). ئینه به واتاو ئانهیه نکه تا ئی دماییانه شرئی فونیمی نمتاوانشا بیا دلی زوانوو کوردی هورامی.

۲- گومانیّوه ته ره ئانه نه که چانه نه هه ن که نا که سی که دماته رشیّعره کوّنه کاشا دووباره نقیسته نقه (ناسخه که) زوانوو شیّعره کاشا به پاو سهرده موو ویشا واړا بوّ و رواله ته که شا نه پاریّزنا بوّ. هوّکاروو واته و ئی قسیّچه ئانه نه که جه شیّعری ئایینییه نه مهبه ستی سهره کی یاوناو دلیّنه یان پهیاموو به رههمیّوه ن نه که رواله ت.

۳- هموه آین شیّعره کی زووانوو فارسیچ جه راستییه نه جیاوازییه ئهوتوّشا جه بواروو فوّنه تیکیوه و زوانیوه چه نی شیّعره کی ئاروّ و فارسی نییه نی. په ی نموونه ی «حهنزه له ی بادغه یسی» که میّروو ژیانیش هامکاته ن چهنی بالوولی ماهی (حهنزه له سالهو ۲۲۰ک.م مهرده ن و بالوول ۲۱۹ک.م)، شیّعره کیّش جه بواروو زوانیوه جیاوازییّوه پاسه نه شاه ی زوانوو فارسی ئاروّی نییه نیه ی نموونه ی:

بزرگی گر به کام شیر در است، شو خطر کن ز کام شیر بجوی یا بزرگی و عزّ و نعمت و جاه، یا چو مردانت مرگ رویاروی

(صفا،۱۳۷۵: ۱۸۰)

یان شاعریّوه ته ر پیّسه و «مه حموودی وهرراقی هیّرهوی» که سالّه و ۲۲۱ک.م، یانیّ دویّ سالّیّ دماو بـالوولی مهردهن، جه چننه شیّعریّوه کهمیّ که چایی مهنیّنیّوه ههر پیّسه شیّعره کیّ بالوولی وشیّ عـهرهبییّ گنـا وهروو چهمی. پهی نموونهی:

نگارینا به نقد جانت ندهم گرانی در بها ارزانت ندهم گرفتستم به جان دامان وصلت نهم جان از کف و دامانت ندهم وشه عدر مبیه کی: نقد، بها، وصل (صفا، ۱۳۷۵: ۱۸۱)

ويەردەوو پەخشانى جە زوانوو كوردىي ھۆرامىيەنە:

سهبارهت به ویهردهوو پهخشانی هۆرامی و ئا پهخشانی که دهقهکهشا کهوتهن دهسما «ماشالا سووری» دهقوو بیسوو یه ک پهخشانیش جه کتیبهکهشنه ئاردینی که جه بواروو زوانیوه دیارا فره کونی نییهنی و کاریگهری عهرهبی و زوانوو سهردهموو ئیسهیه سهرشاوه فرهن؛ پهی نموونهی:

«بهعد یاوا وه دوونی شاخوّشیّن وه زات بهشهری ههم وه دوّرهی موفهسلّی که لامش ههن. به عد لوا وه دوونی بابا ناعووس دوو زات میهمانی. وه به عد لوا وه دوونی بابا جهلیل و بابا سهرههنگ وه بابا بی وه دهروییش تهمام وه زاتی میهمانی تا یاوا وه دوونی سان سههاک ...» (ماشاالله سوری، ۱۳٤٤: ۹۲). ماموّسا عهلائهدین سهجادی ویهردهوو ئی په خشانانه یاونوّه پهی دهورهو سهفهوییه کا (سهجادی، ۲۰۰۰: ۳۰). به لام به راو نقیسه روو ئی دهقیه ئی په خشانی سنعه شا فره کوّنی نییه نیّ. پهی ئانه ی جه بواروو زووانیوه

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

تهمام تیکه لوو دیالیّکتوو که لهوریی بییه نی و به ناشکرایی دیارا که واچه ره که شا یارسانییّوه که لهوره ن یان له کهن که هوّرامی به باشی نمزانو و فارسی و عهرهبیچش (به تایبه ت نا وشه عهرهبیی جه فارسینه باویّنیی) تیکه ل و ده قه کهی که رده ن ههر پیسه و که لهوری یان له کیّوه که نارو فارسی تیکه لوو قسه کاوو و یش کهرو. پهی نموونه ی به سهرنجدای پا وشی که هیّله ما کیشته ن چیریشائی راستیه سهروه باسما که ردی گنابه ر:

چوون <u>جسمش</u> ناپوخته ب<u>ی</u> زات <u>ههم نهداشت نهتوونست</u> بلوّ وه ساج نار (پهخشانهو حوّتهمی) (جسمش: لهشش بی: بیّ ههم: یچش نهداشت: نهبیّ نهتوونست: نهتاواش)

ر ما شالله سوري، ١٣٤٤: (ما شالله سوري، ١٣٤٤: ٩٧)

په روو بالش وه <u>رووی</u> کهف گهوههر رشیا (پهخشانهو چوارهمی) وه دهورهی پهردیوهر بایهد بوون (پهخشانهوو نوههمی) (ماشاالله سوری، ۱۳٤٤: ۱۱۲)

پێویستهن چێگهنه ئاماژێوه بهیمێ به دەق و پهخشانوو نامێوه که مهلا عهبدولکهریمی موده پیس چهمش پهنه کهوتهن و ویهرده کهش گێڵۆوه پهی سهدهو پهنجی کۆچی؛ تاومێ به یه کهمین دەق و پهخشانوو زوانـوو کوردی هۆرامی بهیمێش قهڵهم. مامۆسا فهرماوۆ: «جه حهفتاکانه یۆ جه برادهره کاو ولاتـوو ویٚما -که جه ئالمانیانه بێ - چننه نامێ و چننه غهزهلێش پهی کیاستانی که "بابا نـاووس" و "قـازی بـهنێ" و "شـێخ عـهلی خان" پهی ههنترینیشا نقیسیه بێ که به شێوهو هۆرامی ئا سهردهمیه نقیسـیان و ویهرده کـهش گێڵـوّوه پـهی سالهو ۷۵۵ کۆچی» (مـهلا عهبدولکـهریمی مـوده پیس، ۱۹۸۳). بـهداخوه ماموٚسـا دەقـوو نامه کـهیش ننقیسیهن.

بى گومان ماو نساروو شاهۆى قـەلايێوه بيييـەن تـا تـەژنايى رۆحـى بـه ديمەنـه سـێحراوييەكى هۆرامـانى مێڕيۆرەو هامكات چەنى تەقاو بێلوو قەلوەزەكاش ھانەو دەروونـوو ھۆرامييـەكا قولـەش بـەيو ئـاوەو حەياتـەو شێعرى پێشكەشوو رووبارەكاو مێژوو ئەدەبوو كوردستانى كەرۆ.

بهشی چوارهم- میرژوویی ویژه

ئەنجام:

هۆرامان بي گومان جه ويەردىيە فرە كۆنوە ماواو شارستانىيەتى بىيەن. ھەلمەتەكاو ئاشوورىيەكى جە هەزارەو يەرەموو وەل جە زايينى و ھەر ياسە يەرە قەوالكاو ھۆرامانى دوێ نموونێ چا بەلگانەنێ كە ئى راسییّ سەلمنا. خەلّک و ئی دەقەرىيە سەروو بناغەو ئی شارستانىيەتيە تاوانشا سامانیّوە ھونەرى و فەرھەنگى بەرھەم بارا و ئى شارستانىيەتە بەستىن و زەمىنىوەش فەراھەم كەردەن تا دماتەر ھۆرامىيەكى لاكەراوە پەي گولزاروو فهرههنگوو ئهدهبي. ئايينوو يارسانيچ پالنهريّوه بههيّز بييهن پهي گهشهو شيّعر و ئهدهبي جه هۆرامانەنە. كۆنتەرىن دەقەكاو شێعروو ئايىنوو يارسانى جە سەرەتاو سەدەو يەرەموو ئىسلامى دەس پەنەكەرا و ههر ئي شيّعريّچه سهرهتاكاو ويهردهو ويرّهي كوردي حهسيّب كريا. زوانوو ييّوهروو شيّعر و يهخشانوو يارسانييه کا زواني کور دي هۆرامي بييهن. کتيبوو «نامهو سهر منجامي» دهقي پيرۆز و شکۆداروو پارسانه کان که فرهتهرینوو سرووده پیروّزه کاو پارسانیش دلیّ ویّشهنه پاریّزنان. جه ویهردهو ویژهو کوردی هوّرامینه ژهنیچ دەورشا بىيەن و ئەوەلىن ژەنە شاعیرەكاو ھۆرامانى گیلاوە يەي سەدەو چوارى ئىسلامى. بیگومان دەسەلاتوو ئەردەلانىيەكى و ھەرياسا زانا ئايىنى و عيرفانىيەكى ھۆرامانىچ دوى ھۆكارىتەرىنىي كە بيەنى بە هۆو گەشە و ئەدەبى ھۆرامى چى محالەنە. كۆشەى فرە گرينگ ئانەنە ئەگەر گەرەكما بۆ بە شۆوپوه ئاكاديْميک كۆنىنەو ئەدەبوو ويْما سەلمنمى مشيۆ يەشتى بە بەلگەي باوەريەنەكريا بىنمى و ئى بەلگايچە بە هو نهبیهی سهنته ریوه زانستی و فهرههنگی بهداخوه دلی خه لکیهنه پژگیاینی یان دلینه شیهنی و تهنیا هەواليّوه نيمەو ناتەمامشا يەي ئيّمە بە ميراس مەنەنوە (يەي نموونەي ئا يەخشانىي كە گيّلاوە يەي سەدەو پهنجی ئیسلامی و ماموّستا عهبدولکهریمی مودهریس ئاماژهش پهنه دان).

سەرچەمى:

سەرچەمى كوردىي:

- 1_ بەھمەنى، ھادى (٢٠٠١) **پەيامى ھەورامان**، ھەولێر، چاپخانەي ژين.
- 2_ جەمال نەبەز (۱۹۷٦) **زمانى يەكگرتووى كوردى**، بلاوكراوەى يەكيەتى نەتەوەيى خويندكارانى كورد لە ئەورووپا.
- 3 _ حسیّن عەبدوللا، کریّکار (۱۹۹۸) **کورد و ئاشووری،** سلیّمانی، بلاوکراوهکانی بنکهی ئهدهبی و رووناکبیری گهلاویّژ، چاپی یهکهم، وهزارهتی روّشنبیری حکوومهتی ههریّمی کوردستان.
 - 4_ كاردۆخى، محەمەد ئەمىن (١٩٧١) **دىوانى سەيدى**، سلێمانى، چاپخانەى كامەرانى.
- 5_ رەشىد ئەحمەد، جەمال (۲۰۰۵) بەلگەنامەكانى ھەورامان، گۆۋارى ئەكادىمى كۆرى زانيارى كوردستان، ژمارەى ۳، چاپى وەزارەتى پەروەردە.
- 6_ روستهم، ئەيوب (۲۰۰٦) **يارسان**، سلێمانى، بلاوكردنەوەى مەلّبەندى ڕۆشنبيرى ھەورامان، چاپى _{دوو}ھەم.
 - 7_ سەجادى، عەلائەدىن (٢٠٠٠) **ميژووى پەخشانى كوردى،** ھەولير، ئاراس.
- 8_ عبدالرّحمن، محمّد عبدالرزاق (۲۰۰۵) **سهربوردیکی ههورامان و سهردانیکی تهویلّه**، تاران، چاپی یه کهم ، نهشری ئیحسان.
- 9_ فەتاح حەمە سالەح، عيّزەت (٢٠٠٥) **ژيانى كۆمەلايەتى ھەورامان**، نامەى ماستەر لە زانكۆى سليّمانى لە لقى كۆمەلـّناسى .
 - 10_ فەيرۆز حەسەن (۲۰۰۳) گۆۋارى ھەورامان، مەلبەندى رۆشنبيرى ھەورامان، ژمارە ١، سليمانى.
- 11_ موده پنس، مهلا عهبدولکه ریم (۱۹۸۳) **یادی مهردان**، بهرگی دووههم، بهغداد، چاپخانهی کۆپی زانیاری کورد.
 - 12_ هەورامانى، محەمەد ئەمىن (١٣٧٩) **م<u>ێ</u>ژووى ھەورامان**، تاران ، بالاوكردنەوەي بلخ.
 - 13_ **گۆڤارى ھەورامان** (۲۰۰۸) سلێمانى، ژمارە ۱۳، گۆڤارى مەڵبەندى رۆشنېيرى ھەورامان.

سەرچەمى فارسىيى:

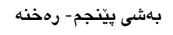
- 14 اورانسكى، اى ام (١٣٧٩) فقه اللغهى ايراني، تهران، چاپ چهارم، انتشارات پيام.
 - 15- دیاکونف، ا.م (۱۳۷۷) تاریخ ماد، تهران، چاپ چهارم، انتشارات علمی فرهنگی.
- 16 زارعی، محمّد ابراهیم (۱۳۸۲) نقش برجسته و کتیبه ی تنگیور، فصلنامه فرهنگی پژوهشی فرهنگ کردستان، سال پنجم، شماره ۱۶ و ۱۷، پاییز و زمستان ۸۲.
 - 17 سرافراز، على اكبر (۱۳۴۷) سنگ نبشتهى ميخى اورامانات، مجلّهى بررسىهاى تاريخى، شماره ٣.

بەشى چوارەم- ميۆۋويى ويۆۋە

- 18_سوری، ماشاالله (۱۳۴۴) سرودهای دینی یارسان، تهران، انتشارات امیر کبیر، چاپ اوّل.
 - 19_ بهار، محمّد تقى (١٣١٤) مجلّه "مهر"، سال پنجم، شماره ۴.
- 20_ صفى زاده، صديق (١٣٤١) بزرگان أيين يارسان، مؤسسهى مطبوعاتى عطايى، چاپ اول، تهران.
 - 21_ صفى زاده، صديق (١٣٧٤) **دانش نامه نام اُوران يارسان**، تهران، انتشارات هيرمند، چاپ اول.
 - 22_ صفى زاده، صديق (١٣٧٥) نامه سرانجام كلام خزانه، تهران، انتشارات هيرمند، چاپ اول.
 - 23_ کوردستانی، سعیدخان (۱۳۰۹) نهزانی و مزگانی، تهران.
- 24_ گنجینه بهارستان، ایلات کردستان (۱۳۷۳) ج ۱ (کتابچه وافی)، به تصحیح میر هاشم محدّپ.
- 25_ مردوخی (شیدا)، ملاعبدالله (۱۳۸۳) تاریخ سلاطین هورامان، سنندج، انتشارات پرتوبیان، چاپ اول.
- 26_ هورامی، ملاعبدالله / سلطانی هورامی، مظفر بهمن / کریمیان سردشتی، نادر (۱۳۸۶) تاریخ هورامان، تهران، نشر احسان.
 - 27_ويل دورانت (۱۳۷۰) تاريخ تمدن، تهران، انتشارات اَموزش انقلاب اسلامي، چاپ سوم.
- 28_ همايونفرَخ، ركن الدين (١٣٧٠) **تاريخ هشت هزارسال شعر ايراني**، تهران، جلد دوم، نشر علم، چاپ اوّل.
 - 29_ پور داود، ابراهیم (۱۳۷۷) یشتها (دو جلدی)، ناشر اساطیر، چاپ اوّل.
 - 30_ياسمي، رشيد، كرد و بيوستگي تاريخي و نژادي او، دانشگاه تهران.

سەرچەمى ئىنگلىسىى :

- 31_Cowley A,1919, *The pahlavi Document From Avraman*, journal of the Royal Asiatic Society.
- 32_Minns E.H, 1915, parchments of the Parthian period from Avroman in kurdistan, journ Hell. Stud.35)
- 33_Radner, K, 2003, *An Assyrian view on the Medes*", in: G.B. Lanfranchi_M. Roaf & . Rollinger (ed.), Continuity of Empire (?) Assyria, Madia, (Persia, Padova.
 - 34_ Mackenzie, 1966, David Neil, The dialect of Awraman, london,.

سەرەنجیک ئە سەر پەیوەندى نیوان دین و خۆشەویستى ئە ئەدەبى زارەكى كوردیدا

 st حسەين موحەممەدزادە

کورته:

ئامانجی ئهم لیکوّلینهوه پهرژانه سهر پهیوهندی نیّوان دین و خوّشهویستیه. وه ک زانراوه بهشی هـهره زوّری ئهدهبیاتی کوردی، زاره کیه و له شویّنی جوّراجوّردا، شکل و شیّوازی جوّراوجـوّری بـه خوّیـهوه دیـوه. هـوّره و لاوژه و بهیت و گوّرانی و مهتهل ههر کامه مـهودای جـوغرافی و کوّمـهلایـهتی خوّیـان هـهیـه، بـهلام دیـن و خوّشهویستی له ههموویاندا پرپهنگه. ئهم لیکوّلینه بهم پرسیاره وهلام دهداتهوه که ئایا لهم ئهدهبیاتـهدا، دیـن و خوّشهویستی له بهرانبهر یه کدان یا هاوکار و یاریدهرن؟

بنه مای تیوری ئه م لیکولینه وه، کومه لناسیه؛ به لام میتودی لیکولینه وه زیاتر به شیوه ی نیوان رشته یه به به به لام میتودی لیکولینه وه زیاتر به شیوه ی نیوان رشته یه به به به لام یودانی (Interdisciplinary) که له ویدا له چهن رشته که لک وه رده گیر دریّت. زانیاریه کان له به به یوادانی و مه ته له کان کو ده کریته وه. بو لیکدانه وه ی ده قه کان له "qualitative content analysis" که لک وه رده گیردریّت. ئاکامه سه ره تاییه کان ئه وه نیشان ده ده نی گهرچی ژن له م ئه ده بیاته دا له حاستی پیاودانییه، به لام دین و شیخ و مه شایخ له خزمه تی خوشه ویستیدان. ئه م لیکولینه وه نه وه ده رده خات که دین نه له میه ربه لکوو یارمه تیده ری ئه ده بیات و ژبان بووه.

ئاکام، دین له خزمهتی دلّداریدایه، له بهر ئهوهی له _رووی کۆمهلّناسیهوه دین بــۆ خزمــهتی ژیــان هــاتووه و ماوهتهوه و فونکسیونی دین جهوههری نییه.

وشعه سعهرهکیهکان: ئەدەبیاتی زارەکی، کۆمەلناسی، دین، خۆشەویستی

خویّندکاری دوکتوّرای کومه لناسی، زانستگای عه للامه ته باته بایی تاران. *

سەرەتا

پرسیاری نهم وتاره نهوه که: بیروباوه پی دینی له نه دهبیاتی فولکلوّری کوردیدا له خزمه تی خوشه ویستی دایه، یان کاری به سهری دلداری نه داوه و یان لهمپهری دلداریه؟ بو نهم مهبهسته هه ندی گورانی و به یت و باوی ناسراوی کورده واری به سهر ده کهینه وه و به لیّکدانه وهی نه مانه به پرسیاره کهمان وهلام نه ده ینه وه د مهبهسته باشتره له پیشدا چهن چهمکیّکی سهره کی به کورتی مانا بکهینه وه.

خۆشەويستى: بە دلدارى نيوان دوو كەس ئەوترى كە پىيان وايە پىكەوە ژيانىكى خۆشتر دروست ئـەكـەن. رىشەى ئەم مانايە بۆ تارىفى ئەفلاتوون دەگەرىتتەوە كە دەيوت: « مەيل و بزاقى دوو كەس بىۆ يـەكگـرتنـەو، خۆشەويستى ناوە» (دورانت، ١٣٥٠،١٣٥٠). خۆشەويستى جگە لەوە كە تارىفى جۆراوجۆرى ھەيە بىۆ خۆيشـى چەن جۆرىكى ھەيە وەك «ئيروس: Eros» و «ئەگاپە: Agape» و خۆشـەويسـتى دايكانـه و خـەلـك و... (سالومون، ٢٠٠١،١٠). مەبەستى ئىمە لىرەدا خۆشەويستى نىوان دوو دلدارە.

تهدبیاتی فولکلور: به نهدبیاتی زاره کی دهوتریت که دهماودهم و له وه چهه که بوه بو وه چهه کی تر ده گوازریته وه. ته تعریفی دین له دلداری و نهدهبیات په قتره. له بهر نه وه «دین تهنیا بیروباوپ و عیباده تنییه، به لاکوو فه رهه نگیشه» (مرنسیی ۱۳۸۱). «دین سه رچاوه ی هونه ر و ناوازه و هؤیه کی شارستانییه ته» (شریعتی، ۱۳۵۲؛ ویل دورانت، ۱۳۵۰؛ مالرب، ۱۳۸۳). دین وه کوو ههر دیار ده یه کی کومه لایه تنی خاوه نی ریشه و پهوهند و ناکامی خویه تی. پروفسیور «شات ویل» (Shot well) دهیووت «دین شتیک نییه جگه له مووچانه وه بو عاله می پازه کان» و «تایلور» (Tylor) دهیوت: «دین تهنیا بروا به گیانله به رانی پوخانی نامادیه». دین له سه ره تادا گه لیک ساده بووه «نان میسم» بروا به گیاندار بوونی شته کان بوو. له مالزی (مانیا) و بوومیانی نهم دایی (مانی توزه ایوه (ویل دورانت، ۱۳۵۰ : ۲۱ - ۶۹ ک). دیاره لیره دا دیسان مه به ستی نیمه دایی که به جوز یک په یوه ندیان به ناسه واری جنسیه وه هه یه.

کاروباری ژیان و دریژهی نهسل، ئابووری بۆ دابهشینی سهرچاوه به سهر خواستدا، سیاسهت بـ و بـه پـنـوهبردنـی کاروباری ولات و دین بو پهیوهندی روحی ئینسان له گهل خواوهند.

له روانگهی کۆمه لناسیهوه زوّر سهرهنجی قوول له سهر دین و هوّکار و ئاکامه کانی ههیه. کوّنت پنی وابوو مروّق پنویستی به دینه؛ له بهر ئهوهی خوازیاری خوّشهویستی شتیک بانتر له خوّیه تی (جلیلی، ۱۳۸۱: ۱۹). ئه و پنی وابوو که دین شتیکی سی کووزه؛ ئهم سیّ کووزه بریتین له: «بیرورا» (Dogma) ، «عاتیفه» و «کردهوه». ئهم شتهی به پنی سیّ لایهنی جهوههری مروّق له بهر چاوده گری (ارون، ۱۳۷۵: ۱۱۲).

زیگموّند فروّید وه ک زوّرشتی دیکه، ریشهی دین بو کوشتنی باوک له لایهن کورانییهوه ده گیّرایهوه و له بهر ئهوهی ئهوان دواتر تووشی ههستی گوناه بوون دهستیانکرد به عیباده تی، (همیلتون، ۱۳۷۷). له لای فروّید دین وههمه. وههم خه تا نییه، به لکوو هه لقولاو له ئاره زووی مروّقه. به پای فروّید مروّق له شویّن کامهرانیه و کامهرانی بریتیه له هیّنانی لهززه تو دوور کهوتنهوه له ئیّش و ئازار و سهر چاوه کانی ناکامهرانی و ناخوشی بریتین له:

۱ - لەش و نەخوشيەكانى

۲ - سروشت و هیزه ویرانکاره کانی

٣- كومه ل و يهيوهندييه كۆمه لايه تيه كان (جليلي، ١٣٨٣: ٢٥).

به رای فرقید دین ههموو ئازاره کانی ئهو سهرچاوانه کهم ده کاتهوه، ئهو پیّی وابوو دهوری دین بو ژیان وه ک دهوری باوکه بو مندال روانگهی کوّمه لناسی دین ئیستا زوّر ئالوگوری به سهردا هاتووه، بو نموونه ئیستا باس له رهوتی «نوی دورکهیمی» و «پوّست دورکهیمی» ده کریّت (تیلور،۱۳۸۷). که ئهمه ش مهبهستی ئیمه نییه وه ک باسمانکرد، کوّمه لناسی هیچ کوّمه لیکی بی دین ناناسی و بناغه دانه رانی کوّمه لناسی وه ک مارکس و قیبهر و دورکهیم باوه ریان به «کردهوه» (Function)ی کوّمه لایه تی دین ههبوو. ئیمه ش لهم سوّنگهوه بو پرسیاری ئهم و تاره ده روانین و گهره کمانه بزانین کرداری دینی له نه ده بیاتی فولکلوردا، له گه ل خوّشه و ستی چلوّن جوولاوه تهوه؟

بهلام بۆ ئەدەبياتى فۆلكلۆر؟

وه ک دهزانین ئهدهبیاتی کوردی چهن قوّناغیّکی بریوه و بوّ خوّی میژوویه کی ههیه (بوره که یمی،۱۳۷۷؛ سهجادی،۱۳۲۱؛ اوزون،۲۰۰۵). ئهم ئهدهبیاته گهرچی وه ک زوّر ئهدهبیاتی تر به شیعرهوه دهستی پیّکردووه (حمدزاده،۱۳۸۵؛ کدکنی،۱۳۸۸) به لام تا هاتووه لـقوب وی لیّبووه تهوه و ئیستاکه چرستانیّکی گهورهی درووستکردووه. به شی زوّری ئهم جهزه ئهدهبیه، کاری مه لا و مه لا زاده و شیخ و سوّفی ژیر و کارامه بـووه. باشترین شاعیرانی کلاسیکی کوردی وه ک نالی و مهحوی و جزیری و مهلهوی، مه لا بـوون. خانی و حاجی قادر و قانیع، که سیّ ستوونی بیری کوّمه لایهتی له ئهدهبیاتی کوردیدان، ههر سیّ مه لا بـوون. ره نگه ئهوان عاشقترین بووبن و پیّموایه عاشقانه ترینه کانی ئهده بی کوردی، بهرهه می ئهوانه. گهر ره جمیشم کهن تا ئیستا که که ما که نایی پی شاعیر تر نییه. به لام ئهوه ش ئهزانین که به شی هه ره زوّری ئهده بیاتی کـوردی فولکلـوّره. لـه

بهر ئهوهی کورد تا توانیویه به زمانی خه لکی نووسیویه، به لام تا ئیسته ئهم کاره ی بۆ خوی پینه کراوه. بۆیه ئارەزووه کانی کۆمه ل چووه ته ناخودئاگای کۆمه لهوه. گهران و قوول بوونه وه لهم ئهدهبیاته دا، له راستیدا ههولیکه بۆ گهیشتن و فام کردنی گۆرانی کۆمه لایه تی، ناسینی چین و تویژه کان، دۆستان و دوژمنان، بایه خه گشتیه کان، رووداوه میژوویی و سروشتیه کان، بۆ وینه ههندی وشه و دهستهواژه له ناوچه ی سه قر و بووکان و دیوانده ره ههه ههورامیه؛ وه ک «دهره وهزان» که به نهزانی یان به ئهنقه ست کراوه به «دره دزدان»؛ وه ک «هانه میران»، وه ک وشه ی «تهونه گلی» به مانای بی ئوقره یی. من ئهم وشه یه ههندی ههورامی، ههورامیزان پرسیوه که نهیانزانیوه، ئهمه بۆ وایه ؟ یان بو شیوهزاری ههورامی، ته نه نه نهده با ما داوه ته وه ایه که داوه ته دورامی، ته نه نه نه داوه ته وه یان ماوه ته وه ؟

کهوابوو گهران و لینکوّلینهوه له ئهدهبیاتی فولکلوّر گرینگی خوّی ههیه. لهبهر ئهوهی که توخمه کانی پیکهاتهی کوّمه لی کوردهواری له کوّنهوه تا ئیستا له بنی ئهم گوّمه دا ماوه تهوه. به لام ئیستا ئهم ئهدهبیاته فولکلوّریه، به هاتنی شهپوّلی خیرای تکنوّلوّژی، لهبهر دهمی گوّران و تهنانه تن نغروّ بووندایه.

بەستىنى باسەكە:

دین له ئهساسدا که بوّ لابردنی نیازی مهعنهوی تاک و کوّمه ل هاتووه، له گه ل زوّر شت تیکه له و گهلیک کرداری کوّمه لایه تیکه له به به خزمه تی مروّق هاتووه له لایه ن مروّقه هه ممیشه که له کی باشی لی وه رنه گیراوه. بوّیه ههندی که س دین به ههموو شتیک و سه رچاوه ی ههموو خیّر و به ره که تیّک ئهزانن. له به رانبه ردا ههندی تر پیّیان وایه دهوری کوّمه لایه تی دین له بنج و بناوانه وه خراپ و ویّرانکارانه یه و دین له بنج و بناوانه وه درووست دین له به به رده م ههندی شادی ژیانا. وردبوونه وهی نهم و تاره ههندی دوو د لی له م باره وه درووست ده که کات.

پهیوهندی نیّوان دین و خوّشهویستی له زوّر بهشی ئهدهبی زاره کیـدا رهنگـی داوه تـه وه. بروانـه ئـهو پهنـده کوردیه که باسی جوانی و ناجوانی ده کا و بوّ ئهم مهبهسته له خواوهند ده پاریّتهوه، که دهلّیّت: « توّخوا ژنی مـن با ژنیّکی جوان بیّ و کراسه کهم جاو بیّ، به لام چیبکهم گهر پیر بیّ و کراسم سوور بیّ » (لیسکو،۲۷۹:۱۳۳۰).

ههروهها ئهم باسه جگه لهوهی له تهواوی بهیت و حهیران و گۆرانییه کاندا رهنگی داوه تهوه و ئاسهواری ئهم بابه ته همموو زاراوه کانی ئهدهبی زاره کیدا، وه ک یه ک بهرچاوده کهوی دهرچهن با ئهوهش بگوتری که گۆرانی فولکلۆر، یه کهم ههنگاوی یه کانگیری زمانی ستانداردی کوردی بووه. بروانه گۆرانی «عوسمان ههورامی» -که پیوانهی گۆرانی ههورامیه - بزانه چهن له سهدی سوّرانیه. یان بروانه گورانی لهیلاخی «حهبیب ملهیی» بزانه چهن له سهدی ههورامیه.

وه ک دهزانین کومه لی کوردهواری کومه لیّکی فره په (Van Bruinessen, 2005)، بو نموونه کورد له باری ئایینییه وه، سوننی و شیعه و مهسیحی و زهرتوشتی و ئیزهدی و یارسان و ... ههیه، به لام زوربه ی کوردکان سوننین، بوّیه سیمبول و چهمک و نههادی ئیسلامی، به سوننی و شیّعه وه زیاتر لهم ئهدهبیاته دا

رەنگى داوەتەوە. لە بەر ئەوەى ئەو چەمكانە گەلێكن، ئێمە بە پێى گرێتگى كۆمەلايـەتى دابـەشمـان كـردووه. دابەش كردنەكەش بۆ ئاسانكارى شى كردنەوەى باسەكە بووە و ھىچى ترمان مەبەست نەبووە. بۆيە لە سـەرەوە بۆ خوارى، يەعنى لە مىرى مەزنەوە تا خوارى خوار، وتارەكەمان دارشتووە و بۆ ھەر كامەيان چەن وێنەيەكمـان داناوە.

خودا: خواوهند دهوری جۆربهجۆری له بهیته کاندا ههیه؛ وه ک «میناک» یارمه تی خواستن له خوا بـ و ئـهوهی کومه کی دلدار بکات تا به یاره کهی بگات، یان ئهوهی که یار ئهوهنده غهمی پیّداوه که پیّی وایه خـ وا قـهبوولّی ناکات، یان داوا کردن له خوا بو ئهوهی کیّویّک لهبن ههلّکهنی له بهر ئهوهی یاره کهی ببینـیّ. بـه روونـی ئـهم دهوره زور دوّستانه و رهفیقانهیه.

شاد بم به وهسلّی خهرامانی چین نه دلّ له لای تو، دهبیّ ههراسان مهیلم بدهیه یان زور و یان کهم به لکوو دهر کهوی نووری دیدهی من نه تو دات دهوا، نه خوا داش مهر گم له مانگ شیرینتر نه خشهی کیّشاوه

تۆفێق بدهی پێم ڕهببهلعالهمین نه خوا دهمداتێ مهرگێ به ئاسان چ خودا بهرداره غهرهم کهی له غهم یا خوا ههڵکهنی ئهو کێوه له بن کورتی قهد باریک لهت لهته جهرگم فهلهک شێوهی تۆی له کوێ هێناوه

رهبی به خیر بی شهمال، دهمیّک دی و دهمیّک نایه به خیر بی شهمال به شنهی شهمال را دهژا زولّفی شیرین لهیلایه خاله کهی سهر روومهتی جوانه نهخشی خودایه

پێغهمبهر: پیغهمبهر که رهسووڵی خوایه، ناتوانی بۆ پارانهوه نهبێ ئهو که نوێنهری خواوهند لـه سـهر زهویـه، ئاسانتر له خوا بانگی لیّدهکریّت.

زیّنهبیّ وهی زیّنهبیّ، زیّنهب دوو ددانیّ زیّره ئۆممهتی محهمهدیّم، له دینم وهر مهگیّره کهسیّک که له فهرههنگیّکی ئیسلامیدا گهوره ببیّ به قبوولؒ کردنی حهزرهتی موحهممهد(د.خ) لـه راسـتیدا پیّغهمبهرانی تر له ئهدبیاتی زارهکیدا رِهنگی داوهتهوه، بیکه به خاتری حهزرهتی داوود خوّ من شیّتی توّم سووتام له تاوت

قورئان: کتیبی پیروزی موسلمانانه و به موعجیزه ی پیغهمبه ری ئیسلام به ناوبانگه. قورئان دهوری په نگاو په نگی لهم ئهده بیاته دا ههیه. جاری وایه دهوری هونه و جوانناسی دهبینی، جاری وایه پایه ی قهسهمه وه ک ئهمری پیروز مامه له ی له گهلاد ده کریت.

سيگار مه كيشه ليوت رەش ئەبىي/ قورئان بخوينه دەنگت خۆش ئەبىي/ ھەر ئەمن بينى مالت خۆش ئەبىي

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

بیته سهر قهبرم قورئان بخوینی بریا مردبام و نهروّیبای له لام هینما مهیلی توّم به کهس نهداوه له توّ شیرینتر مهگهر ئهلّلا بیّ سیّو به بیّ میّخه ک بوّ دیاری نابیّ

یا خوا من بمرم ئه تۆ بمیّنی سیّ جار به قورعان،سی جوزوهی کهلام ئهریّ قورئانم خویّندوه پهریّکم ماوه دهستی من وهبان کهلامولّلا بیّ کاکه به قورئان به خودای وا نابیّ

لەت لەت كريم لە سەر پۆستم

بهو قورئانهی له سهر دهستم

نانێم مەيلى كۆنە دۆستم.

ئیمان و دین: جا ئمو کهسهی که ئیمانی به خودا و پیغهمبهر و قورئان هانی، ئـهوجا ئیمانـداره. بروانـه لـهو شیعره یاخیهدا، ئیمان و دین له جوانی کراس زهرددا گردوکو کراوهتهوه.

ئيمان و دينم گجيه زهردهنه ماچى مانگهنه گێڵۅٚ ههردهنه ئيمان و دينم گجيه ئالهنه ئيمان و دينم گجيه کهوێنه ئهجيوٚ مانگهنه چوارده شهوێنه

نویژ: نویژ به کوّله کهی دین بهناوبانگه و له هیچ حالهتیّکدا له کوّلی مروّق نابیّتهوه. به لام له فهرهه نگی حدر لیّکهریدا له بهر شتی سهیر و نه بچووک له ئهولهویت ده کهویّت:

دلّم یه که و غهمم دوو له جهرگم بهر بوو له سهر دوو تاقه ماچان ههر پیّنج فهرزه نویژم چوو. ههر چهن نویژ ئه کهم نویژم به تاله ته میاله

ڕۆژوو: ڕۆژووش دەست كەمێكى لە نوێژ نييە و لە واجباتە بەلام دلدار و دلداريش كەم هێزێک نييە. به قوربانت بم كەلكە مراوى رەمە زان مەگرە زەرد ھەلگەراوى

سى رۆژەى رەمەزانى فەرزە لە سەرئۆمەتى اسىنگت قاقەز مەرجانى مەلا لىي دەدەن خەتى الـ دونيـا بـ ۆم نەبى، چت لىكەم لە قيامەتى.

زهکات: رٖهفتاریکی دینییه و له مال و زیرٍ و وشتر و... به پیّی دهستووری شهرعی وهرده گیریّ. با بزانین دلدار چوّن ئهم سنوورهی گهوره کردوه تهوه.

هه تا بمینم بو تو دهمینم زه کاتی ماچان له تو دهسینم

حهج (کابه چوون): ئهم رهفتارهش له موسلمان چاوهروان ده کری که هه رکات له توانایدا بوو زیاره تی مالی خوا بکات. لهوهش زیاتر چاوهروان ده کری مروّق که به «حاجی» بوو کهمتر تووشی لاری بینت. بروانه ئهم حه یرانه:

حهیرانی وهره له کانی "شوبری"/ بوم بلیّن به دایکی کوره حهیرانی / ههوه نه نویژان بکا و نه پوّژوان بگـری / هگهر من بداتهوه به کوره حهیرانی / وه بزانی دهست به هٔ لقه ی کابه ی ده گری /

که لێرهدا پێکگهيشتني دوو دڵدار هاوسهنگي حهج روٚيشتني دانراوه.

لۆت نەمام و لۆت نەمام/ لۆت نمايمه هەى بابه/ شەدەكى لە سەرنا/ واى لێى دەدا قولابه/ چەند جاعيلى كە دۆدا/ جەرگيان بوويتە كەبابه/ چەند دەروێشى كە شكۆردار/دەڕۆن كە شكۆرى نابـەن/ چەنـد حـەجاجى كـه رێى حەج/لە بيريان كردووه كابه (عومه ر،٥١:١٩٩٨).

لهم کارهشدا بو دابین کردنی ئاستی جوانی یار، باسی دهروییش و حاجی ریگای کابه ده کا که له به به رسیده لار ئهمری خالقیان له بیر کردووه. به مانادار بوونی حهج دوو چهمکی تری دینی دیننه ئاراوه که بریتین له: کابه و قیبله؛ ئهم دوو چهمکهش به خهستی له گورانی فولکلوّردا رهنگی داوه تهوه. بو وینه:

شيتان شيّت ئهبن ئهچن بو كابه من بو تو چونم توْش بو من وابه قيبلهم تو بي من بو من وابه قيبلهم تو بي من دواه تو شاى دالاهو لا كهره لاوه قيبلهى يهقينم كابهى شهريفم، شوّخى شيرينم ههر ولاتيوه توْش ئينا چهنه كهروو وهنه

ئەو دەم كە كەس يان كەسانىك خاونى بىرو باوەرىڭكى دىنى بوون، دەبى ھەنـدى داب و نـەرىتى دىنـى لـە كۆمەلدا جىنەجى بكەن. قەسەميان، رووگە يان سىمبۆليان دىنى دەبى. لە خوارەوە ھەنـدى لـەو سـيمبۆل ورفتارانە كە بە باسەكەوە پەيوەستن دەخرىنە روو.

سویند (قهسهم): یه ک لهو شتانهیه که بنهمای بیری کهسیّک دیاری ده کات. بوّ نموونه رهنگه مروّقیّکی نومانیست به گهوره یی مروّق قهسهم بخوات، مروّقیّکی نیشتمانپهروه را به خاک و شههید و هه ربهم بوّنه بینسانی دینی به بایه خه مهزهه بیه کان سویّند نه خوات. با بزانین قهسهمه گرینگه کانی عاشق چین:

به بالای بهرزت به سینهی سافت ماسی له دهریا دین بو تهوافت به بالای بهرزت به سینهی تهیرت مهگهر ئیواران تیر کهروو سهیرت به بالای بهردوونهی وا تهنیا و تاکه ناخره کهم خاکه

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

حیجاب: ههر دینیک ههندی بنهمای بو روو گرتن و روو داپوشین ههیه. دیاره ئهو دینه لهسهر به ستینیکی فهرههنگی دادهبهزی. دینی ئیسلام حیجابی ههیه و ئهم حیجابه بو ژن و پیاو فهرقی ههیه.

كەم سەريۆش بدە بە مل خالاندا

کهم بیّ کهم بچوّ به بهر مالاندا

ههر به ویت گنو، سهرهی بی دهسمال

تهمامت کهردهن به ئهقل و کهمال

مدر به ریک خوا سازدی بی دستان

عمامت حاردهان به معدل و حمال

ئەم شیعره، «سەرى بى دەسمال» بە جوان ئەزانى و ئەمە لە شیعرى تریشدا رەنگى داوەتەوە.

به خوّت ئه کهفی سهر وه بی دهسمال

له مال هاته دهر بیچکه لهی منال

جهژن: ئەو رۆژانەيە كە خەلك بە گشتى پێيان وايە ئەبى بەكۆمەل شادى بكەن. سەرچاوەى جەژن رەنگ مەزھەبى يان نەتەوەيى بێت. لە رووى خەلكناسيەوە لە رۆژى جەژندا ھەنـدى ھـەنجار و بايـەخ كـەم رەنـگ دەبێتەوە و خەلك لەو رۆژەدا ئاسانگيرتر دەبن.

سلاوی نارد بوو —کهمهرهشل - جهژنی قوربانه

رِ منگم ز معفهران - كهمهر مشل - به ختم قه ترانه

له گەل ئەوەشدا خەلك بە پاكترىن و جوانترىن جلوبەرگەوە لەو رۆژەدا ئامادە ئەبن.

بێنه بۆت بشۆم بەرە جەژنانە

دەسرۆكەي دەست دوو گەز كەتانە

مزگهوت: ههر سازهیه ک دامهزراوه و خوّی درووست کات و دوایه کارگیر و کارمهندی خوّی به کار دیّنی. "مزگهوت" و "ئهوقاف" و "ته کیه" و "خانهقا" دامهزراوهی مهزهه بین و مه لا و شیخ و سهید کارگیرانی شهم سازه یهن. ههر کام لهمانه نامرازی خوّشهویستین:

له سهر باني مز گهوتيّ / بم سووتيّنن به نهوتيّ / دەس له بالات هەلّناگرم / هەتا دونيا دەفەوتيّ.

مناره که سیمبوّلیّکی دینییه و تازه تازه فهرتهنه یه کی له "سویس" لیّکهوتهوه لهم شیعره دا بووه تـه ئیلـهامی جوانی:

> خزمینه لۆمهم مهکهن تازهم گرتووه ئهو یاره بلیّسهش بهرزا جهرگی کهبابم مهرحهمهتت ههر به دهم نهبو

دەبەر ئەو بەژنەت دەمرم راستە وەكوو منارە باقى وەسلام قىبلەى مێحرابم قىبلەم سا يەكجار سايەت كەم نەبۆ

بروانه دهوری وتهی پیاو چاکان و کارکردی هاوکاتی نهخوّشی و دلداری:

سولتان سهید و هقاس / بلیند و با سهفایه / پیریژنان ده چنه سهری بایان ده لاقی دایه / گهوره کچان ده چنه سهری / بۆ مهقسوودی دونیایه

مهلا: کهسیّکه که له ئایینی ئیسلامیدا مهشروعیهتی کاروباری شهرعی ههیه. مهلا دهوری جوّراوجوّری ههیه؛ جاری وایه دهوری عاشقی ههیه، جاری وایه بهر پلاری رهخنه ده کهویّ و جاری وایه رووگهی دلّداریه و خیّزان و کچانی بهرسهرنج کهوتوون.

شهرعی من و تۆ له لای مهلایه چار می نا بهدلان چەن زوو دەنووسىّ

ئيره مزگهوته، مالي خودايه يا خوا مام مهلا قهلهمت خووسي

هیچی وهفریای دلهکهم نهگهیی

نه نووشتهی مهلا نه شالّی سهیی

مهلازاده: مهلا و مهلاژن و کوپ و کیژی ماموّستا لـه سـنووری خوّشهویسـتی بـهدهر نـین و خوّشهویسـتی بهسراوه به چین و تویّژیکی تایبهت نییه.

یاره کهم مهلازادهیه / مالیان له سهر جادهیه / گیریام و پارامهوه / کچه تیو ماچیکمان دهیه

شانم لی مهده کوّلانی تهنگه یا شیخ یا مهلا یا بهگزاده وی مهلاژن له مال، ماچ نهدوّرینی هەى جەنگە جەنگە مەلاژن جەنگە يارىكم ئەوى ئەسلزادە وى مەلا لە مزگەوت قورئان ئەخوينى

سهید: گهرچی له فهرههنگی عهر مبیدا به سهروهر دوتریّت، له فهرههنگی ئیرانیدا مانای ره گهزی به خوّهه ده گری و به ئهولادی پینهمبهر دهوتریّت. ئهمانیش چاوگهی دلّداری بوونه و لهم ئایینه نویّیه رزگاریان نهبووه.

سەيزادە:

هەزار گەورە كچ بە قوربانى بى بە دەميا ناچى گلارە ترى

ھەر سەيزادەيەى شال كرمانى بى ئەرى سەيزادە شال گرى گرى

بالا به رز و لێو ئالّی بۆ خۆم بەستوومە شالّی جوانی گەردەن بە خالّی يارەكەم سەيزادەيە

حاجى ژن: كه به ژنيّک دەوترى كه چووبيّته حهج يان به ژنيّـک كـه خيزانـى حـاجى بــــى. ليّــره دا كــه مهبهستى ماناى يەكەمە حاجى ژن هيما له دەستى ئەوين رەھا نەبووه.

جوانییه کهی دنیا پهی ویت بهردهنت

گولی حاجی مریهم ، پا حهجه کهردهنت

شیخ و مهشایخ:

ده چمه سهر سهیده حمهدان، کانی زهردم لی دیاره/

دەستت دەعومرى گرى، شىخى مال لە بيارە

شيخ له شهريعهت دين به تال ئه كا

لايەلايەكەت پير مندال ئەكا

ييسهو شهخسيّوه، تهوافش كهروو

دەمەكەت بارە با ماچش كەروو

به یانی روّژی جیّژنیّ / کچان دین بوّ سهر کانی / ههر کهسیّ چاوی جوانه، روّحم بیّ به قوربانی.

چاک و پیران: ئهو خاس خوایانهن که کوّمه ل به پاک و دروستکاریان دهزانن و بوّ ههندی مهبهست ده چنه سهر مهزاریان.

من شێتوو توٚنا پهي کێم کهرا ژير

شێتان شێت مهبان بهراشان سهر پير

خەرمانى لە خەم بمالىنەوە

با بچینه سهر وهیس بپارینهوه

تۆبە لە گشت چت، نەک لە دلدارى

با بچینه سهر وهیس به تۆبه کاری

گەر خەتاى تۆ بوو حەقت يەك ماچە

گهر خهتای من بوو به تیخ دامپاچه

ئەو دونیا (بەھەشت و جەھەننەم): بوونی ئەو دونیا ھەم ھیوای ژیان و ھەم جۆرێک پاداشتی دوو فاقەیە كە بۆ ئاكامی كاری باش و خراپ دانراوه. لەم گۆرانییەدا بزانە قیمەتی چاوی یار تا كوێ بەرز كراوەتەوە:

سهد بریا نهم دیبایه/ تازه غهم به کار نایه/ حوّری بههه شتم دهنیّ/ ده گهلّ مالّی دونیایه/ هه دوو دونیام پیّدهدا/ گهر چاوی یارم بایه (ماملیّ،۵۹٬۱۹۸۳).

با من لهو دونيا دۆزەخ بوايى جيْم

شه للا لهم دونيا تۆيان ئهدا ييم

یاسین / وهسیهت: وهسیهت پیش مهرگ ده کری و یاسین بو کهسیک که له ناویلکهدایه ده خوینریت. هه ر کهس له گیانه لاوا گهر قسه یه کی بو کردن بیّت باشتریّن و گرینگرترین ناواتی باس ده کات:

دله كهم له لاته ، ئامانهتت بيّ

ئەوا من دەرۆم سەر وەسيەتت بى

سینهت چوون میحراب رووگهی دینم بۆ

لايەلايەكەت وە ياسينم بۆ

دەنگوو تۆ وەشا لە جێى ياسينم

بۆرى سەرىنم تىر كەرە شىنم

چەمكى دىنى تر:

زولفه رهشه کهت شهو له دهورم بۆ. سینگت حهوزی کهوسهری. بالا بەرزەكەت كىلى قەورم بۆ وەرە وەرە گەوھەرى

مهعلووم ماچێکم داتێ، زيارهته و تمبهڕوکه.

ئاوی کانییه بهردووکه، له بار و قولکه و چووکه

حەيران: حەيران بێشک ناسکترين و سووررپئالترين بەشى ئەدەبياتى فۆلکلۆرى کورديه. بۆ مەبەستى بروانـه ئو چەن بەيتە:

حەيرانى وەرە لە كىلە رەشان/ سەد بريا دەسكىك گول بام دەگەل وەنەوشان/نا وەللا مەلاى دوانـزە عـيلم بام/ بردبايانمە وەسەر نەخۆشان.

ئەمەش پیکّهی کۆمەلايەتی و شەرعيەتی ئەو لە نیۆ بنەمالەدا نیشان ئەدات. بە قوربانت بم قەلەم قاقانی/ يارم دەخویتنی بۆ خەلەبانی/ کوا خوا دەیکا ببمە کابانی

دەنگدانەوەي دىنەكانى تر:

هیچ ناویرم بیدوینم ده لّنی پاپی ئهعزهمه گهر موسلمانی تهفره دان بهسه خوّ من گاور نیم کهوتوومه مالّتان وه کوو کویّستانی بیّستوون دایمه سهرم به تهمه بیکه به خاتری حهزرهتی مووسا چاوم چاوهریّی بهر دهر کی مالّتان

گەوھەرى ئەى گەوھەرى / گەوھەرەكەم بەرەو ژوور / دلى يارم نەرم كەى مووسا لە سەر كيوى توور. لەم باسەدا ئيمە دەورى دىن لە دلدارىدا بۆ چوار لقدا دەبەستىن:

۱ -دین و جوانیناسی

۲ - دین و بهستینسازی

۳- دین و شهرعیهت بهخشین

٤- دين و ړهخنه

دین و جوانیناسی کردنی خوّشهویستی: له ههندی له شیعره کاندا دین دهوری جوانیناسی دهبینی و وشه و چهمکی دینی دیمهنی ئهوین فهراشین ده کات.

بێتهقسیر و تاوانم/ چاو جوان له من تۆراوه/ دەچم نووشتەي دەنووسم/ يارم نەبێ به چاوه.

^{ٔ -} شوینی بژوین و دهشتایی پای کویستان که ههوایه کی زوّر خوّشی ههیه.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

شهمامه و شلیّره، شلیّره شهمام تهنکی /ناردم بیّته ئیّره شهمام تهنکی / ماچ کردنی خیّره دهنا خیّـره ناسـک و تهنکی / پوّحـم جـان تهنکی /شهر نییه حهسهنه ته مهمام شلکی / سهدهقهی بهراته، بهراته ناسک و تهنکی / پوّحـم جـان فیداته شهمام تهنکی (ماملیّ،۱۸۱۱۹۸۳).

دەنگى دوو قورىنگان وا دى لە دەور شەتى زىبارى دەستى دايە تفەنگى لۆ قورىنگان چووم خوارى لە بەر تفەنگى روونىشتى فرمىسكى ھاتنە خوارى خالى گەردنى ھووردە دەستى كرد بە ژمارى بە ژمارەى بى نەوەستام قورئانى ھىنا خوارى (وەك مەلاى دوانزە عىلى بە ئەلفان چوومە خوارى (عومەر، ۱۹۹۸).

دایکی ده لیّ: پیشکه شه/ بابی ده لیّ: ناتده میّ/ سهری کولمه ی ماچ نه که م یه کسه ربوّ جههه ننه میّ که وا و پانتول سپی به بارانه وه / کتیبی عیلمی به ده ستانه وه / دینت لیّ ستاندم به ئیمانه وه .

دین و بهستینسازی: ههندی لهو شیعرانه دهوری زمینهسازی و جی خوّشکهریان ههیه.

دەرویّش و خوّشخوان و ئاغایه/ قوتابی و میرزا و مهلایه/ ههمووم ناردوونه تکایه/ بهو شهرتهی بیّه روزایه/ بهو غهوسهی مال له بهغدایه.

هاتهخوار له میر قازی/به کراسی نهمیر غازی ۱۰۰ سؤفی 0.0 قازی/ یاکی چوونه پیشوازی.

جاری وایه، دین شهرعیهت به دلداری دهدا و مۆری تهئیدی له سهر دادهنێ.

کێل گەردن بۆت دەردەچم لەو دينە.

فاتمۆكى كويستانمان كيله شينه

ئێمەت سۆچنا، وەرە قاقەوە ^ا

دین و ئیمانت بنییه تاقهوه

شهو در هنگه بۆ ژوانئ سهر به تالهى مل به كوين.

رٖ ہببی وہ پیسەی كەوێ تيری ئيمامی حسێن

دین و رهخنه: جاری وایه ههندی شتی ناخوشهویست له نهوینداری وه ک دهوری خراپی: مهلا، پیرهژن، بیروفایی دلدار، بهر رهخنه ده کهویت.

بۆت مردم به لّی "رووبابه"/ بهدم و ددانی ووردی ئه گهر هات و رابردی/ سیله چاوم لیّ کردی/ چهند کافر بووی نهمردی/ خوا له مهلای خوّش نهبیّ/ چوّن به سیغه مارهی کردی/ چووم "رووبابهم" گیّراوه/ بـوّ سـهر مهزههبی کوردی (پایانیانی، ۱۱۱۲۸۲).

دهی دهی دهی دهی اله کیّم دیت و له کیّم دی له بن تهیمانی په زی دهرسه به کوپه فه قی گوت کرژه م له دایکی دزی (عومه، ۷۱:۱۹۹۸).

ٔ - گەرماي تاقەت پرووكێنى نيوەرۆ

رەبى پيرێژن به رۆژێک مرێ/بەفر و باران بێ قەبر ھەلكەنت/ كەرى گاڕان بێ ياسين خوێنه كـەت/بـەردى ئەلحەدت تەپالەي تەر بێ/ لە رۆژى قيامەت ئاخرت شەر بێ.

ئاوی ئاوەنيا كانی بەردىنە بۆچى نامخوازی كورى بى دىنە

ئەوەى زەوقى لە ئەم گۆرانى كوردىدا تىلقى كردېنتەوە، جنگىلى ئىمپراتىۆرى ھونىەرى حەسەن زىرەك دەزانى. وەك «عەبدوللا جەمال سەگرمە» وتوويەتى: «حەسەن زىرەك گەورەترىن گۆرانىبىنى سەدەى بىخ، بىسىتەمى كوردە». بىا ئەوەش لىرەدا بالىيىن كە گۆرانى حەسەن زىرەك زىاتر لەوەى جىسى بىخ، جوانىناسانەيە. بۆ وينە: ئەوانەى كە گوييان لە مادۇنا گرتبى دەزانىن گۆرانى جىسى كامەيە. جگە لەمانە خەلك لەو كاتەدا زۆر بە ئەخلاقتر بوون لە ئىستە لە بىارى جىسىيەوە. (بۆ زانىيارى رىدىدە). دونيادا ،بروانە كاستاز، ١٣٨٤ : ٢٨٤).

ئیسته با سهر هنج بهینه ئهم چهن بهیتهی زیره ک:

رۆژى جومعه خەتمم دەكرد/ يەك لەنا كاو بانگيان كرد/ قورت وەسەر ليّو ئاليان برد.

رۆژى جومعه پاش سەلايه/ دوو چت خۆشن لەم دونيايه/ ئيمان و ماچى لەيلايە.

ئەنجام:

دین سازه یه کی کومه لایه تیه. ئهم سازه یه خاوه نی دامه زراوه و دابونه ریت و که سی خوّیه تی . دین له لای دینداران سیّ به شی فکر و هه ست و کرده وه ی هه یه . هیچکام لهم به شانه له ره وتی دلّداریدا غایب نین . له بهشی بیرو رای ئیسلامی ته نیا «جهاد» غایبه . ئه ویش ته نیا بو شهری به کوّمه ل له گهل کافرانه . به روونی دلّداری له گهل کافر حه رام نه کراوه و به پیّچه وانه هه ره شه کراوه که بو ئه وین یا دین له ده ست ئه دهم یان ئهیگورم . لهم کوّمه لگایه دا ههم بیرو را و ههم دامه زراوه ی دینی وه که رزگه و تبه ستینی گه شهی بیری دلّداری و پهناگه ی عاشقان بوونه ، مزگه و ت که مالّی خوایه و جیّگه ی راز و نیاز و عیباده ته پهناگه ی خوشخوانی دلّته ری دلّداریه . ئهم خوّشخوانان که گوّرانبیّزانی گهروّکی ناو کورده واری بوون به هاتنی هه ندی تکنولوّژی جیّگه یان پی لیّژ ده بی و ته نیا پهناگه یان مزگه و ت ده میّنیّته وه . بروانه ماموّستا هیّمن چی ده لّیّت: «پهیدا بوونی گرامافوّن له قاوه خانه ی شار و دیوه خانی ناغا جیّگه به خوّشخوانان لیّژ کرد، گوشه ی مزگه و یی و زهماوه ند و شایی دیّهات چیان به ده سته وه نه ای (هیمن ۱۳۶۸: ۱۲) . له مزگه و تی گوندیش شهوانی دی و زهماوه ند و شایی دیّهات چیان به ده سته وه نه ای (هیمن ۱۳۶۵) . له مزگه و تی گوندیش شهوانی دی و زهماوه ند و شایی دیّهات چیان به ده سته و نین از به ده ستون شه وانی شهرانی شهرانی شهرانی این به دیش شهوانی دی و زهماوه ند و شایی دیّهات چیان به ده سته و نه این این به دی منگه و نه به دی و نه این به دی به به دی و نه این به دی و نه به دی و نه به دی و نه به دی به دی و نه به به به دی و نه به به دی به به به به به به به دی به به به دی به ب

زستان پاش نویژی خهوتنان ئهو شایهرانهی که ههر بوّ دانی خوّیان ده گوت، بوّ کوڕ و کالان و پیرانی دالتهر دهیانگوت (ههمان: ۹). کوّمهالی کوردهواری جگه لهوهی که دینی بووه به لام ئهم دینه بوّ ژیان ئاسانگیر بووه. « له کوردستان که لهویشکی دینی له ناو خه الکدا، ته نانه ت لای ئه وانه شکه به شیّوهی سوننه تی مه زهه بین، زوّر کهمره نگه» (جلایی پوور، ۱۳۷۲:۸۹). مروّق جاری وایه وای به بیردادیّت که ره نگه به پیشکهوتنی کوّمه آل له ههندی شتدا پاشه کشه ی کردیی. به تایبه ت لهبهشی داداریدا. له بهر ئهوهی کچان و ژنانیش جگه لهوهی لهم ئه دهبیاته دا دهوریان ههبووه، ئهم دهوره ههمیشه نه پندی و شاراوه نهبووه (پایانیانی، ۱۳۸۱). دیسان هیمن ده الیت: «"مه نیج حهیران" و "زایخا چوختیش" دوو ژنی بیّباک بوون که ده فه میان لیّده دا و گورانی داوه تیان دهوت و شایه ره شایی بوون و هیچ له پیاوانی ئاوالیان نه دهمانه وه» (هیمن، ۱۱:۱۳٦٤).

وه ک دیتمان ئهدهبیاتی فولکلۆری لیّوالیّوه له دهوری کهسایهتی دینی و بیرو رای دینی که لایه یی ههره زوریان له خزمهتی دلّه داریدان. ناوی کهسانیک وه ک "حهزرهتی موحهمهد" (د.خ) "حهزرهتی مووها" و "عیسا"، مهلایه کی وه ک "عیزرائیل" و شیخی وه ک: "شیخ عبدالقادر" و "شیخی زهنبیل" و "بورهان" و "کاکه ئه حمهدی سولهیمانی" نیشانهی ئهوهیه که دین له بایه خه گهوره کان ئهم کوّمه لـگایه بـووه، پیـاونی ئـایینی و ئایین، ریّزی زوّریان بووه، مروّقه کان زوّر دهسته وهستان بوونه و بی هیّز، بوّیه که گری دلّداری لـه تـاودا بـووه تهنیا هیّزیک که هاندهرو پهنا بهخشی خه لک بووه دین و پیاوانی دینی بوونه. لهم ئهدهبیاته پیـاوان و پیـاوانی ئایینی دهوریان بهرچاوه، به لام ههم خوّیان به شداری پروّسه ی خوّشهویسـتین و ههم ریّگه خوّش کهری ئه کارهن. بوّیه ههم کچانیان بهر باسی دلّدارین و ههم خوّیان بهر رهخنهش کهوتوون. ئیّوه بینیتان کـه دیـن بـه شیّوهی دلّخواز له بهشی گشتی، له خزمهتی دلّداریه کی تهر دایه. کهوابوو دین به پیّی ریشـهی کوّمه لناسـی کوی بو خوّه وی بی و خوّههویستی نییه به لکوو ئهمه به سراوه بـهو خوّی بو خرمهتی ژیان هاتووه. دین له جهوههردا له دژی شادی و خوّهویستی نییه به لکوو ئهمه به سراوه بـهو تهفسیره ی که لیّی ده کریّ. دیسان ئهم ئهدهبیاته ئهوه ی نیشاندا که فهرههنگی ژیـان لـه فهرههنگی مردن به هیّزتره.

ئەدەبياتى فولكلۆر ئەتوانى يەكىك لە سەرچاوە باشەكان بۆ لىكۆلىنەوەى مىــژووى گۆرانكــارى كۆمەلايــەتى بىت. بۆ ئەم مەبەستە يەكەم ھەنگاو ئەوەيە كە ھەرچى زووتر ئەم ئەدەبياتە لە فەوتان رزگار بكريت.

با به شیعریکی پاراو ئهم باسهش ببهستین:

بەشى پينجم- رەخنە

سیاسنامه:

زۆر سپاسى شاعير و وەرگێڕ كاک «مەھـدى خوونـدڵ» ئەكـەم لەبـەر يارمەتيـەكانى بـۆ بەشـى گـۆرانى ھەورامى.

سەرچاوەكان:

- سهرچاوهی کوردی و فارسی:
- آرون ریمون (۱۳۷۵**) مراحل اساسی اندیشه در جامعه شناسی**، ترجمه باقر پرهام، تهران، انتشارات انقلاب سلامی.
 - احمدزاده، هاشم (۱۳۸۶) از رمان تا ملت، ترجمه بختیار سجادی، سنندج، دانشگاه کردستان.
 - ئەحمەد، محەممەد حەسەن (١٩٨٣) بازى بيريان؛ ريان و گۆرانىيەكانى ماملى، بەغدا، الحوادث.
 - ئيبراهيم عهزيز، عومهر (۱۹۹۸) ههندي داب و نهريتي كوردهواري، بهغدا.
 - پایانیانی ،سهلاح (۱۳۸۱) **کانی مرادان**، انتشارات صلاح الدین ایوبی، ارومیه.
 - تيلور، چارلز (۱۳۸۷) تنوع دين در روز گار ما، ترجمه مصطفى ملكيان، تهران، نشر شور.
- -جلایی پور، حمید رضا (۱۳۷۲) گردستان،علل تداوم بحران آن پس از انقلاب اسلامی، تهران، وزارت امور خارجه.
 - جلیلی، هادی (۱۳۸۳) **تأملاتی جامعه شناسانه درباره سکولارشدن**، تهران، طرح نو.
 - دورکیم،امیل (۱۳۸۳) صور بنیادی حیات دینی، ترجمه باقر پرهام، تهران، نشر مرکز.
 - -سالومون، روبرت (۲۰۰۶) فضيلت عشق (اروتيک) ترجمه أرش نراقي.
 - سجادی، علاءالدین (۱۳٦۱) میژووی ئهدهبی کوردی، سردشت ، معارف.
 - شریعتی، علی (۱۳۵۶) تاریخ و شناخت ادیان
 - صدیق بورکهٔیی (صفی زاده)(۱۳۷۷) میژووی ویژهی کوردی (۱و۲) بانه، انتشارات ناجی.
 - علاقبند، على (۱۳۷۴) جامعه شناسي أموزش و پرورش، تهران، چاپ دهم.
- عباس، وریج کاظمی (۱۳۸۲) عرفی شدن و زندگی روزمره، نامه علوم اجتماعی، شماره پیاپی ۲۱، مجله ۱۱، شماره ۱، مهر .
 - کاستلز، مانوئل (۱۳۸۴) عصر اطلاعات، جلد دوم، تهران، طرح نو.
 - لیسکو، روژه (۱۳۶۰) **داستانهای کهن کُردی**، ترجمه محمّد ریانی، تهران، رودکی.
 - مان، ئوسكار (۱۳۶۴) تحفه مظفريه، مقدمه هيمن، مهاباد، سيديان.
 - محمّد رضا، شفیعی کدکنی (۱۳۸۶) **زمینه اجتماعی شعر فارسی**، تهران، نشر اختران، نشر زمانه.
 - -مرنیسی، فاطمه (۱۳۸۱) زنان پرده نشین و مردان جوشن پوش، تهران.
 - میشل، مالرب (۱۳۸۳) **انسان وادیان**، ترجمه مهران توکلی، تهران، نشر نی.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

- واسیلی، نیکتین (۱۳۶۳) کرد و کردستان بررسی جامع از دیدگاه سیاسی، جامعه شناسی و تاریخی، ترجمه محمّد قاضی، تهران، کانون فرهنگی انتشاراتی درایت.
 - ویل، دورانت (۱۳۵۰) لذات فلسفه، ترجمه عباس زریاب حق یی، تهران، نشر اندیشه.
 - همیلتون، پیتر (۱۳۷۷) **جامعه شناسی دین**، ترجمه محسن ثلاثی، تهران، تبیان.
 - --UZUN, Mehmed (2005), Antolojia Edebiyata Kurdi, aram, Istanbul.
 - -سەرچاوەي زارەكى:
 - بهشیّک له گۆرانییه کانی ماموّستایان:
 - حەسەن زىرەك
 - عوسمان کێمنهيي (ههورامي)
 - حەبىب ملەپى
 - كازم باشماخي
 - مەلىي
 - سەيد محەممەد سەفايى
 - محەممەدى ماملىخ.
 - سەرچاوەي لاتىن:
- Van Bruinessen, M. (2005), **Kurdish Paths to nation**. "The Kurds, SAQE, London.

ئاسته كانى گۆشە نيگاى حه كايه تخوانى هه مووشتزان

له رۆمانی «ههرەس»ی موحەممەد موکریدا

 st نەجم خالىد نەجمەددىن ئەلوەنى

كورته:

به گشتی ئاسته کانی گۆشهنیگا له رۆمانی ههرهسی محهمه موکریدا ده کرین به سی جورهوه: ئاستی کات، ئاستی شوین و ئاستی ده ربرین. ئهم سی ئاسته پیکهوه به ستراون لیک جیا ناکرینه و و کار له یه کتر ده که ن و هممووشیان بو خزمه تی گوشه نیگایه به کارها توون.

۱ - گۆشەنىگاى بەكارھاتوو لەم رۆمانە، گۆشـەنىگاى حەكايـەتخوانى ھـەمووشــتزانە و لــه دەرەوە دەروانێتــه رووداو و كارەكتەرەكان و ھەلّيان دەسەنگێنێ و وەسفيان دەكات.

۲ - حه کایه تخوانی ئهم روّمانه، گوزارشت له گوّشهنیگای روّماننووس ده کات و لیّی جیا نابیّتهوه.

۳- زۆربەی کارەکتەرەکانی ئەم رۆمانە، سەرەکی و لاوەکىيەکان (وەکوو: حەمە، خـەجێ، نەسـرین، ھیـام، مامۆسـتا رەشىد، مامۆستا سەركەوت، ھاوریّکانی حەمە و ... هتد) بە ھەلگری گۆشەنیگای نووسەر -حەکايەتخوان دادەنریّن.

٤ - رۆماننووس سـوودی لـه زەمـهنی رووداو و ژینگـهی کاره کتـهره کان و دەربـپینی ئـهوان وەرگر تـووه بـۆ ئـهومی گوزارشت له گۆشەنیگای خۆی بکات.

۵ - ئەم رۆمانە، بـﻪ رۆمـانێکی مۆنۆفـۆنی يـان مۆنۆلـۆگی (يـﻪک دەنـگ) دادەنرێـت، بۆيـﻪ لەسـﻪرەتاوە تـا كۆتـايى گۆشەنيگای نووسەر و كارەكتەرەكان وەكوو خۆيان ماون و گۆړانێكى گرنگ بەسەرياندا نەھاتووە.

رۆماننووس پهی بهوه نهبردووه که دهبی زمانی نووسهر و کاره کتهره کان لهیه ک نه چن و ههر یه که خاسیه تی خوی ههبی. لهبهر ئهوه خوینهر ههست بهوه ناکات که ئاستی دهربرینی کاره کتهره کان جودان و گوزارشت له گوشه نیگای ئهوان ده کات: «کارهساتی رووخانی کوماری مههاباد له سالی ۱۹٤۱ز» و «کارهساتی نسکوّی ئهیلوول له سالی ۱۹۷۵ز» و دهستپیکردنهوهی شوّرش له کوردستانی عیّراق دوای چهند مانگی له نسکوّی ئهیلوول. ههموو ئهو بهسهر هاتانهش له گوشهنیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزانهوه پیشکهش کراون.

وشبه سەرەكىيەكان: گۆشەنىگا، جۆرەكانى گۆشەنىگا

_

^{*} مامۆستاى بەشى زمانى كوردى زانكۆى سەلاحەدىن.

يێشهکى:

ئهم لیکوّلینهوهیه، باسی بابهتیّک ده کات که له کوّنهوه ئهفلاتوون و ئهرستوّ بایهخیان پیّداوه و پوّلینیان کردووه؛ به لام دوایی تا سهره تاکانی سهدهی بیستهم پشتگوی خراوه. لهم سهدهیهدا «هیّنری جیمس»ی چیروّکنووس و روّماننووسی ئهمریکی له پیشه کی ههندی له چیروّکه کانی خوّیدا ئاوری لیّداوه ته وه و باسی بایه خی ئهم بابه ته ی کردووه. دوای ئه و چهندین نووسه و و رهخنه گری ئوّروپی وه کوو پیّرسی لهبووک و باختین و جان بیوّن و توّدوّروّف و…هتد، کوّمه لیّ لیّکوّلینهوه ی گرنگیان لهسهر نووسیووه. له رُیّر کاریگهری باسه کانی ئهواندا، ههندی نووسهری روّرهه لاتی (عهره ب و فارس) وه کووو د.سیزا ئه حمه د قاسم و د.شوجاع باسه کانی ئهواندا، ههندی نووسهری روّرهه لاتی (عهره و فارس) وه کووو د.سیزا ئه حمه د قاسم و د.شوجاع موسلیّم ئهلعانی و موریس ئهبو ناچر و جهمال میرسادیقی و ئیّراهیم یوونسی و …هتد، لهبواری رهخنه ی چیروّک و روّماندا بایه خیان پیّداوه و لیّکوّلینه و میان لهسهر نووسیووه.

له رهخنهی کوردیشدا، ئهوهنده بایهخ بهم بابهته نهدراوه و جگه له ههندی وتار و لیکوّلینهوه که له شوینی خوّیدا ئاماژهیان پی ده کهین، شتیکی گرنگی لهسهر نهنووسراوه. ئهم باسهی ئیمهش ههولیّکه و دهخریّته پال ئهو ههولانه.

- ۱ رووخانی کۆماری مههاباد لهسالی ۱۹٤٦ز.
 - ۲- نسكۆي شۆرشى ئەيلول لەسالىي ١٩٧٥ز.
- ۳- دەست پێکردنەوەي شۆرش پاش چەند مانگێ له نسکۆي ۱۹۷۵ لەباشووري کوردستان.

لهم لیکوّلینهوهیه دا پهنامان بردوّته بهر کوّمه لیّ سهرچاوه ی گرنگی ئوّروپی و فارسی و کوردی له پهراویزدا ئاماژهمان پیّیان کردووه. به لام له کاتی وهرگرتنی نموونه لهده قی پوّمانی ههره س، سهره تا پیّش برگه و پهره گرافه وهرگیراوه کان، ئاماژهمان به ژماره ی ئهو لاپهره یه داوه که ئهو نموونانهمان لیّی وهرگرتووه.

له رووی ناوهرۆکهوه باسهکهمان کردووه به دوو بهشهوه، لهههر بهشیکدا سی تهوهرمان تهرخان کردووه بو باسکردنی چهمک و پیناسهی گوشهنیگا و گوشهنیگای حه کایه تخوانی ههموه شتزان و ئاسته کانی گوشهنیگا وه کوو ئاستی کات و شوین و دهربرین. دوای ئهوه گرنگترین ئه نجام و سهرچاوه کانی لیکوّلینهوه کهمان دهست نیشان کردووه.

تەوەرى يەكەم: چەمك و پيناسەي گۆشەنيگا

باسکردنی گۆشەنیگا و دیاریکردنی ئەو گۆشەنیگایەی کە لە گێړانەوەی رۆمانێکدا بەکارھاتووه، بـه بابـﻪتێکی نوی له رەخنەی ئۆرۈوپی و ھەروەھا لە رەخنەی كوردی دادەنرێ.

ئەفلاتوون يەكەم كەسە كە لە باسى داستاندا، جياوازى لـەنێوان گێړانـﻪوەى سـادە و لاسـايى كردنـﻪوەدا كردووه و ئەوەى پيشانداوە كە كاتى شاعير بە دەنگى ئەوى تر دەدوى، لە شێوازدا چۆنيـەتى قسـەكردنى ئـەو دەنوێنىێ. لە ڕێى دەنگ، يان ئيشارەتەوە، لاسايى ئەو كارەكتەرە دەكات كە ئەركى نوانـدنى ئـەوى لـە ئەســتۆ گرتووە. بەلام ئەگەر شاعير لە ھەموو شوێنێكدا دەر بكەوێ و خۆى نەشارێتەوە، ئەو كاتە لاسايى كردنـەوەكـﻪ ھەلدەوەشێتەوە و شيعرەكەش دەبێتـﻪ گێړانەوەيـەكى سـادە (مسـلمالعـانى،١٩٩٤: ١٧٢). لـەم بۆچوونـەدا، بەئاشكرا دەردەكەوێ كە ئەو فەيلەسووڧە جياوازى لەنێوان گێړانەوەى خودى و گێړانـەوەى بابـﻪتى لەداســتانە شيعردا كردووە و ئەوەشى پيشانداوە. لە گێړانەوەى بابەتێ كە ئەو نـاوى لێنـاوە «گێړانـەوەى سـادە» بـﻪھۆى ديار بوونى شاعير لە ھەموو شوێنێكى داستانەكە، گۆشەنىگاى خۆى بەسـەر گۆشـەنيگاى كارەكتەرەكانـدا زال دىركات و شێوازى لاسايى كردنەوەى ئەوى دىكە لەناو دەچێت.

لهو سهده کهش ئهرستو له شیکردنهوهی بنیاتی گیرانهوه لهداستانه کانی هوّمیّروّسدا باسی ئهوهی کردووه که ئهو سهده که شاعیره ئهوه نده دهستی نه خستوّته کاروباری کاره کته ره کان و رووداوه کانی، به شیّوهی «درام» پیشانداوه (بورونف، ۱۳۷۸: ۹۷و۹۸).

هـهرچی پهیوهنـدی بـهم بابهتـهوه هـهیی لهسـهدهی بیسـتهمدا، ئـهوا ده کـری وه کـوو بابـهتیکی نـوی دهستکراوه تهوه به لیکوّلینهوه و دیاریکردنی گرنگترین بنهما و ئهرک و خاسـیهته کانی لـه بنیـاتی گیّرانـهوهی چیروّک و روّماندا و رهخنهی «ئـهنگلوّ»ی ئـهمریکی بایـهخیّکی زوّری پیّـداوه؛ بهتایبـهتی لهلایـهن «هیّنـری جیّمس» و «پیّرسی لهبووک» و «والاس مـارتن» و «فریـدمان» و پاشـان لـه نووسـینه کانی « جـان بیـوّن»ی فهرهنسـی و «جـیرار جینیـت» و «تزقیتان تـوّدوّروّف» و ئهوسـا رهخنـهگرانی رووس وه کـووو «بـاختین و توماشیفیسکی و بوّریّس ئوّسبنسکی» چهندین لیکوّلـینهوهیان لهسـهر نووسـی، یـان لـه دووتـوّی باسـکردنی هونهری گیّرانهوهدا به قوولّی له خاسیهت و ئهرکهکانی دواون.

دیاره پیّش ئهو قوّناغه گوّشهنیگا پشتگویّ خراوه. لهبهر ئهوه لهسالّی ۱۹۳۲ جوّزیّف وارین دهربارهی بایـهخ نهدان به گوّشهنیگا دهربریوه (مارتن، ۱۹۹۸: ۱۷۹۵/۱۷).

گۆشەنىگا وەكووو زاراوەيەك، پەيوەندى بە ھونەرى شىپوەكارىەوە ھەيـە و لـەوەوە وەرگـىراوەو ھېنراوەتـە بوارى رەخنەى رۆمانـەوەو بـۆ ئـەوە بـەكارھينراوە كـە گوزارشـت لـە تيـروانين و بۆچـوونى حەكايـەتخوان وكارەكتەرەكان بكات.

گۆشەنىگا وەک جىرار جىنىت دەلىّى: «لە دەنگ جىاوازە. گۆشەنىگا بە چاو و دەروونـەوە ھەيـە و لـە رىدى ئەوانەوە پەى بە جىھانە خەيالىيەكەى دەبرىت؛ كەچى دەنگ لەئاستى دەربـرىنى زمانىـدا، بـەخۆى دارشـتنە. لەوانەيە حەكايەتخوان بەچاوى كارەكتەر تەماشا بكـات، بـەلام پرۆسـەى گىرانـەوە و گواسـتنەوەى نـاوەرۆكى چىرۆكەكە جىيەجىخىدەكات، بەمەش گىرانەوەى خودى، بەرھەم دەھىنىرىخ» (احمدقاسم، ١٩٨٤: ١٣٣).

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

لهبهر ئهوه ی روّمان کوّمه لّی رووداو و بهسهرهاتی چهند کاره کتهریّک ده گیریّتهوه، بوّیه ده بیّ بایه خ به گوشهنیگای ئهو حه کایه تخوان و کاره کتهرانه بدریّت که له روانگهی ئهوانه وه پروّسه ی ئه و گیرانهوه یه جیّه جی ده کریّت.

لهبارهی گرنگی زاراوهی گوشهنیگا لهپرؤسهی گیرانهوه و گواستنهوه له حه کایه تهوه بو و تار، «ترقیتان تودورف» ده لیخ: «سیههمین زاراوهی گرنگ که ری ده دات به وهسفی گواستنهوه له حه کایه ته وه بو و تار، زاراوهی گوشهنیگایه. ئه و به سهرهاتانهی که جیهانی حه کایه تی لی پیک دیت خو له خودا پیشکه ش ناکرین، به لیکوو له گوشهنیگایه کی دیاری کراوه وه نه نجام ده دریت ... گوشهنیگا به ته واوی شوینی په یبردن ده گریته وه، به لام خواستنیکی گونجاوه، چونکه خاسیه ته جوراوجوره کانی تیروانین له و تاردا هاوتایان نییه (تودرودف، ۱۹۹۰: ۰۰).

به گهلی شیّوه پیّناسهی گوشهنیگا کراوه. لهوانه پیّناسه کهی «بوّریّس ئوسبنسکی» که ده لیّ: «گوشهنیگا – به شیّوه یه کی گشتی - بریتییه له سیّستهمیّک بوّ نواندنی شویّنی سیّ، یان چوار رههه دی، به یارمه تی ههندی ئامرازی هونهری تایبهت به شیّوه یه کی هونهری دیاریکراو. خالی ناردنیش له سیسته می گوشه نیگای هیّلی، بریتییه له: پیّگهی ئهو که سه کاری وه سف کردنه که جیّبه جیّ ده کات» (اوسبنسکی، ۱۹۹۱: ۲۹).

ئهم پیناسهیه وهکوو دهردهکهوی زیاتر تایبهته به هونهری شیّوه کاری و کهمتر پهیوهندی به روّمانهوه ههیه. ههروهها ئهوهنده شی که پهیوهندی به روّمانهوه ههیه تایبهتکراوه به گوّشه نیگای بابهتی. لهکاتیّک دا چهندین جوّری گوّشهنیگا له روّماندا بهکارهیّنراوه وهکوو:

- ۱- خودی ناوه کی.
- ۲- بابهتی دەرەكى.
- ۳- گۆشەنىگاى ئاويتە.

له كتيبي «توخمه كاني داستان»يش ئهم پيناسه يهمان بهرچاو ده كهويّ:

«گۆشەنىگا، يان گۆشەنىگاى گێړانەوە، پىشاندەرى شێوەيەكە كە نووسەر لەڕێى ئـەوەوە بۆچـوونى خـۆى و ناوەرۆكى رۆمانەكە پێشكەش خوێنەر دەكات و لـه واقىعـدا پەيوەنـدى نووسـەر لەگـەل رۆمانەكەيـدا پىشـان دەدات» (مىرصادقى، ۱۳۷۶: ۳۸۵).

ئهم پیناسهیه تهنیا وهسفی پهیوهندی نیّوان روّهاننووس و گیّرانهوهی روّهان ده کات، بیّ ئهوهی ئاماژه بهوه بکات که لهههندی روّهاندا کاره کتهره کانیش خاوهنی گوّشهنیگای خوّیانن و مهرج نییه له گهلّ گوشهنیگای نووسهردا یه ک بگرنهوه، بوّیه ئیّمه ئهو پیّناسهیهی خوارهوه پیّشنیاز ده کهین و دهلّیین:

گۆشەنىگا بريتىيە لە چۆنيەتى گوزارشتكردنى رۆماننووس و حەكايەتخوان و كارەكتەرەكانى ناو رۆمان، لـه بير و بۆچوونى خۆيان. ئەمەش پەيوەندى بە جۆرى گيرانـەوەى رۆماننووسـەوە ھەيـە كـە كـار دەكاتـه سـەر سەرجەم شيوازى گيرانەوەى رۆمانەكە.

تەوەرى دووھەم: جۆرەكانى گۆشەنىگا

گۆشەنىگا، يەكىكە لە بنياتە گرنگەكانى گىرانەوە لـە رۆمان دا و پەيوەندىيـەكى راسـتەوخۆى بـە شـيوازى بەرھەم ھىنانى رۆمانەوە ھەيە، بەلگوو بگرە ھەلبژاردنى جۆرى گۆشەنىگا كاردەكاتە سـەر چۆنيـەتى شـيوازى نووسىنى ھەموو رۆمانىك. لەبەر ئەوەى زۆربەى ئـەو رەخنەگرانـەى باسـى گۆشـەنىگايان كـردووە جـەختيان لەسەر گرنگى و دەورى گۆشەنىگا لە بنياتى ھونەرى رۆماندا كردۆتەوە و بـە تـوخمىكى ھونـەرى بنـەرەتىيان داناوە. ئەمەش وايكردووە بەگەلى شىرە، جۆرەكانى پۆلىن بكەن.

له باسی شیّوازه کانی گیّرانهوه له روّمانی «مهدام بوّقاری» فلوّپیردا پیّرسی لهبووک ئاماژهی بهوه کردووه که نهو روّماننووسه به دوو شیّواز،کاری گیّرانهوه کهی نهنجام داوه. لهم بار میهوه لهبووک ده لّیّ:

«هەندى جار، نووسەر بەدەنگى خۆى قسە دەكات و هەندى جارىش لەرىيى يەكىك لـ كارەكتەرەكانـەوە. لەم رۆمانەشدا زۆرجار لەرىي "ئىما"وە قسەى كردووە» (لوبوك، ١٩٨١: ٧٠).

به گویره ی نهم دوو شیّوازه ش، جوّره کانی گیّرانه وه ی لای «فلوّپیر» کردووه به دوو جوّره وه . یه که میانی ناوه «پهنوّرامی» و دووهه می ناوه «درامی» سهباره ت به یه که م ده لیّن «له پیّشکه شکردنی پهنوّرامیدا، دهبینین حه کایه تخوان ههمووشتزانه، بابه ته که ی تیّده پهریّنی و بوّ خویّنه ری کورت ده کاته وه» (یقطین، ۱۹۹۷: ۲۸۶). که چی له باره ی دووههمه وه و توویه تی:

«له پێشکهشکردنی درامیدا حه کایه تخوان نادیاره، رووداوه کانیش راستهوخوّ پێشکهشی خوێنـهر ده کـرێن» (یقطین، ۱۹۹۷: ۲۸۶)

لهباسی _پۆمان و گۆشەنیگادا، «جان بیـۆن» جـهختی لهسـهر پهیوهنـدی نیّـوان گۆشـهنیگاو دهروونناسـی کردۆتهوه و پاشان سیّ جۆره روانینی دهستنیشان کردووه:

۱ - روانین له دواوه.

۲ - روانين له گهل.

٣- روانين لهدهرهوه (العاني، ١٩٩٤: ١٧٣و ١٧٤).

ئەم سى جۆرە روانىنە، پەيوەندىيان بەسى جۆرە گۆشەنىگاوە ھەيە:

یه کهمیان: به گۆشهنیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزان ناسراوه که زانیاری له کاره کتهره کان زوّرتره.

دووههمیان: به گۆشهنیگای هاوشان ناسراوه. چونکه زانیاری ئهو و کاره کتهره کان لهیه ک ئاستدایه.

سيّههميان: گۆشەنىگاى حەكايەتخوانى كەمشتزان دەگريّتەوە و ئەم حيكايەتخوانە تـەنيا لـەدەرەوە لـەريّى هەستەكانى بيستن و ديتنەوە، زانيارى سەبارەت بە كارەكتەرەكان دەست دەكەوى.

دوای ئەوە، ھەريەكە لە «تۆماشىفسىكى» و «تزڤىتان تۆدۆرۆف»، جۆرەكانى گۆشـەنىگايان دابـەش كـردووە بەسەر دوو جۆر دا:

۱ - گۆشەنىگاى دەرەكى.

۲- گۆشەنىگاى ناوەكى (شىفىسكى، ۱۹۸۲: ۱۸۹).

لێر ددا، ئەو دوو ڕەخنەگرە، ئەو زانياريانە دووبارە دەكەنەوە كە جان بيۆن سەبارەت بــە «ڕوانــين لــه دواوە» و «روانينــى لەگەلّ» باسى كردووە.

نووسهرانی کوردیش ههندی بایهخیان به گوشهنیگا داوه و ئهو پولین کردنانهیان لهبهرچاو گرتووه که جان بیون و توّماشیفیسکی و توّدوّرف پیّشنیازیان کردووه. بوّ نموونه: حسیّن عارف له گوّقاری بلیّسه، وتاریّکی دربارهی شیّوه کانی گیّرانهوه بلاو کردوّتهوه. لهویّدا سیّ جوّره گوّشهنیگای پوّلین کردووه:

- ۱ گۆشەنىگاى ھەمووشتزان.
 - ۲- گۆشەنىگاى كەمشتزان.
- ۳- نامه گۆشەنىگا (عارف، ۲۰۰۲: ۱۳تا۱۵).

ئهم پۆلینه و ئهوهی «پهریّز سابیر» که له ماستهرنامه چاپکراوه کهی دیاری کردووه (سابیر، ۲۰۰۱: ۲۱۱). تایبهت کراون به چیروّکی کوردی. به لام نهجم خالید ئه لّوه نی له دو کتوّرانامه چاپکراوه کهیدا تایبهتی کردووه به سیّ نموونهی روّمانی کوردی که ئهوانیش « ژانی گهل »ی ئیبراهیم ئه حمه و « شار »ی حسیّن عارف و «راز»ی خهسره و جافن (نهجمئه لّوه نی، ۲۰۰۲: ۷۰).

تەوەرى سۆيەم: خاسيەتەكانى گۆشەنىگاى حەكايەتخوانى ھەمووشىتزان

ههموو _روِّمانیّک حه کایه تخوانیّکی ههیه. ئهو حه کایه تخوانه و پهیوهندی به روِّماننووس و کاره کتهره کانهوه، جوِّری گوِّشهنیگای به کارهاتوو له پیِّشکهشکردنی کاره کتهر و وهسفی رووداوه کان دیاری ده کات.

سەبارەت پەيوەندى رۆماننووس و حەكايەتخوان دوو بۆچوونى سەرەكى لە ئارادايە. يەكەميان: برواى بەوە ھەيە كە حەكايەتخوان كەسى دووھەمى رۆماننووسەو لەباتى ئەو كارى گنړانـەوەكـە ئـەنجام دەدات. كـەچى دووھەميان: لەو بړوايە دايە كە حەكايەتخوان خودى نووسەر نييـه و ئـەو كەسـە خەيالـيەيە كـە وتاريـّك بـۆ خوينەريكى خەيالى رەوانە دەكات. تەنيا بە گوتنى يان نووسينى يەكـەم وشـە بەمەبەسـتى داھينـانى دەقـى رۆماننيك، ئەو دوانە پيكەوە تەخـەيول دەكـرين (اوسبنسـكى، ١٩٩١: ٣). لـەم بارەيـەوە بـۆريس ئۆسبنسـكى دەلىي: «كەسيەتى رۆماننووس لە حەكايەتخوان جياوازە؛ لەبەر ئەوەى رۆماننووس مرۆڤـيكى راسـتەقينەيە لـە گۆشت و خوين دروست بووە؛ كەچى حەكايەتخوان كەسيەتىيەكى خەيالـييە يان وەكوو "رۆلان بارت" دەلـى: كاغەزيە و رۆماننووس دايناوە بۆ ئەوەى لەباتى ئـەو كـارى گنړانـەوەكـە ئـەنجام بـدات» (اعـزام، ١٩٩٦: ٧٧). ئەگەرچى ئەم دوو نووسەرە، حەكايەتخوان لە رۆماننووس جيا دەكەنەوە لەسەر بناغـەى خەيالـيتى كەسـيتى ئەك و خاسيەتى بايلۆچى رۆماننووس، بەلام من بروام بەوەيە بەتايبەتى لـە رۆمـانى ئايدۆلۈژيـدا، حەكايـەتخوان نەك ھەر لەباتى ئيدۆلۈژيـدا، حەكايـەتخوان دەتوانيت بېيتە ھەلگرى گۆشەنىگاى نووسەر و لەدەقى رۆمانەكەدا گوزارشت لـە بـير و بۆچـوونى ھەمان كاتدا دەتوانيت بېيتە ھەلگرى گۆشەنىگاى نووسەر و لەدەقى رۆمانەكەدا گوزارشت لـە بـير و بۆچـوونى ئەو بكـات. پەيوەنـدى نيـوان حەكايـەتخوان و گنيرانـەوەش ئـەوە دەگەيـەنى كـە «بـەھۆى گۆشـەنىگاوە بـﻪ خەكايەتخوان دەوترى گىيرەنـەوە، بەستراون و ئاويتەى يەكتر بوونـە: بـىخ

حه کایه تخوان گۆشه نیگا دانامه زری و بی گۆشه نیگاش حه کایه تخوان له ناو ده چیی» (احمدقاسم، ۱۹۸۶: ۱۳۵).

لهلايـه كى دىكـهوه دەبـێ پـێ لەسـهر ئـهوه دابگـرين كـه هـهرگيز رۆمـان بـێ گۆشـهنيگا دانامـهزرێ و كاره كتهره كان نـاتوانن بـهبێ ئـهو وەسـفى رووداو، و ديمهنـه كان بكـهن و پهيوهنـدى خۆيـان لـهچوارچێوهى بهسهرهاته كاندا ديارى بكهن. ياخود باسى ژينگه و شوێن و رابردوو و ئێستا و ئايندەى خۆيان بكهن.

رۆمان و جۆرەكانى رۆمان ئەوە دەخوازىت كە جۆرى گۆشەنىگا دىارى بكەين. لەبـەر ئـەوە لەسـەر بناغـەى جۆرى گۆشەنىگا دەتوانرىت رۆمان بكرىت بە دوو جۆرى سەرەكىيەوە:

- ۱ رۆمانى مۆنۆفۆنى (واتا رۆمانى تاكەدەنگ).
- ۲- رۆمانى پۆلىفۆنى (واتا رۆمانى فرەدەنگ).

له چوارچیّوهی گشتی جیاوازی نیّوان روّمانی موّنوفوّنی و روّمانی پوّلوفوّنیدا، ئوسبنسکی تیّبینی ئـهوهی کردووه کـه: «لـه روّمانی موّنوفوّنیدا یـه ک گوشـهنیگای ئایـدوّلوّجی بالادهست دهبیّ و ئـهو گوشـهنیگایه لهسهرجهم کاره ئهدهبییه کهدا باو دهبیّ و ههموو بههاکان ملکـهچی ئـهو تاکـه گوشـهنیگایه دهبین. بـهجوّری ئهگهر گوشهنیگایهکی پیّچهوانه لهسهر زاری کاره کتهریّک سهر ههلّبدات، ئهوا ئهو گوشهنیگایه جاریّکی تـر لـه گوشهنیگا باوه کهوه ههلّدهسهنگیندریّتهوه؛ ئهم ههلّسهنگاندنه بوّچوون و سهرچاوه کهی ده گریّتهوه، کهچی لـه گوهانی "پولیفوّنی" دا کوّمهلیّ گوّرانی دیار له گوشهنیگای ئایدوّلوّجییـه بـالا دهسـته کهدا بـهدی دیّت. هـوّی روّمانی "پولیفوّنی"دهوه که بهرههمه که مهیلی دامهزراندنی زیاتر له سیّستهمیّکی بالای گشتی ههیه. لـهم حالهته شـه به سهربهخوّ دهبـن و نووسـهر نایـهویّ ملکـهچی سیّسـتهمی بـالا دهسـت بـی ؛ ههلّسهنگاندنی خودی و گهیشتن به بریاره تایبهتیه کان بوّ خویّنهر بـهجیّدههیّلـیّ» (نـهجمئهلّـوهنی، ۲۰۰۶:

له رۆمانی مۆنۆفۆنیدا، گۆشەنیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزان له گیرانه و باس و پیشاندانی رووداو و کاره کته ره کاندا باوه. ئه م جوره گۆشهنیگایهش ئه رک و خاسیه تی تایبه تی خوی ههیه و بهمانه ش له جوره کانی دیکه ی گۆشهنیگا جیا ده کریته وه.

گۆشەنىگاى حەكايەتخوانى ھەمووشتزان، پەيوەندى بە روانىنى دەرەكەييەوە ھەيە. «بەپنى ئەم تەكنىكە، گنرەرەوە لەدەرەوەى رووداوەكانەوە، كارى گنرانەوەكە ئەنجام دەدات و ھەوالى كەسىيەتيەكان و بارى دەروونى ئەوانمان بۆ باس دەكات» (جىنىت، ٢٠٠٠: ٢٦). ھەروەھا لەرخى گۆشەنىگاى ھەموو شىتزانەوە وەسفى رووخسار و ژينگە و ھەلسوكەوت و رەوشت و ھەلويسىتى سياسىي و كۆمەلايەتى كارەكتەرەكان دەكرى.

لهباسی جیاوازی نیّوان گوّشهنیگای دهره کی (ههمووشتزان) و گوّشهنیگای ناوه کی (کهمشتزان) جیرار جینیّت ئاماژهی بهوه کردووه که له یه کهمدا، حه کایهت له ریّی هوّشی کاره کته ریّکهوه ده گیّردریّتهوه، که چی له دووههمدا، گیرانهوه که سهباره ت به کاره کته ریّکه، نه ک له ریّی نهوه وه پیّشکهش بکری (بارت، ۱۹۷۰: ۳۷).

گوشهنیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزان به وه ده ناسریته وه که پی نادات کاره کته ره کان به خویان بینه سهرشانوی رووداوه کان و گوشه سهرشانوی رووداوه کان و گوشه نیگاکانیان پیشان ده دات و باری دهروونیان شی ده کاته وه و له رووی کومه لایه تی و نابوورییه وه باسیان ده کات و ناگای له ههموو شتیکی نه وانه و ته نانه تده زانی له پشتی ده رگا داخراوه کانه وه نه وان چی ده که ن و له چی ده ده وی ده ده دوین.

بەشى دووھەم: ئاستەكانى گۆشەنىگاى ھەمووشىتزان لەرۆمانى «ھەرەس»دا

لهم رۆمانهدا گۆشهنیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزان بالادهسته و لهریی ئهمهوه، گۆشهنیگای کاره کتهر که ژمارهیان ده گاته نزیکهی ۵۰ کاره کتهر، پیشان دراوه. به لکوو بگره به شیک لهو کاره کتهرانه به تایبه تی «حهمه و خهجی و سمایل و ئه حمه د و هیام و سهرکه ت و مامۆستا ره شید و نهسرینی ژنی ئه حمه د»، به دریژایی روّمانه که گوزارشت له ئایدوّلوّژیای روّماننووس ده کهن، گهلی جار له رووی زمانی و ئاستی روّشنبیرییه وه دهبنه شیّوه یه کی فوّتو کراوی خودی ئه و و خوّیان له بیر ده کهن یا خود روّماننووس ئه وه له بیر ده کات که نهوان کوّمه له کاره کتهریکن و ده یی خاوه نی دهنگ و پیّگه و گوشه نیگایه کی تایبه تی بن.

به گشتی ئاسته کانی حه کایه تخوانی ههمووشتزان لهم رؤمانه دا ده کهین به سی بهشهوه:

- ۱- ئاستى كات.
- ۲- ئاستى شوين.
- ۳- ئاستى دەربرين.

ئهو دابهشکردنهش مانای ئهوه نییه که ئهو ئاستانه لیکدابراون و پهیوهندییان بهیه کهوه نییه، به پیچهوانهوه ئیمه لهسهره تاوه جهخت لهسهر ئهوه ده کهین که ئهو سی ئاسته پهیوهندیه کی ئۆرگانی پیکهوهیان دهبهستیت، چونکه بهقهد ئهوهی که کاتوشوین پیکهوه بهستراون و کار ده کهنه سهر شیوهی زمان و دهربرین کاره کتهره کان له رووی کهلتوری و دهروونی و سیاسی و کوهه لایه تییهوه، ئهوه ندهش دهربرین دهوری خوی دهبینی له پیشاندانی خاسیه تی شوین و کات و ههروه ها توانای ئهوهی ههیه که مهوداکانیان بخاته چوار چیوهی چهند مهودایه کی زمانییهوه، جگه لهوهی که ده توانی رههه ندیکی ئایدوّلوّجی بهوان ببخته خوار چیوهی چهند مهودایه کی زمانییهوه، جگه لهوهی که ده توانی رههه ندیکی ئایدوّلوّجی بهوان ببه خشیّ.

لهم لیکوّلینهوهدا، به سیّ تهوهری جیا باسی ههریهک لهو ئاستانه ده کهین و خاسیهته کانیان روون ده کهینهوه.

تەوەرى يەكەم: ئاستى كات

لهبهر ئهوهی ئهم روّمانه لهریّی حه کایه تخوانی ههمووشتزانهوه گیرانهوه کهی ئهنجام دراوه، بوّیه ئاساییه که کاتی رابر دوو به سهر زوّربه ی گیرانهوه که دا زال ببیّ و حه کایه تخوان له ههموو کات و ساتیّکدا پیش

بەشى يينجم- رەخنە

کارهکتهرهکان بزانی چ روو دهدات و له رابردوودا ئهوان چۆن بوون و له ئیسـتادا چــۆن بـیر دهکهنـهوه و بـه چ شیّوهیهک دهرواننه ئاینده.

به کار هیّنانی فرمانی رابردوو، ئهوه ده گهیهنی که له پشتی ئهو فرمانهوه ههمیشه دروستکهریّ، خواوه ندی یان حه کایه تخوانیّک، خوّی شاردوّتهوه و جیهانه باسکراوه که، راقه ده کات و ده یهوی به زووترین کات و به گونجاوترین شیّوه هوّ و مهبهست پیّکهوه ببهستیّت (وسبنسکی، ۱۹۹۱: ۷۷).

حه کایه تخوانی رؤمانی ههرهسیش لهسه ره تاوه خوی وا پیشان ده دات که ناگای له هه موو شتیکی کاره کته ره کانه و ده زانی هوی نازار و نه هامه تی و ناواره یی و برسیتی و مردن و تیکوشانی نه وان چییه. ههروه ها ته فسیری هه موو روود او و به سه رهاته کانی لایه، وه کوو جیهانیکی ناماده که سه رجه م بنه ماکانی له وه و پیش خراوه ته روو، ته ماشای جیهانی کاره کته ره کان ده کات.

سهره تای رووداوه کانی ههرهس به رووخانی کوّماری مههاباد له سالّی ۱۹٦٤ دهست پی ده کات و دریّره ده کیّشیّت هه تا نسکوّی ئهیلول لهسالّی ۱۹۷۵ و له مانگی پیّنجی ئه و سالّه که بهسهره تای دهست پیّکردنه وهی شورشیّکی دیکه داده نری، روّمانه که کوّتایی پیّدیّت.

ئەم رۆمانە سەرەتا و ناوەند و كۆتايى ھەيە، بەلام كۆتاييەكـەى كراوەيـە بـە گـوێرەى ئـەو دابەشـكردنەش كۆمەلى كارەكتەر لە رووداوەكاندا بەشدارى دەكەن. گرنگترينيان ئەمانەن:

- ۱- حەمە.
- خهجێي ژني حهمه.
- ۳- سمایل برای حهمه.
- ٤- ئەحمەد كورى حەمە.
- ٥ نەسرىن ژنى ئەحمەد.

بههوّی کارهساتی رووخانی کوّماری مههاباد، حهمه و خهجیّ و سمایل له گونـدی «هـهنجیره»ی سـهر بـه شاری سهوّز له روّژههلاتی کوردستان هه لّدیّن و ئاوارهی شاری کهرکووک و بهغدا دهبن. سهره تا پـهنا دهبهنـه بهر نیمچه ئه شکهوتیّک له بناری چیای «بهیان». لهویّوه حه کایه تخوان سات به سات رووداوه کانی ژیانیان لـه پاش و پیشی ئه و کارهساته ده گیریّته وه و له لاپهره ۱۸۸ ده لیّ:

« ئەم نىمچەئەشكەوتە لـه دەمـهو ئێـوارەى ساڵـى ١٩٤٦دا ھەناسـەى ماندوويـەتى ئـهم سـێ كەنـەفت و رەنگبوواردووەى ھەلدەمژى. كزەبايەكى ساردىش دوا تىشـكى ھـەتاوە نيـوه ئاوابووەكـەى نێـوان ترۆپـەكانى راودەنا و تارىكى بە دواى خۆيدا پەلى كێش دەكرد و بەسەر زەويدا رايدەخست. ئەو سێ شەكەتە ورتـەيان لـە دەم نەدەھاتە دەر، بێ مەبەست سەيرى ئاسمانيان دەكرد،...».

گەرانەوە بۆ ئەو بەسەرھاتە، كە پەيوەندى بە رووداويكى واقيعى ژيانى گەلى كوردەوە ھەيە، تەنيا بـ ۆ ئەوەيـە لەرپى پىشاندانى ھۆ و ھۆكارەكانى ئەوەوە باسى نسكۆى شۆرشى ئەيلول بكات و ئەو نسكۆيەش بۆ ئەو ھۆيانــە بگيريتەوە كە رووداوى يەكەمى ليوە بەدىھاتووە، بۆيە لەكاتى نسكۆى ئەيلولدا حەكايەتخوان زەينى خوينەر بـ ۆ

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

زهمهنی بهسهرهاتی رووخانی کوّماری مههاباد ده گیّریّتهوه و باسی هوّ و هوّکاره کانی نهو رووداوه لـه ل ۱۹۳ دا ده کا و ده لیّ:

«بیست و نوّ سالّی ر «بهقی بهر له ئیّستا «قازی» و «سهیف»، سهربهرزانه چوونه پای قهناره، پیّلاوه کانیان کهوته ژوور سهری ئینسانی کورد. بیست و نوّ سالّ لهمهوبهر، کوّماری ر ووخا، پاش ئهوهی بو سالّی دنیای روّشنی بینی، سهرنگون کرا، فروّشرا، بهرژهوه نه دهوله تان، بیره نهوت، سیاسه تبازان، کوّمار و خویّنی کوردیان پیّچایهوه ... ئیدی پهناههنده یی و دهربهده ری، ههزاران تفهنگی سهرخوار له کاروانیّکی نهسرهوتدا خاک و ولاتیان سپارده نهوه ی دوای خوّیان... ملی ریّیان گرته بهر... مههاباد، مههابادی قورقوشمیان بهسهری «شا»دا توانهوه، ویّنه ی قازی دهرکهوت... شا ترسی نهما».

له زهمهنی ئهو بهسهرهاتهدا، حه کایهتخوانی ههمووشتزان به ناشکرا دیاره و لهدهرهوه ی هۆیـه کانی رووخانی کۆماری مههاباد بۆ خیانهت و گهمه ی سیاسه تبازان و بهرژهوه نـدی دهولـه تان و پاراسـتنی بـیره نهوتـه کان ده گیرپتهوه. دوای ئهوه باسی چه کی سهربهره و خواری پیشمهر گه بی ئومیده کان ده کات. له زهمهنی نسـکۆی ئهیلولیشدا ههمان حه کایه تخوان، له زهمه نی کاره کتهره کانـدا ئاماده یـه و لـهرپی ئهوانـهوه باسـی هـهمان ئـهو هو کارانه له لاپهره ی ۲۲۲ دا ده کات که ریخوشکهر بوون بو هاتنه پیشهوه ی ئهو بهسهرهاته و بهم جوّره له ریدی دایه لوگی راسته و خوی خهجی و مارفه وه ده یانخاته روو:

- «- ئەرىٰ چۆن وا .. ؟ چى بوو؟
 - ئيتر
- ياني تەواو .. ھيچ نەما .. ھەر ھيچ نەما؟
 - بەلىي تەواو .. چۆلەكەكوژىش نەما ...
 - چۆن؟
- فرۆشراین .. هەرزان فرۆشیان کردین، ئیمه و ولاتیان نایه ناو جانتایه کی دەبلۆماسی، ویستگا بـه ویسـتگا، لهنگهر بهلهنگهر ههراجیان کردین.
 - ئەو ھەموو پێشمەرگەيە، ئەو ھەموو چەكە، بەجارى ...؟
- به لَىٰ تهنانهت ئـهو تفهنگانـهى زمـانى حـهقگۆمان بـوون، لـهو رۆژەدا لالْ بـوون، مـهيين، بێزيـان لـهخۆ دەكردەوه كه بهشانى ئێمهوهن».

گهمه کردن به رووداوه کان و گواستنه وهی گیرانه وه له ئیستاوه بو رابردوو، له روّمانی کوّنی نویدا، دیارده یه کی ئاساییه. ئهمه شیره دهبیته هوّی ئهوه ی که چهند گوّشه نیگایه کی زهمه نی لهیه ک زهمه ندا بخریته ناو گیرانه وه که. ئهم شیّوه ئالفوزترین شیّوه کانی پیشاندانی گوّشه نیگایه. له رووی فوّرمه وه: «ئهم جوّره کوّکردنه وهی نیّوان گوّشه نیگا زهمه نییه کان لهوانه یه له ته علیقاتی نووسه ردا به ده ر بکه وی که هاوشانی یاخود پیّش گیرانه وه ی قسه یه ک، یان رووداوی کی دیاریکراو ئه نجام ده دریّ. ئهم شیّوه یه شدر کی جوّره باگراونی

ده گێڕێ که لەرێی ئەوەوە يەک لە دوای يەک ھـاتنی رووداوەکـانی رۆمانەکـﻪ دەرکـی پێـدەکرێ» (الـراوی، ۱۹۸٦: ٦٠).

محهمه د موکری له رؤمانی ههرهسیشدا، بؤ ههمان مهبهست گهمه ی به زهمه نی رووداوه کان کردووه، بـ ؤ نهوه ی بتوانی چهند گؤشهنیگایه له یه ک زهمهندا بخاته گیّرانهوه کهوه. بؤ نموونه حه کایه تخوان، ههلپهرستی و ترسنؤکی و خودپهرستی ناغای گوندی ههنجیره، پاش رووخانی کؤماری مههاباد لـ ه لاپهرهی ۱۵۳۵ دهخاته بهرچاو و ده لیّ:

«ناغا له پیشوازی سهر کرده ژاندرمه کان رووی له پیاوه کانی کرد و به کوردی پییدهوتن:

_ ئا ... رۆلە چەند جارم پىزوتن حكومەت بە عارەبانە كەرويشك دەگرى؟؟

رووی لهسهر کردهی ژاندرمه کان کرد و لهسهر یه ک ده یووت:

یا خوابه خیر بینه وه، پی و قدومتان خیری پیوه بوو، به خیر بینه وه، یاخوا به خیر بینه وه. خو نه گهر فریامان نه که و تبان، نه وا هه رچی و رپووته له به فه تاره تبان دهبردین و زهوی و زاریان داگیر ده کرد، حه یا و ناموسیشمان ده که و تبیر ده سید، مال، منال ده که و تبیر بینه وه! مالی خوتانه، سهر، مال، منال هه رچیه کی نیوه بفه رموون له نوغردایه، هه زار جار به خیر بینه وه!»

ئەم گۆشەنىگايە، بە پێچەوانەى گۆشەنىگاى لەوەوپێشى ھەمكان ئاغايە، كە سالىّى پـێش رووخـانى كۆمـارى مەھاباد دەريبرپبوو. حەكايەتخوان لەرپێى كردارى بيرھاتنەوەى «خەجێ»وە دەقى قسەكانى ئەو سەبارەت بــە شۆرش لە لاپەرەى ١٥٤٤ دەخاتە روو:

«- كورينه گوي بگرن!

ئەمرۆ رۆژى لەخۆبوردن و تێكۆشان و ھەڵمەتە! ئەگەر ئەمرۆ شتى بە شت نەكەين، ئەوا مێـژوو ھـەرگيز لىخوارىخ. ئەگەر تا ئىستا لە رووى نەفامىيـەوە كەمتەرخـەمىمان بەرانبـەر نەتەوەكـەمان كردبـى، دەبـى ئەمرۆ ھەموومان بەيەك دەنگ، بەيەك دل، بە يەك بىرو باوەرەوە بىنىنە مەيدان. سـەرو مـال، ھەرچىيـەكمان ھەيە، بۆ سەربەستى و سەربەرزى ئەم نەتەوەيە، بۆ ئازادى گەلەكەمان بى، دەبى خۆ بەخت كەين».

لیّره دا دهبینین دوو گۆشەنیگای جیاواز بەرانبەر یه ک دیارده (شۆپش) له دوو زەمـهنی جیـاوازدا پیشـکهش کراوه. ههردوو گۆشەنیگایه کهش تایبهتن به یه ک کاره کتهر. کرداری پیشـاندانه کهش لـهڕیّی حه کایـه تخوانی ههمووشتزانه وه جیّبـهجیّ کـراوه. لـه یه کهمیانـدا حه کایـه تخوان گوشـهنیگای کاره کتـهر ده گوازیتـهوه. واتـا کاره کتهر لهزهمهنی حه کایه تخواندا ده دوی و حه کایه تخوان له کاتی ئیستادا قسه کانی ئه و ده گیریتـهوه، به له دووههمدا خهجیّ بیری ده کهویته وه و حه کایه تخوان له زهینی ئهوه وه ده قـی گوشـهنیگایه که ده گیریتـهوه، بهم بیر هاتنه وه یه زهمهنی گیرانه وه که تیکشکاوه. له یـه ک کاتـدا بـهرووی دوو زهمـهنی خوّیـدا کراوه تـهوه. یه کهمیان پهیوهندی به خـهجیّوه ههیـه کـه یه کهمیان پهیوهندی به خـهجیّوه ههیـه کـه پولایی شایهت ده گیریّت سهباره ت به هه لویّستی جیاوازدا. دووههمیان پهیوهندی بابـه تی حه کایـه تخوان کـه پولایی شایهت ده گیریّت سهباره ت به هه لویّسته دره کانی «ناغا». بیّجگه له زهمه نی بابـه تی حه کایـه تخوان کـه له ریّی به کاره یک اره که دو و گوشهنیگایه کانی هیناوه ته ناو ده قه کهوه.

بۆ بەستنەوەى ئەو دوو ھەلويستە جياوازە بە جياوازى و ناكۆكى ھەلويستى ھەندى لەبەر پرسانى شۆرشى ئەيلوول لەكاتى شۆرش و پاش نسكۆ بە مەبەستى تەفسىر كردنى ھۆيەكانى ئەو رووداو،، رۆماننووس دووبارە لە رىخى دىدى خەجيوە ھەمان ھەلپەرستى و خۆپەرستى و بى ھەلويستى ئەو ھەندە بەر پرسانە دەخات بەر چاو و لە لاپەرەى ٢٢٤دا دەلى:

«خهجێ، قهد باوهری نهده کرد تا به چاوانی خوّی له تهلهفزیوندا بینی ئهوا به کوّمهڵ، دهسته دهسته پیّشمهر گه چه کی قورس و سووک دادهنین و تهسلیم دهبنهوه.

ئەوە فلانە كۆنە مەسئوولىش لە تەلەفزىۆندا دەلىّ:

- خەلكىنە! بە ھەلەدا چوو بووين. مـيرى نيشـتمانى بەرەحمـە. ئێمـە خـراوێ بـووين، مـيرى لێـى بوردووين. ئيدى ئێوەش بچنە دووى كەسوكارتان بيانهێننەوە. بەسە ئيتر، ئێمە سەر بە ئيسـتعمار و زايۆنيـەت و ...».

ئەم گۆشەنىگايە، ھەلپەرستى ئاغاى گوندەكەى ھەنجىرەى وەبىر دەھێنايەوە، چونكـه ئـەو بـەر پرسـانەش ساڵێک پێۺ نسكۆى ئەيلوول وەكوو لە لاپەرەى ٢٢٤ى دەقەكەدا ئاماژەى پێكراوە، دەيانوت:

«- هەقالان! خەلكى بە شەرەفى كوردستان! گەر مىرى دەست لە تـەرحىل و تـەعرىب ھەلـنەگرى، ئـەوا دەبىي دەرسىيى كە ئەوتۆى بدەين كە ھەرگىز لەبىرى نەكات. دەبىي چۆكى پى دابدەين، ئـالاى سـپى پـى بـەرز بكەينەوه، بەلىي خەلكى بەشەرەفى كوردستان! دەبىي تـا دوا دلـۆپە خـوين شـەرى لەگەلـدا بكـەين و مـافى رەواى خۆمانى پىلىسەلمىنىن و...».

دیاریکردنی زممهنی ئهو گۆشهنیگایانهی که پهیوهندیان به رووخانی کۆماری مههاباد و نسکوّی ئهیلوولـهوه ههیـه، وه کـوو ئیّمـه بـوّی دهچـین تـهنیا بـوّ جـهخت کردنهوهیـه لهسـهر هـاوجوّری فاکتـهره نـاوخوّیی و دهره کییه کانی ئه و دوو بهسهرهاته له گوّشهنیگای روّماننووسهوه.

ئهم شیّوازه وای کردووه گوشهنیگای روّماننووس له گوشهنیگای کاره کتهره کان به دهسه لاتتر بی و زوّربهیان به تایبه تی گوشهنیگای کاره کتهره سهره کییه کان ملکه چی گوشهنیگای روّماننووس بن. ئهم جوّره دهربرینه وای کردووه که پیّگهی ئایدوّلوّجی کاره کتهره کان له خزمه تی پیّگهی ئایدوّلوّجی نووسه ردا بن و خاسیه تی خوّیان لهده ست بدهن. ئهم جوّره تهسک بینییه، ئه گهر ههر روّماننووسیّک به کاری بیّنیت «ده کهویّته وه عزدانیّکی راسته وخوّه، له واقیعی ژبان دوور ده کهویّته وه که به خوّی واقیعیّکی لیّک الاو و تیک چراوه له نیّوان پیّگه جیاواز و دره کاندا ...» (یونسی، ۱۳۷۹: ۷۱) و ناکریّ له چوارچیّوهی یه ک پیگه و یهک گوشهنیگای زهمهنیدا بالبه ست بکریّ.

بهشى يينجم- رەخنه

خاوهنی گۆشهنیگایه کی دهره کییه و رِێ نادات کاره کته ره کان له گۆشهنیگای خودی خوّیانه وه بی دهستتیّوه ردانی ئهم، له زهمهنی خوّیاندا گوزارشت له خوّیان بکهن.

تەوەرى دووھەم: ئاستى شوين

شوین لهم روّمانه دا، توخمیّکی هونه ری گرنگ پیکده هینیّت و له ریّی نهوه وه ناشنای گوشه نیگای حه کایه تخوان و زوّربه ی کاره کته ره کان دهبین، به لکوو بگره شویّن دهوریّکی به رچاوی گیّراوه، ته نانه ت له پیکهاتنی که سیه تی نهوان و گوّرانی باری دهروونی و گوشه نیگای سیاسی و رهوشت و رهفتاریان.

گەلىّ جار لەرىّى شویّنەوە ململانىّى ناو دەروونىـان و هـەروەها دروسـتكردنى پەيوەندىـەكانيان لـە ئاسـتى كۆمەلايەتى و رۆشنبىرى و پىشەيىدا بەدەردەكەويّت.

له رۆمانى ھەرەسدا ناوى زياتر له ھەژدە شوين ھاتووە كە گرنگترينيان ئەمانەن:

- ۱- گوندی ههنجیره
- ۲- نیمچه ئەشكەوت
 - ۳- مههاباد
 - ٤- كەركووك
 - ٥ بەغدا
- خەستەخانەي عەزل لە بەغدا
- ۷- ئوتىلى شەلماشى لە مەھاباد
 - ۸- ئۆردوگاى زيوه له ئيران
- ۹- هەيئەى تەحقىقى كركووك
 - ۱۰ چیای قەندىل

لهم شویّنانهو ههندی شویّنی دیکهدا رووداو دروست دهبی، مهشههده کان دادهمهزیّن، کاره کتهره کان یه کتر دهناسن و ئاشنای یه کتر دهبن و یه کیان خوّش دهوی و دژایه تی یه کتر ده کهن. به گشتی میّـ ژووی ژیـانی مروّق ده خریّته ناو وتاریّکی ئهدهبییهوه.

رووداوی یه کهم: له گوندی ههنجیره وه دهست پیده کات. حهمه و سمایل و خهجی پاش رووخانی کوّهاری مههاباد، ههددین و پهنا دهبه نه «ئاسیاوه کهی میرزا قولی». لهوی نزیکهی مانگی خوّ حه شار دهده ن «ههیهره که چهل» که پوورزای خهجییه و به به مای دهبی، به لام لهبه ر هه هژاری و دهستکورتی نایده نی و «ههیه ره که چهل» کو په کوپه کوپخا. بو توّله سهندنه وه ده چیّته پادگانیّکی ژهندرمه و ههوالیان لیّده دات. ژهندرمه ده روزیّنه ناو گوند. حهمه و سمایل و خهجی هه له دیّن و پهنا دهبه نه نیمچه نه شکهوتیّ. ژهندرمه، حاجی فهره جی خزمی حهمه ده کوژن. حهمه و سمایل له توّلهی حاجی فهره جدا چهند ژهندرمه یه ده کوژن. نه و افوانی موایی گونده که ده سوتینن و ههیه رو ههموو خه لکی گونده که ده کوژن. بهم رووداوانه هیله سهر کییه کانی روّمانه که داده مهزریّت و ژیانی کاره کته ره کان ده گوپیّت و گیّرانه وهی به سهرهات له ناستی حیکایه ته وه و بو ناستی و تار ده گوازریّته وه. ترس و ژان و برسیّتی و ناواره یی و گوّرانی باری ده روونی و په فتار و په وشتی کاره کته ره کان ده کوپانی باری ده روونی و په فتار و په وشتی کاره کته ده کایه تخوان وه کوپانی باری ده روونی و په فتار و په ده تو کوپانی باری ده روونی و په فتار و په وشتی کاره کته ره کوپانی باری ده کوپانی ده کوپانی باری دو کوپانی باری دو کوپانی باری دوپانی بازی بازی بازی بازی بازی بازی بازی با

حه کایـه تخوانی ههمووشـتزان لـه لاپـه و می ۷ بـهم جـوّره باسـی نائـارامی و شلّـهژانی بـاری دهروونی و چاره نووسی نادیاری حهمه و خهجی و سمایل لهناو نیمچه ئهشکه و ته کات و ده لیّ:

«ئهم سیّ جووته چاوه نیمچه خاموّش و شه کهته پـ پـ بـ بـ بـ بـ بـ دیمـهنی بـی تهمـهنی سـبهینیّی ترسـناک، شهرمیان له یه کدی ده کرد، وه ک ئهوه ی ههر گیز له یه کتر نـاموّبن، ئاوهـا بـه جـ وّره تروکانـدنیکی پهلـه، بـه شهرمهوه یه کدییان هه لده لووشی. هه ر جووته چـاوه شخری بـه پهناهه نـده ی سـه ری خاوه نه کـه ی خـوّی بـه پهناهه نـده ی سـه ری خاوه نه کـه ده زانی. هه ر سهرهیش یاد و وینه و وشه ی تیکچ پاوی که له ک کردبوو، چجـیّ و توانـای وه رگـرتنی شـتی دی نهبو...».

به لیّکدانهوهی دهروون و چارهنووسی ئه و سی نه کته ره، ئه وهمان بو ده رده که ویّت که حه کایه تخوانی همهمووشتزان ههولی نهوه دهدات له ریّی شویّنهوه وردترین و شاراوه ترین ههستی کاره کته ره کان ناشکرا بکات و نهوه پیشان بدات که «شارهزاییه کی تهواوی ههیه، ههموو شتیّک دهزانی و دهبینی، هیچ شتیّکی لیّ شاراوه نییه، راسته نهو گشت زانیارییه کانی خوّی یه کسه ربو خویّنه را ناگوازیّته وه و زوّربه یان ده هیّل یّتهوه تا به لووتکهی روّمانه که ده گات، به لام به هه رحال حه کایه تخوانی ههمووشتزانه» (احمدقاسم، ۱۹۸۶ ۱۳۲).

ههروهها له لاپهرهی (۷)دا، حه کایه تخوان وهسفی نیمچه ئنه شکهوته که ده کات و ده لیّت:

«نیمچه ئهشکهوته که، له رووی چهند گا بهردیٔکی له یه کتر نزیکی بناری زنجیره چیایه ک دهمی داچه قاندبوو، تهنها بو شهویٔک ههناسه ی ماندوویه تی ریّبوار و کوّچهر و قاچاغچی و راوکه و فیراری ده کرده خوّراک و تیّکه ل بهشی و بیّدهنگی دیواره رزیوه کانی دهبوو، روّژی دواییش به ههمان بیّدهنگییه وه به ریّبانی دهخست...».

لهم وهسفه بابهتییه ساده دا، که به کۆمه له وشهیه کی روون و واتا دیار ئه نجامدراوه، حه کایه تخوان، خاسیه ته جو گرافییه کانی شوینه که ده رده خات و جۆری ئه و که سانه ش دیاری ده کات که ته نیا بۆ شهویک په هنا ده به نه به رئه و جۆره شوینانه وه کوو ریبوار، کۆچهر، قاچاغچی، راوکهر، فیرار. لیره دا رؤماننووس مۆنتاجی شوینی دروست کردووه. شوینی کردۆته باگراونی رووداو. یان شانویه ک بو ناساندنی کاره کته ره کان، وه سفه که زور ته قلیدیه بو ئه وه کراوه کاره کته رو شوین له گوشه نیگایه کی ده ره کییه وه -که تایبه ته به حه کایه تخوانی ههمووشتزان - پیشکه ش به خوینه ران بکات و ئه و جوره گوشه نیگایه ش «له گیرانه وهی رؤمانی کلاسیکیدا باوه و له سه ربنه مای چهمکی حه کایه تخوانی ههمووشتزان داده مه زریت که ئاگای له ده ره وه و ناوه وه یه بابه ته که پیشکه ش ده کات، بی ئه وهی ناماژه به سه رچاوه ی زانیار پیه کانی بکات. "به لزاک" له رؤمانی بابه ته که پیشکه شده که رووه ی ناوندووه» (کنی، ۱۳۸۰: ۹۳ کاف).

حه کایه تخوانی نهم روّمانه، سوود له شویّن وهرده گریّ نه ک تهنیا بوّ شیکردنه وه ی باری دهروونی و وهسفی روخساری کاره کته ره کان، به لگوو لهههمان کاتدا باری چینایه تی نه وانیش بوّ خویّنه رده ستنیشان ده کات. نهم دیارده یه شاسکردنی باری چینایه تی حهمه له لاپه رهی ۱۳ - ۱۶ روّمانه که دا ده رده که وی کاتی که نه و خهجیّی ژنی و سمایلی برا بچووکی لهناو نیمچه نه شکه و ته دا ده بن .

حه کایه تخوان ده لی:

«حەمە بىٰ ئىشتىها نانە وشكەكە دەجاوى، بۆى قوت نەدەدرا. ناحەقى نەبوو:

بەشى يينجم- رەخنە

کوړه کوێخاو دهست و پێ سییه، ڕاهاتووی ناز و نیعمهته، دنیا نهدیدهیه، بۆ قیته قیت و پف بـهخۆدا کـردن، بۆ شهشه حهوت مانگێ دوو ڕیز فیشه کدانی راست و چهپی لهسهر ستارخانیه کهیدا دهبهست، ڕیـزێ فیشـه کی دهمانچهی ده تیر و خهنجهرێکی دهبانی مشت و سێی، بهبهر پشتوێنه کهیهوه بوو، بـه ڕۆنی مریشـک قوناغی تفهنگه که (نهایهت جانداره کهی) چهور ده کرد، دهبریسکانهوه، دهسته سرێکی مهخمهڵ و تهسبیحێکی کارهبا ههمیشه بهبهر پشتوێنه کهیهوه ئاوێزان بوو... جگه لـه کهڵـه کێـوی و کهروێشـک و کـهو، گوللـهی بـه هـیچ شعمیشه بهبهر پشتوێنه کهیهوه ئاوێزان بوو... جگه لـه کهڵـه کیّـوی و کهروێشـک و کـهو، گوللـهی بـه هـیچ شتیکی دییهوه نهنابوو کهچی بهناویش کورێکی عه گید و سه گڤان بوو».

لهم کۆپلهدا به ئاشکرا دەست تیوەردانی پۆماننووس لەپیی حهکایهتخوانهوه لهو تهعلیقانه بهدەر ده کهوی که حهکایهتخوان سهبارهت به حهمه دەری بپیوه؛ بهتایبهتی که ئاماژه بهوه ده کات که حهمه تهنیا له پاوکردندا تهقهی کردووه، ئه گینا هیچ جۆره ئازایهتیه کی تری نهنواندووه، ئهم جۆره گۆشهنیگایه گوزارشت له گۆشهنیگای نووسهر دهکات و حهکایهتخوانی ههمووشتزان پیشکهشی خوینهری کردووه، ئهو پۆماننووسهی دهیهوی خاوهنی زانیارییه کی فراوان بی سهبارهت به پرووداو و کاره کتهر و کهرهستهکانی دیکهی بابهتی پۆمانه کهی، حه کایهتخوانی ههمووشتزان بۆ گیپانهوهی پرووداوه کان ههدهبریزی چونکه «ئهو دهتوانی خوی بخاته ناو ژیانی ههر کهسیکهوه و به خوینهر بلی کاره کتهری دهستنیشان کراو بیر لهچی ده کاتهوه، ئهو دهتوانی لامهک ساتدا له شاریک بی و له ساتیکی تردا له ههر شوینیکی ولات. ئهو دهتوانی (حهکایهتخوانی ههمووشتزان) لهیه کی رسته دا له گهل ئیمه حازر بی و له پستهی دوای ئهودا ئیمه بو پابردوو بهریتهوه» (هممووشتزان) لهیه کی رسته دا له گهل ئیمه حازر بی و له پستهی دوای ئهودا ئیمه بو پابردوو بهریتهوه»

رووداوه کانی ناو شوین کار ده کاته سهر هه لویستی کاره کته ره کان، یا به ره و پاشیان ده بات، یاخود به ره و باریکی دزیو ده یانگوریت. له و رومانه شدا شوین هه مان ده وری گیراوه. بو نموونه کاتی خه جی له ناو نیمچه ئه شکه و ته که دا، مندالی ده بی، ئه م رووداوه کاریگه ریبه کی ته واو ده کاته سهر هه ست و هه لویستی حه مه و له په پی بی نومیدی و بیزاری و ترس و وره به ردانه وه ده یگوری و روحیکی نویی پی ده به خشی. له م باره یه و حه کایه تخوانی هه مووشتزان که له نزیکی ئه و وه ستاوه و چاودیری ده کات و ئاگای له ره فتاره کانی ده بی و باری ده روونی شی ده کاته و لا لا په ره ی ۲۲دا ده لی خ

«ئەم دەنگە نوێيە - واتا دەنگى منداله كه - هێزێكى يەزدانى بەخشى بـه حەمـه دەدا، ھەسـتى دەكـرد كـه نهك تنها دەتوانى بەرگرى لە چەرمەسەريەكانى ژيان بكات، بەلگوو لە مردن نەترسى و ژيانى خۆشـبووێ، بـه ئەو پەڕى دلنياييەوە رووى تێبكات. حەمە، سيامەست ئاسا بەدەورى خەجێدا دەسوورايەوە، لە خۆشـيا لـەترى دەدا و ئەم شان و ئـەو شـانى دەكـرد، هيچـى پـێ نـەدەوترا، هـيچ وشـهيهكى پـێ نـەبوو لـه قـەوارەى ئـەم دلخۆشييەدا بى و دەرى برێ».

کاتی که حهمه و خهجی و نه حمه و سمایل ناواره دهبن و ده چنه شاری که رکووک له باشووری کوردستان، لهوی حهمه و سمایل دهست به حهمالی ده کهن برسیتی و ژینگهی دهوروبه و ناوارهی، گهلیک کار ده کهنه سهر ره فتاری حهمه و سمایل و سهر له نوی که سایه تی نهمان داده ریز نه وه. له لاپه رهی ۲۲ی نهم روّمانه دا حه کایه تخوان ده لی : «نه گهر لهوه بهر له جی و شوینی خوّیاندا، له گهوره پیاوان و مه لای دی زور قسه ی خوّش و شیعری جوان و چیرو کی جوامیرییان بیستبوو، که چی بایی پولیک نهیانیگوری بوو،

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

به لام لیره دا برسیتی و غهریبی به که لکترین وانه بوو، نه ک ته نیا فیری خوشه ویستی و وه فای کردن، به لکوو له دلسوزیا قال بوون و تیکه لی خوینیان بوو. ههر که ئیواران ده گه پانه وه هه یه که ده سمالیکی پر ده کرد، هه ر پوژه و شتیکیان بو مال ده کری، به ماوه یه کی که مناومالیکی هه ندی پیکوپیکیان پیک هینا. ئیدی ده ستهاتیان پاشه که وت ده کرد».

لهم گۆشەنىگا بابەتىيەوە كە حەكايەتخوانى ھەمووشتزان پىشكەشى خوينەرى كردووە، ئەوە دەردەكەوى كە چۆن رووداوەكانى شوين، كارەكتەرەكانى لە رووى پىگەى چىنايەتى گۆرپوە، لە كورەكويخاوە بىز بار ھەلگرى رەنجدەر. لە چىنىكى دەسترۆوە بۆ چىنىكى بندەست. لە مشەخۆرىيەوە بۆ دلسىزى وەفادارى و خۆشەويستى كار و ژيان.

«نوینهرانی عیراق دهیانووت:

میری نشتیمانی به رهحمه، عهفوو عامی دهرکردووه، ئیوه ههر روِّلهی عیّراقی خوّشهویستن، بگهرینهوه بـوّ باوهشی عیّراقی سهربهرز، بگهریّنهوه سهر وهزع و حال و وهزیفه و جیّ و شویّنی پیّشـووی خوّتـان؛ حکومـه تی نیشمانیش یارمه تیتان دهدات.

به فیتی ساواک ده کرایه همرا و هۆریا:

- درۆ دەكەن.
- ئێوه پياو كوژن، فاشيستن.
 - فێڵمان لێدهکهن.

بهشى يينجم- رەخنه

پاش ئەوەى، بەچەند قسەيەكى لووس و ليبووردن خوازى (خواهيش دەكـەين.. ببەخشـن... مـەعزەرتمان هەيه...) نوينەرانى عيراقيان بە رى دەخستەوە، ئەوجا لە «مەيدانى چۆلـى بـئ سـاحيبدا» بـه رۆژى رۆشـن، داوى خۆيان دادەنا، ھەر ئەوەندە بليى يەك و دوو لەنيو خەلكەكەدا بلاو يان دەكردەوە:

- بي عمقله ئمو كمسمى باوهر به عيراق دهكات.
 - ئەوەي بگەرىتەوە ئىعدامى دەكەن.
- لهسهر سنوور دهرزي (له پياو خستن) له پياوان دهدهن.
 - زەرنىخ تۆكەل بە خواردن دەكەن.
- كچانى جوان لەسەر سنوور گل دەدەنەوە، دابەشيان دەكەنە سەر عەسكەرەكان...».

حه کایه تخوان، که دهوری ههمووشتزان بگیّری گۆشهنیگای خوّی بهسهر کاره کتهره کانیدا دهسه پیّنی، یان وایان لیّ ده کات ببن به ههلگری گوشهنیگای ئه و. له و روّمانه دا، شویّنیش ههمان دیارده ی تیّدا بهده ردی که وی به تایبه تی له کاتی سه ره تاکانی دهست پیّکردنه وه ی شوّرش پاش نسکوّی ئه یلوول. دیاره ده کهوی به مشوّرش به مقوّرش به گوشهنیگای روّماننووس -حه کایه تخوان گونجاو بووه، بوّیه نهمه بووه به پالنه ریّک بوّ نه وه ی له ریّی شویّنه وه به تایبه تی له لایه په ی ۱۲۵۹ به م چشنه حیکایه تخوان گوزارشت له گوشهنیگای خوّی بکات و بلّی:

«ئەمرۆش بەھەمان سۆز، دۆل بە دۆل، گرد به گرد، لوتكە بە لوتكـەى رادە گەيـەنى، كـە زمانيـان هـەبا ئـەوا بىنشك دەيانووت:

گهرانهوه! یاری ههمیشه به وهفای چیا و بهفر و ئهشکهوت! گهرانهوه؟ پیروّزه ئیّمه، گهرانهوه، خوّشبه حالّی ئهو شویّنه ی پنی ئهمانی بهسهر ده کهویّ! دهبیّته مره کهبی سووری بریقه داری داستان! گهرانهوه، گهر ئاسمان شانازی به ههتاو و مانگ و ئهستیره کانیهوه بکات ئیّمهش شانازی به مانهوه ده کهین».

لیّر ده ا شویّن، هه لگری گوشهنیگای روّماننووسه. له باتی ئهو، له ریّگای حه کایه تخوانی ههمووشتزانه وه که تهنانهت ده توانی پهی به ههسته پیروّزه کانی خاک و چیا و دوّل و لووتکه بهریّ، ئهو گوّشه نیگایه خراوه ته ناو روّمانه کهوه.

تەوەرى سىيەم: ئاستى دەربرين

دهربرین، یه کیکه له و ئاسته گرنگانهی له ریّی ئهوهوه وتاری روّهان دروست دهبی و له حه کایه ت جیا ده کریّتهوه. «جولیا کریستیقا» ده رباره ی ئهو جیاکردنهوه یه ده لیّ: «حه کایه ت وه کوو به سه رهاته، که چی روّمان وه کوو و تار خوّیان پیشکه ش ده کهن» (الراوی، ۱۹۸۹: ۲۳). واتا شیّواز خالّی سه ره کییه له ناسینهوه ی به رههمی روّماندا.

کاره کتهره کانی رِوْمان، دهبنه هوّی ئهوهی رِوْمان به جیاوازی زمانی دهربـرین بناسـریّتهوه. ئـهو زمانـهش بنه رِهمان به بنه وه کاره کته و دهنگی ئهوان له گهل دهنگی رِوْماننووس له یه ک ئاستی دهربریندا نهبن و لـه رِیّی شـیّوه کانی ده ربرینه وه گوّشهنیگاکان دیاری بکریّن و روانگهی کوّمه لایه تی و ئایدوّلوّژیان پیّناسـه بکریّت. واتـه ده کریّت

لەرپى خاسيەتەكانى دەربرپىنەوە ئاماژە بە گۆشەنىگاى ئايدۆلۆژى كارەكتەرەكان بدرى و تىپروانىنى ئەوان بىۆ جيهان دەستنىشان بكرىت. يا دىنامىكىـەتى خوى لـە دەست بدات، قسە كردن، شلەژان ياخود لىپرسىنەوە بەرھەم ناھىنى، بەمـەش روانگـەكان لـەبار دەچـن. لـە يەكبووندا سەركوت دەكرىن. دەنگەكان دەبن بە يەك دەنگـى گشـتى سـادە كـه گەوھـەرى لـە خـۆ نوانـدا دەردەكەوى. دەنگەكان لە دەنگى وتاردا فەنا دەبن، بازنەى قسەكردن بەرەو ناوەندى خۆى پاشەكشە دەكـات، چوارچىوەكـەى تەسـك دەبىتــەو، قسـە دەرووخـى، لـە پىنـاوى بالادەسـتى يـە ك زمانـدا لـەناو دەچـى» (حمدقاسم، ۱۹۸٤ نەرا).

ئاستى دەربرین، له رۆمانى «هەرەس»دا، له چوارچیّوەى بالادەستى زمانى نووسـەردا بنیات نـراوە. لەبـەر ئەوە شویّنى دەربرینى زۆربەى كارەكتەرەكان لەیەک دەچن و لهگەل شویّندا تەنیا هیّـزى دەربـرینى قسـەى نووسەر دەنویّنن و گۆشەنیگاى ئەو سەبارەت به رووداوەكان دەردەبرن. ئەو دیاریدەیەش به دریّرایى رۆمانەكـە جەخت له خۆى دەكاتەوە و له دایەلۆگ و خۆ دواندنى كارەكتەرەكانیشدا دووبـارە دەبیّتـەوە. بـۆ نموونـه لـه لایەرەى ۲۳دا دەربارەى هەلسوكەوت و رەفتارى حەمە پاش ئەوەى ئەحمەد له دایـک دەبـی، حەكایـهتخوان ئەلىّ: «حەمە له بەرەبەیاندا، منالەكەى دەباتە دەرەوەى ئەشكەوتەكە و سیّ جار تف روو دەكاتە سـەر زەوى و هەندىّ وشە لە شیّوەى منگە منگ لە دەمى دەردەچـیّ و پاشـان بـەجۆرە نزایـەكى سـەیر چەشـنى نـویژى "چاكان" سـەیریّکى ئاسمان دەكا و منالەكەى بەرز دەكاتەوە و دەلىّى:

خوای گهوره! ببینه ئهمیش ئیستا وه کوو تو بیّگهرده و له مهزنی توّدایه، بیپاریّزه تا پیروّزیت بپاریّزیّ».

به گویره ی نهوه ی که حه کایه تخوان ناگای له ههموو جووله و چرکهیه کی کاره کته ره کهیه و وهسفی په فتار و باری دهروونی نهو ده کات و قسه کانی وه کوو خوی ده بیسی و ده گوازیتهوه، گوشه نیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزانی وه رگر تووه. جوری قسه کانی حهمه ش لهوه دوور تره که نهو بتوانی دژیان ببری لهبه رئهوه زمانی نووسه رخوی سه پاندووه به سه رزمانی نهودا و ناچار کراوه گوزارشت له گوشهنیگای نووسه ربکات. ههروه ها کاتیک حهمه له لاپه په ی که باسی شه هیدبوونی میرزا ده کات، به ههمان شیوه ی پیشووی زمانی دربرینی نووسه روگوشهنیگای نه و به کار ده هینی و ده لی:

«ئیمه ترسنوک و بیفه پر بووین، له هولّی پوحی خوماندا بووین به تهنها جینمانهیشتی. ئای سهد په حمهت له قهبره کهت میرزا! تا دوا فیشه که ههر بهر گریت کرد، به لهززه تهوه تیر تیر، خوینه کهت خاکی ماچ کرد و به خوین تیشکی ههتاویشت هه لمژی...».

لهم خوّ دواندنه دا، حهمه، گوزارشت له گوشه نیگای بابه تی نووسه ر ده کات و لهباتی ئه و سه رکوّنه ی خوّی و ئه وانه ده کات که له کاتی رووخانی کوّماری مه هاباد له ترسان هه لاتن و ئاماده نه بوون به رگری له خاک و گهل بکهن. شیّوه ی ده ربرینه کانیش تایبه تن به نووسه ر و له ئاستی ده ربرینی کاره کته ریّکی نه خویّنده واری وه کو حمه دا نین.

هه لبژاردنی کاره کتهر و بنیاتکردنی که سایه تی ئه و بو ئه وه ی روّلی خوی له گیّرانه وه دا بگیّریّت ئه وه ده خوازیّت روّماننووس به وریاییه وه سه ودا له گه ل ئه م لایه نه هونه ریه دا بکات بو ئه وهی له کاتی پیویست ده رفعتی گونجاوی هه بی نه و جوّره کاره کته ره وه گوشه نیگای خوّی بخاته ناو ده قه که وه . نه ک به م

شیوه یه که روّماننووس پهیر هوی کردووه و ههندی کاره کته ری نهخوینده وار، یان نیمچه خوینه واری بو جیبه جینه واری بو جیبه جینه می نهم به نهرکه هه لبرار دووه، چونکه «نه گهر گوشه نیگای ئایدیوّلوّژی سیسته می نه و به هایانه بی که له ریّی ئهوه وه کاره کته ر جیهانی دهور ووبه ری هه لسه نگینی و گوشه نیگای ده روونی ئه و گوشه نیگایه بی که له ریّی ئهوه وه جیهانه خهیالییه که پیشکه ش بکری نه وا گوشه نیگای ده ربرین نه و شیوازه یه که له ریّی ئه وه وه کورارشت له خوی ده کات» (ابوناضر، ۱۹۷۹: ۱۰۸).

ههرچهند ئاستی دهربرینی روزماننووس له ئاستی دهربرینی کاره کته ر دوور بین، ئهوهنده کهسایه تی کاره کته ر سهربه خو دهبی و ده توانی سهربه خو بی دهست تیوه ردانی نووسه ر گوشه نیگای خوی دهبری ههرچهندیش ئاستی دهربرینی ئهو دوانه لهیه ک نزیک ببنه وه، ئهوهنده شوینی روزماننووس له ناو ده قه که دهرده که وی و سهرجهم گوشهنیگاکان به کار ده هینی بو خزمه تی فیکر و ئایدیولوجیای خوی.

دایهلوّگ وه کوو شیوازیک له شیوازه کانی دهربرین له روّماندا، کوّمه لیّ ئه رک و خاسیه تی ههیه. یه کیک لهوانه دیاری کـردنی ناسـنامهی قسـهکهر و ناسـنامهی رووداوهکانـه (اوسبنسـکی، ۱۹۹۱: ٤٣). کـهچی لـهم رۆمانەدا، دايەلۆگى نيوان كارەكتەرەكان لە ئاستى دەربريندا، نەبووە بەھۆى ئەوەى لەرووى زمانـەوە ناسـنامەى كۆمەلايەتى كارەكتەرەكان دەربكەون و ببنە نيشانە بۆ جياكردنەوەي ئاستى رۆشنبيرى و پلەي ھۆشيارى ئەوان. چونكە لە رۆمانەكەدا، ئاستى زمانى رۆماننووس رنگەي نەداوە خاسيەتى زمانى كارەكتەرەكان بناسریّنهوه. بوّ نموونه شیّوازی قسه کردنی محمـهد ئهفـهنی بـاوکی «هیـام» و شـیّوازی قسـه کردنی هیـام و فهرهیدون و حهمه و ئهحمه و و سهرکهوت و ماموّستا رهشید و نهسرینی ژنی ئهحمه د هیچ جوّره جياوازييه کيان له گهل شيوازي قسه کردني رؤماننووسدا نييه که له ريي حه کايه تخوانهوه گيرانه وهي رؤمانه که ئەنجام دەدات. ئەم دىاردەيەش رېگەي گرتووە لە گۆرىنى گۆشەنىگاي نووسەر و كارەكتەرەكان. لەبـەر ئـەوە لەسەرەتاوە ھەتا كۆتايى رۆمانەكە زۆربەي كارەكتەرەكان و رۆماننووسىش لەگەل ئەوانىدا، يەك گۆشـەنىگاي جیکیریان ههیه و گورانیکی ئهوتوّیان بهسهردا نایهت که ببیّته مایهی گورانی رهوتی گیرانهوه که و پەرەسەندنى رووداوەكان بە ئاراستەيەكى جياواز لەو ئاراستەيەي لەسەرەتاوە رۆماننووس بريارى لەسـەر داوە. ئەو كاتەش گۆرانى گۆشەنىگاى نووسەر روون دەبىتەوە كە «ھەندى توخمى قسەى كەسىكى دىكە دىتـە نـاو تيكستي نووسهر هوه؛ واتا چهند توخمي له ئاخاوتن كه كارهكتهريك يان پهكيكي تري يي دهناسريتهوه-چونکه تێههڵکێشی توخمه کانی ئاخاوتنی کهسێکی دی پهکێکه لهو ئامرازه سهره کیانهی که گوزارشت له گۆرانى گۆشەنىگا دەكات لەسەر ئاستى درەبرين. ئەمەش ھەرگيز تايبەت نىيــە تــەنيا بــە بــەكارھێنانى نــاوى کاره کتهرهوه» (دراج، ۱۹۸۸: ۷۲).

راسته له رؤمانی «ههرهس» ناوی زۆر کاره کتهر هاتووه، به لام ههموویان له یه ک گۆشهنیگاوه بنیات نـراون که ئهویش گۆشهنیگای حه کایهتخوانی ههمووشـتزانه و ئـهم گۆشـهنیگایهش ههلـگری گۆشـهنیگای نـه گۆری نووسهره و تهعبیر له ئایدیۆلۆژیای ئهو ده کات. بۆ نموونه باو کی هیام، واته محهمه ئهفهنی کـه له گۆشـهنیگای رؤماننووسهوه وه کوو مرۆقیکی کینه له دل و پاره پهرست و بی رهوشـت و درنـده تهماشـا کـراوه، لهبـهر ئـهوه ههتا کوتایی به ههمان شیّوه ماوه تهوه و نه گۆراوه؛ تهنانهت ههمان وینهی بۆ کیشراوه لـه گۆشـهنیگای هیـامی

کچیهوه که لهم روّمانه دا دیمهنیّکی بهرچاوی گوّشهنیگای روّماننووسه. هیام له لاپهرهی ۲۹۳ سهبارهت به باوکی بهم جوّره بوّ نهحمه د و نهسرین دهدوی و ده لیّ:

«- باوکم له باوک نهده چوو، ههر ئینسانیه تی نهبوو، درنده یه کی جانه و مربوو، پاره پهرست، کینه له دلّ، نه فامی بهر چاو لیّل، به ناوه تورکمان پهرست، که چی به دیناری نه ک تورکمان، به لکو هه موو ئینسان و ئینسانیه تی ده فروّشت، خوّی ده فروّشت، ئه و باوکه کوّنه پهرسته م، بی باوه رو که لله رمق بوو، هه ربوّ نه وه ی بلیّن خاوه ن قسه ی خوّیه تی و که سیّکه یه ک قسه ده کات تووشی نه م ده رده ی کردین».

ئهم قسانهی هیام ئهوهنده به کوردیه کی روون و رهوان وتراون، ئه گهر روّماننووس لهوه و پیّش نهیگووتبا به نه ژاد تورکمانه، ههر گیز له کهسیّکی کورد جیا نهده کرایهوه. کهواته شیّوازی دهربرینه که، خاسیه تی زمانی نه تهوی تیّدا سراوه تهوه. خو ده کرا روّماننووس شیّوه کوردیه کهی ئهوی به جوّری دارشتبایه، خویّنه را لهریّی وشه و دهربرینه کانهوه پهی بهوه بردبا که نهم کاره کتهره ئه گهرچی کوردی خوّش دهوی و پاش نسکوی شوّرشی ئهیلوول له گهل «مچه» هاتووه بو پیشمهرگایه تی، به لام له رهسهندا تورکمانه.

وتاری ناو روّمان، له وشهی روّماننووس و کاره کته ره کان پیکه دیّت (باختین، ۱۹۸۹: ۷۳). ئه و وشانهش ده بیّت له ئاستی ئایدوّلوّرْی و روّشنبیریدا، له گهل ئاستی ده ربرینی کاره کته ره کاندا بگونجی و به وه ش ئه وان له روّماننووس جیا بکرینه وه. جیاکردنه وه و ناسینه وهی گوشه نیگای خودی ئه وانیش له گوشه نیگای حه کایه تخوانی هه مووشتزان ئه رکیکی زوّر گهوره ی نووسه ره و سه رکهوتنی روّمانیش تا راده یه کی زوّر پهیوه سته به م جیاکردنه وهیه. که چی له روّمانی «ههره س»دا ئه م ده ستووره گرنگه بایه خی پینه دراوه و ده کری بلین له پیناوی سه پاندنی گوشه نیگای حه کایه تخواندا قوربانی به و ده ستووره دراوه. ئه مه خالی خالی لاوازی بنیاتی هونه ری روّمانه کهیه. ئه م دیارده یه ش له زوّر شویّنی ئه م روّمانه به ئاشکرا دیاره، به تایب ه تی له دایه لاوازی بنیاتی هونه ری روّمانه کهیه. ئه م دیارده یه ۱۲۵ سه باره ت به کوشتنی ئه و مناله می که ئه منه کانی دایه که رکووک له زگی نه سرینیان چاند به و:

- دەبووايە بىكوژم.
- تۆ بى گوناه و گەورە بوويت، نەيانكوشتى؛ كەچى تۆ بى گوناھىكى ساوات كوشت.
 - بريا دەيانكوشتم. وا دەزانم لەم رەفتارەمدا لەگەل ئەوانم جيا ناكەيتەوە.
- لەسەر ئەنجامى كار، نە؛ بەلام لە جۆرى كار گەلى جىاوازن، تىۆ ئىنسانى و ئەوان ئىنسان نەبوون بەلام ئىستا تۆ كارى نا ئىنسانىت كردووه.

له درێژهی ئهم دایهلوٚگهدا، نهسرین دهڵێ:

- نهمدهویست بیم به دایکی.

(خەجىّ دەلّىّ)- بەلام ھەر دايكىت. بەر لـە ئىسـتا دايكـى سـاوايەكى بـاوك نادىـار بوويـت، بـەلام ئىسـتا دايكىّكى خوينرىرى. لە دوا قسەدا نەسرىن بە خەجىّ دەلّىّ:

- ههر گیز ئهم قسانهت به قسهی نیمچه خویّنهوار ناچیّ».

به وردبوونهوه، له ئاستی دەربرین و گۆشەنیگای خەجیٰ لەو دایەلۆگە بۆمــان دەرده کــهویٚ کــه رۆمــاننووس بایهخی به جیاوازی ئاستی رۆشنبیری و هۆشیاری خۆی و خهجیٰ نەداوه و تەنیا بیری لــهوه کردۆتــهوه چــۆن

له رِتى ئەوەوە گۆشەنىگاى ئايدۆلۆژى خۆى دەربـرێ. بـەم جـۆرە خـەجێ بـووە بـه ئامـرازێک بـۆ گەيانـدنى گۆشەنىگاى رۆماننووس لەبەر ئەوەى لە رووى زمانىشەوە جياوازى نێوان زمانى خەجێ و رۆماننووس نـەماوە و ھەردووكيان لەيەک ئاسـتى دەربرپنـدان. كەواتـه لـەم رۆمانـەدا رۆمـاننووس و حەكايـەتخوان و گـەلێک لـه كارەكتەرەكان يەكيان گرتووە و دەيانەوێ تەنيا گۆشەنىگاى رۆماننووس پێشكەشـى خوێنـەر بكـەن. لـه زۆر شوێنيشدا كارەكتەرەكان بوون بە ھەلگرى گۆشەنىكاى رۆمانووس، بۆ نموونه:

- دهجێ: له لاپهرهی ۵۰، ۵۱، ۲۲۲، ۲۲۳، ۲۲۲، ۲۲۵، و ...هتد.
 - ۲- حهمه و هاوریکانی: لاپهرهی ۵۱
 - ٣- مارف: ٢٢٦، ٢٢٧
 - ٤- مامۆستا سەركەوت: ٣١١، ٣١٢، ٣١٣، ٣١٤.

ئەنجام

- ۱- به گشتی ئاسته کانی گۆشەنىگا لەم رۆمانەدا دە کرین بەسی جۆرەوە:
 - ا- ئاستى كات.
 - ب- ئاستى شوين.
 - ت- ئاستى دەربرين.

ئهم سیٰ ئاسته پیکهوه بهستراون لیک جیا ناکرینهوه و کار لـه یـهکتر دهکـهن و ههمووشـیان بـوٚ خزمـهتی گوشهنیگای نووسهر و پیشاندانی ئهو گوشه نیگایه بهکارهاتوون.

- ۲- گۆشەنىگاى بەكارھاتوو لەم رۆمانە، گۆشەنىگاى حەكايەتخوانى ھەمووشتزانەو لـە دەرەوە دەروانىتـە رووداو و كارەكتەرەكان و ھەليان دەسەنگىنى و وەسفيان دەكات.
 - ۳- حه کایه تخوانی نهم روّمانه، گوزارشت له گوشه نیگای روّماننووس ده کات و لیّی جیا نابیّتهوه.
- ³- زۆربەی کارەکتەرەکانی ئەم _رۆمانە، (سەرەکی و لاوەکىيەکان؛ وەکوو: حەمـه، خـەجێ، نەسـرین، ھيام، مامۆستا رەشيد، مامۆستا سەركەوت، ھاورێکانی حەمه و ... ھتد) بە ھەڵگری گۆشـەنيگای نووسـهر حەکايەتخوان دادەنرێن.
- ^۵- _پۆماننووس سوودی له زممهنی رووداو و ژینگهی کاره کتهره کان و دهربـرینی ئـهوان وهرگرتـووه بـۆ ئهوهی گوزارشت له گۆشهنیگای خۆی بکات.
- آ- ئەم رۆمانە، بە رۆمانىكى مۆنۆفۆنى يان مۆنۆلۆجى (يەك دەنگ) دادەنرىت، بۆيـە لەسـەرەتاوە تا
 كۆتايى گۆشەنىگاى نووسەر و كارەكتەرەكان وەكوو خۆيان ماون و گۆړانىكى گرنگ بەسەرياندا نەھاتووە.
- ۷- رۆماننووس پهى بەوە نەبردووە كە دەبئ زمانى نووسەر و كارەكتەرەكان لەيەك نەچن و ھەر يەك خاسيەتى خۆى ھەبئ، لەبەر ئەوە خوينەر ھەست بەوە ناكات كە ئاستى دەربرينى كارەكتەرەكان جـودان و گوزارشت لە گۆشەنىگاى ئەوان دەكات:
 - أ- کارهساتی رووخانی کۆماری مههاباد له سالی ۱۹٤٦ز.
 - ب- كارەساتى نسكۆى ئەيلوول لە سالى ١٩٧٥ز.
 - ت- دەست پیکردنهوهی شۆرش له کوردستانی عیراق دوای چهند مانگی له نسکوی ئهیلوول.
 ههموو ئهو بهسهر هاتانهش له گوشه نیگای حه کایه تخوانی ههمووشتزانهوه پیشکهش کراون.

سهرچاوهكان

- ۱- سەرچاوە كوردىيەكان:
- ۱- سابیر، پهریّز (۲۰۰۱) بینای هونهری چیروّکی کوردی له سهرهتاوه تا کوّتایی جهنگی دووههمی جیهانی، سلیّمانی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم.
- ۲- عارف، حسین (۲۰۰۲) نووسینه کانم له بواری رهخنه و لیکو لینهوه دا، (سالانی ۱۹۹۵ بو ۱۹۸۸)،
 سلیمانی، دهزگای چاپ و پهخشی سهرده م، چاپی یه که م.
 - ۳- موکری، محمهد (۱۹۹۸) **ههرهس**، سلیّمانی، چاپخانهی بیّسارانی، چاپی سیّههم.
- ٤- نهجمهددین ئه لوه نی، نهجم خالید (۲۰۰۶) بینای کات لهسی نموونهی رؤمانی کور دیدا، سلیمانی،
 ده زگای چاپ و پهخشی سهردهم.
 - ب- سەرچاوە عەرەبيەكان:
- 1- آمنه ، يوسف **(1997) تقنيات السرد في النضرية والتطبيق**، سوريه لارقيــه، دار الحــوار للنشــر والتوزيع، الطبعة الاولى.
- 2- لوبوك، بيرسى (1981) صنعه الروايه، ترجمه عبدالستار جواد، بغداد، دار الرشيد للنشر، الجمهوريــه العراقيه.
- 3- اوسبنسكى، بوريس (1999) شاعريه التأليف، ترجمه سعيد الغانمي و ناصر حلاوى، المجلس الاعلى للثقافه.
- 4- طودوروف، تزفيطان (1990) الشعريه، ترجمه شكريه المخبوت و رجاء بن سلامه، المغرب_ دار البيضاء، دار توبقال للنشر، الطبعه الثانيه.
- 5- شيفيسكى، توما (1982) نظريه الاغراض، نظريه المنهج الشكلى- نصوص الشكلانيين الـروس، ترجمه ابراهيم الخطيب، بيروت-لبنان، الشركه المغربيه للناشرين المنتحدين ومؤسسه الابحاث العربيه، الطبعـه الاولى.
- 6- كريسطيفا، جوليا (1991) علم النص، ترجمه فريد الزاهي، الدار البيضاء المغرب، دار توبقال للنشر، الطبعه الاولى.
- 7- جينيت، جيرار (2000) خطاب الحكايه، بحث في المنهج، تصدير جوناثان كالر، ترجمه محمّد معتصم، المجلس الاعلى للثقافه، سوريا دمشق، الهيئه العامه للمطابع الاميريه، الطبعه الثانيه.
 - 8- بارت، رولان (1970) الكتابه في درجه الصفر، ترجمه نعيم الحمصي، دمشق، مطبعه وزاره الثقافه.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

- 9- يقطين، سعيد (1997) **تحليل الخطاب الروائي**، المركز العربي للطباعه والنشر والتوزيع، الطبعه الثالثه، يروت.
- 10- احمد قاسم، سيزا (1984) بناء الروايه، دراسه مقارنه لثلاثيه نجيب محفوظ، الهيئه المصريه العلمه للكتاب.
- 11- مسلم العانى، شجاع (1994) البناء الفنى فى الروايه العربيه فى العراق، بغداد، دار الشؤون الثقافيه العامه، الجزء الاول.
 - 12- دراج، فيصل (1986) نظريه الروايه والروايه العربيه، بغداد، المركز الثقافي العربي، الطبعه الاولى.
 - 13- سويرتي، محمّد (1991) النقد البنيوي والنص الروائي، افريقيا الشرق.
- 14- عزام، محمّد (1996) فضاء النص الروائي، مقاربه بنيويه تكوينيه في أدب نبيل سليمان، سوريه- الارقيه، دار الحوار للنشر والتوزيع، الطبعه الاولى.
 - 15- د. موريس ابو ناظر (1979) الالسنيه والنقد الادبى في النظريه والممارسه، بيروت دار النهار.
- 16- باختين، ميخائيل (1986) قضايا الفن الابداعي عند دوستويفسكي، ترجمه الدكتور جميل نصيف التكريتي، بغداد، دار الشؤون الثقافيه العامه، الطبعه الاولى.
- 17- مارتن، والاس (1998) نظريات السرد الحديهه، ترجمه حياه جاسم محمّد، سوريه دمشق، الهيئه العامه لشئون المطابع الاميريه.
- 18- الراوى، يمنى العيد (1986**) الموقع والشكل**، بيروت- لبنان، مؤسسه الابحاث العربيه، الطبعه الاولى.
 - ث- سەرچاوە فارسيەكان:
 - ۱- يونسي، ابراهيم (۱۳۷۹) هنر داستان نويسي، تهران، چاپخانهٔ نوبهار، چاپ ششم.
 - ۲- میر صادقی، جمال (۱۳۷۶) عناصر داستان، تهران، چاپخانهٔ بهمن، چاپ سوم.
- ۳- کني، دبیلو. پ (۱۳۸۰) چگونهٔ ادبیات داستاني را تحلیل کنیم، ترجمهٔ دکتر مهرداد ترابي نراد و محمّد حنیف، تهران، انتشارات زیبا، چاپ اول.
 - ۴- رولان بورونوف و رئال اوئله (۱۳۷۸) جهان رمان، ترجمهٔ نازیلا خلخالی، تهران، نشر مرکز، چاپ اول.

پارامیّتری بینین له به رهه مهیّنانی ماناکانی دهقی شیعریدا

عەلى قاسمى

«ژیانی بچووکی من ئهوهنده مهند و ئارامه که لـهودا، وشـه و دیـّر و فوّرمه شیعرییه کان ههر کامهیان کارهساتیکن و لایـهی شـاعیرانهی دهقیّک روونکهرهوهی ماکه نهدیتراوه کانییهتی». ناتالی ساروّت

کورته:

شیعری ویّنه یی و شیعری دیداری، دوو جوّری ئهده بی هاوچه رخن، به سیله چاویّک له هونه ری گرافیک و به کهڵکوهرگرتن له شکاندنی ریّسا و یاساکانی نووسین، دهستیان داوهته نووسینی شیّوهکارانه (نقاشانه)ی شیعر. گرنگترین جیاوازی شیعری وینه یی له گهل شیعری دیداری نهمه یه که شیعری وینه یه «بیسیاری-دیداری»یه؛ بهو مانیا که لهگهال گویی مروّف پهیوهندی ههیه و دهیج ببیسری تا بتوانری مانایه کی ليّوه ربگيريّ. به لام جوّريّکي تري شيعري ديداري «نويسياري-ديداري»يه. بهو مانايه که بوّ ف امي ئهم جوّره شيعرانه، دهبي ببينري و چاوي ليبكريت و بهچاو پيت وشه كاني، ههروهها پيكهاته كهي ته ته له بكرين. وينهي شيعري له سهر بناغهي خهيال ههمووكات له ئهدهبياتدا سهرنجي دراوهتي، بهلام ئيمرو به هوي خوشهويستي و يهره ئەستاندن و بايخ يهيدا كردني وينه (عكس) و فيلم لـه نـاو كۆمـهلاني خهلـكدا بووه تـه هۆكار يـك كـه شاعیران سهرنجی خوینهران بو لای وینه کانی بهرهه ستی پیت و وشه کان رابکیشن و کاریک بکهن که خوينهراني شيعر بو لاي چيز بينين يهلكيش بكهن. ههرچهنده كه دهتوانين ويكچوونيك له نيوان شيعري ویّنه یی له گهل ته کنیک و سهنعه تی «توشیح» ببینینهوه، به لام شیعری ویّنه یی، به تایبه تی شیعری دیداری به زوری له ژیر کارکردی شیعری روژئاواییه کان و هاوری له گه ل سهرهه لدانی ئیماژیسم و هاتنی شیوازی کوبیسم بۆ ناو ئەدەبیات پەرەي ستاندووه. شاعیرانی ئەم شیوه شیعرانه بـۆ بەرھـەمھیٚنانی ویٚنـه و فـۆرمی جيْگهي دلخوازي خوّيان، له شيّوهي جوّراوجور كهلّكيان وهرگر تووه. كه گرينگترينيان بريتين لـه: بـه جيا نووسییه که کانی شیعری، به شیوهی جوراوجور نووسینی دیرهشیعریه کان و کهم و زور کردنی رادهی، که لکوه رگرتن له هونه ری جوان نووسین و فهننی رازاندنه وه، که لکوه رگرتن له هونه ری شیّوه کاری (نقاشی) له تهنیشت نووسین، دوویات کردنهوه و .. هند.

وشهه سهره کییه کان: دال، مهدلوول، شیعری وینهیی، شیعری بیسیاری، شیعری دیداری

دال و مهدلوول و نیشانه:

کاتیک له زمانی ئاخاوتندا باسی وشهی ئهسپ، دار یان گولیّک بیّنینه ئاراوه، ئه گهر شارهزای زمانی کوردی بین، یانی گریّبهسته کانی زمانی کوردی بزانین، به بیستنی ئهم وشانه نه ک به دیتنیان ویّنهیه ک لهم وشانه، واته ئهسپ، داریان گول له زمینماندا هه لاده واسریّ، ههر چهند نازانین بو ویّنه نهسپ چ رهنگه، دارچ جوّره داریّکه و جوّری گول چ گولیّکه. ئهم وشانهی من به کاریان دهبهم دال و ویّنه زمینیه که مهدلووله. حه له قهی پیّوهندی نیّوان دال و مهدلوول واته واژه و مانا شتیّکه به ناوی نیشانه. که وابوو نیشانه ئامرازیکه که دال و مهدلوول بهیه کهوه دهبهستیّتهوه. به واتایه کی تر، لیّکدانهوه ی سیستماتیکی دال و مهدلوول نیشانه ناسی پیّ ده و تریّز:

دال ههمیشه وشه نییه، بۆ وینهههبوونی دووکه ل له ئاسماندا نیشانه ی ههبوونی ئاگره، شوینی رؤیشتنی ماشین، نیشانه ی رابردنی ماشینه، شوین پنی ئاژه ل له شوینیکدا نیشانه ی رابردنی ئاژه له و به لام له زمانی ئهدهبیدا ئه م گریبه ستانه هه لدهوه شینه وه، چونکه زمان ده زگایه که له نیشانه کان و دال دهبیته کاکهشانیک له مهدلووله کان. «سار تر» و ته نی له نهده بیاتدا و شه دانه ریژری مانا به رهم ناهینی، بۆ وینه «شاری مؤسیقاره سپیه کان» ی به ختیار عهلی به هیچ شیوه یه که سهردی و نه ناوه رو کی له مانای قامووسی و شهدا به کار نهبراون، یان سهیری نهم کوپله شیعره ی مارف ناغایی بکهین:

«کۆچ» خاک توانای کۆچی نییه

ئەوەيە رازى مانەوەي ھەمىشەيى من

لهم ولاتهدا.

یان بهبهیه کهوه ئهم شیعرهی محهممهدی ئهحمهدی (سامال) بخوینینهوه:

بخوێنەوە كە بنووسم

تۆ جيھانتر

بۆ ھەموو تەمەنىك نەمرى

به بیری تازهوه.....پیر

به بیری کۆنەوە.....لاو

تەنانەت

به بیری هیچهوه

دەرۆم

ئەي تەنياتر كورتەي بزەيەك!

له تۆرا

زۆر غەرىبم.....زۆر. (سامال: ۲۷)

دەبینین هیچکام لهم وشانهله مانای قامووسیدا به کار نهبراون. که وابوو زمانی شیعر وه ک رهنگه به دهست نیگار کیشهوه، تا دانهریژری، دهلالهت بهرههم ناهینی.

کهوابوو وشه بهم جوّرهی که داده پرژری، ده بیّته خاوهن ده لاله ت و له زمانناسی موّدیْرنیشدا کوّی ئه و شتانه ده توانن مانا به رههم بیّنن و ده لاله ت بخولقیّنن له چوارچیّوهی زماندا باس و خواس هه لده گرن. هه ربه می پیّیه ش، به پیّی مانا به خشی و ده لاله تی مانایی، شیعری و ینه یی و دیداریش هه لگری باس و خواسن.

شیعری وینهیی (بیسیاری-دیداری)

شیعری ویّنه یی -که شیعری نوسیاریشی پیّده و تریّک شیعرییه که له بواری نووسینه وه جوّری بنووسری که هاوخوانی هه بی و مانا و ئیحساسی تایبه ت به خویّنه و ببه خشیّ. لهم جوّره شیعرانه دا ماکه کانی ئاوایی و وشه کانی شیعری و چوّنیه تی له ته نیشت یه کتر روّنیشتنی دیّره شیعریه کانی ویّنه یه کی شیعری ساز ده که ن که له گه ل ناوه روّک و ماناکانی شیعر ییّوه ندی هه بیّ.

وه ک ئهم شیعرهی «رهسوول سۆفی سولتان» کهبه شیوه ی گولدانیک کیشراوه تهوه، به لام وهرین و بارینی کردوه ته ئهو چله گولهی که مهبهستمانه، ئهمهش شیوه یه کی تری تکنیکی ئهدهبییه که به دژوار ههتا ئیستا ناسراوه:

بادداشت (٦)

كلوو

كلوو

داد ہبار ی

بەفر

تال

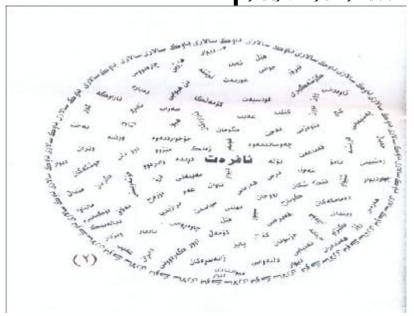
تال

دادەوەرى

مووى سەرم

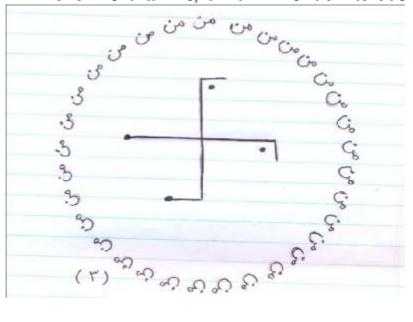
تۆ بىر لە دزيوى شەوى دەكەيتەوە ژوورە خەيالىيەكەت جى ناھىللى من بىر لە پىرۆزى گولدانى دەكەمەوە يەكەم ماچى ئىمەى تىا دەگورى (سۆفىسولتانى:٤٤).

شیعری دیداری (نوسیاری -دیداری):

زۆر بەرلە مەھاباد قادر، لە ھێرێمى شيعردا تاھيره سەفارزاده ئەزموونى ئەمجۆرە شيعرەي ھەبووە، وەك

شیعری «میزگرد مروت»که به شیوه ی دانیشتنیکی بازنه یی گهلاله کراوه، لهم دانیشتنه دا له جیگه ی خاوه نرایان، وشهی "من" به کار دهبات. بابه تی جیگه ی باس له دانیشتنه که دا له ناوه راستی شیعره که داوه نرایان، وشهی امن هم «من» و «ن» و «ن» و به شیوه ی خاچی شکاو له پیش چاوی بینه ران دانراوه، بینای ئهم شیعره به دووپات کردنه وهی وشهی من، وینه ی فاشیزم له پیش چاومان داده نی. شیعری دیداری ههم به شیوه ی "مههاباد قادر" و ههم به شیوه ی "تاهیره سه فارزاده" ئه مهجاله به خوینه ر ده دا که بی خوی تهولیدی مانا بکا. تهولیدی مانا بهم مانایه که به شیوه ی مودیرن که لک له زمان وه رگیراوه، هه ر بریهش ده بیبه شیوه ی مودیرن هه لسووکه و تیان ده گهل بکری:

ههر بهم شیّوهیه "نهوزاد رهفعهت"یش له شیعری «نه گونجان»دا به شیرهم گازنده له ژیان و رهنگهله میّژووی کورد بکات که نهیتوانیوه باش له گهل ههلومهرجه کان رابیّت و خوّی بگونجیّنیّ بهبهشیّک له شیعری نه گونجان:

«تا ئەو خۆشبيژه لال نەبوو

تا تووک و پهرې ئەو كۆترە پەريانە پەرە نەكراوە

ههتا دیله ورچ ژیر پیی کاهینی نهلستوتهوه

هەتا دۆعاى بارانبرە زاواى پەردەي

بارانى نەبەستۆتەوە

تا لافاوى كانياوى چاو ھەلنەساوە

تا بهرانی پیت و فهریش نهخهساوه

(رەفعەت:١٢٧)

تەلىسمى رى دەشكىنم و له سنووری تووک و نهفرهت دهپهرمهوه ژێڔزەمىن ھەڵنابژێرمەوە سبهينان شهقام بهشهقام به کووره کوور لاشهى كوژراوى تەقەي شەو هەلناگرمەوە دەپەرمەوە لەتەلبەندى كەلبە و برين ئەو ھەموو گوللە گرياوە ئەو ھەموو ليۆە بەبارە ئەو ھەموو ليوە خەمبارە ئەو ھەموو كەوە ھەتيوەم يي ناھێنرێته يێکهنين چیتر مالی تیکچووم بو ناگویزریتهوه له جیاتی کاسهسهر، کووپهی لیرهم بو نادوزریتهوه چیتر پووشم بۆ ناخوري تەنەكە زېلى دىرۆكى دزيوم بۆ فرى نادرى

م

هدرهم

هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم هدرهم

بەشى يينجم- رەخنە

رهنگه کهم کهس توانیبیتی شیعری وینه هی له گه ل شیعری سپی (ئازاد)دا تیکه ل بکا. به لام «تریفه دوسکی» له شیعری «ئهز و بازن»دا به جوانترین شیّوه ئهم کارهی کردووه. راست وه ک شیعره کهی به ریّی "نهوزاد ره فعه ت" به لام به شیّوه یه کی تر. ئهو ویّرای بانگهشهی وینهی جوانی شیعری له غیابهوه به کیشانی وینهی «بازنه» توانیویه سهرنجی خوینه ربه دوو شیّوه بو شیعره کهی رابکیشی. مانا و ناوه روّکی شیعره که له لایه ک و همهوونی «بازنه» به شیّوهی ویّنه له لایه کی تر ده یههوی پیّمان بلی که کات به کات بازنهی ژبانی کیان له لایهن پیاوانهوه –جا باوک، برایان ههرکهس بی - ته سکتر ده بیّتهوه و ژبانی لیّکردوون به زبندان، به تایبه تایبه به سیره کهی که ده لیّ «ئهز و بازن» و «ئهز کچم» و بهره به ره بچووک بوونه وی حه لقهی بازنه که ره بخویّنینه وه:

```
«ئهز و بازن»
من ده کهیه بووک
و ههناسا من دوورپێچ ده کهی
دکه ڤلۆژانکێ پووسیدهدا هزار خهون درزن
حهزێت من د سینگێ بارانێدا دنڨن
ژێی چاڨێت من دوو ڕۆژ بوون
کهتهلیهک نیشا من دا
ئاوری و گول هۆزانێن من
تهلی د هێنه درێکێدا
تهلیدک
۲ تهلی
۲ تهلی
۲ تهلی
```

من دكهيه ئاوينه، كهلهخي خوه يي ئهفيوون كري دخهمليني

ئەو ھۆزانىن گولگولى تەھەمى سىيدە ھىيا

پشتی تۆ تێر دبووی پەریزادەکا بریندارم خالخالێک ھەر من د ئالیسن

د هێلانه هليڤري

ھەر دەچرن

كۆمەڭە وتارى ئەدەبى كوردى

ههر بازنه کی دشدینن بازنه کی نهزهلییه نهو روّژا من رهنگ نیاسین وه ک پشیکو که کا هار بهربوو ناق چاقینت من شهرمه تو نهینییه کا شوویشهی خوه لبهر بای ناگریتن، تو دهفتهره کارویس ههمی پهیق لسهر ناهینه راکرن چاقین خوه د سینگی بوهاره کا ئیتیمداقه شیره دهستین خو لسهر پرسیارا راکه

د گومانين کچينا خوهدا هاربه

ببه ژان

بئيشه

ئەز روند كەكا خەمگىنم د چاڤێن ئەو ژنا لبەر ئەشكەنجە دانى

بوو بەھەلم

ئەو گاڤا عشق ژ دايكبووى

هزارهها نارین د بازنیدا دخهندقین

و دزڤرين

ژ ترسا

ستيرين من ههمي دلاوزن

خوين د دمارين ههيڤا مندا هشک بوويه

باوه پیا من ب ئاههنگ و که رنه ڤال و سهما ته ناهیّت

باوه ریا من ب ئاسمان و ههور و ستیرین ته ناهیت باوه ریا من ب لیْڤ و ماچ و سینگ و شهرین ته ناهیت

باوهريا من ب سۆز و ڤين و لەزەت و شەھوەتا تە ناھێت

باوه ریا من ب پینووس و نامه و کاسیت و سترانین ته ناهیت

باوهریا من ب نیشتمان و ئالا ته ناهیت

بەشى يىنجم- رەخنە

باوه پیا من ب عهشقا ته ناهینت من بده ستین ناقه کا شین بشون من بده ستین ناقه کا شین بشون دا پاکیزه ی گولین من پاقژ بیت من بده نه دهستین ههورا، دا دهنگی وی شه پی دوبر ژ گوهین من ده رکه تن من بده نه دهستین بای، دا سترانه کا نه رم بو من بیژتن من بده نه پیش و یی کچا بیشه رم نهوا پویس دلهیزت دا خوه بنیاسم دا خوه بنیاسم دشدین دا می بازن تهنگ بوو بازن تهنگ بوو بازن تهنگ بوو بازن تهنگ بوو بازن تهنگ بود بازن تهنگ کوها بینه بازن تهنگ مای گونه ها من نینه بازن تهنگ کیم یا گونه ها من نینه بازی کیم یا

گرینگترین جیاوازی شیعری ویّنه یی له گهل دیداری نهمه یه که شیعری ویّنه یی «بیسیاری - دیداری » یه له کاتیکدا شیعری دیداری «نووسیاری - دیداری» یه. یانی شیعری ویّنه یی له گهل گویّی مروّقه کانیش پیّوه ندی هه یه. به واتایه کی تر رهنگه شیعریکی ویّنه یی دریّث بخویّندریّته وه و هموا له ریّگه ی ویّنه ی جوانی شیعرییه وه مانا و شیعر بوونی خوّی بسه لمیّنی، وه کوو قه سیده بلّینده کان، چجا کلاسیک بن یان نوی، شیعری وه کوو قه سیده ی دریّث و نویّیه کانی یه سنای وه کوو قه سیده دریّث و نویّیه کانی یه سنای "فهره یدوون نه رشه دی". به لام له شیعری دیداری به وه بینینه که قسه ی یه کهم ده که و له بناغه را ده بی له سهر لا په ره کاغه زه کان بنووسریّنه وه. هه ربه م پیّیه ناتوانری بو به رهه مهیّنانی مانا شیعری دیداری به ده نگی به رز بخویّندریّته وه، به لگوو ته نیا ده بی بیبنریّ.

لادان له یاسا و ریساکانی نووسیاری له شیعری وینه یی و دیداریدا

شیعری ویّنه یی و دیداری شیّوه یه که له دارشتنی شیّوه کارانه (نقاشانه)ی شیعر؛ که به لادان له ریّسا و یاساکانی نووسینی باوی شیعری له ناو شیعری شاعیراندا داده ریّدژریّ. لادان له ریّسایه ک که زمق کردنه وه

دەبىتە ھۆكارىك بۆ ئەوەى زىاترىن سەرنجى پىخبەرى، زەق كردنەوە مۆدىلىكە كە لەودا زمان لەھىللى باو لادەدا و رۆلى ئەدەبى دەگىرى، رۆلى ئەدەبى زمان رىشەى لە بۆچوونـەكانى «شكلۆلفسـكى» رووس و فـۆرم خوازەكانى چىك بەتايبەتى مزكارۆفسكى و ھاورانك دايە. بە باوەرى ھاورانك، زمانى خودكارى لە بناغـەرا بەكارگرتنى ماكەكانى زمانىيە. بە شىۆويەك كە بە مەبەستى راگەياندنى بابەتىك بەكار دەبرى، بەبىئەوەى كـە شىۆوى بەيان سەرنج راكىش بى، بەلام زەق كردنەوە بە كـار بـردنى زمانـە بەشـيوەيەك كـە سـەرنجراكىش بىت.

شاعیران بۆ زەق کردنەوەي زماني له دوو شیوه که لک وەرده گرن:

- ۱- ريسا زياد کردن.
- ٢- لادان لهريساكاني باو.

له لادان له پنسا و یاساکانی باودا، شاعیر له شیّوه یه کی نووسین که لّکوه رده گری که گورانیک له بیّژ کردن و گوتنی وشه دا پیّک نایه، به لکوو مانایه کی تر ده خه نه سهر مانای یه کهم. وه ک نهم شیعرهی "دیاکو مـورادی" که دو «دوعا»ی نووسیوه که هه ر «هیچ» و «پچرانی»مان له پیّش چاو زهق ده کاتـهوه. هـهروه ها دانـانی ئـهم نیشانانه «؟؟؟!!!» که پرسیار و سهرسوورمان له پیّش چاوی خوینـه ر دا زهق ده کاتـهوه. هـهروه ها «نـازانم»ی کوتایی شیعره که پیّمان ده لیّ به توندی و به هاوار بیژ بکری و به هیّدی و هیّمنی کوتایی پی بیّ:

من و جگهره و شهراب

شەرابى تەمين و

ئاوسى

بوونێکی بێ کۆتایی

دیلی ئەبەدی و تا سەر باری فرینیکی هیچ

ھيچ

ه...ه

ی...

چ.......

دوعا ئاخۆ بلايي...

ئاخۆ بلايى

تامي بهرد چهند به ئێشه...؟؟؟!!!

ژانی بلووک...؟؟؟!!!

ئازارى پيلەقە...؟؟؟!!!

ئاخو بليّي...؟؟؟!!!

-ئاي

فیتووی دلداری -

تا ئەيەد

تامەزرۆت دەمينىم...

يان بەيەكەم چرينت

پەتى

دلداريمان

د...

۰...٥

پ...

چ...

...,

ێ...

ن...

م...؟؟؟!!!

نازانم...؟؟؟!!! نازانم...؟؟؟!!! نازانم...؟؟؟!!! نازانم...؟؟؟!!!

نازانم... ؟؟؟!!!'

به پنی بۆچوونی "لیچ"، ئهو ناسیاوی سرپنهوانهی که دەبنههۆی زەق کردنهوهی ئهدهبی ههشت جۆرن که یه کیکک لهوان ناسیاوی سرپنهوهی نووسیاریده، له ناسیاوی سرپنهوهی نووسیاریدا، شاعیر له شیوهیه ک نووسین که لکوهرده گری که گۆړانکاری له بیژ کردنیدا پیک نایه، به لکوو مانایه کی دووههم ده خاتهسه ر مانا ئهسلی و سه وکییه که، وه ک شیوهی نووسینی «وهره خواری» له رهسوولی سوفی سولتانی، رامان و «نه گونجان»ی نهوزاد رهفه مت که له وشه ی «گلور بووه»دا زهق کراوه ته وه که له شیعری یه که مدا «وهره خواری» و له شیعری دووهه مدا «گلور بوه»به شیوهی وینه ی راستی خویان وینا کراون:

9

٥

^{ٔ -} وێبلاگی بلێسهی زریان، دیاکو مورادی (grkan).

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

```
خ
                                     يسهيركه!
                                 چ بەستەزمانە خىلقەت
                      له رکهی تهنگی کاتدا له دایک دهبی
                   بێنیشانه
                   بێۑێڹاسه
                                   لەركەي تەنگى كاتدا
                                          ھەڭدەوەرى
(سۆفىسولتانى:٢٦)
                              بێئەنوا، بێ بينەر .
                                                 يان:
                        بۆ ئىسقانىلە ژىر گلى خەمدا رزى
                                 بۆ چيا و چۆلى پرتەم
                                   بۆ سالارىكى دلنەرم
                بههاواري ساويلكانه له گهل مندالي كۆلاندا:
                                "ئەستىرە پەنگرەستىرە
                                      ئاگرى باوى ئيرە"
                                                  گ
                                                   ل
                                                    ě
                                                    ۆ
```

بهشى يينجم- رەخنه

9

٥

(رەفعەت:١٢٦)

شیعری نوی ههر له سهره تاوه به ناسیاوی سرینه وهی نووسیاری له دایک بوو، له جیاوازییه کانی شیعری نوی به نوی له گهل شیعری کلاسیک ده توانین ئاماژه به شیوه ی نووسینیان بکهین. شاعیرانی شیعری نوی به پیچه وانه ی پیچه وانه ی پیشینیان، لابه یته کان و به یته کانیان له بن و تهنیشت یه کتردا نه ده نووسی، ئه وان هه دیره و وه ک شیعریه کیان به سهربه ستی ده نووسی و ئیتر پیویست نه بوو پیکهاته ی شیعره که به جوانترین شیوه و وه ک تای ته رازو و به رابه ربن، به لکوو به گویره ی پیویست، له حن و مانا و به سهرنجدان به شیوه ی خویندنه وه شیعره که دا دیاری ده کرد.

ئهم جۆره نووسین و دارشتنه هۆکاری زۆری ههبوو که یهکیک لهوان زمق کردنهوهی هیندیک وشه و تیکه ل کردنیان بوو بۆ ساز کردنی وینهی جوانی شیعری، ئهم چهند شیعرهی خوارهوه شیوهی شیعری «کوبیسم»مان پی نیشان دهدهن که دهگه ل شیوه کاری (نقاشی) تیکه ل به پۆستیره شیعر کراون:

شێتێکی پرچ و ڕدێن چڵکنی کراس دادڕ دادڕۅٚسهری برده زارکی ٰئهشکهوتهکه و گوٚرانی بوٚ ڤان چړی: ٚ

(1)

به مندالی... خودا و ژنیان لا ناشیرین کردین خودا و شمشیر و ژن و عهور هت! ئیمه به ئاشکرا پیاو دهکوژین

و

به دزیهوه ماچ دهکهین.

(٣)

خودا به شهش شهو قانی درووست کرد و دهستی بهسهر جوانیا گرت و پاشان پشووی دا.

(جەلىزادە، ۲۰۰۷: ۲۱-۲۸)

ا مەبەست ئەشكەوتى شاندەرە.

۲ئهم شیعرانه ههریه که و وینهی خوّی ده گه له که لیره دا وینه کان قرتاون.

بهم شیّوه یه دهبینین که چوّنیه تی داپشتنی شیعر له نیّد و شاعیرانی ویّنه یی و دیداریدا زوّر سه رنجی دراوه تیّ. شاعیرانی نهم شیّوه شیعرانه به پیّداگری و بههیّند گرتنی ناسیاوی سرینهوهی نووسیاری ههولی نهداوه کهله کاتیّکدا که ویّنه (عکس) و فیلم بوونه ته خاوهن ئیعتباریّکی تایبه تی له ناو خهلگدا، تیّروانین و به چاو دیتنی خویّنه رانی شیعر بکهنه ماکی یه کهی چیژی شیعری. نهو خویته رانهی له پیشوودا ته نیا له پیگه کوی و بیستنه وه (واته: پیتم، کیّش، سه روا و ...) له شیعر تیده گهیشتن، بیّنه سه ر نهم باوه ره ی که شیعر چاو لیبکهن و بیبینن. هه ر نهم باوه ره ی که «یه دوللا روّنیایی» نه اوای ده در کیّنی: «شیعر له پیش وودا ده بیستر الیبکهن و بیبینن. هه ر نهم باوه ره ی که شیعری و دیداری به یاری وه رگرتن له ویّنه و شکلی به ده ست و هاتوه، له ریّنه و دار شتنی و دار شتنی و دیداری به یاری وه رگرتن له ویّنه و شکلی به ده ست و بورکان و هیّلکه و دارو که شتی و گوزه و ... داده ریّریّن. وه ک نهم شیعرهی و غهیری ههنده سی وه ک خاچ و بورکان و هیّلکه و دارو که شتی و گوزه و ... داده ریّریّن. وه ک نه م شیعرهی "ره سوول سوّفی سولتانی"که به شیّوه ی دوو گوزه یه که لای بنه وه یانی له بینه و بوایه، ره سوول له مشیعره الی بنووسرابایه ده بوو لای بنه وه یانی له پاستیدا نهم شیعره هه م «بیسیاری -دیداری» به و ویّنه ی ناسیاوی سرینه وه یه کی تریشی کردووه، یانی له پاستیدا نهم شیعره هه م «بیسیاری -دیداری» به هم «نووسیاری -دیداری». هه هم «نووسیاری -دیداری»:

تا هەلچوونى زام... تا مانگەشەو ئىنطلىن

ریگه دهرناکهی تا کهمی خوارتر گهماری چری سهردهم و باده وهی دووکه له کهستر شمیر کامی میری مهامه و های دووکه له مهامه و های دووکه له مهامه و های دووکه له

(سۆفىسولتانى:٧٧)

پیشینهی شیعری وینهیی و دیداری

شیعری وینه یی هاوچه رخ تا راده یه کی زور له تکنیکی «توشیح»ی پیشینیان نزیکه و ده کری ده گه ل

یه کتر بهراورد بکرین. تهوشیح ئه و تکنیکهیه که پیت یان وشه گهلیّکی ریّک و پیّک بهیه که وه دابریّژریّن و همرکات بهیه که و کنیان کهینه و هه به یتیّک یان رسته یه ک یان وشه یه ک هه گقولیّ که رهمزی تیّدایه و ناو یان ناسناو یان مانایه کی رهمزی ده گهیهنیّ.

به باوه پی لیکوّله ران کونترین نموونه کانی شیعری وینه یی ویده چیّ له ناو شیعری شاعیرانی چینی و ژاپونیدا بووبی، که شاعیرانی ئهوان به که لگ کوه رگرتن له هیّلی وینه یی، نه قشیان له گه ل که لامه دا ده نووسی. ئهم شیّوه داپشتنه ئیستاش له ناو زمان و شیعری ئهواندا بوونی ههیه. له نه ده بیاتی ئینگلیسیدا داپشتنی شیعری وینه یی له سه ده ی شانزده هه می زایینیدا به کتیبی هونه ری "پاتنهام"ی شاعیر (۱۵۸۹) ده ست پیّده کا. له سه رده می پینیسانسیشدا هیندی ک شاعیر به م شیّوه یه شیعریان هوّنیوه ته وه که له م نیّوه دا ده توانین ئاماژه به "و تیر"، "کوراس"، "بن لووس"، "هیّرک" و "هیّربیّرت" بکه ین. له سه ده ی نوزده هه می زایینی، "ئیستیفان مالارمه" شاعیری فه پانسه وی له "پرتاب تاس" (۱۸۹۷) هیندیک شیعری وینه یی هویه. "ئاپولینیر" له کالیگرامه کان (۱۹۱۸) به ئیلهام له قوتابخانه ی کوبیسیم چهند شیعری وینه یی نووسیوه. ویلادیمیر مایاکوفسکی، ئه ی که مینگیز، یان هه میلتون فینلی، ویلیام کارلوّس، ویلیامز و دایلین تامسیش هیندیک شیعری وینه یه یه.

لهم نێوهدا ئـاپولینێر بـه کـالیگرام هایشـهکانی کـه خـاوهنی ناوبـانگێکی تایبهتییـه، زوّر کـهس نـاوبراو بـه پایهدانهری شیعری هاوچهرخی وێنهیی دهناسن. بهلام خاتوو "تاهیره سهفارزاده" که شـهش شـیعری وێنـهیی له کتێبی "طنین در دلتای دا بـلاو کردووهتـهوه لهسـهر ئـهم باوهرهیـه کـه "ئـوٚژوٚن گورمـانژه"ی بولیویـایی بهرهچهلهک سوئیسی، بنیاتنهری ئهم جوٚره شیعرانهیه له ئهدهبیاتی هاوچهرخدا. "تاهیره" دهلّیٚ: ئهگهر بـاوهر وابی که کالیگرامی ئاپولینیر یهکهم شیعری وینهیی بیّ، خوٚشنووس و دوٚعانووسهکانی ئیمه زووتر ئهم کارهیـان کردووه.

ئه گهرچی ده توانین ویکچوون له نیّو شیعری ویّنه یی و سهنعه تی «تهوشیح» له به رهه می شاعیرانی پیّشوودا ببینین، به لام شیعری ویّنه یی هاوچه رخ به تایب تی شیعری دیداری زیاتر له ژیّر کار تیّکردنی شیعری روّژ ئاواییه کاندایه. که له له دایک بوونی ئیماژیسم (imagism) و پهلکیّش کردنی کوبیسم (kubism) بـوّناو ئه ده بیات، یه رهی ستاندوه.

له سالّی ۱۹۱۲ تا ۱۹۱۷ی زایینی له شیعری ئینگلستان و ئامریکادا جوولانهوهیه که هاته ئاراوه که پیّداگری زوری لهسهر ویّنه گهرایی لهشیعردا ده کرد. ئهم جوولانهوهیه که به ئیماژیسم ناوی دهر کرد، پیّداگری لهسهر ئهوه بوو که ویّنه ئافراندن له ماکه پیکهیّنهره جوانه کانی شیعر نییه، به للکوو به ردی بناغه ی پیّک دیّنی. پیّداگری ئیماژیسته کان لهسهر ویّنهسازی و سهر نجی ئهوان بو چر کردنهوهی شیعر، کاری کرده سهر لهدایک بوون و پهرهستاندنی شیعری ویّنهیی و دیداری.

کوبیسمیش کههاوکات بوو لهگهل پهیدا بوونی قوتابخانهی ئیماژیسم، دوای ئهوهی که ئیماژیسم کیّشرایه ناو گورهپانی ئهدهبیاتهوه، روّلیّکی بهرچاوی گیّرا لهپهرهستاندنی شیعری ویّنه یی و دیداریدا. له شیّوه کاری

(نقاشی) کوبیسمدا شیّوه کار ههول ده دا جوّگهی دووباره بونیات نانهوه یان تهقلیدی لایه نه پرسپکتیوه کانی ناو سروشت سه رهتا ئه و ماکه وینه یانه که گهره کییه تی په سمیان بکات و وردیان کاتهوه (تجزیه کند) و به شیّوه ی قهتعه ی جیاجیا ده ریان بریّ. دواتر به شیّوه یه کی نوی و تیکه لاو سازیان بکاتهوه، له پاستیدا شاعیری شیعری ویّنه ییش هه ر ئه م کاره ده کا. شاعیر به لیّک هه لوه شاندنی پسته یه کی ساده، ماکه کانی به شیّوه ی دلخوازی خوّی ده چنی که نه م شیّوه پازاندنه و میه ناکامه که ی ده بیّته شکل و ویّنه ی دلخوازی شاعیر.

"ئاپولینێر"له کتێبی "نقاشان کوبیست"دا کاری شاعیر و شێوه کاری کوبیسـتی پێکـهوه هـهلسـهنگانـدووه و باوه پی وایه که ههردووکیان تێده کوٚشن له سرووشت تهرحێکی نوی وێنا بکهن و لـهم ڕێگـه ههسـتی دهروونی راستییه کان، بی سنوور خهیالی مروّقه کان پهره پی بدهن.

هیندیک خاوهن را، بوچوونه کانی "ویتگنشتاین" (۱۸۸۹-۱۹۵۱ ز) فیلسووفی ئوتریشییان له بواری پیّوهندی زمان و جوانی ناسیان به تایبهتی نهزهرییهی "یارییه زمانییه کانیان" پیّ گرینگ بووه بو کار تیکردن بهسهر شاعیرانی شیعری وینه یه وه. ویتگنشتاین باوه ری وابوو که: «ئیمه وشه کان له کایهی زمانی متافیزیکییه وه راده گویزین بو ناو کایهی زمانی خودکاری».

هۆكار و ماكەكانى يېكهېنانى شىعرى وينەيى و شكلامكانى

شاعیران بـ ق پێکهێنانی وێنـه و شکلّـه کانی شـیعری لـه شـێوهی جۆراوجـ قر کهلّـکیان وهرگرتـووه کـه گرینگترینیان ئهمانهن:

- ۱) جیا نووسی یه که کانی شیعری.
- ۲) به شێوهی جۆراوجۆر نووسینی دێڕه شیعرییهکان.
- ۳) کهم و زیا کردنی رادهی برگه کانی ههر دیره شیعریک.
- ٤) که لکوه رگرتن لههونه ری خوشنووسی و فهنی رازاندنه وهی لاپه ره کان.
 - ۵) که لکوه رگرتن له شیوه کاری له ته نیشت نووسین.
 - ٦) دووپات کردنهوهی وشه کان.

ئيستا ديينه سهر ليكدانهوه و نموونه هينانهوه بۆ ئهم شهش خالهى كهلهسهرهوه ئاماژهمان پيكرد.

۱) جیا نووسی: یه کیک لهو شیّوانهی کهههموو شاعیران له دارشتنی نهمجوّره شیعرانه که لـکیان لـیّ وهرده گرن. جیا نووسن و به شیّوهی پیت دارشتن و تا رادهی بچووک کردنهوهی پیته کانی شیعره:

«راچەنىن»

نيوەشەويك بەگەرمى قاقات راچەنيم

ژوورێکی بێپەنجەرە

دەرگام كردەوە

ک

```
و
                                                        و
                                                       ک
                                                       ل
                                       ی
                                                      یان:
                                      وان
                                                       چا
                      دادەبەستم
                                                      نوێژ
                            دڵم
                                              تاتی
                                  بارتەقاى بەرمالى
                                    هەموو مزگەوتى
                                     چا
(عەلى قاسمى)
                           چێ.
```

۲) به شیّوه ی جوّراوجوّر نووسی دیّره شیعرییه کان: جیا نووسین به شیّوه ی گشتی به نووسینی جیا و دوور له دیّره شیعره کانی دیکه دهوتریّ. به لام له شیعری دیداریدا، شاعیر بو ریّکخستنی فوّرم و شکلی دلخوازی خوّی، زوّرجار شیعره که ی له خواریّرا بوّسه ریّ یان به شیّوه ی نموودار یان خوار و ... هتد دهنووسیّ. وه ک شیعره که ی مههاباد قادر و تاهیره سهفارزاده و تا هه لچوونی زام تا... مانگه شهو؛ هه ر لهم

وتار ەدا.

۳) کهم و زیا کردنی رادهی برگه کانی ههر دیّره شیعریّک: ئهم شیّوهیهههر لهسهرهتای پهیدا بوونی شیعری نویّوه یه کیّک له تایبهتمهندییه کانی بووه. وه ک ئهم نموونهیه:

ئاژاوە

له شاریّکی مات و کرا ئاسمان شمق بوو

سێ نووراني

به سیٰ گوریسی ئاگردا

هاتنه خوارئ

سێ سروودي سووريان چړي

شار بوو به سێ

سىٰ گەرەكى چەقۆھەلكر...

لەو ساوە ھاوارى ھەلاج

ئەسىپكى بىسەروشوينە

لهو ساتهوه نهک ههر گورگ

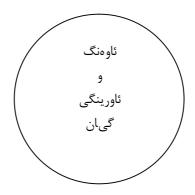
مهلیش دهنووکی به خوینه.

(جەلىزادە، ۱۹۸۸: ۲۷)

2) که لکوه رگرتن لههونه ری خوشنووسی و فهنی رازاندنه وه ی لاپه ره کان: زوّر جار شاعیر به بچووک کردن و گهوره کردنی وشه کان یان له چوارچیّوه ی قابدا، دانانی شیعر دهیهه وی مهبهستی خوّی بگهیه نیّ، وه ک شیعری "دیاکوّ مورادی"به وشهی «نازانم»ههر لهم وتاره دا و شیعری «خهون»ی "هاشم سهراج":

میسک و سونبول و سانحهر و سوپهند و سوها و سهمهن و سهرو و سهحهر و سـورمه و سـهدهف و سیلسیله و سهما و سوّزان و شههلا و شههین و شیلان و شووشه و وشه و چراغ و شانه و شـهوه و شهوبو و شهرزه و راحی و رازیانه و ههرمی و هوّزاو و هوّبهو فهنهر و لهب و لهبلهب و لهبالـهب و باده و بادام و بادی و لیموّ و شمشاد و سرووش و عهشـق و حهشـیش و خشـل و خاشـخاش و خولیا و خهالات و خهال و خهال و خهالان و خهرمان و خهاری و خواز و خال و خهالوز و خهاده و خهندان و خهادان و خاوهر و خومار و خارا و خهنه و خهنده و

خەندەران و خاو و خەمان!

- ۵) که لکوه رگرتن له شێوه کاری (نقاشی) له ته نیشت نووسین و شیعر: وه ک ڤان ئیروٚتیکی "قوبای جملی زاده"، کههموو بهم شێوه یه دارێژراوه.
 - ٦) دووپات کردنهوهی پیت و وشهکان: وهک «دارستانی ئۆرگازمووز و» ی "زانا خهلیل".

دارستانى ئۆرگازموزو

باران... باران... باران

باران... باران

باران (خەلىل:۱۷۲-۱۷۱)

چەند نموونەيەكى تر ھەر بەم شێوەيە:

نم

نم

نم نم نم نم

ىم

نم

نم

ئاه و ئاه و ئاه

ئاہ و ئاہ

ئاە

هەروەھا:

نۍ

نم نم

> ئاه ئاه و ئاه ئاه

• ئەم باسە، واتە باسى دال و مەدلوول و نىشانەبە پ<u>نى</u> بۆچوونى فردىنان دوسۆرسۆر (۱۹۱۳-۱۸۵۷) كەبە بنياتنەرى زمانناسى مۆدێڕن ناسراوە و زمانناسى لە چوارچێوەى سوننەتىيەكەى رەھا كردووە و دواتر پێرس، مورىس و ... كارەكەى ئەويان درێژه پێداوه.

سەرچاوەكان:

- ۱) سۆفى سولتانى، رەسوول، كۆچەريانە، گۆڤارى رامان، تاران ، ئىنتشاراتى عابير، چاپى يەكەم.
 - ۲) قادر، مههاباد (۲۰۰۱) رامان، ژمارهی ۵۵، سالّی پینجهم، کانوونی دووههم.
 - ۳) صفار زاده، طاهره (۱۳۶۵) طنین در دلتا، شیراز، انتشارات نوید.
 - ٤) رەفعەت، نەوزاد، رامان، ژمارە ٢٤.
 - ۵) دۆسكى، تريفه، ئەز و باران، رامان، ژماره ۷۲.
 - رپارگی بلاگی بلیسهی زریان، دیاکو مورادی (grkan).
- ۷) جەلى زادە، قوباد (۲۰۰۷) **قان ئىرۆتىک**، دەزگاى چاپ و بلاو كردنەوەى ئاراس، چاپى يەكەم.
 - ۸) جەلى زادە، قوباد (۱۹۸۸) **ديوانى**، چاپى يەكەم.
 - ۹) سهراج، هاشم، رامان، ژماره ۲۱.
 - ۱۰) خەلىل، زانا، رامان، ژمارە ٦٥.
 - ۱۱) احمدی، بابک (۱۳۸۰) ساختار و تاویل مت ، نشر مرکز، چاپ پنجم.
 - ۱۲) لنگرودی، شمس (۱۳۷۷) تاریخ تحلیلی شعر نو، نشر مرکز، دورهی چهار جلدی.
- ۱۳) باباچاهی ، علی (۱۳۸۰) گزارههای منفرد، مسایل شعر و بررسی انتقادی شعر جدید و جوان امروز،
 - جلد ۲-۲ و ۲-۲، موسسهی انتشاراتی سپنتا.

پانتای وشه له دیوانی مه وله ویدا و روّنی له گهشه پیدانی شیعری کوردی

 * کولسووم عوسمانپوور

كورته:

"مهعدوومی"، شاعیری بلیمه تی کورد، به هوّی ژیانی فهقیه تی و شاره زایه تی به سهر زمانه کانی عهره بی و فارسی و کوردیدا و ههروه ها دانانی بهرهه م بهم سیّ زمانه، زوّر تر له شاعیرانی دیکه ی کورد ناوبانگی ده رکردووه، به لام ئهم وتاره به توّژینه وه یه کی سیستماتیک ده یه وی نهم راستیه بسه لمیّنی که ده سه لاتی شیعری "مهعدوومی" لهم بوارانه دا به ناشکرایی خوّی نیشانداوه، شاره زایی له سهر وشه، وه کوو به کارهیّنانی مانای جوّراوجوّر، داتاشینی وشه ی نویّ، به شیعر کردنی ئهو وشانه که ههرگیز له بازنه ی شیعردا نه بوون، تیکنالانی وشه ی سوّرانی و ههورامی بو دروستکردنی وشه ی نویّ (وه کوو: «کیاستیّنین، ناستیّنین» تیکنالانی وینه ی تازه ی بیّویّنه، چ له شیعری کوردی و چ له فارسیدا، به کارهیّنانی بهرفراوانی وشه ی رهنگامه له بواره جوّراوجوّره کاندا وه کوو: دین، عیرفان، سروشت، هه ست و عاتیفه و بهرفراوانی وشه ی رهنگامه له بواره جوّراوجوّره کاندا وه کوو: دین، عیرفان، سروشت، هه ست و عاتیفه و مؤسیقا، له بواری زانستدا وه کوو ئهستیّره ناسی، که لام، فه لسه و سن، کار و پیشه ی خه لک وه کوو ئاسنگه ری، جوّلایی، خه یاتی و س. بوّ وینه له به ستیّنی جوّغرافیادا، ته نیا بوّ وشه ی «با» یازده وشه ی جوّراوجوّری هیّناوه وه کوو: سه بوون، وه یشوومه، ره شه با و هتد.

ئهمانه ههمووی بوونهته هوّی جوانی و دمولهمهندی دیوانه ههورامیه کهی مهولهوی و لهسهر شاعیرانی دیکه تهئسیری داناوه. ههروهها خوّشهویستی شیعری مهولهوی لهلایهن عام و خاسهوه زوّرتر کردووه.

وشبه سبهره کییه کان: شیعر، مهولهوی، وشه.

^{*} ماستەرى زمان و ئەدەبى فارسى

١- يێشهكي

رهخنهگران و شیعرناسان له ههر دهورهیه کدا شیعریان داوه ته بهر سهرنجی هه لسه نگاندن و لیکوّل ینهوه. ئهگهر شیعر به خالی هاوبه شی سۆز و خهیال بزانین که به زمانیّکی موسیقایی سهری هه لداوه (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۰: ۸۱) ئهوا سی گوشهی سهره کی شیعر دهبیته خهیال و سۆز و زمان.

شیّوه کانی و یِنهسازی له شیعردا که به لیّکچواندن، خوازه، کنایه و مهجاز دهناسریّن، به پیّی هیّـزی خـهیال ساز دهبن. زمان، کاراترین خزمه تکاری خهیاله؛ چونکـه خـهیال و خولیـا بـه پیّـی پیّداویسـتیه کان دروسـتی ده کهن (دیچز، ۱۳٦٦: ۱۸۹). کهرستهی هونهری شاعیر وشهیه، چونکه له جیهانی ئافراندنا سهرو کاری شـاعیر له گهل وشهیه؛ وشه گهلی ههر زمانیّک جیّگه و پیّناسهی تایبهتی خوّیان ههیه. ههندی جار به تهنیایی موسـیقا و واتای تایبهتیان تیّدایه و ههندی جاریش لـه پـال وشـهی تـردا پیّگـهی تـازه وه خـوّ ده گـرن. ریزبهنـدی و داریت وشه له پهیامی شاعیردا پیّگه و شیوازی شاعیر دیاری ده کهن.

«بیّشک شاعیریّکی به توانا به پنی ئه و پیداویستانه ی که له ریّگه ی سوّز و خهیاله وه، دهری دهبریّ، ههروه ها به ههبوونی سامانی فهرههنگی، وشه گهلی فراوان و بهرینی لهبهر دهستدایه؛ کهچی شاعیریّکی لاواز جهغزی (دایره) وشه کانی بهرته سک و بچوو که» (شفیعی کدکنی، ۱۳۸۰: ۹۲).

شاعیرانی گهوره ههندی جار خودی واژه کانی زمان بـ ق بـهیانکردنی عاتیفـهی ئینسـانی بـه کـهم و کـورت دهزانن. به دهسه لاتیان له زماندا وشهی تازه دروست ده کهن و به سوّزی ناسـکی شـاعیرانه بـه پیّی بابـهت و ناوه روّکی شیعر به کاریان دهبهن. ئهم دهسه لاته زمانییه، ئهبه دیبهت و ههرمان دهبه خشیّته شیعریان.

ئەم وتـارە، لیٚکوّلـینهوەیه که لـه سەربەسـتیّن و پانتـایی وشـه لـه دیـوانی مەولـهوی کـورددا وه هـهروهها دەسەلاتی هونەری شاعیر له به کارهیّنانی وشه کانیدا.

مهولهوی له رۆژگاریکی پهریش و له ژیان و رووداوی پر له ئیشی خوّی، به جوانی زانسته کانی قورئانی و ئیسلامی فیر بوو. به خویندنهوه به بربلاوی شیعر و ئهده بی عهره بی و فارسی و کوردی و ههروه ها وهرگرتنی تهجروبه ی شاعیرانی پیش خوّی به زمانی شیعر و ئهده ب راهات و گهلی بهرههمی به نرخی به ههر سی زمانی کوردی و فارسی و عهره بی نووسی مهولهوی که زمانی سهره کی خوّی کوردی سوّرانییه، زمانی کوردی ههورامی وه ک زمانی عهشق و عاتفهی دهروونی به کار هیّنا و گهوره ترین و نهمر ترین بهرههمی وه ک دیوانی شیعره کهی لیکهوتهوه. ده سه لات و تهجروبه ی لهسهر زمانی فارسی و عهره بی توانی دنیایه ک جوانی

و هونهری شاعیرانهی بیّویّنه له شیعردا بخولقیّنیّ. لـه دهولّـهمهندی هونـهری و بـهربلاوی وشـه لـه دیـوانی مهولهویدا، لیّرهدا تهنیا سهرنجیّک و تیّرامانیّکم ههیه بوّ زانایی و توانایی شاعیرانهی.

۲- دەقى سەرەكى

دیوانی مهولهوی کورد پره له وینهی جوان و واتای پر مهغز؛ گولستانیکه که ههر گوشهیه کی به شیوازیکی تازه و رهنگاورهنگ و بون خوش، رازاوه ته وه، موسیقای خهم لاوینی شیعری، چیژی دیتن و بیستنی تیکه ل کردووه، بو دهرک و تیگهیشتنی باشتر، وشه کان، له چوار بهستینی جیاجیا دابهش کراون.

۲. بەستىنى زانست

۱. بەستىنى سروشت

٤. وشەسازى

۳. فەرھەنگى گشتى

۲-۲ - بەستىنى سروشت (گيانەوەر، گژو گيا، ئاگر، ئاو، با، ئەندامەكانى لەشى مرۆڤ، دەنگە ناوەكان، خواردەمەنىيەكان).

مهولهوی شهیدای سروشته و وشهیه کی زوّر له دیوانه کهیدا هی نهم به شهیه. شاعیر به ماکه کانی سروشت و به کارهیّنانیان به شیّوه یه کی جوان، تایبه تمهندیه کی جیاوازی به شیعره کانی به خشیوه. ژیان له سروشتی نابی کوردستان بووه ته هوّی نهوه که نهزموونیّکی راسته و خوّی له سروشت بیّت. ویّنه سروشتیه کان، دلّرفیّنی و میهره بانی و سوّزداری شیعره کانی زوّر تر کردووه.

۲-۱-۱- گیانهوهر

ناوی ۲۹ گیانهوهر لهم دیوانه دا هاتووه له شیره و بگره هه تا شهماله ی نوور (گول نهستیره) و میش و بالنده کان. لهم ۲۹ گیانهوهره ۱۵میان بالنده ن نهلی شاعیر، روانینیکی تایبه تی بو روانین بو ناسمان و هه لفرین و بالنده هه یه و سهره نجیکی تایبه تی بو نهمانه بووه. به لام ناوی مار زورتر له هه موو گیانله به دان دوویات بووه ته وه مهروهها شوبهاندنی دونیا و هه موو دو دو به دوویات بوه ته مار، یه کی له دوستانی به هوی گهستنی مار و هه روهها شوبهاندنی دونیا و هه موو ره نه به مار، یه کی له و خالانه یه که سه می مار زورتر راکیشاوه ناوی نه گیانه وهرانه بریتین له: مار، سه گ وهره (بهرخ) که ل کومه یت (اسب)، ماساو (ماسی)، غه زالان، سه مهنده را ناهوو (ناسک)، شیر، پهروانه (په پووله)، مه گهس (میش)، جهیرانان، کوتر، شاباز، بایه قوش، که بک (کهو)، بولبول، قومری، تووتی، شاهین، ته زهرو، تاووس، ژهره (کهو)، هه لوز، کرم شه ب تاب و هه روه ها بالنده نفسانه یه کان وه کوو: قه قنه س و هوما.

۲-۱-۲ «گژ و گیا»

مهولهوی له ههموو شیعره کانیدا په گهزی سرووشتی بۆ دروستکردنی وینه شیعریه کان به کارهیناوه، ناوی سهوزه و گول و نهنواعی دره خته کان. وه کوو: شمشاد، بادام، عهرعهر، سهرو، نهمام، سنزبهر. به لام له وینه دروستکردندا «نهمام»ی زورتر به کار هیناوه، شاعیر لهو ناوه تهقلیدیانه ی دیوانی شاعیرانی دیکه پاریزی

کردووه، ناوی چهن گولیشی هیناوه، نهرگس، گولاله، وهنهوشه، گول سووسهن، چنوور، وهرکهمهر، نهوروزگوّل، غونچه، لاله، وهرزاخان، وهلگ، سهوزه، به په وزا و شهمامه له دیارده کانی دیکهی سروشته که لهم بازنه دا جی نه بینته وه. به لام ناوی «گوّل»ی زوّر تر هیناوه و ۸۱ جار دووپاتی کردووه (قادر محهمه، ۲۰۰۷). وهرزاخان، چنوور، به په وزا و وهرکهمه، په وبینگ و بوّی کوردستان و به تاییه ههورامانمان وه بیر ده خاتهوه. بوّ ههلبرژاردنی وشهیه ک، زوّر شتی دیکه له به رچاو ده گریّت؛ بوّ ویّنه له ته واوی دیوانی مهوله و ید ته تاییه که جاریش وشهی د په ک یان (د په ی ههورامی) به کار نه چووه. بوّ نهم په گهزه ناوی «خار»ی هانیوه که فارسیه. په نهوه به به به به ووبی که خار له گهل خاتر و خهم له باری موسیقاوه پیکیان بخات، له حالیّکدا، در ک و دره ی نهم موسیقایه نییه. بوّ ویّنه:

ئاخ، چراخ! چ ئاخ؟ ئاخ پهى ئاخدارێ چون من خاتر خار، خهمبار، داخدارێ (مهولهوى: ٥٥، ب ٢)

۲-۱-۳- ئاگر

مهولهوی شهش ناوی بو ناگر هیناوه (نار، نایر، ناهیر، ناتهش، نار، نائیره). ۲۰ وشهی جوّراوجوّر له دیوانه کدا ههن که دیارده ی ناگر و سووتان، ده خاته زهینی خوینه رهوه. ئهم وشانه زوّرتر له دووسه د جار دووپات بوونه تهوه که به تهرتیبی فهراوانی، نهمانه نائی گهرمی، کووره، بلیسه، شهراره، سفته، شوّله، دوو، بوول، نار، نایرین، نایر، زوخال، دووکهل، قهقنه س، پزیسکه، نائیره، بو پرووز، سوچیا، سوّچنو، چزه، ناته ش خان، نهفتین، وشه کانی شیعر له گهل که ش و ههوای دهروونی شاعیر موناسبه تی ههیه، به و ته ی عالیمه کانی به لاغهت لوغه ت و قسه ی به پنی پیویستی بارودوّخی خوّی هیناوه (فرشیدورد، ۱۳۲۳: ۳۵۰). بو وینه نهو شیعره ی که بو سووتانی کتیبخانه که ی و تووه (مهولهوی: ۱۹۲) پره له وینه ی سووتان و په نگری پهش و وشهی بهستینی با سووتان و نازار و نامورادی و موبیر ده خاتهوه، و پنه ی سووتان له دیوانی مهوله ویدا زوّره.

۲-۱-۶ - ئاو

ئاو، كاراترين رهگەزى سروشتە كە لە روانگەى دىتن و بىستنەوە، جموجوول دەخاتە گيانى بـەردەنگ. ئـەو وشانە كە وينەى ئاو، لە زەينى خوينەردا دىنىتە بەرچاو ئەمانەن: ئاو، شـەتاو، سـەركاو، سـەراو، شـەتاو، وەرواو، وەفراو، لافاو، سەيلاو، گىجاو، دەريا، دەرياچە، چەم، قەلوەز، تاق، تاقگە، چەشمـە، عـەين، جـۆ، مـەوج، بـەحر،

^{&#}x27; و شه کانی به ستینی ناگر ۲۰ جوّر و ۱۹۲ جار دووپات بوونه ته وه: کووره - گهرمی - بلیسه - شه راره - نایر - سفته - دوو - نایرین - بوول - نار - زوخال - قه قنه س - سوچیا - شوله - پزیسکه - چه خماخه - سوچنو - نائیره - سوچنا - قرچه - بریسته - ساج - سوزیام - دووکه ل - سوچنان - بریستکه - گرپه - بریستکه - گرپه - بریستکه - گرپه - توون، قه قنه س - حه راره ت - نایرین - مه سوچیا - گر - جوّشدا - نار - چزه - گره - کزه ی که باب - جوش سهماوه ر - بوریان - ناهیش خان - دوود - خورشید - ناهیر - کلینه - کلیه - نه فتینت - گرمه (کوره) - جوش ناوه رده - ناهیرین - نوور نه فشانی - ناهینگه ری.

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

پلووسک، قهلوهز، پـرژه، شـهونم، وهرو، زریبـار، سـیروان، دهجلـه، تانجـهرق، عـهمان، هـهرهس و کلیلـه. لـه سهردهمی ژیانی مهولهویدا سی ئاش، له چهمی زهلمدا کاریان کردووه. ئهمه بهلگهیهکه بـق ئـهوه کـه ئـاو، بـه فراوانی لهبهر چاوی شاعیردا بووه، ئهویش وینهیه کی راستهقینهی له سروشتی جوغرافیای خوّی کیشاوه.

۱-۲-۱-۷ با

«با» له ژیان و گوزهرانی مروّقی کوردی شاخنشیندا هوکاریکی گرنگ بووه؛ بوّیه، چهندین ناوی جیاجیای ههیه (قادر محهمهد، ۲۰۰۷: ۱۳۳). مهولهوی به سهلیّقهی شاعیرانهی خوّی ۱۱ ناوی جوّراوجوّری بوّ «با» هیّناوه، ئهم کاره همهه داره همه جوانی به خشیوه به شیعره کانی. با، سهبوون، وهیشوومه، رهشهبا، سهبا، شنوّ، نهسیم، سهمووم، گهردهلوول، گیّجهلوول، باد سوبح، باد خهزان (همان، ۲۰۰۷: ۱۳۳).

۲ - ۱ - ۲ - ئەندامەكانى لەشى مرۆڤ

مرۆق بەشیک له سرۆشته، مەولەوی، مرۆق له ههموو دیارده کانی سروشت جوانتر دهزانیت. ناوی ۳۰ ئەندام له ئەندامه کانی مرۆق له دیوانه کهیدا هاتووه، بۆ بریک له ئەندامه کان جگه له ناوه ههورامیه کهیان ناوی فارسی و عهرهبی یا سۆرانیشی هیناوه. وه کوو بهدهن، جیسم، جهسته؛ دان، دندان؛ جهرگ، جگهر؛ چهم، دیده، عهین؛ بالا، بهژن، قامهت؛ پیشه، استخوان؛ لهب، لید؛ دهس، پا، سهر، پهنجه، سینه، مهردم، کوله، خهت، خال، مهغز، تورره، ئهبرو، ناخوون، گۆش، زوان، گهردهن، مۆژه، پۆس، دل، گۆنا، زانو، دهروون. له نیدو ئهم سی ئهندامه دا ناوی دل و دیده و دهروون زورتر هاتووه.

قورسایی رونج و پهژاروی شاعیرانهی مهولهوی کهوتوّته سهر شانی دلّ که ٤٠٠ جار دووپات بووه تهوه. دلّ له روانگهی سوّفیه کانهوه جیّگای تایبه تی ههیه و له کتیّبه عیرفانییه کاندا به شیّکی جیاوازی بوّ ته رخانکراوه. بینایی و دیتن و دیده ۲۲۰ جار و دوروون ۲۷ جار هاتووه.

۲-۱-۲ دەنگە ناو

دهنگه ناو له سروشتهوه گیراوه و به جوانی له شیعری مهولهویدا هاتووه. له نیّو شاعیرانی ئهدهبی فارسیدا مهولانا جهلالهدین محهممدی به لخی به جوانی «دهنگه ناو»ی له شیعردا هانیوه. به کارهیّنانی دهنگه ناو له شیعردا کاریّکی ئاسان نییه. ناوی ۲۱ دهنگه ناو هاتووه و ۶۵ جار دووپات بوونه ته وه کوو: گرپه، قرچه، هاژه، وهلوه له، چوّه، لرفه، زرنگه، تریکه، خشپه، چریکه، ترپه، خشه، شهقه، تهقه، کزه، گرمه، هه و ههو، به وبه شویخه، زیله، فره.

۲-۱-۸- خواردهمهنی

کهمترین رِیّژه له بهستیّنی وشه کانی سروشتدا خواردهمهنییه. تهنیا ۵ نـاو هـاتووه. هـهنار، هه لـوا، بـهی، شه کهر، سکه نجهبین. وا دیّته بهرچاو که مهولهوی به بوّنهی شیّوازی هه ژارانه و سـاده و سـاکار کـه بـوّ ژیـانی هه لّبراردووه، کهمتر بیری له خواردن و خواردنهوه کردووه.

۲-۲- زانست

۲-۲-۱ مووسیقا: ئه گهرچی مووسیقای وشه کان یه کیّک له کارام ه ترین خاسیه ته هونه ربیه کانه که له همموو جیّگای دیوانه که ی مهوله و یدا پرهنگی داوه تهوه و به تیکئالاوی بیّره و واتا گهیشتوّته نه درمی ئامانجی خوّی، به لام مهبهست له مووسیقا لهم و تاره دا مووسیقای وشه نییه، به مانایه کی به رینتر، ناسینی سه دای زیل و به م، زاراوه کانی دنیای مووسیقا و ناوی سازه کانه. لیکوّلینه وه له سهر دیوانی مهولهوی دهمانگهیه نیّته ئه نامی مهوله و دهنگی زوّر گرینگ و پربایه خ، ئهویش ئهوه یه که مهوله وی زوّر حهزی له مووسیقا بووه. ناو و دهنگی سازه کانی ناسیوه، سازه کانی دیوه. ئاشنایی له گهل زاراوه کانی مووسیقا هه یه. له بواری روّحی و ده روونیه وه نوخژن و نارامش له دونیای مووسیقادا ئه دوزیته وه:

جهلای ههر گهردی وه سهداییّوهن دموای ههر دهردی وه نهواییّوهن جهلای ههر (مهولهوی: ۲۲،)

مەولەوى دەواى ھەموو دەردى لە مووسىقادا دەزانى. لە دىوانەكەيدا ناوى ۱۷ ئامىرى مووسىقاى ھىناوە كە بە تەرتىب دەف و نەى و سەمتوور و تارى زۆرتر ناو بردووە. دەنگى ئەم سازانە زۆرتىر مەستى دەكەن، دەف ۱۹ جار و نەى ۱۷ جار و سەمتوور ۷ جار، تار ٤ جار ھاتووە. ئامىرەكانى دىكە بىرىتىن لە: كەمانچە، زەنگ، نەقارە، سوړنا، كەمان، تەموورە، لوولە، كووس، تاس، چەنگ، روباب، دائىرە، ساز. بۆ نەيرەن سى ناوى ھىناوە. نەيچى، نايى، ساحىبنەى. بۆ دەف تەنيا ناوى دەرويشى ھىناوە، لە شىعرەكاندا وا دەرئەكەوى كە مەولەوى موغەننى لە كارى مووسىقادا زاناتر دەزانىت و موترىب چەند پلەيەك لە موغەننى خوارترە. لە لاپەرەكانى موغەننى داوا دەكات كە ھاودەنگى شىعرەكانى بىت.

دامنه کهی ئاییر دهروونم تۆنی وهی دوو فهردهوه موغهننی کۆنی یاړهبی ئهو شهو تاریکهی فانی ههر تۆ وه کهردهی بهدیم مزانی یای سوبح مه حشهر سهرئه فکهنده ویّم شهرمهنده ی حوزوور خوا و بهندهویّم

(مهولهوی: ۱۲۸، ب ۷ و ۸ و ۹

له شیعره کانی دیکه دا په نا بو موتریّب دهبات. ناوی بریّک له دهسگا مووسیقیه ئیرانییه کان دهبات وه کوو نه غمه ی شانازی، پهرده ی حیجازی، ناوی به زمه کان وه کوو سه حه ری، چهمه ری، دیلان، لاو هه ی لاو. وشه کانی دیکه ی ئهم بهستینه وه کوو: کوّک کردن، زیل و بهم، مهقام، سهما، ناهه نگ، لیّدهر، باوهر وه ده نگ، تالیم ده ر.

له شوبهاندنه کاندا، دهنگی ساز و شیّوازی روالهتیانی لهبهر چاو گرتووه. وه کوو: سهمتوور به سینه، تاس به سهر، لووله به ئیسقان، گوی به تهیل. به دوّستان و ئههلی مهعریف هتی راده سییّری که وه کوو: ده ف بن روویان له یاران بیّت.

له ههر شیعریّکدا پهژاره و ماتهمی شاعیر زوّرتر بووبیّت، سازه کان به دهنگی دلّـرفیّن هاودهنگی له گـهلّ ده کهن. به موغهننی و موتریب رادهسپیّری که ئورکیستریّک ساز کهن تا یه کیّ دوو شیعری ئـهو بخویّننـهوه وهکوو شیعری «مهولهوی: ۲۳، ب ۱۲ تا ۱۳» و «مهولهوی: ۱۲۸، ب ۷ و ۸ و ۹».

له _راستیدا مهولهوی خوّی ههموو سازه کانه، قامه تی کهمانه، نالهی نهیه، ئیّسقانی لووله. ئاواتی نهوه یه که سهفهری ئاخره تیشی له سایهی دهف و نهیهوه بیّت.

۲-۲-۲ زانسته ئائينييه کان

زانسته ئائینییه کان پانتاییکی بهربلاوه ده گریتهوه؛ وه کوو: که لام، فیقه و عیرفان. مهولهوی که سایه تیه کی ئائینییه و بابه تی سهره کی شیعره کانی عیشق و عیرفانه. ههموو جیهان له ده لاقه ی عیشق و عیرفانه وه له لای ئهو جوانتره. له باسی خواناسی و ههندی زاراوه ی عیرفانی وه کوو فه نا، به قا و سه حو، تا ده سنویژ گرتن و ته لاق و نییه تکردن و فتوادانی ماموستاکان ده گریته به ر. عیرفانی مهوله وی له گه ل سروشتدا تیکه له، بویه به باشی لیی تینه گهین. سهروه ری شیعر به سهر سروشتدا نهمه یه که نه گهر سروشت، شتیک به هه ست و بهرده سته و هه م نییه هه مهرده سته و به دوور له هه ست، هه مه مه کووتیه و هه م نییه (براهنی، ۱۳۷۱: ۲۲).

عیرفانی مهولهوی تیکه ل بووه له گه ل سروشتی کوردهواریدا، بویه وه کوو سروشت دیار و بهرچاوه. سوّفیگهریه کهی نه نهوهنده له زموی دوورمان ده خاتهوه که لیّی تینه گهین، عهشقه کهشی نهوهنده تیکه ل به ژیانی خاکی و زموینمان ناکات. به تهرتیبی فهراوانی وشه کان، کهلیمه کانی نهم بهستینه نهمانهن ':

قیامهت - دوزه خ - خودا - مهحشهر - قهزا - دوعا - دین - بهههشت - میحراو - مزگی - حوران - گونا - وزو - ته کبیر - نما - ئیفتار - رمهزان - نهزروفتو - جهماعهت - مرحبا - فتوا - قهده - بهقا - فهنا - عهید - تهواف - قیبله - تهراویخ - قهزا - رهحمهت - کهعبه خوف و رهجا - هیدایهت - سفات - مهلا - ئهلست - رهحمهت - های هیلال - دهرگای قهبوول - نییهت - ئیمامهت - مهندیل (عمامه) - قد قامهت - قیام - رهزا - تهلاق - عهتا - شههید - فهرز - تهزیخ - نمازخانه - زیکر - ئیستیغنا - الله الکبر - شههادت - مهمسیهت - نهفس - زات - حمق پرستی - بهنده - تهعویز - جینان - سوبحان - رهسوول - موناجات - ریحانه رهسوول - بهتوول - مورتهزای علی - روّچه - فهیز - تهجهلی - زاتی - عیلم - مهله کووتی - جهبهرووت - غهفوور - عاشوورا - کربلا - یزید - حسین - محرم - سجود - کهریم - جهژن - کافر - جمال - جهلال - بسمالله - رهبانی - قهسهم - والسلام - والله شهفیع - یا خهایل -

^{ٔ -} وشه کانی بهستینی ئائینی ۷۲ جور و ۱۲۵ جار دووپات بووه تهوه:

قيامهت، دوزهخ، خودا، مهحشهر، دين، قهزا، بهههشت، مزگي، ميحراو، نما، وزوو

یه کیّک له جوانکاریه کانی کاری مهولهوی کهشوههوای یه کهه و ریّکوپیّکی شیعره کانیه تی. له زوّربهی شیعره کانیدا تهناسوبیّکی زانایانه له خولگهی ستوونی شیعره کهدا لهبهر چاو گیراوه. نهم خاله بووه ته هوّی سامانی زوّرتری شیعره کانی.

بۆ وێنه له شیعری «مهولهوی: ٤١١» شاعیر زمماومندیکی کوردمواریمان بۆ ومسف ده کات له بهیتی یه کهم تا ئاخری شیعره که هیچ وشهیه که له بهستینی وشه کانی ئائینی و ئاگر که خهم وه بیر ده خاته وه نابینین. کهش و ههوای شیعره که شاد و دنیایی و نزیک به ههسته؛ به وردبینییه کی مهولهویانهوه. یان له شیعری «مهولهوی: ٣٢٠، ب: ۲ تا ٦» شیعر به وشهی «عاشوورا» دهست پیده کات و به سهربرینی "ئیمام حسهین" تهواو دهبیت. وشه کانی موحهرپرهم، کهربه لا، یهزید، زیاد، حسهین، سهر، لاشه، رۆ، پهیوهند و تهناسوبیکی ستوونی له نیوان ههموو بهیته کانا خولقاندووه.

۲-۲-۳- پزیشکی و دهوا و دهرمان

شاعیر لهم دیوانه دا ناوی ۱۵ نهخوّشی ده هینینت و ده رمانی ههند یکیشان دیاری ده کات. نهخوّشیگه ای وه ک: هه لامات، ماخوّلیا، گلاراو، ئیسقان شکاو، زهر دوویی، لوولی، شهیدایی، سهودایی، ئاوله، که سیفی، ته بخال، زام، مارگه زین. به لام خوّی به ده س نه خوّشینگه ای وه ک ژانه سهر، ئیشی ئیسقان، هه ناسه ته نگ بوون و ماندوو بوونی له راده به ده رو و له ژوور هه موویانه وه به ده ست نه خوّشینگه ای چاوه وه ئه نالینیت.

کویربوونی مهولهوی که به هوّی نهخوّشینهوه ورده ورده له ئاوکردنی چاوهوه دهستی پیکردووه و پاشان چاوهکانی چلکی کردووه و بهره بهره لیّلایی داهاتووه و له بینین کهوتووه. شایانی باسه که له رووی نیشانه گهلی نهخوّشینی چاوی مهولهوی کهوا له شیعردا دیاره، ئهتوانین بهرودوا کهوتنی میّـژووی ههنـدی له شیعره کانی راست بکهینهوه.

شاعیر بۆ چارەسەر کردنی نەخۆشی زەردوویی، ماسی و بۆ ھەلامات، بخـووری هـەناری پیشـاو و بـۆ یـه ک گرتنەوه و جۆش خواردنی شکانی ئیسقان، جۆره مۆمیک دیاری ده کات و «مەرھەم سـیّل» و «فتیلـه»ش بـۆ چارەسەر کردنی برینه کان دەسنیشان ده کات. ئـهم نموونانـهش ئـهو راسـتیه دەرده خـات کـه مەولـهوی تـا رادهیه ک سهری له یزیشکی دەرچووه و ئاگاداریی باشی لهم بوارهدا ههبووه.

مەولەوى ھەموو ناشىرىنىيەكانىشى بە جوانى بىنيوە. تەنانەت بلۆقـە پــ لـە كــيم و زووخــه ناشــيرىنەكانى دەموچاوى ھاورێكەى (شێخ عەزیزى جانەوەرە) كە بە ھۆى نەخۆشى ئاولەوە پەيــدا بووبــوون بــه ئــاوى ژيــان دەچوێنێت (مەولەوى: ٤٩٦: ب ١٥).

کەرىمان - حەجەردا - پێغەمبەر - حەرەج - منارە - پرھيزگاران - رووزەداران - تەقدير - حەرام - ھوو - ئەزەل - ئيمان -قەدىمەن - واجب - شەرىعەت - ماشەللە - حەنەفى - زاھىد - تەقوا - زەوارى - غىلمان - سبحاناللە - عەزرائىل - دەسودىم

۲-۲-۲ فهلسهفه و لۆژیک و سهرف و نهحو و نهستیر هناسی

ئاماژه کردن به ناوی زوّر کتیبی سهر بهم زانستانه لهو شیعرانه دا که بـوّ هـاوه لانی زانا و خوینه واری خـوّی هونیوه تهوه، ئهم راستیه ده خاته روو کـه مهوله وی به شـی هـه ره زوّری کتیبگه لی ئـه م بـواره ی بـه باشـی خویندووه تهوه. وه ک کتیبی: متوّل، «مختصر»، ئاداب، «کشف الغطاء»، عـه تای دولـتین، زانسـتی چـه قمینی، ههروه ها ورده کاری زمانه وانی شیعری به بابه تگه لی زانستی سهر ف و نه حوموه ئه نجام داوه، بوّ نموونه ده لیّت: ئازیز جه دووریت ته ن بی که لافه رقح بی وه ته نوین، حال ئیزافه

که ناماژهیه به تیاچوونی تهنوینی وشهی عهرهبی له کاتی درانه پال وشهیه کی تر و کینایهیه له مردن. له زانستی نهستیرهناسیشدا وشه گهلیّکی به کار هیّناوه. وه کوو بورجی شهرهف، ستارهی تالّـه، ئـهوج بـورج، قهلبولئهسهد، ههفت تار، خورشید، مانگ، ناسمان.

۲-۲- - چیرۆک و بەسەرھاتە بەناوبانگەکان

مەولەوى لە دىوانەكەيدا بە شيوەى «تـەلميح» ئامــاژەى بــه ۱۷ چــيرۆك كـردووە. لـه ســهرەڕاى داســتانه قورئانىيەكان گرنگىدانى شاعير بە كەسيتىيەكانى داستانگەلى ئيرانى وەك: «جەمشيد، كيخســرو، ســهلەم و توور، دارا، بارام گــوور، مـهحموود ئــهياز، شــيرين و فــهرهاد» شــايانى تيــرامان و بــير ليكردنهوهيــه. داســتانه ئايينييەكان وەك داستانى حەزرەتى ئيبراهيم، يوونس، يووسف، يەعقووب، سلەيمان و خزر وە كەسـانى تــرى وەك ئەسكەندەر و حاتەمى تايى و داستانگەلى عاشقانەى دالدارى وەك لەيلى و مــهجنوون و واميــق و عــوزرا، شمم و وەلى دىوانـــد، شاعير لە ريگەى وشەگەلىكى كەمەوە زياد لە ۱۷ چيرۆكى بە ناوبانگمان وەبــير دىنيتـــەو و لەم ريگەيەوە جۆراوجۆر بوون و هەمەرەنگ بوونيكى جــوان لــه بەرھەمـــه شــيعريەكانيدا بــەدى دەھينيـــت. شايانى باسە كە شاعير داستانى لەيلى و مەجنوون زياتر لە ھەر داستانيكى تــر لەگــەل بــارودۆخى خۆيــدا بــه شايانى باسە كە شاعير داستانى لەيلى و مەجنوون زياتر لە ھەر داستانيكى تــر لەگــەل بــارودۆخى خۆيــدا بــه

۲-۳- فەرھەنگى گشتى

مهولهوی جگه له زانسته تایبهتیه کان، ئاگاداریه کی ته واو و پراوپ ری له کولت ووری گشتی ههیه و نه م ئاگاداری و تیژبینییه له شیعره کانیدا رهنگی داوه ته وه، به و په ری وردبینییه وه به چاوی ریز و حورمه ته وه ده روانیته هه موو چین و تویژه کانی کومه لگاکه ی و نه وان له گه ل شیعره کانیدا و شیعره کانی له گه ل کار و پیشه ی خه لکیدا تیهه لکیش ده کات.

۲-۳-۲ کار و پیشه

مەولەوى لە دىوانەكەيدا ئاماژە بە زياتر لە ۳۰ كار و پىشەى جۆراوجۆر دەكات و ناوى ئامرازى ھەنىدى لـەو پىشانەش دەبات و بەم شۆوەيە ھاوچەشن خوازى و جـۆرە تەناسـوبێكى بـێوێنـه دەخولقێنێـت. پىشـهگەلىێ وەك': بەرگ دوورىن، بەنايى، جۆلايى، دارتاشى ناو دەبات و ئامرازگەلى پێويسـتى ئـەو پىشـانە (وەك: نـەى، مقراز، شاقوول، چەرخ، تەختە و گىرە) بە جوانى لەگەل شىعرەكانىدا تۆھەلكۆش دەكات.

شاعیّر له لایه کهوه ناماژه به پیشه دزیّو و سوو که کانی وه ک کهللهب (جهللاد) ده کات و له لایه کی تریشهوه پیشه و پلهی چین و تویّژه بهرزه کانی کوّمه لگا ده خاته بهر باس که ههندیّک لهم پیشانه بریتین له: قازی، حه کیم، عالم، شاعیّر و... .

۲-۳-۲ ژیانی کۆچەریانه و زاراوهگهلی سهر به جوگرافی و کشتوکال و ړاو

ههروا که ناو و ههوای کویستان و گهرمیان شوینهواری تایبهتیان لهسهر دهروونی شاعیر داناوه، دیمهنیک له ناو و ههوای سازگاری کویستان له شیعری مهولهویدا به رووی خوینه د ده کریتهوه. وشه کان له هه ر زمانیکدا شیّوازی واتای تایبهتی خوّیان ههیه و خاوهنی پیّناسهی عاتیفی تایبهتن. زاراوه جوگرافیه کانیش واتاگهلیّکیان ههیه که تایبهته به ناوچهیه کی دیاری کراوهوه و له فهرههنگ و نهریتی خهلّکهوه سهرچاوه ده گرن. چهند نموونهیه که لهم بواره دا ده خهینه روو: سهنگی بار، پیش بار، چیخ، کوچ، ههوار، ئیّلاخ، لهیلاخ، تهلمیت، خیّل خانه، عیّل، خهیمه کهن، ههوارگه، گهره و غوبار، مهجمه ل سهرخیّل، گهرمیان، کهژاوه، سیامال، بارهبهر، مالات و حهشام، قهتاره ی خیّل، گهرمهسیّر، ئیلات، ئیل بهیگی، قهبیله، قافله چی، بنه کدار، فهرسهنگ، مهنزلگه، یاتاخگه، گهرمیان، کوّز، باربهنی، بهریه ههروهها زاراوه گهلی وه ک: پووشانه، داناو، سیاسال، قران و… .

ئهم وشه گهله رهنگی خوّمالّی بوون له شیعری مهولهویدا توّختر ده کهن و نهمه شیه کیّک له هوّکاره جیاکه رهوه کانی شیعری مهولهوی له شاعیرانی دیکهیه. رهنگ و بوّی خوّمالّی له شیعردا دیاردهیه کی نویّیه. له نهده و ویّوه ی فارسیدا له قوّناغی «نیما»وه دهستی پیّکرد. به لام مهولهوی چهندین سال پیش "نیما" نهم کاره ی له شیعردا نه نجام داوه. ویّنه و دیمه نه به دیهیّنراوه کانی نهم به شه له بینراوگهل و بیسراوگهل و

گولاوگیری: (گؤل - قازان)، خمیاتی - (میقر از - دروومان - نمی)، پارچهبافی: (چهرخ - تای تانته - دار - له ته و - تای کرژ - دووباد کهرده - بوورازو)، بنایی: (خشت - هوسای - تای شاول - بنچینه - عماره ت)، جوّلایی: (پوّی خهیاته - دهس ریسه - ته نده بیّت - تال - مه کوّگه)، نجاری: (ته خته - تاش - نه جار) گیر، ئاسیاو چی: (گهرد - ئارد - صهدای ئاسیاو - نهوبه ت - دانه - کهشت)، میعمار: (ئهساس - پایه)، مهسقه ل چی: (سهواد - ئاینه - مهشحه ل، غهراض: (دانه - ده ریاچه)، میراو: (سهرجوّ)، جلهوکیّش، ره هنموما: (بهیدانی هیجران)، فهقی: ته له به: (ته دریس)، ئیمام: (مزگی)، شاعیر، عالم، موغه ننی، ساقی، نه یچی، کیشکچی، که لله بر: (جلاد)، سه رکار پاشا، سه رکومار، نه دیم، حه کیم، ته بیب، شیخ، قازی، سوفی، عابید، ئاهینگهر، عه لامه، تیجارباشی، ئوسای بلووربه ند، بارچه فروّش، مه لا.

^{ٔ -} ناوی پیشه کان و ئامرازه پیویستیه کانیان ۳۰ جور هاتووه:

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ئەزموونە راستەوخۆكانى ژيانى مەولەويەوە سەرچاوە دەگريت و يەكىكە لە بوارگەلى داھىنان و جوانخوازى لـە شىعرى ئەودا.

۲ -۳-۳- ړاو

راو، که بریتیه له بهرهنگاربوونهوهی مروّق و سروشت، بهشیّک له ژیانی پیشنیان بووه، ههندی جار لهبهر ناچاری یا بر دابینکردنی خواردهمهنی و ههندی جار بر پر پاواردن. وشهگهلیّک که کهش و ههوایه کی حهماسی دهخولقیّنن، لهگهل وشهگهلی ئهم بوارهدا دیمهنگهلیّکی سهرنجراکیّش دهبیایین که کهش و ههوای شعیره کان به تهواوی ده کهنه حهماسی و کارامه یی شاعیر لهم بوارهدا دهخاته روو. وشهگهلیّکی وه ک: پیکیا، ته ته ته ایریّزگا، نه چیرگا، سهیاد ، تورداو، جاسووسگهی مهلان، دووهاچهی چهتال، ماشه، پیلّل، ئهساسهی نهچیر، رهزن مادهنیی کانی، دام دوو باده، کهل رهمان، زاراوهی: ههزاره کهرده، مووسهوی سهرتهل، ناوی جوره کانی تفهنگ وه ک: ماردوّمان، شهست تیر، شهش خان، تفهنگ، خارای خانان تاق، قوول لوول وهرده، دوایین زاراوه له ناوگهلی تفهنگدا، لایهنیک له وردبینی و زانایی مهولهویمان له بواری زمانناسیدا بو ناشکرا ده کات ته بایی و کوّک بوونی «واج»ه کان له پال یه کدا دهنگیک به دی ده هینیت که ئه و په کیکه له به نرخترین جوّری موسیقا له شیعردا. «تاق» دهنگی ته قینی گوللهمان ناوهروّکی وشه کهدا ههیه و یه کیکه له به نرخترین جوّری موسیقا له شیعردا. «تاق» دهنگی ته قینی گوللهمان بیر ده خاته وه و مهبهستی شاعیریش ههر ههمان تفهنگه. ته با بوونی دهنگ و واتا (صدا معنایی بیر ده خاته و و مهبهستی شاعیریش ههر ههمان تفهنگه. ته با بوونی دهنگ و واتا (صدا معنایی بیر ده خاته روو. نهم کاره پیویستی به لیه اتوویی و بلیمه تیه کی له راده به دورا ده زمانناسیدا هه به و مهولهوی پسپوری خوّی لهم بواره دا سه لماندووه.

۲ -۳-۲ - لهشکری بوون

ههرچهنده بابهتی سهره کی دیوانی مهولهوی نهوین و عیرفان (خواناسین)ه به لام وا دیاره توخمگهلی لهشکری بوون به شیّکی دانه براوه له شیعری لیریکی. وشه گهلیّ وه ک: تیر، خهدهنگ، تیرئهندازی، له شکهر، سوپایی، تاس کلاو، مهودای نهی، فهوج له شکهر، دلیّران، چل چهنگ، کهمان، پهیکان، پیّکان (کار)، نه شتهر، کیّشکچی، زهنجیر.

۲-۳-۳ - مامه له و بازرگانی و توخمگه لی

شاعیر زۆربهی واتاگهلی زمینی خوّی چواندووه به وشه و زاراوه گهلی جیهانی بازرگانی و دونیا به بازاپیّک دهزانیّت که سهودا و مامه له مهولهوی تیایدا که ساد بووه و له برهو که وتووه؛ بو نموونه وشه گهلی دورکانیّه ی به بازی کالای گیان. زوّر جاریش ناماژه ده کاته دهنگ و بانگی ورده واله فروّشه کان. نهم وشه گهله

له دیوانه کهدا دهبینین: بازار، سهرمایه، دوو کانچه، نـرخ، کـالا، پـوول، توجـار، راسـته بـازار، هـای دیبـا، رهواج، نارهواج، تجارهت، قوماش، کهساس، کارخانه.

۲-۳-۳ شته کان

مهولهوی له روانگهیه کی شاعیرانه و به ههستیکی ناسکهوه دهروانیته شته کان، به جوانی له شیعردا به کاریان دههینیت. له کاتیکدا که زوربهی ئهو وشه گهله زووتر له زمانی ئهدهبیدا به کار نهدههینران.

ههموو شته کانی دهورووبهری مهولهوی زیندوو و له جموجوولدان، به زیندوو زانینی شته کان له لایه نی مهولهویهوه سهرنجراکیشه. شاعیر چیرو کی ژیانی مروّق به بابه تیکی عارفانه له زمانی شووشه یه کهوه ده گیریتهوه (مهولهوی: ٤٢١، ب ۳ تا ۱۸). عهبدول لا پهشیو له شیعری «کونگرهی شووشان»دا (پهشیو، ده گیریتهوه (مهولهوی: ۱۲۱) بتالی شووشه ده هینیته قسه کردن هه تا ده رد و ژانیکی مروّق بخاته روو. زوّر کهم ری ده کهویت شاعیریکی ناوداری کورد بدوزینهوه که راستهوخوّ یا ناراستهوخوّ، خوّویست یا خوّنهویست له ژیر کاریگهری مهولهویدا نهبیت. شته ناوبراوه کان وه ک: له ته ره، کارد، مقراز، ئهرره، شانه، دووربین، سهماوه ر، کاریگهری مهولهویدا نهبیت. شاه ناوبراوه کان وه ک: له ته ره، کارد، مقراز، کهوش و

«شاعیر کهسیّکه که ههستی واتایی خوّی له شته کاندا جیّگیر ده کات و لهم ریّگهیهوه ژینگه دهورووبهری خوّی لادهدات و وهک مروّق گیان ده کریّته بهر شته کان و له ئاکامدا مروّق ئاسا دیّنه زمان و دهبنه خاوهن بیر و ههست» (براهنی، ۱۳۷۱: ۷۷).

۲-۳-۳ - ا - خشل و زیوهری ژنان

یه کیّک لهم دهسته شتانه یه که شاعیر به وردبینییه وه شیّوه و ناویان له شیعره کانیدا تومار ده کات، خشلگه ای وه ک: خرخال، پامووره، لاگیره، گوشواره، زه پر زنجیر، سلسله و بانیسه در، به نده رزی و لاگیر، زه پر کلاو، خشلی نیوه پرهنگ، مووره، شیشه (که ههمان موورووه). مهوله وی ناگای له ههموو سووچ و قوژبینیّکی که له پووری گه له که که خوّیه تی؛ ته نانه ته خشل و زیّوه ری ژنان، که له وانه یه له پروانگه ی پیاوانی ئایینییه وه تیّرامان و لیّور دبوونه و میان پرهوا نه بیّت، ئاگاداره، نهم وردبینییه ده مانخاته یادی شیعری «گهشتی ههورامان» ی ماموّستا گوران و وه سفکردی ژنانی ههورامان، که شوینه واری زموقی مهوله وی و وردبینییه کانی به شیعری گورانه وه دیاره.

۲-۳-۳ ناوی جل وبه رگه جوراوجوره کان

وه ک: زور کلاو، شهده، عهره ق چین، شهروالان، فوّته ی شوّر، جووراب، قهبای پشت ناتهواو، پـاژنوّی گولـهنگ چهنگ. به شیّوه یه کی گشتی ۵۵ وشه لهم کوّمه لهیه دا دهبینریّت و ههستیاری و وردبینی شـاعیر لـه بیـنین و بیستندا ده خاته روو.

۲-۳-۲ توخمگهلی دونیای پیاوماقوولان (ئەریستۆکراتان)

ههرچهنده مهولهوی به هیچ جوّریّک حهز له کهش و ههوای پیاو ماقوولان ناکات، بهلام وا دیـاره پهیوهنـدی لهگهلّ پیاو گهورانی نهردهلان و بابان و جاف یـا خویّندنـهوهی شـیعری شـاعیرانی تـر وشـهگهلی سـهر بـهم جیهانهی له هوّنراوهکانیدا گونجاندووه.

ژمارهی ئهم وشه گهله زور نین، وه ک: کاخ، سیم قال، زولف عهنبهر (عه تریکی تایبه تی چینی سهرهوهی کومه لگایه) و چهوگان (یاریه کی پیاوماقوولان بووه)، خهزانه، دانهی شهوچراغ. شایانی باسه که زوربه ی ئه موشه گهله ههرچهنده له سهره تادا سهر به ههریمی پیاو ماقوولانن، به لام به دریژایی میژووی شیعر بار و بنه یان بهرهو ههریمی عیرفان و خواناسی پیچاوه ته وه و لهوی نیشته جی بوون. وه کوو: جام جهم، پیاله، شهراب، بهزم. ئیمه ش ئهم وشانه به هاولاتی ئه و ده قه ره له قه لهم ده ده ین که مه وله ویش هه لگری پیناسه ی هه مان ده قه ره.

۲- $^{-}$ بهستینی عاتیفه و ئیحساس

شیعره کانی مهولهوی پرن له خوشهویستی و سوزی شاعیرانه، به لام مهرگی ئازیزان و ره نجی ژیان و ههستی ئاگرینی شاعیرانه، تهم و مژیکی ئهبهدی خستوته سهر زوربهی شیعره کانی مهوله ی جگه له «۲۸ شیعری لاواندنهوه» (قادر محهمهد، ۲۰۰۷: ۱٤۷). خهمیکی فه لسه فی و عیرفانیش دهبینی، چونایه تی شیعری لاواندنهوه» (قادر محهمهد، ۲۰۰۷: ۱۶۷). خه مهست و عاتیفه ی مروّقه کان پیکهوه جیاوازه، ههروا که کهسایه تیان جیاوازه (پورنامداریان، ۱۳۷۵: ۱۵۷). ځه و وشانه که باری خهم له سهر شان ده کیشن، زورن و ههرچی ئازاره که قوولتر بووبیت وشهی زامدار زورتر بووه و وه که باری خهم له سهر شان ده کیشن، زورن و ههرچی ئازاره که قوولتر بووبیت و شهی زامدار زورتر به ۲۰ جار هاتووه. زورتر له ۲۰ وشهی بهماوی و خهمبار له شیعره کاندا ههن که هه لمی خهم و پهژاره ده گهیننه گیانی خوینه و کوو: دووری، هیجر، جیایی، فیراق، خهم، مهینه ت، خهفه ت، زه حمه ت، ماتهم، زام، ناکام، ناسوور، زگاری، زویری، ستهم، تالی، جهان په فیرای، نقوری، نقاله، زاری، ئاه، ئاخ، داخ، زووخاو، حه زین، ده رد، سه بووری، زهلیل، هوون، په شیر، خه خل، سوز، ئیش، نیش، په ژاره، فه قیری، حه سره ت، ریش، ناسور، شهرت و وه فا، تاقه ت، ناز، جهور، گله یی، خهیال، بین دهماخ، کوس، سزا، ره نگ زهردی، نه دامه ت، مهرگ، مهردهن، دل ته نگی، زهه مر، خه سته، موشک، قین، غهریب، وهی روّ، چهمه در، به لا، مهرگ، ئه جهل، پیری.

۹-۳-۲ ناوه تایبهتیه کان و ناوی کهسایه تیه کان

له دیوانی مهولهویدا ناوی چهند شار و کیو و رووبار و کهسایه تیه ئائینی و زانستیه کان هاتووه. رهنگه نهمه ریژهیه کی سهرنجراکیش بیّت که له ۳۱ ناوی تایبه تی ۲۲ یان ناوی نهو شار و گوند و رووبارانهن که له

بهشی پینجم- رهخنه

ئیراندان. وه کوو شاره کانی: زههاو، بانه، مـهریوان، ئـهردهلان (بـۆ شـاری سـنه) گونـده کانی، خانـه گا، نـهجاړ، بیساران، مهولاناوا، ریژاو، زهرده، یاران، پیران، ههزار کانیان و ناوچهی سارال.

كيّوه كانى: ئاتەشگا، بيستوون، ئاربابا، ئاويدەر، دەماوەنىد، رووبىارى سىيروان و نىاوى حىافيّز. ئىموانى دىكىه ئەمانەن: مووسلّ، مەدىنە، بەغدا، تانجەرۆ، زەلّم، قولەى قەزالە، كۆى دوجەيل، ئەفلاتوون، مانى، دەجلە، نىاوى كەسايەتيە ئائىنىيەكان وەكوو غوثالاعظم، عەبباس و عەلى.

۲-۶- وشهسازی

چ تەورەن حالش = حالى چۆنە.

مهولهوی پیداگری لهسهر ئهوه ناکات که ههموو وشه کانی دیوانه کهی ههورامی بن. ژیانی فهقیه تی و سهردانی زوّربهی شار و گونده کانی کوردهواری و ههروهها، دهرس خویندن له مزگهوته کانی سنه و سلیّمانی و هاوده نگی له گهلّ فهقیه کانی دیکه به زاراو گهلی جوّراو جوّر، وای له مهولهی کردووه که ئاگاداری زاراوه کانی دیکهی زمانی کوردی بیّت.

خوّی ههورامی نهبووه، زوّر حهزیشی له زمانی فارسی کردووه و عهرهبیش وهکوو زمانه کانی دیکه مومیّک بووه لهبهر دهستیدا بو دهولهمهندکردنی بهرههمه کهی. جگه له وشهی ههورامی، عهرهبی و فارسی و سوّرانیشی به کار هیّناوه. بری جار له نیّوه دیّریّکدا (یه ک میسره ع) ته نیا یه ک وشه ی ههورامی هانیوه شهوانی دیکه فارسین.

کاو جه دوری من چ تهورهن حالش کی بهرمه کهرو خهم نه خهیالش کاو جه دوری من چ تهورهن حالش (مهولهوی: ۱۲۵، ب ۵)

کاو= کورت کراوی «که او» که فارسیه. تهنیا، جه= به مانای له و $^{-}$ ن کاری ههورامی هاتووه.

بری جار له پاشگریکی باو له زمانی فارسیدا وه کوو «ئهنگیز» و «خیز»، وشهیه کی تازه ی دروست کردووه که ئهو وشه نه له زمانی فارسیدا بووه نه له زمانی سۆرانی و ههورامی؛ به لکوو ده سکردیکی زانایانه ی مهولهویه و به س. وه کوو پاشگری «ئهنگیز» له وشه کانی: مهرانگیز و شگفتانگیز.

مەولەوى، خیلاف ئـەنگیز (دیـوان: ٤٥، ب ٣)، گـەرمى ئـەنگیزت (مەولـەوى: ١٢٥، ب ٣) و تـەم ئـەنگیز و دەردینانخیّز، دروست دەكات.

نامهی ئایپرین گهرمی ئەنگیزت دوردینان خیزت

(مەولەوى: ١٢٥، ب ٣)

یان پاشگری «زده» له وشه گهلی وه کوو «آفتابزده و آفتزده» که مهولهوی، خهمزهده (مهولهوی: ۱۳۵، ی ۲ و ۲٤۰، ب ۹) و هه لوزهده و زامزهده دینی.

خهم زهدهی، خهم کیْش ، خهفهتبارهنان بهری جه یاوهر، دوور جه یارهنان

(مەولەوى: ١٣٥، ب ٢)

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

کورت کردنهوهی رستهیه کی کینایی لهیه ک وشهدا. پاشگری «انداز» به مانای «لهبهر چاو کهوتن» له زمانی فارسیدا به کار هاتووه، وه کوو کنایهی «از چشم کسی افتادن»: لهبهر چاو کهسی کهوتن، مهولهوی ئهندازهی هیّناوه که انداز پاشگریّکی فارسیه، شاعیّر لهم پاشگره ئاوه لناویّک تازه دروست ده کا که پیّشتر نهبووه، وه کوو:

الف - «نهوای کهژاوهی لهیلیّ ئهندازان» (مهولهوی: ۱٦،3، ب ۲) دهنگی کهژاوهی ئهو خوّشهویستانه که ئهوهنده جوانی، جوانی لهیلیّ لهبهر چاو دهخهن.

ب - «گاهێ ړوو وه ړووي لهيلێ ئهندازان» (مهولهوي: ٤٢٢، ب ١١) .

- بری جار شاعیر به پنی پنویستی قافیه، وشهیه کی تازه دروست ده کا کهوا پیشتر له زمانی ههورامیدا نهبوه؛ وه کوو «مفامیاوه» که له زمانی ههورامیدا نییه.

جارجار جه نالهش مفامياوه

مدیای گا پێچ وهرد گا منامیاوه

(مەولەوى: ۴۹۸، ب ۳)

یان پاشگری «بیّز» له کاری بیّزیا (لعبهر چاو کهوتن و بیّزاری) له بیّز وشه گهلیّک وه کوو «سوٚمابیّز، بـهیزابیّز، ریّحانبیّز و ههواربیّز، ئیستیفابیّز»ی دروست کردووه. به تهرتیب به مانای ترووکایی لیّ بیّزراو، رهنگی سپی لـیّ بیّزراو، خهتی ریّحان لیّ بیّزراو.

ئيد دانهي ئەسرىن وەتاو ريزمەن

ئەو تانەي دىدەي سۆمابيزمەن

(مەولەوى: ٥٣٥، ب ٤)

یان له شیعری:

وریا بهردین و کرده ناستینین

ساقی ئاوەردە و گرد كياستينين

(مەولەوى: ۲۹۱، ب ۲)

«کیاستینین» به مانای «ر موانه کراو» ئاستینین به مانای «به جی ئهمینی».

کیاست $\dot{-}$ ن ههورامیه و بر کهی ناوهراستیش سۆرانییه. له «ئاستینین»یش ههروهها.

بری جار به پنی ریزمانی عهرهبی که، ناو و ئاوه لناو پیکهو تهناسوبیان ههیه ئهم ریزمانه له ههورامیشدا ئهباته ریوه. وهکوو چیهره ئیلاخان.

مدۆ نە دەماخ بەختان ئىلاخان

بۆی بیّو مفاییت چون بۆی و مرزاخان

(مەولەوى: ۳۸، ب ٦)

ژمارهی ئهو وشه تازانه له دیوانی مهولهویدا کهم نین، هـهروهها شـێوهی ساز کردنیشـیان جۆراوجـۆره. لـهم وتارهدا تهنیا ئاماژهیهک کورت بۆ بړیک لهو وشانه کراوه.

بهشی یینجم- رهخنه

٣- يوخته

خویّندنهوهی وردی دیوانی مهولهوی و شهنوکهوکردنی (جیا کردنهوهی، دهرهیّنانی) وشهکانی له بـواره جیاوازهکاندا بوّمان روون دهکاتهوه که:

۱ - شاعیر له بواری ئامرازی قسه و وته از ور لیهاتووه و کارامه یی و سهلیقه یه کی به ربلاوی له به کارهینانی زماندا ههیه.

سهرچاوهی وشه گهلی شیعری ناوبراو زوّر فراوان و بهربلاوه و له سروشتهوه بگره -که یه کیّکه لـه فراوانتـرین بواره کان - تا ده گاته زانسته جوّراوجوّره کان و دابونهریتی گشتی و زاراوهسازی له خوّ ده گریّت.

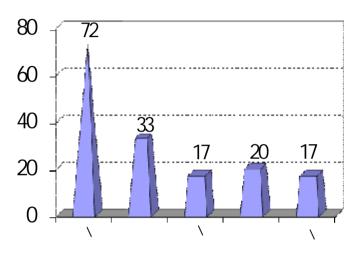
ئهم ورده کاری و کارامه یه له به کاره ینانی و شه کاندا، زیاد له داه ینان له که ش و هه وای شیعردا، نیشانه ی ناسکی خهیال و لیها توویی شیعری مه وله و یه. ناگادار بوونی له پاده به ده رله پرووداو گه لی ژینگهی دوور و نزیکی، بووه ته هوی نه وه ی به بابه ته میژوویی و کومه لایه تیه کانه و بگره تا زانیاری له بواری ئایین و ئوستووره و فه لسه فه که لک وه ربگریت. و شه دانی شیعری مه وله وی گوپه پانیکی به ربلاوه که نه زموونه تاییه تیه کانی هموو قوناغه کانی ژیانی تیدا په نگی داوه ته وه هموو نه مانه شیعری نه وی له م پیناسه جوانه تایم تیک کردووه ته وه که: «شیعر ناشکراکه ری باشترین و به ختیار ترین ساته کانی به خته وه رترین و باشترین هموره کانه».

شاعیّر سهرهرای تیّرامان و خویّندنهوهی قوولّ، زوّر جـار پـهنا دهباتـه بـهر زاراوهسـازی و لـهم بوارهشـدا زوّر سهرکهوتووه.

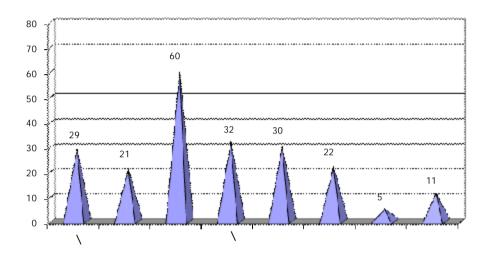
سەرچاوەكان

- 1. براهنی، رضا (1371) **طلا در مس**، تهران، ناشر (نویسنده).
- 2. پورنامداریان، تقی (1374) سفر در مه، تهران، انتشارات چشم و چراغ.
- ۳. پهشيّو عهبدولللا (۲۰۰٦) ههسپم ههوره و ركيفم چيا، ههوليّر، چاپخانهي وهزارهتي پهروهرده.
- ³. تاوهگۆزى، سیّد عبدالرّحیم (۱۳۸٦) **دیوانی شیعر**، كۆكردنـهوه و لیّكۆلّـینهوهی مـهلا عهبدولكـهریم مودهررس، سنه، ئینتشاراتی كوردستان، چاپی پینجهم.
- 5. دیچز، دیوید (1366) شیوههای نقد ادبی، ترجمه ی غلام حسین یوسفی و محمّدتقی صدقیانی، تهران، انتشارات علمی.
- 6. شفیعی کدکنی، محمّدرضا (1380) ادوار شعر فارسی از مشروطیّت تا سقوط سلطنت، تهران، انتشارات سخن.
 - 7. صور خيال در شعر فارسى (1375) تهران.
 - 8. فرشیدورد، خسرو (1363) **دربارهی ادبیّات و نقد ادبی،** تهران، جلد اوّل، انتشارات امیر کبیر.
 - قادر محمد، انور (۲۰۰۷) لیریکای شاعیری گهورهی کورد مهولهوی، سلیمانی چاپی سیههم.
 - 10. معين الدّيني، فاطمه (1374) كزيده چهار مقاله نظامي عروضي، نشر قطره، انتشارات قطره، تهران.

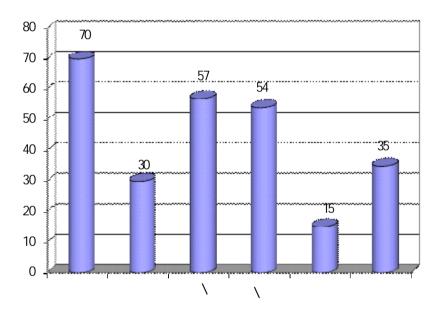
گرافی رێژهیی فراوانی وشهکان له بهستێنی زانستدا

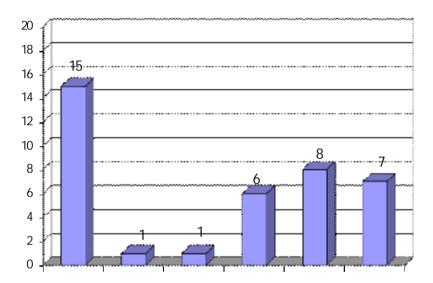
گرافی ریژهیی ماکهکانی سروشت له بهستیّنی وشهکانی دیوانی مهولهویدا

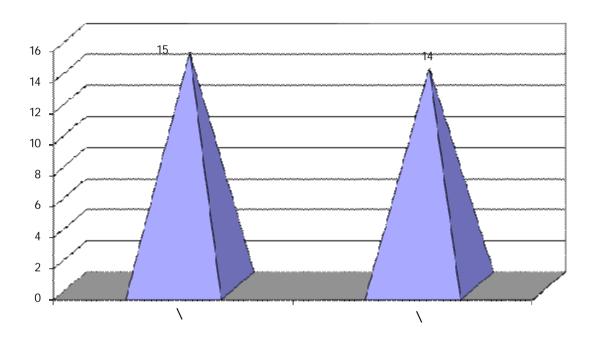
گرافی رپژهیی له بهستیّنی فهرههنگی گشتی له دیوانی مهولهویدا

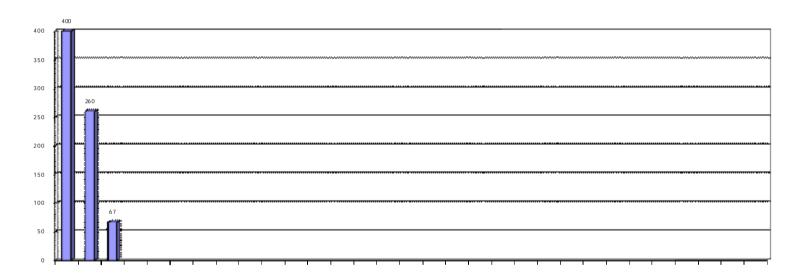
گرافی رێژهیی موسیقاژهنهکان له دیوانی مهولهویدا

گرافی رێژهیی گیانهوهران له دیوانی مهولهویدا (۲۹ جۆر)

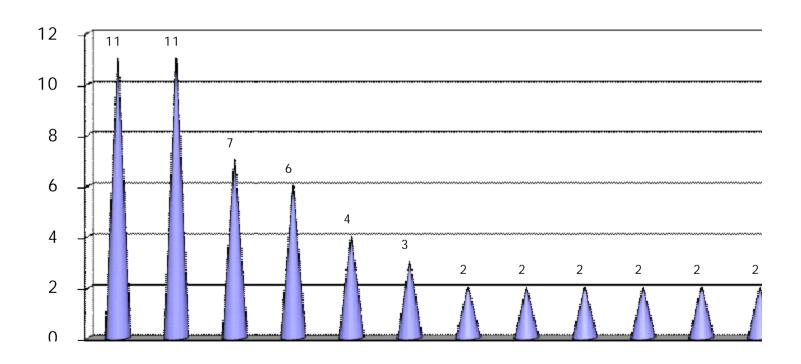
گرافی رێژەیی ئەندامەكانی لەشی مرۆڤ لە دیوانی مەولەویدا (۳۳ جۆر)

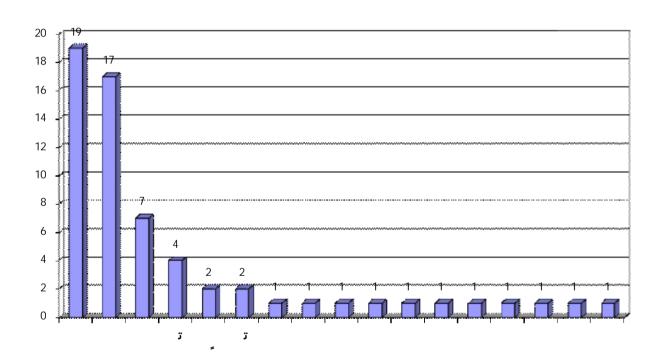
_

_

گرافی ریژهیی وشه کان له بهستینی ئائیندا (۷۲ وشه و ۱۲۵ جار دووپات بووه تهوه)

گرافی ریژهیی فراوانی ئامیره کانی موسیقا له دیوانی مهولهویدا (۱۷ ساز)

ته کنیکه هونه ریبه کانی دیالوّگ له کورته چیروّکه کوردییه کانی نیّوان سالانی ۱۹۲۵ – ۱۹۵۰

د . مەريوانى عومەر دەولەت ^ا

کورته:

ئەم وتارە ئەيەوى كە ئەم بابەتانەى خوارەوە وەك دەرەنجام بسەلمىينى:

۱) یه کیک لهو دهرئه نجامه روّشنانه ی تویژینه وه که مان، په ی بردنه به و به کارهینانه نوییه که چیرو کنووسانی ئه وده م، وه ک ته کنیکیکی هونه ری له نیّو ئه زموونی چیرو کنووسیدا به کاریان هیّنابی (دیالوّگ) به گشتی و جوّری «دیالوّگی ده ره کی»یه به تایبه ت؛ همروه ها یه که م گافّیک له م بواره دا ده گه ریّته وه بوّ چیرو که که هاوار هه به گازی ل دوویه »یه، که له لایه ن «قه دریجان »وه نوسراوه و له ژماره ۱ی گوڤاری هاوار له ۱۵/۵/ ۸ / ۱۹۳۲ دا بلاو کراوه ته ودی ئه و ته کنیکه ش گوزارشت له دوو لایه نی ژبان و دوو کاره کته ری روّشنبیری و جفاکی ده کرد.

۲) له دیالوّگی ئەزموونی کورته چیروّکی ئەو سەردەمەدا، یەکـهم تـهکنیکێکی نـوێ کـه بـهکارهاتبێ ئـهو جوٚرەی که تایبهتن به تـهکنیکی دیـالوّگ و به دیالوّگی ناوه کی ناودەبرێت. تا رادەیهک بواری بهکارهێنانی ئەم جوٚرەی دیالوّگ، زێتـره لـهچاو دیالوّگـه دەرەکییهکه، چونکه له هەردوو رێگاکانی ئەزموونی چیروٚکنووسینی ئهو دەمدا بهکاردەبرا؛ واتـه چ ئـهوهی بـه رێگا شیکارییهکه نووسرابێت، یان چ ئهوانهی که به رێگا نواندنییه کـه نووسرابن. لـهو چیروٚکنووسانهش کـه پهنایان بوّ بهکارهێنانی ئهم تهکنیکه بردین بریتین له : د.کامران عالی بـدرخان، قـهدری جـان، د. نـورهدیـن زازا، پیرهمێرد، عوسمان سهبری و هتد.

۳) سهبارهت به پاژی دووههم، که زمانی چیرو که و به گشتی چیرو کنووسانی ئه و دهم زمانیکی کوردی پاراو و پهتییان به کارهیناوه که ههموویان به و دوو شیوه زمانه ئهدهبییه سهره کییهی که به دیالیکتی کرمانجی ژووروو و خواروو دهناسریت، نووسراون. له پال ئه و جوّره به کارهینانه دا دهبینین زمانی چیرو که کان له پرووی شیوازهوه، ههروه کوو ناماژهمان پیکردبوو، شهش شیوازیان زیتر ده گرنه خوّیان که نهمه شیسانهی ده و له و دهمه دا.

_

[ٔ] زانستگای سلیّمانی / کوّلیّجی زمان /بهشی کوردی

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

3) له پال هموو ئهو ته کنیکه نوی و به کارهاتووانهی که ئاماژهمان پیکرد، لهزوّرینهی چیروّکه کاندا چیروّکنووسان ئهدای کاره کتهره کانیان تا راده یه ک وه ک خوّی خستوّته روو؛ به لام ئهمه شیمانای ئهوه نییه که لهههندیّک له و چیروّکانه چیروّکنووسانیان نه کهوتبنه نیّو هه له و سهرلیّشیّوانه وه. هه لبهت ئهو چیروّکانه شی کهمن و ژمارهیان سی چیروّکه که ئهوانه شی: بهرته قنا مههنورا، ئهرخهوانی گردی سهیوان، لانهی ئهبدیمهندی ئینسان و نهسرینن. لهبهرامبهردا زوّرینه ی چیروّکه کان له و بواره دا تاراده یه ک بی خهوش و هه له بوون.

وشمه سمهرهکییهکان: چیرو ک، چیرو کنووس، ئهده بی کوردی، دیالوگ، شیواز

پێۺڡػى:

یه کیّک لهو بنهما سهره کییانهی، که بینای هونهری چیرو کیان لهسهر رادهوهستیّت، «دیالو گ»ه بهههردوو شیّوه کانی: «دیالو گی دهره کی» و «دیالو گی ناوه کی». دیالو گ به گشتی ئهو ئاخاوتنه به له نیّوان کاره کتهره مروّییه کانی نیّو ده قیّکی چیرو ک یاخود شانوّنامه به یان فیلمنامه به کدا ده کریّت؛ واته ئهو پروّسهی به یه ک گهیشتنه به که له نیّوان دوو مروّق یان زیّتری کاره کتهره کانی نیّو چیرو کیّکدا به گشتی ئهنجام دهدریّت، به شیّوه به کی دی ئه و جوّره داریژراوه گوزارشت لیّکردنه به چیرو کنووس له دارشتنی ده قه کهیدا پشتی پیّده به ستیّت؛ له کاتیکدا ئهم بنهمایه به دریژایی ئهزموونی کورته چیرو کی ئهو دهممان به بهراورد له گهل زوّربهی ئهو چیرو کانهی گیّرانه وه «سرد»ن .. کهمتره ابهواته خودی ئهم بنهمایه یان ئهم ره گهزه سمره کییهی چیرو کی هونهری، شوینیکی کهمتری له نیّو ژماره ی ئهو کورته چیرو کانهدا گرتووه، که لهو ماوه یهدا نووسراون، ئه گهرچی دیالو گ ئهو یه کهم ره گهزه بوو که ههر زوو له ته کنیکی نویّی چیرو کی کوردی ماوه یهدا نووسراون، ئه گهرچی دیالو گ ئهو یه کهم ره گهزه بوو که همر زوو له ته کنیکی نویّی چیرو کی کوردی کاری بو کرا و نموونه ی ئهو نوبه ره ی چیرو که شمان چیرو که کهی «بهرته قنا مههفووری»ی جهلاده ت بهدرخان کاری بو کرا و نموونه ی ئهو نوبه ره یه لایهن نووسه رخویه وه دیاریکراوه که میژووه کهی ده گهریته وه به سالی ۱۹۳۷؛ به لام له به رنه بوونی بلاوکراوه، بلاوبوونه وه کهی تا پینج سال دوا ده کهویّت، واته بو سالی ۱۹۳۲ بهلام له به رنه بوونی بلاوکراوه، بلاوبوونه وه کهی تا پینج سال دوا ده کهویّت، واته بو سالی ۱۹۳۲ بهلام له به رنه بوونی بلاوکراوه، بلاوبوونه وه کهی تا پینج سال دوا ده کهویّت، واته بو سالی ۱۹۳۲

ئهو ساتانهش که له سیناریق که که سیناریق کنیکدا، به دیالق ده خرینه پروو، زوّر گرنگن. خودی دیالقی، رنگخهر و به پرقوهبهری پرموی پرووداوی چیرو که و سات به سات بازنه کانی زنجیره ی پرووداوی چیرو که به به به کهوه گری ده دات و به شیوه کی نیمچه زیندوو و له وینه ی نه به اینکه سینه مایی سیما و خه سله تی کاره کته کان و دهوروبه ری ده خاته پروو؛ به پیچهوانه ی «سرد» که چیرو کنووس توانایه کی سینوورداری ههیه له خستنه پرووی ته واوی سیفاته ده ره کی و ناوه کییه کانی کاره کته ره لهم پرووهوه «ئیبراهیمی یونسی» ده لیت: «له پاستیدا که ورد ده بینه و و ده بینین، ههموو ئه و قسه و باس و و تراوانه ی که ههن، ئاماژه بهوه ده کهن که گفتو گو نیشانده ری بیرو تایبه تمهندی که سه. ئاشکرایه کاتیک که قسه کهر، لیزان و شاره زای شتگه لیکه، له گهل شیوه ی بیر کردنه وه و جوری کاره کته ره کهیدا ناگونجی، به لام ئه مه خودی بابه ته که نه دارا و ناکات؛ له باریکدا ئه گهر نووسه ر بخوازیت چیرو که کهی زیندوو بیت، پیویسته که سی زیندوو بخولقینی، ناکات؛ له باریکدا ئه گهر نووسه ر بخوازیت چیرو که کهی داره کته ری داستانه که، کاره کته ره کی ده م به هاوار و ناکاوه گیر بوو، نه ته ویت همروه ک خوی خستنه پروویه کی ساده و پره نتاره و تایبه تمهندییه کانی که سه که هم و همو خوی به خوی بنووسیته و و کوو خوی بو خوینه ران بخه یته پروو، نه وا بو نه مه ناچاریت چهندین دی په تهندین لایه به بنووسیته و و تا خوینه رانت به کاره کته ره که ناشنا ده که یت و نه گهر سه رکه و تووش بیت له م کاره، نه وا مه یلیکی نه و تو

مەبەست ماوە يان مێژووى ئەو چيرۆكانەيە، كە كارى توێژينەوەى نامەكەى بۆ كراوە، واتە ١٩٢٥ – ١٩٥٠.

مەبەست (ديالۆگى دەرەكى)يە نەک (ناوەكى $^-$ مۆنۆلۆگى $^{
m extstyle}$

نادهیته خوینه در. ئه ی که وا بیّت بو ئه م کاره ده بی چی بکه یت ؟ ئایا چاکتر وانبیه هه رخوی بخه یت ه نیّ و چیرو که که و بهیلّیت هاتوو هاواری خوّی بکات و به و زمانه قهبهه ی خوّی بئاخفیّت و له قالّبی ده سه ره گیه ی تاییه ته کانی خوّی و ته کانی بییرو که به تاییه که واته نه رکی نه م ره گه وه سه ره کیه ی چیرو که به گشتی نه وه به که که واقعی کاره کته ری زیندوو بخاته روو و بازنه کانی پهیوه نه کو کوکبوون و ناکو که بوونی کاره کته ره کانی چیرو ک بو به رجه سته کردنی رووداو بخاته روو هه ستکردنی کی ناسایی و واقیعییانه لای و و روزی کاره کته ره کونه و رودی به مروه شه یه به به رجه سته کردنی و رو رو با خود، خوینه ردروست بکات، خودی نه م ره گه زه نه خشیکی سه ره کی هه یه له به رجه سته کردنی خه سله ت و سیمای کاره کته ره کانی چیرو ک له م رووه شه وه سه باره ت به وینایی کاره کته ره کانی ده و در که و تنیان، هه ردوو جوّره که ی دیالو گ له ده رخستی روو و پیناسی راسته قینه ی کاره کته ره کان، ده و دم بالو کی ده ره که و دیالو گ ده به ردوو جوّری به کاره ینیا و رواته: دیالو گی ده ره کی و دیالو گی ده ره که ینه لاوه کی پهیوه ندار به نه زموونی کورته چیرو کی نه م قوناغه دیاری ده که ین و تایبه تمه ندییه کانی ده خه ینه لاوه کی پهیوه ندار به نه زموونی کورته چیرو کی نه م قوناغه دیاری ده که ین و تایبه تمه ندییه کانی ده خه ینه لاوه کی پهیوه ندار به نه زموونی کورته چیرو کی نه م قوناغه دیاری ده که ین و تایبه تمه ندییه کانی ده خه ین ه

١- ديالۆگى دەرەكى

ئهو ئاخاوتنه که له نیّوان دوو کاره کته ریان زیّتر ده کریّت، به مهبهستی ته واو کردنی ئه و بازنه یه که زنجیره ی پووداوی چیروّک یان بابه تی چیروّک پیّکه وه گریّده دات و هه رله ژیّر به دده وامی ئه م په گه زهدا ده توانین بیر و بوّچوون و ئاپاسته ی هزری و ناخی ده روونی که سه کانمان بو ئاشکرا بیّت. له دیالوّگی ده ره و کیدا کاره کته ره کان له به کارهیّنانیاندا پاستگو نین و زوّر جار ده رگای دروّ و فیّل و پیا و و دوو پروویی له که سیّتیدا کراوه یه و هه رله م پیگهیه شه وه همیشه مروّقه کان له بریتی که سانی دی یان به ناوی ئه وانه و قسه ده که ده کون و هم راه به رامبه ره کانیان ده گورن و همولی چه واشه کاری ده ده ن

له رووی میژووییهوه، دیالؤگ به گشتی و دهره کی به تایبهت وه ک ره گهزیکی هونهری له رؤنانی چیرؤکی هونهریی کوردیدا تا رادهیه کی نزیک له گهل ئهو میژوویهی، که چیرؤکی هونهریی کوردی تیدا له دایک بوو، سهرهه لده دات. دیالؤگی دهره کیش ورده ورده له نیو گافه سهره تاییه کانی ئه زموونه که دا جینی خوی وه رده گریت، به واتا ئهم ره گه زه ئیدی رؤل و قورسایی خوی ده بینیت، به وه ی چه ند ره نگ یان چه ند کاره کته ریکی جیاواز دینه نیو سه حنه ی چیرؤک ئیدی به مه تا کاره کته ری چیرؤک له رووی ژماره وه زیاد بکات، ئه وا دیالؤگه ده ره کییه که ش تیدا رووه و به هیز بوون چووه و خهسله ت و سیماکانیش له وید ارووی له زیاد بوونکردووه. به مه ش تا راده یه ک ری بو کزکردنی (دیالؤگی ناوه کی مونولوگ)یان شه پؤلی هوش خوش ده کات، نه گه رچی مه رج نییه دیالؤگی ده ره کی ریگه له دیالؤگی ناوه کی بگریت، که نه مه ش په یوه ندی به توانای چیرؤکنووسه وه هه یه.

یه کیّک له ئهر که سهره کییه کانی دیالوّگی دهره کی پهرده لادانه لهسهر باگراوندی تیّکست یاخود جـوّری پهدندی چیرو که که به گشتی و خودی دیالوّگی کهسه کانیش راسته و خودی دیالوّگی کهسه کانیش راسته و خودی دیالوّگی که سه کانیش راسته و خودی دیالوّگی ده را که کانیش راسته و خودی دیالوّگی ده را که کانیش راسته و خودی دیالوّگی ده را که کانیش راسته و خودی دیالوّگی که کانیش را کانیش را که کانیش را

بهشی پینجم- رهخنه

و تهنانهت ئاست و هیلی هزرییان ده کهن و ههروهها خهسلهت و شیوه و پله و پایهی کوّمه لایه تی قسه کهره کان ناشکرا ده کات.

«میر جهلادهت بهدرخان» له چیرو کی «بهرته قنا مههفوورا» دا و له دابه شکردنی دیالو گی کاره کته ره کانی نیو ده قه کهی لایه ک له دیالو گیکی روشنبیرانه ده خاته روو:

- « -ما زيزي تو نزاني كۆ خەباتا مە ژبۆنا گەفۆيە، ژبۆنا خوەندنا گەفۆيە.
 - بهليّ رنديّ چاوان نزانم، وهرنهبوو كهنگيّ ديّيامه ئهم ددان خهباتيّ.
 - نه خوه چره دگری؟
- تو نابینی ئیدن ناگریم لی تشته کی، ما دنیا نه زقستانه، بوهار و هاقینا وا ژی ههیه. بـلا گـهفوّ ل هاقـینیّ بخوینه و ل زقستانا ته قدا ل مالیّ روونن، مانابه؟
- دبه زیزی، لی باقا مه و مساندییه بلا گهفو زانا ببه، بزانه ریز کا دنیایی بگهرینه، ژبونا وی ژی خوهندنا هاقینی تیر ناکه، دقیّت ل زقستانا ژی بخوینه. دا کو زانا ببه.
 - ما چره ړندئ ، ئەوەندە بخوينه، بلا قاسى كەكى مە زنار بخوينه نەبەسە؟
 - زانا بوون ژی، ژ بۆنێ چی؟
 - ژ بۆنا وەلێت زيزێ...» (بدرخان، ١٩٣٢: ٣و٢).

_

[ٔ] ئهگهرچی نووسهر له خوارووی چیروّکهکهدا، سهری لیّ تیّکچووه و له جیّی ناوی خوشکه گهوره که -که زیزیّ یـه- نـاوی رندیّی داناوه بوّ زیّتر روون کردنهوه بروانه: دوا پاژی بهشی سیّههمی نامه که.

«-تۆ ھەر رۆژ خورتتر دبى: د روويا تە دە نيشانيّن خۆرتانييّ و ژينيّ دخوەيين. ئەڤ ژ چيى؟

- بي دەردم سەيدا، چما پير ببم؟

- من دڤێ تۆ ھەر وەبى. لێ بێژە، دىسا چيە؟

-من ژ کورێ خوه ره که چێ جامێرهکی خوهستیه، دهولهمهنده، پر پهره خوهست، لیێ کورێ مـن یهکـه و ل بهر دلێ من بهایه ژ کهرهما خوه مههرا وان ببره..» (زازاه۱۹۶۱).

له دیالوّگی «مهلای گوند»ه که دا له پال وه سفدانی کاره کته ری به رامبه ر، هه ر له سه رسوو پرمانی خوی بو جوانی خون به جوانی خور شید به و جوره زمانه که گوزارشت له «کاره کته ره کی چاوپیس» ده کات و به واته وه ک له کاره کته ره کی جڤاکی ده رده که ویّ، خه لگیش له و که سانه ده ترسن، هه ربه رجوره کوتایی چیروّکه که سه باره تبه خورشید و تراژدیای خنکانی کو په که ی لیده که ویّته وه. به واته مه لا له و ناخافتنه ی یه که میدا دو و جور ناساندن ده دا به ده سته و ه یه کیّکیان وه سفی گهنجیّتی و جوانی خورشیدی کاره کته ری به رامبه ره، ئه وی دیش ناشکر ابوونی ناراسته و خورشیدی خویه یه خهسله تی کاره کته رنگی چاوپیسه.

«پیروت: روّله گیان! مام پیاو بهشه و پاسه وێ، به روّژ حهمبالّ بوو؛ جاروباریش ئاوی کانیاوی پاک ده کرده وه. به و هوّیه وه سهرمایه یه کی پیکه وه نابوو، بوّ خوّی دیّهاتی بوو له گوندان داده نیشت؛ له کیّوه کان رای ده بوارد، بو کریّکاری ها تبووه نیّو شاره وه، زستانان بانگوشی ده کا.

چلپاو دەرپژێ، جاروبار كولهدار دەباته بازار، له بەھاراندا گياوگول كۆ دەكاتەوە، ھاوينان بەفركێشى دەكا و ميوەى دارستانەكان كۆ دەكاتەوە. دواى نيوەرۆيان خەنجەرەكە بە بەرپشتيندا دەكا و دەچێتە چايخانـەكان لا كورسيک دەگريت، ھەتا ئێوارە بەخێويدا دەخورێ و قسـەى زل دەكات؛ بـەلام لەبـەر ئـەوە كـە هـەرچيكى بيفروشتبێ بەقەرزى دەدا، مشتريەكانى پارەكەيان نەدەداوە. دووكانەكەى نابود بوو گـرى دا، ناچـار ئـەم جـار لەبـەردەمى دووكانـەكان بەسـتەيكى دادەنـا وردەوالــە فروشــى دەكـرد، شــەو پاسـەوان و رۆژ حـەوزى كانياوەكانيشى پاك دەكردەوە، بەو جورە نانى نەمرو نەژى دەستدەكەوت و گوزرانى پێدەكرد.

گەوھەر: لەوە پاش چى بەسەر مام پياودا ھات ؟» (حوزنىموكريانى، ١٩٤٤: ٢٦٦).

ئەوەى جێى سەرنجە، ئەم جۆرە لە دىالۆگ جياترە لە چاو ئـەو دىالۆگانـەىدى كـە كـورتتر و بواربـەخش بەواتە لێرەدا چيرۆكنووسى دىالۆگى كارەكتەرەكانى درێژ كردۆتەوە. ئەمجۆرە دىالۆگانەش زێتـر لـە دىـالۆگى رۆماندا دەردەكەون؛ واتە دىالۆگى كارەكتەر لە كورتە چيرۆكدا بەپێى مەوداى چيرۆك كورت و بوار بەخشن .

بهشی پینجم- رهخنه

له چیروّکی «جوتیار»دا چیروّکنـووس لـهرێی دیـالوّگی دهره کـی کاره کتهره کانیـهوه پـهیامی جوتیـارێکی چهوساوه دهدات به گوێی خوێنهردا و له بهرامبهر بهگ یان ئاغای خاوهن گونده کهی:

«-كاكى جاندرمه باوهر مهكه، ليّمگهرى با بو خوّم ليره بمرم.

ئەوە رەحمانى برام بە سوارى گويدريژ لە مالى بەگەوە ھيناوى بۆ ئيرە، بەگ خوى ئەزانى ئىتر چـۆن ئەلّـى پارەي دزيوم.

- مالّم خەرابىّ وەكوو خەرابووە! پارەي چى؟ من ھىشتا كرىّ شەش مانگم لەسەر بەگە.
 - چۆن ؟
- ئەی ھەمووتان نازانن ئێمرۆ شەش مانگە من جوتى بۆ ئەگێرم؟» (پشدەرى، ١٩٤٧: ٥٧).

۲ - ديالۆگى ناوەكى (مۆنۆلۆگ)

ئەمجۆرەی دووھەم لە دىالۆگى كارەكتەر گوزارشتە لـه خواستى پاستەقىنەى مـرۆڤ يـان كارەكتـەرى چىرۆك و لەناخى دەرووندا دێتەدەر و بەواتە قسەكەر لەگـەڵ خـودى خۆيـدا دەئاخفێـت. نووسـەر لەپێـدانى ئەمجۆرە دىالۆگە بە كارەكتەرەكانى چىرۆك، دەخوازێت ناخى كەسەكە و بىرە تايبەتىيەكانى بخاتـە بـەردەم خوێنەر. زۆر جار كرۆكى مۆنۆلۆگى كارەكتەرى چىرۆك پەيوەنداردەبێت بە سـەرتاپاى پووداوەكـە؛ يـاخود بـە پێچەوانەوە زۆر جار دەبێتە ھۆى دەركەوتنى پووداوێكى چاوەپواننەكراو كە بىخ ئـەوەى ھـىچ كارىگەرىيـەكى بۆ سەر ئاقارى رووداوه گشتىيەكە ھەبێت.

یه کیّک له خاله دیاره کانی ئهم جوّره لـه دیالوّگ، ئهوهیـه، کـه راستگویانهیهو هـهردهم، کهسـی خاوهن مونولوّگه که بهییٚهیچ بهربهست و پهردهیه ک پا له خواسته کانی خوّی دهنیٚ و گوزارشت له رابردوو و ئیّسـتا و داهاتوویه ک ده کات که لهوه و پیّش کردوویهتی یان ده خوازیّت بیکات یاخود لیّی پهشـیمانه و دان بههـهل و کهم و کورتییه کانی ژیانی رابووردوودا ئهنیّ. له نیّو ههر بهرهوروو بوونهوهیـه ک له گـه ل خوّیـدا دیّتـه گـوّو بـوّ نموونه، گهر روّلی له رووداویّکدا ههبیّت یان نهبیّت، یان له تاوانیّکدا تاوانبـار بیّت یـان نـهبیّت، نـاخی خـودی خوّی له بهرامبهر «منی بالا»دا ئاشکرا ده کـات. لـهم رووهوه «حهسـهن جـاف» لـه کتـیّبی «چیروّکی نـویّی کوردی»دا ده لیّت:

«مەنۆلۆگ لە ھەموو جۆرەكانى ترى تەكنىك زياتر لە چىرۆكى نويماندا بەكارھاتووە.

ئهم هونهرهش بهمهبهستی خستنه رووی دیوی ناوهوه کهسانی چیرو که که، واته دیوی نهستی - لاشعوری کهسه که به کار دیّت که له ئهنجامی تیوره کانی فروّیده وه دهرباره ی شیکردنهوه ی دهروون هاته کایهوه» (حهسه نجاف، ۱۹۸۵: ۸۷). کهواته خواست و نهسته کانی مروّق، کهوتوّته قوولایی ناوهوه ی مروّق و له همهمه «منی بالا» و دابونه ریتدا دژیه ک راوهستاون و ههر به و جوّره بوّ ده ربرینی ئه و خواسته شاراوانه، کاره کته ری مروّق ده خاته نیو رهوشی خواسته کپکراوه کانی. بو نهمه پهنا ده بات بو خوّ دواندنیّکی بیده نگانه.

واته، خاوەن مۆنۆلۆگەكە دوانىكى راستەوخۆى نائاشىكراى لەگەل ناخى خۆيىدا دەكات، ھەر سەبارەت بە مۆنۆلۆگ. «رۆبرت ھمفرى» دەلىّت:

«بیّگومان دانهرانی شه پۆلی هۆش راستهوخو یان ناراستهوخو ناگادار و شارهزاییان لهسهر تیوره_شیکاری دهروونی و تیوره که سیّتییه کان ههیه. ده توانین جهخت لهسهر ئه و راستیه بکهین، که ئه و نووسهرانه به شیّوه یه کی فراوان کارتیّکرابوون به چهمکه گشتییه کانی دهروونناسی نوی و فه لسه فه ی نویّیه وه» (همفری، ۱۹۷۵ کار).

لهم رووهوه مۆنۆلۆگ به پێي تيۆره کهي رۆبرت ههمفري دهکرێت به دوو بهشهوه:

یه کهم موّنوٚلوّگی راستهوخوّ و دووههمییان موّنوٚلوّگی ناراستهوخوّیه. سهبارهت بهوهی یه کهمیان نووسهر دهستیّوهردانی تیّدا ناکات و کاره کتهره کهش خوّی بوّ خویّنهریش ئاشکرا ناکات، سهبارهت بهم جوّرهی یه کهم حهسهن جاف ده لّی:

«بۆ چەشنى يەكەم -مەنۆلۆگى راستەخۆ - روبىرت ھمفىرى تىەنها سىخ چىرۆكنووسى ھىناوەت ەوە وەك نەموونە كە ئەو جۆرە تەكنىكەيان بەكارھىناوە و سەركەوتنىشيان تىدا وەدەست ھىناوە كە "جىيەس جىۆيس" و "فرجىنيا وولف" و "وليەم فۆلكنەر"ن. لەبەر ئەوە بە پىۆيستى نازانىم خۇمان مانىدوو بكىەين بىە ھەولىى بىي سوودى دۆزىنەوەى ئەم رىتبازە لە چىرۆكى كوردىدا؛ بىەلام بىۆ چەشىنى دووەم -مەنۆلۇگى ناراستەوخۆ دەتوانىن زۆر نەمونە بهىنىنەوە لە بەرھەمى چىرۆكنووسەكانمانەوە و بەدلىنىيىشەوە بلايىن كە بىە شىيوەيەكى باش و سەركەوتوو بەكاريان ھىناوە» (حەسەن جاف، ١٩٨٥: ٨٨). سىەبارەت بىە بىەكارھىنانى مۆنۆلوگى لەو كورتە چىرۆكە كوردىيانەى لەو قۆناغەدا نووسراون، زىتر جۆرى مۆنۆلۆگى ناراستەوخۇى تىدا بەكارھاتووە، واتىە ئەو جۆرەى كە نووسەرەكەى بە ھۆى كارىگەرى زىجىرە رووداوەكانى رابردووى و لە رىي پالىنەرى ھەست و سۆزىيەۋە و بە كارىگەرىي ھىزى ناوەكى دەروونىيەوە چىرۆكەكەي دەچنى، يەكەم گاۋىكى لەم بوارەدا نرابى، چىرۆكى«لاوكى من»ە كە نووسەر بە راناوى «من»ى كەسى سەربەخۇى يەكەمى تاك، بەو جىۆرە مۇنۇلۇگى بەزارى ژنە شەھىدىكى بۇ ھاوسەرە شەھىدەكەى، دەلاوينىتەدە كە لە كۆرى خەباتى رزگارىخوازى گەلەكىدى شەھىد بەوە، ئەو جۆرە دوانە لە نىوان راناوى «من»ى ئامادە و «تۆ»ى نائامادەيىد، واتىد ئىدە شىيوى مۇنۇلۇگى ناراستەوخۇيەيە كە كەوتۆتە نىروان خودى قسىمكەر و راناوە كەسىيىد نادىارەكىدە كە «تىۆ» يىان ھاوسەرە شەھىدەكەيە. ئەمەش لايەكى چىرۆكەكەيە كە گوزارشت لەو جۆرە يان رەگەزى تەكنىكىد دەكىات، كەشھىدەكەيەتى. ئەمەش لايەكى چىرۆكەكەيە كە گوزارشت لەو جۆرە يان رەگەزى تەكنىكە دەكىات، كەشھىدەكەيەتى. ئەمەش لايەكى چىرۆكەكەيە كە گوزارشت لەو جۆرە يان رەگەزى تەكنىكە دەكىات، كى

« -لاوكى من! ئيرة پينج ساله قدييانه كو ام، ژ هڤ دورهاتنه ئيخستن تة، نهو، دكورتالكى ده ب چارسهد جاميرن كرد رادكڤى.

خوهده دزانه چرمی رو و سینگی ته پرچفی و لا شی ته رزیایه.

لی، گرگین. بزانه کو هرشف بری هره پا کقه کری ته تاجین زند و دستین خوه ئین نرم داڤیژه سر ستویی من و ب چاڤین خوهئی زلول و ب کسر ل من میزه دکه، من ماچ دکه و ژ من ره دبیژه:

بهشی پینجم- رهخنه

-دایی! دایکا من باقیمن ره بنقیسینه کو مزن بومه. دلیمن ژبو هژکرنا کردستانییه خرتییا من ژبونا ئهریکارییا کردستانییه، خوینا من ژبو شر و رژاندنییه! » (بدرخان، ۱۹۳۲: ۲).

«داماری لقینی کهته زمانی من، من دلکر، دهست ب گالگالان بکم، لی چ ببینم: من دیت، ژ قوّزییاباکوور و رِوْژاڤا ئهوره کی رهش، ب مژ و غومام ب له زو بهز گهیشتا سهر هیٚڤا من. گوّتنا من دقر کا من ده ما. هـێڤ، رِهش د خهنقی (ژ خهوا ڤهجنقیم)

ئاخ! ئاخ گەورا من، رندا من، دلكه تييا من، تۆ ب چ لەونى تێى خەونا من؟ ئەو نەخەون بوو، ئەو نەخەيال بوو. ئەورا من، رندا من! دلكه تيا من بوو. ئەورا پەش ژى دزانم كى بوو. ئەورا پەش ۋى دزانم كى بوو. مفسدۆ، ئەورۆ تە دەستا من ژ گەورا من كر، وگۆتنا منا داوى ژى، دقركا من دە ھشت. ئەز نهـ ۆ ب ئـاخ وكسەر، ب قيرينه كە بلند دقيرم:

شەرمە سارم: گەورا من، ئەز ژى هێڤينە نە گۆرياتە، جاندايا تەمە!» (قەدرىجان، ١٩٣٢: ٦).

«پیرهمیرد» وه ک چیرو کنووسیک له «ئاواتی دلّ، گهشتیک بهسه ربالّی پهرنده ی خهیاله وه »دا به شیوازیکی گوزارشتکردن له خود و به نهندیشه یه کی نه فسوناوییانه وه بهسه ربالّی پهرهنده و له کونجیکی ناسماندا له ژیر باری ده ربازبوون له زهوی و سانسوره کانی سه رئاره زووه کانی خوددا که له ویدا منی بالا جیّی نامیّنی و ئاره زووه شار اوه کانی و خواسته کانی دیته سه رهوه و له ههست (شعور) دا له دایک ده بی و به مجوّره له ریّی موّنوّلوّگی خودی (مناجات) دا ئه و خواست و پرسیارانه ده رده که ون و ده رده بررین و له ویّدا نووسه رله سنووری دیاریکراوی خوّی ده رده چیّ و وه ک پیغه مبه ران قسه له گه ل خودا و گازه نده ده کات. پیرهمیر دیش له شویری چیروّکه که به مجوّره ئه و ههستانه ی ده رده بریّت:

«دەمیکی دوور و دریژ مام و بیدهنگ راوهستام، پاشان ئاهیکی ساردم ههلکیشا وسهرم ههلبری و رووم کرده ئاسمان. چهندیک له ئهستیره کان ورد بوومهوه سهرنجمدایه کردگاری دهستی پهروهردگار. لهبهر خومهوه ئهمگوت:

خوا! لهبهر ئهستیره کان و من، گوایه مهبهست له دورستکردن و خستنهوهی ئهم تهرحه گیانلهبهرانه بوو؟ گوایه ئهم جوانییهی عهردو ئهم خاکه زیّرینهی زهمین، ئهم ههموو گولّ و نهسرینانه و ئهم میهوه و میوههاته و ئهم ههموو درنده و پهرندانهت ئهمانهت و ههموو بوّ خوشی و دلشادی ئهوان دروست کردووه، ئهمانهت ههموو بوّ تیّربوونی سکی ئهوان هیّناوته بهرههم، گوایه هیّشتا: نهبیّ بوّ چاوتهنگ بن؟

له سهر پاروێک بهگژ يهکدا بچن؟

لهسهر بستیّ زموی چاوی یه ک دمرهیّنن؟ قه لاچوو له یه کتر بخهن؟» (پیرممیّرد،۱۹۳۳: ۲).

ههر سهبارهت بهو مؤنؤلؤگانهی که گوزارشت له ناخی خودی دهروونی کاره کتهره چیرؤکنووسه کان ده کهن، نموونهیه کی دیکهی له و شیخوه پیرؤکه کهی «دهرکهتی»ی «نورهددین زازا»یه، که ئهویش هاوشیخوهی قهدری جانی هاوریی ناوارهی دهرهوهی ولاته و له ژیر کاریگهری نهو فهزا و باره دهروونییهوه که له هاوشیخوهی قهدری جانی هاوریی ناوارهی دهرهوهی ولاته و ژیانیکی نامؤ و غوربهت دهباته سهر و لهبن فاکتهری خاک و نهتهوه و کهلتوور و کهسوکارهوه دوور دهست و ژیانیکی نامؤ و غوربهت دهباته سهر و لهبن فاکتهری مؤتیفه ولاتپاریزییه کهیهوه گوزارشت لهو باره دهروونییهی خوی ده کات؛ واته بهههمان هاوکیشهی «من»ی ناماده و «تو»ی نائاماده، مؤنؤلؤگه ناراسته و خویه که دروست دهبی و لهویشدا «ولات» له جینی «تو»یه، که نائاماده و دوور دهسته (زازا، ۱۹۶۱: ۵). لهم بارهیهوه «فرات جهوهری» سهبارهت به چنینی نهم چیروکه دهلی: ده شخو چیروکا کو ب بیهنه کی تیته خوهندن و وه که ههالبه سته که به ده و دحهر که، ل سهر دهر که تیانه. ده رکهتی : نهو کهسین کو ژوه لاتین خوه درکهتنه، ته رکا وهلاتا خوه کرنه، ب چول و چهپهلان کهتنه و ژخوه رمل دووریا ل ستاره کا گهریانه، مروّق دقا کورته چیروّکا ده دبینه کو دووری چقاس خوهش به ژی دیسان مال، یانی وه لات خوهشتره، خوارن، لخوه کردن، قه خوارن، خوهزا وسترانین وه لیت ب مروّق خوه شتر دیسان مال، یانی وه لات خوهشتره، خوارن، لخوه کردن، قه خوارن، خوهزا وسترانین وه لیت ب مروّق خوه شتر و شیرنترن» (جهوهری، ۱۹۹۵: ۸).

ئەمەى خوارەوەش نموونەى ئەو جۆرە دارشتنەيە كە گوزارشت لەو جۆرە مۆنۆلۆگە دەكات و تێيـدا خـاوەن مۆنۆلۆگ دەكات و تێيـدا خـاوەن مۆنۆلۆگ وەک كارەكتەرەكى نامۆ و تەرىكبوو دەخاتە پێش چاو:

« ئەز دناڤ ملەتان دە دەرباس بووم. ل من نێرين، من لەوان نهێرت، لێ مەھەڤدوو ناس نەكرن.

گاڤا روٚژ دچوو ئاڤا و ژ خرجکێن نهوهلان دوو دوومان رادبوون من ژ خوه ره دگوّت:

چقاس بهختیاره ئهو مروّقی کو ئیْقاران قهدگهره مالا خوه و دناق زار و زیّچیّن خوه دهروودنـه دهرکـهتی ل ههر دهرا ب تهنا یه ...» (زازا، ۱۹٤۱:۵).

له چیرو کی «شینا ژنه کێ ل سهر گورا برهو»دا، چیرو کنووس که هه ر به خوٚی شایه تحالی رووداوه که یه، بهمه به ستی پرسیار کردن له ژنه و بهم جوٚره سهباره ت به ناللینی ژنه له سهر گوری براکانی له گه ل خوّی ده که ویّته گوّ:

«من د دلی خوهدا گۆت، ما گهلۆ تو بى ئەڤ ژنک ژى ب ڤى هەژىنا ئەردىدا پەنگزى و دڤر را ب دەركەت؟! ل سەر ڤى رامانى ھندك ما كۆ ئەر دەنگەك لى بكم و ژى بېرسم» (سەبرى، ١٩٤٣: ٦).

بهشی پینجم- رهخنه

«مام حهسهن له بهر خوّیهوه نهیوت: نهم ههتیوه شیّته قسه کانی زوّر له راست نهچن، وهخته وام لین بکات بچمه سهر باوهری. پیشینان وتوویانه: قسه، یان له شیّت یان له منال» (ئیبراهیم نهحمهد، ۱۹٤۵: ۲۱).

له کورته چیرو کی «خانوویکی تاریک»دا چیرو کن ووس «حوزنی موکریانی» به مونوّلـوّگیکی خودی «لاواندنهوه»دا کاره کتهری «من» له گهل ئهوانی نادیار و دوینیّی ئاماده له گهل ئهمروّی بزربوودا پیکهوه گری دهات دهات و بهسوّزیکی قوولهوه ده روانیّته ئهو خانووهی که له دویّنیّدا ئاوهدان و جمهی مروّقه کانی تیّدا دهات و له گهل ئهمروّیه کی ناموّ و بهسامدا که جگه له دیواری رووخاو که بوّته شویّنی جنوّکه و شهیتان، هیچ شتیکی دیکهی زیندووی تیدا نابینریّت:

«له نیّو دەرووندا به سۆزیکی گیان سووتیّنهر ئاخم کیّشا و ئاهیّکم کرد و وتم: ئهم خانووه تاریکه ئاویّنهی بالاتویّنی گوزهرانمان و ئاویّنهی ژیان و زندهگانی ئیّمهیه» (موکریانی، ۱۹٤۸: ۵۰۹).

ههموو ئهو نموونانهی که هیّنامانهوه بوّ ئهوه بـوو کـه ئـهو راسـتییه بسـهلمیّنین کـه چیروّکنووسـانی ئـهو سهردهمه له پالّ دیالوّگه دهرهکییه که چ شان به شانیه نهو، یان به تهنیا پهنایان بـوّ بـهکارهیّنانی ئـهم ته کنیکـه نویّیه بردووه که ئهویش موّنوّلوّگه. ئهمهش دیسان ئهو راستییه دهسهلمیّنن که چیروّکی هونـهری کوردیمـان نزیکهی سالّیک بهر له بهرپابوونی دووههم شهری جیهانی بهو ته کنیکه نویّیانهوه دهستیان پیّکردووه.

پاژی دوومم:

شيوازي ديالوگي چيروكهكان:

زمان کهرهسهی بنچینهیی دیالوّگ و یهکیّکه لهو فاکتـهره هونهرییانـهی کـه چیروّکـی هونـهرییان لهسـهر رادهوهستیّت و بههوّیهوه گوزارشت له بیرو بوّچوونهکانی کارهکتهرهکانی دهکریّت.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

که دووره له سهر و بۆره؛ کهوات زمان یان به کارهیّنانی تایبهتمهندییه کانی زمان شهو کهرهسهیهیه که نووسهریّک لهگهل نووسهریّکی دیدا جیا ده کاتهوه و بۆ ههموو نووسهریّک زمانیّک یان شیّوازیّکی تایبهتی دهبینریّت. بهتایبهتی لهبه کارهیّنانی نهو وشهو دهستهواژانهی که پیّوهی پابهندن.

به گشتی زمانی دیالوّگ یان دەقی چیروٚکه کانی ئهزموونی سهردهمی دیاریکراوی نامه که ساده و ساکارن و له دهربریندا دوورن له گرێ و گوّلهوه. له ههندیکیاندا سیمای شیّوازیکی فوّلکلوّری به چیروٚکه کانهوه دیاره، ئهگهرچی ئهمه ئهوه ناگهیهنی که ئهو چیروٚکانه له زمانیکی هونهرییهوه به دوور کهوتبن، به للکوو له ههندیکیاندا وینهی هونهری یان رهمز له دهربرینی دیالوّگه کاندا دهرده کهون، بهتاییهت لهو دیالوّگانهی که گوزارشت له خواستی چهپیّنراوی کهسیّتیه کانی چیروٚکه کان ده کهن.

سەبارەت بەنمونەى ئەو چىرۆكانەى كەتايبەتمەندى نووسـەرەكانى دەردەخـەن لـە شـێوازى بـەكارهێنانى زماندا، دەكارىن كەڭـك لـەو شـێوە دابەشـكردنەى كتێبەكـەى «عەبـدوللا سـەراج» ببيـنين بـەناوى«بـەرەو ئاستانەى رۆمان گۆشەنىگاكان»ە و ئەوىش بەجۆرە گۆړانكارىيەك كـە لەگـەل ئـەو شـێوازانەى لـە ئـەزمونى كورتە چىرۆكى دىارىكراوى نامەكەدا بەكارھاتووە دەگونجێنىن:

```
شيوازي يه كهم:
وشه، لهزماني ئاخافاتني دەمەتەقيّى رۆژانەدا
               (گێرانەوە+ دەقى فۆلكلۆر)
                        شێوازي دووهم:
                  وشه ، لهزماني هونهريدا
              (مۆنۆلوگ + ورينه+ خەون)
                       شێوازي سێيهم:
                   وشه لهزماني ئهدهبيدا
                 (زمانهوانی + رموانبیّژی)
                       شيوازي چوارهم:
           وشه لهزماني هونهري هيماييدا
             (داستان + ئەفسانە + ميژوو)
                       شيوازي پينجهم:
                     وشه لهزماني هزريدا
                    (ئاينى + ئايديۆلۆژى)
                      شيوازي شهشهم:
     وشه له شيّوه زماني كوردي نووسهردا
```

(وشهی بیّگانه + گوّقهر) (سهراج، ۲۰۰۷: ۷۱–۷۰).

بهشی یینجم- رهخنه

سهبارهت به شیّوازی یه کهم لهو دابه شکردنه که پهیوهنده به شیّوازی گیّرانه وه + ده قی فوّلکلوّر، که م تا زوّر شویّنی خوّیان رهنگدانه و هیان لهزمانی چیروّکه فوّلکلوّرییه کانی ئه و سهرده مه دا بینیوه؛ له و نموونه دیارانه ش ده کارین چیروّکه کانی «سهرهاتیا رهشوئی داری، سه پان و جوتیار، نیّچیرا بهرازان» بهیّنینه بهرچاو:

له چیرۆکی «سهرهاتیا رەشوئی داری» جەمیلی حاجۆی چیرۆکنووس بەم جـۆره گێڕانەوەيـه بـه زمـانێکی سادەو ساکار نزیک به شێوازی چیرۆکی فۆلکلۆری چیرۆکهکهی دادەرێژێت:

«دارا باژاره کی مهزن و که قنه؛ دچیایی میردینی دهیه، وی وختی خاکی وی برده ویل بو، لی نها گنده، چند مال کرمانج ب ئاغایی خوه قه تیده نه بری شری مهزن ئیقار که زقستانی رشی هیقی ئاغا ب گندیین خوه قه ل ئهدودی رونشتی نه. شکفتکه پر مزن و کور ل ور هیه ئه ق شکفت د زمانی بری ده زندانا بردهویل بوو.

ئاغى ژ جڤاتىٰ خورە گوت:

-حهجی ئیشه قهره حپسی بردهویل، دارکی دنیقی وی ده داچکینه نه زی کچی خوه بلاش بدهمی ههمی رشو نهمردی نه کر ژههدامده رابو، گوت "ناغا نهزی هرم" » (حاجز، ۱۹۳۲:گ، هاوار: (۱٤:٤).

هه آبهت گره و کردنی پادشا و ناغاکانی کون بو نه و که سانه ی که تیایاندا سه رده که ون و لهبه رامبه ردا پاداشتی زیرین یان کچی خویان ده کرده دیاری به رامبه ربه نازایه تی کاره کته ری سه ره کی چیرو که کان، که واته نهم دیارده یه به چیرو کی فولکلوری و حیکایه تی کوردیدا ده رده که وتن. هه روه ها به کارهینانی ده سته واژه ی «ئیفارکی زفستانی» که کاتیکی حیکایه تیه و گرید راوی زمانه فولکلوریه که یه دی ده کریت.

حوزنی موکریانی له چیرو کی «سه پان و جوتیار» دا له زمانی دیالو گی کاره کته ره کانی چیرو که که دا، به تایبه ت نعو دهمه قالیه ی که ده که ویته نیوان ههردوو کاره کته ری چیرو که که (خوامراد و نامراد) که ههردوو ناو زیتر و دووناوی کورده وارین و گریدراوی کولتووری کوردین و به زمانیکی کوردی میللی گوزارشت له کیشه کهی نیوانیان ده کهن که پهیوه نده به پیشه و کاری جوتیاری گونده کانی کوردستانه و مهده نموه نه مهدش نموونه یه کی ناو دیالو گهیه:

«نامراد: باخی ساحب مال کوانی؟ هیچ حسابیکمان ههیه؟ من به مهرجی نوخشه هیچم له ئیّوه وهرگرتووهوه؟ به هیچ حسابیکی خوّم نازانم» (موکریانی:۱۹٤۳: ۲).

«خوامراد: نا» به لام ته که زولیک چه رمی خاوی قایش ئوموور و نیو زوّله چه رمی سیرمه تان پساندوو و دوو دانه مه مه ساسه و گاسنیک و نه نه نقیزیکتان شکاندووه و که له وه به تا نوخشه، هه موو روّژی چهوره سانت بردووه. دوو داس ومه له گانیکت وه رگیز اوه و له سه ره تای جووته و هه تا نوخشه، هه موو روّژی چهوره سانت بردووه. گهلیکی روّژ منداله کانت سپیاییان به دیزه له وه رگر تووه، له بیستان ته ره یان خواردووه، به لانی که مه وه همووم حساب کردن. له سه پانیه که شت بی به ش بمینی هیشتا ده ته خار گهنم قه رز له گهردنت ده مینی، نه م ده ته خار گهنمه کهی پیده ده یه وه مال و مندالیشت بفروشی له ژیری ده رناچی» (موکریانی:۱۹٤۳: ۲۲).

سهبارهت به چیرو کی «نیچیری بهرازان»ی قهدری جان، «پروفیسوّر عیزهدین مستهفا رهسوولّ» ده لیّ: «ههر رهنگه به پهروهردهبوون له ناو باوهشی گهرمی فولکلوّری کوردی و کارتیکردنی روخسار و بابهتی باوی

لای بنگانه دا قه دری جانیان وا لیکر دبی که شتیکی وه ک ئه و بابه ته بنووسیت که لای رووس پیّی ده لیّن «باسنیا» که ده چیّته جیهانی ئاژه لهوه...» (مسته فا روسوول، ۲۰۰۲: ۳۶).

لهم چیرۆکهدا قهدری جان له دارشتنی زمانی چیرۆکهکهی، ئهگهرچی نزیکه له شیّوازی دووههم، که به کارهیّنانی «موّنوّلوّگ، وریّنه، خهو» ههر سیّ حالهته کهی تیّدا بهدی ده کری و له پال ر ونگدانهوهی ئه و ره گهزه هونهرییانه که گوزارشت له زمانیّکی هونهری ده کهن. دهبینین له بهکارهیّنانی چهند ناویّکی فوّلکلوّری زمق خوّی به دوور نه گرتووه، که خودی چیروّکه که لهسهر بنهمایه کی هونهری داریّ ژراوه، ناوی دوو کارهکتهری فوّلکلوّری بهناوه کانی «خوه جی خزر مورغه کی په پدریژ» دهبینریّ. ئهمه ش لایه کی نهو چیروّکه یه گوزارشت لهو به کارهیّنانه ده کات:

«من ب هیّقییا خوه جیّ خزر دلیّ خوه قه ژاند بوو، من دگوّت کهی ده رویشیّ من ئی جل که سک و که شکوول ب ده سته. مخابن مورغه کی پهر دریّژ، سینگ ب پورت و سهگروّقه ر و سهر مهزن بوو» (مسته فا رهسوولّ، ۲۰۰۲: ۳۲).

هەر لەم چیرۆکەدا و بەدریژایی دەقەکە زمانیکی چنراوی مۆنۆلۆگی و جۆریک لە ورینەی نەخۆشـیکی سـەر جیگا دەبینین کە لە کۆتایی چیرۆکەکە بە زەقی ئەم راستییە دەبینین.

«گاقیّ من چاقیّ خوه قه کر، من خوه ل سهر باسکیّ تو مورغان نهدیت، ئهز ل مالیّ خوه، دناق نقینا خوه دهبووم. تختوّره کی جل سپی سهریّ من بلهند دکر و ب که قچیکی دهرمان به را قرکی من درا ل راست و چهپ دوو سیّ مهرقیّ من ب ترس ل من دنیّرین. هیّسر ژ چاقیّ وان د حهر کی... دختوّر دکهنیی و دگوّت: ئیّدی مهترسن نهخوه شیّ مه کهفهن چراند. هه شیّ من هیّدی دهات سهریّ من، ئهز ژ بیست روّژی ده نهخوه ش بووم نهخوه شیا من تیفوّسه کیّ گران و بی نهمان بوو» (مسته فا رهسوولّ، ۲۰۰۲: ۲۴).

سهبارهت به شیّوازی سیّههم، که به کارهیّنانی زمانیّکی ویژه یی یان رهوانبیژییه، دهبینین زمانی ههندیّک له چیروِّکه کانی نهودهم تا راده یه ک نزیک به شیّوازیّکی دارشتنی شیعری ویّنه ی هونه ری ئهده بی تیّیدا به کارهاتوه که سیمای زمانیّکی ئهده بی له ریّعی موّنولوّگ یان دیالوّگی کاره کته ره کانی چیروِّکدا دهرده کهون. نموونه یه کی دیاری نه و شیّوازه له زمانی چیروِّکه کهی «دهرکه کهی «دهرکه تی» نورهدین زازایه که به زمانیّکی نزیکی ناوازی شیعری چیروِّکه کهی به زمانیّکی موّنولوّگانه که له گهل خوّیدا دیّته گور دونووسیّت و لهویّدا چیروِّکه که ی که گوزارشت له ژیانی مروّقی ناواره و دوور له ولات ده کات. زمانی چیروِّکه که که به کوتایی ههر کوّپله یه که کوپلانه نهم رسته یه ۱۰ جار دووباره ده کاتهوه ههروه ک چوّن له «تهرجیع بهند»ی قالبه شیعرییه کلاسیکییه کاندا ده بیندی به شیوه یه که ده چیّته قالبی جوانکاری واژه یی. نهمه شهو رسته یه:

«دەركەتى ل ھەر دەرى ب تەنايە!»

ئەمەش لايەكى چەند كۆپلەيەكى ئەو زمانە رەوانبيژييەيە، كە چيرۆكەكەي پىنووسراوە:

^{ٔ -} مەبەست خدرى زيندەيە.

بەشى يىنجم- رەخنە

«گاڤێ رۆژ دچوو ئاڤاوژخرجکێن نهوالان دوو و دوومان رادبوون، من ژ خوهره دگوت:

چقاس بهختياره ئهو مروّڤي كوّ ئيْڤاران ڤهدگهره مالا خوه ئو دناڤ زار و زيّچيّن خوه ره روودنه.

دەركەتى ل ھەر دەرى ب تەنايە!

ب کوودێ دچن ئهو ئهورێن کوٚ بێ وان دده بهر خوه؟ با من ژی وهک وان دده بهر خوه و بـا حهمـدا مـن، ب کێفا خوه من داژوٚ،

دهرکهتی ل ههر دهری ب تهنایه!» (زازا، ۱۹٤۱، هاوار، ژ۲۹: ۵).

ههروهها ههرلهخودی ئهوچیرو کهی سهرهوه شدا چهند ره گهزیکی دیکهی زمانه رهوانبیژییه کهی تیدا دهبینریت، که ئهویش «ره گهزی جوانکاری»یه و دهتوانین لهو دهقه دا چوار جوری لیده ربکهین:

- ۱) رەگەزدۆزى ناتەواو :گاڤا رۆژ دچوو ئاڤا
- ۲) رهگهزدۆزى دووباره كراو: دوو و دوومان
 - ۳) رهگەزدۆزى جووتەوانە: زار وزيچ
- ٤) رەگەزدۆزى رازاندنەوە: نەوالان ئىڤاران

هدروهها له چیرو کیکی دیکه، بهناوی «ب خوهین گوهدهرز ره»ی، که لهلایه میر جهلاده عالی بهدرخانه وه له ژیر نازناوی «پراسته ده به گوقاری «هاوار »دا بلاوی کردو ته وه، چیرو که که نزیکه له کورتیله چیرو ک و دیالو گیکه له نیوان باوکی ک که چیرو کنووس خویه تی و کوپه میرمنداله حهوت هه شت سالییه کهی؛ که له ویدا به زمانیکی پوشنبیرانه گوزارشت له گوقاری هاوار ده کات و گرنگی به و گوقاره بو گهلی کورد و دوزه پرهواکهی ده رده خات. له نیو دیالو گه که دا دوو به یته هه لبه ستی تیدایه که هی «به مین عالی به درخان»ی باوکی نووسه ره و له ویدا، نووسه ر به و دوو به یته ی بو ته واوکردنی مه غز و بابه تی چیرو که که هیناوه ته وی درمانی دیالو گه که ش که میک له چه ند دیپه شیعریکی سه ربه ست ده چیت و ده چیت بواری هونه ری روانیژیه وه. «ره گه زی ته ورییه»ی تیدا به کارها تووه:

- « باڤۆ ! ئەڤ چيە؟
- من سەرى خۆ هلدا و گۆتىن: (١) (٢) -------
 - <u>هاوار</u>ه. (هاوار)(هاوار)
 - هاوارا كێيه؟ (ناوى گۆڤارەكەيە بەماناى هاواركردن)
 - هاوارا كوردانه.
 - هەيا نهۆ چرا گازى من نەدكر ؟
 - كۆ ھاتە خوەندن، تىتە زانىن.
 - ده بخوینه» (گوهدهرز، ۱۹۶۱: ۱۳).

بشاری سه گمان له چیرو کی «بیبه ختی» دا له پیش کوتایی چیرو که که بو گهیاندنی مهبه ست و ناواتی ناشتیخوازی له نیوان ههر دوو لایهن یان هوزی به گژیه کدا چووی «بووبو» و «سیاهپوش» به م دیالوگهوه، که

لهلایهن سهرۆکهۆزی سیاهپووش، کهناوی "سهرخیّن "ه بهزمانیّکی ئهده بی چنراو به پهند و ویّنه ی هونه رییانه مهبهسته که ی خوّی له پیّناو کوّتایی هیّنانی شهری له میّژینه یان ئاراسته ی "چهچیّن "ی دوژمنی لهوه وبه ری که سهروّکی هوّزی «بووبو»یه ده کات و لهویّدا له رهوشیّکی سهخت و له نیّو به فردا کهوتوون و دوژمنی هاوبه شیش له کهمیندایه بوّیان.

له رووی ههلسهنگاندنی زمانه ئهدهبییه کهش چیرو کنووس لهم ده رپرینه دا وینه یه کی هونه ری به پیزی به کارهیناوه و ده چیته نیو هونه ری «خوازه ی سهربهست» وه که ده لیّ: «خوین ب خوینا نایه ته شیشتن»؛ واته خوین به خوین ناشوریته وه، مهبهستی ئه وه یه که توندو تیژی به توندو تیژی دانامر کیته وه. که ده شلییت: «خوین ب ناقی تیته شیشتن»، مهبهست ئه وه یه که توندو تیژی به هیمنی و ئاشتی چاره سه ر ده کرییت؛ واته ئه و وشانه که به کارها توون ئاماژه بو ههندی واتا ده کهن که واتای فه رهه نگی و شه کان ناگه یه نی چونکه جگه له واته فه رهه نگییه کان هه میه که و نیشانه یه بو دیار ده یه کی ده واتای نه روه ک ده زانری له ماسولکه کانی له شدایه. لیره دا به واتایه کی دی بار کراوه که نه ویش واتای توندو تیژییه؛ چونکه وه کوو لازم و مه لزووم توندو تیژی خوین و کوشتنی لیده که وی که ده شایت: «خوین ب ئاقی تیته شیشتن»؛ واته خوین به ناو ده شی و له به ده شیریشدا ناویش نیشانه ی هیمنی و له یه که ده شوریته وه که نه و سیفه تانه یه که ناو هه لیگر توون.

دیاره ههر ئهم زمانی رهوانبیّژییه شه که ده چیّته دهروازه ی ترازان له ئهده بدا؛ واته: «لانزیاح فی الأدب». ئهمه ش نموونه یه کی چیرو که که یه:

« - بهلیّ سبههه که ئهم دیتنه کوّ ل سهر ههسپیّن خوه و ل رهخ ههڤ ژ گوندیّ خوه دچـن بـاژیر، ئـهوی چقاس ل مه ئهجیّبمایی بمینن. ئهویّ ببیّژن فهلهک فهتلهک دایـه ژوّر، ژ خـوه، جیرانـیّ قـهنج، ههکـه ئـهم خوه ب خوه ب خوه ل ههڨ نههاتن. ما کهس ههیه کوّ بکاره مه ل ههڨ بینه، بهلیّ، ما پیّشیان نه گوّتیـه کـوّ خـوین ب خوینی نایه ته شیشتن، خویّن ب ئاڤای تیّته شیشتن، ئهڨ بـهرفیّ کـو داران ئـهم لـیّ شـداندنه چ ئاڨـه که ساره. ما کیژان ئاگر ههیه کوّ پا قهنهمره، کیـژان خـوین ههیـه کـوّ پـا نهییّتـه شیشـتن» (سـه گمان، ۱۹٤٤، رؤناهی، ژ۳۵: ۲۳-۲۲).

نور ه دین زازاش له چیر و کی «پهریشانی» دا، زمانیکی په خشانی له وه سفکر دنی ئه و ژینگه یه به کار دینی که زه حمه تکیشان و جوتیارانی ده قه ری جزیره له باکووری کور دستاندا له سایه یدا ژیانیکی کوله مه رگی و به شمه ینه تی تیدا به سه ر ده به ن.

لهویدا وینه یه کی فوتو گرافی و ره الیستی نه و خه لکه دینیته پیش چاوی خوینه در. و شه گه لیک ده بینیت، که له چنراوی نه و و شانه ده چیت که له زمانی شیعرییه وه نزیکن؛ واته وینه یه کی ره وانبیت ی جزری جوزی چواندنمان ده داتی؛ چونکه چیرو کنووس سه پانه کانی «ده شتی جزیره» ده چوینی به «حه یوان»؛ چونکه ره و شی سه ختی بژیوی ژبان، کاری سه خت و تاقه ته رووکینی خستوته سه رشانیان و له وید مروقه کان به

بهشی پینجم- رهخنه

ئاژه لى چوارپەل دەشوبهيننى و پاشان دەلىي بەلەشى جوانيان، مىرۆق دەبىنى. ھەروەھا جۆرىكىدى لە وينەكانى رەوانبيژى لەم چىرۆكەدا دەردەكەويت، ئەويش «دژيەكە» كە دەلىي:

«لاشیّ وان تازی و سپی و نهرم و خوه شک ل به رتاقا جزیریّ شهوتی د رهش بوویه». واته وشه فه رهه نگییه پیچهوانه کان له رسته یه کدا ریز کراون که تییدا وه سفی هه رئه و سه پانانه ی جزیره ده کات نهمه شه و وشانه ن.

تازی و سپی شموتی و رهش

ئەمەش نموونەي لايەكى ئەو چيرۆكەيە:

«هدر دهر زهر، زهره، ل زهقیان، ژ دوور قه وه ک حهیوانان، تشتین ب جان، ل سهر چارلنگان دلقن، نیزیکی وان دبم، ب قهلافه تا بهدهویان ئینسان دبینم لی ب کوردی د پهیقن: لاشی وان تازی و سپی و نهرم و خوهشک ل بهر تاقا جزیری شهوتی و رهش بوویه، ژ رووی وان خویدان دلوّپ دکه. لی وه ک ماکنی دشغولن. ب وان ره ژن و زارو ژی ههنه . پیره کان زاروّیین خوه ئین سهرشیر ئاقیتنه ئهردی، ناق توز و ئاخی، میشان روویا وان گرتیه. ژ جلین وان ئین گهدی بهنین پیس تین» (یوسف، ۱۹٤۱: ۷).

«شەپۆلى دەريا و شەپۆلى با»

بيّدهنگي دهريا

بهفرفری بال و نههیشتنی بیدهنگی شلهقاندن بههوی شتیکهوه

«شەپۆلى دەنگ» «شەپۆلى ئاو»

«به فړهفړی بالیان ئهو دهریای بیدهنگیهیان دهشلهقاند و شهپۆل له گوێی تماشاچیهکانی دهدا. ئهو دیمنه له دلی ههموو تهماشاچیان ههریهک به جۆریک کاری کردبوو. ئهوهی تێگهیشتبوون پێی وهکهیف هاتبوون و گهشابوونهوه؛ ئهوانهی نهزان بوون داهێنهرێ بوون و توابوونهوه» (قزلجی، ۱۹٤٦:٤).

له شویننکی دیکهی چیرو که کهدا، که گوزارشت لهو زمانه نهدهبییه ده کات:

«تاریکایی زوّری سهند و رهنگی پهرده ههر شینیکی نامال خهمی بـ و گیانی پیاوه گهوره کانی شههیدی ریگای نازادی ده لیباسی نهستیرهی سینمادا دیاریان داو بهرهبهره روّحی ژنان و مندالانی بی گوناهی قوربانی نهو ریگایهش بـ ه جلـی نهسـتیرهوه دهرکهوتن و هاتنه کایهوه سهرنجیکی کوردسـتانیان دا و له نهتهوه کهی خوّیان ورد بوونهوه. کوردستانی نازاد دهرفهتی هیّنا له ههوه لهوه خوّی نیشان دان. نهسـتیره کان

بهدیتنی ئهو دیمهنه گهش بوونهوه له خوّشیا چاویان لهیهک داده گرت و ئیشار میان بوّ ئه و پارچه کوردهواریه دهکرد».

سهبار هت به شیّوازی چوار هم، که گریدراوه به رهنگدانهوهی «داستان، ئهفسانه، میّـرژوو» ئـهم شـیّوازهش لـه چیرۆکه کانی ئەو دەمدا به زمانیکی داستانی یان له هەندیکیاندا رەنگدانـهوهی جۆرینک لـه ئەفسانەیان پیّـوه دياره. ههروهها له چهند چيروٚكێكيشدا زماني مێژوويي يان چيروٚكنووس مێژووي زنجيرهي رووداوه كاني يان ئەو گۆرانكارىيانەي بەسەر كارەكتەرەكاندا ھاتووە تۆمار كردووە. نموونەش بۆئەم شىيوازە لـە چىرۆكىي کوردیدا، ئەو چیرۆکەیە کە لەلايەن «د.کامران عالى بـەدرخان»ى چیرۆکنووسـەوە بـەناوى «ئـەيلۆيىێ پـیر» (عالى بەدرخان، ١٩٣٣: ١) نووسراوه. لەم چيرۆكەدا ئەگەرچى لە سەر بنەماي ديالۆگ نووسراوه، بـﻪلام تێمـي چيرۆكەكە نزيكىيەكى لەگەل حيكايەت يان ئەفسانەي ييوە ديارە. ناوەرۆكى چيرۆكەكەش بەگشتى باس لـه عهشقی دوا تهمهنی پیرهمیریک ده کات که له گه ل خواستی کوره کهیدا بـ قهمان کـچ روو لـه رووه و لـه ناچاري و که له توانایدا نابیت دهستبهرداري یاره کهي بیت، بریاري خو کوشتني خوي و یاره کهي دهدات. ئهم رووداوهش لهو دهمه دا روو ده دات که له گهل کوره کهی لهسه ر ئهوه ریکده کهون که کچه فری بده نه دوّلیکی ههزار به ههزار ووه. ههر لهو ساتهدا و بهدواي فريداني كچه ده گاته ئهو ئاكامهي كه ژيان له دواي ئهو هيچ مانایه کی نییه و بو نهمه ههر لهو شوینه خوی فری دهداته خوارهوه. کهواته موتیقی چیروک عهشق و قوربانیدانی پیره هه لّایه و کچه جارییه که یه بو یه کدی. به و واته کچه ش هه ر له پینا و ریز و خوّشه ویستی خوّی بوّ «ئەيلوّيا پير» واته پيره ھەڭـوّ بەفـەرمانى كوشـتنەكەي رازى دەبيّـت. ئەمـەش رووى راسـتەقينەي داستانه که یه که داستانیکی قوربانیدانه له پیناو خوشهویستیدا. ئهمه نموونه یه که له و زمانی چیرو که ی که ر منگدانهوهی داستان یان ئهوشتانهی پیوه دیاره، بهتایبهت لهو شوینهی که سهره تای چیرو که کهیه و ده لی له مالي ميردا سيسهد جاري ههبووه:

«مالا وی سیّسه جاری ههبوون، پوّر زهر و چاقشین، پوّر پهش و چاق کهسک، ددان مراری و لیق گولّ و ههمی ژی وه ک روهنییا پوّژا گولانیّ زهلال و وه ک کولیلکیّن مهها ئاداریّ سپههی بوون، لی کهسه کی ژ وان هنده که چکا شنگاری ههقین سهه نه دکر و هه ژکرنا وا قاسی ئا شنگاری تیّر پهل و په په ونگ نهبوو» (عالی به در خان، ۱۹۳۳: ۱).

ههروهها له شویّنیّکی ههرئه و چیرو که دا نموونه ی ئه و دیالوّگه دههیّنینه وه که هی کاره کته ری باوکی پیره هه لّو و گورگینی کوری و کچه که یه به ناوی «پهریخانی شنگاری»یه وه و خودی ئه و دیالوّگه ی که له کوّتایی چیروّکه که ده کات که به زمانیّکی داروه: داستانی چیروّکه که ده کات که به زمانیّکی داستانی چیراوه:

«- ده وهره ئهم ههرن .. چهند گاڤان ب ههڤ ره چوون ژ نشكاڤه مير سهكني و گۆت:

بەشى يىنجم- رەخنە

- ما ئەز دچم كوو؟ ما ئەز ژ بۆچى دچم؟ ژينا من ھەمى قىێ رە بوو، ما كۆ ئەو چوو ژين و ڕەحەتى ژ بۆ من چنە، چرەنە.. كێرى چ تێن. ئەز پيرم، كەس ئێدى ھەژ من ناكە و ژينا بێھەڤين ما نە دينيتييە؟
 - کورێ وي گۆت:
 - باقی من، تو ب ناف و دهنگی، د دهستی تهده گرتن و بهردان و دهولهمهندی ههیه.
 - مير گۆت:
 - گورگین ژ لیّفا وی پرامووسانه کا بده من و دهولهمهندییا من ژ خوه ره ببه نهو تشتین کو ته هه ژمارتن تشتین مری و بی جانن، تنی هه قین و ژین پهنگدار و بهندارن، کانییا ژینی ژنه. یا کو بی هه قینه بی ژینه، ژاره، پهریشانه و رووژین وی ب خهم و کهسهر ب کوقان و هیسترن.
 - بلا خوهدا ههر ئاریکارییا تهبکه گورگین، شهڤ و رووژین ته ب تهناهی و خوهشی ببۆرن.
 - مير ئەڤ خەبەر گۆتن و دەست چوويا ئاليى ئاڤى قەكر.
 - گورگین قیرهک دا و گۆت:
- باڤوّ! و سه کنی، نکاری بوو تشته ک دی سهر ڤێ زهیده بکت. ژ زهلامێ کوّ ژینێ وی ژێره ته حل بوویه و مرن پا دکهنه و وی گازی با خوه بکه ژاره چ تا گوّتن.
 - باقي وي لي قه گهراند:
 - دەست ژ من بەردە، كورى وى گۆت : وخوه دى
 - میر گۆت:
 - ئەو ھەر تشتى دزانە و ب لەز گھا سەرى زنارى و خوە ئاڤىٽ ئاڤىێ..
 - دهنگیّ باییّ ل ناڤ دار و چیان خورت و تیژ دهات» (عالی بهدرخان، ۱۹۳۳: ۱).

«فایهق کاک ئهمین» له چیرو کی «ئهرخهوانی گردی سهیوان لانهی ئهبدیمه ندی ئینسان»دا زمانیکی میژووییی به پنی تومارکردنی منرژووی رووداوه کان وه ک روژمنریک یان بیرهوه رینامه یه کی که سی چیرو که که که که دور تومارکرو (کاک ئهمین، ۱۹٤۵: ۵۲). ده کری لیره دا نموونه ی دوو توماری میژوویی یان دوو بازنه یه ئه و چیرو که که به زمانیکی روژمیری -میژوویی له لایه نووسه رهوه ریزبه ندکراوه، بخهینه به رچاو:

« مارت ۱۹۳۲ — هیوام دی خوّی و کهسوکاری وهکوو گهنجینهی دنیایان پیّبهخشرابیّ له بهزم و خوّشیدا بون، خزم و کهسوکار کهوتنه تفاقی شایی؛ لهیلی و مهجنونی بهههشت بهیهک شادبون.

نیسانی ۱۹۳۲ - به خاو خیزانه وه چووینه میوانی که م دوّسته دلسوزه م، مالّ، مندالّ، ژن، پیاو بوّ نهم دوو دلّـه شاد و خوره م بوون... ناخ! داخه که م! نمینهزانی که وا نهمه ناخر دیده نیم نامی گاک نهمین، ۱۹٤۵: ۵۲).

ههر سهبارهت بهم جوّره له شیّوازی چیرو کدا، «عوسمان سهبری» له چیرو کی «سهیا کو گور تانی فیّزا پیز»دا له سهره تای چیرو که کهیدا له دوو شویّن توّماری نه و میژووهمان دهداتی که گورگ زیانی به په زه کهی گهیاندووه. نهمه ی خواره وهش نه و دوو ناماژه پیدانه ی چیرو کنووسه بو میژووی رووداوی چیرو که که:

« د تهباخا سالا ۱۹۲۳ ئاندا گوره ک هینی کهریی پهزی من بوو با.....

لێ د مهها تهباخا ۱۹۲۳ ئان ب تهنێدا نيزيكا بيست مهێن چاک ب دهڤ گـورهكي ڤـا بـهردان» (سـهبري، ۱۹٤٣ هـ).

سهبارهت به شیّوه یه کی دیکهی نهم شیّوازه، زمانی میّژووییه که له زمانی چیروّکه کهی «جهوهه در ناغها» به نموونه وه دهیّنینه وه که تیّه نیّه فرارشت له میّرژووی رووداویّک ده که به به به کاره کته ره کی نیّو بنهماله یه کی ناوداری خهباتی رزگاریخوازی کورد دیّت که لهلایهن خودی چیروّکگیّره وه ی یه کهم که به وکی چیروّکنووس (عهلائه دین سهجادی)یه وه گیردراوه ته وه خودی چیروّکگیره وه یه کهمیش شایه تحالّی شه رووداوه بووه. تیّیدا «جهوهه ر ناغای شکاک» له شاری تهوریز بهدهستی عهجهمه کان به ناوی بانگهیشتکردنه وه ده کورژریّت، نهم نموونه ی لایه کی نه و زمانه میژووییه یه که له لایه ن چیروّکنووسه وه نووسراوه:

«ئەمانە قسەى باوكم بوو كە دەربارەى جەوھەر ئاغا بـ قى گێڕامـەوە. ئـەوى كـە منـيش خـ قم بيـزانم ئـەم جەوھەرئاغايە براى سمايل ئاغاى سمكۆ بوو. ئەو دوو پياوە كە خۆيان لەناو شارى تەورێز دەربـاز كـرد، خۆيـان ئەگەيننەوە لەشكرى سمايل ئاغا. ئەو وەختە سمايل ئاغـا لەبـەر ئـەوە كـە جەوھـەرئاغا بـرا گـەورەى بـووە و ئەمىش ناويكى واى نەبووە سەروكارى لەشكر ومەملەكەتدارى ھەر بەدەست جەوھەرئاغاوە بووە؛ كـە كـوژرانى جەوھەر ئاغا و كارەساتى عەجەم ئەگێړنەوە، سمايل ئاغا لە شوێن كاكى دائەنىشت و كەمەرى خـوێنسـەندنى جەوھەر ئاغا ئەبەستى» (سەجادى، ۱۹٤۹-۲۲).

شيوازى پينچهم: وشه له زمانى هزريدا، ئايدۆلۆجى، ئاين

سهبارهت بهم جوّره له زمانی چیرو کدا، ده گهریّینه وه بو سهره تای سالانی سییه کان و لهویّدا کورته چیرو کی «هاوار ههبه گازی ل دوویه» که لهلایهن «قهدری جان» وه نووسراوه و یه کهم ههنگاوه له و بواره دا. که له چیرو کی کوردیدا گوزارشت له دیالو گیّکی هزری (ئایدیولوّجی) بکریّت، دیالوّگی چیرو که که شهروزارشت له هیّلی نه ته وه یی و نیشتمانی ده کات، که له نیّوان باوک و کوردا کراوه که سیمایه بو دوو کاره کتهری روّشنبیر و نه ته وه یی (قهدری جان، ۱۹۳۳: ۵)

«گەلۆ، ئەڤ خەونە؟ چاڤێن خوە قەدكم باوەر ناكم، لى دزانم ئەڤ دەنگ دەنگى كورى منه.

- -باڤۆ! باڤۆ!
- ها كوري من ئەز ل كوومه؟
- باڤۆ! باڤۆ من ل ماله، چما چاڤێ خوه ڤهناكه؟ ديسان ب ترس كو من چاڤێن خوه ڤهكر من ديت ئهز ل مالا خوه، دناڤ زارڏيێن خوه، ل جهێ خوه مه. كورێ من "هيم گران" ل بهرسهرێ من روونشت و گۆت:
- باقق، گاڤا كۆ رۆمۆ وەلاتى مە دشەوتاند تو ھى ل كوبوويى، ژ بەر قى يەكى مە خوەرت و جانان ھـەڤ دوو گرت و دژمنىن خوە قەلس كر، مە وەلاتى خوە ئاڤاكر دڤنىت كو باڤا ژى بھاتا، لىي تـه خويانـهكر، ژخـوه، مـن خەونا تەژى دىتبوو كو تو د تەنگاسىيىي دەيى، تو ل مە "ھاوار" دكى» (قەدرى جان، ١٩٣٣: ٥)

بەشى يىنجم- رەخنە

زمانی چیرو کی «دوو عه گید»یش که دوو کاره کتهری شورشگیرن و هه الگری په یامیکی رو شنبیری و گوزارشت له هه الویستی نیشتمانپه روه ری ده کهن، به تایبه ت ئه و هه الویسته کاتی سه رهه الله ده دو عه گیده که قاره مان به دیل گیراون و که و توونه ته نیو ده ستی دو ژمنانه وه. له دیالو گی یه کیک له دوو عه گیده که، ئه وه یه و هسیه ت ده کات که پاش مردنی الاشه کهی و چه ک و فیشه کدانه کانی له شوینیکی کوردستاندا بنیژریت که وارگه و شوین پنی شورشگیرانی کوردبی و هه ر له ویدا گونی له ته په ته پی ئه سپی شورشگیران بی تا له سایه ی ئه و ده نگه خوشه وه مه لی روحیان شادبی و له ویدا خودی دیالو گه که گوزار شت له زمانیکی هزری نیشتمانی و شورشگیری ده کات:

«- برا هیقییه ک یا من ژ ته ههیه، حهقه ئهز نهو مرم، لاشی من بخوه ره ببه، ئو من ل ئهردی کوردستانی قهشیره. کولاشی من دانه سهر سینگا من، تفنگا من بده دهستی من و خهنجهرا من بخی بهر پشتا من . ئهز دخوازم وسا راکه قم و بیهیزم، وه ک نوبه تداره ک د گورنا ده، هه تا کو ده نگی توّپان و شهینا هه سیان بیّت، دهما ره پهر پا هه سپین عه گیدین کوردان دسهر تربا من ره ببوّرن و ده نگا تفنگ و توّپان بیّن، ئه ز ب چه کیّن خوه قه ژ تربا خوه، خوه هلا قیّرم، ژ بوّ ستاندنا وه لاتی خوه؛ ژ بوّ ستاندن وه لاتی خوه (عالی به درخان، ۱۹۳۲ ده).

د.نورهدین زازا له کورته چیرو کی «کهسکه سوّر»دا و له دارشتنی چیرو که کهیدا پهنای بو نهم جوّره شیّوازه ی زمان بردووه که نهویش زمانه هزرییه کهیه و گوزارشت لهو رموشه ده کات که شوّرشگیرانی کورد له ساته وه خته کانی هه لگیرسانی راپهرینه کهی شیخ سه عیدی پیراندا که و تبوونه نیّ و باژیره کوردییه کان و له سهربانی ده زگا فهرمییه کان و مالانی کورداندا نالای سهوز و سووری کوردستانیان له جیّی نالا داگیراوه کانی دوژمندا داده چهقاند. چیرو که کهش بیره و مرییه کی مندالی خودی چیرو کنووسه له گه ل باوکیدا که ده گهریته و سورده مه (زازا، ۱۹٤۱: ٤):

«من ئەوەل سەر ھەسپى دىت، ئەز چووم جەم، وى ئەز دانى بەر خووە.

- من ژێ پرسي:
- باڤۆ ئەڤ چكەسكە سۆرە ل سەر سەرايىخ؟
- ئەڤ ئالا مەيە، كورا من! ئەڤ شان و شەرەفا ملەتى كوردە.
 - بەرى يەكە سۆر ھەبوو، ئەو چ بوو باقۆ؟
- ئەو يا نەياران بوو. نەيار ب زۆر كەتبوون وەلاتى مـە. ئـەم كـورد ئـيرۆ وان ژ ئـەردى خـوە دەردخيـنن و دبنـه خوەديى وى. ھا ژ تەرە ئالەكە بچووك! وى دەينە سەر دلى خوە. ھەژى وى بكە و ژ بۆ سەرفرازىيا وى بخەبتە.

ئەز ب گۆتنىن باقى خوە بووم سەرمەست. دلى من ھلداقىت باقى من ئەز ماچ كىرم و ئەز دانىم ئەردى» (ھەمان سەرچاوە).

حوزنیموکریانی له کورته چیرو کی «در و رهبهن»دا -که نموونهی لهم جوّره چیرو که له نیّـو چیرو کـهکانی بهر له خوّی، بهتایبهت ئهوانهی که به دیالیّکتی کرمانجی خواروو نووسراون بیّویّنهیه - بـه تایبـهت سـهرتاپای

چیرو که که له دیالو گیکی هزری ئاینی پیکدیت که له نیوان دوو کاره کته ری چیرو که که که یه کیکیان دز و ئهوی دیبان رهبهنه و لهویدا ههردوو کاره کتهر بههینانهوهی و ته و فهرمووده و ئایه ته کانی قورئان داکو کی له هه لویستی خویان ده که نکمه ش لایه کی ئه و زمانه یه دیالو گه کهی پی داریژراوه:

« دز: من رێگرم هاتووم رووتت ده کهمهوه.

رەبەن: بۆچى تۆ لە خودا ناترسى ؟

دز : ئه گهر له خودا ترسم نهبوایه له پیش ئهوهدا دهنگت بدهم، توّم ده کوشت جا له پاشان رووتم ده کردیوه و کهلویه له که تم دهبرد.

رِ مبهن: توّ هيچ شهرم ناكهي؟ نه تبيستووه كه پيغمبهر فهرموويه تي: الحياء من الايمان.

دز: بۆچى تو نەتزانيوه كە پيغمبەر فەرموويە: الحياء يمنع الرزق.

رِهبهن: "استغفر الله و اتوب الیه!" خودایه توّبه بیّ! مـن چ گوناهیّکی گـهورهم کـردووه کـه وا تووشـم بـه تووشی ئهم دزهوه بووه و گرفتاری دهستی ئهمت کردووم» (موکریانی، ۱۹٤۵: ۱۵۵).

سهبارهت به شیّوازی شهشهم که دوا شیّوازه له زمانی چیروّکه که سهردهمی نامه کان که ئهویش به کارهیّنانی وشهی بیانی و به کارهیّنان یان پهنگدانهوهی «شیّوهزا-گوڤهر»ی کوردی ئهو ناوچانهی که به لای همندیّک چیروّکنووسدا به کارهاتوون. نموونهی دیارمان بوّ ئهو جوّره زمانه ی چیروّک، زمانی چیروّکه کانی «ئاواتی دلّ، گهشتیک بهسهر بالّی پهرنده ی خهیالهوه»، «ئهرخهوانی گردی سهیوان لانهی ئهبهدیمهندی ئینسان»، «دوچاو و بهیتیّک» که لهلایهن ههر یه ک له نووسهران «پیرهمیّرد، فایه ق کاک ئهمین، پهشید نهجیب»هوه نووسراون. یه کیّک له خاله سهرنج پاکیّشه کانی زمانی چیروّک، به کارهیّنانی وشه گهلی فارسیه، بو نموونه له خودی ناونیشانی چیروّکه کهی «ئاواتی دلّ، گهشتیک بهسهر بالّی پهرنده ی خهیالهوه»دا وشهی «پهرنده» وشهیه کی فارسییه و لهو وشه فارسییه فهرههنگیانهی دیکهش که له نیّ و زمانی چیروّکه که دا به زمانی کاره کتهره کهی چیروّکه که خودی چیروّکنووس خوّیهتی به کارهاتووه وه ک له وشه کانی: «زمین، زمانی کاره کتهره کهی چیروّکه که خودی چیروّکنووس خوّیهتی به کارهاتووه وه ک له وشه کانی: «زمین، پیایان، کردگار، پهروه ردگار، نهسته رهن» دهبینریّت و ئهمهش نموونه ی چهند دیریّکی چیروّکه کهیه:

«- پاش ئەمەى زەمىن بە بارى خۆيا سوورا.. / ھتد.

- سهرنجم دایه کردگاری دهستی پهروهردگار.. / هتد.

- ئەم ھەموو گولو نەستەرىنانە، ئەم مىوەو مىوەھاتەو ئەم ھەموو درندەو پەرندانە» (پىرەمىرد، ١٩٣٣: ٢). لەچىرۆكى دووھەمدا لەلايەن فايەق كاكەئەمىنەوە نووسراوە و وشەگەلىكى فارسى زەقى بەكار ھىناوە كە تا ئەمرۆ لە زمانى ئەدەبىماندا بەكارنەھاتووە و بەكارنايەت وەك وشەكانى:

«وهلی، لهرزش، زیرا ٔ ، غهمگوسار، ناگههان، جان خهراش، ئاشیانه، زهی خلق، بیمارستان، دیده گریه، نهدامه ت، دهرئاغووش، باعیففه ت، شرافه تمندی، کردگار ئهعزهم، عیفه تمهندی». ههموو ئهو وشه فهرههنگییه

ٔ - زیرا.. ههروه ک ئهوه ی وشهیه کی فهرههنگیی فارسییه و بهمانای (لهبهر ئهوه، چونکه)دیت، به لام به داخهوه خودی به کارهینانی ئهو وشه فارسییه به تایبهت وشهی (زیرا) له ماستهرنامه کهی "پهریز سابیر"دا بهناونیشانی «بینای هونهری

بەشى يىنجم- رەخنە

فارسییانه، یان فارسین له بنه په تدا و یاخود عهرهبین و به فارسیکراون. له نیّو پانتایی زمانی ده قی چیرو که کهدا ده بینریّت و له بالا وشه فارسیه کانیش ئهم وشه عهرهبییانه شه کارهاتوون که په تالیه و به کارهیّنانه زمانییه که له زمانی به رههمه ئه دهبییه کانی بیسته کاندا دهبینران، به تایبه له لهسهرده می پروژنامه گهریی ده سه لاتی شیخ محموددا، ئه و و شه عهرهبییانه ش ئهمانه ن:

«هاتف، نشوه، زلی، فاسق، فکر، کلمه، أسفا، مداخله مسائل، اعظم، رافت و لطیف، محنت، نفقه، أمر، انزار، هیهات، منظره، گیر».

ئه گەر چى نووسەر دەيەويت بەو زمانە چىرۆكەكە بنووسيت كە زمانى ناو خەللىكى ئىەو سىەردەمەيە، بىەلام زيدەكارى لە بەكارھينانى وشە فارسىيەكاندا وەك ھە ربەو زمانە ئەدەبيەى بىستەكان ناچىت، بەلكوو ھەر بىۆ خۆى بۆتە شىۆوازىكى تايبەت بە زمانىك كە ھەر تەنھا خۆى بەكارھىنەرى بىت. رەشىدنەجىبىش لە چىرۆكى «دوچاو و بەيتىك»دا تا رادەيەك نزىكە لەو بەكارھىنانە زمانىيەى ھەردوو چىرۆكنووسى بەر لەخۆى؛ واتىه ئىە دوانەى كە لە سەرەوە باسمان لى كردن، بەلام ھەموو ئەو وشە بيانىيانەى كە لە دەقەكەيىدا بەكارى بىردوون، سەر بە زمانى فارسىن. ئەمەش نموونەى ئەو وشانەن: «پنھان، گاە، پاسخ، گورىز، بادە، وەلى، دەست نويشت، خاموش» (نەجىب، ۱۹۴۶- ۶۵).

ئەم چەند دىرەى خوارەوەش، چەند لانەيەكى ئەو شىوازە زمانىيە كە لەچىرۆكەكەى «دوچاو و بەيتىك»دا دەردەكەوىت:

- « لەپايزىشدا ، لەھەنگامى گەلارىزانا ..»
- «- گاهیکیش لاویکی پر جوّش و خروّش ...»
- « له پاسوخی پرسیاره کهی من گوریز بکا ...» (نهجیب، ۱۹۴۶: ۵عو۶۶و۶۷)

دیاره هو کاری زیتر به کارهینانی وشهی فارسی بهبهراورد له گه ل وشه عهرهبییه کان له لای ههندیک له و چیرو کنووسانه ده گهریته وه بوئهم چهند خاله ی لای خواره وه:

- ۱- ههژاریی زمانی کوردی ئهو سهردهمه.
 - ٢- گەرانەوە بۆ ژيربالى خيزانەزمانەكان.

۳- همولّی دەرخستنی توانای چیرۆ کنـووس لـهبواری شـارهزابوونی بـۆ زمانـه فارسـییه که و دەرخسـتنی کاریگهربوونی بۆ زمانه ئهدهبییه کهی.

به کارهیّنانیّکی دیکهی ئهم شیّوازه زمانییه، به کارهیّنانی زمانیّکی ناوچهییه؛ واته بهئهندازه ی جیاواز ئه و جوّره به کارهیّنانه لهههندیّک چیروّکی کوردی ئه و سهردهمه رهنگیداوه ته و لهلایه نه ههندیّک له و چیروّکنووسانه کاری پیّکراوه، به تاییه ته به کارهیّنانه ش له سنووریّکی ته سکی نیّو ئه و ئه زموونه دا ده بینریّ، ئه م شیّوازه زمانییه شده ده توانین له و دووچیروّکه ببینین که به دیالیّکتی کرمانجی خواروو

چیروٚکی کوردی»دا ، وهک ناوی کاره کتهری چیروّکه که ناسیّنراوه، تهنانهت له چـاپکردنی نامه کـه وهک(کتیّب)یـش ئـهم هه له یه ههستی پیّنه کراوه و رِاست نه کراوه تهوه . بروانه : (سابیر، ۲۰۰۰: ۱۹۸). نووسراون. ئهوانهش چیرۆکهکانی: «مام پیاو» و «فیلمی عاسمان له سینمای کوردستان»ن. ئه گهرچی به کارهیّنانی «شیّوهزار -گوقهر» لهنیّو ئهو چیروّکانهی که به دیالیّکتی کرمانجیی ژووروو نووسراون، به رچاو ناکهون و تیّک پا ههر به و گوقهره نووسراون که سهنتهری دیالیّکته که یه و به گوقهری «بوّتانی» ناسراوه. هه سهباره به به شیّوازه ی که لهههردوو چیروّکی سهرهوه دا به کارهاتوون، سهره تا نموونه ی چهند دیّریّک له چیروّکی «مام پیاو» دههیّنینه وه که نه و شیّوازه زمانه لهدوو دیالوّگی ههردوو کاره کته رهکانی چیروّک (پیروّت و گهوههر) ده خاته پیّش چاو:

«پیروت رووی له پهریزادی خوّشکی کرد و پنیوت:

داخوا ئهو باخچه جوانه پر دارو بارهی پر میوه و گول و گولزاره قهشهنگهی خوّمانت له بیره که مندالی تیدا ده گهرایین و گهمهمان تیدا ده کر؟» له شوینیکی تر:

«گەوھەر: بابە ئىدى ئەم چىرۆكە خۆشە كـە دەتـزانى بـۆچى تـاكوو ئێسـتا بـۆ منـت نەگێڕاوەتـەوە؟» يـا لەشوينێكى تر:

پیروت: تووره بوو، وتی: پهریزاد توّ چی ده لیّی؟ بوّچی ههوه سم پهرت ده کهی؟ چوّن به زمانتدا هات بلّ یی مام پیاو نهبووه و نههاتووه وجود؟بوون و نهبوونی ئهم گهردوونه و چلونی مروّق و جیهانیان بخهیه پیش چاوان ئهوجا بوّت ئاشکرا ده بی که بوونی مام پیاو راسته و چتیکی که هه شبیّ بوونی مام پیاوه و به تایبه تی چلونیه تیه یی (موکریانی، ۱۹۱۲: ۲۹۷-۲۹۷).

حهسهنی قز لجیش له چیرو کی «فلیمی عاسمان» دا به م جوّره و ههر به و شیّوازه ی هاوه له که ی (حوزنی موکریانی) که په نگدانه وه ی شیّوازی موکرییه که یه موکریانی) که په نگدانه وه ی شیّوازه: چیرو که که یه می شیّوازه:

«پەردەى سىنەما بەجارىك شىنايى دايگرتبو دەتگوت تەشتىكى زۆر زلت پر كردووه».

له شوینیکی دی:

«پهرده بهم دیره دوایی هات خوّشی لهوانهی وک ئهو بالندانه ده تاریکاییشدا له فکری ولاتی خوّیاندا ههن» ههروا لهشویّنیّکی دیکهشدا ده لیّ:

«گیانی پیاوه گەورەکانی شـهیدی رێگـای ئـازادی ده لباسـی ئەسـتیرەی سـینمادا دیاریـان دا» (قزڵـچی، ۱۹٤٦).

پارى سێههم:

نه گونجانی دیالوّگ و کهموکوری له خستنه رووی کاره کته ره کاندا:

له ئەزموونى كورتە چىرۆكى ئەو دەمەدا كەتازە بە تازە دىالۆگ بەتايبەت جۆرى دىالۆگە دەرەكىيەكـە وەك تەكنىكى نوى سەرەتاكانى بەكارھىنانى لە نىر دەقە چىرۆكەكانى ئەو دەمەدا جىي خۆى دەگـرت. بەتايبـەت ئەو چىرۆكانەى كە لەنىيو شارە سـەرەتاييەكانى گۆڤارى «ھاوار»دا دەردەكـەوتن و بـەدىالىكتى كرمانجى ژووروو بالاو دەكرانەوە.

بهشی پینجم- رهخنه

سهبارهت بهم بابهته سهرهتا دهچینه نیو گافه سهرهتاییه کانی ئهم ئهزموونه و چیرو کی «بهرته فنا مههفووری» وه ک یه کیک لهنموونه ی ئه و چیرو کانه ده خهینه پیش چاو که چیرو کنووس تیدا دیالو گی «زیزی» کاره کتهری سهره کیی چیرو ک ده داته «پندی» خوشکی. ده رکهوتنی ئه و هه له یان کهمو کوپیه لهوه دا ده رده که ویت، که نووسه ر له ده سپیکی چیرو که که ی ناست و تهمه نی کاره کته ره کانی ده خاته پیشچاوی خوینه ر و له ویدا به مجوره ده لی:

«ړندی سیّزده و زیزی پانزده سالی بوو، برایی وان ئی کچیک گهفوّ هیّــژ نــوو کهتبوونــهبان» (بــهدرخان، ۱: ۱۹۳۳).

ئه گهرچی ئهم پاژه، دوا پاری بهشی سێههم و توێژینهوه کهمانه لهچاو پاره کانی دیکهی نامه که، کهمترین توێژینهوه ده گرێته خوٚی، ئهویش لهبهر کهمی ژمارهی ئهو چیروٚکانهی که دهچنه ژێر تیشکی پاره که. بهواته تهنها سێ چیروٚک بهرچاو ده کهویت که هه لگری باسی پاره که بن.

«ړندێ ژ زیزێ ب دوو سالان مهزنتر بوو، لێ دوێ چاخێ ده ئهڨ دوو سال هنـگ پێـنج سـالان هێژابـوون. ړندێ ژ دێیێ خوه بێتر پێ مژوول دبوو و ئهو ب خوهدی دکر.

زیزی هیدی هیدی دگری لی نهدنالی.

رندی دهستی خوهها خوه دناقین خوهده دگوقاشتن و خهبتی پی بگهرمینه. پشتی گاقه کی خوهها خوه رووناند رهخ خوه و ژی ره گوت:

- ما زیزی تو نزانی کو خهباتا مه ژبونی گهفویه، ژبونا خوندنی گهفویه.
- بهليّ رنديّ چاوان نزانم ، وهرنهبوويّ كهنگيّ ديّييّ مه ئهم ددان خهباتيّ» (بهدرخان، ١٩٣٣١).

ههر سهبارهت به نه گونجانی دیالو گیک که له گهل ئاستی تهمهنی ئه و منداله دا ناگونجی که له چیرو کی «ههر سهباره» دا دهر که و تووه، به تایبه ت له و شوینه ی که (دیدار)ی دایک بو هموالپرسین سهباره ت به تهندروستی هاوسه ره کهی که له خهسته خانه دا که و تووه و

لهسهرهمهرگدایه رووی دهمی له کوره کهی دهنی و نه و پرسیاره ی لیده کات. له دیالوّگه وه لامبیه کهی منداله که ای باس له و حاله ته ی باوکی ده کات .. دیالوّگیکی نه گونجاو ده دات به دهسته وه و به تایب ه ت له و وهسفه فارسیبه ی که له خودی دیالوّگی منداله که دا ها توون که له راستیدا ناگونجی وهه رگیز مندالّیک ناتوانیّت به و جوّره دیالوّگه یه که له لایه ناتوانیّت به و جوّره دیالوّگه یه که له لایه ناتوانیّت به و جوّره دیالوّگه قسه بکات. نهمه ش نموونه ی نه شیاویی نه و جوّره دیالوّگه یه که له لایه ناتوانیّت به و جوّره دراوه ته پال کاره کته ره منداله که که تهمه نی نزیکه ی سی سالّی ک ده بی چونکه باوک ودایکی به تایبه ته له و زانیار بیه ی که به زمانیّکی میژوویی روّژژمیرئاسا ها تووه ده ریده خات که له سالّی ۱۹۳۲ چوونه ته نیّو ژیانی هاوسه ریه و و روّژه نزیکه کانی مهرگی باوکیشی له لایه ن چیروّکنووسه وه ده باته و بو بوّره نزیکه کانی مهرگی باوکیشی له لایه ن چیروّکنووسه وه ده باته و رانتیه ده ده رده خات:

«دوای ئه منقره جان خهراشه " ئازا"م هینایه لای دایکی، دیدار، روّله باوکت ناسیهوه؟ ئازا به دلشکستیهوه نه تهنها پیاویکی رهنگ زهردم دی بوّ من ئه گریا، وه کو گیریک بوّ دهر ئاغوشیم بالهفرکهی ئهکرد، وه لیّ هدره کهتی نهمابوو!» (کاک ئهمین، ۱۹٤۳: ۵۲).

سهبارهت بهو کهموکورپانهش که گوزارشت له جوره کاره کتهریک ده کهن که له چیرو کی کوردیدا جوره پیشهیه کی دهدریتی که لهنیو ژیانی روژانهی کومه لی کوردهواریدا ناکوکه یان نامویه، نموونهی نهو هه له یه له چیرو کی کوردیدا، نموونهی چیرو که کهی «نهسرین» و که چیرو کنووس له دانی پیشه ی گوللفروش، گولانیکیش که به سهبه ته بفروشسریت! نهم نهر که نامویه شدراوه ته مناله کهی نه سرین، به تاییه تبه و شیوهیهی که چیرو کنووس باسی لیوه ده کات. له جفاکی کورده واری و به تاییه تله کومه لی گوندنشینی کورده واریدا، به هیچ ره نگیک بوونی نییه، نهمه ی خواره وه نموونه ی نه و حاله ته یه:

«پاش رابواردنی چهند ئیواره یه لهسهر پهنجه رهی ژووره کهم دانیشتبووم تماشای جاده کهم ئه کرد گویم له بانگکردنی فروشیاره کان ئه گرت منالیک لیم نزیک بووه، گشت گیانی بهده رهوه بوو له رووتیا، سهبه ته یه کولی رهنگاوره نگی پی بوو به دهنگیکی کزهوه پنی ووتم: گول ناکری گهوره م؟ که سهیری سهروچاویم کرد ههستم به به سهرهاتی ئهم منالهم کرد دوو گولم لی کری و» (خهفاف، ۱۹٤٤: ۷۲-۷۷).

بهشی یینجم- رهخنه

سهرچاوهكان

- ئەحمەد، ئيبراھيم (١٩٤٥) كوير موەرى، گ. گەلاويژ، سالى، ، ژمار ه٤، بەغدا.
- یونسی، ابراهیم (۱۳۸۶) **هنر داستان نویسی**، تهران، موسسه انتشارات نگاه، چاپ هشتم.
 - سهگمان، بشاري (۱۹٤٤) بيبهختي، گ.روناهي، ژماره٥٧، شام.
- پیرەمێرد (۱۹۳۳**) ئاواتی دلێ،گەشتێک بەسەر بالی پەرندەی خەيالەوە**، ڕۆژنامەی ژیــان، ژمــاره۳۵۵، بىلێمانى
 - حاجق، جهمیلی (۱۹۳۲) سهرهاتیا رشوئی داری، گ.هاوار، ژماره ۱۶ ، شام.
 - جاف، حهسهن (۱۹۸۵) **چیروکی نویی کوردی**، بهغدا، دهزگای روّشنبیری و بلاوکردنهوهی کوردی.
- قزلجی، حهسهنی (۱۹٤٦) فیلمی عاسمان له سینمای کوردستان، ر.کوردستان، ژماره ۷۱، سالی یه کهم، مههاباد.
 - حوزنی موکریانی (۱۹٤۲) **سهپان و جووتیار**، گ.دهنگی گیتیی تازه -بهرگ-۱، ژماره(۲)، بهغدا.
 - حوزنی موکریانی (۱۹٤٤) **مام پیاو**، گ. دهنگی گیتیی تازه، ژماره (۳) بهرگی سێ، بهغدا.
 - حوزنی موکریانی (۱۹٤۵) **در و رهبهن** ، گ. دهنگی گیتیی تازه، ژماره۲.
 - حوزنی موکریانی (۱۹٤۸) خانوییکی تاریک، گ . دهنگی گیتی تازه، ژماره ۲۵، ۲۰.
 - راستهدهر (۱۹٤۱**) ب خوههین گوهدهرز ره،** گ. هاوار، ژماره (۲۰)، شام.
- همفرى، روبرت (١٩٧۵) تيار الوعى فى الراويه الحديثه، ترجمه الدكتور محمّد الربعى، دار المعارف بمصر، القاهره، الطبعه الثانيه.
 - نهجیب، رهشید (۱۹٤٦) **دوچاو وبهیتیک**، گ. (گهلویژ) ژماره(۲) سالی -۷-، بهغدا.
 - سهبری، عوسمان (۱۹٤۳) **سهیا کو گور تانی فیزی پیز**، گ. روناهی، ژماره (۱۵) ،شام.
 - سهبری، عوسمان (۱۹٤۳) **شینی ژنه کی ل سهر گوری برهو**، گ.روّناهی، ژماره(۲٤)، شام.
 - خەفاف، عومەر سالح (١٩٤٤) نەسرىن ،گ.گەلوپژ، ژمارە (٩) بەغدا.
- سەراج، عەبدولا (۲۰۰۷) بەرمو ئاستانەى رۆمان و گۆشەنىگاكان، سليمانى، دەزگاى چاپ و پەخشى سەردەم
 - سجادی، عهلائهدین (۱۹٤۹) **جهوههر ئاغا**، گ. گهلّویژ، ژماره(٦)، بهغدا.
 - مستهفا رمسوول، عيزهدين (٢٠٠٢) قهدري جان، سليّماني، چاپخانهي ئۆفسيّتي ئاسا.
- کاک ئەمىن، فايەق (١٩٤٥) **ئەرخە وانى گردى سەيوان، لانەى ئەبدىمەندى ئىنسانان،** گ. گەلويژ، ژمارە (٥) بەغدا.
 - جهوهری، فرات (۱۹۹۵) نورهدین زازا کهسکهسوّر، ستوکهوّلم، وهشانیّن نوودهم، چایا یه کهم.
 - قەدرىجان (١٩٣٢) **ھاوار ھەبە گازى ل دوويە**، گ. ھاوار، ژمارہ(١) شام.
 - قەدرىجان (١٩٣٢) **ھێڤا چاردەشەڤى** ، گ .ھاوار ، ژمارە (٦) ، شام.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

- قەدرىجان (۱۹٤٥) **نێچيرێ بەرازان**، گ . رۆناھى، ژمارە (۲۸) شام.
- بدرخان، کامران عالی (۱۹۳۲) **دوو عه گید**، گ. هاوار، ژماره(۲) شام.
- بدرخان، کامران عالی (۱۹۳۲) **لاوکا من**، گ. هاوار، ژماره (٤) شام.
- بهدرخان، کامران عالی (۱۹۳۳) **ئەيلۆيا يير**، گ. هاوار، ژماره (۲۰) شام.
 - م. ع پشدهری (۱۹٤۷) **جوتیار**، گ. گهڵویژ، ژماره (۸) بهغدا.
- بهدرخان، میرجهلادهت عالی (۱۹۳۲) بهرته قنا مههفووری ،گ، هاوار، ژماره (٤) شام.
 - زازا، نور دهین یوسف (۱۹٤۱) **دهر کهتی**، گ . هاوار، ژماره (۲۹) شام.
 - زازا، نورهدین یوسف (۱۹٤۱) **کهسکه سۆر**،گ. هاوار، ژماره (۳۰) شام.
 - زازا، نورهدین یوسف (۱۹٤۱) **پهریشانی**، گ. هاوار، ژماره(۳۵) شام.

دینامیکا روناهی و تاریی د ئاقاکرنا ریتما شعریدا

(موئهیهد تهیب وه ک نموونه)

ياسر حهسهن محهمهد تاهر

كورته

فهلسهفهیا پیتمیّ د شعرا نوو یا کوردیدا مینا فهلسهفهیا پیتمیّ د شعرا نوویـا پوّژهـهلاتی و پوّژئاڤـایی دا ب پرهنگه کیّ دوالیزمی کار دکهت کوو ژیه ک پرههندیا دهنگی (موزیکی) دهربازی پرههندا سـیمانتیکی دبیـت و ل گوّره ی فرهنه دبیت.

دینامیکا روناهی و تاریخ وه ک پارچهیه ک ژ بیاقی سیمانتیکی، پیکهینه ره کا سه ره کییه د ئافاکرنا ریتمیدا ل ده ف «موئهیه د تهیب»ی کو ب ئیک ژ رابه رین شعرا نوویا کوردی دهیته هرمارتن. ئه ف لیکولینه براقه که ژ بو ده سنیشان کرنا ئه رکی فی دینامیکی و روّلی وی د ئافاکرنا بنیاتی ریتمییی شعرا نوویا کوردیدا. پشتی لیکولینی د دهقین کومه لا وییا شعری «ستران و به فر و ئاگر »دا و شروقه کرنا وان، قه کوله رگههشته وی ئه نجامی کو شاعری ژ بلی مفا وه رگرتن ژ مهسه له یین ده نگی، تا راده یه کی باش مفا ژ دوالیزما روناهی و تاریی ژی وه رگرتیه و دینامیکه کا تایبه ت دایه وان ده قان و ریتمه کا سیمانتیکی به رجه سته کریه، ب تایب ه تی د هونه ری هه ست کرنا شاعری ب هنده ک د ژواری و ده رده سه ریین گران.

پەيقىن سەرەكى: شعرا نووى، ريتم، ديناميكا، رەخنه.

پشکا کوردی، کولیژا ئادابیّ، زانینگهها دهوّک، ههریّما کوردستانیّ

پێۺٮڡػؠ

ههتا دەمه کێ نه گهله ک دوور ژی، وهسا هزر دهاته کرن کو ریتما شعری بتهنێ د ئاسـتێ دهنگیـدا دهێتـه بهرجهسته کرن، چ ئهو ئاست د بنیاتێ ریتما دهره کیدا بیت، یان ناڤخوٚیی. لێ ئاستێ سیمانتیکی، کـو گهلـه ک جاران ژیێ دهنگیژی کارتێکهرتره، دهاته پاشگوه خستن. ئهڨ لێکوٚلینه بزاڨه که بوٚ دهستنیشان کرنـا ریتمـێ د ئاستێ ویٚیا دوویٚدا «سیمانتیکی» و دیار کرنا میکانیزمێن کارکرنا وێ د هوندری دینامیکا روناهی و تاریێدا.

ژبهر کو ئەق دىنامىکە پىكھىنەرەكا سەرەكىيە د ئاقاكرنا رىتما شعرىدا ل دەڤ «موئەيەد تەيب»ى، كو ئىكـە ژ رابەرىن شعرا نوويا كوردى، لەوا بەرھەمى وييى شعرى كو ب ناڤى «ســتران و بــەفر و ئــاگر»، بــۆ لىكۆلىنــى ھاتەژىگرتن. لىكۆلىن ژىر سى تەوەران پىكھاتيە:

ل تەوەرى ئىكى، باسى تىگەھا پىتمىي د نىڭ پەخنىميا كوردىدا ھاتىمەكرن؛ ل تىموەرى دووى، تىگەھا دواليزما پوناھى و تاريى ھاتىم پۆنقەكرن؛ ل تەوەرى سىي و دوماھىي ژى دىنامىكا پوناھى و تاريىي د دەقىين شعرىين (ستران و بەفر و ئاگر) دا ھاتىم دەستنىشان كرن.

تەوەرى ئىكى:

تێگهها ريتمي د رهخنهيا کورديدا:

تێگهها ڕیتما شعریژی د ناڤ ڕهخنهیا کوردیدا هـهر ژ دهسـتپێکا وێ و تـا قووناغـهکا گهلـهک درهنگـژی ژ مێژوویا وێ، پتر ب لایهنێ دهنگیڤه هاتیه گرێدان و د ئاستێ ڕیتما دهرهکیدا هاتیه دۆرپێچکـرن. د دهمهکیـدا، گرنگیا ئاستێ ناڤخوٚیی ژ یێ دهرهکی کێمتر نینه، چونکو (داهێنانا شـاعری پـێ دهێتهپیڤـان، شـێوازێ وییـێ

بهشى يينجم- رەخنه

خۆسەر دهێته دەستنیشان کرن و ئهگەرە که بۆ پتر پەسەند کرنا شـعرەکێژیا دی) (عبداللـه،۲۰۰۲: ۳٦)، لـێ ئەڤ ئاستە ھاتیه پاشگوه خستن و تنێ د بەروبیاڤەکێ بەرتەنگدا و گەلەک درەنگ ھاتیه بەحس کرن.

ئەم د شیّین ب رٖهنگه کی گشتی دو ئاراستهییّن رٖهخنه یی د قادا رٖهخنه و لیّک وّلینیّن کوردیدا دهست نیشان بکهین:

ئاراستهیا ئیکی: پتر گرنگی دایه لایهنی دهنگییان موزیکی، ئانکو پهرگالی دهرقهیی شعری (کیش و سهروا)یی. قه کوّلهرین ل پهیقی ئاراستهیی چووین، ب کیشناس یان عهرووزناس هاتینه ناسین. دریژهیا ههرا مهزنا قان لیکوّلینان دا ئاستی ریتما دهره کی هاتیه قه کوّلان و ئاستی ریتما ناقخویی هاتیهپاشگوه خستن. وه کی بو نموونه نقیسینین "شیخ نووری شیخ سالح، جگهرخوین، مهعرووف خهزنه دار، عهلائه دین سجادی، ئه حمهد ههردی، عهبدولره زاق بیمار، عهزیز گهردی ".. هتد (جهمیل رهشید، ۲۰۰۹: ۹۰-۷۱).

ئاراستهیا دووی: ژبلی گرنگیدانی ب لایهنی دهنگی موزیکی، گرنگی دایه لایهنی سیمانتیکیژی، کو قهکوّلهریّن ب قی کاری رابووین گهله ک د کیّمبووینه و میّژوویا قی کارکرنی بو قووناغه کا گهله ک درهنگ قهدگهریت. رهنگه د قی بیاقیدا لیّکوّلینیّن "د. محهمه به کر" دیارترین نموونه بین ناماژه پی بهیّتهدان، ههروهسا وان لیّکوّلینیّن وی سهرپهرشیا وان کرین د ههرچهندهیا چاقهری کری بوو ئه ف ئاراستهیه ل گهل پهیدابوونا شعرا سهربهست و پهخشانه شعری خورت ببا، چونکو ریتما ناقخوّیی د ناق وان دهقاندا خوّرتتر لیی دهیّت، لیّ ریژهیا رهخنه و لیکوّلینیّن کوردی ههمبهر قهباره یی دیاردهیا ههقچه رخا شعری نهیا ههقسهنگه.

ژ قی پیداچوونیوه دیاردبیت، کو تیگهها پیتمی د پهخنهیا کوردی دا بهرهبهرهیا ریکا خو دبریت و بهر ب پههنده کی دیشه دچیت و فهلسهفهیا پیتمی د شعرا نوویا کوردی دا ژ قووناغا دهنگییا دهربازی قووناغا سیمانتیکی دبیت آ. ئه ده دهربازبوونه ژی یا هه قده مهل گهل گوهورینا قالبین شعری و وهرچه رخانا وان، ژ شعرا ستوونی د قووناغا کلاسیکدا، بو شعرا سه ربه ست د قووناغا نوودا، به ره ف پهخشانه شعری د قووناغا مودیرنیز میدا.

ٔ - دەربازبوون ژ قووناغا دەنگى بۆ قووناغا سىمانتىكى گريداى شعرا كوردى بتنىّ نىنە، بىّگومان ئەڤە د شعرا رۆژەھەلاتى و رۆژئاڤايى ژى دا روودايە، بۆ نموونە بنيّرە:

_

[ٔ] بو نموونه پشتی ههردو لیکوّلینیّن ماستهر و دکتوّراییّ ییّن محهمهد به کر محهمه (کیّش و ریتمی شعری فوّلکلوّری کوردی) ل سالا ۱۹۹۷ و (پهخشانه شیعری کوردی: ته کنوّ-سیمانتیکی گوّتاری شیعر) ل سالا ۱۹۹۷، د. محهمه به کری سمرپهرشتیا قهند نامهیه کیّن ماستهریّ پی کر، کو گرنگی ددا ریتما نافخوّیی، مینا ماستهرناما "یاسر حهسهن محهمه تاهر" (بنیاتیّریتمی د شعرا نوویا کوردیدا) ل سالا ۲۰۰۱، ههروهسا ماستهرنامهیا "نیعمهتوللا حامد" حامد نهیّلی (شیّوازگهری: تیوّر و پراکتیک) ل سالا ۲۰۰۱، کو فهسله کی تایبهت ل سهر ریتما ده ره کی و نافخوّیی یا ههلبهسته کا مهلایی جزیری بوو.

⁻ شاهو سعيد فتح الله، دلالات البناء الايقاعي في الشعر: دراسه مقارنه في الادب العربي والفارسي والكردي، رساله ماجستير (غير منشوره)، كليه اللغات، جامعه السليمانيه، ١٩٩٩.

تەوەرىٰ دووىٰ:

دوالیزما روناهی و تاریی

دوالیزم، تیۆره کهیان سیستهمه کی هزرییه، جیاوازیی د ئیخته د ناقبهرا «دو» تشتین سهربه خوّ، بهرده ست بن یان بهرههست، کو جارنا هه قدو ته قاق د کهن، جار ژی د شهرهنیخی دانه ای دی دوالیزم گریدای دهم و جهه کی ده ستنیشان کری نینه، چونک و ژماره «دو» باندوّره کا به هیّز ل سهر خورت کرنا شهرهنیخی و بهرده وامیا ژیانی ل سهر روویی ئهردی ههیه. ئهو، پهنگه دانا سیستهمه کی جها کی، فهلسه فی و ژیانکییی کاملانه: ل سهر شهنگستی ویّ، ریتما دوالیزمی و بنیاتی جیهانی دهیّته ئاقاکرن (القنطار، ۲۰۰۲: ۹۶۳).

پهیوهندیا دوالیزما گهردوونی ب ههبوونیقه مینا پهیوهندیا روناهیی ب تاریی قهپهیوهندیه کا دینامیکییه، سیستهمه کی فهلسه فی - ئایینی ل سهر دهیته ئاقاکرن (ههمان سهرچاوه ی پیشوو). لی مینا (Maria Fontaine به الارده یه کا میژوویی نینه، بهلکو پتر دیارده یه کا ئه نتروپو پولاوی نینه، بهلکو پتر دیارده یه کا ئه نتروپو پولاوی نینه د ههر بیاقه کی بهرهز کریی ژیانی دا دهیته دیتن، د ئایین و فهلسه فهییدا، د میرووی و پولیتیکیدا، د نهده و هونه ریدا، د پهیوه ندیین جقاکی و ژیانا که ساتیدا» کو «پارچه یه کا سهره کییه ژپیکهاته یا مهیا مروفاتی (...) و کوکا وی د میژووییان میتولوگیاییدا، د فهلسه فهیان ئایینیدا ناهیته دیتن، بهلکو د حاله تی مروفیدا دهیته دیتن» (ههمان سهرچاوه).

لهوا دەمى هزر ب رەنگەكى گشتى چالاكىيىن خو ئەنجام ددەت، پشتا خو ب دوالىـزمىن هەڤـد و وى دىالۆگا د ناڤبەرا توخىبىن جىاواز و ھەمبەر ئىكدا گەرم دكەت، كو ب فەلسەفەيا دىالىكتىك دھىتە نـاڤـكـرن، ئەڤجا دوالىزمىن ھەڤد د دەروونى مرۆڤى دا كۆم قەدبن، كو دشىن بىرىن ب رەنگەكى گەلەك كـوور د ناڤـدا دمىننەڤەشارتى (الديوب، ٢٠٠٩: ٤). شـعر زى ئەگـەر ب رەنگـەكى ژ رەنگـا نڤـالاكرنا دەروونى بىـت، ئـەو دوالىزم دى د ناڤ شعرى دا رەنگڤەدەت، يان ل گـۆر دەربرينـا د. سمـيرە الـديوب «ئـەو دوالىـزمىن شـعرى كونترۆل دكەن، بەرى ھىنگىرىان يا كونترۆل كرى» (ھەمان). چ ئەو دوالىزم بـن يـىن ھەڤـدو تەڤـاڤ دكـەن وەكو نير و مى، لەش و جان و ھتـد. كـو سـەر ب ھۆشمەنـدىيا ئىسـتاتىكىيا كلاسـىک قـە دچـن، يـان ئـەو دوالىزمىن د شەرەنىخى دا بن و ھەڤدر، وەكو ھەبوون و نەبوون، خىر و شەر، روناھى و تارى و ھتـد. كـو سـەر ب ھۆشمەندىيا ئىسـتاتىكىيا كىلاسـىك قـە دچـن، يـان ئـەو دوالىزمىن د شەرەنىخى دا بن و ھەڤدر، وەكو ھەبوون و نەبوون، خىر و شەر، روناھى و تارى و ھتـد. كـو سـەر

ژ قی مونتهلهقی هزری، ئیک ژ دوالیزمین ههره دیار یین ژیانا مروّقاتیی کونتروّل دکهن، دوالیزما روناهی و تارییه ه، کو بر رهنگان د شعرا کوردی ژی دا رهنگفهدایه، نه خاسمه ل هنده ک قووناغیّن

²- The Light and the Dark : A cultural history of dualism, PETRUS MARIA FONTAINE http://:home.wanadoo.nl/piet.fontaine/home.htm

www.m-naghm.com/vb/showthread.php?t=7339

¹ - http//:mb-soft.com/believe/text/dualism.htm

[ً] ل دوّر هوّشمه ندييا ئيّستاتيكي يا كلاسيك و موّديّرنيزم بنيّره: "ريم العيساوي، جدليهُ النور والضلام في مجموعهُ لاَلحهُ غـابش الشعريهُ "المرايا ليست هي".

بهشی یینجم- رهخنه

دەستنیشان کری ژ میژوویا وی، وه کو بۆ نموونه ئهو شعرا نوو یا کوردی، ئهوا ژ سالین حهفتیان تا سـهر هلـدانا ۱۹۹۱ ل کوردستانا باشووری هاتیه نقیسین و ب شعره کا پیالیزم هاتیه پۆلین کرن (خالد، ۲۰۰۵) کـو پهنگـه ژ بلی باندۆرا پهوشا سیاسییا هینگی د بنهجه کرنا قی دوالیزمی دا، کو پوناهی نوونه ریا حـهقیی بکـهت و تاری نوونه ریا نهحه قیی و زوردایی بکهت، کـهلتوری ئایینییی کـوردان ژی روّلـه کی سـه ره کی د چهسـپاندنا وی دا ههیه، چیی ئایینی ز وراده شتییان یی ئیسلامی بیت:

١. كەلتۆرى ئايىنى زەردەشتى:

بیروباوهرین نهقی نایینی دیّرین گریّدای کوردان ب تهنی نینه، به لکو گهله که ملله تیّن ئیرانی ژی قهدگهریت، لی فاکتهره کی گرنگ و کارتیّکره، نه گهر نه ق نایینه بو قووناغه کا گهله کا که قی فهدگهریت، کو شهش - حهفت سهده یه کان به ری زایینییه، لی زهراده شتی ژ ئیاینین ئیّکانه یه کو«کورد پیش ئیسلامی چووینه تیّدا، هیّش رههیّن وی د جقاکی کوردیدا و شینواریّن وی د وژدانیا مللیدا هه نه و ل سهر ناستی جقاکی نه ک نایینی کورد هنده ک پی وره سم و جه ژنیّن مللییّن زهراده شتی دیاریّن، شوونواریّن زهراده شتی د ئهده بیاتین کورد هنده ک پی وره سم و جه ژنیّن مللییّن زهراده شتی دیاریّن، شوونواریّن زهراده شتی د ئهده بیاتین کورد هنده ک پی وره سم و جه ژنیّن مللییّن زهراده شتی دیاریّن، شوونواریّن زهراده شتی ل سهر د فهده بیاتین کوردیییّن که قن و نوو ژی دا پر نسیپا قهنجییّ، کو خوداقه ندی پر وناهیی (ناهورامه زدا) نوونه ریا وی د که ت. شهره نیخا د ناقبه را همردواندا نقیشکی دیتنا نایینی زهراده شتی به نوگه دوونی ا

٢. كەلتۆرى ئايىنى ئىسلامى:

د ئايينيّ ئيسلاميّ ژي دا دواليزما روناهي و تارييّ گهله ک ب ئاشکرايي بهرچاڤ دبيت: روناهي، بـوٚ قـهنجي و حهقييّ هاتييه بکارهينان، بهرامبهر ويّ تارياتي بوٚ خرابي و نه حـهقييّ هاتييه بکارهينان. گهله ک ئايه تيّن قورئانا پيروٚز ئاماژهييّ ددهنه ڤيّ دواليزميّ، مينا «الله ولي الذين آمنوا يخرجهم من الظلمات الي النـور، والـذين کفروا اولياءوهم الطاغوت يخرجونهم من النور الـي الظلمات، اولئـک اصـحاب النـار هـم فيهـا خالـدون» (القران،بقره:257). بهلکي ل پرانيا وان جهيّن قورئانا پيروّز باسي روناهي وتارييّ کري ب حهقي و نه حهقييّ شه هاتيه گريدان کو روناهي بو قهنجي و حهقييّ بکارهينايه، بهروڤاژي تارييّ، کـو دهلالـهتيّن خـرابي و نه حـهقييّ داينيّ.

هەلبەت ئەقى كەلتۆرى ئىسلامى و بەريهىنگىيى زەرادەشىتى و ھەتا يىي ئىزدىاتىيى (بالايى،٢٠٠٨: ٨٣). رەنگەكى راستەوخۇ بىت يان نەراستەوخۇ، كارتىكرنا خۇ ل ھۆشا ب كۆمەل يا مللەتى كورد كريە و

مجيدعبدالله، الزرادستية،

http//:www.alitthad.com/paper.php?name=News&file=article&sid=42618

مهدى مجيدعبدالله، الزرادشتيه،

ر هنگه د قووناغین بهرتهنگین مللهتی کورد تیرا دهربازبووی، ئه ف دوالیزمه پتر بهرجهسته بوویه کو سهر که فتنا روناهیی ل سهر تاریی، ببیته سهر که فتنا خیری ل سهر شهری و ئه فه د قووناغه کا هه ستیارا شعرا ریالیزما کوردیدا هاتیه رهنگ قهدان، ئه و ژی ده می شعری ب رهنگه کی راسته قینه ده ربرین ژ واقعی کوردی کری.

تهوهری سیی: دینامیکا روناهی و تاریی د ئاڤاکرنا ریتما شعریدا

رەنگە ھەلبەستقان، موئەيەد تەيب ئۆک ژ حالەتىن تايبەت بىت د شعرا نوو يا كوردىدا، چونكو ئەو نەتنى ھىزا ھەلبەستا خۆ ژ مەسەلەيىن دەنگى وەردگرىت، بەلكى تا رادەيەكى دوور وجىد ژ وارى سىمانتىكىدى دىيىنىت و مفايژ وزە و شيانىن قەشارتىيىن د نىڭ ھەلبەستىدا ھەين دستىنىت، دئىختە د خزمەتا دەقىين خويىن شعرىدا، كو ھىدەك دەقىن داھىنانكىيىن وەسا ژى پەيدابىن، ل گۆر دەربرىنا فازلى عومەر: (ئەقەسىيە سالە وژدانا نەتەوەيەكى دېزقىنى) (عمر،٢٠٠٨: ٥٠).

ههلبهستین دیوانا «ستران و بهفر و ناگر»یا موئهیه ته ته به کو ل سالین حهفتییان و ههشتییان ژ سهده یا بۆری هاتینه نقیسین، د فهزایه کی تایبهتدا دژین. تیدا ب رهنگه کی گشتی دو جهمسهرین هه شد ژ وان ب لایی خوقه د کیشن، چ ب رهنگه کی ئیکسهر یان نهئیکسهر بیت، ئه و ژی جهمسهرین روناهی و تاریخ نه هه شرکیا د ناقبهرا قان ههردو جهمسهران یان هیزان دا، ئه وه ئیک ژ بنیاتین سهره کیین ئاقاکرنا یاریا ریتمی ل ده ق موئهیه ته ته یه نه نامه که که ر بزانین کو ریتم «به هرا پتر ژ کارلیکرنا دو ئه لهمینتین ژ هه ق جودا دروست دبیت» (بودیب،۱۹۸۷: ۵۲).

ژقی ئیکی، دقیا مهیدانا پیرابوونین خویین په خنه هی به رفره هتر و کوورتر لیبکهن، لهنده ک پیتم و سیسته مین نوو یین نه عهده تی بگه رین کو پی ب سهر نهینیین سهر که قتنا قان په نگه ده قان هلبین؛ چونکو "ب قه دیتنا پهیوهندیین هه قد ژیین تشتان و وی دیالیکتیکا دهوندر دا، دیگه هینه ئاسته کی ژکویراتی، کو خول هنداف دیارده یا هونه ری نه گریت، به لکو بچیته دناف پیکهاته یین ویدا و بنیاتین ویدین هه قد ژ قه بینیت» و هوسا دی شیانین داهینانکییین ده قی ژهنده کلایان قه ئاشکرابن.

لیّ «زالبوونا ئاسته کیّ ریتمی ل سهر ئاستین دی، دقیت ئه قه ویّ نه گههینیت کو نه و ئاست بنیاتی پرتمییی ئیکانهیه د ناق کاری هونه ریدا؛ چونکو گهله ک جاران ئاستین قه شارتیین ریتمی وهزیفه یه کا کارتیکه رته ر ژ ئاستین روهنین ریتمی دگیرن، چ ئهو ئاست ژ ههمان سروشتی هه سته وه ریی بنیان ژی جودا بن» (الهاشمی: ۵۱-۵۱). نه خاسمه د قی سهرده میدا، کو «هونه ریّن به رچاق و دیتنی ب سهر هونه ریّن ده نگی که تینه، ییّن کارتیکرنا وان به رب کیمه قه دچیت و ئه قه بوویه سیمایی سروشتی پیشفه چوونا شارستانی» (الهاشای، ۱۹۸۸ تا).

^{&#}x27;- ريم العيساوي، جدلية النور والضلام في مجموعة لاَلحة غابش الشعرية "المرايا ليست هي"

بهشی پینجم- رهخنه

دوالیزما روناهی و تاری ژی، کو ههرچهنده هنده ک جاران ل جهم (موئهیهد تهیب)ی پتر وه کو مهسهههه کا مهنه قی و ئهندیشه یی دهیّته بهرجهسته کرن، لی جارنا ژی وه کو مهسهه کا فیزیکی دهیّته پیش، ئانکو روناهی وه ک رهنگی سپی و تاریاتی وه کو رهنگی رهش. ئه قیجا دینامیکا هه در دوویان و ئه و پهیوهندیا دیالیکتیکییا د ناقبه را رهش و سپییان روناهی و تارییدا روّلی خوّد ئاقاکرنا ریتمی دا دگیرن.

د هەلبەستا «فرەكا باى»دا هەڤركيەكا ديار ل ناڤبەرا رەنگى سپى (روناهيىق) و رەنگى رەش (تاريىق) ھەيـە. سپى وەكو ناسنامەيا كوردى و بىنگونەھى و پاكژى ھاتيە بەرجەستەكرن كو قيزكەكا كـورد يـا چيـا و زۆزانـيْن كوردستانىق نوونەريا قى رەنگى دكەت، بەرامبەر رەنگى رەش كو تـەعريب و زولم و بيابـانيْن باشـۆرى عيراقـى نوونەريا وى دكەن. فەزايىق قى ھەلبەستىق ل سەر قىق دواليزمىق ھاتيە ئاڤاكرن و ھەڤركى و شـەرەنيخا دروارا د ناڤبەرا ھەردو جەمسەراندا؛ نەخاسمە ئەگەر رەنگىق سپى ب خورتى ھاتبيتە برن بۆ ناڤ دەڤەرا رەشـيدا و بزاڤـا ئاسميلاسيۆنا وى ھاتبيتە كرن. ئەڤە رى دى پتر دياربيت ئەگەر بزانين شاعرى ئـەڤ ھەلبەسـتە د ترينينيدا ل چوونا رييا بەسرا قەھانديە، سالەكى پىتتى تەرحىل كرنا كـوردان ل سـالا ١٩٧٥ بـۆ باشـۆرى عيراقـى، دەمـى چاڤـىقى وى ب كچەكا كورد ل ناڤ بيابانەكا چۆل كەتى، كو رى گەرمادا وى كچى ب ھەردو ملان بال خۆ دكر:

كوردستانيّ!

فره کا بای..

ژ چیایه کێ بهفر لێ مای..

ئەۋرۆكە.. چاڤ بەلەكا من..

يا گريداي..

ل بن کوینه کی رهش و دریای..

ل ناڤ دەشتەكا بى باب و داى..

رۆژا ئارياى..

خيزي شارياي..

زهریا من یا د خوهی را مای..

ئەزى دترسم..

ژ دلبهرا دیّم بهفر و خوین

ژ ئەنيا كەۋەر..

ژ بەژنا شرين

ژ دلىٰ ئەڤىن..

لێ بووی برین…

ژ جەرگىٰ زۆزان..

ليّ بووي كۆڤان

ئەزى دترسم.. رۆژا ئارياى..

کریت بکهت..

هزار دەقا.. ل ئەنىنى بدەت.. رەنگى چيا.. ژ دىمى ببەت!

ههرچهنده ئهقه ئیک ژ ههلبهستین دهستپیکییین شاعریه، نقیسینا وی بوّ سالا ۱۹۷٦ قه دگهریت کو تیدا ئاستی پیتما دهنگی گهله ک زیق دیار دکهت و کارتیکرنا شیوازی کلاسیک ل سهر زاله، لی گهل هندی کارتیکرنا پیتما وییا قهشارتی، کو ل قیرییا زیّهنی و سیمانتیکییه، گهله ک پتره ژ پیتما وییا دهنگی. ئاستی دهنگی ل هنده ک جهان ب خورتی هاتیه ئاقاکرن ب تایبهت پویتپیکرنا وییا زیّده ب ئاقا کرنا سهروایان. لیّیا سیمانتیکی ب رهنگه کی خوهزایی و سروشتی دروست بوویه، کو دینامیکا پهنگی رهش و پهنگی سپی شهو دروست کریه یا ئیکی ب ههستهوه را بهیستنی دشین وه رگرین، یا دوویدژی ب پیحهسانه کا زیهنی ئهندیشه یی دشین وه رگرین:

ئەنيا كەۋەر	دێمێ سپی	چيا - بەفر	كوردستان	ناسنامهیا کوردی	سپی
ئەنيا دەقداي	دێمێ رەش	دەشت - كوينێن رەش	بەسرا	تەعرىب	رەش

دینامیکا روناهی و تاریخ / رهش و سپی، د قی دهقیدا وهسا دهست پیدکهت کو زؤما کامیرا شاعری ل «رهش»ییه «بهسرا» و پاشی ل «سپی»یه دهمی هاوارا خو دگههینته کوردستانی «چیایه کی بهفر لیخ مایی»، جاره کا دی ل «رهش»ی وینه کرنا ژینگهها نـوو یـا کچکا کـورد «ل بـن کوینـه کی رهش و دریـای»، پاشـی «سپی» وینه کرنا کچا کورد یا دیم بهفر و ئهنیا کهڤهر، د دووڤدا دیار کرنـا ترسـا خـو کـو سـپیاتی «ناسـنامهیا کوردی» بـ دهقان بهیته رهشکرن و تهعریبکرن «رهش»، و رهنگی چیایین کوردستانییین بـهفراوی «سـپی» کوردی» بـ دهقان بهیته رهشکرن و تهعریبکرن «رهش»، و رهنگی رهش و رهنگی سپیدا و ههڤرکیا د ناڤبهرا وانـدا، لی نهمینیت. ئهڤ قهگوهاستنا شهش جارکی د ناڤبهرا رهنگی رهش و رهنگی سپیدا و ههڤرکیا د ناڤبهرا وانـدا، بـ تهرزه کی ژ تهرزان ریتمه کا سیمانتیکی ئاڤا دکهت، نهخاسمه ئهگهر بزانین کو «بههرا پتـر دهمـی بیـژهیین رهنگان، یان پهیڤین دهلالهتا رهنگان ددهن، دهینه بلیڤکرن، ههستهوهرا دیتنی دهیته ئازراندن، کو یا تـهکلیف کریه لهرزشین ریتمیین رهنگان بگههینته مـهژی، ئـهو ژی د هونـدری ئازرانـدنا ناڤـهندین بینینییـین د نـاڤ مهرژیدا ههین و قهبزڤینا وان بـریکا خهیالکرنی نـه ک دروسـتبوونه کا ئیکسـهر» (الهـاشمی:۳). ئـانکو، نـه بـههستهوهرا بهیسـتنی بـهلکی بـیـن بـابینینـی و پاشـی بـیخهسـانه کا زیهـنی دشـیّین ئاگـاداری ڤـی ریتمـا ههستهوهرا بهیسـتنی بـیدن.

د هەلبەستا «سترانه کا زەلال ژ زیندانه کا شیّلی»دا هەمان هەڤر کیه دناڤبەرا روناهی و تاریــی دا، بــهلکو هــهر ناڤونیشان ب خوّژی وی رامانی هلدگرن، کو دشیّین بیّژین «سترانه کا روهن ژ زیندانه کا تاری» یان «خهونــه کا

بهشی پینجم- رهخنه

سپی ژ زیندانه کا رمش». دقی دمقیدا، همقر کیا د ناقبهرا روناهی و تارییدا بوّ بهرژمومندا روناهیی ب دوماهی دهیت. جیهانا شاعری ل رموشه کا تاری دمست پیدکهت: بوهوّسته ک و چار دیـواریّن زینـدانیّ نـه، ل گـهل قامچیا رمش کو پتر قیّ جیهانیّ تاری دکهت:

هایی دایکا منی هاییٰ!

خەمىنت مەھندى دنيايى

قامچيا رەش..

لەشىٰ من خوار

خەرىبيا..

جهر گئ ته خوار

ئەڭ دنيايا ھۆ بەردرياي..

ما بوهۆستەک و چار ديوار

لیّگور هیقی و خمونیّن شاعرییان ئمو خمونا ئمو بو دستریت، ئمق زیندان و ریالیستا تاری دوّمی ناکمت، بملکو دی روناهی جهی وی گریت، شاعری ژ قامچیا رمش دمست پیّکریم، کو دی بیته بزوّت و لمشی خودانی خوّ سوّژیت. هلبوونا بزوّتی د زیندانه کا شیّلیقه، هلبوونا روناهییّه د زیندانه کا تاریقه، مینا هلبوونا ئاگری زمرادهشتیه دمیی هیّزیّن تارییّیین ئمهریمهنی ژی درهقن:

سبه ديواريت خلوله ديههرفن

قەيد و زنجير.. ديھەرشن

قامچیینت رهش.. دی بن بزوّت،

لەشىٰ خودانىٰ خۆ سۆژن

دێهێمهڨه و دێ رزگار بين

ئەز ژ ديوارا و

تو ژ خەرىبيا

لىٰ شاعرى خوّ تنىٰ ب هيڤيا بزوّتى و روناهيا بزوّتيڤهناگريت، بـهلكو يـىٰ ب هيڤييه كـو هيٚـزا هـهرا مـهزنا روناهيي بهيٚت، ئهو ژى روناهيا روْرْيه كو ئيدى تارياتى نهمينيت:

لێژپهقێت دەستێت ته دایێ!

کانی دێ زێن

ژ کهند و کوریت لهشی من ژی..

رۆژ دێهەلێن.

هینگیژیان دییا خوش بیت

ھینگی

د ا ی

بزاقا پیتما روناهیی د قی ههلبهستیدا، مینا بزاقا زانییهیان بلقدانییه کو ل بهراهیی ژ خاله کا مهند دهست پیچه کا پیدکهت، پاشی پیچه کی زیده دبیت و د دووق دا زیده تر لیدهیت. ئانکو ژ تاریی (ژ زیندانی)، پاشی پیچه کا پیدکهت، پاشی پیچه کا پیدکهت، پاشی پیچه کا پوناهیی (ژ بزوتی) د دووق داروناهیه کا ههرا مهزن (ژپوژی). ئه فی بزاقا پیتمی ژی یا هه فی گونجایه ل گهل واتایا زمانییا پهیفا (پیتم - Rhythmos) نه وا بنه کوکا ویژپهیفا Rhythmos یا گریکیهاتی، کو ژ کاری Rhythmos هاتیه دارشتن، و مانایا زان، بلقدان، رابوونا رووباری ددهت (گهردی،۱۹۹۹).

دیاره کوشتنا تاریی ب روناهیا ئاگری ل دەڤ شاعری ریکهک بوویه، چهندین جاران پهنا بریی، بو نموونه ل سهر ئهزمانی سیابهندی دبیژیته خهجی:

رامووسانا من و ته دئ بیته ئاگر...

بيتهگوري

گەش كەت وارى ئەھرىمەنا

تاري کري.

یان د هنده ک ههلبهستین دی دا، وه دیار دبیت شاعری باوه ریه کا موکوم ب هینزا روناهینی ههیه کو ب سهر ههموو هیزه کی بکه قیت. دهمی نه ق هه قکیشه بهروقاژیژی دبیت، شاعر قی ههموویی ب گوتگوتک و تشته کی باوه ریینه کری دهرمیریت، وان ههمی گوتگوتک و گومانان د به رپه ره کی دا کومقه دکهت و وی به رپه ری (تاری) قهدده ت، دا به رپه ره کی (روهن)یی نوو ببینیت کو ریتما نه قی بزاقی مینا ریتما بزاقا شه ق و روژانه، دهمی روّژ ده رد که قیت و شه قی د کوژیت:

کی گؤتیه ته شدقا ئههریمهنی هات و گوریژچاقین زهرهدشتیقهمری ل سهریچیا؟ کی گؤتیه ته (عهمیگؤزی) چهپهر بهردا و ل زۆزانیت ژؤرییی مری!

بهشی یینجم- رهخنه

نه خهزال نه..!
گارهههری ل جهی خو مای،
هیشتا کویڤییی لی دچهرن.
جوٚکیّت مهههر ئاڤا تی مای،
سال و زڤستان و بهفر
سال و زڤستان و بهفر
سل نهبوویهنه و ههر ههڤالن.
لویلیا تڤهنگا شڤانی ههرا کهله و
تژیگوندی مه کهوالن.
تژیگوندی مه کهوالن.
گوری و چاڤیّت زهرهدشتی ناڤهمرن
گوری و چاڤیّت زهرهدشتی ناڤهمرن
چهپهریّت خوّ بهرنهداینه،
گوهی خوّ بهرنهداینه،
گوهی خوّ بدیّ..

د ههلبهستا (داستانا گهقهرکێ) دا، کو پشتی روودانا شهرێ گهقهرکێ ب چهند ڕوٚژه کان هاتیه قههاندن و بو شههیدێن قارهمانێن شهرێ گهقهرکێ هاتیهپێشکێشکرن (طیب،۲۰۰٤: ۱۰۸)، دینامیکا روناهی و تارییێ پر شههیدێن قارهمانێن شهرێ گهقهرکێ هاتیهپێشکێشکرنه (طیب،۲۰۰٤: ۱۰۸)، دینامیکا روناهی و تارییێ دهمیێ ریشمه گهیان دهمیێ لیشا شهقێ تقهنگین خو بهرددهنه دوژمنی، کو ل گهل حهرهکا تهقهکرنا تقهنگان و ویکوریا ژێ دچیت، بزاڤا روناهی و تاریێ چهندین جاران دوباره دبیت، ئهڨ دوبارهبوونه وهسا دناڨ دهقێ شعریژی دا دوباره دبیت، کو دهق ژی چهندین جاران روهن و تاری ببیت؛ ئانکو دهق دبیته ههڨکێشهکا هونهرییا گهلهک گونجای بـوٚههڨکێشهکا ریالیستی، و ب هندێ، ژ بلی ریتما دهنگی، ریتمهکا شعرییا سیمانتیکی دهیته ئاڨاکرن:

داستانا گەقەركى

شڤێدي بوو.

كارواني رۆژى.. ل نىڤا شەڤى،

قوناغا وان.. گوندي مه بوو.

كاڤلەكى ب خوە و خوينى ئاڤاكرى..

ژڤان و ههشارا وان بوو.

پاریه کی نانی و ئاگر و خوین و گولله..

شيڤا وان بوو.

مەرگى رەشى رەشەكەكى..

شەڤبيرى و داستانا وان بوو.

سپێدێ سولتان چەندێ رەش بوو، د رەشى وەربوو. ھەر وێ سپێدێ.. كاروانێ مەھەرێگەش بوو. سەرێ پێلا ڕۆژێ ھمبێز كرن.. وەرغەر كرن.. قوناغەک دى. ژقانا وان..

سەرى پىلا رۆژەكا نوى.

ئا هۆسال گوندى مە ديرۆكى دنڤيسن!

ئو ئا ھۆسا.. پێشوازيا رۆژێ دكەن و

ژ تێڔێژێٽ وێ

تەقنى داستانەكا نوى درىسن!

دینامیکا روناهی و تاریی د قی خشتهیدا، دی پتر دیار بیت کو ههڤکیّشا هونهرییا ههڤتهری به ل گهل ههڤکیّشا ریالیستی:

روناهی	تارى	روناهی	تارى	روناهی	تاری	ړوناهی	تاری
ھەريگەش	د رەشى	سپێدێ	مەرگى	ئاگر و	ل نیڤا	كارواني	شڤێدى
بوو	وەر بوو		رەشى	گولله	شەقى	ڕۆژێ	
			رەشەكەكى				

د قان چەند نموونەيىن باسكرىدا، دشىين بىزىن، دىنامىكا روناھىيى و تارىيى چ ب رەنگى وىلىا فىزىكى بىت يان ئەندىشەيى و زىنھنى پىكھىنەرەكا سەرەكىيە د ئاقاكرنا رىتما شعرى دال دەڤ (موئەيەد تەيب)ى، و ئەو رىالىستا كوردىيا مىزوويى، كو شاعر تىدا ژىاى، ب ناقەرۆك و رەوشا خۆقە، ئاراستەكەرەكا سەرەكى بوويە بىۆ خۆدى شاعرى و سەربۆرا وييا شعرى، كو پەيوەندىكا دىالىكتىكى د ناقبەرا ھەردوان: خۆد و بابەتى دا دروست كريە، ب تايبەت د وارى رىتمى و د بىلقى وىيى سىمانتىكى دا.

بهشی پینجم- رهخنه

ئەنجام:

۱- دینامیکا روناهی و تاریخ د شعرا "موئهیه د تهیبی دا ژ حاله ته کی خوزاییه، نه په چرومه کرنه کا ب خورتییه، ئانکو ژ قهریژا سهربوّرا وییا تایبه ته، لهوا روّلیّ ویّ د ئاڤاکرنا ریتما شعریدا ژ روّلیّ دهنگی، کیمتر نینه.

۲- پیتما وان دەقتن ژ دینامیکا پوناهی و تارین ل دەڤ شاعری چی بووین، یا گونجایه ل گهل حالـهتین
 ریتمیین د ناڤ ژیانی و سروشتیدا ههین.

٣- ئەو حالەتىن دناڤ سروشتى و ژيانى ژى دا ھەين، شاعرى وەكو ھەڤكىنشـەكا ھونـەرىيا ھەڤسـەنگ بـۆ ريالىستەكا راستەقىنە بكار ئىناينە.

٤- ديناميكا روناهي و تاريي د دەقين پراكتيككريدا دو حالەتين ريتميين سەرەكي ستاندن:

حالەتىٰ فيزىكى و حالەتىٰ ئەندىشەيى.

سەرچاوەكان:

- ۱ به کر، محهمهد (۲۰۰۶) پهخشانه شعری کوردی: ته کنو -سیمانتیکی گوتاری شیعر، هه ولیّر، دهزگای چاپ و بلاو کردنهوه ی ئاراس.
- ۲. حهسهنی، یاسری (۲۰۰٦) بنیاتی ریتمی د شعرا نوویا کوردیدا، دهۆک، دەزگهها سپیریز یا چاپ و وهشانی.
 - 3.الهاشمي،علوي (2006) فلسفة الايقاع في الشعر العربي، بيروت، الموسسة العربية للدراسات والنشر.
 - 4. عبداللة، ستار (2002) اشكالية الايقاع البديل في الشعر العربي، مجلة الاقلام.
- ه. جهمیل رهشید، مهسعود (۲۰۰۹) میژوویا کیشناسیی د هوزانا کوردیدا، ماستهرنامه، کولیژا ئادابی زانکویا دهوکی.
- 6. فتح الله، شاهو سعيد (1999) دلالات البناء الايقاعى فى الشعر: دراسة مقارنة فى الادب العربى والفارسى والكردى، رسالة ماجستير (غير منشورة) كلية اللغات، جامعة السليمانية.
 - htm.dualism/text/believe/com.soft-mb//:http.v
- 8 القنطار، كمال (2002) في ظلال العدد: إيقاعات الوجود 1، سلسلة "الدراسات الفلسفية" دمشق، وزارة الثقافة.
- 9. الديوب، سميرة (2009) الثنائيات الضدية، دراسات في الشعر العربي القديم، منشورات الهيئة العامة السورية للكتاب، دمشق، وزارة الثقافة.
- ۱۰: وهٔیسی خالد، عیماد (۲۰۰۵) **جهقهنگ د هۆزانا ریالیستیکا کـوردی** دا: دهقـهرا بههـدینان ۱۹۷۱-۱۹۹۱، چ۱، دهۆک، دهزگهها سییریز یا چاپ و وهشانی.
- ۱۱. بالایی، فههمی (۲۰۰۸) **جیهانا رهنگان**: ل**ێکۆلینه کا هونهری یه ل سهر رهنگان،** چ۱، دهۆک، دهز گهها سییریّز یا چاپ و وهشانیّ.
 - ۱۲. عمر، فاضل، سێهرهبهندی یا بهردهوام: زمانیچامهیی، دهوٚک، ر وهشانین ئیکهتیا نقیسهرین کورد.
 - 13. ابوديب، كمال (1987) في الشعرية، بيروت، مؤسسة الابحاث العربية.
- 14. الهاشمى،علوى (1988) **ايقاع اللون فى القصيدة العربية الحديثة**، بغداد، وزارة الپقافة والاعلام، مهرجان المربد التاسع.
- ۱۵. گهردی، عهزیز (۱۹۹۹) کیشی شیعری کلاسیکیی کوردی و بهراوردکردنی له گهل عهرووزی عهرهبی وکیشی شیعری فارسیدا (لیکولینهوهیه کی شیکاریی بهراورده) ههولیّر، وهزاره تی روّشنبیری.
 - ۱٦. طیب، مقید (۲۰۰٤) ستران و بهفر و ئاگر (هقزان) ههولیّر ،چاپخانهیا وهزارهتا پهروهدهییّ.

سه رنحی*کی حه جنامه کانی «نالی»*

هادی ړیزوان -

کورته:

نالی گهشترین و پرشنگدارترین ئهستیرهی ئهدهبی کوردی، شاعیریکی ئهویندار و به ههسته که به دست و په نهجه خهیاله هونهرمهندانه کهی تانوپوّی عیشقی حهقیقی و مهجازی لیّکگریداوه و نهخشیّکی رازاوهی پی خولقاندووه و دیوانی ئهدهبی کورادنی پی ئاوهدان کردووتهوه، تال تالی ئهم نهخشه بهبایه خه ههرکام جگهرگوشهیه کن که به شیلهی گیانی نالی پهروهرده کراون و له پیّش چاوی نالی بالایان کردووه بوّیه به دل و داو چاودیّریان ده کات:

له جگهرگۆشهیه کی شیعرم مهده مهعنایی خراب بیخه تا کهس نیبه که له ئهولادی دری له دیوانه رهنگینه کهی نالیهوه وا دهرئه کهوی که شاعیری دلّ سووتاومان لانیکهم دووجار سهفهری مه ککه

و مهدینهی کردووه و وادیاره له ههردوودا تامهزرۆیه کی بێقهرار بووه ههر بهسهرچووه.

دیاری ئهم حاجیه دلّ ساخه و بیغهل و غهشه، سیّ پارچه شیعرن که من ناوم ناون «حهجنامه»؛ موستهزاده بهناوبانگهکهی «ئهی تازهجهوان» که پهسنی پیغهمبهره(د.خ) و باسی مهدینهی تیدایه؛ «ئهی که پوو زهردی مهدینه…» که وادیاره له کاتی مهککه وتوویهتی و «ئهلا ئهی نهفسی بووم ئاسا…» که قهسیده یه کی دوور و دریژه و به حهق شیاوی ئهوه ههیه بانگی «حهجنامه»کهی به گویدا بخوینی. ههرکام لهم پارچه شیعرانه پهنگوبو و تام و مهزه ی خوی ههیه دیاره ههر سیکهش پهنگ جوان و تام خوشن.

نووسەرى ئەم باسە تىدەكۆشى سەرەنجىكى تايبەتمەنديەكانى ھەر كام لەو سى پارچە شىعرە بدات و لەلايەنى عىشقى حەقىقى نالى پايەبەرز بروانى.

وشمه سمرهکییهکان: نالی، حهجنامه، مهککه، مهدینه.

⁻ مامۆستاى زانستگاى كوردستان.

پێشەكى:

ئهم باسه له سیّ پارچهشیعری بهرزی نالی ئه کوّ لیّتهوهو جاریّکی تر به تایبهتمهندیه کانیاندا ئهروانیّ؛ بهتهنها ههر لهبهر ئهوهی که نالی لهم سیّ شویّنه دا باسی مه ککه و مهدینهی کردووه و دیاره له سهفهری حهجدا ئهم سیّ قهسیده ی داناوه، ناوم ناون «حهجنامه». ههرچهنده نالی بهسهرهاتی خوّی نه گیّرٍاوه تهوه و ههر کولّوکوّی دهروونی خوّی دامرکاندووه.

جا ئاخۆ نالى چەند سەفەرى حەجى كردووه و جارىك يان دووجار يان زياتر دەشتى حيجازى گرتووته بەر، زۆر ئاشكرا نىيە؛ بۆ ئىمەيش جارى ھەر ئەوە ئەلىيىن كە «لە رىگاى شىعرەكانى نالى خۆيەوە ھەر ئەوەندەمان بۆ دەردەكەوى كە نالى بە پىرى حەجى كردووه، وەك لەو پارچە شىعرەى دەردەكەوى كە لە سەفەرى حەجىدا لە سەر قەبرى يىغەمبەر(د.خ) وتوويەتى و تىيدا دەلىي: ئەى تازە جەوان...» (محەممەدى مەلاكەرىم، ۱۹۷۹: ۱۵-۱۵).

ئهوهشمان لهبیر نهچی له شهرحه بهناوبانگه کهی "مهلا عهبدوّلکهریمی موده پریس دا به گویّره ی تایبه تمهندی و جیاوازیه کانی دوو قهسیده ی «نهی تازه جهوان ...» و «نهی که پروو زهردی مهدینه...» ئاماژه بهوه کراوه که لهوانه یه "نالی" دوو سهفهری حهجی کردبیّ. یه کیّکیان له گوپی بیر کردنه و سوّزدا و نهوی تریان له سهردهمی پیریدا (بروانه: دیوان، ۲۹۹-۳۰۰). نه گهر وابیّ ناخوّ قهسیده ی «نهلا نهی نه فسی بووم ناسا» که شویّنهواری «تهسهوف»ی نالیشی تیّدایه (سهجادی، ۱۹۵۲: ۲۲۵). بهرههمی کام سهفهر بیّت؟ نایا له گوری بیر کردنه و و سوّزدا و توویه تی یا له سهردهمی پیریدا؟

وادیاره باشترین شیوه ی لیکوّلینه وه لهم سی قهسیده ی "نالی"یه پیداچوونه وه ی یه که یه که یه که یه که وانه . به مشیوه تایبه تمندی ههرکام له پارچه شیعره کان دیته بهرچاو و جیاوازیه کان وه ده ر ئه کهون . رواله تی قهسیده کان و نیشان ئه ده ن که نالی له «ئه لا ئه ی نه نه به به بوره باسا» دا له ریگای حه جدایه و هیشتا نه گهیشتووه ، له «ئه ی که روو زهردی مه دینه » دا نیازی گه رانه وه ی هه یه و له «ئه ی تازه جهوان » دا پیریکی به سالاچووه و له مه دینه دایه . به م پیه منیش به بی ئه وه ی ژماره ی سه فه ره کانی نالی بیرمه پیش چاو یا یه ک و دوویان لیب که م جاری هه روه ک یه ک سه فه ری حه ج سه رنجی هه رسی پارچه شیعره که ئه ده م : سه ره تا هه در ریگای «سوزی مه ککه» و دوای ئه وان «سوزی مه دینه» .

۱ -سۆزى رېگا

مهبهست له سۆزى رنگا ئەو قەسىدە دوور و دریژهى "نالى" ه كه له رنى سەفەرى حەجدا وتوويەتى و سەراسەر به ئاوى چاوى نالى و له كوورهى دلى ئەودا پەروەردە بووه. به وتەى مامۆستا سەجادى: «نالى كە له سلیمانى دەرئەچى كتوپر كە چاو ئەكاتەوە خۆى بەرامبەر ئەو كاروانەوە ئەبىنى كە رووبەرووى بارەگاى قىبلەى موسلمانەكان و كۆشكەكەى دەسكردى ئىبراھىم ئەرۆن، شعوورى كە تا ئەو وەختە ھەر لەبەر

بهشی یینجم- رهخنه

بیستنیکی دووربهدوور نالهیه کی به سوّز و زاری لیّوه دههات و په پی خهیالاتی تهنها له ناسمانی کوردهواریدا ئهو خوشخوانیهی ئه کرد، ئهبیّ به مینایه کی بیّگهرد و ویّنهی باره گا و کاروانی رِیّگهی ئهو باره گایه و عاشقانی ئهو ئایینسهرایه وه کوو ئاویّنهری بهری مانگ لهو مینایهوه دهرئه کهویّ (سهجادی، ۱۹۵۲: ۲۲۵).

نالی ئهم قهسیده 3۷ بهیتیه به سهر کوت کردنی نهفس و دونیا دهس پینه کات (1-7) و دوای ئهوه ئاماژه بهوه ئه کا که نیازی سهفری مه ککه و مهدینه ی له دلّدایه (3-6). بهمجوّره ئهچیّته سهر باسی پیّگه و سهحرا و دهشتی حیجاز و وشتری حاجیان و تیّر و تهسهل قسهی لینه کات (7-7). له درفه تیکدا خوّی ده رباز ئه کات بوّ باسی ئه و وشتر و مهر کهبه ی وا به رهو مه ککه و په وزه ئه چی (74-70) و له ئاکامدا ئه گاته مه ککه ئه کات بوّ باسی ئه و وشتر و مهر کهبه ی وا به رهو مه ککه و په وزه و نوقره ی لینه سینی تاکوو ئه بیا به ره و په وزه و (74-70). ئاوری ئه وین له دلّی نالیدا زوّر به تینه و ئوّوه ی لینه سینی تاکوو ئه بیا به ره و په مهمه و پینه مهمه رد. خ) (77-20). بو دلّ سووتاویکی وه کوو نالی پشوودان له وها شوینیکدا هه ر په سنی پینه مهمه و دوان ته واو نهران و میعراج (83)؛ به لام باسی میعراج به به یت و دوان ته واو نابی، هه چهند سه فه ر خوّی ساتیکه ئه مما داستانی به بالای شهوه که ی در یژه (70-17). نالی له کوّتایی سه فه ره که یدا دوای په سنی ئال وئه سحاب (70) ده ست ئه کا به نزا و پارانه وه (70-17) و به م چه شه قه سیده که ی کوّتایی پیدینی.

ئهم شیّوه دارشتنهی نالی له سهفهری حهجدا بیّویّنه نییه و پیّش ئهو «خاقانی» له «تحفه العراقین»دا وهها کاریّکی کردووه، خاقانی پیّش ههموو باسیّک، قسه له «بادیه» ئه کات، ئیّنجا ئهچیّته سهر باسی وشتری حاجیان و شویّنه تایبهتیه کان و شاری مه ککه و مهدینه و دیاره مهدینه بهبیّ پهسنی پیّغهمبهر (د.خ) قسهی لیّناکریّ. له ئاکامیشدا ئهپاریّتهوه و عهرزی حاجهت ئه کا (خاقانی، ۱۳۳۳: ۱۱۵–۱۷۲۳).

۱-۱-باسی شوینه کانی حیجاز

نالی که دلّ سووتاویّکی به ههست و ئهوینه، عیشقی خودایی بهرهو ولاتی حیجاز رایکیّشاوه و ئاشکرایه مالّی خودا (کهعبه)ی به لاوه پیروّزه. جا کیّ بیّ مالّی خودا به پیروّز بزانیّ و گر و تین و در ک و دالّی سارای حیجازی به لاوه خوّشتر له باخ و بهههشت نهبیّ. بوّیه نالی پر به دلّ ههست به خوّشی ئه کات و ئهلّیّت:

چمەككە داروبەردى قاعيدەي ئەركانى ئىسلامە

چتهیبه ماء و خاکی مائیدهی ئهنواری ئیمانه

فیداکاری تهن و جان به له ئاسمانی ههراسان به

که داخ و دوردی ریگهی مه ککه باخ و ووردی مهردانه (نالی:۸۵)

راسته نالی مهلایه و له زانستی شهریعهت شارهزایه، به لام سهفهر سهفهری دله و دلیش گاهی هوشیار و گاهی بیهوش. که بنچینهی ئیسلام» بی، داخ و دهردییش بیخ و مه ککه بی و مه ککه بی و مه ککه بی و مه ککه بی و مه که بی و مه که بی و مه که بی و مه که بی بین داخ و دهردییش باخ و وهرده و به رای نالی ناوه ی له م باسه تیده گا «مهرده».

ههر به پنی نهم ههست و زانسته یه که خاقانی شاعیریش له یه کهمین ههنگاودا نه لین: در عرصهی بادیه نهی روی نهیی الله نهی دوی (خاقانی، ۱۳۳۳: ۱۱۵).

نالی که سه حرا و ریکا و کاروانی حاجیان ئه بینی، ئه گهرچی بیر و زوبانی ههردوو کوردیه، به لام وشه عهره بیه کان به ئه سپایی و به ئاسانی خوّیان ئه خه نه که له به و ئه مجاره به شیّوه کانی نالی ئه پازی تنه وه (جه ممازه، سه بیاره، مه جهر په مه حیت، سه فینه، نیل، دیجله، عوممان، فه جج، سماقی ئه حمه رای خه بیم نه بیم نه بیم و خه نه به به به به به به به به و سه به به به به به به به به به و لاتی عهره به کان پائه کیشن و نوقمی سه حرای ئه کهن. به لام نالی هیشتا هه رله کیش و هموای و لاته که ی نه بپراوه:

قهتاری زهنگ و قوری ئوشتر و ئیستر لهسهر کیوان

دەلىّنى زىرەي سەداى قازوقوللەنگى ئەوجى كەيوانە (نالى:٤٨٧).

بهلام داودهوهن و درک و دالی دهشتهکان پهرژینی رهوزهن و بهم چهشنه نالی ئهچیّته سهر باسی «رموزه». باخچهیه کی تایبهت له باخچهکانی بهههشت:

چړەوزە رەوزەى جەننەت چجەننەت جەننەتى قوربەت

چقوربهت قوربهتی راحهت چراحهت راحهتی جانه (نالی:٤٩٧)

نالی ههروهها باسی مهقام و ئاوی زهمزهم و حوجره و مزگهوتی پینغهمبهر (د.خ) ئه کات و ئهونده شهیدایه که پهپووله ی دلّی نازانی بوّنی کام گول بکا و له کوی ئارام بگریّ. بوّیه له رهوزهوه ئهچیّتهوه بوّ مهقام و زهمزهم و کهعبه و دیسان ئهچیّتهوه بوّ حوجره و قوببه (نالی: 84 - 0.0). ئهمه ئهوپهری عیشق و ئهوینه و وادیاره نالی له بهندی ئهوه دا نییه له کویّوه دهس پینه کات و نه گاته کویّ.

۱-۲-پهسني پيغهمبهر (د.خ)

ئهم قهسیده ی نالی ههروه کوو قهسیده ی «به حری نوور» ی مه حوی په سنی پیخه مبه ری مه نی ئیسلامه و دلسافی و دلپاکی و سۆز و هه ستی نالی به رامبه ر به و خوشه ویستیه به ته واوی روون ئه کاته وه . هم و مه حوی دوو مه لای شاعیری کوردن و له حوجره و مزگه و تی کورده واری په روه رده بوون و وه کوو زوربه ی شاعیرانی کورد له مه دحی پیخه مبه ردا شیعریان هونیوه ته وه ، به لام قه سیده ی «ئه لا ئه ی نه فسی بووم ئاسا...» ی نالی و جیاوازی له گه ل قه سیده ی «به حری نوور» ی مه حوی زوره و زیاتر له شیوه ی شاعیره عه ره به کان ئه چی .

مه حوی هه رله کوردستان هه ست به وه نه کا که کورده کان له «همزیه و برده» تی ناگهن و چیزی ته واوی لیوه رناگرن، بویه نهویش وه کوو شاعیریکی نه ویندار «به حری نوور»ی کوردی دانه نی و خزمه که ی خوی پی داخوش نه کا:

له «همزیه» و له «برده»م چوونکه کهم دی ئیستفادهی کورد

منیش ئهم کوردیهم دانا له ریزی ئهو قهسیدانه

زوبانی عیشقبازی خوشه گهر کوردی و نه گهر تازی

قسهی بێسۆزی عیشق ئهر گهوههره مهحبووبی بێئانه (مهحوی، ۱۹۸۶: ۲۵۲–۲۵۹).

کهوا بی مهحوی دانیشتووه بیری لهوه کردووتهوه که کوردیش عاشقی پیغهمبهرن(د.خ) و دلّیان بهو ههسته ئهجوّشی و پیّیان خوّشه شیعری پهسنی پیغهمبهر لهبهر کهن و بیکهنه ویردی زوبان. جا با وهکوو «همزه و برده»یش عهرهبی بی و له واتای تینهگهین. مهحوی له ئهنجامدا وا به باش ئهزانی مهدحیّکی کوردی پیغهمبهره کهی بکا با کوردیش بو خوّیان بزانن چی ئهلّین.

نالی نه له کوردستانه و نه بیریش لهو بابهتانه ئه کاتهوه. عیشقی نالی له دله به جوّشه کهیدا خوّی بوّ نه گیراوه و گهیشتووته هاوار و دهرفهتی ئهوه ی پیّنادا دابنیشیّت و بزانی چی ئهلیّ و چوّن دهس پیّئه کات. بهلیّ نالیش ههر وه کوو مه حوی چیّژی له مه دحه عهره بیه کان گرتووه و بگره له بهریشی کردوون، به لام وادیاره به قه ست لاسایی که س ناکاته و و شوینه واری ئه و قه سیدانه له شیعره کانیدا زوربه یان ئاسایین.

«بوحیری» که لهناو شاعیرانی پهسنبیّژی عهر مبدا له لووتکهدایه، کاریگهریه کی زوّری لهسهر نالی بووه. بوحیری له «برده»دا پیّش دهست پیّکردنی پهسنی پیّغهمبهر (د.خ) نه فسی خوّی سهر کوت نه کا و ههموو داخ و دهردی به سهر خوّیا نهریّژیّ:

فان امارتي بالسوء ما اتّعظت من جهلها بنذير الشيب و الهرم

فاصرف هواها و حاذر ان تولّيه ان الهوى ما تولّى يصم او يصم

امرتُک الخير الم ما ائنمرت به وما استقمت فما قولي لک استقم

ولا تزودت قبل الموت نافله ولم اصلّ سوى فرض لم اصم (اذهى القصائد:3-4)

ئه گهرچی نالی ئهوهنده لهسهر ئهم بابهته ناروات، به لام ئهوهیش پیش ههموو شتی باسی خوّی ئه کا وادیاره له کار و بوچوونی خوّی زوّر رازی نییه:

له گهل ئهم عهشقبازانه برو بازانه ئازانه په عهشقبازانه برو بازانه ئازانه په دهرمانی نهمانت وایه ئیمانه خهتیرهی گهنجی ویرانه زهخیرهی کونجی کاشانه حهیاتی مه ککهتو مهوتی مهدینهت جهبری نوقسانه (نالی:۸۲-۱۸۵)

ئەلا ئەى نەفسى بووم ئاسا ھەتا كەى حيرسى ويرانە مۆسلمان ليّرە مانى خانومانت ھەر نەمان ديّنىّ بلا بۆ كوندەبوو بىّ مفتى مشكومارى كەندوو بىّ بەقىيەى عومرى زايع گەر مورادت پىّ تەدارەك بىّ نالی ههر له مهقامی پهسنی پیغهمبهردا ئاماژه به یارانی ئه کا و ئیمانی بیلال و وهیس و سهلمان ئه کا به به لگه ی پایهبهرزی ئه و پیغهمبهره؛ له ریژنه ی ره حمه و سلامیشدا دوای پیغهمبهر ئه وان به شدار ئه کا و ئال و یارانی و به تایبه ت «چار یار»ی ناو ئهبات.

لهوانهیه نالی نزا و پارانهوه و ناردنی سهلامی له شاعرانی پیشوو وهرگرتبی و له کاتی هؤنینهوه ی قهسیده کهیدا ئهم شیعره ی «بوحیری» له پیش چاو بوو بی:

والال والصحاب والتابعين فهماهل التقى والنقى و والحلم و الكرم (اذهى القصائد:١٣)

له باسی موعجیزاتدا نالی ته نیا به یه که دوو ناماژه ی کوتا رهزایه ته نام و ته نانه وه کوو مه حوی له موعجیزات ناکوّلایّته وه. «شه ققی نه یوان» و «نه سراری قورنان» دوو موعجیزه ن که نالی به گوّشه چاوی لیّیان نه روانی و تینه په ریّ نالی به ورده کارییّکی جوان خوّی بو موعجیزه ی میعراج ناماده نه کا و به «موعجیز ناوی لیّنه بات.

۱ -۳-باسی میعراج

باسى ميعراج لهم پارچه شيعره دا هه ژده به يته كه نالى به وشهى «سوبحانه» دهستى پيده كا و به و شيوه ئهيه وي گرنكى شه وى ميعراج بكات. «سبحانه» له سهره تاى ئه و ئايه تهى سووره ى ئه سرايه كه باسى ميعراج ئه كا و له ئايه ته كه دا بايه خينكى زورى به و شه و داوه: «سبحان الذى اسرى بعبده ليلا من المسجد الحرام الى المسجد الاقصى الذى باركنا حوله». هه ربويه ناليش چهند به يتيكى به «شه وه مما» دهست پيده كات و قه در و بايه خى ئه و شه وه به پيى بير و هه ست و بوچونى خوى ئاشكرا ده كات.

له چهند شویّنی نهم بهیتانه دا «حوسنی ته علیل» ههیه و نالی تا توانیه تی روّخساری نهو شهوه ی جوان و رازاوه کردووه. مانگی شهوی چوارده هیّشتا ههر شهرمه زاری ساحیبی شهوی میعراجه و بوّیه نیّستاش که ههددی، زهردی و سووری له رووویا ناشکرایه:

له خەوف و خەجلاەتى بەدرى شەھى نجووم سوپە ئىستەش

که ههالدی زوردی و سووری له تهلعه تیا نومایانه (نالی: ۵۱۰)

دلّ و دیده ئاواتهخوازی رمشی ئهو شهومن و خوّریش له شهرمی نووری ئهو خوّی شاردوتهومو دهرناکهوێ: شهوهمما غهیبتهیی نووری سوهیدایی دلّ و دیده

شەوەمما خۆر تيا گوايا له شەرمى نوورى پەنھانە (نالى:٥١١)

ههم لهم داستانی شهوی میعراجهدا نالی ناوی چهند پیغهمبهریکی تریش ئههینی و تاریکی شهوه کهی پی جوان و روّشن ئه کاتهوه. راسته شهوه که خوّی زوّر تاریکه، به لام پهرتهوی ههر ئهستیره یه کی وه کوو شهوقی دهستی «مووسا» له روّژی زینه تدا ئهدروّشی و شهوه کهی پی رهوشن وسپی ئهبیّتهوه. ئاسمانیش لهبهر جوانی ئهم شهوه کویّرایی داهات و سپی بوو؛ وه کوو چاوی «یه عقووب» که له دووری «یووسف» سوّمای له دهست داوه ئاوی سپی داهات (نالی: ۵۱۰-۵۱۲).

بهشی پینجم- رهخنه

نالی زور سوّفی نییه و به لگهی ئهم قسه یه شده دیوانه که یه تی، به لام شوینه واری سوّفیایه تی جاروبار له شیعری نالیدا خوّی ده رئه خات. لهم به سه رهاتی شه وی میعراجه شدا «تهجرید» و «ته قریب» (نالی:۵۱۳) له وانه یه دوو شیعری تایبه تی سوّفیانه بن. ئهم دیارده بوّ نه و مهدره سه که نالی تییدا په روه رده بووه و ته نانه ته دور شیعری تایبه تی سوّفیانه ی لیّنیشتووه، زوّر سه یر نییه؛ جا نه گهر شاعیر وه کوو مه حوی سوّفی بیّ خوّی وشیارانه شیعری له و رهوته تایبه تیانه دا لیّوانلیّو نه کات، ههر وه کوو له قه سیده ی به حری نووری داوای کردووه.

به پێچهوانهی زوٚرێ له شاعیرانی پهسنبێژ، نالی نایهوێ بهسهرهاتی میعراج به وردی باس بکات، بوّیه که ئهگاته شهو دلّی گیروّدهی ئهبێت و ههر وهکوو عاشقێک پێیدا ئهنووسێ و تهنانهت به جوٚرێ ئهیهوێت ڕاز و نیازی لهگهلّدا بکات. نالی که له شیعردا شارهزای ڕێی عهشقه، ئهم ڕێگهش زوٚر باش ئهپێوێ و که ئهشگاته ئاخری ئهم رێیه، تازه هێزی ئهوهی نهماوه به ورده کاریه کاندا بچێتهوه و کوتایی پێدێنێ:

موخهسس بوو مورخخهس بوو به ئهسراري که تهقريري

ئەجەلل و ئەعزەم و ئەعلالە تەعبىرى سوخەندانە (نالى:٥١٦).

۱ -۶ -دهنگ و رهنگ و ...

نالی که خوّی به ویّرانهنشین ئهزانی و ئاواتی دهربازبوونه، تهنانهت پهشیمانه لهوه ی که تا ئیّستا ماوه ته وه (نالی: ٤٨٣-٤٨٣)؛ عاشقانه خوّی ئه کاته هاوریّی «عهشقبازان» و به دلّیّکی پر له سوّز و ئهوینه وه روو ئه کاته ئوه دانی. له چهند بهیتی سهره تایی قهسیده که دا واده رئه کهوی که نالی دلّی زوّر ناخوّش بووه و تهنانه ت ئیّمه ئه توانین ئهم بهیتانه - که نیشانه ی بیّزاری نالین له باری ئهو روّژه ی و لاته که ی - بکه ین به به لگه ی ئهوه که پاش رووخانی میرنشینی بابانه کان کوردستانی به جیّ هیّشتووه. (موحه ممه دی مه لاکه ریم: ١٦). جا که لهم بهنده خوّی رزگار ئه کا و ئهبینی نه جاتی بووه و له ئاکامیشدا ئه گاته مه لبهندی یار، ده رگای بیر و هرزی ئه کریّته وه و به ته واوی هه موو هه ستی ئه کهویّته کار. بوّیه چاو و گویّی له هیچ ده نگ و رهنگ و جووله یه غافل نییه.

هیچ رونگی بو نالی بینمانا یا ناسایی نبیه و له سارادا رونگه کان نه گهرچی زور نبن، به لام نالی جوانیان تیکه ل نه کات و گیانیان پینه به خشی. نیسته رونگه کان له گه ل نالی قسه نه کهن و سوور و سپی داستانی عه شقی بو نه گیرنه وه:

ئه گهرچی رِیّگه خاکی خویّنه، دار و بهردی ئیسقانه نیشانهی پیری رِیّگهی عهشقه ئهم ئیسقانه سپیانه

خوّلی سوور و ورده بهردی سپی ئیسته ئیّتر ئاسایی نین، بهلکوو ئهسووتیّنن و رِهجم ئه کهن: سماقی ئهحمهره یاقووتی روّح و ئاگری نهفسه

حەساقى ئەبيەزە يا شوهب و نەجمى رەجمى شەيتانە (نالى :٤٩٣)

راسته ههردوو رهنگی سوور و سپی ئه کهونه پیش چاوی نالی، به لام زوّر باش رهنگ ئهدهنهوه و خهیالی نالی شاعیر رهنگین ئه کهن.

لهلایه کی ترموه تهنها ههر رهنگی سپی نالی بهرهو لای خوّی ئه کیّشی و به یه کجار ژبان و مهرگی پیّ نیشان ئهدات:

تەنى حاجى لەسەر چوارچيوەيى ناجى دەلايى نەعشە

لوعابي خوّر لهسهر ئيْحرامي وه ک کافووري ئه کفافه (نالي: ٤٩٠)

که نالی به چاوی سوور و سپی ئەبینی و به خهیال تیکه لیان ئه کات و له دەنگه کانیش غافل نییه و به گویی دل ئهیانبیسی.

دەنگى زەنگ و قۆرى ملى وشترەكان وەكوو دەنگى قازوقولەنگ ئەچنە گويى نالى (ناتلى:٤٨٧) و ئەگەرچى نالى ولاتى قازوقولەنگى بەجيھىئشتووە و بە رەزا رووى دلى كردووتە ولاتىكى تر، بەلام ھىئستا دلىكى ھەر لەوى ماوە و زەنگى وشترىك دايئەچلەكىنى و ئاوازى ئاسمانى ولاتەكەى وەبىر دىنى.

جیر، و تهقه تهقی ته خته ی که ژاوه ی و شتره که ی نالی، ناله نالی نه ستوونی حه ننانه نه خاته وه بیری و نه وه نده ی که شدن به مه دینه له دلیدا نه گه شیته وه:

کهژاوه و دار و بار و تهختهی لوختی له سهر بوختی

دەنالىّنن لە شەوقى تەيبە وەك ئەستوونى حەناننە (نالى:٥٠٠)

لهلایه کی ترموه ههر شتیک دلّی نالی ئهخاته خورپه و جموجولّ. رێپیوانی وشتران و هاتوچوٚی ئهستیره کانی کاکیشان ههموو بو ئهوهن عاشق له رێ لا نهدات و زوو به یاری بگات:

مه گهر ریّی حاجیانه وا تیا سهییاره سهییاره مهجهرره ئاله تی جهرری ساره بانانه (نالی:۸۷۸)

تهنها ههر هونهری نالی شاعیره که دهنگ و رهنگ پیوه تیکه ل بکات و نهقشهی قهسیدهیه کی ههر له ریگادا - لی برازینیتهوه.

ههر وه کوو ناماژه ی پیکرا نالی له رِیگادا دلخوش و سهرخوشه و بویه نهم پارچه شیعره ی ناوه دان و رهنگینه و تهنانه و شه کانیش بو خویان دهنگ و رهنگ و جوولهیان ههیه که له خویندنه وه ی قهسیده که دا ناشکرا دهبیت و دل و ههست ییده زانیت.

۲- سۆزى مەككە

مهدینه...» دەست پیّئه کا و پر له سۆز و گلهیی و نزا و پاړانهوهیه. روالهتی قهسیده که وامان بۆ دەرئه خا که مهدینه...» دەست پیّئه کا و پر له سۆز و گلهیی و نزا و پاړانهوهیه. روالهتی قهسیده که وامان بۆ دەرئه خا که نالی به هۆی شتیک یا کهسانیکهوه نهیتوانیوه ئیتر له مه ککه و تهنانهت مهدینه بمیّنیتهوه و له لاییکهوه ئهم به جیّهیی شتنه ی زور پی ناخوش بووه؛ جا لهبهر ئهمه نالی بهدلیّکی پرهوه ئهچیته دەرگانهی خودا و کولّوکوّی دەروونی خوّی دائهمرکیّنی و قسه له چوونی خوّی ئه کات. ئهگهر وابی مهبهستی نالی له «دەرکرا و دەربهدهر» (نالی:۳۹۹) دەر کردنی له مه ککه و مهدینهیه. بلیّی نالی —که مهلاش بووه - دوای ماوهیه کمانه و دانیانی مه ککهدا بهینی شیّوابی و کهسانی داوای روّیشتنی نالیان کردبیّ؟ ئهمه زوّر ریّی

بەشى يىنجم- رەخنە

تیّ هٔ چیّ. نه خوازه لللا خو نالی خوّی نهم مهبه سته ناشکرا ده کات و نه لیّت که نیّوه پیتان وایه من لیّره نهمیّنمه وه و بروّم، باشه نهروّم. به لام خوّ «جیوار» و نزیکی ههر مانه وه له مه ککه دا نییه و من نه گهر چی نهروّم به لام دلّم له لای خودا و مالی خودایه و نهمه بوّ من به سه:

بۆ جیواری حەق حییهتی نییهت کافیه من له «بیتالله» ئینشهئهللا «باذن الله» دەرۆم (نالی:۳۰۱) بۆ جیواری حەق حییهتی نییهت کافیه من له «جهماماتی حهرهم» و «دانه و ئاوه کهیان» به حهرام دائهنی و نایخوات. کهوابوو نالی بیرورای تایبهتی خوّی بووه و حازریش نهبووه بو نان و شان ئهم بیرورایه پی شیّل بکات و قروقهب دابنیشی و پیّی لیّ راکیّشیّ. ئهو «بازیّکی دیدهباز» و ههموو شتیّک ئهبینی و بهرامبهر بهمهش بیدهنگ داناکهویّ. لهبهر ئهوهی ئهو وه کوو زوّر کهسی تر دهستهموّ نه کراوه و به ئازادی ئهری (نالی:۳۰۱–۳۰۳).

لهلایه کهوه نالی لهبهر ئهم به جی هی شتنه زور دالی تهنگ و پر به سوزه، به لام ئهم سوز و دالته نگییه پر سته و خون ندر کینی و به جوری به شووره یی ئه زانی خوی زهبوون و بیتاقه تنیشان بدات. بویه ژانی دووری له دالی خویدا پائه گریت و به سه ربه رزیه وه دالخوشی خوی ئه داته وه. ئهم دالخوشی دانه وه که ناگریکی به تینی له خویدا شار دوته وه، زور به ی قه سیده که ی بو خوی ته رخان کردووه. پاسته میوانی مالی خودا پایه به رزه و دووری له و ماله دروار و سه خته، به لام خو په حمه تی خودا گهوره تره و دالوپیکی ئه و په حمه ته هه رچی گوناهه پاک ئه کاته وه و سه د ئاوی زهم و می پیناگات:

دەفتەرى ئەعمالى من بى قەترەيەكى رەحمەتت

کهی به سهد زممزهم سیاهی نوقتهیه کی لیّ دهشووم (نالی:۳۰۰)

نالی لهبهر ئهوهی ناتوانی بیدهنگ دانیشی و چاوی له بهرامبهر راستیه کاندا ببهستی، ناتوانی دانیشی و ئهبی بروات. بیدهنگ بوون و چاوبهستن گوناهه و گوناهیش له مه ککه یه ک به سهده. کهوابوو له گه ل خودا و دینه کهیدا درو ناکری و چی راسته ئهبی بویژری:

خەوفى من لێره لەبەر زۆرى گوناه يەك بە سەد

گەرچى عاسى و موزەنىب بم ئەمما موقەسىر و بى درۆم (نالى: ٣٠٤)

که قهسیده که ئهونده به راستی بی و پر بی له سۆز و نزا و پارانهوه، جا شاعیریکی کلاسیکیش بی، جیّی پهشیمان بوونهوه و خوّ گورین نییه. بو پارچه شیعریکی وه ها که نه گالته و تهنزه و نه غهزه له ئهو باسهی که له شهرحی دیوانه کهدا (نالی:۳۰۶) له سهر وشهی «لامهده» هاتووه که زوّر ریّی تیّناچیّ و وادیاره ئهو نوسخانهی که نووسیویانه «لا بده» (نالی:۳۰۵) راستتر بیّ. خوّ ئه گهر بزانین «سالحان» پلاریّکی تره و مهبهستی نالی ههر «حهماماتی حهرهم»ه، ئهم بوّچوونه جوانتر روون دهبیّتهوه.

نالی که تا بهیتی دههم ههر به سۆز و ئاههوه گریاوه و سهریشی بۆ سالّحانی ناسالّح دانهنواندووه، دیاره لائهدات و خۆشهچینی خهرمانی رۆم لهو خهزینه پر و دهولهمهنده به باشتر ئهزانیّ، ئهوهش که نالی ترسابیّ و ئهم بهیتهی بۆ رۆژی تهنگانه و هاتونههات دانابیّ که خوّی له به لا و ئافهت پیّ نهجات بدات ههر ریّی تی ناچیّ؛ بۆ ئهوهی نالی تا بهیتی نوههم کاری خوّی به شای به ئهنجام گهیاندووه و دلّی چی خواستووه،

وتوویه تی. خوّ مه ککهش دیاری عهرهبه کانه و وانیه وه کوو کوردستان شیعری نالی تیدا بزری و تووشی مهترسی بکات. نهم قهسیده له گهل قهسیده کهی پیّشوو (سوّزی ریّگا) له چهند بارهوه جیاوازی ههیه:

ئا: نالی لیّرهدا که دلّی پر له ژان و نهفهسیشی ئهوهنده بر ناکات و تهنها ئهیهوی دلّی خالّی کاتهوه و توّزی کولّ و کوّی ئاگری دهروونی دامرکیّنی؛ له «سوّزی ریگا»دا نالی لهسهر شهوقه و ئهزانی که ریّگا –چهنده دووریش بیّ - ئهگاته یار و به تهواوی ئهیحهسیّنیّتهوه. جا لهو ریّگا دوور و دریّژهدا پر بهدلّ راز و نیازی خوّی ئهکا و دهربهندی تهواو کردنی شیعره کهی نییه.

ب. قهسیده ی «سۆزی رنگا» پهسنی پنغهمبه ره (د.خ) و نالیش حهزی کردووه وه کوو زور یک له شاعیرانی تر مهدیحه یه کی ببی و دوور نبیه دوای و تنی نهم پارچه شیعره چهند جاریک پنیدا چووبنته وه و بر رنکوپیکتر کردنی ههولی دابیت؛ بزیه و شهکان رازاوه ن و له پهنای یه کدا نه خشیکی هونه رمه ندانه ی جوانیشی خولقاندووه. نهم قهسیده ی «سۆزی مه ککه» ههستیکی به ته واوی راسته قینه یه و له ناخی دلی نالیه و هه لقولاوه و شاعیر که متر ناگای له دارشتنی و شه کان بووه؛ و شه هه رخوی بو خوی ها توو.ه لیره دا شیعر و شاعیر یه کن.

ج. شیعری نالی له «سۆزی ریکگا»دا له زۆر لایهنهوه له شیعری پیشووهکانی عهرهب دهکات؛ لۆمه و سهرزهنشت و باسی ریکگا و سارا و قهتاری وشتر و وشترهوان و ... ههموو نهبن به پیشه کی بو مهبهستی سهره کی قهسیده که پهسنی پیغهمبهره و نهم شیوازه «بورده»ی «کعب بن زهیر»مان دینییتهوه بیر (ازهی القسائد:۱-۳۵)؛ تهنانهت دهرئه کهوی که شاعیره کانی پیشووتری وه کوو «طرفه بن العبد»یش له سهر ههست و بیری نالی کاریگهریان ههبووه (المعلقات:۲۹–۸۲).

٣- سۆزى مەدىنە

مەبەست لە سۆزى مەدىنە شيعرە موستەزادەكەى ناليە كە نۆ بەيتە و بە «ئەى تازە جەوان» دەست پيدەكات؛ وەكوو شەرحى دىوانەكەى ھاتووە:

«نالی لهم پارچه شیعرهیدا رووی دهمی کردوّته پیغهمبهر(د.خ) و سکالای خوّی لا ئهکا. دیاره ئهم شیعرهی لهو کاتهدا داناوه که له سهردهمی پیریدا چووهته مهدینه و زیارهتی قهبری پیروزی پیغهمبهری کردووه (نالی:۲۹۵).

له بهراوردیّکی ئهم موسته زاده و قهسیده کهی مه ککهدا وامان بوّ دهرئه کهویّ که ئهم دوو قهسیده بهرههمی دوو سهفه ری جیاوازن. گومانیش لهوه دا نبیه که «ئهی تازه جهوان» بهرههمی دهورانی پیری نالیه و له چهند شویّنی قهسیده کهدا ئاماژه بهمه کراوه: «پیر و ئوفتاده»، «تا ماوه حهیاتم» (نالی:۲٦٤) و «من پیرم و فانی» (نالی:۲۸۰)، «موغبه ر بووه میهرم» (نالی:۲۸۰) ههموو به لگهی ئهوه ن که نالی به سالاچوو بووه.

لیّره دا نالی ههر سکالای خوّی ئه کا و پیریه که ی خوّی نه بیّ ناوی که سی تر نابات. جا ئه گهر نالی دوو پارچه شیعره که ی له یه ک سه فهردا دانابی باسی حه ماماتی ئه کرد و شتیّکی ئه در کاند. خوّ ئه گهر بزانین پیّشتر له قه سیده دوور و دریژه که یدا چوّن په سنی پیّغه مبه ری کردووه، بوّمان ده رئه که وی که لهم سه فه ره دا سیّبه ری «شه واره ده سته موّ» کان به سه ریه وه نه به ووه و قه راریش نه بووه نالی مه دینه به جیّ به یّلیّ. ئه و که

بهشی یینجم- رهخنه

ئارەزووى بووە له مەككە بژى و له مەدىنه بمرىّ (نالى:٤٨٤) لەم قەسىدەدا بۆ ھىچىّ باسى رۆيشتن و گەرانەوە ناكات؟

به پێچهوانهی پارچه شیعری یه کهم (سۆزی ڕێگا) که لیباسێکی عهرهبی دهردامانی لهبهردایه، ئهم قهسیده زیاتر له شیعری شاعیره فارسه کان ده کات؛ «تازه جهوان؛ ئوفتاده، شکهسته (۲۶۲)؛ بوم (۲۲۲)؛ بوم (۲۲۲)؛ سوپیهر، سیههروو (۲۸۰٪)؛ مهسیجێد، مێحرابگه، رله (۲۲۹٪)؛ دهر (۲۷۰٪)» ههموو ئاماژه بهو دیاردهیه ده کهن. ئه گهر نالی دوای سهفهره کهی مه ککه گهرابێتهوه بۆ عوسمانی و ئهستهمبۆل، لهوانهیه له گهل زۆر شاعیری تردا دیداری کردبێت و بی ّگومان له ئهستهمبۆلی ئهو کاتهدا زمانی فارسی بایه خیکی زۆری ههبووه. ئهدهبی فارسی کاری کردووه ته سهر زهوقی نالی و ئهم شیوازه ی «سۆزی مهدینه»ی لی به جیماوه. سهره نجیکی تری قهسیده کهش بدهین، رهنگیکی سۆفیانه شی تیدا ئهبینین که ئهوهیش ههر بهرههمی زوبانی ئهده بی ئهو کاته ی عوسمانیه:

ئەي مەتلەعى ئەنوارى ھەموو قاسى و دانى شەمسى ھەمەدانى

وهلا زهږرهیی بیّجیلوه نه سهد جود و نه مهعدووم جویایی بهلاتم (نالی:۲٦۹).

كۆتايى:

ههرچهند به وردی نازانین نالی چهند سهفهری حهجی کردووه، به لام دیوانه کهی سیّ پارچه شیعری تیّدایه که بیّگومان بهرههمی حهجن.

یه کهم «سۆزی رنگا»: قهسیده یه کی حه فتاو چوار به یتیه و نالی دوای به جیه پیشتنی کوردستان له رنگای مه ککه و مهدینه دا دایناوه، ناوه رو کی قهسیده که په سنی پیغه مبه ره، له و پارچه شیعره دا نالی چووه ته سهر شیّوازی شاعیره عهره به کان. لیّره دا نالی ههول نه دات ناراسته و خوّ پله ی زانیاری و شاره زایی خوّی له زوبان و نه ده بی عهره بیدا ده ربخات.

سیههم «سوّزی مهدینه»: که راز و نیاز و سکالای پیریکی به سالاچووی ئومیدواره، نالی که ئهزانی کاتی مالناوایی له دنیا نزیکه و ئهبی حازر بی، رووی دهمی ئهکاته مهرقهدی پیغهمبهر، پیری و خهتاباری خوّی له پهنای یه ک دائهنی و داوای خهلاتی «عهفو» ئهکات، ئهم قهسیده به پیچهوانهی «سوّزی ریگا» هیچ نیشانهیه کی شانازی تیدا بهدی ناکریت و تهنها ئاوازی دلیّکی سووتاوی هیواداره.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

سەرچاوەكان:

- 1 زهى القصائد في مدح النبي (١٩٣٢) مصر، مطبعه الستقامه، الطبعه الاول.
- ٢- خاقانى شروانى، افضل الدين (١٣٣٣) مثنوى تحفه العراقين، تهران، امير كبير.
- ٣- الزوزني، ابوعبدالله الحسين بن احمد (١٣٥٣) شرح المعلقات السبع، قاهره، المكتبه تجاريه الكبري.
 - ٤- سەجادى، عەلائەدىن (١٩٥٢) **م<u>ێ</u>ژووى ئەدەبى كورد**، بەغدا، چاپخانەي مەعارف.
- ۵- موحهمهدی مهلاکهریم (۱۹۷۹) **له ریگای ئهدهب و له پیناوی نالیدا،** بهغدا، چاپخانهی کۆری زانیاری کورد.
- ٦- مه حوی، مه لا موحه ممه د (۱۹۸٤) **دیوانی مه حوی،** به غدا، چاپخانه ی کۆړی زانیاری کورد، چاپی دووهه م.
- ۷- نالی، مەلا خدر ئەحمەدى شاوەيسى مىكائىلى (۱۹۷٦) **دىوانى نالى**، لىكۆلىنەوەى مەلا عەبدۆلكەرىم و فاتىحى مەلا كەرىم، بەغدا، كۆرى زانيارى كورد.

سه رنجیّک بوّ بناخه کانی میّژوویی چیروّکی «مهم و زین»

د. نەجمەدىن جەبارى -

کورته:

چیرو کی عاشقانه ی «مهم و زین» گهلی بهرزتر لهوه یه پیویست به ناساندن بکات. نهم چیرو که هه ر له باکووره وه هه تا باشوور، له نه ده بی پهرونه هه تا نه ده بی زاره کی، له خونواندندایه و له بیر و میشکی هه رکورد یک جیگیر بووه و به چه شنه کانی گورانی و بهیت و تهنانه ت مه ته ل و قسمی نهسته قیش خوی نواندووه که گشت نه مانه پیشانی نه دات که نه م چیرو که له ناو ژیان و بیری روزانه ی گهلی کورد دا هیلانه ی کردووه. نیستا نه گه ربیرسین که نه م چیرو که چون بوو هه لقولا و له کویوه سه رچاوه ی گرت، باسیکی جیاوازه که تا نیستا نه گه ربیرسین که نه م کراوه.

ئهم وتاره ئهیهوی به وردی باسی سهرچاوه کانی میژوویی چیرو کی «مهم و زین» بکات و بو پرووداوه کانی ئهم چیرو که بنهمایه کی میژوویی بدوزیتهوه و ئهوه بسهلمینی که «مهم و زین»یش وه ک ههر چیرو کیکی تر، له سهر پرووداوی ک که زهمانی ک قهوماوه، درووست بووه. به پیی ده ستکهوته کانی نهم و تاره، بناخه ی پینجهمی کوچی ئه گهریتهوه.

وشبه سهرهکییهکان: چیروّک، ئهدهبی کارناوالی، ئهدهبی رهسمی، میّژوو، مهم و زین، قهترانی تهوریّزی.

⁻ مامۆستاي زانستگاي كوردستان.

سەرى قسە

«ئەحمەدى خانى»، ھەلبەستوانى ھێۋاى كورد لە سـەدەى يازدەھـەمى كۆچــدا (سـەدەى حەقـدەھەمى زايىنى) كارى ھۆنىنەوەى چيرۆكى «مەم و زين»ى دەسـت پێكـرد كـه هـەتا ئەوكاتـه لـه ئـەدەبى رەسمـى كوردىدا نەكرابوو؛ بە واتايەكى تر، ھەتا سەدەى يازدەھەم، ئەم چيرۆكە تەنيا لە ئەدەبى زارەكـى خەلـكىدا بـاو بووە. بەلام لەم سەدەوە، خانى ئەم چيرۆكەى ھێنايە ناو ئەدەبى رەسمى كوردى و جلێكى جـوانى ئـەدەبى و بەيەدى بۆ لەبەر كرد. ئەم چيرۆكە -كە تەنيا يەكێكە لەو كارە بەنرخانـەى كـه خـانى بـۆ ئـەدەبى كـوردى و گەلى كوردى كردووه - زۆر بەر لەوەى كـه خـانى بيهۆنێتـەوە، لـه نـاو خەلـكدا بـاو بـووە و بـەيتبێـۋان لـه سەرانسەرى كوردستاندا ئەم چيرۆكەيان بۆ خەلكى باس كردووە. كەواتە ئـەم چيرۆكـه خولـقێندراوى هـزر و بېرى «خانى» نيپه.

ئیستا ئهگەر لەوە بكۆلىنەوە كە: ۱) خانی ماكی ئەم چىرۆكەی لەكوى ھىنا ٢) ئەم چىرۆكە بۆچ سەردەمىنىك ئەگەرپتەوە و ژيانى كەنگى پىشان ئەدات، دوو بابەتن كە ناوەرۆكى ئەم وتارە پىكدىنن. بەلام بەر لەوەى باسەكە دەست پىنكەين، پىرويستە بەخىرايى لەدوو تويى ئەدەب (ئەدەبى كارناوالى و ئەدەبى رەسمى) بدوين كە بە يەكەوە روخسارى گىشتى ئەدەب و ھەروەھا بەردى بناخەى ئەم وتارەيش پىكدىنن.

ئەدەبى كارناوالى و ئەدەبى رەسىمى

ئەم ئەدەبە ئێجگار پرِبايەخە، خەزێنەيەكى دەولەمەند لە ھەست و ئاوزە و جيهانبينى گەلى لـەخۆ گرتـووە؛ كەواتە ئەتوانى بۆ توێژىنەوە لەسەر داب و نەرىت و باوەر و مرۆڤناسى و كۆمەلناسى باشترىن سووژە بێت.

یه کیک له تایبه تمهندییه کانی نهم پاژه له نه ده به نهوه یه که کوّمه له ی خه لک (چینی هه ژار و چینی ناوه راستی کوّمه لگه) نافرینه ریه تی و ههر له لایه نهوانیشه وه بو چینه کانی داهاتوو راگواستووه؛ که وابی ده رباره کان و چینی ده ولهمهندی کوّمه لگا له نافراندنی نهم پاژه ی نه ده بدا روّلیّکی نه وتویان نییه. له رووی نهم تایبه تمهندیه وه نه توانین دوو ناکام ده ستنیشان بکهین: ۱) تیگه یشتن له رواله ت و ناوه روّکی به رهه مگه لی نهم نه ده به زور سه خت نییه؛ چونکه هه رله و شه و زاراوه ی ناو خه لک که لگ وه رده گری و هیچ به رهه مگه لی ناو خه لک که لگ

وشه یه کی دژوار -که له ناو خه لکدا نه سوابی - تیدا به کار نایه ت. له م ئه ده به دا هه رگیز ناوه رو ک نابیته قوربانی رواله ت و و شه. بر نموونه ئه توانین ئه و مه ته ل و چیرو کانه وه ک «تیتیل و بیبیل» بینینه وه که پشتاو پشت له باو و باپیرانه وه به ده ستی ئیمه گهیشتوه و و داپشتنی دیپ کان له سه کیشی کی دژوار جیگیر نه کراوه؛ هه لبه سته که برگهییه و داپشتنی دیپ کان له سه کیشی کی دژوار جیگیر نه کراوه؛ وه که به کیشی برگهییان ههیه. ۲) ئه م ئه ده به زاره کییه و هه تا پرورگاری ئیمهیش - که که سانیک لیره و له وی کاری نووسینه وه و تومار کردنی به رهه مگه لی فولکلوریان ده ست پیکرد - هه رزاره کی ماوه ته وی دورن نه وه به ده لک نه و چیرو کانه له به یت بیژیک نه بیست که به و به یت بیژه یش خوی له پیشینیانی بیستووه، ئه و به لگانه ی که ئه مورو له به رده ده ست ده ری نه خاکه له پوژگارانی به بریندا ناو به ناو له کولانه کاندا شوینی گشتی لیبووه که کومه لانی خه لک تیدا بو بیستنی چیروک خپ نه به بودنه و (آذر، 1382: 78) ئه م ره و ته هم از پروه که کومه لانی خه لک تیدا بو بیستنی چیروک خپ قاوه خانه بو ناو کومه لگا هه ربه رده وام بووه (پهلوان زاده، ۱۳۸۷: ۲۹ – ۵۲). له م رووه وه به پیت بران، سه ربازانی نه ناسراوی گهل بوون که ئه رکی گهیاندنی نه و خه زینه ده و له مهنده یان به ده ستی ئیمه له نه ستو گرتووه بی نه ناسراوی گهل بوون که ئه رکی گهیاندنی نه و خه زینه ده و له مهنده یان پیگهیشت کی ده له شوینیکدا ناویان تومار کرایی، بان به هره یه کیان پیگهیشت کی ...

زاره کی بوون تایبهتمهندیگهلیّک له گهل خوّیدا ئههیّنیّ؛ لهوانه ڕیّگه خوّش کردن بـوّ گـوّرانی بهرههمـه کانی ئهم ئهدهبهیه. بهلام ئهم گوّرانه ئهوهنده هیّدی و ئارام ئهنجام ئهبیّ کـه کـهمتر ههسـتی پیّئـه کریّ. هـهروهها زاره کی بوون، تایبهتمهندیه کی دیکه به ناوی «کارناوالی» بهم ئهدهبه ئهبهخشیّ.

 به لام ئەدەبى رەسمى جياوازى لەگەل ئەدەبى فولكلۆردا (كارناول) ئىجگار زۆرە. ئەم ئەدەب بەپىپچەوانەى فولكلۆر، زۆرتر لەلايەن دەربارىكەوە پشتيوانى لىنئەكرى، پىكھىنەرانى بەرھەمگەلى ئەم ئەدەب كەس يان كەسانىكىن كە لە كاتىكى دىيارىكراودا بۆ نووسىنى ھەر بەرھەمەكەيشى دەست بە كار ئەكەن. دىيارە كە ئەو پىتكھىنەرە، خويندەوارى لە ئاستىكى باشدايە، ھەر بۆيە بەرھەمەكەيشى لەبارى وشەى ئەدەبى و زاراوەى رەسمىەوە لە ئاستىكى بەرزدايە كە زۆرجار تىگەيشتنى بۆ چىنى نەخويندەوار يان كەمخويندەوار دژوارە. وەك نموونە ئەتوانىن ئاماژە بە تەواوى ئەو بەرھەم ئەدەبىيانە بكەين كەلەم چەنىد سەدەى داھاتووەدا شاعيران و نووسەرانى كورد ھۆنيويانە و ئەمرۆكە لە بەر دەستدايە.

پەيوەندى نيوان ئەدەبى كارناوالى و ئەدەبى رەسمى

ئەم دوو پاژەى ئەدەب، بە يەكەوە وەك دوو بەرى يەك سكەن؛ ھەر بەوجۆرە كە يەك سكە بـە دوو پروى شێر و خەتەوە ئەبێ بە سكە و ڕەوايى پەيا ئەكا، ئەدەبىش بەم دوو بەرەى خۆيەوە ئەبێ بـﻪ ئـەدەب و بـﻪ ھێـﺰ ئەبێ. لەم ئارىكارىيەى نێوان دوو پاژى ئەدەبدا، ئەدەبى فولكلـۆر پۆڵـى ڕىشــﻪ ئەگێـڕێ و ئـەدەبى ڕەسمــىش پۆڵى لقوپۆ. ھەر بەو جۆرەى كە دارى پر بەر و پر سێبەر رىشەى قوولى لە بن عەرزدا چەقانـدووە، فولكلـۆرى دەولەمەندىش، ئەدەبى رەسمى گەل دەولەمەند رائەگرى.

ئیستا که ئهم دوو پاژه یه کتر کامل ئه کهن، ئهبی جهخت لهسهر ئهوه بکهین که ئیمه ههرگیز ناتوانین به چاویکی سووکهوه سهیری ئهدهبی کارناوالی بکهین و روّلی گرینگی ئهو له چوارچینوهی ئهدهبیدا لهبهرچاو نه گرین. له نموونهیه کی دیکهدا ئهتوانین پهیوهندی ئهم دوو پاژهی ئهدهب وه ک خانووبهرهیه ک ببینین که خهنده و چوارچیوه کهبیته ئهدهبی کارناوالی و دیبوار و دهر که و پهنجهره و جوانکاری دهرهوه و ناوهوه ی ئهبیته ئهدهبی رهسمی، مهبهست له هینانهوه ی ئهم نموونانه، گرینگی و کاریگهری ئهدهبی ناوهوه ی کارناوالیه که ژیرخان و ئیسقان بهندی ئهده بی رهسمی پیکدینیت، ههرئهندازه ئهدهبی کارناوالی گهلیک دهولهمهندتر بیت، ریگه بو گهشه کهردنی ئهده بی رهسمی ئهو گهله خوشتر ئهبی و ئهو ئهده به لهبارتر رادهویستی و قنج ئهبیتهوه، به پیچهوانهیشهوه هه در ئهندازه ئهده بی کارناوالی لاواز و بیبایه خبی، بهوئهندازه شهده بی رهسمی بیریشه و بوش و دارماو ئهبی.

کهواته پهیوهندی نیّوان ئهم دوو پاژه ی ئهده ب، پهیوهندییه کی کارتیّکه ری و کارلیّگرییه. ئهده بی کارناوالّی، کارتیّکه و ههویّن بوّ خولّقاندنی ئهده بی پهسمی پیّکدیّنی؛ ئهده بی پهسمیش کارلیّگره و لهسه رئه و نهریت ه ئهده بی و زهوقه نه ته وه ییانه ی که به دریّژایی میّرژوو پیّکهاتووه و له ئهده بی کارناوالّیدا خوّی نواندووه، دائه مهزریّ. تعنانه تهم ئهده به زوّر جار هیندی له وشه و ده سته و زاراوه کانیشی هه رله ئهده بی کارناوالّیه وه وه رئه گریّ. جا ئیستا لهوانه یه که گهلیّک ئیستا ئهده بی پهسمی بو پیّک نهاتبیّ یان ئهوه نده لاواز بیّت که شیاوی باس لیّکردن نه بیّت. به واتایه کی تر، ئهده بی ئهو گهل یان خیّله ته نیا و ته نیا به و به یت و گرانیانه مه حدوود ئه بی که پشتاو پشتاو پشتاو پشتاو پشتاو پینانگه پشتووه. له وها حاله تیّکدا ئه بی بلّین که

بهشی پینجم- رهخنه

ئهو ئهدهبه کامل نهبووه و نه گووراوه؛ دیاره که ئهدهبی ناکاملیش له رۆژگاری ئهمروّدا لهبهر لافاوی تیاچووندایه و هاکا که رهشهبایه کیان زریانیّک ههلیکرد و له ریشهی ههلکهنی.

خوشبه ختانه ئه ده بی کوردی له هه ر دوو ر ووه وه ده ولهمه نده و ئه مروّک ه خه زینه یه کی پر له ئه ده بینی کامل (هه م کارناوالی و هه م ره سمی) له به رده ستماندایه. ئه ده بی زاره کی و کارناوالی کوردی، ته واوی ئه و گورانی و چیروّک و مه ته ل و به یت وبالوّره و هتد ئه گریته خوّی که له روّژ گارانیکی دیرینه وه به ده ستمان گهیشتووه. مه خابن که له م پاژه ی ئه ده بی کوردیدا ته نیا به شیکی زوّر که م توّمار کراوه و ترسی ئه وه یه که ئه گه ر بو توّمار کردنیان هه ولیکی له به رچاو نه دری، تیابچن. ئه ده بی ره سمیش ته واوی ئه و دیوان و چیروّک نووسراوانه له خوّ نه گری که به رهه می بیر و هه ستی شاعیران و نووسه رانی گه لی کورده. مه خابن که له م پاژه یشد این به شیکی که م ساخ کراونه و و له چاپ دراون.

چیرۆکی ئەقىندارانە و پاژەكانى ئەدەب

سەرنجێک له پێشه کی ئەو چیرۆکانهی که شاعیران هۆنیویاننـهوه، بابـهتێکی هـهره گرینـگ دەر ئـهخات، ئەویش ئەوەیه که شـاعیر دانی پیائـهنێ کـه چیرۆکـه ئەقـیندارانه کهی، بـهر لـهوهی کـه بێتـه نـاو ئـهدهبی رەسمییهوه، له ناو خه لکدا باو بووه و بهیتبێژان ئەو چیرۆکهیان له چهندین دەیه و سەده بۆ خه لـک گوتـووه. ئەم دوو نموونهی خوارێ -کـه لـه ئـهدهبی فارسـی ئهیانهێنینـهوه - مشـتێکن لـه دەشـتێ کـه ئـهو بابهتـه ئهسهلمێنن:

له چيرۆكى «ويسى و رامين»دا (گرگانى، 1377: 37 و ٣٨) هاتووه:

چه گویی در حدیث ویس و رامین؟ در این کشور همه کس داردش دوست. بدان تا زان بسی معنی بدانند. فروخوانند از بهر فسانه.

مرا یک روز گفت آن قبلهٔ دین: که میگویند چیزی سخت نیکوست ...مهان و زیرکان آن را بخوانند همیدون مردم عام و میانه،

له چیروّکی «لهیلی و مهجنوون»یشدا (نظامی، ۱۳۷۹: ۲۶ و ۲۵) ئهم بابهته بهمجوّره هاتووه:

تا گوهر قیمتی شود جفت . . . تفسیر نشاط هست از او دور. لیلی مجنون ببایدت گفت این آیت اگرچه هست مشهور

ئهم نموونانه پیشانی ئهدا که ههر بهیتیک له پالـوینهی زهوقی کوٚمهلـهی خهلـکهوه لـه چهنـدین چینـدا ههلنهگویزری و ئهپالیّوری تا تهواو ناو و نـاوهرو کی ئـهو چیرو کـه لـه نـاو خهلـکدا ئـهزری؛ لـه هـهر دهیـه و سهدهیه کدا بهیتبیّران ئهو بهیته ههر بهو جوّره که بیستوویانه، بو خهلک ئهگیرنهوه و بـهو گیرانهوهیـه شـادی به چینه کانی خهلک ئهبخشن. چیّری خهلکی لهو بهیته، چیژیکه که له ریگهی گویّچکهوه ئهچیته ناو نـاخی دهروونی گویگرانی چیرو ک. به لام لهوانه یه که چیژ و زهوقی خهلک به دریژایی روّژگار گـوّرانی بهسـهردا بـی؛

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

واته بهرهبهره خوازیاری ئهوه بیّت که له هیندی شوینی بهیته که دا رووداویدک زهقتر یان که مرهنگتر بیّت، که سیّک به حاله تیکهوه زیاتر یان که متر بناسری، رووداویدک به و دوای پیّبکری و هته؛ له محاله ته ماله بهیت به حاله تیکه هاوگر به زهوقی گویگر (کومه له ی خه لک) ئه گوری ههتا زهوقی ئه وان هه ر خوازیاری ئه و بهیته به که به به که گورانیک به سه ر هه ر بهیتیکدا به دریژایی روز گار دیّت، جاری وایش هه یه که گورانه که هه ر له بناخه وه بیچمی چیروکه که ئه گوری .

ئیستا بهیتیکی ئاماده -که له پالوینهی زموقی کومه لهی خه لکهوه هه لگوز مراوه و ریکوپیک کراوه - حازره که بیته ناو ئهده بی رهسمیه وه. ئه گهر شاعیریکی کارامه پهیا ببی و خوّی به و چیرو که ئاماده وه خهریک بکا، ئه توانی جلیکی ئهبهدی له بهر ئه و بهیته بکا و به ناوی خوّیه و توماری بکا و بو ههمیشه ی می ژوو بمینیته وه. کهواته شاعیر هه نگاویک له دوای خه لک و بهیت بیژه؛ چونکه ئه و چیرو کیک ئه هونیته وه که لهوه پیش ساف و لووس کراوه؛ به واتایه کی تر، شاعیر نوسخه یه کی رهسمی له چیرو کیکی کارناوالی پیک ئه هینی د.

با ئیستا پرۆسەی ئەدەبى كردنى چىرۆكتكى ئەقىندارانە بەم چەشنەی خوارەوە كورت بكەينەوە:

۱- خهالک خوازیاری بیستنی چیروکیکن که بتوانی چیژیکی قووالیان پیبهخشی.

۲- بەيتبيّژ كەسيّكە كە ئەتوانى ئەو داخوازىيە بە جى بىنى و بە زمانىكى سادە و خۆمالـيانە بـ ۆ كۆمـەلانى خەلك چىرۆكى دادارى بلى.

۳- ئەو چىرۆكە لە ناو دلى خەلكدا جىيى خۆى ئەكاتەوەو زەوقىي خەللىك بىە درىژايىي رۆژگار خوازىـارى گۆرانىكى ھاكەزايى چىرۆكەكە ئەبىخ.

3- بهیتبیژان ئهو داخوازییهش به جیّ ئههیّنن و به دریژایی میّژوو گوّرانیّک له چیروّکه کهدا -به و جـوّرهی که زهوقی خهازیاره - پیّکدیّنن.

۵- شاعیریک له سهر داخوازی دهربار یان خه لک کاری هۆنینهوهی ئهو چیرۆکه به زمانیکی ئهده بی
 دهست ینه کا.

٦- چيرۆكەكە بە ناوى ئافرينەر (شاعير)ەوە لە خەزينەي ئەدەبى رەسمى ئەو گەلە زياد ئەبىي.

۷- دوو جۆر رپوایهت لهو چیرۆکه له بهر دەستدا ئهبین: یه کهم رپوایهتیکی کارناوالی که بهیتبین بۆ خهلکی ئهلین؛ دووههم رپوایهتیکی ئهدهبی که شاعیر بۆ چینی خویندهوار و ئهدهبدۆستی هۆنیوهتهوه. لهوانهیه که ئهم دوو رپوایهته جیاوازییان له گهل یه ک زۆر بین، بو نموونه هه له له چیرۆکی «مهم و زیبن»دا، ئهو رپوایهتهی ئه حمهدی خانی له گهل رپوایهتی بهیتبیژان جیاوازی ئیجگار زۆره، ئه گهر چاویک به «مهم و زیبن»ی خانی بخشکینین و له گهل چیرۆکی «مهمی ئالان» ههلیسهنگینین که کوردناسی فهرانسهوی، «رپوژی لیسکۆ» له رپووی رپوایهتی زاره کی سی بهیت بیش کی وردهوه کوی کردوه تق، ئه و جیاوازییه تهواو خوی ئهنوینی (شالیان، ۱۳۸۵: ۱۶۱۶). به لام ههر دوو رپوایهته که شان به شانی یه ک ژیبانی خویبان دریش ئهدهن.

بناخهى ميروويي چيروكهكان

لەو پرۆسەى سەرەوەدا يەک قۆناغ رەچاو نەكراوە كـە پيويســتە ليّــرەدا شرۆڤـە بكــرێ؛ ئــەويش چۆنيــەتى پيكهاتنى ماک و ھەويّنى يەک چيرۆكى دلدارييە.

بۆ وەلامى ئەم پرسە، پۆوستە ئاور قىك لـه جـۆرى روانىينى خەلـكى زەمانى زوو بـه چـينى دەسـەلاتدار و دەرباريان بدەينەوە؛ چونكە چيرۆكى ئەڤيندارانە لە رىڭاى وەھا روانينىكە كە پىكـدىت. لـه رۆژگـارانى بەريـدا خەلك، بە پىچەوانەى ئەمرۆدەەربار و دەربارييەكانيان بە چـاوىكى بـەرز و پـيرۆزەوە ئـەروانى. لـه لاى ئـەوان دەرباريان چينىكى جياواز لە خەلكين كە قسە و كردەيان شتىكى ترە، هـەر وەك ئەلـىنى ئاسمـان قلشـابىي و ئەمانەى لىهاتبىتە خوارى. لە لايان قسە و كردە و كۆشك و باخيان زۆر ئەفسووناوى و سەرنجراكىش بوو؛ بۆيـە ھەر رەوداويكى ناو دەربار يان پەيوەندىدار بە دەرباريان و شازادەكان بۆ ناو كۆمـەلانى خەلـك دزەى بكردايـە، بە تامەزرۆييەوە ئەيانگىزاوە و ئەبووە بابەتىكى لەبار كە ھەر كەس ئاواتەكانى خۆى تىدا بىينى.

جا ئیستا له ناو رووداوه کانی دهرباردا چ رووداوی که «دلداری» بو دزه کردنی ناو خه لک شیاوتره؟ ئه گهر وهها رووداویک بقهومی و بکهویته سهرزاری خه لک، ئهوا ئهبی چاوه پی بین که یه کوو سهده دواتر ئه و سووژه ببیته بابه تیکی باو که له دهربار و ناو شاریشدا ترازاوه و گوند به گوند و خیل به خیل له زاری خه لکهوه سهفهر ئه کا و سنووران ئهبهزینی هه تا به رهبه و وای لیدی که ئه و بابه ته دالدارییه بو خوی چوارچیوه ئه گری و شهیته پیروکیکی دالداری که زهوقی خه لک درووستی کردووه، ئه م چیروکه پیش ورده ورده لهباری زمان و ناوهروکه و ساف و لووس ئه کری و خاله به هیزه کانی -که ئاواتی خه لک زیاتر دهرئه بین - زه قتر ئه بن و خاله الاوازه کانی کهمه و ناچاری وه لانان بگرنه به و به مجار به یت بیزان دینه مهیدان و هه و نه و چیروکه به گورانیکی کهمه و بو چینی داها تو و ئه گیرنه و .

کهوابوو ههر چیروٚکێک بنهمایه کی مێژوویی ههیه که زهمانێک قهوماوه، به لام وردهورده شاخ و بالی پێدراوه و هاوگری ئاواته کانی کوٚمهلانی خهلک، گوڕاوه هه تا به لووتکهیه ک گهیشتووه که زهوقی کوّی خهلک پهسندی کردووه. باشترین نموونه بوّ دهرخستنی بنهمای مێژویی یه ک چیروٚک، ئهو تویژینهوهیه که ئێرانناسی ناوداری رووس، «ڤلادیمێر مینورسکی» لهسهر بهیتی «ویسیّ و رامین» ئهنجامی داوه و له ئاکامدا بهوه گهیشتووه که ئهم چیروٚکه رووداویٚکی راستهقینهیه که له سهردهمی پارتیبهکاندا قهوماوه. ئهم رووداوه دواتر ههوینی چیروٚکێکی نهقیندارانهی لینه کهویتهوه (پروانه: مینورسکی، ۱۳۷۷: ۱۵-۴۷۶). نموونهی و دووههم تویژینهوهی ریکوپێکی عهرهبناسی ناوداری رووس، «کراچکوفسکی»یه لهسهر رووداویٚکی میژوویی و مهجنوون» که به وردی ئهو باسه شیئهکاتهوه و دهری ئهخا که ئهم بهیته لهسهر رووداویٚکی میژوویی و همرکام روِّلیّک ئه گیرن، کهسانیکی میژوویین. کراچکوفسکی ئهوهش باس ئه کا که ئهم چیروٚکه له سهدهی چوارهمی کوچیدایه که وه ک چیروِّک ناوی لینه بریّ و له کتیبهکانی ئه و دهمه دا وه ک «شهغانی» و چوارهمی کوچیدایه که وه ک چیروِّک ناوی لینه بریّ و له کتیبهکانی ئه و دهمه دا وه ک «شهغانی» و چوارهمی کوچیدایه که وه ک چیروِّک ناوی لینه بریّ و له کتیبهکانی ئه و دهمه دا وه ک «شهغانی» و شهرویست» ناوی دی (بروانه: کراچکوفسکی، ۱۳۷۲: ۸۵-۱۲). چیروِّکی «خوسره و شیرین»یش -که

یه کهم جار شاعیری فارس، نیزامی گهنجهوی لـه سـهدهی شهشـهمی کوّچیـدا وه ک چیروّکیّکی سـهربهخوّ هوّنیهوه - رووداویّکی راستهقینه بـووه لـه نیّـوان پاشـای ساسـانی ئیّـران و کچـه شـازادهیه کی ئهرمـهنی کـه سهرچاوه میژووییه کان باسیان کردووه.

سەبارەت بە چىرۆكى مەم و زىن

ئیستا بۆ چیرۆکی ئەقیندارانەی «مەم و زین»یش ئەتوانین بە شوین بنــەما میژوویەكەیـدا بگـەرپین و لـەو كاتە بكۆلینەوە كە بۆ یەكەمین جار باسی دلداری ئەو دوو ئەقیندارە كەوتووەتـه زاری خەلـكی. ئـەمجار ئـەو باسە بووە بە ھەوینی چیرۆكیک كە چەندین سەدەی دواتر جلکی ئەدەبی لەبەر ئەكا. جا لەبەر ئەوەی كـه بـﻪ خیرایی ئاكامی گەرانەكە دەركەوی، بەر لە ھەر شتیک ئەبی لە ناو چیرۆكەكەدا ئەو نیشانەگەلە بدۆزینەوە كـه ئەتوانی سووسەیەكی میژوویـی بداتـه دەسـتمان؛ وەك نـاوی كەسـایەتییەكان و شـوینەكان؛ چونكـەناوەكان كەمتر بەر لافاوی گۆران ئەكەون.

یه کهمین نیشانه ی لهو چه شنه له چیرو کی «مه و زین» کانیدا، ره گه زی عه ره به دانان بو میر زمینه دین، برای زین و ره پال دانی ئه و به خالیدی کوری وه لیده که له شه ره کانی سه دری ئیسلامدا سه رداری سپای موسولمانان بووه:

گۆ پادشههه ک ز ممانی سابق پابوود حکوومه تا خوه فائق ئهجناسی میلهل موتیع و مونقاد نهسلا وی عهرهب، ئهمیری ئه کراد... ئاباء و عوزام و جهد و والد، مهنسووب و موسهلسه لی د خالد. . . زیبهنده یی مولک و ز مینه دین بوو، ناقی وی ئهمیر ز مینه دین بوو

(خانی، ۱۳٦۷: ٤٩)

۸:۱۳۷۵ - ۹) - دەسەلاتگەی خوّی هەتا مەلازگەرد و ئەرز پوم و واسپورگان بەربلاو ئەكا و بەم جوّره تەواوی كوردستانی باكوور دینیته ژیر دەسەلات. ئەم كابرایه بەھیزترین ئەمیری بنەماللهی پرەووادیانه كه ئیبنی ئەسیریش به «پاشای ئازەربایجان» ناوی ئەبا (كسروی، ۱۳۳۵: ۱۷۵). ئەبوومەنسوور كوپیكی جوامیر و شوّپرەسواری به ناوی «ئەبوو نەسری مەملەلان» ئەبی كه حكوملەتی باوكی سلمقامگیرتر ئەكا و تلمواوی شوّپرەسكانی نەیارانی باوكی سەركوت ئەكا و بەریش به دەستدریژی ئەرمەنییلەكان و گورجییلهكان ئەگری (روحانی، ۱۳۷۱: ۲۵/۳ - ۲۲، كسروی، ۱۳۳۵: ۱۷۲۱ - ۱۷۲۱). یەكی لە شەپرەكانی ئەو، شەپ لەگەل «موغان» بلوك تاقمیک لە ئیرانیانی زەرتوشتی بوون كە ملیان بە دەسەلاتی وەھسوودان نەئەدا. قامترانی تلموریزی كە تاقمیشی ملەدح كاردووه و جار و باریش هاوپیی شاپرەكانی بلووه - لىلى شاپرەكانیدا زوّر باسی ئازایی و شەپرەسواری ئەم لاوه دلیرهی كردووه؛ بو نموونه لە چامەيەكدا (قطران، بىتا:۳۰۰) ئەلیّ:

نه هیچ کس پدری همچو میر وهسودان. به کام خویش رسند آن دو اندر این دوران. نه هیچ کس پسری همچو میر مملان دید بقای این دو ملک باد تا جهان باشد!

له چامهیه کی تردا (قطران: ۲۷۷) به وههسوودانی باو کی مهمه لان ئه لّی:

نشاط جانت، فرزند مهترت مملان. گهر نخیزد نیکو مگر ز نیکو کان. به دولت تو همه کار ملک نیکو کرد، پسر چنین بود آن را که تو پدر باشی؛

گۆیا ئهم بنهماله -به هۆی ههر مهسلهحهتیکهوه بووبی به تایبهت جهوازی دریدژهدانی حکوومهتیان له لایهن خهلیفهی بهغداوه - بنچینهی عهرهب بوونیان ئهپاریزن و ههرچهنده تورهمهی مروّق پاش سهدهیه ک مانهوه له شویّنیکدا، تازه خهلکی ئهو شویّنه دیّته ئهژمار و نابی لهسهر تورهمهی پیشووی بهژماری بیّنین، بهلام ئهمان خوّیان ههر لهسهر تورهمهی عهرهب حساب ئه کرد (کسروی، ۱۳۳۵: ۱۲۸-۱۶۹) که قهتران له شیعر یکیدا (قطران: ۳۱-۲۳) ئاماژهی ییّکردووه:

ز بهر آنکه گهر زی عرب کشد سوی اب، گزیدهاند به مردانگی ملوک عرب. زبهر آنکه نسب زی عجم کند سوی ام؛ ستودهاند به فرزانگی ملوک عجم؛

لیّره دا پیّویسته ئاماژه یه ک به ناوی «مهمه لان» و واتای پاژه کانی بکهین. مهمه لان له دوو پـاژی «مـهم» و «ئالان» پیّکهاتووه. «مهم» کوردی کراوی «محهمه د»، قه ترانی تهوریّزی لـه شـیعره کانیدا بـه هـهر دوو نـاوی «محهمه لان» و «محهمه د» ناوی لـی نُه با و شیعر به به ژن و بالایدا هه لئه لـی، بو نموونه:

سر شاهان و تاج شهریاران؛

خداوند جهان، بونصر مملان؛

(قطران: ۲۳۷)

انگشتنمای است چو ماه شب شوّال.

<u>بونصر محمّد</u> که به مردی و به رادی،

(قطران: ۲۰۱)

«ئالان»یش ناوی کونی ناوچهیه کی پان و بهرین و دهشتیکی ئیجگار بهبپشت بووه که له باکووری پوّژئاوای ئیرانی ئهمپوّدا هه لکهوتبوو و ئهمپوّ ناوهنده کهی شاری «باکوّ»یه. له دهقه جوگرافیاییه کاندا ناوی ئه و ناوچهیه به «ئاران»، «ئهپان» و «ئهللان»یش هاتووه، پووسه کان له پاش داگیر کردنی ئهم ناوچه و هه لیکهندنی له ولاتی ئیران، ناویان گوّری و کردیانه «ئازهربایجان» و وایان خسته زاری خه لیک که ئازهربایجان ولاتیکی پارچه کراوه؛ پارچهه کیان له ژیر دهسه لاتی پووسی تهزاریدایه و پارچه کهی تری ئیران داگیری کردووه و پارچه کهی دوو پارچه که یه ک بگرنهوه و یه کجیش بیته ژیر دهسه لاتی پوس! به وهها تهماعیکهوه ناوی میژوویی و کونی ئهم ناوچه یان گوّری؛ به لام ئه گهر چاویک به سهرچاوه گهلی کوّندا بخشکینین، ئهبینین که «ئازهربایجان» ناوی ده قهریکه له باشووری ئالاندا که ئهمپو سهر به ئیرانه و ناوهنده کهی شاری «تهوریز»ه.

با بگهرپینهوه سهر باسه که. لـهم بنه مالّـهی رهووادیانه دا، ئـهم ئـهبوو نهسـری مهمه لانـه ناوبـانگیکی چـاک دهرئه کا. هۆی ئهم ناوبانگه بۆ ئهو تایبه تمهندییانه ئه گهرپتهوه که له کهسایه تی مهمه لاندا بووه و قه تران نـاو بـه ناو لهوانه دواوه که به هۆی ئهوه یه تایبه تمهندییانه لـه دارشـتنی کهسـایه تی مهمه لانـدا روّلّـیان گیّـراوه، ناچارین باسیان لی بکهین و بو ههرکامیش، له شیعره کانی قه تران نموونه بینینه وه؛ به لام بـه ر لـه هینانـهوه نهم خاله گرینگه بکهین که قه تران له شیعره کانیدا ئـهم باسـانه ی تـهنیا بـه خـاتری مهدحی کوره میر (مهمه لان) و وهرگرتنی خه لات نه گوتووه، به لاکوو بـه شـایه تی سـه رچاوه کانی میّـرثوو، ئـهم تایه ته تمه نه به په په مهمه لاندا بووه و قه ترانیش خوّی له چهند شهریکدا هاوریّی بووه و به چاوی خـوّی دیویه تی؛ وه ک لهم شیعره دا (قطران: ۳۲۹) ئه لیّی:

مگر کسی که بود آن به دیده دیده عیان.

چو جمله راست بگویم، کسم ندارد راست؛

ئيستا ئهگەر لە ھەر مەدحىّكدا راستىيەكانى كەسايەتى مەمدووح بە درۆ دائەپۆشــرێ، ئــەبێ دانى پێـدانێين كە لە مەدحەكانى قەتراندا، لايەنى راستىيەكە قورسترە.

تايبهتمهندييه كانى مهمه لان به پنى شيعره كانى قهتران ئهمانهن:

۱. کهمتهمهنی و ئازایی: قهتران ئه لی که مهمه لان ههرچه نده لاو و کهم تهمه نه، به لام زانا و به ناوزه به (قطران: ۱۶٤):

میرمملان آن به تن برنا و فضل و عقل پیر.

میرابونصر آنکه سالش خردوفرهنگش بزرگ،

له شویّنیّکی تریشدا ههر لهم بارهوه ئهلّی (قطران: ۳۲۸): به سال خرد و لیکن به جود و فضل بزرگ؛

به عقل پير و ليکن به روزگار جوان.

۲. شوّر مسواری له گوّر مپانی شهردا: لایه نیّکی به هیّزی که سایه تی مه مه لان له ر ه زمدا، شهروازی و له به زمدا، دلسه خاواتی و ر ه فیق دوّستییه تی (هه مان سه ر چاوه):

مهر بینی و سپهر آنگه که باشد بر سریر؛ دوستان را دل بخندد چون کند کلکش صریر. شیر بینی و شرر آنگه که باشد بر سمند؛ دشمنان راجان بنالد چون کشد اسبش صهیل؛

به شیر ماند با تیغ تیز در میدان.

یان لهم شیعرهدا ئه لی (قطران: ۳۲۸): به ماه ماند با جام باده در مجلس،

مهمهلان له چهندین شه پودا دژی نهیارانی حکوومه تی باوکی، بویّرانه دهست دیّ و نهیاره کان سه رکوت ئه کا. بو نموونه قه تران شه پی نهو دژی تورکه کان که له و کاته دا تازه سیّرهیان پهیا ببوو و بوّ سهر ئالان و پرووم دهستیان دریّژ نه کرد - ئاوا باس نه کا (قطران: ۳۰٦):

ز هیچ خلق بدیشان نبود ذلّ و هوان. پدید گشت بدیشان عدو هم از ایشان. بدان گهی که هوای تو سوی ترکان بود، کنون که رای تو ز ایشان بگشت یکباره،

لهم شهر مدایه که مهمهلان بریندار نهبی (قطران: ۳۰۷): خدایگانا ! بر تو زیان رسید و لیک

چو تو به جایی،کس ننگرد به سود و زیان.

قەتران لە چامەيەكى دىكـەدا شـەرى مەمـەلان لـە سـەردەمى لاويـدا دژى ئـەمىرى موغـان لـە دەشـتى ئەردەبىل ئاوا باس ئەكا (قطران: ۳۲۸-۳۲۹):

به عزم رزم بداندیش با سپاه گران، شکست لشکر موغان و خیل سرهنگان. به هر مکان که ز شوخی بیافتند نشان، امیر موغان آنجاش داده بود مکان. چو او به دولت و بخت جوان ز شهر برفت، ... به تیر و نیزه دلیری و استواری کرد؛ به هر وطن که ز دردی بیافتند اثر، امیر موغان آنجاش داده بود وطن؛

لهم شهرِ ه دا ئهميري موغان تهسليم ئهبيّ و ئهو دهڤهر ه ش له نه ياران پاک دهبيّتهوه.

۳. قسهزانی و ئهدهبپهروهری: له گهل ئهمانهشدا، مهمهلان لهبهر چاوی قهتراندا (و شایهدیش خهلکانی ئهو سهردهمه) قسهزان و ئهدیبه و جیّگه و رِیّگهی ههر قسهیه ک باش دهزانی (ههمان سهرچاوه): گر گذارد، نظم بارد لفظ او درّ ثمین؛ ور نگارد، نثر آرد کلک او درّ نثیر.

٤. جوانخاسی: ههروهها مهمهلان لهبهر چاوی قهتراندا زور جوان و شیرینه (قطران: ۲۱۰):
 جمال و حسن پدر داری و عجب نبود،

٥. يێتهختى تەورێز: تەورێزيش يێتهختى حكوومەتيان بوو (قطران: ١٨١):

هست چون دین محمّد همه ساله به فراز؛ او به تبریز و شده هیبت تیغش به طراز. میر ابونصر محمّد که سر دولت او او به تبریز و شده نام بزرگیش به مصر؛

له بیرمان نهچی که شاری تهوریز به تایبهت لهو رپوژگارهدا شاریکی زوّر ئاوهدان و پر له نیعمهت بوو و هه مر بهو جوّره که کهسایهتیهکان، شان و شکو به شویّن و شارهکان ئهدهن، پیچهوانه کهیشی هه ر راسته؛ واته زوّر جار زیّد و مه آبهند کهسایه تیبهکان به رو ئوستووره یی ئه کا؛ هه ر به و چهشنه ی که "هاروونه رهشیدی عهبباسی"، ناوی به غدا و به غدایش ناوی هارونه ره شیدی به رز کرده وه تا به یه کهوه بچنه ناو زنجیره ی چیرو که کانی «ههزار و یه ک شهو»دا. جا ئه و تهوریزه ی که ئهوسا سهرچاوه ی ئاوهدانی بوو، به یه قین له به رز کردنه وه ی ناوی مهمه لاندا روّ آیکی گرینگی گیراوه. له به رئه وه پیویسته روّ آلی ئه م شاره یش له بیر نه که ین. قمتران تهوریزمان ئاوا بوّ باس ئه کا (قطران: ۲۰۸):

به ایمنی و به مال و به نیکوئی و جمال. ز خلق و مال همه شهر بود مالامال. امیر و بنده و سالار و فاضل و مفضال. نبود شهر در آفاق خوشتر از تبریز ز ناز و نوش همه خلق بود نوشانوش؛ درو به کام دل خویش هرکسی مشغول

کۆی ئەم تايبەتمەندىيانە، ناوبانگى ئەو كورە مىيرە بـ اشـى ئـەزرپننى و نـاوى چـاكى دىنىتـ سـەر زارى خەلك؛ وەك لە شوينىكدا پنى ئەلى (قطران: ٣٧٠):

تو به گاه خبر خوب، سر اخباری.

تو به گاه مثل جود، سر امثالی؛

ئەم ناوبانگە چاكە وەھايە كە كاتى لە شەرپىكدا مەملەن بريندار ئەبى و ھەوالى مەرگى بىلاو ئەبىت موە، خەلك تەواو شىن ئەگىرن و داخى لىئەخۆن كە ئەمەيش پىشاندەرى خۆشەويسىتى زۆرى مەملان لەناو خەلكى دەسەلاتگەى دايە؛ ھەرچەندە ئەو ھەوالە دواتر بە درۆ دەرچوو. قەتران لە شىعرىكدا ھەوالەكە و داخى خەلكى ئاوا باس دەكا (قطران: ٣٦٣):

تیره بد خورشید از هجر تو بر بام و سرای خلق را بود روان و دل و جان اندروای. بنده بی فر خداوند کجا دارد پای؟ شاید ار زنده شود زین خبر، ای بارخدای!

تنگ بد گیتی از درد تو بر مردم شهر؛ ز خبرهای خلاف و ز سخنهای دروغ، بنده را درد تو از پای بیفکند؛ بلی، بی خداوند دل بنده به یکبار بسوخت؛

هوّی وهها خوّشهویستیه ک، بوّ نهو هیّمنی و نیعمه ته فره یه نه گه پیّته وه که قه تران ناماژه ی پیّه کا. شایه نی باسه که په خصاندنی وهها ناوه دانی و کامه رانییه ک بوّ خه لّک له بارودوّخی نه وکاتی نالان و نازه ربایجان و کوردستاندا که ناله بار و پر له به ربه ره کانی بووه - ناسان وه چنگ نه هاتووه. نه گهر بو لای دیوانی ههر شاعیریک له شاعیرانی نهم ده قه ره وه ک قه تران، خاقانی، فه له کی، موجیر و هند روو بنیّی،

چامه کانیان پر له باسی ئاژاوه گیری و پیکهه لپژانی حاکمانی ئهم دهور و بهره ئهبینی که شروّقه کردنی ئهم بابه ته له مهبه سته کهمان دوورمان ئه خاته وه؛ ئیستا له ناو ئهو حاکمانه یشدا، مهمه لان له ئازایی و لیها تووییدا ئهستیره یه کی گهش بووه که به تایبه ته له شیعره کانی قه تراندا ئهمه به جوانی خوّی نواندووه. دیاره که بوونی وها بارودوخیکی ئالوّز و به سهرفرازی حوکم کردن له وها شوینیکدا و خاوه نی ئه و کهسایه تییه بوون که پیشتر ئاماژه ی پیکرا، ری خوّشکه ره بو ئه وهی مهمه لان به رز بکریته وه و داستانی میرخاسی و ئازایی و گهل دوستی ببیته نوقلی هه ر مهجلیسیک؛ له شار و گوند و گوفه ند و خوتبهیاندا هه رباس باسی ئه و بی ئه مجار به شوینیدا باسی دینداری و دلاداری و به رهبه ره پهیابوونی دلّبه ریکیش بوّی، به به سهرها ته کهی زیا ببی و دیسان به زمانی خه لک ریکوپیک بکری. ئه وه به رچاو بینه که هم که سبه جوّریک له و کابرایه دوابی و ئاواتیکی به دی نه هاتووی خوّی تیدا دوّزیبیت وه . له م قسه گیرانه وانه دا هم چی زه مان زیا تر تیپ ه ری به دی نه هاتووی خوّی ریوایی به خوّنه گرن.

بهم چهشنه زەوقى خهلک، چيرۆکى حهماسى «مهمى ئالان» لهسهر ئهو بنـهما راسـتهقينه درووسـت ئـه كا؛ ئهمجا ئهم چيرۆكى ههر رۆژ زياتر لهناو خهلكدا جى ئهكهوى و به دەستى بهيتبيژانيش ئهگا. چيرۆكىك كـه چوارچيۆوميه كى ريوايى وئامانج و ئاواته كانى گهلى له خۆ گرتووه، له گوند و شـاراندا مايـهى سهرقالـى خهلـك پيكدينىي و ههرچيش زياتر له تهمهنى ئهو چيرۆكـه تيپـه پبـي، زيـاتر سـاف و لـووس ئـه كرى و بيچميكـى ريكوپيكتر ئهگرىخ. كهسايهتى مهمهلان (مهمى ئـالان) و قارهمانـه كانى ديكـه دلـپفينتر و نيـانتر ئـهبن و لـه ميشكى ئوستوورهسازى گهلدا وه ك قارهمانيكى نهتـهوهيى و ئارمانى بـهرز ئهكرينـهوه و دژهقارهمانـه كانيش گلاوتر و خويرپتريان ليدهردىخ. لـهم نـاوهدا هينـدىخ هيمان و ئـاركىتايـپ و تـوخمى چيرۆكـه كۆنـه كان و كهسايهتييه ئوستوورهييه كانيش وردهورده ئاويتهى چيرۆكـى تـازه ئـهبن (شـاليان، ١٣٨٥: ٦٤٤) هـهتا زيـاتر لهگهل نموونه ئهزهلي كان په ك بگرنهوه كه له ميشكى مرۆڤدا هيلانهى كردووه.

ئەمن وا تىئەگەم كە چىرۆكى «مەمى ئالان» -كە خۆى لەسـەر بنەمايـەكى مىزوويـى دامـەزراوە - ئەبىتـە بنەمايەك و ھەويننىك بۆ چىرۆكى «مەم و زىن». ئەم چىرۆكى مەم و زىنەش ھەر دەست بە دەسـت ئـەكرى ھەتا لە سەدەى يازدەھەمى كۆچىدا بە دەستى ئەحمەدى خانى جلكى ئەدەبى بۆ لەبـەر ئـەكرى و دىتـە نـاو ئەدەبى رەسمى كوردىيەوە؛ بىئەوەى كە ئەم ئەدەبى كردنە كۆتايى بـە ژىـانى كارناوالـى چىرۆكەكـە بىنـى،

بگره ههتا سهردهمی ئیّمهیش نهم چیروّکه ههر به شیّوهی کارناوالی ههلبهت به تایبهتمهندییهکانی خوّیهوه - له ناو خهلکدا باو بووه (بروانه: ایوبیان، ۱۳۶۰: ۱۸۵).

به پێی ئەم گومانە، ئەتوانین بلێین که بنـهماکانی چیرۆکی مـهم و زیـن بـۆ سـهدهی پێنجـهمی کـۆچی ئهگهرێتهوه و مهمیش له چیرۆکی خانیدا ههمان ئهبوونهسری مهمهلان، کـوړی ئهبوومهنسـووری وههسـوودانه که له کهسایهتییه کی میژووییهوه پهرپوهتهوه بۆ کهسایهتییه کی چیرۆکی. ئهوهی که ئهم گومانه بـههێز ئـهکا، ئهم بابهتانهی خوارین که دانه دانه ئاماژهیان پیئه کهین:

۱- ویکچوویی ناوه کانه. ناوه کان له «مهم»، «مهمی ئالان» و «مهمهلان» یان «مهمهلان» بهلگهیه کی لـهباره بۆ بههیز کردنی ئهم گومانه.

۲- خۆشەويستى زۆرى مەم لەناو گەلى خۆيدايە كەلەبارەى مەمەلانىشەوە ھەر بەو جۆرەيە و نموونە كانىشى لەوە يېشتر ئاماۋەي يېكرا.

۳- شهره کانی مهم له چیرو کی خانی له گهل سپای عهجهمه که نهمهیش له گهل نهو شهره پیروزانه ی مهمهلان له گهل نه یاره کان که به شیکی ههره زوریان زهرتوشتی و گورجی و تورک و نهرمه نی بوون ههمههره، نهم شهرانه له چیرو که که دا به «شهر له گهل سپای عهجهم» ناوی لیبراوه؛ عهجهم زاراوه یه ک بوون که به تایبه ته نیرانییه کان که به را به نیسلام زهرتوشتی بوون - نه گوترا. نیستا که مهمهلان دژی زهرتوشتی و مهسیحییه کان را نهویستی و شهر نه کا و تورکانی داگیر کهر پاشه گهز پیئه کا، به جوری ک له میشکی به یت بیروه و که به جههاد ناویان لیبردووه - نه بووژیننته وه و له چیرو که که دا به شهر دژی سپای عهجهم ده دیدی.

به لام لهم لایشهوه بۆ لاواز کردنی ئهم گومانه، چهند پرسگر و لهمپهر ههیه که بـ و دهرخسـتنی گشـت تویکانی ئهم بابه ته ئهبی ئاماژهیان پیّبکریّ:

۳- لهمپهری سێههم ناوی پێتهخته کانه.پێتهختی میرزهینه دین له چیروٚکی خانیدا له «جزیره»یه و گشت رووداوه کانیش ههر لهم ده قهره بهرێوه ده چێ؛ که چی پێته ختی رهووادییه کان باژێری «تهورێز» بووه.

ئەمانە لەو پرسگرانەن كە لەوانەيە يەكى قنجى بكاتەوە و ريسـەكەمان بكاتـەوە بـه خـورى؛ جـا بۆيـە ئـەبى لەسەرى بدويٚين. لە وەلامى پرسى يەكەمدا ئەبى بليّين كە لە چيرۆكەكاندا، كەسايەتى قارەمانەكان لـه بـارى بەزمىيەوە زەق ئەبيّتەوە؛ بە چەشـنى كـه ئەگـەر ئـەوان شـەروازىكى دليّـرىش بـن، سـەرەنجام ئـەم لايەنـە دائەخزىتە ژىر كەسايەتى بەزمىيانەوە. كـەوابوو ئاسـاييە ئەگـەر كەسـايەتى مـەم لـە كـورەمىرىكى كامـەران و

شه رواز (لایه نی رهزمی) به قاره مانیکی ده لال و ناکام (لایه نی به زمی) بگوردری و به دریزایی شه سهده وه ک قاره مانیکی نه ته وه ی به هیمای ناواته کانی گهل ده ربی و هاوگری زهوقی نه وان گورانیک به خوه سینی.

سهبارهت به پرسی دووههمیش نهبی نهوه بلایین که نهبوومهنسووری وههسوودان وه که کهسایه تبیه کی میژوویی له بیر نامینی؛ چونکه بیری خهانی، به تایبهت له پرزرگارانی بهریدا، له میرژوو پرائه کا و به جیّی نهوه به نوستووره و نوستووره سازی پهنا نههینی نهوه هه که گهلانی پیشوه ناخودناگا کهسایه تبیه میژووییه کان له میشکدا نهسپنهوه و به جیّی نهوان کهسانی نوستوورهیی یان کهسانی نزیکتر به زهمانی خوّیان دائهنین. کهوابوو، نیستا نهبی نهوه دهربخهین که نایا له زیدی نه حمه دی خانیدا (بادینان) میریک به ناوی زهینه دین حوکمی به دهسته وه بووه که ناو و بیره وهری وههسوودان داپوشی و له چیروکدا به جیّی نهو دانیشی. میژوو پیمان نهانی که له ناو میره کانی بادینان له سهرده می تهیمووره شهلی گوورکانیدا، ناوی «میر زهینه دینی بادینانی» وه به ر چاو نه کهوی که زوّر پیاوچاک و خیروهه ند بوه و پوژگاری ده سهالاتداری تهیمووره شهل (۷۷۷ک - ۸۸۰ک) و کوره کهی، شاروخ میرزا (۷۰۸ک - ۸۸کک) یشی دیـووه و له لای هـهر کوتایی و نهنجامی دوایین گورانه کان له سهر نهو چیروکه نزیکتر بووه، دوور نییه که به یتبیتران، ناخودناگا کوتایی و نه نجامی دوایین گورانه کان له سهر نه و چیروکه نزیکتر بووه، دوور نییه که به یتبیتران، ناخودناگا ناوی نهویان به جیّی ناوی میر وههسوودانی چوارسه سال پیشوو هینایی.

وهها پاکانهیه کیش ههر بو گورانی ناوی شوینه کان (پرسی سیههم) وهرئه گیری تهوریز -که زهمانیک پیته ختی بنه ماله ی رهووادی بووه - ئیتر له سهرده می خانیدا له و شکو و رهونه قه که و تبوو؛ به لام ده قه می بادینان و به تایبه ت شاری دیاربه کر، له لایهن میره کورده کانهوه ئیداره ئه کرا (دهخدا، ۱۳۷۳: دیاربکر). خانی که له پیشه کی چیرو که که که داره که دوری خوی بو پیکهینانی حکومه تیکی یه کگر تووی کوردی ده رئه بری که پشت و پهنای گهلی کورد بی، دیاره ئیداره ی ئهو ده قه ره به ده ستی خودی کورده کان، وه ها شانازییه ک له ده روونی به یت بیزان و خودی خانیشدا ده نارووژینی که ورده ورده و میه ده قه ره ناوبانگی سه رفرازی کوردان ده رخا و ده قه ره کانی دیکه وه ک تهوریز داپؤشی. له لایه کی تریشه وه بوونی نه و قه لا و دیواره به رو و دریزه ی که ده وران ده وری دیاربه کری له نامیز گر تووه و ئیستایش هه رماوه، وه ها روّحیک به به ری چیروّکه که دا نه کا که ده وای رووداو و که سایه تیه کان زیندوو بنوینی.

پیّویسته لیّره دا ناماژه یه ک به خالّی کوّت ایی وتاره کهیش بکریّ، نهویش کورت ه باسیکه لهسه ر میرانی شهددادی که کورد بوون و له نالاندا دهسه لاتیان به دهسته وه بووه. باسی نهم میره ماله له باره وه پربایه خه که نهوانیش میریّکی مهزنیان به ناوی «مهمه لان» بووه، جا چونکه کوردیش بوون و له نالانیشدا حکومیان گیراوه، نه توانی له روون کردنه وه ی لایه نیّکی دیکه ی باسه که یاریمان بدا.

که سره وی - که سهباره ت به م بنه ماله یش تویزینه وه ی کردووه - نه لی که جگه له و بنه ماله ی «ره ووادی» یه ی که به ره چه له ک عهره به بوون و له نازه ربایجاندا به پیته ختی «تهوریز» حوکمیان گیراوه، بنه ماله یه کی دیکه ش به ناوی «ره وادی» (به یه ک دانه "و") له نام مهنستان و نالاندا ده سه لاتیان بووه که کورد بوون و نهمانیش ههر دژی نهرمهنیه کان و گورجییه کان له کیشه و شهری ههمیشه ییدا بوون. ناویکی

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

تری ئهم بنهمالهیه «شهددادی»یه. ههر دوو بنهماله که له سهده ی چوارهم و پینجه می کوچیدا شان به شانی یه ک، حکومه تیان کردووه، «رهووادیان» له ئازه ربایجان و «رهوادیان (=شهددادیان)» له ئالاندا. هه ر دوو بنهماله دری دراوسیگهلی باکووریان له شهردا بوون (کسروی، ۱۳۳۵: ۱۶۸-۱۶۹). جا جگه له «مهمهلان» کوری وه سوودان —که مهمدووحی قه تران بووه - له بنهماله ی شهددادیه کانیش هه ر "محهمه د" ناویک بووه که دوو سی سالیک (هه تا سالی ۳۶۲) حکوومه تی کردووه و زوو ده سهلاته کهی دامر کاوه (کسروی، ۱۳۳۵: ۲۷۲). ئه م بنه ماله زور ناویان ده ر نه که و تووه و میژوونووسانیش له سهر ناوی میره کانیان و سالی ده سهلاتیان زور کوک نین (هه مان: ۱۶۸).

به لام ئهو ئاماژه راشکاوه ی خانی -که رهگهزی پاشای چیرو که که ی بو عهرهبان هه النه گیریته وه - ئیمه اله نزیک بوونه وه به بنه ماله ئه پاریزی؛ ئه گهریش ناوبانگی ئه و محهمه ده وه ها بووبی که اله ناو خه الکدا ده نگی دابیته وه، من وا تی ئه گهم که ئه و ناوبانگهیش ههر به هانای کامل کردنی که سایه تی مهمه لانه وه ها تووه و به سب؛ له به وهی که محهم هدی رهوادی (=شهددادی) به وه ها که سایه تیبه کی به رین و ئاسمانی نه گهیشتوه که بتوانی هه وینی یه ک چیروک ییک بینیت.

ئەنجامەكان

چیرو کی «مهم و زین» وه ک هه ر چیرو کیکی دلداری دیکه، لهسه ر بنهمایه کی میژویی و رووداویکی رسته قینه دامه زراوه. مهم لهم چیرو که ا، هه لگویزراوی که سایه تی مهمه لان (=مهمی ئالان) ه که شازاده یه کی ده سه لاتدار و بیرمه ند و هیژا بووه و له سالی ٤٥٠ی کوچیشدا به ره سمی جهوازی ده سه لات له سولتانی سه لجووقی، "توغریل" وه رده گری جوامیری و بالابه رزی و دلسه خاواتی و هند له مهمه لاندا، که سایه تی ئه و ناماده ئه کا که به رز بکریته وه و نوستووره یی بکری نه مجای له مهجلیساندا یادی ئه و و که سایه تی به رزی و شه ره کانی دژی نه یاران ئه گوتریت و ئه گوتریته وه تا که مکه م ئه و یاد کردنانه ره نگ و رواله تی ریوایی به خو نه گری به م جوّره هه وینی چیرو که که هاو گری زهوق و بیری خه لک درووست نه بی .

پاش درووست بوونی ئهم ههوینه، چیرو که که لق و پو نه گری و ریکوپیک نه کری و به قارهمانه کانی چیرو که که شن تایبه تمهندیگه لی قارهمانانی ئوستووره یی وه ک شوّره سواری، جوامیّری، نهجیبزاده یی، دینداری و ئه قینداری ئهبه خشری. ئهم که سایه تیبه به رزه ی که مهم له چیرو کی «مهم و زین»دا ههیه تی، له رووی که سایه تی «مهمه لان» وه درووست بووه.

قسهی کوتایی ئهوهیه که ئه م وتاره بو دوزینهوهی بناخهی میژوویی چیروکی «مهم و زین» تهنیا پیشنیاریکه و ههرگیز داواکهری ئهوه نییه که لهم بواره دا گریه کی کردوه تهوه.

ژێدەر

- ۱. آذر، مریم (۱۳۸۲) نمونههای برجا مانده از هنر شفاهی، مجلّهٔ کتاب ماه هنر، شمارهٔ ۵۵ و ۵۲.
 - ۲. احمدی، بابک (۱۳۷۸) ساختار و تاویل متن، چاپ چهارم، تهران، نشر مرکز.
- ۳. ایوبیان، عبیدالله (۱۳٤۰) چریکهی کُردی، مجلّهٔ دانشکدهٔ ادبیات و علـوم انسـانی دانشـگاه تبریـز،
 سال سیزدهم.
- ٤. پهلوانزاده، ملوک (۱۳۸۷) قهوه خانه های عصر صفوی، در مجموعه مقالات ادبیات مکتب اصفهان، انتشارات فرهنگستان هنر، تهران، چاپ اوّل، ج. ۱، صص. ۲۹-۵٦.
- ۵. خانی، ئهحمهد (۱۳٦۷) مهم و زین، قه ژاندنا په رویز جهانی، ورمێ، چاپایه کێ، ناوهندا وهشانێن فه رههنگ و ئه دهبا کوردی.
- ۲. دهخدا، علی اکبر (۱۳۷۳) لغتنامه، زیر نظر جعفر شهیدی و محمد معین، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- ۷. روحانی، بابا مردوخ (۱۳۷۱) تاریخ مشاهیر کرد، جلد سوم، بخش دوم، تهران، انتشارات سروش.
- ۸. شالیان، ژرار (۱۳۸۵) گنجینهٔ حماسههای جهان، ترجمه علی اصغر سیّدی، نشر چشمه، تهران،
 چاپ دوم.
- ۹. قطران تبریزی (بی تا) دیوان قطران، از روی نسخهٔ مرحوم آقا محمّد نخجوانی، به اهتمام حسین آهی، مؤسّسهٔ انتشاراتی خزر.
- ۱۰. کراچکوفسکی، ایگناتی اولیانویچ (۱۳۷٦) لیلی و مجنون، پژوهشی در ریشههای تاریخی و اجتماعی داریخی و اجتماعی داستان، ترجمهٔ دکتر کامل احمدنژاد، چاپ دوم، تهران، انتشارات زوّار.
 - ۱۱. کسروی، احمد (۱۳۳۵) شهریاران گمنام، چاپ دوم، تهران، انتشارات امیرکبیر.
- ۱۲. گرگانی، فخرالدین اسعد (۱۳۷۷) **ویس و رامین**، به تصحیح دکتر محمّد روشن، چاپ اوّل، تهران، انتشارات صدای معاصر.
- ۱۳. مینورسکی، ولادیمیر (۱۳۷۷) **داستان عاشقانهٔ پارتی**، ترجمهٔ دکتر مصطفی مقرّبی، ضمیمهٔ «ویس و رامین» اثر گرگانی، به تصحیح محمّد روشن، تهران، چاپ اوّل، انتشارات صدای معاصر.
- ۱٤. ناصر خسرو (۱۳۷۵) **سفرنامه**، به کوشش دکتر محمّد دبیر سیاقی، چاپ ششم، تهران، انتشارات زوّار.
 - ۱۵. نظامی، الیاس بن یوسف (۱۳۷۹) لیلی و مجنون، چاپ سوم، تهران، انتشارات سورهٔ مهر.

شامى له نزيكهو

(شی کردن و شاوور شیعر و زنهیی شامی کرماشانی)

فه يزوللا پيري

كورته:

«شامی»، شاهمراد موشتاق، کور خوامرای (خدامراد) و فانوس، شاعیّر دهروون ناس، فهرههنگ ناس، مهردم ناس، وه باوه پر فرهیگ له کرماشان ناسهیل، گهوره ترین هه لمه ت فهرهنگی و فیشترین ته قه لا نه پای نواگردن له خاموش بوون و کوشانن ناگر زوان دالگی مهردم کرماشان داشتییه و هیمای دیرد. هیمای گهپ شامی و شیره یلی له ناو مالهیل کورد زوان، جی قسه وباسه و گهپ شهونشینییه و شهوچهرهی مالهیله. جیا لهیهیش له فره رادوون و تلیزوون و پوژنامهیل باسی کریهید و شیعرهیلی خوهنن و ئال فهرهنگ وه یادی وه جییهیل گشتی جهمه و بن. ئی هه ساره ی ئاسمان فهرهنگ و ئهده ب کرماشانییه، ئه و جوره ک له شیرهیلی دهرکه فد گشتی بوده سه و فه قیری و نه داری و ده س ته نگی و کرانشینی برده سه و لهبه (ئه قه در) ترس ئی دهردهیله وه دهرونی بوو، ک ترسیاد دواجار مردنیشی بان کرای قه ور وهلی بسینن. وه قه ول ئه دیب ناسهیل و خوه نه دو و شاوورده رهیل شیعر و زنه یی شامی شه که ت، شیعر ئی شاعیر کرماشانییه، ئه وزای ناله بار و زنه یی تیه ل و ناخوه شرخوه ی و مهردم له و زهمانه له کرماشان باس که ی. ئه وجوره ک ماموسا هه ژارموکریانی له «چه پکه گول» و تییه: «ته نیا شیعر کرانشینی خاسترین شایه تهونه و هونه رمه ندی و ده س په نگینی و شیعر خاسی و په وانی "شامی" شاعیر همالکه فتی کرماشانه».

زوان کوردی کرماشانی له کوردهواری و زوانناسی و فهرهنگ کوردهیل، قهریبه بووه. ههوهی خاتره شامی و شیّعرهیلیشی قهریب مهنن و فره دیر وه مهردم مارفی بوون.

لهی وتاره فیشتر له باوهت زنهیی وشیعر ئی که لهپیای ئهده بی ناوچهی کرماشانه باس کهیم.

كەلىمەيل ئەسلای: شامى كرماشانى، زوان كوردىي كەلىھۆرى، شاعير، شىيعر، چەپكـه گـول، چـەنانى، كرانشىن، كرماشان.

پەيشرو (پێشەكى)

زاراوهی کوردی کرماشانی یه کی له سهرچلهیل ئهسلّی زوان کوردییه ک وه داخهو وه دریـژی ئمـری لـهناو ئهدهبیات کوردی، لاوه لی نه کریاس و جیا له سالهیل و کارهیل ئاخر ک زامهت کیشهیل و شایرهیل ئی زاراوه داشتنه، تهقه لای فرهیگ ئه پای پهرهسهندنی نه کریاس. ههروه ی خاتره وه داخه و ک کـهم کـهم فولکلـور و زوان دالگی ئی ناوچه له تمهی فرهی دییه و تهنانهت توونیم بووشیم که کوت فرهیگی وه بهین چییه و ئه گـهر ئه پای ئه پای ئه ل دان دجاره ی چهرداخ زاراوه ی که لوپی کاری نه کریهید، کارهسات گـهنی وهسـهری تیـهد. شـامی کرماشانی یه کی لهو شایرهیل کـوردی بووشـه ناوچـهی کرماشان و زاراوه ی کرماشانییه ک وه یـهی کـهتاو توونستیه خوه ی جور یه کی له بناخه چینهیل و وه فریاپه سهیل ئی زاراوه له سالهیل ئاخره نیشان بیـهی. لـهی وتاره فیشتر له باوه ت زنه یی و شیّعر ئی که له پهای ئه ده بی ناوچه ی کرماشانه باس کهیم.

شامی کرماشانی کی بوو؟

شامی شاهمراد موشتاق، کور خوامرای (خدامراد) و فانوس، شایر دهروون ناس، فهرههنگ ناس، مهردم ناس، وه باوه پر فرهنگ له کرماشان ناسهیل، گهورهترین ههلمهت فهرهنگی و فیشترین تهقهلا ئه پرای نواگردن له خاموش بوون و کوشانن ئاگر زوان دالگی مهردم کرماشان داشتییه و هیمای دیرد. هیمای گهپ شامی و شیرهیلی له ناو مالهیل کورد زوان، جی قسهوباسه و گهپ شهونشینییه و شهوچهرهی مالهیله. جیا لهیهیش له فره رادوون و تلیزوون و پروژنامهیل باسی کریهید و شیعرهیلی خوهنن و ئال فهرهنگ وه یادی وه جییهیل گشتی جهمهو بن.

«مامه دئه لی سولتانی» کوکه و نووسه رکه تاو «چنانی» ک خوه ی شامی وه نزیکه و فره دییه، نووساس: «شامی ههمیشه وه هوور من هاوردیاد ک "شاهموراد" ئه گهر وه کوردی خولاسه ی بکهی، بوده "شامی". منتا ئه رای من، شوره ت و ناسنامه یگ خاستر له شامی نییه. هه رچه ن وه "موشتاق" و "وه ته نووس" یش شوره ت دیرم. وه لام شامی وه "شام که ران" (نزیکه شه و) نزیکه و نیشان له تاریکی دریژ زنه یی منه . نه رحمتی له باره ی من نووسای، هه تمه ن یه وه مه ردم بووشه».

«کهریم کهریم پوور» نووسهر فهرهنگ لقهت«خوهرههرلات»، ئی شایرسهربهرز کرماشانییه وه «شاهمراد مشتاق وه تهن دوست» ناسانییه و له وهردهم کهلیمهی «شامی» نووساس: «ههرچهن سهواد نهیاشت وهلام شایری مهردمی بوو. فیشتر شیرهیلی وه "تهنز" وه تیاد».

ئی ههساره ی ئاسمان فهره نگ و ئهده ب کرماشانییه، ئه و جوره ک له شیره یلی ده رکه فید، زنه یی وه فه قیری و نهداری و دهس تهنگی و کرانشینی برده سه و لهبه (ئهقه ره) ترس ئی ده رده یله وه ده رونی بوو، ک ترسیاد دواجار مردنیشی بان کرای قه ور وهلی بسینن:

له رووژی ترسم ئهجهل بیهی زهنگ

ئومرم تهمام بوود له دونیای دو رِهنگ پنهان بووم له ژیر خشت و خاک وسهنگ ژن ساهیومال وهبیل و قولهنگ قوره قورکونان، وهقسهی جهفهنگ بای کرای قهور لهلیم بسینی چه بکهم وهدهس کرانشینی

وه قهول ماموسا ههژار موکریانی «ئهگهر شامی کورد نهواتا و ئهگهر فهقیر و بی کهس نهواتا، شورهت شیرهیلی فرهتر لهیه بیاد... وه لام شوکر ئیرهنگهیشه سهربهرزه؛ شامی تا زنه بی، له نزمترین خانی و کهم گرترین کوانی رووژگار و زنه یی بردهسهر. وه لام ئیرهنگه ک مردییه جای بهرزه؛ هه لبهت له زنهیش سهربهرزبوو، وه لام چهو نهزانهیل شامی نهی».

تا وه دنیا بی وهقهول و قهرار فره له شیرهیل ودوسهیلی، له گهره ک «چهنانی» شارکرماشان زنهیی برده سهر و مهردم ئهرای شنهفتن شیرهخوهشه گانی وه دهوری جهمهو بوان و ههرکهس ئهرای خوهی نهواری وهشامی پر کردیاد.

له پهیشرو (پیشه کی) کهتاو «چه پکه گول» شامی، ک ههی سال ۱۳۲۳ هـ هتاوی ده جار و تا سال ۱۳۷۰ شهش ده فه چاپ بوو، وه دالگ بوون ئی شایره وه ئهوه لهیل سال ۱۳۰۰ تا ۱۳۰۲ هـ هتاوی مالوم بوویه. منتا (وه لام) هه ژار نووساس لهوه ک ئومری خوهی (شامی) هووشد، فره تره، «مامه دئه لی سولتانی» تاریخ نـ ووس کورد کرماشان، وه دالگ بوون شامی له سال ۱۲۹۲ زانسـتییه. هه لـ بهت سولتانی هووشد مه ک لـ ه کـهتاو «حدیقه سولتانی»، تاریخ وه دنیا هاتن شامی وه سال ۱۲۸۷ هاور دمه، وه هه له چیمـه. لـ ه وه رایـ وه «کـهریم کـهریم پـور» نووسـه ر فـه ره نگ لقـهت کـوردی کرماشانی «خوه رهـه لات» وه یـه بـاوه پ دیـری ک شـایر «چه پکه گول» له سال ۱۲۸۷ همتاوی هاتیه سه دنیا.

وەت: تويسر كانيت؟ وەتم: نە، كوردم

وهت: کورد کورهی؟ وهتم: ههرسینی

هه آبهت له شیر «زیارهت»، شامی باس خوه ی له «شام» و «مدینه» و «خوراسان» و «نه جـه ف» و ... کـه ی. هیمای مالوم نه ویه ک ئی شیره یله ئه پای جفت بون قافیه و په دیفه، یاک وه پاسی شامی سه فه رئی شاره یله کردییه؟

زنهیی و وهسهرهات شامی له منالی تا...

بەشى يىنجم- رەخنە

وهداخهو وهختی شامی ۳ سالان یا وهقهول کهتاو «چنانی» ٤ سالان بـووه، وه مـهرهز ئاولـه گرفتـار بـود و ههردگ چهوی له دهس دهی. خوهی لهی باوهته وتییه:

ههنوز نهشناسووم چهپ و راس دهس

دەست جەھاندار جەھان بينم بەس

وه قهول پهیشرو«چهپکه گول» شامی له مال «ئه لماس خان» و «قولام روزا لور» و «سهی سالا» وه زمسان گوش وه شیروه تن داس و هوویرده هوویرده، خوهی زهوق و شهوق شیروه تن پهیا کردییه. شامی وه ۱۲ سالی یه تیم که فید و چوده لای مهموژنی. ئهوهیش کلی که یده مال «هاجی ئهمانولاموته زدی». نووسهر که تاو «چنانی» لهی بهش له زنه یی شایر ناوبانگ کرماشانییه نووساس: «شامی کاره یلی ک وه پی سپاردوون کردیاد و وه قهول خوهی روژانه فیشتر له دوهه زار پهم دیاد، تا له چالاو ناو هه سار، ههوزو مهمه ی ناو مال پر بود. شامی پولای ئاو مژیای بوو و ههروه خت باس بکردیا، له و پیایه "ئامانولاموته زدی" وه خاسی ناو بردیاد و ئهرای گهوره یلی جور "مامه دخان چهنانی" رامه تکل کردیا».

ههیه ک سن و سال شامی چودهو بان، ئهرای چهن وهختی له «قهسرشیرین» چای و پارچه سیند و له کرماشان - یا وهقهول بری له تایخ نووسهیل کورد له کرماشان و کرن - فروشیدهی و وهی جوره روزگار وهسهر بهی.

«مارف خهزنهدار»تاریخ نووس ئهدهبیات کورد وتییه: شامی له ئاخر ئومری تونستیه وه کاسبی سهرمهرز مالّی ئهرای خوهی بسینی. کهسی ترهک لهی باره چشتی نهوتییه.

فەرق مامەللەي «چەپكەگول» و «چەنانى»

شیر میل شامی وقهول قسهی سولتانی، منالهیل تهفری و بازی منالی خومیان و ه کردیان دواجار داستان نهوشیر میله وه سهریان هاتیاد.

ههرچهن وهداخهو کهتاو «چهپکه گول» ههتمهن بهشیگ و کهتاو «چنانی» شایهد بهشی لهشیرهیل شامی کرماشانییه، وهلام ههیهیشه هوورهیل ئنسانی، ئهدهبی و ئجتمائی شامی ئهرای ئیمه روشن کهیدن.

هیمای بو خوهش«چهپکهگولّ»له سال ۱۳۹۳وهلاو نهوودهو ک خهوهردان شامی شایرخوهش هوور کرماشانی لهدنیا چی و دهسی ودهنیا برپا. «چهپکهگولّ» وه زامهت «ماجه روِحانی» و پهیشرو ماموسا «ههژارموکریانی» و هاوکاری «حسین موفتی» له سال ۱۳۹۳ له وهلاوکهر سروش وهلاوهو بی. وهلام «مامهد نهلی سولتانی» نووسهر کورد له کهتاویگ وه ناو «چنانی» دیوان شامی کرماشانی ک فهرق مامهلهی فرهیگ وه گهرد چهپکهگولّ دیری، چووزهیل تاریکتر وکولهسوچهیل نائاشناتر له شیعره و زنهیی شامی خهیده وهردهس. ههلبهت سولتانی خوهی وهتیه «چهپکهگولّ» تهنیا یهی بهش له شیعرهیل شامییه. وه قهولّ ئی خاوهن قهلهمه چهن گله غهزهل و مهنزوومه فرهناتهمام له شیعرهیل شامی، ک وه گهرد کهتاو "چنانی" فهرق مامهلهی فرهیگ دیرد، له ناو چهپکهگولّ چاپ بووه. ههوهی خاتره ئیمه دوونیم ک له کهتاو چنانی

شیره یلی جور «رژهسوران»، «قاتل گیان»، «سوگ حسین»، «بی وه فایی» و «زیاره ت» وه گهرد چهن شیعر تره ک فارسی چاپ بووه ک له «چه پکه گول» نییه. ههوه ی فرمه بری له که لیماتی ک له ناو «چنانی» هاتییه، جوری تره ک له چه پکه گول چاپ بووه. جور ئی بهیته:

«راه تو وه ترکسان چو ئهی عهرهب! بی خود نهدهو» (شامی، ۱۳۷۰: ٦١).

ئاغای سولتانی له کهتاوه گهی خوهی له زوانی شامی ئی جوره وتییه:

«راه تو مهقسهد و ترکسان بیخود مهدهو» (شامی، ۱۳۸۲: ۸۵).

یا دوونیم ک «تهبیب جه ههر دهرد» له «چهپکهگول»، جور «تهبیت وهههردهرد» له چنانی هاتییه. بایهسیش وهت ک شیّعر «خاو غهفلهت» شامی له «چهپکهگول» وه ناو «اعتیاد» له «چنانی» چاپ بووه. نمونهی ئی جیاوازییهیله فرهن.

وهباوه پر ئیمه چوون شامی سهواد خوهنین و نووسان نهیاشتییه وشیعره گانی لهسینه ی بییه، ههر که سه هاتییه سه لای، بهیت یا کهلیمهیل جوراوجوری له هه رنهوار پر کردن وتییه. یا بنکول، فره له شیرهیلی تهفرو توونا بینه. ههوه خاتره توونیم وه شه ک و گومان بووشیم ک تهنانه که که و چنانیش تهمام شیعرهیل شامی نییه. ههلبه قسیه ی کو که ر وشاوورده رکه تاو چنانی جای هورمه ته دیرد ک و تییه: شامی قهول دا نوسخه ی کامل فیشتر شیرهیلی ک له و وه خته لای پیای خاسی تر بووه و یه کی وه هاوسایل باسهوادی له ناداره ی پوس و تلیفون نهرای نووساووده ی، نه پای که لاک گرتن مین بارده ی. دوای ئی نهوه ل چه و وه پی کهفتنه له و زهمانه هات و چین من وه گهرد شامی شرو بوو. دووای فرهیگ هات و چین و سهر کیشی و هاونشینی و شیعر خوهنین، شامی ئی ده فته رشیعره داده من و وه ت: له تو توام نیمی شیعرهیله و گهرد و نهیلید و مهدین بچن. منیش قهول دام و فیشتری له به رگ ههوه ل که تاو «حدیقه سول تانی» وه گهرد داستان هال بال شامی هاوردمه. ناغای سول تانی باوه پر دیری ک که تاو چنانی ک وه هاوکاری «نه لی نه گبه م سابونی» وه پی په مسیه، کاملتر وه نوسخه ی چه پکه گوله؛ پاس و تیبه.

شامی شائر میللی کورد و لووتک نشینی شیعرهگانی

وه قهول ئهدیب ناسهیل و خوهنهرهیل و شاووردهرهیل شیعر و زنه یی شامی شه کهت، شیعر ئی شایر کرماشانییه، ئهوزای نالهبار و زنهیی تیهل و ناخوهش خوهی و مهردم لهو زهمانه له کرماشان باس کهی. «د. مارف خهزنهدار» نووسهر کهتاو «تاریخ ئهدهبیات کورد» پیایهتی ئهدهبی شامی، جور «نالی» شایر سهربهرز و توانای سورانی وه ههساو هاوردیه و نووسد: «شامی ههرچهن خوهنین و نووسان نهزانستیه، وهلام توونستیه شیعر "نالیانه" بووشد. وهی خاتره چیهسه ناو تاریخ و ئهدهب کوردییهو». خهزنهدار له دریژی قسیه گهی ئووشید ک « تهمام شیرهیل شامی نیشان دهی ک شامی شایر میللی کورده».

ئەوجورە ک ماموسا ھەۋارموکريانى لە چەپکەگول وتىيە: «تەنيا شىغر کرانشىنى خاسترین شايەت ھونـەر و ھونەرمەندى و دەس رەنگینى و شىغىرخاسى و رەوانى "شامى" شاعیر ھەلکەفتى "کرماشان"ه».

سولتانی ههوه ی فرمه، ناو ئی شایر گهورای کورده له لای شایره یلی جور «ئهبولعه لا موعیری» و «به شار برد» عهرب و «هومیروس» له یونان و «میلتوّن» له ئوروپا و «رووده کی» و «شووریده شیرازی» له ئیران دییه و وتییه «شامی هیچ وه خت وه بالای پاتشا و خانه یل، شیّعر نهوتییه». یه و جیا له یه ک نزیکی شیّعر شامی و «ئهبولعه لا» له باوه ت مانی ومه غز، خاس شاور داس و شی کردیه سه و، وتییه ک شامی جوره یل «پومانتیک» و «ئمپرسیونسیم» و «سومبولیسم» شیّعر وتییه. ههوه ی فرمه وتییه: «شامی له سازه یل و ده سکرده یل ئهده بی جور "جناس زاید" و "شبیه موتله ق" و "مراعات نه زیر" و "مقابله" و "لف و نه شر" و "ته مسیل" که لک و ورگرتیه».

بایـهس بووشـیم ک شـامی لـه «سـهئدی» شـایر فارسـی بـووش گـهورای ئـیرانی، مهسـهلّ و شـێعر ههلگهرانیهسهو. ئهوجا ک هووشی:

روح سەئدى شاد واتش كەس لەئى ميهنەت سەرا

تانه کیشد رمنج و زامهت گهنج نهسیبی نیهو

(نابرده رنج گنج میسر نمی شود)

له جای تره ک، شامی «تهزمین» شیّعر فارسی «باور ازبخت ندارم که تو مهمان منی» له «سهندی» گرتیه ک وه داخه و له که تاو چه پکه گول ناتییه.

فرهوهداخهو ئی بلیمهت لای مهردم کرماشان و تهنانهت فهرهنگ دوسهیلیش قهیر و قیمهتی نه گیریادن تا ئهوجا ک له شیرهیلی دهرکهفد، دهروهدهر و وارهوکرانشین و دهس تهنگ بوو. ههروهی خاتره ههوه ل جار کهسانی له دهیشت کرماشان و فهرهنگ که لهوّری، تیهن و کوتی له شیرهیلی جهم و وه لاو کهن. کول و کولبر وه قهول سولتانی، «وه ختی شامی له مانگ ۹ (نو) له سال ۲۳ وه خاتر یهی نه خوه شی دریژ مرد و له باخ فهرده وس کرماشان خاکی کردن و له "حسینیهی ئیمام حهسهن ئه سکهری" ئهرای فاتهه گرتن، کهسی وه شایرهیل و ره فیقه ل و فرهزانهیل و ده سه لات دارهیل ده وله تی و نهمنی ناتنه فاتهه گهی». کورد و تهنی: گهیا! تف له مردند!

قەرىبى شامى وەخاتر قەرىبى زاراوەى كوردى كەللهۆرى (كرماشانى)

بایهس وهت یه کی له هو کارهیل قهریب مهنن شامی له ناو کوردهیل و ئال فهرهنگ، جیا له فهقیر و دهس تهنگ بوون ئی شایره، قهریب بوون زاراوه ی کوردی کرماشانی له ناو فهرهنگ و زوان کوردی وه گشتییه. یانی بایهس بووشیم ک زوان کوردی کرماشانی له کوردهواری و زوان ناسی و فهرهنگ کوردهیل، قهریب بووه. ههوه ی خاتره شامی و شیّعرهیلیشی قهریب مهنن و فره دیر وه مهردم مارفی بوون. مهردم که لر و ورسه ی زاراوه ی کرماشانی، تهنانه توه زامه ت کهسهیل تر، وه شامی و شیرهیلی ناشنابوونه. پوژنامهنووسی کوران دالگی خوه ی که لهوّپی نییه، له و تاریگ وه ناو «شامی، دهسکرد کمار (کنار) و قهریبی زوان نووساوود ک : خهم نان، تهمام بوون و توانایی ئی شایره داگیر کردییه. ئهنوو درو و تییه؟

دوواجار ئووشد: «شامی توای بانگهواز بوون گیانلهوهر ئینسان دهس تهنگ فهقیری جورخوهی بکهی».

وهباوه پ ئیمه، شامی وه شیّعر و زوان ئهدهبییه گهی، ههم خوهی زنه کرد و ههم بناخهی زنی کردن زاراوهی

که لهوّری و پهی شرو ئهدهبی بوون ئی زاراوه له روژگار تازهی ئیمه له ناو زوان و ئهدهبیات کوردی دامهزران. ئمروژیش پهرهدان وه زاراوه کوردیی کرماشانی توویند «شامی کرماشانی»یهیل فرهتر و ئیمه بناسند.

«خهیام» و «حافز» و فره له شایرهیل تر ئیران و دنیا وه یهی کهتاو ناودار بین و شامی ئیمهیش تهنیا وه «چهپکه گول» یا کامل تر بووشیم وه «چنانی» ببیه ههسارهی نـوورانی وه ئاسمان زوان و ئـهدهب کـوردی. ئمرو ئهرامان جورخوهر نیمهروژ روشن ببیه ک شامی وه یهی کهتاو ک تهنیا بهشیگ وه شیریلییه، چ کـاری ئهرای فهرههنگ و زوان کوردی له کرماشان کردییه. پـر وهداخـهو فرهیگ لهشیرهیل ئـی شایر سـهربهرز کرماشانییه تهفروتوونا بوون و وه بهین چین و کهسی نهوو جهم و وه لاویان بکهید. ههرئهو وهختـه ک فرهیگ وه تعفری و گهپ داین هاتنهسه لای شامی و وهی شایره نهوار پر کردنـده یـا شـیر شـنهفتنه، هـوور ئیمروژ نهیاشتنه و تهنانهت بریگ وهتنه شیرهیلد چاپ کهیمن. جیا لهی دگلهی کهتاوه ک ناویان بردیم، ئه گـه ئیـوه کهتاوی لهیانه دینه چاپ بود، "مشتاق " شائریش دییه! به لکه شیرهیلی بردنهو نا وردنهسهوهی.

شيّعر شامي باس له چوهکهي؟

لهشیّعرهیل شامی، جیا لهیه ک تهمام فت و فهنهیل ئهدهبی وه کار چییه، پهخنه و گلهیی و تواستن مافهیل سیاسی و شارنشینی تیهده وهرچهو. ئال گوپهیل سیاسی دهورهی «موسهددق» و سالهیل ۱۳۲۸ تا ۱۳۳۲ ههتاوی وه ئیران له هوور شامی کار کردنه و له بری له شیّعرهیلی، شامی خوهی جور یهی کهسی ک ئهوزای مهمله کهت شناسوود، مافهیل شارنشینی خوهی بانگهواز کهی. ههر وهی خاترهسه ک فرهیگ له شامی دوسهیل و شامی ناسهیل وهیه باوه پردیرن ک شیّعرشامی له دهردهیل سیاسی ومهردمی وه شیواز پالیسم باس کهی. «ئهلی سههامی» شایر و نووسهر که لوپ و تییه: "من" شامی، "من" جهمایه و مهردمه. وهراسی لهشیّعرهیل شامی، ئی قسیه ده رکهفید.

شامی له وه خت گهپ شیّعری خوه ی وه گهرد دگدر «موسهددق»، تواد ک ئی که له پیایه، مهردم له دهس زور وده سه لات خان و ناغا نازاد بکهید و ده سه لات سیاسی وه بهین مهردم دابهش بکریهید. فیشتر شیّعرهیل نی نهدیب کورده مالوم که ی ک شامی وه دهردهیل مهردم ناشنا بییه و لههووریان نه کردیه. له شیّعر مهیشور «کرانشینی» و له بهیتهیلی جور «نه خارج مهزهب نه جوداز دینم» یان «نه رومی رومم، نه چینی چینی» یا نفو جاگ هووشی «مهر من وه جومله ی نهو به شهر نیم»، درسه ک شامی هاشون هه ق شارستانی خوه ی وه لام له راسی، شامی له ی شیّعرهیله جیا له هونهرکاری نه دهبی، زوان راسه قینهی مهردمه و له باوه ت نهوانه و قسیه که ی رشانن نه خشه ی دهردهیل مهردم وه زوان شیّعر تهنیا له شیر کرانشینی، له به ره نگینه ک کار همه کهی بیره نگه وه نهنازه ی زوان کوردی وه روه لا بیه بیه بیشان داس نایه می کرانشین ده س نه چی، روژگار چوو به یده سهر و چوه کیشی یا هال بال نایهم کرانشین ک وهال بال سه گ کرانشین ده وه نیزیکی وه دنیا هاتن خوه ی وه «سال سه گ» یا دهنگ ساهیو مال ک هاوارکه ی « دیـوار نه رمنی»، زاستییه و نزیکی وه دنیا هاتن خوه ی وه «سال سه گ» یا دهنگ ساهیو مال ک هاوارکه ی « دیـوار نه رمنی»، نهسکهیلی گه ک وهه ق به رزی کار هونه ری شامی نیشان ده ی . یا وه ختی کور ساهیومال «وه جیب پـر پـیخ، نهسکهیلی گه ک وهه ق به رزی کار هونه ری نه رای نه نه رای نه که نه رای قوری، خه ی نه رای نه کان / که س جوره ته نیری سدای بایـده بان» و سه ف

ئهفتاوه ئهرای کناراو ک هووشی «۲۰ نهفهر وساس ته ک داسه دیـوار» یـا جیـره جیـرهی دهر و خـاتر هـاتن «ئوساسهفهر» و «مهشهی ئهلی ئهسکهر» و «مهشهی قولام» و «کهلای فهروخ خان» و «ئوسا ئـهمیرخان» - ک ههر کام وه جی خوه ی چوو یه ی ده سه مال، وه ناجور و خشت چنیاس - کارهیلیگه ک توونیم بووشیم فهقـهت وهشامی وه ر تیه د.

ههرچهن شیعر شامی فیشتر زوان ئمپروژ کرماشانه، وهلام «مارف خهزنه دار» نووسهر که تاو «میترووی ئهده بی کوردی» و تییه : کهلیمات زاراوه ی له کی، به ختیاری، گورانی و که لهووری و فه یلی له ناو چه پکه گول پهیدا بود. ته نانه تایه سرووشیم ک کهلیمه یل هه ورامیش وه زوان شیعری شامی پهیدا بود. یه یش نه بایه سرووور بوهیم که هوورده زاراوه یل شار و دیها ته یل دهور وه رکرماشان که اتنه سه ئی ولاته، سهرجهم، زاراوه یک له زوان و زاراوه یل جوراوجور کرماشانی که فیشتری که لهورپیه، دورس کردنه. منتای پاسیه گهی، کوردیی کرماشانی ئمپروژ فهرق مامه له ی فره یک وه گهرد کوردی که لهوری دیرد. ههرچه نهورگار.

ههر ئهو جوره ک وه تیم له شیرهیل شامی کرماشانی، کهلیمهیلی وهزاراوهی «ههورامی» دوونیم. جور ئی شیعره ک له بارهی دالگی و تییه:

شهش ماه تهمام وهبان جا بي

عاقبهت دمواى دمردهش فهنابي

من مەنم ئەراى جەفاى زەمانە

پهی تير تهئنهی خويش و بيگانه

قەوم قبلەس وەلى قبلەي من چەفتەن

هەرچى قەوم دىرم دور وەلىم <u>كەفتەن</u>

يا هووشد:

بنام بی چون جههاندار فهرد

موخبر جهههر كار، تهبيب جه ههردهرد

زاتش بی زموال لوتفهش بی پایان

خودايش وهخه لق ئالهم نهمايان

خوهش زوانی شامی و که لکگرتنی له فت و فهنه یل ئه ده بی، نیشان ده ی ک شایره یل گهورای ئیرانی سهرده م خوه ی که م یا فره شناسیه. ههر وه ی خاتره شامی ههرچهن و مخوه نین ونووسان بیگانه بوو، وه لام شیعر فارسی له فره یگ له فارسی زوانه یل خاستر و تبیه و ئایه م وه ی کاره سه ری سرمینی. ئه و جاگ ئوشی:

وەقەول <u>«سعدى»</u> پيرخردمەند

مادهر نهزادهست یهی رهنگ دهفهرزهند

«حافز» مهنووسد«رهفیق کیمیاس»

نەمود وەدەس تا دونيا دونياس

فرهیگ له شیرهیل فارسی شامی، ک له ناو چهپکه گول ناتییه، لـه کـهتاو چنـانی وهلاو بیهسـهو. وهلام لـه ههردگلهی ئی کهتاوهیله توونیم ئی شیره بوونیم:

من اگر اهل وفا یا بی وفا بودم گذشت

مدتی مهمان این محنت سرا بودم، گذشت (چنانی: مدتی مهمان درین محنت سرا بودم ...)

زاغ بودم در چمن یا بلبل افسرده حال

در گلستان جهان، گل یا گیا بودم گذشت

یانی:

من ئەگەر وەفادار يا بى وەفابووم، چىم

چەن وەختى ميوان دنياى پر مەينەت بووم، چيم

قەلابازلە لە چەمەن بووم يا بولبول لەھال كەفتى

له گولسان دنيا گول يا گزگيا بوم، چيم.

پلهی بهرز هونهری شیرهیل ئی شایر سهربهرز کرماشانییه وههه هه مرجای قسهوباس دیـری. ئـهوجاگ وهگهرد «د. موسهددق» ئووشد:

سه ماه حقوق پاسبان شار

... نیەرەسد، نەیدەی دەس تەلەبكار

مهر جورهت ديرن بچنه بازار؟!

یه چړی ئاغا، ئەو دادکەی سەرکار دەس مايە نەيرم، ھەساوەگەت بار

ئەوزا مەملەكەت دەرھەم بەرھەمە وينەى زولف يار پر پىچ و خەمە

شامی لهی بهیتهیله، جیا لهیه ک پلهی بهرز کارهونهری وشیرین کاری خوهی نیشان دهی، نهوزا مهمله کهت له زهمان خوهی وه قهشهنگترین جور وه شیوهی پیچیایی زلّف یارنیشان دهی.

شامی، فره وه گهرد شیّعر ئیمروژی (نهو) ک له شیواز وهزنی شونگیری نیه کهی، هامشو خاسی نهیاشتییه. ههلّبهت فره له شیّعرهیلی و قهول شامی ناسهیل، شیّعر«نهو»ون ک وهزن دیرن. منتا ئاو شامی وه ل ههر شیّعر «نو)»ی وه یهی جو نهچیاد. تا ئهوجا گ هوورده ئهیب زیره کانه و فره تیهلّی وه فره له شایرهیلی گردییه ک وه سهر ئی خهیالنه "ئه گهر چهن کهلیمه ئهده بی وه ژیر یه ک بنووسی ئهوه شیر نهوه". لهی باره وتییه:

یا فهراق ناخر کوشیدم یا غهم نهشعار نهو وی دو دهرده نهرنهمردم، دی نه لهرز دیرم نه تهو ناب و خاک قالب نه کهرده، گل وه پی ئووشن نه خشت زههمه سهرمای زمسان، یه خده دهیده نهو قسهی بی مه غز و مه غز نازار و پوچ و بی لهزه ت دیم وهههر جهمعی خوه نیندی، نه هل مه جلس کهیده خهو دیم وهههر جهمعی خوه نیندی، نه هل مه جلس کهیده خه و پوچ و ایمو نه مانی و سیب کهی وه خامی بود بخوهیده ی تا نه کریه یده چله و شایر شیرین که لام شیرنه و ههر یه بزان عافیه تا دوره ن جه سهرکار نه و بخوهید هه شت مه شکه نه و کاغزی نقله، قه لهم په و نه ی عهره با بی خود نه ده و (چنانی: راه تو مه قسه د وه ترکستان عهره ب...)

شیرنهو، کوهنهوهیادم برد، نیهزانم چارهچهس؟ قسهی بی مهغز بهزی، مهغز شامی کردخرهو

له قهسیدهی «باغبان با کهس وه فا نه کهردهن» (چهپکه گول) ک له که تاو «چنانی» وه ناو «زهییف وقهوی» وه گهرد فهرق ماملهی چهن بهبیت هاتی یه، شامی وه گهرد موناجات وهل خودایا شروع کهیدن و دوواجار له سهر دهیشت و تهبیبهت، جوری باس کهی ک شیواز خوه یه و ههرشایری نیه تووند وهی ریا بچود. ههوه ی فرمه، شامی له شیر «پوون نهواتی» له پشان و پشان خهرج سال نو قسیه کهید و فه قر و نه داری و دهس چین ونه چین مهردم، وه زنه یی خوه ی هه ساو کهید ک ئه پای خهرج سال نو، ئه سپاو فروشد یا نهیده گرهو؛ ک دووزهمه ی فره یگ دهیده ده سی. دوواجار په سد وه قسه یل فولکلور سهرزوان مهردم کرماشان جور

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

«گشت کهس» و «زنهی گیانت بو» و «توبمری» و ... له ئاخریش سهر له مهرافهیگ دهر که د ک هیمای به یتهیلی گهپ تهنیایی و شهوچه رهی دیواخانهیل کرماشانه.

وه گومانم «کرماشانی زوان» نییه، یا کهم ههس ک ئی بهیتهیله یهی دهفه وه زوان ناوردوود یانهشنهفتوود:

تایهی دوشمیندام، ههم پیاو ههم ژن چوو سه گ هه لامات هاوردن پهی من ههف ههش دهس خواردم، دودهس وهشانم بیس کرانشین رشیانه بانم وه تهخت ره خت شور، ئهفتاوه و ئاوپاش یه کی ئاتهش ریز، یه کی وه مهقاش من دیم کارگهنه ناو خودا بردم کارگهنه ناو خودا بردم باقر خان له ژیر، بیس نهفهر له بان من له ناوهراس جورکهواو لای نان سهفهر وهسیله، موشته با وهمشت مداراخان دادکرد: کهریم کازم کوشت تابان وه تاکهوش، جهیران وه جارپو تابیو وهچو

راسییه گهی یه سه ک وه گهرد «خهنین دار» و «مهردم وه خوهی کیش» ئی شیّعره یله، شامی فره تر له یه ک هوور بکه یم، هوورده کاری و سهر تک نشینی خوهی وه ناو ئه ده بیات کوردی نیشان ده ی و شیرین کارییه ل زاراوه ی کوردی کرماشانی فیشتر خهیده وهر ده س خوه نه رهیل شیّعره گانی. جیا له یه یش خوه ی جور ئایه مهردم ناس ک هوورد ترین کرده وه یل مهردمان کرماشان ناسییه، جور ئه دیب و ده نگ باس نووس و جور هونه رمه ندی ئیرادگیر و ره خنه گیر ته مام، لووتگ نشینی خوه ی له زاراوه ی کرماشانی له شیّعر و ئه ده بیات ئه و زمانه و ته نانه ت ئمروژیش وه رخ کیشد. هه وه ی خاتره سه ک شیّعره گانی له سینه ی مهردم جی گردیه و بووچگ و گهورا کوتیگ له شیره گان شامی له وه رخوه نن و شه وچرای دیوا خانه یله.

ههرئهو جوره ک شایر که لهۆری بوش شیرین کار ولات «گیلان» لهشارهیل قورتیسهی که لر وتییه: (ئایه م بایه س شیری بووشد ک له سینهی مهردم جی بگری). «شامی کرماشانی»ش وه ی جوره شیعر له خوه ی جی هیشتیه و شیعرهیلی وهقه ول قهدیمه، قسیه یلیگه ک وه دل هاتیه و وه دل نیشد.

خیش و بیگانه بزانن قاتل گیانم تونی بایس ئاه و فهغان شام هجرانم تونی

بهشى يينجم- رەخنه

بی سهبهب باران دیده دامهن کهس ته نه کرد مایهی ئهشک عهیان و ئاه پنهانم تونی خوهم شناسم، دوو زوخاو دیده و ئارام دل توهمهت ناههق وه کی کهم، بی وهفازانم تونی

لهی چهن بهیته ک تایبهتمهنی قهزه ل کوردی وهناوی ههس، شامی خوهنه وه خوهی کیشید و ناله ی ده روون شایر وه دهس یار بهیان کهی. وهباوه پر «د.مارف خهزنهدار»، شامی له یه کی قهزه لهیلی ک موناجاتی وه گهرد دلبهره، تعقه لاکهی جل بکهیده وهرشیّعر کلاسیک کوردی. وه باوه پیهو، شامی وه فرهزانین و فتو فهن جیاواز، توونستیه ئی کاره وهرمو نوا بوهی». توانایی و مهردمناسی و تاریخ نووسی شایری ک مایهی شانازی کورد و کرماشانیهیله، بایس بووه ک ماموسا هه ژار موکریانی له پهیشرو که تاو «چه پکه گول» بنووسد ک «وه ختی ئی شیرهیله خوه نیام، بزهم ده هاته سه رلیوان و کزهم له جه رگهوه ده هات».

«فهرشید یوسفی» شایر کورد زوان کرماشانی، وهی خاتره ک وه دهورهی زنه یی شامی، باوگی له راسه بازار کرماشان دکان داشتیه و «شامی» لهوره جی خوهش کردیاد و ده سفروش بووه، و تییه: «شامی سهواد نهیاشت و شیواز و فتوفه نهیل ئه ده بی خاس نه ناسیاد، وه لام هوور تیژی داشت. یه ی روژ چه ن شیعر "حافز" نهرای خوه نیم و نه نقه س چه ن که لیمه وه لی کهم کردم. شامی زوو وه ت: برا! ئی به یته خاس جفت نهووه. دجاره شیعره که کامل خوه نیم، ئی که شه وه ت: ئیره نگه جفت بوو». هه لبه ت «یووسفی» و تییه: «به شی له و قدره له یاده ک وه ناوشامی وه لاو بیه سه و شیعرشامی نییه».

«مامهد ئهلی سولتانی» لهباوهت شیرهیل شامی نووساس: «تایبهتمهنییهیل فیشتر مه کتهبهیل ئهده بی ئروپا وه روشنی له شیّعرهیل شامی وهرچهوتیهن». «جهلیل ئاههنگهر نژاد» شایر و روژنامهنووس له کرماشان وتییه: «شامی شایری بوو ک وهناو مهردم جی واز کردیه و توونیم بووشیم ئهرای ههمیشه وه گهرد مهردم کرماشان زنییه».

ههوهی فرمه «روحالله باقرئابادی» روژنامه نووس تره ک ئی شاره له تایبه تنامه یگ له باوه تشامی نووسایه: «ههرچهن شیرشامی له ناو شایره یل فره وه خاسی تهماشای نه کریاد و گشت جور رخنه و ئیراد ئهرووزی و وهزنی وه لی گرتن، وه لام پهرهسهنن شیعره گان شامی و له دل مهردم جی گردن ئی شیعره یله، ئنکار نیهود». وه قهول ئی خاوهن قه لهمه: «شیعر "کرانشینی" له دووای ۵۵ سال، هیمای نوستالوژی کرانشینه یله». دواجار نووسد: «شامی وه شیعره گان خوهی، ئهقهره شون پا له خوهی جی هیشت، ک دو فیلم "کرانشینی" وه روون نهواتی" وه لی سازین و چهن ده فه له تلیزوون کرماشان وه لاو بوویه و مهردم پیشوازی لهلی کردن».

قسيهى ئاخر

ومباوه پر ئیمه، شامی خزمهت فره یگ وه ئه ده ب کوردی کردییه و به لگه ی زهرینی وه تاریخ شیعر و ئه ده بیات و فه رهه نگ کوردی له کرماشان ئه زافه کردییه. فره تر له یه زوان کوردی کرماشانی وه کورد زوانه یل تره ک ناسان. هموه ی خاتره وه سهر مهردم کرماشان هه ق دیری و ده ینی ها مل مهردم. شامی لایه قه ئم پوژ شیعره یلی له ده نگ خوه ش و زولال گورانی چره یل و هوره چره یل کورد کرماشان ده ربای. هم ق شامی یه ک مجه سمه گه ی وه ناو شار کرماشان دابمه زریه ید و مه زاره گه ی سهر له نو سامان بگرید و بوده قه لای کرماشان دوسه یل. شامی نیشان گهورایگ ئه پرای کرماشانه و وه پراسی هم ق دیرد ک خیاوان، مهیدان یا جی کرماشان دوسه یل. شامی نیشان گهورایگ ئه پرای کرماشانه و وه پراسی هم دیرد ک خیاوان، مهیدان یا جی خیال گشتی و ناوی دورس بکه ن. هه رچه ن خوه ی تا وه دنیا بوو، دلی وه ی چشته یله خوه ش نه وو، وه لام وه و خزمه ته ک شامی کردیه، له یه فیشتر هه قدیرد. خوه ی وه تیه:

وه کام کهس نیه گهردی چهرخ تا سهر

نه دهرویشم نهسولتانم ولم که!

ئیمهیش له جواو شامی، وه «جهبران خهلیل جهبران» شایر ناسک دلّ ئهرهوه پهنا بهیم ک وهت: (ئهی شایر! ت روژی بیده پاتشای دلهیل و ملک پاتشایی وسولتانید ئهوه ل و ئاخر نهیرد». ئیمروژیش شامی سولتان دلّ گشت کرماشانی و کرماشانی زوانهیل و کرماشان دوسهیله؛ چ بتواد، چ نهتواد.

سەرچاوەيل:

- ۱) شامی کرماشانی (۱۳۷۰) چه پکه گول، تهران ، انتشارات سروش ، چاپ ششم.
 - ۲) شامی کرماشانی (۱۳۸۲) **چنانی**، تهران، ، انتشارات سها، چاپ دوم.
- ۳) حیدری، منصور (۱۳۸۴) گویش کرماشانی و نوشتار (همفته نامه سیروان ۲۹۱).
- ٤) پیری، فهیزوللا، گهپ گور وهلاو نه کریای وه گهرد ئیبرایم یونسی، شایر و موتهرجم گهورای کورد.
- ۵) پیری، فەیزوللا (۱۳۸٤) گەپ گوړ وهگەرد سەیید عبادەتیان شایر كەلهۆری بووش/ ھەفتەنامەی سیروان، سنه/ژماره ۳۵۵/ تاریخ ۱۳۸٤/۷/۷ ھەتاوی.
 - ٦) خەزنەدار، مارف، **ميژوى ئەدەبى كوردى،** (دەسنووسى تايبەت ئەراى خاوەن ئى وتارە).
- ۷) ئازادىخواز، جەلىل (۱۳۸۵) شامى ؛ بەرھەمى پەراويز و غوربەتى زمان، ھەفتەنامەى «پەيام كوردستان» ۋمارە ۳۰، مھاباد.
 - ۸) تایبهت نامهی شامی کرماشانی، هفتهنامهی «صدای ئازادی»، ژمارهٔ ۶۷ کرماشان.
 - ۹) کهریمپور، کهریم (۱۳۸۰) **خوهرههلات**، کرماشان، انتشارات صبح روشن.

عهرووز و کنشی شیعری کوردی

رەحيم لوقماني *

کورته:

ئهم وتاره له پیشدا پیناسهیه کی کورته لهسهر کیشی عهرووز که لـه کویّـوه هـاتووه و لـه گـه ل کـار و ژیـانی ساکاری دهشته کی و خیله کی عهر مبدا چون ییکهاتووه؟ پیش باسی عهرووزی، ناماژه یه کی میـژووییم کـردووه بۆكۆشى سروشتى شيعرى كوردى كه به ريتمى برگه (هيجا)يى شيعرى فۆلكلۆرى و ئايينى لەســهر گـوتراوه. لهم بارهوه، به لگه ونموونهی پیویستم بو ههر سی زاراوهی سهره کی (کرمانجی ژوور و خوار و ههورامی) هیناوه و شرۆقەم لەسەر كردووه.

یاشان دهرگای عهرووزم ئاوهلا کردووه وکۆمـهلـیّک لـهو کیشـانهم هیّنـاون کـه زوّربـهی شـاعیرانی کـورد شيعريان له سهر داناون و ههستي خوّيان بهو ريتمانه دهربريوه.

له بهشیکی تری وتاره کهمدا به تیروتهسهلی له کیشه کانی برگهیی دواوم که له سهره تاوه تا ئهمرو شیعری کۆن و نوێی پێنووسراوه. لهسهر بۆچوونه کان نموونهی زوٚرم له شیعری ئایینی و دلّداری و فولکلوٚری زاربێـژی ههر سي زاراوه که هيناوه و دابهشي مۆسيقاييم لهسهر کردوون.

له کۆتایی وتارهکهمدا بهم ئاکامه گهیشتووم که ههرچی کیشی برگهییه که ئهمرو به کیشی شیعری نوی ناسراوه و گهلیک بهرههمی باشی لیّکهوتووه تهوه، له راستیدا ههمان کیشی بهیت و شیعری ئایینی و فۆلكلۆرىكى كەوناراي كوردىن. دوا سەرنجم وەك روانگەيەكى تازەي زانستى ئاوا كردوەتەوە: ئەو جۆرە كىيش و ریتمه شیعریانهی به کیشی نوی ناسراون، له راستیدا ریتم و کیشی سروشتی خودی زمانه که یه و ههموو ئەو ریتمانە به گشتی له ئەدەبی زارەكىدا بەكار هینراون. دەتوانین بیژین، كیش یان ریتمی شیعری ئەمـرۆ لـه راستیدا جوریکه له گهرانهوه بو ریتم و ئیقاعی و برگهی وشه له خودی زماندا.

وشه سهرهکییهکان: کیش، برگه، عهرووز

^{*} مامۆستاي زمان وئەدەبى فارسى لەخويندگاكانى سنە.

بەرايى

راڤەي وشەي كليدى:

كيّش: ريتمي چهند تاكواژ و وشهيه لهميزانيّكي مۆسيقايي شيعر و گۆرانيدا.

برگه (هیجا): چهند دهنگیکه که بهیه ک ههناسه دهر کردن له دهم پیکدیت.

برگه سی جوّره: برگهی کورت وهک به، ده، که

برگهی بهرز وه ک: دا، موو. برگهی دریژ وه ک: دهشت، بهرد (رخزادی: ۱۳۷۹).

له شیعری برگهییدا ژمارهی برگه گرنگه نه کورتی و بهرزی برگه. به لام له کیشی عهرووزیدا برگه کان جیگور کیبان پی ناکری وریتمی شیعر تیکده چیت.

عهرووز: له زمانی عهرهبیدا، زانست یان میزان و ریتمیّکه بوّ پیّوانه و کیّشانه کردنی شیعر. ههندی واتایشی لیّده کهویّتهوه وه ک: میزانیّک له شیعر، ریّگهی چیا، ناوچه، کهنار و ... (فهرههنگی فارسی معین).

له کتیبی ههشت ههزار سالهی شیعری ئیرانیدا، بهرگی۲ (همایونفرخ) له بارهی داهینهری عهرووزهوه ده کری: خهلیل کوری ئهحمه عهرووزی که ۱۷۰ی کوچی له دایک بووه، خوّی زادهی ئیرانه؛ بهلام له ناو عهرهباندا گهوره بووه، خهلیل ئهم زانستهی له رووی ریتمی موسیقاوه داهیناوه بوّیه پیّی دهلّین عهرووز؛ چوونکه ئهم میزانه شیعری له سهر ئاراسته و کیشانه کراوه، تا کیشدار و بی کیش لیّک جودا بکریتهوه.

دەستېيک

گرفتیّکی گهوره له پیناسه کردنی ههر ژانریّکی ئهدهبی کوردیدا ئهوه یه هیچ ئاگاداریمان له ئهدهبی ئهمروّی کرمانجی بهتایبهت باکوور و روّژئاوای کوردستان نییه، که نیوهی زیاتری زمان و نهتهوهمان له خو ده گریّت. ئهویش لهبهر چهند هوّی رامیاری و پیتی نووسینه که له باسه کهی مندا ناگونجیّ. دهی جا بو ههر لیکوّلینهوه یه تا ههموو سهرچاوه کان بهدهستهوه نهبن، له باری زانستییهوه لاوازه و ئهنجامی کارناتهواو دهبیّ. له ئهدهبی کلاسیکی باکووردا تهنیا پشتم بهو چهند دیوانه بهستووه که له بهر دهست ههمواندان. لیرهوه دیمه سهرباسه کهی خوّم که کیّشی شیعری کوردییه.

کیشی عهرووزی دیارده یه ک نییه که سیک له پریک دایه ینابی . چونکه ههموو کیشه کانی شیعری عهره بی پیشتر ریتم و ناهنگی شیعرو گورانی بوونه. به لام داهینه ری جیاوازی ریتمه کان، مهبهستی گه لاله کردنی میزانیک بووه بو ریتم و موسیقای شیعری؛ وه ک دانانی نوّت بو موسیقا که پیش داهینانی نیشانه و نوّت، ریّتمی مووسیقایی ههر بووه و به پیی سروشت و سوّزی دهروونی ههر میلله تیک له ناو روّح و زایه له ی دروونه وه سهری هه لداوه و له گه لیاندا ژیاوه.

بۆ پێناسەى كێشى عەرووزى وەك ميزانێكى شيعرى به پێويستى دەزانم له ڕوانگەى موسيقا و جوگرافياى دەنگەوە بچمه ناو باسەكەم.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

«پال نیوهام» له کتیبی «دهنگ دهرمانی» وهرگیرانی «نازهر عومرانی» چاپی۱۳۸۲ بۆ سهرهتا ئاوا دهلی: «مروّف ههر له سهرهتای ژیانهوه، جوّری دهنگ و سوّزی دهروونی له گهل ژینگه و سروشتی خوّی تیکهل بووه و پیک راهاتوون».

ههرناوچهیه ک به پنی ناو و ههوا و باری نا ههمواری، دهشته کی، کویستانی و گهرمین، له سهر پیکهاته ی دهنگ و تاره کانی گهروو و ریتمی وشه و گورانی دانیشتوانی خوّی کاریگهری راستهوخوّی ههیه. دهتوانین بیژین شیّوه ی دهنگ و ریتمی وشه و ههوای گورانی ههر گهلیّک له گهلّ گهلیّکی تر جیاوازه. به واتایه کی تر، دهنگ دانهوه ی دیارده کانی سروشت له ناو ههست و سوّزی دهروونی دانیشتواندا له گهرووی ناواز و شیعر و موسیقاوه دهنگی داوه تهوه.

به پنی ئهم دیارده سروشتیه دهتوانم بلّیم چون کوردستان به گشتی ولاتیکی کویستانی پر چیا و نزار و گیا و زار و گیا و زهنویر و خوار و ژوور و سهخته رییه، ریتمی شیعری و ئاوازه کانی کورته و به ئاسانی له گهروو دیته دهری و خوینهر به بی ههناسهی زور دهیانبیژی. به لام ههندی کیشی ئامالدریژ و پشووسواری عهرووزی وه ک کیشی سروشتی زمانه که له ناو ئاوازه کاندا به رهوانی ناگونجی.

چونکه کیشی عهرووزی وه ک پیتمی شیعری عهرهبی زادهی ژیانی بیابانی و ههوای گهرمیّن و پیکردنی کاروان و پهوت و ئاوازی له سهر خوّی وشترهوان و دهشتهوانه. بوّ وینه پیتمی «مستفعلن مستفعلن مستفعلن» به پهوانی و سانایی له قالبی ئاواز و گوّرانی خوّماندا جیّگر نابیّ، به لام پپ به پیستی مهقامات و ئاوازی پشوودریّژی عهرهبییه. کهچی له ههمان حالدا کیّشی میسراعی پینج هیّجایی که پیتمیّکی کوّنی شیعری ئایینی و فولکلوری کوردییه، له ناو ههموو گوّرانی و ئاوازه کاندا به پهوانی و سانایی جیّ ده گری.

بەشى يەكەم

كۆنترىن بەلگەكانى كيشى ھيجايى پيش عەرووز

وه ک ناماژه م پنکرد، کاریگه رترین دیارده لهسه ر پیتمی و شه و کیشی شیعرو گورانی ههر میلله تیک ناو و هه وا و جوگرافیای ژیانی دانیشتوانه . دیارده یه کی تر چونیه تی ژیان و کار و دوخی کومه لایه تی و رامیارییه؛ بو نموونه: له پنده شت و گهرمینی کوردستان وه ک ده شتی هه ولیر و که رکووک، ریتمی ناوازه کان کیشدار و له سه رخویه و دابرانی که متره و گورانی نه و ناوچانه ناهه نگی دریژ تره. تایبه تمه ندی سروشت و کاروباری ژیان، له گهرمین، ریتمی موسیقایی وه ک قه تار، نه للاوه یسی، خورشیدی، خاوکه ری لیده که ویته و هاوار ده دا: «قه تار» هه مان گاسه ی زه رده شت بی و شه ی گاسه یان گازه له زمانی کوردیدا واتای بانگ و هاوار ده دا: «باخه وان گازی کرد نه که ی (فولکلور).

به لام له ناوچهی سهخت و بهرده لانی وه ک ههورامان، ریکهی خوار و ژووری سروشتی ناههموار و ژیانی دژوار، چرینی ئاواز حاله تی لهرینهوهی زوّری گهرووی تیّدایه. زوّربهی شیعر و ئاوازه کان ریتمیان کورته. چونکه ریکای پیّچاو پیّچ و خوار و ژووری شاخو داخ ههر ئهوهنده مهودای ههناسه و ئاوازه ی گهروو دهدات.

خالی هاوبهشی ریتمی ئاواز و کیشی شیعری له زوّربهی ناوچه کانی کوردستان لهمهدایه که کیشی شیعری گوّرانی و فولکلوّر، له سهر هیّجای ده برگهییه.

کونترین سهرچاوه که وینهیه کی ساکاری کیشی شیعریمان به دهستهوه بدا، شیعری ئایینی «یارسان» فوّلکلوّر و بهیت و پهندی شیعرئامیّزی پیّشینانه.

شاعیری فۆلکلۆری، نەناس و نادیارن. بەلام بەرھەمیان لەھەستی خەلکدایه و بە ھونەری گەلی دەژمیرین. لە بەراوردیکی کیشی شیعری فلکلۆردا بۆم دەرکەوت کە زۆربەی زۆری لەسەر کیشی دە برگەییه. بەم بۆنەوە ھەر فەردیک لە سەر ھەموو ھەوايەکی گۆرانی دە گونجیت.

کوورهی هدناسهم بهرد مهتاونو گهوری سهر کیوان من مهلاونو

ههر میسراعیّک له ۲ بهشی ۵ برگه، واته ۱۰ برگه پیّکهاتوه. «گهور» یان «گاور» ههمان «موغی» زهرده شتییه که له سهر چیا و ئاورگه کاندا به ئاوازی ئایینی ستایشی ئههوورامهزدایان کردووه. وشهی ئهمروّی گورانی ههر له ستایشی گاورانهوه هاتووه.

به لگهیه کی تری میّژوویی کوّن، ههندیّ شیعری پاشماوه ی کتیّبه که ی «پیرشالیار» ی یه کهمه به ناوی «ماریفه تو پیری» که زوّر تر هه لگری ناموّر گاری نایینی و کوّمه لایه تییه. تیّکرای نهو شیعرانه ش له سهر ههمان کیّشی پیّنج برگه و له میسراعیّکدا ده برگهن.

کهرگه جه هیّله، هیّله جه کهرگهن پواس جه پواس وهرگ جه وهرگهن (مریشک له هیّلکهیه وهیّلکه له مریشک، پیّوی له پیّوی و گورگ له گورگ پیدا بووه.) هوّشت جه واتهی پیرشالیار بو

(هۆش بدەره وتەی پیرشالیار، گوی بدەره _راسپاردەی زانای سیمیار) زانای سیمیار هەمان زەردەشت سیپتمانه.

نموونه یه کی تری شیعری میژوویی 0برگه یی -کههه ندی گومانی دروست کردووه - شیعری «هورموزگان رمان» می سالی 0 کوچی له شکر یکی ئیسلام به سهر کردایه تی «ئه بوو عوبیده ی ئه نساری» و «عه بدوللای کوپی عومه ر» ده گه نه ده شتی شاره زوور . له و یوه به شه ریکی خویناوی نابه رانبه رهه له بجه و ده وروبه ری داگیر ده که ن و نه بوعوبیده له پشت هه له بجه وه ده کوژری شاعیر یکی نه و سه رده مه ی مهورامان به شیعر یک وه سفی نهم کوشتار و مال و برانیه ی کردووه . نهم شیعرانه له سه ناسک نووسراوه ، به لام دیار نه کراوه له کوییه 0

هورمزگان رمان ئاتران کوژان ویّشان شاردهوه گهوره گهوره کان

زۆركار ئارەب كردەنە خاپوور گنائى پالە ھەتا شارە زوور

«مانی» له زهمانی «شاپوور»ی کوری «ئهردهشیر»ی بابه کاندا پهیامی خوّی راگهیاند. شاپوور به ریزهوه وریگرت و پهیام پیگهی مانی له کوّشکی شا سهریگرت. دواتر جینشینانی شاپوور له سهر ئهوه ی له سوننهت و ئایینی کوّمه لگا لایداوه، به فه توای ئایینی ده یکوژن و هه لیده واسن. له کتیبی «شاپوورگاندا» که بوّ شاپووری نووسیبوو، ههندی شیعری لیّره و لهوی بهرده ست کهوتوون که له سهر برگهی ۱۲، ۱۰، ۷، ۱۰، ۸ پرگهیین. «پوکنه دین هه مایوون فه پروخ» له سهر شیعره کانی مانی ده لیّ: «ههندی وشه ی به زمانی ده ری تیایه و ئیمه شه و وشانه به له هجه ی ده ری ده زانین».

لیّره دا چهند نموونه ی شیعری مانیم هیّناوه که لهباری کیشهوه ههر ههمان کیّشی هیّجایین کهله فولکلوّری کوردی ناوچه کاندا ههموو نُهو کیّشانه به کار هیّنراون.

هه پت ئه پاختهر پرزید و ئهو دوو . (٥ برگه)

(حموت ئەستىرەي دانا و دووى دىكەش)

ئەژى دەھاكى ئاگوست و ئەوكىشت. (٥ برگە)

(ئەژدەھاكى بەستەوە و يەخسىرى كرد)

ئەبەخشاھە ئەشما يەزدان. (٤ برگە)

(خوا ئيوه ببهخشيت)

سوراویند و ئه دا واژند ئهی کهنیکان . (٤ برگه)

(سروود و ئاواز دەبيژن ئەم كچانه)

لهباری وشه وزمانهوه له چوار چیّوهی باسه کهی مندا نییه، به لام ئهوانهی زاراوه کانی کوردی باش دهزانن خوّیان دادگهر بن بزانن ئهو وشانه کوردیک باشتر تیّیان ده گات یان فارس و دهری زمانیّک؟

له کۆشکی پاشاکانی ئیرانی کۆندا شاعیران به سازهوه سروود و شیعریان بۆ ستایشی یهزدان خویندوه ته وه ههروه ها به ناههنگی تایبه تی سروودی شاههنشاییان گوتووه که پنی گوتراوه سروودی خوسرهوانی. نهم سروودانه هه لگری خواپهرستی و ناموژگاری بوونه. نموونه و رهنگ و بونی نهوسروودانه ستایشی یهزدانه که نهمرو له شیعری نایینی یارساندا به زایه لهی ته لمووره (تهمووره) لهجه مخانه دا ده بینرین.

بالوولّی ماهی (سهدهی سیّههمی کوّچی) یه کیّکه لهزانایان وخواناسانی ئایینی یارسان

بالوول زاتيوهن زات يه كدانه عاميان ماچان بالوول ديوانه

کێ دی دێوانه وهيتهور دانا بۆ مهرکهونهمهيدان گهردوون زانا بۆ

به پنی کتیبی سهره نجام «بالوولی» زانا پیریکی ئایینی یارسانه. (لهوانهیه ههمان بالوول بی که له ناو کوردا به زانایی ناسراوه).

«بابا لورهی لورستانی» (سهدهی دووههم وسیههمی کوچی):

جەميّمان نيان وە ھەفتىنەوە بەھلّوول گەورەما وەئەمىنەوە وهههفتینهوه وهههفتینهوه شکاریم ئاوهرد نهکهمینهوه

«بابا حاتهمی لورستانی» (سهدهی دووههم و سێههمی کۆچی) بهپێی کتێبی سهرهنجام یه کێک له یارانی بالووله.

رەمزديوانە رەمزديوانه حاتەمەنانى رەمز ديوانه

دانای عامهنان وهبی بههانه ئهز ویلّم چهنی ئی رهوو رانه (سهفیزاده، ۱۳۷۰)

(هەموو شیعرەکان لەسەر ھەمان کیشی ٥ برگەیین)

نموونه یه کی دیکهی ئاوازی ئههوورایی، ههمان «هۆره»ی ناوچهی کرماشانه و له ههورامانیش سیاچهمانه یه که ههموو شیعره کانیان ۱۰ برگهییه و پهیامیان ئامۆژگاری و خۆشهویستی و تیٚفکرین لهدونیایه:

ئەلوەن بر دۆسم وە مل تافەدا وە مل ميرەمال عيْلگەل جافەدا

ئەرانىيەتى وەشىن گەرمم پەلكەكەت بېرە وەبان تەرمم

لیره وه دهمهوی پهنجه ره به به به به به و پیتمی به به به کان بکه مهوه که پیش عه رووزن له ئه ده بی کوردیدا. له زاراوه ی کرمانجی سه روو و هه ندی شوینی کرمانجی خواروو وه ک ناوچه ی موکوریان داستانگه لیک همان شیوازیان شاعیرانه و زمانیان به کیش و سه روایه. به پینی که ش و هه وای به یت ناهه نگی گیرانه و و کیشی شیعریان ده گوردریت. نهم به به به گشتی هه لگری باوه ری نایینی، کومه لایه تی، د لداری و رامیارین. شاعیری به یت نادیاره به لام خه لک به به رهه می دیرینه ی خویانی ده زانن و هه ندیکیان ره نگ و بویان ده گه ریته و بیش نایینی نیسلام.

لهم بهیتانه دا رونگه وشهی بهیت پیوهندیه کی له گه ل بهیتی عهره بی نه بین. چوونکه له عهره بیدا ته نیا دیریکه له شیعر. وشهی بهیت ئه گهر بلیین له گه ل poetry ئینگلیزی یه ک ریشه بن، نزیکتره. چوونکه واتای گشتی شیعر ده دات. له هه مان حالدا له و ناوچانه چیرو ک و ئه فسانه ی تریش هه ن که زمانیان نه سره. که س به وانه نالین به به یته کانیش نالین چیرو ک.

کیشی ههموو بهیته کان لهسهر ۳ برگه، ٤ برگه و ٥ برگه دابهش کراوه.

نموونه کان:

مهم و زین: کونترین داستانی دلداری کوردییه به چهند زمانی ئوروپایی و رووسی وهرگیردراوه تهوه. ناوهرو کی بهیت، کیشه ی نیوان خیر و شهره و نیشانه ی ئایینی زهرده شتی پیوه دیاره. ئاکامیش تیداچوونی شهر و ئههریمه نه. مهرگی «مهم وزین»یش سهمبولی عهشق وپاکی وههرمانه.

خالهق ههر ئهتوی / له سهر ههموانه (٥) برگه.

دیته رووی / زهمینی / سی پهری / ده ته رلانه (۳و ٤) برگه لهسه رکوشکی / کاکهمهمی / کوری برایم / پاشای یهمهنی / دهیاندا / سهیرانه (٤) برگه

ههر له عهرش/ تاکورسییه/ ههموو دنیام / پشکنییه (٤) برگه کهسم نهدیوه/ له گویّن جوانی/ کاکه مهمییه (٥) برگه (ئۆسکارمان، ١٩٠٥)

شیخ فهرخ و خاتوون نهستی: بهیتیکی زور کونی کوردییه. فهرخ به مندالی بهعیسا شوبیهنراوه. عیسا قسهی پاکانهی بو دایکی کردووه، به لام فهرخ ههره شهی له خه لک و کوشتنی دایک و بابی کردووه.

ئىلاھىيا فەرخم دەبوو بە يەكەشوكرانەم بە تۆ ئەي فەلەكە

خەلقەتى دەكردن لە دەست و چاو و پى و بەلەكە

(کێشي سهرجهم ۳و ٤و٥ برگه)

قهلای دمدم: ئهم بهیته بهرخودانی «ئهمیرخانی لهپزیپینه»، سهمبولی ئاواتی میللهتیکه له ناو کهند و کوسپه کانی میژوودا که نایهوی بچیته ژیرباری تهعهسوبی سهفهوی و نو کهرایه تی سولتانی ستانبولیش قبول ناکات. له ئاکامدا شاعهباس هیرش ده کاته سهر قه لای دمدم و پاش چهند سال بهربهره کانی و فهداکاری، به هوی کهسیکی خویی (دره کوشک) سهرچاوهی ئاوی قه لا دهبهستن و ئیتر تراژیدی شکان و گرتن و قه لاچو کردن روو دهدا. به داخهوه ئهم ئاوانه لهمیژوودا زور رژاون!

دمدم بهردی لهنزاری لیّیاندا توّپی ههوشاری

حهوت شهو و ړوژ ئاور باران خهبهر چوو لهبو ههوشاری

کیّش (٤) برِ گه (توحفهی موزهفهرییه، ئوسکارمان ۱۹۰۵)

سهرجهم بهیته کانی تر وه ک لاس و خهزال، برایمو ک، لهشکری، خهج و سیامهند و... ههموو لهقهیرانی رووداودا زمان و کیشی شاعیرانهیان زیاتر بهرجهسته دهبی و لهسهر کیشی شه عو ۵ بر گه، یان تیکه لاویک لهو کیشانه پیکهاتوون.

نموونه کهیه کی دیکه ی مه کتووب له شیعری ئایینی کونی کوردی، پهیامی ئایینی ئیزه دیانه له ناوچه ی شهنگالی کوردستانی باشوور. له کتیبی ئایینی خوّیاندا ده لیّ : «ئیزدی دینه کی که قُن و دیرینه. پرانیا قان ریّ و رهسمیّن نهوّ نهم پی رادبین دزفرنه بهری ههزاره ها سالا کو ل جهم ملله تیّن میسوّ پوّتامیا دهاتنه پهیره و کرن».

(ئیزیدی دینیکی کوّن و دیّرینه، ههموو ئهو ریّ و رهسمانهی پهیرهو ده کریّن ده گهریّنهوه بوّ ههزاران سال پیّش ئیّستا که لای گهلانی میّزوپوّتامیا پهیرهو کراون.)

پهیام و راسپاردی نهم نایینه شیعری هیجایی کوردییه و پنی ده لین قهولی نیزدی. نموونهیه ک له نویژی نیواره که نیزیدی رووله خوّر ناوا بوون ده کا:

ب ناقی ئیزدانی پاک و دلوقان (۳و٥ برگه)

بەشى يێنجم- رەخنە

یاسواری روّژ ههلاتی و روّژ ئاڤایی (٤ برگه) تۆ بدیه خاترا دۆتى ودايى (٣و برگه ٥) تۆمە خلاس كەي ژقەدايىن ژبەلايىن ژغەلايىن (٥٥ برگە)

نموونهیهک لهنویژی بهیانی که ئیزیدی روو له هاتنی رۆژ دهکا: ژمير و مهله کا / ددهين مهدهها /و خاسين ناڤا قوبهها / رووناهي دا بوو / بهري سبهها (٥٥٣ برگه) قهولی پاشا که لای ئیزیدیان ههمان خودایه و بهمجوّره پهسنی ده کا: یهدشی من/ رهبی ئادهمه/ ژباوی تیتن کهرهمه/ ل ههموو وه ختا ول ههموو دهمه/ (۶و ۹بر گه) (ئاييني ئێزيدي: وەزارەتى يەروەردە. حكوومەتى ھەرێمى كوردستان)

له ئەدەبى كۆنى كوردىدا ھەرچى بەرە و ناوچەكانى ھەورامان و كرماشان و ئەردەلان بېين كېشى ٥ برگهیی دیارتر و بوّ گویّی شاعیر و گورانیبیّر و خهلّک ناشناتره. وهک: کهلامی یارسان. دیوانی شاعران و چیروکه شیعرپیه کانی نهم ناوچانه. وه ک: «شانامه ی کوردی، شهمال و زهلان، وهنهوشه و بهرهزا، حهیدهر و سنهوبهر و...» که ههموو لهسهر کیشی ۱۰ برگهیین.

خانای قوبادی:

هەرچەن مەواچان فارسى شەكەرەن کوردی جهلای من بهس شیرینتهرهن نموونهیه ک له مهنزوومهی «وهنهوش و بهرهزا» ٰ.

بابۆ خاوي ديم بابۆ خاوي ديم ئەمشەو جە خەوما وەنەوش نامى دىم

چهند نموونهی دیکهی شیعری ۵ هیجایی که له راستیدا دریژهدهری ههمان کیشی ههورامی کوّن و ئاييني ياري و شيعري گۆرانين. داستاني «حهيدهرو سنهوبهر» $^{\lambda}$. نموونه:

> کاکوّل چەنى موشک ئاھوى قەتاران زولفان عەمبەر بار نادرەي شاران نموونه یه کی سنایی دهستخه تیکی کونه وهیشتا چاپ نه کراوه. نموونه:

گیان یەریّو دیدار تۆ وەلەب یاوان ناز و نازفرۆش نازدار باوان

نموونهیهک شیعری "شیخ حسن" ": عاری جهشادی شهریک دهردم

چون رەنگ ليمۆ جە ھيجران زەردم

[ٔ] ئەمە داستانىڭى دلدارى شىعرىيە. لەگوندىكى سەقز لەسەر شريتىكى كۆن تۆمار كرابوو نووسيومەتەوە بەلام چاپ نەكراوە.

[ٔ] دەستنووسێکی کۆنه و چاپ نه کراوه.

کهشکوّلی دهستنووس، چاپ نه کراوه.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

مەولانا خالىد نەقشبەندى (۱۱۹۳ - ۱۲٤٦):

ميرزا م وهفاتهن ميرزام وهفاتهن

یافهردی ئهعزهم یافهردی ئهعزهم یاحهی یاقهییوم یافهردی ئهعزهم

قهدهم رهنجه كهر وادهى وهفاتهن

شاياني باسه که مهولانا خاليد شيعره فارسييه کاني له سهر کێشي عهرووزن.

بيساراني له ۱۷۰٦ - ۱۲۵۰ زايني:

جهو بهیانهوه جهو بهیانهوه حالیٰ پیّم یاوان جهوبهیانهوه

ميرزا شهفيع له ١٧٨٥ - ١٨٣٥ زايني:

فهله ک پهی خهمان من پهسهند کهردهن سهرتاپای تهنم وه خهم پهروهردهن

مەولەوى لە ۱۲۲۲ - ۱۳۰۰ كۆچى مانگى:

ئەمشەو ديارەن بانگم بى شەرمەن زايەللەى سەمتوور كەللەم وەگەرمەن ئەمشەو ديارەن دەردم كاريەن ھووناو جەزامم چون سەيل جارييەن

هیّنانهوهی نموونهی دیکهی پیّویست ناکا. چونکه کیّشی ۱۰ برِگه ههموو شیعری شیّوه زاری ههورامی و زوّری مهنزوومهکانی شاعیّرانی شیّوهزاری سوّرانی وهک قانع، بیّکهس،گوّران و ... له خوّ گرتووه.

گوقاری ئه کادیمی کوّری زانیاری کوردستان ژماره ۱ چاپی۲۰۰۲ ههولیّر، نموونه شیعری چهند شاعیری بهناوی «شیّخ شههاب» هیّناوه که له سهر زاری ههورامین. وه ک «شیّخ شههاب سووره بهردی» (شیّخی ئیشراق)، «شیّخ شههابی شارهزووری» (۲۵۹- ۷٤۸) که چوه ته ههورامان لای سولّتان ئیسحاقی یارسان و لموی ماوه تهوه. «شیّخ شههاب لهوّنی» (۱۱۱۲- ۱۱۸۵).

نموونهیه کی کیّشی عهرووزی (فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن) به ناوی شیّخ شههاب:

فەسلى وەسلەن ھەركە ئەسلەن سەعى وكۆشش نۆشى مەي

عهیش و شهوقهن وهقتی زهوقهن ماچ و مووچی هاوسهری....

ئەسفەھانى پەنجگاه و ئەرغەنوون و ناى ونەى....

نموونهیه ک ٤ برگهیی له شیعری «سهیدی»دا که بهده گمهن لای شاعیرانی ههورامان و هاوچه رخه کانی خوّی بهدی ده کریّت.

کاتیّت زانا گیرهم قاره پیسهو موسای عهسام شاره

ژیوارهم کهرد زریباره نیشات ئهربهی توم پهی ناره

سهیدی له ههمان حالدا که غهزهله کانی له سهر کیشی عهرووزن، له سهر کیشی ۱۰ برگهیی خوّمالیش غهزهلی داناوه:

پێسەو مەجۆلەى ملونەكۆوە وەلەيلى لەيلى وەس بێوەڧايى

تۆھەرچەنى من وادى مەدەى نەگىرۆنە دەورم خەرقەي گەدايى

لەشىعرى شاعيرانى ھەورامىبێژدا خاڵێكى ھاوبەشى تر ھەيە، ئەويش ئەمەيە كە زۆربەيان وەک شێوازيكى دەست پێكردن نيوەى ميسراعى يەكەمى شيعريان دووبارە كردۆتەودوە:

سەنگى ھەواران سەنگى ھەواران سەنگى ھەواران

سهیدی (۱۱۹۵_۱۲۲۵) له پال کیشی خوّمالی ۵ برگهدا کیشی عهرووزیشی به کار هیّناوه؛ بوّنموونه:

ئەز ئورۆمۆن مەكانم بى ولاتم سەرو پىرى خواى گىرەن خەلاتم .

کیّش: مفاعیلن مفاعیلن مفاعیل. به کارهیّنانی وشهی «ئورومون» پیّم وابیّ لهبهر کیّشه عهرووزه کهیه. نموونهی تر:

تۆ مەگنۆ يەي ئەريارەنى باقەس چەنىت بېزارەبە (سەيدى، ١٩٧١)

كيش: مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن

خودى مەولەويش، بەپئچەوانەى كورديەكانى ئەو دوو بەيتەى بۆ كەسێكى فارس بەفارسى نووسيوە كە لە سەر كێشى عەرووزە.

نهاده داغ بر دل همچو لاله کند جا اندرون نی چو ناله

 ackprime چو از دل بر کشند ناگه نوایی ackprime جدا بر خیزد از هرنی صدایی

(مفاعیلن مفاعیلن فعولن)

بهم شیعرهی مهولهوی دیّمه ناو ریتمی عهرووزی و سهردانیّکی دیوانی ههندی تر له شاعیّرانی گهورهی شیعری کلاسیکی کوردی دهکهم.

بهشى دووهم عهرووز

له گهل هاتنی ئایینی ئیسلام بو کوردستان، ههندی دابونهریتی کوّمهلایهتی و فهرههنگی تیکهل ژیانی سهردهم کران و بوونه بهشیک له نهریت و ئهندیشهی کوردهواری. لهوانه شیعر و ئهدهبی کلاسیکمان له باری فوّرم و زمان و روانگهوه زیاتر رهنگی بیگانهیان لینیشت.

له شیعری کلاسیکدا ئهم دیارده میژووییه باشتر دهبینریّ. له سهر ههموانهوه کیشی شیعری عهرهب به وشه و جیهانبینی و فکری زالی عهرهبییهوه تا ئیستاش خوّی سهپاندووه که له ئهدهبی فارسیدا بهشیوازی عیراقی دهناسریّت. عهرهبان له شیعردا زوّر دهولهمهند بوونه، ئهمهش ئهزموونیّکی باش بووه بوّ شاعیرانی کوردکه له ههموو کیشه کانی عهرووزیدا ئهوپیتمانهی له گهل زمان و وشه و سوّزی دهرووندا گونجاوتر بوون، به کاریان هیّناون و شیعری خوّیان له سهر داناون. له بهراوردیّکی سهر پیّی کیشی عهرووز له شیعری کلاسیکی کوردی و فارسیدا، ئهوهم بوّ دهرکهوتووه که ههر دوو لا کوّمهلیّک ریتمی هاوبهشیان به کار هیّناوه،

[ٔ] کەشکۆلى دەستنووس کە چاپ نەکراوە.

هۆی سهره کی ئهوه بووه که ئهو پیتمانه زۆرتر له گهل زمان و ژیان و ههستی دهروونی ئیرانیه کاندا هاودهنگ و هاوسۆز بوونه.

به رای من هوی به کارهینانی کیشی عهرووز بو شاعیری کورد:

یه کهمیان ئهمهیه که شاعیرانی کلاسیک زوربهیان ماموّستای ئایینی بوون و سهرچاوه ی خویّندنیان ئایین و زمان و ئهده بی عهره بی بووه.

دووههم شان به شانی خویّندنی عهرهبی، له گهل ئاسهواری شاعیرانی گهورهی فارس ئاشنا بوونه و دیوانی حافز و مهولهوی و گولستان و بوستانی سهعدی سهرچاوهیه کی گرنگی دهرس خویّندنیان بووه.

شاعیرانی کوردیش زوّربهی کیّشه کانی عهرووزیان به کار هیّناوه، به لام من تهنیا یه ک دوو بهیتم وه ک نموونه هیّناوه.

مهلای جزیری (۱٤۰۷–۱٤۸۱ ز):

من دى سهحهر شاهى مهجهر لهبسى دبهر مهخموور بوو

ئەو دىم زەرى سوور موشتەرى يارەب پەرى يا حوور بوو

لهسهر كيشي «مستفعلن مستفعلن مستفعلن مستفعلن»

ئهم کیشه ریتمیّکی دریّژی پرههناسه و قوولّی ههیه. به رای من باشترین هاو سوّز و هاوده نگترین شه پوّلی مووزیکداره بوّ دیارده یه کی قوولّ و پرسوّزی ده روونی، که رهنگه به چهند وشهی ساکار و ریتمی کورتی خوّمالّی، بهم تین وتهوژههوه بهیان نه کریّ.

نموونهیه کی دیکهی "مهلای جزیری":

شوّخ و شهنگي زوهره رهنگي، دل ژمن بر دل ژمن

(فاعلاتن فاعلاتن فاعلن).

ئهگهرچی ریتمی ئامال دریژه و ههناسهی زوّرتری دهویّ، بهلام ههندیّ بزوّزتر و کرژتره و زوّرتر دهروون دهبزویّنیّ. ئهم ریتمه پیشاندهری سوّزی جهزبهئاسای مروّقه که به قرچه و تاویّکی تایبهت به دوای ون بووی خوّی و ئاواتهکانیدا ده گهریّ.

نموونهیه کی دیکهی مهلای جزیری:

ئەتوار عەشق و مەستى ئەسرار بوتپەرەستى

تەقرىر سەد رەوايەت ناكەت ژبۆكەفايەت (سەجادى، ١٩٥٨)

(مستعفلن فعولن مستفعلن فعولن)

ئهم کیشه حالهتی بزاوتنی زورتره، ریتم و ئیقاعی خویندنهوه جوّریک زمانی دهروونییه له جهزبه و سوّزی روّح و لهش بو خوّشهویستی خوا و سروشت و کهمدهسه لاتی مروّق له توانای پهسنی ئهو. لهم جوره ریتمه دا موسیقای نیّو میسراعه کان جهزبه و بزاوتنی روّحی و مهعنه وی خوّشتر و به جوّشتر ده کات.

شيخ ئەحمەدى خانى (١٦٥٠ - ١٧٠٦ ز):

حهماسهی دلداری «مهم و زینی» کردوّته شیعر له سهر کیّشی «مفعول مفاعلن فعولن» که شاکاریّکی که موزندوه و بهزوّر زمانی جیهانی وهرگیردراوه.

ئهز مامه د حکمه تا خودیدا کرمانج د دهوله تا دنیدا

ئايا بهچ وهجه مانه مهحرووم بيلجومله ژبۆ چه بوونه مهحكووم

ساقی تو ژبو خودی کهرهم که یه ک جورعه مهی دجام جهم که

شیّخی خانی لهم شاکارهیدا بیّ گومان کاریگهری «فیّردهوسی و نیزامی» له سهر بووه. زمانی حهماسه و سوّزی دلّداری، لهسهر ئهم جوّره کیّشه باشتر بهر گویّ ده کهویّ و دهروون دهبزویّنیّ.

نالی، مهلا خدری شارهزووری (۱۸۵۵ - ۱۷۹۷):

ههرچهنده که رووتم به خودا مایلی رووتم بینبهرگییه عیللهت که ههتیو مهیلی ههتاوه

(معفول مفاعيل مفاعيل فعولن)

ئەھلى تەعدادى مەحاسن نووسيان خال يەک زولفى دوان ھەر دوو سيان

(فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)

مهحوی (۱۹۰٦ - ۱۸۳۷):

دەبىنىم ئەھلى دلّ يا سەنگ سارە يا لەسەر دارە ديارى عيشق ئەگەر ساخت دەوىّ ھەر دارە ھەر بەردە كيْش: «مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن مفاعيلن م

ریتمی وشه و جوانکارییه ئهدهبیه کان، پیش ههر شتیک له دهسه لاتی شاعیرانهی نالی و مهحویدا خوّ دهنویّنی. کیّشی عهرووز و هارمونی وشه له دهستی «خهیالی نالی و محوی»دا له موّم نرمتره.

لهم کیشه عهرووزیانه دا که ههندیک دریژ و ههناسه دارترن، مهیدانی چالاکی هونه ری و زمان، بو شاعیران ناوه لاتره. ههموو ریتمه کانیان به جوّری به کارهیّناون، ته واو له گهل که شی دهروونی و دهره کی شیعره کاندا گونجاو و هاوسوّزن. شاعیر نه ده ست کورتی له کیّشدا بووه نه له ناوه روّک و واتا، نه له زمان و هونه ری شیعردا که می هیّناوه.

ئەمە لە حالیّکدایه کە ئەمروّش ھەندىّ خویّندەوارمان ھەن لە دروست خویّندنەوەى شیعریّکى عەرووزى لاوازن، چ جاى ئەوەى کە شیعرى لەسەر دانیّن.

لیّره دا بو دریژنهبوونه وه ی بابه ته که، ته نیا چه ند نموونه یه کی عهرووزی له دیوانی شاعیرانی کلاسیک دینمه وه. ئیتر پیّویست به چهندوچوّنی کیشه کان ناکات؛ چونکه پیّشتر باسم له سهر کردوون.

سالم (۱۸۲۱و ۱۸۰۰):

ساقى لەپەردە دەرھات جامى شەرابى ھينا دل خيرەما لەحيرەت مەھـ ئافتابى ھينا (مستفعلن فعولن مستفعلن فعولن) = (مفعول فاعلاتن مفعول فاعلاتن)

حاجي قادر (١٨٩٧ - ١٨١٦):

بەقسەي بى سەروپا تالى مەكە لەززەتى خۆت بى موبالات مەسووتىنە چراى فكرەتى خۆت

(فعلاتن فعلاتن فعلات فعلن)

جگەرخوين (له سالى ١٩٨٤ كۆچى دوايى كردووه):

وهلاتی من تویی بووکا جیهانی ههمی باغ و بههشت و میرگ و کانی

دو ليْڤيْن ته كتيبا حاجي قادر زمانيْ ته ژبهندا شيْخي خاني

(مفاعیلن مفاعیلن فعولن)

قانع∶

ئاخرىن مالّى ژيانم كونجى بەندى خانەيە ئەم كەلەپچە مەرھەمى زامى دلّى ديوانەيە

(فاعلاتن فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)

گۆران:

تاویٰ نه گهرِا چهرخی موخالیف بهحیسابم بی ناله نییه یانیه یه ک تاری روبابم

(مفعول مفاعيل مفاعيل فعولن)

ئەوەندەم بیست لە مۆسیقاخرۆش رۆحی بنگانه میزاجی کوردەواریم تنک چووه دەرویش عەبدوللا

(مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)

ھێمن:

ساقیا وا وهرگهری وا وهرگهری پهری پهری اوه اوه که که مهچو بو سهر پهری

(فاعلاتن فاعلاتن فاعلن)

ھەژار:

نهماخانی هه تا چیرو کی عه شقی ئیمه دارپیژی دهنا هیشتا له کور دستان ده ژین زین و مهمیکی تر

(مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن مفاعیلن)

له جیهانی زمان و وشیعر و ئهندیشه ی کلاسیکهوه، ههر چی بهره و زهمانی ئیستا نزیکتر دهبینهوه، کیش و قالب و زمان ئیتر ئهو زمان و جیهانه سیحراوی و هونهریه ی "مهلای جزیری" و "نالی" و "مهحوی" نییه، به لکوو زورتر نیشاندانی راستهوخوّی ئهندیشه و فکریکی کوّمه لایهتی و نهتهوهییه که له سهده ی بیستهوه کوردستانی داگرتووه، جگه لهمه تا دیت زمانی کوردی روو له پالاوتن ده کا و لهوشه و فکری عهره یی و فارسی و هونهری شاعیرانه ی پیشوو ده ته کیتهوه، ئهمه سهره تایه که بو نهوه ی شیعر جیهانبینی و ناوهروّکی تازه وهربگری و لهو کیش و فوّرمه سوننه تیانه ده رباز بی و له باری زمان و ناوهروّکیشه وه کاژ فری بدا.

له نیوهی یه کهمی سهده ی بیسته مدا تیشکی ئازادی بزووتنه وهی فکری، فه لسه فی و فه رهه نگی ئورووپا ورده ورده روزهه لاتی ناوه راست و کوردستانی گرته وه ، نهم رووناکییه زور تر له ئه ده بیاتدا خوّی پیشاندا .

بەشى يىنجم- رەخنە

«شیخ نووری شیخ سالح» و گوران بههوی ناشنایی له گهل وهرگیرانی نهده بی تورکی و نورووپایی نهو سهردهمه، له کیش و قالب و فکری باوی شیعری سوننه تیدا نالو گوریکی سهردهمیانه یان پیکهینا. واته له کیش و ناوهروکی کلاسیکه وه گهرانه وه سهر کیشی خومالی زمان و فکری نیشتمانی و نازادی.

له رۆژههلاتی کوردستاندا، ههماندهم به ههناسهی شیعری نیما و وهرگیّرانی شیعری ئورووپایی بوّ فارسی، شیعری کوردی گیانیّکی تازه ی لهزمان و ناوهروّکدا وهبهر هاتهوه، بهلام هیٚشتا تابوّی شیعری سوننهتی و کیّشی عهرووزی به تهواوی فهراموّش نه کرابوو. "سواره"، "عهلی حهسهنیانی"، "ههلوّ" و "چاوه" وه ک شیّوازی باوی موکریان لهقالبی عهرووزی تهواو دهرباز نهببوون. هیٚشتا دواتریش دهبینین ئهستوونی گهورهی قهلای شیعری موکریانی لهسهر کیّشی عهرووزه، وه ک شیعری حهقیقی، هیّمن، نووری، ئاسوّ، ئهمین گهردیگلانی و... بهلام شکاندنی میسراع لای سواره و ههلوّ زیاتر بهرچاو ده کهویّ، نموونهیه کی سواره:

گولم دلم پره لهدهر و كول، دهليم بروم له شاره كهت .

(مفاعلن مفاعلن مفاعلن)

وه ک پیشوو میزانه کان بهرانبهر و یه ک ئهندازه نین ههرچهند عهرووزین، به لام زمانیکی پاراو پهیام و جیهانبینییه کی مودیرنی تیّدایه.

بهشی سیّیهم وکوّتایی.

به دوای نوی بوونهوه کهی شیخ نووری و گوران له فورم و زمان و ناوهرو کدا شیعر له کوردستانی باشوور ریبازیکی تازه تری دوزیهوه و دواتریش به سهر چهند قوناخدا تیپه پر بوون. ئیستاش ده یه وی ته که ته ته اله گه ل خواست و ژبانی مروقی سهردهم، به لکوو له گه ل پیتم و ههناسه ی به رده نگی خوی بژی و چوار چیوه کانی تیپه ربکات.

لهروّژههلات ئهو دهنگانهی دواتر هاتنه ئاراوه لهسهر شیّوهی سواره نهبوون؛ زیاتر دهنگدانهوهی شیعری باشووری کوردستان بوون بههوّی بارودوّخی تایبهت و هاوبهشی کوردستانهوه. چهند نموونهیه کی ههردوولا:

گۆران:

پاییز پاییز / بووکی پرچ زەرد / من مات تۆ زیز /هەردوو هاودەرد (کیّش: ٤ برگەیی)

شير كۆ بيكەس: (دەربەندى يەيوولە)

دلوّپ دلوّپ باران گول ئەنووسىتتەوە / نم نمەيش چاوانم توّ (كىنش: ٤ برگەيى).

كه هاتم / مؤميّكم / لهقوللهي / حهزرهتي / ناليدا / بؤهه لكهن (٣برگهيي)

عەبدوللا پەشيو:

سهدان ساله/ کتکه کۆرەی گۆشەی متبهخی سولتانم/ سهدان ساله | لهبهر دەرکەی دزانی خوّم پاسهوانم (٤ برگەیی).

فەرەپدوون عەبدولبەرزنجى: ھەتا بدويى لەناوگويما/دەنگت زياتر بەجۆش ئەبى (كبرگەيى)

کهژال ئهحمهد: رهشهبا وتی کلیّشهی ئهم دنیایهم بهدل نییه/چیدی ویّنهی کافروّشیم پیّوه مهکهن (٤ برگهیی)

جەلال مەلەكشا:

چاوهچاو مهکه/ ئاسۆی ژین تهمه/ بهبهفریّکی خهست (۵ برگهیی) دواین نامهم /پهلهههوریّکی دلّ تهنگه/بهئاخی دلّ ئاخنراوه (٤ برگهیی) مارف ئاغایی: خاک توانای/کۆچی نییه/ ئهمهیه رازی مانهوهم لهم ولاته (٤ برگهیی)

بۆ پیشاندانی جۆرەکانی کیشی شیعری ئەمرۆ ئەم چەند نموونەیەم وەک روخساری لە شیعری کوردی هینا. چونکەلە زاراوەی سۆرانیدا هەموو شاعیرانی نویکاری روانگه و کفری، بەرەکانی دوای ئەوانیش هەمان کیشی ۳و۶وه برگەییان به کار هیناوه که ئاشناترین و گونجاوترین کیشی هیجایی کوردین. ئەمرۆ هەندی له لاوان و شاعیرانی تازهکار له ژیر سیبهری وهرگیران و شیعری فارسی بۆ ئەوەی تازهگەرییان کردبی، پیکهاتهی زمان و کیشی سروشتی دەشکیینن. هەندی تر لەسەر ئەو بروایەن که شیعر دەبی وهک زمانی ئاسایی خەلک بدوی و خۆ له هیچ چوار چیوهیهک قهتیس نهکات.

ئەنجام

پاش چهند سالان خویندنهوه و کاری شیعر بهم ئاکامه گهیشتوم و دهتوانم بلّیم: ههر شاعیرینک ئهمروّ باوه پی به کیش نهماوه و وشه کانی لهههر چوار چیوه یه ک رهها و دهرباز ده کا، دیسان ناکری له کیشی وشه و ریتمی سروشتی زمان دهرباز بین. بمانهوی و نهمانهوی لیّکدانی تاکواژ و واژه و خودی رهسته له کوردیدا جوّریک ئیقاعی موسیقایی و کیشی سروشتی خوّی تیدایه.

خالاّیکی گرینگیتر لهمبارهوه ئهمهیه که تا ئهمروّ ههرچهشنه دهرباز بوون و لادان لهو ریتمانه، کیشیّکی تازهتر یان شیّوازیّکی ریتمیکی جیا له کیشه برگهییهکان، به دوای خوّیدا نههیّناوه. چونکه لهزمانی کوردیدا لایکدانی تاکواژه و و رستهبهندی بهشیّوهیهک سروشتی کیش و ریتمی ئاسایی خوّی ههیه و ههموو ئهو کیشانه -3 - 0 تا دهبنه -3 - 0 برگه و له بهیت و فلکلور و شیعری کوّندا نموونهکانی زوّرن؛ ئیّستاش له خودی وشهکانی زماندا ههن و خوّمان ئاسایی به کاریان دیّنین. با چهند نموونهیهک لهو شیعرانه بیّنمهوه که شاعیر یان خویّنهر پیّیان وایه سهر کیشی باو نیه و به شیعری سپی و ئازادی دهزانن.

ئیره سنهیه /دهنگی کاغهزینی من/ تووشی تهقینهوه بووم /شتیک وهکوو/هه/لوهشاندنی چارهنووس (کولسوم عوسمانپور)

به روالهت کیشی وه ک شیوه ی باو تیدا نیه و ته نیا ئیقاعی موسیقاییه، به لام ههموو رسته کان له ته رکیبی هو ۱۶ و ۲ بر گه پیک هاتوون .

سینگی پرتاسه/بهکوّل شنروییهوه/بهسهر ئهچوو بوّ سهردان (بهزاد رهحیمی)

لەسەر كىشى ٥و٤و٣ برگەيى.

دەست لەبەرۆكى وەرزى جادە بەر نادەم /تا لەگەلم نەبارى (دلنيا ئەحمەد پور)

لەسەر كێشى ٥و٤و٣ برگەيى.

بیّگومان ئهو ریتمانه ههلّقولاوی خودی زمانه کهیهو پیّش لهوهی به کیّشی شیعری نوی یان داهیّنانی کهسیّک بناسری، له فولکلور و ئهده بی کوّندا به کار هیّنراون.

نموونهی پهندی پیشنان:

برامان برایی کیسهمان جیایی / ۳ برگه.

شهر له شيف و ئاشتي له خهرمان /۳و٥ برگه

کراس بهرم هاړهی دی سک له برسان قاړهی دی / ٤و٣يان ٧ برگه.

مهم و زين:

رۆژم لى ھەلات گەييە ئىوارى /0و3و٣

روومهتی یایهزینی / گهلیک زهریفترن له دهنکی دهههناری /۳و ۴برگه

لاس و خەزال :

خەزال دەلىي: ئەو چاوانەم بۆ تۆ يەروەردەكردوون دەلىي ئەستىرەي گەلاوىژە

لهههوشار و له عهجهمان ههر عاشقیّکی بیبینیّ گوناهی نامیّنیّ تا پروّژی ئاخرزهمانیّ / 1و 0و7برگه ئهو کولّمانهم بوّتوّ پهروهرده کردوون دهلّییّ فانوّسه له دیواری سولتانی ئهستهمبوولّیّ / 1و 0 برگه.

جیاواز له شیعر و بهیتی فولکلور له زمانی ئاساییدا زوّری وشه و رهسته کان به ناقاری سروشتی زمان له سهر کیشی ۳و۶وه برگهیی پیکهاتوون، (نازیزم، خوّشهویستم، هیّزی ههناوم) ته نیا نهم جیاوازییه ههیه که له شیعره کاندا ههندی له وشه کان جیّگور کیّیان پیّده کری تا وه ک رهسته به ندی ناسایی نه کهن.

وه ک دهرده کهوی نهم جوره ریتمانه نه کیّشی تایبهتی شاعیریّک و نه بالاپوّشی کالای شیعریّکن، به لکوو سروشت و زاتی زمان، خوّی نهو ریتمانه ی پیّکهیّناوه، به واتایه کی تر پیّکهاته ی ته کواژ و وشه ی زمان، زاده ی جوّری ژیان و جو گرافیا و هه لسو کهوتی ژیان و بزاوتنی تاری گهرووی مروّقی کورده.

لیره دا دیمه کوتایی باسه که و هیوادارم درگای پهیڤینیکی تازهم کردبیتهوه.

منيش لەسەر ريتمى ئاسايى زمانەكەتان دەليّم بەريّزان زۆرسپاس بۆ ئيوە.

سەر چاوەكان:

- ۱- معین، فرهنگ معین
- ۲- همایونفرخ، رکن الدین، هشت هزار سال شعر ایرانی.
 - ۳- نیوهام، پال (۱۳۸۲) **اُوا درمانی**، ترجمه اَذر عمرانی.
 - ٤ ديواني پيرشاليار.
- ٥ سجادي، علاا لدين (١٩٧١) ميّژووي ئهده بي كوردي .
 - ٦- ئوسكارمان (١٩٠٥**) توحفهى موزەفەرىيە**.
- ۷- ئايىنى ئۆزىدى. وەزارەتى پەروەردەي ھەرىمى كوردستان.
 - ۸- **سهیدی** (۱۹۷۱) دیوان، سلیمانی.
- ۹- **گۆڤارى ئاكادىمى كۆرى زانيارى كوردستان** ژماره (۱) چاپ ۲۰۰۲) هەولێر.
 - ۱۰ گۆڤارى رۆژ ژمارە ٤و٥ بەشى ئەدەبى مامۆستايان.سنە ١٣٨٨ .
 - ۱۱ صفىزاده، صديق (۱۳۷۰) ميژووى ئەدەبى كوردى .
 - ۱۲ ديواني گۆران .
 - ۱۳ دیوانی حاجی قادری کۆیی .
 - ۱۶ ديواني نالي .
 - ۱۵ دیوانی مهحوی
 - ۱۲- محمّدی خال (۲۰۰۰) پهندی پیشینان، همولیر.
 - ۱۷ ديواني قانع .
 - ۱۸ حهیدهر و سنهو بهر: دهستنووس.
 - ۱۹ دووكهشكۆل لەشىعرى شاعيران: دەستنووس.
 - ۲۰- کۆمەلایک شیعری چاپکراوی شاعیران.

عه رووز و ه کوو پپوه رينک بو ساخ کردنه و هی شيعری کلاسيکی کوردی

(شیعری نالی بۆ نموونه)

د. يادگار رەسوول بالەكەيى

كورته:

ئهم تویژینهوهیه، تویژینهوهیه کی ره خنه یی و پراکتیکیه و کارکردنه لهسهر کیشی شیعری نالی و هاوکات ساخ کردنهوه ی شیعره کانیهتی له روانگهیه کی عهرووزیهوه. سنووری کارکردنمان ته نها له چوارچیّوه ی ئهم کاره دیوانه چاپکراوانه ی نالییه که له کوّنهوه تا ئیستا بلاوبوونه تهوه. دیاره به پنی زانیاریمان تا ده سپیّکی ئهم کاره ته نها پیّنج دیوانی چاپکراوی نالی له ئارادا ههبوون که بریتین له ههریه ک له چاپهکانی «کوردی و مهریوانی -۱۹۲۸، عملی موقبیل -۱۹۶۸، گیوی موکریانی -چاپی دووه م ۱۹۷۰، مهلا عهبدولکهریمی مودهریس -۱۹۷۱ دکتوّر مارف خهزنه دار -۱۹۷۷». ئهم تویژینهوهیه له پیشباسیّک و دوو به ش و ئه نجام و پیشنیازه کان پیکهاتووه. له پیشباسه که دا، ئهو و شهو زاراوانه پیناسه کراون و شیکراونه تهوه که له دوو توّی ئهم تویژینهوهیه نالی له شیعره کانیدا به کاری هیناوه؛ ههروه ها له چهند خشته یه کدا راده ی به کارهاتنی ئهو کیش و قالبه کیشانه ی که کیشانه به پنی ههریه ک له دیوانه چاپکراوه کان دهرخراوه. به شی دووه می تویژینهوه که تهرخانکراوه بو کیشانه به پنی ههریه که له دیوانه چاپکراوه کان ده رخراوه. به شی دووه می تویژینهوه که ته دیوانه خاپکراوه کانی دیوانی نالیدا هه ن و به پیژوه ی عهرووز چاره کراون. له کوّتایی ئهم تویژینهوه یه همرویه شدا کوّمه لایک ئه نجام خراونه ته روو و ههروه ها چهند پیشنیاز یک کراوه، که ده شبت ته داماتوه دا کاری له سه ربکریت.

وشمه سمهره کییه کان: نالی، شیعری عهرووزی، قالب، کیش.

يێشەكى:

سنووری کارکردنمان ته نها له چوارچیّوهی ئه و دیوانه چاپکراوانهی نالیدایه که له کونهوه تا ئیستا بلاوبوونه ته وه بریتین له ههریه ک له چاپه کانی «کوردی و مهریوانی -۱۹۳۱، عهلی موقبیل -۱۹٤۸، گیـوی موکریانی -چاپی دووهم -۱۹۷۵، مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس -۱۹۷۸، دکتور مارف خهزنه دار -۱۹۷۷». ههروه ها سهباره ت به چاپی گیوی موکریانی دوو چاپیان لهبهردهستدا ههن، ههرچهنده جیاوازیه کی ئهوتو له نیوانیاندا نییه، به لام ئیمه چاپی دووههممان هه لبژاردووه، به و پیهی که نویتره و رینووسه کهی لهسهرده می ئیستاوه نزیکتره.

شیعری کلاسیکی که زوربهی زوری لهسهر کیشی عهرووزی هونراوه تهوه، زور جار ساخ کردنهوه یان لهسهر بنهمایه کی عهرووزی نهبووه و دواجار کومه لیک دیوان ساخ کراونه تهوه که لهنگیان تیکه وتووه و پیویستییان به جاریکی تر ساخ کردنهوه یه بوهه یه پاستترین شیوه بخرینه بهر دیدی خوینه و کهه به بووه هی تو عهوه ی که نهم بابه ته هه لبرژیرین و جاریکی تر به شیعری نالی به پیی دیوانه چاپکراوه کاندا بچینه و و به پیی توانا لهنگیه کانی دهستنیشان و چاره سهر بکهین. هه لبرژاردنی نالیش بو نهم مهبهسته، بو نهوه ده گهریته وه که لهلایه ک کومه لیک دیوانی چاپکراوی لهبهرده ستدان، له لایه کی تر شاعیریکی به رز و گهوروه و پیشه نگی شاعیرانی سه ده ی نوزدهه مه و چهندین کیش و قالبی جیاجیای عهرووزی له شیعره کانیدا به کارهیناوه.

ئەم توێژینەوەیە له پێشباسێک و دوو بەش و ئەنجام و پێشنیاز ه کان پێکهاتووه:

له پیشباسه که دا - که زیاتر دهروازه یه کی تیوّرییه - زوّر به کورتی باس له زانستی عهرووز و گرنگی عهرووز کراوه و دواتر ههموو نهو وشهو زاراوانه پیناسه کراون و شی کراونه ته وه، که له دووتویی نه تویّرینهوه یه دانویان هاتووه و به رچاو ده کهون.

بهشی یه که می تویژینه وه که تایبه ته به ده ستنیشانکردنی هه موو نه و کیش و قالبه کیشانه ی که نالی له شیعره کانیدا به کاری هیناون. جینی و تنه که ریزبه نده که ته تها بی قسیعره کوردیه کانه و شیعره فارسیه کانی و فه راموّش کراون. له کوّتایی نه م به شه دا پینج خشته هه ن و هه رخشته یه ک تایبه ته به چاپیّکی دیوانی نالی و تیایاندا سه رژمیّریه ک بو کیّش و قالبه کیّشانه کانی شیعری نالی، له سه رئاستی ژماره ی شیعره کان و ژماره ی دیره کان کراوه و هه روه ها ریژه ی سه دیان له سه رهو ناسته که دیاریکراوه.

بهشی دووهمی تویژینهوه که تایبهته به دهستنیشانکردنی ئهو لهنگیه عهرووزیانهی که لـه چاپـه کانی دیـوانی نالیدا ههستیان پیده کرینت و لهههریه ک له ئاسـته کانی دهنگ و برگـه و وشـه و دهسـتهواژه و لهتـه شـیعر و خالبهندیدا، ئاماژه بـۆ لهنگیـه کان کـراوه و بـه به لـگهی عـهرووزی چارهسـهر کـراون و لـه کۆتایشـدا چهنـد خشتهیه ک دروستکراوه و تیدا ژماره و ریدژهی لهنگیـه کان لـه ههریـه ک لـه ئاسـته کاندا و لههـهموو دیوانـه چاپکراوه کان دهر خراوه.

له کوتایی ئهم تویژینهوهیهشدا کوهه لیک ئهنجام خراونه به پوو و ههروهها چهند پیشنیاز یک کراوه که ده شیت له داهاتوودا کاری لهسهر بکریت.

کورتکراوهکان:

ل = لهته شيعر (نيوهدير)

د = دێره شيعر

ش = شيعر

چ= چاپ

۱- خەزنەدار، مارف (۱۹۷۷) ديوانى نالى و فەرھەنگى نالى، بەغدا، چاپخانەي دار الحريە.

۲- موده پیس، مهلا عهبدولکه ریم و فاتح عهبدولکه ریم (۱۹۷٦) **دیـوانی نـالی**، بهغـدا، چاپخانـهی کـۆړی زانیاری کورد.

۳- موکریانی، گیو (۱۹۷٤**) دیوانی نالی،** هەولێر، چاپخانەی کوردستان، چاپی دووهەمین.

٤- سنندجي، عهلي موقبيل (١٣٢٧) **ديواني نالي**، چاپخانه بهرامي.

۵- کوردی و مهریوانی (۱۹۳۱) **دیوانی نالی**، بهغداد، چاپخانهی دارالسلام.

هيماكان

ں = برگهی کورت

- = برگەي درێژ

→= دەبىتە

پێشباس:

له کونهوه که باس له شیعر کراوه، پیناسهی جوّراوجوّری بوّ کراوه، یه کیّ لهو پیناسانه ی که به شیکی دیار له لیکوّلهران و ره خنه گرانی روّرهه لاتی ئیسلامی و عهره بی له سهری ریککه و توون نهوه یه که «شیعر بریتیه لهو قسه واتادارانه ی که پابهندن به کیش و سهروا». به پیّی نهم پیناسه یه ههریه ک له «قسه، واتا، کیش، سهروا» بنه مای سهره کی شیعری و به نهبوون و لاوازی یه کیّک لهمانه له ناو ده قیّکی شیعریدا، شیعره که وه ک ده قیّکی به رز نامیّنیته و و لاواز تر ده بیّت.

دیاره ههریهک له کیش و سهروا پیکهپنهری دیوی دهرهوهی شیعرن و کیش له شیعری ههموو زمانیکدا ههیه، ههریهکه به پنی تایبهتمهندی خوّی؛ به لام سهروا مهرجی بنه په تنیه بوّ شیعری ههموو نه ته وه کوّن و نویکان.

کیّش – که زاراوه یه کی فهرهه نگیه له زمانی کوردیداو بهراه به وهزنی عهره بی و metre لاتینی به کارهاتووه - به شیّکی جیانه کراوه یه له شیعر. ته نانه ت له شیعری نوی و هاو چهر خیشدا کیّش بوونی ههیه، به لام به تایبه تیه کی جیاواز تر له کیّشی شیعری کوّن. کاتیّک له ده قیّک دا کیّش نه بوو، نه وه زیاتر ده بیّت ده قیّکی په خشانی؛ هه روه ک زوّر له زاناو په خنه گرانی جیهانی نیسلامی پیّیان وایه که «کییش نه دگاری

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

سهره کی جیاکردنهوه ی شیعر و پهخشانه». به و واتایه ی که ده شیّت ئه و بنه ما و په گهزانه ی که له ده قیّکی شیعریدا ههن له ده قیّکی پهخشانیشدا ههبن، ته نها کیّش نهبیّت، که بوّ شیعر مهرجیّکی سهره کییه و به لام له ده قه یه خشانیه کاندا مهرج نییه ههبیّت.

ئه گەر سەرنج بدەين، گەلانى دنيا كێشى شيعرى جۆراوجۆريان بەكارهێناوە و لەم بارەيەوە چەنـد پۆلينێـک هەن. هەندى لەو پۆلينانە بنەملى گشتى كێشى ھەموو جيهان بۆ چوار جـۆر دەستنيشـان دەكـەن: «كێشـى چەندى» (qualitative)، «كێشى نەبرى (هێـزدار) يـان چۆنيـەتى» (qualitative)، «كێشى پـﻪيژەيى» (pitch)، «كێشى ژمارەيى» (numeratical). پۆلينێكى تر بەمشێوەيە كێشەكان دابەش دەكات:

۱ - کیشه ساده کان: مهبهست کیشی ژماره یی و کیشه برگهیه کانه.

۲- کیشه لیّکدراوه کان: کهبهسهر سی جـوّردا دابـهش دهبیّت کـه بـریتین لـه کیشـی ئـاوازهیی، کیشـی دینامی -چونی، کیشـی کاتی -چهندی.

ئیمه لهم باسهدا مهبهستمان نییه به شیّوهیه کی تیوّری باس له بنهماکانی کیّشی جیهانی و کیّشی شیعری کوردی و له ناویدا کیّشی عـهرووزی بکـهین، چونکـه لـهو بارهیـهوه چهنـد سـهرچاوهیه کی کوردیمان لهبـهر دهستدایه که به وردی لهم لایهنهیان کوّلیوه ته وه و لـه بهشـی سـهرچاوه کاندا ئاماژهمان پیّکـردوون. به لـکوو مهبهستمانه بلیّین که کیّشی شیعری کلاسیکی کوردی کیّشیّکی عهرووزیه و بهپیّی پوّلینـه کان ده چیّتـه نـاو خانهی کیّشه چهندییه کان و مهبهستی ههره سهره کیشمان پیّناسـه کـردن و شیکردنهوه و لیّکدانـهوهی ئـهو وشهو زاراوه عهرووزیانه یه که له دووتویی ئهم تویژینه وه مهاون.

بەشى يەكەم:

كێشي شيعري نالي:

۱ -ههز هج:

		شتيى تەواو	ا- ھەزەجى ھە
مَفَاْعِيْلُنْ	مَفَاْعِيْلُنْ	مَفَاْعِيْلُنْ	مَفَاْعِيْلُن
لەنيۆ ئەودا	دەمى جەوھەر	دەخا حوققەي	تەبەسسوم دەر
له پرٍتمودا	هیره جیلوهی	له زەررە زا	بەلىٰ مىسقا
		- u <i>-</i> u	u
مَفَاْعِيْلُنْ	مَفَاْعِيْلُنْ	مَفَاْعِيلنْ	مَفَاْعِيْلُنْ

ب-هەزەجى ھەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور

مَفَاْعِيْل	مَفَاْعِيْلُ	مَفَاْعِيْل	مَفْعُوْلُ
·u	<u>uu</u>	<u>uu</u>	u
سەراپات	سیههـ گرتی	كو زوڵفەينى	ماتم وه
قی شامات	يەيى بەيدە	ړوخت تهعبی	پۆشى لە
۰	uu	<u>uu</u>	u
مَفَاْعِيْل	مَفَاْعِيْلُ	مَفَاْعِيْلُ	مَفْ ع ُوْلُ

	وفى مەحزووف	ىتيى ئەخرەبى مەكفو	ج-ھەزەجى ھەش
فَعُوْلُنْ	- مَفَاْعِیْل <i>ٔ</i>	مَفَاْعِيْلُ	مَفْعُوْلُ
	<u>uu</u>	<u> </u>	U
شی بادا	یی پر پێچ	سەرى تورڕە	تاتایی
بهبادا	گول و نافه	کی باریٰکی	هەر تايە
	<u>uu</u>	uu	u
فَعُوْلُن ْ	مَفَاْعِيْلُ	مَفَاْعِيْلُ	مَفْعُوْلُ

مَفَأْعِيْلُنْ	مَفْئُوْلُ ب خاهیش مه سهلما ک ب مَفْغُوْلُ	ىتىى ئەخرەب مَفَاْعِيْلُنْ س مەجازى بىي چ و لەيلا كچ س مَفَاْعِيْلُنْ	د -هەزەجى ھەش مَفْعُوْلُ ك عيشقت كە شيرين ك ك مَفْعُوْلُ
	مَفَاْعِيْلْ 	ىپى مەقسوور مَفَاْعِيْلُنْ ك فى ئەو وەعدەى كە خانەى سەب ك مَفَاْعِيْلُنْ	ە -ھەزەجى شەش مَقَاْعِيْلُنْ
فَأْعِلانْ ـ ں ـ .	فَعُوْلُنْ به مهئوا لای ئاوا فَعُوْلُنْ فَعُوْلُنْ فَاعِلاتُنْ فَاعِلاتُنْ	مَفَاْعِيْلُنْ جینان کردم لیاوا ما مَفَاْعِیْلُنْ	جهنانی وه ک حهبیبه ی ما ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا ا

گيرودار	ھەر نيزاعەو	لاوو ئاسن	ئیلتیقای پۆ
خ وعەفار	زەندەوو مەر	نارو زەندو	جەمعى ماءو
- ب			
فَأْعِلانْ	فَأْعِلاتُنْ	فَاْعِلاتُن ْ	فَأْعِلاتُن

		ییی مهحزووف	ب-ڕەمەلى ھەشت
فَاْعِلُنْ	فَاْعِلاتُنْ	فَاْعِلاتُن	فَأْعِلاَٰتُن
شا دەكا	دى ئەگەر ئين	باری من کور	تەبعى شەككەر
وا دەكا	دی له عهمدا	خۆيە مەقسوو	ئيمتيحاني
-u-	u-		u -
فَأْعِلُنْ	فَأْعِلاتُ <u>ن</u> ْ	فَأْعِلاتُنْ	فَاْعِلاتُن

ج-رەمەلى ھەشتىي مەخبوونى مەقسوور

			U , C
فَعِلانْ	فَعِلاتُن	فَ ع ِلات	فَعِلاتُن
·- u u	u u	<u>u-uu</u>	
نییه باس	له ههيوولا	هەرە فەردە	لەكن ئەو جەو
یه باس	لی سینا نی	وەريى بووعە	له حيكهم پهر
·- u u	U U		
فَعِلانْ	فَعِلاتُن	فَعِلاتُن	فَعِلاتُنْ

د-رەمەلى ھەشتىي مەخبوونى مەحزووف

ڣؘٵٝعؚڵؗٲؾؙڹ	فَ ع ِلات	فَعِلاتُنْ	فَعِلُن [ْ]
	<u>u-uu</u>		-uu
لايقى مەخ	زەنى تەبعە	هەمو كەنزى	غەزەلم
قابیلی زەر	بی رٖ ہواجہ	زە <u>ر</u> و زيو <i>ى</i>	مەسەلم
u -	<u>u -u u</u>		- ب

فَأْعِلاتُنْ فَعِلاتُ فَعِلاتُنْ فَعِلاتُنْ فَعِلْنْ

ە -رەمەلى ھەشتى	ى مەخبوونى ئەسلەم		
فَاْعِلاتُ <u>ن</u> ْ	فَ <i>ع</i> ِلاتُن ْ	فَ ع ِلاتُن ْ	فَعْ لُنْ
		44	
جۆشش و تا	وه له نێو دی	دەيى گريا	نمدا
چ تەنوورى	که له تهندوو	رەيى تۆفا	نمدا
u		🗸 🔾	
فَ <i>ع</i> ِلاتُن ْ	فَعِلاتُ <u>ن</u> ْ	فَعِلاتُ <u>ن</u> ْ	فَعْ لُنْ
و -ر همهلی ههشتی	ی مەشكوول		
فَ ع ِلاتُ	فَاْعِلاتُ <u>ن</u> ْ	فَعِلات <u>ُ</u>	فَأْعِلاتُن
<u>u-uu</u>		<u>u -u u</u>	u-
بەرىقەلبە	سەر لەبەر بەر	قى تەلەئلو	ئى لەئالى
خەسەفەلقە	مەر لە ئيشرا	قى قيامە	تى جەمالى
<u>u-uu</u>	u -	<u>u-uu</u>	
فَ عِ لاتُ	فَاْعِلاتُن	فَ ع ِلاتُ	فَاْعِلاتُنْ

ز -رەمەلى شەشيى مەقسوور فَاْعِلاتُنْ فَاْعِلاتُنْ فَأْعِلانْ ----ـ ـ ـ ـ ـ - ب-كەم دەخۆم گەر دەپرسى من لەبەرچى غەم دەخۆم من به برسی قهت مهزانه - - - - -- ب-<u>u -u -</u> فَاْعِلاتُ فَاْعِلاتُنْ فَأْعِلانْ

ح-رەمەلى شەشىي مەحزووف فَأْعِلاتُنْ فَأْعِلاتُنْ فَأْعِلُنْ - - - - - - - - - - - - - - - - خاوو بى خا وى دو زولْفى خاوم ئەز

بەشى پينجم- رەخنە

	چاوم ئەز -	يەك غەزالەي - ب فاْعِلاتُنْ	چاوہ چاوی -
	ووف فَعِلُنْ ٮ ٮ ۔		گ -ڕەمەلى شەش فَاْعِلاتُنْ - ٮ
	چی سیا می تیا ٮ ٮ ۔ فَعِلُنْ	چەمى يو پر گە شەوە كول ٮ ٮ فَعِلاتُنْ	پێچەيى پەر ھەر دەلێى مان - ٮ
			٣-موزاريع
فَأْعِ لانْ خۆش مروور شارەزوور فأْعِ لانْ	قی مەقسوور	یی ئەخرەبی مەكفوو - ْ اْعْ لاتُ تۆزی رِنگە شارەزا بە - ى - ب فاْعِ لاتُ	
فَأْعِ لُنْ - ك - نەووەرە نەووەرە	مَفَاْعِيْلُ مەدىنەى م مەدىنەى م	نی ریازی که بفهرمو	مَفْعُوْلُ ب ئەى ساك لوتفىٰ ب
- ٮ - فَاْعِ لُنْ	u u مَفَاْعِيْلُ		ب مَفْعُوْلُ ج-موزاریعی ههش
فَاْعِ لاتُن - ب	مَفْعُوْلُ ب	فَاْعِ لاتُن - ٮ	مَفْعُوْلُ ب

ئەي حەبيبە	ھەلمەگرە	گەردەنى خۆت	دەستم لە
تى رەقيبە	یا مننه	خوینی خوّمه	وهبزانه
u-	<u> </u>	u -u -	u
فَاْعِ لاتُن	مَفْعُوْلُ	فَاْعِ لاتُ	مَفْعُوْلُ
			٤ -موجتەس
	ەم موسەببەغ	تىي مەخبوونى ئەسلا	
فَع ْلان ْ	مَفَاْعِلنْ	فَعِلاتُن ْ	
•	- u-u	u	- u -u
تەشوير	خهوی بو پړ	ری جهوانی	شەوى بەھا
تەعبىر	بەيانى دا	یزی پیری	له فهجری پا
•	- 4-4		- U-U
فَعْ لانْ	مَفَاْعِلنْ	فَعِلاتُن	مَفَاْعِلنْ
		تى ھەشتى مەتوى	٥ -بەسىت -بەسى
فَاْعِلُنْ	مُفْتَعِلُنْ	فَاْعِلُنْ	مُفْتَعِلُنْ
-u-	-uu-	- u -	-uu-
یاری من	بىٰ سەبەبىٰ	خستهوه	دووری له من
کاری من	بگری سەبەب	يا كه تۆ	باری خودا
-u-		-u-	- u u -
فَاْعِلُنْ	مُفْتَعِلُن	فَاْعِلُنْ	مُفْتَعِلُنْ
			1 1 9
م ا اُنہ	, to a •	، ھەشتىي مەقبووز ، نَا دَاُ دَا	
مَفَاْعِلنْ	فَ عُ وْلُنْ	مَفَاْعِيْلُنْ	
- u -u			
وه بەردىھى	ر هزوور <i>ی</i>	ليداريششا	
سەردىھى	لا ئاوى	کی گەرمى ئى	که فرمێس
- u -u	u	u	u
مَفَاْعِلنْ	فَعُو ْلُ نْ	مَفَاْعِيْلُنْ	فَ ع ُوْلُن ْ
	مەخبوون	،زی هەشتىي مەتوى	۷-رەجەز -رەجە
مَفَاْعِلنْ	مُنْتَعِلُن _ْ مُنْتَعِلُن	رى مَفَاْعِلنْ	مُفْتَعِلُنْ

-uu-	- u -u	-uu-	- u-u
ئەحوەلى تەف	رەقە نەزەر	تەقوييەتى	سەبەب دەكا
عاريفي وهح	دەت ئاشنا	لەم قسەيە	ئەدەب دەكا
-uu-	- 4-4	-uu-	- u-u
مُفْتَعِلُنْ	مَفَاْعِلنْ	مُفْتَعِلُنْ	مَفَاْعِلنْ

وهقتی گوتت حوققه زهمیر دیاره - ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ ـ

مُفْتَعِلُنْ مُفْتَعِلُنْ فَعُولُنْ

ژماره و ریزهی به کارهاتنی کیشه عهرووزیه کان له شیعری نالیدا، به پیی ههریه ک له دیوانه چاپکراوه کان چاپی (۱)

ريژهي سهدي.	ڙ.ديره کان	ړیژهی سهدی./	ڙ.شيعرهکان	قالب	کیش	į
%01,1	٦١٧	%00,V£	W			
%. Y. Y. Y.	70.	%77,77	79	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف		
%17,18	190	۲۱۳,۱۱٪	١٦	ھەشتىي تەواو		
7.5,57	٥٤	%٦,٥٦	٨	شەشيى مەقسوور	ھەزەج	١
77,7%	٤٤	%0,V£	٧	شەشىي مەحزووف		
70.7%	٤٣	7.8,1	٥	ھەشتىي ئەخرەب		
%,°0\	٣١	73,7%	٣	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور		
% ** •	٣٦٢	% * Y*\ \ 9	٤٠			
<u>%</u> 1+,01	177	%17°,97°	١٧	هەشتىي مەحزووف		
7.0,00	٦٧	%٦,٥٦	٨	هەشتىي مەخبوونى مەحزووف	ta	Y
7.5,	٥٩	7.2, • 9	٥	هەشتىي مەقسوور	ړەمەل	'
7.£.A	٥٨	7.4.٤٦	٣	ھەشتىي مەخبوونى ئەسلەم		
7.1,2	1٧	%ነ,٦٤	۲	شەشىيى مەقسوور		

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

۲۱,۱۲	١٤	%\Z£	۲	شەشىي مەخبوونى مەحزووف		
%·,0A	٧	۲۸, ۰ <i>۰</i>	١	هەشتىي مەخبوونى مەقسوور		
%.,0∧	٧	۲۸, ۰ <i>۰</i> ,	١	هەشتىي مەشكوول		
%.,٤9	٦	۲۸,۰٪	١	شەشيى مەحزووف		
%10, Y Y	١٨٤	%, ,۲	١٠			
'/^,\\\	١٠٦	7.5,1	٥	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف	. 1.	۳
%o,V1	79	% ٣,٢٨	٤	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور	موزاريع	,
%·,vo	٩	۲۸,۰٪	١	ھەشتىي ئەخرەب		
7/1,77	۲٠	%·,AY	١	هەشتىي مەخبوونى ئەسلەم موسەببەغ	موجتەس	٤
%·,V0	٩	٪۰,۸۲	١	ھەشتىي مەتوى	بەسىت	٥
%·,V0	٩	%• ,AY	١	ھەشتىي مەقبووز	تەويل	٦
%•, o A	٧	%• ,AY	١	هەشتىي مەتوى مەخبوون	ړهجهز	٧
7.1	17+4	7.1••	177	۲۲ قالب	۷ کیش	کۆ

چاپی (۲)

ړێڙهي سهدي ٪	ڙ.دير مکان	ړېژهي سهدي ٪	ژ.شیعرهکان	قال.	کیش	j
%0٣,٣0	707	% ٥٦,۸٢	٧٥			
۲۲,۰۲٪	757	\71,9V	79	ھەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف		
۲۱٦,٥٣	7.7	%1Y,AA	١٧	ھەشتىي تەواو		
%0,07	W	<i>'\</i> **	11	شەشىيى مەحزووف	ھەزەج	١
7.8,17	٥١	%٦,٠٦	٨	شەشىيى مەقسوور		
7.7%	٤٤	7.2,00	٦	ھەشتىي ئەخرەب		
%T, TV	٤٠	%r, • r	٤	ھەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور		
%,47%,9	721	'.T1,AY	27			
%\\	128	%18,79	19	هەشتىي مەحزووف		
%٥,٥٦	ひ	%٦,٠٦	٨	هەشتىي مەخبوونى مەحزووف		
7.8,2%	٥٩	%T,V9	٥	هەشتىي مەقسوور		
% ١,٦٤	۲٠	%Y,YV	٣	ھەشتىي مەخبوونى ئەسلەم	la.a	۲
%1, ~ 9	17	70,1%	٢	شەشىيى مەقسوور	ړەمەل	1
%1,10	١٤	%1,0Y	٢	شهشيى مهخبوونى مهحزووف		
%·,ov	٧	%,,٧٦	١	هەشتىي مەخبوونى مەقسوور		
%·,ov	٧	۲۷,۷٦	١	ھەشتىي مەشكوول		
%.,٤٩	٦	%,,٧٦	١	شەشيى مەحزووف		
%10,+ 7	١٨٤	′.V, 0A	1.			
%, 7 \	١٠٦	%T,V9	٥	ھەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف	. 1.	٣
%0,70	79	%r,•r	٤	ھەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور	موزاريع	,
7.· ,VE	٩	%-,٧٦	١	ھەشتىي ئەخرەب		
7.1,00	19	%·, ٧٦	١	هەشتىي مەخبوونى ئەسلەم موسەببەغ	موجتەس	٤
%·,V£	٩	%·, ٧٦	١	ھەشتىي مەتوى	بەسىت	٥
7. • ,VE	٩	%·, ٧ ٦	١	هەشتىي مەقبووز	تەويل	٦
%·, o V	٧	%·, ٧ ٦	١	هەشتىي مەتوى مەخبوون	ړهجهز	٧
%·,•A	١	%·, ٧٦	١	شەشىي مەتوى مەخبوونى مەكشووف	سەرىع	٨
7.1••	1777	7.1••	177	٣٣ قالب	۸ کیش	کۆ

چاپ<u>ی</u> (۳<u>)</u>

ن	کیش	<u>ق</u> ال.	ژ.شیعرهکان	ړێڙهي سمدي./	ژ.ديرمکان	్కరాలు యార్హం.
			٧٥	%٥٨,٥٩	٦٤٣	%00,0
		هەشتىي ئەخر ەبى مەكفووفى مەحزووف	۳۱	77,37%	707	777
		ھەشتىي تەواو	19	7.12,12	197	%\7,AV
١	ھەزەج	شەشىي مەحزووف	٩	%v,·*	٥٧	7.5,11
		شەشىيى مەقسوور	٨	۲۵,۲۵٪	٥٤	75,3%
		هەشتىي ئەخر ەبى مەكفووفى مەقسوور	٤	X,r,1r	٤٠	7.4.27
		ھەشتىي ئەخرەب	٤	X, 14	٣٨	7,70
			٤٠	۲۵,۲۵٪	۳۱۸	% ٢ ٧, ٢٣
		هەشتىي مەحزووف	71	13,21%	177	٣,٤,٣
		ههشتيى مهخبوونى مهحزووف	0	7.41	77	77,7%
		هەشتىي مەقسوور	٤	X,4,14	٤٨	7.8,11
7	t	ھەشتىي مەخبوونى ئەسلەم	٣	37,7%	۲٠	%\\
,	ړەمەل	شەشىيى مەقسوور	۲	۲۵,۱٪	77	%1, ~ ~
		شەشيى مەخبوونى مەحزووف	۲	۲۵,۱٪	١٤	7,1%
		هەشتىي مەخبوونى مەقسوور	١	%·,\/\	٧	%• ,٦
		هەشتىي مەشكوول	١	′/.· ,VA	٧	%•,٦
		شەشيى مەحزووف	١	′/.· ,∨∧	7	%.,01
			1.	/.V,A1	١٨٢	%10,0A
٣	1·	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف	٥	7,41	١٠٤	% ,,9
'	موزاريع	هەشتىي ئەخر ەبى مەكفووفى مەقسوور	٤	Y,4',14.	٦٩	%٥,٩
		ھەشتىي ئەخرەب	١	′/.• ,VA	٩	′/.· ,∨∨
٤	بەسىت	ھەشتىي مەتوى	١	'/.• , V A	٩	′/.÷ , \ \
٥	تەويل	ھەشتىي مەقبووز	١	'/.• , V A	٩	%·, \ \
٦	ړەجەز	هەشتىي مەتوى مەخبوون	١	′/.• , V A	٧	%• ,٦
کۆ	٦ کێش	٢١ قالب	۱۲۸	%1••	1174	% ١٠٠

چاپی (٤)

ړيژهي سهدي./	ژ.دیر مکان	ړێڙهي سهدي./	ژ.شیعرهکان	قال	کیش	į
%04,74	7.9	%07,+9	٦٩			
۸۵,۰۲٪	777	٥٩,١٦٪	77	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف		
%١٧,٦٦	7	1.10,20	19	ھەشتىي تەواو		
7.8,09	۲٥	%٦,٥	٨	شەشيى مەحزووف	ھەزەج	١
7.8,09	70	%٦,٥	٨	شەشيى مەقسوور		
%٣,o٣	٤٠	%T, T0	٤	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور		
77,7%	٣٢	7.7,22	٣	ھەشتىي ئەخرەب		
% ٢ ٧, ٩ ٢	۳۱٦	\\ YYY , YYY	٤١			
۲۸,۲۱٪	180	77,71%	۲٠	هەشتىي مەحزووف		
ሃ ፖ,٦٢	٤١	7.5,	٦	هەشتىي مەخبوونى مەحزووف		
%٥,٢١	٥٩	7.2,•7	٥	هەشتىي مەقسوور		
۲۷,۱٪	۲٠	7.7,22	٣	ھەشتىي مەخبوونى ئەسلەم	t	۲
7.1,0	١٧	۳۲,۱٪	۲	شەشىيى مەقسوور	ړەمەل	١
۲۲,۱٪	١٤	۳۲,۱٪	۲	شەشيى مەخبوونى مەحزووف		
77,•%	٧	<i>۲.۰</i> ,۸۱	١	هەشتىي مەخبوونى مەقسوور		
۲۲,۰٪	٧	%· ,۸۱	١	ھەشتىي مەشكوول		
%.,04	٦	<i>۱</i> ۸۰,۸۱	١	شەشيى مەحزووف		
%17. • V	17/	′⁄ʌ,١٣	1.			
%٩,١٨	1 • ٤	7.2,٠٦	٥	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف	. 1.	پ
%٦,٠٩	٦٩	%4,70	٤	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور	موزاريع	٣
%·,v٩	٩	%·,A1	١	ھەشتىي ئەخرەب		
%· ,v9	٩	%· ,A1	١	ھەشتىي مەتوى	بەسىت	٤
%· ,v9	٩	%· ,A1	١	هەشتىي مەقبووز	تەويل	٥
77, •%	٧	%· ,۸۱	١	هەشتىي مەتوى مەخبوون	ړهجهز	٦
7.100	1177	7.100	۱۲۳	٢١ قالب	٦ کيش	کۆ

چاپی (٥)

ړيژهى سەدى./	ڙ.ديرهکان	ړێژهې سهدي./	ڙ.شيعرهکان	قالب	کیش	··
%0Y,9A	010	%ox,vt	٦٤			
%1V,9	۱۷٤	۸۲۳,۸٥	77	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف		
%19,70	197	%17,01	١٨	ھەشتىي تەواو		
7.8,07	٤٤	73,57	٧	شەشىيى مەقسوور	ھەزەج	١
% * ,\	٣٦	%0,0	٦	شەشىيى مەحزووف		
7,77,9	۲۸	%٣,٦٧	٤	ھەشتىي ئەخرەب		
%°,1%	۲٦	7.7,٧٥	٣	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور		
%٢٥,٩٢	707	%٢٩,٣٦	٣٢			
%9,70	٩٠	٪۱۱	17	هەشتىي مەحزووف		
7.5,71	٤١	7.0,0	٦	هەشتىي مەخبوونى مەحزووف		
%٥,٩٦	٥٨	7.2,01	٥	هەشتىي مەقسوور		
%٢,٠٥	۲٠	7.7,٧٥	٣	ھەشتىي مەخبوونى ئەسلەم	ړەمەل	۲
%\V£	١٧	۲۱,۸۳	۲	شەشىي مەقسوور		
7.1,22	١٤	۲۱,۸۳	۲	شەشىي مەخبوونى مەحزووف		
%.,٧٢	٧	%.,9٢	١	هەشتىي مەشكوول		
%.,01	٥	%•,9٢	١	شەشىي مەحزووف		
%1A,0Y	۱۸۰	% 9,1 V	1.			
%1+,09	١٠٣	7.5,01	٥	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەحزووف	1.	ا س
%٦,٩٩	N	%,7\	٤	هەشتىي ئەخرەبى مەكفووفى مەقسوور	موزاريع	۴ ا
%• ,9٢	٩	%•,9٢	١	ھەشتىي ئەخرەب		
%• ,9٢	٩	%.,9٢	1	ھەشتىي مەتوى	بەسىت	٤
%• ,9٢	٩	%•,9٢	١	ھەشتىي مەقبووز	تەويل	٥
%· ,V۲	٧	%•,9٢	١	هەشتىي مەتوى مەخبوون	ړهجهز	٦
7.100	977	7.100	1.9	٢٠ قالب	٦کێش	کۆ

لەنگيە عەرووزىيەكان لە ديوانە چاپكراوەكانى نالى

یه کهم: له ئاستی دهنگ و برگهدا:

ا- بوونی دهنگیْک له جیّی دهنگیْکی تر که به هوّیهوه برِ گهیه کی کورت، دریْژ بووه:

۱- (وو \rightarrow و)، نموونه: (دوو -دو)، چ۱ -ش۲ -د۸-ل۲:

«شاهیّکه لهبن سیّبهری بالّی دوو هومادا»

دەبينت برگەى ٤ لەپيىي ٧ (مفاعيل) كورت بيت.

۲- ($3 \rightarrow 3$)، نموونه:(کهسێ \rightarrow کهسی)، چ ۱- $3 \rightarrow 3$

«تەلبىسى نىيە گەر كە<u>سى</u>ّ د<u>ى</u>ْوانەيى رووتە»

دەبيّت برگەى ١ لەپيّى ٣ (مفاعيل) كورت بيّت.

-7 (ێ → ه)، نموونه: (نایێ → نایه)، چ ۱ -ش ٥ -د۱ -ل ۲:

«وهر نایی دهری ئاهویی چینی له حهرهمدا»

دەبينت برگەی ۳ لەپیی ٥ (مفعول) كورت بیت.

3 - (و \rightarrow و)، نموونه: (کاکوّل \rightarrow کاکوڵ)، چ ۱ -ش۱۱۶ -د ۱ - ل۲:

«موشکین دهبیّ به کاکوِلّی غیلمان و زولفی حوور»

دەبينت برگەي ٤ لەپنى ٦ (فاع لات) كورت بيت.

0 - (1 → 6)، نموونه: (ریگا \to ریگه)، چ۱ -ش ۱۲۰ -د۲۳ - ل۱:

«لهم ریّگا سهریشی که بچیّ یهعنی کوژا بیّ»

دەبینت برگهی ۳ لهپیی ۱ (مفعول) کورت بیت.

-7 (ی (یی) \rightarrow ی)، نموونه: (نالی(نالیی) \rightarrow نالی)، چ $-\infty$

«نالی ئەو وەحشى غەزالە كەس ئەبەر داوى نەكەوت»

دەبینت برگهی ۲ لهپیی ۱ (فاعلاتن) کورت بیت

ب - سوانی دهنگیک که به هویهوه برگهیهک کهم بوتهوه:

۱ - سوانی (ی)، نموونه: مهلعهبهی ← مهلعهبهی، چ۱ -ش۱۱۶ - ۲٦۰ - ۲۱:

«یاخو بووه به مهلعهبهی گورگ و لووره لوور»

برگهی ۲ لهپێی ۷ (مفاعیل) سواوه، که برگهیه کی درێژه.

۲- سوانی (و)، نموونه: دیدهو→ دیدهوو، چ۱-ش۱۱۶-د۳-ل۲:

«تۆفانى دىدە و شەرەرى قەلبى وەك تەنوور»

برگهی ۳ لهپێی ٦ (فاع لاتُ) سواوه، که برگهیه کی درێژه.

 $^{-}$ -سوانی (ه)، نموونه: دهرکهت \rightarrow دهرهکهت، چ ۱ - $^{-}$

«خاکی دهر <u>کهت مهسکه</u>نی سهد سالهمه شایهد» برگهی ۱ لهپێی ۲ (مفاعیلُ) سواوه، که برگهیه کی کورته

ج - سوانی دهنگیک که به هویهوه برگهیه کی دریژ، کورت بووه:

۱ - سوانی (ړ)، نموونه: پهرو \longrightarrow پهرړو ، چ۱ -ش۲۹ -د٥ -ل ۱:

<u>«گەر پەرو</u> تاج و زینەت و شەوكەت وەفاى دەبوو

دەبيّت برگەي ٢ لەپيّى ١ (مفعول) دريّژ بيّت.

۲- سوانی (د)، نموونه: پرتهوا \to پرتهودا ، چ ۱ -ش $^{-}$ د ۱ -ل $^{+}$:

بهلی میسقاله زهرره زاهیره جیلوهی له پرتهوا»

دەبنت برگەی ۳ لەپنى ۸ (مفاعیلن) درنژ بنت.

٣- سواني (ي)، نموونه: حهيي ← حهييي ، چ١-ش١١٦-١٩٥-ل٢:

«كەنزى موتەلسەمى نەزەرى حەيى ئەكبەرە»

دەبينت برگهى ٣ لهپينى ٧ (مفاعيلُ) دريژ بينت.

د - زیادهی دهنگیک که به هویهوه برگهیه کی کورت، دریژ بووه:

۱- زیادهی (ی)، نموونه: کورتیی \rightarrow کورتی، چ۱-ش۱۱۳-د۹-ل۱:

«دەلىلى رەوشەنە بۆ بەدئو عوودى كورتىي عومر»

دەبيّت برگەي ۱ لەپيّى ٤ (فعلن) كورت بيّت.

۲- زیاده ی (ێ)، نموونه: سههمی \rightarrow سههم، چ۱-ش۸۹-د۸-ل ۱:

«سەھمىٰ تا جەعبە نشين بىٰ كۆن و زەردى خەلوەتە»

دەبينت برگەي ۲ لەپيى ۱ (فاعلاتن) كورت بيت.

-7 - (یادهی (م)، نموونه: لهم \rightarrow له ، چ۱ -ش۱۲ - د۱ - ل۲:

«ئیمتیحانی خوّیه مهقسوودی لهم عهمدا وا دهکا»

دەبيّت برگەى ۲ لەپيّى ۷ (فاعلاتن) كورت بيّت.

2- زیاده ی (د)، نموونه: موسوه دده \rightarrow موسوه ده ، چ ۱ -ش ۱۲ - د 3 - ل ۱:

«بێته حوجره پارچه پارچهی موسوهددهم بکرێ به رووح»

دەبيت برگەى ۲ لەپيى ۳ (فاعلاتن) كورت بيت.

٥ - زيادهي (ف)، نموونه: لهفف و \rightarrow لهف و ، چ ۱ -ش ۱۷ - د۱ - ل ۲:

«شیعری لهفف و نهشرن چ موشهووهش چ مورهتتهب»

دەبيّت برگەى ٣ لەپيّى ٥ (مفعول) كورت بيّت.

-7 زیاده ی (ر)، نموونه: قهررابه \rightarrow قهرابه ، چ۱ -ش-1 - د٥ -ل ۱:

«بهو دنن و <u>قهررابه که</u> ده کا پهششه به عهنقا»

دەبيّت برگەى ١ لەپيّى ٢ (مفاعيلُ) كورت بيّت.

 $^{\vee}$ زياده $^{\circ}$ (ق)، نموونه: موسته حمققى $^{\circ}$ موسته حمقى ، چ ۱ -ش ۵۰ -د٦ - ل ۲:

«موسته حمققي مهرههمه سينه يي ئه فگاري من

دەبینت برگهی ۳ لهپیی ۵ (مفتعلن) کورت بیت.

 \wedge - زیاده ی (ب)، نموونه: رهببی \rightarrow رهبی ، چ ۱ -ش \wedge - د۲ - ل۲:

یا روببی شیّت بم ئه گهر شاد بم به بهر گی عارییه»

دەبینت برگهی ۲ لهپیی ۵ (فاعلاتن) کورت بیت.

-9 - (یاده ی (ن)، نموونه: عهینون \rightarrow عهینو ، چ ۱ -ش-1 -۷-ل ۱:

«ئەما سەر چنارون عەينون جارىيەتون لەھو»

دەبيت برگەی ۱ لەپنى ۳ (فعولن) كورت بيت.

ه - زیادهی دهنگیک که به هویهوه برگهییک زیاد بووه:

۱-زیادهی (ی)، نموونه: کهللهیی \to کهللهی ، چ ۱ -ش۲۷ - د٥ - ل ۱:

«بەسەر ئاوێزەيى چاوێنەيى كەللەيى سەريان»

برگەيەك لەكۆتايى پێى ٣ (فعلاتن) زيادە.

۲-زیادهی (و)، نموونه: ژن و \rightarrow ژن ، چ ۱ -ش ۷۱-د ٤ - ل ۱:

«دائیم له دووته مێگهلی ژن و نێرگهلی پياو»

برگەيەك لەناوەراستى پێى ٣ (مفاعيلُ) زيادە.

-7-زیادهی (ه)، نموونه: مهسهله حهت \rightarrow مهسله حهت ، چ۱ -ش۱۱۶ - ۲۵ - ل۲:

«یا مەسەلەحەت تەوەققوفە تا يەومى نەفخى سوور»

برگهیه ک لهناوه راستی پێی ٥ (مفعول) زیاده.

3-زیاده ی (ێ)، نموونه: جێگهیێکی \longrightarrow جێگهیکی ، چ۱-ش۱۱۶-د۱۷-ل۱: «شارێکه پڕ له عهدل و له جێگهیێکی خوٚش و نهرم» برگهیه ک لهناوه راستی پێی ۳ (مفاعیلُ) زیاده.

و - زیادهی دوو دهنگ که به هۆیهوه برگهییک زیاد بووه:

۱-زیادهی (یه)، مهحهییهله \rightarrow موحهیله ، چ ۱ -ش ۷۱-د۵ -ل ۲:

«مەعلوومە چەند موحەييەلە چ عەييارە چەند دەللە»

برگهیه ک لهناوه راستی پنی ٦ (فاع لاتُ) زیاده.

1-1زيادهي (هي)، پهردهيٽکي \rightarrow پهردٽکي ، چ 1-1 -د1-د

«وه ک خهیمه به پهردهیێکی دو ئهستوونی به پا بێ»

برگەيەك لەناوەراستى پيى ٢ (مفاعيل) زياده.

دووهم: له ئاستى مۆرفيم و وشهو دەستەواژهدا:

ا- بوونی مۆرفیم و وشهیهک لهجیّی مۆرفیم و وشهیه کی تر، که بههوّیهوه لهنگی دروست بووه:

- هەرسى ← هەرەسى، چ١-ش٩-د٣-ل١:

«ئەي واعيزى باريد چييە ھەر وەك ھەرسى كێو»

پێی ٤ (فعولن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۱۶-د۳-ل ۱.

- بژ ← ئێستر، چ۱-ش۲٥-د۲-ل۱:

«بن زگ و جهبههت سپی کلک بژو دامهن سیاه»

پێی ۳ (فاعلاتن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش ۳۱-۲۰-ل ۱.

- بيّ → وه، چ١-ش٣٨-د٤-ل٢:

«له تاز هو کۆنه ههر چی بووبي نووسیم»

پێی ٦ (فعولن) لهنگه

- ئاوێنه ← ئايينه، چ١-ش٥٢-د٥-ل٢:

«بلّیٰ بهم ئاویّن<u>ه بۆ بووی</u> به خود بین»

پێی ۵ (مفاعیلن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۱۳-د۶-ل۲.

- زولفي → زولفهيني، چ١-ش٩٧-د٤-ل٢:

«شەوەيە شەبيهى زولفى سياھترە لە خالى»

يێيه کاني ٦ (فاعلاتن), ٧ (فعلاتُ) لهنگن.

- دووری \rightarrow دووریی یو، چ ۱ -ش۱۰۳ -د۳ -ل۲:

«له بهرزیی یو دووری وه سهبزییی عهردیهی»

پێی ٦ (مفاعیلن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۷۵-د٦-ل۲.

- سرری \rightarrow سهری، چ ۱ -ش۱۱۳ -د۷ - ل ۱:

«سپی نهزیره ههموو موو <u>لهسهر سرری</u> دوو موو»

پێؠ ٣ (مفاعلن) لهنگه.

- مهتههره \rightarrow موتهههوره، چ۱-ش۱۱۸ - ۷- ل۲:

«ئەو خاكە چاكە پاكە <u>ئەو</u> ئاوە مەتھەرە»

پێیه کانی ۷ (مفاعیلُ), ۸ (فاعلن) لهنگن، بروانه راسته کهی له چاپی (٤) ش ۱۰۰-د۷-ل۲. - میعوهز \rightarrow موعهوزه، چ ۱ -ش ۱۱۲-د۲۶-ل ۱:

«گۆچانى غيرەتت له ملم دا ميعوەز بىن»

پێيه کانی ۳ (مفاعیلُ), ٤ (فاعلن) لهنگن، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۸۷-د۲۱-ل ۱. - لهو - له له لهو، چ ۱ -ش- ۱۱ - د - حال :

«تەنگانە وا دەبى كە لەو جىنگە تەنگەدا»

پێی ۳ (مفاعیلُ) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۷۸-د۲ ۲-ل ۱.

- وهره ← وهر ، چ۲-ش٦-د۱-ل۲:

«وهره نهییه دهری ناهووی چینی له حهرهمدا»

پێی ٥ (مفعولُ) لهنگه.

- دا ← ه ، چ۲-ش۹۳-د۲-ل۲:

«یا یاسهمهنی خاوه به رووی روّژدا رژاوه»

پێی ۷ (مفاعیلُ) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۱) ش ۷۹-د۲-ل ۲.

- بهخودا ← بيّ شک ، چ٢-ش١٠٣ - ٩٠- ل٢:

«دين ده لين به خودا قيامهت راسته ههستاني ههيه»

پێیه کانی ۵، ٦ (فاعلاتن) لهنگن، بروانه راسته کهی له چاپی (۱) ش۸۸-۹-۲.

- خیردهمهند \rightarrow خیرهدمهند ، چ۲-ش ۱۰۹ - د۵ - ل۲:

«به خوسووسی بگهرێی مهس<u>ت و خیردهمهن</u>دی نییه»

پێی ۷ (فعلاتن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۱) ش۹۲-د۷-ل۲.

ب- سوانی مۆرفیمیک یان وشهیهک:

- سوانی (بيّ) دوای (من) ، چ ۱ -ش۳۳-د٦ - ل ٢:

«که تو بی مادهر و من پدهر مام»

پێی ۵ (مفاعیلن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش ۳۹-۷۰-۲.

- سوانی (ههم) دوای (جووت و) ، چ۱ -ش۱۷ - ۳۵ - ۲۱:

«به چاو مهست و به دلّ هوشیار به ئهبروٚ جوو<u>ت و تاقه</u>»

پێي ۸ (مفاعیلن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپي (۲) ش ۸۱-د۳-ل۲.

- سوانی (بهر) دوای (له) ، چ۱ -ش۹۷ - د۱ -ل ۱:

«بەرىقەلبەسەر لە بەرقى تەلەئلوئى لە ئالى»

_____ پێی ۲ (فاعلاتن) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۱۱۹ - ۱ - ل ۱ - سوانی (گونبهدی) دوای (نهزیری) ، چ۱ -ش۱۱۶ - ۲۵ - ل ۱:

«سەيوان نەزىرى كەيوانە سەوز وساف»

پێيه کاني ۲ (فاع لاتُ), ۳ (مفاعيلُ) لهنگن، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۲۷-۲۵۰-ل ۱.

- سوانی (و که) دوای (ههیه) ، چ۱ -ش۱۱٦ -د ٤٠ -ل۲:

«سيّ ئيلتيجام ههيه لهگهلّ ئهو دووهم شهره»

پێي ٦ (فاع لاتُ) لەنگە.

ج - زیادهی وشهیه ک، که به هویهوه دوو برگه زیاد بووه:

-زیادهی (پر_ه) دوای (مهشعهله) ، چ۲-ش۸۵-د۷-ل۲:

«لاين پړه له مهشعه له لاين **پړه** له مهشعه له لاين **پړه** له مهشعه له» پيږي ۷ (مفاعيلُ) لهنگه، بروانه راسته که ی له چاپی (۱) ش V - cV - L.

د- بوونی دەستەواژەيەک لەجىنى دەستەواژەيەكى تر:

- چونکه له رووی ← چوون لهم ، چ۱ -ش۱۱۱-د۸۸-ل۲:

«چونکه له ړووی جیهان گوناهی گهلێ زوٚر و ئه کسهره»

پێی ٥ (مفعولُ) لهنگه، بروانه راسته کهی له چاپی (۲) ش۷۸-د۲۸-ل۲.

- دہ لاح نابی \rightarrow دلّی نایی ، چ۲-ش20-د۲-ل ۱:

«عاشق ده لي نابي كه بدا خوّيي له داوم»

پێی ۲ (مفاعیلٌ) لهنگه، بروانه راستهکهی له چاپی (۳) ش ٤١-د۲-ل ۱.

- خۆشىيى رەقسى \rightarrow چ خۆش رەقسە ، چ۲-ش177-د $^{-}$ ل $^{+}$

«بنواره خۆشىي رەقسى لەگەل خەرقەيى ئەزرەق»

پێی ۲ (مفاعیلُ) لهنگه، بروانه راسته *کهی* له چاپی (۱) ش ۱۱۰ -د٤ -ل۱.

سێههم: له ئاستى لهت و دێره شيعردا:

ا- لهنگیی ریتمی لهته دیر:

- چ۱ -ش۹۲ - د٥ - ل۱:

«واقیعا خانهقا خوش زهمزهمهییکی تیدایه»

راسته کهی:

«واقیعهن خانهقه خوّش زهمزهمهییّکی تیدا»

بروانه: چاپی (۲) ش۱۰۹-د۷-ل۱.

- چ۱ -ش۱۱٦ - ۵۲۵ - ل۱:

«ڕۆژى قيامەتى فەئيزا ھەممە قيامو شەخسىن»

راسته کهی:

«رِوٚژی قیامهتی فهئیزا هوم قیامو شهخس»

بروانه ل۱ له:

چاپی (۲) ش۷۷-۵۲۵، چاپی (۳) ش۷۵-۵۱۵، چاپی (٤) ش۱۰۰-۵۱۵، چاپی (٥) ش۲۳-۵۱۵.

- چ۱ -ش۱۱٦ -د٥٦ - ل۲:

«ههل مین مهزید ههم زمانه وه کو ماری نهژدهر»

راسته کهی:

«ههل مین مهزید زوبانیه وه ک ماری نهژدهره»

بروانه: چاپی (۲) ش۷۸-د۵۱-ل۲.

- چ۲-ش۲۹-د۲-ل۱:

«چ شهو چ ړۆژ وهها كورتى لههو و لهعب و ميزاح»

راسته کهی:

«چ شەو چ رۆژى وەھا گرت لەھوو لەعب و ميزاح»

بړوانه: چاپی (۱) ش۱۱۳-د۲-ل ۱.

- چ۲-ش۲۹-د۲-ل۲:

«که ههردو وهک یه که چوون به نهغمهیی بهم و زیر»

راستەكەى:

«که ههردو ههر وه کو یه ک چوون به نهغمهیی بهم و زیر»

- چ۲-ش۷۸-د۸۸-ل۱:

«سينمينه ئيلتيجام ده لينم ئهي غهوسي عاسييان»

راسته کهی:

«سێیهم ڕهجای دڵم ئهوهیه غهوسی عاسییان»

بروانه ل۱ له: چاپی (۱) ش۱۱۹-د۶۸، چاپی (۳) ش۷۷-د۶۷، چاپی (٤) ش۱۰۰-د۶۷.

ب- بوونی لهتیک له جینی لهتیکی تردا:

- چ۱-ش۸۵-د۲-ل۱:

«نالی که ویقاری نییه بیّ باکه له خهڵقی»

ئەم لەتە دۆرە بە ھەللە پەرپوەتە ناو ئەم شىعرە، چونكـه شـيعرەكە بـه گشـتى لەسـەر كۆشـى «هـەزەجى ھەشتى ئەخرەب» ھۆنراوەتەوە، ھەرچى كۆشى ئەم لەتە دۆرەيـە «هـەزەجى ھەشـتى ئـەخرەبى مـەكفووفى مەحزووف»، راستەكەى:

«نالى مەكە وەسفى تۆ بارىكە نەمامى تۆ»

بروانه ل۱ له: چاپی (۲) ش۹۹-د۲، چاپی (۳) ش۱۰۲-د۲، چاپی (۵) ش۸۸-د۲.

چوارمم: له ئاستى خالبهنديدا:

مەبەست لە خالبەندى بەكارهينانى چەند نيشانەيەكە لە ناو نووسين، كە بەھۆيەوە مانا و تېگەيشتنى دەقـه نووسراوەكە بۆ خوينەر ئاسانتر دەبىخت و ھاوكـات چېژېكـى زيـاترى خويندنـەوە بـه خوينـەر دەبهخشـيت و مىشكى ماندوو ناكـات. بـۆ هـەر نووسـين و تويژينەوەيـهكى ئـەدەبى و زانسـتى، پابەنـدبوون بـه بنـەماكانى خالبەندى مەرجىكى سەرەكيە بەمەبەستى ئاسانتر گەياندنى بيرو پەيامى نووسەر و لىكۆلەرەكـه بـه خوينـەر، بەلام ئەمە دەشىت زياتر لە نووسىنە پەخشانئامىزەكاندا ھەبىت. شيعر، بەتايبەتىش شـيعرى كلاسـيكى جيـا لەوەى كە دەقىكى واتادارە، لەھـەمان كاتـدا دەقىكـى مۆسـيقى و ريتميـه و كـەمترىش پابەنـدى بنـەماكانى خالبەندى دەبىت يان دەشىت بلايىن زۆرجـار هـەر پابەنـد نابىت، بـەو پىيـەى كـە نىشـانەكانى خالـبەندى بەشىكىان لە ناو نووسىندا وەستان و كورتە وەستان دروست دەكەن و شىعرىش كە بنەمايـەكى ريتمـى ھەيـە زۆر جار ئەگەر خالبەندى تىدا بىت، دەبىتە مايەى وەستاندنى رىتمەكە ئەمەش بۆ خـۆى جۆرىك لـە لـەنگى دروست دەكات.

شیعری کلاسیکی به گشتی به پنی ئهو دهستنووس و دیوانه چاپکراوه کونانه ی له به دهست دان به هیچ جوّریک نیشانه کانی خالبهندیان تیدا پهیره و نه کراوه، به لام ئه و دیوانه چاپکراوانه ی دوای سالانی حه فتاکانی سه ده ی بیسته ما توونه ته ناوه وه، له لایه ن ساخ که رهوه و لیکوله رانیان به ریژه یه کی زوّر نیشانه کانی خالبهندی خزینراونه ته ناو ده قه شیعریه کان، ئه مه ش له لایه ک به بیانووی ئه وه ی رینووسی نوی پهیره و ده کهن، له لایه کی تر ویستوویانه به هوّی نیشانه کانی خالبهندی تیگهیشتنی خوینه ر بو ده قه شیعریه کان، که ده قی واتادارن، ئاسانتر بکات، به بی ئه وه ی گوی درابیته ئه و بنه ما پیتمیانه ی که ده قه کانیان له سه ر بنیات نراوه.

له سنووری دیوانه چاپکراوه کانی نالیدا تهنها لـه چـاپی ۱ و۲ دا بـه رادهیـه کی زوّر نیشـانه کانی خالّـبهندی به کارهیّنراون، دیاره ئهم نیشانانه که زیاتر بریتین له «، -: -؟ -!»، لهههنـدیّک شـویّندا نهبوونه تـه مایـهی و مستاندن و تیکدانی ریتم، ئیّمه ئهوانهمان به لهنگی دانهناوه، به لام لهزوّر شویّنیشـدا بوونه تـه لـهنگیی ریتمـی،

چونکه وهستان و کورته وهستانیان دروست کردووه. کهلهم تویژینهوهیهدا ژمــارهو ریّــژهی بـهکارهاتن و چهنــد نموونهیهکیشی دهرخراوه، لیّرهدا چهند نموونهیهکیان دهخهینه روو:

۱ - نیشانهی فاریزه «،» نموونه:

چ۱-ش۲۶-د٤:

«مل عەلەم، شيرين قەلەم، ئاھوو شكەم، مەيموون قەدە

سم خر و کلک ئیستر و مهنزل برو عارمق نهریژ»

لهنیوه دیری یه کهمدا نیشانهی «،» سیّ جار بووهته مایهی وهستاندن و پچراندنی ریتم، له ههریه ک لهپیّیه کانی ۱، ۲، ۳، «فاعلاتن» بووهته «فاعلا،تن».

۲ - نیشانهی دووخال بهسهریه کهوه «:» نموونه:

چ۱-ش۳۳-د۳:

«گوتم: راستی سهبا ههسته، گوتی: مهشرهب موخالیفیه گوتم: ناری، گوتی: بایه، گوتم: ئهوجی، گوتی:دووره»

له یێیه کانی ۱، ۳، ۵، ۷، ۸ «مفاعیلن» بووه به «مفا:عیلن».

له پێی ٦ «مفاعیلُ» بووه به «مفا:عیلُ».

ههردوو نیشانهی «،» و «:» نموونه:

چ۱-ش۱۰۰-د۷:

«گەر بلێم: شەمسى، دەلىّ: ئەو خۆش رەوى بى پەردەيە ور بلێم: سەروى، دەلىّ: ئەي ئەحمەقە كوا گفتوگۆى»

لیره شدا ههریه ک له نیشانه کانی «:» و «،» لهنگی ریتمییان دروست کر دووه، به مجوّره:

پێی ۱ و ۵: «فاعلاتن» بووهته «فاعلا:تن».

پێی ۲ و ٦: «فاعلاتن» بووهته «فا،علا:تن».

۳- نیشانهی سهرسورمان «!» نموونه:

چ۱-ش٦-د٤: لهپێي ٤ «مفاعيلن» بووهته «مفاعي!لن»:

«بهتیریّ دوو نیشانه چا نییه ئهی رووحه کهم! شیرین»

چ۱-ش۳۵-د٦: لهپێی۱ «فاعلاتن» بووهته «فاعلا!تن»:

«نالییا! ئەم غەزەلە تازە كە تازەت گوتووە»

چ١-ش٤١-د٤: له پێي٥ «مفعولُ» بووه ته «مفعو!لُ»:

«قوربان! سەرى تۆ خۆش كە نەماوە سەرى خۆشم»

2 - نیشانهی پرسیار «؟» نموونه:

چ۱-ش۵۷ -د۳: لهپێی ۲،۲ «مفاعیلُ» بووهته «م؟فاعیلُ»:

«خالّت چییه؟ دانهی گهنمی جهننهتی رووته

چاووت چییه؟ فیتنهی حهرهمی قیبلهیی ئهبرۆ»

چ١-ش٨٩-د٢: لهپێي ٤ «فاعلن» بووهته «فا؟علن»:

«من له بيّ بهرگي محهم پرسي که بوّچ رووتي؟ گوتي»

ژماره و رێژهی لهنگیه عهرووزیه کانی چاپی ۱:

ړێژهی سهدی٪	ژمارەي حالەتەكان	لەنگيەكان
%0٤,٦	19.	دهنگ و برگه
%£,٦	١٦	مۆرفیم و وشەو دەستەواژە
%1,10	٤	دير و لهتهدير
%4,70	١٣٨	خالبهندى
7.1	٣٤٨	سەرجەم

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان لە چاپى ١، ٣٤٨ حالەتە لە ٣٤٨ پى و ٢٨٢ دير شيعر.
 - له کوی ۹۳۹۶ یی دا ۳٤۸ یان لهنگییان تیدایه، که ده کاته ریژهی ۳٫۷٪
 - له کوّی ۱۲۰۸ دیر دا ۲۸۲ یان لهنگییان تیّدایه، که ده کاته ریّژهی ۲۳٫۳۶٪

بهشیّکی زوّری لهنگیه کانی چاپی ۱ لـه ئاسـتی خالّـبهندی دان و ریّـرْهی ۳۹٬٦۵٪ ی لـه کوّی لهنگیـه کان پیّکهیّناوه، ئه گهر بیّت و خالبهندیه که لهسهرتاپای دیوانه که نهمیّنیّ و فـهراموٚش بکـریّ، ئـهوه ئهنجامـه کانیش بهم شیّوهیه ده گوریّن:

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان بەبىّ خالبەندى، ٢١٠ حالەتە لە ٢١٠ پىّ و ١٩٤ دير شيعر.
 - له کوّی ۹۳۹۶ پێ دا ۲۱۰ یان لهنگییان تێدایه، که ده کاته رێژهی ۲٫۲۳٪
 - له کوی ۱۲۰۸ دیر دا ۱۹۶ یان لهنگییان تیدایه، که ده کاته ریژهی ۱۹،۰۹٪

باره و ریژهی لهنگیه عهرووزیه کانی چاپی ۲:

ړێژەي سەدى٪	ژمارەي حالەتەكان	لەنگيەكان
٣٢,١١٪	١٠٨	دهنگ و برگه
%·V	1.	مۆرفیم و وشەو دەستەواژە
%•,٣٢	٣	دير و لهتهدير
%\٦,٩٨	۸۰۸	خالبەندى
7.1 • •	979	سەرجەم

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان لە چاپى ٢، ٩٢٩ حالەتە لە ٩٢٩ پى و ٥٩٤ دىر شيعر.
 - له کوی ۹٤٦٢ پي دا ۹۲۹ يان لهنگييان تيدايه، که ده کاته ريژه ۸٫۸۲٪
 - له کوّی ۱۲۲۲ دیر دا ۵۹۶ یان لهنگییان تیدایه، که ده کاته ریژهی ۵۹۱٪

ئەوەى جىخى سەرنجە، لە چاپى ١٥٢ زۆربەى لەنگىەكان لە ئاستى خالبەندى دان بە شىخوەيەك كە رىد رەى ئەوەى جىخى سەرنجە، لە چاپى ١٥٦ زۆربەى لەنگىەكان يەركەوتووە، بۆيە ئەگەر بەشىخوەيەكى گىشتى خالبەندى لـە دىوانەكـە فـەرامۇش بكەين ياخود لاى بدەين، ئەوە ئەنجامەكان بەمشىخوەيەى خوارەوە دەگۆرىن:

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان بى لە خالبەندى، ١٢١ حالەتە لە ١٢١ يى و ١١١ دىر شىعر.
 - له کوّی ۹٤٦۲ پێ دا ۱۲۱ یان لهنگیان تێدایه، که ده کاته رێژهی ۱٫۲۸٪
 - لهکوی ۱۲۲۲ دیر دا ۱۱۱ یان لهنگیان تیدایه، که دهکاته ریژهی ۹٫۰۸٪

ژماره و رێژهی لهنگیه عهرووزیه کانی چاپی ۳:

ړێژەي سەدى٪	ژمارەي حالەتەكان	لەنگيەكان
/// , ٦٩	٥٨٨	دهنگ و برگه
۲۱۰٫۵٦	٧٠	مۆرفیم و وشەو دەستەواژە
%·,Vo	٥	دێر و لەتەدێر
7.1 • •	٦٦٣	سەرجەم

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان لە چاپى ٣، ٦٦٣ حالەتە لە ٦٦٣ پنى و ٤٦٧ دير شيعر.
 - له کوّی ۹۰۵۰ پێ دا ٦٦٣ يان لهنگيان تێدايه، که ده کاته رێژهی ٧,٣٣٪
 - له کوی ۱۱۳۸ دیر دا ٤٦٧ یان لهنگیان تیدایه، که ده کاته ریژه ی ۳۹٬۹۸٪

ژماره و ریژهی لهنگیه عهرووزیه کانی چاپی ٤:

كۆمە لله وتارى ئەدەبى كوردى

ړیژهی سهدی٪	ژمارەي حالەتەكان	لەنگيەكان
%09,VE	٤٦	دهنگ و برگه
%ዮ<,٦٦	79	مۆرفیم و وشەو دەستەواژە
%1,٣	١	دير و لەتەدير
%1,٣	١	خالبهندى
%\··	VV	سەرجەم

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان لە چاپى ٤، ٧٧ حالەتە لە ٧٧ پى و ٧١ دير شيعر.

 - له کوی ۱۱۳۲ دیر دا ۷۱ یان لهنگیان تیدایه، که ده کاته ریژهی ۲٫۲۷٪

ژماره و ریژهی لهنگیه عهرووزیه کانی چاپی ۵:

ړیژهی سهدی٪	ژمارەي حالەتەكان	لەنگيەكان
%V1,TV	٣٢٠	دەنگ و برگە
%٢٦,٧٣	17.	مۆرفیم و وشهو دەستەواژە
7.7	٩	دێر و لەتەدێر
%\··	६६९	سەرجەم

- سەرجەمى حالەتە لەنگيەكان لە چاپى ٥، ٤٤٩ حالەتە لە ٤٤٩ پى و ٣٣٨ دير شيعر.
 - له کوّی ۷۵٤٤ پێ دا ٤٤٩ يان لهنگييان تێدايه، که ده کاته رێژهی ٥,٩٥٪
 - له کوّی ۹۷۲ دیر دا ۳۳۸ یان لهنگییان تیّدایه، که ده کاته ریژهی ۳٤٬۷۷٪

ئەنجامەكان:

- بهپنی ئهو شیعرانهی بۆمان ماونه تهوه، نالی له کۆی ههر ۱٦ کیشی عهرووزی، ۸ کیشی له سنووری ۲۳ قالب به کارهیّناوه، بهمجوّره: ۹ قالبی رهمهل، ٦ قالبی ههزهج، ۳ قالبی موزاریع، ۱ قالب له ههریه ک له کیشه کانی موجتهس، بهسیت، تهویل، رهجهز، سهریع.
- زۆرترینی شیعری نالی سهر به کیشی ههزهجن، دواتر پههه و پاشان موزاریع و دواتر کیشه کانی تر، پیژه ی به کارهاتنی کیشه کانیش به مجوّره یه: لهئاستی شیعره کاندا، نزیکه ی ۵۵ ۵۱٪ بو کیشی ههزه جه ۳۱ ۳۲٪ بو کیشی رهمه ل، ۷ ۸٪ بو کیشی موزاریع. له ئاستی دیره کانیشدا، نزیکه ی: ۵۱ ۵۳٪ بو کیشی همزه ج، ۲۷ ۳۰٪ بو کیشی رهمه ل، ۱۵٪ بو کیشی موزاریع.
- هەریهک له دیوانه چاپکراوهکانی "نالی" ئەوانهی لەم تویژینهوهیـهدا کاریـان لەسـەر کـراوه بـهو پییـهی تـهواو لەسـەر بنهمایـه کی عـهرووزی سـاخ نه کراونه تـهوه، رووبـهرووی لـهنگی و ناسـازی بوونه تـهوه، لهنگیه کانیش بۆ چـوار ئاسـت دابـهش کـراون، کـهبریتین لـه ئاسـته کانی: دهنـگ و برگـه، مـۆرفیم و وشـهو دهستهواژه، لهت و دیره شیعر، خالبهندی.
- بهشیکی لهنگیه کان لهههریه ک له چاپه کانی ۱ و ۲ پهیوه نـدیان بـه خالّـبهندیه وه هـهـه و بـههوّی ئهمه وه وهستانی ریتمی دروست بووه که بووه ته مایه ی دروستبوونی لهنگی له خویندنه وه شیعره کاندا.
- رپژوی لهنگیه کان له چاپی ۱دا، به لهنگیه خالبهندیه کانیشهوه بریتیه له ۳٫۷٪ی کوّی پیهه کان و ۲۳٫۳٪ی کوّی دیره کان. به ۲۸٫۳٪ی کوّی دیره کان. به ۲۸٫۳٪ی کوّی دیره کان. وه به پلهی یه کهم لهنگیه کان له ئاستی دهنگ و برگه دان، دواتر ئاستی پیهه کان و ۱۲٫۰۰٪ی کوّی دیره کان. وه به پلهی یه کهم لهنگیه کان له ئاستی دهنگ و برگه دان، دواتر ئاستی خالبهندی و پاشان ئاسته کانی مورفیم و وشهو دهسته واژه و دیر و له ته شیعر.
- له چاپی ۲ دا ژمارهیه کی زوّری لهنگیه کان له ئاستی خالبهندی دان، بوّیه ریّر ژمی لهنگیه کان به لهنگیه خالبهندی دان، بوّیه ریّر ژمی لهنگیه لهنگیه خالبهندیه کانیشه وه بریتیه له ۲۸٫۸٪ی کوّی پیّیه کان و ۲۸٫۰۸٪ی کوّی پیّیه کان و ۸۰۰۸٪ی کوّی پیّیه کان و ۸۰۰۸٪ی کوّی پیّیه کان و ۸۰۰۸٪ی کوّی پیّیه کان و ۵۰۰۸٪ی کوّی پیّه کوّر پیّه کور پی پیته کور پیّه کور پیته کور پیّه کور پیّه کور پیّه کور پیّه کور پیّه کور پیّه کور پی پیته کور پیّه کور پیّه کور پیته کور پیته کور پیّه کور پیته کور پیته
- له چاپی ۳ دا رپژهی لهنگیه کان بهمجوّرهن: ۳۸٫۷٪ی کوّی پیّیه کان و ۳۹٫۹۸٪ی کوّی دیّره کان و زیاتری لهنگیه کانیش له ئاستی دهنگ و برگهو، پاشان موّرفیم و وشه و دهستهواژه و دواتر دیرو لهته کان دان.
- له چاپی ٤ دا ریژهی لهنگیهکان بهمجوّرهن: ۸۸، ۰٪ی کوّی پییهکان و ٦,٢٧٪ی کوّی دیره کان و زیاتری لهنگیهکانیش له ئاستی دهنگ و برگه و پاشان موّرفیم و وشه و دهستهواژه و دواتر دیر و لهتهکان و خالبهندی دان.
- له چاپی ۵ دا ریژهی لهنگیهکان بهمجوّرهن: ۵,۹۵٪ی کوّی پییهکان و ۷٬۳٤٬۷۰٪ی کوّی دیره کان و زیاتری لهنگیهکانیش له ئاستی دهنگ و برگهو، پاشان موّرفیم و وشه و دهستهواژه و دواتر دیرو لهتهکان دان.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

- بەبەراوردكردنى ھەموو چاپەكان دەردەكەوپت كە لە ئاستە جياجياكان لەنگيەكان بەمجۆرەن:
- لهئاستى دەنگ و برگەدا: چاپى ۳، ٥٨٨ حالەت، چاپى ٥، ٣٢٠ حالەت، چاپى ١، ١٩٠ حالـەت، چاپى ٢، ١٩٠ حالـەت، چاپى ٢، ١٠٨ حالەت.
- له ئاستى مۆرفيم و وشهو دەستەواژەدا: چاپى ٥ ، ١٢٠ حالهت، چاپى ٣ ، ٧٠ حالهت، چاپى ٤ ، ٢٩ حالهت، چاپى ٤ ، ٢٩ حالهت، چاپى ١٠ ١٤ حالهت، چاپى ٢٠ ١٩ حالهت.
- له ئاستی لهت و دیره شیعردا: چاپی ۵، ۹ حالهت، چاپی ۳، ۵ حالهت، چاپی ۱، ٤ حالهت، چاپی ۲، ۲ حالهت. چاپی ۲، ۲ حالهت.
- له ئاستى خالبەندىدا: چاپى ۲ ، ۸۰۸ حالەت، چاپى ۱ ، ۱۳۸ حالەت، چاپى ٤ ، ١ حالـ ۵، د حالـ ۵، د چاپى ٢ ، نيبە، چاپى ٤ ، نيبە، خاپى ٤ ، نىبە، خ

بهم زانیاریانه دەردەكەویت كه لـه ئاسـتى گشـتیدا و بیّجگـه لـه خالـبهندى، چـاپى ۳ لههـهموویان زیـاتر رووبهرووى لهنگى بۆتەوە، پاشان چاپى ٥، دواتر چاپى ١، چـاپى ٢، چـاپى ٤. هـهروەها ئهگـهر لهنگيـهكان لـه ئاستى خالبهندىشدا ئەژمار بكرین، ریزبهندى لهنگیهكان له ههریهك له چاپهكان بهمشیوەیه دهگوریت: چـاپى ٢، چاپى ٣، چاپى ٥، چاپى ١، چاپى ٤.

يێشنيازه کان:

- بهشیکی زوّری نهو دیوانه کلاسیکیانهی که ئیستا لهبهر دهستدان، له کاتی ساخ کردنهوهیاندا کهمتر ره چاوی لایهنی عهرووزی کراوه و پیداچوونهوهی عهرووزی بو نه کراوه، له کاتیکدا شیعره کان سهر به کیشی عهرووزین، بویه پیشنیازی نهوه ده کهین که نهو کارهی ئیمه ئهنجاممان داوه، له پروژهی داهاتووی تویژهران زیاتر کاری لهسهر بکریت، بو نهوهی جاریکی تر بهههموو نهو دیوانه کلاسیکیانهدا بچینهوه که لهسهر بنممایه کی عهرووزی ساخ نه کراونه تهوه، تاوه کو به پراسترین شیوه بگهنه بهر دیدی خوینهر.
- پێویسته له کاتی ساخ کردنهوه ی هـهر کوٚمه لـه شـیعر و دیـوانێکی کلاسـیکی، سـاخ کـهرهوه کـه پێداچوونهوهیه کی عهرووزی بوٚ بکات، ئه گهر خوٚیشی عهرووززان نهبوو پێویسته لهڕێی کهسێکی شـارهزای ئـهم بواره کاره که ئهنجام بدات.

بەشى پينجم- رەخنە

سەرچاوەكان:

به کوردی:

- ۱. خەزنەدار، مارف (۱۹۷۷) **ديوانى نالى و فەرھەنگى نالى**، بەغدا، چاپخانەي دار الحريە.
- ۲. موده ریس، مه لا عهبدولکه ریم و فاتح عهبدولکه ریم (۱۹۷٦) دیـوانی نـالی، بهغـدا، چاپخانـهی کـۆری زانیاری کورد.
 - ۳. موکریانی، گیو (۱۹۷٤) **دیوانی نالی**، ههولیّر، چاپخانهی کوردستان، چاپی دووههمین.
 - سنندجی، عهلی موقبیل (۱۳۲۷) دیوانی نالی، چاپخانه بههرامی.
 - ٥. کوردی و مهریوانی (۱۹۳۱) **دیوانی نالی**، بهغداد، چاپخانهی دارالسلام.
 - 7. گەردى، عەزيز (۱۹۹۹) **سەروا**، ھەولێر، دەزگاى ئاراس.
- ۷. گەردى، عەزیز (۱۹۹۹) كټشى شیعرى كلاسیكى كوردى و بەراوردكردنى لەگەل عەرووزى عەرەبى و
 كټشى شیعرى فارسیدا، ھەولیر، چاپخانەى وەزارەتى رۆشنبیرى.
- ۸. به کر، محهمهد (۲۰۰٤) کیش و ریتمی شیعری فولکلوری کوردی، هه ولیر، دهزگای چاپ و بلاو کردنه وهی ناراس.
 - ۹. حەمەخان، نوورى فارس (۲۰۰٤) **عەرووزى كوردى**، ھەولێر، دەزگاى ئاراس.

به عهرهبی:

- 10. خليل، ابراهيم (2007) **عروض الشعر العربي**، عمان، دار المسيرة.
- 11. محمّد نورالدين، حسن (2005) الشعرية و قانون الشعر، بيروت، دار المواسم للطباعة والنشر والتوزيع.
- 12. يوسف، حسنى عبد الجليل (2003) علم العروض دراسة لأوزان الشعر وتحليل واستدراك، القاهرة،

مؤسسة المختار للنشر والتوزيع.

- 13. زهدى مصطفى، عبدالرؤوف (2006) مهارة علم العروض والقافية و سامى يوسف ابو زيد، عمان، دارعالم الثقافة.
 - 14. العاكوب، عيسي على (1997) **موسيقا الشعر العربي،** دمشق، دار الفكر.
- 15. مجدى وهبة و كامل المهندس (1979) معجم المصطلحات العربية في اللغة والادب، بيروت، مكتبة لبنان.
 - 16. التونجي، محمّد (1999) **المعجم المفصل في الادب**، ج1، يبروت، دار الكتب العلمية،
 - 17. خفاجي، محمّد عبدالمنعم، موسيقي الشعر و اوزانه، دار الاتحاد التعاوني.
 - 18. معروف، يحيى (1378) العروض العربي البسيط، تهران، شركت چاپ و نشر بازرگاني.
 - 19. بكار، يوسف (1990) في العروض والقافية، بيروت، دار المناهل.

به فارسی:

- ۲۰. شمیسا، سیروش (۱۳۸۱) اشنایی با عروض و قافیه، تهران، انتشارات فردوس.
 - ۲۱. شمیسا، سیروش (۱۳۷۵) فرهنگ عروضی، تهران، انتشارات فردوس.

قسه ملانئ

سەلما ساعندى*

کورته:

۱. قسهملانیّ، دارشته و بیچم ئهده بی فره کونه یگه و مناو ئهده بیات کوردیا. خه لک کورد لهی بابه ته وه فره ده و نازیک لهی مونازیره و قسهملانیّگه له نیووسریایه و مهنیه سه و هازیک لهی مونازیره و قسهملانیّگه نیووسریایه و مهنیه سهنیه، هیّن ئهوه یژه سه شاعیر شیّعریان جهمه و بیووه. بریّگ فره یژه لهی جوّره ویژه بیه یا فهوتیایه یا که می مهنیه، هیّن ئهوه یژه سه شاعیر خوه یا خوه نه یووه و همر وه سینه شیّعر و تیه یا سهواد داشتیه وه لی کاره گانی جهمه و نه نهووه و ئیّمکان چاپی نه یووه.

7. ئی جۆره ئهدهبیه وه دوو دەسه دابهش ئهکریید: یهکهم وتوویژ و گفتوگۆ، دیۆم قسهملانی و شهرهزوان. وه بهش یهکهما شاعیّر زیاتر وهگهرد خوهی یا چشتی ترا دهردهدل و هاودهردی کهید. ئهیهیژه ههل ئهگهریدهو ئهرای رۆحیهی جوامیّری و وه فریارهسین و وه دهم ئهی و ئهوهو چیوون. وهی بهشا زیاتر هههست دۆسی و ئاشتی خوازی ئهوینین، تهنانهت ئهگهر وهجیّ ئینسان چشتیّ تر کهسایهتی داستانهگه بۆ. وه بهش دیّوما ئهگهر بریّ جار شهر و ههول و تعقالا ئهرای شکهست و راونیان دوژمن یا یاری خواستن وه کهسانیّگ ئهرای ئی مهبهسته ئهیوونین، تهنیا حالهت دیّفاعی و بهرگرتن وه هیّرش و زهرهر و زیان دوژمنه. وه ناو هیچ مونازیّرهیّگا نایونین هیچ خیّلیّ وه کورد هیّرش بکاته سهر گهلانیّ تر و ئهرای تالان و چهپاو یا کوشتن مهردم ته بیاده سهریان. جا روّحیهی ئاشتی و ئارامشخوازی زیاتر ناوهروّک ئی چیروّک گهلهسه.

۳. کهسایه تیه گان فرهن. ههر وه ئینسانه وه (زینگ یا مردگ) بگره ههرتا دار و دره خت و دهوهن و کوچک و کیف و ئاسمان و زهوی و مانگ و خوهر و زینه وهرو مهل و موور و ئاژه آن (پهرهنده و دهرهنده و چهرهنده و کیف و ئاژه آن (پهروه و دانی و جوانی و پیری و ... و درهنده و ...)؛ ههروه ها بابه ته یلی ئاوه زی (معنوی) وه ک عهقل و ئیقبال و دبیه و دل و جوانی و پیری و ... ئه تینه ناو داستانه وه .

 برئ لهی کهسایه تیگهله تهمسیلن وه ک کولله و عاینهمهل که میژووی شهر عوسمانی و ئیران وه روّژئاوای ولاتا نیشان ئهیا.

^{*} عضو هيئت علمي دانشگاه آزاد اسلامي سنندج.

بەشى يينجم- رەخنە

- ٥. وي داستانهيلا راسي و خهيال ئه كهفنه يه ك و ساختاريك زينگ و بزيو دروس ئه كهن.
- ٦. بابهتگهل مونازیرهی کوردی فرهس؛ وه ک کۆمه لایه تی، ئینسانی، سرشتی، رهوشتی و ئه خلاقی، ههستی ناسی (فلسفی)، ئایینی، میژوویی، ئۆستوورهیی (کۆنه گهرایی)، هۆلۆگرافیک وه تایویه تی سایکۆمیتری (وتۆویژ وه گهرد بی گیانگه لا) و هی تر.
- ۷. بیر ئارمانخوازانه و خوازیاری ئارمانشار یه کی تر وه تایبه تمهندییه گان مؤنازیره ی کوردییه ههر وه ک وه چیرو ک شاعیر و خدرهویالا (خهرهمیش) دینهی.
- ۸. مونازیره گهیل سهده ی بیسوّم زیاتر ئهتیده سهر پیشکه فتن خوازی و ئهندیشه ی ئینسان دوّسانه و ئازادی ژن و بهرابهری مافی ئه و وه گهرد پیاگا، ههروه ها سهره نجدان وه منال و پهروه رده و فیرکردن و وه بهرچاو گرتن ته واو مافه گانی (قانیع و نهسرین). یه کیّ تر وه ناوه روّکه گان قسه ملانی هاو چه رخ به رابه ری ئینسانگه له؛ یه کیّ ناغا نه ود و یه کیّ نه وکه ر، یه کیّ سهرمایه دار نه ود و یه کیّ هه ژار و ... که مینی زال نه ود و باقی مهردم ژیرده سه مه رکه س وه زوان خوه ی بخوه نی و بنووسیّ، هه رو لاتی به رهه م و دارایی ئه پای خوه ی بود و بیگانه نه واده ی ماه سامو سا قانیه یا.
- ۹. نفرهت و قین وه بهرههم هاوردن ئامرازهیل کوشتن ئادهمیزاد یا جهنگ وه بهین میللهته گانا، وه ک وتوویژ قانیع وه گهرد بوم ههستهییا (بومبی زهری).
 - ۱۰. وه کار بردن وشه و دارشته و باتهتگهل عهوامانه و زوان کنایه و لاتاو و پهیامگهل ناراسهوخوّ.
- ۱۱. روّحیهی رهخنه و تهنز، گالّته و شوّخی، سهروهسهرنیان و لاسایی کردنهوه و... که تام خوا و چهشه نهیاده که لام.
- ۱۲. سهرزهنشت دهسه لات زالمانه ی ئهرواو و فیئوداله گان له ههر فرسه تیگا وه ناو قسه و باسه گان و شهرمه زار کردنی بیّگاری و داگیرکردن دهسره نج خه لک، وه ک وه چیرو ک شهمال و به فر و روّیی و ده پشته وانا هاتیه.
- ۱۳. گوزهشت زهمان و کهم خایهنی عومر و ئارهزیووی گهریانهوهی زهمان که ههم تاکه کهسییه (Personal time).
- ۱٤. وهسف تایبهتمهندیهیل سرشت، سهرزهنشت دوژمن و ئایهم خراو، سۆکی و بیّحورمهتی وه کهمایهتیه ئایینیهگان که وه داخهوه ئهنجامیّ بیر نهکردنهوهی دروس و چهوبرین وه رِوّژگار و بیر دهورانه.
 - ۱۵. نمانا و نیشانه گهل شارستانی نۆ وه ک دیووربین، قهتار، راننده (لیْخور)، ماشین و...

كەلمەيەل ئەسلى: قسەملانى، وتووير، كەسايەتى، بابەتگەل مونازيرە، دارشتە

پێشەكى^١

وه ناو ویژه ی هۆزهیل ئیرانیا جۆریک ئهده بی هه س وه پی ئهوشن گفتوگۆ یا قسهملانی (مونازیره). ژیربینای ئی نهوعه زۆره ملی و حهماسه س. به لام فره تر وه ئهده بیاتی راهینان و فیر کردنا و تریاسه وه . ئه گه ر بتواین له سه ر مونازیره و و توویژ باس بکهین، بایه وه سهره تاییترین چوارچیو و بیچمیه وه که گفتوگؤه یلی ساده ی به ین دیو که سه و پهیامیک راس و بی گزو ریا هاناوی، ده س وه پی کهین و بچینه سهر پیش - که فتگترینی که شهره زوان و قسهملانیه وه ئاکام و به رهه م تایبه ت وه خوه ی دیری. وه خوه شیه وه بایه بوتری وه ناو ویژه ی کوردیا هه ر دیو ئه ی گفتووگوه هه س. که سایه تییه یل ئی نه و عه تا بتواین فره ن و وه ناو هم و وه سه روسه رهاتیگا، دوان واته جفتن.

ههر وتوویژی کوردیک تهنیا داستانی وه ناو خوهیا دیّریّ. به لام بازه جاریّ -ئهویژ فره کهم - ئهیوونریّد وه ناو دلّ چیروٚکیٚگا چهن وه سهرهاتیّ تر ئهتیّ. ههر ئی شیّواز داستان وه ناو داستانه ئهوده بایس یه که کهسایه تبیه یل فره تر بانه ناو رهوایه ته گه و دهور و ئهرک خوهیان بوهنه ریّگهوه. ئی کهسایه تبیه یله دابه ش ئه کرگین وه ئینسانی (مروّقانه)، جانهوهری، گیایی (رووه کی)، دیارده گهیل کهشوههوا (جَوی)، بیونهوهرگهیل بی گیان، بارگهیلی تووش بوون و کاروبار ئاوهزی و مهعنهوی ئایه میزاد و هی تر.

کهساتییهیل بهرانبهر وه یه ک وه ناو سهر گوزهشته گانا ئهیانهنه:

۱. ئايەميزاد وەگەرد ئايەميزادا (زێنگ يا مردگ)، ئايەميزاد وەگەرد بيوونەوەرگەل ترا (گياندار و بێ گيان).

- ۲. ئاژەل وەگەرد ئاژەلا.
- ۳. پهلهوهر وهگهرد مهل و موورا (حشره).
- ξ . یه کی وه ئهنامگهل لهش وه گهرد ئهنامی ترا (که فرهتر مهعنهویه) وه ک دیده و دل .
- ۵. بارگهلی ناوزی و رووداوگهلیگه نایهم تووشی نهود (عارضی و معنوی) وه ک جوانی و پیری، عمقل و ئیقبال و هی تر.
 - ٦. ئامراز هیلي جۆراوجۆر وه ک گۆچان و گۆ (گوی و چوگان).
 - ۷. دیارده گهیل کهیهانی وه ک ئاسمان و زهوی و مانگ و خوهر.
 - ۸. دهیارده گهیل کهشوههوا وه ک ههور و باران، بهفر و شهمال و وهرزه گانی سال و...

ناوهروّک و بابه تگهیل لهبهر چاو شاعیّر وه وتوویّژ کوردیا ئهیانهسه: زوّرهملیّ یا حهماسه -که فره تر ههلسیانه و بهرانبهر دوژمن و دهس دریژکهره تا دهسدریژی وه سهر خهلّک - ههروهها راهیّنان و فیرکردن، کومهلایهتی، ئاکاری و رهوشتی، ئابووری، رهخنه و تهوز (طتر و انتقاد)، گالته و خهنین (فکاهی)، ئاشقانه،

سهرهنج: وه زاراوهی که لهوّریه و بری جاریش گوّرانیا، دیّو دهنگ «یّو= ö» و «یوو= \mathbb{N} » ههن که وه زاراوهی هوّزگه لی تر کوردا یا نیه یا کهمه. ههروهها جیا وه «د= \mathbb{N} » و «گ= \mathbb{S} »، جوّری تر وهی دیّو فوّنیّم (دهنگ)ه ههس که وه قسه کردنا به اله اله یه به ناسمانگهی دهم و پشت زوان نهیه که نه نه نه نه وسینهی «د= \mathbb{N} » و «گ= \mathbb{S} ». (بروای نووسهره و نهرای روّشن کردنهوهی که سگه لیّگه که نازانن نهی زاراوه بخوهننه و).

میژوویی و دیروّکی، ههستیناسی (فهلسهفه)، پاراستنی جیّگه و شوّن ژیان گیاندارگهیل (حفظ محیط زیست) و...

ژانری قسهملانی، وه دو شیوه ی زاره کی و نووسریاگ هاوهبهر دهسا. بهشی نووسریاگ تواوه و ناو و نیشان بویژه گانیژی دیاره. به لام ئه و بهشه که هیشتا جهمه و نهیوه وه داخه وه نیمه و ناتواوه و تهنانه تا با بری وه خاوه نه گانیژیان گومه؛ چونکه گشتیان سهر نیانه سه و و ئه و سالمه ن و کاملگه لیژه که هه ن چشت کهمتر وه بیریان مهنیه و بری جاریژ ناو بویژه یلی ئهسلی نازانن. ئی هه له بایس بیووه فره یگ وه و توویژه گان وه هین یه کی تر بزانریی.

وه مۆرفۆلۆژى و بیچمناسى (ریختشناسی) مونازیره گهیل کوردیا دوو خال و بابهتی شیوازی، خوهی ئەنوینید؛ یه کی هیجایی بیوون کیشه، ئهوتر بهیت و رستهی سهرهتاس. واتا خشت ئهوه ل دیو نیم خشته و وه خشت (مصرع) دیومیژا دواره بیووهسهو؛ وه ک ئی بهیتی وه لی دیوانه:

ئەمشەو خەرىك بى دل وە داخەوە»

«دلّ وه داخهوه، دلّ وه داخهوه

(موحهممه ههورامي، ۱۹۷۷: ۲۱)

یا ئی بهیته:

ئيمرۆ راگەم كەفتە سەرسەراوى»

«میرزام سهرسهراوی، میرزام سهرسهراوی

(مه حهممه د ههورامي، ۱۹۷۷: ۲3)

ئهی تایبهتمهندیه شیّوازی (سهبکی)یه وه (شومار فرهوه) وهناو هونراوگهیل کوردیه چهن سهدهی پیّشا – که وه کیّش هیّجایی وتریانهسهو - خوهی نیشان ئهیا. وه سهدهی هاوچهرخیژا –ئهگهرچه فره کهمه - هیّشتا مهنیه. ههروه ک ماموّستا قانیّع ئهوشیّ:

شادی و بهشارهت دنیا فانییه»

«ياران فانييه، ياران فانييه

(قانيّع، ١٩٧٩: ٢٥٤)

بایدد بویژریید، قالب و چوارچیوه ی فرهیگ لهی گفتوگوهیله دو خشتی یا مهسنهوییه، چونکه وهی بیچما بویژ وه ئاسانی بیروپا و پازهیلی دهریوون خوهی ئهدرکنی، به لام وه قالبگهیلی ترا دهرهتان نهیری؛ ئه گهرنه فرهیگ لهی شاعیرانه وه گهرد هو نراوهی شاعیرهیلی تری کورد و دیوانی ویژهرگهلی فارسا ئاشنا ببوونه. تمنانه سهواد وایژه داشتنه که وه ناو و شورهت و ناوهروک شیعری و بابه تگهلی جوراوجوریان ئیشاره کردنه. وه ناو گشت ئی قسهملانی و چهنی و چهنی گه لا، بیر و ئهندیشهی ئایهمه که له زوّانی بیوونهوه رگهلی تره وه ئهژنهیونهی. ههرچی نهویژرگی، تاقیکاری ئایهمه و ئهشی و ناشیگهلیکه ئایهم باوپ وه پی دیری. پراسییه گهی یهسه ئینسان له ژانری قسهملانی وه ک تهمسیل و خوازه (استعاره) به هره بردییه. تاووتو کردن پیکهاته یی و ناوه روک نه وع مونازیره ی کوردی:

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ئهگەر سەرنج بیەینە ژانر مونازیره، خوای وتوویژ ئاسایی و باس له بابەتی بۆ یا قسەملانی ئەرای نیشاندان بەرزی و بەرتەری يەكی وه كەسايەتىيەگان وه بەرانبەر ئەو ترەوه، ئەيونین كەسايەتىيەگان، ھەر چشت و ھەر جۆری بۆون، قسەیان وه سەر بابەتیگە كە لە راسییا، كەلكەلە یا نیگەرانی و دلەراوكەی خود شاعیره.

ئەنجام قسە وە زوانى زانستى ئەيەسە: «سەرچاوگەى گەرانەوەى سەرگوزەشتىگ كاركردى پانتايە (فضاى) زەينىيەگە كە نىشان ئەياد ئايەم لە جەھانى دەريوون و دەرەوەى خوەى ئاگادارە. سەرەنج و ئامادەيى زەين وە بان يەى بابەت، بەرگردن وە گىرە و كىشەگەلىگ كە بايس ئاژاوەى رەوانى و شكيان ورەى ئىنسانى، پەزىرىشتى ئاكارگەيلى پەسەنىيە و ئەرزشمەن و ھى تر، ئاكام زانيارىگە لىگە كە زەين بويژىى وە خوەيەوە خەرىك كردگە (جىتر:٤٨٩).

جوّر قسهملانی و شهرهزوان، وه روّژگاران زیووهوه یه کی وه رهوشهیلی بهیان ژیوار و ئهحوال بیووه و تا ئیمروّیژ ههر ههس؛ ئهیهسه که ژیان مهردوم لهیهوبهر ئهوشیّدهوه؛ ههر وه میّژوو و فهرههنگ و بیر و باوهرهوه بگره ههرتا کار و سروّشت دهوروبهر و شوّنی زینده گی و هی تر. بینشت و روانگهی بویژ ریّگه وه پی نیشان ئهدا، دا خوهی له سووژهی گیاندار و تهنانه ت بی گیانیژ نزیک کادهوه (= Empaty) (کادن، ۱۳۸۰: ۱۳۵)؛ وه جواویژا مژاد یا سووژه وه گهردیا هاودلی و هاودهردی بکا (= Sampaty). زوانسوّز و ههست و نهست (عاطفی) وهها وه گهردئی نزیکی و هاودلیا ری ئه کهفیّد که کار ئه کاده سهر گوشدهر و ژنهفتیار و وه ئاکاما ئهده بیات ئه گهیهده ئامانج دیووایی خوهی که حهزی دهریوونی و فیرکردن و راهیّنانه.

> داسهر گوز هشتهمان بکهین وهدار [کهرد] ^۲ دایم له نوای ههزار ههزار بیووم گهلا نهیهما له قهیه داران لیّو ئهنیام وه لیّو وهرزه وهنهوه لهش و پای قولاخ بهردهلّبازی بیووم

میرزام مهچوو وهندت بکهم عهرز من تون خیز و شهوخیز نهسیمه بال بیووم ران ریوو ئهنیا له لانساران [ئانی] خومم ئهگهریام بهن وه بهنهوه [ئانی] من له پای شهکهرنازی بیووم

-ٔ بابا مەردۆخ رۆحانى، مێژووى ناوداران كورد، ج ١، ل ٢٥٨. گوايه يەكىٰ وە چالاكانىٰ ئەدەبى سەرقالىٰ جەمەوكردن ژيان و ھونراوەگان ميرزا شەفىْع ماميزەكيە!

[ً] وشه و خشتگهلیّگ که خاس _پوْشنهو نهیووه وه ناو [] نووسریاگه. وشه یان خشتگهلیّگیش که وه ناو مهتنا نهیووه [] خالی نهرای دانریایّه.

[تێومهز] کوٚنه سهیایه بکوژ و قاتل نهمزانی مدهی عومرم تهمامه پارێز وهم پارێز وهم پارێز وهم پارێز وه پارێز پارێزیش بهرده تیووکێ هاوه بان شاخ و والهوه رمێ ههلوری رم چیووه وه ژێر مهونه زانستم لاش لیراکهفت [______] قالا وه رهشکهی قازاخی بهدبهخت قالا وه رهشکهی قازاخی بهدبهخت مهله سیوورکهکان رهفێق بههارم کونه کهرگهزی کهلهم گرد وه چنگ

[ئەلا ھۆ عالەم ------]

حهف سال لهیهوبهر داخ من له دل...

ئیمشهو گوزهرگای شهوگهلم کامه؟

من ئه کا وه گولهی نارا و خیزهوه

[مادهم] عهشیرهت ریوو سینهش کهرده

ریوونیاگه وهریوو دیو حهف سالهوه

ئهوان کرده چاو من چیووم له بیر

خوین وه بی سامان، هیوولهی دال ئامان

شابالی شانی پهی کهلهم وه جهخت

قهسیان ئهیهییووه دییهم دهرارن

قهسیان ئهیهییووه دییهم دهرارن [برده حهواوه] بهو له بهوهتر نیووسای له تالهم؟ ٔ

زاناگهیل و رهخنه گرگهیل، وه ئی وتۆویژی حاله که ههل ئه گهریده و ئهرای رهوانی خودی ئایهم، ئهوشن سایکومیتری؛ واته هه لگرتنی چشتی بی گیان و قسه کردن وه گهردیا ئهرای روّشن کردنهوه ی زینده گی و به سهرهاته گهی.

وه داستانیگ ترا سایکوّمیّتری بهین شاعیّر و کیووهگهی بیستوونه، بهلام تهوفیر، یهسه که شاعیّر ناتوانیّ کیّفیّ ههلّ گریّ و ههرکام وه جای خوهیانهوه قسهی خوهیان ئهکهن.

«میرزام زهمانه، میرزام زهمانه یهی روّژ چیوومه فیکر سهودای زهمانه

کۆتر له کهلهم کردیوو هیّلانه تا رام کهفته کیووهگهی بیّستیوون جگهر وه تیشهی ئاشقان چاک بهیان که پهریه بیّزیاد و کهم گشت شاهان ویهردهن من مهنم تا کهی؟ نهسرین له دیدهم جوور سهیل باران وهگوش شههوور لوقمان حهکیمه ز مربه و گوّیالی، زوّر پاش دیمه

ا تهرکیام و لیووریام] وه خاتر خهمین سهرسام له رێ، کۆ، سهر له ریوو ئهفلاک له رێوز ئهزه ل تا دهورهی ئهجهم کوو دهس کردوهشین، واوهیل و وهی وهی ئهوه ل پهی فهرهاد قهریب شاران اچێهر] و مهنووچێهر چهنین شادیمه خوٚنخواری روستهم سواری ر هخش دیمه

[ُ] وەزوان بابا رۆستەم كەرىميەوە نيووسريايەسەوە.

دل وه کینهی خیوون سیاووشهوه '...

من شازه حاک دیم مار وه دووشهوه

ئهگەرچە ئى وتوویژه، كەلەو، شاعیّرگەیژى دیار نییه، بهلام زانیاریه شاعیّر وه ئۆستووره و میّژوو، نیشان ئەیا كه ئاركاییسم یا باستانگەرایی، وه مۆنازیّر مى كوردیا یەكئ وەك تایبەتمەندیگەیل ئەدەبیە.

شاعیر ناشق، وملی دیوانه، شینعرمیلی پر سۆزی وه دیووری شهما که دلداری بیووه، وتیه. وه شینعریکا وه گهرد کوچکا دهردهدل نه کا نهوشی:

«سهنگ ههواران، سهنگ ههواران مهلیوولِ ماتهم پهس مهندهی یاران مهلیوولِ ماتهم پهس مهندهی یاران

(موحهممهد ههورامي:۵۲)

ئهیجا باس ئهتیریده سهر دهرد خوهی و دیووری له شهم و کوچک و سهنگ ههواره گانیژ وه ک خوهی ئهتیده خهیالی، واته ئهو وه هاودهرد خوهی ئهزانید و وه روانگهی دهریوون ناسیهوه فهرافیکهنی ئهکاد:

یه پهی کێ ڕهنگت ئازیهت بارهن؟ کی بێدهنگ و بهد ڕهنگ مات و مهلاڵی...؟ ن جه هێجرانێ کێ بهرگت قهڵاخهن»

«تۆ سەنگ كۆنى؟ يەكام ھەوارەن؟ سفتەى سەوداى عەشق كامين نەوھالى راس واچە ھيجران كيت نە دل داخەن

(هەمان سەرچاوە)

تواو ئی سهره تاو قسه و باسه ئه رای یه سه که کوچکیژ بایده جواو و ناو «شهم» باریده سهر زوّان و میژوولکهیه گ وه بیوون شهم و خیّله گهی بیووشیده وه و مزگانی بیّیا که پاییز خیّل ئه تیّنه وه و ئهیهیژ وه دیدار دلّدار شاد ئهویّده و:

یه ئهی جا مهسکهن گوزهرگای خیلهن جای عهیش و نیشات عهنبهر نافانهن ماوای شهوق و زهوق زوّمرهی دلشادین خان خالخاسان، سیا یانانم تهشریف ماوهران وهی زید و زامان داخین ئهو نوور سهحهر ستارهم...» «مەر نمەزانى لىلاویت لىلەن يۆرت و چراگاى خىل جافانەن ھەوارگەى رەوىل خىل مورادىن من ھەوار «شەم» شاى پەروانانم پاييز كۆچ خىل مەيان وە دامان من سفتەى ئەو شەوق شۆلەى شەم (ھەمان

سەرچاوە)

هابیم وه هامرهنگ سهنگ ههواران پادشای خهمکیش، خهمداران من»(ههمان سهرچاوه) ئەيجا شاعير ئەوشى:

«منیچ نه هیّجران شای شهم روّخساران تهن چوّن سیاسهنگ ههواران من

_

[ٔ] هۆرەچر دەنگ خوەش وە ناوبانگى ماھىدەشت، سەيفالى، وە سەر نەرم ئەفزار تۆمارى كردگە.

بەشى يێنجم- رەخنە

نموونهیهک تر وه ئهشعار "وهلی دیّوانه" گفتوگوّ وه گهرد «نهسیمه». وهیّرا نهسیم کهسیّگه وه دیووری دلبهرا ئهتیده هانای شاعیرهوه و دلداری ئهیادهوه؛ شاعیریژ وه دیواییا سیاس و قهدرزانی خوهی خهلات

> ئەمشەو خەرىك بى دل وە داخەوە تا ئاما بادي جه لهيلاخهوه قووەت بەخش رۆح سەدساللەي فاني تەسكىنبەخش زام دل شناسايە»

«دل وه داخهوه، دلّ وه داخهوه جه داخ ئەو شەم شەو چراخەوە بادی چۆن نەسیم رەوزەي رزوانی نەسىمى نەفەس مەسىح ئاسايە

(هەمان سەرچاوە)

ئەيوونىن ھەروەك وتووێژگەل تر، ھۆنەر وە سەرەتايگەوە دەس وە پێئەكا و وەسف ھاوقسەگەي –كە وەێرا نهسیمه - ئهوشیده و. جا ئهتیده سهر ئهوه که نهسیم وه ریگه و شوّن شهم خهوهر دیری، چون بوّی عهتر زوّلْفيّ شهم هاوردگه. ههروا ئهتوانيّ شاعيّر ريّنمايي خهير بكا و دهرمانيّگيژ ئهراي دهرد دلّي باريّ:

> دەماخ جه بۆی عەتر زولف شەم دارا رەھنماى رەھبەر راگەى خەيرەنى پەروانەي پەشيو، جەس زۆلمات بيم؟... ئەى بۆ ئاوەردى، نەسىم كى دا پىت؟»

«یهر سام ئهی نهسیم سوبخیز سارا دەوەندەى تىژبال سارا سەيرەنى یه چۆنت زانا ئەم شەو من مات بیم کی شهمیم عهتر شهم نمانا پیت

ئەي بۆ ئاوەردم پەرى پەروانە سوكن سهوداي داخ جه لهيل ديوور كهفتهش مەرغوولەي زۆلفش شانام وە ھەمدا زانام سوودش ههن پهي بي خاو و خهو» (هەمان سەرچاوە)

ههم وه زوان نهسیمهوه ئهوشی که چتهور خهرمان قر شهم شیّوانیه و بو عهتره گهی رفانیه: «ئەو جا كە شەم زۆلف ويش مەكەر شانە بەلكەم سارىش بۆ ئىش نەسرەفتەش منیچ پهی ئیحسان، ئهو ساجهو دهمدا ئاوەردم پەي تۆ وە دەوان دەو

جا شاعير خوهي وه دهيندار نهسيم ئهزاني كه رهسيهسه فرياديي: ئەم شەو زامانى يەك يەك سارىش بى «به فیدای نهسیم بام عهتر شهم ییش بی بي شک جه ديووري ئهم شهو مهمردم» نەسىم ناوەردا دەوا پەي دەردم

(هەمان سەرچاوە)

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

وهی دوو وتوویژا ئهیوونین ههم سهنگ و ههم نهسیم بیوونهسه خاوهن تایبهتمهندیگهل مروّقانه واته سیّفات ئینسانی. یه ههر ئهو ئارایهی ئینسانمایی و کهسایهتی بهخشین وه چشتهیلی بیّگیانه که یه کیّ وه ئامرازهیلیّ جوانی شیّعر و کهلامه.

كەسايەتىگەل ناو گفتوگۆي كوردى —تەنانەت قسەملانيەگان - يا راسن يا خەيالى.

شاعیّر ویل ئیّمه وه ناو هونراوه گهیل خوهیانا وه گهرد دیّو کهسایه تی پیری و جوّانیا قسهوباس و گلهیی و بناشت کردنه و ئارهزیوو وسیان زهمان و ماندگاری جوانی کردنه . ئی چهن بهیته هاوه دهسهو که سهره تای یه کیّ وهی موّنازیّره گهیله سهوروّشن نهیووه شاعیّره گهی کیه:

جوانی های له کوی ههی یادت وه خهیر له عهشرهت ویلی سیاسهتیکه... مهرده بووم له خاک زنه بوومهوه خوهشی روزگار گهل گشتی دامهوه... له حنهت نامهم کرد له تهواو گشتی» آ

«نامانه پیری کونه دهیر، پیری کونه دهیر پیری و کاملی کار به دیکه دانهی له پیرییه کهم شناسامهوه پیری پیرمی کرد له گهل مامهوه نیمشهو له کهلی دیانی، له کومی پشتی

شیّعری تواویّک وه بارهی پیری و جوانیهوه ههس که خوهشبهختانه زندهیاد "ئهسمایل یووسفینژاد" خوهنیهسهوهی و توّمار کریایه، جیا لهوهیژه ناغهی "حوسهین رهزایی" کردیه سهی نهوار، گشتی مهنیهسهوه، سهره تا شاعیّر رپوو ئه کاده دلّ خوهی و باس دهریوونی خوهی ئه گهرنیّدهوه (=سلولوکی) (کادن:۲۱۱)، خهم و خوسه و شایی و پهشیمانی وه دهریونیا، پهنگ ئهخوادهوه، ئهونه ئهزانی دهنگ وره وریّگ ئهتی، وهختی گوش ئهتهکنی، ئهیوونی وه ناو وجوود خوهیا پیری و جوانی قسه و باسیانه، ههرکام وه جوّری گلهیی وه چهرخ زهمانه و چارهنیووس خوهیان ئهکهن، راسیهگهی، یه ههر ئهو پهژاره و دلّ ئاوارهییهسه که وه شوّن جوانیا شاعیّر داگرتگه، وه ئاکام حهکایهتهگا دی نهجوانی ئهمهنی و نه پیری، تهنیا پیروّزمهیدان گوزهر زهمان و پایان گیان وهبهرانه واته یاسای سرشت و قانوون فهرسایشت، وه ئاکامیژا مهرگ. وه ئاخر کارا هیووچ ئهرای شاعیّر نامهنیّدهو" مهگهر داخواز لیّ بگردن و بهخشایش وه پهروهردگار، چشتی که وهناو ئی وتوویژا زیاتر خوهی ئهنوییی دهورهی موّدیّرن و پیشکهفتنی بهشهره، ههروه کی رپوودهم ئهکاده جوّانی و خوهی ئهوشی:

«جۆانی شیشهی دووربین دیدهم جوانی ئومید و ئار دزووه کهی من

جوانی شادی دلهی رِهمیدهم... جوانی دووربین دوو دیده کهی من

وەزوان بابا رۆستەم كەرىميەوە گەرپايەسەو.

[ٔ] وەزوان بابا رۆستەم كەرىميەوە گەريايەسەو.

[&]quot; وهی وهختگهیلا ئاواتی وسیانی زهمان و هه لگه پیانه وه ی جوانی ئه تیده ناو باسه گهوه. زهمان یا تاکه کهسیه (= (Collective time =) یا گشتیه (= Presonan time

قهتار تهیار هاتن و چوونم!» ٔ

رەفىق ئەنىس دلەي مەحزوونم

يا وه چهن بهيت ترا وه دهس پيريهوه ئهنالني:

«عهمر له پهنجا کهم کهم ههلؒ وهزی رانهنده با ههر دهس له فهرمان بێ پاوه پا نزیک وه کهل بووم کهم کهم

زرانی بیّهیّز پای رووین تهزی... ماشین پهنچهر بوو جا با پهیکان بیّ... دووربین چاوم گردی توّز و تهم»

(ههمان سهرچاوه)

یه کی وه به هره و نه تیجه گه لی که داستانه پهند و راویژ ئه رای گوْش ده ره که باور وه زهمان و دنیا نه کاو وه هوشیاریه وه زیندگی بکا:

گشتمان ئهواتهو رۆژێ یا شهوێ گشتی له ناو برد ههریهک به داوێ… دهست ها دهسیه و به مهحر ممانه» «بهم فهرهاد و کوژه باورتان نهوی ههر که عاقل بی عاشقی ناوی ئهجهل سهییاده تهحقیق بزانه

(هەمان سەرچاوە)

وه ناو هونراوه گهیل کوردیا که لهباره ی بی وه فایی دونیا و گوزه ر عومره وه و تریاس، پارچه هه لوه سیک هین "ماموسا قانیع" ههس که قسه و باسه وه گهرد گلکوّی "موفتی په نجویّنی"یا. وه ئهدهبیات ئینگلیسیا وه ی شیوه و توویژه ئهوشن ئهدهبیات گورستان (کادن:۱۷۹). ناوک و بابهت ئی گفتوگوّه، نازک خهیالی و دلته نگی شاعیّره نه ک قسه ملی و قینه قجی (رجزخوانی) و شهره زوان. وه ناو ئی پارچه هه لوه سا و شیعره کان ترا، گوریانی بیر و ئهندیشه ئهیوونین. قانیّع نه و خواز و تازه گهراس. ههم زوان و ههم ناوه روّک و پهیام ههلبه ستگهیل ئی شاعیّره توانا، وه گهرد کونه گانا جیاوازی دیّری. وه شیّعر و توویّژ وه گهرد گور موفتیه په نجویتییا وه زوان حال ئیشاره یه کاده خاله یل هاوبه ش وه ژیان زانستی، سیاسی و نه ته وه ی خوه ی و ده سه برا ره حمه تیه گهی. ههروه ها وه زوان ئهویژه و ... که ئیسه دی ده سی وه دنیا کوتاس، جواو خوه ی ئهیاده وه چ ژان و خه فه تیک سهر نیاده سه و ئی دنیا وه جی هیشتیه. چهن خشتیک وه و ته گان قانیّع و سه ره تای شیعره گه که ی جووره سه:

بۆ جێماوی هۆز دیده نمناک بووین… من و تۆ هەر دوو، هەناسە سەرد بووین چەن تەوانجی سارد، بێگانه و خوێشان… دیلی گیراوی زیندانی گلّم…» «من و تو ههر دوو قوربانی خاک بووین من و تو ههر دوو، ئاوارهی دهرد بووین چهن تیری تانهی وهتهن فروّشان بوّ به جیّت هیّشتم رووناکی دلّم

ٔ حوسهین روزایی، کاسیّت پیری و جوانی، بهیتگهل ۱۹، ۲۱ و ۲۲.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

(قانێع، ۱۹۷۹)

وه ناو جواوهيلێگا که وه زوان "موفتی"یهوه هاتێه ئی بابهتگهیله ئهیوونین:

دواکهفتن و وهجیّمان نیشتمان (وهتهن)، ههژاری و بیّدهسهلاتی خهلّک، ته ک رهوی و ته ک نوارین کهسانیّک که چارهنووسی مهردم ئه گرنه دهس. نهزانین و خوّرافات، زولّم و زوّر فیّئودالْگهل و خانگهل ناوخوّ و حکوومه تگهل بیگانه که چهوه مهردم کردن و ئاخر خوهیژیان بیووه چه.

ئەراى رستگار بيوون وەى ھەمكە دەرد و مەينەتە، موفتى ئەسپيريدە قانيّع ھەرچىّ زيووتر خوەى نەجات بياد و بچىّ ئەراى لاى ئەو:

لهبهر زانین تهواو فهوتاوه دهسمایه کی لاوی نهوجوانه کهم نازانم [قانیّع] ئهم سیحره چییه؟... که نهجاتم بوو له ئیّش و ناسوّر... ئیتر ئیتربات پیّم نالّی سه گباب... له دهس ئهمانه تهواو فیرار کهی به جووت دانیشین، بیّسهدا و بیّدهنگ...»

«... ئەبىنى ھۆزم تەواو جىدماوە ئەبىنى سوودى نىشتىمانەكەم بە ھىچ كلۆجى سۆراخى نىيە ھەى خۆزگەت بە خۆم، بە سەد ھەزار جۆر ھەى خۆزگەت بە خۆم، جگەر وەك كەباب ئەگەر ئەتەوى تۆش خۆت رزگار كەى ھەلسە بىرە ناو گۆرى تار و تەنگ

(قانيّع، ١٩٧٩)

"قانیع" چهنها وتوویژ وه زوان شیعر دیری که ههر کام وهوانه راسییه گ وه کومه ل و زینده گی خه لک نه گهرنیده و وه جوری مهردم وریا نه کادهوه، وه ک قانیع و گردی سهیوان، باسی ناغا و نوکهری پیر، تهمسیلی فیلی ریوی، قانیع و گهنم، له گهل شاری خورمال، قانیع و کهره کهی، قانیع و لیفه کهی -که ناکام ئی وتوویژه بیر ئازادمهنیشی و عهیارپیشه یی قانیع نیشان نهیاد - چیروکی پشیله و مشک (وحوش نامه) -که روانگهی دژ نیستیعماریه "قانیع" نیشان نهیاد - قانیع و کلاشه کهی - که باس وهسهر کونه بیوون یاسای عالمه و وه بروای شاعیر ههر چشتی کونه بیوو دی قهدر و نهرزشی نامهنی و بایه تازه و نو جیگهی بگریدهوه.

یه کی وه شیرینترین و دلّپهسهنترین چیرو کهیل فولّکلوّریّی ناههنگین کوردی، که ژیربنای زوّرهملیّ و حهماسه دیّریّ، کیّشه و شهرهزووان بهین شهمالّ و بهفر، یا شهمالّ و زمسانه. ژیّرساخت و بنهرهت ئی چیرو که نه گهریّده و روّزگاریّ که زمسانهیل سهخت و پر بهفر بیووه. سالّ وابیووه زمسان تا ناوراس بههاریش

ٔ ئهیه جیا وه ئهو چیروّک کتک و مشکهسه که وه شیّوه زاراوهی سنهیی ههس و سهرهتاگهی ئهیهسه: «روّژی له روّژان روّخانه وشکوو

پەیک دەرد دل مەردم ئەی جۆرە ئەرەسنیدە گۆش شەمال:

بهرزه درهخته کان بین وه سیاچو عاجز بیوون وه دهس رهشهبای زه لان... کاروانگهل له ری خهجل مهمانی نه سهدای رهوهز مهتابارامه ته مه لا بانگ ئهدا، بانگ سوبحانی ناغا له خولام خوهیان بیوون بیزار... نهی ههی که له با، بو نهداری خهبهر...» نهی ههی که له با، بو نهداری خهبهر...»

«زوّسان هاتهوه، وه ک خان بهوخوّ بهرزه دره خته گان نشینگهی مهلان مهلان له تاوی بال نهمشانیّ نه هوّهوّ و بهربهر تیلمه کالانه نه مهلهیل ئهخوهنن له قزل خوانی قهلهم له کاغهز نمه کهی گوزار سهف داگه چو سهف سیای ئهسکهنده,

شهمال وهختی یانه ئهژنهفی وه قینیگهوه ههل ئهسیّدو خوهی و لهشکهری ئامادهی شهرٍ وه گهرد زمسانا ئهکا:

خوړی له مهیتهر ئهسپم بکه زین...
ههر تیپێکی نارد بۆ سهر دیارێ...»

«شهمال [] چیوو و تان قین سپای تیپ تیپ کرد ههر تیپ له [تاری]

ههوای دهماخت تا به کهی بهرزه مۆلەتۆ چیووه مروه تۆ فەرزه» شهمال ئهتیده بهراوهر زمسانهوه و ئهوشی:

«زمسانه بهرزه زمسانه بهرزه
مهنهی چهن سالهس له سهرتهو قهرزه

بري كەس ئەوشن:

[ٔ] ژیربینای ئی مۆنازیره، بیر و باوهرِیّ هوّزه کوّنه ئاریایی و ئیّرانیهگانه و رٍهنگ و بوّ ههزاران ساله دیّریّ. زمسان وهختیّ سهرما و سوّل و سهختی بیوو. بههار مزگانی خوهشی و گهرمای ههوا و کشت و کالّ و فراوانی دهخلّ و دان و بهرههم ئههاورد... (شایگانفر: ۱۲۸.)

[ٔ] وەزوان بابا رۆستەم كەرىميەوە نيووسريايەسەوە.

[ٔ] مهتا بارام ړاوچی ناودارێ بيووه.

[ٔ] بوێژ ئی شێ**ع**ره بابا ڕۅٚستهم کهريميه.

وینه گهلی جهنگاوه ری و لهشکه ری وهیرا تواو دیاره.

ئەر مروەتۆبىي مردنت فەرزە» ٰ

«مەنەي چەن سالەت لە سەرمەو قەرزە

وه ئاكاما وه قسهو باس و توانایا شهمال سهر ئهكهفیّد و زمسان وه خوهی و لهشكهر و سهرما و سوّلیهوه ئهچیّده نوواوه، بهفر ئهتاویّدهو، كانیاو و چهمهگان پر ئاو ئهون و گیا وه ههر لایگهوه چیووزهره ئهیاد و دهیشت و دهر سهوز ئهودهو.

قسهملانی ئاسمان و زموی هین "میرزا عهبدوّلقادر پاوهیی"ه. سهره تای ئی شیّعره دریژه وه ناوهروّک ههستی ناسی و کهلام و بابه تهیلی دینی و دنیاییهوه دهس وه پی نه کا. وه بهردا ئاسمان دهس ئه کاده سهرزه نشت زموی و پهستی و بی قهدری نهو و گونای ئایه میزاد نهیاده نهزهری:

پاکوّی مهخلووقات خاس و کهستهنی یاگهی نهجاسات، جای کرم و ماری مهنزلگهی تهقسیر شهرمهسارانی جای غهیره مهشروع قهتل و قتوولّی…» «بی قهدر و قیمهت روّی ئهلهستهنی زینده گی باتل عهبهس مهویاری یاگهی مهعسیهت گونابارانی جهد ئهسل دیوان چون نامه قبوولی

(ميرزا عەبدۆلقادر،۱۳٦۸)

ئهیجا زهوی وه قین و ناره حه تیه وه جواو ئهیاده و شانازی ئه کا ئهرای خاک بیوون خوه ی و داپؤشان عهیب و گونای گوناباران. تازه شاهان و ژن و پیاگهیل ئازاد و خوداناس، پاک وه خاکن. خاک روّزی گیانلهبه رهیل و دار و درهخت و میوه ی رهنگاورهنگ دیرید. ئاو سهراوان و ده ریاگان گشت هاوه زهوین و ئایه م وه خوه ی و زاروّه گانیه وه خاک بیوونه وهانه سه رخاک و ئیبلیس چوّن سوجده وه ئایه مخاکی نه کرد ته وق لهعنه ته ئه رای ههناردن:

وەرنە گونابار كەرۆ نگوونسار گرد جە بۆنەى من بەرزەن پايەشان يەكسەر جە زەمين گشت مەبۆ پەيدا...» «... بێئهمرێ خودا نه کهردهم ڕهفتار شاهان گرد جه خاک گهورهن سایهشان روّزی مهخلوقات مهخفی و هویدا

(هەمان سەرچاوە)

"میرزا" وه بهشیّگ وهی قسهملانی یا، وه زوان زهوییه و دریژه ئهیاده که لامهگهی و ئایهتگهل قورئان ئهتیریّدهو که خودا وه تین و زهتیوون و توور سینا قهسهم خواردگه و گشت وه راس زانستگه:

[ٔ] زیندهیاد ئۆسا عهلی ساعیّدی ئهی بهیته ئی جووره ئهوتهوه. یهیژ هیّن رٖهوایهتگهل جۆراوجۆره که وه زاراوهیهیل خیّل و هۆزگهل وتریایهسهوه، ئهرای یهک دهس کردن یادگارگهل نهتهوهیی، بایه چالاکییهگ زانستی و فهرههنگی وه تایووهتی جهمهو کردن تواو نوسخهگهیل دهسنیووس و تهنانهت زارهکیژ دهس پی بکرگیّ، دوای تاو و توّ کردن و لیکوّلینهوه، ههلّهگان رٍاسه و بکرگیّن.

"ماءً طهورا" "نَصّ" ئايەتەن...»

«نەواچى درۆ، يا رەوايەتەن

(هەمان سەرچاوە)

دیووای ئهوه وه ئاسمان مهدره ک ئهتوای. ئاسمان قهبوول نییه کهیدو ههم بهرزی خوهی و جیّگه و مهکان فریشته گان و تاو و باران و بهفرواران خوهی ئهیاده ناوچه و زوینا. گوزهشته لهوه مانگ و خوهر و ههساره گان...، زهویژ ههروا وه جواویا له خوبی و بهره کهت و ئایهمگهیل وه ناوبانگ و پاک و بروامهن ئهوشی و باس «مسجد الاقصی» و «اعلا علیین» و... ئهژندفیده و جا خوهیژی دوای مهناجات پهروهردگار، باس ئهتیریده و سهر ستایش و وهسف بهنه گهل خاس خواو وه تایوهت حهزرهت رهسوول (دخ) و ئهوشی:

«غافرالذّنوب» «ستارالعيوب»

سهمیّعهن بی گوّش، بهسیر هن بی چهم...

«نَحْنُ اَقْرَبُ مِنْ حَبْلِ الورید»

یا پاسهت زانان تهنیا خوّدای توّن!...

ئهرتوٚ بزانی فهزل من چیٚشهن؟

مهبی وه به نهم تا «یومُ المَحشر»

باعیس ئیجاد گردین مهوجودات

پهی ئهو سازنان نوّتاق ئهفلاک...

«واحدالاحد» «عَلَّام الغيوب»

مهوجۆدەن بى چوون، گۆيان وە بى دەم سەبتەن جە كەلام سى جزمەى مەجيد ئاسمان مەرتۆ خەيالت جە كۆن؟ جە بى دەماخىت دەروونم رىشەن غرور بەرزىت بەرمەشۆ جە سەر فەزل من حەزرەت فەخر كاينات حەق وىش فەرماوان «لولاك لولاك»

(هەمان سەرچاوە)

ئی گفتوگو و شهره زوان و به لگه هاور دنه وه ئه کیشگیده ئه و جیگه که ئاسمان وه خوفا، مل که چ ئه کا دو وه په پهنا عوزر ئه تیریده و ه ئاخر کارا ئه که فیده و مسف و ستایش زموین و هاو زوان وه گهرد ئه وا پهنا ئه واده خودای جه هان و داوای به خشین و شه فاعه ت وه حه زره ت (د. غ) نه کا:

مهبۆ جه مهحشهر شهفاعهت خوامان موختار دیوان (دارلقرار)هن فیّدای گهرد سم پای بوراقش بۆ...

ویکندم ئادهن پهی شهفاعهتم»

گشت ههر حهزرهته دایم پهنامان عالهم گشت وه ئهو ئۆمێدهوارهن قادر وه سهرگهرد ئهبرۆی تاقش بۆ شوم بی عهمه ل، ههم بی تاعه تم

(هەمان سەرچاوە)

تهمسیل بولهند «کولله و عاینهمهل» یه کی تروه قسهملانیگهل "میرزا عهبدوّلقادر پاوه یی "ه. سه ره تای ئی شیعره مهناجات و دهربرین بیر و باور دینییه و به لگه هاوردن وه ریوو ئایه تگهل قورئانی. ئهیجا ئه تیده سهر باس وشکه سال و گهرمای ههوا که به لای کولله وه شوّن خوه یا ئه تیری داکم و ده سه لاتدار پاوه ئه رای زال بیوون وه سه رئی میملا نامه یه گهنیووسیده ده سه لاتدار شار شیراز. ئه ویژ دیووای و توویژ و راو و ته گبیر وه گهرد گهوره گهیل حکوومه تا، له شکه رخوه ی ئه رازنیده وه به ره و پاوه نه خاده یه ری و دوای شه رو کارزاری

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

قورس، سپای کولله وه بهین ئهوهن، ئهمما خوهیان ئهو ناوچه ئهگرن و چوّلی ناکهن دا مهردم وه تهنگ ئهتیّن و شکات ئهخهنه بهر حاکمهگهی خوهیان و ئهویژ وه سیاسهت و زرهنگی ئی قاله ئهوریّدهو. واته سپای شیراز وه سهر کرده یی عاینهمهل گهوره ئهچنهوه.

وه ناو ئی موٚنازیرا، باس جیاوازی ئاو و ههوای پاوه و ههورامان وه گهرد دهورووهر شیرازا ئهکرگی. وشهگهیل تورکی ناو مونازیرهگه که زیاتر پهیوهن دیری وه سوپای داگیرکهرهوکه کوللهس، نیشان ئهیاد ئی شهره، راسیهگ میژووییه و دهولهت عوسمانی دهس دریژی ئهکاده سهر روٚژئاوای ئیران و ئهگهر بهر وه پی نهگیریاید ناوچهگهیل تریژ وه ئیران ئهگرت.

وهسف جوّانیه گان سروّشت کوردهواری، وینه گهل حهماسی (جهنگاوهری)، کوّنه گهرایی (ثارکائیسم)، -وه داخهوه - دهس کهم گرتن و سوّک نواړین وه کهمایه تیه ئایینییه گان، وه تایبه تمهندیگهیل پیکهاته یه ئی چیروّکهسه. شاعیر خوهی وتیهس ئی هونراوه دهردنامه ی پاوهس و ههر کهس بخوهنیده ی بایه دهرس وهلی بگریّ. وه ئاخریژا ئهوشی ههر زالمیّ زهوالّیک و ههر چشتی، دژی خوه ی دیری ههروا که به لای کولله وه عاینه مهل دهرمان کریاد:

«گشت وه دهست توّن دانای گرد حال ئاينهمهلت کهرد وه ز موال ئهو

مەلەخ پەى مەردە كەردەبيت زەوالْ رۆى رۆشنت كەرد لێش تارىكە شەو...

(هەمان سەرچاوە)

ههر تو زوگهردی شهمالی دارو تهنیای بیز موال زات پاک تون نه سوّل، نه شیرین، نه ترش و نه تال ههر کهس، که سیّوهت کهرد وه ز موالش...» مهعلووم ههر زوّلمیّ زهوالّیّ داروّ ههر شادی و شهوقیّ شینیّش هانه شوّن سیّوای زات ویّت شاهی بیّزهوالؒ ما باقی عالّهم ویّرانهن مالّش

(هەمان سەرچاوە)

گفتوگؤی شاعیر و خهری بارکیش که وه سهرماویل کریاگه، یه کی وه خهمنامه کونه گهیل گیاندارانیگه که وه دهس ئینسانهوه گیروه بیوون. داستان ئهیه سه یهی روّز شاعیر وه مال ئهتیده دهرو وه ناو کیووچهو کولانا خهری ول کریاگ ئهیوونی که وه برسیا ئهلهرزید و وه سهرما کریووسکه کردگه. ئهچیده بهرهو و هوّ ئهو داماگییه ئهپرسی خهر وه جواو شاعیرا ئهوشی که چتهور وه بههاره وههرتا زمسان کار وه پی کردنه و دهخل و دان خوهیان و رانه پهز و گاو و گوریان وه پی کیشانه و پاییز وه بهر ئهوه ئالف ئهخواد کردنهسهیه دهیشت و ناوارهی کردنه. ئی مونازیره ناوهروک دهردهدل و هاودهردی دیری و شاعیر وه سهرهتاوه ئهیجووره ئهوشی:

«ئێبتێدای هەرچێ ئێنتهایکی هەس جێگەی تەئەسۆڧە بۆ ھەر بینەرێ

ههر مهوجوود بهش خوهی ماجهرایکی ههس نهمیچه به سهرهات یهک زهیف کهریّ...»

_

[ٔ] حوسهین روزایی، شریتی دونگ، شاعیرو کهرومیش، بهیتگهل ۱ و ۲.

وهی شیّعرا هوّنهر رهخنه ئه گری لهو که سانه ناو خوه یان ئهنیّن ئایه میزاد و وه ی جوّره ستهم وه به سهزوانگهل ئه کهن. وه زوان خهره گهو ئهوشیّ:

«ساحيّوم بمرىّ وا نهوومه بيمه جل نييه به كۆڵمهو، ئهونه برسيمه...»

(هەمان سەرچاوە)

دیوای ئەوە كە شاعیر برێ رێزەوڵ ئەیادەپێ ئەخوادەی و جلیش ئەكادە كۆڵی گۆش ئەیادە قسەو دەردەدلەگەی كە سەرزەنشت نەوع بەشەرە:

«چەنى بىن وەم و چەن بى مرۆەتن وائەزانن دايم ساحيو سروەتن وائەزانن دايەم ھەروا موختارن ولارن

ههرچی مهیلیانه به ژیر دهسهی کهن به زولم و ئازار تهواو خهسهی کهن...»

(هەمان سەرچاوە)

ههم وه دلرهقی و بیبهزهیی ئایهمهگان ئهوشی:

«نەيئەوت ئاخر ئەمىش گياندارە خوەشى پى خوەشە لە زۆر بىزارە

بو وهها ليّ دهم مه گهر جورمي چهس نه زياني كردگه و نه زمنا و نه مهس...»

(هەمان سەرچاوە)

وه راسى گوناو تاوان ئى بەسەزۆانە چەس؟!

«تهنیا بهو جورم و سهدها مهرامه رهنجم حهالله و گوشتم حهرامه

به دهربهدهری کردمیان مهحکووم له دهسرهنج خوهم کردمیان مهحرووم»

(هەمان سەرچاوە)

تازه، دهرد ههر ئهیه نییه وه ناو کووچه و کوّلانیژا منال واز له لیّ نهتیّری و ئایهمگهل گهورهیژ وه شهوق و دار ئهکهفنه لیّ. پهیامی ئهخلاقی و رهوشتی قیوول و بنهرهتیه گ که وه ناو ئی شیّعرا ههس، ئایهم تهکان ئهیا. ئیمه که خاوهن عمقل و ئاوهزو ویژدان و سوّزی دلّین بایه زیندهوهرگهل تر وه دهسمانه زهبیوون بوّون! شاعیّر وهدهس زهمانه و بهخت خوهی و بهتر وه گشتی کرانشینییهوه دهس ئهکا ناله و عوزر ئهتیّریدهو وه چوارپای بهسهزوان که ناتوانی بوادهوهی ئهرای مال چوونکه نه جا دیّری و نهیژ کنیووری زیایی، مال ههم سرویس کامله و ههمیژ ئهونه بیووچکه جی خوهی ناودهو چ برهسی وه خهری! خهر هیچ ئومیّدی ئهرای نامهنیدهو تهنیا دوعای شهر خاوهنه گهی ئهکا:

«ئيتر وه سهلام موٚخبريّ حالّم ههزاران لهعنهت له ناو چاو زالّم»

(هەمان سەرچاوە)

شاعێريژ دەنگ ئەيادە دەنگيەوە:

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

له مایه حتاجی قهت غهنا نهوی به وتر له ئیوه ئهو ئاواره بی»

«یار وبی دوعات سهد چهنانهوی گیروودهو زهلیل ئهم هاواره بی

(هەمان سەرچاوە)

خەر ئەوشىٰ ئىسە كە تۆ مىرزايد و دەس نووسىند ھەس، دەسىٰ كەم، بەسەرھاتەگەم بنيوسەرەو با كەسانىٰ تر وا نەكەنە بەسەزوانگەل تر.

«وتی ئابهم زهحمهتهو کهفتمه ئهم روّژه بهسهرهاتهکهم بوّ مهردم بیّژه با له ته ک خوایچا فهن و فیّل نه کهن گشت عیبرهت بگرن کهریان ویّل نه کهن»

(هەمان سەرچاوە)

شاعیر وه دواییا قهول ئهداده پی و دلنیای ئهکا:

 «وتم بهسهر چاو ئهی گوێ درێژم
 من خوهم شاعێرم وه ههم بوێژم

 [------]
 بهسهرهاته کهت به شێعرهو ئهیژم

 ئهیکهمه شێعر با خهڵک بژنهوێ
 ساحێو هیچ کهرێ وه ک هین تو نهوی!»

(هەمان سەرچاوە)

یه کی تر وه چیرو کهیل ئی وتاره شهره قسهی روّیی و دهیشته وانه. سهره تا ئهیه سه که شاعیر نوّگله فریووج تازه که چه له داشتیه. وه دهشت و ههوارا ولیان کردیه ئهرای خوهیان چینه بکهن و دانه هه لچنن. به شکه گهوره بوّون و دهیشته وان بکاده یانه ده سمایه ی کار و سروه ت و سامان. ئه لبه ت ئه وهیژه ئه وشی که سی گلهیان بکه مه فریووجاو ئهرای نه هار و شام و میّوان و ئه و شهشه گه بفروشم و خوهم وه پی ده ولهمه ن کهمه و یه ههر وهر به رخوه یه حه حساو خهیره گهی ئه کاد دائا خری خهیزانی ئه تیده هاوار پیاگه گه که م خهیال پلاو که، هیووچ ئهرای جهژن نه یرین هه لسه بچوو ئهرای شار:

«به مهنه *کهی* خوهت تۆ ههر ئهی پێوی خهبهرۆ نييه له قهزيهی ڕێوی... حهساو خهيرمه *که* ئهمه بهر کنار خهرجيمان نييه ههلسه بچۆ بۆ شار...» $^{'}$

شاعیر گابنه یک دیری ههرچی وه دهیشته و ههس نهسپیریده یه دهسی و خوه ی نهتیده و نه پال مال شه که تیگ ده رکا و سوب بچی نه پای شار . وهیره ی داستانه گا حال و هه وای گالته و تیتالی نهیوونین؛ دیاره گابنه پر موده عا و بی عورزه س . فریووجه گان نه یاده ده م پوییه وه و خوه ی نیمه شه و نه نیده و به ره و مال :

«... دیم نیمهشهو گابنه نالهنال گوریسه کهی برپیهوهو هاتگهسهو بۆ مال ئهداته سهریا واته رووم رهش بی ...» فرووجگهل خوریان خانمم خوهش بی ...»

(هەمان سەرچاوە)

دهیشتهوان که چاوهروان وهها زهرهری نهیووه وه شهرهقسهوه وهلی نهتیده زوان:

ٔ حوسهین روزایی شریتیّ دونگ، روّیی و دویشتهوان.

«وتم جا خوریان به قهور گشت کهستهو ئیمشهوو لی کهفت دابزا چهو کرد پیّم نهگیرهت پی نهکهم نه نهیژم پیّت ههو وتی جا خوریان ملیان بووه نارد بوّچه پهکهری بوّچه پهشیّوی وتم نهی وه للّا... گابنه فروجگهل خوریان به یه گجاران نو

هیچی دهرناچی گابنه به دهستهو ده ههزار تمهن زهرهرو دا لیّم داراییمت دابا به تهنیا ئیشمهو خاسم کرد هاتمهو نهنا نهمی خوارد نیشه للا خهیره زهرهر دهم ریّوی برّچه دات بهستگه تو له تهک منا دهسم لی ههلگره هیچ من و هیچ توّ»

(هەمان سەرچاوە)

شاعیر دوای یی قسهملانیه وه گهرد گابنهیا ئهچیده ههوار خالی و شوّن قهلّوه و مه کر روّبی یهیوونیده، لاشهی شهل و پهل کریاگ فروجه گان وه زوان حال وه پی ئهوشن که دی دهس له خهیال دهولهمهنهو بیوون بکیشید و خهیر و مایه وه یه ک بوه خشیده و.

دوای لاوانهوهی فرووجگهیل و گیرستن ئه پای سروه تی خهیالی وه دهس چیوو، که سایه تیهیل تر ئه تیریده ناو چیرو که گهیهو ئهوشی:

کوانیٰ شەش مانگا، کوانیٰ چل قالْیم کوا ماس فرۆشی سەر دووکان مەحمووم بۆ ئۆسا ئەحمەو مەر بنیشمە فرٍ» «من له زورور خووم هیشتا ناحالیم کوا دوانزه پشتی، کوا سهرنگاگهل قووم کهس دل خووش نهکا به خهیر مامره و کړ

(هەمان سەرچاوە)

وه شوّن ئهیا روّیی خوهی ئهیاده نیشان و شاعیّر ئه کادهیه شهرهقسه وه گهردیا:

یه ک نیره ریوی ویسیاگه پاوه رشت بۆچه واته کرد مهگهر باوکتم کوشت یهنجو بخواردای چوارو بهیّشتای بوّم...»

«وهختی روانیم برا به لاوه وتم ئەری نانەجیب، ئەری بەوسرۆشت به ویّنەی خەرات یا وەک ژنه دۆم

(هەمان سەرچاوە)

دەيشتەوان ھەروا ھەرەشەيە ئەكاد و قەسەم ئەخواد بەھار تەلە وە بەر ھيلانەى رۆييەگا بنيدەو بگريدەى و پۆسى بكەنى. ئەويژ وە تەوس و خەنىنە جواو ئەيادەوە كە بيسانچى چارى ناكاو ھەر تا توانستييە زەرەروە خەلك ئاواييەگان دايەو وەى كاريژا ھەفت خەتتە:

قویخای ریویگهل قه لا و دوّل ههنگم قهتل مامرم کرد له چهم نهمامه... ههرچی رهنج ئهدا گشتی بوّ منه خەبەرو نىيە لە بەزم جەنگم عەقلا عەبەسا، خەيالات خامە خالى قاوەچى بىمال و ژنە

(هەمان سەرچاوە)

كۆمە لله وتارى ئەدەبى كوردى

ههر وهی شهره زووانهو، شاعیر وهک دهیشتهوان باس ئهتیریده سهر ئهسل و ریشهی رؤیی که کییه و نهوه و نهتیجهی کییه:

> فەقەت نەتىجەي بەننە ناناسى دوا پووچهل و پۆزه درێژم»

کاکهی بیسانچی تویش پیاگی خاسی ئەگەر نامناسى تەيمەز بويژم

(هەمان سەرچاوە)

وهيرا روّشن ئەودەو شاعير وه گەرد كەسيْگا كە ناوى ئەيمەز بووه بەينى خوەش نەيووە و دل خوەشى وهلئ نهياشتييه:

> وه چەرمەرەقە شەوگەل نەخەفتگ ئەر تەلەنەوى ئەوكوژم وە تفەنگ...

وتم دۆمەزاى وە دۆمەو كەفتگ

هەر مەگەر شەوى نەيتەو بۆ دۆل ھەنگ

وینهی تووتکه سه گ کهم لیّم بوهره...»

... تووکت رزیاگه ئهنامت گهره

(هەمان سەرچاوە)

شاعير ئەزاني رۆيى دەس بەردار نييە ئەچيدەو ئاوايى ئەراى تەلە. روو ئەكادە خاوەن مال و وە رەسم کوردواری که وه ژن هاوسا و ناشنا ئهوشن براژن، داوای تهله گهی خهلیفه نهولحهمی نه کاد:

تا نیشانمی به ئهو تهله کامه؟»

«وتم ئامانه براژن خامه

(ههمان سهرچاوه)

ژنهیژ وهک کهسایه تیه ک تر نه تیده ناو داستان و دهس نه کاده گلهیی و بناشت که دیوشهو دز دایهسه مالهگهیانهو سی چوار کوت جلووپلاس و پوشهن داشتنه داسه بن دهسی و بردیهسهی، ئهیهیژ دلخوهشی ئەيادەوە و ئەوشى:

دز مال توّی بردگه هین منیش ریّوی...»

«وتم جا خوەيشكە بۆچە پەشيوي

(هەمان سەرچاوە)

حاسل قسه وهي تهوره دهيشتهوان تاوسان ئهياده سهرو ئهكهفيّده پاييز. بهينيّ كاتهيمهز دياري ناويّد. دا ئاخرى رۆژى وە خەيال جارانەوە ئەچىدەو ئەراى ھەوار و پىشە و پلان فريووجەگان ئەگرىدە قەلوە و ئەكرنىدەوەى. يەكرا سوقانى وە قورگيا گير ئەكاد و ئەخنكنىدەى. دەيشتەوان ئەوشى:

> سوقان فروجي گيرياوه ناقي زەوينى گرتگە ئەنازەي دووگەز کلکی وه ک داهوّل ههر با نهیوهشان»

«كورتان سلامهت عومرتان باقى رۆژى روانىم برا كاتەيمەز مانگی لهو دووا ئاغهی تهیمهزخان

(هەمان سەرچاوە)

به ینی وه پی نه چی یه کی وه که س و کاره گان تهیمه ز نه پای حه ق سه ننه وه، وه ده یشت که نیووله و نه تیده ی دیوا، وه مراد حاجیانه و دا سه په چه نه تی نه پای کوشتن و خواردن مامر. سه گ نه نیده سه ری خوه ی نه خاده مالی که و ژنگه ل وه پی نه زانن و نه که فنه لی، نه وشی:

«خوویشکه خوهم ناتگم فهرموودهی خانه منیان ههناردگه بۆ فړووجانه ئهگهر بمکوژی نهمیّنیّ خویّنم فهرموودهی خانه فړووج ئهسیّنم»

(هەمان سەرچاوە)

ئەمما ئاكام و ئاخر بيووه يەكە:

«مهعزهر ههرای کرد درگایان لی ژهن حهمه سهری بری کهریم پوٚسی کهن»

(هەمان سەرچاوە)

ههرواکه وه بهشگهل جۆراوجۆر ئی چیرۆکه فولکلوریهیا دەرکهفت؛ ئی مۆنازیره خوهی تهمسیل و چهن چیرۆک و تهمسیل کۆتاریژ وه ناوی بیوو. وه ئهدهب کوردیا پیش ئهتی داستانیگ چهن داستان کۆتای تر وه ناو دلیا بۆود. راسییه گهی یه به رۆیی ههرچهن ئه رای ژیان خوهی نهچیر ئه کا و مامر ئه گری ئهمما ئه رای ئینسان ئهوده زهره، یه باری ئاسایی و سرشتی قه زیه گهس. به لام گیروگرفت بنه ره تی دهیشته وان رۆیی ئینسان ئهوده زهره، یه باری ئاسایی و سرشتی قه زیه گهس. به لام گیروگرفت بنه ره تی دهیشته وان رۆیی نییه، ئایهمگه لیگن که ههرکام وه جۆری ستهم ئه کهن، ئابژه یا ههده ف و ئامانج (سهنعه تی، ۱۳۷۸: ۲۳۹). ئی شیعره درۆ و دهله سه و قین و بی باوریه وه به ین که سایه تیه گانا که فره یگیان ئایهمیزادن و بریگیژیان حه یوانن شوه کابنه و رۆیی. وهی و توویژه یله، ئه گهر چه فره یگ له قسه و باس و بابه ته گان جۆری نین باور وه بیوون سهد له سه دیان بکهی، به لام شاعیریگ ئاگا و زانا وه «منی تهمسیلیی» (جیتر ۲۰۵۰) خوه یه وه خوری کی پیوودایه گ راس و سه رهنج گوشده رئه رای لای خوه ی ئه کیشید و فیکر و زهین ئه و وه خوه یه وی که کاده یه که کاد.

پیکهاتهی قسهملانی یا موّنازیره وه کوردیا ئهونه بهربلاو و دهولهمهنه که وه ناو دل خوهیا نهوعی تر تاکیاگ (فرعی) پهروهرده کردیه. ناوهروّک ئی جوّره فهرعیه شکار و نهچیره. ئهگهر وه ئی جوّرو قالبه بیووشین شکارنامه دروس وتینه. ئهرای نموونه وه لاپهرهگهیل ئهوه لا وتوویژهگهی "میٚرزا شهفیع" وه گهرد کهلهشاخا گهرانینهو. ئهشعار تر وهی پهیوهندیهوه ههس که وه گورانیژه و خوهننهسهی:

«ههی خالّو رِیّیوار ئهرا دیوور نیشتیده وت: نه شکار موانم، نه کهل کوشتیمه

شکار هوانی یا کهل کوشتیده یهی رییواریٔگم وهیره نیشتیمه» ٔ

> یا ئی بهیتگهله: «شکار شکاره، شکار وه بهخته

″سحار سحاره، سحار وه به حصه من شکارهوانه *گهی* پارچهی بالیوولم

رای راویار بهسیا، جاگهگهی سهخته شکار گوم کهرده ماتوّو مهلیوولم...» ٔ

[ٔ] وه داخهوه ههر ئی دیّو بهیته کهفتیّهسه گیرم.

[ٔ] دیو بهیت شماره ٦٦ و ئی بهیتگهلیژه بابا روّستهم کهریمی وتیّهسهوهی.

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

نیّموونه یه گ تر وهی جوّره تاکیاگه وتوّویژ «کوّتر و راوچی» "ماموّسا قانیّع"ه. وه ختیّ راوچیه گه وه پای دارا دایه نیّموونه یه کو چهن جیووچگه. تیر دایه نیشی، جریوکهی چهن مهل نهتیده گوشیه و. سهر هه ل نه ورنی نهیوونی کوّتریّگ و چهن جیووچگه. تیر نهته قنیّد و کوّتر وه سهردا نه که فیّده خواره و. وه زوان حال سهرزه نشت داگیرکه رو هیرشبه رو مهنای راوچی نه کاو خهم جووچکه گانی نه خوا و نه و شی نه گه رقیمه ت گولله گهد بیّار دایه ده گوشت فره تر نه راد نه کرد:

 «بۆچى وات كرد به حالْم
 بۆچى شكانت بالْم

 بۆچى له بيچووەت بريم
 بۆچى جەرگت ھەلْ دريم

 بۆچى له گيانى شيرين
 بى بەشت كردم له ژين...

 ئەوا خۆم ھيچ! بيٽچووەكان
 بى خۆم چى بكەن له ھيلان؟...

 ئەشى چى بى گۆشتى من
 وا، ليم بوويى به دوژمن؟

 ئەو گوللەيە تەقانت
 به دل منا چەقانت

 ئەگەر بتدايە به گۆشت
 گۆشتى زۆرتر ئەكرد بۆت»

(هەمان سەرچاوە)

ئاكام ئى باسە پەند و ئامۆژگارىيە:

«بۆ ھەر كەسى كە كەسە
 ئەگەر خاوەن حەيا بى
 ئەگەر خاوەن حەيا بى
 ئاچى بە گژ ھەۋارا
 تفەنگ ناخەى بە دارا»

(هەمان سەرچاوە)

جیا له گشت ئهیانه وتوویژیگ وه بهین «دالک و دیوتا» ههس که دهس ئهنیده بان خالیک سرشتی و تایبه تمهندی نهو نههالگهیل. ویژهری که ئی حه کایه ته هه لوهستگه دیاره ئایهمیک ئاگاو ئاقل بیووه؛ سهره تای شیعره که بیرهوه یا و و توویژ بهین دیوت و کوریگه:

همیرزام سهرسهراوێ، میرزام سهرسهراوێ نیمپوٚ پراگهم کهفته سهرسهراوێ دیم که دانیشتیّه کونه پر مهکا مهرسه یه ک نهو هاڵێ تهرکه تهراوێ» ٔ

وهی وهختا کور ئهتیده سهر کانی و داو ئاو ئهکا:

«عهمرم عازیزم نازانم نامد چۆرێ ئاو به پیم وه دهس و جامد»

(هەمان سەرچاوە)

ديوت ئەوشىي:

«ئاوت پي ئەدەم وە دىيە و وە دل ئەسلىم سايلەوەن ئيسىم سەمەن گول»

وه وه ختیگا پهیوهندی بهین دیوت و کور تابق بیووه و ئیسهیژه ههر مهنیه، ناوهروّک ئهی شیّعره نیشان ئهیاد بویژ وه بنه ره تا ئایهم فامییه و بیر و باور دریوسی بیووه، چوّن سهرنج دایهسه باریّ رهوانی و ههست و نهست نهوجوّانگهل! بابا روّستهم کهریمی ئی وتوویّژیژه وه هیّن میرزا شهفیع مامیّزه کی ئهزانیّ.

ئی مۆنازیره پیکهاتهیگ وه هونراوه و پهخشانه، که ړاوی وه بهین بهیته گانا وه سهرهاته گان ئه گهړنیدهوه.

(هەمان سەرچاوە)

دیوای دهسبازی و موعاشیّقه، کورِ ئهیا دهلیّ ئهروهی، دیّودیژ ئهچیّدهو ئهرای مالّ. دالْگی ئهزانیّ ئهوشیّ: «روّله سهمهن گولّ، سهر گوّناد رنیایه جیّی دیانه نیشانکرد کام نهوجوانه؟

(هەمان سەرچاوە)

دێوده وت:

«دایکه چوومه ناو باخ وهنهوشهم چنی سهرپهل وهنهوشه سهر گونام رنی...»

(هەمان سەرچاوە)

دالگ ههر باور ناکاد و راسیه گهی وه دیوده ئه توای، دیودیژ دهس ئاخر ئهوشی دالگه خوه تنهونه هال نهیووده، دالگ دی دهس وه سهری ههل ئه گرید و ههریه ئهوشی:

«[دایکت بمریّ]، ئانیّ من ئەمکرد کار نەوھالان رۆژیّ سەد مالم ئەدا وە تالان!»

(هەمان سەرچاوە)

شیعر یک وه ناو سالمهن گهلا ههس که گوایه ریشهی میژوویی دیریّ. ئهوشن وه دهوریکا بیکانه ئهتیّ ناوچه یک ئهگری و ژنی ههل کهفتی و سالار وه یهخسیری ئهوا. ژنه خوهنهوار ئهود و شیووه گهی نامه ئهرای ئهناریّ و ئهپرسیّ: «ئایا من دوّاره توّ ئهیوونمهوه؟» ژنهیژ وه زوان شیعر، به لگه و ده لیله یلیّگ ئه تیریده وه که پیاگ دلنیایه کا ئی چیوونه ها تنهوه وه شونیا نییه: (ئی شیعره ههم وه گورانی و ههم وه ئهرده لانی و روزیاسهوه)

وشتر لانه بکهی له مغارهوه پهخشه مجه په بوی له بزمارهوه نمه ک بشانی زموین بیکا سهوز گول باوهری چی په و زان پهوز قاتر بزایی که یکف بگری بهر فهوسا نهوینی بالای شاپهروه ره $^{\prime}$

بهش دوایی ئی وتاره، باسی کوتایگه له بارهی وتوویژی گالته و تیتالیه. چهنها وتوویژ وه ویژهی فولکلوّر کوردیا مهنیهسه که همر کام وه جوّری بزه ئهخاده سهر لیّو ژنهفتیار و تاوی خهم وه بیری ئهوادهوه. وتوویژ و شهرهزوان "میّرزا شهفیع مامیزه کی" وه گهرد ژنه به گزادهیا، هیّشتا ههر هاوهبیر سالمهنده گان. ژنه وهتایه کاری ئهتی "میّرزا" بوینی چوونکه شهیدای ئاوازه و شیّعره گانی بووه. ئانی چهوی ئه کهفیّده "میّرزا" پهشیمان ئهوده وه هاتن و دیدار، ئهویژ ههر، زوان شیّعر جواو ئی بی نهدهبیه ئهیادهوه: آ

«وشتر بجيقنيّ له مهغارهوه فيچقه بنالنيّ به چل مهن بارهوه

نمه ک بپاشی به سر میچهوه که آهشیّر دیانی لیّ بوات به رپیچهوه مهرزه به دهیم و کهماو لوّ پاراو ماریه قالاو له روی ئاو

هيّسر بزايّێ کهێکف بگرێ بهر ئهوسا بوينی بالای شاپهروهر» ٔ وه داخهوه لهی شهره زوانیّه ههر ئی بهیته ها بیرم:

وه دا حدود چې سپوره رواغیه سار چې بدیده ته بیرم.

«سینه ساجه کهل دانه تیا برژیاگ (...) تۆراغان دۆ له تیا تورشیاگ»

[ٔ] نمی به سهرهاتیژه وه هیّن "میرزا شهفیع مامیّزه کی" نهزانن و وه دو زاراوهی کهلّوږی و نهردهلانی وتریاگهسهو. نُهردهلانیهگهی وهی جووره وه زوان "حاجی رهحیم لهتیفیهوه" -وه ناوایی "حمسهن ناوای" سنه - وه وتریایهسهو:

... تۆراغان دۆ له تيا تورشياگ...»

«سینه ساجه کهل دانه تیا برژیاگ

وتوویژ «بهفر و ههپلّۆک» حه کایه تی کونهس، ناوه روّکه گهی سهروه سهرنیان و شوّخی و تیتالّیه، وه زوانی تر ئي جۆره هێن ئەدەبيات «گەوجانە= بلاهت»ه. كى كورد بوێد و ئى باسە نەژنەفتوێد؟! ئەوشن نزيک بههاره و تازه «ههیلّۆک» چیووزهره داگه. «بهفر» ئهناریّده سهروهختیهو ئهوشیّ شیوو وه پیّم بکه. «ههيلۆک» ئەوشى بىلە با گەورە بۆوم ئەو وەخت، بەينى وە پى ئەچى. ھەپلۆک ئەنارىدە سەر بەفر و ئەوشى ئيسه دي يال و گويالي هاوردمهسهوه بهفريژ كه دهوراني نهمهنييه و ئاخر عومريه وه زوان گالته و تيتالي جواو ئەيادەوە. ٰ

ئى تەمسىلە تىكەلىنگە لە شىعر و پەخشان، تام خواى قسەى عەوام دىرى، كومىدىگ جىنسى واتە سیکسه. کهسایه تیه گانی له لایه گهوه ئینسانیگ پیر و له کارکهفتیگ و له لای تریژهوه تازه جوانیگه که شوّخی وه پی ئه کا. ژیربینای ئی باسه بابهت کوّن عاشق بوون پیر و گالته و تیتالی مهعشووقیّگه که سووژهی خوهی کهفتیهسه دهسی!

وتوويژ "ماموٚسا قانيّع"یژ وه گهرد تاوس تانجیا یه کی وه سهیر و سهمهرهترین مونازیره گهیل لهی چەشنەسە. قەول درۆ و وادەي بېياپەي قانىغ كە چما بكەفىدە سالىي تر يۆشەن تازە ئەراي خوەي و جل تاز میژ ئەرای تاوس ئەسەنى، تىرپژی ئە کا برسی نەود؛ تانجی ناچار ئە کا بایدە زوان و جوواوی وە قانیع بیادەوە که دی قسمی زل زل بۆریدهوه و بهسی کا (قانیّع، ۱۹۷۹).

وه دواییا ئیشارهی گوّتاییگیژ ئه کهین وه قسهملانی دو هوّز کورد واته کورد و گوّران که ههرکام وه فهرههنگ و خاسی خوهیان ئهوشن و ئهوتر وه تایبهتمهندیگهیل ناشیرین و نارهوا شهرمهزار ئهکهن. نموونه گهلنگ وهي وتوويژه كومنديه هنشتا مهنيه أ.

بازار خوهشی خوهش قوماشته» «کورده بیکه بان نهوه ئاشته

کوردیژ جواو ئهدادهوه وه تهشهرو ئهوت:

«چۆر چۆراوەي كەلاك و بانتان

ئەتكى وە بان سفرە و خوانتان...»

[«]شور شوراو كهفته ژیر (...)م خوهل وه سهرم بوّ مالّ و ژنم»

[ٔ] وه روّژگاران لهیهوبهرا، کورد ئهرای لهوهرگای ئاژهلهگانی گهرمیان کیْفسان ئـهکرد بـهلام گـوّران هــهر وه دیّ و شــارهگانا نیشته جی بیوون. زنده گی هۆز کورد سه خت تر ئه گوز هریاد.

وه بهشيْگ وهي وتوويّژا گوران تهشهر ئهدا له كورد كه ئاخرى گهييگهسه ئاسياو:

سەرچاوەكان:

- ۱. تــالبۆت، مایکــل (۱۳۸۷) جــههان هۆلۆگرافیــک، وەرگــهران داریــووش مێهرجــوویی، تــهیران، ئینتشاراتی هێرمێس ، چاپی شەشۆم.
 - جەلىليان، عەباس (١٣٨٥) فەرھەنگ باشوور، تەيران، ئينتشاراتى پورسمان، چاپى يەكۆم.
- ۳. جـهیتر، جولیـان (۱۳۸۸) **ئاخیزگـهی ئاگـایی (خاســتگاه اَکَـاهی**) وهرگـهران خوســرهو پارســا و هاوکاران، تهیران، ئینتشارات ئاگاه، چایئ دیّوم.
 - ٤. داد، سيما (١٣٧٥) فهرههنگي زاراوهيلي ئهدهبي، تهيران، ئينتشاراتي مۆرواريد، چاپي ديوم.
- ۵. ســهنعهتی، موحهمــهد (۱۳۸۷) لیکدانهوه گــهل دهریونناســی وه هونــهر و ئــهدهبیات، تــهیران، نهشــر مهرکهز، چاپیی چواروم.
- ٦. شایگانفهر، حهمیدرهزا (۱۳۸٤) لیکولینهوهی ئهدهبی، تهیران، ئینتشاراتی دهستان، چاپیی دیوم.
 - ۷. قانێع (۱۹۷۹**)، ديوانێ شێعر** كۆكراوەي بورهان قانێع، چاپخانەي زانكوي سلەيماني.
- ۸. کادن، جی، ئهی (۱۳۸۰) فهرههانگی ئهدهبیات و لیکولینهوه، وهرگهرانی کازم فیرووزمهند.
 تهیران، نهشری شادمان، چاپی یه کوم.
- ۹. مــهردوخ رۆحــانی، ماجــد و هاوکــاران (۱۳۸۵ تــا ۱۳۸۸) فهرهــهنگن فارســی کــوردی (دەورەی سن جلدی) سنه، زانستگای کوردستان، چاپئ یه کۆم.
- ۱۰. مـیر سـادیّقی، مەیمەنــەت (۱۳۸۵**) وشــەنامەی هونــەرێ شــاعیّری،** تــەیران، ئنتشــاراتێ کتــاب مەھناز، چاپێ سێوم.
- ۱۱. مـیرزا عهبـدولقادر پـاوهیی (۱۳^{۳۸}) **دیـوان شـیعر**، دهسـتهی نیووسـهرانیّ کــۆړیّ شـیّعر و ئــهدهبیّ پاوه.
- ۱۲. موحهممـهد هـهورامی، عوسمـان (۱۹۷٦) **ژیـان و بهسـهرهات و هوّنراوه گانــێ وهلی دیّوانــه،** بهغدا ، چاپخانهی کوّرێ زانیاریێ کورد.

كارتيكرنا فولكلۆرى ل سه ر رؤمانا بليجان

ر ممهزان حهجی قادر -

کورته:

فولکلۆر گەنجینهیه کا ژبن نههاتیه. وینی راستهقینه یی ملله تی تیدا دهیته دیتن. قی قه کولینی قیایه سهرنج بۆ وی چهندی بهیته راکیشان کو د شیان دایه فولکلۆر ببته ژیدهره کی ب کیرهاتی بۆ ئهده بی هونهری و تایبه تمهندی و بهرفره هیا رومانی ژی ریخوشکه ره کا دی یه بو پتر ب خوقه گرتنا ره گهز و جورین فولکلوری. ئه و نقیسه ری بشیت مفایر وی گهنجینی وه ربگرتژ و سهر که فتیانه د ده قه کا ئه ده بی دابمه زرینت دی شیت کاره کی مهزن ئه نجام دت. به رهه می وی ژی دی بت یه ک ژشاکارین سهر که فتی.

قه کولینا مه ژ سی تهومران پیکدهیت ژ پشتی ب کورتی ناقهرو کا روّمانی و ناقهرو کا داستانا «که و و ککولک»ی یا کو روّمان ل سهر قهرقودی وی هاتی ئاقاکرنژ، دهینه نیشان دان.

تهوهرێ یه کهم: بهراوردکرنه که د نهقهبا ههردوو دهقان دا ل سهر ئاستێن یه کێن ڤه گێرانێ یێن وه ک ههڤ و جهو ناڤ و دهمان.

تهومری دووهم: کارتیّکرنا جوریّن فولکلوّری ئهویّن د روّمانیّدا هاتین مهزراندن وه کی «گوّتنیّن مهزنانژ، پهژنژ، چیروّک و سهرهاتیژ، سترانژ، حهیرانوّکژ، بیر و باوهر و رهوشت و تیتال» هاتیه بهحس کرن.

تەوەرى سىيى: ئەو لايەنى رۆمانى «دوورى فولكلۆرى» گرنگى پى دايژ، ھاتيە بەحسكرن. ل دىماھى كىژى كىماتىيىن دەقى بەرچاق كرينە. ئەوژى «دووبارەكرن و رەگەزى ژ نشكىقەو درووشم»ن.

مامۆستاى بابەتى كوردۆلۆجى، پەيمانگاى تەكنىكى زاخۆ.

يێشەكى

رۆمانا بلیجان ژ ۷۷ ناڤبرا پیکهاتیه و ۲۹۳ لاپهرین قهباره مهزن قهگرتینه.یی ڤی رۆمانی بخوینت،دی بۆ دیاربت کو نڤیسهریوی گهله کی گریدایی فولکلۆریه و شارهزاییه کا باش د کهلهپووری کوردیدا ههیه، ب تایبه تی نه ده بی فولکلۆری کوردی. چونکه گهله ک دهقین فولکلۆری تیدا هاتینه به رجهسته کرنژ، ب تایبه تی «داستانا که پو و کولک»ی. ڤی داستانی خو لسنورین دهستکردین کوردستانی نه گرتیه و لهم هه ده فولکلور کوردستانی و ب زوربه یا شیوه زارین کوردی «نیزیکی چل لقین وی» هاتینه تومارکرن. د شیان دایه فولکلور ببت هاریکار بو جیهانی بوونا به رهمی هونه ریژ، نه گهر نڤیسهر یی سهرکه تی بت د به رجهسته کرنا ویدا. سهباره ت وی چهندیژ، نایا رومانڤیسی ماف هه یه ده قی هه میی یان روح و مهبهستی ب تنی ژ فولکلوری وهرگرت؟ مروڤ نهشیت بیژته رومانڤیسی، نه فی تشتی وهرگره و نه فی پشت گوهی خوڤه باڤیژه،هه میی وهرگرت، هنده کی وهرگرت. چهاریکاره بو جوانی و هزرا کاریوی «ب دیتنا وی» کو کاری ل خوینده قانی وهرگرت.

دەروازە:

رۆمانى ل ئەوروپا سەرھلدايە و ئەم ملەتەكى رۆژھەلاتىنە و گەلەك درەنگ، رۆمان كەتيە دناڤ قادا ئەدەبياتا كوردىدا. ژ بەر قى چەندى رەنگە ئىك پرسيار بكت و بىژت: ئەرى د بنەپەتدا، پەيوەندىەك ھەيە د نەقەبا رۆمانى و فولكلۆرى كوردىدا؟

یه ک ژ ژانرین فولکلۆری کوردی، چیرۆکه. چ چیرۆک ژی د بی حیکایهت نینن، د رۆمانی ژی دا حیکایهت رهگهر رهگهزه کی سهره کیه «هندیکه رۆمانه حیکایهتهکی قهدگیرت، و ههر ئهوه روویی وی یی بنهره تی و ئهگهر حیکایهت نهبا چ جه بۆ رۆمانی نهدبوون» (فورستر،۱۹٦۰: ۳۵). حیکایهت رهگهزه کی سهره کیه د ههردوو کادا «حیکایهت رهگهزه کی ههڤپشکه د نهقهبا رۆمانی و ههمی پهنگین چیروکین فولکلوریدا» (حمادی، ۱۹۸۰: ۱۲). کهواته بهرسف ژی دی بهلی بت.

«بلیجان» یه کهم روّمان نینه سوّد ژ داستانه کا کوردی وهرگرتبت. یه کهم روّمانڤسین کورد «عهرهبی شهموّ» روّمانه ک ب ناڤنی «که لا دمدم» نڤیسییه ژ سوّد ژ فولکلوّی کوردی وهرگرتیه.

رۆمانا بلیجان و داستانا كه و كولكي سلي

گەلەک دەقیّن فولکلۆرى، د رۆمانا «بلیجان» دا هاتینه بەرجەستەکرن، وەلى ژ هەموویان پتر، مفا ژ داستانا «کەر و کولک»ى وەرگرتیه و نقیسەر ب خو ئاماژی ب وی چەندی دکت، دەما رۆمانا خو پیشکیشى

_

پهرویزیّ جیهانی،(۲۰۰۳)، بلیجان، قه گوهاستن ژ تیپیّن لاتینی(هزرقان)، ئیکهتیا نقیسهریّن کورد-دهوّک،چاپخانا هاوار. ب فهر هات زانین د قه کولینیّداچهند تشته ک ژ روّمانیّ بهیّت وه رگرتن، ژمارا لاپهری ژ رهخقه بهیّت نقیّسین و پیّدقی پهراویّزاناکت. ئه قی داستانی گهله ک لق و شاخ ژی د چن و جارا پیّشییّ "پرفیسوّر س.ئیّغیازاروّق" ل سالا ۱۸۹۱ چاپ کریه. دیسان "حهجییّ جندی" ۳۰ شاخیّن ویّ ل سالا ۱۹۳۱ چاپکرینه و و نهویّن کهتین دهست من و بوّ قیّ قه کولینی مفا ژیّ هاتی دیتن ئه قهنه:۱- کاسیّته کا هوّنه رمهندی ملی "حهسهن عهلی خهنجه ر"پاریزگهها دهوّکیّ. ۲- کورکی سلی ژ

دهنگبیژین کوردان دکت و ب تایبهتی [ئهڤ دلیّ بهگزاده...ییّ کو سترانا «کهر و کولک»وی د گوت. (بلیجان:٤).

ب كورتى ناڤەرۆكا ھەردوو دەقان:

ناڤەرۆكا داستانا كەر و كولكى سلى «يا فولكلۆرى»:

"عهمهری سمایل ناغا" ژ ناغایی حهفت ملا بوو. سلیمانی برایی وی بابی «که و کولک»ی زوو دمرت. پشتی که و و کولک مهزن دبن. "عهمهر ناغا" ژی د ترست و پاشی پیلانه کی بو دادریژت. کوری خو عهلی قریدکت دیاربه کری ژ، دا کو ژ مال دوور بکه قت و ناغایین ههر حهفت عه شیرین ملان و یی دیاربه کری گازی دکت و فنجانا مهرجی د دهینت. مهرج ژی نهوه یی بچت تالانی عهلی ئیسانی گیسیژ، دی کچا خو شهمسی خاتوونی د تی. کولک فنجانا مهرجی قهدخو تژ، که و حه ناکت بچن تالانی خالی خو عهلی ژ، لی کولک ژ یاخو ناهیت خار. که و کولک تالانی د ئین ژ، وهلی حهفت کورین دوودی د گهل حهفت سهد سواران ل ههوارا تالانی د هین و کولکی دکووژن. عهلیی عهمهر ناغای دگهل پینجی سواران ژ دیاربه کر د ژقرت و لی هموارا کورمامی خو دچت و شهش کورین دوودی دکوژت و پشتی د زقرت بابی خو دکوژت و شهمسی خاتوونی ل کورمامی خو «که پی ماره دکت.

ناڤەرۆكا رۆمانا بليجان:

کوردستانا باکوور، ههمی ل بن دهستی سلیف به گی بوو. ئهو و پاشی کوری وی عهلیی میر ب دهستی نهیاران ژ ناف دچن. عهمه رئاغایی خائین جهی وان دگرت. سلیمانی عهلیی میر، میرانیا بیرایی (خزمی) مامی خو عهمه ری ناپه ژرینت و به ره و به ریا شنگاری دکه قته ری ل شنگاری بو دهمی دوو سالان، شقانیا عهلیی سواران دکت. حه سی دوودی یی ئیزدی ،سهروک په هلهوانه و بایی هه شت پالهوانایه و یه ک ژ وان کچه و ناقی وی وی وهرده که. وهرده کی بو شوو کرنا خو مه رج ده یناینه. سلیمان مه رجی وی ب جه دئینت و ل خو ماره دکت و پاشی دبت سهروک په هلهوان. د پیلانه کا خیانه تکاریدا، سلیمان دهیت کوشتنی دوو کور ب ناقی (که و و کولک) پاشبایی خودی د دتی ب بوورینا دهمان وه رده ک و هه ردوو کورین خو، به ره و واری سلیف به گی (بابکالکی که و و کولک) ن د زقرن. که و و کولک دکه قنه ژبی سنیله ییندا و ناف و ده نگی وان ب پالهوانی ل ناف عیلی به لاف دبت. گه له کی پیشه ناچت، ئه قینیا (که و و په ریشان)ی، به لاف دبت. عهمه رئاغا مالا وه رده کی ژ ناف باژارو کی دکت ده ر. ئهوژی مالا خو ل په ری باژارو کی ل (کانیا رحانی) د ده ینن. پاشی مالا وه رده کی ژ ناف باژارو کی دکت ده ر. نهوژی مالا خو ل په ری باژارو کی ل (کانیا رحانی) د ده ینن. پاشی

پهرتوکا (چیروکین مللیین کوردی) ،کؤمکرن و بهرهه قکرن: جهمیل محهمه شیّلازی،ئینستیوتی که له پوری کوردی،چاپخانه:شقان-سلیّمانی،۲۰۰۵. ۳.-دوو شاخیّن (کهرِ و کولک)ژ پهرتوکا (زارگوّتنا کوردا)ژبهرهه قکرنا:جهلیلیّ جهلیل-ئوّردیخانیّ جهلیل، ۲۰۰۸. ٤- کولک و کهرِوّ یان(عهلی سار).پهرتوک(مامان برازا بزر کرد خالاَن خوارزا مهزن کرد)،ههندیّک به یتی پشدهر،کوکردنه و می زیاد موحه مه نهمین،ئینستیتیوتی که له پوری کوردی - سلیّمانی،چاپخانه: ئاراس - ههولیّر،۲۰۰۸.

عهمهر ئاغا مهرجی بۆ شووکرنا کچا خۆ د دەینت و دبێژت: یێ بلیجانا عهلیێ سواران ب شهر بۆ من بینت، دێ پهریشانا کچا خۆ دەمێ. "کهڕ" فنجانا مهرجا ڤهدخۆت. "کولک" و وەردەک د بێژنه (کهڕ)ی گوهێ خۆ نهده عهمهر ئاغای، ئهو مرۆڤه کێ خائینه. دێ چهوا چی شهرێ مال خالانێن خۆ؟ نهههرێ (کهڕ) ژ سهر رەقیا خۆ ناهێت خار، (کولک) ژی بی دلی خو، ل گهل دچت. پشتی شهره کێ مهزن و کوشتنا گهله ک پالهوانا و ب تایبهتی چار کورێن حهسێ دوودێ، (کهړ) ب گرانی بریندار دبت، پاشی دمرت.

ههرسی خال (پشتی دزانن ئهقه کوریّن وهرده کیّنه) و کولکژ، هیّرشیّ دکن سهر عیّلیّ عهلییّ سواران. پشتی کهس نهمای خوّ ل بهر وان بگرت، کولک و ههرسیّ خالیّن خوّ و ئهو ههمی خهلکیّ خوّ دایه دگهل وان بهره و کانیا رحانیّ دکهقنه ریّ. عهمه رئاغا خوّ ب دهستقه بهرددت و داخازا لیّبوورینیّ ژ وهرده کیّ و کولکی دکت. وهرده ک خهلکی ژ ههمی دهقه ران کوّم دکت و ل دادگههه کا گهلیّریدا عهمه رئاغا دان ب ههمی گونه هیّن خوّ داتنت و حکمیّ سیّداریّ بوّ دهیّته راگههاندن، لیّ وهرده ک وی حوکمی دگوّهرت و وی و ژنا وی ژ کوردستانیّ دوور دئیّخت.

تەوەرىٰ يەكەم

بهراوردكرنا ههردوو دهقان:

قه کولهر وهسان بز چوویه کو رزمانقیس یی هاتی و باش گزهدیریا سترانا که و و کولکی کریه-یان ژی خاندیه و پاشی ل دیق هزر و بووچونین خو رزمانا خو نقیسیه. تشتی ب کیرنههاتی یی ژیهاڤیتی و تشتی قیای و ب هزرا وی د بهرژهوهندیا دهقی دایه، وه ک فولکلوری هیلایه و گهله ک ژی ب سهرقه کریه.

ههر روّمانه کی شیّوازی خوّ یی ههی و تایبه تیا وی ل ئیکا دی دووباره نابتژ، ره خنه گره ک دبیّژت: «هه گهر چهند روّمانقیسه ک ل سهر یه ک میّز روونن و ل سهر یه ک بابهت بنقیّسن، جوداهی دی د دهقیّت وان دا هیّته دیتن» (شاهین، ۲۰۰۷: ۷).

«بلیجان» ل سهر قهرقودی داستانا که و و کولکی سلی هاتیه ئاڤاکرن، وهلی ب هیچ رهنگه کی روٚمانڤیس نههاتیه دهقه کا به ری خوّ کوّبی بکتر و بینته خاری. بلیجان دهقه کا دی و نوویه.

- د ڤان رهگهزان دا بهراوردکرن د نهقهبا وان دا هاتیه کرن:
- يه كهم: يه كين قه گيراني يين وه ك ههڤ د ههردوو دهقان دا:
- د هەردوو دەقان دا گەلەك يەكين قەگيرانى وەك ھەقن. بۆ نمۆنە:
 - عەمەر ژ، ئاغايى حەفت —ھەشت ھۆزايە.
- سليّمان واريّ خوّ ب جه دهيّلت. وهرده کا حهسيّ دووديّ بوّ خوّ دئينت.
- کهر و کولک ب ئێتيميژ، ل جههک دووري وارێ خوٚ مهزن دبنژ، پاشي د زڤرن ناف عهشيرا ملان.
- که _پ و کولک د بن پالهوان و ب راڤ و نێچيرێ قه دمژوولن. کوونهک (رهشمالهک) جدا ژ يێ عهمهر ئاغای قهددن.

- عهمهر ئاغا دترست و خهلک ژی د بیّژنیّ ئهقه دیّ سهری ژ ته ستینن. فنجانا مهرجی د هیته دهینانژ، ییّ فنجانیّ قهخوّتژ، دیّ چت تالانی (جانییّ) و شهریّ مال خالان و ئه گهر ئیناژ، دیّ ئاغا کچا خوّ ده تیّ. ل هنده ک سترانیّن شهرا دا ئهقه ب بهرچاف دکهفّت ژ، بوّ نموّنه «فنجانا مهرجی» (جهلیل،۱۹۷۷: ۳۵۹-۳۸). بوّ دهرویّشیّ عهبدی ژی دهیّته دهینان.
 - مهبهست ژ فنجانا مهرجی ژ ناڤبرنا (کهر و کولک)انهژ، دا کو ناغاتی بۆ نه زڤرت.
 - خەوا ئەنگورى.
 - که پد روّماني دا و کولک د داستانيدا فنجانا مه رجي قه دخوّت و گوهي خوّ نادت برا و دهستگرتييا خوّ.
 - ناڤيٰ عهر هبستانيٰ دهيٽ.
- وهسیهتا دهیکا خوّ ب جه نائینن. که پ ب ریقه نیچیری دکت و کار غهزالی و تیشکا حیشتری دکوژن و دخوّن. سوّسک (جانی)ژی دچت سهر ئاقا گهنی و گهله کی قه دخوّن.
 - شەر و كۆشتن د نەقەبا خال و خارزان دايەژ،ينى ئاگرى شەرى ھەلكريژ، عەمەر ئاغايە.
- سۆسكى (جانيا كەر وى د رۆمانىدا و يا كولكى د داستانىدا)ژ، ل جهى شەرى و پشتى بووى ئەگەرا كۆشتنا سيارى خۆ ول دىڭ وەسيەتا ويژ، دكۆژن و قەدشىرن.

دوومم:

جه د ههر دوو دهقادا:

د داستانیدا ناقی دیاربه کری د هیتژ، وهلی جهی ههری ناشکرا و ههڤیشک د ههردوو دهقاندا، واری عهشیرا ملانهژ، دیاره باکووری کوردستانییه. دیسان عیلی عهلیی سواران ل بنی بهریییه و ههڤسنوورن د گهل عهرهبان «شنگاله د روّمانیدا».

و د رۆمانى و داستانىزىدا كاروانى «كەر و كولك»ا ب شەڤ ل سەر ئاڤا گولگەنىي دمىنن.

جهی د روّمانا بلیجاندا پانتاییه کا زوّر یا قه گرتیژ، ئهقه سلیق به گه (سهرانسهری کوردستانا باکور...ل ژیّر فهرمانداریا سلیق به گدا بوون (بلیجان:۱۸). دیوانه جندی ژ وه لاتی ههمین تیکقه ددت «ئهری ئهز ههر سال ژی هه ژ سیپانی خهلاتی را دهست پی دکم و تا شهنگاری دچم» (بلیجان:۳٤۹). یان دهما که پیریا دهستگرتیا خوّ دکت «ل دونیایا بیر و هزراندا ژ خوه دا زوّزانیّن سیپانی خهلاتیّ. ل چادورا دایکا ماجانی دا د گهل پهریشانی دهست ل ملان بوو» (بلیجان:۳۹۷). عهلیی سواران باج و خهراجان ژ عهرهب و روّمیان ژی وهردگرت «چهندک و چهند پههلهوانیّن روّم و عهرهب و عهجهمان ل سهر چوّکان ئیخستینه. ل سایا سهری حهسی دوودی و ههر حهفت کوریّن ویدا بووژ کو چهندین عیّلی عهرهبانژ، چهند گوند و باژاریّن روّمیان باج و خهراجا سالانه ددانه میری عهرهبان» (بلیجان:۲۸۶). ل جهه ک دی ژی، به حسی عهرهبستانی دهیّته کرن خهراجا سالانه ددانه میری عهرهبان» (بلیجان:۲۸۶). ل جهه ک دی ژی، به حسی عهرهبستانی دهیّته کرن (مالا حهسیّ ل ناق مالان بار کر و بهریّن خوه دانه عهرهبستانی (بلیجان:۲۸۰). دیسان گهله ک جهیّن مگرتی و جهیّن بیناق دیار دبنژ، بو نموّنه «دخوهستن وانا ژ گوندی وانژ، ژ باژاریّ وانژ، ژ باژاری و باژیار و بازیر و باژیر و باژیر و بازیر و

«كانيا ئەلوھان، چيايى ھندشۇ، چيايى زەمھەرىرىخ» (بليجان:۷۸). «مەيدانا زۆرانىخ» (بليجان:١٢٥)، «زانگا خوونىخ» (بليجان:۱۳)، «وارىخ كانيا رھانىخ» (بليجان:٤٥٨).

سێيەم

ناق د ههردوو دهقاندا د دهمی خاندنا رؤمانی، وهسان دیار دبت کو گهله ک ناق هاتینه بکارئینان و زوّربهیا وان ناقان د کوردهوارییدا دهینه ب کارئینان و مروّق دشیّت بیّرت، ژ فولکلوّری کوردی وهرگرتیه و گهله ک ژ وان د (داستانا کهر و کولک)ی دا هاتینه و ب قی رهنگیّ ل خاریّ:

۱- ناڤێن ژ داستانێ هاتين وهرگرتن:

ناڤین کهسان: د ههردوو دهقاندا ئه ف ناقه ب بهرچاق دکه قن (کهرژ، کولک، سلیّمانژ وهرده ک ژ عهمهر ناغاژ، عهلیی سوارانژ، حهسی دوودیژ، نهعمه تی عیسیژ، له کوّیی به گزاده). کهسیّن ناق لیّهاتینه کرن د داستانیّدا نیّزیکی پازدانه ژ، بهلیّ د روّمانیّدا پتر ژ پیّنجی کهسان ناق لیّهاتیه کرن و ژ بلی کوّمیّن شقان و بیّری و کاروانیانژ، شهرکهر و ریّگر و دز و جهرده ژ داوه تی و کوّمبوونیّن جدا -جداژ روّمان یا هاتی داگرتن ژ مروّقان. «ته دهرزی باقیتال بهر کوّمهلیّ ل ئهردی نهدکه ت» (بلیجان:۱۵۵).

ناڤێن گیانداران: د داستانیدا ناڤێ دەوارێ عهلیێ سواران (بیجانه). د رۆمانێ ژیدا ناڤێ جانیا عهلیێ سواران (بلیجانه) ژ رۆمان ب ڤێ جانیێ هاتیه ناڤ کرنژ و شهر و کوشتنه کا زۆر ل سهر بلیجانێ چێدبت.. ههروهسان د داستانیدا ناڤێ جانیا کولکی (سۆسکه)ژ و ئاڤا گهنی ڤهد خوّت و پاشی سهره جه دگرت و د شهریدا شهپرزه دبت «د چه سهر گولگهنیداژ، حهقت تهنگێ سووسکێ ههنهژ، هنگێ ئاڤا گولگهنی د خوه ژ حهقت تهنگا دقهتینه» (جهلیل، ۲۰۰۸: ۷۲). ههر ژ بهر ڤێ چهندێ یه کولک دهێته کوشتن. د روٚمانێ ژیدا (سوٚسک) ناڤێ جانییا کهروٚ یه ژ و ههر وهکی ل داستانێ دا هاتی ژ ئاڤا گهنی ڤهدخوٚت و ب ڤی رهنگی هاتییه (تا شهش روٚژان ئاڤێ و گیهێ ل سوٚسکێ ببپن. بلا ههر چ ئاڤا گهنی کو ڤهخواریهژ، ژ ناڤا وێ ههپه (بلیجان:۲۰۱).

۲- ناڤێن ژ فولکلۆرى وەرگرتين:

ناڤێ هۆز وعێلان: کورد جڤاکه ک عهشائيريه و ناڤێ عهشيران د چيرۆکاندا ب بهرچاڤ دکهڤت و د ڤێ رۆمانێدا ناڤێ ڤان عهشيران دهێت «کيکان ژ، ميلان، زيلان ژ، سيپکان ژ، مردێسيان ژ، شادکان ژ، شکاکان ژ، روشکۆتانژ، سليڤان، خهرزان، مههمدان و بهرازيان…» (بليجان: ۱۸).

ئەڤ ھۆزە، ژ بلى وى چەندى كو عەشىرەتىن كوردانە و ب ناڤ و دەنگن ل كوردستانى، د فولكلۆرى كوردىدا ناڤى وان يى ديارە و د گەلەك سەرھاتى و چىرۆكان دا دووبارە دبن. بۆ نمۆنە چەند جارا د پەرتۆكا (سترانى زارگۆتنا كوردايە تارىقىيى) (جەلىل: ۲٤٤، ۲۵٤) دا دووبارە دبن.

ناڤئ جه و واران: جه ب خو ، ژبهری مروٚقی ههبوو، (ههبوونا جهی ژلایی بابهتیقه ناهیّته گریدان ب ههبوونا مروٚقیقه ژبهری بهایی جه بو خو دستینت، بهایه ک مروٚقایه تیه، مروٚق دشیّت بهای بدته تشتا و

جهی، وگوهرینان بیخته تیدا...) (حسین،۱٤۲۱: ۱۰۹)، لهورا ههبوونا مروّقی د جهیدا د بته ئهگهرا وی چهندی بهایه ک بو جهی پهیدا ببت. «و ههر جهه کی مروّق گههشتیی، ناق لی دهینایه و ئهو ناقلیکرنه بوویه ئهگهرا وی چهندی مروّق ئاشناتیی دگهل جهی پهیدا بکت ...» (حاجی قادر، ۲۰۰۲: ۲۰). دهینانا ناقی ل سهر جهی، گهله ک جاران ب بوویهران قه گریدایه، د قی روّمانیّدا ناقی گهله ک جهان ب بهرچاق دکه قت: کو گریّدای ژبانا که س و کومه لگایی روّمانیّیه، بو نموّنه ناقی قان جهان د روّمانیّدا ب بهرچاق دکه قت: (گهلیی هیّستر کوژان. (بلیجان:۱۸۰). (چیایی کاروان بزدینک. (بلیجان:۱۸۰)، (چه با جهردان. (بلیجان: ۱۸۰))، (گهلیی پهزکووڤیان (بلیجان:۱۸۰)).

ناڤێ گول و گیا: ههر چی گول و گیا ل دوّل و نههالان ههنه، ناڤێ وان نههاتیه ژبیرکرن و جهێ خوّ د روّمانێ دا گرتیه (بیّهنا گول و سوّسن و بهیبوونانه. بیّهنا جاتریژ، پوونگژ، سوّرگول و بهنهفشهژ، شهڤبو... (بلیجان:۷).

ناڤین یاریا: د کوردهوارییدا گهله ک جورین یاریان ههنه و ناڤی گهله کا ژ وان د روٚمانیدا هاتینه «لهیزین جور به جور ژ، یین وه که؛ کابانیژ، مهلانیژ، هوٚلانیژ، پیتانیژ، ماتانیژ، گیزانی…» (بلیجان:۱۷۱).

ناڤێن گیانهوهرا: د روٚمانێدا سهیا (سهگ) روٚل ههیه و ناڤ ژ کوردهواریێ وهرگرتنه بوٚ نموٚنه (قافرهش، گوریخ، بگێر، چالیژ، هرچوٚ (بلیجان:۸۰).

هنده ک ناقین دی ژی د روّمانیّدا هاتینه ژ، د فولکلوّر و دیروّکا کوردیدا گهله ک د بهربه لاقنژ، بوّ نموّنه (دهشتا حهرانیّ ژ (بلیجان:۳۲۲)، (چهمیّ موسلیّ ژ (بلیجان:۳٤۲). وهلیّ د داستانیّدا ئه ف ناقه ب بهرچاف ناکه قن.

چارەم

دهم د ههردوو دهقادا

ههرچهنده نه د داستانا فولکلۆرى و نه د رۆمانا بلیجان دا چ سال نههاتینه ژ دا کو مرۆڤ بشیّت ب درستى سهردهمى روودانان دەستنیشان بکت. لى تشتى دیار ئهوه کو ئهو شه و پیکدادانین چى دبن د نهقهبا عهشیره تان داژ، شیّوازى وان قهدگهرت بۆ سهردهمى ئوسمانیان. رەنگه ژ نیقى و پیّقژ، پشتى حوکمرانیا ئوسمانیا بت و ئهڤا هه د قى رستهى دا پتر بهرجهسته د بت (تو یی ژ ریّقی و ریّبواران بپرسیژ، ل کوردستانا ژیرین ههموو میر ئهلى سواران دناسن (پلیجان: ۳۲۸). ئهگهر ژیرییا کوردستانی با ژ ئهڤه بۆ ههمى سهردهما دبت. وهلى (کوردستانا ژیرین) مهبهستى دگوهرت. ئهڨ دەستهواژه بۆ پشتى دامهزراندنا دەولهتا عیراقی دهیته بکارئینان.

د دەقا فولكلۆرىدا ھاتيە «عەڤدلمەتلىي ديوودى گوھى بىنەختياژ،حەڤت سالا ئەسكەريا سەبابى تركا كىدەد» (حەلىل ٢٩٠).

بەشى يينجم- رەخنە

د روّمانیّ دا گرنگی هاتیهدان ب دهستنیشان کرنا دهمان ژ، و تهمهنیّ کهسان و وهرز و دهمیّن سالیّ د دیارن. بوّ نموّنه: «نهمه تیّ عیس سی سالیّن خشت ل پشت خوه هیّلایه» (بلیجان:۱۸۵). «میر ئهلی سواران...ل سهر چل و پیّنج سالییّ رابوو» (بلیجان:۱۳۱). «ئههمهد به گ بیستوپیّنج سالی بوو» (بلیجان:۱۳۱)؛ «کوتا مهها گوّلانیّ بوو» (بلیجان:۹۲). «سهرهتایا هاقینیّ بوو» (بلیجان:۱۳۱).

ئه گهر مروّق سه حکته روودانین روّمانی ژ «بژنکه فتنا عیسیّ میر» تا کو ب دیماهی هاتنا روودانان دی شیّت بیژت ۳۵ سالان قه کیّشایه، یان ژییّ «که و سلیّمان»ی کو کو و بابن، و روودانیّن روّمانی ژ وان دمست پیّدکت و ب وان دیماهی دهیّت. ههردوو پیّکقه دهورووبهریّ ۳۵ سالان ژیاینه.

تەوەرى دوومم

بلیجان و جورین فولکلوری

خانده قایی روّمانی ههست ب وی چهندی دکت کو قه گیری نه قیت بیّی فولکلوّری بهرده وامیی بدت کاری خوّ. گهنج ئه قینداریّن گوهدانا به یتانه «به یتا دمدمژ، به یتا زهمبیل فروّش و ب ده هان به یتیّن دی» (بلیجان:۲۸۱). «د کیژان سهرهاتی و سترانا کوردیدا هاتیه ژ، کو دوژمن ب هیّزا دهست و له پان ب کوردان کاریه» (بلیجان:٤٥٦). ژ بلی وی چهندی کو هی قیّنی روّمانا بلیجان ژ داستانا که پ و کولکی سلی یه ژ روّمانقیسی گهله ک ره گهزیّن دی ییّن فولکلوّری ب کارئیناینه و سووده کی زوّر یی ژی وهر گرتی. کا چهوا ههر یه کی ژ قان جوّران، ده ربرینا وی جدایه ژ یا یی دی، هه ریه کی تایبه تمهندیا خوّ ژی یا هه ی. قه کوّله ر د قان خاریّن خاریّدا نه وان جوران ده ستنیشان دکت:

گۆتنێن مەزنان

د رۆمانیدا گۆتنین مەزنا گەلەک ب ئاشکرایی دکەڤنه بەرچاڤ و ل گەلەک جهان جهی خو د نەقەبا کڤانان دا گرتیه و وه کی نموّنه ژی ب کارئینایه، دەما بهحسی بەفرا سپی دکت، یا کو ل زوّزانان ب سالان دمینت و ناحەلهت، لی دی بینی کرمکهک ژ بەفری ب خو، چی بوو و ئەو بەفرا جوان و سپی هیدی -هیدی ژ ناڤ بر قهگیری پەندا (کورمی داری نه ژداریبه، رزیانا داری تونهبه (بلیجان:۱۰). جاره کی ل سەر ژ ناڤ چوونا بەفری و جاره کیژی ل سەر ئاریشین کاروانی کورین وهرده کی ئینایه، دەما هەڤاله کی وان یی ریکی خیانه تی ل کاروانیان دکت و سوسکا (ماهینا) که پی بهرددت ناڤ ئاڤا گهنی و پاشی نه خوش دکهڤت، ههر ئهڤ بوویهرهیه، دبته ئهگهری وی چهندی که پ د شهریدا بهیته کوشتن، چنکی سوسکا وی د شهریدا و ژ ئهگهری قهخارنا ئاڤا پیس، د گوره پانا میرخاساندا نهشیت وه ک پیدڤی چهرخا قهدت و دمینت د تهقنیپرا. ژ بهری ئهڤ شهره دهست پیبکت، شهڤه کی کولک ژ خهو رادبت، دبینت سوسک ل سهر جهی خو نینه، یه کسهر هزرا وی شهره دهست پیبکت، شهڤه کی کولک ژ خهو رادبت، دبینت سوسک ل سهر جهی خو نینه، یه کسهر هزرا وی بو وی چهندی دچت کو ئیکی سوسک بهردابت و د بیژته برایی خو (کورمی داری نه ژ داری به، رزیانا داری تو نهیه) (بلیجان: ۳۹۹). ئه ڤ گوتنه د کوردهوارییدا گهله کا زوره و د فولکلوری کوردیدا گهله ک دهیته بو نهیه) (بلیجان: ۳۹۹). ئه ڤ

کارئینان. یا ژ وی بالکیّشتر ئهوه، سووسا نانپیّژامالا میر ژ بهر گوّتنه کا مهزنا هاتبوو دهرکرن (مالا وی بهلهنگازی ژی هه ل سهر یه ک گوّتنا پیّشیان ژ باژاروّک، دا بارکرنیّ) (بلیجان.۳۸).

دیسان د کوردهواریندا گوتنه کا ههی (خوارزا ژ خالانه). قیجا دهما سلیق به گی سلیقی دقیت ژنی بو کوری خو عیسی بینت، هندی د هیتی نهشیت چاقیت عیسی میر ژ خهجیجا خوشکا عهمهرو کی وهرگیرت، و دبیزت ههبت نهبت خهجیج بو منه و نهز دی وی خازم، عهمهروک چاقشور و نوکهری داگیرکهران بوو لهورا سلیق به گی نهق چهنده ب دلی نهبوو و دگوت (خوارزا ژ خالانه) (بلیجان:۲۱). نانکو عهمهروک نهچ زهلامه و گهل فروشه، قیجا نه گهر کوری من خوشکا وی بینت دوی دهمی دا نه قیین من ژی دی د چاقشور بن و وهکی خالی خو دی د بی روومهت و خائین بن.

ل بهرپهرێ ۹۲ێ ژ روٚمانێ گوتنا (جهڕی ئاڤێ، دێ د ئاڤێدا بشکێ) ب بهرچاڤ دکهڤت، د کوردهواریێدا ئهڤ گوتنه گهله کا بهربهلاڤه و ل کوچک و دیوانا دهێته گوتن. روٚمانڤیسی ل سهر سهرهاتیا قافرهشی (سهیێ سلێمان)ی ئینایه و دیاره قافرهشی د وێ بهارێدا گهله ک شهر ل گهل گورگان کرینه و دیماهیکێ ب دهستێ/دهڤێ گورگان ژ ناڤ دچت.

دیسان گهله ک جاران وهسان چی دبت یه ک بچت جهه ک نهنیاس و دوور، یه ک ژی شیره تان لی بکت و بیژتی هشیار بی خهلهت نهبی ، نهو د بیژتی (مروّق ب پرسیاران دچت حهجیّ). نها ب قی ره نگی دهما کووچا وهرده کی ژ به ریا شنگاری به رهو زوّزانا دایه ریّ، چهند ریّک لیّ هندا ببا دگهل خوّ دگوّت (مروّق ب پرسیاران د گیژه جی و واران) (بلیجان:۱۸۰).

پەژن (ئىدىۆم):

پهژن، هنده ک ژی دبیژنی (پیگوتی) (مازی، ۲۰۰۱: ۲۱). چ ژ پهیقه کی یان ژ دهستهواژه یه کی یان ژ رسته یه کی پیکهاتبت، مهبهست پی نه ئهو واتایه، ئهوا ههر کهس دزانت، بهلکی مهبهسته کا دی یا د پشترا و مهجازییه. ئه و جوره د زمانی کوردی دا گهله کی بهربه لاقه، کوردیزانه ک نینه هنده کا ژ قان پهژنا نهزانت، لی ئه و مروّقین رمهوان و زمان شرین ژ ههر کهسه کیدی پتر قان پهژنان د ئاخفتنا خوه دا ب کاردئینن، هنده ک پهژن گهله ک نیزیکی پهندانن (گوتنین مهزنان) و هنده ک جاران مروّق نهشیت جداهیی بیخت د نهقه با ههردووکاندا. لی ب رهنگه کی گشتی پهژن گریدایی ده قه ره کا دهستنیشان کریه و ئه گهر ئیک خهلکی وی ده قه ری نهبت، د مهبهستا ئاخفتن که ری ناگههه ت. تایبه تمهندیه کا پهژنا ئه وه کو (ناهین وهرگیران بو زمانه کی دی (حمجی جه عفه ر، ۲۰۰۱: ۸). چنکی ب وهرگیرانی مهبه ستا خو ژ دهست ددت.

د «بلیجان»یدا گهلهک پهژن یین ب کارهاتین، ئهگهر ئهم سهحکینه ل7 (دوورکوژین نیزیک خسارن) ب بهرچاقا دکهقت، مهبهست نه ئهوه کو مروّقی ژ دوورقه ب گورزان دکوژن، نهخیر مهبهست پی ئهوه دهما مروّق تشته کی ژ دوورقه دبینت و کاری ل مروّقی دکت و دلی مروّقی دکهقتی وهلی دهما ژ نیزیک دبینت، دلی مروّقی ژی سار دبت و ئهو هزرا مروّقی بو دکر وهسان دهرناکهقت و ئهق گوتنهب رهنگه کی بهرفره ل لایی کوردان دهیته ب کارئینان و بقی رهنگی عهبدولوههاب کانهبی به حس لیدکت: «دوورکوژ-له دور

جوانی له نزیک ناحهز، شتیک له دورهوه جوان ئهنویننی لهنزیکهوه وانابی. - دور کوژی نزیک خهسار» (شریف، ۲۰۰۵: ۱۲).

دەما یه کی بقیّت خوّ دیار بکت کو یی ب کیرهاتی و شولزانه، لیّ نیزیک و دەورووبهریّن وی ریّکیّ نادنیّ و ژی د پشتراست نینن، ئهو ژی و مسان هزر دکت، چنکی ههمی ناس و مروّقیّن وی نه و ههمی دەما ل بهر چاقیّن وانه و خهلهتییّن وی دبینن. لهورا شینا بیژتیّ، من شیانیّن ههین و ئهز ژیه کیّ دی چیّترم، دیّ گوتنه کی بیّژت. دروّمانیدا ب دوو رونگا ئه ق تشته د که قته بهرچاق:

۱- ل بەرپەرى ۲۵۸ وەسان دىار دېت كو دلى «نعمەتى عىس» كەتىه كى خالا وى «پەرىشانى» و گەلەك ھەول ددت بشىت جهى خۆ د دلى وى دا بكت، وەلى نەشىت ئەقى تشتى ب دەست خۆ قە بىنت، و يا ژ قى ژى خرابتر، ئەقىنا كى خالا وى «پەرىشانى» و «كەر»ى كورى سلىمانى عەلىي مىر ئاشكرا دېت، لەورا نعمەتى عىس قى گۆتنى ددت بەر دلى خۆ و دېيژت «گىهايى ھەوشى تالە، مرىشكا خەلكى قازە». ئانكو پەرىشان مرۆقا منە، لەورا ئەز نەقىم، لى كەر بىانيە، حەز ژى دكت.

۲- دەما وەردەک د بیژته کورین خو؛ ئهگهر هین گههشتن ناق عیلی عهلیی سواران، ئاگههداریا خالین خو بکن، هین دزانن میرخاسین عهلیی سواران ئهون و بیی وان کهسه ک نهشیت چ نهخوشیا بینت ریکاوه. کهر گهله ک توره دبت و دبیژته ده یکا خو «گولکین مالی ژ گایین مالی ناترسن» (بلیجان:۳٤۲).

دیسان ل ژ لاپهری 17ی د روّمانیّدا «تازه دهستی خوه یی چهپی ژ یی راستی ناس دکر» هاتیه. ئه قه گوتنه کا بهربه لاقه و دهما مروّق سالوّخیّن ئیکی دکت و وهسان بدت دیار کرن کو هیّشتا زاروّکه و چ ژ دنیایی نزانت، دی بیژت (دهستی راستی و چهپی ژیّک جودا ناکت) (صالح، 1.7.7: 1.7).

د کوردهواریپدا دهما ترس دکه قته دلی ئیکی دا، و ریکا ره قی بگرت بهر، یی سالوّخا قی دیمه نی بکت دی بیزت: (ومسان ره قی، دهست چوون هاری پیا) ئه قه دهربرینی ژوی چهندی دکت کو هندی ب له زه داکو خوه قورتال بکت، ئه گهر ژی هاتبا دا ههمی ئهندامین له شی خو بته هاری پیا. دروّمانیدا ب قی ره نگی هاتیه (سهریو تو ژپیان را گوریبی) (بلیجان:۱۳).

دیسان د رۆمانیدا هاتیه (هات بوو ههیفا باقو، لی دادی ژی ل سهر دا دهردا بوو) (بلیجان:۲۰٦). د کوردهواریی دا ب قی رهنگی ژی دهیته دهربرین (عزرا ژ قوبحه تی مهزنتر) یان (دا کل دت کوره کر) (ههمان سهرچاوه:۷۵). مهبهست ژی پی ئهوه، ئه گهر مروّقی قیا خوه هریه کی راست بکت، به لی ب دهستفه نه هیت و بهروّقاژی خرابتر لیبهیت.

ئهگهر تشته ک ژیه کی نههیّت یان ژی نه د جهی خو دابت، دی بیژن «هرچ و گیره گا و رمقاس»، د روّمانی دا ئه فی مهبهسته ب فی رمنگی دهربریه و هنده ک ژی ب سهرقه کریه «دار ک و دیره؟ هرچ و گیره؟ هیّشتر و لهبلهبی؟ رمقه و خهلیلی؟ روقی و شارستان؟ گورگ و ئهیوان؟ شقان و دیوان؟ وهردی و سلیّمان؟» (بلیجان:۹۱-۹۱).

چیرۆک و سەرھاتی

د دەمى قەگىرانا قى رۆمانىدا، گەلەك چىرۆك و سەرھاتىيىن كورت دىار دىن و جهى خۆ د ناق رۆمانىدا دكن. د رۆمانا تەقلىدىدا و ئەو شىنواز دھاتە پەيرەو كرن. ئوستىن وارىن دېيژت «سىعەتەكا دى ھەيە -نهۆ كەسەك بكار ناھىنىت- ئەو ژى ئەوە كو كورتە چىرۆكەكى د ناق رۆمانىدا بكار دھىنن...د ئاستەكىدا ئەم دكارىن سەحكىنە قى سىعەتى كو ھەولدانەكە ژ بۆ پركرنا قالاھيا كارى، لى د ئاستەكى دىداژ، ئەم دكارىن بىيژين كو لىگەريانەكە ل ھەمە جۆرىيى» (وارىن و رىنى،١٠٠٨).

د بلیجانیدا ئه شهرهاتیه مهبهستا نقیسه ری ئاشکرا دکن، بو نمونه د سهرهاتیا «کولکا میرزو کزوی» (بلیجان:۳۱)دا هاتیه، دهما نهخوسیا (کوتی بوونی) ل وی ده قهری پهیدا دبوو، چ چاره بو نهددیتن و ئه ش نهخوسیه زوو -زوو به لاف د بوو، لهورا ههر کهسه کی توش ببا یه کسه ر د بر ژ و د هافیته د فی کونی دا تا کو د مر و مهرهم پی ئه و بوو دا کو ئه ف نهخوسیه به لاف نهبت. دهما میرزو کزو توشی فی نهخوسیی بووی، وی ژی وه کی یین به ری وی، ژ ناف خه لکی رادکن و دهافیژن د کولکیقه. میرزو کزو ساخ دبت و پستی چهند سالان د زقرت ناف مروقین خود. خهلک ژی هه می سهرسورمای دمینن و نافی وی (کون)ی ژی دکن کولکی میرزو کزو هه بوونا فی سهرهاتیی د رومانیدا گهله ک تشتا ب خو قه د گرت:

۱ - دهما سلیّمانیّ عهلییّ میر ل بهر دهریّ کولکی دبیّژت: «ئا، ژ دهردیّ کوّتی بوونیّ را ژی دهرمان پهیدا بوویه، لیّ ژ ختریا مه را هی نا....» (بلیجان:۳۲). ختریا مه براکوژیه و چاره بوّ نههاتیه دیتن.

Y - U بهر دهری کولکی ترس دلی سلیّمانی دادگرت و نهویّرت بچت ژوور و ب پیدڤی دزانت سه یی خو (قافرهش)ی دگهل خو ببت و د هزرا خوّدا دبیّرت: «تهههش! من چ را قافرهش ب خوه را بانیا. بیّزمان بخوه د خوه ست ب من را بیّ، لیّ من پارا بهرداییّ....دل و جهرگی خوه کره پوّلا و خوه دا سهر بهری ل سهر دهڤی کوولیّ و ب دوو سیّ دهنگان هندی هیّزا وی هه بوو، گازی قافرهش کر» (بلیجان:۳۳).

۳-ههژاری و بیدهسهلاتیا خهلکی بهرامبهر نهخوشی و پهژیکان

سهرهاتیا (کوړێ هارس) وێ چهندێ د ئینته بیرا مه کو سلێمانی د دیوهخانێ دا گهلهک سهرهاتی و چیروٚک گولێبووینه و د ژیانا خوّدا دێ مفای ژێ بینت و ئهڤه هێشتا ب رێکێڤه، مفایهک ژێ وهرگرت و ژیێ خوّ درێژتر لێ کر (بلیجان:٤٨). ئهڨ بوویهرا هاتی ڤهگێرانێ رهنگه نهیا بهر ئاقل بت و کهسهک بێژت ئهڨه دووری راستیێیه. بهلێ د ژیانا کوردهواری یا راستهقینهدا، ئهو تشت یێن رووداین، بوٚ نموٚنه عهقید بهکر حمویزی د بیرهاتنیٚن سهردهمێ کوٚمارا مهاباتێ دا دبێژت: «من و واحیدی مام رهزا کوٚیی و عهزیزی قاله رهشی کوٚیی شهو لهسهر چیاکان ماینهوه و تا بهیانی له نێو ئهو بهفرهدا هاتوو چوٚمان دهکرد و ناو بهناویش پشتمان به یهکتریهوه دهنا…» (رمئیس بهکر،۲۰۰۱: ۱۳۸).

ئەڤ چیرۆکە مەبەستین قەشارتیژی ب خوقە دگرن و ئەگەر ئەم سەحکینە سەرھاتیا (سۆفی خدر)ی ب باوەر و دیندار (سۆفی مرۆقەکی خودیترس و باوەرمەند بوو، لی زاروویین وی بەرەواژی وی ھەموو دز ژ،

بەشى يێنجم- رەخنە

قولدر..... خەلكى ژې دىرسىن: (باشە سۆفى تو چما گۆشتى يەزىن دزيى دخۆى) سۆفى دەست ب سووند و بهرسووند كان دكر و دگوت: «دەڤى من ب گۆشتى دزيى ناكەڤە. ھەر تەنى ئەز ئاڤە گۆشتى ڤەدخۆم....» (بلیجان:٦٣). د مەسەلا سۆفی خدریدا وەسان دیار دېت کو هندهک مرۆڤ نەبەس ب ناڤێ ئایینی نانێ خۆ ب ئاڤكا خەلكى دخۆن، نەخێر ھندەكێن ھەين (ب بوورينا سال و دەمان) ئايينى ل دىڤ بەرژەوەندىێن خۆ ب ريقه دبن و ب سهر مال و پهزئ خهلکيدا دادگرن.

جهگرتنا چیروکان د رومانیدا بو وی چهندییه ژدا کو وهرگر هزر بکت ئهقه راستیه که و یا هاتی روودانی. ژ لايه ک دي ژي قه رؤمان پي دريژ دبت.

د ژیانا کوردهواریدا، سترانی رۆله کی مهزن گیرایه، ههر ژههژاندنا لاندکان بگره تا کو شهڤهروٚکان و درینا گەنمى، و... هتد. چ بۆ گەھاندنا يەيامەكى بت يان ژى بۆ كوشتنا دەمى و خۆ ژ بيركرنى بت. زۆربەيا كاران ستران د بهر را دهاتنه گۆتن و گهلهک جاران دا خۆ كنه دوو گرۆپ و گرۆپهكدا بێژت و پهک دا ڤهگێرت، ب قي چهندي ژبيرقه دچوون و دا هند بينن، رۆژا وان يان ژي کاري وان گهله کي ب ريڤه چووي.

د فولکلۆرى كوردىدا، دەما چىرۆكەك درىژ يان ژى داستانەك دھىتە قەگىران، دى بىنى سالۆخەك يان ژي وێنهکێ کاریگهر، ب رمنگێ سترانکي هاته گۆتن، ئەڤه د لەعلیخانا گۆڤهي و خانێ لهپ زێرین و مهم و زين و…هتد دا د هيته ديتن.

ئەڭ تشتە ب بەرفرەھى د رۆمانا بليجاندا، دكەقتە بەرچاق..ل سالقەگەرا كوشتنا عەلىيى مىر. ژنين عهشیری دچن سهر قهبری وی و ئاخی ب سهریخو دا دکن و گهوری، ئهو دهنگبیژا ب ناڤ و دهنگ، ب دەنگىّ خۆ يىّ زەلال، بەندەكا سترانا خەمىّ، ب روودانا ھاتنا دز و جەردان بۆ سەر عىٚلىّ (عەلىيّ مىر) و کوشتنا عهلیژ، د بیژت:

«ده دیرانی د بیژن میری دهلال برینداره ...» (بلیجان:۱۵).

کے، دبیّرت نه ئه ق سترانهیه وه ل سلیّمانی کری سهری خو ههلگرت و بهرهو چارهنقیسه کی نهدیار و وه لاتي غهريبيان ب دته ري.

سليمان ژ مال دوور دکهڤت، برس و مانديبوونا خوّ ب نيٚچيره کي ژ بير دکت، ژ خوٚشيادا د بهر کومکرنا (ترک و دارا)را بو براژتنا گوشتی، دەست د هاڤێژته سترانگوتنێ:

(ها ب ڤی ئەرەزى لۆ ھورشە ھاى ھورشە

ها ب ڤي خوٚياني لوٚ هورشه هاي هورشه....(بليجان:٥٦).

ديسان د (سترانه کادي) 'دا کو ئهوژي ههر يا د بهر کاري را گۆتنٽيهو سهليقا وي ژ فولکۆرييه، دبيژت: قورمل قورملو دار ملودار مل قورملو قورملو

ٔ - ئهگهر رۆمانڤيسي ئەڤ سترانه ژ دەف خۆ و ل ديڤ پيدڤيين رۆدانا چيّكربن، هەر تام و چيّژا فولكلۆرى ژێ د هيّت.

قورمل قورمكيّ ڤان داران قورمل ئيزنگيّ وان ياران (بليجان:٥٩).

پێگۆتن و سترانێن شینیان ،گەلەک د زۆرن و جههک بەرفرەهـ ڤەگرتییه.

حەيرانۆك

ئه گهر د زمانیدا ناز کیه که همبت، دی ئهوبت یا حمیرانو ک پی دهینه قههاندن. حمیرانو ک زمانی ئه قیندارانه و وه کو دانوستاندنه کنیه د نه نه نه دوو دلبه راندا، ههر چ پهیقا جوانه د حمیرانو کندا دهیته دیتن. ئه ق تشته د رومانی ژی دا د هیته دیتن، دهما چاقی پهریشانی ب (کهر)ی دکه قت، ئه ق پهیقین ئه قینیی ژده قی ده رد که قن:

دەلۆلۈ جانۆ،جانۆ،جانۆ،جانۆ،،

.....

ژ من را قهند و شه کر، ژ خهلکێرا کول و کهسهر ئێش و ژانۆ...

ئەڤىنا تەيى دلى من ئەڤدالا خودى كرى كول و تەڤ كۆڤانۆ...

دەلاووكۆ ئەگەر تو ھەز دكى شەقەكى ژ من را ببە تو مىڤانۆ...(بليجان: ٢٤٤).

کەر ب قى رەنگى بەرسقى ددت:

دەلى لى جانى،جانى،جانى،جانى،جانى...

.

ژ من را شرینی وه ک شهربهتا ل ئیسکانی

ههرگاڤا کو تو ههز بکی، وهزێ ژ سینگ و بهرێن تهرا ببم مێڤان نا خودێ مێڤانێ پاشیڤانی.. (بلیجان ۲٤٥٠).

جاره کا دی پهریشان ل کهری د زڤرینت و دبیٚژت:

لاووكۆ ھەيران ئىشەڤ شەڤە ،شەڤ لەيلانى..

تویی ژ سینگ و بهرین م را ههم میهقانی، ههم خودانی...

تویی بیّی ل بهر دهری مالا بای من دیرانی، ب رامیاری و ب ریزانی....

وهزي ل بهر ته قه کم جوّته ک مهمکين د فينجاني

هه گهر نۆبهداران پرسی ئهو کێی، وهزێ بێژم ما هوون کۆرن لاووکێ منه هاتیه ب مێڨانی... (بلیجان:۲٤٥-۲٤٦).

بیر و باوهر و رهوشت و تیتال

ههر ملهته کی بیر و باوهرین خو یین ههینژ، کو ئهو ژی (کومه کا سهره ده ری و رهوشت و بووچوونانه ژ هنده ک بوویه رین روّژانه دهینه ریّکا مروّقیژ، پهیدا بووینه) (الجزیری،۲۰۰۰: ٤٩). ئه قه ژی ب شه ق رۆژەكا پەيدا نەبوونە، بەلكى سال و دەم يىن بوورىن تاكو، جهى خۆ گرتىن. گەلەك تشتا چ بنەرەت بۆ نىنە وەلىن ل لايى خەلكى، وەسان يا ديارەيى باوەريى يى نەئىنت، ئەو يى ژ رىكى دەركەتى و يى سەرپى خۆ و بابى خۆ داچووى. گەلەك تشت يىن ھەين، وەسان جهى خۆ يى د سەرى مرۆڤىدا كرى، مرۆڤى بڤىت و نەڤىت وەكو تشتەك پىرۆز سەرەدەرىى د گەلدا دكت، ئەڤ پىرۆزيە ژى ژ وى چەندى پەيدا بوويە، ھەر ملەتەكى داب و نەرىتىن خۆ يىن ھەين.

د کوردهوارییدا، ئهگهر ژنکه کی دهرسو کا خو ژ سهری خو کر و هاقیت بهر پین زهلامی، د وی دهمیدا ئهگهر چ روودان ژی چیببت، نابت هیچ کهسه ک پی ل وی دهرسوو کی بکت و دقیت هیقیین وی ژنکی ب جه بینت یان ژی خیری نابینت. "مهلا مه حموود" دبیژت: «زاق د به دوو تایفه ل مهیدانی دکهنه شهر و ژ ههردوو کناران ژی تهله فیات بوویه ژ وه کو ژن بی و لاچکا خوه راخینه نیقا وانژ، ئهلبه ته ئهو دوو تایفه ژ یه ک و دوو دبن» (فندی،۲۰۰۲: ۲۷). ئه ق تشته د رؤمانیژی دا ب بهرچاق دکه قت، پشتی کوشتنا عهلیی میر ب دمه کی کیم، جاره کا دی جهردا دزا ب سهر عیلی سلیق به گیدا دهیت و سلیمانی دقیت د دیق تهرش و تالانیدا بچت، لی مهتا وی رهوشی هیقیا ژی دکت دا کو د دیق دا نه چت و ب ریکا بابی خو نه چت، پشتی چ چاران بو نابینت کو سلیمان یی رژده و دی ههر چت، رهوشی ژ نه چاری (چارکا خوه ناقیت بوو بهر پین هه سین وی ... (بلیجان:۱۵).

هنده ک ژ وان رهوشت و تیتالین ل ناق ملهتی کورد ههینژ، د قی روّمانی ژی دا ب بهرچاق د که قن ژ بوّ نموّنه راق و نیّچیر ببوو به شه ک ژ ژیانا کوردهواریی «چونکی کوردستان جهی ناسک و پهزی کیقی بویه ژ جهی گورگ و پالنگ و رویقییا بویه ژ جهی بالندا و پهرندا بویه....دی بینین نیّچیری کاره کی مهزن دژینا مروّقی کورددا کریه. پریا کوردا نیّچیر و نیّچیرقانیی دزانن» (جعفر، ۲۰۰۲: ۲۹-۳۰). نه قی چهندی د قادا نهده بیاتا کوردی ژی دا رهنگ قهدایه (له نیّو کورداندا نه فسانه و چیرو ک و سهرگوزه شته و مهته له فولکلوّرییه کان به شیّوه یه کی زوّر ناماژه یان به پاو و شکار کردووه) (فه تاح، ۲۰۰۵: ۳۲۳). «روّمانا بلیجان» گرنگیه ک تایبه ت دایه ب قی چهندی و ل گهله ک جها به حس دکت بو نمونه لایه ریّن (۲۳۲ ژ ۲۳۳).

د کوردهواریی دا روّژین داوهتژ، شاباش دان و یاری و تړانه ... هتد. ژ ههبوون ژکو زوّربهیا وان د روّمانی ژی دا و ب قی شیّوهی دکهقن بهر چاق (کوّمهلیّ ل سهر سهریٚ خوّشهویستیّن ههقدو را شاباش ددان (بلیجان:۱۱۱). «سواران ب ریّز دا بوونه دوو ههڤ و ل بهستا بنیا مالان دا گوروّقهرکه ک خر چیّکر بوون» (بلیجان:۱۱۸). سلیّمان سیّقه ک قرقرانده بووکی (بلیجان:۱۱۸). سیّنیا شه کروّک و پارهیان رهشانده پیّشایکا بووکیّ (بلیجان:۱۱۹).

بۆ تازیا ئەحمەدبەگی و سلیّمانی دوو (کۆتەل) . دهیّنه گریّدان. ئەقە د کوردەوارییّدا ھەبوویە ژ و "ئەحمەدیّ میرزای" (خەلیل،۲۰۰۷: ۳۳) د سەرپیّهاتیەکیّدا ب دریّژی بەحس دکت. دیسان دەربارەی قیّ

_

^{ٔ -} کوتهل گریّدان ئانکو دهما قارهمانه ک هاتبا کوشتن دا ئینن جانیا وی زین کن . شیر و جلیّن قارهمانی پیّدا دهینن.

چەندىّ مەحمود زامدار دبيّژت: «تا ئيّستاش (كوتەلّ) لە ھەندىّ شويّنى كوردستاندا ماوە» (زامدار،۲۰۰۷: ۱۸).

د هنده ک چیرو ک و داستانین کوردیدا ژبهری کچ و کور ل هه قدوو بینه مارکرن قارهمان شیری خوّ د دمینت نیقا خوّ و کچکیدا. د داستانا «مهم و زین» یدا ژپشتی مهم زینی ل سهر جهی خوّ دبینت و گازی خوّلامی خوّ دکت و ژبهری خهوی ... «هندی مهم بوو ژئهوی پالدا سهر ته ختی خوه ژ، شیر دانا لنابه ینا خو و ویدا» (نامیدی، ۲۰۰۲: ۱۰). د روّمانی ژیدا دهما پهریشانی دبن ژیر چادرا که پوی ژ دبیژتی: «ل نیقه کا من و ته دا شورا به ند و بهرسقداره» (بلیجان: ۳۳۲).

"مهلا مهحموودی بایهزیدی" سهبارهت نهریتی نه کوشتنا دیلا ل لایی کوردان دبیّژت: «وه کو مروّقه ک ژ ههسپی کهت و ئهسیر بووژ، ئیّدی مومکین نینهژ، ئهوی ناکوژن» (فندی:۱۵). ئهقه وی دگههینت کو د کوردهواریی دا دیل نهدهاتن کوشتن.

ژ بەرى كەپ بگەھتە ناڤ عێلىّ عەلىيّ سوارانژ، دىلەك دكەڤت دەستىّ كەپوى. دىل بۆ خۆ ھىڤيا ژێ دكت دا كو نەكوژت .كەپ دبێژتىّ :«لاوۆ من جارەكىّ ژ تەرا گۆت مێر دىلێن خوە ناكوژين» (بليجان :٤١٢). ديارە د رۆمانىّ ژى دا ئەڤ تشتە ھاتيە بەرجەستەكرن.

تەوەرى سىي:

ب سەرقەكرن و كێماتى د رۆمانێدا

بهشی یینجم- رهخنه

ژی د داستانین فولکلۆری دا وه ک یا خهلکی دی نینه ژه بو نمونه «ژ دایکبوونا روسته می ژ رووده قا خوشکا سهلمانی سندی و زالی» (جندی، ۲۰۰۱: ۳۸ و حیتو، ۲۰۰۵: ۲۰). وهسا دیاره دی قاره مانه کی مهزن ژی چی بت. د روّمانی دا ئه ق تشته هاتیه به رجه سته کرن و ژ دایک بوونا (که و و کولک) (بلیجان:۱٦٥-١٦٦) نهوه ک یا خهلکییه و قه گیری یا قیای ههر ژ بوونا وان ژ جوداهیه ک د نه قه با وان و زارو کین دی یین عیلی دا هه بت.

ژ لایی زمانیقه روّمانقیس گهله کی دمولهمهنده ژب رههوانیا خوّ راستیه کی د چارچووقی روّمانا بلیجان دا دیار دکت ژکو ئهو ژی (شکهستن و ژناڤبرنا شوّرهش و سهرهلدانیّن کوردان) شین دهستی رهشی کوردان پیقه دیاره ژو یا قیایی کورد چاقی خوّ قه کن و بزانن کا کینه دوژمنن؟.

ل دوو ئاستا وي چهندي ديار دكت:

یه کهم: دهما سلیّمان و ته حمه د به گ و رهموّ پالهوان دهیّنه کوشتن (نهو ب خوّ هه قدو دکوژن) ژ مله ت ههمی دمینت مهنده هوّش و که سه ک نزانت کی نه ق ههمی په هلهوانه کوشتینه (ههیفا من تی ژ وی ههیفی، ئیروّ دوژمن و نهیاریّن مه یی نه دیار و نه خوویانه (بلیجان ۱۵۸۰).

دووهم: شیرهتین حهز کرنا وهلاتی و ب قی رهنگی ل خاری هاتینه دهستنیشان کرن:

۱- نیشتمان: حهز ژیکرنا نیشتمانی و ئازادیا وه آلتی ل بهری ههرتشته کییه ژ ئه قه سلیف به گه (ئهوی ب هزرا رزگاریا وه آلات سهر دادنی سهر بالگی و ب هیفیا ئازادیا گهل چاف ل خهوی قهد کر. ئهو ههر تم ل وی هزری دا بوو کو وه آلتی خوه ل ژیر له کمین داگیر کهران دهرینه (بلیجان:۱۸). حهسی دوودی ژ بهری مرنی شیره تان ل کورین خو دکت (ل ههر کی ئالی وه آلات دا به ژ هه ن به رگریا وه آلتی خوه بکن (بلیجان:۲۸۰).

۲-ئیکگرتن: قه گیر دهستهواژین کوردستانا ژیرین و باکوور ب کاردئینت ژ سهریکدا گرتنا عهشیران. کوشتنا ل سهر چنه ژ ددهقیدا ب بهرچاف دکهفن. ئهف ههمی ژیکدابرانه ژ پیدفی یه کگرتنییه ژ چونکی ئهوه ریکا سهرفهرازی و ئازادیا جفاکه کی پارقه کری «ب ئاریکاریا هه قژ، ب ئیکاتی و براتی بکارن ریشالا همموو» (بلیجان ٤٤٨).

۳-براکوژی: (کهپ) قارممان و برینداری براکوژیی ژب برینا کوور قه دبیژت (ومرن ئیدی شهری خوه ب خوه تیی بهسه. ئیدی براکوژی بهسه (بلیجان: ٤٤٤). پشتی کوشتنا که پوّی ژکولک دهزرینت «هه ل دریژیا میژووییدا کوردن کو ب فهرمانا بیهانیان هه قدو قر دکن» (بلیجان:٤٤٩).

3- ههژاری و نهزانین: قه گیر ژ نهزانین و خشیمیی دکته ئه گهر بو درستبوونا براکوژیی (وه خهشیمان ب شهر ل سهر خالان دا وی دشینن....شیرین مه نهزاننژ،نه گوهدارن...) (بلیجان:۳٤۰). ل سهر تشتی نهژههژی هه قدوو دکوژن (ل سهر پشیکان ژ ل سهر زاړان ژ ل سهر زوزانان ژ ل سهر بهنگهیه ک زه قیی هم قدو د کوژن (بلیجان:۵۰).

٥ -دووړياتي: بێ ههلوێستيا خهلکي ل روودانێن دهوروبهرێن وی ژ قهگێر وهکي دهردهکي بهرێ خوٚ ددتێ. هندې سليڤ بهگ يێ ساخ و ههشت سهروٚک هوٚز ل بن فهرمانا وي ژ خهلکي خوٚ بوٚ وي دکر ئاخ ژ پشتي

عهمهرو ک بووی ناغا ههر تشت هات گوهرین؛ کوّمهلا دووروو بهرهبهره ژ دوّرا وان رهڤین و نهوانا ل تونهبوونی دا تهنی هیّلان (بلیجان:۱۲٤).

7- زمانی کوردی: ملهتی کورد ب ئولا خو بوسلمانن ژ و قورئانا پیروز ب زمانی عهر مبییه. گوتگه ک ژی د ناف خهلکی کورد و بوسلمان بهلاف ببوو. د گوتن زمانی عهر مبی یی پیروزه. ئه اه ببوو جهی وی چهندی دژیایه تیا زمانی کوردی بهیته کرن. چونکی "مهلا حهسهن" گرنگیی ب زمانی کوردی ددت و ناما پی دنقیست ژ ههمی مهلایین دی بوهتانا بو دهردئیخن و دبیژنی "مهلا ههسهنی ئیزدی" (بلیجان:۸۱). حهسی دوودی ل دهمی نافلیکرنا زاروکین وهرده کی دبیژت «نابه کو ئهم نافین نهیی کوردی ل زاروکین خوه بکن. نافین نیشتمانی نیقه ک ژ سهرخوه بوونیه» (بلیجان:۱۲۷).

روّمانه ک ب قی قهباری مهزن و گهله ک گرنگیدان ب شیره تیّن حهز ژیکرنا وه لاتی ژ کیّماتی ییّن پهیدا کرین و ئه ق قه کولینه ب قی رهنگیّ ل خاریّ وان کیّماتیان دهستنیشان دکت:

۱- دووباره کرن:

هنده ک جارا دووباره کرن جوانی و هیزی ددت دهقی، وهلی نه گهر هات و نه ف دووباره کرنه ژ رادی ده که که دادی به دا ده که که در که تا دور که ته لاوازی بو دهقی و بیزاری بو خوینده فای پهیدا دبت.

رۆمانا بلیجان ژ قی دووباره کرنی بی بههر نهبوویه ژ، ب تایبهتی دهما به حس دهیت سهر نهساخیا شهری براکوژیی. دهما وهرده ک دزانت عهمهر ئاغای که و کولک یین قریکرین شهریژ، دبیژت: «شهری خال و خوارزیان وسانه ژ، بینانی ریشا کوّتی بوونی ژ دهرمان ژیرا قهت تونینه...» (بلیجان:۳۳۰). دوو جاران ل یه ک لاپهر هاتینه؛ ا- شهری خال و خوارزیان ژ شهری خوه ب خوه تیی، ریشالا کوّتی بوونی ب - ئه قهموو برایین مه ب دهستین هه قدو تینه کوشتنی (بلیجان:۳٤۷). ل جهه ک دی دبیژت: شهر ههر شهری خوه ب خوه تیی... (بلیجان:۳٤۸).

۲- رەگەزىٰ ژ نشكەكىڤە.

ب کارئینانا ره گهزی ژ نشکه کیفه د روّمانیدا ژ لایی هونهریفه لهنگییه که و بی دهسه لاتییا روّمانفیسی خوّیا دبت. شهر و پره قینه ل سهر سهری کهروی ژ کولک یی دهوی ژ دهستی کولیلکی قهد خوّت ژ (بلیجان: ۱۸۵). ئهو پیزانینین ده رباره ی حهسی دوودی و عهلیی سواران گههه شتین عهمه ر ئاغای د که قنه بن سیبه را فی ره گهزی (بلیجان: ۲۸۸۲).

۳- گۆتار و درووشم:

^{ٔ -} ل گەلەک جهێن دى ژى دووباره دېت بۆ نمۆنە لايەرێن ۲۹۹٬٤٤٤٬٤٤٩٬٤٥١٬۲۹٦.

بهشی پینجم- رهخنه

ب کارئینانا شیّوازی گوتارکی د دان وستاندنادا ژرومانقیسی بقیّت و نه قیّت ههمی هزر و بوّچوونیّن وی ژ دهیّنه داریّشتن و ژبیر دکت کو ئه قه کهسه که یان ژی قارهمانی چیروٚکیّیه. سهر قیّ چهندی ژی راخویّنده قای ژهزر کرنی دوور دئیخت ژلهورا پیدقییه دان و ستاندن یان ژی هزرکرنا کهسان ل دی قالست و زانینیّن وان بن. د قان جوره دهقان دا ژداری راستیی و توّره ی یی د دهستی نقیسه ریدا. و قه گیّر چییی بوّ وهرگری ناهیّلت. (وهرگر) تنی دبت دیده قان و ئیدی بیاف نامینت هزرا خوّ د تشته کیدا بکت. باشه قه گیّر گهله ک کون و تشیّن قهشارتی بوّ وهرگری ئاشکرا بکت ژوهلی نابت لایهنی هوّنه ری ل بهرچاف نه هیته وهرگرتن و ل دیماهیی ببته قوربانی دروشما و گوتارا. روّمانقیسی نه شیایه خوّ ژ قی شیّوازی دوور بیّخت و ل گهله ک جهان ئه قه د هیّته پیش ب تایبه تی ژل ۱۶۵۸ تا کو ل ۲۶۳.

ئەنجام:

پشتى قەكولىن ب دىماھى ھاتى ژ قەكولەر گەھەشتىە قان ئەنجامان:

- دشياندايه فولکلور ب ههمي جور و رهگهزين خوقه د رومانيدا بهيته مهزراندن.
- رۆمانا بلیجان ل سەر قەرقودى داستانا (كەر و كولک)ى يا فولكلۆرى ھاتيە ئاڤاكرن. يەكىن قەگىرانى يىن وەك ھەڤ د ھەردوو دەقاندا يىن ھەين. دىسان (x_1, x_2, x_3) د ھەردوو دەقاندا يىن ھەين. دىسان (x_1, x_2, x_3) د لىكنىزىكىدىك يا ھەي.
- گەلەک جورین فولکلۆری د رۆمانیدا هاتینه مەزراندن ژ وهکی (گۆتنین مەزنان ژ پەژن ژ چیرۆک و سەرهاتی ژ ستران ژ حەیرانۆک ژ بیرو باوەر و رەوشت و تیتال).
- دووباره کرن و ره گهزی ژ نشکیقه و درووشم ژ کهتینه د ناق روّمانی دا ژ دهمی روّمانقیسی قیایی کیماتیین جقاکی کوردی (نهزانینی ژ براکوژیی ژ پشتگوهقه هاقیتنا زمانی کوردی ...هتد) دهینت بهرچاف.
 - رههوانييا زماني و شارهزايي د کهلهپووري دا و نهفهسه کا د ريّژ بۆ نڤێسينيّ ژ د روٚمانيدا د هێنه ديتن.

سەرچاوەكان:

- فورستر، أم (1960) أركان القصة، القاهرة، دار الكرنك.
- حمادي، صبرى مسلم (1980) أثر التراث الشعبى في الرواية العراقية الحديثة، بيروت، المؤسسة العربية للدراسات و النشر،الطبعة الاولى.
 - جيهاني، پهرويزي (٢٠٠٦) **بليجان**, دهۆک، چاپخانا هاوار.
 - شاهين، محمّد (2007) أفاق الرواية البنية و المؤثرات, القاهرة, مكتبة مدبولي.
 - جەلىل، ئۆردىخانى (١٩٧٧) سترانى زارگۆتنا كوردايە تارىقىيى، بەغدا، كورى زانيارى كورد.
 - جەلىل، جەلىلى و جەلىل، ئۆردىخانى (٢٠٠٨) **زارگۆتنا كوردا،** ھەولىر، چاپخانا ئاراس.
 - حسين، خالد حسين (1421) شعرية المكان في الرواية الجديدة، الرياض, موءسسة اليمامة الصحفية.
- رەمەزان حەجى قادر (٢٠٠٦) جە د رۆمانا كوردىدا گەريان ل بابى بەرزە و دۆزەخا سىيى وەك نمۆنە ، دھۆك.
 - مازی، چیا (۲۰۰٦) فهرههنگا گۆتنیت پیشییان، ههولیر، چاپخانا حهجی هاشم.
 - جهعفهر، حهجی (۲۰۰٦) **پهژن و گوتنیّت کوردی**.
- شەرىف، عەبدولوەھاب كانبى (۲۰۰۵) **فەرھەنگى ئىدىۆم لە زمانى كوردىدا،** سلىمانى، وەزارەتى رۆشنىيىرى.
 - سالح، خالد (۲۰۰٦) گلۆلكا ئالزيايى چەند ئيديومەكين كوردينه، دھوك,چاپخانا هاوار.
 - وارین، ئوستن و ویلیک، رینی (۲۰۰۸) **تیوریا ویژهی**, دهو*ک*.
- (رەئىس بەكر),عەقىد بەكر عەبدولكەريم، حەويزى گەشتىك بە كۆمارى مەھاباد دا, ھەولىر، ئاراس، چاپى دووەم.
 - الجزيري، على (٢٠٠٠) الأدب الشفاهي الكردي, اربيل, كاوا للنشر و التوزيع.
- فندی، رشید (۲۰۰٦) **عادات و رسوماتنتمی ئه کرادیه یا مهلا مه حموودی بایهزیدی ۱۷۹۹ -۱۸٦۷**, ههولیّر، چایخانا حهجی هاشم.
- فه تاح، رابیعه شیخ محهمه (۲۰۰۵) کوردستان له سهدهی پازدهی زاینییدا، ههولیر، وهزاره تی روّشنبیری بدریوه بدریو بدریوه بدریو بدریو
 - خەلىل، تىمۆرى (۲۰۰۷) **گوڭبژىرەك ژ نڤىسكارىن كوردىن سۆڤىەتا بەرى،** دھوك،
 - زامدار، مه حموود (۲۰۰۷) **مهمی ئالان**, ههولیّر, دهزگای موزیک و کهلهپووری کوردی.
 - ئامێدی، سادق بها الدین (۲۰۰۲) **ژ فولکلۆرێ کوردی**, هەولێر، ئاراس.
- جندی، حاجیی (پروفیسور) (۲۰۰٦) **شاخید دهستانا رؤستهمی زالی کوردی نوّزده شاخیّد نوو،** دهوک,چاپخانا هاوار.

چه مک و ناوه روّک له چیروّکی هاوچه رخی کوردیدا

عومەر محەمەدى -

كورته

به کار هینانی ته کنیک که بتوانی که مایه تییه کانی کیشه ی مروّقی نه مروّ له ناو چیرو کدا تاوتوی بکا، دسیپلین و داهینانی چیرو کنووسی پیویسته. چیرو کنووس به که لک وه رگرتن له فاکته رگه لی وه ک راگواستنی زهمان، مونولو گی راسته و خو یا ناراسته و خوّ، گوزاره ی ریوایی کورت و خیرا، فلاش به ک و شه پولی زهین و هتد ههول بو گهرانتی کردنی چیرو ک و نزیک کردنه وه ی له نورمه په سهند کراوه کانی جیهانی ده دا. له دریژه ی نه م و تاره دا، به سهرنجدان به ته وه ره ی باس و و شه سهره کییه کان، فاکته کانی چیرو کی هاو چه رخی کوردی به چه ند به لگه و ده ق خراونه ته روو، له کو تایی و تاره که شدا په راویزه کانی ناو ده ق ده صحنیشان کراون.

وشه سهره کییه کان: کار کردی زمینی، ستراتیژی دمق، راقه ی دمروونی، ئیسته حاله، مونوّلوّگ، فقرم، خوسانسوّری

- (توێژەرى ئەدەبى كوردى)

ته و ه رمی یه که م: کار کردی زمینی و دمروون شیکاری:

له سهرجهم ئهو چیرو که کوردیانهی که له دوخی هاوچهرخدا نووسراون، شیوازیکی هاوبهشیان تیدا دهبینری، ئهویش کارکردی زهینی و دهروونشیکاری کهسایه تییه کانی ناو چیرو که. ئیستا ئه و پرسیاره بهره و رووی چیرو که کارکردی زهینی تا چ راده یه ک له گه ل کایه زمانییه کاندا، کاردانه وهی ههبوو؟ له گه ل چه مکدا چون مامه له ی له گه ل کراوه؟

ئهم کیشه یه، له ره گهزی کایه زمانه بیه کاندا، جیگهی باسه. ره گهزی کایه زمانییه کان ده گهریته وه بو دوخه کانی کهونارا، ئهم به شه له میراتی کلتووری له گهل توستووره له پهیوه ندی دایه. ماکس مولیّر ده لیّی: ئوستووره کان له کایه زمانییه کانهوه هاتوونه ده ریّ، ئه و له سهر ئه و باوه ره یه که ناریاییه کان ئهوه ی له سرووشته و هریان ده گرت، به شیّوازیّکی مروّق شوبهیّنی و زمانیّکی خوازه یی راقه یان ده کرد؛ یانی له جیاتی ئهوه ی بلیّن: شهو داهاتووه، ده یانگوت: خواژن، سیّلیّنه، (مانگ) به ماچیّکی ئه ندوّمیون (خوّرئاوا) چاوی چووه ده خهو (۱) هیّما و دیارده کانی خهیال ئامیّز له کایه زمانییه کانی ناو چیروّکی کوردیشدا جیّگهی لیّوردبوونه وه که ئاماژه به چهند به لگه ده کهین:

به لگهی یه کهم: «زممین ته شتیکی گهورهیه، زوّر گهورهیه، گهوره تو، زممین به گریان ده رای به گریان ده داری، خوّیشی ده گریت، ته شتیکی پان و گرد؛ ئیمه تیدا ده گرین، ئه گهر پر بوو، پرزگار ده بین، ده زانی چی بکه، هه ولّ بده زممین کون بکهیت تاکو برژییته ئاسمانه وه، ئه ریّ ئابکه، له منی ببیسه...»(۲)

خهیال، رووداو و هیما سروشتیه کان، سی خالی گرینگی نا چیرو کن که باری عاتیفی چیرو ک به هیز ده کهن؛ به و مهرجه ههم رووداو ویناکری و ههم کارکردی زهینی تیدا بی. بیرمه ندانی دهروون اس له سهر ئهم باوه رهن که وینه گهلی که بتوانی عاتیفه ی ئه زه لی بنوینی، که ره سه یه کن که به های جیهانی به به رهه می ئه ده بی ده به خشن. به پنی بیرو کهی چیرو کناسی، چیرو کی باش سی خالی گرینگی له خو گرتووه که به شیوه ی خواره وه پولین ده کری:

یه کهم، ستراتیژی تایبهت که نووسهر دایده پرژی و بهره و نیازی خوینه ر ده چیته پیش؛ دووههم، به کار هینانی نه و ستراتیژییه له پهیکه ره ی ده دا؛ سیّههم، ولامی خوینه ر. له خالی یه کهمدا ئه و چیر و کانه ی شینانی نه و ستراتیژی تیدا دیاره، ستراتیژی خوینه ر له سهره تاوه پروون و ناشکرایه؛ یانی شوینی پرووداو، شیرازی رومانیه تی و پراکتیزه بوونی خهیال له پلاتف و پرمی تایبه ت به خویدا گونجاوه، نووسه و له چیر و که کهیدا، زانیاری لهمه پر گرفت و کیشه ی مروق له گهل خوی و کومه ل نه داته دهست. چیرو که کانی حهسه نی قراب پرالیزمی کومه لایه تی فه تاحی نهمیری (پرومانتیکی و کلتووری) عه تا نه هایی (پیوایه تی کورتی زهین و دیالیکتیک) ناسر وه حیدی و حوسین شیربه گی (کلتووری) له به به ستینه دا پولین ده کرین. له خالی دووههمدا به کارهینانی ستراتیژی له پهیکه ری ده قدا به گورانکاری خیرای

بهشی پینجم- رهخنه

زهمانی و نهناسیاو کردنی کهسایه تی، گوزاره ی کورت بو کهسایه تبیه لاوه کییه کان، پاگرتنی زهمان و فلاش به که بو کهسایه تبیه گریمانه و پرسیار و چاوه پروانی بو کردهوه ی کهسایه تبیه کان به رچاون. چیرو که کانی محهمه د پهمه زانی، شامحه مهدی، عهلی ده سمالی، مهنسوور ته یفووری، قادر هیدایه تی، په حیم عهبدول په حیم زاده، شه پول مه جید پوور، چنوور سه عیدی، بریا کاکه سووری، عه زیز مه حموود پوور، سه لاح نه یساری، عیرفان په سولی و . . . له نام زمونگه ریه کانی شهم به ستینه دان.

سێههمین خالّی که ولامی خوینه بو ستراتیژی نووسه دیاری ده کا، پهیوهندی به شێوازی چـهمک و پێکهاتهی چیروٚکهوه ههیه؛ ئایا گریمانهی خویێنه له ناو دهقدا و به له تاوا بوون دهشکێ؟ یان نووسه ههتا کوٚتایی چیروٚک چاوه روان دهمێنیتهوه؟

ولامی ئهم پرسیاره پهیوهندی به دارشتنی ته رح و فوّرمی چیروّک له لایه ن چیروّک نووسه وه ههیه واتا لهم خاله دا ولامی خوینه ر له گهل هه رکام لهم پرسیارانه به پنی فاکته ره کانی چیروّک به راورد ده کریّ. کرده وه ی زهمانی و دوّخی که سایه تیبه کان ده وری گرینگ له چیروّک دا ده گنریّ، واتا خود راقه یی و راقه ی که سایه تیبه کان له دارشتنی ته رح و فوّرمی چیروّک دا کاریگه ریان ههیه . چاو خشاندنیّک به سه رجه م سه د چیروّکی کوردیدا، ئهم مه به سته له رووی خشته ی خواره وه باشتر دینیته به به به چاو :

ههر وه ک لهم چاپ ته دا دهبینری، له سیسته می کلاسیدا له سه تا سی و دوو پله بو پاقه ی که سایه تی له شیوازی **پیوایه ت** که لک وه رگیراوه. له سیسته می نویخوازی شدا له سه تا چلوپین نج پله بو پاقه ی که سایه تی یان که سایه تیه کان، شیوازی دووهه م که س به کار هینراوه؛ له شیوازی یه که م که سیشدا له سه تا بیست و دوو پله بو راقه ی که س یان که سایه تیه کان ته رخان کراوه.

له بهرهو پیشچوونی رهوتی چیروکی کوردیدا، هیندی فاکتهر ههن که پیکهاته و چهمکی تایبهت به چیروک پیکدینی له رووی ئهو تایبهتمهندییهوه رادهی نیاز و ولامی خوینهر دیاری دهکری.

بەلگەي ٢

«...کیّرده کهم له ههموویان پی باشتره، هه لیده گرم و لهسهر شادهماره کهی مه چه کم رایده گرم؛ بریّک بیر ده کهمهوه ئیتر گهرانهوه بی که لکه، ژیانی پر له ژان، دهره تانی لیّبریوم تهنیا مردن ده توانی رزگارم بکا و ...»(۳) یان رهنگه دو خیّک گورانکاری پیّکبیّنی؛ واتا که سایه تی وه ک دو خی پیّشوو که تیّیدا ده ژی، نهمیّنیّتهوه.

بەلگەي ٣

«...دایکه گیان! دایه! ... توخوا مه گری! نابینی سیّلاوی چاوه کانی من کوشتیان کردوّته کانی؟ وادهزانم ههر ئهو دهمیش ئهو توّز و خوّله وردانه له گهل برینی سهرشانم چونه ته ناو دهماره کانم و لهویّشرا چونه ته نیّو دلّم و کوّنتروّلی دلّه کوته کانیشمیان وهدهست گرتووه...» (٤)

له زۆربهی چیرۆکی کوردییهکاندا کاردانهوهی هه دوو لایه نی که سایه تی و دۆخ به سهر یه که وه دیاره؛ ئهمه ئهوه ده گهیهنی که چیرۆک رۆحیکی زیندووی ههیه و ناتوانی له دۆخیکی ویستاودا بمینیتهوه. دیارده کردنی بهردهوام له ناو کردهوه و گۆړانکاریدا خوّیا ده کا.

بەلگەي ك

«...یادی دایکی دلّی پر کرد جاریّکی تر له ئاویّنه که دا به شویّنیا گهرا، سهرپوّشـه که ی درابوو. ئـهبیّ زیاتر بیپاریّزم له دوو سیّ لاوه دراوه... دایکی پیّکه نی ... کهنینیّکی تال ... ئینجا فرمیّسـک هاتـه نیّـو چاوی و پیّی وت: زوّرت ئاگا لیّی بیّ ... ئهمه یادگاری دایکمه ... لهسهره مهرگا پیّی داوم.»(۵)

له خالّی دووههمدا کهسایه تییکان وه ک کهره سهیه ک ده کار ده کریّن کراکردیان بو پیکهیّنانی ته رحی چیرو که. ئه و چیرو کانه ی که لایه نی خهیالیان له واقعییه ته کان تیدا کهمتره لهم به شهدا ده نگونجیّن. با سه رنج بده ینه دیالکتیکی ئهم ده قه:

بەلگەي ٥

«...گـوتی لـهو جیهانـه جگـه لـه رهنگـی رهش هـیچ رهنگینک نـهدهبوو. ئهگـهریش ببوایـه زهردی خوّلهمیٚشی و شینی خوّلهمیٚشی و سـووری خوّلهمیٚشی دهبـوون. گـوتی: تـوٚ پیـاویٚکی نهخوٚشـی کـه بهداخهوه توانای بیرکردنهوه و خهیال پهردازیت زوّره».(٦)

ته وه رهی دووهم: بهجیهانی بوونی چیروّک و خوسانسوّری:

له بهرههمه چیرو کییه کانی ههوچهرخدا، خالّیکی گرینگ و هاوبهش دهبینریّف ئهویش کارکردی زمینی خوینهر و راقهی دهروونی کهسایهتی چیرو که. لیّره دا پرسیاریّک دیّته گوریّ: دهبی هوی چی بی که نووسهری چیروّک بو دارشتنی تهرحی بهرههمه کهی به دهروون گهرایی و خهیالهوه سهرقال دهبی بو ولامی ئهم پرسیاره ئهبی بلّیین ئهوه شتیکی حاشاهه لنه گره که له دوخیکی سانسوّردا نووسهر ئهخزیّته پال خهیال و خوّی به ئوستوورهوه خهریک ده کا و له نه گوتراوه کانی دهروون دهدوی؛ له لایه کی تریشهوه پهروشی به جیهانی بوونی چیروّکی کوردی، سهرنجی چیروّکنووسانی ئیمه بوّ لای بهرههمه کانی کافکا، رابله، جوّیز، مارکیّز، پروّست، فاکنهر و هتد که کارکردی هونهری و زهینی، چهند دهنگی و چهند جوّره کیان تیدا گونجاو راده کیّشیّ.

ته وه رهی سییه م: کیشهی ده روونی و به لگهی مهسخ و به ئیستی حاله کردن:

تواندنهوه ی ههوین مایه کانی رؤمانتیکی له نموونه گهلی خهیالدا توانیویه له زؤربه ی نؤرمه باوه کانی جیهاندا چهمک بو نه کتیو کردنی زهین و راقه ی پتر ئالوگوْر بکا. ئهم بهشه له سور پالیزم یان ریالیزمی جادووییدا بهرچاوه. مونولوگی کهسایه تی بو «مهسخ» و «ئیستیحاله» هیندی لهم فاکتهرانه ی ناو چیروکن که باس بو تویژینه وه ی زهین و دهروون شیکاری ئاماده ده کهن؛ له زوربه ی کورته

بەشى يينجم- رەخنە

چیرۆکـهکانی فانتـهزی و خـهیال ئـامیزدا، لایهنـه پرکیشـه و ئالــۆزهکان کـه لـه بـیچم و قـهوارهی کهسایهتییهکاندا دهبینـری، بهشـیکی زوّر لـه گـرفتی مـروٚق دهگهرینیتـهوه سـهر کیشـهی دهروونی و ناهومیدی و تیکشکان له دوورپانهی ئودیپیدا (oedipal). لیرهوه نووسهر ههول دهدا تا رادهیهک بتوانی ولامی پیداویستهکانی بهردهنگی خوّی بداتهوه و ریگا چارهیهک بو گرفتهکانی دهروونی بدوّریتهوه.

ههر بۆیهش له رههندی خهیالهوه وینه خهیالییهکان له ناو دیارده زمانییهکانی چیرو کدا خویا ده کا، کاتیک ره فتار له نائاگاییهوه دیاری ده کری که وشار و کیشه نائاگاییهکان، ده پرژینیته ناو خهیالی ئاگایی مروق. کاتیک له نیوان ئاگایی و نائاگاییدا دیواری کوسپ و پهرژین پیکبی و ههول بو تیکرماندنی ئه دیواره نهدری و وزه و توانا سهر کوت کراوه کان ئازاد نه کرین، که سایه تییه کی سهقه ت و چهواشه دیته دی. ده بینین که له ئهندیشه ی ماکه فانته زی و خهیالییه کاندا دیارده کانی ناو چیروک پیچهوانه ی واقعییه ت، لایه نی نه گهه تیقی پهیدا ده کا؛ به م پیه گورانکاری خیرایی زهمانی، که سایه تی چیروک «ئیستی حاله» ده کا و لهوانه یه که سایه تی «مهسخ»یشی به دواوه بی.

شیوازی خهتی و مونوّلوّگ، له ژیر کارتیکهری شه پوّلی زهیندا له پیاالیزم دوور ده کهویتهوه و زهمان کارکردی بنه پهتی له دهت دهدا و چهمک تووشی ده رههست بوونهوه ده بیّت. زهمان له نیّوان به نیّوان به نیّووب ه پهوددا ئازاد ده بیّ، به تایبه ت نه و کاته ی کیشه ی مهر گ و ژیان له نارادا بیّ، مروّق له گه ل پووبه پهوو بوونهوه ی لایه نگه لی نه گه تیق، تووشی ته نگ و چه لهمه ده بیّ، نه و به شه له چه ند ده قیّک ی چیروّک دا جیّگه ی لیّور دبوونه و هیه:

دەقى يەكەم: «ڕۆژێک نامەيەکى سەيرم پێگەيشت؛ نووسيبوويان نـەنکت مـردووه... كـوڕه! نـەنکى چى؟ من قەت نەنكم نەبووه، ئيستا مردبێ ... كاغەزێكيان بە كچێكـدا بـۆ نـاردم، كچـه ڕووت و قـووت بووف دەتگوت قەت دانەپۆشراوه ... كچە دەسـتى گـرتم بردميـه سـەر مـەيتى نـەنكم ... چۆغەيـەكى زەردى زۆر جوانى دەبەر دابوو... سەيرى ئەو تەرمە سەيرەم دەكرد، نەنكم ببوو بـه پيـاو... يـان باشـتر بلێم: هەر لە ھەوەلەوە پياو بوو.»(٧)

دەقى دووھەم: «چايچى وازى نەدەھێنا: بۆ كە ورچە سەما دەكا، تۆ دەگرى؟ خۆم چەن جار ديومـه لۆتىش بۆى گێڕاومەتەوە. كابرا بە ئارامى ھاتە قسە كردن: ئەوە دايكمـه. چايچى داچڵـهكا، نيگـاى لـه كابراوه بۆ ورچەكە، لەويشەوە بۆ كابرا گوێزايەوە، حەقايەتێكى دوور و درێـژە، حەقايـەتى هـەزاران سـال لەمەوبەر....»

له پێکانهی ههردویی ئهم دهقهدا دوو شێوه پێناسهی ههیه: یه کهم، مهرامی ئیدئۆلۆژیکی، دووههم، کێشهی دهروونی.

له پێناسهی یه کهم دهقدا، نووسهر به سـهرنجدان لـه رووداوه کـانی دهور و بـهریژیانی، نـرخ و بـههایی پهیوهندییه کانی بنهمالهیی له گهل دوّخ و کیّشهی تاکه کهسیّ له کوّمه لّدا پیّناسه ده کا: «کـوره! نـهنکی چی؟ من قهت نهنکم نهبووه.» (۸)

له پیناسهی دهقی دووههمی چیرو کدا باس له سهر خودناگا و ناخودناگای مروقه؛ خودناگا نهو بهشه له زمینه که مروق هوشیارانه زوربهی کات، تیدا ده ژی لهودا بیر ده کاتهوه، ههست ده کا شت وه رده گری و ناخودگا به شیکی تر له زمینی مروقه که پانتاییه کی گهوره له تایبه تمهندییه کانی ده روونی که سیتی ده گریته خوی. زوربهی پیداویسته کانی لهم به شهدا جیگیر بوونه که پاگواستنیان بو به شی خودناگا زور ئاستهمه، ئه زموونه کانی که لهم به شهدا به خودناگا ناگهن، ئه زموونیکن سازگارییان له گه ل گریمانه کانی ئیمه دا نبیه و ناموراد و سهرکوت کراو ده میننهوه، ئه م ناخودناگایه ته نیا له پیگای هیپنوتیزم و خهیاله و پیناسه ده کرین.

دەتوانىن ئەوەش بلايىن «دەروونىيەكان» يان ژورناخودئاگا چەشنى سىيبەر يان وەھمىيىك سەيرى دەكرى كە بەشى تارىكى دەروونى مرۆڤ پىكدىنىي.

ناساندنی ئهو سیّبه ره له هیّندی پرهوشی وه ک ئینکار کردن (من قهت نهنکم نهبووه) یان لـه پیگهی تهماع و دهسه لاته وه دهرده کهوی. با له دریژهی ئهو دهقه چیروّکه کـه لـه مهسخ دهدوی، ورد بینه وه: «...ئهو سهرده مهی که ئیّمه چهندین برابووین و حهق سولّتان، من دونی میرم بووم و یه کیّ له براکانم دوونی داوود؛ ئیّمه لهسه ر پیری و گهوره یی شهرمان بوو، دایکمان کهوته بهینمان، ئـه ریّ حهقایـه تیّکی دوور و دریژه ئیّمه دایکمان مهسخ کرد و کردمان به ورچ، ئیستاش خوّت چاوت لیّیه دایکم چوّن سهیرم ده کا؟ چاوت لیّیه چوّن ئازارم ده دا؟» (۹)

باس لهسهر ئەولايەنى غەيرەئەخلاقى و چەواشە كردنى راستىيەكان لە نـاو كـەش و هـەواى خەيالـدا وەك «مەسخ و ئيستىحاله» كە لە پەيوەندى لەگەل بوونەوەريان يـان كەسـێكى تـر لـه چيرۆكـدا راڤـه دەكرين، فەرافكەنى بۆ سەر كۆمەل يان كەسانى ترە كە چيرۆكنووس ھەولى بۆ دەدا و تاوويى دەكا.

ته وه رهی چوارهم: دهوری مونولوّگ لهسهر شهیوّلی زهیندا:

«مونۆلۆگ» بەرچاوترین خالّی چیرۆکە بۆ ورووژاندنی زەین جگە لەمـه تایبەتمەنـدی راویــژی زمـانی یەکەم کەس لە چیرۆکدا ئەمەیە کە نووسەر بە ھاسانی دەتوانی لـه دۆخ و زەمــەنی كەســایەتی بـدوی. ریوایەتی زەینی یەکەم کەس لە تەک خەتی کردن و یەکپارچەیی چیرۆک دەوری گرینـگ دەگیــری. منی راوی (بگیر) باش دەتوانی سەرنجی خوینەر رابکیشی و باری عاتیفی چیرۆک بە ھیز بکا و پرسیار و گومان بینیته دی؛ خەیال تاو و تویی بکا و نەھینییهکانی نــاو تــاریکی دەروونی شــی بکاتــەوە: «...لــهو وەختەوە خەوی سیبهری سپیم دیوه، سیبهرهکهی خوم لی بۆتە مۆتەکە، پیم وایه ســیبهری مــن نییــه؛ ئەی بۆ وهک ئەو سیبهره سپییه دەست ناکاته ملم و گوی بۆ قسەکانم راناگری؟ دەلیّم نەکا ئەو چووبــی شـی؛ ئەگینا کابرایهکی نەدیو و نەناس چووزانی؟ دەلیّم نەکا ھەر ئەو باوکمی کووشتبی؟»(۱۰)

ئەركى نووسەر لە ئاستى چىرۆكدا

بەشى يىنجم- رەخنە

ئەركى نووسەر تەنيا بەكارھێنانى تكنيك نييە، بەلكوو روانين لە بەھاكانى چيرۆكيش بۆ ئەو گرينگە. نووسەر دەتوانى لە بەرھەم ھێنان و گۆرىنى بەھاكاندا خوێنەر ئاگادار بكاتەوە ئەركى رۆشنبيرى كۆمەلايەتى و ئەخلاقى نووسەريش ھەر ئەوەيە. نيچە دەلىّى: «بەھاكان بە روانگەوە دەگورىنى» جاكە وايە پێكھێنانى روانگەى نوى دەتوانى بەھاكان بنرخێنى، خەللىكى جياواز لە بارودۆخى كۆمەلايەتى جياوازدا كۆمەلىي بەھاى جياوازيان ھەيە، ئەگەر چيرۆكەكان دابرانى زەمانيان تيدا بەدى دەكرى و لەتەرح و فۆرمى نوى پێكھاتووە، دەيەوى خۆى لە يەكدەستى بپارىزى، كەمپى خوينەرانى تايبەت بەخۆى تەرخان بكا. بەكورتى ئەلتەرناتىڭ كردنى ئەندىشەى ناو چيرۆكى كوردى دلى زىندووى چيرۆكى بۆ داھاتوو لىدەدا. ھەتا خۆى لە ئاستى چيرۆكى جيھانىدا رابىنى، بەلام پرسىيارىكى لە رەوتى چيرۆكى كوردىدا ئەمەيە كە چيرۆكەكان چۆن لەگەل نرخ و بەھاكندا مامەلەيان كردووه؟

له ولامی ئهم پرسیاره دا، ده توانین بلیّین له کوردستانی ئیّمه چیروّک پهیوه ندی به دوو خالّی گرینگ ههیه: یه کهم، مهسه لهی سانسوّر؛ دووههم، دارشتنی ته رح و فوّرم. له شیّوازی سانسوّر یان خودسانسوّریدا به ره و روو بوونه وی سوننه ته له گهل گوّرانکاری نویّی زهمانی و ئه زمونگه رییه کانی تکنیکی و به ها تازه کانی جیهانی، نووسه رتووشی قوّناغیّکی ههستیار وئاستهم ده کا. له لایه ک دهبینی که به رههمه گهوره کانی جیهانی له گهل شارستانییه تو پیشه سازی له دایک بووه، له لایه کی تریش، کیّشه ی سیاسی، ئایین و بروا له ولاتانی دواکه و توودا ئیستاش له سه ربیر و باوه ری نووسه ر چاوه دیّری ده کا؛ لیّره دایه که باس له فه ردانییه تو روّحی سه ربه خوّ تکنیک و ته رح و فوّرمی تاییه ته به خوّی ده خوازیّ.

ههر بهو بیانووهش له چیرو کی هاوچهرخدا تکنیک به ناوی شهپوّلی زهین و گهرانهوه بوّ ناخی مـروّڤ له زوّربهی چیرو که کاندا دهبینریّ.

خهیالاوی بوونی چیررک ئهوه ده گهیهنی که له فهردانییهت و خودی کهسدا وینهی هیمایی ههن که له لیکوّلینهوهی میّروییدا بهرهو روویان دهبینهوه، ئهمهش راستنویّنی خهیاله که لهودا دیارده ئوستوورهییه کان تاکهیی دهبن له ههمان کاتیشدا حوزووری گشتییان ههیه، ئهوه ئهمه دهسهلمیّنی که روّحی مروّق له لایه ک، کهسیّتی دهروونی فهردی له لایه کی تر گشتی و بهرههسته.

له چیروّکی هاوچهرخی کوردیدا، هیّندیّک ئـهزموونی تـالّ و تاسـیّنهر دهبینـریّ کـه دهرد و رهنجـی مروّقی سهردهم ده گهیهنیّ. لهم چیروّکانهدا ههولّ بوّ قهرهبوو کردنهوهی خهسـارهکانی دهروون لـه ئـارا دایه؛ ههر بوّیهش پهنا بردن بوّ جیهانی ئوسـتوورهیی و شیتالـه کـردنی نیازهکـانی دهروونی، تاقـه ریّی تاقی کردنهوهی ئهزموونهکانه.

«ئەرنیّست کاسیریّر» دەلّیّ: جیهانی ئوستوور ه یی جیهانیّکی ویّنه یی یه، پـره لـه کـردهوه، لـه ریّگـا خهسلّهته عاتیفی و دهروونییه کانهوه ئهتوانیّ ههست به هیّز و تواناکانی دهروونی بکهیت.(۱۲)

ئەگەر نووسەر لە روانگەى نەگەتىڤيەكانەوە دەيھەوى رووداوەكان بخاتە ناو رەھەندەكانى غەيرە عەقلانى بۆ مەبەستى چاكباوەرى (meliorism) و ئامانجگەرى تىدەكۆشىخ.

تيبيني:

ههر چهند لهم چیرو کانهدا، ریوایهتی عهینی پیکهینانی ته و دارشتنی کهسایهتی کونترولی زهمان و دهروونشیکاری کهسایهتی چیروک، وه ک خالگهلیکی پوزیتیقی چاوی لیده کری، به لام ئالوز کردنی چهمکی چیروک به بیانووی ته و و فورم که خوینه و سهری لیبشیوی و له راقه کردن بتووری، ئهوه کهم ئه زموونی و تینه گهیشتنی چیروکنووس لهمه و نرخ و به هاکانی چیروک ده گهیهنی؛ کاریکته و کانی چیروک له ناو به هاکانی چیروک له ناو به هاکانی چیروکدا ده ژین و به ناو ئه زموونگهری چیروکنووسدا تیده پهرن. گورینی کهسایه تیبه کانی واقیعی هه و چهند له ناو خهیالیشدا پهروه و ده بن، خوازیاری ناو ژیانی راستین و له ناو بیری نووسه ردا ده بینرین، ئالوزی چهمکی چیروک ده بیته هوی ئهمه که که کهسایه تیبه کان مه زنتر لهوه که ههن، نهبینین.

نووسهر له دەرەوەى كەسايەتىيەكانداناژى، بەللىكوو كەسايەتىيەكان ژيانىان، بوونىان، كەسايەتيان راستەوخۆ لە نووسەر قەرز دەكەن ھەر وەك «گوستاو فلۆبێر» گوتوويە «مادام بوارى» منم. لـ ه كۆتايى راڤەى ئەم بەشەدا بەو ئاكامە دەگەين كە لە ھێندى دەقى چىرۆكدا رۆحى خۆسانسۆرى بە سەۆ تكنيكدا ھێشتا ھەر زالە، ئيزن بە گەشەى فەردانىيەت و رۆحى سەربەخۆيى كەسايەتى چىرۆك نادەن. باللەم دەقەش ورد بىنەوە:

دوا به لگه:

«…لیباسه کانم لهبهر خوّم دامالّی و له نیّو ناویّنه که دا روانیم به به ژن و بالامدا، لهبهری پـیّ تـا تـهوقی سهر، له تهوقی سهرم تا بهری پیّم پیّستیّکی پهمهیی سفت و ناسک وه ک پـهری گـولاً. لـه بـهر شـهرم چاوم دانه خست بروانمـه پشـتیند بـهرهوخوارم، بـهلام …ئاولّـکراس و کراسـم لهبـهر کـردف پشـتیندم بهست.»(۱۱)

دهره نجامه کان:

له کوتایی ئهم وتاره دا، سهره رای خاله پوزیتی شیه کانی چیرو کی هاو چه رخی کوردی، هیندی خالی کزیش ده بینری که پیویسته به کورتی ئاماژه یان پیبکری:

۱. زۆرێک له ميتۆدەکانى فەلسەفى و سايکۆلۆژى له چەمک و تکنيکدا پتر ڕێژەييە نەک داهێنەرانە.

۲. که لک وهرگرتن له چهمکی تازه و تیست کردنی ئهزموونه کان بهردهوام نهبووه؛ ئه و بهردهوام نهبووه؛ ئه و بهردهوام نهبوونه، چیروک وهک پروسه یه کی ناتهواو ده هیالیتهوه.

بهشی پینجم- رهخنه

۳. هیندیک له چیرو که کان کار کردی زمانیان له دهست داوه و له مه کان دابراون. چهمک تووشی ده هستیکی نائاسایی بوتهوه و گهمهی تهقلید ئاستی خویندنه وهی چیروکی دابه زاندووه.

- ٤. رەسەنايەتى و خۆجيىيى لە زۆربەي چىرۆكەكاندا رووكەش و كلىشەييە.
- ٥. ترس و گومان له چیرو کی کوردیدا بهرچاوه، ئهویش ده گهریتهوه سهر قوناغی گواستنهوه له سوننه تهوه بو نویخوازی؛ واتا دله پاو کی له سیستهمی جیهانی و رووبه پروو بوونه وهی بایه خه کان له گه ل یه کتره که ده بیته پیکهینانی گومانی نووسه ر.
- ٦. له ئاستی رەخنىدا چیرۆک نەكەوتۆت بەر رەخنىدى موونسىفانەوە و رەخنىدگر بە شىيوازىكى
 ئاكادىمى و كاربەرى چىرۆكەكانى كوردى تاوتوى نەكردووە؛ واتا زۆربىدى رەخنىدكان لەسىدر چىرۆك
 تىۆرىزەن تا پراكتىزە.

سهره رای ههموو نه و گری و ناسته نگانه ی له سه ر ره وتی چیر و کی کور دیدا ههیه، ته مه نی ساوای چیر و کی کور دستانی روزهه لات به خامه ی ره نگینی چیر و کنووسانی لاو خه ریکی به خودا هاتنه و و و میه خورانان له گه ل ره وتی جیهانی چیر و کدایه . چیر و کنووسانی لاو به ئیراده یه کی قایم و و ره یه کی نه سره و تووو پی نه نیته قوناغی تازه و هه ول بو پیشکه و تنی چیر و ک ئه دا؛ به قه ولی فروید «ته نیا له ریگای به ربه رکانییه و ، نه توانیت به سه رهیزی ده سه لاتدار و تیکنه شکاوه کاندا سه رکه و توو بیت و مانایه که له ژیان و بوون بکه یته ده سکه و تک

یه راویزه کانی ناو ده ق:

- ۱) اسطوره ک. ک. روتون، ابوالقاسم اسماعیل یور
 - ۲) مەنسوور تەيفوورى، رازە ل. ۲۰.
 - ۳) بریا کاکه سووریف خوّر، ل. ۷٦.
- ٤) عيرفان رەسوولى، رەھەندەكانى ون بوو، رازە، ل. ٨٤.
 - ٥) ژیلا حوسه پنی، سروه ی ۱۲۵-۱۲۱، ل. ٥٦.
 - ٦) عهتا نههایی، تهنگانه، ل. ۷.
 - ۷) سولەيمان عەبدولرەحىمزادە، خۆر، ل. ۱۱.
 - ۸) ههمان سهرچاوه.
 - ۹) عمتا نههایی، تمنگانه، ل. ٤٢.
 - ۱۰) قادر هیدایهتی، خوّر، ل. ٤٩.
 - ۱۱) ماپاره ئيبراهيمي، خوّر، ل. ٤١.

سه رچاوه کان:

- ۱. احمدی، بابک (۱۳۸۰) ساختار و تأویل متن، تهران، نشر مرکز.
- ۲. بیشاپ، لئوناردو (۱۳۷۴) درسهایی درباره ی داستان نویسی، ترجمه ی محسن سلیمانی،
 تهران، سازمان چاپ و انتشارات.
 - ۳. شریعتزاده، افسانهٔ (۱۳۸۱) افسون و افسانهٔهای برونو بتلهایم، تهران، هرمس.
 - 2. **خۆر** (۱۳۷۸) گەلە چىرۆك، تاران، پەژوھەندە.
 - ٥. خ**ەوەراو** (كۆمەلەچىرۆك) (١٣٧٣) تەوريز.
 - رۆژههلات (خەرمانانى ۱۳۸۳) ژماره ۱۹۵۰.
 - ۷. سروه (جۆزەردانى ۱۳۸۰) ژمارە ۱۷۹.
 - ۸. **له ستایشی ئهدهبدا،** کۆمهله وتار، وهرگیرانی شیرزاد حهسهن، ههولیر، ئاراس.
 - ۹. مه حموود پوور، عهزیز (۱۳۸۰) حه شری رهنگه کان، تاران، عابد.
 - ۱۰. **نظریهی ادبی و نقد عملی،** ترجمه جلال سخنور، سیما زمانی، پویندگان نور.
 - ۱۱. نههایی، عه تا (۱۳۷٤) تهنگانه، تهوریز.

کاریگه ری دابران له تیکسته شیعربیه کانی «مه وله وی»دا

د.موحهممهد ئهحمهد سهعید (کهساس جهبباری) st

کورته:

دیارده ی دابران وه ک فاکتهر و سهرچاوه ی نامۆیی، له میژوویه کی بهرینه وه لهناو کۆمه لگای کوردیدا وه ک دیارده یه کی باو کاریگهری خوّی له سهر تاکه کانی به جیّه یّشتووه. کاری له هزر و بیریان کردووه، به تایبه تی شاعیرانی و له بهرهه مه کانیاندا رهنگی داوه ته وه ناو ئه و شاعیرانه شدا مه وله وی به و دیارده یه کاریگهر بووه له شیعره کانیدا نه خش و روّلی به رچاوی ههبووه و فه زایه کی پان و بهرینی داگیر کردووه، به و پایه ی مه وله وی سوفیه کی له خواترس و ههست و دلاناسک بووه. به کاره سات و رووداوه کانی روّژگار و ژیانی خوّی یه کجار نیگه ران بووه. له ناویاندا دابران و دوورکه و تنه وه له دوّست و هاور پّیان و خوشه ویستان و ههروه ها مه مهرگی «عه نبه رخاتوون» ی هاوسه ری، به ره و نهوه یان بردووه که دابران له خودی خوّشیدا بیّته کایه وه، هه را نهره و ایکردووه شیعره کانی سیمای یاخیبوون و تووره یی و گریان و گله یی له قه ده رو چه رخی روّژگار و دربرینی باری مه ینه تی و چه شنی بازریان پیّوه دیار بیّت.

مهولهوی له ئهوپهری لووتکهی باری ئالوّزی مهینه تیدا و لهو شیعرانهی که بهرامهی دابرانیان له خوّگر تووه، وه ک خاوهن باوه ریّک بهبنه مای یه کیّتیبوون و بانگهوازی یهزدانی و گهرانهوه بوّ ئهو ژیانه هه تا هه تایهی راستی و حهق بوّ دلدانهوه و سهبووری خوّی پهنای بوّ ساقی و مهی و نهی وئاوازه کانی موّسیقا و سروشت وه ک هیّمایه کی ئاینی و سوّفیگهری کوّر و به زم و رهزمی سوّفیانهی ساز کردووه و ئوّقره یی و ئارامی بوونیات ناوه.

وه ک سروشتپهروهریکیش ههمیشه سۆز و ههست و ئهندیشهی خوّی و دهوروبهره کهی تیکه لّی به سروشت کردووه، که لای مهولهوی سهرچاوه ی باوه پیکی پتهوی یه کیّتیبوونه. بهوانه ئازارو مهینه تییه کانی و کاریگهری ئهو دابرانه ی رامالی و ههموار کردووه.

وشبه سهرهکییهکان: مهولهوی، دابران، ناموبوون.

^{*} كۆليژى زمان، بەشى كوردى.

پێشەكى

له سهرهتادا پرۆژهی نهم تۆژینهوهیه ناو نیشانه کهی «بهرامه کانی دابران له تیکسته شیعرییه کانی مهولهویدا» بوو، به لام به خواستی لیژنهی زانستی به ش، وشهی «بهرامه» گۆړا به کاریگهری و بهمجۆرهی ئیستای لیهات. له بهر ئهوهی تۆژهر وای بۆچووه که دابران سهرچاوه و فاکتهری سهرهه لدانی دیاردهی نامۆ بوون و نامۆییه و ئهم دیاردهیه ش لهناو کومه لگای کوردهواریدا چتاک و چکو وه ک به شیک له ژیانی کورد که به هوی کاره سات و رووداوه مهینه تباره کانییه وه، پانتاییه کی فراوانی داگیر کردووه، له کار و چالاکییه کانیدا و سۆفیه کی له خوا ترس و دلناسک و متهوازعیکی بی وینه بووه، به وکاره ساتانه زوو نیگهران بووه. دیار ترینیان دابران له دوست و نازیزان و دلبهر و کوچی «عهنبهرخاتوون»ی هاوسهری تهنانه ته له سهر خودی خوشی، نهم دیاردانه، یان نهم رووداوانه کاریگهریی بهرچاو و دیاریان له سهر مهولهوی بووه. بویه له به شیکی زوّری شیعرانه ههندیکیان بکات به نمونه و به هاندهری توژهر که تیشکیک بخاته سهر ئهو دیاردهیه و شیعره کانه هدو کهره موده رس سهرچاوه یه هاندهری توژهر که تیشکیک بخاته سهر ئهو دیاردهیه و مهلاعه بدواکه ریم موده رس سهرچاوه یه هانده ری توژهر که تیشکیک بخاته سهر ئهو دیاردهیه و مهلاعه بدواکه ریم موده رس سهرچاوه یه هانده ری توژه و که نهمهمویاندا دیوانه کی مهولهوی و نه هانده که نه شیعری دیارده یه دیارده که له شیعری دیارده ی دابران و نامونهون له روانگهی شاره زایانه وه باسکراوه. همروها رنگدانه وهی دیارده که له شیعری همندی له شاعیرانی دیالیکتی گوران به پیی ریزبه ندیه کی میژوویی.

له تهوهری دووهمیشدا پوّلیّنکردنی حالهته کانی دابران لای مهولهوی و شیکردنهوهو لیّکدانهوهی ههندی له دهقه شیعرییه کانی ناو دیوانه کهی.

تەوەرى يەكەم:

دابران، لیّک جیابوونهوه، ناموّبوون، وه ک دیاردهیه کی کوّمه لایه تی ههمیشه نهخش و کاریگهریی لهناخ و دهروون وسوّز و بیری مروّقدا ههبووه. وه ک دابران له دوّست، ئازیزان، مروّق له نیشتمان و زیّدی که به ههر هویه کهوه بیّت.

لهمیّژووی گهلادا به گشتی و کورد به تایبهتی، ئهم دیاردهیه به حوکمی ژبان و میّژووه کهیهوه وه ک دیاردهیه کی زمق له ههموو قوناغه کانی ژبانیدا حزووری ههبووه. لهناو ههموو چین و تویژه کاندا رهنگی داوه ته و کاریگهریی به جیّهیّشتووه؛ تهنانه تهناو چیروّک و به سهرهات و پرووداوه کانی کورده واریدا، لهناو بنهماله و فهرمان و اکانیدا، له نهده بیات و کهلتووره کهیدا چهندین نموونه له شیعر و چیروّکدا به دی نه کهین که ناویّنه نومای نهو دیارده یهن.

دابران، یاخود فیراق و دوور کهوتنهوه و نامو بوون، ئهوباره سایکوّلوّژیهی مروّقه که ئه کری به سهر ئهم بارانه همهمجوّری بکهین. دابرانی مروّق له مروّق له شویّنهزا، هوّز له هوّز له کوّمهل و مروّق له سروشت له

سهرایایاندا کاریگهری سایکوّلوّژییان بو سهر تاک و کوّمه ل ههیه. نهم دیاردهیه وه ک چهمک و زاراوه بووه ته مایهی تیّرامانی ههندیّ لهزانا و فهیلهسوفان و کوّمه لناسان. له لیّکوّ لینهوه کانیان ئاماژهیان بوّ کردووه؛ "هیگل" ئەلىي«نامۆبوونى مرۆڤ و دابرانى لەخودى خۆى واتە مرۆڤ لە خودى خۆى نامۆ ئەبى يان دائەبرى لە سروشت و گهوههری خوّی و ئه گاته لووتکهی تووندر مویی (تطرف) له دوور کهوتنهوه لهخوّی» (السید جاسم، ۱۹۸۸: ۱۲۹). که ئەمەش جۆرێکه لەدابرانی گیانی که «ئەو دۆخەیە تاک ھەست بە دابرانی دۆخێکی مروّقایهتی و ئایدیایی ئه کات» (الدوری:۱). ههر لهوبارهیهوه ههرقلیتس له ناواخن و دووتویّیدا بهمجوّره راقهی كردووه: «لهخوّم ئهگهريّم و ئهكوّلمهوه» (الرحيم: ١). ههرئهم دابران و ناموّبوونهش لهزوّر باردا مروّڤ پهلكيّش ئه کات و لهسروشت و دەوروبەره کهی دایئهبری و چهندین وینه وەرئه گری بهتایبهتی لهو شوینهی که تییدا ئهژی و ئازار و خهم دایئه گری وه ک «له جهور و ستهمی کۆمهل، لههیزه کانی جیگا بهجی ئههیلی، دهرچوون و به جیّهیٚشتنی زادگا، یاد و بیری چاک و خوّشی وه ک قیان (ئاکرهیی:۷۳). ئهتوانین بلّیین بهشیّکی زوّری لیریکاکانی مهولهوی ئهم جوّرانه ئهپیکن ههر ئهو دابرانه یان پهلکیش بوون له گهوههری خوّیدا واتای لادانیکی یان دەرچوونیکی ناچارییه له گهوههری مروٚڤایهتیدا، که مروٚڤ ئهچیته بهرگی کهسیتیهکی نامروٚڤانەوە يان بەھۆي ھوٚكارەكانى ژينگەي كۆمەلايەتيەوە و زەمىنەخوٚشكردنيان بۆ چەسياندنى توانا مرۆڤايەتىيە رەسەنەكانى و تێكدانى ھەرچى ئەوەى بۆى ئەلوێ لە دەرپەراندنى داھێنانەيە كلاييكەرەوە گشتییه کاندا له ههموو ههسته کاندا بو خولقاندنی مروّقیکی نامیرئاسا لهجیاتی راسته قینه و گورینی بو کهرهسه و کهلوپهل، ناموّبوون، بهشت بوون (المسیح، ۱۹۷۷: ۴۸–۴۵).

بیّگومان ئهمجوّره کاریگهرییه لهسهر ناخی مروّق به تایبه تی ئهوانه ی بواری ئهفراندنیان بالآیه، نهقشی خوّی جیّهیِ شتووه و ئازاری داون و به دهستیه وه نالاندویانه. له بهرههمه کانیاندا رهنگی داوه تهوه ئهوه تانی شاعیری عهرهب "ئهبوو تهممام" بهدهست چهند دوّخ و جوّری دابران و ناموّبوونی شویّن و کوّمه لایه تی و دهروونییه وه ئهینالاند تا باوه ری بهوه هیّنا که «دابران نویّ کردنه وه یه (الرحیم:۱). ئهمه ش دهره نجامی ئهو گوّرانه سایکوّلوّژییه یه.

مارکسیش بۆ رزگاربوونی مرۆق له بهندیخانهی سهرزهوی نه ک ئاسمانی تهماشای نامۆبوونی وا کردووه که «دیاردهیه کی کۆمهلایه تیه هۆ و ئهنجامه کانیشی دۆزراونه تهوه، ههر لهو رۆوهوه پنی له سهرئهوه دا گر تووه که هۆشیاری چینایه تی مهرجنکی پنویسته له دامالینی سهربهستی و هۆشیاری؛ نامۆبوونیش دیسان مهرجنکی پنویسته بۆ لابردنی» (خوری، ۱۹۸۵: ۱۹). ههر لهو پنودانگهوه، دابران و نامۆبوون ئهشی به ئازادی دهرپهرینری . ئازادیش دژی نامۆبوونه؛ ههردوو کیان پهیوهندیه کی ئۆرگانیان له شیکردنهوهی کۆمهلاگای بۆرژوازی و ئایدۆلۆژییه کهیدا ههیه» (خوری، ۱۹۸۵: ۱۹). "کارل مارکس" وه ک دیارده یه کومهلایه تی و سایکۆلۆژی لنی دواوه به کۆمهلاگای بورژوازیهوه پهیوهستی کردووه. چوونکه ئهم دیارده یه لهو کۆمهلاگایه ئاشکرا و زه قتر دهر کهوتووه و له کار و بهرههمی قوناغه کهدا رهنگی داوه تهوه و له کیشه کومهلایه تی و فیکری ئامورییه کانی ئهو قوناغه شی بهده ر نهبووه.

دابرانی تاک له تاک یان لهخود و کوّمه ل سهرجهمیان کوّبهندی دیارده یه کی کوّمه لایه تین که ئه کری له سهره تاوه به به تاک یان له خود و دوور که و تنه وه ده بیّت وه ک له خوّشه و یست، له و لات یان به شتبوون و خو و نکردن له خودی خوّیدا به رجه سته ناکات. ههردوو چه شنه که شی ئه چنه خانه ی دابرانی کوّمه لایه تیه وه ک دیارده یه کورت وه ک دیارده یه کی کوّمه لایه تی ده رئه کهون. دوای به سهر کردنه وه یه ندی روانین و سهرنجی کورت سهباره ت به م دیارده یه ئاور یکی خیرا له ههندی شیعری دیالیکتی گوران ئه ده ینه وه.

دابران لای شاعیرانی گۆران

دیارده ی دابران له شیعری دیالیّکتی گۆراندا وه ک دیارده یه کی کۆمه لایه تی باوی قۆناغه که ی له میژوویه کی کۆنه وه سهری هه لداوه. ناوه رۆکه که شی له دهوری دابران له دۆست و خۆشهویست، له وه ته نیشتمان خولاوه ته وه ک دیارده یه کی باو له شیعری کوردی به گشتی و دیالیّکتی گۆراندا به تایبه تی پانتایه کی به ربلاوی گر تووه ته وه نه توانین بلّیین هه رله و قوناغه ی سهرهه لدانی شیعری لیریکی دوای شیعری ئاینییه وه ها تووه ته ناو فه زای شیعری گورانه وه. سه ره تاییترین ئه و نموونه ی دابران و فیراقه لای "بیسارانی" شاعیر به دیی ئه که ین. به شیکی زوری ئه و شیعرانه ی له بواری خوشه ویستیدا و توونی. به رامه ی دابران و دووریان پیوه دیاره، وه ک: دابران له خوشه ویست و نیشتمان که هه ندیکیان به یادی بیسارانه وه ن

دابران و دوورکهوتنهوه له خوشهویست وای له بیسارانی کردووه بنالینی و نالهی دلّی بکاته بهرد. له شیعریکدا له گهل دلّی خوّی ئهدوی لوّمه و سهرزه نشتی ئه کات له وه لامدا پیّی ئه لی یاره کهم له مهوپیش همموو ئیّواره یه ک و به یانییه ک بالای پیشان ئه دام. ئیستا له دووریدا ئه نالم و گهرد و توزی پیلاوه کانی به برژانگ ئه مالم.

له شيعرى «ئيمشهو دل جه دهرد ئيمشهو دل جه دهرد»دا ئه لي:

ئیسه لیّلاوی نه دیّنمهن ئیسه پهی لیّلاوی قیبلهم مهنالوّ یه خهیلیّ وهختهن لیّم نادیارهن کهسیّ که دوّسش نه پیّوارش بوّ چون بیّسارانی ههر کهس بیّ دلّ بوّ

گەردى پاو پالاش وەمژ مەمالو نە شەو خاوم ھەن، نەرۆم قەرارەن چەنى بە شەو خاو رۆ قەرارش بۆ چون باخچەى بى ئاو دايم بى گول بۆ (بىسارانى، ١٩٨٢: ١٨).

جهو پهی ناهی سهرد زاری و شینمهن

یاخود له شویّنیّکی تردا ئهلّی: دهرون جه دووری مهگریا به تاو نالهی نالیّنم وهپای عهرش یاوا

جه چهم مهتکیا پهیاپهی هۆناو روخسارم نهرووی زهمین مهساوا

(بيّساراني، ۱۹۸۲: ۲۱).

بەشى يينجم- رەخنە

ههموو ئهو تیکستانهی که غهزهلی دلداری و لیریکین مۆتیڤی دووری و هیجران و دوورکهوتنه و نالین و يەشپوحالى غەم و غوربەتيان لىكەوتووەتەوە.

"سهیدی ههورامی"ش له شیعری «چراغم تۆمهن»دا، ئاوا دەردەدلّی و رازی دلّی خوّی به هوّی دووری و دابران له دلبهره که یهوه دهرئهبری ئه لی: ئه گهر گهردوون شوین خهیالم کهوی و ئاواتم بهینیته دی و دیده نی دلبهره کهم بهنسیب بی، لهجیاتی چاوه کزه کانم دووههزار چاوم بوایه و ههموویان ساخ بوونایه و سوّمایان بههيز بوونايه تاوه كووو بهتيري تهماشاي بالاي توّم بكردايه.

یه ک رو دیدارت نهسیبم کهرو دریغ من ببام دووههزار دیده تا سير كەردام سەير بالاى تۆ يېشان (سەندى، ۱۹۷۱: ۵۵).

ئەر گەردوون وە شون خەيالم وەرۆ تەنخواى دوودىدەي رەمەد رەسىدە وهلي گشت مايهي نوور بهيا چيشان

ههتاوه کووو:

جای زاریشانهن نهک جای نهزاره سير سهيري دلدار ههرگيز نه كهردهن

مهترسان جهدهرد دووري دووباره سەيدى ھەركەس داخ ھيجرانيش وەردەن

(سەيدى، ۱۹۷۱: ۵٦).

سەيدى شاعيرى ديالێكتى گۆران بەشێكى زۆرى چامەكانى ليريكين و بۆ خۆشەويستەكەي وتوون. ھەر ئەو خۆشەويستيە بووەتە مايەي ئەفراندنى شيعرەكانى بەناوى چراغ و شيرين و ريونەوەن لە زۆربەشياندا مهسهلهی دابران ودوور کهوتنهوه و کاریگهرییه کهی تیدا ر هنگی داوه تهوه، ههرئهوهش پهلکیشی ناو دهریای شیعری کردووه نه و دووری و فیراق و هیجران و دابرانه بوونه ته ههوینی شیعری، له شیعری «چراغم یارم»دا بهم چهشنه رازی دووری و کاریگهرییه کهی دهرخستووه، کهوا کوشتهی دهستی لهیله و نهخوازی دوای مردنی بیّته سهر گوری و تهماشای تاریکی ناو مهزاره کهی بکاو که دوکه لی رهشی لی دیّته دهرهوه.

دیان ئایری هیجران جهتهندا چ تهور بهرمهشو دوش نه کهفهندا

مهزانی ئازارساحیب شهرت و شون سهیدی کوشتهی داخ دهرد دووری تون

(سەيدى، ۱۹۷۱: ۸۱).

«رەنجورى» شاعیری كەركوكى كەبەدىالنكتى گۆران شیعری زۆرى ھەيە تنكستەكانى كە تايبەتن بە ناوەرۆكى خۆشەويستى، كارىگەرى دابرانيان يپوە ديارە؛ لە شىعرىكىدا خۆى ئەكاتە يوسفى دوورە ولات و بههرامی پۆس له کۆل، شهمال ئه کاته قاسید رازی دلی خوّی پیدا ئهنیری.

> به جهستهی بههرام نمهد خهلاتم عەرز كەر حالم خير ميۆ نەريت شوّ وهلای قیبلهم وه موّبهت دیر

چون يوسف غەرىب دوور جە ولاتم تۆ ھەر بەو خەيال خيز ئەنديش ويت دەستم دامانت باد ساحیب خیر

(رهنجووری، ۱۹۸۳: ۱۱۸).

يان:

تاسهی دوور وه تهن سهندهن تاقه تم ئیمشه و وه دهوان بهرنامه وه لاش سائه و مپهرسو شهمال یه چونهن واچه شهرح ده رد بهنده شهر جورهن

خسوس ئارەزووى ئەو سەول قامەتم ويّت مسەماكەر جەى خاك پاش نەى عەرزەى تكام دلّ پر ھۆنەن چون بەرەنجورى جەئەستانەت دوورەن

(رەنجوورى، ۱۹۸۳: ۸۸)

يان: قيبلهم بيخاو بۆ قيبلهم بيخاو بۆ

قىبىدە بىكى بولۇ قىبىدە بىلى بەتلۇ بۆ ئەسرىن دىدەن تاكەى بەتلۇ بۆ تاكەى چون خەزان زايف و زەرد بۆ

تاكەى جە دووريت ديدەم بىخاو بۆ تاكەى دەروون ھون و زووخاو بۆ شەوان تا سەحەر نالەم نەبەرد بۆ

(ر هنجووری، ۱۹۸۳: ۷۶)

بیّگومان نیشتمان لای شاعیرانی کورد گهلیّ خوّشهویست و نازداره ههر دوورکهوتنهوه و دابرانیّکیان لیّی بووه ته مایه ی نیگهرانیان، بیرکردن و یادکردنهوه ی نیشتمان لهو بارودوّخه ی که "عهبدوللا به گ"ی شاعیر (۱۸۸۹-۱۹۶۶) به زیندانی تیّیدا ژیاوه دووری له ولات و کوردستانهوه بهمجوّره دهردی دلّی خوّی دهربریوه. یاد گوزهشته ی هامفهردانم کهرد کوردستان مهحال ههورامانم کهرد

(دانای ههورامی، ۱۹۶۹: ۵۹

بیّگومان ئه گهر شاعیرانی دیالیّکتی گوران له بابهته لیریکییه کانیاندا تهنها دهربرین و کاریگهریی دابران له خوشهویست رهنگی دابیّتهوه ئهوا لای مهولهوی نه ک ههر خوشهویست و دلّبهر، بهلکوو کاریگهریی دابران له خوشهویست و ئازیزان و دوستان و هاوری گیانی به گیانییه کان فهزای شیعره کانی داگیر ئه کات. تهنانه تباری دهروونی خودی خوشی زیاتر و زورتری لهسهر بووه. چونکه ئهو وه ک کهسیّتیه کی ئاینی و موتهوازیع و خاوهن سوّز و عاتیفهیه کی بی سنور وه ک سوّفیه کی بی هاوتای چهرخی خوّی وه ک مهینه تبار و کارهساتباریک، وه ک ئهوه ی که خوشهویستیه کی یهزدانی لهدلدا چهسپیوو بووه. ئهمانه و ههندی هوّکاری تر وایان لیّکردووه که بهشیّکی یه کجار زوّری شیعره کانی بوّن و بهرامه ی دابران و دووری له خوّ بگرن وه ک دابران له خوّشهویست، له دوّست و ئازیزان، له شیّخ و پیرزاده کانی دابران به هوّی ئهو تهنگژه و گرفتانه ی هاتوونه ته ریّی، له ههموو ئهو باس و شیعرانه یدا کاریگهر و کاریگهرتر دابرانی له "عهنبهر خاتوون"ی هاوسهری بوونه هوّی ئهوه ی سهراپای ئهو شیعرانه بهشیّک بن له کاریگهریی دابران و دووری، چونکه کاریگهری بهرچاویان کردووه ته سهر ههست وسوّز و هوّشی "مهولهوی".

مهولهوی لهو چامهو غهزهله شیعرییانهیدا که زوّریان هیّماو روالهتی فیراق و ناموّ بوون دوورییان پیّوه دیاره. تیایاندا رازی دلّی ناه و حهسرهتی، ناخی راستهقینهی، تهوازوعه پاک و بیّگهرده کهی دهربریوه. وها دوّخ، باریّکی دهروونی خوّلقاندووه. خوّی و بهرامبهره کهی و مروّقی تیّکه لّ بهو نازار و مهینهتییه کردووه. به

بەشى يىنجم- رەخنە

جۆریکی وهها پارچهکانی، تابلۆ و دیمهنهکانی دابرانی وینه کیشاوه، وشه و دهربرینهکانی وهها تهوزیف کردووه که دهقاودهق وشهکانی مانای دهربرینی دابران ئهبهخشن بهو پهیقه شیاوانه ئهنجامیداون که پرن له ههستی دابران و دووری چونکه «شیعر جۆره وینه کیشانیکه به وشه ئهنجام ئهدری بهمهرجیک پر ههست و سۆز بیت» (لویس:۳۳).

ئهم موّتیْق و هیّمایانه ی وه ک دووری، مههجور، فیراق، هیجر، غهریب بریان، جیایی به کارهیّناوه له بهرامبهریان وه للا و ژوان و بهیه کگهیشتن و لیقای دلّداران و ئازیزان و خوّشهویستان که تیّکرایان له دهروازه ی ئهو دووری و دابرانهوه ئاماژه به خوّشهوستیه کی پاک وبیّگهرد ئه کات له دهربرینیان له سهره تاو یان له دواییانه وه هاتووه ته سهر چهند بابه تیّکی گرنگ و سهرنج راکیّشهر وه ک موسیقا و کهرهسه و ئاوازه کان ئینجا کوّری مه ی و مهیگیّری به کهرهسه کانییه وه، ههموویان ئه بنه کهرهسه ی شیعریی. ههروه ها سروشت و کهرهسه کانیشی هاوشیّوه یان نهیی فهزای شیعره کان داگیر ئه کات.

راستی ئەمەش بۆ دلدانەوە و سەبوورىدانى دله ناسكەكەى خۆى و بۆ رامال و ھەمواركردنى ئازار و مەينەتىيەكانى خۆى و تەنانەت گونگر و خوينەرى شىعرەكانىشى.

ههر بۆیه ئهبینین له لاواندنهوه کانیدا لهلووتکه و ئهوپهری دهربرینی ئازارهوه بهرهو مۆسیقا مهی و ساقی و سروشت ئهروات ئهمهش وه ک نهریتیکی دیاری سۆفیانه ی بووه به به لگهیه کی بهرچاو و سیفه تیکی جوانی مهولهوی. وه ک سۆفیه کی رۆمانسی دهرئه کهوی خونکه فیراق کاریگهریه کی ئهوتوی لهسهر کردووه. له شیعره کانیدا ههمیشه پیکراوی باده ی مهی و ئاوازی نهی و سروشته پاش بهسهر کردنهوه ی ههندی روانین و سهرنج سهباره به دیارده یه لای شارهزایان کومه لناسان و بهسهر کردنهوه ی ئهو دیارده یه لهشیعری شاعیرانی دیالیکتی گوران دیینه سهر کاریگهریی ئهم دیارده یه له شیعره کانی مهولهوی.

گومانی تیدا نییه که مهولهوی یه کیکه لهو شاعیره دیارانهی کورد که شیعره کانی هیما و ناوهرو کی دابران و فیراقیان پیوه دیاره. زوریک له سوّز و گوداز و خوشهویستی له دهربرینیاندا دهرکهوتوون و نهو موّرکهیان له خوّگرتووه نهوهش بو نهو دل و دهروون ناسکه سوّزداره و ههسته خاوینه له راده بهدهره کهی خودی خوّی نهگهریتهوه.

سهرچاوهیه کی تری ئهو پابهند بوونهیه تی به ئایینه وه، ههروه ها له خواترسانی که تهوازوع و خو به کهم زانینی خوّی لاچه سپاندووه، ههمیشه له بهرامبهر که سانی تردا خوّی به گهوره نهزانیوه، که نیشانهیه کی راستگوّیی و دلسوّزی و دل نهرم و نیانی مهوله وی بووه، ئهمانه وایکردووه له بهرامبهر کارهسات و رووداوه کاندا دلناسک و ههستناسک بیّت. بوّیه ئهبینین لهشیعره کانیدا ئهم دیارده یه ناشکرا و زهقه، ههموویان دهربری بیر و سوّزیکی راسته قینه ی بیهاوتایه بهرامبهر دوّست و خوّشه ویست و یاوه رانی و دهور و بهره کهی.

ئەو شیعرانەی مەولەوی وەک بەشیکی شیعری دیالیکتی گۆران ناوەرۆکەکانیان بریتین لە دابران له خۆشەویست، له ئازیز و دۆستان، له شوینەزا و نیشتمان وەک چەمکیکی دیار و بەربلاو لای مەولەوی بەرجەستە بووە. ھەر لەم پیودانگەوە چونکە دابران ئەبیتە ھۆی نامۆبوون و نامۆیی، ئەوا مەبەستمان بوو لەم

باسه دا کورته ی دابران و را و بۆچوونی شارهزایان بکهینه سهره تایه کی نهم تهوه ره و تۆژینه وه کهی پی موتور به بکهین. چونکه له شیعره کانی مهوله ویدا دوو جۆری سهره کی تیا بهرجه سته بووه:

یه کهم، ئاواره یی و دوور کهوتنهوه؛ ئهمه شیان چهند جوّریّکی وه ک له ولات و له خوّشهویست و دلّبهر و نازیز.

دووههم: بهشت بوون خو ون کردن که خودی خوی تیدا بهرجهسته ناکات وه ک نهو شیعرانهی له باسی دابران له خیزان. له ههندی دوستانی یان شیخه کهی. ههر نهم دوو جورهش نهچنه خانهی دابران و ناموبوونی کومه لایه تیمه مروّق خوی تیدا نهدوزیته وه وه ک دابران له کهس و کار و کومه ل، نه ک ههر نهمه شهر به لکوو «ناموبوون و دابرانی نابووری و ناینی و ته کنولوژی و سایکولوژی و سیکس که ههموویان ده رهنجامی نهم دابرانه کومه لایه تیمن یان زاتی خودی مروّقن » (ناشتی حهمه: ۸۰).

تەوەرەي دووھەم

۱ - كاريگەرىي دابران لە تۆكستە شىعرىيەكانى مەولەويدا

به وردبوونهوه و رامان له سهرجهمی شیعره کانیدا ئه گهینه ئهوه ی کهوا زیاتر له ۱۰۳ غهزهل و دووبهیتی که ۱۰ له لاواندنهوه ی "عهنبهر خاتوون"ی هاوسهری و کهسانی تر و ۳۵یان، بۆ خودی خوّی و خوّشهویسته کهی و ۶۹ بو ئازیزان و مورید و دوّسته کانی، ۹ی تریشیان دووبهیتی و تاکه شیعرن. ههروهها چهندین نامهی-تریشی پهخشانی فارسی تیّکه ل به شیعری ههیه که ههموویان له رازی دووری و دابران ئهدویّن. هیّماکانی هیجرو غوربهت و دابران و دووری و هیجران و بریانی تیادا به کارهیّناوه بهوانه دوّخیّکی دهروونی و ناموّبوون و دابرانی خولقاندووه؛ بوونه ته سیما و خهسلّه تی دیار و ئاشکرای شیعره کانی، له سهراپای ئهو غهزه له شعریانه دا به مسیما و خهسلّه تا به کریّن.

- ۱. لهو شیعرانهیدا که سوّفیگهرین لهرووی بیرهوه ههولّی داوه له چهندین ویّنهی ههست پیّکراوهوه دهربرینه کان بگویّزریّنهوه بوّ ناو ویّنهی خهیالی و میتافیزیکا.
 - ۲. له ژیانی مهینه تی و ئازاره وه به ره و جیهانی ئارامی و ئۆقره یی بروات.
 - ۳. یه کگرتنی مروّق و سروشتی سهلماندووه.
 - 3. سیمایه کی تور هبوون نامۆیی و گیانی یاخیبوونی دهرخستووه.

وه ک "محهمه دی مه لاکه ریم" ئه لی «هه ستکردنی مه وله وی به ناموّیی خوّی له جیهانیّکی وادا که من بیّگومانم له ئاست توانا و به هره ی خوّی زوّر به رته سک و ته نگه لنی زانیووه» (حهمه ی مه لاکه ریم: ۲۳۵).

که "مەولەوى" ئەلىّى : وەخىلانەوەن ياران سەر مەستەقازاى زاتى تەبعم ھەرچى ھەس

ئهم نموونهیه ئهوه دهرئهخات که گیانی یاخیکهری له زوّر دابونهریت و پیّوهندی کوّمه لایه تی لهدهروونی مهولهویدا ئه خروّشی که «بانگهوازی یاخی گهریی و ناموّیه کی تا ئهوپه پی رادهیه له ههموو به هاو و پهیرهو و بیر و باوهریّکی سهردهم» (حهمهی مهلاکهریم:۲۳٦)

بهشی یینجم- رهخنه

ئەو تۆكستانەي كە بەرامە و كارىگەرىي دابرانيان پۆوە ديارە بەم جۆرەيان پۆلۆن ئەكەين:

- ۱. کاریگهریی دابران لهوانهی تایبهتن به شیخانی نهقشبهندی و زیاتر له چوارچیوهی ریبازی نهقشبهندی ئهخولینهوه.
 - ۲. کاریگهریی لهوانهی که بو هاورییانی نووسیوه و راستهوخو ناوی هیناون.
 - ۳. ئەو شىعرانەي كە نەزانراوە بۆ كێن.
 - 2. لاواندنهوه کانی عهنبهر خاتوون و کهسانی تر.
 - ٥. کاریگهریی لهو تیکستانهی له خوشهویست و خودی خوی ئهدوین.
 - ٦. لهو نامانه ی که به فارسی و تێکهڵ به شیعری کوردین ههروه ها له تاک و دووبه یتیه کان.

کاریگهریی دابران لهو شیعرانهی تایبهتن به شیخانی نهقشبهندی:

"مەولەوى" نزیکەی ۱۸ غەزەلی ھەیە کە بۆ شیّخەکانی نووسیون لەناویان دا ۱۲ پارچەیان باسی دووری دابران ئەکات:

- ٣ شيعر بوّ "شيّخ سيراجهدين": لاپهره كاني:٢٦٦ و ٤٥٥ ، ٤٥٦ ، ٤٥٧ و ٤٧١ .
 - پارچەيەكيان بۆ شێخ عومەرى بيارە، لاپەرەى: ١٥١
- ٥ پارچه شیعری بۆ شیّخ بهائهدین: لاپهره کانی: ١٦٨ و ١٦٩ و ٢٣٦ ٢٣٨ و ٤٢٧ و ٤٣٨ و ٤٣٨ ٤٣٨. ه ٥٤١ .
 - -پارچه شیعریک بو شیخ زیائهدین لاپهرهی: ۳۳٤
 - پارچەيەكى تريشيان بۆ شێخ تاجەدىن ل ٤٦٤ (مودەرس، ١٩٦١).

"مەولەوى" وەک سۆفيەک و مورىدىكى سەر بە رېبازى نەقشبەندى ھەمىشە لە روانگەى باوەرى ئەو ئايتراوە پاپەندى خۆى بەو ئايترا و شىخەكەى سەلماندووە. زۆر نامەى لەگەل شىخانى نەقشبەندىدا ئالوگۆر كردووە، يان ناردوونى يان لە وەلامى نامەى شىخەكانىدا. لە دوو تىاياندا زۆر بە تەوازوع و دلسۆزيەوە ھاتووەتە گفتوگۆ. كە چەند خۆشەويستن. ھەر لەو سۆنگەيەوە كۆمەلىي راز و گلەيى و گازندەى خۆشەويستى بە شىخوازىكى ناسك ئاراستەى كردوون. لە گەلىدا كۆمەلىي ھەلچوون و جۆش و خرۆشى دەروونى بە ھۆى دارانى لە شىخەكانىيەوە ئەخاتە روو، كەچەند كارىگەرى لە ناخىدا بەجىيەشتوون.

لهم نامهیه دا دهردی دووری و دابرانی له "شیّخ سیراجه دین" وا دهر خستووه و نهو دووریهی به ژاری مار چواندووه و ریشه ی دلی گهستووه:

ماره کهی دووری ریشهی دل گهستهن بوّی تالّی دووریم مهیوّ نهمهزاق سهیر کائینات نهدیدهم تارهن نه بهیدای هیجران رههنومامهنی دل ریّزهریّزهی کارد مههجووری

زنجیر مهینهت پای گوریز بهستهن سامان سام کهردهن دهردهکهی فیراق جهوساوه ئازیز لیّم نادیارهن ئیلتیجام وه توّن جای هانامهنی یه کجار تهن خهستهی زار رهنجووری

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

(مەولەوى:٢٦٤).

لهم قهسیده یه یدا دووری و فیراق نیگهرانی کردووه. دیسان له چامه یه کی تریدا که له وه لامی نامه یه کی "شیخ سیراجه دین "دا، شیخ له نامه که یدا گله یی لیکردووه. که وا بی وه فالی ناپرسی، نه ویش پاش ده ربرینی کومه لی راز و ته وازوع و دوور کوتنه وه ی له شیخ و به مجوّره نه و دابرانه ی لیکداوه ته وه.

خامەي چەم يەكا ئەسرينان ھەزار

ئازيزم نامه پٽچ مدوّ چون مار

پهی شه کوای عهرزهی دهرد جیایی

وێش دان نه سهر کهف کوپهی سیایی

(مەولەوى:800)

واته کوپهی خوینی جهرگم وه ک شوشهی مهره کهبی پهش هه لچووه و گهیشتووه ته لیّوار بو نهوهی عهرز و حالّی شکاتی دووری پینبووسری؛ نهدووریت دوایی هات و نه گیانم له لهشما نوّقرهی گرت. ئیتر بوّچی نامهت بوّ بنووسم.

ئەو دابرٍانە ھێندە كاريگەر بووە بۆى لەتاو ئازارى دوورى يا ھىچ ئەندامێكى لەشى لەوى تريان بە ئاگا نىيە.

ئەي جزوم جەو جزو خەبەردار نىيەن

نەسەر يەنجە ھۆش گرتەي خامەشەن

مدران مونتهزير وهلْگ ئاوەردەن نەي

وەڭگ مارۆشەو بەستەوە بەستە

دۆزەخى دۆزەخ دوورى بالاتم

ھەر جزوێم پە*ى* وێش يەند سەرشار بيەن

نه دلّ یاد راز سهفحهی نامهشهن

یەند نەتۆی زەلكاو دەوات پروەی

نەي مدۆ سەداي دلان پاخەستە

ههتا وهکوو:

نەسفتەي ھيجران خال ئالاتم

واته لهبهر دووریم لهتوّوه نه دلّ ئهتوانا ببیّ بهلاپه په نامه، سهر پهنجهی هوّشیش ناتوانیّ قه لهم بگریّ. ئهوهنده له ناو مهره که بی پر مهینه تیدا ماوه تهوه چاوه پیهتی، قه لهمی قامیشه که گه لی گرتووه. ئاوازی دهرد و ئازاری مهینه تی ئه نیته و دوایدا گه لکانیش به سته که ئه لیّنهوه.

له شویننیکی تردا بهمجوره باس له دابرانی له شیخه کهی نه کات:

ديارەن لێڵەن جام جەمينت

وێۺ نمه وينۆ ئازيز جەمينت

تام دووریشهن ریزه رازه کهت

تالّەن كام دلّ مەينەت گازەكەت

(مەولەوى:۷۱۱).

(مەولەوى:٤٥٧ -٤٥٦).

واته ئازیز دوّسته خهفه تباره کهت لهناو چاوتا خوّی نابینیّ. بههوّی ئهو سهفهرهوه لیّلاو و توّزاوی بووه. دهمی دلّی دوّسته مهینهت گاز لیّگرتووه کهت تاله، ورده شه کری قسه خوّشه کانت تامی دوور کهوتنهوه ئهدات ههر لهم غهزه لهدا پاش دهر برینی خهمی دووری روو له مهیگیّر ئه کات و پیّی ئهلیّ: دهستی جوّلای گهردوون ههر له کارایه تالی تانی بهستووه ئهیهوی پوّکهی لیّدا و پارچهی دووریم بوّدروست بکات.

تای تانتهی دووریش بهستهن وه داردا

ساقی دەست چەرخ ھانەكە ناردا

(مەولەوى:٤٧٢)

"مەولەوى" راز و موعاناتى دابرانەكەى بەوە لىكداوەتەوە يا واى بىنيوە، چونكە ھەمىشە لەخەيالى شىخەكەيدا بووە. يان بەجۆرىك ھەولىئەدا كە چۆن بەسەر ئەو خەم وخەفەتەى دابراندا سەركەوى، چۆن كانگاو سەرچاوەى خودى خۆى بدۆزىتەوە وپىيبگات. كە لەو دابرانە ئازاد بووە، ئەو ئەچىتەوە ئامىزى خۆشەويستەكەى. بىلگومان ئەمەش لاى سۆفيەكان وايە كە «دونياى بىنراو بىنىنى راستەقىنەييە يان راستىه» (سجادى، ۱۳۷۸: ۱۰۳).

> بشنو از نی چون حکایت می کند کز نیستان تامرا ببریدهاند از نفیرم مرد و زن نالیدهاند

(مولانا، ۱۹۷۱: ۵۵).

«نهی»یش له باوه پی سوّفیگه ربی و عیرفانیدا واته گیانی پیاو چاکان و مروّقی تهواو و راستی خودایی و ئاوازی قورئانی پیروّز دیّت (مولانا، ۱۹۷۱: ۱۸).

لهزۆربهی ئهو تیکستانهی که بو شیخه کهی و توونی گیانی دابران و ناموّییان تیدا بهرجهسته بوون، ههروهها لهو نامه شیعریانهی که بو "شیخ عومهری بیاره" و پیر زاده کانی، "شیخ بهائهدین و "شیخ زیائهدین" و "شیخ تاجهدینی" نوسیوونی رهنگ و نه خشی کاریگهریی دابران و دووری یان له ناخ و دهروونیدا به جیهیشتوون تهواو سهرسام و نیگهرانی کردوون ئهوه تا دابرانی له "شیخ بهائهدین"ی پیرزاده ی لهشیعریکیدا که پاش ستایش وهسفیکی بالا بهم جوّره دهرئهبری.

ديهم خهير دووريت زورش ئاوردهن ئامانا به لکم ئينه چهپ گهردهن

یاخود:

وهشله وه مهینهت وهخت پهنجووری سهد په حمهت نهو خهیر دووری پهنجووری نهر سهد توی دهروون یهریّت قهقنهس با یانهی دلّ و میاد ناوا با بهس با

(مەولەوى:١٦٩ –١٦٨).

۲- کاریگهریی لهوانهی که بو هاورتیانی نووسیوه و راستهوخو ناوی هیناون: مهولهوی بههوی ئهو راستگویی و دلسافیهوه، به هوی زانایی و شارهزایهوه به هوی ئهو تهوازوع و خو به کهمزانینهیهوه، جوره پهیوهندیه کی کومه لایه تی توند و قوولی له گهل زانا و مه لا و پیاو ماقول و پایه بلنده کانی سهردهمه کهی ههبووه. ههر نهو پهیوهندییه قولهش ئهوهنده نزیک و توند بووه گواستوویه تیه نیو شیعره کانییهوه، چ له

نامهناردن و چ له وهلامی نامهی شیعریی دۆستانیدا راستهوخۆ ناوی هیّناون به تایبهتی لهو کات و سهر دهمانهی لی دورکهوتنهوه و دابرانیاندا، یان سهفهرکردن و رۆیشتنیان یان یاد و بیرکردنهوهیان، که بۆ مهبهستی دهربرینی رازی خۆشهویستی و گلهیی و گازنده، دلّدانهوه و سهبووری خوّی له ناو هاوری و دوّسته گیانییهکانیدا:

"ئەحمەدبەگى كۆماسى": لە ٤ چامە و غەزەلدا: لاپەرەكانى: ١٣٩ – ١٤٥ و ١٤٥ – ١٤٨ و ٥١٣و ٥٤٠ – ٥٤٠ و ٥٤٠ –

بولبول: ۱۷۲ – ۱۷۷

حهمه پاشای جاف لاپه ره کانی: ۳۹۱ – ۳۹۷

شيخ حسين ههزاركاني: لاپهرهي: ٢٩٥

شیخ عهزیز جانهوه ره یی: که له حهوت ۷ پارچه شیعردا لاپه په کانی: ۵ - ۸ و ۲٤٦ و ۲٤۷ و ٤٠٠ – ٤١٠ و ٤٣٠ و ٤٠٠ و ٤٣٠ و ٤٠٠ عنور الاه په په کانی: ۵ - ۸ و ٤٠٠ و

شیخ یوسفی نوسخه یی: لاپهره کانی: ۲۸۸ و ۲۸۹

عهبدوللای داخی ۱۳۱ و ۱۳۲

مهلا خهيال: لاپهره كاني: ٣٠٣ – ٣٠٧.

لهم تۆژینهوهیهدا ئهکری تیشک بخهینه سهر ههندی تیکستی شیعریی که بۆ "ئهحمهدبه گی کۆماسی" و "شیخ عهزیزی جانهوهرهیی" نوسیووه که له بارهی دابران و دوورکهوتنهوهیانن؛ بزانین کاریگهرییان تاکوی بر ئهکات.

"ئه حمه دبه گی کوّماسی" وه که هاوری و دوّستیکی مهوله وی، خوّشه ویستی و پهیوه ندیه کی قولیان له نیّواندا هه بووه، هه میشه نامه یان بوّ یه کتری ناردووه، ته نانه ته نامه یان بوّه یه کتری بووه. مهوله وی تاکه به یت و شیعری کوّماسی له گهل شیعری خوّیدا تیّهه لکیّش کردووه.

ههرکاتی که لیّی دابرابی ههمیشه یاد و بیری کردووه و بهو بوّنهیهوه پهشیّو حالّ و نیگهران بووه و خوّی پیّ رانهگیراوه. نمونهش ئهو غهزه له دوور و دریژهیهتی که بوّی نووسیوه هوّی دابرانه کهشی داوه ته پالّ چهرخ و روّژگار و قهدهر و سروشت.

خالۆت جيا كەرد، يەكاربى تۆ كەرد

جەرگەت لەت لەت بۆ چەواشەي چەپگەرد

(مەولەوى: ١٣٩).

مهولهوی چاو و دیده و دل و خوّش رهنگی و شادی و خوّشی ئهخاته کار چاو بوّ رشتنی فرمیّسک و خویّناو و دلّ بوّ دهردانی زووخاو، خوّش رهنگی لائهبا و بیّ رهنگی ئههیّنیّ، شادی ئهوهستیّنیّ و دلّتهنگی ئاماده ئهکات.

دله وهقت بهزم نۆشای زووخاومن شادی با وهس بۆ وهقتهن دلتهنگی دیده وادهی سهیل هۆنهی هوناوهن وهش رهنگی بازهم سادهی بیّرهنگی (مەولەوى: ١٣٩)

لهسهره تای شیعره که دا تاوانی ئه و دوور که و تنه وه داوه ته پال گهردوون ئال و گور یکی ماته مینیانه له فه زای شیعره که دا به ر پا ئه کات. باری ده روونی خوّی و ئه و ئه ندامانه ی که سهر چاوه ی سوّز و عاتیفه ن ده رئه خات. ئینجا وه زعی کوماسی به هوّی لیکچواند نه وه ده رئه خات له گهل ژیانی خوّیدا به راور دی ئه کات ئه وجا گهرانه وه بوّلای سروشت له گهل که رهسه کانی ئه دوا وه ک مله سهربه رزه کان، کوساران، سروه و شه مال ئه وانی تر ئه رازینیته وه، لیّیان ئه خوازی بسره ون و جوله یان رائه گریّ، شنه یان نهبیّ، هاژه یان نهبیّ، چنور له کیّوان نه شنی هاژه ی به فراوه کان ماته م بن، لای "مه وله وی" ئه مانه بی کوماسی هیچن. دیسان بوّلای "کوماسی" و دو ویا تکردنه وه ی به لیّنی خوّی. دواین جار بوّلای چهر خی چهیگه رد و چاره نووس.

عومری بی ئاما و یهرد گوز هر کهرد

چەپگەرد بىغۇرسەت شانا مۆرەي نەرد

بێهوناو بهيۆ عومر وێرده

زەحمەتەن خەلاسى جە دوورى وەردە

(مەولەوى:١٤٤)

لهم غهزه له دا سۆز و خۆشهویستیه کی بی وینه ی خستووه ته پروو له گه لیدا، له باریکی ده روونی ئالوزدایه هه ربو د لادانه وه و سه بووری خوی له و کاریگه ربیه پروو له سروشت و بوونه وه ره کانی نه کات به مه ش فه زایه کی پره مانسیانه ی پی به خشیووه، چونکه دابرانیش وه ک بابه تیکی گرنگ لای پرهمانسییه کان کاریگه ربی خوی هه یه وه ک دابران له خوشه ویست، له کومه ل، له هاو پی و دوستان که نه بیته مایه ی پره شبینی و به شیک له نامویی و ناموبون، پرهشبینی و دله پراوکی که له نه نجامی نامویی و دابران له خوشه ویستان و نازیزانه و سهرهه لئه دا. هه رئه وه شه مه مه وله وی نیگه ران کردووه چونکه هه ستکردنه به نامویی و دابران «نه و نا هاوتایه سیایه کی سایم کولوژیه و هه ستکردن به بوه تایی له نه نجامی دوور که وتنه و له نازیز و دوستانی بووه ته سیمایه کی پرومانسیانه که به هوی خو خواردنه وه و گوشه گیریی و ته ریکی و ته نهایی ویستن جیهانی تایبه تی سکالا کردن و ناپه زایی له به ش و حال، له بوون و پروژگار، شوین سه ده می (سالار: ۱۹۹). هه رئه وانیشن پرومانسییه کان به هه ست و سوزیانه وه ناموی پروژگاره که یانن (سالار: ۱۲۹) یان له قه سیده یه کی تریدا که بو "خالوی کوماسی" نوسیووه سی جار باسی جودایی کردووه:

یەدووری خالۆم یه بیٰ شەرتی دلّ

یه سهختی زامهت یه دهرد موشکۆل

جەودما بەختان مەوپنانت بەي

ئەجەل نىم رەمەق باقيەن سادەي

(مەولەوى:٥١٣).

ههر له دوای مردنی "ئه حمه دبه گی کوّماسی" به مجوّره له مردن و دابرانه کهی دوواوه:

دەوار شارى چىخ ئارامت

سەنگى بار ھۆش پێش بار خامت

ئیسه بار وستهن نه ههوارگهی ههرد

لوان چەنى كۆچ خالۆكەي ھامفەرد

(مەولەوى: ٥٤١ - ٥٤٥).

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

واتهباری قورس و سوکی فامت دەوار و چیغی شادی ئارامیت لهگهل کۆچ و باری خالۆدا رۆشتووه و ئیستا له هموارگهی دەرد و مهینهتدا باریان خستووه. "شیخ عهزیزی جانهوهرهیی"ش وهک دۆستیکی گیانی- بهگیانی "مهولهوی" ئه و خۆشهویستی دۆستایهتیه وایکردووه که ههردوور کهوتنهوه و دابرانیکی له مهولهوی بووهته مایهی غهراندنی بووهته مایهی غهراندنی و نامۆیی مهولهوی. ئهبینین له زۆر بۆنه و شویندا دابران بووهته مایهی ئهفراندنی چهندین تیکستی شیعری نزیکهی حهوت پارچه شیعری بۆ "شیخ عهزیز" نوسیووه که بهرامهی دووری و دابرانی یان دهرخستووه بۆ نموونه له غهزهلی (ئاخر سهفهرن ...)دا چهند جار ئاماژهی پیکردووه؛ چونکه نهخشیکی کاریگهریی له دل و میشک و دهروونیدا به جیهیشتووه. به تایبهتی له سهردهمی فهقییهتیاندا وک چۆن بۆ "خالۆی کوماسی" دوورکهوتنهوهکانی داوهته پال چهرخ و روز گار، ئاوههاش بۆ "جانهوهرهیی" بووه. که ئهلی

چهپگهرد پهی دووریت شانا مۆرەی نهرد وهزاهر بانهش وه بههانه کهرد

(مەولەوى:۸).

ديسان له نامهيه كي "شيخ عهزيز"دا له وهلامي خواستيكيدا باسي دووري كردووه:

به لام جەدوورىت ھۆشم رەم كەردەن ئاگا ھىچ نىيەن چەن رۆ و بەردەن

ههر ئید مزانون ئازیز گیان تو نهدیهنم وهچهم ههلای ماه و نو

(مەولەوى:۲۱۷)

مهولهوی به بونهی نههاتنهو می شیخ عهزیز له کویستان خهفهتباره و گهلی:

نەشئەي وەقت سەخت ئاماي پايزەن يان شنۆي دوورى بالاي ئازيزەن

(مەولەوى:٤٣٧)

مهولهوی له قهسیدهیه کی تریدا که بو شیخ عهزیز نوسیووه، شهمال و سروه دا نهسپیری که بچیته لای وه ک جاری جاران پیی بلی "مهولهوی" پهشیو حاله و به ختی رهشه و مالی ویرانه له تاو دووری نهو.

جهبی قهراری جه دهس دووری جهبی ازامی جهفا سهبووری جه سۆزهی شهرار نائیره ی هیجران جهسۆزه ی زام تیره کهی موژگان

(مەولەوى:٤٦٥)

ئهخوازی بگهریتهوه و بیته مهلههم و زامی "مهولهوی" ساریژ بکات. ئهو دووری و دابرانهی له "شیخ عهزیز" داوه ته پال چهرخ و روژگار چونکه داخی خستووه ته دلیهوه ژاری دووری گیانی ئازیزی پی خواردوونه ته و لهو دهمه ی گله یی و گازنده، ئیتر ههواله ی خودای ئه کات.

فه له ک داخ و ه دل خهستهم وا بهردی ژار دووری گیان نازیز پیّم دهردهی

(مەولەوى:٤٩٨)

بهشی پینجم- رهخنه

یان له شویننیکی تردا شهمال رائهسپیری رازی مهولهوی و دلهراوکیی بو بهیان بکات چونکه دلّی له جای خوّیدا نییه له نیّوان ترس و تکادایه ئهلّی نازانم وهسلّی خوّم ئهملا ویّنیّتهوه یان دهردی دووری ئهمتاویتیّتهوه:

گەرمای گەرمیان كۆتایش ئاوەرد خەریكەن نەبەین خۆف و رچادا یا ھەر وە ھیجران تاونیمەوە گامهوات دووریش دریّغیش نه کهرد یان دلّ وه تهمای نییهن نهجادا داخوّ به وهسلّیّ لاونیمهوه

(مەولەوى: ٥١٩ - ٥١٧)

۳- کاریگەری دابران لەو شیعرانەی کە نەزانراون بۆ کێن:

جگه لهو شیعرانهی لهوه لامی نامهی شیعریدا که ئاراستهی دوّستانی کردووه کوّمه لیّ ده قی شیعری تری همیه بوّ دوّستانی نووسیوون، به لام ناوی نههیناون له ههموو ئهو غهزه لّ و قهسیده و پارچه شیعرانهیدا نزیکه ی ۱۶ پارچه غهزه لّ و قهسیده یان ناوه روّک و بابه تی دابران له خوّ نه گرن. ههروه ها کوّمه لیّ راز و گله یی و سهرزه نشت و سکالا و ستایشیان تیّدا به رجه سته بووه. گرنگترینیان ئهوانه ن که زیاتر بابه تی دابران و کاریگه ریه که ی له سهرخودی مهوله وین. ههر بوّ نموونه له غهزه لیّکدا زاراوه کانی هیجران، دووری، تاسه، فیکر، وهسواسه مه هجوری و بریان، بوونه ته که رهسه ی دایه لوّگیّکی نیّوان خوّی و دوّسه کهی.

فراوان خهیلی تاسهی توّم کهردهن دایم نه دلّهن نهرووی سهر بسات ههر ئیّد موانوون ئاخ مههجوریت ده ک بهرق غهزه ب و وجهسهم واروّ

ئارەزوو مەندىم جە حەدو يەردەن فىكر و خەيالان وەسواسەى وەفات نەشۆم نە چەم دىدەم جە دوورىت ئىسە كئ تاقەت دوورى تۆ دارۆ

(مەولەوى:١٧ - ١٥)

له پارچه هه لبه ستيکيدا که بو دوستيکي نووسيوه به بونهي سهفهر کردني هاورايه کيهوه ئه لي:

کهفتهبیم نه گیچ دهریاکهی دووری چهند جار ژار مار دووریت وهرده بی تەژنەى گيان وەلەب سەوداى سەبوورى بەلام ئاخر تويچ رەنجت بەردە بى

(مەولەوى:١١٥)

واته: خوّ توّ چەند جار ژارى مارى دوورىت چەشتووە نەتزانى چەند ناخوّشه؟! ئەى بوّچى منت خستە ئەم مەينەتيەوە، ريّگاى روّيشتنى يارتدا ئەويش بە ناوەقت بە جيّيهيّشتين.

"مەولەوى" ئەم دابرانەى دۆستەكەى و كارىگەريەكەى بەو جۆرە دەر ئەبرى چونكە واى لىكردووە چاوى سۆماى تيا نەمىنى بە ھۆى نەروانىن بۆ ئەو. گويى پر بووە لە ھاوارى خەم و ماتەمىنى و دوور كەوتنەوە لە نەبىستنى دەنگى ئەوەوە لەشى ماندووە. لەبەر ديارنەبوونى دلىشى ويران بووە چونكە جاران شوينى ماندوەى

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ئهو بووه. ئیسته کهسی تیدا نهماوه. کهواته ئیتر سودی چاوهنواړی چیه؟ لیرهدا چاو و گوێ و لهش هیزیان تیدا نهماوه:

چەم بى پەى دىنش بىنايى كەم بى گۆش پەى شنەفتش سەداش ماتەم بى

تهن بي باركيشيش خهستهي هيجران بي دل بي مهنزلگهي مهيلش ويران بي

(مەولەوى:١١٧-١١٦)

به و هوّیه وه فیکر و خهیالی له خودی خوّی نامو و دابراو بووه، دهرد و کوّسکه وتن بوونه ته هاوریّی:

هام رەفىقم دەرد هام سوحبەتم كۆس ويم جە ويم خالى مەوج مدۆ جە دۆس

(مەولەوى:۱۱۸)

لهخوی خالی بووه ته وه فیکری لی دابراوه چونکه هاوریی ده رد و کوسته.

دیسان له غهزه لیکی تریدا بو دوسیکی نووسیووه که له گه ل خیلدا له کویستان نه گه راوه ته وه بو گه رمیان به جوری له دابران و فیراقی نه دوی، که دابرانی له جوان خاسه کانی کویستان بووه ته مایه ی نیگه رانی کویستانه کان:

دارة وههمدا ديسان نهدا خان

بی واده پیر کهرد کاوان سهر ههردان مهگیلا نهسرین مهریز و تاو تاو

چون وهلگ شادی من وای دووری لهیل و میشوم بهرد ئهو ههرد نهورشتهی سومیل

کۆچ کەروون خاسان چيھرەي ئيلا خان

رۆي حەشر دووري كەردەن بى گەردان

هەور ئەو زار زار كلاو ئەو كلاو

دووری له ئازیزهکهی ئهوهنده ناخوّشه شاخهکانی وا پیر کردووه سهراپایانی سپی کردووه ههورهکانیش بهو بوّنهیهوه ئهروّن و فرمیّسک ئهریّژن.

ماچى ئەويش دەرد ھيجرانش وەردەن يا چۆن من بالاى ئازيز گوم كەردەن

(مەولەوى: ١٦١ -١٦٠).

واته ئەويش ئەلايى دەردى دوورى خواردووه يا وەك من بالاي ئازىزى گوم كردووه.

له شیعریکیدا دابران بووهته کهرهسهی دهربرین و دابران له دوّستانی که پا ئهچی ئهم شیعرهی هی سهردهمی کویری خوّی بووبی لیرهدا لهبهیه گهیشتنی به دوّسته کهی ترسی ئهوه ی لین ئهنیشی ببیته ژههری کوشنده وهسل = ژههری کوشنده. لهسهره تادا له ناو چاوی خوّی دای ئه نا چونکه ماوه یه که سوّمای چاوه کانی نهماوه. ئه خوازی بیخاته ناو چاویهوه تاوه کوو چاوی و بینایی (بینین) ناشنا و ناشت بنهوه. خوّشهویسته کهی ببینی ئینجا داوا له ساقی مهیگیر ئه کات و ناگاداری نه کاته وه ک:

وهش ئامای وه خهیر ههی بهر گوزیده بۆ نهجای مهردووم جاگر نهدیده

ساقی ترس دورد دووری جهمین گول

بەل سولحشا بۆ بینایی وچەمان وەسلّم جا كەردەن وەژار قاتل

(مەولەوى:٤٧٦-٤٧٥).

٤ - كاريگهريي دابران له لاواندنهوه كاندا:

عەنبەر خاتوون لە ديوانەكەيدا توانيمان نزيكەى ١٠ قەسيدەى تايبەت بەلاواندنەوە دەستنيشان بكەين بەتايبەتى ئەوانەى بەرامەى دابران و دووركەوتنەوەيان پيۆە ديارە لە ناوەرۆكياندا دەركەوتووە ئەو دابران و كۆچى ئازيزانى چەند كاريگەر و دەروون وروژينەرن؛ بەتايبەتى بۆ سەر دەروونى مەولەوى لە ناو ئەو دە چامەيەدا (٨) ھەشتيان بۆ "عەنبەر خاتوون"ى خيزانين كە ئەمانەن، لاپەرەكانى:٤١ و ٤١، ٥٥ و ٤٦، ٥٥ و ٢٥، ٥٠٠ - ٢٠٥، ٢٠٥ و ٣٨٠ و ٣٨٠ - ٣٥٠ و ٣٨٠ و ٣٨٠ . ٣٨٠ – ٣٠٥ و ٣٨٠ و ٣٨٠ . و ٣٨٠ و ٣٨٠ و ٣٨٠ .

خۆشەويستى عەنبەر خاتوون ئەوەندە كاريگەر بووە، لە پال ئەوەشدا سروشت و رەوشتى مەولەوى خۆى وايكردووە لەو بوارەدا كارامە دەركەوى. سەرجەمى ئەولاواندنەوانە دەربرا يان ویناكردنى كاریگەریهكى سەخت و چر و پر بن لە دەروونیکى غەمبارەوە ھەلقولاون. لە لاواندنەوەكاندا ستایشى ئەكات ئەیدوینی و رازەكانى ئەخاتە روو لە دووتوى يان بۆن و بەرامەى غەمبارى مەينەتى ھەلئەگرن. كە دل و چاو و ھۆش و خەيال و ھەست يان لى تۆرانووە:

لیّلاوی سادهی هووناوهی هوون کهر سیّلاو دووریش ریشهی ههستیم بهرد ئای چهند سهرسهخت بیم لوای نهمهردم گهرمی مهحروری تۆزهکهی پالات ئەى رۆشنى چەم تا كەى؟ تەشرىف بەر پەى چىش قىبلەكەم عەزم سەفەر كەرد بىنايى وەراست دلەى پر دەردم بلىسەى كوورەي ھىجران بالات

(مەولەوى: ٥١)

له گهل دلّی خوّیدا ئهدوی، تو به پیکهیشتن له خوّبایی بوویت و لووتت بهرز بوو دوورکهوتنهوه شت به هیچ نهئهزانی و خوّت به خاوهنی ئارامی ئهزانی. ئهوهتا ئیّستا دووریت و روّشتنت جوّش هاوردوه، ئه گهر ئازای بشنی:

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

دەماخت نه ئەوج بورچ شادى بى ويت وەساحيب سەبر تاقەت مەواناى سەبرت ئەر ئازان بمانۆ شنۆش دله ومبادهی ومسلش بادی بی هیجران بالاش وههیچ مهزانای سا ئیسه هادهرد دووریش ئاورد و جۆش

(مەولەوى:٥٢)

له شوینیکی تردا کۆچی هاوسهره کهی بههاری لیکردووه به خهزان:

بەرگ وەرد باغ مەعدووم بەردپەى ھەرد وەر نەكەى كا دى وەھار گولّ ريز بۆ ئیمسالؒ نەو وەھار چون خەزان سەرد مشیّو تالەی من خیلاف ئەنگیز بۆ

(مەولەوى:٤٥)

بۆ سەبوورى و تەسەلاى خۆى داوا لە نەيچى ئەكات بە دوو ئاواز فرياى بكەوى. يەكىكىان بىتاوينىتەوە و بىمرىنى، ئەوى تريان بىلاوينىتەوە و بىگەيەنىتەوە و زىندووى بكاتەوە كە ئاماژەيە بۆ رۆژى قيامەت مردن و زىندوو بوونەو، باوەر ھىنان بەو يەكىتى بوونەى سۆفيان گەرانەوە بۆ ئەوديوى سروشت.

کام سهفا مهندهن پهی زینده گانی بۆ وه شیرینی یهک دوو نهداوه ئهو یهک لاونۆم یاونۆمهوه نەيچى وە بى بەزم ياران جانى چون مەزاق تالەن جە گردين لاوە يەكى يەكجارى تاونۆمەوە

(مەولەوى:٤٦)

کاریگهریی دابران و کۆچی "عهنبهر خاتوون" مهولهوی گهیاندووه ته راده ی سووتان؛ تهنانه تیاد کردنه وه شی له و ته تهنیایه دا بووه ته گر و بلیسه ئهمه ش ئه و په په غهمباریه تی هه ر له و حاله ته دا به نا بو موتریب و ساقی ئهبات. به موتریب ئه لی ناره که م چاوه رییه بچمه لای:

سۆچنوم حەسرەت دەرد جياييت نەک چون بلٽيسەى ياد تەنياييت وەمەرگت ديدەم ھام نەگوزەردا موتريب مەقامى دەردم ناچارەن ساقيا جامى دۆس ئينتزارەن

(مەولەوى:٢٣٦)

به کۆچى عەنبەر خاتوون پەرىخشانە بەوەى كە باوەرى راستەقىنەى خودايى لە دالدا چەسپيوە ھەر بۆيە بانگەواز ئەكا كە موترىب بانگى مردنى بدات چونكە لاى سۆفيەكان مەى و ساقى رەمزى باوەر ھىنانە بە يەكىتى بوون و گەرانەوە بۆلاى خودا ئەمەش ئەو بنچىنەو رايەللە سەرەكىيەى رىنبازى سۆفيىرمە نەك بە واتاكەى ترى كە بۆ لادەر يان سەرىىخى كردنە باوەرى ئاينى ئىسلامى كە دەمىنىك بوو مشتومرى ئەوەى لەسەر ئەكرى. ئەوەتا "نىكالسۆن" لەوبارەيەوە وەلامى ئەو كىشەيەى داوەتەوە كىنشەى مەى و ساقى كە ئەو لىكۆلەرەوانە دەربارەى تامى مەى لەلايەن سۆفيەكانەوە كە توخنى نەكەوتوون بەلام وەك كەرەسەيەكى دەربېرىن بەكاريان ھىناوە بە شىزەيەكى ھونەرى و كارامە لىيى دوواون. وەك خوازە ھىناويانە بەرامبەر خوداناسى. ئەوان بە ھەللە لەو كىنشەيە تىگەيىشتوون (نكلسون:١٠٠). ئەم باوەرەي يەكىتى بوونەيش لە ناو

بهشی پینجم- رهخنه

ریبازه جیاجیاکانی ئیسلامدا له میژوویه کی دیرینهوه به پشتبهستن به فهرمووده کانی قورئان له سهرهتاوه و پاشان له سهردهمی سهرهه لادانی سوّفیّتیدا له ناو ئیسلامدا له "ئیبنه عهرهبی" سهده ی ۷ ی کوّچیهوه دهست پیّئه کات ئهویش سودی له بیروّکه ی ناسووت و لاهوتی "مهنسووری ههللاج" و هرگرت له گهل ههندی جیاوازی دیار له نیّوانیاندا (محمود، ۱۹۲۳: ٤٩٦).

بهلّ بالای ئالاش وهسهد خهم و چهم باز بوینوون بیّخهم وهی چهم تا ئهو چهم مهعدووم تاو یاو دووری زوّر ئاوهرد تاو یاو بینایی قسهی پهشیّو کهرد

(مەولەوى: ٣٦٣-٣٦٤)

له تاو دابران و کۆچى "عهنبهر" ئالۆزه، قسهى پهشيو ئه کات ههر لهروانگهى ئهو باوهروه گهرانهوه بۆ لاى حەق، ئهو كۆچه ههتاههتايهى كه گهرانهوهى بۆ نييه ههر چيه ک بكهين بينسوده! تهنها پارانهوهو زيكر نهبيت.

یاخود لهم چامهیهیدا له کوچی هاوسهره کهیدا پاش ستایش وهسفیکی بالای کاریگهریه که به جوّری ئازار و خهفه تی داوه تی له بهر چاو ون بووه. خهفه تی داوه تی له بهر چاو ون بووه.

دلهی دل وه مهی مهیل لهیلی کهیل مهحرهم وهرازان خهالوه تخانهی لهیل

لانه حەلقەي زولف عەنبەر بۆي شەو رەنگ ھامدەم جاي تەنگ ئەلحەد سەراي سەنگ

(مەولەوى:۲۰۵)

لیّرهدا مهولهوی هیّند جوانی و نهزاکهتی و به وهفایی "عهنبهر خاتوون" کاری تیّکردووه له پهنجهی پیّیهوه تا تهوقی سهری وهسف ئه کات و ئهیپازیّنیتهوه و پاشان له ئالوّزی و دلّتهنگی خوّی ئهدوی چونکه به مردنی نیگهران بووه. لاواندنهوه که ئهوهنده بالایه شان له شانی لاواندنهوه کهی "دانته" بو دوسته جوانه مهرگه کهی "پیاتریس" ئهدا ئهوهتانا سهجادی ئهلی "ئهگهر ئیّمه بلیّین لاواندنهوه کهی مهولهوی بو "خاتوو عهنبهر" بهرزتره له هینه کهی دانته شاعیری سهدهی ۱۲ زئیتالی بو دوسته جوانه مهرگه کهی پیاتریس وه نهبی لهحهقیقهت دوور کهوتبینهوه سهیرکهن چوّن تال تالی ئهگریجه و پرچی عهنبهر خاتوون بووهته مار و گاز له زامی دلی پر جوشی مهولهوی دهگریت» (سهجادی، ۱۹۵۲: ۳۳۷). ئازاره کهی بهمجوّره دهر ئهبریّ:

ئای جه ئیش تهن ئای جه گیان جیای من نای جه لوای توّ و ئهوشوّن دیای من سه ختی ئیش دهرد بهدحالیم لایی وای بیّ توّ مهنزل گشت خالیم لاییّ

(مەولەوى:۲۰٦)

ههر لهم چامهیهدا سهبووری خوّی ئهدا و بهوهی که مردن حهقه، راستهقینهیه، ئهم دونیایه مردووه. ئهوی تر حهق و زینده گانی و نهمره. روّمانسیه کانیش له سهرده میّکدا وای بوّ چوون که «شتیّکی سروشتیه جیهانی راستهقینه واته ئهم دونیایه مردووه واقیع که وا روّحی تیّدا ونبووه بهوجوّره ویّنا ئهکری که جیهانی مردووانه.

مروّقیش جیهانی راستهقینه بهدیی ئههیّنیّ دوای رهتکردنهوهی ئهو واقیعه بهو ریّگایهوه ئه گاته ئهو نموونه بالا گیانییه، ههر بوّیه مردن لای ههندیّ له روّمانسییه کان سهره تای ژیانیّکی روّحی تازهیه» (التکریتی، ۱۹۹۰: ۲۸۱).

٥-کاريگهريي دابړان لهو تيکستانهي له خوشهويست و خودي خوي تهدوين:

له دیوانه کهیدا کومه لی دهق ههن تایبه تن به دلبه رو هه لچوونی ده روونی خوّی له ناویاندا که به رامه و کاریگه ریی دابرانیان له سه ره کاریگه ریه شو سه ره هه تو ده روونی "مهوله وی" به رچاو و دیاره چونکه بابه تی سکالاو گله یی و گازنده له دلبه رو له چه رخی روّژگار و بیّوه فایی به رامبه ربه مروّف. هه روه ها هه لچوونی باری ده روونی خوّشی.

بەلىقوردبوونەوممان سەبارەت بەو دەقانە توانىمان بەمجۆرەيان كۆبەند و پۆلىن بكەين:

(۱۹) نۆزده پارچه شیعر بۆ خۆشەویسته کهی که لاپه په کانی: (۲۰-۲۷) و (۲۲و۲۸) و (۱۰۹و۱۰۸) و (۱۰۹و۱۰۸) و (۱۰۹و۱۰۸) ۵۳و ۱۵۱-۱۵۱ و (۳۳۷و۳۳) (۲۵۲و۳۵۰) و (۲۵۰و۳۵۰) ۳۰۰-۳۰۹ و (۳۳۰و۳۳۸) و (۳۲۰-۵۲۰) (۵۲۸ و ۵۲۹) و ۵۲۰ دیوانه کهی.

ههروهها (۱٦) شازده پارچهی کهیان له خودی خوّی یان ههندی بوّنه و بابهتی ترن تیایاندا ههر باس له باری دهروونی خوّی ئهکات و دهردی دووری و کاریگهریی ئهو دابران و باره ئالوّزهی خوّی ئهکات، که ئهمانه::

V لاپهرهی: (۱-۵) و (۹-۱۱) و (۲۱-۳۳) و V و

لهم دەقانەدا ناخ و دەروونى خۆى دەرخستووە بەوەى كەوا لەيار دوورە. ئەم دووركەوتنەوە و دابرانەش كارىگەرىي دەروونى لە سەرخەيال و بىر و ئەندىشە و ھۆشى بە جىلىقىشتووە. بە شىكردنەوەيان ئەوەمان بۆ دەر ئەكەوى كە لە زۆربەى ئەم غەزەل و شىعرانەيدا لە دەربرىنە نامۆيەكانىدا پەناى بۆ موترىب و نەيچى و مەى و ساقى بردووە. لە شويتىنكى ترىشدا ئاماژەمان پىداوە كرۆكى باسەكانىش بىلىمەيلى و دوورى يارەكەيەتى. گفتوگۆ و دايەلۆگىكە لە كەسى يەكەمەوە خۆى بۆ كەسى دووھەم يارەكەى ھەر لەو سۆنگەيەوە خۆى قسە ئەكات زۆر جارىش لەگەل خودى خۆى ئەدوا خۆى و دالى خۆى و نەفسى. لەم دايەلۆگەدا بارى سەختى ژيان و نامۆيى و ئاوارەيى دەرخستووە لە نىوانىاندا كەسى تر دىتە ناوەوە ئەويش رەقىبە. چەرخ و رۆژگارى چەپگەرد وەك "ئەنوەر قادر" ئەلى :

«شیعرهکان دوو روویان ههیه و بیری ژیانی واقیعیان تیکهله و دوو پالهوانی ههره دیار و بزیّوی ئهم غهزهلانه شاعیر و دلّدارهکهین » (قادر محمهد:۱۹۲۱). له ههموو ئهو شیعرانهشدا وهک سوّفیهک هاتووهته گوّ.

بهشی پینجم- رهخنه

"مهولهوی" ئهوهنده دلبهره کهی خوّش ویستووه ههمیشه ویستوویهتی له بهر چاوی بیّت. کهچی دهستی روّژگاری چهپگهرد له یه کیانی کردووه، ئاگری دابرانی له بالای دلبهره کهی جهستهی کردووه ته خوّلهمیّش و به کیّوه کاندا بلاو بووه تهوه ههر بهو ئازارهوه گلهیی لیّئه کات چونکه دوور کهوتنهوهی ئاگری بهرداوه ته ههناوی بریسکه و گرمهی دلیشی چاوی وه ک شه تاو لیّکردووه و خوینی لیّ جاری بووه:

ئازيزم ئاير دووري بالآي تۆ جەستەم كەرد وە بولا شەمال بەرد پەي كۆ

ورشهی پرشهی تاو گوره کهی جهستهم شهرارهی لووله پیشهشکستهم

یان:

بالله جه دووریت هابیم و هقهقنهس تاکهی خهم ز هدهی باری هیجران بم

دەردم كاريەن و سەر گەردت بام

تۆیچ ئینسافت بۆ ھەنی وەسەن وەس تاكەی چون مەجنون ویل ھەردان بم ھەر ساتا دوورین سەد سالەن جەلام

(مەولەوى:۲۷-۲۵)

له دووری یاره کهیدا بووه ته قهقنه س. واته سووتان و له ناوچوون . نهم سووتانه یش وه ک قهقنه س هیمایه کی نه فسانه یه. وه ک باسکرا که سی سیّههم رهقیب لهنیوانیاندا هه یه نهویش چه رخی چه پگهرده له فهزه لیّکدا تانه و تهشهری لیّ نه دا. نینجا به لای نازیزه کهیدا نه روا و گله یی لینه کات چونکه به و هوّیه وه بیّ مهیله و خستوویه تیه دوّخیّکی نالوّز و په شیّوه وه. تاقه ت و سه بووری لیّ بریوه نه خوازی که بهیّلی له نیشتمانی یاردا بمیّنیته وه.

فه له ک مشانا سووت کارت چه پگهردهن دهست و درازهن پهی زامان کهردهن

چێۺ مبۆ نەى زام نە دلّ نەدەرى مەحروم ولات قىبلەم نەكەرى؟

(مەولەوى: ٣٤٠)

ھەتاوەكوو ئەلىي:

وەسەن كۆن تاقەت بريان سەبوورى مەتاوون گەردوون گفتوگۆي دوورى

(مەولەوى: ٣٤١)

ههر بهو پهریشان حالی و مهینه تباریهوه وه ک سوفیه ک دیسان پهنای بو ساقی و مهی و باده بردووه. بهو نامویی شهوه ههمیشه له چاوه روانی یاردایه. ئهخوازی دهرکهوی له دهربرینه کاندا سهودا و دانوستانیکی وههای گهرم کردووه و کهرهسه کانی مهی و موسیقای خستووه ته کار ده ف به دنگی روّح و مهی بو ته پی دلّ:

های ساقی بازا_پ جیلوهی دلدارهن سهودای خهریدار دانهی دیدارهن ههتا :

مایل کهر بالا وهی لادا چون نهی ده ده ده به نهو دهس جام مهی با بیّدار کهرو تاکهی به غافل ده دلّ ده وه رهشجه دلّ

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

(مەولەوى:۲۸-۲۷)

"مەولەوى" وەک رۆمانسىيەكان لە ناو جەرگەى غەمبارى و دوورى لە يارەكەيەوە كەرەسەكانى سروشت ئەخاتە كار. ئەبىنىن شەمال، سروە و نەسىم رائەسپێرى كە ھەوالى دەردى دوورى و خەمبارى بۆلاى يارەكەى ببات. لە قەسىدەيەكىدا كە خىلايەتى جاف لە كويستانەكانى شاھۆ و دالەھۆ ھاتوونەتە خوارەه و بەو بۆنەوەيەوە ھەمىشە بىرى لە دابرانى يارەكەى كردووەتەوە، لە پال شەمالدا (ھەور و با و باران كە كەرەسەى سروشتن) ھىناوەتە جوولە و بە شەمال ئەلى گەر لەيلەكەم ھەوالى پرسىم پىيى بلى لە دەردى دوورى تۆ بە سزاوە بەو كىزانەى شاھۆوە خول ئەخوات و ئەگەرى:

ئانا دەورمدۆ وه شاهۆ و كۆوه و د دورى دىدار تۆوه (مەولەوى:٣٢٨)

لیّره دا وه ک له شیعره کانی تریدا سروشت و کهره سه کانی بوونه ته کهره سه ی دهربرین نه و په نا بردنه به ر سروشته ی "مهوله وی" له سهر چاوه یه کی سوّز و عاتیفه وه هاتووه چونکه سوّز و سروشت یان سوّزی مروّق و سروشت تیکه ل و ناویته ی یه کتر نه بن له زوّر به ی شیعره سروشتیه کانی "مهوله وی "دا نه م دیارده یه به دیی نه کری.

ههر له باسی سروشتهوه که لای مهولهوی وینهی بهههشته بۆلای دلبهره کهی ئه پوا و دووری و دابرانه کهی بههاری لی کردووه ته دوزه خهلی سروشت پره لهشادی بیجگه له دلی من چونکه له توّوه دووره. بههارم لی بهوده دوزه خ نهم بهههشته شم بی دوّست دوّزه خ نهنوینی.

تەمام رووی دونیا جه شادی کهیلهن دلّ نهبوٚ پهشیّو فیراق لهیلهن سههلهن بههارم دوّزه خ ئاسابوٚ بههان بههارم دوّزه خ نمابوّ

(مەولەوى:٣٢٨)

ئەوند شیرینه له دلیدا و گرفتاری بووه هەر بۆ ئەوەی پتر خۆشی بوێ، پەنای بۆ دووری و دابران بردووه. ئەلىّ بۆ ئەوەی گرفتاری تیری چاوەكانت نەبم و گیانم رزگار بكەم پەنام بۆ دووری بردووه.

پەلەپەل پەي گيان نەدەس تۆ بەردەن پەنام وەپەناي فيراقت كەردەن

چونکه ئارامی له گهل دووریدا ناگونجی وه له وهسلیشدا یاره کهی دلنهوایی ناکات ههر بوّیه دلّی لهنیّوان ترس و تکادایه له گهیشتنی به و له نه گهیشتنی به ودا ئیتر نازانی کام لایان بگریّ.

نه یارای خه یال و مسال توّمه ن نه تاب دووری خه یال توّمه ن دل مهنده ن نه به ین خوّف و رجادا مهنده ن نه به ین خوّف و رجادا مهنده ن نه به ین خوّف و رجادا

(مەولەوى: ۱۹۱ - ۱۹۰)

ههر ئهو سۆز و خۆشهویستیهی بۆ یار لهو پارچانهی که لهگهڵ خودی خۆیدا ئهدوی و لهو لاواندنهوانهی بۆ هاوسهرهکهی دا ئهوه دهرئهخهن کهوا ژن چهند پایه و مهقامیّکی بهرزی لای "مهولهوی" ههیه و چهند لای خۆشهویسته! مایهی وروژاندنی ههست و عاتیفهیهتی. چهند پر بهها ونهمریه. چهند بهخششیّکی یهزدانی پیرۆزه!

بهشی پینجم- رهخنه

یاخود ئهو خۆشهویستیه چ سۆزیکه! چ بهخششیکی سروشتیکی راستگویه چونکه «خوشهویستی سۆزی سروشی (وه حی) سروشتی راستهقینه یه. سهرچاوه ی خوشیه کی سروشتییه. له گهل باوه ری ئهفراندندا ئه گونجی گهر ویژدان به سهریه وه بیت» (هلال، ۱۹۷۳؛ ۱۸۷۷).

ههر لهو سۆنگەيەوه سۆز و خۆشەويستى ژن دلّ و دەروونى پاک ئەكاتەوە ئۆقرەيى و ئارامى ئەرەخسينى پاک رۆمانسىيەكان بە خۆرايى نەيانوتووە كە «ژن فريشتەيەكە لە ئاسمانەوە دابەزيوە دلّمان بە خۆشەويستى پاک ئەكاتەوە سۆزمان بالا ئەكات، ھەستمان زاخاو ئەدات، بۆراپەراندنى ئەركە رەوشتى و سياسى و نيشتمانىيەكانمان ھانمان ئەدات» (ھلال:١٩١١-١٩٠٠).

"مەولەوى" لەو تىخستانەى كە تايبەتن بەخودى خۆى تىاياندا گفتوگۆيەكى پرسۆز و ھەست و ويژدانن لە نغوان خۆى دلى و خودى و نەفسى دايە ھەندى جارىش ئازىز يان دۆست و يارانى دىنىه ئاراوە و ھاوبەشى ئەو گفتوگۆيە ئەكەن كرۆكى باس و كىشەكان دابران و دوورىن. دابرانى دلى لە جەستەى لە خودى لە ھۆش و خەيال و فىكرى كە ھەست بە تەنيايى و تەرىكى ئەكات وەك ئاشكرايە كە سەرچاوەى سۆز و عاتىفەش دلە لە قەسىدەيەكدا لە خودى خۆى ئەدوى:

دیسان سهرواز کهرد دلهی پر هونم

ئیمشهو تهنیا بی جهستهی زهبوونم

لیّره دا دلّی پر له خوینه سهر ریّز نه کات و جهستهی زهبوونه که نهمهش باریّکی دهروونی نالّوزه که له دابرانی "مهولهوی" له یار و یاوهرانییه وه هاتووه، له قولایی نهم خهم داگرتن و باره نالّوزییه یه هه له گهل خوای خوّیی، دا نهدوی گلهیی و گازنده نه کات و له گریان و سوّزیدا بووه ته قهقنه س و نه سووتی:

يەكجارىچ ئىمشەو ھا بەرشىم جە دەس

من قەقنەس نەويم ھابيم وە قەقنەس

پهې دووري ياران بهدتهر بيم زهبوون

ئەوەند خەيالان بەردم وە دەروون

ههر لهو حالهتهیدا و بو سهبووری و دلدانهوهی خوّی وه ک لهباسه کانی تردا هاتووه، هانا بو ساقی نهبا و به لای نهودا وهرئه گهری .

ساقی سا جاما ئەمجار دەخىلم وەرەغم گردىن گرۆی مەی خواران رۆ جە شەو فێشنەر زار و زەلىلم

بده پێم نوٚش کهم چون ههرده جاران

(مەولەوى:٣-٢)

لهم غهزهل و قهسیدانهیدا کاریگهریی دابران و دووری له یار خوشهویست دوّست و ئازیز وای لیکردووه. له خودی خوّشی ناموّ بیّ و ههست به دابران و ناموّبوونیّکی با سنوور بکات ئهوهش بووه هوّی ئهفراندنی ئهو نموونه شیعریی یانهی که باسکراون .چونکه «گیانی مهولهوی له دابراندایه ههست به غوربهتیّکی بیّویّنه ئهکات، لهو کانگایهی که دلّی ئاشیانهی تیّدا کردبوو و ئوّقرهی گرتبوو له کوّت و زنجیری جیهانی ههستی وایه کوورهی ئارامی سووتاوه» (احمد شوان: ۱۱).

مهولهوی له قهسیدهیه کی تردا شهو بووهته کاتی دهربرینی راز و گلهیی و تهقوا و پارانهوه، چونکه دهمی تارامی و تؤقرهیی و با دهنگی یه که «کاریگهریی ته و دابران و نامو بوونه له یار و یاوهرانی تهم دیاردهیهش لای

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

شاعیرانی عهرهب بهرهو لاسایی کردنهوهی روّمانسیه تی روّژئاوای بردن، ئهوانهی ئاواره بوون شهویان کرده هاورای خوّیان بهره و ژیانی کهپرنشینی روّیشتن و دابران و گوّشه گیر دوور له شارو گوّرانی وتن بوّ ئازار و ئیتر خهم بووه هاورایان» (عبدالرحیم:۱).

دلّی ههمیشه لای یارهکهیهتی له جهستهی جیا بووهتهوه چونکه بهتامی دووری به سهر خوّشی روّیشتووه داوای لیّنهکات بیگیریّتهوه ناو جهستهی :

چون وهتام یار دووری سهر شارهن ویانه ماروّ بهدهن بیّزارهن هیچ مهوهر وه تهنگ و بانهشهوه پهری بهسه دیّم بکیانهشهوه

(مەولەوى: ٣٠).

دلی ههر لای دلبهره و داوای لینه کات ناگاداری بیت:

ئازيزم گەردن بلوورى بيڭەرد ئازيزم گەردن بلوورى بيڭەرد

چون جەزەيد ويش بى يەن ئاوارە غەريبەن نە دۆس نيگا بدارە

(مەولەوى:٥٦)

دلّی لێی جیا بووهتهوه دابراوه چووه بوٚلای یار. داوا له شهمال ئه کات بیهێنێتهوه:

دلّ دیار نییهن های نه کهرده بوّ وهخزمهت ئازیز تهشریف بهرده بوّ

پای دلّ سفتهی سهر ههردان سهختهن ویّت یار نهوه های نهسیم وهختهن

بکیان پهرێ من دلّ ئهو دماوه ویت ویّت ئاسای بشوٚ وهراوه

(مەولەوى:۲۱۷-۲۱۷)

لهتاو دەردى دوورى بالاى يارى چاوى ليّلاوى دايگرتووه وينهى بالاى تيا نابينى دليشى خهم جۆشى تياخواردووه، بالندەي سەمەندەر هيّلانهى تيا كردووه:

پەردەى لىلايى گرتەن دوو دىدە خەلوەتەن سابۇ ھەى بەرگۆزىدە

دلّ يەند جۆش گەرم خەمان دان پيدا سەمەندەر لانەش مەگيرۆ تيدا

فیدات بوون ئازیز جهمین پهرهی گول دووریت کاری کهرد ئانه چهم ئید دل

(مەولەوى:۲۱۸)

له شویّنیّکی تردا له گهل نهفسی خوّیدا ئهدوی بهسهریدا ئه روات وسهرزه نشتی ئه کات و تانه و تهشهری لیئهدات به دووری یارانیش سویّند ئه خوات:

بهو فهسل فیراق خاترپر خاران بهو دیای دمای یه کتریی یاران (مهولهوی: ۲۳۸).

زۆر جار لهگهل خودی خویدا ئهدوی و باس له مهینهتی و دوورکهوتنهوهی دوّستان ئهکات. ئهو دابرانه کاریگهریی سایکوّلوّژی لیّکهوتووهتهوه دهست له چاوهنواړی ژیان ههلّئهگریّ، چونکه ژاری ماری دووری یارانی خواردووه. ئهو دووریهش به رهشهبای ساردی زستانی چواندووه که سهرهتای ژیانی لاویّتیه. ههمووی کردووه به بورکان و دایرزاندووه، وهک چوّن سهرچلّی درهختهکان سهرما ئهیانبا و دایان ئهوهریّنی، باره

بهشى يينجم- رەخنه

دەروونىيەكەى ئەوەندە ئالۆز و سەختە. خەم و خەفەت لەسەر دلّى كلێلّەى كردووە و زۆرى بۆ ھێناوە مەگەر ھەر ئازيزەكەى لەو گێژاوە رزگارى بكات چونكە كار و كردەى شادى بێئومێد كردووە:

یانیّ ژار مار دووری وهردهنم

تەرك ئينتزار حەيات كەردەنم

ھەتا :

سهر چلهی عهیشم کهردهن وه بوریان مهزرهعهی شادیم کهردهن با حاسل شنوّی رهشهبای زوسان هیجران کلیّلهی خهفهت نه سهر کاوهی دلّ

(مەولەوى: ١٣٠ - ١٢٩)

٦- دابران لهو نامانهی که به فارسین و تێکهڵ به شیعری کوردین له تاک و دووبهیتیهکاندا:

مەولەوى لەو نامە فارسیانەى كە ٣٨ نامەن بە پەخشانى زمانى فارسى نووسیونى ھەر لە دووتویاندا ناوە شیعرى تێهەلکێش كردووه. ئەو نامانە بۆ دۆستان و خۆشەویستانى خۆى وەک "شێخ محەمەد بهائەدین" و "مەحمود پاشاى جاف" و "حاجى محمود یار وەیسى" یان ھەندیٚكى تر كە ناوى نەھێناون.

لهو ۳۸ نامهیهدا ۱۰یان ناوهروّک و باسوخوازی دابران له یاران و یاوهرانییه تی که ئهوهش ههست و سوّزیّکی خوّشهویستین که بهرامه ی ناموّیی و دابران و دووری له خوّ نه گرن . که هیّماو نیشانه ی سوّز داری و خوّ به کهم زانین و تهوازوعی مهولهوی دهر ئه خهن.

ئهو نامانهش له لاپه په کانی 873 بو شیخ محهمه بهائه دین و لاپه په 870 بو "محمود پاشای جاف" و لاپه په 870 بو 870 بو 870 بالاپه په 870 بو 870 بالاوبوونه ته وه (موده رس: 870).

له نامهیه کیداکهبۆ سهفهری محمود پاشای جاف بۆ بهغدا نووسیو پتی:

«افواهی از سفر مفید ارتم آهی دارند. از بیم دوری چنان که از حله به کوفه میروند، آب سرابها از چشمهٔ چشمم بی شتاب و تاب روان ۱ ست»(مودهرس:۱۹۸۳).

لهم نامهیه دا سه فهری ئه و دوّسته ی ئهوه نده کاریگه ربی له سه ر بووه. ههم خوّشه ویستی بووه و ههم لیّی دابراوه. ئه و بهمجوّره لیّکی داوه ته وه. پهیفه کانم له سه فهری به غدا تا ئاهو نالهیانه له ترسی دووری وه ک ئهوه له حله وه بچن بوّ کوفه. ئاوی تراویلکه یی له کانیاوی چاوه کانم دا به هورژم و تاو را ئه کات.

یاخود له نامه یه کی تردا به فارسی نووسیویتی شیعریکی ههورامی تیهه لکیش کردووه که دوای دهربرینی سۆز و خوشهویستی هاتووه له سهر کاریگه ربی دابران و دووری و ئه لی:

گۆش بى شنەفتش سەدات ماتەم بى

چەم يەي دىنش بينايى كەم بى

دلؒ بیّ مەنزلگەی مەیلت ویْران بی

تەن باركىشش خەستەي ھىجران بى

ئیسه ئار ەزووى لاى ئاسانەت بۆ

چ دادی دۆ خاكم وه سهر بۆ

(مەولەوى: ٤٨١)

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

کاریگهریی دووری سۆمای چاوی، گویّی بیستنی، لهشی دلّی بیّهاوریّکهی هیّز و پرشتیان لیّبراوه، واته چاوی بو بینینی سۆمای کهم بووه. گویّش بهبیّدهنگی دوّس دهنگی ماتهم بیّ. لهشیش برینداری دهردی دووریه تی، دلّیش بهبیّ یانهی مهیلی ویّران بووه. کاریگهریی بوّ سهر ههسته کانی بینین و بیستن و ههست (لمس) و دلّیش وه ک سهرچاوهی سوّز ههیه. ههموویان له پهل و پوّ کهوتوون. نهم دوو بهیتیه له پارچه ههلبهستیکی تری لاپهرهی ۱۱۲ و ۱۱۷ ی دیوانه کهی دایه.

"مهولهوی" به هۆی کاریگهریی دابران و دووری له دۆستان و ئازیزان نه کهر له غهزه آل و قهسیده کاندا بووبیتنه کرۆکی لیدوان به لکو له چهندین فهرد (تاک) و دووبهیتیه کانیشیدا لهو دیارده یه و کاریگهریه کهی دوواوه. وه ک ئهم تاکانه ی له لاپهره کانی ۵۹ و ۱۱۳ و ۵۳۳ و ۵۳۳ و دووبهیتیه کانی لاپهره ی ۲۰۰ و ۲۹۶ و ۱۸۶۸ و ۵۳۱ و ۵۳۱ و ۵۳۱ و ۱۹۶۱ و ۵۳۱ و ۵۳۱ و ۵۳۱ و دووبهیتیه کانی دیوانه کهیدا ههن (موده رس:۱۹۶۱). واته چوار تاکه بهیت و پینج دووبهیتی ئهم فهردو دووبهیتیانه شهماو سیمای دووری و دابران له خو ئه گرن وه ک لهم تاکه دا .

روّح بي وهتهنوين حالًا ئيزافه

ئازيز جه دووريت تهن با كلافه

(۷۹:مەولەوى)

یان له دووبه یتیه کدا ئهفه رمی:

یه کایه ک ئهوراق جهسهی مهعدوومی

هیجرانت جه تهرح باد وه یشوومی

بهرد یهی یای سارا و کوساران

کەرد وە فەرش راى گوزەرگەي ياران

(مەولەوى:٥٣٢)

واته دووریت وه ک بای وهیشوومه ههموو گهلّکانی جهستهی مهعدوومی کرده راخهری رِنگای یاران بردینییه بهر پای دهشت و کیّوه کان.

بهشی یینجم- رهخنه

سەرچاوەكان:

-کوردیهکان:

- ۱. سالار، احمد (۱۹۸۸**) ریبازه سهرهکییهکانی ئهدهب و هونهر**، بهغدا، دهزگای روّشنبیریی و بلاوکردنهوهی کوردی.
 - تاقانه، احمد (۱۹۷۹) جهلالهدینی رؤمیو سروودی نهی، بهغدا، چاپخانهی اعلام.
- ۳. قادر محهمه د، ئەنوەر (۲۰۰۰) لىرىكاى شاعىرى گەورەى كورد مەلەوى، سليمانى، دەزگاى چاپ و
 پەخشى سەردەم.
 - دانای ههورامی (۱۹٦۹) پیر شالیاری زهردهشتی، محهمهدی مهلا ساحیب.
 - ٥. سەجادى، علائەدىن (١٩٥٢) **م<u>ن</u>ژووى ئەدەبى كوردى،** بەغداد.
 - 7. نیکرهفتار، کهیومهرس (۱۹۸۲) **دیوانی بیسارانی**، ئهمینداریتی گشتی روٚشنبیریی و لاوان.
 - ۷. مودهرس، مهلا عهبدوالكريمي (۱۹۶۱) ديواني مهولهوي، بهغدا.
- ۸. موده رس، مه لا عهبدوالکه ریمی (۱۹۸۳) یادی مهردان، به رکی دووه م، به غدا، چاپخانه ی کۆری زانیاری عیراق.
- ۹. کاردۆخی، محهمهد ئهمین (۱۹۷۱) دیوانی سهیدی، وهزارهتی کاروباری ژوورو، بهریوبهرایهتی خویندنی کوردی.
- ۱۰. قەرەداغى، محەمەدعلى (۱۹۸۳**) ديوانى رەنجورى**، مەلاعومەرى زەنگەنە، چاپخانەى افاق عربيە، چاپى يەكەم.
- ۱۱. محدمهدی مهلاکهریم (۱۹۸۹) **گهشتیک بهژیانی مهولهویدا،** میهرهجانی مهولهوی دهزگای روّشنبیریی و بالاوکردنهوه یکوردی.

- عەرەبيەكان:

- 12. التكريتي، جميل نصيف (1990) المذاهب الادبيه، وزارة الثقافه و الاعلام، دارالشؤون الثقافيه، بغداد، الطبعة الاولى.
 - 13. نكلسون، رينولد الن (1926) في التصوف الاسلامية وتاريخه، قاهرة.
 - 14. ديلويس، سيسل (1982) الصورة الشعريه، ترجمة احمد نصيفالجنابي واخرين.
 - 15. محمود، عبدالقادر (1966) الفلسفه الصوفيه في الاسلام، طبعه (2) دارالفكر العربية.
 - 16. عبدالرحيم، عبدالوهاب، الاغتراب في الشعر الشرقي، شعراءالعراق نموذجا بحث نشر في سايت

http:// <u>www.awu</u> -dum.org /book / 99 / study 99 / 50 - m-j / book 99 /SD 008.htm.

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

- 17. جاسم، عزيز السيد (1986) **تاملات في الحچاره و الاغتراب**، وزارة القافه والاعلام دار الشؤون الثقافية، بغداد،الطبعه الاولي.
 - 18. هلال، محمّد غنيمي (1973) **الرومانتيكيه**، بيروت، ردار العودة دار الثقافة.
- 19. عبدالمسيح، يوسف ثروت (1977) **بحث عن الذات اللآئعه**، بغداد، كتاب الطريق والحدود منشورات وزارة الثقافة والاعلام، دار الحريه للطباعه.

- فارسییه کان:

- ۲۰. مولوی، جلال الدین محمّد بن حسین البلخی ثم الرومی مثنوی معنوی، جلد (۳٬۲۰۱) باهتمام و تصحیح رینولد الن نی کلسون، مؤسسهٔ مطبوعات علی اکبر، چاپ اوّل.
- ۲۱. سجادی، سید جعفر (۱۳۷۸) فرهنگ اصطلاحات وتعبیرات عرفانی، تهران، چاپ چهارم، کتابخانه طهوری، اوفست گلشن.
 - · گۆڤارەكان :
 - ۲۲. گۆقارا زانكۆيا دھۆك، ئەيلولا ۲۰۰۲ ھژمارا (۱) پەربەندا (٥).
 - ۲۳. **گۆڤارى كاروان** (۱۹۸۳) ژماره (۵).
 - ۲٤. **گۆڤارى كاروان** (۱۹۸۹) ژماره (۷۹).
 - 25. مجلة عالم الفكر (1978) عددخاص بالاغتراب، عدد (1) المجلة (10).
 - 26.مجلة القافة عدد (2) شباط (1984).

کاریگه ری ئه ده بیاتی کوردی نه سه رکوهه نگا و کونتوور

کاوہیس سوورہ -

کورته:

سهرهتای وتاره که بهو پرسیاره دهسپیده کهین که نهدهبیات پیّویسته چوّن بخویندریتهوه؟ نایا کاتی قسه له کاریگهری ده کهین نابهناگا قسه له نهدهبیکی دهورگیّ له بزاقه سیاسی و کومه لایهتی و فهرههنگیه کان ناکهین؟ لهم حالهته انایا قسه لهو نهدهبیاتهی نهم روّلهی پیّبسپیردریّ دوور نابیته وه له پیّناسه سهره کیکهی خوّی که درووست کردنی جوانییه؟ له ولامدا نه لایّین نهدهبیات له ریّی زمانه وه کاریگهره. هونهر به گشتی درووستکهری زمانیکه که تیایدا جوانی به چهندین زمان دیته قسه. لهم وتاره دا له روانگهی جیاوازه وه ههولدراوه قسه له نهندیشهی نهو کهسانه بکریت که ولامی نهو پرسیارهیان داوه تهوه که هونهر به گشتی چیه؟ چوّن کاریگهره له سهر تاک و کومه لگا؟ جیّی خوّیهتی نهوه ش بگووتری که ولامی نهم پرسیاره دوارترین ولامیکه که تا نیّستا کهسانیّکی جیاواز به نهندیشهی جیاواز به دوایدا گهرابن، کهسانیّک وه ک «هونگیل» له کتیبه به ناوبانگه کهی «جوانناسی» دا، وه ک «لووکاچ»، وه ک «لوسین گولدمان» و زوّر نه نهندیشمه ندی تر. له نهده بیاتی کوردیشدا نه گهر کهسیّک یا خود کهسانیّک نهبوون له رووی تیوّری و گریمانه به دوای نهم بابه تهی سهره وه دا بروّن، زوّر لیکوّلهر و شاعیر بوّیان پرسیاره که نهده بیاتی کوردی چوّن به دوای نهم بابه تهی سهره وهوا بروّن، زوّر لیکوّلهر و شاعیر بوّیان پرسیاره که نهده بیاتی کوردی چوّن توانیویه تی کاریگهر بیّت؟ نهمانه و چهند پرسیاری تر لهم وتاره دا شیکراونه وه، بی شک نهم وتاره لهوه قورستره له وتاریکی کورتدا قسه له ته واوی بکات، به لام هیواردارم توانیبیّتی درووستکه ری پرسیار و ورووژیّنی باسه که له واتایه یکی به رینتردا.

وشبه سبهرهکیهکان: مهنتقی خهیال، ئهدهبیات، هونهری کاریگهر، جوانناسی.

⁻ مامۆستاى زانستگاى پەيامى نوورى مهاباد

يێشەكى

کاتی قسه له کاریگهری ئهدهبیات (literature) ده کهین، ناراسته و خو میشکمان بهره و ریگایه کی جیاوازتر له ئهرکی جوانناسی و جوانکاری دهروات. واته به بیرمان دیتهوه، ئهدهبیاتی سیاسی، شیعری پارتیزانی، ئەدەبیاتی بەرگری لەم بەشەدا دەگونجیت. وەک ئەوەی لە نەست و نابەئاگای كۆپی ئیمەدا ئەم تەوەرانەي سەرەوە وەک "يۆنگ" دەلىّىت: «بوونە ھووشياريەكى كۆپى»، پيّويستە ئەگەر بە نىگاي رەخنەيانە دەروانينه ئەدەبيات، جوانناسيمان لەياد نەچيت و پيشمان وا نەبيت هونەر به گشتى و ئەدەبيات بەتايبەتى لە جيْگەيەكى دىكەي سەنگەرە. ئەگەر باوەرمان وابيت كاريگەرى ئەدەب راستەوخۆيە لە سەر كۆمەلْگا، ئاماژهمان به ئەدەبياتىكى سووسيال رىئالىستى و ھيومانىستى و مىزوويى كردووه. لە كاتىكدا زمانى ئەدەب له برگهیه کی کاتیدا درووستکهری جوریک جوانییه. گرفته که لیر مدا درووست دهبیت که لامان وابیت لایهنی جوانی هونهر و خویندنهوهی ئهدهب و کارلیکی له سهر کومه لگا کهم بیت. ئهو جوره تیگهیشتنه زور رووکهش و یهک سووچی له شته که دهروانیت. ئهدهبیات درووستکهری ئیده نییه، به لکه ئیده رهها ده کات تاكوو بان ميژوويي تر سهبارهت به شته كه بيرېكهينهوه. ئيدي ليرهوه ئهدهبيات دهبيته ژيرخاني زمان و مهنتقیک دادهمهزرینیت که ناگا بهوهی فام بریاری له سهر بدات به لکه له قوناغی هیزی خهیالدا دهمینیتهوه و درووستکهري کهشیکه که دهتواني به پیي گوزاره که درووست یا خود نادرووست بیت. هونهر به گشتي نابەستىنەوە بە قۆناغىكى دىارىكراو تا وادەركەويت، لە ژىر چاوەدىرى ئايدىالىكى ئىنسانىدا خولقاوە. ھونەر گهر بیت و تووشی به رۆژبوون کرا، ئهو مانا راستهقینهی له فۆرمدا ههیهتی دهشکیت، دهبیته ئامیر و تووشی «به شت بوون» ئەبیّت. ئەم ھونەرە، ھونەرى شەركەرە. لە راستیدا ھونەرى شەركەر لاي وایه ھەموو ئەو شتانهی نموودن له راستی و له واقعدا پیشان ئهدرین (مارکوزه، ۱۹۷۷)، هونهر بهم چاوه گهر لیّی بروانین له گۆرەپانىكى دىدا تەراتىن ئەكات، لە سەرشانىتى دەردى كۆمەلايەتى ژنان و مندالان پىشان بدات، گرفتى، رۆحى و دەروونى چارەسەر بكات يا ئەوەي بيريكى فەلسەفى فراژوو كات و پيى بگەيەنيّت. ئەگەر بەم چاوە له ئەدەبياتمان روانى گرنگترين شتمان له ياد كردووه ئەويش جوانييە. له ناو زۆربەي گەلاندا و لەناو رەخنەگرانى كوردىشدا تا ئىستاشى لە گەل بىت «جوانىيان بۆ پىناسە نەكردووين، تا ئىستا جوانى نەبۆتە بههایه کی سهربه خوّ له پهیوهندی خوینه دا به دهقه کانهوه، ئیمه ههمیشه جوانیمان بهستوته وه به کایه کانی دەرەوەي جوانى خۆپەوە، بە سياسەتەوە، بە ئەخلاقەوە، بە ئايدۆلۈۋيا و بە ئاينەوە. جوانى وەک جوانى،

ٔ ٔ به پێویستی دەزانم ئەوە ڕوون کەمەوە به پێی ئەوەی نووسەر لای وایه دوان له ژانرەکانی ئەدەب ھەر يەکەيان (شێعر،

به پیویستی دهرانم نفوه روون عمهوه به پیی نفوهی نووسهر دی وایه دوان نه راتره ناتی نفاه به ناچاری ته نیا شیعر وه ک داستان، رؤمان، شانؤنامه، فیلم نامه و...) جیاوازن و لیرهشدا دهرفهت نیه له ههموویان بدویّین، به ناچاری تهنیا شیعر وه ک یه کهم سهرچاوه ی نفوهرای کوردی دینینه بهر باس و تهوهری سهره کی باسه کهمان به کاریگهری شیعری کوردی لهسمر کومه گیا ناو دهنیّین. دیاره وه ک لهناواخنی وتاره کهشدا باسم کردووه شیعر هه لگری قورسایی زوّربه ی جوّره کان (ژانره کان)ی نهده بیاتی ههموو گهلانه، هی کوردیش به م جوّره .

ئه گهر پیشتر پوخنه له ئهدهبیاتیکی پارتیزانی (چهمکی لینینی) ده گیرا، ئهمجاره به دیویکی دیکهدا هونهر دهمبهست و قهمتهر ده کریت و به جیگهی ئهوهی له دهنووکی قهقنووسی هونهر و ئهدهبیات گویمان له ئاوازی هونهر، هزر وئاوهزمهندی هونهری بیت، تهنیا گویمان له هونهر بو هونهر ئهبیت که لایهنگرانی پارناس (لایهنگرانی هونهر تهنیا بو هونهر) مانایان ده کردهوه، ئه گهر بو چوونه کان کورت کرینهوه، هونهریش کورت ده کریتهوه، بویه پیویسته «باختین»ئاسا خهنده ی کارناڤالی زیاتر قسه ی له سهر بکریت. «ئادورنو» لای وایه «له قوولایی ههر بیریکی تاکدا گهریانیکی ژیر زهمینی کویی ئاماده یه (پوینده، ۱۳۷۷: ۳۵). وه ک چون شیعری «بودلهر» به و زمانه کارناڤالیه قسه ده کات و له ههر شیعری کی ههژارانه له پوچی خهلکی نزیکتره (پوینده، ۱۳۷۷).

لیّره دا له «گویّن گولّدمان» و «لوّکاچیه کان» له روانگهیه کی میّتوّدیه وه باسه که ههلّده سه نگینین و واناکه ین یه که کیان به کانی نه ویتر دابنیّین و له ناکامدا بریاریّک ده رکه ین و پیّمان وابیّت شته کان کوّتاییان پیّدیّت. گهر وا بروات، ته نوراویّک چاوه ریّمان نه کات هاتنه ده رهوه ی چارنه ما، هه مان پنتی یه که می ده سیری پیّکردنه. بوّیه سهره تا پیّویسته برگه به برگه بروّینه ناو ناخی و تاره که وه. خالیّک ده سنیشان که ین و له ویّوه شته کان شی که ینه وه.

- رەگەكانى ئەدەب :

ئەدەب لە رەگ و ریشەدا، لە نابەئاگاى تاكەوە دیتە دەر. پیناسەكانى ئەدەب ئەوەندە تیكەلاو و زۆرە كە نەك بە گشتى، بەلكوو بە تەنیا ھەر بەشیكى چەندین ئاراستەى جیاواز بە خۆى ئەگریت. "ئەفلاتوون" وەك یەكەم سەرچاوە بە روویەكدا لە ئەدەب دەروانیت كە ئەدەبكار جگە لە لیبۆكیكى لیزان ناویکى ترى ناتوانین بۆ قائیل بین. ئەفلاتوون لاى وایە ھونەر بە گشتى و ئەدەب بە جیا لاسایى كەرەوەن. لاسايى ئەو بەشەى

سرووشت که پیویسته به دەرک و فامیکی ژیرانهوه مامه لهیان له گهل بکریت، له کاتیکه هونهر وهک وینهی وينه وايه. بهو پيه له کوږي، کوږي سهرچاوهيان گرتووه. ئهفلاتوون، نزمترين شوينگهي دابهش کردني «خهتی » تهرخان کردووه به خهیال یا ئایکازیا . هونهر و ئاژه له کان و سرووشتی دهوروبهری زهوی سهرچاوه گرتوو لهم بهشه دهزانیّت (کاپلیستون، ۱۹۶۶ – ۱۹۷۴). لیّر هوهیه که بیّبایه خی هونهر لهباری عمقلّیهوه له لاي ئەفلاتوون تەواو دەردەكەويت. بەلام ھەموو ترسى ئەفلاتوونىش دەگەريتەوە سەر درووست كردنى باوەر به يارمهتي هونهر که ئهو شتهش دووباره به تيکدان و فهساد دهزانيّت. ئهگهرچي ئهم گوتهي ئهفلاتوون خوّي دەربرى كاريگەرى ئەدەب و هونەرە لەسەر گەنجان وەك بناخە داريژانى يۆتۆپياى ئەفلاتوون. بەلام لە ههمان كاتدا «ئەرەستوو» لاي وابوو ئەدەبمەند تەنيا لاسايى ناكاتەوە، بەلگوو درووستكەرى دونيايەكى ترە. ههندیک جار جوانتر ویّنای ئه کات و ههندیک جار ویّرانتر. ئهرهستوو بهییّجهوانهی ئهفلاتوون، شیعر به سستى ئاوەز و زالبوونى ئالۆش نازانىت، بەلكوو شىعر ئەتوانىٰ لە ناخى مرۆڤدا ببىتە ھۆي كاتارسىس ؛ واتە ببيّته هۆی پاکژبوونهوهی دهروون و سهفهر بۆ ناو ناخهوه که خوّی له چوارچيّوهی رهخنهی ئاکاردا باسی ليّ ئەكرى<u>ّ</u>ت (زرین كوب، ۱۳۷٤). لە روانگەي كانتدا، بابەتە ^۲ ھونەرىيەكان فۆرمى پیٚشووى زەین و رەھەندى مێژووپيان نيپه، به پێچهوانه له روانگهي هێگێلدا بابهته هونهرپيه کان مێژووپي دەبنهوه، بهلام له گهل گهشهي رۆحى كۆنكريت يەكدەگرن و بە پیچەوانەي رەوتە ئەزموونىيەكان لە ئاكامدا سروشتیكى تيۆرى و زەينى بە خوّوه دهگرن (محمّدی، ۲۰۰٦) . هیْگل لای وایه جوانی ههمان رووناکایی رهها و نموونه له پشت پهردهی جیهانی بهرههسته و لاشی وایه تهنیا هونهره که جوانییه کی راستهقینهی ههیه؛ چوونکو هونهر زادهی روّحه (مارکوزه، ۱۹۷۷).

دیاره ئەمەش نابیت به یۆتۆپیا کردن؛ بیت وه ک چۆن تەنانەت کار ده کاته لووکاچیش.گەران به دوای یۆتۆپیای ئەفلاتوونی ھەندیک جار له ریی مارکسیسمەوه کارده کاته لووکاچیش، بەلام له باوه ری لووکاچدا ئەگەر گەرانەوەشمان بینی بۆ جۆریک له ئەفلاتوونگەرایی ئەبینین له گەل ئەوەش چەندگەرایی له ئەدەبیاتدا ئامادەیه (مارکوزه، ۱۹۷۷).

به زمانیّکی تر ئهبیّ بگوتریّ به گشتی تا _پاده یه که هموو بیرمهندان کوّکن له سهر ئهوه ی جوّره ئیلهامیّک کارگیّپه له درووستبوونی مرادیّکی ئهده بی. « مارکس و ئینگیّلس جوانی له ئاسمان دائه بهزیّننه زهوی و ده یهیّننه خزمه تی پراکسیسی تئینسانی» (مارکوزه، ۱۳۸۷: ۳۵). سارتر به تایبه تقسه کردن له هموو جوّره کانی هونه ر و ئهده بیا ئه کاته وه و ئیشی نووسه ر یه خشان به دوادا چوونی مانا ئه زانیّت. به و

catharsis

category [

[&]quot; پراکسیس" یا کاری ئینسانی له میژوودا له ژیر ناوی تیکهلکاری عهین و زمین دیّت که گرنگترین هوٚکاری دیاری کردن و داهینانه له کوّمهلگا و میژوودا. ئیشی مروّق له میژوودا واته ههمان پراکسیسی درووستکهر و ئافریّنهری ههموو بیچمهکان و بنچینهکانی میژوویی و کوّمهلایهتی (ئامیّرهکانی داهات، کالا، بنچینهکانی ئابووری، دیارده کولتووریهکان، ئایدوّلوّژیا، ددولهت و ...). (بشیریه،۱۳۸۱ ت۳۰)

هۆیەشە ئەوە ئەدەنە پال سارتر كە بە تەواوى لە ئەدەبى بەرپرسیار و بەلیّندەر دواوە، لە كاتیّكا لە كتیبه بەناوبانگەكەى «ئەدەبیات چیه ؟»دا كاتیّ باس لە هونەرى شیّوەكارى دەكات بە تەواوى راى جوانناسى خۆیمان پیّشان ئەدات (سارتر، ۱۹٤۷). سارتر لاى وایه شیعر دونیا نانوسیّتەوە و وشه بهكار ناهیّنیّت بەلگوو شیعر خزمەت به وشه دەكات و ماناى ئەداتیّ. ئەو لاى وایه مانا وەک خسلەتیّک لاى وشه ئامادەیه، وەک چۆن شادى و غەم لە ھەناوى ئاواز و نەغمەدا بوونى ھەیە. لیرەدا سارتر لەگویّن واتا گەراكان باسى ئەوە دەكات ئەدەبیات بی بوونى مانا درووست نابیّت و مانا ئەو تایبەتمەندیەیە كە نووسەر لە جوانی و خەیالی هونەریدا دەیخولقیّنیّت (سارتر، ۱۹۶۷). ئەم مانایه دەتوانیّ پەیمانیّکی سیاسی بیّت و ھەرچوّنیّک بیّت بەواتاى «موریس بلانشۆ» جۆرە ئەگەریّکى شرۆقەكاریە بۆ جیهان لە ئەدەبدا كە تا رادەیەک جوانى لی زەوت دەكات (حمدی، ۱۳۸۳).

لهم وتارهدا ههولمداوه تا ده کریت، به مهودایه کی کهمتر به لام قوولتر، سهفهر بکهین بو بن دیقی وتاری «کاریگهری ئهده بی نووسراوه له سهر کومه لگا و کولتوور». باشه ههرچهند کورتیش بیت ئاماژه یه ک به به بکریت که کومه لگا و کولتوور چ پیناسه یه ک به خویان ده گرن.

- كۆمەلگا و كولتوور به چى دەگووترى :

له ئەدەبیاتی كۆمەلناسی ئینگلیزیدا بەرامبەری وشەی كۆمەلگا Society دیت كە ئەویش لە وشەی لاتینی Socio گیراوە بەواتای یەكبوون یا گەیشتن بە یەك ھاتووە (عضدانلو، ۱۳۸۸) . لە راستیدا كۆمەلگا بە تاقم و گرووپیک دەگووتری كە ماوەیەكی زۆرە لە گەل یەكدی ژیان ئەكەن (كۆئین، ۱۳۷۵). كۆمەلگا پیکھاتووە لە دوو ناوی كۆمەل كۆی جیگا، واتە جیگای كۆمەل. كۆمەلگای ئاژەل، كۆمەلگای پیژەیی (كە شتیک دەگووتری كە لەگەل یەكدی یەكرەنگ و یەكریز بن. وەک كۆمەلگای ئاژەل، كۆمەلگای پیژەیی (كە بۆ لیککۆلینهوەی ئاماری له بابەتەكانی كۆمەلناسی، دەروونناسی و زانستی پەروەردەیی و ... سوودیان لی وەردەگیریت). بە واتای سەرەوە كۆمەلگا چەندین واتای ھەیە. بەلام ئەوەی لیرەدا بیویستە بگووتری ئەوەیە كە ھەر یەک لەو دەستانەی ناومان ھینان خویان لە ئەدەبیاتی كوردیدا ناوی تایبەتیان بو داندراوە وەک بو نموونە میگەل (كۆمەلیک مەر و مالات)، گەلە گورگ (كۆمەلیک گورگ) و ھتد. كۆمەلگا بەواتای ئەم وتارە مەبەست كۆی چەندین بنیادەمە كە بە یەكەوە لە سنووریکی دیاریکراو و گریبەستیدا لە ناوچەیەكی مەبەست كۆی چەندین بنیادەمە كە بە یەكەوە لە سنووریکی دیاریکراو و گریبەستیدا لە ناوچەيەكی دیاریکراو بو گریبەستیدا لە ناوچەيەكی ئاداب و نەریت و بە گشتی كولتوور.

ههر کوهمالگایه ک خاوه نی چهندان به ها و پرنسیپ و هیوا و ئاره زوویه که زیاتر له یه کدیان نزیک ده کاته وه. ئه و داب و نهریتانه ههمان چهمکی دووهه می باسه کهی ئیمه یه که پنی ده گوتری کولتوور. کولتوور به واتای شیوه ژیانی کومه لی که ناو کومه لگادا. وه ک چونیتی جل پوشین، ئادابی زهماوه ند، شیوه کانی ئیش و

theory of meaning '

کار و به جیّهیّنانی فهریزهی ئایینی و له نیّوان کوّمه لگا و کولتوور پیّوهندیّکی دوو قوّلّی درووست دهبیّت که ئاسان نییه هیچ کامیان بیّ ئهوی تر بناسیّنین (گیدنز، ۱۹۸۹). بوّیه ش زوّربه ی جار و تهنانه لهم وتاره شدا به واوی عه تف ئهم دوو وشهیه به یه کهوه ده لکیّنین.

ئیستا دوای پیناسه کردنی ئهم دوو چهمکه و به داننان بهوهی کوّمه لگا کاریگهری ئهدهبی به سهرهوه دیاره، قسه لهوه ده کهین ئهم کاریگهریه له ئهدهبی کوردیدا له کویّرا دهست پیّده کات و چوّن چوارچیّوهی خوّی دادهریّژیّت.

- ئەدەبياتى كوردى چۆن كاريگەرە:

ئەدەب لە دەروونى ئادەميەوە بە دوو ماناى تاک و کۆ سەرچاوە ئەگريت و بە زمانى وشە خۆى ئەدركينى. جيهان ئەباتە ناو ناخى خۆى و پاشان وەک فوارە، وشە لە ھەناوى زمان ھەڭئەقوولى، جوانى ئەداتى، قەبارەى بۆ دابىنئەكات و ئەترسى ئەگەر نىشانەكان لە شوينى خۆيان بە كار نەبات. مرۆڤ بە واتايەكى تر لە زماندا خۆى ئەشارىتەوە وھەر بە زمان خۆى خويا ئەكات. ئەدەبيات درووست كردنى زمانىكى نوييە، كە كۆمەلگاكان بە شىرەى رەمزى و ئىستىعارى قسەي پىدەكەن .

تیکه لگاری دوو شت، گووتنی ئه ده بی درووست ئه کات: ئه زموون وئه ندیشه. کومه لگا به مانای کاریگه ری کویی له سهر تاک درووستکه ری ئهم دوو به شهیه. که واته به ته واوی ده توانین بلّیین کومه لگا کاریگه ره لهسه ر ئه ده ب. به لام ئایا به پیچه وانه شته که هه مان دیار ده ی هه یه یه پهیوه ندی ئه م دوانه وه ک زمان و فکر ، نابیت تووشی تووشیمان کات و وامان لیبکات بگهین به پهیوه سته یی یا خود ته سه لسوول. لو کاچ لای وایه پهیوه ندی ئه ده ب و کومه لگا دیار و به رچاوه به لام نابیت لامان وابیت ئه م پهیوه ندیه به ساده یی مانا بکریته وه . لووکاچ له نیوان پیکهاته زه نینیه کانی در ووستکه ری هو شیاری کویی و پیکهاته ی جوانیناسانه ی به ده کریته وه نابی له نیوان ناوه رو کی هوشیاری کویی و ناوه رو کی به رهه می هونه ریدا، پهیوه ندی دامه زرینین ، چونکوو ئه مه یان جو ره ساده گه رییه که در ووست کویی و ناوه رو کی به رهه می هونه ریدا، پهیوه ندی دامه زرینین ، چونکوو ئه مه یان خوره ساده گه رییه که در ووست نه کات له تیگه یشتنی شته کان (محمّدی ، ۲۰۰۳). ئه ده بیات نه و به شه ی زمان نه گریته وه که تیایدا دوو شت نه گه که ناوه رو که و رواله ت. ناوه رو که و رواله ت. ناوه رو که و به به خود قه باره ی جوانی و جلی جسمی نه ده ب.

له تیّراونینی ئیّمه بو ئهدهبیاتدا پیّویسته ئهوه بگووتریّ، زمانی سهرچاوهگرتوو له دال و مهدلووله، که خولقیّنهری ئهدهبیاته. دال و مهدلوولیّکی داپچراو له زمانی به کار هیّنانی ئاسایی و روّژانه. به و بوّنهش باشترین پیّناسه هی فوّرمالیسته کان بوو (ایگیلتون، ۱۳۸۰). ئهوان لایان وابوو ئهدهبیات ههمان لادانه له زمانی به کار هیّنانی روّژانه. کاتی قسه له ئهدهبیات ده کریّت له راستیدا شتیّک جگه له زمان و وشه و رسته نییه که قسه ی له بار موه ده کریّت. گهر وردبینه وه دهبینین فوّرمی دهر موه ی زمانه. کهواته ئیّمه کاتی قسه له ئهدهب ده کهین زمانمان له شکلیّکی هونه ری والادا ورووژاندووه. له داستاندا قار ممانی داستان دهور ده گیریّت

نموونهی ئهو جوّره ئهدهبه له زمانی ئهدیبانی بهرگریشدا به رپوونی بهرچاو ئهکهویّت. «مایاکوّفسکی» پیّی وابوو پیّویسته قهدهم و خهنجهر هاودهور بن (آتش براًب، ۱۳۸۷). شیرکوّ بیّکهس پیّی وایه پیّویسته به قهده سهنگهر له شیعرا ههدهقهنی. «پابلوّ نیّروّدا» و «مهحموود دهرویّش» و «شاندوّر پتوّفی» نموونهی ئهو شاعیرانهن که له شیعردا ئهو زمانهیان درووست کرد. زمانی نیشانه وه ک دالیّک که مهدلووله کهی راستهوخوّ بدوّریّتهوه، که ئهویش ههمان کاریگهری راستهوخوّیه له سهر تاک و له سهر گویّگر بی ئهوهی بههای جوانی خوّیان بدوّریّتن . ههندیّک جار جوانی لهم بواره دا له پلهی دووههم دایه. شاعیرانی روّژگاری مهشروته له غیّران درووست ههمان ئامانجیان پیّکا و زمانیّکیان درووست کرد که زیاتر تاکی بیسهری پیّویست بوو بوّ گوی گرتن نه ک بوّ شروّقه و راقه کاری هونهری. لهههمان روّژگاردا پیرهمیّردی نهمر به پشتیوانهی شیعر و پرژنامه گهری ههمان کاری کرد. به جوّریّک که لهم پوّژگاره دا له زوّر لاوه ئهدهبی گویّگر درووستکرا. ئهمانه کاریگهری ویژه و هونهریان پیّشاندا، راستهوخوّ، بهر لهوه ی وه که هونهر قسه یان لهسهر بکریّت. ههرچهند کاریگهری ویژه و هونهریان پیّشاندا، راستهوخوّ، بهر لهوه ی وه که هونهر قسه یان لهسهر بکریّت. ههرچهند نابیّت لامان وابیّت به دیویّکی تردا بو نموونه ناتوانین قسه له جوانناسی شیعری شیّرکو بیّکهس بکهین. دیاره همهموی ئهم شاعیرانه ی ناومان بردن به جوّریّک درووستکهری زمانی کاریگهر بوون.

communication '

وهرهقه کهوه بهرچاوه. له زۆربه ی لیکدانه و شرۆقه کاریه کاندا ئهده بی سیاسی قسه ی له سهر کراوه. واته ئهو ئهده بهی شان به شانی بزاقه کان ههولی خوی داوه بو دابین کردنی که شوهه وای رو شنبیری، کاریگه ری کولتووری و کومه لایه تی. ته نانه ت زورجار له غیابی گووتاری سیاسی، رو لی بزاقی سیاسیشی بینیوه. حاجی قادری کویی و ئه حمه دی خانی له ئهده بی نووسراوه دا و زور نووسراوه ی تر له ئهده بی زاره کیدا نمونه ی به به به و یو شنه و کومه لایه تیان دابینکرد. حاجی قادر پاش دیداری له ئهسته مول و ئاگاداری و هوشیاری رو شنبیری، ئیتر نه ک ته نیا وه ک شاعیری خه ت و خال به لکو وه ک نیشتمان پهروه ریک رووده کاته ئاموژگاری و تیبینی کولتووری و فکری (سه جادی، خه ت و خال به لکی هی ده غل و بانگدان (بیکه سی می شیعر لای حاجی ئه بی به هه توان، به کلیل، به خه نجه ر، هونه رئه بیته ده غل و بانگدان (بیکه سی ۲۰۰۳).

ئەدەبيات دوو بەشە: شيعر و پەخشان؛ ھەندىك جار قسە لە كارىگەرى ھونەر دەكرىت، لىرەدا سنوورى باسەكە بەرتەسكتر دەكرىتەوە و زياتر لە ئەدەبيات دەدويىن، چوون لامان وايە ھونەر ھەموو ئەو دەقانە دەگرىتەوە كە لە ژىر كەوانى ئەودان، واتە پانتايى ھونەر بەرىنتر لەوەيە ئاسان بتوانىن بەوە رازى بىن تىزىكى واى بەسەردا ھەموار بكەين و بلايىن دەور گىرە لە سەر كولتوور، لە سەر گۆمەلگا. «درىيدا» كاتى قسە لە زمانى دەكات قسە لە زمانى نووسىن دەكات وەك بەشىكى جىاواز لە زمانى گووتن و وەك سەرووتر لە زمانى ئاخافتن (مك كوئىلان، ٢٠٠١). دىارە ھونەرەكان بە گشتى لە خانەى جوانى ئەگەن بەيەك، بەلام ھونەرى ئاخافتن (مك كوئىلان، ٢٠٠١). دىارە ھونەرەكان بە گشتى لە خانەى جوانى ئەگەن بەيەك، بەلام ھونەرى بىناسازى و ئارشىتىكت زۆر جياوازە لە شىرەكارى. پىروستە ئەوەش بگوترى بە ھۆى ئەوەى لە بەراوردى مىرۋوى ئەدەبىيەكانى دى بووە، بەلام لە گەل لەدايكبوونىدا تۆى ھەموو رەگەزە ئەدەبىيەكانى ترى ھەلگرتووە، ئەمەش واى لەشىعر كردووە ئەركى تىكراى رەگەزە ئەدەبىيەكانى تر لە ئەستۆ بگرىت (ھەلمەت،).

له زمانی کوردیدا کاتی قسه له ئهده بی نووسراوه ئه کریت، شیعر دیته قسه. لهم بواره دا یه کهم کهس «مه لای جزیری» بوو. مه لای جزیری زمانیکی درووست کرد که پیشتر بهم جوّره ئیشی پینه کرابوو. له زمانی کرمانجی سهروودا یه کهم جار ئهو زمانهی درووست کرد که دواتر خانی وه ک بنه مایه کی زمانی سوودی لیده بینیت. دوابه دوای جزیری له سه ده ی هه ژده یه مدا ئه حمه دی خانی به نووسینه وه و زین» جوّره خولیایه کی سیاسی و کومه لایه تی درووست کرد که کولتوریکی نوبی زمانی له گه ل خویدا هینا. ئه مانه و چه نده های تر له ئه ده بیاتی داستان و شیعر درووستکه ری زمانیکی نوبی بوون که کاریگه ری جی په نجه یان نه که هه ر له درووست کردنی جوّره هه ستیکی ناسیو نالیدا، به لکوو له سه ر درووست کردنی کولتوریکی تازه ی ئه ده بیریا به رجواه .

زمانی به کار هیّنانی روّژانه له زمانی کوردیدا به هوّی زالّبوونی ههستیّکی قوولّی ناسیونالیستی ههرگیز نهیده تواوی نه دری که خوّشهویستی و عهشقی زمان و نه تهوه به تهواوی

پیّشان نادهن. جیا لهوهش به هوّی زال بوونی سیستمی زالی بوورو کراسی خاو و خامی دهولهته چاودیره کان، زوّر جار -سهرهتا نابهناگا و دواتر به دهرکی کاریگهری زمان به ناگا- کارگیر ئهبوون له سهر کوّمهلگای کوردی. نا لیّرهدا تهنیا شویّنیّک که ههر له سهر دهمی عوسمانییه کان و سهفهویه کاندا دهیتوانی ههلگری جوّره گورانیّکی روّشنبیری بیّت زمانی کوردی خوّی بوو. لهو سهردهمهدا هیچ شویّن و پهنایه ک نهبوو تا بتوانیّ عهقلیّکی سیاسی و زانستی و فکری له سهر بنهمای زمانی کوردی درووست بکات. چارنهما دهبوایه بزاقیّک که سهرهتا له خوّشهویستی و نهوینیّکی قوولهوه سهرچاوهی گرتبوو درووست ببیّ. دوو زمان درووست بوو، زمانیک که له ناو حوجرهوه سهری ههلدا تیّکهل به عیرفان بوو و زمانیّک که له ناو دلّی کوملگای کوردیدا ساز درا و نهویش زمانی نهده بی زاره کی بوو که ههر له پوژگاری پیشترهوه ئیشی پیکرابوو. زمانی شیعری جزیری زمانی یه کهم بوو. تا هاتنی حاجی و خانی تهنانهت له سهر ههمان کیّش و نهواز دهجوولا. له ههورامان پاراوتر بوونی نهو زمانه نهبینین وه ک لای بهشه کانی تری زاراوه زمانییه کان نهویش ههورامان و پیداگری زیاتری دهروونی خهلکی ههورامانه وه ک سهجادی کاریگهری زمانی نهوان کار نه کاته سهر زمانی ههورامی (سهجادی، ۱۳۲۱). مهولهوی و سهیدی و بیّسارانی و چوندانی تر لهور زمانی نهوان کار نه کاته سهر زمانی ههورامی (سهجادی، ۱۳۲۱). مهولهوی و سهیدی و بیّسارانی و چوندانی تر لهو ریزبهنده دان.

بەلام زۆرى پێنەچوو نالى وەك يەكەم كەس كە زۆر بەئاشكرا ئەو كارىگەرىيەي ھەلقۆزتەوە، سەرى ھەلدا. زمانی نالی درووستکهری ئهو گوزاره خهیالیانه بوو که به دوو جوّر کاری کرد: بوّ یه کهم جار شیعری به مانای ستاتیکا و خمیال نامیزی به زمانی کوردی درووست کرد؛ واته شیعر و نهزم له دوای نالی بهتهواوی لیک جیا ده کریتهوه. دووههم ئهوهی ئهو زمانه هاته ناو دهقه رؤشنبیری و سیاسی و کومه لایه تیه کان. نالی رۆمانتىسمىكى تا ئەو كاتە نامۆى درووست كرد. تا ئىستاشى لەگەل بىت شىعرى كوردى لە ژىر زمانى رۆمانسى نالىدا ماوەتەوە. ئەوە رەخنەيەكە ناگەرىتەوە بۆ نالى، بەلكە بە تەواوى قسە لە كۆمەلگايەك دەكات که هێشتا له روٚژگاري ناليدا به سهر دهبات و زماني ئهو دهولهمهنديهي دواتري دونياي به خوٚيهوه نهبينيهوه. ههر لهو سهردهمه دا سالم و کوردی به ههمان زمان که به تهنها موّرکی نالی به سهرهوه نییه، جار جار گوزارهي شيعري درووست ده کهن. باش وايه که باس له شيعر و ئهدهبيات ده کريت زياتر باسي شيعر بکريت له بری ئەوەی باسی شاعیریک بکریت؛ چوون بی گوومان هیچ شاعیریک له هەموو شیعره کانیدا گوزار می شيعرى نائافريّنيّ. هەر چەند بۆ ئەو كاتە نەدەكرا قسە لە مەرگى نووسەر بكريّت، بەلام ئيّستا و لە شرۆڤەي ئيستاماندا قسه له شيعر ده کهين. به لام فهراموش ناکهين ئهو زمانه و کاريگهري ئهو زمانه شيعريه ئهوهنده ههستيار و لهسهر خوّيه به قوول بوونهوهيه کي پتهو نهبيّت ههستي پيناکريّت. بوّنموونه لهو سهردهمه دا که جزيري سەرھەلدەدا، بۆ يەكەمجار شۆناسى زمانى دادەمەزرىنى، خودى قسە كردن لە شىعرى كوردى دۆزىنەوەي ئەو شۆناسەيە. كەواتە لێرەدا زمانى گووتن بەخشىنى شۆناسێكە كە كارىگەرى ئەو حاشا ناكرێت. له تورکیای دوای ئاتاتورکدا قسه کردن به زمانی کوردی خوّی به تهنها بیّنهوهی شیعری پیّبنووسریّت

کاریگهر بوو له سهر ههموو بزاقه فکری و سیاسی و رۆشنبیریهکان. بهلام وهک ئهوهی شۆناس بهخشینیش پێویستی به شکاندنی چەق (ھەنجار شکاندن) ھەبێت دوای جزیری دەبێته زمانی نووسین. درێیدا پێی وایه زمانی نووسین سەلماندنی ئەوەپە كە تۆ ریزمانت ھەپە (مکكوئیلان، ۲۰۰۱)، بوونی ریزمان واتە بوونی نه تهوهی جیاواز و به گوتهی «فرانتس فانون» پهیڤین به واتای گهیاندنی بوونه به دیتران. بۆیەش رهنگه كووشتني زماني ئاخافتني رۆژانه، قەدەغە كردني، زياترين كاريگەرى لەسەر نەتەوە دەبيت. بۆمان دەردەكەوپت كە نووسین گەورەترین سەرمایە بوو كە شاعیران كورد لەم سەردەمەدا توانیان بیكەن. ئەمارەتى بابان و ئەردەلان تەواو بوون بەلام سالم و مەولەوى تەواو نەبوون و رۆژ بە رۆژ زياتر كاريگەرى زمانيان بهجێهێشت. مروّڤ بهيێي ئەوەي له سيمايه كي گشتيدا ناروانێته بابهته كه ئەو كاريگەريە له تاكێكەوە بۆ ئەوى تر ئەبىنى بەلام زمانى يانتايى داھىنانەكەي زۆر زىاترە. باشە ئەوەش بگووترى ھەموو ئەو شاعىرانەي ههر یه کهو به چهشنیک، کهم تا زور توانیویانه دهوریان ههبیّت له گورانی زمان و چهمکه کان کاریگهریان وا بەر چاو نىيە. ئەوەي شىعرى پەشيو دەورى ھەبۆوە لە گۆرانى كولتوورى رووبەروو بوونەوەي تاكەكانى سیاسی کورد، به هوّی بوونی شاعیر وه ک کهسایه تیه کی ئاماده له ناو بزاقه کهدا، روّلی شیعر نهبووه به لکوو دەورى خودى شاعير بووه. بهلام گهر تهماشاي حاجي قادر بكهيت به ههمان زمان، ئيدى دەورى زماني شیعری ئەوت بۆ دەردەكەوپت. بەو يپيە زمانی شیعری حاجی وەک سیبەری لیھاتووە نەک وەک چەک یان باشتره بگووتري وه ک پهيام. پيويسته جاريکي تر نهوه بگووتري، شيعر گهر راستهوخو کاريگهر بيت، شيعر نييه، به لکه پهيامێکی رۆشنبيری کهسايهتيه که به ناوی شاعير. کهچی ئێمه جهخت لهوه ده کهينهوه شيعر خودي خوّى له رێي زمانهوه دهور گێره. کاريگهري ئهو زمانهش زوّري پێدهوێ تا نيشانه کاني دهر کهوێت. لير ه دا باشه ئهو وينه خهياليه بو شيعر بكيشريتهوه:

خەيالى مەنتقى شىعرى شىعر زمانكۆمەلگا (بە ھەموو بابەتەكانەوە)

په کاریگهریانهی له ئهدهبی کوردی دا بهدی ده کریت:
 لهم بابه تانه ی خواره وه کاریگهری ئهده به ئاشکرا خویایه:

ا همر کاتی قسه له مهنتق ده کری فۆرمیکی دیاری کراوی ژیری و عهقل دیاری ده کریت که واته مهنتقی خهیال خوّی له خوّیدا ههلگری پارادو کسه. به لام جوانی شیّعر به تهواوی بهستراوه تهوه بهم ههموو پارادو کسهی تیّیدا دیاره. وه ک تیکهلکاری ئاپوّلوّنی و دیوّنوّسی نیچه. دوو بابهتی رهمزی. که باس له مهنتقی خهیال ده کریّت ههلهیه کی زمانی شارهزایانه نیه، بهلکه کت و مت ههر خودی بابهته که مهبهسته، واته خودی مهنتقی خهیال. همموو هوونهریکی راستهقینه به دوو چاو دهخویندریتهوه: به دیویکدا مهنتق حاکمه به دیویکدا خهیال. گهر شتیک به تهواوی خهیال بیّت ده توانی وهم بیّت و دهتوانی پاتهران بیّت گهر شتیکیش به تهواوی مهنتق بیّت نزیک ده بیّتهوه له مهنتقی زانست. گاستون باشلار خودی مهنتقی زانست. گاستون باشلار خودی مهنتقی زانستیش ئاویّتهی خهیال ده کات.

بهشی پینجم- رهخنه

- زیندوو کردنهوه ی دابونه ریت: به ر لهوه ی پیره میرد هونراوه ی "نهوروز" بهونیته وه، نهوروز له چهند به شیکی کومه لگای کوردیدا ده هات فرامو ش بکریت. هونراوه ی «نهوروز» ئه و بوژاندنه و و نوژه ن کردنه وه دووباره ی نه ریتیکی کونی سالانه بوو. له راستیدا ئه و شتانه ی کورد له واقیعدا له دهستی داون زور جار هاتوون له ناو خهیالی شاعیر و له ناو ئه ده بیاتدا ماونه ته وه تا دواتر زیندو و بونه و و ژیانه و به خویان ببینن.
- درووست کردنی شوّناس: شوّناس گرینگترین بابهتی ناو کولتووره. شوّناس ههمان گهرانهوه و تاوردانهوهی تیّگهیشتنه له خود (گیدنز، ۱۹۹۵). له راستیدا شوّناس یا باشتره بگووتری دوّزینهوهی شوّناس به دو مانای تاک و کوّ له و سهردهمهدا (سهردهمی بهر له درووستبوونی یه کهم ههریّمی کوردی) زیاتر له ههر شتیک بهستراوه ته وه به نهده به که ته نها شویّنی دهرخستنی زمانه له فستیوال و له کوّره جیهانییه کاندا. زمان له و سهردهمهدا ته نیا ریّگای دهربرینی له قالبی نهدهبیاتدا و به تایبهت له زمانی شیعردا به دی ده کریّت. دیاره سهره تای نهو شوّناسه نه تهوییه له ریّی دوو زمانی زوّر دیاری نهده بی کوردی واته "خانی" و "حاجی قادر درووستبوونی عهقلیه تی ته نانه تر هخنه گرانه شیان دامه زراند بو ره خنه میرنشینه کانی نهو کاته ی کورد.

دیاره یه کهم شت که شوّناس درووست ده کات زمانه . واته ناسنامه ی قهومی نه تهوهیه ک که پیّشتر له سهری زوّر دواوین .

- شکاندنی چهقبهست (هنجار شکنی): یه کهم نیشانه کانی سنووور شکاندن له کۆمهلگای کوردیدا له ئهدهبدا بهدی ده کریت. ئه و شته بابه تیکی زۆر گرینگی کولتووری له خوّی ده گریت بو ئهوهی ههمیشه پیبهندی بههاکانی پیشوو نهبین و پیشه کهوتنی فکری و ژیریش ئهزموون بکهین. دیاره پیبهپیی بزاقه کومهلایه تیه کوردی له غیابی دهوله تدا و بهر له شهری کومهلایه تیه کوه گورانه زورانهش دهبیندری، بهلام ئهدهبی کوردی له غیابی دهولهتدا و بهر له شهری جیهانی دووههم که به قوّناغی درووستبوونی حیزبه سیاسیه کانی دهناسین که خوّیان پهره پیدهری زوّر لایهنی روّشنبیری بوون، ئهدهب وه که هاچهی لایهنی سیاسی، کومهلایهتی و ...، گهشهی ئهو بابهتانهی راگرتووه. له کومهلگای کوردیدا، ئهدهبیات به گشتی وه ک روّژنامه گهری ساده و شیعر و داستان نووسین بوو که لایهنی روّشنبیری به هیّز ده کرد. "گوّران" له چهندین شیعری جیاوازدا وه ک له کومهلهی پینجهمی دیوانه کهیدا، دهربری ئهو پهیامهیه. شاعیرانیک وه ک "ئه حمهد موختار"، له شیعری «چیه ئهی گول »دا دیوانه کهیدا، دهربری ئهو پهیامهیه. شاعیرانیک وه ک "ئه حمهد موختار"، له شیعری «چیه ئهی گول »دا پیشده ستخهری ئهو بابهته عهقلیانه بیان کردووه. له لایه کی ترهوه له دوای شهر له دیوانی شیعری شاعیرانیک وه ک قانع، بیکه س، هه ژار و هیمن لایهنی زیاتر سیاسی ئهو بابه ته روّشنبیریانه دهبینین. وه ک بو نموونه هه ژار له «بو کوردوستان »دا .
- یه کیک له گرنگترین بابه ته کانی به ر باسی کوّمه لناسان و نه دیبان و فیلسووفان موّدیّرنیته (modernity)یه. موّدیّرنیته نهو شه پوّله به هیّزه بوو که به هوّی گهشهی نابووری و سهرمایه داری ههموو که رته کانی تری ژیانی کوّمه لایه تی و سیاسی و هونه ری و نه ده بی گرته وه، نهوه ی سهیره له کور دستان موّدیّرنیته له ریّی نه ده بیاته وه کهم هاته ناو ژیانی کوّمه لایه تیه وه، نه حمه د موختار یه کیک له خولیاکانی

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

جاده و رې وبانه بۆ شار و گونده دووره کانی کوردستان. له چوارچیّوه ی کوّمه لگای بی ده ولّه تی کوردیدا ته نیا شیّوه یه ک توانیبیّتی موّدیّرن بگوازیّته وه بو ناو کوّمه لگا و نهوه ی ببیّته گووتار، نهده بیات بووه. شاعیرانیّک که ئیّمه به پهره پیّده ری نه و شته یان ده ناسین، که سانیّکن وه ک نه حمه د موختار، زیّوه ر، جه میل سائیب، بیّکه س (فایه ق)، قانع و هیّمن و چهند شاعیری تر که به گشتی ده توانین بلّیین خهونه کانیان بو درووست کردنی کومه لگایه کی نازاد به پشتیوانه ی ناسیوّنالیزمی حاجی و خانییه وه یه.

ههرچهند لهم وتارهدا زیاتر له رووی تیۆری و به شیوهیه کی گشتی قسه لهو کاریگهریه کراوه که ئهدهبیاتی کوردی له سهر کوّمهلگای کوردی جیّههیشتووه، بهلام ئهم چهند نموونهی سهرهوه تهنیا ئاماژهیه کی کورتن بهو کاریگهریه. ئهو بهشهش زیاتر تا دهیهی پهنجای کوّچی و ههفتای زایینی به خوّوه ده گریّت. دیاره له شکاندنی نهریته ناشیرینه کاندا شتی تریش بهدی ده کریّت، وه ک گوّرانی روانین بوّ پیّگهی ژن، دهوری مندال و زوّر مهبهستی کوّمهلایهتی وه ک رسوومی قیّزهون، بوّ نموونه ژن به ژنه ایدلام له بهر ئهوهی ئیّمه زیاتر باس له سهرهتای پهنجا و ههفتاکان ده کهین باسه لیره دا کوّتایی پیدیّنین .

[ٔ] کاتی خوّی گوْقاری سروه گهورهترین کاری کرد له پیّشاندانی گرفته کانی ژن به ژن و نُهو سووکایهتیهی به ژن ده کرا. (بروانن بوّ ژماره کانی سهرهتای گوْقاری سروه).

بهشی یینجم- رهخنه

دوا وته:

دیاره که قسه له کاریگهری ده کریت، زیاتر مهبهستی نووسهری ئهم وتاره باس کردن له و گوزارانهیه که درووستکەرى مەنتقى خەيالى شىعرىن. ئەو گوزارانەي دواتر وەک نموونەيەكى زمانيان لىدىت. وەک بۆ نموونه "حاجي قادر" له شيعردا درووستكهري زمانيّكه كه دواتر ديّته ناو نووسراوه روٚشنبيري و كوّمهلايهتي و رامیاریه کان. واته له ریّی ههست و دهر کی ههستیارانه کاریگهری دهخاته سهر زمان. "دوّلوّز" پیّیوایه هونهر بيچم دەرى (كارلێكەرى: affect) و توونى (ئيحساس: percept)ه، ئەو شتەي كە "ويتگنشتاين" بە ئاوەزمەندى ھەست ناوى دېنېت. دۆلۆزىش لاى وايە كارىگەرى ئەدەبيات لە سەر زمانە. ئەدەب زمانىكى بیّواره له قالبی زمانی ئاسایی و روّژانه درووست ده کات، یا باشتره بگووتریّ زمانیکی ته ژی ئاسا و پر له پاتهران که له راستیدا درووستکهری کهشیکه که تییدا ئازادی تاک روودهدات. "دوّلوّز" له وتاری ئهدبیات و ژیاندا درووستبوونی ئهو زمانه به نویبوونهوهی بهردهوام له ریی (بوون becoming)هوه ئهزانیّت. لیّرهشهوهیه خهیالی مهنتقی شیعری به تهواوی له ئهدبیاتدا رهنگ ئهداتهوه (دلز، ۲۰۰۵). رهنگه خودی ئهو مهبهسته ئینتزاعیه به لگهیه کی پتهو بیت و پیویستی به به لگه هینانهوهی ئهدهبی نهبیت، به لام ئیمه دهبینین کاریگهری زمانی بو نموونه، زمانی "نالی" ئهوهیه توانیویهتی له نهوعی خوّیدا به قهده ر ئهو بارستاییه شیعریهی ههیهتی به ههمان راده زمانی بهرههمهیّنانی جوانناسانه و کاریگهریانهی ههبووبیّت، که نموونهی بهر چاوی ئهو كاريگهريه زمانييهي "نالي" له سهر شيعري دواي خوّي وهك لاي "سالم" و "كوردي" و "تاهير بهگ" و "نارى" و چەند شاعيريكى تر دەبينين. ئايا ئەو كاريگەريە ئيجابيە يا سەلبيه؟ ديارە ئەوەش بە جيا پيويستە قسهی له سهر بکریت و لیرهدا ناگوونجیت به لام ههر ئهوهنده باشه ئاماژهی پیبکریت، ئهو زمانه تا راده یه کی زۆر له لايهک ئەدەبى ئێمەي بەستەوە بە زمانێکى باو لە ھەموو دەربارەکانى عوسمانى و ئێرانى سەردەمى سهفهوی. گهورهترین لایهنی کاریگهری ئهو زمانه که ههر له زمانی "خانی" و "حاجی قادر"هوه درووستبوو، دۆزىنەوەي مانا نەبوو بە لكوو مەرجەع بوو. دۆزىنەوەي ھەموو ئەو سەنگانە بوو كە لە تەرازووي نەتەوەكانى،-تریشدا درووستکهری کومه لگا بوون. چهمکه کان و زاراوه زمانییه کان لهم رییهوه هاتنه ناو کایه جوّراو جۆرەكانى ئەندىشە و تىرامانەوە. ئەو زمانە ھىشتا خودى راستەقىنەى زمانى ئەدەبى كوردى نەدۆزىبۆوە كە دوابه دواي ئهم ههولانه شاعيرانيکي وه ک (گۆران و ههژار و هيمن و سواره و دواتريش شير کو بيکهس) له ناو بزوتنهوهی زمانی روانگهدا _ به گهیاندنی زمان بۆ لوتکه _ توانیان لهم کهش و ههوایه زمانی کوردی بگۆرن. ليره دا ئيدي وه ک چون باشلار ده لي نهو زمانه نابه ستريته وه به سهر دهمي پيش خوي به لکه «نوي، کونه لهدلي خوّيدا لوول ئهدات» (باشلار، ۱۹٦۸ : ٦٣). ههر چهنده وا بهم شيّوه باس له شاعيراني كورد كردن، تویخیکی ناسک له لاپهرهی شعووری ئهوان ههالدانهویه و زور لایهنی جوانی لیرهدا دهفهوتی . لیرهشدا وه ک پێشتر ئاماژهم پێکرد مەبەستى باسەکە کاریگەرى ئەدەبە نەک جوانى.

سەرچاوەكان

- ۱. اَتش براَب، حمید رضا (۱۳۸۷) **شعر روس**، تهران، نشر نی.
- ۲. احمدی، بابک (۱۳۸۳) سار تر که می نوشت، تهران، نشر مرکز.
- ۳. ایگلتون، تری (۱۳۸۰) نظریه ادبی، ترجمه عباس مخبر، تهران، نشر مرکز، چاپ سوم.
 - ۴. بشیریه، حسین (۱۳۸۶) **جامعه شناسی سیاسی**، تهران، نشر نی.
 - ۵. بێکەس ، شێرکۆ (۲۰۰۰) **دەربەندى پەپوولە**، سلێمانى، چاپەمەنى ئاسا.
- ع. بیتس، دانیل و پلاگ، فرد (۱۳۷۵) **مردم شناسی فرهنگی**، ترجمه محسن ثلاثی، تهران، نشر علمی.
- ۷. پوینده، محمّد جعفر (۱۳۷۷) **در اَمدی بر جامعه شناسی ادبیات**، مجموعه مقاله / لوسین گلدمن ... [و دیگران]: ترجمه و گرداوری، تهران، نقش جهان.
 - ۸ دولوز، ژیل، **ادبیات و زندگی**، ترجمه مهدی سلیمی، مجله الکترونیکی زغال. http://zoghalmag.com
 - ۹. زرین کووب، عبدالحسین (۱۳۷۴) **آشنایی با نقد ادبی**، تهران.
 - ۱۰. سارتر، ژان پل (۱۳۸۸**) ادبیات چیست؟** ترجمه ابوالحسننجفی و مصطفیرحیمی، تهران، نشرنیلوفر، چاپ هشتم .
 - ۱۱. سجادی، علاءالدین (۱۳۲۱) **میژووی ئهدهبی کوردی،** سردشت، چاپخانه معارف.
 - ۱۲. شکسپیر، ویلیام (۱۳۷۳) هملت، ترجمه مسعود فرزاد، تهران، انتشارات علمی فرهنگی.
 - ۱۳. عضدانلو، حمید (۱۳۸۴) **آشنایی با مفاهیم اساسی جامعه شناسی**، تهران، نشر نی.
- ۱۴. کاپلستون، فریدریک چارلز (۱۳۸۶) **تاریخ فلسفه** / جلد یکم، ترجمه سید جلال الدین مینوی، تهران، انتشارات علمی فرهنگی، چاپ ششم.
 - ۱۵. کوئن، بروس (۱۳۷۵) **در آمدی بر جامعه شناسی**، ترجمه محسن ثلاثی، تهران، نشر توتیا.
 - ۱٦. گۆران، عەبدولا (۱۳۸۲) دىوانى گۆران، تهران ، پانيز.
 - ۱۷. گیدنز، اَنتونی (۱۳۸۶) **جامعه شناسی**، ترجمه حسن چاوشیان، تهران، نشر نی.
 - ۱۸. مار کوزه، هربرت (۱۳۸۷) **بعد زیبا شناسی هنر**، ترجمه داریوش مهرجویی، تهران، انتشارات هرمس.
 - ۱۹. مجتهدی، کریم (۱۳۷۳) نگاهی به فلسفه معاصر جهان غرب (مجموعه مقاله)، تهران، نشر امیر کبیر.
- ۲۰. محهمه دی، هادی (۲۰۰۹) **فهلسه فه، میتوّد کوّمه لناسی ئهده بی،** (کوّمه له و تار) و هر گیّرانی هادی محهمه دی، سلیّمانی، چایهمه نی بینا.
 - ۲۱. مک کوئیلان (۱۳۸۴) **مارتین، پل دومان**، ترجمهٔی پیام یزدانجو، تهران، مرکز.
 - ۲۲. نیچه، فریدریش (۱۳۸۵) زایش تراژدی از روح موسیقی، ترجمه رویا منجم، اَبادان، نشر پرسش.
- ۲۳.وریا قانع، مەریوان (۲۰۰۶**) بەختەوەرىوبیدەنگى/**چاوپیکەوتن، سلیمانی، دەزگای چاپ و پەخشى سەردەم.
 - ۲۲. هەلامەت، لەتىف (۲۰۰۳) شىعر _ خەنافس تەنوورەى مىنىجۆب (كۆمەللە وتار) ، سليمانى.
- 25. Gaston Bachelard.(1968) *The Philosophy of No: A Philosophy of the New Scientific Mind, Trans*, G. C. Wateston. New York, Orion Press.
- 26. Giddens Anthony (1995). *Modernity and self Identity*, (self and society in the late modern Age, Stanford university Press.

كاريگه رى مهى و هه رمانق ساقى لاو "مه وله وى"يه وه

كوورش ئەمىنىنودشە

كورته:

به بۆنهو بریّو هۆرکاری تایبهتیی مهحالوو هۆرامانی ههرمانو گردوو ئهدیبا و شاعیراش به کهمیّو تهرسیهو، متاومیّنه جه یهری بهشی: کیّبیهی وهشکهرای، زوان و ئهدهبیات خالبهندیشا کهرمیّ. جه بارهو کاروان کوّژه شولهداره کهو ئاسمانوو ئهدهبوو کوردی یانیّو مهولهوی بالاخانهو چهمی و شیّعره کاشهره به وهرچهمی جیاوازی، لاوینی جوّراوجوّری دریاینیّ. بهلام ئیمه گهره کمانه تریشکیّوه تازی کهرمیّره و جه دامگایوی تازهنه قهرهولش پهی گیرمیّ و تهماشاش کهرمیّ. «ئوستاد موّجتهبا مینوّوی» جه کتیّبوو «نهوروّزنامه»ینه جه باره و «خهیامی و شیّعره کاشهره» و اتهبیّش: یاوگهو مهنزوورو «خهییامی» جه شدراوی حهر ئا شهراوه سوورهنه که مهستی ماروّ و واتهی شهراوی عیّرفانی و روّحانی ههلیّوی گهورهن. منیچ حهر سهروو ئا پهیلوایهره و به خاس وشکنای و ژیوایوی فره چنی هوّنییه کی ئا کهله پیایه؛ ماچوونه: «ماموّسا مهولهوی» چا یاگانه که باسوو «ساقی و مهی و باده و جام»یش کهردهن، ههدهفش حهر ئا واتیلیّنی که ئیّمهیچ پا مانا به کارشا بهرمیّ و لهیه کدایشا به مانای عیّرفانی خهتایوی گهوریّن، و اکانه که باسوو مهی و باده و جام»یش کهردهن، ههدهفش حهر ئا واتیلیّنی که ئیّمهیچ پا مانا به کارشا بهرمیّ و نهیه کدایشا به مانای عیّرفانی خهتایوی گوروریّنه و ئاکاموو ئی کاریه ماموّسا مهولهوی وزوّنه تهنگهلانیّوی فره ناشنا بیم ن و نالهبار و شیّعرهکاش تا ئاستیّوی فره وار ماروّره واری، پاسنه که دیارا مهولهوی چنی مووسیقیچ ناشنا بیمن و خاسش ئهژناسان. چوونکهتیم حهر وه ختیّو گهره کش بیمبوّ، بییّونه سهرکهلوو وهشی و جه شادی بو خهالی و حور پاسنه جه دنیاو تهوهنین و سهرسه ختوو ئاوهزی بایوّ و بلوّنه نهو دنیاو خهیالی و زموقی، شادی بو کهیل و حور پاسنه جه دنیاو تهوهنیت باره؛ یام ماچوّ مؤغنی گورانییّ واچه.

دەسىموشىم سىمرەكىيەكى: مەولەوى، ساق، مەى، جام

وەرشىپان

شکەش نيەنە چنە ھەرمانۆ گردوو ئەدىبا و شاعيّرا بە تايبەت شاعيّرىّ مەحالّوو ھەورامانى (بە بۆنەو بريّو ھۆركارىّ تايبەتىيّ ئا ولاتيه) بە كەميّو تەرسيەوە، متاوميّنە جە يەرىّ بەشىّ واريەنە خالّبەندىشا كەرمىّ:

۱ _ کێبیهی وهشکهردهی (هوٚڤیهتسازی)

۲ – زوان

۳ - ئەدەسات

جه بهشوو هۆقيەتسازيەنە پێسنە حەلقێوێ پەيوەندىدارێ بەينوو ويەراو ئىسەو هۆرامانيەنە و حەر پاسنە جە تانێوێ سەرتەرەوە پێسنە بيەى و كيانێوى ھامبەش بە ھەرمانكەراى چنى شێعرێ و ئاراى برێو جە دەرادلەكا، دالغەكا، ئۆستورەكا، ويەراھامبەشەكا و حەز و ئاواتە ناماكێ كارشا كەردەن و حەر ئىنە لاو برێو فاكتێتەرێنە بيەن بە ھۆركارو وەشىيەى ھۆقيەتێوى ھامبەشى.

زوان ینسنه بنهرهتیتهرین فاکتوو فهرههنگ و نهتهوهی، ئینده ههمیهتدار و یاگهگیرا که بیهی ئێنساني به بينزوان چێوێوي غهريب مرمانوٚنه، به جوٚرێو که متاوميٰ ئێنساني حهيواني قسهکهر واچمێنه و جه لايەنيۆتەرەوە ھۆرگیرتەي ئى زوانيە ئەركوو سەرشانو گرد قسەكەریو ئا زوانیەنە؛ بەلام چې بەينەنە كاریگەرى شاعيرا و ئەدىبا جە فرەو كەسا سەرتەرا و ئەركوو ئادىشا چى بارەوە ئىندە فرەن كە بريو وەخت مانايى زوانى و گهشهدای پادی به ئهرک و کار و ههرمانو ئادیشا لکه مدریوّنه (پهیومندییّوی ومراومر و دوهلایهنه). زوانی شێعري "ماموٚسا مهولهوي" حهر چن جه وهرچهموو پهکهميهنه ئينا چێروو دهسهلاتوو زواني فارسي و عهر مبيهنه به لام به توهورداي، وشكناي و شييهوه كهردهي و ئهنهلواي دلي توتو شيعره كا؛ ئا وهخته بهر گنو که چگهوههريو ئينا دلي کانوو ئي ديوانيهنه و خهزينهو زوانيش چهنده ياريزنان. پيسنهو "حافيزي" و هونيه وهشه كيش. به لام فاكتيوي ههميه تدار و ياگه سهره نج ئينه كه چهني كهسيّو تاوانش به زوانيّو كه زواني ئەدايى ويش نەبيەن پا گردوو ريكوپيكى و زەرىفى و وەشانەيە شيعرى بنيۆرەو پەلوپۆشا دۆ. ئا زوانە كە جە لاو "مەولەوى"يەوە ئامان سەروو قاقەزى حەر ئا زوانەنە كە جە لاو خاناي قۆبادى، بېسارانى، سەيدى ھۆرامى، ئەحمەد بەگوو كۆماسى، رەنجوورى و ... خزمەتش پنە كريان و زوانوو شێعر و ئەدەبوو كۆردستانى پەي فرە سهردهمانێوی بیهن. دهولهمهندکهردهی زوانی هوّرامی به تایبهتی و زوانی کوردی به گردی به ههرمانکهردهی يا گردوو باقه کهليما و کهليمه تازا که جه زوانيوته رهنه ئاردينيشهنه دلي زواني وه رباسي و به مارايشا، فارووگۆرشا و تیکه ل کهردهیشا چنی کهلیمه ویمانا بوومییش کهردینیوه و ئینده ریکوپیک و نهرمونیان دلی تانويۆ شێعرەكاشەنە نياينێشەرە كە ئەجيۆت حەر ئەوەللەوە ھۆرامىيى بىێنىي. حەر چن زوانى شێعرى "مەولەوى" زوانێوى ئەدەبى و بە ھێز و قۆرەتا؛ بەلام ئێندە سادە و نەرم و رەوانىچا كە خەلكوو دلىخ كۆمەلگايچ خاس مياواشەنە و چنەش دوور مەگناوە.

ئەدەبيات: ئەگەر ئەدەبياتى بە دوى بەشى: دەمواچ (واتەئى) و نويستەئى دەسەبەندى كەرمىننە؛ ئەدەبياتى واتەئى و سەرزوانى بە بۆنەو چوارچۆ (ساختار)، تايبەتيەكى و حەر پاسنە ھىرشوو سەنعەت و تەكنۆلۆژى جە

گردو بواره کاشهنه، فره ته رئينا وه رده مو هو روشموو جه به ينلوايه نه . به لام حه رئياسنه که ديارا ئه ده بياتي نويسته ئي ماندگاريش به بونه و به لاگه و قه باله بيه يش فره ته را و حه ر نه ته و يغ به شه جه ئه ده بياتيش فره ته رو به هيزته ربونه ، جه وه رچه مي فه رهه نگيه نه سامانيوه فره ته ره شه و وه لکه و ته ته را . حه رئياسنه که گرديما مزانمي فره ته روو ئه ده بياتي نويساري ئيمه جه شيعري کلاسيکي وه شکريان و بنه ره تي عه سليش ئينا سه روو ئي به شه جه ئه ده بياتيه وه و ديوانوو "ماموسا مه وله وي " يو جه سه رکه له به رزه کاشا. به دلانيايه وه متاومي واچمينه که بيه يه مه وله وي پيسنه ئه ديبينوي پايه به رزي، که له به ريوي قوول و وه رهه پش جه دنياو ئه ده بو و و که رده نش سه رکه ل. کاريگه ري شيعري مه وله وي سه روو ئه ده بياتو دلي خه لکي يانيو فوولکلور به جوريو بيه ن که مه وله وي يه که مين شاعيريوا که فره و شيعره کاش به ته ک به يتي لاو گورانيه واچه کا و سياو چه مانه واچه کاوه واچيه يني و تاره لاو ئانه يه جارجاريچ سه رو بنوو شيعره کاش بريان يام که موزياد کريان و شيعريوه تازيش چنه وه ش کرياينه که ئينه ويش ته نيا وه شه سياوي شاعيري و تازه و زيده بيه يي تابلو شيعره کاش مياونونه .

شييانه

جه بارهو کاروانکوژه شوّلهداره کهو ئاسمانوو ئهدهبوو کوّردی یانیّو مهولهوی بالاخانهو چهمی و شیعره کاشهره به وهرچهمی جیاوازی، راوینی جوّراوجوّری دریاینی. بهلام ئیمه گهره کمانه تریشکیّوه تازی کهرمیّره و جه دامگایوی تازه نه قهرهولش گیرمیّ و تهماشاش کهرمیّ. چا وهرچهمه نه که کهمتهر کهسیّو تا ئیسه دیان پهیش و راوینوو ویّما؛ نه ک کهلهبهریّو وشک و تهسکه نه به پانایی و به وهرههریی چهمی شابازوو بهرزا بهر وزمیّ و واچمیّ و دنیاو عیرفانیش دلیّ جاموو مهینه و دهسوو ساقیهوه تهماشا کهرمیّ. مهولهوی شیعریّش به دلّ و بهههست و خهیال واتیّنیّ، نه ک به ویر و ئاوهز! ئینه ویّش بیهن به هوّرکاروو بو بالایش ههر یاگیوه که دلش گهره کش بیهبوّ نیشتهبوّوه و حهر جوّریّو که گهره کش بیه بو بالایّش فرنای با. به تایبهت چا یاگانه که تاریفوو کهش و کوّی و وهسفوو تهبیّعهتی و ههرد و کوّساریش کهردهن نهخشیّوی فره رهنگین و ریّکوپیّکش خوّلقنان که گوّلاله تهرین و دوورتهرین سووچ و پهناوپیّچتهرین دیمهن وهروو چهماشه نه گوم نهبیهن؛ به جوّریّو که متاومیّ واچمیّنه، نه گهر مهولهوی نهارکیّش بیایا بی شک نهقاشیّو تهمام کارامه و هوّروهستیچ به رئهی. خهیال و ئهنهلوای دلی دنیاو خهیال تاهمز یه کهمین تهوهن بنه پهتو بیناو شیّعریّ بوّنه، به لام بریّو ورده کارییّ و زوّرانی و پهنجهمارانی چنی گاههز یه کهمین تهوهن بنه و مشیوّم بانیّ که بیّ نادیشا هوّنیایی و هوّنیاریّویچ نیا.

بهلام لایمنوو ئیژانمو کیشانه کهرده ی ئیمه جه شیعری مهولهوی ساقی و مهی و ... پهیلواو نویسکاروو ئی وتاره ی چا بارهوه. پهی شیموه کهرده ی ئی بهشه جه باسه کهی ئیشاریو کهرمینه به باسییوو ئوستاد مؤجته با مینووی جه کتیبوو «نهوروزنامه»ینه جهباره و خهییامی و شیعره کاشهره که واته بیش: یاوگه و مهنزوورو خهییامی جه شهراوی حهر ئا شهراوه سووره نه که مهستی مارونه و واتهی شهراوی عیرفانی و روحانی ههالیوی گهوره ن منیچ حهر سهروو ئا پهیلوایه ره ماچوونه: مامؤسا مهوله وی چا یاگانه که باسوو ساقی و مهی

كۆمەللە وتارى ئەدەبى كوردى

و باده و جامیش کهدهن، ههدهفش حهر نا واتیلیّنی که نیّمهیچ یا مانا به کارشا بهرمی و لهیه کدایشا به مانای عيرفاني خهتايوي گهورينه و ئاكاموو ئي كاريه ماموّسا مهولهوي وزوّنه تهنگهلانيّوي فره تهسك و نالهبار و هۆنيه كاش تا ئاستيوى فره وار، مارۆره وارى.

وهرچهموو ئهو شاعيرهكا

به دلّنیایهوه چا یاگانه که یاوگه و ههدهفوو شاعیّری جه ساقی، مهی، باده و جامی، مانایوه عیرفانیه بییّنه، ریکوراس ئیشاره کریان و حیچ پهنا و پیچیوش چنه دیاری نهدان. مهسهلهن مهلا پهریشان (۱۳۵٦- ۱٤۲۱م دينهوهر، كرماشان) جه ساقى نامه كهو ويشهنه پيسنهش واتهن:

> سوودم مەستىيەن زيان ژ ھەستى جامي که مهغزم باوهرو وه جوش دونيا و مافيها بکهم فهراموش... من دەردەدارم دەواي گيانم كەي ز ەرى نابوودم بەلكم ھەستم كەي که ههستی مهرگهن یی ئهو نهفهسی

ساقییا وەرە جامێ پەی مەستى فیدات بام ساقی تهر زوانم کهی ژ جام تەوحىد يەكجار مەستم كەي تا که بنوشم وه یاد کهسی

(خەزنەدار، ۲۰۰۲: ۲۱ – ۲۲)

یام رەنجووری (۱۷۵۰–۱۸۰۹م) چا پاگینه که باسوو خوّدای و حمقیّقهتیش کهردهن بی یهنا و پیچ ييسنهشه واتهن :

بشوّ نه مهیدان بی پیالهی مهست (رهنجووری :۱٤۱) راگەي حەقێقەت بگيرەنە دەست

مامۆسا مەولەويچ ياگێوەنە كە گەرەكش بيەبۆنە جە عێرفانى و خۆداى باس كەرۆنە و واچۆ، چاچەنە بى پهرده و به ئهوپهروو شانازیهوه قسیّش کهرایّنی و مهتاوی قسهکاش به جوّریّوتهر هوّرگیّلنی و لهیهکشا دهیوه که مانايوتهر مشا چنه دياري کريونه؛ مهسه لهن جه ياگيوهنه پهي ئانهيه راسي واته و دروسي قسيش سهلهمنو، پیّسنه یوهمین و ناخرین ههناسهیش تهنیا به زاتوو نهزا و نهمهر گوو خوّدای قهسهم موهروّنه:

> قەسەم بەو كەسە نەزا و نەمەر گەن راستش هەر ئيدەن ئيزهارم كەردەن

(مەولەوى، ۱۳۷۸: ۳۵۱)

یام یاگیوهنه یهی کهرهم و بهخشای و لوتفوو خودای ئهوپهریو مهوینونه و پیسنه مارو زوان: ئای یهی جیلوهی دوس نیهایهت نییهن عيرفانه كهت كۆن، فامت كۆ شيەن

(مەولەوى: ۲۰۹)

یام چاگهنه که ویش مزانونه بی نهمری زاتوو پهروهردگاریش کهردهن و ویروو قهبر و قیامهتی کهروّوه و جه ئاكاموو كارى تەرسىش ھەنە بىلىەردە و بىلىروو و بە شانازىەوە لاللىۋوە خۆدالەي و داواو بەخشاي كەرۆنە و گەرەكشا كە خۆدا جە ھەللە و سەرپىچىش چەمپۆشى كەرۆ و بە رەحم و كەرەموو وىش جە خەتايش ويەرۆ و عەفوەش كەرۆنە:

من ویّم مزانوو بیّ ئەمریم کەردەن/ ئیّتاعەي فەرمان عەبدىم نەبەردەن/ بەلام مشیۆ تۆ وە فەزلەكەي ویّت/

بهشی پینجم- رهخنه

کهرده ی من نهبۆ به هانه پهریّت ا جه به حر کهره م بی به شم مه که را شهر نه فسانی جه راگه م لابه ر (م: ٦١). حه ر چی وه رچه مه نه باره و ساقیچه وه حه ر پاسنه که ماموّسا "مه لا عهبدلکه ریمی موّده ریّس " چ جه شییه وه که رده ی و له یه کدای دیوانه که ینه واته نش ته نیا جه دوی یه ری یاگینه که واره نه ئیشاره کریو، یاوگه و چه ملوا و ماموّسا مه وله وی جه ساقی، پهروه ردگار و زاتو و خوّدای بیه ن:

ئیمه گشت فانی، ههر ئهوهن باقی نازوون وه بازووی پا نهیرووی ساقی خهلاسیش دا پیّت، وه یه ک پهیمانه (م: ۵۲)

که ئی بهسته شیّعری پهی ئهوهلاونای ئهوره حمانوو حاجی مه حموودی یاروه یسی واچیهینه و هه ده ف جه ساقی زاتوو ئه حه دی و پهیمانهیچ پیاله و شهرابوو مهرگی بیهن که بیهن به هوّر کار پهی مهرگوو کابرای. یام:

بازارهن، وادهی مامه لهن ساقی همی بگره فانی، وهی بدهر باقی (م: ۳۲۱)

که ئهچیگهنه هاوار کهروّنه و چرای چروّ ئهو ساقی (خوّدا) و لالیوّشهوه ونه که چی مامه لهنه و دلیّ ئی بازاروو دنیاینه، ژیوای فانی و نهمانوو ئی دنیایه گیّره چنهما و ژیوای ههمیشهیی ئهو دنیایما ده پنه. تا وا یاگیّ ریّکوپیّکی ئیژانه و کیّشانه که یمانو گیجازه ش دابوّ؛ تهنیا چی دوه یاگینه بیهنه که یاوگهو ههده ف جه ساقی خوّدا و هاوار ئهو خوّدای بیهن.

بهلام چا یاگانه که داواو شهراویشا کهردهن و یاوگهشا تهنیا شهراوی سووری ههنگووری بیهن بیّپهنا و پیّچ واتهنشا و نهبهردهنشانه دلیّ توّ توّ پهردهی و نهشارانشاوه. مهسهلّهن "ئهحمهدی خانی" (۱٦٥٠–۱۷۰۷م) چانه که لاوه کهروّنه ساقی و داواو شهراوی جه ساقی کهروّ تهنیا ههدهفش سهرمهستی و وهشیا:

ساقی تو ژ بو خوّدی که رهم که یه ک جوّرعه مهیی د جامی جهم که دا جامی ب مهی جیهان نومابت ههرچی مه ئیرادهیه خویا بت (ل ۳۶۳)

یام خانای قوّبادی (۱۷۰٤ – ۱۷۷۸ م) ئاچانه که باسوو مهی و ساقیش کهردهن، شیّعره کاشهنه دیارا که یاوگهش حهر ئا شهراوه سووره بیهنه که مهستی ماروّ و سهروه شکروّنه. مهسه لهن جه هوّنییّوهنه شوّنو ئانهیه و جه راوی و شکاری دهس کیّشانی؛ پیّسنه ماچوّنه:

فهرماش تا ساقی، ساده ی سیم ئهندام لهبریّز کهرد قهده ح، جه باده ی گوّل فام نوّشاشان رِ هندان زوّلْف بوّ عهنبهرین پهیاپه ی پهیاپه ی پهیاپه شادی شیرین (م: ۹۶)

ماموّسا بيّسارانيچ جه ديوانه کهشهنه فرهو ياگانه و به تايبهت جه بهشوو «ساقى»هنه به بوّنيّ جياوازيّوه هاوارش ئهو ساقى بهردهن:

ساقی کهی بۆ کهی، ساقی کهی بۆ کهی بهشق دیدهی ویّت، ساکهی مهبۆ کهی جهرگم بی کهباب، رهنگم بی وه مهی نینتیزارهنان، مهی باوهری مهی مهی یاقووتی رهنگ، دۆر جه ستاره ساقی، شهربهتی، گۆاو ئۆفتاده (م: ۳۲۳)

به لام خوّ چیگهنه دیارا که ئی مهیه حهر ئا شهراوه یاقووتی رهنگهنه که ئیشاره کریان و ئا کهسیچه که داواو ئی مهیشه کهردهن چهنی مهی ئاشنا بیهن و مهیش ئهژناسان. ئارەزووى نۆشاى جامىٰ مەى داريم

پهی نوّشای جاميّ، رهنگ چوون بهی داريم (م:٣٢٥).

ساقی مهی داریم، ساقی مهی داریم ههر شهو تا سهجهر نالهی نهی داریم

هەر شەو تا سەحەر نالەي نەي داريم

وه حهر پاسنه که وارهنه ماچیو رهنگو مهی و کاریگهریش سهروو خاسی و خرابی مهیهوه، حهر نا کهسه مزانونهش که مهیش واردهبونه و بزانونه رهنگو مهی وه ختیو که پیسنه گوراله سووری بونه یام هور گیلهی بوه و رهنگو وهرنیشتی و پیسنه شهفهقی سوور برمانونه باده ش چشهرابیوا و کوگهت بهرونه و چیشت سهر مارو:

ساقى نالەي نەي، ساقى نالەي نەي نالەي نەي

پهی چێش؟ پهی نۆشای جۆرعهی جام مهی ساقی، بێ مهی، مهست، جهمین چا عهرهق (ه:۳۲۷)

جەرگم كەبابەن، رەنگ زايف چوون بەى مەى گۆل خۆنچە رەنگ، حەمرا چوون شەفەق

مهولهوی و رهمهزان و مهی:

به لهیه کدای و شیه وه کهرده ی ئی دوه وه رچه مه جه ژبوای "ماموّسا مهوله وی "هنه سه روو شیعره کاشه ره، به ئی باوه پیه میاوه ی که ئا زاته به رزه پیسنه میزه ره به سه ریّوی و شک و ویر ته سک و چاک ده ره امانیوی لاره بار و ئاوه ز ته لبه نکریا نهبیه ن تاره لاو ئانه یه که به جوریّو متاومی واچمینه مه عدوومو "عه نبه رخاتوونی" ده ورانوو ویشه نه گه رکه جه گردوو خه لکوو ده ورووبه ریش ژیر ته رنه بیه بون می حیچ گاهه زیّو یو جه سینه چاکه کا و نه ته رسه کا بیه ن بایی نه بین می بای به حیج جوریّوته رله یه که دریی و مانا مه کریو؛ جه دوی یه ری مله گایچه نه په ی باس جه حه رالی و حه رامی مه ی قسیّش که ردی نی پاسنه نیانشه ره و باروومش په ی کیشان که حه رام بیه که یش و دل نه سانش و قه بوولش که رده ن پاسنه نیانشه ره و باروومش په ی کیشان که حه رام بیه که یش و دل نه سانش و قه بوولش که رده ن

مهر جه کهسرهت لهوحش بو ساده مهنسووخ نهزانو حه لالی باده

زاهید مایهی هوّش هیچ نهمانو پیّش پهشیّو بو تهقواش، چوون میزهرهی ویّش .

من نهوون وه تهنگ نهفامییهوه ویّم بدهون وه دهس بهد نامییهوه (م: ٤٧٠)

جه باسوو رهمهزانیچهنه تانیوه ته ملوّ سهر و ئانیشا که روّچی گیرا و ئانی که باده موهرا گیروّ پیّوهره و لاو ههنترینیهنه ئیّرانه و کیّشانهشا کهروّنه و هوّرسهنگناکهش چانه دیاری مدوّ که ویّش سهر به کام پوّلی مزانوّنه و وهشش کام گروّی مهی:

مەرحەباي لىباس تاعەت پۆشانەن ئەلوەداى كاس كاس بادە نۆشانەن

ساقی سا سهد جار وه نازت نازوو هرده و هوردهروه گوّلبانگ سهدای «وامتازوو» (م: ۳۹٤)

یام دیسان به نامای مانگو رهمهزانی چانه که ئیتر به بونه و حهر هورکاریویهوه که بیهن، به روالهت نهلان پهی لاو مهی؛ پاسنهش دان نهو بهر که جه ئی بابه تیه فره خهمگین و پهشیوا و ریکوراس و بی توکل و پهرده واتهنش که مهی حهر نا شهرابه سووره ههنگووریهنه و پیسنه خهییامی واتهن مهیخانهیچ حهر نا یاگینه که دلتهری و لچ به خوی و ناسک و نازاری ئینای چاگهنه و وهشی کهرانی؛ بهلام چی مانگهنه سهفاو مهیخانهی کهمه بیینهوه مات و دلگیرهنه و شهوقوو قهدیمیش نهمهنهن جه لاش:

بهشی پینجم- رهخنه

مەیخانە سەفاش خەیلى دلگیرەن بى ئاھەنگەن تار تەموورەي ئاھەنگ (م: ۳۹٤) مهی نه خوم چوون من نه خهم ئهسیرهن لوولهی تهراویخ وهش وهش مدوّ دهنگ

جه ئاخریچهوه ئاخرین گرۆلیۆ فیشهک لۆخۆ تۆلەیش تەقنۆنه و بیّ پهروا و نهتهرس پهی ئاردهی جهژنیّ و ئازاد بیهی بادهی پیّسنه ماچۆنه:

> وه رهغم گروّی پهرهیزگاران خهفهت دهر وه جهرگ روّزه داراندا (م:۳۹۵)

ههی هیّلال، ههی عهید خیّزوّ جه یاران شادیدهر وه دلؒ لای مهی خواراندا

دیارا چی گۆشه چهمهنه پیسنه خهییامی گهورهی، تارهلاو ئانهیه تیژتهر و به جهرگتهر ویرش کهردهنهوه و ویر و ئاوهزوو ویش به دهنگی بهرزتهر و گلوهزی ئایرین و گادارتهره یاونانش خهلکی و جهماوهرهنه بی تهرس واتهنش . چوونکهم خهییامیچ به ئهژنهویهی ئامای رهمهزانی پیسنه جارش دان که جه ئاخروو مانگو شابانیهوه ئینده مهی موهروو که دلی مانگو رهمهزانیهنه تا جهژنه بهیوه مهست و کهلهلا و بی هوش و فام بوو:

مهی ههرچی ههیه بیریژن و مهیچیژن مهست و کهلالا نقی دهکهوم تا حیثن

مانگی رٖهمهزان نزیکه، پیٚمان ئیٚژن

من هیّنده دهخوّمهوه له کلکهی شابان مهست و کهلهلا بوّی دهکهوم تا جیّژن

(خەييام، ١٣٧٠: ٣١)

ئیژاو واتمیا که چیگهنه لایوتهر کهرمیّوه لاو ویر و ئاوهزوو خهییامی و نزیکی ئهندیشهو ئا زاته بهرزهیه چنی وهرچهم و پهیلواو ماموّسا مهولهوی سهروو ئیژانه و کیشانه کهردهی چن دانه چوارینیّ خهییامی چنی دلیّگهروو چهن دیّره شیّعریّ جه هوّردهستوو بالآخانهو چهمی؛ ئادیچ تهنیا سهروو چن دیّره هوّنییّ و ئیشاریّوی گوّلاله پهی ههر کام چادیشا و ئهرکوو لهیهکدای فرهتهریشا وزمیّ سهرشانوو وانیاره ئازیزه کا و به ئاواتوو ئانهیه که جه ئایهندیّوی نزیکهنه شیهوه کهردیّوی فرهتهر چی بابهتهنه وزمیّ وهردهسوو وانیاره سهرهنجدهره کاما:

خەييام:

بی مهی، بی دهمی تامی ژیان نازانی سموزهی گلی ئیمه، کی بکا سمورانی ؟

پرژاندی ههور له دهشت و دهر بارانێ وا ئێمه له سهیری سهوزهزارین داخوٚ

(خەييام: ٣٨)

مەولەوى:

فرهمان وه فهرشی بهزم ویّمان کهرد وه فهرش مهجلیّس کام هام فهردی بوّ ؟ سهوزهی خاک پاک، یاران هامفهرد کهو سهوزهی ئیمهیچ، نه کام ههردی بوّ ؟

(م: ۲۳۲)

یام حهر پی دلیّگهرهوه یا گیوه تهرهنه، پیسنهش فهرماوان:

بهرد پهی پای ههردان، سارا و کوّساران (م:۵۳۲)

کەرد وە فەرش پای گۆزەرگای ياران

یاوگهو ئی وهردهمانه کوتایه واتهی ئی قسیّ بیّ که چا یاگیّنه ههدهفوو ئی وتاریهنه و باس جه ساقی و جام

و باده ی کریان، حمر ئا دلیّگمر و معفهوومهنه که خملکی و جهماوهر جه واته و ئمژنیه ی لاوجانهشانه پا همده فه و به نامو ساقی و جام نامی بهرانی کارشا پنه کهرا.

ياگۆ ئەرەمتەى، چوارچۆ باسەكەي

پهی سهلهمنای شیرهو باسه کهی و پهی ئاشنا بیهی وانیاره گهشاوه زه کاما چنی دلیّگهروو دیوانه کهو ماموّسا مهولهوی وه لیّ ده سپنه کهراهی به عهسلّوو وتاره کهی پیّویستش مزانمیّ که چیگهنه فرکانسوو ئامای بریّو چا کهلیما که فره تهریاوگهو باسوو ئیّمهنه پی رواله توو واریه نیشانه دهیمیّ:

فرکانسوو ئامای بریو جه واچی دلی دیوانه کهی

عر عسوو عسی بریو جه واچی عیوانه عدی	
فركانس	واچێ
٥١	جام
٤٧	ساقى
٤٧	مەي
77	باده
١٨	نەي
10	نەيچى
۲٠	فهف
٨	مۆغەننى
٩	مۆغەننى مۆتر <u>ى</u> ب
٤	دورد

حەر پاسنە كە ديارا مامۇسا مەولەوى فرەتەر جە گردوو شاعيْرەكاما - لانى كەمەوە؛ ئانيْشا ئىٚمە دەقشا مۇناسمى و وانتىنىنىماوە - چى كەلىما، كەلكى گىرتەن و ھەرمانەش پنە كەردىنى و تا كەلىمىوە لاو كەسىيويەوە وەشەسىياوە و سەرسوودە نەبۇ ئاندە بەكار نمەى و گرد ياگىوەنە بالا مەرمانۇ و ھاوار مەكەرۇ.

دلێگروو باسی:

پاسنه که دیارا خودا لاو مهولهویهوه حهر وهشی و زهریفی و بهزهیی و جوانی و گهورهیی و چنهویهردهیی بیهن و گرد یاگیوهنه که باسوو خودای بیهن چی کهلیما که لک گیریان و نه گهریچ پاسنه نهبیهبونه به جوّریو ئی کاره و ئی وهشهسیاویه نیشانه دریان و ههمیشه ئاخرین و نهوه لین پهناگا و یاگه پهرماییوه بیینه که بی منهت متاقوّ دهس هوّربانوّ و داواو یارمهتی چادی کهروّنه و حهر به ئاوات بوّ دهسش گیریوّنه و رهد نه کریوّوه:

ر هحمهت جه تاوان، من فراوانتهر تۆم ههنی، ههنی ئهو کیّم بۆ هانا ئید متاونۆم، ئهو ملاونۆم (م: ۵۳٦) یام جه گۆنای من کهرهم ئاوانتهر ههر تۆنی وه تاق دانا و تهوانا خهریک کهردهی ویّم و فهزلّ توّم

بەشى يينجم- رەخنە

ئێتر چا ياگاچەنە جەبارەو بادەي و جاموو پەر جە مەي قسێش كەردێنێ و ھاوارش كەردەن مۆترێب و ساقی؛ دیارا پهی ئهژناسای و زانای بیهن و چی رانه به تاقیق کارامه و چنهزان بیهن و یاوان سهرکهل و گهرهکش بیهن که جه دنیاو خامی و کالی و نهزانای بلونه ئهو بهر و به وهشنامی و سهربهرزیهوه، ئهگهر که حهتا بنچينهو ژيوايش چێراو زومررا کهروّ و دوّنهش ههواره و جه ههستيش (بيهي) ڤزوّنه، بياڤوّنه توٚتوّ رۆزگارى و ژيواى:

نمهدوم وه دهس رای نیکنامی کەي تاف قەلوەزەي ساف شىشەي مەي ههستیم دوّ وه بهرد ههرد عهدهمدا (م: ٤٦٨)

های ساقی هه لای سهرمایهی خامی باوهره وهش وهش، سا دهی ههی پهی مهوجش بنچينهم بدو وه ههمدا

بهختم نا يۆختەن فامم نەفامەن وادەي ئايرىن بادەي ساقىيەن وهي گشت ئايرهوه خهيالم خامهن وەي بلێسەوە گەردێم باقىيەن

فاکتيّوي ههميهتدار و سهرسوود که مشيوّم چې ئهوهلّهوه واچيوّنه ئينهنهنه که ماموّسا مهولهوي، شهراب و بادهش ئەژناسان و جە ئاداب و را و رەسموو كارى ھاگادار بيەن؛ بەلام چانىشا نەبيەن كە سووچيۆوەنە بنیشۆره و به تەنیایی مەی بوەرۆنە و مەست كەرۆ و جە فەلسەفەو مەی حیچ نەزانۆنە. بەلگووم جە نزیک بە سهدوو ئا ياگانه که داواو مهيش کهردهن، ساقيچش چايهن و داواش کهردهن که نهيچي، مۆتريب و مۆغني و ... یام کهسیّوتهر بهی، تاکه کوّمه لوّ هامفهردا جهم بوّ و نوّشانه و واراهی بادهی مهزهش بوّ:

> ساقى جامەكەت ئەمجار بەكارەن بۆرى وە مەجلىس لابەر پەردەى شەرم وە دەورى دىسان بەزمى كەرمى گەرم هۆردۆ مەقامى دەوا كەرۆ دەرد مەقامەكەي قەقنەس ئاساوە (م: ١٠)

مەينەت سەربەرزەن، شادىم زگارەن تا مۆترین وه ساز حەنجەرەی بیگەرد بەل ناكا نەيچى بەيۆ جە لاوەوە

بۆرى پەي دلى خەلگى و حىچ شەرمىوت نەبۆنە، ئىمە گەرەكمانا جە كۆمەلۇ ھامفەردانە ساقى قاو كەرمى و باده بوهرمیّنه. دیسان پهی ئانهیچه بهزمه که گهرم بو و گیرایی شهراوی و رهسایی دهنگی و بهرکهردهی خەمى گردیشا ئەوج و سەركەلەنە با، نەپچى با چا بۆ و مەقامیو ھۆردۆ؛ يام مۆتریب بەینە و بە دەنگیوى وەش کرکیو کهرونه و پیسنه وارانی وارو ملشاره و خهمشا شورووه:

ييمدهريه ک جامي، حالم بهد حاله ساقی باوہر ئەو، مەی دوو سالله سهمتووري، تاري وه ههم کهره جهم مۆغنى كۆكەر سازانت وە ھەم دەمىي دەر جە نەي، دەروون زۇخالىم (م: ۲۰) نەيچى سا لێدەر، قەزات وە ماڵم

چیگهنه مهولهوی روه کهروّنه ئهو ساقی، بهلام به تهئکید، به پهرمای به ئهژناسای پیّسنه گرد جاریّوی، بهلام با ئینجار مهی دوه ساله بو (زووم کهردهی سهروو ئینهیهوه که با مهی دوه ساله بوّ، یانیّو که خاستهر، نا تهر، پۆختەتەر و ماناتەر و ...) چوونكەتى ئيتر حالش بەد حالا و پا راحەتىچە چارش مەكريۆ. شۆنىشەرە

دریژه مدوّنه به قسه کاش و ماچوّنه نهی تو کاکهی گوّرانیواچ سهمتووریّو و تاریّوه ییّوهره باره تا نهیچی بهیوّ و بەزمێو گەرم كەرمێ. دىسان ئەوەرازناي كۆر و كۆمەلێو. بەلام كۆمەلێوە تايبەتە، گلێرەوەبيێوي يەكسەر ريکوييک نهک گرد عامي و گرد يوليو جه خهالکي بهيو يهي ناگهي و چانه راش بداني. کومهاليوه تايبهته و کهسانێوی تایبهت؛ ساقی، نهیچی، موٚتریٚب و موٚغنی یانێو به جوٚریٚو ئانه، زاناینێ و حهر ئا زانایێ گرد جاریٚو خەييام ناميشا بەرۆ و بەرامبەر بە خەلكى ئاسايى دلى كۆمەلگاى جيايشا كەرۆوە:

مەيخانە بەرانبەرن بە دەرويش دانان

خوا دەردى داناوە ، دەواشى دانان

گهر باده نهبایه لهم جیهانهی پر خهم تاویک نهدهمان ئهوانی زانا و دانان (خهییام:۳۲)

یاسنه که دیارا مهولهوی چنی مووسیقیچ ئاشنان و خاسش مژناسو و تهمام گهرهکشا و وهشش مهینه چنەش. چوونكەتىم خەر وەختىو گەرەكش بۆ، بىلقۆنە سەركەلوو وەشى و جە شادى بۆ كەيل و خەر ياسنە جه دنياو تهومنين و سهرسهختوو ئاوهزي بايو و بلونه ئهو دنياو خهيالي و زموقي، هاواريو كهرو و چاو ئهو دەروپشى ؛ دەفەكپت بارە يام ماچۆ مۆغنى گۆرانيى واچە و نەپچى بۆرپوه و يەادىپو ساز كەرە. يەي ئانەيە كە بزانميّ مەولەوى جە مووسیقى زانانش و خاسش ئەژناسان، حەر ئینە وەس كە نامۆ فرەو ئامپراو مووسیقى یپسنه دهفی، نهی، سهمتوور و تار و حهر یاسنه دهزگای مووسیقی یپسنه پهردهی، مهقام و شانازی و.. دلی ديوانه كهيشهنه ههني و حهر ياگيوه گهره كش بيهبونه، ئاردينيش ئهو دلي تان و يو شيعريش:

یا بهو پهردهی پاک حیجازیتهوه (م: ٤٦٠)

مۆترىپ بەو نەغمەي شانازىتەوە

بيّجگهم چانهيه که به پاو وهختي و ياگيّ ساقيش گهرهک بيهن و هاوارش ونه کهردهن؛ جه فرمو ئا ياگانه داواو مهی و جام و بادهیش کهردهن شوّنو فهلسهفیّوی تایبهت و جه وهرچهمیّوی تایبهتهر دیان پهی باسی که به راوینوو نویسیاروو ئی وتاریه یام جه قوولایی و ئهوپهروو خهمیهنه بیهن و گهرهکش بیهن که به مهی كۆگاو خەمەكاش لابەرۆ و شيونۆ، يام جە بەرزايى و سەركەلوو وەشيەنە بيەن و گەرەكش بيەن كە وشتەرش بۆنە؛ كە جە وارەنە ھەردويشا ماچمى:

خەم

خهم نه سهر جوّی هوون، سارای دل جهمجهم بار چنی چوون فهوج قافله کهی عهجهم وادهی دهور ه تهن، هانا، ههی ساقی! (م: ٤٣)

هەر وە زۆر مەندەن نىم نەفەس باقى

که چیگهنه چوونکهتی خهمبار بیهن و خهم و خهفهتی فره دلشهنه بار بیهن و دلش کهردهن به هوون، داواش جه ساقي ئانەن مەي بارۆ و ژەنگۆ دلیش به مەي مالۆر ە و كەرۆش دەرمانوو دەراي. ياگيوەتەرىچ ييسنه ماچونه:

کەف پای شادیم، خار تیٰ شکەستەن دەروپش ئامانەن، كەفى نە رووى دەف (م: ١٨٤)

تەوق خەم گەردەن شەوقەكەم بەستەن

ساقی سا دهخیل جام مهی وه کهف

داوا کاری جام و بادهی، ساقی ته لهب کهردهی و دهرمانوو گردوو خهما جه مهی واستهی تا وا یاگی بیهن که تارهلاو ئانهیه وهختاریّو که دوّکتوّر و حه کیم جه دهرمانی مهنیّنیّره و نهتاوانشا ساریّشکهروو دهرد و برین و

بهشی پینجم- رهخنه

زامی بانی؛ مهولهوی دیسان داواو دهرمانوو دهرد و ئیش و زاموو ویش جه مهی واستهن و حهر ئادش ساریشکهروو گردوو دهرده کاش پهی ویش نیانهره و ئینه جه شیعره کاشهنه حاشا هوّرنه گیرا و سهلهمنای ئی قسی ویش هاوار کهروّ. چانه که ماچوّ:

نه حه کیمیّوهن کهروّ دهوای دهرد نه تهبیبیّوهن جه دلّ لا دوّ دهرد سا ئیسه ساقی جهمین جام جهم وادهی ئاماتهن وه بان دیدهم (م:۳۹۰)

ئی باسه و ئا فهلسهفه که سهرهو مهولهویهنه گهشهش کهردهن و چانه هۆرش دان، تا سهره مهرگ و نزیکهوه بیهی کۆچی یه کجاری دلی ئاوهزوو مهولهوی و چنی ئادی هامرا و تۆشهو تۆشهبهره کو ویر و زانستیش بیهن و به فورمیّو و به جوریّو ویّش ئهرمانانش که نیشانه ماوّ فهلسهفیّوی گوتره ی نهبیهن و سهروو بنهره تیوی پتهویهره نریانهره و سهرچهمیّوی پاک و بیگهردهنه ئاویش وارایّنه و ریکوپیّک لوان سهر:

وهلگ زینده گیم ها به ههواوه دیمادیمشهن وه بای فهناوه نهلوه دای ته ریخ کامهرانیمهن نیشانهی ناخر زینده گانیمهن یاران ویهردهن، نوبهمهن دهی دهی دهی کامهرانیمهن نهشنهی مهی (م: ٤٢٥)

حەر پاسنه جە ھۆنيۆ «ئيمشەو تەنيا بى جەستەى زەبوونىم» باس، باسوو داخۆ دلى و دىسان ھۆرداى خەمەكان و چى بارەنە بە راوينوو دۆكتۆرەكا و زانايانوو زانستوو پزشكى دىسان سەرواز كەردەو زام و برينى و ئەدەكۆلناى زامى پەترۆك بەستى، چندە سەخت و چ سۆزيوش ھەن. ئى سۆز و ئيش و ئازارە ئيندە فرە بىيەن كە مەولەوى ويش پيسنە قەقنەسى دىەنش و ئاپاسنەش بەروسەن كە ئيشەو دەسوو ئى گردوو خەماوە بەرشيەيىم پەى نيا و ئاخرىچەوە دىسان پەنا بەرۆوە ئەو دەرمانوو خەمەكاش و ئى جارە بە ئەوەلالىياى و ھاوار ئەو ساقى، يېسنە ماچۆنە:

رِوْ جه شهو فێشتهر زار و زهليلم ساقى سا جامێ، ئهمجار دهخيلم بدهر پێم نوٚشکهم چوون ههرده جاران وه ڕهغم گردين گروٚی مهيخاران (م: ٣) ما:

مەينەت سەربەرزەن، شاديم زگارەن ساقى جامەكەت ئەمجار وەكارەن (م: ١٠)

وهشی و شیادی و زهوق

حەر پاسنە كە وەلتەر ئىشارەما كەرد؛ يۆتەر چا سات و وەختيە كە ھۆنيارى وەرباس بادەش گەرەك بيەن و ساقىش تەلەب كەردەن ؛ وەختوو دىارى وەشى و زەوقى بيەن كە پاسنەش واستەن تا بە كىمياو مەى، وەشىش فرە كەرۆ و رەنگ و بۆ و تاميو، تايبەتش دۆ پنە بەلام نەك پىسنە وەشى و لەھى و لەعەبىيو كە مەستى بارۆ و كار بىاينىزنە ئەو عەربەدەكىنشى و سووكى بازارى، بەلكووم ئا وەشى و شادىيە كە تايبەت بۆنە كۆمەلۆ يارا و كۆگاو ئەدىبا.

نیشانیّوه جه شهوق و ژیوای و وهشی و شادی بیهن. یانیّو ساقی حهر تا کهسهنه که شوّخ و شهنگ و وهش ئەتوار و سەرزیندەن و مەولەوپچ چنی ئی ئەتواریه ئاشنا بیەن و چاگەنە كە ئی باسە ئامان وەرەوە، جە واچيخ سهرزیندی که لک گیریان؛ پانیّو حهر نا فاکته که پهپلوای سهرکه لی و هوّرلوای پهی سهری پیّویست بیهن:

دەستم دامانت وادەي دەسگيرين

ساقی پام بەستەی زنجیر پیرین

خەرامان بەو ناز بالاي شەنگەوە (م: ٤٥٩)

چابۆک بەو رەفتار بىي درەنگەوە

ئي وير و ئاوهزه و ئي فهلسهفه بهرزه لاو فرهو زانايا و ئهديباوه به پاو وهختي و ياگي حهر پا شيّوه لاو مهولهویهوه، بیهن و فری چانیشا پاسشا ویر کهردهنهوه. پیسنه هوّردهستی گهوره "فیّردهوسی تووسی" که جه شاکاره گهورهکهشهنه واتیوی حهریی مانا و دلیگهرشه ههن و تارهلاو ئانهیه وهختیویچ باسووییری ویش كەرۆنە كەلىماتى حىماسى و رەزمى بە كار بەرۆنە. پىسنە ئانەيە كە ياگىوە جە شانامەنە جەبارەو پىرى وێشهره چێوێو ماچوٚنه یی دلێگهره که : پیری خهریکا جه منهنه هێز و قورهت گێروٚنه که یانێو خهریکا پیر بوونه. حدر چې بار دوه جه بريو پاگينه هۆرچنيدې كەلىمەكا و ريكوپيكيشا و شۆنۆ هەنترينيدره ئاماي و بهزم و ئاهەنگ و حەر ياسنە مووسيقى دلى تۆ تۆ كەلىمەكا ئىندە وەش كەوتە و دەقدريا ئامان كە حەر وىشەوە بنیادمی جوولنز و ته کانهش وزونه و بهزمیّوی وهش و شادی دهرش مدوّ که نهویهرش نیا:

جه ساقی ها دهی، جه ئیمه با بهی (م: ٤٧٠)

جه تۆ قەھقەھە، جە يياللە مەي

ساقی باک نییهن جه سهردیی دهیدهی مهوا وهش کهردهن ، نهشئهی نوّشای مهی (م: ۲۷۹) بۆلبۆل جە دەورەي گۆلان ئازادەن (م: ٤٧٣)

ساقىيەن ، بادەن ، نەسىمەن ، بادەن

یام زمسانهنه وهختیّو که دنیا به قهرقیّ چهرمیّ نهرمهساو دریان و توّفوو ههوای سهردی گوشوارهش كەردەن ئەو نەرمە گۆشوو مەحبووبى بێگەردى و ھەرزەلۆ وەشەسياويشا وەشە كەراێنە، گردوو ئينيشا دەليل و سەبەب مارۆ پەي ھاوار ئەو ساقى و بادەي:

مهنالوّ پهي بهزم ساقي و شيشه و جام (م: ۲۷۹) ئەي مەحبووب خاس، وەي بيناي تەمام

يام حهر سهروو ئا دەقه وەلىنەيەوە و جە وەھارەنە وەختاريو كە قەتارەو گۆرالا، دلى ترۆپلە ترۆپانە سەرە بهر مارا و شیّلمی و قهمامهیچ به شنهو شهمالی و به لارهولهنجه دهس کهرا هوّرپرای و قرمهو قهلوهزا و هاژهو وهرواوی گرلایشا جهم با، مهولهوی دیسان چروّه نهو ساقی و بادهش گهره کا تا وهشیش فرهتهر خۆمارىش مدۆ:

> ساقى گيان ئامان خۆمار ئەشكەنى جەي گۆشە خاستەر نىيەن مەسكەنى

شنوّی یای کاوهن، گوشهی سهراوهن (م: ٤٣٢) هۆريزه، سۆبحەن، دلّ تازە خاوەن

یانیّو چاگهیچهنه که مهولهوی وهشش بیهن و سهرکهیف و سهروهش ژیوایش بهردهن سهر، پهی لوای سهر کهل و لیکم کهراهی ویّش جه شادی و بهزمی، دیسان هاوارش ئهو ساقی کهردهن، پهی باده ئاردهی.

بهشی یینجم- رهخنه

ئاكاموو باسى

مەولەوى جە ئاسمانوو ئەدەبوو كلاسيكوو پێسنە ھەسارێوى شۆلەدارى بىيەن و تريفه و ڕۆشنايىش ئىسەيچ حەر مەنەن، بەلام بە داخەوە تا ئىسە ئا پاسنە كە ئێژاو ئا زاتەبەرزەيەنە لەيەكداى و شىيەوە كەردەيوى رۆگۈپێك سەروو دىوانەكەيشەوە نەكريان. چى تريشكە تازێنە كە ئێمە دىلىمێش پەى، مەولەوى شێعرەكێش بە دڵ و بە ھەست و خەياڵ واتێبێنێ، نەك بە وير و ئاوەز و سەروو بنەرەتێوى وشك و برێنكى عەقڵ فەرمانىيەوە. چى وەرچەمەنە كە باسوو ئێمەن جە بارەو ساقى و بادەيەوە حەر پاسنە كە "مامۆسا مەلا عەبدلكەرىمى مۆدەرێس"يچ جە شىيەوەكەردەى و لەيەكداى دىوانەكەينە واتەنش تەنيا جە دوێ يەرێ ياگەكانە ياوگە و چەملواو مامۆسا مەولەوى جە ساقى، پەروەردگار و زاتوو خۆداى بىيەن؛ بێجگەم ئىنىشا جە ئەو ياگەكانە كە شێعرەكاشەنە باسوو مەى و ساقىش كەردەن، دىارا كە ياوگەش حەر ئا شەراوە سوورە بىيەنە كە مەستى مارۆ و سەروەش كەرۆنە. بە لەيەكداى و شىموەكەردەى ئا وەرچەمە جىاوازێ جە ژىواى مامۆسا مەولەويدەنە سەروو شێعرەكاشەرە، بە ئى باوەريە مىاومێ كە ئا زاتە بەرزە پێسنە مێزەرە بە سەرێوى وشك و يىر تەسك و چاكدەرەدامانێوى لارەبار و ئاوەز تەلبەنكريا نەبىەن؛ تارەلاو ئانەيە كە بە جۆرێو متاومێ واچمێنە مەعدووموو عەنبەر خاتوونێ دەورانوو وێشەنە ئەگەر كە جە گردوو خەلكوو دەورووبەرىش ژىرتەر نەبىيەن؛ تارەلاو ئانەيە كە بە جۆرێو متاومێ نەبىيەن؛ بىزە جىچ گاھەزێو يۆ جە سىنە چاكەكا و نەتەرسەكاو دەورانوو وێش بىيەن.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

سەرچەمى :

۱- خەزنەدار، مارف (۲۰۰۲) ميژووى ئەدەبى كوردى، ھەولير، دەزگاى چاپ و باوكردنەوەى ئاراس.

۲- بیّسارانی (۱۳۷۵) **دیوانی بیّسارانی،** لیّکوّلینهوه و لیّکدانهوه حه کیم مهلا سالّح، ویراستار حسین سبحانی، ناشر: ویراستار، چاپی یه کهم.

۳- مەولەوى (۱۳۷۸) دىوانى مەولەوى، كۆكردنەوە، لێكۆڵينەوە و لێكدانەوە و لە سەر نووسينى مەلا عبدالكريمى مدرس، سنه، بلاوكەرەوەى كوردوستان، چاپى يەكەم.

٤- خهييام (١٣٧٠) **چوارينه کاني خهييام**، وهر گيراوي ههژار، تهران، ئينتشارات سروش.

لیّکدانهوهی هیّرمینوتیکی- فورمالیستی شیعری «شار»ی سوارهی ئیلخانیزاده

فەردىن عەبدى

کورته:

سواره ی ئیلخانیزاده (۱۳۱٦-۱۳۵۶ک ۱۹۷۳-۱۹۷۳ ز) رچهشیکینی شیعری مودیّرنی کوردی له روژههلاتی کوردستان، شاعیریّکی فره رهههنده که له جوّره ئهدهبیهکاندا (وه ک شیعر، پهخشان، چیروّک، وهرگیّران، رهخنه و ...) خاونی بهرههمگهلیّکی زوّر بهنرخه که به داخهوه له میژووی ئهدهبی ئیّراندا کهمترین باسیّکی لیّ نه کراوه. خهوه بهردینه دیوانه شیعره کهی سواره یه.

ئهم وتاره، تویژینهوهیه که سهبارهت به رهخنهی هیرمنیوتیکی - فورمالیستی شیعری «شار»ی سوارهی ئیلخانیزاده به پنی ئهوه ی که تاکو ئیستا ئه و وتارانه ی که باسی شیعری شاریان کردوه، فرهتر باسی ناوه و کیلا کردووه. نووسه دهیه وی به پنی چوارچیوه و بنهماکانی فورمیشه وه به که لکوه رگرتن له بنه رهته کانی رهخنه ی هیرمنوتیک، بپهرژیته سهر رهخنه ی فورمالیستی - هیرمنوتیکی شیعری «شار».

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

و هاوتهریب لهته ک فهرهه نگه کانی دیکه دا و هه ناسه دان له که شوهه وایه کدا که له گه ل هه نووکه ی جیّاکه که یدا نایه ته وه، خوّی ده بینیّته وه، ئه م به شه له په هه ندگه لیّکی به ربلاو تری شیعردا که له خوّگری پوخته وکورته ی واتا چنراوی فه لسه فی و هزرییه که ی، له پوانگه ی قوتابخانه گه لی ئایدیالیزم، سه مبولیزم و چه مکگه لیّکی دیکه وه وه ک نومانیزم، دیروّک، پامیاری و ... شیاوی لیّکدانه وه یه.

وشه و زاراوه سهرهکییهکان:

فورٍمالیزم، هیٚرمنوٚتیک، سوٚزی تاکه کهسی، سوٚزی کوٚمهلایه تی، سوٚزی جیهانی، ریسای زیده کردن، ریسای کهم کردنهوه

بهشی پینجم- رهخنه

پێشباس

له شیعری «شار»دا ئیمه له گهل کوی دره کان و ناویزه یه کی په نگاله و فره پهههنددا به رهو پووین. خوینه ری شیعر له بیشه لانی بیرو کهی شاعیردا ده بی به به به شوین کرو کی گیان و پهههندی سه ره کی شیعردا به نه سپایی ههنگاو هه لینیته وه و دوای پشکنینی سووچ و قوربنه کانی و به ناوه لاکردنی پوچنه ی شیعر، سیه کانی چیزی روحی پرکات له نوکسیرنی هه ست و لوژیک (مهنتق) و به رهو بی دوماهی شیعر ههنگاو هه لبگریت و هه تا پیی ده کری له نادیاریی نهم سه ره تا بی کوتاییه دا له قه راغ و تهنکاوه کانیدا پوپچیت، نه کا نه ههنگی شیعر فریوی دات و نه خوازه لا له په ستوو و دالانه پیچاوپیچه کانیدا شهیدای کات و ناوه زی ده سکورتی، په نگی کاله وه بیت. وه له ناکامدا دوای گه پان بو فوپم و ناوه روّک، واتا و پاسته قینه، چه مک و میسداق - به لوژیک - بناسیته وه و جیاکاته وه.

سەرەتايەك بۆ «شار»

بۆ روون كردنهوهى لايهنه تتكالاوهكانى شيعر و تتكچنراويى له راده بهدهرى چهمك و توخمه واتايى و هونهرييهكانى، وه لهبهر ئهوهى كه شيعرى پهتيى بهرههم و ئاويتهيهكه له دوو توخمى (سۆزو ئهزموون) له هزرى ئافريتنهر و خولقينهرى شاعيردا. لهسهر ئهم بنهمايه، بۆ تاقاندنهوهى رۆچنهيهك له شيكاريى و وهسفى شيعر، به كورتى سۆز له بهرجهوهنى (ديمهنى) ئهدهبهوه و له پيوهنديى لهتهك ئهزموونى عهينى و (ئابژكتيى) و ههستيى شاعير لهكاتى وتنى شيعرهكهدا، ليكدهدهينهوه:

سۆز و «من»ی شاعیر: به بهستینی دهروونی و واتایی شیعر پیناسه کراوه (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۹: ۹۹). پرووبه پروو بوونه و و پیکگهیشتنی «من»ی شاعیر لهته ک جیهانی عهینی و بهرده سۆز و هاندهرییتی شاعیر ده جوولینی (بی سی و دوو) ههستی شاعیر دهورووژینی. بو نموونه شاعیر باران و ده لاقه و پرووداوه خوش و ناخوشه کانی دهورووبه ری دهبینی و زایه له ی ها له ناوینه ی دلیا.

به بۆچۈونى شەفىعى كەدكەنى «من»ى شاعىر بۆ سىرەھەند دابەش دەكرىت:

۱.«**من»ی تاکهکهسی** که هی شاعیرانی روّمانتیکه و ئامانج و ههسته تاکهکهسییهکانیان به گهرووی بیندهنگی هاوار ده کهن.

۲.«من»ی کۆمهلایهتی، هی شاعیرانی به برک و ژانه که بهدهس ئیشه هاوبهشه کانی جڤاکی خوّیانهوه
 دەنالیّنن.

۳. «من»ی جیهانی، که پیّویستییه بهوزه و کردهوهییهکانی مروّق به خوّرهتاوی گهروو هاوار ده کهن و زهنجیر و قولف و زیندانی جقاکی بهرتهسکی خوّیانیان شکاندووه و به سهرکهوتنی تایبهتی خوّیان ولاتی دلان و هزرهکان له جیهانی بیّسنووردا داگیر ده کهن (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۹: ۹۹) که ههمهلایهنی تاقمی سیّههم به پیّی دوو تاقمه کهی تر زورتره، وه دیارترین تایبهتمندییان پهرشوینی بوونه و لهسهر نهم بنهمایه،

گشتیتی و له خوّگریی شیعر پیکدیّنن. رازی ههرمانی خانی، نالی، مهولانا، حافیّز، خهییام، گوّته، ئیلیوت، سواره، گوّران و شیّر کوّ بیّکهس لهمه دایه.

لهسهر بنه مای سیّ به شی سوّزی شیعریی، ئه توانین سیّ ئاست بوّ شیعری «**شار**» که ههر به شیّک له سوّزی شیعریی ها له پیّوهندیی له ته ک بواریکدا؛ ده سنیشان کهین: سوّزی تاکه که سی، له گهل رهههندی روّمانتیستی به رهه مدا، سوّزی کوّمه لایتی له گهل رهههندی کوّمه لناسی شیعردا (وه) که سهره تایه که بو به به و بواری سیّهه م. وه له سوّزی جیهانیدا؛ که به رهههندگهلیّکی به ربلاوتری شیعره وه، که له خوّگری پوخته و کورته ی واتایه، واته چنراوی فه لسه فی و هزرییه کهی له به رجهوه نی قوتابخانه گهلی ئایدیالیزم و سه مبولیزمه وه همروه ها چهمک گهلیکی دیکه وه ک ئومانیزم، دیروّک، رامیاری و ... شیاوی لیکدانه و هده.

تهلف: شیعری «شار» وه ک شیعریکی روّمانتیستی و ئاوازیی و له سه ر بنه مای هه ست و سوّز، سه ره تا و کوتایی و کاکله بنه ره تییه کهی هه ستی تاکه که سییه. به شاوشه ی «گولم» ده سپیده کات و هه ر به و چریکه مه سیحاییه وه دریژه ده دریت و رسکانه وه ی له ناکاوی شیعر ده گاته کوتاییه کی به هارانه. ئه لیّی شاعیر، سه رتاپای وه ها لیّوانلیّوه که قیتامینی هه ست که نایه وی دلّیاری و ئه ویّنداریی مه زین و (مه کینی) کوتایی پیّبیّت. میسداق و به رده نگی شاعیر، وه ک میسداقی چه مکه شیعرییه به رزه کانی دیکه ی، شاراوه و رازاوه یه و بالیّکی شاراوه ی مه کین و مه زنه که نووسه ر به پیّی خویّدنه وه و به لگه کان، فره تر پیّی وایه که شاعیر مه به ستی هه مان «پ - ئه هورا» نازناوی شیعریی شیعره فارسییه کانیه تی . ئه و به لگانه ی که ئه م شته (چه مکه ده سه المیّن، ئه و خالانه ی خواره وه ن

۱. به ای سه لاحی موهته دی له وتاری «ده سال دوای کاک سواره» دا له کوتایی ژبان له کاتی و تنی نهم شیعره دا، سواره نه وینداری کیژیک ده بینت که به مه رگی نه و کاروانی نه وینیان تیکه لاوی هه رمان ده بینت وه کچی ناوبراو دواتر له نه مریکا نیشته جی ده بینت. به م وه سفه وه، له ناوه ها به ستین و هه لومه رجیکدا که شاعیر تیایدا ژباوه و هه ستی شیعریی و رووژاندووه، ده کری وه ک یه کی له لایه نه کانی شیعر بیه ینینه نه ژمار (به هرهوه ر، ۲۰۰۵: ۷۳).

۲. "ئەحمەدى شەرىفى" لە ھاورىيان و ھەۋالانى زۆر نزىكى سوارە لە ھەۋپەيۋىنىكدا لە تەك نووسەردا، سەبارەت بە ژيانى تاكەكەسىى سوارە، وتى كە ئەو كىژە پەرەستارىك بوو كە ئەحمدى شاملو و ئايداى خىزانىشى- كە پىوەندىيەكى نزىكيان لە گەل سوارەدا ھەبوو- بەم ۋيان و سۆزەى سوارەيان دەزانى.

بەشى يينجم- رەخنە

بهههرحال، میسداقی گولم له بهشی یه کهمی روونکردنهوه کهدا له سهر بنهمای سۆزی تاکه کهسی، ئهو که باسمانکرد.

۳. سواره له کوّمهلّهی رازاوی و هیّمایی **تاپو و بوو مهلّیل**دا، دوای هیّنانی شیعرهکه روونکردنهوهیه کی گشتی لهسهری دهدا و ناوهروکی شیعره که به زمانیکی پاراو ده لیتهوه: لاویکی گوندی که هه لگری تایبهتمهندیگهلیکی سروشتی و سهوز و زیندووه و به بهربلاوی سروشتیکی رازاوه و دارستانیکی چرو پر و کێوگهلێکی بەرز و دەشتێکی پان و بەرین وەکو دڵی شاعیر، پێ دەنێته شارێکی مردوو (تاران) له تەک رێساو نەرىتە نالەبارەكانىدا ئاشنا نىيە. ھەست بە كۆيلەتى دەكات. ئەوانە بۆ دەروونى ئازادى وەك كەلەپچەي زیندانی دهزانیّ. **شار** وهک پیازیّک ویّناده کات که تویژه کانی بیّواتایه و کروّکه که ی دوورووی و پاره و زۆرداریه. ژیان به پێچەوانەي سروشتي گوند و ژیاني تاکه بێخەوشەکاني، ساخته وخنکێنەرە و له بنهماگەلي سروشتی و مروّقایهتی و سوّز به دووره. له دیّهاتدا مالّی لاولویّری دیوه؛ به لام ههنگاوی لار و ناراستی نهدیوه و ههستی پیّنه کردووه. ئهم لاوه بهم ههست و سوّزهوه بوّ گوندو **شار** له دنیاییه کی پر له رهشی و نامروّڤایه تی له زملکاوی شاردا، ئەوپنی دەبینیت به لولوپەریک که تاکهخالی پیوەندیی ئەو ژیانه، دل ده بەستیت وه ليرەوەيە كە دژايەتىيەك لە نيّو ئەوينى تاكەكەسى و ئەوينى كۆمەلايەتى و زيّد و نيشتمانەكەيدا وەك سهعدی وتهنی «له گۆشکردندا دهچیّته ناخهوه و به گیانهوه دهچیته دهرهوه» روودهدات. وه له ئاکامی ئهم ناكۆكى و ناتەباييە دەروونيە وھەستىيەدا، ھەستى نامۆ وكۆنى دىيەكەي بەسەر ھەستى لووتەلاو ناخلافىي شاریدا زال دەبیت و کەلەپچەی سۆز و ئەوپنی تاکەکەسی دەپچرینی و مەلی غەوارەی دالی دەگەریتەوە بۆ گوند و رمنگالهی سوور و سهوزی ژیان دهزیته ناو بزهی و دانه و داوی ئهوین داگیری ده کات و بهئاورینگی پرشکو دەسپیده کات و چەپک چەپک گولى هۆزان دەهونیتهوه و به ئەوپنداریی «گولم» شانازیی ده کات و مل که چې ئەوين دەبيت و ولاتي دلي چۆک دادەدات. به پيي روونکردنهوهې شاعير، جيگه پييه ک له میسداقی «**گولم**» له سۆزی تاکه کهسیدا پهترۆ دەبهسیّت و لولوپهر بهلیّکدانهوهی ورد و هونهریی شاعیر، گوليّکه که بههه لهاتني خور له ئاو ديّته دري و به روزئاواوه ئهويش ئاوا دهبيّت. بيجگه لهمه دهليّن؛ پهلهوهريک له کاتي روچووني لولوپهردا دهچيته ناويهوه و بهرهبهيان که له ئاو ديته دهري و زاري دهکاتهوه، پەلەوەرەكە ھەلدەفرى و لە ئاوەكە ھىچ ئازارىك نابىنى. لەئەفسانەكانىكۆنى ھىنىددا لولوپەر لە ھىما گهوره کانی ئافراندنه و خوای به ناوبانگی ژنانی هیّنده. دهلیّن کاتیّک "ویشنوّ" له خهودا بوو، "برههما" وه ک لولوپهريّک له ناوکيا سهور بوو. له ئهفسانه ئيرانييه کاندا واتاي ناهيدي ههبووه و "ناهيد" هيّمايه کي سهره کي بووه بۆ مێینهیی گەردوون. له ئەفسانەکانی یۆنان و رۆمدا دوو ناوی نیل(:Nile) و نیلووس(:Nilos) لەتەک لولوپهر و ئاودا، جۆرێک نزيکايهتي ههبووه. "نيلووس" خواي چهمي نيل و کوري ئوقيانووسه.

لولوپهر له ئەدەبى فارسىشدا پىگەيەكى تايبەتى ھەيە. ھەم وەک گوللىكى كەوەى جوان و ھەم لەبەر ئەو پشتيوانە مەزنە مىرۋوييە كە ھەيبووە. پەيقى كۆتايى ئامارەكە بۆ كەلكوەرگرتنى "سادىقى ھىدايەت" لە لولوپەر لە شاكارەكەيدا واتە گوندى كوير، كە بە لىھاتووەييەكى تەواوەوە لولوپەرى لەتەك بنەما ئەفسانەيى و هیّماییه کهیدا، به کارهیّناوه. رونگه "هیدایهت" گهره کی بووبیّت که خویّنهر هان بداته شهوی نهنگوسته چاوی زمینییهوه و بیورووژیّنی و خهمی له کیسچوونی پاکی و راستی له کهوه یی لولوپهردا پیشان بدات. سواره یه شیعره کانی به ساردوشه ی لولوپهری ناخ و مهخابن هه لده فریّنی، که خوازه یه کی رهنگینه له نهوینداری شاعیر که له دیره کانی سهره وه دا به تهسه ل باسمانکرد.

دوکتور فهرهاد پیربال شیعری **شار** به لووتکه و تروّپکی شیعری ناوازی و روّمانتیکی کوردی دهزانیّت و بهشی یه کهمی شیکارییه کهی نیّمه شیکارییه کهی نیّمه پهسهن ده کات. ههروهها ره خنه گری ناسراوی کورد حهمه سهید حهسه نیش بوّ چوونه کهی دوکتوّر پیربال بهراست دهزانیّت و شیعری شار دهباته سهر لووتکهی روّمانتیزمی کوردی.

خالّی کۆتایی بهشی یه کهم له _راقهی بۆچۈونه کانی که سگهلیّک وه ک دو کتوّر پیربال و حهمه سه عید حه سهن، باسکردنی بنه ماکانی _روّمانیزمه که له پیّوهندی له ته ک شیعری **شار**دا که له ئاستی سوّزی تاکه که سیدایه و تایبه تمندییه کانی قوتابخانه ی روّمانتیزمی ههیه ئاشکرا دوبیّت:

۱- سهرنجدان به ههست و ههیهجانه کانی تاک و پیّویستیه کانی بوّ دهربرپینی ئازادتر و تاکه کهسیی تر، فرهتر له هزر و بیرکردنهوه ی لوّژیکی. ههستی شاعیر له پیّگای ئهزموونه تاکه کهسییه کانهوه دهوتری و نیشانده ری کهسایه تی ئهوه.

۲- سهرنجدان به سروشتی مروّقایه تی و مروّقی سروشتی، به پای هونه رمه ندانی نهم قوتابخانه یه، مروق ته نیا له شوینگه سروشتییه کاندا تایبه تمه ندییه مروّقانه که ی خوّی ده پاریّزی و ژیار و جقاک ده بیّته هوّی دارزانی روّحی سروشتیی مروّق

۳- دووره په پیزی له جفاک، له تایبه تمنه ندییه زه قه کانی دیکه ی لایه نگرانی ئه م قوتابخانه یه ته. راکردن و نامو بوون له کوّمه لگایه ک که سهباره تبه خوّی به نامو و زاله ی ده زانی که شیعری «شار» ته واوی ئه م بنه ما و توخمانه ی هه یه.

بەشى يينجم- رەخنە

بوونی بەرھەمەكانی "چارلّز داروین"، قوتابخانەی رێئالیزم سەریھەلّدا كە نووسەر پێیوایە رۆمانتیزمی كۆمەلاّیەتى دەسپێکی سەرەتایی قوتابخانەی ریئالیزم و بەردی بناغەی بووه.

پیّویسته بوتریّ که ئیعجازی شیعری «شار» لهم ئاسته ا بریتیه له کوّکردنهوه ی روّمانتیزمی پهتیی و روّمانتیزمی کوّمهلایه تی. لهویا که ههست و سوّز دهبیّ به تهوهر و بنه ما و هه قپهیشینیکی وه ها ناسک دیته ئاراوه که سهره تا و کوّتایی شیعره که به «ههور وشه ی گولّم» داده پوّشری و سییه کانی ههست له چیّردا نوقم دهبن، له گهلّ، روّمانتیزمی پهتیدا بهره و رووین و لهویا که ههوینی کوّمهلایه تی و سوّزی تاکه کهسیی تیکه لاو دهبن. به رهمه ی نهم پیکگهیشتنه و هاور پیه تیه دهمانباته که شوههوای روّمانتیزمی کوّمهلایه تی.

ب: لهبواری دووههمدا له گهل سۆزی کۆمهلایهتیدا بهره و رووین. شاعیر لهبهر ئهو دهروهستی وگریدراوییهی که بۆ کۆمهلاگاکهی ههیهتی، رهخنهی کۆمهلاگا دهکات و روانینیکی کۆمهلاناسانهی ههیه، لهبهستینیک بیر دهکاتهوه که ئامانجهکانی تیایدا سهوز دهبن. دژ به کاریگهرییه خراپ و خراپ بهریوهبردنی مودیرنیته و لایهنه نابار و نایاویهکانیهتی.

شاعیر دوژمنی تیکنوّلوّژی نییه. به لام لهو بروایه دایه که پیشه و ئامرازه کانی دهبی له خزمهت مروّق و ژیانیدا بیت. بهواتایه کی تر، روّحی ژیار و شارستانییهت و تیکنوّلوّژی وه ک ئامراز و ئاسانکاری ژیان، بهشیّکی دانه بروای ئامانجه کانی شاعیره. به لام چینه کوّمه لایه تییه کان که زاده ی سیستمی فیودالیزم و نایه کسانییه کوّمه لایه تییه کانه و میسداقه که ی بریتییه له هه ژارییه کی ره ش و ژیانیّکی مه رگاویی و خوّله میشی و پووکاوه سهره کیشیی روّباری تیکنوّلوّژی و مردنی دلّی مروّق، که دهبیّته بورکانی روّحی شاعیر و رسکانه وه و گرکانی شیعری نه وه به مجوّره شورشی هوریی له زیدای پرشکوّی شیعردا سه رهدائه دات.

 ج - بەر لەوەى بچىنە ئاستى سێهەم، نوسەردە يە وى بە ناچارىيەوە دوو خال روونكاتەوە: ١ - سەبارەت بە ئەدەبى سەمبولىك

ئهگەر برپار وابى کە ئەدەبى سەمبولىک فرە بگووشرى و لە پەراويزەكان دوورپەرىزىى كەين، كاكلە و ھەناوى ھىمايى شىعر وتن و رازاويى قسە كردن لە دوو خالدا شاراوەيە:

I: شاعیر یا نووسه رله ته ک چهمک گهلیّکی گهوره و قوول و له ههمان حالّدا په په هزری و په په مروّقیدا به ره و پووه؛ به م بوّنه و به توخمه هیّماییه کان پشت دهبهستیّ. نهده بی فیرکاریی، (تهمیّیلی) و عیرفانی پ په لهم جوّره توخمانه.

II: شاعیر یا نووسه رخوی له کومه لگا یا جیاتیکدا به گهماره دراو و زیندانی دهزانی که له راستیدا تاریکستانیکه که پره له شهمشه کویره گهلیک به دیوار گهلیکی قایمی وه هم و گومان و قه لایه کی جولایی که ره یی روانینی کویرانه و گوشه نیگای داخراوی روانینیان. که نموونه ی چوارینه یه کی به ناوبانگی خهییامن:

دنیا به دهسی دهسته کهر و گاییّکه همر جاشه کهره وهزیر و پاشاییّکه دیندار به کهسیّ دهلیّن نهزان و گیژه همرکهس که دهلیّن کافره،زاناییّکه

دیکتاتوریک به ههمانهیه کی پر له نه فامی ههرهقوولهوه که ههموو کهسیک به شوین کهوتووی خوّی دهزانی و ئه گهر کهسیک وها نه کات ومل که چنه نهبیت، مارکی کوفر له نیّو چاوانی دهدهن.

روباری پرخروشی ژیان، بوهته زهلکاویکی دوشداماو و ملهوریی بهسهر جیّاکدا زال بووه و شیر بووهته شیّر. شاعیر پهنادهباته بهر گهرووی بیّدهنگ، دهور، دهوری ریّویه. لهسهر ئهم بنهمایه شاعیر دورپی دلارا و مرواریی شاهانه ی بیروّکه و هزری که له دهریای شهیوّلاوی دهروونی راپهریوه، دهخاته مِجری راز و رهمزهوه و به ئهسپایی و لهسهرخوّ دهیداته شاندیاری کاتی کورتی بیّ دلّی بیّ گولّی ههبوونی ههتاکوو کوّمهلاناسان گوتهنی ویاردهیه کی مروّقانه وکوّمهلایه تبیانه و ئالوگوریّک له رهشییهوه بوّ سپیایی و له ستهمهوه بوّ دادپهروهری، پیّکبیّت و نالهباری لهبار بیّت و دیّوی نهزانی و نهفامیی، لاوازیی و لانهوازیی و لهخوّبایی بمریّت و فریشته ی مروّیای پهروپو دهرکات و ههلفریّت و بیروّکهی زولالی مروّقانه بزیّت و نوّگولی هیوا و ئاوات له سهر لقی رزگاریی و ئازادی بیشکویّ. بهمبوّنهوه شاعیر بهدهمامک و پهچهوه، هیوا و هزرو بیروّکه کانی دهلیّت و دهدرکیّنیّ، شیعری «شار» میسداقیّکه بو ههردوو بهش له بنهماکانی سهمبولیزم که ئاماژهمان پیّکرد و بنهره تنهره یه به بهشی دووههمدا کهههمان کهشوههوای نالهبار و بهستیّنی خنکیّنهری کوّمهلگایه بنهره تاییر ناچار ده کات بهم شیّوه و ازاوییه بدویّت.

۲. ئەزانىن كە بەواتايەك شىعر و ويژه و پەخشانى كوردى بەگشتى دەچىتە دوو وتەزاى گەوەرەوە:
 ئەلف: ئەدەبى بەلىّىندەر ب: ئەدەبى ھونەر بۆ ھونەر؛ كە لىرەدا بىنەما جوانكار و چۆن وتن و دەربرىن بۆ شاعير گرنگە. بە واتاييك (!What it is said) بەلام لە ئەدەبى بەلىّىندەرەدا

شاعیر ماموّستایه که، که شیعر ده کاته کهرهسه و ئامرازیّک که ئامانج، هیوا و بوّچوونه کانی ئیّژیّ به

بهشی یینجم- رهخنه

گۆێگرەكانى. ھەولى ئەو ھا لە سەر بنەماى رەوشێكى ساكار و ئاوايەكى فرە روون كە بەو پەيڤە شتەكانى دەلىي (خۆرەتاوى حەنجرەى لە ئاسۆى ئاوات دەردى و مەلى بوونى يەخسىرى دەچرىكىنى و دەفرى). ئەمە فرە روونە كە شاعىر بەسەر يەكى لە واتاكانى حىكمەتدا زالە و ئەو واتا قوول و وردە ھزرى و فەلسەفىيانە لەپەيەگەلىكى ساكار و خۆمانەدا دەلىي.

« ئیمه بیر له کلیل ده کهینهوه؛ ههر کهسیّکیش له زیندانی خوّیدا، بیر له کلیل ده کاتهوه» ههر ئیشیّک دهرمانیّکی ههیه دهبیّ سهرنج بدهینه کهشوههوای شویّنیی و کوّمهلایهتی و هاورپژهییهکانی دیکه و دوای ئهوه دهرمان بنویّنین. گهرچی په خنهی نووسهر په خنهی فوّپمالیستی شیعرهکانی سوارهیه، بهلام وه ک بچووکترین شاگرد له شاگردانی قوتابخانهی شیعری سواره، له دووتویّی خویّندنهوه و لیّکدانهوهی شیعرهکاندا سهبارهت به شیعری شار دهبی بلّیین، بیّجگه له سیّ ئاستی شیعری له پیّوهندیی له ته ک «من»ی شاعیردا؛ شاعیر وه ک ماموّستایه ک که توخمی بهلّیندره یی له شیعرهکانیدا شهپوّلان دهدات و ئازارهکان دهناسی و دهیهوی چارهسهریان کات، بهمبوّنهوه دوان له شیعرهکانی "سواره" سهرترن و گرنگییه کی فرهتریان له شیعره کانی دیکهی ههیه.

۱- له شیعری «**شار**»دا ئیش دهناسینی و توخمه کانی ده پشکنیت و به خوینه رانی به زمانیکی رووت و پاراو ده رمان به ده گورتی، شاعیر پزشکیکی کومه لایه تبیه که درمناسیی ده کات. ئه گهرچی چاره سه و ده رمان به شیواز یکی گشتیی نیشان ده دات، به لام زورینه ی باس و چه مکه کانی ههر هه مان درمناسیی و و ته زای ئازارناسییه.

۲. له «خهوه بهردینه دا» نواندن، چاره سهر و دهرمان مهبه ستی شاعیره. «ئاو» که یه خسیری ههلومه رجه، گهره کیه سی پزگار بیّت؛ که پیّگاکه ی خوّی دهدوّزیته وه ههنگاو به ههنگاو ده گاته ئاخیز گه که ی واته «شاری دهریا» و زمانیّکی زولال و بیّگهردی ئاو به ههموو که سیّک ده لیّ: که پوّح و گیانی ژبان، بزای و بزووتنه و ئافراندن و ژبانه.

«من»ی جقاکی و «من»ی جیهانی ئاویته دهبن و پیکهوه دهبنه کهرهسه و ئامرازی سهرههادانی هیزی پهیقین و پتانسیلی هیوا و هزرهکانی شاعیر. شوّرشی وهرزیّریی: بهییّی هزری رامیاری "سواره" که سهرچاوکهی بوّچوونهکانی "مائوّتسهتونگی" ریبهری کوّموّنیستی چین بووه، "مائوّ" ئهیوت: شوّرش و خهبات دژ به دهربه گایهتی له شاردا قهت نالوی و دهبی له دیّهاتهوه دهسپیّکهین. بهییّی ویّکچوونی سیستمی دهرهبه گایهتی چین و ئیران، سوارهش بروای بهمشیّوه شورشه و سرینهوهی ستهمی ئهوکاته بوو. کهواته له «من»ی جیهانیدا، لهته کی رهههندگهلیّکی دژبهیه ک و ناتهبادا بهره و رووین: له لایهکهوه شاعیریّکی بهایّندهر و ریّئالیستمان ههیه که دهیهوی جیهانی زهینی ئابژکتیی و ههست پیّکراوکات و دهمامکی هیواکانی لابدات؛ لهلایه کی ترهوه ئایدیالیستیّکه که روانییّکی سهمبولیستی بو شیعر و میسداقه کانی شیعره کهی (گولّم الهلایه کی ترهوه ئایدیالیستیّکه که روانییّکی سهمبولیستی بو شیعر و میسداقه کانی شیعره کهی (گولّم الهلایه کی ترهوه ئایدیالیستیّکه که بوانییّکی تهنگی وه ک بلقدا ناتوانیّ ههناسه بدات. له به رئهمه هانا دهباته بهر هیّما و بوّچوونه کانی ده کاته کهیسوولی وشهوه.

له بوار و ههلومه رجیّکدا که خوّره تاوی ههقیّقه ت له لایه ن ملهو و دیکتاتوّر و سیستمی تاریکییه وه نادیار و شاراوه یه، شاعیر خوّره کهی دههوّنیّته وه تاکوو کازیوه ی ئازادی ده رکهویّت و تیشکی ههقیّقه ت لهلقی هیوادا بیشکوی و تهم وخهمی داخراوی ههوری رهشی برهویّته وه.

ترۆپكى روانىنى شاعير لەم گۆشەنىگايەوەيە و دەرى دەخات كە لە تانوپۆى گيانىدا ئىمان و بەلىّندەرىى ھەيە. سوارە «شەرەڧى»دەكاتە چراى رىگاى و نايكاتە ڧەرشى چاو چنۆكى و رەزالەت. «كاخى» شىعرىي سەر ئەسويتە ئاسمان و ئاسمانى ژيان و وتن و بوون ناكاتە «خاكى» رىگاى بى قىمەتى و پيسيى قالاوى پەيقەكان «تانى» شىعرەكەى بەستە و ھەستە و پۆكەى بەلىّن و ھەستى بە پرسيارىتىيە. لە ئاوىتەى بىگەردى شىعرى «شار»ى سوارەدا سۆزىكى ئاوىتە كرا و و تىكچىزاو و خولقانىكى ڧرە رەھەندىي لە ھەست شەپۆل ئەدات. سۆزى تاكەكەسى ئەو ھا لە پەيوەندىي لە گەل نازدارەكەيدا، سۆزى كۆمەلايەتى ئەو لە بەلىّن

-

بۆ زانيارى زۆرتر بروانه بۆ بەشى نۆھەمى "خەوە بەردىنە".

بهشی پینجم- رهخنه

و ههستی بهرپرسیاریتی سواره له ههنبهر جیناکی سهرتا پا فریو و گهنده لادا که لیّوانلیّوه له ئیّش و ئازار خوّی نیشان دهدات. سوّزی جیهانی شاعیر له بوونیدا له پانتایی دنیادا و ژیانی له گهوره پیّ مروّقایه تیدا هاو ته دیله له گهل همنووکهی کومه لگاکهیدا. له گهل فهرهه نگهکانی دیکه دا و ههناسه دان له کهشوهه وایه کدا که تمبا نییه له گهل همنووکهی کومه لگاکهیدا. بهم پهیقه مانیفیّستی سهوز و سووری دهرده خات و دهرئه بریّت. سواره و سواره کان هاوار ده کهن: ئهی مروّقه کان! گیانی یه کتر پیشه کیّش مه کهن. بیّلن بلا کازیوه ی مروّقایه تی له ئاسوّی ژیانه وه سهر هه لبدات. بیجگه له و سی ئاسته سهر به خوّیه که ئاماژه کان پیّکرد ئه و خالانه ی خواره بو پروونکردنه وهی پیّگه ی شیعری شار، جیّی سهر نجن:

۱. بری له نووسهران و رهخنهگران تهنیا له رهههندیکهوه روانیویانه ته شیعری شار که له راستیدا ئهمه کهمتهرخهمییه که سهباره به شیعریّکی بهرزو رووناک وتراوه. بۆ نموونه "شنۆ محهمد مهحمود" له نامهی ماستهرهکهیدا تهنیا له گۆشهنیگای رامیارییهوه سهرنجی شیعرهکهی داوه یاکوو "دوکتۆر فهرهاد پیربال"، لایهنه رۆمانتیکهکهی پشکنیوه و ههروهها زۆربهی رهخنهگران سهرنجیان داوه به مهبهست و ئامانجی دوماهی شیعرهکه و کهمتر له لایهنهکانی دیکهی کۆلیویانه تهوه. شیعری شار شاکاریکه که ههموو ئهم باس و رهخنهگهله له خۆ دهگری و پازلیّکه که دهبی ههموو بهشهکانی و رهههنده کانی له پال یه کدا دانیّین و لیکی بدهینهوه (بههرهوه، ۱۰۲: ۲۰۰۵).

۲. له بهر ئهوهی که شیعری پهتی (بهرههمی ههست و ئهزموونی تاکهکهسیی شاعیره) بهم پیّیه شاعیر له شیعری شاردا توخمهکانی باژیری به تهواوهتی ههست پیّکردووه و دوای پالفتهکردنی له رِیگای سوّزیهوه، پیشانی داوه و گهورهی کردووه که لهم روانگهیهوه له بنهماکانی شیعری مودیّرن دیّته نُهژمار.

۳. شاعیری ماموّستا، به روانینیّکی زانایانه وه، بوّچوونه کانی که سوبژکتیی و ئابستراکته، وه ک به رهه ست، هه ست پیکراوه و ئابژکتیی و (عهینی)ده ینویّنیّ. لهبهر ئهوهی که به لیّنده ربی کاکله ی پهیقه که یه تی له له دریّگایه ک ده گه ری که به ساکار ترین شیّواز ئامانجه که ی بگهیه نیّت. به وجوّره که نووسه ر تیّگه یشتووه، سواره له سیّ ریّگاوه هه ولّده دات که توی واتا له دلّ و روّحی به رده نگدا بچیّنیّ:

I . به شیوهی شیاوی تهمسیل، وه ک شاعیرانی کلاسیک.

کاکلهی مانا و گهوههری گیانی شیعر. وهک شیعری شار.

II. وه ک پلیکانه یی و پۆلیننکردن که تهوهریکی ئهستوونیی ههیه وه ههنگاو به ههنگاو له دنیای هزری شاعیر و مانیفیستی جیهانی ئهو نزیک دهبینه وه. وه ک شیعر بهرزه که ی "سوهرابی سپیهری" به ناوی «ئاوه که لیل نه کهین» که له سروشتی نهژاکاوهوه دهست پیده کات و له بار دیری ئامانج وئوتوپیایدا کوتایی پیدیت. III. به شیواز یکی جهغزیی (تویژالیی) که له گهل شیعریکی توی توی و چین چیندا بهرهو رووین. له رواله ت و فرمهوه دهس پیده کات و دواتر تویه کی ناوه راست و توییکه کانی دیکه و له کوتاییشدا ده گهینه

ههروهها که له لاپهرهکانی پیشوودا باس کرا، ئیعجاری شاعیر له ئافراندنی شیعری شاردا، هاله چهن رههندی و لایهنه جوّراوجوّرهکانیدا که شاردنهوه یا نهوتنی ئهم شته نهک ههر ستهمیّکی گهوره له شیعری

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

کوردییه، به لگوو سته میکه له جیهانی شیعریش. گهرچی دو کتوّر پیربال و ماموّستا حهمه سه عید حهسه ن، شار به لووتکهی شیعری روّمانتیکی کوردی دهزانن. گهرچی «شنوّ محهمه دمه حمودی» شار به شیعریکی رامیاری په تی دهزانی . گهرچی «ره به رمه حمودزاده» له سه ربنه مای پوّلینبه ندیی و شیّوازی روانینی شاعیر، شار لیکده داته و پلهبه ندی ده کات و به شیکاری زانایانه ی به رهه مه که ی، زه ق بوونیکی تایبه ت ده داته شیعری شار. گهرچی «باوکی تارا» له هه لکه ندنی پهریّک له شاپه ری زیّرینی شیعر خوّی به وناو نه کات و خوّی به وناو که کات و که کور به ووک ده کاته وه .

به گشتی که سگهلیک وه ک سه لاحه دینی ناشتی، عهلی ریبوار، نه حمه قازی و مارف ناغایی، نهم سووکایه تی پیکردنه یان پیک قه بوول ناکریت و ههرکامیان به پیی بوچون و تیگه یشتنی تایبه تی خوّیان پیکه وه مافی شیعره که ده پارتین و پازلی ره خنه ی پرشکو ته واو ده که ن. شیعری شار ده ریایه که گویللی زبل پیسی ناکات و خوینی گیانبه خشی دلی له علی شیعری شار، هه رده م چه پوکان نه دات و پرخروشه و چه په لیی ناکاری کانگای مه زنیتی تیک بدات و له که سیره ی خات '.

šār شار

gulm
dlm přa la dard u kul
'alem břom la šărakat
'alem ba jāme 'āwī kānyāwī deyakam
'īlājī kam kulī dlī přm, la dardī 'īntzārakat
wařaz bū gyāni mn la šar u hāřa hāři 'aw
la rožī člknī noxoš u tāww yāwī šaw
'alem břom la šārakat
la šārī čāw la bar črāy ne'on šawārakat
břoma de ka mānga šaw bzeta nāw bzam
člon bžīm la šārakat
ka př ba dl džī gzam?!
la šārakat, ka ramzī 'āsn u mnāraya

گولم پره له دهرد و کول دائم پره له دهرد و کول نهائیم بروم له شاره کهت نهائیم بروم له شاره کهت عیلاجی کهم کولی دل پرم، له دهردی بینتزاره کهت وه پره زبوو گیانی من له شار و ها په ها پی نه و نهائیم بروم په کننی نه خوش و تاوویاوی شهو نهائیم بروم له شاره کهت برومه دی که مانگهشه و بزیته ناو بزمم چلون بژیم له شاره کهت چلون بژیم له شاره کهت که پر به دل دژی گزمم؟

زین تغابن که خزف می شکند

[ٔ] با الهام از بیتی از حافظ: جای آن است که خون موج زند از دل لعل

بهشی پینجم- رهخنه

malī 'wīn xawāraya مەلى ئەرىخ غەرارەبە 'aley la dawrī dast u pem ته لیمی له دهوری دوست و پیم 'away ka tel u tān u rāyala, kalabčaya ئەرەي كە ئىل و تان و رايەللە، كەلەبجەيە 'away ka paykara misäli däwala ئەوەي كە پەيكەرە، مىسالى داوەلە 'away ka dāratela, mazharī qanāraya تهو دي که دار و تبله، مهز همري قهنار ويه la šārakat kamandī dūkala له شاره که ت کهمهندی دو و که له ka deta dar la malī dawlamand كه دنته دور له مالي دوه لهمهند wa tīškī be gunāhī xoratāw 'axāta band وه تبشكي بن گوناهي خواره تاو نه خاته بهند la har šagām u kūčayak šapořī šīna له هدر شدقام و کووچه په کڅ شه پورري شب de baraw dÎm دي پهرمو دلم dastī garmī 'āšnā nya ka 'aygušm دەستى گەرمى ئاشنا نىيە كە ئەيگوشىم dastī čewīya دەستى چۆر بىد la šārakat zalīla šer. له شاره کهت زهلیله شیر، bāwī řewīya باوي ريوييه ba har nīgāyaku patāyaka بههدر نيگايه كهو، به تايه كه 'alem břom la šārakat تەلىم برۇم لە شارەكەت گۆلم! ھەرئىمى زۇنگ و زەل gulm, haremī zong u zal člon 'abeta jāřagul چلون ئەنبىتە جارە گول له شاری تو، له بانی عهرشه قوّندهرهی دراو la šārī to, la bānī 'aršas qondaray drāu شاره کهت šārakat ئاسكه جوانه كهم! 'āska jwānakam ! تەسكە بۇ ئەرىن ر بۇ خەنەت، ھەرار task bo 'awīn u bo xaft harāw كئ له شارى تو، له شارى قاتلى هەۋار ke la šārī to, la šārī qātlī hažār گوي تهدانه ئايهتي پهراوي دلٌ؟ gwe 'adata 'āyatī pařāwī dl ? منیٰ که گؤچی تاوی گهرمی بهزدهواره کهی عهشیره تم mne ka gočī tāwī garmī bar dawārakay 'ašīratm بهداره تهرمي كووجه تهلكه كاني شاره كهت ba dāra tarmī kūča tangakānī šārakat rānahā tūwa lašm رانههاتووه لهشم بناری پر بههاری دی bnārī př bahārī de رهنگی سوور و شین تهدا řangī sūr u šīn 'adā

رەخنەى فۆرمالايستى شىعرى «شار»

۱. یه کهمین تایبه تمه ندی فوّرمالیستی شیعری شار، گیّرانه وه ی کورتی چه مکگه لیّکه که له سه ره تادا باسمانکرد. کورتییه ک به تویگه لیّکی جوّراو جوّره وه ک روّمانتیزمی په تیی، روّماتیزمی کومه له په تیی، نوّماتیزمی کومه له په تاوه زخوازی، سه مبولیزم، ئایدیالیزم، ریّئالیزم، میّروو، فه لسه فه، رامیاری، کومه لناسی، مودیّرنیزم، پوّست مودیّرنیزم و ... که له ده ریای شیعردا ده بینریّن. ئه م کورتیبه شاراوه یی شیعره که فره ئه کات و ده بیّته خالی ئاشنایی سرینه وه (defamilarization) له گشتیبه تی شیعردا. له سه رئه م بنه مایه راقه و رسته کان ئاویزه یه به چهن پالو و ماناگه لیّکی جوّراو جوّره وه.

۲. ئاویته کردنی سی ئاستی سوّزیی شیعر که شاعیر مهبهستی بووه، شاراوه یی به گولم که بهرده نگی شاعیر، فره تر ئه کات و لهویش ئاشنایی سرینه وهی لیّده که ویّته وه. لیّره دا شاعیر زهقی ئافراندووه، بنه مای (زهق کردنه وه: forgrounding) دهبیّته هوی ده ولّه مهندیی فوّرمی زمانی شیعر.

۳. ههرله دەستهواژه ی «گولم»دا (دژوازیی مانایی meaning's paradox) لهسێ توێژدا ههیه که هاوڕێ پێکهوه پازلی چهمکی شیعر کامل ده کهن که رهدکهرهوه ی یه کدی نین. ئهزانین که سهلماندنی شتێک رهدکردنهوه ی شتێکی کهی لێناکهویتهوه. به پهیڤێکی تر، واتاکان هاوڕێ وتهواوکهری یه کترن لهباریکهی دیکهوه دژبهیه ک و دژوازن که ئهمیشه (زهق بوونی واتایی: meaning's forgrounding) چێکردووه.

3. به لهبهر چاوگرتنی ویکچوون و چهن پالوبوونی واتاکان و فره بوونیان، که له شیعری "سواره"دا ههیه، ناتوانین تهنیا بهدهوری گهراندوه یی زمان و پیوهندیی هو و هو گری پهیفه کان، بساچینین. بیجگه له دهوری هونهریی و شیعری، دهوری په زمانیش تیایدا شه پولان دهدات. وته کهی "ژان پول سارتر" له کتیبی «ویژه چییه؟»دا که پهخشان بزاقیکه ده گات به ئاکام و به پیچهوانه وه شیعر بزاقیکه که ناگاته ئاکامیکی دیاری کراو، پوونکه رهوه ی مهبهستی نووسه ره. له پوانگهی فورمالیستیه وه، خالی شاراوه، پازی ههرمان و پهمزی ژبان مانه وهی شیعر، بهم تیگهیشتنه وه ناکریت له شیعر تهنیا فامکردنیکی تاکلایه نهمان ههبیت، نهو کاته شیعر دهمریت، گیانی شیعر ها له پشکنینی چهن پههندیی و دهوری په پرزمانی و هونه رییه کهیدایه. به م پهیفه دهمریت، گیانی شیعر ها له پشکنینی حهن پههندیی و دهوری په پرزمانی و هونه رییه کهیدایه. به م پهیفه داپه رینی و شه له به سرینه وه و شاراوه پیز بووه و دیار بوونیکی تایبه تی داوه تر شیعر.

٥. روانینی سهمبولیستیش رهنگی شاراوهیی خهستر ده کاتهوه. لهم سوّنگهشهوه هیّما فریای فوّرم کهوتووه و حهشری وشه کان له وتهزای ناشنایی سرینهوه و زهقبوونی واتایی چیّکردووه. لیّرهدا په رِنوّرمی (deviation the norm) و لادان له فوّرمی زوان دهبینری و دهوری په رزوانیش به پا شهروّیی لهو، خوّی نیشان دهدات.

٦. دەزانىن كۆشى عەرووزىي (مەفاعلن)، كە لەگەل ناوەرۆكى شىعرەكەدا ھاورۆژەييەكى تايبەتى ھەيە وە
 لەبارى رەوانناسىي كۆش و مۆسىقاى شىعرەوە شىاوى لە بەر چاوگرتنە كە بەستۆنۆكى ئۆگجار ھۆمن بۆ
 دەربرىنى ھەست و دىارىيكردنى سۆزى شىعرىي سازكردووە. لەم روانگەيشەوە زەقىي دروست كردووە.

بهشی پینجم- رهخنه

ده لّنی رِنسای کهمکردنه وه و رِنسای زیده کردن (ناو و دهروهی زمان) ناشتیان بۆته وه، لهبه ر نهوهی که کیش شیعره که به زانیاریی و وردبوونه وه یه قوولی هونه ریبه وه هدلبژیر دراوه، حه شری مؤسیقاش روویداوه.

۷. هەبوونى واتەى بىدەنگى بە زايەلەى «م» دەولەمەنەييەكى تايبەتى داوەتە دىالۆگى دوولايەنەى شاعىر و ئەويىندارەكەى. دەزانىن كە لە تايبەتمەندىيە چوارىنەكانى فۆرمالىزم (هاوكىشى: **parallelism**)، و دووپات بوونەوەى بىنەما و مۆتىيى ئەم تايبەتمەندىيە، هاوكىشىي پىتىي (دەنگى) و دووپات بوونەوەى دىار بوونىكى تايبەتى داوەتە شارى شىعرى سوارە و سامانىكى تايبەتى بەخشىوەتە لايەنى رۆمانتىكى شىعرەكە.

۸. رووبه روو بوونه وهی دهسته واژه ی «گولم» و «دلم» به هاتنی رسته ی «پره له ده رد و کول» بۆلیکی رخمانتیک و کۆمهلیکی سۆزیی کاریگه ر ده داته شیعر که کار ده کاته سهر به رده نگ. هاو پیژه یی له نیوان «دل» و «گول» دا همه له باری واتایی و ههم له باری پهیڤییه وه زمقبوونی وشه یی ساز کردووه. هاوده نگی واتایی له ته ک ده نگگه لی بیده نگی «د» و «گ» دا را په رینی وشه ی چیکردووه. به لام فره تر ده نگی بیده نگی (ل) له گهل دل و حاله تی هه ستیدا نزیکایه تی هه یه. هه روه ها (د) بیده نگیکی چه کوشیه که هه والی بوونی پهیامه که ده گهیه نیت و بیژه ری وریایی و به ناگابوونه که ئیژی هه والیکی گرنگ به بنه مایه کی سۆزییه وه ده گات.

۹. له رستهی «جامی کانیاوی دییه کهم» دووخال زوقیی چیکردووه: **نهلف،** ناروونی له وشهی «جام»دا که ههم واتای کاسه و ههم مانای ئاوینهی ههیه. که لهم واتا دواییهدا له ته ک خشتی دواییدا له ته ک «دل»دا دیتهوه. ب، لیکدانهوه گهلی گوندی وه ههبوونی وشه گهلیکی روّمانتیک که تایبه تی رووبه ری گچکه و سروشتییه، زوق بوونیّکی دیکهی ئافراندووه، ئیژیته "شیموس ههینی" شاعیری ئیرلهندیه که به وینه گوندی و دوستانه کهی خه لاتی ئهدوبیی نوّبیلی وور گرت.

۱۰. (هاو پهیڤی مانایی:meaning's alliteration) له دهنگی بیّدهنگی (ه) دا له دهستهواژهی «هاره هارپ»دا که لهته ک وهره ی سه گدا تهبایه؛ بیّ روّح بوونی شار و توخمه کانی نیشان دهدات و مورکیّکی سووکایه تی ده دا له تهویّلی تیکنوّلوژیی سهره و و خاوه نه خویّل و کویّره کانی. دهبیّ (ئانیمیزمیش:animism) به گیاندار کردن، به و پهیهٔ ی سهره وه زیاد کهین شار سه گیکه که به وهرهوه ریانی شاعیری وه و و ماندوو کردووه. ئه و تایبه تمهندییانه ی سهره وه گرکانی و شه له دیّری سووری شیعردا بو همتا هه تایه گهشی راگر تووه.

۱۱. له رستهی «رۆژی چلکنی...»دا ده گهینه رهوتیک له ژیانی شار و توخمه ناسازه کانی که **ئهلف**: چلکن ب نهخوّش پ: تاو و یاو که ئهم قوناغانه ههنگاو و به ههنگاو تهوژم ده گری و ده گاته قوولایی نهخوّشیی. هاوریژهیی (تاو و یاو) و بوونی ههمووی ئهم توخمانه له وتهزاری زهقکردنهوه و دواتر ریسای کهمکردنهوهی شیعردا کاریگهر بوون. ههروهها (روّژی نهخوّش) که له بنه ره تدا روّژ هوّی ساق بوونهوهیه، به لام ئهمیّستا، بوّته هوّی نهخوّشیی که پارادوّکسی واتایی ئافراندووه و په رنوّرمی مانایی چیکردووه که ئهم به یتهی "مهولانا" وهبیر دینیّتهوه:

«از هلیله قبض شد اطلاق رفت آب، آتش را مدد شد همچو نفت»

که ئالوگۆړ یا پووکانهوه و پوچهل بوونهوهی ئامراز و توخمهکانی ژیانه که له سروشتی خوّیان لائهدهن (تاو و یاوی شهو) له پهوندی پهر نوّرمیی، دیاریکردن (تشخیص) و مروّق ویّناییدا دیّته زمینهوه کهنابی له بیری کهین.

۱۲. هاورپژویی واتا گهلی سهمبولیستی (نیّئون) (شهواره) «راوی ئاژهل لهتاریکیدا له ریگای تیشکهوه» زمقیی دروست کردووه که کاباره، کازینو، تریاک، هیرووئین، گهنده لی و واتاگهلیّکی رهشی دیکه له خوّ دهگریّت که ورد بینی و روانینی ژیرانه له مروّف ئهسیّنی و چاو خیّل ده کات ئهم بهیتهی خواره بوّ روونکردنهوه ی نه و باسه ی سهره وه جوان و بهجیّیه:

مهل و مۆرى لهناو هيلانه خهوتوو ئهيانكا شهوقى شۆلهى شهم، شهواره

۱۳. «مانگهشهو بزیته ناو بزهم» به پاسی شاعیرانه و به رههمی نه زموونی شیعری په تیی و په سه نه که شاعیر له سروشت نیلهام وه رده گریت و به وشه ی «بزه» لووتکه ی کاریگه ربی وه رگرتنی له سروشت پیشان ده دات. ده سته واژه ی سه مبولیستی «مانگه شه و» هه مان هزری پامیاری شاعیره، به مبونه وه پاپه پینی و شه قه له مباز ده کات که ماناگه لی فه لسه فی و هزری به ماناگه لی روّمانتیستیه وه گری ده درین که ده توانین په پرنوّرمیی مانایی و زه قبوونی شیعریی ببینین.

واتهى بيّدهنگى «ز» بيّژهرى هاودهنگىى واتاييه، ئهلّيى ژيان دهچړىّ. نيّوان دەقىي "شكلۆفسكى" و (لۆژيكى هەڤپەيڤىن: intertextuality relationships)ى "باختىن"ىش فۆړمىككە له وتن كه "سواره" پىككەنىن، خۆشەويستى و حەزى خۆى له سروشت وەردەگرىّت.

ههر بهو جۆره که "سوهرابی سپیهری" «له پشت پیکهنینیکهوه» ههرشتیک که مروّق بیهویت، شاردوویه تهوه و "مهولانا" تهواوه کهری نهم واتایه سه که: له خوّشه ویستی درکه کان دهبنه گولّ؛ که ههرسی وینه که لهراستی و پاکیی دهروون و ناوینه ک بیگهردی دلهوه دیّت و خویان دهنوینن.

۱٤. «گزه» دەستەواژەيەكى كۆنە كە پەرنۆرمىي لە بارى (ئاركائيزمarchaism)ەوە چىدەكات.كە خوازىي شاعىر و ئەنقەستىي ئەو لە ھەلبراردنى وشەگەلى پاراووپەتىي، بۆ خۆى بوەتە ھۆى زەقكردنەوە و حەشرى وشەكان. ھاورىژەيى و ھاوكىشەيى لەتەك «بزه» دا خەزىنەى رىساى زىدەكردنى دەولەمەندتر كردووە.

۱۵. «کهمهندی دووکهل» ئاویّتهی ویّکچوونی له لیّکدانهوهی سهمبولیکییهوه سوّکیی هزریی بهردهست، دهسنیشان ده کات که زهقییه کی دیکهی داوه ته شیعره که. ناهاوریژه یی و دژوازیی له نیّوان «دووکهل» و «تیشکی خوّره تاقی دا پهرنورمیی چیّکردووه.

۱٦. هاودهنگیی واتایی له واتهی بیّدهنگی «ش»دا که لووتکهی خهفهت دیّنیتهوه یاد، له باری هاوکیّشییهوه، جیّی سهرنجه که زمقیه کی دیکهی داوهته شیعره که.

بهشی پینجم- رهخنه

۱۷. له بهندی دووههمدا زوّربهی لیّکدانهوه کان، چهمکی کوّیله تی، زیندان و بهر بهستیّی نیشان دهدهن که دووپاتکردنهوهی ئهم مانایه، هاوکیّشی واتایی دروست کردووه زهقیی واتایی بهرههمی ئهم لیّکدانهوهیانهسه.

۱۸. ئهم وشانهی خوارهوه توخم و لیکدانهوه گهلیکی سهمبولیکن، که لایهنی واتایی چهن رهههندیی و هاوشیّوهیان ههیه. بهم بوّنهوه بوونهته هوّی ئاشنایی سرینهوه و شاراوهیی له گشتیهت و پیّکهاتهی شیعر وههروهها بنهمای زمق کردنهوهی وشهیی و ماناییش بهرههمیّکی دیکهی ئهو ریّبازه فوّرمیکهیه:

مانای سهمبولیک	وشه
بارودۆخى كۆمەلگا	شار
له بنهرٖهت و توخمه هزرییهکانی شاعیره (ڕٖهنگه ڕۅانینی "مائوٚئیستی" بیٚت)	كانياو
پێگەى ڕسكان و چێبوونى هزرى شاعير	دێ
رۆچنه و پالوويه ک له هه قێقهت	مانگه شهو
خەمى نامۆيى، نۆستالۆژيى، شۆړش، حەماسەي خەبات بۆ داړماندنى ھزرى رەش	دەردى ئينتيزار
له ئامرازه کانی خلّهتاندن، دووپالّوی زیّرٍ و فریو له پالّوه نههامهته کانی سیّ گوّشی ستهمکاریی	نێئۆن
(پالۆی سێههم زۆره) ساخته کاریی و دهمامک سازیی و پێتستێک له مودێڕنيزمێکی بێ ناوهرۆک	
و توخمه سهره کییه کانی .	
کویّری، له ناو چوون، ئاکامی خلّهتاندن، قهبوول کردنی زولّم، کوّیلهتی خوّخوازانه و	شەوارە
سەرچاوەكەي (ئىلىناسيۆن) و دەر ئەنجامەيكەي رۆحى دواكەوتوويى و قورەما بوونە.	
بزاڤ، ئومید، به ئاگا بوون که گشتیان بهرههمی ئێرادهن، سێ گۆشی سهرکهوتن	بزه
خلەتاندن كە بۆتە ھۆى راوەستان و داچەقين	گزه
بێڕەحمى، بێ بەزەيى بوون، ساختەبوونى شاريى	ئاسن
له توخم و بنهرٍهته کانی هزری زال بهسهر جڤاکدا، لهوانهی ئاماژهیه کیش بیّت بوّ هزری مردووی	مناره
دینیی. چونکا زۆربەی هزرڤانانێک وهک سواره لهجیاتی ئاوی رٖووناک له کاسهی ئیماندارانی	
درۆزن و هەلپەرەستدا ھەمىشە ژەهريان ديوه. دينى خودا له درێژايى ديرۆكدا تووشى جۆرەها	
نهخۆشی و ئازار بۆتەوە. ئێژيته دين و دينداريی خۆلی مردووهکانی دوو ڕوويی و ڕيايه که له	
قەبرستانى ئامراز و رۆبۆتەكانى دىندارىدا، بە روانتێكى دێترمينيستى و دەمار گرييانە، لە زەلكاوى	
زمین و تراویلکهی هزره کاندا ههن. رِاسته "سواره" هیّرش ده کاته سهر ئاوهها دینیّک.	
له توخمه کانی کۆیلیه تی و بنه ٍ هانی نابه رابه ری و هزری زال	تێل و داره تێل
به لاړێداچوون و داپۆشینی هەقێقەت و سەرە ڕۆیی هزریی زالؒ و ژەهراوی بوونی هزریی مرۆڤە	دووكەل
ستەملێکراوه کان .	
همقیّقهت و ئایدیال و خوازراوی راستهقینه، یوٚتوپیا	خۆرەتاو
نامۆیی، ساخته کاری و بیّ سۆزیی	دەستى چێوى
شۆرشگیران، خودی شاعیر .	شێر

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

ملهورٍ، هزری زال، ستهم و زولمی سهردهم که ها له سهر بنهمای فریو و خلهتاندن.	ړيوی
گۆشەى نىگاى روانىن، روانىنىكى نايا و نەزۆك، شيوازى چاويك كە فريو و شەرى لى ھە	نیگا
لقوليّ.	
دەسە لاتە پفەلەكان كە خۆيان لە دۆخگەلێكى جۆراو جۆردا وەک پەيكەر بەخەلكى نىشان	داوهڵ
دەدەن.	
که شوههوایه کی توّیینهر و ستهمیّکی ههمه لایهنه، که شوههوایه ک که هیچ نائافریّنیّ و	هەريْمى زونگ و
تهنانهت زیندووکانیش بهره و مردن دهبات.	زەل
هەلومەرجیّکی لەبار و ئایدیال بۆ ژیانیّکی شایەستە، بەستیّنیّکی شیاو بۆ گەیشتن به هەقیّقەت	جارِہ گوڵ
یاکوو ئازادی و همقیّقهتی ئازاد.	
سەرمايەدارى، زالبوونى تێكنۆلۆژى و سەرمايە بەسەر مرۆڤدا، پارە و پارتى، چاوى خێل و	قۆندەرەي دراو
تاكلايهنهى ماديى زال به سهر مروّقدا. (لا اله الا المادده) و به كورتى خوداى سهرمايه كهبهمل	
گەردوونا زالە.	
زناکی پیّوهندییه کی رِاستگۆیانه و پاک و بیّخهوش .	عەشيرەت
سۆز، ھەستى شاعير، زناكى ھزرى شاعير (مائۆئيزم)	عاتيفه
ههستی گهشاوهیی و ژیان، وزهی رِوّحیی وکهشوههوا و بهستیّنی له بار بوّ شوّرِشی هزریی، به	رهنگی سوور و
لهبهر چاوگرتنی هزری سووری سواره و پیّوهندیی له گهلّ روانگهی "مائوّ"دا دهتوانین له واتای	شین
سوور له لای "سواره" بگهین وه ههروهها خوینیک که لهم ریکایهدا بهخت دهکریت، لهم شیّوه	
روانینهدا سهوزیی وزاوزیّ دەبیّته راستییه ک.	

ههمووی ئهم لیکدانهوه و دهسته واژانه سهمبولیک و هیّمایین که لایهنی واتایی چهن رهههندی و هاوشیّوهیان ههیه. بهم بوّنهوه ئاشنایی سرینهوه له لیّکدانهوه و چوّنیهتی دهربرین و شاراوهییدا چیّبووه که له ئاکامدا زهقکردنهوهی وشهیی و واتایی لیّکهوتوّتهوه.

بهشی یینجم- رهخنه

سەرچاوەكان:

الف: فارسى

- ۱. احمدی، بابک (۱۳۸۲) ساختار و تأویل متن، تهران، نشر مرکز.
- ۲. پورنامداریان، تقی (۱۳۷۵) رمز و داستانهای رمزی در ادب فارسی، تهران، انتشارات علمی و

فرهنگی.

- ۳. خلف تبریزی، محمّد حسین بن (۱۳۶۲) **برهان قاطع**، تهران، انتشارات امیر کبیر.
 - ۴. داد، سیما (۱۳۸۳) فرهنگ اصطلاحات ادبی، تهران، مروارید، چ دوم.
 - د. رامپوری، غیاث الدین (۱۳۶۳) غیاث اللّغات، تهران، امیر کبیر.
- ۶. سارتر، ژان پل (۱۳۵۵**) ادبیّات چیست**، ترجمه ابوالحسن نجفی و مصطفی رحیمی، کتاب زمان، چ

پنجم.

- ۷. سپهری، سهراب (۱۳۷۴) هشت کتاب، صدای پای آب، تهران، انتشارات طهوری.
 - ۸. شفیعی کدکنی، محمّد رضا (۱۳۷۱) موسیقی شعر، تهران، نشر آگاه.
 - ۹. شفیعی کدکنی، محمّدرضا (۱۳۷۹) **زندگی و شعر**، مجتبی بشر دوست، نشر ثالث.
 - ۱۰. شمیسا، سیروس (۱۳۸۶) **نقد ادبی**، تهران، انتشارات میترا.
- ۱۱. صفوی کورش (۱۳۸۳) **از زبان شناسی به ادبیّات (شعر**)، تهران، انتشارات سوره مهر.
- ۱۲. صفوی کورش (۱۳۸۳) **از زبان شناسی به ادبیّات (نظم)**، انتشارات سوره مهر، تهران.
- ۱۳. صفوی، کورش (۱۳۸۳) **در آمدی بر معنی شناسی،** سوره مهر (حوزه هنری سازمان تبلیغات اسلامی).
 - ۱۴. علوی مقدم، مهیار (۱۳۸۱) نظریه های نقد ادبی معاصر، تهران، انتشارات سمت.
 - ۱۵. میرصادقی، میمنت (۱۳۷۶) **واژهنامهی هنر شاعری**، تهران، کتاب مهناز، چاپ دوم.
 - ۱۶. یاحقی، محمّد جعفر (۱۳۷۵) فرهنگ اساطیر، تهران،انتشارات سروش.
 - ۱۷. فصل نامه فرهنگی ادبی، اجتماعی «زریبار» سال نهم، شماره ۵۸ و ۵۹ پاییز و زمستان.

ب: کردی

- ۱- . . ئيلخاني زاده، سواره (۱۳۷۹) تاپوو بوومه ليّل، تهران، نشر پاينيږ .
- ۲- ئىلخانى زاده، سواره (۱۳۷۲) خەوە بەردىنە، ورمى، سەلاحە دىنى ئەييووبى.
 - ۳- ئيلخانى زاده، سواره (۲۰۰۷) **زممزممەى زولال**، چاپخانەى ئاراس.
- ۴- بههرهوهر، محهمهد (۲۰۰۵) سواره و پهخشانی کوردی، سلیمانی، سهردهم.
 - ۵- خال، شیخ محمّد (۱۳٦٦) **فهرههنگی خال**، سقز، محمّدی.
 - ۶- شرفکندی، عبد الرحمن (هه ژار) (۱۳٦۸) **ههنبانه بورینه**، تهران، سروش.
- ۷- محهمهد مهحمود، شنو (۲۰۰٦) **رولی سوارهی ئیلخانیزاده له نویگهری شیعری کوردیدا،** زانکوّی کوّیه.
 - ۸- موکریانی، گیو (۱۹۹۹) فهرههنگی کوردستان، ئاراس.

مه لای جزیری له نیوان عیشقی حه قیقی و عیشقی مه جازیدا

د. حەسەن سەرباز -

كورته∶

ئەدەبى سۆفىگەرى بەشێكە لە ئەدەبى ئايىنى كە ھەر لەزوووە ھاتۆتە نێو ئەدەبياتى گەلانى موسولمان. شاعيرانێك وەك «حـەللاج»، «ئێـبنى عـەرەبى» و «ئێـبنى فـاريز» لـه ئـەدەبى عـەرەبى و «حـافيز»، «سەعدى»، «مەولانا»، «جامى» و... لەئەدەبى فارسىدا بە گەورەترىن شاعيرانى سۆفى دادەنرێن.

له ئەدەبى كوردىشدا سۆفىگەرى بۆ يەكەم جارك دووبەيتىيەكانى "باباتاھىرى ھەمەدانى" رەنگى داوەتەوە. دولى ئەمە سۆفىگەرى شان بە شانى شىعرى ئايىنى لەئەدەبياتى كوردىدا خۆى دۆزيوەتەوە وك شىعرەكانى «مەلاپەرىشان»، «مەلاى جزيرى»، «ئەحمەدى خانى»، «مەولەوى كورد»، «مەحوى» و ... بەشيوەيەكى بەرچاو رەنگى داوەتەوە.

"مهلای جزیری" یه کیّکه لهو شاعیره گهورانهی که له کوتایی سهدهی دهیهم و سهره تای سهدهی یازدهمی کوّچیدا شیعری کوردی به گشتی و شیعری سوّفیگهری به تایبه تی لـهسـهر دهسـتی ئـهو گهیشـته لوتکـهی خوّی.

شاعیرانی سۆفی له شیعره کانیاندا زاراوه کانی سۆفیزم وه ک عیشق به خودا، حال و مهقامه کان و... به کار دههیّنن، به لام ههندیّک جار لهزاراوه کانی وه ک وهسفی ئهندامی ژن، وهسفی شهراب و مهستی و... کهلکوهرده گرن که عیشقی حهقیقیان له گهل عیشقی مهجازی تیّکهلّ ده کا. ئهم دیارده یه له شیعره کانی "مهلای جزیری "شدا به شیوه یه کی بهرچاو دهبینریّ، بۆیه لهم وتاره دا ههولّ ده ده ین سۆفیگهری له شیعری مهلای جزیری اشی بکهینه و و دیارده ی عیشقی حهقیقی و عیشقی مهجازی له شیعره کانیدا بخهینه به به باس و لیکولّینه وه تا روون ببیّته وه که "مهلای جزیری" له شیعره کانیدا کام یه ک لهم دوو عیشقه ی بووه و چهییّوه ندیه ک له دوو عیشقه دا له شیعره کانیدا به رچاو ده کهویّ.

وشه سهرهکییهکان: مهلای جزیری، شیعری سۆفیزم، عیشقی حهقیقی، عیشقی مهجازی.

⁻مامۆستاي زانكۆي كوردستان

بهشی پینجم- رهخنه

١ - يێشهكى

ئەدەبى سۆفىگەرى بەشىكە لە ئەدەبى ئايىنى كە لە سەرەتاوە بە شىوازى ئەدەبى زوھدى لە نىـو ئـەدەبى عەرەبىدا پەيدا بوو. لە سەدەى سىنھەمى كوچىدا ئەم شىعرە زوھدىيە بوو بە بنەمايەك بۆ شـىعرى سـۆفىگەرى (چىف: ١١٣). پاشان شىعرى سۆفىزم لەلايەن شاعىرانىكى وەك «رابىعەى عـەدەوى»، «زوننـونى مىسـرى» و «حەللاجى بەغدادى» پەرەى سەند. لەسـەدەى ھەفتـەمى كۆچىـدا شـىعرى سـۆفىزمى عـەرەبى لـە لايـەن «ئىبنى غەرەبى» گەيشتە لوتكەي خۆي.

دوای ئهوه ی سۆفیگه ری له نیّو موسلماناندا په ره ی سهند و له سه ده ی سیّهه می کوّچی وه ک پیّبازیّکی تایبه تی ئایینی پهیدا بوو، ئیرانییه کان زور زوو قوزتیانه وه و له په ره پیّدانی سوّفیزم له عهره به کان پیّشییان گرت. له سه ده ی پیّنجه می کوّچیدا سوّفیزم هاته نیّو شیعر و ئه ده بی فارسی و له سه ره تاوه له چواریّنه کانی «ئه بوو سه عیدی ئه بولخه یر»، «خاجه عه بدوللا ئه نساری» و شیعره کانی «سه نایی سار په نایی داوه ته و دواتر له لایه ن شاعیرانی کی و ک «سه عدی»، «حافیز»، «مهولانا»، «عه تتار»، «جامی» و ... په ره ی پیدرا.

له نه ده بی کور دیشدا سۆفیگه ری بر یه که م جار له دوو به یتییه کانی «باباتاهیری هه مه دانی» به شیّوه ی لـو پی په نی دو و ته دوه به یعنی دول دول یا نه مه سوفیگه ری شان به شانی شیعری نایینی له نه ده بی کور دیدا خوّی دوزیوه تـه و به شیره کانی «مه لا په ریّشان» بـه زاراوه ی گـوّرانی و «مـه لای جزیـری» و «نه حمـه دی خـانی» بـه زاراوه ی کرمانجی و «مه و له و دمـه حوی» بـه زاراوه ی سـوّرانی بـه شیّوه یه کی بـه رچاو رمنگی داوه ته و شوان، ۲۰۰۱: - ۹).

مهلای جزیری که مروّقیکی گهلیّک شارهزا و زانا بووه و ناگاداریه کی زوّری له سهر نهده بی عهره بی، فارسی و تورکی بووه، یه کیّکه له و شاعیره گهورانهی که له کوّتایی سهده ی دهیه و سهره تای سهده ی یازده می کوّچیدا پهره ی به شیعری کوردی به گشتی و شیعری سوّفیگهری لهنهده بی کوردیدا به تایبه تی، داوه.

شاعیرانی سۆفی له شیعره کانیاندا زاراوه کانی سۆفیزم وه ک عیشق به خودا، یه کیتی بوون، فه نا، حال و مهقامه کان و ... به کار ده هیندن، به لام ههندیک جار له زاراوه کانی وه ک وه سفی ئهندامی ژن، وه سفی شهراب و مهستی و ... که لاکوه رده گرن که عیشقی حهقیقیان له گهل عیشقی مهجازی تیکه ل ده کا. ئهم دیارده یه له شیعره کانی مه لای جزیریشدا به شیوه یه کی بهرچاو ده بینری به جوّریک که له زوّریک له قه سیده کانیدا ئه موو عیشقه به سه ختی له یه ک جیا ده کرینه وه . بو نمونه "مه لا" له شیعریکی دل داریدا دولبه و مهی، جوریک تیکه ل ده کا که به سه ختی ئه توانری بیری سوفیانه ی مه لا دیاری بکری:

عەرعەر خەراما ب قەدد و قامەت يەك بووسە بەخشى ئەووەل ب ئيحسان دوو سوجدە فەرزن فىالحال ب بين بەر

یه ک بووسه دامه ب سهد قیامه ت ئاخر لمن کر جورم و غدرامه ت دهما خویابن ئه قهدد و قامه ت (دوسکی، ۲۰۰۵: ۹۹) بۆیه لهم وتارهدا ههول دهده یین ســــۆفیگهری لــه شــیعری «مــهلای جزیــری»دا شــیبکهینــهوه و دیــاردهی عیشقی حهقیقی و عیشقی مهجازی له شیعره کانیدا بخهینه بهر بـاس و لیّکولــینهوه تــا پوون ببیّتــهوه کــه چ پیّوهندیه ک لهنیّوان ئهم دوو عیشقه له شیعره کانیدا ههیه.

۲ - کورتهیهک له ژیانی مهلای جزیری

مهلای جزیری ناودارترین شاعیر و عارفی کورده که چهندین سهدهیه ناوی کهوتوته سهرزاری خوداناسان و ئهدهب دوستان. له گهل ئهمهشدا تا ئیستا ژیان و به سهرهاتی ئهم شاعیره خوداناس و پایهبهرزه به باشی نههاتیه ناسین به جوّریّک که لهبارهی زهمانی لهدایکبوون و له دونیاچوونی له نیّوان نووسهرانی ژیانی "مهلا" جیاوازیه کی زوّر دهبینری که ههندی جار ئه گاته چهند سهده. ئهم دیاردهیهش بو شهوه ده گهریّتهوه که له سهر چاوه کانی هاوچهرخی "مهلا" شتیّک له بارهی ژیان و بهسهرهاتی ئهو نههاتووه و نووسهران چهند سهده دواتر به که لکوهر گرتن لهشتانی سهرزاره کی و دیوانی "مهلا" لهو بارهوه نووسیویانه.

ئەوەى كە نووسەرانى ژيانى مەلا لە سەرى پىكھاتوون، ئەوەيە كە ناوى «ئەحمەد» و خەللىكى «جزيىرى بۆتانە». ئەوەش بۆ ئەوە دەگەرپىتەوە كە خۆى لە پتر لە جىڭگايەك لەدىوانەكەيدا ئاماژەى بەمە كردووە، وەك: ئەحمەدم سىنەسپەر پىشبەرى تىرى فەلەكا دەعوەدارى تەمە ئىرو تو ژ دەحلى وەرەدەر

(دوسکی، ۲۰۰۵: ۱٤٤)

گولّی باغی بر مما بوهتانم شهب چراغی شهبا کور دستانم

(ههمان سهرچاوه: ۳۳۳)

ناوی باوکیشی به پنی ئهو زانیارییانهی که له دهستنووسی دیـوانی مـهلای جزیـری کـه لـه سالّـی ۱۲۳۸ کۆچیدا له لایهن «عهبدولقادر ئامیّدی»وه نوسراوهتهوه «محهمهد»ه (سجادی، ۱۳۳۱: ۱۳۲۱).

لهبارهی زهمانی له دایکبوونی مهلای جزیری جیاوازییه کی زوّر له نیّو نووسه راندا ههیه که "ماموّستا سهجادی" زوّربهی نهم و جیاوازانهی توّمار کردووه و ماموّستا هه ژار و مهلائه حمه دی زقْنگی له شهرحی دیوانی مهلای جزیریدا دووپاتیان کردوته وه. نووسه ران لهم باره وه دوا نیمه ی سهده ی شهشه می کوّچی و ساله کانی ۲۵۰-۵۶۰ کوّچی و ۲۰۰-۸۲۰ کوّچی و ۲۰۰-۸۲۰ کوّچی و ۱۳۲۱: شازده تا بیست)، به لام ئه وه ی که لهم باره وه له راستی نزیکتره بوّچوونی «سهیدی مه لا ئه حمه دی زفنگی»یه که له دوای لیکولینه وهیه کی زوّر له دیوانی مهلای جزیریدا به و قمناعه ته گهییشتووه که مه لا له کوّتایی سهده ی ده یه دوای لیکولینه وهیه کی زوّر له دیوانی مهلای جزیریدا به و قمناعه ته گهییشتووه که «ته حسین ئیبراهیم دوسکی»یش له پیشه کی دیوانی مه لای جزیریدا نه ته نیا بیرورای "زفنگی" به راست ده زانی، به لکوو به که لکوه رگرتن له چه ند شیعریکی مه لا وحیسابی نه بجه د سالی به دونیا هاتن و کوچکردنی دیاری نه کا و ده لیّ نه مه لا له سالی ۹۷۵ کوّچی به رابه ربه ۱۵۲۸ – ۱۵۲۷ زایینی هاتو ته دونیا (دوسکی دونیکی هوروه ها به که لکوه رگرتن له چه ند شیعریکی جزیری و شیعریکی و شیعریکی و شیعریکی دفیقی (دوسکی و شیعریکی ده فیم استان به کوسکی دونیکی دونیکی دیوانی به کوردنی دیاری و شیعریکی و شیعریکی دونیکی دونیک دونی

بهشی پینجم- رهخنه

تهیران» که به بۆنهی له دونیاچوونی مهلایجزیری وتراوه، سالّی له دونیاچوونی مــهلای سالّـی ۱۰۵۰ کــۆچی دیاری ده کا که بهم پێیه مهلایجزیری ۷۵ سالّ عومری کردووه (ههمان سهرچاوه:۲۵).

ههروه ک دهبینری بۆچوونی «تهحسین ئیبراهیم دوسکی» له گهل بیروړای مهلا «ئهحمهدی زفنگی» یه ک ده گرنهوه و ئهو بۆچوونانهش سهبارهت به دهورانی ژیانی مهلای جزیری له راستی نزیکترن.

له بارهی ژیانی مهلای جزیریشدا زانیارییه کی زوّر به دهسته وه نییه. "ماموستا سه جادی" به نه قل له «محهمه دعه لی عهونی» هیندیک زانیاری له و باره وه نه خاته روو بهم شیّوه یه:

مهلای جزیری به مندالی ئهچیته مزگهوت و له لای باوکی خوی "شیخ محهمهد" فیری خویندن و نووسین و قورئان خویندن دهبی. پاشان بو فیربوونی زانسته شهرعیهکان سهردانی زوریک له ناوچهکانی کوردستانی کردووه و لهحوجرهکانی ئامیدی و جولهمیرگ و دیاربهکر دهرسی خویندووه و لهتهمهنی سی و دوو سالیدا لهگوندی «سترباس» نزیکی دیاربهکر له لای "مهلا تهها" ناویک ئیجازه ی مهلایهتی وهرگرتووه و بوته مهلایه کی دووازده عیلم. دوای وهرگرتنی ئیجازه نامهی مهلایهتی بوته مهلای گوندی «سهربا» سهربه دهقهری دیاربهکر، لهویشهوه چوته مهلایهندی «حهسهن کیف» و لهوی بووه بهمهلا و دهرسی فهقییانی گوتووه و ئیجازهی مهلایهتی داوه و زور فهقی و مهلای پایهبهرزی پیگهیاندووه. پاش ههیامه کی مهلای جزیری له حهسهن کیف گهرپاوه تهوه بو شاره کهی خوی «جزیرا بوتان» و تا دهمی مردن له مهدرهسهی مزگهوتی سووری نهوشاره سهرقالی وانه گوتنهوه بووه و ههر لهو شارهش کوچی دوایی کردووه و له مدرهسهی سووری نهوشاره سهرقالی وانه گوتنهوه بووه و ههر لهو شارهش کوچی دوایی کردووه و له مدرهسهی سووردی بهخاک نهسپیردراوه (سجادی، ۱۳۲۱ – ۱۲۲ و دوسکی، ۲۰۰۵: ۲۱).

ههروه ک له شیعره کانی مه لای جزیری دهرده کهوی، مه لا له ته واوی زانسته شهرعییه کان وه ک فیقه، ئوسوول، که لام، حهدیس، ته فسیر و ... و زانسته عهرهبییه کان وه ک سهرف، نه حو، به لاغه ت و ... شاره زا بووه و له عیرفان و ته سهووفدا پسپوریکی ته واو بووه و بیجگه له زمانی کوردی، زمانی عهره بی، فارسی و تورکیشی زانیوه.

۳ - مهلای جزیری و سوفیزم

مهلای جزیری له ئه ده بی کوردیدا وه ک شاعیریکی «سۆفی» ناوبانگی ده رکردووه و به گهوره ترین شاعیری سۆفی مه سله ک داده نری . ئه م بریاره ش ده گه ریته وه بۆ بیرورای سۆفیانه ی که به شیوه یه کی به رچاو له شیعره کانیدا ره نگی داوه ته وه . له راستیدا پلهوپایه ی مه لای جزیری له شیعری سۆفیزمی کوردیدا وه ک پله و پایه ی «ئیبنی فاریز» و «ئیبنی عهره بی» له شیعری سۆفیزمی عهره بی و «حافیز»، «مه و لانا» و «جامی» له شیعری سۆفیزمی فارسی وایه .

هەندیک لەنووسەران لایان وایه که مەلای جزیری سەر به تەریقه تى نەقشبەندی بـووه، (زڤنگی، ۱۹۸۷: ع) بەلام دوکتۆر مارف خەزنەدار ئەم رایه به راست نازانی و دەلی: «ئیمه له سـهر ئـهو بـاوەرەین مـهلای جزیـری لەسەر هیچ تەریقه تیکی سۆفیزم نەبووه، ئەوانەی لە کوردسـتاندا بـاو بـوون، لـه سـهر دەمـی مـهلای جزیـری

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

تەرىقەكانى دەرويىشى لە كوردىستاندا وە كېرىخراوىكى لە ناوەوە نەبوون. ئەوەى ئاشىكرايە ئەوەيە لە دواى سالانى سەدەى ھەژدەم و سەرەتاى سەدەى نوزدەم شىخ مارفى نودىيى (١٧٥٢ – ١٨٣٨) و شىخ خالىدى شارەزوورى نەقشبەندى (١٧٥٩ – ١٨٣٠) پەيدا بوون، بۆ يەكەم جار يەكەممىان بناغەى رىكخىراوى تەرىقەتى قادرى دانا و دووھەميان رىخكراوى تەرىقەتى نەقشبەندى دامەزراند». (خەزنەدار، ٢٠٠٢، ج ٢: ٢٥٠).

به لام ئهوه ی دو کتور خه زنه دار گوتوویه تی ناتوانی نه قشبه ندی بوونی مه لای جزیری ره د بکاته وه، چوون هه روه ک ده زانین له ده ورانی ژیبانی مه لای جزیریدا له ولاتانی ئیران و تورکیه ی عوسمانی ته ریقه تی نه قشبه ندی باو بووه و زوریک له شاعیرانی فارس و تورک پهیره وی ئه م ته ریقه ته بوونه، جا خو مه لای جزیریش له و شاعیرانه زور ته نسیری وه رگرتوه و ده کری ئه ویش وه ک ئه وان پهیره وی ته ریقه تی نه قشبه ندی بووییت.

مهلای جزیری سوّفیزم له خزمهت ئاییندا دهبینی و تهریقهت له شهریعهت به جیا نازانی و ئههلی ته ریقهت دهعوهت ده کا بوّ پهیروی کردن له شهریعهت و ده لیّت:

ئەحمەد مەبە جەورو جەفا تو تەرك مەكە ئەمرا ئەللا لەو عاقبەت دا بن فەنا بگرن تەرىقا شەرعىيان

(دوسکی، ۲۰۰۵: ۲٤۸)

مهلای جزیری له شیعره کانیدا زوریک له زاراوه کانی سوّفیزم به کار دیّنی که یه کی لهم زاراوانه عیشق به خودایه.

مهلای جزیری عیشقی خوّی به خودا به عیشقیّکی ئهزه آلی دادهنیّ و له سهر ئه و باوه رهیه که به رلهوهی خودا پهیمانی بهندایهتی له بنیادهم وهربگری و له دروست بووان بپرسیّ «الستُ بربّکم» واته ئایا من خودای ئیّوه نیم و ئهوانیش وه آلام بدهنهوه و بلیّن به آلیّ، ئهو عاشقی خودا بووه و پهیمانیش ئهبهستی که تا ئاخر له سهر ئهو عیشقه بمیّنیّتهوه.

من دبهر «قالوا بلی» باتن ڤ وێرێ بوو ئەڤین ھێڗْ ل سەر عەھدا «الستم» تاب ڕۅٚڗْێ ئاخرین (۲۲۸) (ھەمان: ۲۲۸)

مه لا له رِیکای عیشقی خودا خوّی به بهنده یه کی بی کهس و دهرمانده نهبینی که ناماده ی جیّبه جی کردنی فهرمانی مهعشووقی خوّیه تی:

ئهى شههي عالى جهناب پورِ عاجز و پهركهنده ئهم اله ژ دەست جهورى ئهڤينى چ بكرم من بهنده ئهم سهبرو تاقهت من نهمان لىخ بىخ كهس و دەرمانده ئهم «گر بخوانى ور برانى بندهام تا زندهام» واجب لى امتثال الأمر ماذا تأمرين (ههمان: ۲۲۸)

مهلای جزیری جهمال و جهلالی مه حبووب و داستانی عیشقی خوّی بانتر له وه ئهزانی که به زمان بگوتری و ئهلی: داستانی عیشقی ئیمه تهنیا به زمانی حال و حیکمه ته دهزانری و خهلک له ئایهنده دا له باره ی ئهدوین.

بەشى يينجم- رەخنە

دا ب حال سر بناسین دل فهسانا حوسنا تو «قسهی عشق جلال و داستان حسن تو»

نائيتن گوهتن ب قال، شرح و بهياني حوسنا تو خوهش مهلا ئامانجا تيران كر كهمي ناحوسنا تو

«تلك انباء يقول الناس منّا بعد حين» (ههمان: ٢٢٩)

مهلا ئەحمەدى زڤنگى لـه شـهرحى ئـهم بەيتانـهدا دەللـين: داسـتانى عيشـقى مـهلا و جـوان دۆسـتى و خوداناسی ئهو بوّته زوربولمهسهل و کهوتوّته سهر زمانان و له دوورانی ئهو تـا ئیسـتا نهسـل بـه نهسـل نهقلـی ئه کهن و تا رۆژى قيامهتيش لهبهينى خهواس و عهوامدا دەمينىتەوه و ئەمـه پىشـبينى مـهلا لـه ئـاخرى ئـهم قەسىدەيەدا دەسەلمىننى (زفنگى، ۱۹۸۷، ج ۲: ٤٥٠).

یه کی تر لهو زاراوه سۆفیزمانهی که مهلای جزیری له شیعره کانیدا باسیان لی ده کا یه کیتی بوون (وحدت وجود) و فهنای عاشق له پیناو مهعشووقه کهیدایه.

مهلا له قهسیده په کیدا به ناماژه بۆ په کیتی بوون تهواوی بوونهوه ربۆ یـه ک سـه رچاوه ده گیریتـه وه و ده لـی: ئەگەر تەواوى پىتەكان بۆ ئەسلى خۆيان بگەرىنەوە دەبنە يـەك خـەت و ئەگـەر خـەتىش بـۆ ئەسلـى خـۆى بگەرپتەوە تەنيا نوقتەيەك دەمپنىي، واتە تەواوى بوونەوەر بۆ نوقتـەى حـەقىقى بـوون (خـودا) دەگەرپنــەوە و غهیری ئهو نوقتهیه شتیکی تر نامینیتهوه. مهلا ده لین:

گەر بېرى وان ب ئەسل

حەرف ژيەك بوونە فەسل

حەرف دبت يەک خەتەک خەت كو نە ما نوقتە ما

(دوسکی، ۲۰۰۵: ۳۷)

به بروای مهلا یه کیتی بوون نووریکه که له دلّی عارفانـدا دهدر هوشـیتهوه بـهلام لـه گـهل ئهمهشـدا زوّر لـه خاوهن دلان لهم بووارهدا شوبهه و گومانیان ههیه:

نووره دقەلبان جەلا

وەحدەتا «موتلەق» مەلا

ئەھلى دلان شوبھەما

زۆر دڤا مەسئەلى

(ههمان: ۳۷)

ئەمەش بۆ ئەوە دەگەرىتەوە كە پەيرەوانى سۆفىزم سەبارەت بە يەكىتى بـوون جياوازيـان ھەيـە و بـرىكيان ئهم مهسئهلهیه بهدروست دهزانن و هیندیکی تریان رهدی ده کهنهوه.

مهلا لهشوێنێکی تردا دهڵێ: خوری پهکێتی خودا تهواوی بوونی گرتوٚتهوه بهجوٚرێک که له بووندا غهیری زاتی خودا نادیتری و ئهگهر کهسانی ناتوانن ئهم حهقیقهته ببینن له بهر ئهوهیه که چاویان تووشی چاو ئیشه هاتووه:

نه کو عهوره ک ههیه لی گرتیه چههفین مهرهمهد

ئافتابىٰ ئەحەدىيەت دخوەدا گرتىيە كەون

(ههمان: ۱۳۱)

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

له سهر ئهو بیرورایه مهلا غهیری خودا شتیّکی تر نابینی، چوون له دونیا و ئاخرهتدا ههر ئهو به «معبود» و «مشهود» داده نیّ و ده آیی:

مهلا ههروی ببین ههر وی ئه گهر ههروی دناسی تو هوالمعبود و المشهود بل لاغیر فی الدارین (همان: ۲۲۷)

عاشق و مهعشووق دا واسل ب یه ک بن با حجاب مهحو بوو بالزات عاشق لهو د عشقا پهرده بوو لهو دعشقیّدا فهنا بوو داببیت باقی به دوست عاشقی فانی نهبوو واسل حه تیّ باقی نهبوو

(ههمان : ۲۹۷)

بهم هۆیهوه جزیری سوژده لهخاکی نهمان «مهحو» و مهقامی «فهنا» به گهورهترین مهقامی سهیر و سلوکی عیرفان دهزانی و ده لی:

ژلاشهیئا ژمهعدووما مهناسی سپ را قهییوما (همان: ۱۹۰۵) (همان: ۳۰۶)

٤ - مهلای جزیری و عیشق

ئهگەر شیعری مەلا جزیری له پووی ناوەرۆكەوە سەیر بكەین. ئـەبینین كـه عیشـق یـهكێ لـه گرنگتـرین چەمكەكانی شیعری ئەو تەشكیل ئەدا، به جۆرێک كە كەمتەر لاپەپە و قەسیدە پەیـدا ئـهبێ كـه بـﻪجۆرێک وشەی عیشق و هاوماناكانی تێدا به كار نەهێنرابن. بەم هۆیەوە مەلایجزیری به گەورەترین شاعیری عـارف و عاشق له ئەدەبی كوردیدا دەناسرێت.

مهلای جزیری عیشق به گهورهترین سهروهت و سامان دادهنی و سوپاسی پهروهردگاری خوی بو ئهوه ده کات که له جیاتی سامان و خان و مان و دینار و درهم ئیکسیری غهمی عیشقی داوه تی:

مننهت ژخودایی کوب عهبدا خوه مهلایی کمسیرا غهما عشقا نه دینار و درهم دا

(دوسکی، ۲۰۰۵: ۳۳)

ئهو عیشقهی مهلا باسی ده کا، عیشقیّکی ئهزهلیه و ههرکهس لهجامی ئهو عیشقه بخواتهوه تا ئهبهد مهستی ئهو عیشقه دهمیّنیّتهوه.

قەدەحەک تازە ژ عشقى دئەزەل دا مەحەكىما ژى دنووشىن ھەى وھەى، ھا ب خوەجامى مە لەبالەب (0.5) ھەمان: (0.5)

بەشى يىنجم- رەخنە

له قهسیده یه کی تردا ده لی: به رلهوه ی جیهان و چه رخی گهردوون و عهرش و کورسی وه دی بین و خودا پهیمانی بهندایه تی لهئینسان وه ربگری، جهمالی خودایی و عیشقی حهقیقی و نهزه لی همبووه.

چەرخى دەوران دەورى گەردوون گونبەدا مىنا نەبوو

ها دبهر «قالوا: بلي» يا به لكوو ئەڤ عالەم نەبوو

حوسنا حەق بوو دئستوا ئا لامعا عشقا ھەبوو

عەرش و كورسى هيژ دمەخفى بوون دكەنزا قودرەتا

(ههمان: ۲۹٦)

مهلای جزیری عیشق به ئهساس و بنهمای جیهانی بوون دادهنا و ده لی:

ئەسلىٰ ئەشيادىٰ بزانى وان چ ئەسلو ماددە بوو

حوسنا حوب ئاني ڤوهوريّ عشقه ئەسلّى عالەما

(ههمان: ۲۹٦)

له شوێنێکی تردا دهڵێ: تهواوی بوونهوهری ئاسمانه کان وزهوی به هوٚی عیشقهوه ئیدامه بـه ژیانیـان دهدهن و دهست ده کهن به رمقس و سهما:

ر موش*هنن تیک ب مهری ژسهما تاب سهمه*ک

ب ئەقىنا مەلەك و چەرخ و فەلەك تىنە سەما

(ههمان: ۲۰۶)

مهVمه و بوری جوریک عیشق و عیرفانی تیکه لکردووه که زوّرکه سوریان لیک جیا نهبوو. نه به مه مه مه مه المه مه المه المه و به مه مه به مه مه المه و به مه مه المه و به مه به مه به مه به مه داستانی دلداری بو مه المه ساز کراوه و به شیّوه سه سه رزاره کی نه قل کراوون که "ماموّستا عه الا ته ددین سه جادی" چه ند نموونه یه کی له م داستانانه گیراوه به و (سجادی، ۱۳۲۱: ۱۳۵۵ – ۱۳۳۱) با نه و می ناماژه بو سه ریاوه کانیان با با نه و کانیان با که که کانیان با که و کانیان با که که کانیان با که که کانیان با که کانیان کانیان با که کانیان با که کانیان با که کانیان با که کانیان کانیان با که کانیان کانیان که کانیان کانیان کانیان که کانیان کانیان

ئەوەى كە ئەم دىاردەيە لە شىعرى جزيرىدا بە ھێز دەكا ئەوەيە كە جزيرى لە كنار بە كار ھێنانى زاراوەكانى سۆفىزم، برىك جار لە زاراوەكانى وەك وەسفى ئەندامى ژن، وەسفى شەراب و مەستى و ... كەلكوەردەگرىخ. بۆ نمونە جزيرى لە وەسفى دولبەرەكەيدا دەلىخ:

مهحبووب و شيرين سور ههيه

من دلبهرهک وهک دور ههیه

بەلقىس سفەت مەسكەن سەبا

حوسن و جەمالەک پور ھەيە

(دوسکی، ۲۰۰۵: ۳۸)

له شویٚنیکی تردا جهمالی زاهیری مهعشووقه کهی وهسف ده کا و ده لیّ:

چەھف غەزال و پور شەپال و مەه لقا

دل ژمن بر دلبهرهک زیبا قهبا

دلروبايه جان فهزايه رووح شفا

نازداره ئەو ل تەختىٰ دلبەرى

یا گولهک رهعنا ژگولزارا وهفا

حووری عینه ئەز نزانم یا پەری

(ههمان سهرچاوه: ۷۱)

جزیری له قهسیدهی «شوّخ و شهنگا» زوّر به روالهت خوشهویسته کهی وهسف ده کا و به بهژن و بالا و بسک و زولف و چاوی یاره کهی ههل ده لیّ:

دلّ ژمن بر دل ژمن دل ژمن بر دل ژ من وان ژ من بر دل بهتالان دل ژمن بر دل ژ من شوخ و شدنگا زوهره رهنگی ئاورین هدیبهت پدلدنگی زولف و خالان نوون و دالان گوشدیا قدوسا هلالان

(ههمان سهرچاوه: ۲٤٤)

مهلای جزیری ئهگهرچی زوّرجار شیعره کانی وا دهست پیّ ده کات که هه ر مهبهستی دلّداری دونیایی بیّت، به لام دوای چهند دیّره شیعریّک و زوّر به زوویی دیتهوه سه ر مهبهستی خوّی و عاشقی رووی دولبهر دهبیّتهوه به عاشقیّکی سوّفی و رهببانی (مستهفا رهسوولّ، ۱۹۹۰: ۹۰) .

ئهم دیاردهیه که له شیعری مـهلای جزیریـدا دهبینـرێ، لـه شـیعری زوٚربـهی شـاعیرانی سـوٚفیزمدا وهک «گیبنی عهرهبی»، «گیبنی فاریز»، «حافیز»، «سهعدی»، «مهولانا» و ... رِهنگی داوهتهوه.

زۆرێک له ڕەخنهگرانی ئەدەبی سۆفیزم له سەر ئەو باوەڕەن که شاعیرانی سـوفیزم ئـهم وەسـفه زاهیریانـه وەکو رەمز به کار دیّنن و هەرگیز قەسدیان لەم وشانه مانای زاهیریان نییه (پورجوادی، ۱۳۷۲: ۱۲۹).

لهبارهی مهلای جزیریش ئه توانین بلیّین که جزیری یه کیّ له گهوره ترین شاعیرانی سوّفیزم له نه ده بی کوردیدایه و ته سهووف و عیرفان و عیشق به خودا به شیّوه یه کی به رچاو له شیعره کانیدا ره نگی داوه ته وه کوردیدایه و ته سهووف و عیرفان و عیشقی شهراب و ئه ندامه کانی دلّدار نه کا، نه م دیارده یه وه ک رهمزیّک بو عیشقی حدقیقی به کار دیّنی، چوون ئه و شهرابه ی که مهلا باسی ده کا، شهرابیّکی ئه زه لیه و قه سدی لهم شهرابه عیشقی ئه زه لی به خودای ئه زه لیه و ساقی ئه م شهرابه شهر خودا خوّیه تی. مه لا ده لیّن:

ساقی ژ ئهزه ل یه ک دوو قهده ح باده ب من دا حمتتاب ئهبهد مهست و خومار و تهلهسم ئهز (دوسکی، ۲۰۰۵: ۱٤۵)

مهلا ئه گهر جوانی دانداریش و هسف ئه کا لـه بـهر ئهوهیـه کـه ئـهم دانـداره جوانـه بـهدهسـتکردی خـودای میهرهبان و مهعشووقی حدقیقی خوّی دهزانی:

وهلله ژ ههردو عالهمان من حوسنی جانانه غهرهز لهو من ژ حوسنا دلبهران ههر سونعا رهحمانه غهرهز (۱۷۷)

له شیعریّکی تردا حوسن و جهمالّی دلداران که به بوتی عاشقان ناویان دهبیّ، ناشی لـه حوسـن و جهمالّی خودای پهروهردگار دهزانیّ و دهلیّ:

حوسنا زاتی بوت ولاتان ژجهمالا سهمهد ژمسالی سهنهما وه کوو تهجهللایه سهمهد (ههمان سهرچاوه: ۱۳۱)

بهشی یینجم- رهخنه

مهلای جزیری خوّی به موفتی عیشق دهزانی که به دهستیکی قورئان و به دهسته کهی دیکهی سوننهتی پینهمبهری(د.خ) گرتووه.

دەستەكا سوننەتە تىدا دىەكا نەسا كتابە

عاشقا مهسئهله خواهى وهره ئهم موفتييا عشقين

(ههمان: ۲۵۸)

بهمجوّره دهتوانین بلیّین کهعیشقی مهلای جزیری له شیعره کانیدا عیشقیّکی حهقیقیه نه گهر چی ناتوانین نهوهش رهد بکهینهوه که مهلا بهر له گهییشتن بهم پلهو پایه له نهده بی سوّفیزم و عیشقی حهقیقیدا، عیشقی مهجازی و دلّداریشی تهجره به کردبیّ، چونکه وه ک گوتویانه مهجاز پردی حهقیقه ته.

كۆتايى وتار

مهلای جزیری یه کیکه له شاعیرانی گهوره ی کورد که له کوتایی سه ده ی ده یه و سه ره تای سه ده ی یازده می کوچیدا په ره ی به شیعری کوردی به گشتی و شیعری سوّفیگه ری له نه ده بی کوردی به تایب ه تایب داوه .

بیرورای سۆفیانهی مهلای جزیری به شیّوهیه کی بهر چاو له شیعره کانیدا رهنگی داوه تهوه.

جزیری زوّریّک لهزاراوه کانی سوّفیزم وه ک عیشق به خودا، یه کیّتی بوون، فهنای عاشق له پیّناو مهعشـووقدا و ... لهشیعره کانیدا به کار هیناوه.

مهلای جزیری عیشق به بنهمای جیهانیبوون دادهنی و جوریک عیشق و عیرفان و عیشقی حهقیقی و عیشقی مهجازی له شیعره کانیدا تیکه ل ده کا کهبه سهختی لیک جیا ده کرینهوه.

مهلای جزیری وهسفی شهراب و ئهندامه کانی دلدار وه ک رهمزیک بو عیشقی حهقیقی به کار دینی، بزیه ده توانین بلین عیشقی جزیری له شیعره کانیدا عیشقیکی حهقیقییه ئه گهرچی ناتوانین ئهوهش رهد بکهینه وه که مهلا عیشقی مهجازیشی تهجره به کردیی.

سەرچاوەكان

چاپ دوم.

- 1- پورجوادی، نصرالله (1372) بوی جان، مقالههایی دربارهی شعر عرفانی فارسی، تهران، مرکز نشر دانشگاهی، چاپ اول.
 - 2- خەزنەدار، مارف (۲۰۰۲) **ميژووى ئەدەبى كوردى**، ھەولير، ئاراس، چاپى يەكەم.
 - 3- دۆسكى، تەحسىن ئىبراھىم (٢٠٠٥) **دىوانا مەلايى جزيرى**، ھەولىر، سپيرىز، چاپا دووا.
- 4- الزفنگى، احمدبن الملامحمّد (1987) العقد الجوهرى ين شرح ديوان الشيخ الجزيرى، مطبع الصباح،
 - 5- سجادی، علا^۱الدین (۱۳۹۱) **میژووی ئەدەبی کوردی**، سەردەشت، چاپخانەی معارف.
 - 6- شوان، ئيبراهيم ئەحمەد (۲۰۰۱) **سۆفيگەرى،** ھەولێر، موكريانى، چاپى يەكەم.
 - 7- چيف، شوقي (بي تا) العصر العباسي الثاني، قاهره، دارالمعارف، چاپ سيزدهم.
- 8- مستهفا روسوول، عیزهدین (۱۹۹۰) **مهلای جزیری شتیک دهربارهی ژیان و بهرههمی**، هـهولیّر، چاپخانهی دارالحکمه.
- 9- ههژار، عبدالرحمن شرفکندی (۱۳۲۱) **شهرحی دیوانی مهلای جزیری،** تهران، سروش، چاپ اول.

مه وله وی کورد و ویستی نازاد

(لێكۆڵينەوەيەكى زانستى، فەلسەفيە)

د. ئەحمەد زۆراوى -

کورته:

سهید عهبدور محیم تاوه گۆزی، ناسراو به مهولهوی کورد، شاعیر و کهلامزانی بهناوبانگی کوردستانی باشووره. ئه و له بیرۆکهی ئایینی وه کوو کهلامی ئهشعه ری و تا راده یه ک فهلسه فی سهرده می خویدا شاره زا بووه. ئه و له کتیبه کهیدا -بهناوی «عقیده ی مهرزیه» - چهندین بابه تی فهلسه فی و کهلامی گرنگی خستوته به رباس و لیکوّلینه وه. یه کیّک له و باسانه که پهیوه ندی به بابه تی سهره کی ئه م و تاره وه ههیه، قه زا و قهده ره. مهوله وی له دوایین باسی کتیبه کهیدا ده لیّ:

«وهسهر ههوارگهی شهشهمینهدا/ قهزا و قهدهر وان له کهمینهدا». ویّرای رهچاو کردنی قهزا و قهدهر له سهر ئیرادهی ویستی ئازاد، تهکوین و خراپی دهدویّت. لهم وتارهی ئیستادا دهمانهوی بهشیّوهیه کی سهردهمیانه، دیمانهی مهولهوی وهبهر تویّژینهوه و پیّداچوونهوهی رهخنهیی بخهین، تاکوو بزانین ئهو دیمانهیه تاچه رادهیه ک لهگه آل روانگهی زانستی، فهلسهفیدا پیّکهوه جوّرن.

وشبه سبهره کییه کان: که لام، فه لسه فه، قهزا و قه دهر

⁻ مامۆستاى زانستگاى كوردستان

پێشەكى:

عەبدۆرەحىمى تاوەگۆزى شاعىر و موتەكەللىمى بەناوبانگى كورد، ناسراو بە مەولەوى كوردە كە لە كوردستانى رۆژھەلات و باشوور ژياوە. بە برواى مەولەوى كورد ھەموو گەوھەر و بەشەكانى جىھان ئەوەى مايەيەكى بىت يان بە پەدىدەيى لە عەدەم ھاتووە و بۆ عەدەم دەچىت؛ واتا «مەعدووم» دەبىت.

قهزا و قهدهر وان له كهمينهدا قهزا ئيرادهى ئهزهليهيه لهسهر ههرچى ههن«فى ما لا يزال» «فهضلا، رحمه» بۆ ئهو ئهشيايه وهسهر ههوارگهی شهشهمینهدا مهزههبی قهومی ئهشعهریهیه بهسته به ئهشیا تهمام و کهمال قهدهر ئیجادی حهق تهعالایه لهسهر قهدر یکی مهخسووس موتهقهن

به تەقدىرىڭى مەنسووس موغەييەن

(مەولەوى، ۱۹۸۸: ۲۷۶)

وا پیّده چیّت که مهولهوی لهم رووهوه نازناوی «مهعدوومی» بوّ خوّی هه ٌلبژار دووه. نُهو پیّی وایه ههرچی له جیهاندا ههیه، خودا هیّناویه ته همبوون و بوونیّکی له خوّوه نییه و ده چیّتهوه بوّ نهبوون یان عهدهم:

حهیات و مهمات، زۆلمات و نوور ئاسمان یهک یهک تا عهرشی بهرین قهزا و حوکم و عهدل تهدبیری ئهوه (مهولهوی:۸۷۸)

خویّش و بیّگانه وه ک نزیک و دوور با و باران، ههور و بهور و گشت زهمین ئیراده و مهشیت تهقدیری ئهوه

بهبروای مهولهوی کهموکوّری یان نهقس له نیشانه کانی نهبوون یان عهدهمه و چاکه و خهیریش له نیشانه کانی ههبوون یان وجووده؛ واتا مهعبوود یان خودا. مروّقیش نهبوونه و پره له نهقس و کهموکووری و مهولهوی مهعدوومی خوّشی بریتی لهو نهبوونه دهزانیّت و ده لیّ:

مهعلوومه عهدهم ئهسله بۆ ههمه وجوودی واجب ههر بۆ مهعبووده ههر شهری لیدهویتهوه ههر شهری لیدهویتهوه ئهسار ئهسلی وجووده چاک چاک مانای «مااصابک» بزان عیقابی جهنابی حهق عهینی عهدله ههر ده لینی قودره ت بوچ چاکم ناکا قودره ت ناییلی ئهسلت عهدهم بی تهسیری قودره ت بو مهحال مهحال مهحال یووشینی لیباس وجوود بهسه بهس (مهولهوی:۳۸۲)

نهقس ههرچی ههیه خاسهی عهدهمه ههر خهیری که ههس خاسهی وجووده مهعلووم دیاره عهدهم لیتهوه نهگهر چاکهیی له تو مهشهووده بیده ره عهقله کهی خومان زاهیر بو سهواب بهمهحزی فهزله عهقلت وهسوهسه ئهگهر کهم ناکا ئهم قسه چلون سا موسهللهم بی قهلبی حهقایق ئهمریکه بهتال بو ماهیهتی مهعدوومی ناکهس

بهشی یینجم- رهخنه

مەولەوى پنى وايە شتەكان خراپەيەكى سروشتيان نييە و زۆرتر بارى چاكەيان ھەيە. دروستە كە ئاگر سووتننەرە (وەكوو جارىك تەواو كتيبەكانى ئەوى سووتان) بەلام ھەروەھا خۆى دەلى ئاگر كەلكى زۆرى بۆ ژيان ھەيە؛ بۆ نموونە بۆ ساز كردنى خواردەمەنى.

لیره دا ده گهرپینه وه بو سهر بابه تی سه ره کی و تاره که؛ واتا ویستی ئازاد یان ئیراده له روانگه ی مهوله وی و زانایانی تره وه. مهوله وی له کتیبه به ناوبانگه که ی به ناوی «عهقیده ی مهرزیه»، باسیکی تایبه ت به ئیراده و ئیختیاری هه یه له ژیر سه ردیپی «قه زا و قه ده ر» دا که دریژ ترین و تاری کتیبه که یه تی زوربه ی ئه و لیدوانانه ی سه رو و ئه وانه ی له دواییدا دین له ئه و و تاره ی مهوله وی وه رگیراون. له پیشدا بزانین زانایانی تر له باره ی ویستی ئازاده وه هه لویستیان چیه ؟

ههموان ههست به وه ده کهن که ویستی ئازادیان ههیه؛ به ویست و دلخوازی خوّیان دهست به کار و چالاکی ده کهن. ویستی ئازاد یان ئیراده، بیروّکهیه کی میّژوویه، به لام ههتا ئیستا ریّکهوتنیّک لهسهر پیّناسه کهی له نیّوان فهیلسووفه کان و زانایانی سهرده مدا نه کراوه. ههرچهنده که ههموان (ئه لبهت مروّقی ئاسایی) ههستیان به ویستی ئازاد ههیه، به لام له لایه کی ترموه له جیهانیّکدا ده ژین که به شیّوه یه کی جهبری و براوه به ریّوه ده چیّت که له سهر بنه مای یاسا سروشتیه کان دایه.

پرسیار ئەویە ئەگەر ئیمه بەشیکین لە جیهانیی فیزیکی، هۆکاری گشت رەوت و کردەوەکانمان دەبی سروشتی بیت. بەلام جیهان چ جەبری بیت چ نەبیت، مرۆڤ بە شیوەیەکی یاسایی هەست دەکات کارە دلخوازەکانی بە هۆی خواستی دەروونی خویەوەیە. هەروەها هەست لە رووی دەوریک كە ئیرادە لە رەوتی مرۆڤدا دەیگیریت و سازینی جەبر و ئیرادە، سی روانگهی جیاوازی له نیوان زانایان و پسپۆراندا هەیه. بریک لەوان ئیرادە به جوریک هیزی تایبهت دەزانن كه مرۆڤ هەیەتی بو پچراندنی زنجیری هوکاری له جیهاندا. بەم دەسته دەلین «ئازادیخوازی ریکنهکهوتوو». ئەمانه په کی توند له ویستی ئازاد رچاو دەكەن كە تیدا مرۆڤ دەتوانی جەبری پی بشکینی. به بروای بریکیان کاریک ئازادانهیە كە ناجەبری بیت (لیبیت، ۲۰۰٤)، یاکوو لانی کەم هۆکاری کارگیرانه کهی له لایەن مرۆڤهوه بیت (کهین:۱۹۹۸).

لهلایه کی ترهوه، بریّکیان که ههموو شتیّک له جیهاندا روو دهدات ئاکام یا شویّنهواری رووداویّکی ترن به شیّوهیه کی پیّویستی. به بروای ئهوان، هیچ چهشنه ویستیّکی ئازاد به جیهانیّکی ناجهبریشدا ره ت ده کهنهوه سروشت (هوّ - شویّنهوار) لا دهدهن. بریّکیان تهنانهت ویستی ئازاد له جیهانیّکی ناجهبریشدا ره ت ده کهنهوه (پییّربووم، ۲۰۰۱). دوایین دهسته بهناو «ریّمهوتووه کان» دهناسریّن که پیّناسهیه کی سووکتر له ویستی ئازاد ره چاو ده کهن، له ئاستی کارگهلی دلّخواز له بهرامبهر کارگهلی له خوّوه یان داسهپیندراو. واته به جوّره واتایه کی مروّقی دهیزانین که بوّ ههلبژاردن له نیّوان شته کان لهبهردهستدایه. دیمانهی ریّککهوتووه کان (فرانکفوّرت، ۱۹۷۱و۱۹۸۸؛ سمیّت، ۲۰۰۳) لایان وایه که ویستی ئازاد کاتیّک ههیه که مروّقیّکی ساخ به دلخوازی خوّی دوور له سهپاندن، کاردانهوه یه کی بیّت. ئهوان پیّیان وایه ئهگهر جهبر راست بوایه، مروّق نهیده توانی جوّریّکی تر بوایا، ئهوان کاردانهوه یان جیاواز دهبوو (سمیّت، ۲۰۰۳).

دەستەكان	ئازادىخوازى	جەبريەتى نەرم	جەبريەتى سەخت
تايبەتمەندى	(ڕێکنه کهوتووه کان)	(ڕێککهوتووهکان)	(ڕێکنهکهوتووهکان)
ھەبوون/ ئانتالۆجى	نافيريكى	زەينى	شێوه پەدىدەيى
	كوانتۆم	رمێله دەمارى	
کاردانهوه/ که ڵک	ئا	ئا	نا

خشتهی ۱روانگه جیاوازه کان دهربارهی ویستی ئازاد و تایبهتمهندیه کانی

پیناسهی ویستی ئازاد:

فهیلسووفه کان پیناسه گهلی به که لاک و روونیان سهباره ت به ویستی ئازاد خستووه بهرده ست. «جوّن لوّک» له زنجیره و تاره کانیدا ئیراده بهم چهشنه دهناسیّنیّت: «ئیراده یان خواست له کاره کانی زهینه که بیر و هزره کان بهره و به دیهیّنانی کهشنه کاریّک دهبات؛ واته هیّزیّک دائهنیّ بوّ به دیهیّنانی کاره که» (لاک،۱۹٦۰). هیوّم ههرچهنده که دان به ویستی ئازاددا دهنیّت، ئه لیّت که: «شتیّک نییه...هوشیاره...بیّجگه له ههستیّکی دهروونی که ئیّمه لیّی ئاگادار و هوشیارین ئهوکاته ی که دیاره دهست به چهشنه حهره کهتیّک به لهشمان ئهدهین یان دهرکیّکی نوی دیّته زهینمان» (هیوم، ۱۷۶۱). شایانی باسه که ئهمه وه کوو دیمانه ی نویّی «ویگنیّر»، ویگنیّر لای وایه که ویستی ئازاد به ستراوه به دهرکی پهیوهندی نیّوان خواست و کاره وه زده رکی زهینی) که وه کوو دهرکی هو گاری گشتیه (ویگنیّر، ۲۰۰۲). ویگنیّر ده لیّت که بیری هوشیاری له باره ی کاره که همردوو کیان له ناهوشیاره وه به دی دیّن. ئهم هاوکاتیه ئهبیّته هوّی ویستی هوشیار و وائهزانین بیره که هوی کاره که یه: «ههست و ویست کهوابوو شیّوه یه که له زمینمان ئوّپراسیوّنی هوشیار و وائهزانین بیره که هوی کاره که یه: «ههست و ویست کهوابوو شیّوه یه که له زمینمان ئوّپراسیوّنی خوّیمان بو ده درده خات، واته ئوّپراسیوّنی راستهقینه ی نییه» (ویگنیّر، ۲۰۰۲).

ئهم دیمانه یه له ئهوه ی هیوّم به ناوی هوّکاری گشتی ده چیّت (هیوّم، ۱۷٤۸) که دهرکی هوّکاری ئاکامی دهره کی دوابه دوای رووداوه کانه، که ههرچی رووداوه کان له باری کات و شوینه وه لیکتر نزیک بن زووتر لهباری هوّکارییه وه به پهیوه ندیدار ده زانریّن. دیّنیّت ره خنه له دیمانه ی "ویگنیّر" ده گریّت و لیّی ده پرسیّت: ههو "ئیّمه" کیّیه یان چیه و له کویّی میّشک دایه؟» (دیّنیّت، ۲۰۰۳). ئه گهر ئه و به سنووداری دهستی به پروّسه ژیرسازیه کان ده گات، وه کوو کارمه ندیّکی ژیرده ست نه وه ک سهروّکیّک، له حه لقه دهر که و توووه و کاریّکی له دهست ده رنایه ت. به هوّی به دیهاتنه ته کاموّلیه کانه وه ده توانیّت چهند بژارده ی جیاواز ره چاو بکات و ئاکامه کانی هه لسه نگینیّت به رلهوه ی کاریّک ده سپی بکات، تاکوو تووشی ده رئه نجامه ریسکیه کان و ههول و هه له ی پاپری (Popperian) نه بیّت. که وایه «دینیّت» ویستی ئازاد به به رهمه ی ته کاموّلی بیوّلوّژیایی و موانیّن به و کوانتوّمی. ئه و توانایی به رچاوهیّنان یان خوّپاریزه ری که مروّق پیّی کهیشتووه بو به شویّن مه به سه تدا چوون، وه کوو به رنامه کوّمپیوّته ریه نویکانه که ورده ورده چاکتر کراوه ن تا نه و رواله ته و به رنامانه ئاگاداری هوّی پیکهاتنه کانیان و ئه وه ی له پشت ئه و رواله ته و مروّی نین. به به روای "دینیّت" مروّق لوییکی ئه رکی (function) نه ک ئاناتوّمی له سه روانایی ئاژه له کانی تره وه و خوّی بروای "دینیّت" مروّق لوییکی ئه رکی (function) نه ک ئاناتوّمی له سه روانایی ئاژه له کانی تره وه بو خوّی

بهشی پینجم- رهخنه

داناوه تاکوو برِیار بدات له پاشان چی بکات. به هۆی ئهم تواناییهوهیه که دهتوانین له خوّمان یاکوو کهسانی تر بمانهویّت کاریّک بکهین و بلّیّین بوّ وامان کرد؟

روانگهی مهولهوی لهبارهی ئیرادهوه:

قەزا و قەدەر وان لە كەمىنەدا

قەزا ئىرادەي ئەزەليەيە

لەسەر ھەرچى ھەن «فى ما لا يزال»

«فەضلا، رحمە» بۆ ئەو ئەشيايە

به تەقدىرىكى مەنسووس موعەييەن

وسهر ههوارگهی شهشهمینهدا مهزههبی قهومی ئهشعهریهیه بهسته به ئهشیا تهمام و کهمال

قەدەر ئىجادى حەق تەعالايە لەسەر قەدرىكى مەخسووس موتەقەن

مهولهوی وه کوو زانایانی تر ئهوه ی زانیوه که ههرچهند ئیمه له دونیایه کی جهبریدا ده ژین که ههموو شتیک لهسهر بنهمای یاسا سروشتیه کان بهریوه ده چت، به لام ههست به ویستی ئازاد ده کهین. ئه لبهت مهولهوی

جیهانی جهبری به و بونهوه که دیندار بووه، به هوی ئیرادهی خوداوه دهزانیّت. بهوانهی که به تهواوی به حمد برده به ده «هده «جهدی» ده دردی به نیاده می ده نیاده به نیاد به نیاده به نیاد به نیاد به نیاد به نیاده به نیاد به نیاد

جهبر بروایان ههیه «جهبری» ده لیّت و بهوانهیش که باوه ریان به ئیراده ی مروّق ههیه «قهده ر»ی ده لیّت: قوم افر طوا، قوم افر طوا اذنهم حق هلا قرطوا

جهبری به حال و قهدری مهجووس لهبو خوین خور ئهم بو سروان جووس

که ئهمهی دوایی نزیکه له بروای ئیعتیزالهوه. له لاییکهوه جهبریهکان به بیّحال ناو دمبات که به هوّی بیّبروایی به ئیرادهی ئازادهوهیهو قهدهریهکانیش به بیّدین ناو دهبات. ئهو ئهلّیت:

وایان کردگه عولهمای ئهبرار له گردهل بهیان سیّرری ئیختیار

حەق عەتاى فەرموو بەبى گفتۆگۆ ئىرادەيەكى موتلەقە بە تۆ

ئەو تەعەللوق سەرفى قودرەتە جەبرە ئەر خالقى «ربرالعزە»تە

ئهگەر ویستى ویستى ئازاد خولقاوى مرۆڤ بێت، ئێعتیزال دروسته. ئهلبهت پێى وایه ئەمە دروست نییه چونکوو تەعمللۆق یان بهخشینى ئیرادەى کامل خۆى جەبرە؛ واته روانگەى ئەشعەریه کان دروسته.

چوندوو نهغهللوق یان بهخشینی نیرادهی کامل خوی جهبره؛ وانه رواندهی نهسعهریه کا گوی بده مهکه و هیچ وهتهقهوه

وابهسته دهبی ئیرادهی باری به به به به به نفعال بی نیختیاری

ئەو فیعله لاوه فړێ ده ئهو کهنار مهیکه به دهلیل نهفی ئیختیار

به لاي به عزي فيعل بهنده دياره وجوودي مهربووت به ئيختياره

یانیهای «فیالعبد» خالیّقی مهعبوود ئیراده ی قودرهت تیریّته وجوود ئه ئیراده یه که ینی هاته بهین دهدا تهرجیحی یه ک له تهرهفهین

(مەولەوى:٥١٧)

مەولەوى ئاماژه بەوە دەكات كە مرۆق لە ھەندىك لە كارەكانى خۆى ئاگادار نىيە و لە بوارى دەروونناسىدا ئەو كردەوانە بە ئۆتۆماتىك ناو دەبرىت. ئەو ھەروەھا دان بەوەدا دەنىت كە برىك لە كارەكانى مرۆق يەيوەندى بە ويستى ئازادەوە ھەيە.

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

بهتایبهت که مروّق هوی کاره کانی خوّی بو خوّی ده گیریتهوه و شانازی پیوه ده کات.

عورفی عام و خاس ئههالی لوغهت به ئیستلاحی کیتاب و سوننهت ئەم ھەفت سىفەتە ھەيە كالاجماع وهسهر بهندهدا موتلهق بينيزاع دەدا ئەبال خۆى تەماشاى دەكەي ئيسنادى ئەفعال ھەركەسى بۆ خۆى فلان تواناس، ئەو ناتوانا ئەوە دانايە، ئەويان نەدانا خواردم و کوشتم، نهمکرد یا کردم رۆپىم و ھەلسام، دانىشتم، بردم حەتتا كە جەبرى شۆھرەي ئافاقە مونکیری حیسسه ههر بهم سیاقه غايەت ئەمەتە لە شك بەريە وەسف و حەقى تۆ وەک ئى حەق نىيە نه خوّت وه ک جهماد به دل ئاوهردهن نه خۆيچت بەو تەرز بە خالىق كەردەن

(مەولەوى: ۷۳۱)

به بروای مهولهوی ئیراده له قودرهته کانی مروّقه. ههر چهشنیّک بیّت دهزانین ههیه و به زمان و وشه کان وهسف ناکریّت.

وهجهی ئیختراع هیچ نییه زهروور
بهسته به عالهم بی ئیختیراع
من التعلیق» پهنجهی دا له دهر
نهوعی تر لهبو قودرهتی ئینسان
موسهمماس به ئیسم کهسب و ئیختیار
بو ماهییهت ریی عزبارهت نییه
عیبارهت ده لی نایزانم هاوار
شهی نازانی بهیان حهقیقهتی کهی
ههروا دهبیت بو تهقریر کردن

بۆچ بۆ تەعەللوق قودرەت بە مەقدوور «فى الازل قدرة ربنا المطاع» «عند الاختراع بنوع اخر تەعەللوقىكىچ با بوى دىسان ھەر نەوعى ھەيە بە شەرعى موختار دەزانىن ھەيە نازانىن چيە ويجدان پىت ئەلى ھەيە ئىختىار بۆچ عەيبە تەسدىق بە وجوودى بەعدەز دەلائىل بۆ بوون ئاوردن

به تایبه ت لهباری پیناسه ی روونتره وه، ویستی ئازاد بریتیه له به رجیح یان به دلبوونی یه کیک له دوو لایه ن که له رووی زانسته وه ی زانسته یان یان عیلمیش له مه علووم یان زانراوه وه دین. زانراوه یان چاکه (حسن) یان خرایه (قبیح) که وابوو ته کلیف و دابونه ریت (نه خلاق) بو مروّق چاوه روان ده کریّت و له پیناو کرده وه کانیدا به رپرسه و پاداش و سزا ره وایه.

فائیده له ئهم ته کلیفهدا چیه؟ بۆ تهعهللۆقی ئیراده ئینسان ئیراده ئهوشۆن عیلمت ده کهوی مهعلوومیچ «حسن» دهوی یا «قبیح» ته کلیف تهشریفی فهرموو ئهر زانی دلّ ئارەزوومەند بۆ تەبىنىيە دەلّىّن داعىيە، ھەر وەک بوو بەيان بۆچ قودرەت تابىع ئىرادەى دەوىّ عىلمىچ تابىعى مەعلوومە سەحىح پەس سا موكەللەف، مەسەل ئەر زانى

بهشی یینجم- رهخنه

ئاكام:

مەولەوى وەكوو هەموو زانايانى ناوبراو لەم وتارەدا دان بەوەدا دەنيّت كە جيهان و هەموو ئەجزاكانى لە حەرەكەتيّكى جەبرى و دياريكراودا بەرەو پيّش دەرۆن. لەلاييّكى ترەوە ئەو دەزانيّت كە مرۆڤ هەست بەوە دەكات كە خاوەن ئيرادە و ويستى ئازادە و تەنانەت لە نيوان كارە خودبەخوديەكان و كارە بيرليّكراوەكاندا تەوفير و جياوازى دادەنيّت. بۆ وينه مرۆڤ دەزانيّت كە كارەكانى هى خۆيەتى و بە كارە چاكەكانى و سەركەوتنەكانيەوە شانازى دەكات.

زانایانی هاوچهرخ کارو دهرهنجامه کانی جیهان ده گیرنهوه بو سهر بنه ماو یاساسروشتیه کان. له کاتیکدا مهولهوی وه کوو موته که لیّمیّک ئهوانه له لایهن خوداوه ده زانیت. زانایانی هاوچهرخ ههست به ویستی ئازاد به پیّکهاته یه کی سروشتی ده زانن که به ئاکامی سالانیّکی ههره زوّر له ته کاموّل و گهشه سه ندنی مروّقی ده زانن. ئهوان ده لیّن که ههست به ویستی ئازاد له گهل جهبرییه تدا ریّک ده کهویّت، چوونکوو مروّق ههست به توانایی ههلبژاردن ده کات و ئهو تواناییه به هوّی وزهی میّشکو زهینی بو پیّش بینینی ئاکامی ههلبژاردنه کانیه تی ناجهبری تواناییه دژ به هه بوونی جیهانیّکی جهبری و پر له یاسا سروشتیه کانییه؛ به پیچهوانه وه، له جیهانیّکی ناجهبری و پر له یاسا سروشتیه کانییه؛ به پیچهوانه وه، له جیهانیّکی ناجهبری و پر له همل ومه رجدا مروّق توانایی هه لبرژاردنی نییه، چونکوو ئاکامی کاره کانی بو پیّش بینی ناکریّت.

مەولەوى ھەبوونى ويستى ئازاد بە ماناى تەرجىحدانى لايەك بە سەر لايەكى تر بۆ ھەلبژاردنى دەزانىت، بەلام دەلىّت ئەو تواناييە خودا بە شىۆەيەكى جەبرى بە مرۆقى بەخشىوە، بەم شىۆەيە لە درايەتى جىھانى جەبرى و ويستى ئازاد لادەدا و وەلامى مۆعتەزىليەكان ئەداتەوە، ئەمە لە كاتىكدايە كە زانايان -وەكوو ئامارەى پى كرا- ويستى ئازادى مرۆق بە بەرھەمى تەكامۆلى بىۆلۆرى ھەزاران سالە دەزانن، نەك بەرھەمىيكى فىزيايى.

سەرچاوەكان:

- تاوه گوێزی، عەبدۆرەحيم (١٩٨٨) **عەقيدەي مەرزيە**.

- مەولەوى (۱۹۲۱) **ديوان**، لێکوٚڵينەوە و کوٚ کردنەوەى مەلا عەبدولکەرىمى مودەڕێس، بەغدا، چاپخانەى حاح.

- محهمدي مهلا کهريم (۲۰۰۱) مهولهوي، ژبان و بهرههمي، ههوليّر، ئاراس.

Dennett, D.C. 2003. Freedom evolves. London: Allen Lane.

Frankfurt, H.G. 1971 (Freedom of the Will and the Concept of a Person, Journal of Philosophy, 68, 5–20.

Frankfurt, H.G. 1988 . *The Importance of What We Care About*. Cambridge: Cambridge University Press.

Hume, D .1748 .Enquiry concerning human understanding.P.F .Collier & Son.

Kane, R .1996 . The Significance of Free Will. New York: Oxford University Press.

Libet, B .2004 .*Mind Time :The Temporal Factor in Consciousness . Cambridge*, MA :Harvard University

Press.

Locke, J. 1690/1999 . An Essay Concerning Human Understanding . R.B. Jones, Ed. . 2, 21, 28,

http://:www.arts.cuhk.edu.hk/Philosophy/Locke/echu /

Pereboom, D .2001 .Living Without Free Will.Cambridge :Cambridge University Press .

Smith, M .2003. Rational Capacities. In S . Stroud and C . Tappolet, eds . Weakness of will and practical

irrationality .Oxford :Clarendon Press, pp .17-38 .

Wegner, D.M. .2002. The illusion of conscious will . Cambridge, MA: MIT Press.

ناسینه وهی «قادر» له هونراوه کانی «کوردی»دا

(باسێکی پراکتیکی و شیکارییه)

د. سەلام فەرەج كەرىم

كورته:

تا ئیستا شتیکی وههام دهست نه که و تووه که تینویتی زانستیمی ئاودیر کردبیت. ههر چه نده هه ول و کوششی کوردی، مهریوانی، ماموّستا عه لائه دین سهجادی، گیوی موکریانی، کاک حسهین نیرگزه جاری، سهباحی غالب، کوردستان موکریانی و د.مارف خه زنه دار و چه ند که سیکی تریش نابی فه راموّش بکرین، سهرجه مستایش بکرین. لیره دا به پیّویستی نازانم به و نووسراوانه دا بچمه وه که ده رباره ی کوردی نووسراون لهبه رئه و ها تووود له دریژه ی کارکردندا هه ول ئه ده ین همقی ته واوی گشت ئه و نووسینانه یش بده ین.

له ئاكامى ئەم باسەماندا گەيشتووينەتە ئەو راستىيەى كە «كوردى» وەك خۆى بناسىين وەك ك مسيكارى ھۆنراوەكانەوە گەيشتىنە ئەم ئەنجامانەى خوارەوە:

- ۱- مستهفا به گی کوردی پیاویّکی خوداناس، ئیماندارو رموشت بهرز بووه.
- ۲- ئەو عىشقەى كە ھۆشى لە شاعىر سەندووە عىشقىكى راستەقىنەيە نـەك مـەجازى؛ واتـە عىشـقى
 خواوەندە.
 - ۳- نهو قادرهی له هونراوه کاندا ناوی هاتووه یا هیمای بو کراوه یا قادرن، نهمانهن:
 - ۱- قادری گەور ەو تاك، تەنيا (خودا).
 - ب «شیّخ عەبدولقادری گەیلانی» رابەرو رەھر ەوو پیری تەریقەتی شاعیر کە تەریقەتی (قادرییه).
 - ج «قادر»ی بچووک برازای شاعیره له خوّشهویستی دوو قادره کهی ترموه ناونراوه قادر.

وشبه سبهرهکییهکان: کوردی، قادر، قسهسوٚک، عهشق، هیٚما.

سەرەتا:

ئەوەى لەم سەرەتايەدا دەمەويت بيليم راستەوخۆ پەيوەندى بە كرۆكى باسەكەوە نىيە، بەلام دەروازەيەكى گرنگە لەسەر باسەكە دەكريتەوە بۆ دەرخستنى ھۆكارى ھەلىبژاردنى ئەم باسەو ديارىكردنى ھەندى زانيارى پيويست لەبارەى پلانى كاركردن و ھەنگاوەكانى ئەم باسەوە ھەيە. ئەويش ئەوەيە كە چۆن خولياى ئەم باسە بووم؟ پاشان مەبەستم چىيە؟ بەھيواى چىم؟ لەوەلامدا دەليم:

۱- جیهانی کلاسیزم هینده فراوانه که پانتاییه کی زوّر به رینی له میرّووی ئه ده بیاتی گشت گه لانی ئه مینه جیهانه دا پیده بریّت و ئه ده بی کور دیش هه مان شتی به بالا براوه، منیش له لای خوّمه وه هینده ی مه زنی ئه و ئه ده به ریخ ده گرم و خولیای بووم، به به ردی بناغه یشی ده زانم بوّ هه ر هه و لیّک که له پیناوی ره سه نایه تی ئه ده به که که ماندا بدریّت بوّ پاراستن و به رهو پیش بردنی. هه ر له و جیهانی خولیابوونه وه ئاویته ی قوتابخانه ی شیعریی بابان یا سلیّمانی یا نالی بووم. وه ک راستییه کی به لگه نه ویست له گه ل ئه و ماموّستایانه دا یه کگیر ده به که مه مه ده به به رام به رئه ده به بام رده که ن ده به رام به رود که ن راستیه کی میژووی ئه ده بی کور دیدا تومارده که ن.

لهم قوّناغهیشدا سا شاعیری توانا و هونهرمهند ناویان دیار و بهرههمیان لهبهرچاوه -که نالی، سالم و کوردین - ههرچی نالییه لای لیّکراوهتهوه و کاری شیاوی بوّکراوه به رادهیه ک که تائیستا هینده کار و خرمه بوّ هیچ شاعیریّکی ترمان نه کراوه؛ ههر بوّ نموونه ههندیّک لهو ههولّ و کوّششانه ده خهینهوه یاد که پیّشکه ش به نالی و بهرههمه کانی کراون، ئهوه تا چهند جاریّک لهلایهن چهند کهسیّکه وه ههولّدراوه و دیوانه که ی چهند جاریّک چاپکراوه و شیعره کانی ساخ کراونه تهوه (وه ک: گیویی موکریانی، عهلی موقبل، کوردی، مهریوانی، مهلا عهبدولکهریمی مودهریس و کوره کانی، د.مارف خهزنه دارو هتد). ئهم کتیّبانهیش له بواری نالی ناسی و هونهره که یدا پیّشکه ش کراون وه ک: نالی له ده فته ری نهمریدا: د.معروف خه زنه دار؛ نالی، زمانی ئهده بی یه کگر توو: که ریم شاره زا؛ چه پکیّ له گولزاری نالی: مهسعود محهمه د؛ دوو چامه که ی نالی و سالم: عهلائه دین سه جادی؛ کتیّبی نالی: ریّبوار سیوه یلی و ... هتد.

ئەمە بىنجگە لەو چەندىن وتارو لىكۆلىنەوە زانستىانەى كە لە گۆۋار و رۆژنامەكاندا بالاوكراونەتەوە، بىنجگە لە چەند نامەيەكى ئەكادىمى كە لەم سالانەى دوايىدا پىشكەش كراون و تەرخانكراون بۆ نالى و شىعرەكانى. كەچى دوانەكەى تر -واتە سالم و كوردى - زۆر بىنازن، ھىچى وايان بۆ نەكراوە كە لەگەل ئەو خەرمانەى كە بۆ نالى كراوە بەراورد بكرىت. ئىتر ھەروا بە ناھەق نالى كراوە بە رابەر و سەرمەشقى ئەدىبانى رۆژگارى خۆى، لە كاتىكدا من ئەوانى تر لە نالى بە كەمتر نازانىم.

دریژهی نهدهینی به پیویستم زانی که لا له نهوانی تریش بکریتهوه لهبهرنهوه سهری خوّم کرد به زوّرخانهی هونهردا و خوّم له میحرابی شیعره کانی «مستهفابه گی کوردی»دا دوّزییهوه.

بهشی پینجم- رهخنه

۲- مەبەستم لەم خولیا بوونەیش ناسینەوەی کوچکەیەکی تری سیّ کوچکەکەی بابانه و ئەوەیشی که بمهویّت لەم باسەدا روونی بکەمەوە تەنها کونجوریّکی تەسکە له جیهانی بەرین، پرهونەر و زانستی مستەفابهگی کوردییه؛ ئەویش ناسینەوەی «قاله»یه که له دیوانی کوردیدا زوّر به ئاشکرا ناوی هاتووه.

۳- هیواداریشم که له داهاتوویه کی نزیک، له باسیّکی تردا له دیدگایه کی ترهوه بروانمه کوردی، لایهنیّکی تری هونهری، زانستیی شاعیر و ههروهها بهردهوام کار بوّ نهم زاته و هاوریّکانی بکهم و چاکتر نهم گهور هپیاوانه به گهله کهیان بناسیّنم، تا پایه ی شیاوی خوّیان بوّ ده گهریّتهوه.

روونكردنهوەيەكى پيويست:

سهرهتای ئهم خولیابوونهم ده گهریتهوه بر ماوهیه کی زور لهمهوپیش، بر کاتیک که هیشتا ههرزه شهیدایه کی ئهده بی کوردی بووم؛ زیاتر له بیست سال لهمهوپیش ئامبازی ئهم مستهفابه گی کوردییه ی خومان بووم ههر به و ههرزهییه چیم پیکرا، کردم؛ پاش بری کوشش، شتیکی وام پینه کرا که دلّی خوّمی پیخوش بکهم، به لام کولّم نه دا و هانام بو ماموستایانی خوّم، ئه و زانایانه برد که به شاسواری ئهم گوره پانهم ده زانین؛ روومکرده شاری به غدا و به خزمه تی ههندی له و پایهبهرزانه شادبووم (وه ک: کاکه حهمهی مهلاعهبدولکهریم و کاک حهمه علی قهره داغی، مسته فا حهمه بوّر و مسته فا نهریمان، ماموّستا مهلا عهبدولکهریم، عهلائه دین سه جادی و هتد). جاریکیان له ده رباری ماموّستا حهمه عهلی قهره داغی به دیداری کاک مسته فا حهمه بوّر شادبووم، سه رهتا رووم نه هات نووسینی خوّمی نیشان بده م، به لام کهوتمه پرسیار کردن، باس کردنی پروژه که ی خوّم پوخته ی بوّچوونه کانی خوّم خسته پیش چاوی ماموّستا؛ له ئه نجامدا جه نابی هانیدام و وتی: «ده می ساله شهیدای کوردی و شیعره کانیم، هیشتا نه ها تبوومه به غدا و له "وکاله الانبا، العراقیه" نهبووبووم به فه مانه ده می کردووه».

پاشان هەندى راويىژى پىشكەش كردم. بۆم ساخ بووەوە كە زۆربەى سەرنجەكانمان چوون يەكن، پاشان ئەوەى راگەياند كە پاش چەند مانگىكى تر چاپى سەرجەم دىوانەكەى كوردى تەواو دەبىت. زۆر بە تىروتەسەلى و زانستىيەوە پىشكەشى كتىبخانەى كوردى دەكرىت. ئىتر منىش زۆر بە ئاسودەييەوە گەرامەوە و كەشكۆلەكەى خۆم پىنچايەوە و بريارى ئەوەمدا چاو ببرمە دەستى ئەو زاتە؛ چونكە زۆر لەگەل كوردىدا ماندوو بووە، وەك خۆى دەيفەرموو تەمەنىكى لەگەلدا سەرف كردووە. ئىتر ھەر چاوەرى بووم تا چاوم رووى تا پاش چەند مانگىك گويم لە بەرنامەيەكى ئەدەبى ويستگەى كوردى راديۆى بەغدا دەگرت بەرنامەكە دىمانە و گفتوگۆى لەگەل ھەمان مامۆستا سازدا و دىسان قسە ھاتەوە سەر دىوانەكەى مستەفابەگى كوردى. مامۆستا لەويىشدا رايگەياند لەم نزيكانەدا دىوانى كوردى لە چاپخانە دەربازدەبىت. بەرى رەنجى مامۆستا حەمەبۆر پىشكەشى خوينەران دەكرىت؛ بەلام بەداخەوە تائىستا ئەو ئاواتەى حەمەبۆر نەھاتە دى، منىش ئەو خەونەم پووچەل بووەوە كە بە دىوانى كوردىيەوە دىبووم، ناشزانىم بۆچى؟ ھۆى چى بوو؟ ھىندەى دەزانىم خەونەم پووچەل بووەوە كە بە دىوانى كوردىيەوە دىبووم، ناشزانىم بۆچى؟ ھۆى چى بوو؟ ھىندەى دەزانىم ئىتر لەوە زياتر كەس چاوەرىيى دەستى كەس نەكات، ھەركەس چى پىدەكرىت با بىكا، با خۆمان ھەول ئىتر لەوە زياتر كەس چاوەرىيى دەستى كەس نەكات، ھەركەس چى پىدەكرىت با بىكا، با خۆمان ھەول

بدهین بۆ هینانهدی خهونه کانمان. ئیتر سهرلهنوی دهستم دایهوه کاره کهم، نۆبهرهی ههوله کانیشم ههندی سهرنج، بۆچوونی نوییه سهباره ت به کوردی و شیعره کانی، فهلسهفه و بیر و بۆچوونه کانی، که ده توانم لیره دا ته نها کورتهی به شیک له و ههوله پیشکه ش به ئیوهی به پیز بکهم به و هیوایه ی خزمه تیکم به ئهده بی گهله کهم کردیت.

چى لهم بارەيەوە نووسراوە؟

تائیستا شتیکی و هام دهست نه کهوتووه که تینویتی زانستیمی ناودیر کردبیت. ههرچهنده ههول و کوششی کوردی، مهریوانی، ماموستا عهلائهدین سهجادی، گیویی موکریانی، کاک حسهین نیرگزهجاړی، سهباحی غالب، کوردستانی موکریانی، د.مارف خهزنهدارو چهند کهسیّکی تریش نابی فهراموش بکرین و سهرجهم ستایش بکرین و لیرهدا و لهبهر کهمی ماوهیش به پیویستی نازانم بهو نووسراوانهدا بچمهوه که دهربارهی کوردی نووسراون لهبهرئهوه له داهاتوودا و له دریژهی کارکردندا ههول ئهدهین ههقی تهواوی گشت ئهو نووسینانهیش بدهین.

بەشى يەكەم

کوردی کێيه؟:

شاسواری به لاغه تی کوردان یه که تازی فه ساحه تی بابان مسته فایه ته خولوسی کوردی (حاجی قادر:۱۰۵).

ئهم شاسوارهمان ناوی مستهفایه و کوری مه حمود به گی کوری ئه حمه دبه گی ساحیّبقرانه. له بنه ماله ی قهره جههه نهمییه و ئاموّزای ئهوره حمان به گی ساحیّبقرانی شاعیره که به سالم ناسراوه. «لهوکاته دا لهمیّژ نهبوو ههندی له ئهندامانی بنه ماله ی قهره جههه نه کوردستانی ئیرانه وه هاتبوونه تازه پایته ختی میرنشینی بابان، شاری سلیّمانی» (خه زنه دار: ۱۲۷).

میژووی له دایک بوون و وهات کردنی مقوّمقوّ و گومانی له سهره؛ ههندیّک ده لیّن سالّی ۱۸۰۹ له دایک بووه (وه ک: گیوی موکریانی: ۸ و عهلائهدین سجادی: ۲۹٦ و کوردی، مهریوانی: ۲ ، سدیّق بوّره که یی: ۵۲۷). به لام د.مارف خهزنهدار سالّی ۱۸۱۲ به سالّی هاتنه دنیای مسته فابه گ داده نی (خهزنهدار:۳۲۷). د. که مال فوئادیش ههر سالّی ۱۸۱۲ (فوئاد: ۱۹۷۰: ۳۸)، وه محهمه دئه مین زه کی به گیش ههر هه مان میژوو دیاری ده کات. له راستیدا ههندیّک بوّچوونی جیاجیایش له باره ی کوّچی دوایی کوردییه وه تومار کراوه ئیمه له سهر هیچ کام له و سهر چاوانه هه لویّسته ناکه ین، چونکه هوّنراوه کانی و ئاستی به رزی هونه ره که ی و ئاستی به رزی هونه ره که دوردی و لیّها توویه هونه رییه ی کوردی و ئاستی په بوده ی و ناستی به دوردی و ئاستی به یوه ده ده ده ده ده دوردی ته مهنیّکی باشی به سه دربرد بیّت که له ۶۰ یا ۵۰ سالّ ژیابیّت، بوّیه هه در پیّویست ناکات که له سهر به و میژووه که ۱۸۵۰م قسه بکه ین نیّمه وای بوّده چین

بهشی پینجم- رهخنه

که ۷۰ سال زیاتر ژیابیّت، ئەمەیش دەبیّت کاری بۆ بکریّت، به بهلّگهی زانستییهوه ئاستی راستیی دەربخریّت. ئیمه له داهاتوودا خوّمان بۆ ئەو لایەنه تەرخان دەکەین چونکه هەندی زانیاریی سەرەتاییمان دەست کەوتووه که یاریدهی راستکردنهوهی بۆچوونهکانی ئەو بواره دەدات، ئەم باسەیشمان تەرخانه بۆ لایەنیّکی تری جیهانی "کوردی" بۆیە لیّرهدا دریژهی نادەینیّ.

كوردى، قسەسۆك

مهبهست له قسهسۆک ئهو وتار و برپاردان و خهملاندنانهیه که سهرپنی و بینهما و پشتیوانی پسپۆړانهی زانستیانه دەوترین و بلاودەبنهوه و کهسانیکی زۆریش باوه پی پیده کهن؛ سهردهمانیک کاری پیده کهن، کهچی له پاستیدا هیچ بنهمایه کی نییه و ههر قسهو قسهسۆکه و به «ئهلیّن یا گوتویانه» سهبارهت به کوردییش لهو قسهسۆکانه زۆرن؛ ههندیکیان بیزورهر وه بیزیانن ههرچهند ههلهیش بیّت وه ک ئهو بۆچوونهی سدیق بۆره کهیی که دهلیّت: «چهند سال، دهمیّ مهلایهتی وه رگرتووه» (بۆره کهیی:۵۲۷). ئهم بۆچوونه زیانی نییه، بهلام کوردی مهلا نهبووه، هیچ سهرچاوهیه ک، هیچ شیعریکی خوّیشی، ئهوهیان ناونیشانی خوّی ئه کا بهم نیوه شیعره "احمد جد و پدر محمود و نامم مسته فا است" وه ئهیخاته سهر ئهنوستیله کهی به مۆر» (سهجادی، ۱۹۷۱: ۳۰۸). جا نازانین مامۆستا ئهو زانیارییهی له کویّ هینا؟ بهلگه ئهناؤ ستان دروستی کردووه و کردویه تی به ئهنگوستیله؟ له پاستیدا ئهم جوّره کاره -واته موّر یا نیشان - همبووه و گهوره پیاوان و کاربه دهستان و زانایان شتی وایان کردووه، دهشی له گهل ئهو زانیاریه دا بین نیشان - همبووه و گهوره پیاوان و کاربه دهستان و زانایان شتی وایان کردووه، دهشی له گهل ئهو زانیاریه دا بین بهلام سهرچاوه ی باوه پیکراو گرنگه، مه خابن ئهمه به سهر مامؤستا سجادیدا تیپه پیوه که زوربه ی ئهوله که میژوویه کاری وایان کردووه شیعره کهیان وا هونیوه تهوه که میژوویه ک تومار بکات، بهزوریش میژووی لهدایکبوونی خاوه نه کهیدی ده بیت به به پینووسی فارسی بنووسین پاسته کهی ده بیت به لهدادیکبوونی خاوه نه کهی ده بیت به به به به به نه به نووسینه ناوا ده بیت:

احمد است = ٥١٤ + جدو = ١٣١ + پدر = ٢٠٦ + محمود = ١٠٤ + نامم = ١٣١ + مصطفى = ٢٢٩

کۆی گشتی ده کاته ۱۱۹۷، ئهمهیش به سالّی زایینی ده کاته سالّی ۱۷۸۲م و بهو پیّیه دهبیّت ئهوه سالّی لهدایکبوونی مسته فابه گ بیّت. به لامهوه سهیره چوّن سهجادی ئهوهی ساخ نه کردوّتهوه؛ شتی تریش ههن لهو جوّرانه وه ک ئهو شتانه ی که پهیوهندی به «قاله» و «قائانی» و ئهو شتانه وه ههیه که له دریژه ی ئهم باسه دا لیّیان دهدویّین.

بەشى دووھەم كوردى، قالە ئهمه تهوهری سهره کی باسه کهمانه، تا بلیّی لایهنیّکی گرنگ، پهیوهندیداره به کوردی، بیر و فهلسهفه و چونیهتی بهسهربردنی ژیانی کومهلایه تییهوه، ئهوهیش که جنی سهرنجه ئهو بوّچوونهیه که له چاپکراوه کاندا چهسپ بووه و تا رادهیه کی زوّریش بووه به باو که گوایه "کوردی" سهوداسهری کوریّکی زوّر جوان و دلگیر بووه به ناوی "قادر". ئهم عهشقه ئهفسوناوییه گهیشتوته رادهیه ک که تهنگ به "قادر" ههلچنیّت، ناچاری بکات له دهست "کوردی" رابکات، سهرههلگریّت بو شاری سنه. جا وه ک گیوی موکریانی دهلّیت:«کوردی ئاگری جگهر ههلّیگرت، دوای کهوت و پیش کاروانه که گهیشته سنه» (کوردی، ۱۹۷۳: ۸). کوردی له شاری سنه سفراغی کاروانه که ده کات. پنی دهلّین که هیشتا کاروانه که نه نه دهنیت له خوشیدا دیّته چووه به پیر کاروانه که ده بیت له خوشیدا دیته جوّش، هونراوه بهناوبانگه کهی «سدای کاروانی فیرقه تدا دهلّین سهرقافله چی یاره»ی و تووه. جاری با لیره دا ههلویسته یه کهین، چهند پرسیاریک له خوّمان و ئهوانهیش بکهین که ئهم به سهرها تهیان گیراوه تهوه و توماریان کردووه:

- ۱- نایا کوردی چوّن و به چ هوّیه کی گواستنهوه خوّی گهیانده سنه و پیّش کاروان کهوت؟ ههر ولاخ نهبووه؟
- ۲- ئهگەر رنگەى كاروانەكەى زانيوه و لە سنەوه بەرە و پيرى گەراوەتەوه! ئەى بۆ ھەر لە سلىمانيەوه
 بەھەمان رنگەدا نەرۆيوە تا لە رنگا پىيان بگات؟
- ۳- خۆ ئەگەر خەلكى سلىمانى توانىبىتىان بزانن كە كاروانەكە لە كام رىگەوە دەروات بۆ شارى "سنە" ئەوا خەلكى سنە پىش گەيشتنى كاروانىك نازانن لە چ رىگەيەكەوە خۆى دەكات بە شارەكەياندا ئىتر چۆن لە سنەوە رىنمايى كرا بەرە و پىرى كاروانەكە بروات.
- ٤- ئەى باشە كوردى كە زانى قادر لەگەل ئەو كاروانەدا دەروات، بۆ ھەر زوو خۆى نەكرد بە
 كاروانەكەدا و ھەر لەگەل ئەوان ملى رى بگرىت و قالەيشى لىخ ون نابىت.
- ۵- ئهگەر پاش ماوەيه كى دوور و دريژيش به رۆيشتنى قالەى زانيبيّت، پاشان دوايان كەوتبى ئەى
 چۆن پيّش ئەوان گەيشتە مەنزل?
- ۱۳- باشه چ هیّمایه ک له هوّنراوه که دا ههیه و به یه ک گهیشتن دهرده خات؟ بیّگومان هیچ؛ تهواوی هوّنراوه که ۱۰ به یته، گشتی له فیراق و لیّکدابران، به جی هیّشتن ده دوی.

گهر بهوردی و زانستیانه وهلامی ئهو پرسیارانه بدهینهوه بۆمان دهرده کهویّت که ئهم بهسهرهاته له راستی دووره و ههلّبهستراوه. ئهمه لهلایه ک، لهلایه کی ترهوه بهسهرهاته که ههر به «ئهلّین» سهپیّنراوه و ئیتر هیچ بهلگهیه کی میژوویی نه کراوه ته پالپشتی، ههر «ئهلّین»ه ئاخر کیّن ئهوانهی که «ئهلّین»؛ لهکوی و توویانه؛ کی ناگای لهو «ئهلّین»ه بووه؟ ئهی کی لهگهل «کوردی»دا بووه و له سلیّمانی لهگهلی کهوتوّته ریّ، له سنهوه له گهلی گهراوه تهوه بهرهورووی کاروانه که چووه؟! ناگای لهو بهسهرهاته بووه؟ تائیستا ههر «ئهلّین»ه و هیچی تر.

بهسهرهاتیکی هه لبهستراوی تر که ههر بۆ ئهوه بووه که ئهو سهوداسهرییهی "کوردی" بلکینی، به زۆر بهسهرهاته هه لبهستراوه کهی سهر هه لگرتنه کهی "قاله" بچهسپینی پرووداوی شه پرهشیعره کهی نیوان کوردی، شاعیری فارس "قائانی"یه که گوایه لهو ساتی شه په شیعره دا کوردی وینهی "قاله" لهناو ئاوی حهوزه کهی به بهرده میدا ده بینی، واته قاله له پشتیه وه پراوهستاوه ئیتر "کوردی" له خوشیاندا زمانی شیعریی ده پرژیت، به لام قائانی هه ست به وه ده کات، ئاوه که ده شله قینی، وینه که ده شیوینی "کوردی"یش به مه تو په ده بین، ده کیشی به ته ته له سایمانی له ده ست کوردی هه لهاتبیت ته پله سه بو له پشت سهریه وه و له کوشکی شای عه جهم له گه لیدایه! باشه ئه وا کوردی به شوره تی خوی، بنه ماله و شاعیری ده رباری شاه نهی (قاله) چی؟ ئه و بنه ماله و شاعیری ده رباری شاه نهی (قاله) چی؟ ئه و لهوی چی ئه کات؟ مه گه رئه و شوین کوردی که و تبیت! خو ئه گه ر شیکار یکی سایکو لوجیانه یش بو پرووداوه که بکه ین ئه وا هه رتوو و هه میه تی بوونی "قاله"کهی مامؤستا گیوی وه چاپکراوه کانی تریش ده چه سپیت.

کوردی، عهشق

پیّش ئەوەى بەناو دەقە شیعرییه کاندا شۆر ببینەوە و تەنها «کوردى، قاله» بخەینە بازنەى شیکارییەوە با تیّروانینیّکى گشتى کوردى و ئاستى عەشق و ئەوینى ئەو زاتە ویّنا بکەین تا بتوانن به ئاسانى وەلامى گشت چۆن و بۆچىیه کان بدەنەوە. ھەر لە سەرەتایشەوە با گوئ لە پاکانەى خۆى بگرین كە دەلّیّت:

مولته جی نابم به کهس کوردی له دنیا و ئاخیره ت پۆژی دیوانی خودا دهستی من و دامانی عه شق لهم رووه وه شاعیری گهورهمان "مه حوی" ده فه رمویت:

دیارم دەبرى عەشقە جا به سوتن بى وا دەگرمكە من شتى چلوچيۆو بىم بە چى بىم كەلكى كى دەگرم جا بۆئەوەى دريژدادرى نەبيّت بۆ روونكردنەوەى ئەو عيشقە سۆفيانەيە دەچينەوە دەربانى قورئانى پيرۆز و سورەتى «آلعمران» كە دەڧەرمويّت: «قل إن كُنتُم تُحبوّنَ الله فأتبعونى يُحببكُم الله. واتە: پەيرەوكردنى پىغەمبەر (د.خ) بەلگەى خۆشويستنى خودايە، ھەروەھا لە سورەتى «البقرە»دا دەڧەرمويّت: "يُحبّونَهُمْ كحُب الله والذين آمنوا أشدُّ حُباً لله". پيغەمبەريش (د.خ) دەڧەرمويّت: «المر، مَعَ مَنْ احَب» (كوردى، ١٩٧٣: ٣٦)، واتە: مرۆڤ لەگەل ئەو كەسەدا دەبيّت كە خۆشى دەوى. جا ئەم سەرەتا راستەوخۆيەم بۆ ئەوەبوو كە بليّم ھەر كاتى توانىمان ئاشناى جىھانى بىر و ئىمانى "كوردى" بىين ئەوا تەواو "قادر" دەناسىن، ئەزانىن كيّيە، بەلام با ھەر كاتى توانىمان ئاشناى جىھانى بىر و ئىمانى "كوردى" ما لە جىھانى ئەو عيشق و سەوداسەرىيەدا بەلام با ھەر لە سەرەتاوە ئەوە ئاشكرا بیت كە من "كوردى"م لە جىھانى ئەو عيشق و سەوداسەرىيەدا ناسيوەتەوە كە سۆڧىيە پايەدارەكان تيّيدا كەوتوونەتە جەزبەى «وقوڧى قەلبى» و چاوديّرىي زيكرى دلى خۆيانن، توشى «شطحات» بوون وەك «حلاج و يحيى بن حبش السهروردى» كە ئەميان دەلىّت «انا الحق» و ئەويان دەلىّت جېدىدى ھېچى ترى لەرىردا نىيە "اللە" نەبىت.

"کوردی"ش دهڵێت:

مه کهن مهنعم که سهرگهردان، ویلم

له توّش حهتتا به کوللی بهر کهنار م اناالقادر ده لی گهرد و غوبارم لهگهل عیشقت وهها یار و ئهنیسم وهکو مهنسوور ئهگهر بشم سوتیّنن

ئایا تەنها ئەم سا بەیتە بەتەواوی "قادر" *مكەی كو*ردیمان پی ناناسینی؟ بیگومان هیشتا ماومانه و تەنها مەبەستمان پوونكردنەو می عشقی "كوردی" و خۆچواندنه كەیەتی به "مەنسووری حەلاج"، "انا القادر"یش ھەر (شطحه)یه كی سۆفیانهی پروون و ئاشكرایه و ئەومیش پروونده كاتەوه كه "كوردی" عاشقه (پۆژی دیوانی خودا) دەست، دامینی عیشقه كهیهتی. ههرچهنده ئهو تۆزەی كه وتمان بایی ئەوه دەبیت كه كوردی وه ك خوی بناسین، بهلام كوردی ئاسا نه ك منیش وه ك ئهو «بهد تالیع» بم. چونكه خوی باش بو مهسهله كه چووه كه دهلی:

گەوھەرت كوردى وەكو خەر موھرەيە چونكە خۆت بەد تالىغى بەد ئەختەرى

دیاره ههر ئهو بهدتالعیه وایکردووه که گهوههری "کوردی" به خهرموهره (مورووه کهرانه) بناسریّت. ئهوهتا له کوّتایی هوّنراوه به پیّزه کهی:

ئەمان مردم عیلاجیّ سا له رِیّی پیٚغهمبهریٚ چاریّویسالؒ یا قهتلؒ یا تهسکین له ههر سا بوّم بکهن کاریٚ دوورو یاقوت دهبارا لهم کهلامه شیرینهی کوردیخواسا کوا له دونیادا قهدرزانیٚ خهربداریٚ

دیاره ئهم با قهدرییهی توشی "کوردی" بووه تائیستا ههر ئاسهواری ماوه دهنا دهبوو ئهو قسهیهی خوّی بهاتایه ته دی؛ که دهلیّت:

ئه گهر تالیّع ببیّ "کوردی" سزایه به حوّققه دوروو گهوههر کهن نیسارم.

زۆر راستى وتووه مەسەلەكە «تالىغ» ئەگىنا خۆى زۆر بە ئاشكراو راشكاوى گەوھەرى خۆى ناساندووه كەچى ھەر بەزۆر خەلكى دەلىن ئەو نىت.

دەفەرموو گوێى بۆ ڕادێرن:

کوللی عالهم وابوون سهر گهشته و حهیرانی عیشق حافز و سهعدی، نیزامی و قهیس، جامی، دههلهوی شمس، مهولانا و منسوور کهی به سر محرم دهبوون زاهیدا خویندووته تهفسیری «لکل وجهه»

ملتجی نابم به کهس کوردی له دنیا و ئاخیرهت

هیچ کهس نازانی ئه حوالی سه رو سامانی عیشق فه یز خواهو مه عرفت جوّبوون له شاگردانی عشق تانه یانخوار دایه ریز هنانی سفره ی خوانی عشق قه دمه ده ته عنه له مهستی، بیخودی ره ندانی عیشق روّژی دیوانی خوا ده ستی من، دامانی عیشق

به لی ناوهیّنانی نه و ههموو زاهید و سوّفیانه مهبهستی نهوهیه که عیشقه که ی خوّی ناشکرا بکات، بلّی منیش سهودای عیشقی یهزدانیم، نهیشزانی که هیّشتا له پال دین، نهریت و رهوشتدا سهرزه نشتی ده کهن، پهی به عیشقه کهی نابهن بوّیه قورنانی پیروّز دیّنیّته بهینهوه و ده لیّ «زاهیدا خویّندوته تهفسیری "لکل وجهه هو یولیها" (البقره) له تهفسیرهوه تیّبگه و "قهدمه ده ته عنه له مهستی، بیخودی رهندانی عیشق"». منه تیش له که س نازانی، ملتجی نابی به که س، روّژی قیامه ت دهستودامانی عیشق ده بیّت. دیسان بو دلّنیایی له عیشقه یهزدانییه کهی ده دائیت ده که س، روّژی قیامه ته ده ستودامانی عیشق ده بیّت. دیسان بو دلّنیایی له عیشقه یه دانییه کهی ده دائیت ده ده بیّت.

بهشی یینجم- رهخنه

شەمسى ئەفلاكى كەمال، شەمعى بەزمى عارفان ومى لە تاوى فيرقەتت عالەم ھەموو رەنجىدە جان ئەى دوورى تاجى سەرى شاھانى ئىقلىمى جيھان ئەى بە نادىدە بە شوھرەت سەد وەكو من عاشقت

سهرنج: سهدی وه کو ئهو بهبی بینین عاشقی بوون، کییه که نادیدهیه و نابینری

له ئەنجامدا روونى دەكاتەوە كە ئەوەى ھاتۆتە رێى وە بووەتە مايەى لۆمە و چەرمەسەرى ئەو عيشقەيە و ئويش بەدەست خۆى نييە و بۆيە پاكانە دەكات و دەڵێت:

ئەوەى _پووى داوە لە من كارى دلّى بەدبەختە سا لە وەختێكى بووە ئێستا بە مەحكومى كەسێ گەر بە دەستم كەوێ شەرت بێ لەپێش چاوى تۆ

وا منی کردووه بۆ تیری مهلامهت به نیشان «فارغالباتل»ه له تهعنهی من لۆمهی دیگهران جاری، موفتهزه حی کهم وه کوو کوردی له جیهان

پاش ئەوەى كە بەم پاكانانەيش ھەر ناگاتە ئاكام، دژوارىيەكەى نۆوان ئەم و خەلكەكە چردەبۆتەوە و ئىتر تەنگى پى ھەلدەچنرۆت، بەتايبەتى پاش خاپووربوونى مىرنشىنى بابان ئەمىش روو دەكاتە لاى خزمانى سنە و پاشان بەرە و تارانىش چووە بە ئەزىزانىشى دەلۆت:

تکای کوردی وههایه جارجار بگریاتان

پاش ئەوەى بەم كورتە يادكردنەوەيەى موحيبى بى پىرىامان بەشىك لە كەسايەتىى ئەم پياوە ئىماندارەمان دەرخست پىروستە ئەوە بلىنى لە كوردى لەخۆشيانا سلىمانىي بەجىنەھىئىشتووە بەلكوو زۆر بە بىزارى رووى لە غەربىي كردووە ھەر بۆيە نازناوى خۆى گۆرپوە و لەوى نازناوى (ھىجرى)ى بۆخۆى داناوە. ھەست بە غەمى ئاوارەيى، دەردى غەربىي دەكات، بەلام دەزانى دەردى بە ئىمە چارە ناكرىت بۆيە يىمان دەلىت:

لهلای هیچ کهس رِهوا نابی مهرام، مهقهسهدی "هیجری" سهری حاجهت بهره بهر باره گای غهوسی سلیّمانی(کوردی: ۸۵)

پاش ئەوەى دوعاخوازى دەكەين كە "هيجرى" بگەرپتەوە بەردەرگاى مزگەوتى گەورەى سليمانى بچيتە بارەگاى "غەوسى سليمانى"، ئىمە دەچىنە سەروكارى "قالە"كەى ئەو "قالە"يەى كە بووەتە مايەى زيان، ناوزراندنى "مستەفا بەگ" و سەرچاوەى عىشقەكەيەتى. با بزانىن كىيە؟

قادر له گولزاری کوردیدا:

پاش ئەوەى بەپێى پێويست لامان لە شاعير كردەوە و لەسەر زارى خۆيەوە ناساندمان دەبێ لا لەو "قادر" ميش بكەينەوە كە زۆر جار لە شيعرەكاندا راستەوخۆ يا بە ھێما ناوى ھاتووە. وەك:

قادره کوردی له بۆ قەتلى ھەموومان قادر عیشقى ئەو زینده دەکات، دەمرینى به عەلى

ئایا موسولمانیک ههیه که نهزانی "قادر" ناوی خوایه و ههر ئهویشه که گیانی ههموومانی بهدهسته؟ ئایا ههموومان سویند بهو خوایه ناخوین که گیانی ئیمه ی بهدهسته؟ ئهی ههر ئهو زاته پاکهیش نییه که بهلیّنی زیندوو کردنهوه دهدات به بهنده کانی خوّی؟ ئهم راستیانه له قورئانی پیروّزدا چهسپیوه کهواته ئهم قادره ی ئیره خوای گهوره یه ئهوه تا جاریّکی تر دهلیّت:

کوردی لیّت بیّ سهد ئهمانهت ههر که ئهم شهو جومعهیه تا سبهی قهد مهبه غافل له زیکری قادری

ئا لیّرهدا شاعیر باسی یه کیّک له نهریته کانی خوّی ده کات که وه ک ئهرکی دینیی گشت ئیمانداریّکی راسته قینه پهیرهوی فهرمایشتی خوای گهوره ده کات که له سوره تی «الجمعه»دا ده فهرمویّت: «واذکروا الله کثیراً» به لّی خوا ده فهرموی و فرمانمان پیّده کات که پاش نویّژی ههینی زوّر یادی خواوه ند بکهینه وه. کوردی ئهرکی دینی خوّی جیّبه جیّ ده کات، به ئهمانه تیشی ده زانیّت، شهوی ههینی له زیکری "قادر" غافل نابیّت. بیگومان موسولّمان شهوی ههینی هه رزیکری خوا ده کات.

له جيه كي تردا كوردي ده ليت:

عەبەس كوردى مەلائىك دىن دەپرسن مەزھەب ودىنت

که قادر خوّی دهزانیّ من لهسهر کام مهزههب و دینم

دیاره ئهو "قادر" میش ههر خواوهنده و کوردی تیشووی خوّی پیّیه و دلّنیایه که پیّویستی به وهعز و تهلّقین نییه چونکه له خوّی و ئیمان و دینی دلّنیایه و به رووگهشی دهچیّته قاپی خودا. ئیتر خهلّک چی دهلّین بیلیّن قادر خوّی ئاگای له ههموو شتیّکه.. لیّرهیشدا قادر ههر خوداوهنده.

بیّگومان له ژیانی "کوردی"دا قادریکی تر ههیه که خهسلّهته مروّییهکانی پیّوه دیاره و کوردییش وه ک مروّق دهیناسیّنی، ئهم قادرهیشیان ریّنماییکهری کوردی بووه بوّ ناسینی قادری یهکهم، بههوّی ئهوهوه توانیویهتی وهلامی پرسیارهکان ئاماده بکات، دهلّیّت:

ر ههر ووت قادر بی بو نه عتاو جوابی مه سئه له ت وه رنه کور دی ناتوانی حالی خوّی بوّت کا عهیان دیاره هیوای به وه یه که قادر روّژی حساب که ده چیّته به رده م باره گای باری ته عالا قادر ریّنمایی ده کات بوّ وه لامدانه وه. یا قادر لهم دنیا ریّی نیشانداوه و ریّنمایی کردووه بوّ وه لامی پرسیاره کانی نه و دنیا. دیاره نهم قادره رابه ری زوّری که موسولمانانه که وه ک "کور دی" زیاتر ده یناسیّنی و نیّمه یش له گومان دوورده خاته وه که نهم قادره یان شیخ عه بدولقادری گهیلانییه که رابه ری ریّبازیکی زوّر دیار و به رینی ئیسلامه که ریّبازی قادری یه و "کوردی" زیاتر ریّنماییمان ده کات، ده لیّت:

ئهگەر كوردى دەپرسن مەزھەب، پيرى تەرىقى من عەلى مەولامە قادر پيرمە مەحمودە سولتانم بەلى "قادر" پيريەتى، وەك پيرى سەرجەم دەرويتشانى تەرىقەى قادرىيە (توكلى،١٩٨٠: ٥٥). ديارە لەنيو موسلمانانى لاى ئىمەى كورد دوو رىبازى دەرويتى باوبووه (نەقتىى، قادرى) و بە خاوەنى رىبازەكەيت وتراوه (پير)، كەواتە كوردى لىرەدا بە راشكاوى دەلىت كە يەكىكە لە دەرويتانى رىبازى (قادرى) و لەسەر ئەو رىبازە پەيامى عىشقەكەى خۆى بە ئاكام دەگەيەنىت. كەواتە قادرى دووھەم "شىخ عەبدولقادرى گەلانى"يە.

قادرو هيما:

"مستەفابه گی کوردی" له زۆر شوینی تری دیوانه کهیدا بهشیوه یه کی ناراسته و خود دهستنیشانی ریبازه که ی ده کات، به هوی ههندی له "سرووت"ه کانی ریبازی قادرییه وه هیما بو پیروزیی پهیامه که ی خوی ده کات، خوینهرانیش دلّنیا ده کات که به رِیّکهوت یا بهبی پلان ناوی "قادر" نه هاتووه و بو ئهوهیش دلّنیامان ده کات که قادر کیّیه؟! به لام به هیّما رِیّنمایمان ده کات، هیّمای سهره کی ریّبازه کانیش رهنگه کانه. جا رهنگ وه ک چوّن له ژیانی ئاسایی مروّقدا تایبه تمهندیی ههیه بههمان شیّوه له ژیانی ئاینییشدا تایبه تمهندیی ههیه، جا چ وه ک رهنگی پوّشاک یا چ وه ک هیّمای گروهی تایبه ت یا وه ک ههردوو کیان، جا ئهوه ی لیّره دا بوتریّت ته نها ئهوه یه که رهنگی سور یا نارنجی له لای قادرییه کان تایبه تمهندی تی ههیه و سیمای جیاکهرهوه یه که وه ک جهنابی "ماموّستا مه لا عهبدولکه ریمی موده رس" خوای تایبه تمهندی یا سوری جهرگییان لیّ رازی بیّت بوّی باسکردم که (رابهرانی تهریقه ی قادری کاتی خوّی کهواو جبه ی ئالا یا سوری جهرگییان پوشیوه وه ک هیّمایه ک بو جیاکردنه وه یان له ریّبازه کانی تر) (موده رس، ۱۹۸۶). جا نهم سیمایه له پوشیوه وه که هیّمایی (کوردی) دا چهند باره بووه ته و به و رهنگه هیّما ده کات بو خوّشه ویست، دلّبه ره که ی:

دلّی "کوردی" که گرفتاری جبهی قرمزییه بۆچ دهکهن مهنعی به خویننی دل ئه گهر بهرگی دهشوّت وه یان وه ک دهلیّت:

ههناسهی ئاگرینم با سهبهب نایه پهی ئهندهرپهی که بهرگی قرمزی پۆشی دلّم وه ک مهحجهره ئهمشهو دیاره ئهم پرهنگی (سووره) له نهستی شاعیردا جیّگهی خوّی کردوّتهوه و وابهستهی پروّگرام و بهرنامهی ژیانی بووه بوّیه وا پهیوهستی بووه هیّنده بهبههاوه باسی ده کات، له گهل مانگی پروو تهریبی ده کات، دهلّیت: له عکسی ماهی روخساری به بهرقی میتهنی ئالی

دەسووتا دەسرى عابيد دەلقى زاھىد سرى سەمتورە

ههروهها جاریّکی تر بو ناسینهوهی خوشهویسته کهی ههر به رهنگی بهرگه کهیدا دهیناسیّنیّ، دهلّیّت: شهمالا جاریّ بلّیّ بهو سوخمه ئالّهی دیده مهخمورهبه حوسنی عارچی خوّی حهیفه وا بیّباک، مهغروره دیسان ههر به رهنگ دهمانباته لای خوّشهویسته کهی، پیّمان دهناسیّنیّ:

ئەسمەرە لا غيرەتە بالاميانە كەچ كولاه سوخمە سەوزە مەيتەن ئالە چاو خومار ئەبرۆ كەمان وه يان دەليّت:

کهوا دارایی زورکوتهت کهمهر چین جبه گولناری

کلاو لار چاو خومار شیرین سوار خال شکی تاتاری

ئهم نموونه کورتانه بهشی ئهوه ده کهن که دلّنیا ببین لهوهی "کوردی" لهدوای "قادر" کهسیّکی تر دیاری ده کات، به بهرگی سور یا قرمزی یا ئال دهیناسیّنیّ. جا ئایا ئهمهیان کیّ بیّت بیّجگه لهو کهسهی که رابهره کهی بیّگومان کهس نییه ههر ئهو کهسهیه که دلّی بردووه و عاشقی بووه.

ناچار دەلىّت:

ئەمەى دەيلىّىم ئەگەر ئىغراقە ھىٚجرى ھىلاكى دەستى مەيتەن قرمزى بم ئىتر ئەتوانم بلىّىم بيانوويەك نەماوە بۆ ئەوەى كە "كوردى" وەك خواناسىٚك و سەودايەكى رىٚبازى (قادرى)

بیتر تهنوانم بنیم بیانوویه ک تهماوه بو تهوهی که کوردی وه ک خوانسیک و سهودایه کی ریباری (فادری) بناسین، چونکه هونراوه کانی که ههندی کردویانه به بیانوو بوّئهوهی ناسینی "کوردی" له لارییه کی چهوتهوه

ویّنا بکهن چونکه ههر ئهو هوّنراوانه به لگهی ئیمانداری، خواناسیی "مستها به گی کوردی"یه، پیّش ئهوهی که کوّتایی بهم باسه بیّنم به پیّویستی دهزانم ئهو گومانهیش برهویّنمهوه که ههندی جار تاکه هوّنراوهیه کی شاعیرمان دروستی کردووه که باس له مال، مهسکهن و ناونیشانی قادر ده کات، گومانداران ده لیّن ئهی ئهمه بان حی،

گەر دەپرسن مەنزل، شكل، ليباس، تائفەي ماليان نزيك بە بەندىخانە و ئاشى ئەحان

بێگومان ئەو ناونىشانەيە واتە «نزىك بەندىخانە و ئاشى ئەحان» وە نزىك مزگەوتى ئەحان - ئەمە ناونىشانى ئەو گەرەكەيە كە بنەمالەى ساحىيىقرانى تىدا كۆ بووتەوە و تائىستايش مزگەوتى حاجىئەحان، خانووەكەى حەمدى و ھەندى لە خانووەكانى ترى ئەو بنەمالەيە ماون وە ئەمەيش ئەوە رووندەكاتەوە كە ئەو كەسە ھەر يەكىكە لە ئەندامانى ئەو بنەمالەيە كە مستەفا بەگ خۆيشى ھەر لەو گەرەكە بووەو لە مزگەوتەكەى "حاجى- ئەحان" فىرى خويندن بووە ئەم "قادر"ەى كە لەو گەرەكەيش بووە ھەر "قادر"ى برازاى شاعىرمانە كە ھەر لەبەر رېزو پىرۆزىي "قادر" ئەو برازايەى ناوناوە قادر وە ھەر خۆيشى بەخىيوى كردووە چونكە باوكى "قادر" زوو مىردووە و "مستەفا بەگ" خىزان و منالەكەى گرتۆتە خۆى (حەمەبۆر: ۱۹۸۰).

ئهوه ی جینی سهرنجمه ئهوه یه که ئهو قادره چونکه زوّر خوّشهویست بووه و نازی دراوه ی توّزیّ سهرچل بووه و وای بوّده چه حاریّک له دایک، مامی توره بووه و به توّراوه چووه بوّ لای خزمانی سنه و ناچار مامی به شویّنیدا ده چیّت، ده یهیّنیّته وه بوّ سلیّمانی. وا دیاره ههر ئهم رووداوه بیّت که وا مهسه لهی شویّن کهوتنی قادری لیّکهوتبیّته وه و سالانیّک وا به ههله شیکاری بو کرایی، شان و شهوکه تی "مسته فابه گ"ی توّزاوی کردبیّت که راستییه کهی پیچهوانه یه. به وهیوایه ی له داها توودا ئهم لایه نه به لگهی پته و راستبکریّته وه و کوردیش شویّنی شیاوی خوّی یا بدریّته وه.

بهشی پینجم- رهخنه

ئەنجام:

له ئاكامى ئەم باسەماندا گەيشتووينەتە ئەو راستىيەى كە "كوردى" وەك خۆى بناسىن وەك لە شىكارى ھۆنراوەكانەوە گەيشتىنە ئەم ئەنجامانەى خوارەوە:

- ۱ مستهفابه گی کوردی پیاویکی خوداناس، ئیماندار و رهوشت بهرز بووه.
- ۲- ئەو عیشقهی که هۆشی له شاعیر سەندووه عیشقیّکی _راستەقینهیه نهک مهجازی؛ واته عیشقی خواوهنده.
 - ۳- ئەو قادرەي لە ھۆنراوەكاندا ناوى ھاتووە يا ھێماي بۆ كراوە سێ قادرن كە ئەمانەن:
 - ا. قادری گهوره و تاک، تهنیا (خودا).
 - ب. شیخ عهبدولقادری گهیلانی رابهرو رههرهو و پیری تهریقهتی شاعیر که تهریقهتی (قادرییه).
 - ج. قادری بچوک برازای شاعیره له خوّشهویستیی دوو قادره کهی ترموه ناونراوه قادر.

سەرچاوەكان:

- ' قورئاني پيرۆز.
- ۲- فوئاد، د. کهمال (۱۹۷۰) **دەستنووسە کورديەکان**، ئەلمانيا.
 - ۳- شيخ عهلائهدين، ئهمين، **تهسهوف چييه؟**
- ۵- سەجادى، عەلائەدىن (۱۹۷۱) مێژووى ئەدەبى كوردى، بغداد، چاپخانەى معارف، چاپى دووھەم.
 - ٥- خەزنەدار، مارف، ميژووى ئەدەبى كوردى، بەشى سيھەم.
 - ۲- بۆرەكەيى، سدىق، ميژووى ويژەى كوردى، بەرگى دووەم.

ديوانه كان:

- ٧- ديواني حاجي قادري كۆيي.
- ۸- محمّد امین، جمال، **دیوانی حممدی**.
- ۹- مەريوانى، كوردى (۱۹۳۱) **ديوانى كوردى**، بەغداد.
- ۱۰- موکریانی، گیوی (۱۹۷**۳) دیوانی کوردی**، هەولیّر، چاپخانەی کوردستان، چاپی سیّههم.

چاويێکهوتني تايبهت:

- ۱۱- چاوپێکەوتنێکی تايبەت لهگهڵ مامۆستا "محەمەد عهلی قەرەداغی" له مزگەوتەکەی خۆی له بەری کەرخی شاری بەغداد رێکەوتی ۱۹۸۰/۲/۱.
- ۱۲- دیمانه یه کی تایبه ت له گه ل ره حمه تی "ماموّستا عهبدولکه ریمی موده رس" له مزگهوتی (شیخ عهبدولقادری گهیلانی) له به ری ره سافه ی شاری به غداد له ریکه و تی ۱۹۸۰/۳/۱۲.

سەرچاوەي تر:

- ۱۳- بەرنامەى ئەدەبى كوردى لە بەشى كوردىي رادىۆى بەغداد رۆژى پێنج شەممانى سالى ۱۹۸۱. سەرچاوە فارسيەكان:
 - ۱- کریمیان سردشتی، نادر، تذکره عرفای کردستان. ، تهران، انتشارات نگاهٔ سبز ، چ۱.
 - ۲- توکلی، محمّد رئوف (۱۹۸۰) تاریخ تصوف در کردستان، تهران، انتشارات توکلی.

نیگه رانی له مه رگ له فه لسه فه ی شیعری «گوران»دا

«شيوهني گولاله» و «له سهرهمهرگي هيوا» وه کوو نموونه

 st د . ئازاد عەبدولواحد كەريم

كورته:

له پیناوی سهقامگیر کردنی بیر و وشیاریدا، ههردهم مروّقایهتی له کیشهیه کی ههمیشهییدایه. له و پوانگهیهوه، گوران ههمیشه له بوّتهی نیگهرانی و پهروّشیدا ده ریا له گهل ریانی روّزانهیدا بو دیاریکردنی چارهنووسی رهههنده مروّقایهتیه کان. ههردهم له گهل نهیّنییه کاندا یه کانگیر دهبووهوه و ته کتیک و نهخشه ی رامان و هزری روّزانهی، له میانهی شیعره کانییهوه به واقعیّکی نامیّته کراو به توره یی و ژانهوه پیاده ده کرد . ناکریّت شاعیریش خوّی له رهههنده کانی ژیان به «بوون و مردن»هوه بهرکهنار بگریّت؛ ته گینا هیچ پهیامیّکی به بایه خی نییه که به خویّنه ری بگهیهنیّت، چونکه شاعیران له چی سهردهم و کاتیّک دا بن له رووی بهرههمهوه له یه کدی جیاوازن. ههر شهو جیاوازیه شه که دوو رهههندی فیکری «پوزهتیق و نه گهتیق» بهرههمهوه له یه کدی جیاوازن. هه را شه فهلسه فهی بوون بیروبوّچوونه کانیان یه کده گریّتهوه .

بابهتی نیگهرانی و ترس له مردن، یه کیکه لهو بابهته سهره کییانه ی که له زوّربه ی دهقه شیعرییه نویّیه کانیدا بهرجهسته بووه. بهتایبهتی له لای گوران هویه کهشی ده گهریته وه بو هوشمه ندیی گوران و ئامیته کردنی فیکری له گه ل زانسته ئهزموونگهرییه کان و بابهته نویّیه کانی شیعر. ههرچه نه و بابهته شده ته کلاسیکییه کاندا بهرچاو ده کهویت؛ به لام به و شیّوه یه نهبووه که له گه ل فه لسه فه ی شیعرو پرسیار کردن له نهینیه کانی رووداوه میتافیزیکییه کاندا بگونجیت.

وشبه سبهره کییه کان: فهلسه فه، شیعر، مهرگ، بوون، میتافیزیک.

^{*}مامۆستاى زانستگاى كەركوك

سەرەتا

بابهتی نیگهرانی و ترس له مردن، بابهتیکه له و بابهته سهره کییانه ی که له زوّربه ی ده قه شیعرییه نوییه کاندا بهرجهسته بووه. بهتایبهتی له لای گوران. هوّیه کهشی ده گهریته وه بو هوّشمه ندیی گوران و ئامیته کردنی فیکری له گهل زانسته ئهزموونگهرییه کان و بابهته نوییه کانی شیعر. ههرچه نه به بابهته شده کلاسیکییه کاندا بهرچاو ده کهویّت، به لام به و شیّوه یه نهبووه که له گهل فه لسه فه ی شیعرو پرسیار کردن له نهینییه کانی رووداوه میتافیزیکییه کاندا بگونجیّت.

ئايدياى «مەرگ و نهێنييه كانى» له شيعرى كلاسيكيدا به مەبەستى دەربرپنى ئايدياى «سۆفيزمى» بـووه، ياخود جۆرێک بووه له هەولدان بۆ خۆپاككردنهوهو خۆپاراستن له گوناهـ. كەچى له شيعره كانى گۆرانـدا ئـەو بابەته دەربرى فەلسـهفەى ئامێته كردنـه لـه نێـوان خـودى شـاعيرو هەولـدانه بـۆ گەيشـتن بـه ئاكامـه كانى چارەنووسى ئەوديوى ميتافيزيک.

ئەگەرى ھەللېۋاردنى بابەتەكە:

بابهتی شیعری نوی له بابهته کوّنه کان جیاوازتره، ههروهها له ورووژاندنی هیّـزو عاتیفهشـدا. جیـاوازی لـه نیّوان کوّن و نویّش لهوهدایه که لهرووی فهلسهفییهوه ههمان بابهت له شیعری کوّنـدا ویّنهیـه کی جیـاوازه لـه شیعری نویّدا.

ئەگەرى ھەلبژاردنى بابەتەكە لە دوو بۆچووندا يەكدەگريتەوە:

۱- لەرووى زانستىيەوە بابەتتكى نويىه لە ئەدەبى كوردىدا. بەپئى ئاگادارىشىمان، رەنگە يەكەمىن ھەول بىت بۆ خستنەرووى بابەتتكى فەلسەفى شىعرى.

۲- هموڵێکی ڕەخنەیی شیکاریی سایکۆلۆژییه که گوران وه کوو باوکێک دەستەوەستان سەبارەت بـه مردنی "گولاله" و "هیوا"ی جگەرگۆشەی له رامانێکی هزریدا دەقێکی پر له نیگەرانی بەرجەستە دەکات.

بهشی پینجم- رهخنه

گرنگی بابهتهکه:

مەسەلەى نوپكردنەوەى شىيعركەكەى كەسەرچاوەيەكى تەكنىكى نوپدوە وەرگرت، كە ئامىتەى كلاسىكىيەكە زياتر بوو، بابەت و ناوەرۆكەكەى كەسەرچاوەيەكى تەكنىكى نوپدوە وەرگرت، كە ئامىتەى فەلسەفەى نوپى زانستە ئەزموونگەرىيەكان و بابەت ە شىيعرىيە ھاوچەرخەكان بووبوو. چەمكەكانى ھونەرو خەسلەتەكانى شىعرى نوپى كوردى، مەسەلەيەكە ھىنستا بە وردى سىنوورەكەى دىيارى نەكراوە، نەوەى شاعىرانى پاش قۆناغى كلاسىك، دەيانويست شىيعرىكى ويىژدانى فەراھەم بكەن، كە ھەست ونەست وئازارەكانى قولايى ناخى كۆمەل ئامىتەى ھىزرە فەلسەفىيەكان بكات. ھەنىدىك لە شاعىرانى سەردەمى رۆمانتىك -كە قۆناغىكە لە قۆناغەكانى نوپكردنەوەى شىعرى كوردى - بىرى نىگەرانى لە مەرگ و سەختى رۆژگار، رەنگدانەوەى لە شىعرەكانىاندا ھەبووە؛ ھەروەھا ژان و تالى نائومىدى ساتەكانى شەرو نائاشىتىيان چىنستبوو، دەيانزانى ناتوانى لە دەست ئەو نەپئىنىيە ھەلبىن.

گرنگی ئهم بابهتهش لهوهدایه که وه کوو بابهتیکی فهلسهفی شیعری، پهیوهندییه کی دیالیکتیکی لهنیوان هزری گوران و رهههنده کانی گهران بهدوای نهینییه کانی مردن و ئه گهره نادیاره کانی ئهودیوی میتافیزیکی بهرجهسته ده کات. لهرووی بابهتیشهوه لایهنیکی گرنگ لهشیعره روّمانتیکییه فهلسهفییه کانی گوران، به تایبهتی له دهقی «شیوهنی گولاله»و «بو هیوای کورم»دا ده خاته روو.

منتودى نووسينهومى بابهتهكه:

له نووسینهوهی بابهته که دا ریبازی وهسفی - شیکاری به کارهاتووه .

بەشى يەكەم:

گۆران: ئايدياى نوپكردنەومو به تەكنىككردنى دەق

له سهرهتاکانی سهده ی بیسته مدا، پاش پیاده کردنی چه ند ریبازیکی ره خنه یی نوی، شیعر له رووی بابه ته وه، چه ند گورانکارییه کی، یه ک له دوای یه کی به خویه وه بینی. شاعیره نویخوازه کان هه موو ئه و له فزبازی و یاریکردن به وشه و زوّر له خوّکردنه ی شاعیرانی کلاسیکییان ره تکرده وه و جاریکی تر داوای چاوپیخ شاندنه وه یان به زمانی شیعر و ته کنیک کرد، به وه ی که هه رشاعیریکی نویخواز ئه گهر ویستی هه مان مانای شیعری شاعیرانی پیشوو له قالبیکی تردا دابریز ریته وه، پیویسته ده سته واژه ی سهرده می نوی به کار بینی. به لام ته نها ده سته واژه شسه مه که نییه، به لکوو و زه و زمان و بابه ت، مه رجی سهره کین که ده بینی شیعری دیاری ده کات، شاعیر دمان و ته کنیکی شیعری دا دابریز ژبت. هه رئه وه شه به هونه ربیه کهی شیعر دیاری ده کات، شاعیر زمان و ته کنیکی شیعری ده کات به پیشه، چونکه له به کارهینانی بابه تدا بایه خ به گونجاندن و ئامیته کردنی ده دات له گه ل گورانکارییه کانی سهرده م.

پهیامی شیعر لهلای گۆران دەرخستنی بهها فهلسهفییه کانی ژیان بوو، بۆیه فهلسهفه لهنێو زمان و دەقـه شیعرییه کانیدا دهژی، شیعره کانی گۆران له بابهت و زمانه فهلسهفییه کان جیا ناکرێنـهوه، ئهگـهر بـۆ هـهر

مهبهستیکیش نووسرابن، ئهوهش سروشتی شیعری نوییه، زمانیش هاوبهشی شاعیرهو لیّی دانابـرێ، لـه نیّـوان شاعیر و کوٚمه لیشدا شیعر ده توانیّت به تهواوه تی پهیامه کهی به جێ بگهیهنیّت، بابـه تیش زمـان دهبووژینیّت هوه و نویّی ده کاتـهوه، ویّـرای ئـهوهی کـار ده کاتـه سـهر فراوانکـردنی وشـیاری مـروّق و در ککـردن بـه بـههای راسته قینه ی شیعر.

مروّقایهتی له کیشهیه کی ههمیشهییدایه له پیناوی سهقامگیر کردنی بیرو وشیاریدا؛ بوّیه گوران ههمیشه لـه بۆتــەى نیگــەرانى وپەرۆشــیدا دەۋیــا. لەگــەل ۋیــانى رۆۋانەيــدا بــۆ دیــاریکردنى چارەنووســى رەھەنــدە مروّقایه تبیه کان، ههردهم له گه ل نهیّنییه کاندا یه کانگیر دهبووهوه و ته کتیک و نه خشه ی رامان و هزری رۆژانــەى، لــه ميانــەى شــيعرەكانىييەوە بــه واقعێكــى ئامێتــەكراو بــه تــوورەيـى و ژانــەوە پيــادە دەكــرد، هــەر شاعیریکیش خوّی له رهههنده کانی ژیان به بوون ومردن هوه بهر کهناربگریّت، هیچ پهیامیّکی به بایه خی نییه به خويّنهري بگهيهنيّ؛ چونکه شاعيران لهچي سهردهم وکاتيّکدا بن لهرووي بهرههمهوه لـه يهکـدي جيـاوازن، ههر ئهو جیاوازیهشه که دوو رهههندی فیکری یوزهتی و نیگهتی دهستنیشان ده کات. دیاری نه کردنی سنووریک بۆ خستنەرووی ھەر دەقیک -ئەگەر نەچینە قـوولایی سایکۆلـۆژییەتی شـاعیرو ناوەرۆکەکەیـەوە-دەقەكەشى ناكاتەوە . دەقى «بۆھيواىكورم»يش چەند دەلالەت و يىشبىنىيەكى قوولى لـه خـۆ گرتـووە كـه لهمیانهی راقه کردنی زمانی شیعره کهوه دهرده کهویت. زمانی شیعری گوران لهم دهقه شیعریه دا نهوه ک تهنها خستنه رووی فیکره، یان مهبهستیکی شیعری بیت و به تهنها کومه لیک تایبه تمهندیتی کردبیته بهر شیعره که، به لکوو له چوارچیوهی «بۆنهی» لهدایکبوونی «هیوا»دا کۆمه لیک رهمز و هیما و بیری فهلسه فی پێشكهش دەكات. به مەبەستى تێگەيشتن له دەقى شيوەننامەدا، پێويسـته خوێنـهر رۆشـنبيرىيەكى فـراوانى ههبیّت و بشیّت لایهنه کانی بیرو کهلهپوورو کولتووری مروّقایه تی لیّکبداته وه. نُهوهش له زاراوهی رهخنهی نویدا پیے دەوتریت «تینوویتی رۆشنبیری»، ئەوەش یەكیکە لە تایبەتمەندىـ هسەرەكىيەكانى مرۆڤى رۆشنېير، بەتايبەتى شاعير. چونكە شاعير قسە لـه گـهل خوينـهرى ئاسـايى ناكـات كـه شـيعر بـۆ چيژيكـى سەرپێيى بخوێنێتەوە، بەڵكوو بۆ ئەو شىعردۆستەي دەنووسێت، كە شىعر لـە سـەرووى ھـەموو ھونەرەكانـەوە دابنيّ و لهميانهيهوه بروانيّته دنياي ئهپستموّلوّژيا و روّشنبيرييه كي بالاً. چونكه شيعر «وزهو سوّزيّكه كه شاعیر له قالبی دهقیّکدا دایده ریّژی و بههاکهشی تیّدا دیاریده کات» (درو، ۱۹۲۱: ۸۶). ویّرای ئهوه شیعری نوێش دیدێکی فیکرییه لهمیانهی مانا ناواخنییه کانیدا که گوزارشتی لێده کات. گۆران له ئـهزموونێکی زاتییـهوه دەست يېدەكات .بەلام ئەو ئەزموونە نەوەك بەتـەنھا خۆشـييەكى بـێ يايـان و ورووژانېكـي رۆمانتيكىيانەيـە، بەقەد ئەوەي كە تواندنەوەيەكى رۆحيە لە چوارچيوەي ئەزموونىكى مرۆڤايەتىدا، كەلە فەرھەنگى شىعرى نویدا مانای «دیالیّکتیکی تایبهتی و گشتی» دهگهیهنیّت .بهو مانایهی که نهزموون لـه لای شـاعیر، لـه ریّگـای موعاناتی زاتییهوه و لهنیّو ئهزموونی سهرجهم مروّقایهتیدا خوّی دهبینیّتهوه، بوّنموونه لهدایکبوونی «هیوا» مانای مهرگهساتی سهرجهم مندالانی دنیایه، که له گهل لهدایکبوونیدا «گریانی مهجهوول»و برسیتی

بهشی پینجم- رهخنه

دەيانگريتەوە؛ بەدبەختى و تالّى ژيانى باوكىشيان سەربارى. بۆ نموونە گۆران لـەم چـەن ديٚـر ۪ەدا ئـەو بـيرەى بەرجەستە كردووە:

ئه گهر دیدی گۆران ملکهچی دیالیّکتیّکی تایبهتی و گشتی بیّت، ئهوا هاو کات لـهژیر رکیفی دیالیّکتیکی «مردن و ژیان»دایه که نهیّنیترین یاسای گهردوون و بوون بهرجهسته ده کات. له شیعره کانی گۆرانیشدا ئـهو دوالیزمه بهرجهسته کراوه. ههمان ئـهو فهلسـهفهیهش لـه شـیعریّکی تـردا کـه ئـهزموونی مردنـه بـه نـاوی «لهسهرهمهرگی هیوادا»، وه کوو مروّقیّکی ئاماده بو مردن خـوّی دهنویّنـیّ. بـه لام چـوّن ئاماده بوونیّک کـه تهسلیم بوونه به فهلسه فهی چینیّکی کورتی نیّوان لهدایکبوون و گوردا:

ههر ئهو فهلسهفهیهی ژیان لهلای گوران له میانهی دهسته واژه کانی «گریان - ههنسکی نیوه شهو -میوانی دنیای تازه خهوخولقام -غونچهی ساوا...هتد» به رجهسته کراوه و فهلسهفهی مردنیش له «بسووتایه بههاری عومرت - برینی عهینی ریگایه - یه عنی ئیتر ئهمرین» روویه کی ره مزی و هیمای جیا جیای تیدا دیاره، هه رله میانهی ئه و فهلسهفهیه شهوه، ژیانی مروّق و خوّشی و ناخوّشی و به دبه ختیه کهی پیشان ده دات، چوّن بیگوومان شاعیر هه لگری مه شخه لیکی مروّقایه تیه و نوینه ری گهله، گهیشتنی شاعیریش به و پله و پایه له چوار چیّوهی ئه و پروّسهیه دا ده بیت که «ئه ده ب نکوّلی له زاتی خوّی ده کات له پیناو به رهه مدا؛ واته پروّسه که جوّره ریّک که و تنیکه بو پیشاندانی ویستی شاعیرو موّرکه ئایدیوّلوژییه کهی، هه تا ئه ده به که لایه نه مروّقایه تیه کهی که ده ست نه چیّت» (العید، ۱۹۸۵: ۷۵).

به خستنه رووی ناوه روّک و به های ته کنیکی ده قه شیعرییه که، ناشیّت پارچه کانی ده قه شیعریکه، لهیه ک دابرین و ههر یه که و به جیا له پارچه کانی تر، بیخه ینه سه رباس و لیّکوّلینه وه؛ له به رئه وهی شیعری کوّن پشت به یه کیّتیی بهیت ده به ستیّت، که چی له شیعری نویّدا چه مکی «یه کیّتیی ئوّرگانیزمی» سیمایه کی دیاری فوّرمی ده قه. یه کیّتی ئوّرگانیزمیش واتا پیّکه وه گریدانی ره گهزه کانی ناوه روّک و فوّرم و ئیستاتیکای نیّوان هه رده قیّکی شیعری، به وه ی که هه ریه که له و ره گهزانه له ناو بوّته ی گشتدا ئه رکیّکی هه یه و ناشیّت به یی فوّرم و ویّنه و ده لاله ته کانی زمانی شیعری، له ده قیّک تیّبگهین، هه روه ها له سه ره تای ده قه که وه هه تا کوّتاییه که ی ده بیّت سه رجه م کوّی پارچه کانی شی بکه ینه وه.

یه کیک له ئه دگاره کانی شیعری نوی له چوارچیّوه ی فوّرمدا، که له شیعری کلاسیزمی جیا ده کاته وه، ئه وه یه که ده قی شیعری نوی له رووی کیّشه وه به ته واوه تی پشت به ده ریا عه رووزیه کان نابه ستیّت، به لکو له و کوده تایه ی که شاعیران کردیانه سه ر ریّبازه کوّنه که، گوّرینی ئه و کیّشانه بوو که «برگه» یان «کیّشی خومالی»، یان ناوبه ناو کیّشی عه رووزیشیان به کارده هیّنا. له بواری عه رووزیشدا، هه رچه نده گوّرانکارییه که ی و وکوو ئه وه ی فولکلوّر نابینین، به به کارهیّنانی «زیحاف» (و «عیاله» اهکان، گوران شیاوه هه ردوو ئاستی

-

[ٔ] زەحاف:يەكىكە لە راویژەكانى عەرووز،(زەحف)كەخشانە لە بناغەدا لە زانيـارى عـرووزدا ئەوەيـە كـە ئـەجزاى ئەســــى _ لائەدرى،واتە زيادەو ناتــەواوى تيايـا پەيـدا ئــەكرى.ئەمانــەش ھەنــدىكيان پێيـان ئەلــێن زەحـافى(مفـرد)،ھەنــدىكيان بــه زەحافى(مركب)ناو ئەبرێن.(سەججادى، ١٩٦٩، ١٢١)

«سیمانتیکی و ریتمی» پیکهوه گری بدات الهم نموونهیهدا، کیشه که دهبیت به هه زهجی هه شت هه نگاوی سالم، که چی له دیریک و چهند دیریکی ههمان دهقدا، به گۆرینی ههنگاوی «مهفاعیلون»ی سالم بو «مەفاعيلانى» «موسەببەغ» توانيويەتى دەلالەتى گەشەكردن و ئاسۆى ئايندە بـ فـراوانى بەرجەسـتە بكـات. واتا دریژ کردنهوهی ههنگاوه که و فراوانکردنهوهی داهاتووی پیکهوه نواندووه.

لهم ديره شيعر مدا، كيشه كه ههزهجي ههشت ههنگاوي «موسهببهغ»ه، كهواته دهقه كه لهسهر كيشي ههز هجى ههشت ههنگاوى سالم يان موسهببهغه.

لەرووى وينەي شيعريشەوە، لە شيوەننامەكانى گۆراندا، ئەوەمان بۆ ئاشكرا دەبيت، كـ ه گـۆران لـ ه دەروازەي ديديكي فيكري و له ئاستي ژيان و مردنهوه وه كوو مادده يه كي نوي وينه شيعرييه كان بهرجه سته ده كات. یه کیک له نهدگاره کانی شیعری نوییش، تهعبیر کردنه به وینه که له نیر و جیهانیکی داهینانیی خهیالیدا پیشکهش بهخوینهری ده کات. ده قی «له سهر همهر گی هیوادا» باشترین به للگهی چهمکی ژیان - مردن و شادی -خهم له لای گۆرانه . لیکچواندن له نموونه که دا بو مانای «خهو»ه، وشهی «ئهنوی» به واتای فهرههنگی به کارنههاتووه. لیّر هدا خوازهیهو نیشانکراوی دووهمی «شادی»یه . «ههتاکو سیس نهیی» در کهیه و واتاي شارراوهي تهمهنه . به كورتي گۆران دهيهويت بلين: جياوازيت له گهل ئهو خونچهيهدا چيه، كه له ماوهي تهمهنیدا بهشادی و ئارامی دهژی و تۆپش ههر له گریان و ناخوشیدای، یان له دیری یه کهمدا، هیوای به «زەرنەقووتـه»ى باللـداریک لیکچووانـدووه، کـه هیلانهکـهى لهسـهر پهپکـهى ماریکـدا دانـاوهو چـاوهرواني چار ەنووسىكى ناديار دەكات.

لهرووي زماني شيعريشهوه، زماني دهقه که زمانيکي پاک و شيعرييه، کهچي ههنديک جار وا له خوينه ر ده کات، ینکولی مانا و هیماکانی بکات. چونکه به حوکمی، ئهوهی که زمانی شیعر له زمانی قسه کردن جیاده کاتهوه، ئهوه یه «مولکی هه ژانی شیعرییه، که پروّسه سیحراوییه کهی شیعر له سه روه رکردنی زمان و پشکوی روّح و دیدی شاعیر موه دهخولّقیّنیّ» (العلاق، ۱۹۹۰: ۲۷). بوّیه زمانی شیعر داوا له خویّنـهر ده کـات به وردبينييهوه مامهلهي له گهلدا بكات.چونكه دهقه كهش زياتر بۆ نـاو بهرجهسـته كردني حالـه تێكي دهرووني هەلچووەو رۆچووە . ھەلبەتە پێويستى بەدەستەواژەو ماناي قوولتر ھەيە، لەوەي كە شاعيرێک بـ ۆ بۆنەيـەكى خۆشى، وشەي تايبەت بەو ھەستە بەكار دەھێنى كە زياتر ناخى مرۆڤ بەرەو ئەو ريتمانە كـێش دەكـات، كـە پیته کانیان له زمانیکی تایبه تیهوه بهرهو بوونهوه ریکی پر له ماناو ده لاله تی خوشی و پیکهنین دهبهن. کهچی دەمیکی ئاوا پرله سۆزو شعوری بی چار ەنووسى و نادیاریی جیهانی کۆرپەیەک لـه لای باوکیکـهوه، مانای همموو شتیک دهگهیهنیت . ئهزموونیکی واقعییه و تهعبیر لـه مانـا و ههسـت و نهسـتی مروّڤـایهتی ده کـات.

[ٔ] عیلله: له عهرووزدا گۆرانیکه که له ئاخری تهفعهلهوه ئهبیّ.کهله(عروض-عهرووز)ه که یا هـ مبوو ئـ مبیّ لـ ه (ضـرب-زهرب)ه کەشيا ھەبێت.ديسان ئەم عيللەتە ئەگـەر لـە عـەرووز وەيـا زەربى يەكـەمى بەشـى قەسـيدەكەدا ھـەبوو ئـەبێ لـە ھـەموو قەسىدەكەدا بىتەجىخ.ئەم عىللەتەش دوو جۆرە؛ عىللەتى زيادە و عىللەتى ناتەواوە. (سەججادى ،١٩٦٩ : ١٢، ١٢١)

بەشى يينجم- رەخنە

کاتیک گۆران له گهل «هیوا»دا به زمانی جهدهلییه تی ژیانیکی تازه ی هیشتا سنوور بو نه کیشراوه دهدویت، ئهوه خوّی له خوّیدا بهرجهسته کردنی بابه تیکی دیالیکتی گشتیه و پشت به سیمای زمانه شیعرییه که و وینه کانی دهبهستیت . به و مانه یه ی گوران ههموو ده لاله ته کانی له میانه ی دوو دژدا به کار هیّناوه . ئهوه شینه یه که یه کیه کی ههماهه نگی له زمان و ویّنه پیکده هیّنیت .

واتا زوّر جار ئامیّته یه کی گونجاو له نیّوان لهفزه کاندا به شیّوازیّکی «ئسـتاتیکی-سـیمیوّلوّژیانه» لـهنیّوان دوو سات یان دوو دیمه نی جیاوازدا دروست ده کات. ئهوهش شیّوازیّکی شـیعریی تازه یه و دیـدی شـاعیر پیشـان دهدات له بنیاتنانی دنیایه کی واقعیدا. ههر ئهوهشه به "هیوا" راده گهیهنیّت، که ئهم ژیانه دوو جهمسهری بـوون و نهبوونی «مان» و «مردن» و ئهو دارشتنه و شیّوازه جیاوازانهش، که لهمیانـهی مانـای دوو فهلسـهفهوه دیّنـه کایهوه، ئاویّنهی خودی شاعیرن . ههروه کوو سار تهر دهلیّت: «ئهوانه ئیّمهن، خور په و فیلّـه کانمان بهرجهسـته ده کهن» (جیده، ۱۹۸۰).

بەشى دووھەم:

نیگهرانی له مهرگ: یان فهلسهفهی شیعرو ئهزمونی زاتی

له روانگهی تیروانینی گورانهوه بو مردن، به تایبهتی مردنی هیوا و گولالهی جگهر گوشه کانی، جوریک له جاویدانیی یه کیک له دوو جور له حالهتی مهر گهسات بهرجهسته دهبیت:

حاله تی یه کهم : ژیانیکه پر له کیشهی بهردهوامی و هه لکردن له گهل مهر گهساته کانی «بوون»دا .

حالهتی دووههم: دهربازبوون وهه لاتن لهو مهر گهساتانهی، که حهتمییهتی بوون دروستی ده کات، کهمردنه و به بۆچوونی رۆمانتیکییه کان، مردن جۆریکه له نهمریی رۆح.

پیکهوه گریدانی ناموبوون و مردن حه تمییه تیکی میژووییه، چونکه «مردن به شیکه له گوشه گیری، که واته مروق که ده مریت تووشی نهو گوشه گیریه رههاییه ده بیت» (بزدیانف، ۱۹۸۱: ۱۰۳)، که چی رووی دووهه می مردن به سیما مروقایه تییه کانهوه گریدراوه، به و مانایه ی که مروق هه میشه خوو به ژیانه وه ده گریت، چونکه نه گهر «ژیان وه کوو روودایه کی ناسایی پراکتیک بکرایه، نه و کاته جوری ترس له مردن به و شیوه به نه ده بود که سه رجه مروقایه تی ده ترسیت، به لکو ترس ده بوو له له ده ستدانی شته کان، وه کوو: له ش، زات، ناسنامه، ترس له که و تنه بیناسنامه یی ... واتا ترس له وه که که سیک به مردن بزر ده بیت» (فروم، ۱۹۸۸: ۱۰۳).

له روانگهی فهلسهفهوه، ژیان و مردن دوو رووی تهواو کهری یه ک رووداویّکن، ناشکریّت مـروّق نکوّلـی لـه ههستکردن به ههردووکیان بکات، ئهوه سهبارهت به کهسی ئاسایی، به لام شاعیر زیاتر ههست بـه هاوکیّشـهی بوون و نهمانی ئهو رووداوانه ده کات، لهو میانه شهوه توانای دیدیّکی تایبـه تی بـوّ بینـینی شـته کان ههیـه، کـه چهند بتوانیّت دیدیّکی فراوانتر بوّ دروستبوون و نهمانی ناسنامهی زاتیی خوّی فهراههم ده کات .

سهرچاوهی درککردن به ژیان و مردن، ههلویستیکه راستهوخو به میزاجی شاعیرو ئاشتی و رووژان و وشیاری و ستراکچهری روّشنبیرییهوه گریّدراوه، لهوهشدا پیکهاتهیه کی ئامیّتهیی سهبارهت به ههلویّستیّکی زاتی دروست دهبیّت، ههر ئهوهشه که ههلویّستی شاعیر بهرامبهر به ژیان و مردن دهستنیشان ده کات.مردن

لهلای روِّمانتیکییه کان، کیشهیه که که سهرجهم شاعیرانی روِّمانتیک له فهلسهفهی شیعره کانیاندا وه کوو نهمرییه کی روِّح ئاماژهیان بو کردووه، «"شلنگ" زووتر له نهمریکردنی مردن نزیک ببووهوه، چونکه پیّی وابوو مهر گی لهناکاوی "کاروِّلینی" خوِّشهویستی، بهرهو جیهانی نهمریی دهبات» (شورون، ۱۹۸۶) .

ههستکردن به هیچ نهبوونی ژیان و کیشه کانی، له گوشهنیگای رووداوه کانی ژیان خویهوه نههاتووه، به لـکوو لهو ههستهوه هاتووه که مردن کونترول سهرجهم سالانی تهمهن و رووداوه کـانی ژیانی کهسه کان ده کـات، چونکه وه کوو هایدگهر گوتوویه تی: «ههبوون , ئاراسته کان بهرهو کوتایی دهبهن» (بزدیانف، ۱۹۸۲: ۱۰۳). ئـهو ئاراستانه شه که نازناوی ژیانی لینراوه، ئهوانه چهند هیلیّکی وههمی و نهوای رهواندنهوهی تاریکی کهم خایهنن «ترس و نیگهرانی له مردن، ورووژانیّکی نیگه تیقییه له لای مروّق، چونکه مروّق زوّرجار له شتی نادیارو شارراوهو چاوه روانکراو ده ترسیّت، مردنیش یه کیکه لهو رووداوه نهینییانه ی که چـاوه روان ناکریّت چاره نووسی مـروّق دهستیشان بکات، بوّیه ترس و نیگهرانی له لای شاعیران دروست ده کات» (عبدالخالق، ۱۹۸۷: ۱۷).

کیشه ی سه ره کی له نیگه رانی و ترسی مردن، له وه دایه که مردن رووداویکی پاراد و کسییه (paradoxy)، به و مانایه ی که له یه ک کاتدا هیز یکی تیکشکینی و داهینانیکی جاویدانییه، مروّقیش هه میشه سه باره ت به مردن نیگه رانه و لیی ده ترسی، به و ترس و نیگه رانییه شبوه به میکانیزمی پیاده کردنی راسته و خوّ ناراسته و خوّی ره فتاره کانی مروّق، بویه «به قل، بیر، رامان» زوّر به ی دیارده کانی ره فتاری مروّقایه تی سه قامگیر ده که ن هه ندیک له ره خنه گران بنه ما و شه نگسته باینییه کان، وه کوو بنه مایه کی بابه تی داده نین، که ناکریت له جیهانی ده وروپشتی مروّق و هه نگاوه شعورییه کانی ره فتاری کومه لایه تی جیابکرینه وه، براون جه خت له سه به بازاره کانی کردن له گهل مردندا، ژیده ری سه ره کی نیگه رانیی مروّقه. له و روانگهیه وه گوران هه ستی به بازاره کانی گولاله ی جگه رگوشه ی کردبوو، که له ساته کانی سه ره مه رگدا له گهل رووداویکی حه تمیی فه نابووندا، جگه رگوشه یه کی له به رچاو ون ده بیت، و یرای نه وه ی «شیعر له هه رسه رده میکدا بینت، حدتمیی فه نابووندا، جگه رگوشه یه کی له به رچاو ون ده بیت، و یرای نه وه ی «شیعر له هه رسه رده میکدا بینت، و جرّه هه ماهه نگییه کی له نیوان مه سه له باکاری و لاهوتییه کاندا پیاده ده کات» (سکوت: ۷۶).

گۆران هەرچەندە لەرووى ئايديۆلۆژىيەوە، برواى بە ئايدياى شتە ناديارەكان نەبوو، بەلكوو مەتريالىيانە بىرى لە مەسەلەى بوون و ئايندەى مرۆڤ دەكردەوە، بەلام لە ھەندىك حالەتى وەكوو مردنى «هيوا» و «گولالـه»دا فكريكى ئايديالىيانەى سەبارەت بە مردنى ھەردووكيان بەرجەستە كردووە.

حالهتی یهکهم: گیاندانی هیوایه:

گۆران مهگەر به خەون هیوا بیبینێتەوه، ئەوەش هێمای نهێنیی ئەو ملکەچ بوونەیە به چارەنووسی مرۆڤ: هەی هاوار، هەی داد هیوای شیرینم

> گیان ئەدەى، ئەمرى، ئیتر ناتبینم ئیتر ئاخ! ئیتر ناتبینم ھەرگیز

> > له خهوا نهبي، شهو شهوي پايز

(گۆران، ۱۳۸٤: ۹٤)

بهشی یینجم- رهخنه

حالهتى دووههم: مردنى گولالهيه:

لهو حالهتهشدا، گۆران مردنی گولالهی به کرداریّکی سهرهوهیی غهیبی «ئاسمان، زاتی خوا» ناوبردووه. واته به بیری ئهو تهنانهت مروّقی ئاساییش نائاگا، مردن له یهک سهرچاوهی میتافیزیکییهوه روودهدات:

له كردارت ئهگهر مهسئوول سهمايه،

تەبىعەت، ھەرچى ..حەتتا زاتى خوايە ..

بەشى سێھەم

پرەنسىپەكانى نىگەرانى لە مەرگ لە دەقى «شيوەنى گولاله» دا:

تیّروانینی گوّران سهبارهت به مردن، به پیّی هه لّویّست و رووداوه کان ده گوّریّت. ئهوهش لهمیانهی ئهو چهمکانهی که له بابهته کانی شیعری نوی و فه لسهفه ی رووبه روو بوونه وهی کیّشه مروّقایه تییه کاندا به رجهسته دهبن. گوّران له ده قی شیوه نی گولاله دا، پیّکهاته کانی نیگهرانی، له مهرگی گولاله ی کچیدا به م شیّوه یه خواره وه به رجهسته کردووه:

۳-۱- به مردنی گولاله، تهعبیر له «ژانی جگهرسووتان و ناسۆریی ژیان»ده کات. بهلام هیشتا ملکهچی نهینیی مردنه کهی نابیت، چونکه وه کوو مروّق عهقلی پی نابریت؛ بو نموونه ده لیّت:

کچم خو تو نهماوی، تا ببینی،

که باوکت چەن بە ناسۆرە برينى

نه تۆی پی دیتهوه، نه عمقلی ئمبری،

لەسەر تۆ، كام يەخە، كام ئەستۆ بگرى ؟

له روانگهی تیروانینی گورانهوه بو مردن -به تایبهتی مردنی جگهرگوشه کهی - جوریک له جاویدانی یه کیک له دوو جوره مهرگهسات به رجهسته دهبیت .

حالهتی یه کهم: ژیانیکه پر له کیشهی بهردهوامی و هه لکردن له گه ل مهر گهساته کانی (بوون)دا .

حالهتی دووهم: دەربازبوون وههلاتن لهو مهرگهساتانهی، که حهتمییهتی بوون دروستی دهکات، که مردنهو به بۆچوونی رۆمانتیکییهکان، «مردن جۆریکه له نهمریی رۆح».

۳-۲- مردن گواستنهوهیه بۆ دنیایه کی تر، رهنگه چارهنووسی مرۆڤ لـه دنیایه کـهی تـر، یـان نهمرییـه کی قهشهنگ، یاخود حاله تیکی پر مهترسی و ئهشکهنجه بیّت، سهره رای بیّبهش بـوون لـه عاتیفـهی باو کایـه تی و پهلکیّش کردن بهرهو دنیایه کی سهرابی و عهدهم:

چ زوو مردی کچم! ههیهات کچی خوّم!

چ زوو، چ زوو کهوتیته بن گۆم!

چ زوو کەوتىتە بن گۆمى عەدەم! خۆ

به ئۆخەى تەر نەبوو ليّوم وتم رۆ**!**. .

دەمى پشكووتى تىر بۆنم نەكردى،

گولالهی خوشهویست دهرله حزه مردی!

(گۆران، ۱۳۸٤: ۹۶)

۳-۳- گۆران زانیویه تی، که مردن کۆتاییه کی حه تمیی چاوه روانکراوی ههموو که سیّکه، که چی له روویکی نائومیّدییه وه به رهنگاریی ده کات، له و روانگهیه وه پر وسهی مردن به ملکه چ بوون به یاسای سروشت ده زانی، ئینجا به گومانه وه پرسیار له به رپرسی مردن ده کات و ده لیّت:

له كردارت ئهگهر مهسئوول سهمايه،

تەبىعەت، ھەرچى ... حەتتا زاتى خوايە ...

به ليّ: ههرچي و هه چکهس بيّ سهبه بکار،

پرۆتستۆى ئەوم مەگلووبە ئيجگار

به پنی بۆچوونی دهروونناسان، مردن سزادانی مرۆقه و له ههمان کاتیشدا دابرانه « لهو کهسانه ی که له سهر زهوی خوشمان دهوین». یان «گردبوونه وه له گه ل ئهوانه ی زووتر چوون بـ و ئاسمـان » ئـهوه ش جوریکـه لـه فهلسه فه ی نهمری له لای شاعیره روّهانتیکییه کان.

۳-۲ - لەميانەى دەقەكەدا، لە روانگەى دەروونناسىيەوە پێوەرێكى سايكۆ بايۆلۆژى بەرجەستە بـووە، كـه بـه پێى ئەو پێوەرە، بابەتەكانى نيگەرانىي مردن لە ھزرى كەسى بە ئاگا لە چوار ھۆكاردا كۆ دەبێتەوە:

یه ک: بهردهوامی بیر کردنهوهی مهعریفی له مردن، وه کوو رووداویکی بایوّلوّژی.

گۆران له زۆربهی دهقه شیعرییه کانیدا، وه کوو رۆشنبیریکی به ئاگا له فهلسهفهی ژیان و مردن، له حاله تی بهرده وامی بیر کردنه وهی مهعریفیدا بووه. بۆ نموونه له شیعره شیوهننامه کانی به شی «شیوهن و فرمیسک: ۹۹-۸۳» له دیوانه کهیدا، به تایبه تی له دهقه کانی «هاوریم بی کهس، لاوانه وهی سهره وری، له سهرهمه رگی هیوادا، گولی کهم خایهن، شیوه نی گولاله از فرجار ناوی مردنی هیناوه.

دوو: نیگهرانی لهو گۆرانکارییانهی، کهبهسهر لهشدا دیّت:

گۆرانكارىيە بايۆلۆژىيەكانى مردن، رەنگدانەوەى لە دەقەكانى «گوللى كەمخايلەن» و «شليوەنى گولالله»دا بە زمانىكى تەكنىكى بەرجەستە كراوە، بۆ نموونە لە «گولى كەمخايەن»دا، ئەو بىرەى بەرجەستە كىردووە كىلە باس لە شيبوونەوە و نەمانى جەستە دەكات، بۆنموونە كە گوتوويەتى:

کهچی چ زوو، چ کتووپ له پهنجهیی وهرهما لهشی شل و پهمهییت، ئهی گولی جوان! ژاکا چ زوو توایهوه حوسنت له قرچه قرچی غهما، دوو پیشه ما ئهویش ئهرزی له سینهیی خاکا!

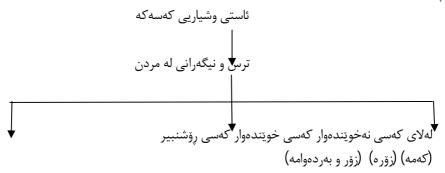
سي: مردني كهسيّك لهناكاوو له تافي لاويدا:

بهشى يينجم- رەخنه

گۆران له میانهی دەقه شیوەننامه کاندا، به تایبه تی له «شیوه نی گولاله»دا .پهیڤه کانی «کهم دەوامی، چ زوو، دەر له حزه» به کارهیّناوه، بۆ نموونه، و توویه تی:

غەرامى كەم دەوامى عومرى لاويم، دلۆپى خوينى گەرمى ئاگراويم ؟ جگەر گۆشەى عەزيزم، نوورى چاوم، سەرى تالە دەزووى ئامالى خاوم ؟ چ زوو مردى كچم! ھەيھات كچى خۆم! چ زوو مردى! چ زوو كەوتىتە بن گۆم!

له روانگهی تیوّره شیکارییه - دهروونییه کانهوه، بابهتی زوّر ناوهیّنان و نیگهرانی له مردن، پهیوهندیی به ئاستی روّشنبیری و بهئاگایی کهسیّتیی مروّقهوه ههیه . به تایبهتی ئهگهر کهسه که شاعیر بیّت. به و مانایهی راده ی ترس و نیگهرانی له مردن به پیّی ئهم هاوکیّشهیه دهبیّت:

لهمیانهی ئهم دایه گرامهوه دهرده کهویّت، که "گۆران" وهکوو شاعیرو مروّقیّکی به ناگا له رووداو و نهیّنییه کانی ژیان، زیاتر ههستی به و نهیّنییه کردووه و بهرامبهر به و پرسیاره نهزهلییه ش زوّر نیگهران بووه.

چوار: خودي مردن پرسياريکي بي وه لامه:

وه کوو نهینییه کی جاویدانی له کومه لگادا، روّلیّکی سه ره کی و کاریگه ربی ههیه، چونکه مه رگ «وه کوو بالاترین ئیمکانی بوونی مروّبی سهیر ده کریّ، لهبه رئه وه ی مه رگ نه و ئیمکانه که ته واوی ئیمکانه کانی تر ملکه چین، چونکه ههموو ئیمکانه کانمان له ئاست مه رگدا په رت ده بن (ماکواری، ۲۰۰۵: ۲۲۳). له و روانگهیه وه، "گوران" وه کوو ئیمکان نه بوونی پرسیار یک له نهینیی مه رگ، ئه و ده قه ی له چوار چیوه ی ته کنیکی شیعری و فه لسه فه ی بوونگه راییدا نووسیوه، ویّرای عاتیفه ی باوکیک که ده بینی جگه رگوشه که ی له پیش چاویدا ئه مریّب.

ئەنجام

له پیناوی سهقامگیرکردنی بیرو وشیاریدا، ههردهم مروّقایهتی له کیشهیه کی ههمیشهییدایه، له و پوانگهیه وه گوران ههمیشه له بوّتهی نیگهرانی و پهروّشیدا ده ژیا له گهل ژیانی پوّژانهیدا بو دیاریکردنی چاره نووسی پههدنده مروّقایه تیه کان، ههرده م له گهل نهینییه کاندا یه کانگیر دهبووه وه و ته کتیک و نه خشه ی پامان و هزری پوّژانهی، له میانهی شیعره کانییه وه به واقعیّکی نامیّته کراو به توپهیی و ژانه وه پیاده ده کرد. ناکریّت شاعیریش خوّی له پهههنده کانی ژیان به بوون ومردنه وه به رکه نار بگریّت. نه گینا هیچ پهیامیّکی به بایه خی نییه که به خویّنه ری بگهیهنیّت، چونکه شاعیران له چی سهرده م و کاتیّکدا بن له پووی بهرهه مهوه له یه کدی جیاوازن. ههر نه و جیاوازییه شه که دوو پهههندی فیکری پوّزه تیق و نه گهتیق دهستنیشان ده کات، به لام سهباره ت به فهلسه فهی بوون بیروبوّچوونه کانیان یه کده گریّته وه .

بابهتی نیگهرانی و ترس له مردن، یه کیکه لهو بابهته سهره کییانهی که له زوّربهی دهقه شیعرییه نویّیه کاندا به رجهسته بووه. به تایبهتی له لای گوران هوّیه کهشی ده گهریّت هوه بو هوّشمه ندی گوران و نامیّت ه کردنی فیکری له گهل زانسته نهزموونگهرییه کان و بابهت ه نویّیه کانی شیعر. ههرچه نده نه و بابه ته سله دهقه کلاسیکییه کاندا بهرچاو ده کهویّت. به لام به و شیّوه یه نهبووه که له گهل فه لسه فهی شیعرو پرسیار کردن له نهیّنییه کانی رووداوه میتافیزیکییه کاندا بگونجیّت.

بهشی یینجم- رهخنه

سەرچاوەكان:

به **زمانی کوردی**:

- ۱- سهججادی، عهلائهددین (۱۹۲۹) ئهدهبی کوردی و لیکوّلینهوه له ئهدهبی کوردی، بهغدا .
- ۲- سیوهیلی، ریّبوار (۲۰۰۵) **دنیای شته بچووکهکان**، سلیّمانی، چاپی دووهم، چاپخانهی رهنج.
 - ۳- ماکواری، جوّن (۲۰۰۵) **فهلسهفهی بوونگهرایی**، سلیّمانی، دهزگای نهوا .
 - ٤- گۆران، عەبدوللا (١٣٨٤) **ديوان**، تهران بلاوكراوەي پانيز، چاپخانەي دالاهۆ، چاپى يەكەم .
 - ۵- نههایی، عهتا، ۱۰/۵/۱۰/۵ **رهخنهی چاودیر** دوشهممه، ژماره (۱۸٤).
- ٦- قهرهداخی، عهتا (۱۹۹۹) گۆړان و گهران به دوای یهقیندا، سلیمانی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم.
 - ۷- مەحوى (۱۹۸٤**)، ديوان،** بغداد، چاپخانەي حسام، چاپى دووەم.

به زمانی عهرهبی:

- 1- العيد، يمنى (1985) في معرفة النص، اتلطبعة الثالة، بيروت.
- 2- العلاق، على جعفر (1990) في حداية النص الشعرى، بغداد، دار الشؤون الثقافية العامة.
- 3- جيدة، عبد الحميد (1980) **الاتجاهات الجديدة في الشعر العربي المعاصر**، بيروت، الطبعة الاولى.
 - 4- درو، اليزابيت (1961**) الشعر كيف نفهمه ونتزوقه**، نيويورك بيروت.
 - 5- بزديانف، نيقولاي (1986) **العزلة و المجتمع**، بغداد، دار الشؤون الثقافية العامة.
 - 6- فروم،اريك (1988) **الانسان بين الجوهر والمضهر**، الكويت، سلسة دارالمعرفة.
 - 7- شورون، جاك (1984) **الموت في الفكر الغربي**، الكويت، سلسلة عالم المعرفة.
 - 8- عبدالخالق، احمد محمّد (1987) قلق الموت، الكويت، سلسلة عالم المعرفة.

ههستی نوّستالژا و ئهزموونی شهوودی لهقهسیدهی «شاری شاره زوور»ی نالیدا

د. ئەسكەندەر مۆرادى -

كورته:

قهسیده ی «شاری شارهزوور» ی نالی له رووی ئهزموونی شیعری و ئهدهبییه وه، دهقیّکی سهرکهوتوی شیعری نالییه ئهوه ی لهم و تاره دا باسی لیده کهم -ئهویش به پنی تیگهیشتنی خوّم - ههستی نوّستالژای نالییه له شیعره که دا. نوستالژای نالی ههرچه ند بهرهه می ئهزموونی مهشهوودی خودی نالییه، به لام ویده چنیت، ئه و دهنگ و دیمه ناله ی شیعره که دا رهنگی داوه ته وه، ته نیا بهرهه می خهیال و ژیانی تایبه تی خاوه نی شیعره که نهبیت. خودی نالی و شیعره که ی، بهرهه می و تاریکی کوّمه لایه تی و کولتووری سهرده میکی دیاریکراوه. ده ق وه که بهرهه می و کومه لایه تی ته نیا بهرهه می خاوه نه که ی نییه.

ههرچهند تیگهیشتن له دهق یان بهرههمیّکی هونهری و ئهدهبی، بـ و خویّنــهر زوّر جیــاوازه لــه خــودی ئــهو مهبهستهی که خاوهنی دهقه که دیاری کردووه، ئهویش بهو پیّیهی که کهس له ئهزموونی شهوودی کــهسیّکی تر وه ک خودی ئهو کهســه تیناگــات، بــهلام خویّنــهریــش وه ک خــاوهنی دهق و خــودی دهق بــهرهــهمیّکــی کوّمهلایهتییه. لیرهدایه که باس کردن له دهق پیویست به باس کــردن لــهو وتــارهی کــه زالــه، ده کــات. بــهو پیّیهش نوستالژیاکهی نالی تهنیا دهنگی ئهزموونی شهوودی خودی نالی نییه. تیگهیشتن لــهو نوستالژاشــه لــه کهسیّکهوه بو کهسیّکی تر و له خویّنهریّکهوه بو خوینهریّکی تر جیاوازه.

وشمه سمهرهکییهکان: نالی، نوستالژا، ئەزموونی شهوودی، شار، وتار.

⁻ نووسهر و ماموّستای زانستگا

بهشی پینجم- رهخنه

پێشەكى

ميتودى ليكولينهوهكه

ئهم لیکوّلینهوه فرهتر پشت به چهمکی "تیگهیشتن" دهبهستیّت تا وه کوو ئهوهی ریّبازیکی دیاریکراو ببیّته بنه مای باسه که. زوّر ئهستهمه که به پنی میّتود لهبهرههمیّکی شیعری تیّبگهیین. حهقیقه تبه گشتی و حقیقه تی شیعری بیّبازیّکی زانستی دیاریکراو روخساره کانی حمقیقه تی شیعری بهتاییه به نهوهنده ته سک و گونجاو نیه کهبهپیّی ریّبازیّکی زانستی دیاریکراو روخساره کانی خوّی بخاته بهر دهست. ههر به و جوّرهی "گادامیّر" دهلیّت: میّتود ناتوانیّت ههمووی حهقیقه ت دهربخات (رهبری، ۱۳۸۵: ۱۰۵). راستیه کهی ئهوه یه حهقیقه ت چهمکیّکی دیاریکراو نیه، ئهوه ی کهبوونی ههیه چهنها جوّری تیّگهیشتنه له چهمکی "حهقیقه ت".

كورتهى ژيانى نالى

مهلا خدری ئه حمه دی شاوه یسی مکایه لی، له گوندی «خاک و خوّل» له ده شتی شاره زوور ها توه ته دونیاوه. به پنی لیکوّلینه وهی میّروونووسی به ناو بانگ "ئه مین زه کی به گ" نالی له سالی ۱۸۰۰ زایینی له دایک بووه و له سالی ۱۸۰۸ کوّچی کردووه.

به پنی ریّبازی خویندنی ئهو سهردهمه، نالی قورئانی پیروّز و زمانی فارسی و زمانی عهربی خویندووه و ئیجازه ی فهقییه تی وهرگر تووه و دواتریش بوّ خزمهت کردنی ئایینی ئیسلام زوّر لهناوچه کانی کوردستان گه-راوه. ژیانی نالی هاوسهردهمه له گهلّ میر نشینی بابان و پیّوهندی بووه له گهلّ سلیّمان پاشای بابان و ئه حمه پاشای کوری (مه لا عبدالکریم مدرس، ۱۳۷۹: ۲۲).

قەسىدەى شىارى «شىارەزوور»ى نالى

ههر چەند ئەو سەرچاوانـەى كـەسـەبـارەت بـەنـالى نووسـراون، سالّـى ھۆنىنـەوەى قـەسـيدەى «شـارى

شارهزوور»ی نالی جۆراوجۆر دەزانن، بەلام بەپنی لیکۆلینهوهی "مامۆستا مهلا عەبدولکەریمی مودەپس" و هەروهها بەپنی ناوەرۆکی شیعرهکه و ئەو سیما بی هیوایانهی کەلەشیعرهکهدا رەنگی داوەتهوه، ویده چیت سالی گوتنی ئەم شیعرهکهی زایینی بیت؛ واته دوای رووخانی میرنشینی بابان که ناهومیدییه کی ئیجگار جەرگبری له ههستی نالیدا دروست کرددوه.

قهسیده ی «شاری» نالی پره له ههستی "نوستالژا"ی مروّیه ک کهتهنیا پیّوهند نییه به ژیانی تاکه کهسی خوّیه وه. "نالی" لیّره دا دهبیته بهرهه می و تاریّکی سیاسی - کوّمه لایه تی سهرده میّکی دیاریکراو. شیعری "نالی" یان باشتر بلیّم دهنگی "نالی" لیّره دا تهنیا بهرهه می فیکر و بوّچوونی "نالی" نیه. به واتایه کی تر "نالی" لهقه سیده ی «شار »دا تهنیا مروّیه کی داهیّنه ر نییه. به لگوو په نگ و دهنگ و پوخساری و تاریّکی زاله. لهوانه یه کهو بوّچوونه ی "فو کوّ" پاست بیّت که ده لیّت: داهیّنان مه حاله، زوّر ئهسته مه شتیک یان بهرهه میّک بوّیه که که جار گوترابیّت (میلز، ۱۳۸۸: ۹۶). هه لبه تو و تاره یه که له سهرده می "نالی" نییه له نه ده به کوردیدا، به لگوو نیشاندانی ده سه لاتی ئه و و تاره یه که له سهرده می "نالی" نالی" نییه له نه ده مهردی می اللی "دا ده سروّ بووه.

هەستى نۆستالۋا و ئەزموونى شبھوودى نالى

چهمکی نوستالژا ٔ لهوشهی nostos سهرچاوه ده گریّت کهبهمانای گهرانهوه ٔ یه و وشهیه کی گریک (یونان)یه. بهشی دووههمی وشه که algosه که واتاکهی "ئیش و ئازار"ه ٔ مانای چهمکی نوستالژا ئهوه ده گهیهنیّت کهمروّقیّک به یاد کردنهوهی رابردوو تووشی جوّریّک لهئازار و ئیّش و بیّهیوایی دهبیّت. ٔ

ههموو کهس ههست به نوستالژا ده کات به لام جوری ههست کردنه که له کهسیکهوه بو کهسیکی تر زور جیاوازه، نهو ههست کردنه، لای "نالی" پهنگ و بو و پوخساری تایبهت بهخوی ههیه، بهواتایه کی تر نهزموونی شهوودی "نالی" که له قهسیده ی «شاری شارهزوور» دهنگی داوه ته هوه، نه زموونیک نییه که له لیکولینه وهیه کی ناوادا حهقیقه ته تاله کانی خوی ده ربخات، یان ههستی پی بکریت.

تهنیا خودی "نالی" دهتوانیّت له ناخی ئهو ئهزموونه تیّبگات یان لهجوّری ئهو نوّسـتالژیایه بـدویّت. هـهر بـهو جوّرهی "برگسوّن" دهلیّت بهرههمیّکی ئهدهبی و هونهری میّوهی ئهزموونه زاتییه کانی خاوهنه کهیهتی (کـهمال، ۲۰۰۰: ۱۰).

"بر گسون" زانیاریه کانی مروّقی کردووه به دوو بهشهوه، یه کهم: زانیاری راست و راستهوخوّ که له ناو تاقی کردنهوهی زاتیدا که به شهوود^۲ پهیدا دهبن. دووههم: زانیاری زانستیانه که له ژبانی روّژانهماندا دهیبیسین و

- نهوهې ده ربارهې چهمکې نوستالژا له وتارهدا هاتووه لهم ماليهره گيراوه: <u>www.thepsychologist.org.uk</u>

¹ - Nostalgia

² - Return

⁻ Pain

⁵ - Subjective Experience

⁶ - Intuition t

راگەيەنراون يا لە رۆژنامەو گۆڤارو پەرتووكەكاندا دەيانخۆێنينەوە (ھەمان:١٠).

زانیاری زانستیانه تاکه رییه که بو تویژینهوهی بابه ته کانی دهوروبه رمان و واقیعی به رده سته کی، به لام زانیاری زانستیانه له به ر نهوه ی ناخی بابه ته کان ناپیکیت و جهوهه ره کهیمان بو ده رناخات و له ده رووی بابه ته که و چوار دهوریدا ده سوو پتهوه، نه وا نه و راسته قینه مان به ته واوی ناداتی و زانینیکی کورت و ناپیکه. به دیدی "برگسون" چهند هه ول بده ین به پی تویژینه وه له ناوه پوکی نه ده بی هونه ری بگهین، نه وه تیگهیشتنمان له ناستیدا ناته واو ده ر ده چینت چونکه نیمه به و تاقی کردنه وه زاتیمه دا ناروین (هه مان ۱۱).

ههر به پنی فهلسهفه ی "برگسون"، "پروفیسوّر موحهمه د کهمال"، تیکهیشتنی خوینه ر لهو ئیش و ئازارانه ی که له قهسیده ی «شاری شارهزوور» ی نالیدا په نگی داوه ته وه هاوتا و هاوسه نگی تاقی کردنه وه ی زاتی خودی "نالی" نازانیت.

چەمكى تێگەيشتن لە بەرھەمێكى ئەدەبى نەتەنيا پێوەندە بە تاقى كردنەوەى زاتى خاوەنى بـەرھـەمـەكـە، بەلكوو ئەو بەرھەمە خۆى لە خۆيدا بەرھەمى وتارێكى كۆمەلايەتى و كولتوورى جياواز و تايبەتە. بەواتايـەكـى تر تێگەيشتن لە وتاره 'ى كـﻪ ئـەو بـەرھـەمـﻪ دەخولقێنێـت. "نالى" وەكوو تاكەكەسێك لەسەر دەمى زالبوونى وتارێكى تايبەتدا ژياوە. لێرەدايە كـﻪ لێكۆلـينەوەى زانسـتى كولتر و دەسنەڕۆتر دەبێت بۆ ئاشكرا كردنى حەقىقەتەكانى بەرھەم يان دەقێكـى ئـﻪدەبى. تـﻪنانـﻪت ئـﻪگـﻪر «مەرگى نووسەر»يش بكرێتە پێوەر، بەو جۆرەى كە "فۆكۆ" و "دريدا" باسى لێدەكەن تێگەيشتن لەئـەزمـوونى "نالى" لە كەسێكەوە بۆ كەسێكىدى جياواز دەبيت. ئەوەش ھۆكەى ئەوەيە تاقى كردنـەوەى زاتى و ھـﻪسـتى نوستالۋا لەمرۆڤێكەو، بۆ مرۆڤێكى دى جياوازه.

ئه گەر دەق لەروانگەى خوينەرەوە سەيرى بكريت ئەوا كىشەكە گەورەتر دەبىت.. بۆ وىنە ئەگەر خۆينىەرى دەقەكەى دەقەكەى "نالى"، كورد بىت ئەوا دىسان تىگەيشتنەكان وەكوو يەك نابن. ئەز خۆم وەك خوينەرى دەقەكەى نالى جۆرى تىگەيشتنى لەقەسىدەى شارى شارەزوورى "نالى" پىـوەنـدە بـەو بـەسـتىنە فىكرىيـەى كـەتىايـدا دەۋىم. من لە روخسارى شىعرەكەدا جۆرىك لە غەدرى ۋىئوپۆلەتىكى دەبىـنىم كـە ئـەو وتـارەى خولقانـدووە، كورد ھەست بە ناھۆمىدى و رووخان بكات. فاكتەرى ۋىئوپۆلەتىك نە تەنيا لەشىعرەكەى نالىـدا بـەلـكوو لـە جۆرى ئەزموونى شىعرى زۆربەى شاعىرانى كورد بەتايبەت شاعىرانى ھاوچەرخ ئامادەيى ھەبووە.

ئه گهر خوینه ری دهقه کهش کورد بیت به لام کوردی نه خوین و کوردی نه زان، ئه وا دیسان چهمکی تیگهیشتن جوریکی تر ده بیت. بگره ئه گهر خوینه رکورد نه بیت و له و وتارانه ی که له کومه لگای کوردیدا زالن، تینه گات و بگره ته نیا وه رگیردراوی شیعره کهی له به رده ستدا بیت، دیسان بابه تی تیگهیشتن ئاراستهی رهه ندیکی تر ده بیته وه.

Discourse

⁻ Geopolitics

خوّم پیّموایه نوّستالژاکهی "نالی" تهنیا بهرههمی ئهزموونی ژیانی تایبهتی "نالی" نییه. ئهمارهتی "بابان" له ژیانی نالیدا زوّر جیّگای هیوا و شانازیی بووه بوّیه دوای رووخانی ئهو ئهمارهته شیعری "نالی" دهبیته گورپانی پرسیار و گلهیی و گازنده له ههموو شتیّک، به واتایه کی تر لهوانهیه قهسیده کهی "نالی" ئهگهر ئهمارهتی "بابان" نه رووخایه، ههر نهده گوترا یان بهجوریّکی تر دهبوو. لیرهدایه کهدمق وه ک بهرههمیّکی کوّمهلایه تی و کولتووری که تهنیا پیّوهند نییه به خاوهنه کهی دیّته ده خولقیّت.

دەقى قەسىدەكە

چهمکی "شار" لهم شیعردا پیگهیه کی تایبهتی ههیه، ئهویش نه تهنها له ئهدهبی کوردیدا به لیکوو له شهدهبی گهلانی تردا. شویننیکی جوگرافی، قوناغیکی دیاریکراوی میرژووی گهشهی کوهه لایه تی و ئابووری و سیاسیشه. شار ئهو جیگهیه که "مهدنییهت"ی تیدا ده خولقییت. میرژووی شارنشینی ئاستیکی به رزتر و سیاسی و سهر کهوتووتره له قوناغی پیش شارنشینی. زوربهی ئهو چهمکانهی پیوهندن به ژیانی کومه لایه تی و سیاسی و کولتووری مروّقه وه له داوینی شاردا ده خولقن، وه ک: فهلسه وه بیر کردنه وه و کولتوور و دهوله و ئابووری و چینی کومه لایه تی، دابه شبوونی ئیش و کار و داهینان و هند.

لهشیعریشدا، "شار" پانتایه که بو نهزموونی "زمان" الهههموو بواریکدا. له "شار" دا زمان یاخیتر له ههموو شوینیکی تره. پانتایی خهیالی شاعیریش له "شار" دا به رینتر و بی سنوور تره. شیعر له پووی نه ده بی و شوینیکی تره. پانتایی خهیالی شاعیر شوینی وهم و خهیال و ناره زوو و گلهیی مرؤقه (فرید، ۱۳۵۸: ۱۳۲۸).

ئەزموونى شىعرى كوردىش بەپئى پئوەندى شىعر و شار ئەزموونئكى سەركەوتوو بووە بەتايبەت ئەگەر شىعر بەپئورەى زمانى ياخى كە ملكەجى ھىچ لۆجىكئكى زمانەوانى و ئەدەبى نابئت بكريتە پئوەر. (بۆ وينسە چەمكى شار لەشىعرى "سوارە" دا).

قهسیده ی «شاری شارهزوور» ی "نالی" لهو شیعره سهر کهوتووانه یه که پنگه و جنگه یه کی تایبه تی هه یه له ئه ده بی کوردیدا، ههم به پنیوه ری فه هم به و پنیوه ره که که کفر ده اوه ک پنیوه ندی ئه ده بی و ژیئو پوله تیک ناوی لنده به مه به الله اله شاری شاره زوور، شاری سلینمانی ئیستایه، که "ئیبراهیم پاشای بابان" له سالی (۱۷۸٤) دا دروستی کردووه شاری سلینمانی ته نیا قوناغیکی زهمه نی له می ژووی شارستانیه تی کورددا نبیه . "سلینمانی" ئه و شاره یه که له میژه وه چه نها شورشی روشنبیری و کولتووری و سیاسی تیدا سهری هه لداوه . له رووی ئه ده بیشه وه چه نها که له شاعیر و گهوره پیاوی خولقاندووه .

"نالی" دوای ڕووخانی ئهمارهتی "بابان" و ئاوارهبوونی بـۆ "ئـهسـتهمبـولّ" زۆر بـه ئـارهزووهوه سـهیـری ئـهو شارهزوورهی ده کا که سلیّمانی له ئامیز گر تووه:

بهشی پینجم- رهخنه

قوربانی تۆزی ریگاتم ئهی بادی خوّش مروور ئەي لوتفەكەت حەفييو ھەوا خوامو ھەمدەمە ئهی ههم میزاجی ئهشکی تهر و گهرمی عاشقان گاهی دهبی به روّح و ده کهی باوهشیّنی دلّ مهحوى قهبوولي خاترى عاتر شهميمته

ئەي يەپكى شارەزا بەھەموو شارى شارەزوور وهی سروه کهت بهشارهتی سهر گۆشهی حوزوور تۆفانى دىدەو شەرەرى قەلبى وەك تەنوور گاهيٰ دهبي بهدهم دهدهمينيٰ دهمي غروور گەردى شيمالو گێژي جنووبوكزەي دەبوور

"نالي" دواي وهسف کردني بي وينهي شاري "سليماني" لهم چهند بهيتهدا ده گا بهو نهنجامهي که نهوپهري ههستی خوّی بهرانبهر بهشاری سلیّمانی نیشان بدات و بی سنووری نوستالژای نالی که ویده چیت بو نهو رابر ددوه بنت که تنیدا ده ژیا تا ئهوهی ته نها جوریک له دلته نگی آبیت که هه ر مروّقیک لهوانه یه له و کاتانه ی لەنىشتمانى دايكى خۆي دوور بێت دەرى ببرێت. "نالى" ناتوانێت ئەو ھەستەي خۆي بەرانبەر بـەو رابـردووەي که جیّگای هیوا و شانازییه بشاریتهوه. به واتایه کی تر دیسکورسی نالی له چهند قوناغیّکی گوتنی ئه و شیعره دا ده گاته خالی کوتایی ئهویش لهو حالهیدا که ده لیّت:

سووتا رەواقى خانەي سەبرم، دل و دەروون

نەيماوەغەيرى گۆشەي رىكرىكى يا سەبوور ههم ههمعهنانی ئاهم و ههم ههمریکابی ئهشک رهحمی بهم ئاه و ئهشکه بکه، ههسته بیّ قوسوور

نالی دواتر چهن شویّنیّکی دیاریکراو لهناو شاری سلیّمانیدا، کهشویّنی نهزموونی شهوودی و ژیانی تایبهتی خۆيەتى، ئەويش وەك تاكىك يان ئەندامىك لەكۆمەلگايەكى ديارىكراو كەلەوانەشە خودى "نالى" ھىمايـەك بيّت لهو مروّقهي ئهو سهر دهمـه، واتـه مروّقـي كـورد، كـهخـاوهن سـيفات و هـهسـت و نـهسـتي خوّيـهتي، دەستنىشان دەكات:

> وهک ئاھەكەم دەوان بەھەتا خاكى كۆي يار ئەمجا مەوەستە تا دەگەييە عەينى سەر چنار چەشمىكە مىسلى خۆر كەلە سەدجى، بە رۆشنى يا عهكسي ئاسمانه له ئاوينهدا كهوا یا چەشمەسارى خاتیرى پر فەیزى عاریفه دەم وت دوو چاوى خۆمە ئەگەر "بەكرەجو" ئى ئەشك داخل نەبى بەعەنبەرى ساراي "خاک و خۆل" "

وه ک ئەشکە کەم رەوان بەھەتا ئاوى شيوەسوور $^{ au}$ ئاویکه پرلهنار و چنار و گول وچنوور فهورانی، نووری سافه له سهر بهردی وه ک بلوور ئەستىرەكانى رابكشىن وەك شەھابى نوور يەنبووعى نوورە دابرژينى لەكيوى توور نهبوایه تیژ و بی سهمهر و گهرم وسویر و سوور

ههتا نه کهی به خاکی "سولهیمانی"یا عوبوور

² - Homesick

^{&#}x27; - دەبوور : رەشەبا

^{ٔ -} شيوه سوور : شيويكه له نزيك چهمچهماله وه ٔ - به کره جوّ : شوینیّکه له نزیک سلیمانی جوگایه کی له سهرچنارهوه بوّ دیّت.

 $^{^{\}circ}$ - خاکوخول : ناوی دییه که له ۲۶ کیلومهتری رۆژهه $^{\circ}$ دیشاری سلیّمانی . نالی له ویّدا له دایکبووه

موشکین دهبی به کاکولی غیلمانو زوّلفی حوور

هه لبهت شیعره که وه ک دهق یان تیکست ٔ کهبهرههمی نالی و نهو وتارهیه کهتیدا ژیاوه ده قیکی بی لایه ن نییه. به واتایه کی تر وه ک "فؤکوّ" ده لیّت: دهق له پووی ئایدیالوژییه وه ناتوانیت بی لایه ن بیّت. شیعره که ته نیا ئه و لایه ن و پوخسارانه ی به رجهسته کردووه که پپن له پیاهه للیه ن و شانازی کردنه وه. ده قه که که لایه نیگه تیفه کانی نه و وتاره ی "نالی" و ده قه که ی خولقاندوه، به رجهسته ناکات.

راسته که پیاهه لدان له شیعردا رەوایه، ئهویش به و پنیه ک درمانی شیعر زمانیکه بی لوجیک و بی رەھەندیکی دیاریکراو، به لام من مەبەستم ئەوەیه که "نالی" با بهئەنقەستیش نەبیت ئەو لایەنانهی ئهو وتارهی بهرجهسته کردووه که پوزەتیف و ئەریین. لیرەدایه که "نالی" ناتوانیت وه ک بەرھەمهیننی وتاریکی فهلسه فی خوی نیشان بدات؛ بهلکوو تهنیا شاعیریکه. ئەوەش بلیم کەمەبەستم ئەوە نییه شیعر و فهلسه له له دابراون. له وانه یه ئەو ھەستی نوستالرای نالی ئەوەنده زالبووه که وای له "نالی" کردووه خهیالی به لای لایه نه سهلبی و نیگه تیفه کانی ئه و وتاره نهشکیته وه ئهویش له و شوینه یدا کهده لی د

تۆزى هەموو عەبيرو بوخارى هەموو بوخوور بۆ دەفعى چاوەزارە دەلىين شارى شارەزوور ھەم نازىمى عوقوودن و ھەم نازىرى ئوموور شامی هدمووندهار و فوسوولّی هدموو بدهار شاریکه عددل و گدرمه، لهجیگدیهکهخوّش و ندرم ئههلیّکی وای هدیهکه هدموو ئههلی دانشن

دواتر "نالی" دوای بهرجسته کردنی لایهنه ئهرییّه کانی وتاری زال چهن پرسیاریّک له قهسیده کهدا دهخاته بهردهست که ههرچهن نزیک لهپرسیاری فهلسهفی دهبنهوه، به واتایه کی تـر پرسیار لـه حـهقیقـهتی بـوون دهکات بهلام لایهنی ئهو نوستالژایهی که "نالی" لهناویدا دهژیت زهقترن تا ئهوهی پرسیاری فهلسهفی بن.

پرسیاری فهلسهفی پیّوهندن به حهقیقه تی بوون. فهیله سووفیش ئه و که سه یه که تویّژینه وه ی بیرو باوه ریّک ده کات و په ره ی پیّده دات که ئه و بیر و رایه ده رباره ی سروشت و مانای بوون و حهقیقه ته. وه ک ئه فلات وون ده کنت: فهلسه فه بریتییه له زانینی حهقیقه ت به شیّوه یه کی ره ها (قه ره داخی، ۲۰۰۲: ۲۸۷). "نالی" پرسیار له حهقیقه ت ناکات بوّیه ناتوانیّت ببیّته فهیله سووف. پرسیاره کانی "نالی" تایبه تن به و ئه زموونه شهوودیه ی که بوویه تی به واتایه کی تر پرسیاره کانی "نالی" تایبه تن به و نه زموونه شهوودیه ی که بوویه تی به واتایه کی تر پرسیاره کانی "نالی" جوریّکن له نوستالژا:

سهیری بکه لهبهرد و لهداری مهحهله کان داخو دهروونی شهق نهبووه پردی "سهر شهقام" ئیستهش بهبهرگ و باره عهلهمداری "شیخ ههباس" ئیستهش مه کانی ئاسکهیه "کانی ئاسکان" ئیستهش سروشکی عهشقی ههیه "شیوی ئاودار" داخو دهروونی سافه، گورهی ماوه "تانجهرو"

دەورى بدە بە پرسش و تەفتىش و خوارو ژوور پىر و فوتادەتەن نەبووە دارى "پىرمەسوور"؟ يا بى نەوا و بەرگە گەراوە بە شەخسى عوور؟ ياخۆ بووە بە مەلعەبى گورگ و لوورەلوور؟ يا خۆ بووە بە سۆفى وشكى لەحەق بە دوور؟ يا خۆ ئەسىرى خاكە بە لىلى دەكا عوبوور؟

1 - Text

بهشی یینجم- رهخنه

سهیر یکی خوش له چیمهنی ناو "خانهقا" بکه سهبزه له دموری گول ته په، وه ک خهتی پووی یار قهلبی مونهووه ره له حهبیبانی نازهنیین دهسبهندیانه دین و ده چن سهروو نارهوهن مهیلی بکه له سهبزه دره ختانی مهدره سه حموزی پری که نائیبیدی دهی منه لهوی ئیستهش کهناری حهوشه که جیّی بازه و کهوشه که چاوی بخه له سهبزه وسیرابی دائیره تو خوّا فهزای دهشتی فهقیکان ئهمیسته کهش واسیل بکه عهبیری سهلامم به حوجره کهم ئهو غاری یاره ئیسته پر ئهغیاره یا نه خوّ فهرال و نه حیفم وه کوو خهیال

نایا رهبیعی ناهووه، یاچایری ستوور؟

یا پووشی وشکو زوّره وه ک ریشی کاکهسوور؟

یا وه ک سهقه پره له رهقیبانی لهندههوور؟

یاحه لقه یا نه سوّفی مل خوار و مهندهبوور؟

نهوراقیان موقهدیمه ی شینه یا نهسوور؟

لیلاویدا نههاتووه وه ک سهیلی "شیوهسوور"؟

یاری تیایه، یا بوه ته مهعرهزی نفوور؟

جی جیلوه گاهی چاوه کهمه نهرمه یا نه زوور؟

مهحشه ر میساله یابوه ته چولی سهلمو توور؟

چی ماوه، چی نهماوه، لهههیوان و تاق و ژوور

هه ر غاری یاره، یا بووه ته غاری مار و موور؟

نایا ده کهومه زار و به دلدا ده کهم خوتوور؟

"نالی" دوای بهرجسته کردنی ئهم چهن پرسیاره، جاریکی تر ده گات بهو ئهنجامهی زمان یان لـهم شـیعرهدا خهیال ناتوانیت روخسار و رهنگه کانی ئهو رابردووه وینه بکات. بوّیه ده لیّت:

لهم شهرحی دهردی غوربه ته، لهم سۆزی هیجره ته دل رهنگه ببی به ئاو و به چاودا بکا عبوور

وه ک "ماموّستا مهلا عهبدله کهریمی موده پس" دهلّیّت: ههر چی ژان و تلانهوه و سـوّیی "نـالی" هـهیـه لـهم قهسیدهیهدا، ههمووی گوشیّنراوه ته پیّالهی نُهم بهیتهوه (کهمال ۱۱۰).

دواتر "نالی" پرسیاره کانی خوّی ئاراسته خوّی و داهاتووی خوّی ده کات ئـهویـش بـێ ئـهوهی متمانـهی بـه ولامیّکی قورس و قایمی ههبیّت که دهلّیّت:

ئايا مەقامى روخسەتە لەم بەينە بێمەوە يا مەسلەحەت تـەوەقوفـە تـا يـەومـى نـەفخـى سـوور

له کوّتایشدا "نالی" تهنیا بهههناردنی سه لامیّک لهدوورهوه دلّخوش ده کات و قهسیده کهی بوّ دریّرهدان تووشی ههناسهبرکی دهبیّت:

حاليّ بكه به خوّفييه: كەئەي يارى سەنگدلّ "نالى" لە شەوقى توّيە دەنيْريّ سەلامىي دوور

ئەنجام

ئەزموونى شيعرى "نالى" تەنيا ئەزموونى ژيانى تاكەكەسى و تايبەتى خۆى نييە. "نالى" وەك ئەنىدامێك لەكۆمەلگا و سەردەمێكى دياريكراو، بەرھەمێكى كۆمەلايەتى و سياسى و كولتوورى وتارە. بە واتايەكى تىر، شيعرى نالى تەنيا بەرھەمى خەيالى خۆى نييە. ئەو سيما و رەنىگ و روخسارانەى لە قەسىدەى شارى شارەزوورى "نالى"دا وێنا كراوە، وێنايەك نييە كە تەنيا بەرھەمى خودى شاعێر بێت. نوستالۋاكەى "نالى"ش وردەچێت تەنيا پەيوەند نەبێت بەو ئازار و ئێشانەى كە "نالى" دواى رووخانى ئەمارەتى بابان تووشى ھاتبێت.

هەرچەند بەپنى بۆچوونى "برگسون" زۆر ئەستەمە لە ئەزمـوونى شــهوودى خــاوەنى دەقێـک وەک خــودى خـاوەنى دەقێـک وەک خــودى خاوەنه کەى تێبگەين؛ بەلام خاوەنى ئەو دەقەش داھێنەرى تەواوى دەق نييە.

لهو لایشهوه، ئه گهر مهرگی نووسهر بکریته پیوهری تیگهیشتن له حهقیقه تی دهق به تایبه ت نه گهر دهق شیعر بیت، زوّر جیاواز دهبیّت. ئهز خوّم تیگهیشتنه کهم لهم شیعره، پیّوهنده بهو بهستینه فیکری و کوّمه لایه تی و ئاکادیمیه ی وا تیایدا ده ژیم. به واتایه کی تر خوینه ریش وه کوو خاوه نی دهق به رههمی و تاریکی کومه لایه تی و کولتوورییه له سهرده میکی دیاریکراودا.

لەقەسىدەكەدا "نالى" تەنيا لايـەنى ئـەرێـتى ئـەو نۆسـتالژا دەردەخـات كـەئـەوەش دەسـەلمێنێـت دەق و ئايدولۆژيا ئايدولۆژيا ئاتوانێت بێلايەن بێت. سـێ كوچكـەى دەق، دەسـﻪلات و ئايدولۆژيا ھەر دەم لەبەرھەمى ھونەريى و ئەدەبىدا ئامادەبيان ھەيە.

"نالی" ههرچهند لهقهسیده کهدا چهند پرسیاری گرنگ دهورووژینیّت بـهلام ئـهو پرسیارانه پیّوهنـد نـیین بهحهقیقهتی "بوون"هوه، بوّیه "نالی" تهنیا شاعیّره نه ک فـهیلـهسـووف. پرسـیاری "نـالی" و خـهیالّـی "نـالی" پیّوهندن بهو نوّستالژای کهتووشی هاتووه و بهو ئهزموونه شهوودییهی کهتیّـی پـهرانـدووه. پرسـیار، نوّسـتالژا و ئهزموونی شهوودی "نالی"ش تهنیا تایبهت نیین بهژیانی تایبهتی و تاکهکهسی "نالی"یهوه.

به گشتی نهزموونی شیعری "نالی" له قهسیدهی «شاری شارهزوور»دا، له پرووی نهدهبییه وه، نه زموونیکی سهر که وتووه. قهسیده که پره له هیما و وینای زور جوان و رازاوه وه که ناسکی خهیالی "نالی" و سهر که وه و تنی زمانی شیعری "نالی" نیشان نهدات.

به پیّی پیّوه ندی دهق و ده سه لات و ئایدۆلۆژیاشه وه، داهینه ریّکی بیّ لایه نییه. خودی "نالی" ش به رهه میّکی کولتووری و کومه لایه تییه. له رووی فه لسه فیشه وه، پرسیاره کانی "نالی" فه لسه فی نیین.

گەر بۆچوونى خوينەرىش بكريتە پيوەر، ئەوا جۆرى تىگەيشتن لـەئـەزمـوونى "نـالى" زۆر جيـاواز دەبيّت. خوينەرى دەقىش وە ك خاوەنى دەق، بەرھەمىكى كولتوورى و كۆمەلايـەتىيـە لـەسـەر دەمىيّكى ديـارىكراو و لەرپىرى كارىگەرى وتارىكى زال و چەنھا وردەوتار و تەنانەت در بەيەكدا.

سوياس

ئهم وتاره پیشکهشه به ماموّستا "پروفیسوّر موحهممهد کهمال"، ماموّستای فهلسهفه له زانستگای "ملبورن"ی ئوسترالیا.

بهشی پینجم- رهخنه

سەرچاوەكان:

۱ رهبری، مهدی (۱۳۸۵) هرمنوتیک و سیاست، مروری بر نتایج سیاسی هرمنوتیک فلسفی هانس گئورگ گادامر، تهران، انتشارات کویر،چاپ اول.

۲- قهرهداخی، عهتا (۲۰۰۲) گهران به دوای بووندا، سلیمانی، سهردهم.

۳ قەرەداخى، عەتا (۱۹۹۹) گۆران و گەران بە دواى يەقىندا، سليمانى، سەردەم.

٤ قەرەداخى، عەتا (٢٠٠١) گەران بە دواى ناسنامەدا، سليمانى، سەردەم.

۵ فرید، یدالله (۱۳۷۳) جغرافیا و شهرشناسی، تبریز، انتشارات دانشگاه تبریز.

٦ موحهممهد کهمال (۲۰۰۰) **چۆن له بهرههمی هونهری تیبگهین؟** سلیّمانی، گوٚڤاری رههند، ژماره ۱۱.

۷ مدرس، عبدالكريم (۱۳۸۶) **ديواني نالي**، سنندج، انتشارات كُردستان.

۸ کوزنز هوی، دیوید (۱۳۷۱) **حلقه انتقادی**، ترجمه مراد فرهاد پور، تهران، انتشارات گیل با همکاری انتشارات روشنگران، چاپ اول.

۹ میلز، سارا (۱۳۸۸) **گفتمان**، ترجمه فتاح محمّدی، تهران، نشر هزاره سوم.

۱۰ هیوبرت دریفوس و پل رابینو (۱۳۸۵**) میشیل فوکو، فراسوی ساختار گرایی و هرمنوتیک**، ترجمه حسین بشیریه، تهران، نشر نی، چاپ پنجم .

چه مکی زمان و بزاقی زمان پاریزی له په وقتی پوشنبیری کوردی له سه رده می کلاسیکدا رمئوف مهحموودیوور

کورته:

یه ک له بنه ما گرنگه کانی ناسه ی ههر گهلیّک، زمانه. مه خابن کورد به دریژایی میّژوو له گهل قهیرانی زمان ده سه و یه خهیه. زمانی دایکی له زوّر ده قهری کوردان، ته نانه ته پهیقی روّژانه شدا قه ده غهیه. باوه پناکه می یان لانی کهم نه متوانیوه گهلیّکی تری گیرووده ی ئهم ژانه له جیهاندا بناسم. بگره به و توند و تووش بوونه ههر نه شبیّت. که چی زانایان و شاعیّرانی کورد به هه ستیّکی گهرم و باوه ریّکی به رزهوه، به پیّی ده ره تان و بولوان، بگره زیاتر له وه شن بو خزمه تبه زمانی کوردی و پاراستنی له مهرگ و قران، دژبه ری پلانه کانی ناحه زان و سته مکاران وه ستاونه ته وه گونیش ههروه ک ئه مروّ هه ستیان به بایه خ و گرنگی زمان کردوه و گهری کاریگه ری زمانیان له مانه وه و گرنگی ناسیوه. هه و ل و ته قالای بی و چان و ماندوونه ناسانه ی ئه وان، له وه ها روانگه یه که وه سرچاوه ی گرتووه.

تیفکرین لهو رهوته و لهو ئاکامانه، مروّق بهرهو ئه و پرسیاره ئهبات که ئاخوّ هوّکاره کانی ئهم مانهوه و خوّراگریه چین؟ لهم رهوته زممنیه دریژ و پرسام ونههامه تیهدا، کامه هوّکار بوونه ته هوّی زیندوو هیشتنهوه ی ئهم زمانه؟!

لهوانهیه زوّر هو کار ههبن که لهم رهههنده دا شیاوی شیکاری و به دواداچوون و شروّقه بن، به لام به ش به حالی خوّم ، له و وتاره دا ئه و ههولانه پولاین ئه که که له لایه نشاعیران (وه ک که که انه چاو کراوه و خوینده وار و سهرته ل)ی کومه لگاوه لهم پیناوه دا هاتوونه ته ئه فراندن. شروّقه و پولینکاریه که روونی ئه کاته و که ئهم ههولانه، کهم و بچووک نین و له ئاستی خوّیاندا وه ک شاکار دیّنه به رسه رنج و پیّویسته هه نه دیکیان وه ک جومگه و روّحی برگهیه کی میژوویی له ته شکبهند کردنی بزاقه کولتووری و کومه لایه تیه کاندا بیّنه ئه رمار و دیاری بکریّن. ئه و ههولانه له سینه و هزری که سانیکی ته نگه تاو و له تاقگه ی شیعره وه ئاخیز ئه که ن و ئاماژه به هزر و ئیراده یه کی پتهوی میژوویی بو به رنگاری له پیناو مانه وه دا ئه کهن.

^{*} نووسەر و لێكۆڵەر

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

له سهردهمی گهشهی هزر و وشیاری و روّشنبیریشدا، بایهخدان به زمان، تایبهتی پیدراوه و له برهودایه. زوریک له زانایان و پسپوّرانی کوّمهلایهتی به جهخته وه نهرواننه مهسه لهی زمان . بوّ وینه زانای ناسراو، "کی زربو"، ئهلیّت : «ئیّمه ناتوانین له زمانی خوّ چاوپوّشی بکهین. ئهم کاره نهلواوه . ناتوانین به دهستی خوّمان ئه و ناوکهی که ئیّمه به بنه چهمانه وه ئهبهستیّته وه ، ببرین . روونه که هیچ نه ته وه یه ک ناتوانی بگهشیّته وه و شکوّفا ببیّت، مه گهر نهوه ی ه چوارچیّوه ی زمانی دایکی خوّیدا بکه ویّته فیرکاری » (رنی، ۱۳۸۷).

تەنانەت يۆنسكۆش لە راپۆرتى سالى ١٩٦٢دا جەخت ئەكاتەوە كە پەروەردە ئەبى بە زمانى دايكى بئافرى و بۆ فىركارى، زمانى دايكى بخريتە پىش زمانەكانى تر.

هێگل ئهڵێت: «ڕۅٚحی نهتهوه، زمانه. زمان ڕۅٚحی نهتهوه ڕادهگرێ و ڕۅٚحی نهتهوهش بریتیه لـه مێــژووی هتهوه».

ژان ژاک رۆسۆش له روانگهی کۆمهلایهتیهوه جهخت له سهر ئهوه ئهکاتهوه که زمان خاسیهتیکی سهره کی نهتهوهیه و له نهتهوهکانی تر، جیای ئهکاتهوه.

له دهقه کانی ئایینیشدا، پهروهردگار جهخت له ههبوون و راستینهی «شعوب» و «قبائـل» یـان بـه واتـهی ههنوو کهیی «گهل و نهتهوه» ئه کاتهوه و ههبوونی ئهوان له پێنـاو ناسـینی یـهکتری و بـاوه پ بـه جیاوازیـهکان وهسف ئه کات.کهئهمهش له خویدا جیگای سهرنجه و خویندنهوهیه.

بهوهها دنهیه کهوه و له ژیر تیشکی ئهو چهمکانهدا، ههول ئهدهم ئهم بهرههمه له شروّقهیه که له سـهر هـزر و روتی زمان پاریزی له ئهدهب (شیعر)ی کلاسیکی کوردیدا بهئهنجام بگهیهنم.

وشه سهرهکییهکان : زمان، ئەدەبى كلاسیكى كوردى، رەوتى رۆشنبیرى كوردى، زمان پاریزى و...

پێۺٮڡػؠ

زمان: ئەو شێوە ئاخاوتنەيە كە لە بەشەكانى كوردەواريدا (بەھەموو زاراوەكانيەوە) باو بووگە و بەردەوامە.

ړەوتى رۆشنبيرى كوردى: ړەوتى خاوەن دەقى نووسراو له ئەدەبى كوردىدا كـه بـه خەسـتى لـه بەشـى شيعردا (به نەزمىشەوە) خۆى دەبىنىتەوە.

ئەدەبى كلاسىكى كوردى: رەوتى شىعرى كوردى تا سەردەمى مامۆستا گۆران.

بزاقی زمان پاریزی: ئهو ههولانهی که وهک دهق له پیناو پاراستن و گهشهدان به زمان هاتوونهته خولقان

بايەخى ھەوللەكان لە ئەفراندنى دەقەكاندا

هیرشی ههمهلایهن و خروشی به گوژم بو تواندنهوهی زمان و کولتووری کوردی، له لایهن دهسه لاته کانی ئەوساييەوە، ھاندەرى سەرەكى ئەدىبان و خوێندەوارانى سەردەمى كورد لە ئاست دژبـەريكردنى ئـەو ھـزر و خواسته بووه. به تایبهت پاش هیرشی هزریی و نه تهوه یی عهربه کان که ژینوسایدالسا بو تواندنهوه و بنهبرکردنی هزر و توخمی کوردی له پهلاماردا بوونه له ژیر وهها گوژم و زهختیکدا، قهلهم بهدهستی به دەربەستى سەردەمى كورد، كەوتۆتە خۆ و ھاتۆتە بزاڤ. لە رەھەندى شىعرەوە، ئەو بزاڤـه ھاتۆتـە گورەپـانى کردار و له پیناو بهربهره کانی دژ به کولونیالیزمی فهرههنگی و کهسیی، وهستاوه تهوه. به تایبهت ئهدیبانی لقیی گۆران (به پێي ئەو فاکت و بەلگانە کە تـا ئێسـتا كەوتوونەتـە بەردەسـت) لـەم بەرخودانـەدا ئامـادەتر بوونــە و دەقەكانى خۆيان ئاوقەي بەردەنگ و ميژوو كردۆتەوە. زاراوەي گۆران، لەو سەردەمانەدا و لە لايەن جەماوەرو خودی شاعیرانهوه، وه ک لقیکی گهورهی زمانی کوردی و به جاران وه ک زمانی کوردی لیکدراوه تهوه و جار دراوه. به تايبهت له لايهن خودي ئهديبان و به پني فاكته بهردهسته كان، ئه و زاراوهيه وه ك زماني ئهدهبي سهردهم ناسراوه. وهها هزریک له لایهن کهسانیکهوه پهروهرده کراوه و چژراوه که خزمهت به زمانیان وهک دلسۆزى و ئەركى نەتەوەپى لېكداوەتەوە و باوەر كردوە. بە تايبەت كاتېك كە لە ناخەوە ھەسـتيان بـە يـلانى ژینوسایدی نه ته وه یی، له لایهن داگیر کار و ململانیی نامرو قانهی وان، له ییناو ناس سرینه وه و تواندنه وه ی ههمه چه شن کردووه. چالاکی نهو که سانه، له دهره تانیکی ترسناک و له رهه نده به رته سکه کانه وه رسکاوه و ئاوقهی بوون و جهماوهر و میژوو کراوهتهوه.کهش و ههوای بزاقی ئهم رهوته له کاتیدا بووه که زمانی فارسی و تورکی له لایهک و له لایهکیکهوه زمانی عهربی (ئهم سیّ زمانهش وهک زمانی دهسـهلات هاتوونهتـه بـهرچاو گـرتن و خوێندنـهوه، نـه وهک زمـاني گـهلاني دهراوسـێ و ديتـران) گهمارۆپـه کې دژبهسـتيان داوهو بـهرهو توانهوهي ههمهلايهن تهنگهتاويان كردووه. مهخابن ئهم راستيهي ميّـرْوو له لايـهن تـويرْهراني سـهردهمي ئەدەبى كورديەوە، پشتگويّ خراوه و سـەرەراي فاكتمەنـدى و خـاوەن دەقـى، لـه ئاسـتيدا كپيـي نـوێنراوه و خاموٚشیه ک بهرچاوه. ئهمهش نه ک تهنیا خزمهت به زمانی کوردی نییه، به پیچهوانهوه ، سرینهوهی میّـژووی بهرخودانی بهشیک له ههوله ماندوه میزینه کانی بزاقی کورده. که له پیناو مانهوه و گهشهدا، هاتوته کردار ٔ .

_

^{ٔ -} زۆریک له تویژهرانی کوردی سهر به زاراوهی سۆرانی، میژووی رهوتی ئهده بی کوردی تا سهرده می "باباتاهیری همه دانی" کورت ئه که نه و له هه بوونی به رله ئه و چش ئه کهن.

به کار گرتنی زمانی کوردی بۆ نووسینی دهقه کانیان. به تایبه ت له ژانری شیعردا، ئه و چمکه یه که پێویسته پاوه سته ی له له ریزی شاعیراندا خویان پولین کردوه، بوونه ته زمانی جهمار و بو مانه وه و گهشه کردن شیعریان به زمانه کهی خوّیان چریوه. لهم کردوه، بوونه ته زمانی جهمار و بو مانه وه و گهشه کردن شیعریان به زمانه کهی خوّیان چریوه. لهم پهههنده شدا بوونه ته خاوهن پهوتیکی دیار و بهرده وام که له شیعری هورموزگانه وه ده س پیئه کات و له قوتابخانه ی یارسیدا چهق به ستووتر نهبیت و تهشهنه ی زیاتر نه کات و له شاعیرانی دواتر وه ک مهوله وی " بیسارانی " و "نالی "دا ده بیته خاوهن گهشهیه کی به واتا.

بۆ وينه ئەتوانين ئاماژه به شيعرى «هورموزگان» بكەين كە وەك يەكەم دەقى نووسراوى شيعرى كوردى (نيوەى يەكەمى سەدەى يەكەمى كۆچى مانگى) واتە چەند سەدە پيشتر لە سەرھەلدانەوەى شيعرى فارسى ئەگەريتەوە. ئەم دەقە بە زمانيكى خۆمالى ھاتۆتە نووسين و بە ناوەرۆكيكى كۆمەلايەتيەوە شين بـ ۆ ھـەبووە لەدەسچووەكانى دەقەر ەكە ئەكات:

ویّشان شاردهوه گهوره گهورهکان گنایی پاله ههتا شارهزوور میّرد ئازا تلیا وه ناو هوونیا بزیکا نیکا هۆرمۆزد وه هیچکهس هۆرمۆزگان رەمان، ئاتران كوژان زۆركارى ئارەب كردنه خاپوور شەن و كەنىكان وە دىل بشينا رەوشت زەردەشت رەمانۆ وە بىككەس

(دانای ههورامی: ۸و۹)

واته: "هۆرمۆز"هگان رایان کردو ئاورهکان کوژانهوه، سهرکرده و گهورهکانی باوه ری زهرده شتی له ترسی گیان، ونبوون و خویان شاردهوه، زورکاری و ملهوّری عهره به زور شوینی کاول و ویران کرد. ئهم ویرانکاریه، ههر له ده قهری پاله تا شاره زووری گرتهوه، ژنان و گهوره کچان به دیلی بران و پیاوه ئازاکانیش کوژران و له ناو خویندا گهوزان، به مجوّره باوه رو یاسای زهرده شتی بیّچاره، بیّکه س مایه وه و ئه هوورامه زداش روّحمی به که سی ناکات.

پاش ئەم دەقە، دەقەكانى قوتابخانەى يارسى لەبەردەستدان كە ئەوانىش بىۆ ماوەى چەنىد سەدە، بە زمانىكى خۆماليانەى كوردى ھاتوونەتە چرىن و ويرلى پاريزگارى كردن لە زمانەكە، بىز باوەر و شوناسىكى كوردى لە پەرۆشدا بووگن. بۆ نموونە:

داران گیانداران جهرگ و دلّ بهرگهن داران گیانداران جهرگ و دلّ بهرگهن

(پیرشالیار)

سهدهی دووههم و سیّههم: ئهو واتهی یاران ئهو واتهی یاران ههنی مهگیلین یهک یهک جه شاران

ئێمه دێوانهین ئهو واتهی یاران تا زیننه کهرین ئایین ئێران

(بالوول ماهي)

جامێتەر باوەر بگێرە دەستم

ساقیا دەستم، ساقیا دەستم .

وه مەستى پەيمان ئايينم بەستم

ئەز جە مەيخانەي رۆي ئەلەست مەستم

(بابا رەجەبى لورستانى)

ئەز كە ناممەن سەرھەنگ دەودان

سەرھەنگ دەودان سەرھەنگ دەودان

مەكۆشم پەرى ئايىن كوردان

چەنى ئيرمانان مەگيلم ھەردان

(بابا سەرھەنگ دەودان)

سەدەي چوارەم:

شکارێم ئاوەرد وە ھەفتينەوە

وه ههفتینهوه وه ههفتینهوه

(بابه لۆر ەي لۆرستاني)

سەدەي پينجەم:

مهی پهرٍهن جه ناو جام و پیالهت میّردان دورشناس مهشناسان کالهت هیندوو پیالهت، هیندوو پیالهت ئهر بریندارهنی با یاک بو نالهت

سەدەي شەشەم:

رٖهزاقی جن و ئینسی خودایی٘ عالهما قودسی بلاڤ بکهن دهفتهرا ئیمانی حهچوو ته پادشاهی خودانی میهر و ماهی مزگینی بی بینیه کوردستانی

(شیخ ئادی هه کاری)

سهدهی حهوتهم و ههشتهم:

دەرسى رێگاى جادە دەدا

ساقى لەجەم بادە دەدا

پیمان ده کهن گشت تهماشا

ميردان ههموو له دهور پاشا

نەينت بۆ جەم يارى ياوەر

قەومىٰ بڤ من نەيبىٰ باوەر

ئهم رەوتە لە سەدەكانى دواتريشدا بەردەوام ئەبيت ويراى زەبەندى لەمپەرەكان لە رەوت ناكەويت.

سەدەي يازدە

ئامێتهی خاکم ړهنگی خهزان بو (بێسارانی)

نزیک وه پرشنگ پای قه لوه زان بۆ

سەدەي سيزدەھەم

هارهي ههراسان ههردهي ههرده گێل وهس دهور ده نهوێت چوون دێوانهي وێڵ (سهيدي)

ههرچهند زوریک له شاعیران به بی ههراوهوریا خهریکی خزمهت کردن به زمانه کهن و له پیناو به کار گرتن و پهروهرده کردنیدا له هیچ ههولیّک خو نابویّرن، به لام پولیّک له شاعیره کان راسته و خو دینه ناو بابه ته که و له ده قه کانیاندا راشکاوانه ئاماژ به ویسته دهروونییه کانی خوّیان ئه کهن.

خانای قوبادی (۱۷۰۶-۱۷۷۸)، ههر له سهره تای شاکاره جوانه کهی «خوسره و شیرین»دا، ئهو پهنگه تاوه میژووییه که له ریگهی حافیزهی گشتیه وه پییگهیشتوه، دینیته زار و له قه لوه زهی شیعره وه، ئهبیته ده ربری هانای سهدان سالهی ههستیکی پهنگه تاو؛ ههستیک که ئه گهر له روانگهی کومه لایه تی و رموانشناسیه وه، بکه ویته بهر شروقه و لیکدانه وه، ده ربری چه پک چه پک مانا و نرخی میژوویی تایبه ته. نه و ئه لایت:

راستهن مهواچان فارسی شه کهرهن کوردی جه فارسی به ل شیرینتهرهن

پهیچیّش نه دموران ئهی دونیای پهرکیّش مهحزووز من ههرکهس به زوبانی ویّش

مه علوومهن ههر كهس بهههر زوباني بواچۆ نهزمي جهههرمه كاني

خارج جەمەعنى نەبۆ مەزموونش گويا بۆ چوون شيعر جامى مەوزوونش

جهلای خیر هدمهند دلیهسهند مهبو شیرینته رجه شههد دانهی قهند مهبو

جه عهرسهی دنیای دوون بهدفهرجام به دهستوور نهزم نزامی تهمام

به لهفز کوردی، کورستان تهمام پیّش بوا مهحزووز باقی وهسهلام. (قوبادی:۲۱)

(راسته که ئه لین زمانی فارسی وه ک شه کر شیرینه، «به لام لای من» زمانی کوردی له و زمانه زوّر شیرینتره، ئهمه ش بو ئه و راستیه ئه گهریّته وه که لهم دوّنیا پر له گیّره و کیّشهیه دا هه رکه س به زمانی خوّی مه حزووز و شادمانه).

یان "فهقی قادری ههمهوهند" له دهڤهرهی کهرکووکهوه ئهڵێت:

چوون فارسی بی٘ پەند حەکیمان به لەفز کوردی کەردم تەرجومان

ساكه من ئەسلم سينف ئەكرادەن ھەر كەس بە ئەمسال ويش خاتر شادەن

(قادري ههمهوهند:٤٥٦).

(پهند و ئاموژگاری زانایان به زمانی فارسی نووسرابوو، من بو سهر زمانی کوردیم وهرگیّرا. من لـه نهتـهوهی کوردانم و ههرکهسیش به نهتهوهی خوّی شاده).

«حاجی قادری کوّیی» جهخت له سهر فیّربوونی زمانی خـوّیی ده کاتـهوه و لادان لـه زمـانی نهتـهوهیی بـه زوّلی له قاو ئهدات:

ئه گهر کوردیک قسهی بابی نهزانی موّحهقهق دایکی حیزه با بیزانی وهره بوّت بکهم باسی نهانی تهفنوّن خوّشه گهر چاک بزانی سهلاحهدین، نووره دینی کوردی عهزیزانی جهزیر و مووش و وانی موههلههل ئهردهشیر و دهیسهمی شیر قوبادی باز و میری ئهرده لانی

له بهر بی دهفتهری ونبوون و فانی به کوردی گهر بنووسرایه زمانی ههتا مهحشهر دهما ناوو نیشانی ئهمانه پاکیان کوردن نهایهت کتیّب و دهفتهر و تاریخ و کاغهز مهلا و پیر و پادشامان

ئه گهر له وهها رهههندیکهوه رهوتی ئهدهبی کوردی لیکبدهینهوه، بۆمان دهرئه کهویت که لقی گۆرانی ئهدهبه که له پیناو خزمهتی بهردهوام به زمان و کولتووری کوردی به پیت و دهولهمهند و خاوهن فاکته. ئهم لقه، به تایبهت له رهوتی دیرین و کلاسیکی خویدا، سهره رای تهنگهژه کان، خاوهن چهپکی تایبهتمهندی سهره کی و به رچاوه.

تایبهتی یه کهم: ههر له سهره تای ده سپیکی هیرشی عهره به کانه وه و له قولقوله ی ته کانداریی ئهوانه وه بو سه پاندنی زمان و کولتووری خوّیان (عهره به کان راسته که له ژیر ئالای ئیسلامدا ده سیان دابووه هیرش، به لام به پنی لاوی ئیدئولوژی ئیسلامی، هیشتا زوّریک له کولتووری تایبه به عهره بی بیابانیان له گهل بووه، بو داسه پاندنیشی له ههولدا بوونه. ههر چهند لهوانه یه زوّریک له و باویلکانه له گهل ویست و ئیدئولوژی ئیسلامیدا به جیا و نایه کانگیر بووبی ته به بیویستی به پروژه و لیکدانه وه و به دوادا چوونی پتر ههیه).

یه کهم دهقی هاوار بهدهس ئهو وهزعهوه، به زمانی کوردی و به زاراوهی ههورامی دهخولقی الهوه به دواش، بهردهوامی دهقه کان بهو زاراوهیه بهدیاره. ئهمهش پیشانده ری باوه په خو و ریزدانان بو کولتووری خوییه. ئه گینا ئهویش ههر وه ک ئهوهی فارسی، دهبوا لانی کهم بو ماوهی چهند سهده، تهسلیمی زمانی عهره بی ببوایه و بو نووسینی دهقه کان، زمانی عهره بی کار ببردایه ئهم باوه په خو و پاریز گاری کردنه، له خویدا جیگای سه رنجه.

تایبهتی دووههم: ریبوارانی ئهو ریبازه، بهردهوام له خزمهتی زمانی کوردی بو خزمهت کردن له پیناو پاراستنی قهوارهی نهتهوهییدا بوونه. شاعیرانی گوران، نانیان به نرخی روّژ نهخواردوه. به بالای دهسهلات و ستهمکاردا نهیانچریوه. ئهمهش له کهش و ههوایه کدا بووه که شاعیرانی فارس، به گوژمهوه خزاونه ته ژیر ئالای زمانی عهرهبی و تهلاری دهسهلاتهوه. به واتهیه کی تر، له سهردهمی رقهبهرایه تی شاعیرانی فارس بو خزینه ناو بازنهی دهسهلات و چوّکدان له بهرانبهر زرنگهی زیر و بریقهی پلاوی کوشکه کان، شاعیرانی کوردی گوران، کهسایه تی سهربه خوّی خوّیان پاراستوه و لهوپه پی بیدهره تانی و ههراریدا، خوّیان له دهسهلات نیزیک نه خستوتهوه. ئهم خسله ته پاشتر بو شاعیرانی راسته قینه ی سهرده می ئهده بی کوردی گویزراوه ته و بوونه ته هوّی شانازی پیکردنی ئهوان به و نهدیبانه خزمه ته له پیناو خوّیان به شانازی و ئهر ک زانیوه. ئهمه ش بو نه و راستیه نه گهریته وه که نهوان وه ک ناخوّیی و داگیر کار سهرنجی دهسه لاتیان داوه.

هێردر وتەيەكى ھەيە كە لەمپێناوەدا زياتر گۆيايە. ئەو ئەڵێت:

«نه ته وایه تی بریتیه له خه لکانیک که کولتووری نه ته وه یه هه یه هه وه ک چون زمانی خوی هه یه.»

[ٔ] ـ ئەو دەقەش پارچە شێعرى ھورموزگانە .

ناوبراو لهو دیرِ مدا، لهسهر چرپوونهوه بۆ ناخی کولتووری نه تهوه یی و گه شه ی زمانی نه ته وه یی جه خت ئه کاته وه . له و پیّوه ندیه دایه که خزمه تی شاعیّرانی گوران به تایبه ت له و سهرده مه ناسکه دا، شیاوی خویندنه وه یه به تایبه ت که له کیشوه ریّکی فه رهه نگیدا، بره ویان به زمان و کولتووری نه ته وه یی داوه . هه رله لورستان و ئیلام تا کرماشان و ئه رده لان و شاره زوور و که رکووک و قه ره داغ و سلیّمانی و ... ده نگیان به رز کردوه ته وه و ناهه نگی مانه و و گهشه یان وه خروش هیّناوه .

تایبهتی سیّههم: به پیّچهوانهی ئهدیبان و شاعیّرانی فارسی دهراوسیّ، کـوردان، بـۆ پـاره و بـه پیّـی مامه لّـه شیعریان هه لّنهبهستووه. ئه گهر سهرنجی میّژووی ئهده بی بده ین، بۆمان دهرئه کهویّت کـه زوّربـهی شـاعیّرانی فارس له دهرباره کاندا پهروه رده کراون و به پیّی مامه له و له بهرانبهر جیفهی دونیاییدا، شیعریان و توه.

بۆ نموونه "دوکتور عبدالحسین زریـن کـوب" لـه کتیبی «اشـنایی بـا نقـد ادبی» ئه لّـیّت : «مـه حموودی غهزنهوی له گهل فیردهوسیدا پهیمان دهبهستی که له بری ههر دیّره شیعریک، یه ک دیناری بداتیّ. به لام لـه ئاکامدا و پاش تهواو بوونی شانامه، بۆ ههر دیّره شیعر، تهنیا یه ک دهرههمی پیئهدات». «شانامهی فیردهوسی، گهوره ترین بهرههمی شیعری فارسه که بوو به بنهمایه ک بۆ رزگـار کردن و گهشهسـهندنی زمـان و کولتـووری فارسی له ژیر تهوژمی زالیه تی کولتـوور و زمـانی عهرهبیـدا. هـهر بۆیـه وه ک نموونهیـه کی بـهرچاو ئامـاژه ی پیکراوه».

تهنانهت رهخنه گریکی بهناوبانگی وه ک به ریز دو کتور "عهبدالحسین زهرین کوب" جهخت له سهر ئهوه ئه کاته وه که بازرگانی کردنی شاعیران و خزانه نیو ته لاره کانی ده سه لات کاریکی ئه رینی و ره وا بوه. ئه و ئه کاته وه دوود ل بین که شاعیران و نووسه ران له سهرده می رابردوودا ههر وه ک ههنوو که، به کری گیراوو کاسبکار بووگن، ناچار بووگن له ریگای واریاتی به رهه مه کانیانه وه بژیوی خویان دابین بکهن گیراوو کاسبکار بووگن، ناچار بووگن له ریگای واریاتی به رهه مه کانیانه وه بژیوی خویان دابین بکهن (زرین کوب، ۱۳۷۸).

ههرچهند به باوه ری من دابین کردنی بژیو له ریگای نووسینه وه له سهرده می ههنووکه دا به پیشه یی بوونی نووسینه. ئهمه شله وه ی رابردوو جیاوازه که ئه و به ریزه ئاماژه ی پیکردوه. خو له سهرده می ههنوکه شدائه و جوره که سانه کهم نین که خزاونه ته دیوه خانه سهرده میانه کانه وه.

به لیّکدانهوه و شروّقه کردنی دهقه کانی ئهده بی کلاسیکی کوردی، هه رله شیعری هوّرموّزگانهوه تا سهرده می نوی، بوّمان ده رئه کهوی که ته قالای ئه دیبانی کورد له پیّناو خزمه تگوزاری زمانی نهتهوه یی، بهرده وامی پیّوه دیاره. ئه کری بوّ به رجه سته کردنه وهی هه و لّه کانی ریّبوارانی ئه و ریّبازه، بکه وینه پوّلیّنکاری و له ده سته به ندیه کدا، به مجوّره دایانبه شیّنین:

بزاڤهکانی دەق خولقێنی له پێناو پارێزگاری کردن له زمانی نهتموهیی:

بزاقى زمانى خۆمالى

له روانگهی زمانناسی کۆمهلایهتیهوه، ئـهکرێ بێـژین زمـانی کـوردی لـه سـهردهمی بهرباسـدا، لـه چهنـد چمکێکدا گیرساوهتهوه. له روانگهیهکهوه ئهکرێ بهمجۆره دابهشی بکهین.

ئه - **زاراوهی دینی** (**زمانی حوجره**) که تایبهت به دینپهروهران بووه. بۆ پتهوکردنی بنهمای باوه پ، هـهول دراوه زاراوهی دینی له نیّو جهماوهردا بنجبهست بکریّت. ئهم پهوته ههر له باوه پی زهرده شتییه وه تا یارسان به سیمای ئهده بی کوردی (به تایبهت لقی گۆرانه وه) دیاره. ههر چهند ههول لهم پیّناوه دا، له زالیه تی باوه پی ئیسلامیه وه بهرجهسته تر و چهق بهستووتر ئهبیّت. نموونه ی ئهم پهوت به شیعره کانی "ماموستا مهول هوی تاوه گوزی" و شیعره کانی "ماموستا نالی" و "ماموستا مهحوی" هوه دیار و بهرجهسته یه و به خهستی زمق ئهبیّته وه. ههرچهند شیعری هورموزگان و ههندی که شیعره کانی «یارسان»یش لهم پهوت وه نیزیکن، به لام زیاتر به ههندی ناوه روّک هه لبژیر کراوه و وه ک زاراوه تا راده یه کی زوّر له زاراوه ی جهماوه رنیزیکه.

ب- زاراوهی دهسهلات

ئهم زاراوهیه تایبهت به کۆشک و باره گای ده سه لاتداران بووه و له دیوه خان و له نیّو چینی بالای کۆمه ل به کار براوه. به تایبهت ئه کری وه ک زاراوه ی میرزایانه ناماژه ی پیبکریت و بیته بهرجه سته کردنهوه. ئهم په کار براوه بوز حه زو گهره کبوونی نهماره ته کان گهراوه ته به پینی نزیکا گه تیان به ده سه لات و پیمپراتوره کانهوه، زمانه کانی ئهوانیان لا خاوهن بره و بووه. بو نموونه له زوّر شویّن باسی ئهوه ئه کریّت که گوایه زمانی فهرمی نهرده لانه کان زاراوه ی «گورانه کان یان ههورامی» بووه. به لام ههرچی ههوله مدان ته نانه مت دیر له نامه و نووسراوه ی غهره شیعری ئهو نیمچه ده سه لاته ده سنه کهوت که بهو زمانه بینت. زمانی فهرمی ئهوان که زمانی کوشک بووه، ههمان زمانی فهرمی ده سه لاته گهوره کانی دیکه بووگه که ئهوانیشی پیوه لکاو بووگن. یان باسی خه لات و به رات یان مامه له یه کی ئهوانم ده سنه کهوت که ههر وه ک "مه حموودی غهزنه وی" له گهل شاعیراندا و بو به رات یان مامه له یه کی ئهوره ی ئهده بی کرد بی تیان.

ج- زاراوهى خومالى

ئهم زاراوهیه تایبهت به ئاپۆرهی جهماوهر و چینه کزه کانی کۆمه ل بووگه. زیاتر له نیو ئاپۆرهی جهماوهردا بر موی ههبووه و هاتوه ته کردار. زاراوهیه ک که به قهد ژیان و پۆحی ئاپۆرهی جهماوهر سانا و ساده بووه و به ئاسانی هاتوته پهیوهندی و گوفتار. زۆربهی ههره زۆری شاعیرانی کورد بو پیشکه شکردنی ده قه کانیان زاراوهی خومالی و جهماوهرپهسهندیان هه لبژاردوه، به تایبهت شاعیرانی ئهوسای ئهدهبی گوران (وه ک به دهقه کانیانهوه دیاره) خویان له زاراوه بالادهسته کان، «زاراوهی دیوه خان» و «زاراوهی حوجره»، دزیوه ته ههولیان داوه به هه لبژاردنی زمانی ئاپۆرهی جهماوهر، که خومالی و خویی بوونی پیوه به دیار بووگه، به خرمه تکردنی زمانی نه تهوه و بینه مهیدانی کردار. وای بو نه چم که شاعیرانی وه ها پیبازیک، شیعریان وه ک کهرهسته پرژانه ناو جهماوهر لیکداوه تهوه، بویه ههولیانداوه زاراوه یه که لبژیر بکه ن که بینته هوی پهیوهندی له ده قهریکی بهرینتردا. نه مهش له لایمن جهماوه ره ها توته پیشوازی لیکردن. جهماوهر، به رهمهمه کانی له بهر کردوه و له سینگدا پاراستوونی و نهوه به نه هم هم ایری کردوه نه هدوندی که مریبازه له به رهره و له سینگدا پاراستوونی و نهوه به نه هم هم ایرارد کردنه له دوخیک دا به به رودنه له دوخیک دا به به دودنه له دوخیک دا به به دودنه له دوخیک دا به به به روده و له سینگدا پاراستوونی و نه وه به نه هم هم ایرارد کردنه له دوخیک دا به به به روده و دوده به نه دوده و دوده به هم هم ایرارد کردنه له دوخیک دا

بووگه که زوّربهی ههره زوّری شاعیرانی ئهوسای کورد له حـوجرهدا پـهروهرده کـراون و تمنانـهت بوّخوّشـیان مهلای باش و بلیمهت بووگن. وهک "ماموّستا مهولهوی" و "بیّسارانی" و "قانع" و "ممحوی" و...

بزاقی پاریزگاری کردن له زمان

زمانیک که هاوکات له گهل باقی توخمه کانی نه ته وه یی له ژیر هیرشی تواندنه وه و سرینه وه ابوه. ئه مهیرشه، هاوکات له دوو جهبهه وه کراوه ته سهری. ده سه لاتی فارسی له لایه ک و ده سه لاتی عهربی له لایه کی دیکه وه. همرچه ند له سهر متاکانی زالیه تی سوپای عهره به سهر ئیراندا، ئه و هیرشه له لایه نی کولتووری عهره بیه وه بر زمانی فارسه کانیش له گوریدا بووه و بووه ته هوی چوکدادانی نووسه رانی فارس، به جوریک که له نووسراوه کانیاندا، به ده سبه ردار بوون له زمانی فارسی، زمانی عهره بییان کردبوه وه زمانی نووسین. تا پاده یه که هاواری ده سه لاتدارانی فارس به رز بووه ته وه ده خروشی که هاواری ده سه لاتدارانی فارس به رز بووه ته وه ده خروشی که: چیزی که من اندر نیابم چرا «یه عقووبی لهیس» شیعر ئه خویننه وه، یه عقووب تووره ده بیت و ده خروشی که: چیزی که من اندر نیابم چرا باید گفت؟ (سیاقی، ۱۳۷۰ ۱۳۷۰).

پاش ئەو توورە بوونە، "موحەممەد وەسىف" كە شاعێرێكى بە ناوبانگى دەربار بووگە، دەست ئەكات بە شـيعر نووسىن بە زمانى فارسى.

دژه کرداری کۆمه لگهی تورکیش بهرانبه ربه خو سه پینی زمانی عهره بی، له سهرده می "که مال ئاتاتورک" دا تهقیه وه و هموو هیماکان کرانه زمانی تورکی.

ئەمـەش سەدانسـەد پێچەوانـەى رەوتى شـاعێرانى كـورد بـووه. شـاعێرى كـورد نـەك تـەنيا لـه لايـەن دەسەلاتەوه پشتگيرى نەكراوه، بەلكوو تەنگىشى پێهەلچنراوه. نەك تەنيا بۆ بەرگريكردن لە زمـان و كـەلتوور ھانودنە نەدراوه، بەلكوو لە سەر ھەلبژاردنى زمانى كوردى بۆ نووسين ، بـه شـێوازى جوراوجــۆر بەرھەلسـت دراوه.

بزاقى گەشىانەوە:

ههول و تیکوشان بو پاریزگاری لیکردن، خوبهخو، رهوت بو گهشه کردن نهسازینی. پاریزگاریکردن و هینانه کرداری زمان، له خویدا، نهبیته هوی پهروهردهبوون و شکوفانهوه. کاتی ههول بهردهوام و مسوگهر و به نامانج وخاوهن گلاله بیت، دهرفهت و دهرهتان بو پهروهرده بوون و گهشانهوه دهره خسینی. به پیی نهو دهق و

فاکتانه که به دهستهوهن، ههولهکانی شاعیّرانی کورد، وهک بـهرخودانیّکی کولتـووری و خوّویسـت، لـه وههـا قاوغیّکدا دیّنه بهرچاو.

بزاقی وهرگیران:

شاعیّرانی کورد، لـه پیّناو دەولّـهمهندکردنی کـهلتوور و زمانی کـوردی، لـهدژه هیّرشـی خوّپاریّزیـدا، بـه وهرگیّرانی زوّر کتیّب و حیکایهت و بهسهرهاتی گـهلانی دیکـه، بهتایبـهت فـارس و عـهرهب ههسـتاون. بـهو کارهیان له پیّناو دوو ئامانجی کوّمهلایهتی، هاتوونهته جهبهه.

یه کهم ویستوویانه جهماوهری کورد به خویندنهوه و تیگهیشتن له بهرههمه کان چیژ بهریت .

دووههم، ههولایانداوه کاریک بکهن که خوینهری کورد ناچار نهبیت بو تیگهیشتن و سوود بردن له و حیکایهت و بهسهرهاتانه، روو بکاته زمانه بالا دهسته کان و بهم کاره بهرهو به ناکام گهیشتنی ناوات و پلانی نهیارانی نهتهوه ی کورد، بکهویته یاریده دان. ههرچه ند نه گهر له روانگهی نهمروژیه وه لیکی نهوکرداره بدهینهوه، وه ک تهوس و ده گم بیته بهرچاو، به لام له دوخیکدا که ههموو ههول و پلانه کان له پیناو تواندنهوه و سرپنهوه ی نهتهوه یه کدا هه ثیون، وها لیکدانهوه یه ک مونسیفانه ناییته بهرچاو. پیویسته وه ک به رخودانیکی نهتهوه یه بیته نه ژمار. ههرچهند پاریز گاریکردن له به شیک له کولتوور و زمانی مروّق، له خویدا جیگای سهرنجه و خزمه تی بهرینه به بهره ی مروّقایه تی.

بەرخودانى فەرھەنگىي:

به لهبهرچاو گرتنی کهش و ههوای سهردهم، شیاوی باسبیژ کردنه که ههول و تهقالای شاعیران، له سهر ویستی خوّ و به بی هاندهری غهیره خوّ هاتوه ته فه فراندن. بزاقه که له بناغهی نه تهوایه تی و له سهر حهسیبی ههست به مهزلوومی کردن، هاتوته کردار. چ دهسه لاتداریک، یاریده ی نه داون و بویان نهبوه ته پالپشت. پاری مانه وه و گهشه ی زمانی کوردی، له وهها هاز و تینیکه وه سهر چاوه بهست ئهییت. ئهمه ش پیچهوانه ی پهوتی کرداری شاعیرانی گهلانی دهراوسینی کورد بووه که به دریژایی میژوو ، له سهر حسیبی گیرفان و بو بریوی ئه ده باندوویانه.

ئه گهر له وهرددانهوه یه کدا، تیشکی تیّرامان به سهر ر هوتی ئه ده بی جیهانی و ده رفه ت و ده ره تانه کانی خولقانی زوّریک له شاکاره ئه ده بیه کانی گه لانه وه زوّم بکه ین، به لگه و فاکتی زوّر، له سهر ده سباردان و یاریده دان و دالده به خشیی خاوه ن ده سه لات به خولقینه رانی ئه و به رهه مانه دیّنه گوفتار. بوّ ویّنه: مامه له یی نیّوان "سولتان مه حموودی غه زنه وی " و "فیرده وسی تووسی". به پنی ئه و مامه له یه، بریار هاتوته به ین که له بدرانبه ری وشه و به یته کانی شانامه دا، فیرده وسی دراوباران بکرایه. به ش به حالی خوّم له سهر ئه و قمناعه ته مه که ئه گهر وه ها واده و به لیّنلک نه هاتایاته به ین، «شانامه»، به و نرخ و به ها ئه دبیی و حیماسیانه وه، نه ده خولقا و ئه دره یی شانازی پیّوه نه ده کرد. له سه ده ی حفده همی شدا، ده سه لاتدارانی ئه وروویا، نووسه ران و

هونهرمهندانیان _ریّز پیّبهخشییوه و خه لات و پاداش بارانیان کردوون. به دابینکردنی ژیان، دوّخیان بـوّ گهشـهی بهرههمه کانیان سازاندوه. بهمجوّره که سانیّکیان پیّگهیاندوه که بتوانن ببنه خودان هزر و کاریگهری. ههرچهنـد ئهم رهوته له سهده ی هدرده همدا، دووچاری ئالوگور دهبیّ.

له کوتاییه کانی سه ده ی نوزده هه م له ئالمان، شاعیران له نیو ئاپوره ی خه لکدا هاتوونه ته شیعر خویندنه وه و له به رانبه ردا ویردیه یان ئهستاندوه. یان سالتی ۱۸۹۷زایینی، بری ۱۸۰۰۰۰ مارک بو هاندانی «فردیناند فرایلیگرات»، قسه بیژی سه وداسه ری رامیاری لاوان، ته رخان دراوه تا له و پیگایه وه له و لاتی ئینگلیسه وه بو ئالمان بگه رینریته وه.

شاعیری تورک، "شیخی"، کوچ کردووی ۱٤۳۱ی زایینی، که یه که ساعیرانی نیزیک به ئیمپراتوری عوسمانی بووه، کتیبی «خوسرهو و شیرینی» خوّی که شوینگرتی «نیزامی گهنجهوی» بووه، پیشکهش به ئیمپراتوور ئه کات و لهو ریگایهوه ده گاته نان و نهوا.

شاعیرانی عەرەبیش ھەر لە سەردەمی بیابانگەرپەوە، لانیکەم لـه بازارەکـانی عوکـازدا هـەلی ئـەوەیان بـۆ رەخسیّنراوە تا خۆ دەربخەن و لە لایەن خیّلەكانەوە خەلات بكریّن.

ئهو فاکتانه و دهیانی دیکهش، تهنیا بهشیکن لهو کردارانه.

ئەمەش لە حالایکدایه که شاعیری به بههرهی کورد "خانای قوبادی" به بل هیچ چهشنه دالده و یادریدهدهر و پالهپشتیک، لهوپهری چاوکراوهیی و بهرپرسایهتیدا بهو ئهرکه میژووییه ههالدهستی و بانگهوازی پاریزگاری له زمانی کوردی ئه کاته شالووتکهی شیعره کانی. دوور نییه لهسهر ئه و بانگهوازه مرزقانییه زور کوسپ و ته گهرهشی ئاوقه کرابیتهوه.

ئەكرىّ بىّ دوودلّى ئەو پارچـە شـيعرەى مامۆسـتا "قـانع" وەك نموونـەى ژيـانى شـاعيران و بيرمەنـدانى ئەوساى كورد بخەينە بەرئاماژە:

بهناو مهشهووری ئافاقم کهچی ههر ئاهـ و نالینمه وهکوو پیاوی برامردوو لهبرسا زاری و شینمه دهمی خهم بو کهواکونه و دهمی بو نانی جوّیینمه (قانی، ۲۰۰۲: ۲۵۲)

به سهرنجدان بهو نموونانه ههولّی خوّرسک و خوّبهختکهرانهی شاعیّرانی کورد، که لهو پهری بهرتهسکی ژیان و بیّدهرهتانیدا، هاتوونهته کردار، زیاتر ریّزبهروو و شیاوی پیّزانینه. به راستی ئهوان لهوپهری دهسکورتی و تمریکی و نهداریدا، بزاقی ئهدهبی و روّشنبیریی کوردییان پاراستوه و بهره و گهشانهوه پالّیان پیّوه ناوه.

بزاقی دانانی بنهرهتی زمانی نهتهوهیی (یهکگرتوو)

دهقه تؤمار کراوهکانی شاعیّرانی کورد، جاردهری نهوهن که بزاق و پهلهقارهی نهوان له پیناو بونیادنانی بنچاخی زمانی یه کگرتووی کوردی بهردهوام بووه. ههول دراوه زاراوهکانی زمانی کوردی لیّک نیزیک بخریّنهوه. به تایبهت له بهشی نهدهبی گوراندا، له زاراوهکانی دیکه، وشه ههلّبژیّردراوه و له بهیته شیعریهکاندا

جیگیر کراوه. ئهگهر وردی بهرههمی ئهو شاعیّرانه ببینهوه، بهدیاره که زوّر وشهی زاراوه کانی ههورامی، سوّرانی، ئهرده لانی، له کی و کهلهوّری و تهنانهت کرمانجی ژووروو، له شیعره کاندایه. نموونهی ئهم ههولانه له ئهده بی گوراندا، که سهره رای بناغه ریژی بوّ دامه زراندنی زمانی یه کگرتووی کوردی، ههول دان له پیّناو خزمهت کردن به زمانی نه تهوه یی بووه. بایه خدان به زمان و ههژان له پیّناو پاریّزگاری لیّکردن و دهرباز کردنی له تهنگانه و جقین بوّ گهشه پیّدان و بوّلاخکردنهوهی، ئهرکیّکی مهزنی مروّقانی و نه تهوه یی بووگه.

به کردار کردن و که لکوه رگرتن له زمانی نه ته وه یی له خوّیدا ئه و په پی خزمه تکردنه به نه ته وه ، به واته ی «زاندارا کامبوزلیس»: «ناسیونالیزم کاتیک بوون ده گری که زمان بیته گوّره پانی نقیسین .»

به له رپر تهوژمی ههست کردن به گوشار به ئامانجی بنهما سرپنهوه، شاعیرانی کلاسیکی هانداوه تا له پیناو گهشهی زمانی نهتهوهیی خوّیان، لههیچ کردار و ههولّیک دریّغیان نهکردووه. نه که ههر ئهوه، بهلّکوو هیچکات دهسهلاته کان، چ تهکانیکیان له پیّناو گهشهی زمانی نهتهوه ژیرچهپوّکه کانی خوّیان، به خو نهداوه. عهرهب، هیچکات لهبو مانهوه و نهتوانهوهی زمانی برا کورده موّسوّلهانه کانی خوّیان!! نههاتوونه که کردار و تهنانه ته شیّوه یه کی شیّلگیرانه، ههولّیان بو سرپنهوهی داوه. له کاتیّکدا، بو ناس سرپنهوه و ژینوّسایدی فهرههنگی و نهتهوه یی گهلانی ژیر چهپوّکه، دریّغیان نهکردوه. بو خوّیان، ههر له سهردهمی نهامیهوه و له چهقه خانه کانی عوکازهوه، له پیّناو گهشهی فهرههنگی و زمانیی خوّیان به پهروّش بووگن. له سهردهمی ئیسلامیشدا، ههر بهوجوّره.

"ئیمام شافیعی" (۲۰٤)کۆچی مانگی، شاری مه ککه به رمو بیابانه کانی عهره بستان به جی دیّلی و ده خزیته نیّو خیّلی هۆزهیل تا له گهل زمانی پاراوی عهره بی و هه لسوکه وتی ژیانی خیّله بیابانییه کان، که گوایه نموونهی پرهسه نایه تی زمان و فه رهه نگی عهره بی بوونه، زیاتر ئاشنا ببیّت (شبلی، ۱۳۷۰: ۸۸). یان ئه گیّپ نهو که جاریّک " زیاد " خهریکی پۆژاندنی گیّره و کیشه ی نیّوان چه نه که که سیّکی ژیرده سته ی خوی ئه بیّت که پیاویک دیّته لای و به ده س براکه یه وه شکات ئه کات که گوایه له میراتی باوکی بیّبه شی کردوه. "زیاد"، له شکاتنامه کهی ئهودا هه له ی زمانی زمق ئه بینیّ. بوّیه پوو ده کاته پیاوه که و پیّی ده لیّ : ئه وه ی له زمانه که تدا ونت کردوه، گرانتر و جیدیتر و زیانبارتره له دوراندنی میراته کهی باوکت.. (شبلی، ۱۳۷۰: ۸۵).

"ئەلحەسەن"، ھەركە ئاگادار ئەكرىتەوە كە يەك لە فرماندەكانى بە ھەللەى زمانىى عادەتى كىردوە و لە فەرمانەكانىشىدا ھەللەى زمانىى زۆرە، فەرمان ئەدات تا بىنماتل بوون لە سەر كار لا ببرىت.. (شىبلى، ١٣٧٠: ٥٨).

ههر وهها "حتى"، دەربارەى ئەمىرانى ئەمەوى ئەلايت: بىابانەكانى شام وەك قوتابخانەيەك بوون كـه كـورە لاوەكانى ئەوان بۆ فيربوونى زمانى پاراو، بۆ ماوەيەك لەوى دەمانەوە. تەنانەت "معاويه"ش "يەزىدى" بـۆ وەهـا ئامانجىك بەرەو بىابانەكان ھەناردوە.. (شبلى، ١٣٧٠٠ ٧٨).

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

بۆیه شاعیّرانی کوردیش (ههرچهند کهم دهسه لات و بی پشتیوان) به لام له و په پی ههستیاریه وه له سهنگهری پاریّزگاری و له دوّخی نایه کسان و به کهرهسهی نابه رابه رهوه، هاتوونه ته جهبهه ی پاریّزگاری و کهوتوونه ته پهلهقاړه. له کاتیّکدا که له لایهن بالادهستانی ناکورده وه و زوّر جاریش له لایهن کوردانی دوّراو و بی نیراده وه، له ژیّر گوشاری جهرگبردا بوونه. دان به بوونیاندا نه نراوه و تورکی کیّوی و جنوّکه و هه لاتووی ژیّر ساتووری "زه ححاک" ناوبرد کراون. بوّیه ئه و فهرهه نگوانانه لیّبراوانه، له سهنگهری بهرخوداندا، له پیناو نهمری و مانه وه و گهشه دا، جقیون و هاتوونه ته کردار، هه ول و ته قالایان جیّگای سه رنج و پیّزانینه.

نموونهیه کی بهرچاوی ئهو بزاقه، بلیمهتی ناودار " مهلا ههسهنی دزلی"یه.

ئهو پاش ئهزموونکردنی ژیان لای دیتران، بۆ وینه له بندهسی « ئهلئهزههری ولاتی میسر» پوو لـه مهلّبهند و گهلی خوّی ئهکاتهوه و ساتیّک ژیانی پر له کویرهوهری ئـهویّ، بـه ژیانی بـندهسـتیی لـه کوشـکی مـیر و عهرهبان نادات و کویستانی «دالانی» ئهکاته هیّمای وهلات و ژیانی ههلوّ و هیّمای دیّرینی ژیانی سـهربهرزی له لای کوردان و ئهلیّت:

هەرگىز وەك قالاو ناكەومە چىنە

من هەلۆي لووتكەي بەرزى دالانيم

(مهلا حهسهن، ۱۳۷۹: ٦٦)

لیّرهدایه که روّحی بهرزی مهلایه کی نیوهبرسی هیّنده خودان متمانه بهخوّ و کهسایه تیه کی پیگهییو و به بهرزه که ژیانی ئهوپه ری کویّرهوه ری به لام پر له شهره ف و سهربهرزی ناگوّریّتهوه به کهوتنه خاک و پای دهسه لاته ناخوّییه کان. تمنانه تله « نهزهه ری میسر »یش. یان:

تا بۆ و بەرامەى شەوبۆ و وەركەمەر تا سوورھەرالە سەر تيريتە دەر تا دەنگى ژەرەژ، پيقەى نەچيرى تا قسەى خۆشى پيريكى ژيرى تا بەروو مابى لە ھەوراماندا تا بەرەزايەك با بيشەكىنى ھەتا ريواسى چووزە دەربىنى تا بەرەزايەك با بيشەكىنى ھەتا ريواسى چووزە دەربىنى فەرەنجى شرى، چۆخە دراوى كلاشە چەكى، پشتىن براوى شەرتە ھەورامان بە جى نەھىلم مەگەر ئەو ساتە كە بە جى دىلم

«مهلا حهسهن» لهم شیعرهدا، یه ک به یه ک، گوله کانی وه لات ئه کاته هیّمای خوّیی بوون و ناویتهی پیقه ی نه چیر و نه غمهی ژهره ژو قسه و ناموژگاری پیرانی خودان ئاوه زی وه ته نیان ئه کات و نه کهویته شانازی پیکردنیان و قهول ئه دات که بوون و مانهوه ی خوّی له گهل بوون و مانهوه ی ئهوان پته و و نه بر اوه بکات وقه پشتیان لینه کات و به جیّیان نه هیلّیت. مه گهر ئه و کاته ی که مهرگ بهروّکی پیبگریت و به یه کجاری دووری بخاته وه نه خوّیدا شیاوی ریّز و سپاسه که مه لایه کی چاوکراوه ی کورد هیّنده شانازی به بوونی بخاته وه نه به مان به به رانبه رئه و داخوازیانه ی که ئه خریّنه به درده می، ئاوه ها وه لام بداته وه و «هورامان» بکاته هیّمای وه لات و بریاری له گهل مانه وه و بوّمانه وه ی له سهر بدات.

ئاكام:

بایهخ و روّلی زمان له ژیانی مروّقدا هیّنده زمهنده، که به جاران و له روانگه و هزری جیاوازهوه، لـه لایـهن خاوهن رایانهوه، کهوتوّته بهرباس و تویژینهوه. ئهم تویژینهوانه، شیوازه جیاوازه کانی مروّقی گرتوّتهوه و بـه شیکاری و دهمقالی ژیرانه و عیلمی، بایهخی زوّری پیبهخشراوه. ئهدیبانی کوردیش، ههر له دیّرین زمهنهوه ههستیان به و گرنگی و بایهخه کردوه وله رههندی وهها هزریکهوه، به گژ نهیارانی زمانی کوردیدا چوونه و به پاراستن و پهروهراندنی، لهو پهری له خوّبردووییهوه هاتوونه ته جهبهه.

ئهمهش وه ک بهرخودانیکی مافخوازی و عهدالهتپهروهری دیته لیکدانهوه. چوونکوو نابی فهراموّش بکهین که کوّمهلگا یه کدهست و یه کر هنگ نییه. زوّریّک له ولاته گهورهکان له چهند پیّکهاتهی نه هوهی پیّکهاتوون و له بنپالی یه کدا ولاتیّک و گهلیّکی گهوره تریان پیّکهیّناوه. به جوّریّک که کهسانی نه و کوّمهلگایه له پال یه کدا ههست به ناسووده یی و سهربهرزی و به ختهوه ری نه کهن.

له کۆمهلگا ههمانچهشنه کانی دیکهشدا ئاساییه ئهگهر پیکهاته کان خوازیاری ئهوه بن ههرجوّره گهشهه ک به شیوازیکی یه کسان ههموویان بگریّتهوه و دادپهروهری له نیّویاندا بهرقهرار بیّت. به تایبهت له بـواری زمان وپدروهرده ده ام ویست و ئیراده به بهرسهرنجتره و تهنانهت له لایهن کهسانی ئاکادیمی و زانست پهروهرهوه و له سهردهمی هاوچهرخیشدا که سهدهی گهشهی هزر و زانسته، جهختی چـرتری له سـهر کراوه تهوه. بـوّ نموونه زانای ناودار "تی.اس.الیوت" لای وایه: « ئهگهر کولتووری گهلیّک بیههویّت بگهشینتهوه، دهبی وه ک پیکهاته یه که کولتووره کان سهرنجی پیبدریّت. سوودیّک که ههر یه که لهو پیکهاتانه له یه کهی دیبهن، له ئاکامدا دهبیّته هوّی سوودی ییّکهاته که به گشتی» (الیوت: ۱۸۰۰).

دیاره له وهها روانگهیه کدا ته ریک کردن و په راویز خستن، چ واتایه ک نادات و شتیکی سواو و نازانستی و نالوژیکیه. نه که هم نابیته هوی گهشه و سه رکهوتن، به لکوو به پیچه وانه شهوه ئه بیته هوی دژدونگی و په رچه کردار. ئهمه ش کومه لگا به ره و هه لدیر ئه بات و تواناکانی له خزمه تی گه شه و نه شهی ههمه لایه ندا لویر ئه کاته وه.

نه گهر لهم رهههنده شهوه بکهوینه خویّندنهوهی بزاقی شاعیرانی نهوسای کورد، نهو بزاقه وه ک نهریّنی و پـر بههره دیّته خویّندنهوه. لهبهر نهوهی بزاقه کهیان له پیّناو بهر گری کردن له مهرگ و قرانی کولتووریّکی دیّرین و نهتیکی و دهولهمهنددا بووگه. بزاقی نهوان بو پاراستنی بهشیّک له کولتووری مروّقانی هاتوه ته کردار.

" تی اس الیوت" بۆچوونیکی بویرانه و پرواتای همیه که لهم سونگهوه جیگای بایه خه. ئه و لای وایه: «به ئهنقه ست ویران کردن و فهوتاندنی کولتووریکی دیکه، له ئاست تاوانیکی گهوره و قهره بوو نه کراوه دایه. له راستیدا همر به و ئاسته پرگلاوه که ئه نجامدانی کرده وهی حمیوانی له گهل مروّقه کاندایه (الیوت:۷۷).

ئەوەتا شاعیرانی کوردیش ویّرای ئەو ھەموو تەنگەژانەی کە بەسەر رِیْگایانەوە بووگن، بویّرانــه و ئازایانــه بــەو کارە ھەستاون و ھەولْەکانیان بە میّژوویی کردوە.

كۆمە ئە وتارى ئەدەبى كوردى

لهو قهناعه ته دام که ئه م بزاقه ی شاعیرانی کورد له سهرده می رابردوودا، ئه گهر خاوه ن به رنامه و گلالهیه کی توکمه ش نهبووبیّت، ئه وا له هزری ئه و شاعیرانه دا که به م کاره هه ستاون، به ئهنقه ست و له سهره خوّ و به ناگا بووه. به ده قه کانیشه وه دیاره که شاعیرانی ئه م ریّبازه به جاران بو خوّشیان جه ختیان له سهر ئه مه ولانه کردوه ته وه دود.

چوون فارسی بیّ، پهند حه کیمان به لهفز کوردی کهردم تهرجومان ساکه من ئهسلم سینف ئه کرادهن ههر کهس به ئهمسال ویّش خاتر شادهن

رەوتەكە لەودا بە بەھرەتر و سەرنجبەرتر ئەبىت كە بىزانىن تـەورەكانى ئـەم رەوتـە زۆرجـار رەھەنـدەكانى دىكەى بزاقى نەتەوەيىشى گرتوەتەوە و تـەنيا بـە زەمانـەوە نەگىرسـاوەتەوە. بـۆ نمونـە بـاوەر و چمكـەكانى دىكەش:

سەرھەنگى دەودان سەرھەنگى دەودان ئەز كە ناممەن سەرھەنگى دەودان چەنى ئيرمانان مەگیللم ھەردان مەكۆشم پەرى ئايينى كوردان

(بابا سهرههنگی دهودانی، سهدهی کک)

ئەبىنىن لۆرەشدا رۆشنبىرى سەردەم بە پنى دەرەتانەكانى سەردەم و لە ئاست پۆوەرەكانى سەردەمدا بـۆ پىكەوەنانى بنەماكانى شوناسى نەتەويى لە ھەولدايە و بە جۆشە. ھزرەكانى ئەحمـەدى خانى و زۆرينك لـە شاعيرانى دىكە كە دواتر لە مامۆستا قانعى رەحمەتىدا يەكانگير دەبنەوە، ئەو ھزرەن كە زمان پاريزيش يـەك لەوانە.

تایبه تیه کی به رچاوی ئه م بزاقه نه ته وه دایه که به هیچ شیوه یه ک خوبه از ان و خوسه پینه ر نه به و هه و گی به رخواه به هیچ ده ر و دراوسیّیه ک نه داوه، نه ویش له پیناو به چوکهینان و به ژیرده سته و کویله کردن، به لکوو دایم له هه و ل دا بوه تا مافه سروّشتیه زه وتکراوه کانی بگیریّت هوه ببیّت ه خاوه ن که سایه تی مروّقانی و خویی. هه ر وه ک هه ر مروّقیّکی دیکه. گرنگ له وه دایه که نه مه رخودانی زمان پاریزیه دواتر و له سه رده می هه نووکه دا و له ژیر پرنسیبه کانی شه پولی ناوه ز و مودیّرن خوازیدا، به شیوازیّکی به گلاله و به پوژ به رچاو خراون و جه ختی زانستیانه و په روه رده ییان له سه ر کراوه، براونه ته خویّندنگاکان یان بو به خویّندن کردنیان هه و ل دراوه. زور زانا و شاره زای بواری په روه رده، که و توونه ته پاریّر گاری کردن له و مافانه ی گهله ژیرده سته کان له گوشه و که ناری نهم دونیا به رینه دا. بو نموونه؛ زانای ناودار "پیت ر ترادگیل " خاوه ن کتیبی: « زمان ناسی کومه لایه تی لای وایه: « و تنه وه ی وانه به زمانی که مایه تیه کان (نه ته و ثیرده سته کان) نه ک به ته نیا له فیربوونی خویندن و نووسین، به لکوو له فیربوونی وانه کانیشدا به جه خته وه بو مندالانی نه و که مه نه ته و که مایه تیه کان شه و که سایه تی مندالانی نه و که مه نه ته و که مایه تیه کانیشی به دواوه یه دوره ری کولتووری که مایه تیه کانیشی به دواوه یه (زرادگیل: ۱۹۲)

له کوتایی باسه که دا جه خت ئه که مه وه که بزاقی زمان پاریزی به شیوه یه کی ئه کتیقانه له لایه ن شاعیرانی ئه وسای کورد، وه ک به به میشک کراوه و روشنبیری سه ده م له ئارادا بووه. هه رچه ند ئه م ره و ته شیاوی خویندنه وه ی چه ند ره هه ندیه و نابی قه ناعه ت بکه ین که بی ته گه ره و بی خه سار بووه. به لام وه ک راستینه یه ک له ئارادا بووه و هه ولی بو دراوه. ئه مه ش بو ئه و ئاسته ی هوشیاری شاعرانی سه ده م ئه گه ریته و پریه ها بووگه. شروقه و لیکدانه وه ی ئه و که تا چه نده نرخ و به های زمانیان ناسیوه و به لایانه وه گرنگ و پریه ها بووگه. شروقه و لیکدانه وه ی نه هه ولانه ی که شاعیرانی کورد به دریژایی ره وتی شیعری کلاسیکی کوردی پیه وه ماندوو بووگن له چه ند جومگه دا به رسه رنجه:

یه کهم: دەق خولقینی. چالاکانی بواری پاریز گاری کودن له زمان و کولتوور، ههر له دەقی "هورموزگان" وو بگره تا سهردهمی "یارسانه کان" و قوتابخانهی "بیسارانی" و "نالی" و "مهحوی" و "قانع" تا سهردهمی "گوران"؛ له دوخیکی دروار و سهختدا ههولیان داوه به زمانه کهی خویان دهق بخولقینن. ئهمهش له خویدا و بینهوهی دروشمی بو بدریت خزمه تیکی گهوره یه به مانهوهی زمان.

دووههم: بهرنگار بوونهوه. زورجار له سهردهمه جیاوازه کاندا شاعیران به خولقاندنی دهقه کانیان بهرنگاری ئه و هزرانه بوونهته وه که دهسه لات وه ک گوشار و زهخت لهسهر زمان و کولتووری خستوه. جائه م زهخته چ کوشتار و قه لاچو بینت (وه ک دوخی شیعری هورموزگان) ، چ شهر دژی باوه و و که سایه تی کوهه لایه تی (وه ک دوخی سهردهمی بالوول و باباسهرهه نگ)، چ شهر دژی زمان بووبینت (وه ک هاواره کانی خانای قوبادی) ، چ فیل و ته زویر و کوشتار بووبیت (وه ک سهردهمی فه قی قادر و قانع) و بوونه ته هوی ئه وه ی که شاعیران له ده قه کاندا به رنگار ببنه و و بینه کرداری کولتووری.

سیّههم: ههموو ههوله کانی شاعیرانی کورد له پیّناو مافخوازی و یه کسانیدا بووه، ئهوان نه کهوتوونه ته جهبهه ی شهر دژی زمان و کولتووری دیتران. له بیری زالیه تی و خوّسه پاندیشدا نهبووگن وههولیان له پیّناو سرینهوه ی کولتووری دیتران نهبووه.

ئه کری بوتریّت همول و بزاقی شاعیرانی کورددا له سهردهمه جیاوازه کاندا رهوتپیّو ئهبیّت و سهرهنجام له دهقه کانی ماموّستا قانعدا دهبیّته گوژمبهستوو:

سهر کهخالی بیّ له فیکری گهلی قهد سهر نییه دلّ که گهرمیی تیا نهبیّ قهد قابیلی دولبهر نییه پیاوهتی ئهمروّ به نـووکی خامهیـه و نـوتقی زمـان ئیـدیعا موحتـاجی شـیر و ئهسلـهحه و خهنجـهر نییـه (قانع،۲۰۰۱: ۲۲۲)

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

سەرچاوەكان:

- ۱ ارنی، پیر (۱۳۶۷) **اَموزش در کشورهای فقیر**، ترجمه فرنگیس حبیبی، تهران، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، چاپ اول.
 - ۲- زرین کوب، عبدالحسین (۱۳۷۸) **آشنایی با نقد ادبی**، انتشارات سخن، چاپ پنجم.
 - ۳- اليوت، تي اس (۱۳۶۹) **درباره ي فرهنگ،** ترجمه حميد مصدق، نشر مركز، چاپ دوم.
- ۴- شلبی، احمد (۱۳۷۰) **تاریخ اَموزش در اسلام**، ترجمه محمّد حسن ساکت، دفتر نشر فرهنگ اسلامی، چاپ دوم.
- ۵- ترادگیل، پیتر (۱۳۷۶) **زبان شناسی اجتماعی**، درآمدی بر زبان و جامعه، ترجمـه محمّد طباطبـایی، موسسـه انتشارات آگاه، چاپ اول.
 - ۶- اورنگ، مراد (۱۳۴۸) رازها و ریزه کاریها (دیوان خسروشیرین خانای قُبادی).
- ۷- دبیرسیاقی، محمّد (۱۳۷۰) **پیشاهنگان شعر فارسی**، به کوشش انتشارات اَموزش انقلاب اسلامی، چاپ موم.
 - ۸- دانای ههورامی، **دیوانی پیرشالیاری زوردهشتی**، مهلا ساحیب تهویلهیی.
 - ٩ ديواني فەقى قادرى ھەمەوەند.
 - ١٠ ديواني مهلاحهسهني دزلي.
 - ۱۱ دیوانی حاجی قادری کۆیی.
- ۱۲ گهران له سهرچاوه کانی باوه ری یارسیدا، به تایبهت: سهر ثه نجام، دیوانه گهوره و سرودهای دینی یارسان و... .
 - ۱۶ بوره کهیی، میژووی ویژهی کوردی، بهرگی یه کهم و دووههم، بانه، انتشارات ناجی.
 - ۱۵ دیوانی زوّربهی شاعیرانی کلاسیکی کورد تا سهردهمی ماموّستا گوّران.

گرنگایه تی زمانی هۆرامی له لیکولینه وهی فه هله ویاتی کون

كاميل سەفەريان -

كورته:

ئهورامانی یان ئهورامی یه کیّکه له شیّوهزاره کانی زمانی کوردی له باشووری کوردستان و یه کیّک له زمانه ئیّرانییه کانی لقی باکووری رِوّژئاواییه له بهشیّک له کوردستانی ئیّران و عیراق که پیّی ده لیّن "هورامان"، قسه ی پیّ ده کهن.

"دوکتور موحهمه موعین" لهمیّژووی زمانی فارسیدا ئه لّیّ: بو ناسینی باشتری زمانی پالهوی کوّن، زمانی همورامی سهرچاوه یه کی زوّر گرنگه. پالهوی بهشیّکی تایبهت وه همروه ک گوّرانی ئهخویّنریّتهوه و بری جار پههلهوی و بریّ جاریش ئهورامهن و ئهرامنانیان پینهوتری. لهروانگهی ریّزمانه وه ههورامی نزیکایه تیه کی زوّری له گهل زمانی ئهویستادا ههیه و لانیکهم سیّ له سه دی وشه کانیان یه کیّکه. یه کیّ له تایبه تمهندیه کانی ئهم زمانه بوونی «نیر و می» له ناوه کاندایه. (بروانه: پیشه کی فهرهه نگی موعین).

پیده چیت بوّحالّی بوونی ئهم بابهته که «ئورامهنان» ههمان «هورامهنانی» کوردیه وله گهل فارسی کوّندا پیّوهندی ههیه، تهقالای زوّری پیّویست نهبیّ. ههلیّکم بوّ ره خسا تا به پیّی توانای خوّم سهبارت به ههندی له ویکچوونه کان، به پشتبهستن به فههلهوییاتی سهده کانی دووههم تا دههمی کوّچی، هیندی شت بلیّم.

ئه گهر لهم کورته وتاره دا بق چاره سهر کردنی بری لهم کهم وکورتیانه بابه تم خستبیته بهرده ست به لام له ولایشه وه بازنه ی نه زانینی خوّشم ئاوه لا کردووه، ههرچوّنیک بی هیوادارم به سوود بیّت، با ئهمه یش بلّیم که داوه ریبه کانی ناو ئهم ده قه به یه له کراون و له ناست و شیاوی بابه ته که نین.

کۆنترین کەس کە لە زمانەکانی رۆژئاوای ئیران یادی کردوه «ئیبنه موقەفهع»ه، که لـه سـالی ۱٤۲ کـۆچی مانگی کوژراوه. وتهکانی ئەو لەلایەن "ئیبن نەدیم" وو لەکتیبی «ئەلفیهرست»دا ھاتوون. به پی وتهی "ئیبنـه موقەفهع"، زمانی خەلکی رۆژئاوای ئیران «پالهوی» بووه. که تایبهته به ولاتی «پاله». که بریتیه له ناوچـهکانی نیوان رهی، ههمهدان، نههاوهند و ئازهربایجان (الفهرست،۱۳۵۰: ۱۵).

⁻ نووسەر و لێكۆلەر

كۆمە نە وتارى ئەدەبى كوردى

«حهمزهی ئیسفههانی»، «خارهزمی»، «ئیبنه خهردادبه» و «یاقووتی حهمهوی» لهبهرههمهکانی خوّیاندا ههمان بابهت دووپات ده کهنهوه، مهسعوودی (سهدهی چوارهمی کوّچی مانگی) پاش تیّپهرین بهم ناوچهیهدا دانی بهمدا ناوه که تیّکرای ئهم ولاته دهولهتیّکی یه کگرتوو و پادشایه کیان ههیه و له ههندی وشهدا نهیی له زماندا جیاوازییان نییه (الفهرست، ۱۳۵۰: ۱۲).

ئەوليا چەلەبى گەرۆكى عوسمانى كە نزىكەى سى سەدە لەمەوپىش بە مەراغەدا تىپەربووە، سەبارەت بەم شارە ئەلى: زۆربەى دانىشتوەكانى كورد و زمانيان پەھلەوييە. زۆر بەلگەى دىكەى مىتروويى ھەن كەلەنان ھەمووياندا جەخت بە ھەبوونى زمانى پەھلەوى تا ئەم سەدانەى دوايى ئەكەن، كە بەھۆى نەبوونى كات لەناوھىنانيان چاوپوشى دەكەين. بەلام لە كۆى ئەم بەلگە و داكىقمەنتانە وا دەرئەكەوى كە خەللىكى «مادى رۆژئاوا» لانىكەم تا سەدەى دوانزەى كۆچى «پەھلەوى» يان «رازى» پىئەوترا، قسەيان ئەكرد.

ئەو شتانەى لە دەقە كۆنەكانەوە ماونەتەوەو نموونەگەلىك لە زمانى ھەورامىيان تىدايە، بە روونى وتەى مىژوونوسەكان سەبارەت بەنزىكىي ھەورامى و زمانەكۆنەكان پشتراست ئەكەنەوە.

"موقهددهسی"، جوغرافیازانی مهزهن، کاتی باسی زمانی خه لکی ههمهدان و زهنجان ئه کات، زمانه کهیان ناو ئهنی «واتم واتوا »و ئاشکرایه چهنده له ههورامییهوه نزیکه.

له کتیبی کون و میژوویی «دستورالجمهور»دا له زمانی ژنیکی ره شوّکی و نهخویددهواردا که له گه ل میرده کهیدا سهباره ت به کهراماتی بایه زید دواوه ناوا نه لیّت: «تاچند از سخنان بایزید گویی؟ پنداری بایزید درخ بنتوانه وات؟» واته: تاکهی باسی قسه کانی بایه زید نه کهی؟ بوّچی پیّتوانه بایه زید دروّ ناکات؟

له کتیبی «النورو سهلگی»دا که کونترین کتیبه له راقهی مهقاماتی "شیخ بایهزیدی بهستامی"دا لهزمانی کهسیکی رهشوکی به ناوی "مهحموود کوهیانی" –که موریدی شیخ بایهزید بووه - وتراوه: «ای الله وارانمان که». گرنگ ئهوه که ههر لهم دهقهدا له کوردیشهوه باس کراوه (شهفیعی، ۱۳۸۳ -۷۷).

لهو نموونانه که لیره دا پیشکه ش خوینه ران ئه کریت به چاکی ده رئه که وی نه و زمانه ی که هه و رامییه کانی ئیستا قسه ی پیئه که نه که هه رله گه ل زمانی «ده ری» دا جیاوازی هه بووه ، به لکوو به ته واوی له گه ل زمانی «کوردی سۆرانی» و «فارسی» دا جیاوازه و کونیه که ی تا ئه و راده یه که تیگه یشتنی بو زور به ی کورده کان زور هه وراز و سه خته.

لهوانهیه کونترین نموونهی فههلهویاتمان له دووبهیتیه کانی "ئهبولعهباس نههاوه ندی" بهرچاو بکهوی که لهسالی ۲۳۱ کوچیکردووه. له شیعره کانی «بونداری رازی»دا که له ساله کانی کوتیایی سهده ی چواره مدا مردووه، ئهتوانین بری دووبه یتی بدوزینه وه که به زمانی ههورامیه وه زور نزیکه. زور لهو پیتانه ی که له شیعره پرژ و بلاوه کانی ئهم شاعیرانه یه، ههموو ههورامی زمانه کان تینه گهن.

له کتیّبی «میّژووی قوم»یشدا چاومان به بری فه هلهویات ئه کهوی که هیشتا له زمانی ههورامیدا لـهو وشانه که ایک وهرده گیری. له چهن شوّینی ئهم بهرهه مهدا، زوّریّک له وشه کان که نووسهر به وشهی عهجه مناوی

بردوون، ماناکراونه ته وه. به نموونه ئه لیت: ژن به شوین گور گه که دا شیوهن و هاواری ئه کرد وئه یوت «وارودا» واته: نهی هاوار کوره کهم و «رود» له زمانی عه جهمدا یانی «مندال» (تهرانی، ۱۳٦۱: ۸۷).

له شویّنیّکی دوورتر و له "تازهربایجان"دا ئهم وشه له کتیّبی «روزاتولجنان» بهدی نُه کـپیّت: «اسکندر رودم کشتی، خوا رودت کشات » (تهرانی، ۱۳۹۱ - ۹۹۰).

"شهمس قهیسی رازی" له کتیبی «المعجم»دا ههندی فههلهوی هیناوه ته وه که له زمانی ههورامییه وه زوّر نزیکن و ئه کری به که کری به فارسی رهوان. بو نموونه ئه گهر ئه م دیره شیعره ههر ههورامییه ک بیخوینه ته وه به اسانی له واتاکهی تینه گات:

ئەركەرى مون بەخوارى جەكى تەرسى

وهر کوشیمان بهزاری جه کی تهرسی (خانلری:۱۲۰).

کتیبی «مرصاد العباد»یش که نووسـهریکی خه لـکی «رهی» لـه سالّـی ۲۰۰ی کـوچی مانگیـدا نووسـیویه، ئه کری بو لیکوّلینهوهی زمانناسیی پههلهوی زوّر بوّمان به سوود بیّت.

ئەرتە واگیرىئەي روسام ئەوسەر

ئەنند موويە كەرو لام ئەوسەر

ئەر تەم ئەج وەر برانى وەر بەسەر

ميانه ئەھنامە داران خام ئەوسەر

ئهم دوو دیّره شیعره که له بهیازه جوّراوجوّره کان و به زوّربه ی زمانه کان - جگه له ههورامی - ئاماژه ی پی کراوه (ریاحی، ۱۳۷۳: ۸۷)، ده توانی نزیکایه تی نیوان فه هلوی و زمانی ههورامی بسه لمیّنی. "دوکتوّر ریاحی" له و تیّبینیه ی که بوّ زمانی فه هله وی کردووه، هه رئه و مانا و تیّبینیه ی ده بینی که له زمانی ههورامیدا بهرچاو ده کریّت. به لام دیار نیه که "دوکتوّر ریاحی" به پی کام به لگهنامه و فهرههنگ به و تیّبینی و همالویسته گهیشتوه.

ههندیک وشه وه کوو «ته» به مانای «تق»، «کهروو» به مانای «ده کهم»، «انند» به مانای « ئهوه نده»، «ور» به مانای «خاک»، «اج وهر برانی» به مانای «له لای خوّت دوری بکهی»، «ئهی روّ» به مانای « ئهی هاوار»، له فهرههنگه جوّراوجوّره کان نههاتووه، رهنگه «فهرههنگی رهشیدی» تهنیا فهرههنگیگ بی که ههندیک وشهی ئهم زمانهی تیدا مابیّتهوه.

بۆ وێنه وشهی «ئارۆ» له مانای «ئهمرۆ»، که لـهم دوو دێـڕه شـیعرهی خـوارهوهدا هـاتووه، لـه «فهرهـهنگی رهشیدی»دا وا هاتووه که «ئارۆ» وشهی ئیسفههانییه. وهکوو ئهلّـێیت: «ئـارۆت وهس» واتـه: «ئیمـرۆ بهسـه» (فرهنگ رشیدی:۸۹).

"هومام تەوریزی"، که له سـهدهی حهوتـهم ژیـاوه، یـهکیّک تـر لـهو شـاعیّرانهیـه کـه لـه بهرههمهکانیـدا شوّینهواری فههلهویاتی کوّن ببینین.

دلم خود رفت و میدانم که روزی

بهمهرت هم بشي وهش گيانم جه دس

له شيعريكي تردا ده لي:

وهار و ول و دیم یار خوش بی

اوی یاران مه ول بی، مه وهاران

وشه کانی «وههار»، «ول به مانای گۆل»، «وهش به مانای باش»، «گیان به مانـای جـان»، «دیم بـه مانـای چهره»، «بشی به مانای دهبیّت» ههموویان له هورامیدایه.

"ئەمىن ئەحمەدى رازى" لە كتێبەكى خۆيدا كە پێنجسەد سال لەمەو پێش نوسـراوە، دوو دێـرى شـيعرى له «ياقووبى ئەردەبيلى» هێناوە كە ھەندێک وشەى زمانى ھەورامى تێدايە:

رشته دستت بلا گلگون کریته

تو به دستان هزاران ون کریته

در اوینه نظر کن تا بوینی

که وینی زندگانی چُن کریته

نامیلکهیه ک له ژیر ناوی «المدخل الی علم احکام النجوم» ههیه که له سهده ی دهیه می کوچی به زمانی عمره بی به قومی "نووسراوه، که ههر له ههمان دهوره دا به زمانی فارسی وهر گیرراوه تهوه. وهر گیراوه که ریژه یه ک زور وشه ی ههورامی تیدایه.

ههروهها "مههان کهشهفی" یه کیّک تره لهو شاعیّرانهی که له سهدهی ههشتهمی کوّچیدا له شیعره کانی خوّیدا له بهشیّکی زوّر له وشهی فههلهوی که لّکی وهرگرتووه.

من نزانست که شهرانی امن وات:

هرک ناکس پرست، رنجه روئی

له ديره شيعريكي تردا ده ليت:

هرسباحی جه مرغان هایوهوئی

زبان به زکر حق سبحانه گوئی

مبه بی یادو حق کشفی تو سبحان

ئه گرچی حق پرستی ئارزو ئی (طوسی، ۱۳۳۵: ۲۵۲)

ئەبێنێن كە لەم شيعرەدا وشەكان و زمان ھەورامين.

ههروهها لـه شـيعركاني "ئەبولماجيـد رايگـاني" هاوچـهرخي "ئاباقاخـان" بـرێک وشـهى هـهورامي بـهدى دهكرێت. وهكوو: «از اي سورهگوڵم، زردم مكه ئهمن».

واته: « من گۆلێکی سوورم زەردم مه که» که بۆ ئیمه ماناکهی روونه. هێۺتا رٖەنگدانهوهی «ئـهز» لـه مانـای «من» له شیعری "سهیدی ههورامی"دا دهبینریّت: «ئهز ئورومون بیّ ولاتم».

یانزه دیر ه شیعری له شیخ "سهفیهدین ئهردهبیلی" بهجیّماوه که زیاتر له ههمووی ئهمانه، وشهی فههلهوی تیّدایه. له دوسهد وشه که "شیّخ سهفی" لهم شیعرانه به کاری هیّناوه ریّژهی پهنجا له سهدیان ههورامیین.

"باباتاهیری عۆریان"یش، ویّنهیه کی تره لهو شاعیّرانهی که - نوّسه د سال پیّش - ههندیّک شیعری به زمانی ههورامی گوتووه. یان بهشیّک وشهی ههورامی تیّدایه؛ به لام به هوّی بهناوبانگ بوّونیان لـه دووپاتکردنـهوهیان چاوپوّشی ده کهین.

ئەوەى كە جێگەى سەرەنجە و ناكرى لەچاوبكەوى ئەوەيـە كـە نووسـەر بەپێچەوانـەى ئەوشـتە كـە بـاوە، پێموايە كە فەھلەوياتێك كە لەم بابەتە باسمان لێوە كرد، درێژەى زمانى "پالەوى پارتى"يە و لەگـەل "پالـەوى ساسانى" كە لە باشووردا وتووێژى پێدەكرا جياوازيەكى ئێجگار زۆرى ھەيە.

بۆ وینه بۆ ئەوەى ھەندیک پیوەندى ھەورامى و زمانى پالەوى بخەینە روو سەرەنجى خۆینــەران رادەكیشــم بۆ خۆیندنەوەى كتیبهكانى «دارى ئاسوریک»، «ماتیكان گجستک ابالیش» و «یادگار زەریران».

خوالیخوّشبوو «بههار» له کتیبی «شیّوهناسی»دا چهن هوّنراوهییّک له کتیبی «داری ئاسوریک»ی هیّناوه و سهبارهت به زمانی ئهم کتیبه دهلیّت: «ئهو زمانهی که ئهم هوّنراوانهی پیّی گوّتراون، پالهوی ئهشکانیین. ئهم زمانه له ئازهربایجان، خوراسان، کوردستان، ئیسفههان و ئهرمهنستان باو بووه (بهار، ۱۳٤۷: ۱۸).

ناوبراو ئاماژه به جیاوازیه ک له نیّوان دیالایکتی پالهوی باکوور و باشوور ده کات و پیّی وایه که زمانی «داری ئاسوریّک » پالهوی باکووره نه باشوور. "بههار" وشهی « وینستن » له بنهمای «ونیای» دهزانی که له پالهوی باکووردا بووه و له باشووردا به شیّوهی «وین» هاتووه. که دیاره ئهم وشهی تا چه راده یه ک زمانی کونی همورامی خوّی لهم نووسراوه دا پاراستووه. پیتی (ق) که له فارسی نوی گوّزراوه تموه بوّ (ب) لهم تیکسته ههر به شیّوازی کونی خوّی ماوه تموه، وه کوو: «وهر گ»، «وهرو»، «واران» (نوابی، ۱۳۳۳، ۱۰۸۰).

رستهی « تو چهنی رانی » که بهمانای «تو له گهل من شهر ده کهی » لهو رهستانهیه که تهنیا ههورامی زمانان ئه توانن لیی تیبگهین .

به کار هیّنانی «ان» که له میّژه لهزمانی پالهوی باشوور وه کوو نیشانهی کوّکردنـهوه ناسـراوه لـه بـاکووردا وه به تایبهت له دهقی (۱۲۰۰) وشه یی «ماتیکان گجستک اباله»دا به شیّوازی «کان» هـاتووه کـه ئیّسـتایش لـه زمانی همورامیدا به مانای « Danakan دانایان»ی فارسی یا «زاناکان»ه (میرزای ناظر، ۱۳۷۲: ۱۵).

که لکوه رگرتن لهم شیوه کوکردنه وهی وشه کان وینه و تایبه تمهندیه کی بهم ده قه داوه. نهم شیوه کوکردنه وه کوکردنه وه کوکردنه وه که له زاراوه کانی سورانی و ههورامیدا باوه له هیچ کام له زمانه کانی نیستای نیراندا ره نگدانه وه کوکردنه و که داراوه کانی سورانی و همورامیدا باوه له هیچ کام کوکردنه و که داراوه کانی سورانی و همورامیدا باوه که کوکردنه و کوک

نێوی «اباله» که « بنونیست»، «هنینگ»، «بارتلمی» و چهنها کهس لهسهری شروڤهیانداوه، وشهێکی همورامییه که شێوازی « عهبهله» هیشتا به کاردهبری.

بۆ ئەوەى بە ھەستو پێستى خۆمان لەم جياوازىـە تێبگـەين، ئەوەنـدە بەسـە چـاودێر لـە زمـانى ناوچـەى «ايران» بكەين.

بناغهی ئهم زمانه له زاراوهیه ک له «ئهیالهتی فارس» پیکهاتووه و بهرهبهره، بهره و باکوور و روزههالات پهرهی سهندووه و له شینوازیکی ئهدهبیدا به ناوی «فارسی دری» له لایهن شاعیرانی «سامانی»یهوه گهیشتووه ته ئاستیکی بهرز و له «خوزستان» تا «فرغانه» و سینوورکانی «هیند» بالاوبوتهوه. له رهوهندی پهره پیدانی خویدا له زمانانی دیکهی باکوور و ناوهندی ولات که لکی زوری وهرگر تووه.

بوونی چهمکه شیعریکی فارسی و شیرازی له «کوللیاتی سهعدی» و شیعره کانی "حافیز"دا نیشان له دریژهی زمانی پالهوی له باشووردهدات.

شیعره شیرازییه کانی "سهعدی" و "حافیز" ههرچهند بهبۆنهی دووبار منووسین و تهقالا بۆ ســاخ کردنــهومیان، ئالوگۆری زۆریان بهسهرهاتووه، به لام شروڤهیه کی باشیان له لایهن "قهزوینی" و "ئهدیب توسی" لهسهر کراوه.

له ناو وهشه کانی "شیخ ئهبوئیسحاقی کازرونی"، سوفیی بهناوبانگی سهده ی پینجهم، که له کتیبه کانی «فیردهوس المرشدیه » و «مورسد ئه لاحرار» به زمانی کونی کازروونی هاتووه؛ ناتوانین نیشانه یه ک له زمانی پالهوی باکوور ببینین.

ماوهیه ک دوای "حافیز" شاعیریک بهناوی «شاه داعی» کتیبیکی شیعری به زمانی شیرازی نووسیوه. لـهم شیعره حهوسه بهیتییه، که لـه ژیّر نـاوی «کـانی مهلاحـهت»دایـه، شـاعیّر خـوّی بـه «شـیرازی»بوونیـان داشیداوه. لهناو ئهم دیّرانا هیّچ بهیتی ئاشنا بهدی ناکریّت (طوسی، ۱۳۴۴: ۱۴۹).

به له به پچاو گرتنی ئەوەی كە مێژوونووسەكان سەبارەت بە زمانی پالەوی باشوور نوسـيويانە بــهلام خەلــكی باكوور بە ئاسانی لەم شيعرانە تێناگەن. ئەم دژوارييە لە ھەندێ جيياوازی «واج»ی بەدی دەكرێت:

۱ ئهوهی له باکوور «گ» بووه، له باشووردا بهشیّوهی «ج»یه.

۲ ئەوەي لە باكوور «ش» بووە، لە باشووردا بەشيوەي «س»دەوتريت.

۳ ئەوەى لە پالەوى پارتى يا باكوور «ز» يە و هيشتا لە وشەگەلىك وەكـوو «زانـين»، «زانسـتن» لـه زمـان هەورامى و سيمنانى بەجئ ماوە لە باشوورا بەشێوەى «داماد» و « دانستن» هاتووه.

لههه لسه نگانه وی زمانی هۆرامی له گه ل فههاه و یه کان که له کتیبگه لیک وه کوو «سلسله النسب»، «المعجـم شمس قیس رازی»، «تاریخ قـوم»، «مرصـاد العبـاد»، «راحـه الصـدور»، «تـاریخ حمـدالله مسـتوفی» و شـیعره کانی شاعیّرانی وه کوو «بنـدار رازی»، «ئهبولماجیـد رایگانی»، «همـام تـهوریّزی»، «ئهوحـدی مهراغـهای»، «مامـا عیسمت»، «عهبدولقادر مهراغهای»، «مهغریّبی توریزی» که ههموویان له پاریّزگاکانی زمانی فههاه وی بـاکوور ژیاون ، بۆمان دهرئه کهوی که فههاه وی باکوور دریّژه ی پالهوی پارتییه و سیّههمین شـیّۆازه کـه دوای فارسـی کون و مادی له زماندا پیکهاتووه و ئهمه ش ئاماژه به وه ده کات که دهزگای ئیداری پارتیـه کان لـهم زمانـه دا کور دستاندا بووه.

دوایین وته ئهوهیه که: زمانی فههلهوی باکوور له «رهی» تا باکووری روّژئاوای ئیّران (جگه له ههندیک جیاوازی زوّر ورد) یه کیّک بووه. له ناوهند و خوّرههلاتی ئیّران که جیّگهی قهرهبالّخی کوردان بووه، پالهوی دریژی به ژیان داوه. له یه ک دوو سهده ی پیش، خهلکیش لهم مهلّبهنده دا بوّ تیگهیشتنی، گرفتیان نهبووه.

رازی ناونانی ئهم زمانه به هۆی ئهوهیه که «دهریزمانان»ی خوراسان یان ئـهو عهشـیرانه کـه لـه خوراسـان بهرو رۆژئاوا به پێشبوون، کاتێک به «رهی» گهیشتوون، یه کهم جار زمانێکیـان بیسـتووه کـه جیـا لـه زمـانی خوّیان بووه و ئهم زمانه له پانتایی زاگروّسدا دریژهی بووه و به هـوّی ئـهوهی کـه «رهی» گـهورهترین شـاری فههلهویزمان بووه، زمانی فههلهوی باکووری روّژئاوای ئیرانیش به زمانی «رازی» نیّو براوه.

ههروهها نهم عهشیره کوچهرانه کاتیک گهیشتوونه ته کوردستان و نازهربایجان له گه ل زمانی خه لکیک ناشنا بوون که پنی نهوترا «اورامی» واته «ههورامی». نهم ناوه به هوی نهوه بووه که «اورامی» یا «ههورامی» جوریک گورانی و تن بووه و شیعری نهو گورانییه وه کوو ده قه کانی دره ختی ناسوریک، هجایی و پالهویه.

ئهو نیّوه له ههندیّک شیعری کتیّبی «صفوه الصفا»ی «ابن بزاز» و «نامـه کانی عـین القـزات ههمـهدانی»دا، ئاماژهی پیّکراوه.

به پنی بهلگه کانی میژوو و زمانناسی بوّمان روون دهبیّته وه که خه لّکی «ماد»ی خوّرناوا هیچ نهبی تا سهده ی دوانزه ی کوّچی به زمانیّک که ههندی جار «رازی» و ههندی جار «فههله وی» و بری جاریش «اورامن»ی پی گوتراوه، وتوویژیان پیکردووه.

رازی ناونانی ئهم زمانه دهتوانیت زوّر شت بوّ ئیّمه روون کاتهوه. به جوّریک بوّمان دهرده کهوی که پیّوندیه کی قوول له نیّوان ئایین و زمانی زرتوشتیانی «رهی»و موغه کانی دهوری ههورامان بهردهوام بووه تا سهده کانی شهشهم و حهوتهمی کوّچی.

سەرچاوەكان:

- ۱. ابن ندیم (۱۳۵۰) **الفهرست**، تهران.
- ۲. حسین تبریزی، **حافظ** (۱۳۴۴) روضات الجنان، تهران.
- ۳. طوسی، ادیب (۱۳۳۵) فهلویات ماما عصمت و کشفی، مجله دانشکده ادبیات و علوم انسانی تبریز،
 ش.۸۳۸.
 - ۴. طوسی، ادیب (۱۳۴۴) سه گفتار به لهجه شیرازی، مجله دانشکده ادبیات تبریز ش ۷۴.
 - ۵. میرزای ناظر، ابراهیم (۱۳۷۶) ماتیکان گجستک ابالیش، انتشارات هیرمند، چاپ اول.
- رشیدی، عبدالرحیم، فرهنگ رشیدی، مجله دانشکدهادبیاتو علوم انسانی تبریز، سال هفتم، شماره
 ۲:۱۷۵
 - ۷. رازی، نجمالتین (۱۳۷۳) مرصاد العباد، به تصحیح ریاحی، محمّدامین، تهران، انتشارات علمی.
- ۸. شفیعی کدکنی، محمدرضا (۱۳۸۳) بازمانده های زبان قدیم قومس در سخنان خرقانی، مطالعات و تحقیقات ادبی، شماره ۳ و ۴».
 - ۹. نوابی، ماهیار (۱۳۶۳) **درخت آسوریک**.
 - ۱۰. تهرانی، جلال الدین (۱۳۶۱) تاریخ قم.
 - ۱۱. مجلّه کاوه (۱۹۲۰) دوره جدید، سال اول، شماره ۷.

ویّژهی کوردی و زمانی پیّوه ر

تهحمهد تهحمهدیان

کورته:

هه لبژاردن و دهستهبهر کردنی زمانی پیّوهر (یه کگرتوو) لهم بابهته سهرنج راکیّشانهیه که له زانستی زمانناسیی کۆمهلایهتیدا که به زانستیکی «نیوان رشتهیی» دهزانری و شروقه و لایهنه جوربهجوره کانی شی دەكرىتەوە. باس لەم بابەتە لەنىوان لقەكانى زانستى زمانناسى كۆمەلايەتى، دەكەويتە خانەي «دارشتنى پلانی زمانی» و له ئاکامدا له رههندی «دارشتنی پلانی پیگهی زمان» خو دهدوزیتهوه و ده گیرسیتهوه. لهم وتارهدا، دواي هیّنانه ئاراي ئهم یوّلیّنبهندي و ییّناسه جیاجیایانهي سهبارهت به زماني ییّوهر له ئارا دان، پیّناسهی دوو زمانناسی سهردهرچوو و ناسراو: «گاروین» و «ماتیو» که له وانی تر گشتگیرتر و زانستیتره، به تايبهتي باس ده کريت. به برواي ئهو دوو زمانناسه، زماني پيوهر بهم «زمان وينه»يه ده گوتري که هه لگري دوو تایبهتمهندی سهره کی و گشتگیری: «دامهزراویتی» و «سهقامگیریتی»یه و له لایهن بهشیکی بهرچاو له ئاخيوهراني يه ک زمان وه ک زماني پيوهر و پارادايم پهسند کراوه و کهلکي پيويست وههمه لايهنهي لي وهرده گیریت. زمانی پیوهر خاوهنی هیندیک تایبه تمهندییه که ده کری له ژیر دوو چهمکی: ۱- بگوره کانی زمانی که داگری «تایبهتمهندییه کانی پیکهاته یی »یه ۲- بگوره کانی غهیره زمانی که داگری هه لویسته کان و ئەركەكانە، بننه ژیر باس و یۆلینبەندى بكرین. لەم وتارەدا دواى تاوتوي كردنى بنچ و بناوانى زمانى یپوەر و تايبهتمهندييه سهره کييه کاني، ئهم بابهته ديته گۆري که ئهو زمانه ئهدهبيهي ئيستا بووه به زماني ئهدهبيي په کگر تووی ناوچه په کی فراوانی کوردستان و ئهو کوردانهی به سی دیالیکتی کوردی دهدوین بهو زمانه دهخويّنن و دهنووسن و زماني نووسيني ئهدهبياتيانه، ئهو زمانه له سهرهتاوه له شاري سليّمانيدا بوو به زماني ئەدەبيات و بلاوبۆوە و ھەموو ئەو تىكەل بوون و تواندنەوە و رۆچوونەي بەسەر داھاتوە كە بە سەر زمانى ئەدەبىيى يەكگرتووى ھەموو گەلاندا ديت، تا دەبيتە زمانى ئەدەبىيى ھەموو نەتەوەكە. ھەروەھا لەم وتارەدا

ماستهری زمانهوانی، ماموّستای زانستگای ئازادی مههاباد -

كۆمە للە وتارى ئەدەبى كوردى

باس لهوه کراوه که ئهو دیالیّکته کوردییهی له سهره تاوه، شیعری «نالی» و «سالم» و «کوردیی» پی نووسرا، تهواو ئهو دیالیّکته نهبوو که خه لکی سلیّمانی پیه ده پهیڤین، به لکوو ههر وه ک خه لکی سلیّمانی خوّیان تیکه لّ بوون و گهر شیّوه ی قسه کردنیان کاریگهری چهند دیالیّکتی جیاوازی کوردیشی تیا دیار نهبووبیّ، ئهوا چهند به شه دیالیّکتی ههر کاری تیکردووه. ههروها ئهم تیکه لّ بیه له زمانه ئهده بییه که شدا ههر دیار بوو.

وشه سهرهکییهکان: زمانی پیّوهر (یه کگر توو)، زمانی یه کگر تووی ئهده بی، شیّوه زمانی سلیّمانی، سیّ دیالیّکتی زمانی کوردی، دیالیّکتی کرمانجی خواروو.

دەسىيك:

سووكه ئاوريّک بهسهر لايهني تيئۆريكي زماني يهكگرتوو

ساقامگیربوونی زمانی یه کگرتوو، ر موتیکه که به پنی ئه و ر موته یه ک شیّوه ی تایبه تی له زمان وه ک زمانی یه کگرتوو ده ست نیشان ده کری و ده بیّته نموونه و پارادایم و تایبه تمهندییه کانی فوّنه تیک و گراماتیک و پرتنووسی تایبه تی نهم شیّوه یه و نهم پارادیمه زمانییه به هوّی نهوه ی شیّوه یه کی به رزتر و گونجاوتره له چاو شیّوه کانی تری کوّمه لایه تی و ناوچه یی، به چه شنیّکی به ربالاو ره چاو ده کریّت و ده سه لمیّندری و په ره ی پی ده دریّت.

له روانگهی «رای»، رەوتى ساقامگيربوونى زمانى يەكگرتوو بەم چەشنەيە:

۱- قۆناغی هەلبژاردنی شێوەيه ک له شێوه کانی زمان وه ک وێنه و پارادايمێک بۆ چاولێکهری و گشتگيربوون،

۲- قوناغی پهرهپیدان و گشتگیر کردنی ئهم شیوه هه لبژارده یه له پانتایی کوهمه لگای زمانیدا که له ئاکامدا دهبیته هوی به رز نرخاندن و سهره تی ئهم شیوه هه لبژارده یه له به راورد ده گه ل شیوه کان و وینه کانی تری ئهم زمانه له بازه و دایه (Ray, 196: 70).

ب- بگۆرەكانى غەيرە زمانى (nonlinguistic variables): ئەو بگۆرانە بريتين لە چوار ئەرك (Function) و سى ھەلويستە (attitude)ى پيۆەندىدار لەنيوان سەرجەم ئەركەكانى زمانى يەكگرتوودا، سى ئەركى: ١-ڕيكخەرەوە (unifyin)، ٢- جياكەرەوە (separatist) و ٣- پلەوپايەبەخشى (prestige) يتر لايەنى «كۆنكرىت» و بەرجەستەى تىدا بەرچاوە.

ئهم ئهرکانهی پیشوو دهبنه هوّی پیکهاتنی سیّ هه لویستهی ژیره وه لهناو ئاخیوه رانی زمانی یه کگر توودا: ۱ -خوّشه ویستی و لایهنگریتی (loyality) و ۳- ئاگاداری له ریساکان (awareness of norms). لهنیو ئهم سیّ هه لویسته دا، هه لویسته ی «خوّشه ویستی و لایهنگریتی» ده گه ل ئهرکه کانی: «ریکخه رهوه»، «جیاکه رهوه» هاوپیوه نده و هه لویسته ی «شانازی» ده گه ل ئهرکی «ژیده ریتی و سه رچاوه بوون» هاوپیوه نده و هاوره گهزن.

ئهم خالانهی باسکران، کورتهی سهرجهم بیرورای دوو زمانناسی پسپۆر و شارهزای بواری زمانناسی کومهلایه و "ماتیو". پیناسه و کومهلایه یه الله اله اله اله اله و "ماتیو". پیناسه و پولینبهندی ئهم دوو زمانناسه له وانی تر گشتگیرتر و زانستیتره (مدرسی، ۱۳۲۸: ۲۳۵- ۲۳۳).

جاری وا ههیه زمانی یه کگرتوو له ئهنجامی تیکه ل بوونی چهند دیالیکتهوه پهیدا دهبیت. به لام دروست بوونی زمانی یه کگرتوو شتیکه و دیالیکت با گهیهنی، چونکه زمانی یه کگرتوو شتیکه و دیالیکت شتیکی تر.

له گه ل گهشهسهندنی زمانی یه کگر تووشدا دیالیّکته کانی زمانیش ههریه که به پیگهیه کدا گهشه دهستینی و دهبنه گهنجی وشه وره گرتن و دهولهمهند کردنی زمانه که. پهیدابوونی زمانی یه کگر توو زورتر بهستراوه به پهیدابوونی «نهتهوه»وه؛ مهبهست نهتهوهیه به مانای عیلمییه کهی. تا نیّستا زور له زانایان تهعریفی نهتهوهیان کردوه، به لام پوخته ترینیان ههر ئه و تهعریفهی "یوسف شتالین"ه که ئه لیّ: نهته وه کومه لیّکی جیّگیربووه له خه لک که له بهرهوپیّش چوونی میّژوودا دروست بووه و یه ک زمان و یه ک زهوی و ولات و ژیانیّکی ئابووری یه ککرتوو و سایکوّلوّژیه تیّکی ئهتویان ههیه که به شیّک بیّت له که لچهر و که لتووری هاوبه شیان (مسته فا رمسول، ۱۹۷۱: ۸ و ۹).

به لام زۆرجار پیش ئەوەش كە مەرجەكانى نەتەوە لە گەلیكدا تەواو بیت كە زمان یەكیكیانە، زمانى یەكگرتوو پەیدا دەبی. بۆ سەلماندنى ئەم راستییە با بزانین ئەو مەرجانە چین كە زمانیكیان پی دەبیت بە زمانى یەكگرتوو فیلولۆژەكانى ھەموو جیھان ئیستا لەسەر ئەو باوەرەن كە یەك بوونى سی شت لە چەند دیالیكتیكى زماندا ئەو زمانە ئەكات بە زمانیكى یەكگرتوو. ئەم سی شتەش ئەمانەن:

۱-گراماتیکی زمان (مورفۆلوژی+سینتاکس) ۲- فۆنەتیک ۳- بنهروتی فەرھەنگی زمان ٤- بیرورای خودی نەتەوەکە (ھەمان: ۹ و ۱۰).

بابەت:

لايەنى پراكتىكى زمانى يەكگرتوو

به بروای من لایهنی «بهتۆپزی» (تجویزیprespective) رەوتی سەقامگیر کردنی زمانی یه کگرتوو بهسمر لایهنی «خۆبهخۆیی» (خودکار automatic) و سروشتی ئهم رەوتهدا زاله، به تهعبیریکی تر وهدی هاتنی ئهم دیارده گرینگه زمانهوانییه، پشتیوانی ههمه لایهنهی دهسهلات و دهزگا حکوومییه

پیّوهندیداره کانی گهره که و بهبی یارمهتی فره رهههند و گشتگیری دهسه لات و دام و ده زگا فهرههنگی و روّشنبیرییه هاوپیّوهنده دهولهتییه کان رهوتی «به زمانی یه کگرتوو کردنی» یه ک یان دوو شیّوه زار مسوّگهر نابی یان ئه گهر مسوّگهریش بی رهوته که یه گجار دریژخایهن و یه گجار ناده رههست (=غیرمحسوس) دهبیّت و تهمهنی نووحی گهرکه. ههر لهم پیّوهندییه دا بروام وایه ئهم رهوته پتر له چوارچیّوه ی تایبه تمهندییه کانی چهمکی «پروّژه»دا ده گونجی نه ک «پروّسه».

به بروای من لهباری تیئۆریک و له روانگهی نهزهرییهوه و له «ئاسۆیه کی ئارمانخوازانه»دا بیتوویه ک شیوهزار «بهتوپزی» (تجویزی) وه ک زمانی یه کگرتووی کوردی بو سهرجهم ئهو چوار بهشهی کوردستان «مشروعیت»ی پی بدری و بچهسپیندریت و وه ک زمانی یه کگرتووی تاقانه بههای پیویستی پی بدریت و بیته زمانی نووسین و زمانی راگهیاندن و زمانی پهروهرده له ههر چوار بهشی کوردستاندا، ئهوا له راستیدا پیشنیاز و پیداویستی سهره کی ئهم پروژه ئارمانخوازانه ئهوهیه که پیشه کی پروژهیه کی زمانهوانی دی سهقامگیر بکری و بیته بهرههم، ئهویش بریتیه له شیوه رینووسی یه کگرتوو اه باری شیوهناسییهوه (روش شناسی (روش شناسی سه المانخوازانه و پیتوسی یه کگرتووی وهپیش «زمانی یه کگرتوو» به کهرتوو» به بهرههم نایی و سهقامگیر نابی مه گهر یان به ته عبیریکی تر: پروژه یا ئارمانخوازانه یا زمانی یه کگرتووی تاقانه، بهرههم نایه و سهقامگیر نابی مه گهر پروژه یا ئارمانخوازانه ی شیوه رینووسی یه کگرتووی تاقانه وهپیش بخریت (ئه حمه دیان، ۱۳۸۷: ۱۳ له پروژه یا مهاباد ژماره ۹۰ - ۸۹).

له باری زمانهوانییهوه و له روانگهی رهچه له کناسی زمانییهوه (Linguistic typology) چهند زمانی وه ک عهره بی، یونانی، چێکی و ... خاوه نی تایبه تمهندییه کن به ناوی «دوو زمان وینه» (دوزبانگونه (diglossia)؛ ئهم تایبه تمهندییه که لهو زمانانه دا دوو چه شنه زمان (یا شیّواز) بهدی ده کری، یه کهم: «زمان وینهی بهرز» (زبانگونهی عالی H-Variety)؛ دووههم: «زمان وینهی رهشوّکی» (زبانگونهی عامیانه لل-Variety)؛

زمان ویّنهی بهرز له راستیدا زمانی نووسین و ویژهیه و زمان ویّنهی رهشوّکی زمانی ئاخافتنه. لهو زمانانهی گوریندا، ئهم دوو زمان ویّنهیه (زمان ویّنهی بهرز، و زمان ویّنهی رهشوّکی) هیّنده لیّک جیاوازن که بوّ ویّنه ئاخیّوهریّکی عهرهبیاه به بی فیرکاری توانایی حالّی بوون و تیّگهیشتن له زمانی عهرهبی «بهرز»ی نییه.

پێچهوانهی ئهم دیاردهیهش ههر بهدی دهکرێت؛ واته خوێندهوارێکی غهیره عهڕهبی بهشی زمانی عهرهبی دهرچووی پلهی ماجێستێرو تهنانهت دوکتوٚرا، له زمانی ڕهشوٚکی عهرهبی تێناگا یان زوٚرکهم تێدهگا. وێدهچێ که زمانی نووسین و ئاخافتنی کوردیش لهم دواییانهدا، بهرهبهره به چهشنێکی دهستکرد تووشی ئهم تایبهتمهندییه نهخوازراوه هاتووه. ئهم ههلومهرجه و ئهم بارودوٚخه بهو قهناعهتهمان دهگهیهنێت که بێتوو پڕوٚژهی زمانی یهکگرتووی کوردیش بێته بهرههم و سهقامگیر بێ، ئهم زمانه یهکگرتوویه له راستیدا «زمانی یهکگرتووی نووسین» دهبێ و له سهر بنچینهی «زمان وێنهی بهرز» روٚدهندرێت، ئهوه له حالێکدایه کهزمانی یهکگرتوو دهبێ هاوکات زمانی یهکگرتووی نووسین و پهروهرده و راگهیهنهره گشتییهکان بێ. ههڵبهت بهو تێبینییه که له بارودوٚخی ئاساییدا زمانی نووسین و زمانی ئاخافتن لێک جیاوازن بهلام نهک بهو رادهیهی که ئاخێوهرێک که زمانی ز گماگی ئهوه له زمان وێنهی بهرز (=زمانی نووسین) بهرادهیه کی یه کجار کهم خالی بێ یان خوێندکارێک که دهرچووی قوناغی ماجیستێر و دوکتوٚرای ئهم زمانهیه له زمان وێنهی رهشوٚکی حالی بی یان خوێندکارێک که دهرچووی قوناغی ماجیستێر و دوکتوٚرای ئهم زمانهیه له زمان وێنهی رهشوٚکی (=زمانی ئاخافتن) به ریژهیه کی زوٚر زور و داکشاو تێبگات.

ئاشکرایه زمانی «نووسین» و «قسه کردن»ی ههموو نه تهوه یه کهم و زوّر لیّکتر جیاوازیان ههیه، خوّتان دوزانن ئهو «فارسی»یه ی ده نوسریّت ده گهل ئهوه ی قسه ی پیّده کری هیندیّک فهرقیان ههیه بهلام ئهوه نده زوّر نییه و ئهوه وای له من کردوه که بوّ زمانی «کوردی»ش ههر سنوریّکی ئاوا ره چاو بکهم.که دیینه سهر زمانی عهرهبی مهسهله که به جاریّکی ده گوری چونکوو ئهو «عهرهبی»یه ی ده نوسری ده گهل ئهو «عهرهبی»یه ی قسه ده کریّ) زوّر لیّک «عهرهبی» به شیّوه یه کی تاییه تی قسه ده کریّ) زوّر لیّک جیاوازن و ئهوه کاری کردوّته سهر خویّنده واری کورد له عیّراق و لایان وایه زمانی نووسینی کوردی ده گهل ئی قسه کردن ئهوه ندی عهرهبی یا نیزیک به و ده بی لیّک جودا بن. من ئهوه به راست نازانم و لام وایه که زمانی عهرهبی به هوّی شهرایه تیکی زوّر تاییه تی ئه و حاله ته ی وهر گر توه که له هیچ زمانی کی ترا نابیندری و بوّ هیچ زمانیکی ترا نابیندری و بوّ هیچ زمانیکی ترا نابیندری و بوّ هیچ زمانیکی ترا نابیندری و میچ زمانیکی شهرویاته نابیته وه (زهبیحی، ۲۰۰۵).

دەربارەى پرۆسەى ھەلىبژاردنى وشە و پىتەكان و ھەندىك وردەكارى رىزمانى زمانەكەمان، ھەر لە سەرەتاكانى ھەولى چەسپاندنى زمانىكى يەكگرتوودا لە سالى ١٩١٣ لە لايەن كۆمەلەى «ھىڤى» لە ئەستەمبۆل، ھەتا پاش رووخانى كۆمارى كوردستان، ھەروەھا لە پاشانىش، ھەموو لايەك خەونيان بە زمانىكى يەكگرتووى كورديەوە بىنيوە و ئەم مەسەلەيە چ بۆ گەشە كردن و بەرەوپىشەوە چوونى زمانەكەمان چ بۆ يەكگرتنەوەى زمانى ئەدەبى كوردىمان، مەسەلەيەكى ئىجگار گرينگە. لەبەر ئەوەشە كە دەبىت ئەو

پیتانه پهسند بکریّن که لهگهلّ بارودوّخ و تایبهتمهندییهکانی زمان و نووسینی کوردی دهگونجیّن (پیربالّ: ۱۰۰).

له کوردستانی باشووردا ئەلفوبنی عەرەبی ھەتا ئاستیکی ئیجگار پیشکەوتوه و شوین پیی خوّی کردوّتەوه و به شیّوهیه کی گەوره خزمهت کراوه. بنکه زانستیبه کانی خوّی وه کوو زمانیّکی یه کگرتوو، ره گ و ریشه ی خوّی چهسپاندووه، لهبهر ئەوەشه که ههرگیز ناکریّت ئەو ھەولّ و کوششه لهبهر چاو نهگیریّن.

ئەلفوبێی عەرەبی باشترین برپار و چارەسەرە و لهگەڵ ئەوەش دەبێت له قووتابخانه کان و هەر له پۆله کانی ناوەندی خوێندن له تهک ئەلفوبێی عەرەبی قوتابیان شارەزاییان دەربارەی ئەلفوبێی لاتینی هەبێت.

لهبهر ئهوهشه ناکریّت ئهلفوبیّی عهرهبی بسه پیندریّت به سهر ئهو ولاتانه ی باسمان کردن و دهبی ئهوهش بلیهن که بریاردان به دهست کورد خوّیه تی، به لام جیّبه جیّ کردنه که ی بهده سی خوّی نییه. گهر بریاردان و جیّبه جیّ کردن، ههردووکیان له ده سه لاتی کورد خوّیدا بووایه، ئهو کاته باسیّکی دیکه بوو (محهمه عهزیز، ۲۷۳).

ئیمه نه ک ههر ئهلفوبییه کی یه کگرتوومان نییه، به لکوو، تا ئیستا زمانیکی ویژه یی یه کگرتووی نووسین و خویدندنه وهمان نییه. چونکه، زمانی کوردی له چهند دیالیکت و خوار دیالیکتیکی جیاواز پیکهاتووه. ههر دیالیکته ش، به جوره پیتیکی تایبه تی دهنووسری هیندی جیاوازی دیکه ش، له نیوان ریزمانی هیندی له دیالیکته کاندا ههیه. لهبهر ئهوه، گهر بیر له زمانیکی ستاندارد بکهینه وه، پیشه کی ده بی ههولیکی زور بده ین، ئهلفوبی کوردی یه کخهین. ههرچهنده، ئهو کوردانه ی به به شه دیالیکتی کرمانجیی خواروو ده دوین و به پیتی عهره بیی دهنووسن، تا راده یه ک، زمانیکی نیمچه ستانداردیان بوخویان هه لبژاردووه و چهسپیوه. ئهو زمانه ش پتر خوی له لقه دیالیکته کانی ناوچه ی «سوله یمانی - موکریی»دا دهنوینی (ههمان: ۳۱۸).

هدرچهنده، زمانیکی یه کگرتووی کوردیی نووسینمان نییه، به لام، تا راده یه کی زوّر، زمانی یه کگرتووی کوردیی نووسین، له به شیّکی گهوره ی ههر دوو پارچه کهی روّژهه لات و باشووری کوردستان، له میژه به شه دیالیّکتی کرمانجی خواروو - لقه دیالیّکتی «سولهیمانی _ موکری» چه سپیوه؛ که چی، هیّندی له نووسه ران ههر به و لقه دیالیّکته دهنوسن که له سنووری ناوچه ی ژیانی خوّیاندا به کاری دیّنن. جا گهر ههر نووسه ری به و شیّوه زمانه ی قسه ی پیده کا، بنووسیّ، ده بی چ جوّره گهره لاوژیه ه کی زمانه وانیی، مال ویّرانییه کی به و شیّوه یه و پاشا گهردانییه کی سهیری لیّ دهرچیّ؟! کاریش به و شیّوه یه بروا، ههر گیّز زمانیکی یه کگرتووی توکمه و سفتوسوّلی نووسین، له نیّو کورددا سهرهه لنادات! له گهلّ ئه وه شدا ناتوانین، نکوّلی له وه بکهین، به شیّوه یه کی به ده ده و شاره زاکانمان هه ولّیان داوه و هه ولّیش ده ده ن، به ردی بنچینه ی زمانیکی ستاندارد دانیّن. به لام، هموو ئه و هه و لانه، تا ئیسته سه ریان نه گرتووه. هه رچی مه سه له ی زمانه یه کگرتووه

ئەدەبىيەكەشە، ئەوا دەبىخ، بزانىن كە ھەرچەندە ئەم ناتەواوييە وەك كەلىنىنىك لە سەدەى رابوردووەوە ھەستى پىكراوە، بەلام ھەتا ئىستە بايەخىكى زانستانە بە دروست كردنى نەدراوە.

ديالێکتى يەكگرتووى سۆرانى

رەسمىبوونى زمانى كوردى له سالەكانى دواى ۱۹۱۸ له دەوللەتى تازە پىكهاتووى عيراق تا رادەيەكى ئىجگار زۆر لە سۆنگەى چونەسەرى دەسەلاتى نەتەوەخوازىي كوردى و دەورى بەرچاو و سەلمىندراوى زمانى كوردى لەم وتارەدا بووە. بزاقى نەتەوەخوازى لە عيراق دواى ھەرەسھىنان لەمەر پىكەپىنانى دەوللەتى كوردى، توانى لە سۆنگەى چالاكى بەردەوام و بە ھارىكارى نەتەوە يەكگرتوەكان، ماقى زمانىي خۆى لە پانتايەكى دىارىكراو و سنورداردا دەستەبەر بكات (كەلكوەرگرتن لە زمانى كوردى لە خويندنگاكان، دايىرە دەوللەتىيەكان و دادگاكان). كە بە پىچەوانەى ويستى دەسەلاتە جۆربەجۆرەكانى يەك لە دواى يەكى عيراق لە بەشىك لە ناوچەكانى كوردستان ھاتە ئاراوە (Hassanpour,1992:458,459).

له نیّوان ئاخیّوهرانی کرمانجی و سوّرانی، هه لّبرژاردنیّک له پانتایی نیّوان زمانیدا شکلّی گرتووه. ئه گهرچی له سالّی ۱۹۱۸ دیالیّکتی کرمانجی له رووبهری تهواوی کوردستاندا له پیّوهندی ده گهلّ راده ی ئاخیّوهران، پهرتووکی نووسرا و بلاو کراوه و چاپهمهنیدا له پلهی ههوه ل دابوو. به لام له عیّراقدا، ئاخیّوهرانی کرمانجی له بواری روّشنبیری و سهقافی و کلتوریدا له پلهیه کی نزم دابوون ههر چهند له بزاقی نه ته وه خوازیدا چالاکانه به بشداریان ههبووه.

کومه لگای ناخیوه رانی دیالیکتی سۆرانی له عیّراق له پووی چهندایه تی و چونیه تییه وه له پله ی ههوه ل داوون: پیژه ی ناخیوه دان و پاده ی پوشنبیری و سه قافی و کلتوری سۆرانی زمانانی عیّراق له بهراورد ده گه ل ناخیوه رانی کرمانجی له پلهیه کی سهرتردا بووه و ههروه ها له بزاقی نه ته وه خوازیدا چالاکتر و پیشپ وه تر بوون. ناوه ندی سهره کی پامیاری و پوشنبیری عیّراق شاری سلیّمانی، پیته ختی پیشوی نه ماره تی بابان بووه و یه کیّک له و چهند ناوه نده عهسکه ربیه بووه که له لایهن ده وله تی عوسمانییه وه له ناخر و نوّخری سهده نوزده، بایه خ و مرخی تایبه تی بوّ داندراوه. سلیّمانی دوای ههرسهیّنانی ده وله تی عوسمانی له ساله کانی نوزده، بایه خ و مرخی تایبه تی بو داندراوه. سلیّمانی دوای ههرسهیّنانی ده وله تی عوسمانی له ساله کانی خاوه نی چهنده ها کوّمه له و گروپی پوشنبیری له ناو چینه کانی جیا جیای کوّمه لگادا بووه که بریتین له: خاوه نی چهنده ها کوّمه له و گروپی پوشنبیری له ناو چینه کانی جیا جیای کوّمه لگادا بووه که بریتین له: و خواره وه ی کوّمه لگا و ... که نهم بارودو خه بوّته هوّی شانازی و جیاوازی نهم شاره له دریژایی میژوودا. نهم خالانه ده کریّ وه ک تاقمیّک هوّکاری هه لکهوتو له دهره وه ی پانتای ده قهری زمانی پوّلین بکریّن که لهمه و خالانه ده کریّ وه ک تاقمیّک هوّکاری هه لکهوتو و له دهره وه ی کاریگه ری و دهوری تایبه تییان هه بوو ده لاده و ده دوری کاریگه ری و دهوری تایبه تییان هه بوو دهوری و دهوری تایبه تییان هه بوو نووسه و نه دیب و نه که کادیمسیتی کورد له بابه ت: «ستانده رایز کردنی زمانی کوردی» گه لاله کراوه بو نه وه که نووسه و نه دیب و نه که کالاله کراوه بو نه وه که نووسه و نه دیب و نه که کاله کراوه بو نه وه که کاله کراوه بو نه وه که کاله کراوه بو نه وه که کاله که کردی و موری گورد که بابه ت: «ستانده رایز کردنی زمانی کوردی» گه لاله کراوه بو نه وه که کورد که بابه ت: «ستانده رایز کردنی زمانی کوردی» گه لاله کروره بو نه وه کری و هم کری و ده که کردی و کورد که بابه ت: «ستانده رایز کردنی زمانی کوردی» گه لاله کروره بو نه و کری و ده کری و ده کری و ده که کاله که کرده کری و ده که که که که کرد که که که کانی که کورد که با که که کرد کرای که کرد که که کرد که که کرد که ک

داوا لهحکوومهتی ههریّم بکا که «کرمانجی خواروو» (سۆرانی) وه ک زمانی ستانداری کوردی به رهسمیهت بناسن. له نهو داخوازینامهیهدا، داوا کراوه، یه کهم: بهیاسهیه ک بریار بدریّت لهسهر به فهرمیی ناسینی شیّوهزاری کرمانجی خواروو وه ک بناغهی زمانی ستانداری کوردیی، له ههریّمی کوردستانی عیّراقدا. دووههم: بهیاسهیه کی هاوپیّچ (مرفق) بریار بدریّ، لهسهر دامهزراندنی ئینستیتوتیّکی نهتهوه یی له کوردستاندا، بو لیکوّلینهوه و ساخ کردنهوه و نارشیق کردنی ههموو شیّوازه کانی زمانی کوردی و پیشکهش کردنی پیّشنیار و لیکوّلینهوه ی بهردهوام بو موتووربه کردنی زمانی فهرمی به وشه و فرهییز و زاراوه ی ههموو شیّوازه کانی تر.

ئهو داخوازییه دهیهوی یه کیک له سی له هجه ئه ده بییه کای کوردی، ئه وه ی که ناوی «سۆرانی»، «کوردی ناوه راست» یان «کرمانجی خواروو»ی لیندراوه، به زبری قانوون و ده سه لاتی ده وله تی، بکریت به زمانی په مسمی و ستانداردی کوردی ده وری له هجه کانی تریش (کرمانجی ژووروو، هه ورامی…) ئه وه بی که خزمه ت بکه ن به ده وله مه ند کردنی ئه و زمانه ستاندارده.

له روانگهی دوکتور "ئهمیر حهسهنپوور" هوه که ماموّستای زانستگای توّرنتوّی کانادایه، ئهو داخوازییه، ئهگهر به پیوانه زانستییه کانی زمان هه لیبسهنگینین، بههه له چووه و لهباری سیاسییه وه تووشی هه له یه کی گهوره تربوه.

بيروراي تايبهتي دوكتور "ئهمير حهسهنپوور" لهم بارهوه ئاوايه:

«۱ - زمانی کوردی، وه ک زمانی ئهرمهنی، ئالبانی و نۆرویژی، زمانیکی جووت - ستاندارده: دووستانداردی ههیه، کرمانجی و سۆرانی. لهگهل ئهوهشدا ههورامی ئهدهبییاتیکی کۆنی ههیه، وه ک دوو لههجه کهی تر پرۆسهی ستاندارد بوونی دهست پینه کردووه. لههجهی دملی یا زازاش بۆ نووسین زۆرکهم ده کار هیندراوه.

۲- زۆربەی گەلی كورد بەكرمانجی قسەدەكەن: تەواوی كوردەكانی سووریا، تەواوی كوردی ئەرمەنستان، زۆربەی كوردی توركیا، بەشنک لە كوردەكانی ئیران و عیراق كرمانجی زمانن. سۆرانی تەنیا لە كوردستانی عیراق و ئیران، ئەویش تەنیا لە ناوچەكانی ناوەراست قسەی پیدەكری.

۳- له روانگهی زمانناسییهوه، هیچ لههجهیه ک له لههجهیه کی تر باشتر نییه، ههر لههجهیه ک دهتوانی ببیته زمانی ستاندارد. ستاندارد بوون پیّوهندی به بارودوّخی غهیری زمانی (واته ئابووری، کوّمهلایهتی، سیاسی و…) ههیه. نووسین و ئهدهبیات له پیّشدا به ههورامی و کرمانجی دهستی پیّکرد. سوّرانی زوّر درهنگتر، نزیکه سیّ سهده دوایه، بو نووسین ده کارهات، به لام له بارودوّخی شهری جیهانی یه کهم ههلی بو رهخسا که ستاندارد بکریّت.

3- پرۆژەى ستاندارد بوونى زمانى كوردى، لەبەر دابەشكرانى كوردستان لەناو چەند دەوللەتدا و بە ھۆى سياسەتى زمانكوژى، بە شيوەيەكى ئاسايى وەرى نەكەوت و دريژەى نەبوو. ئەو پرۆسەيە كاتيك دەستى پيكرد كە گەلى كورد لەنيوان ئيران و عوسمانىدا دابەش ببوو و بەشىكى كەمىش لە رووسيا بوون.

ستاندارد کردن لهسهرهتاوه خۆرسک بوو؛ واته بهبی بهرنامهیه کی له پیشدا گهلاله کراو و بهبی تیوری و زانستی زمانناسی. ئهو پروّژهیه بهبلاو بوونهوه پروّژنامه کوردستان له ۱۸۹۸ دهستی پیکرد، کاتیکی دهسهلاتی دهوله تی کورد له ئارادا نهبوو. کوردستان زوّرتر به کرمانجی بوو، لهبهر ئهوه په بلاوکهرهوه کهی (بهدرخانییه کان) کرمانجی زمان بوون. روّژنامه گهری دوای ۱۹۰۸ ههم به کرمانجی بوو و ههم به سوّرانی، بهلام کرمانجی زال بوو. لهبهر ئهوه ی خویندهوار و روّشنبیر و خویندرهوه زوّرتر کرمانجی زمان بوون.

0 - دوای شهری جیهانی یه کهم، به شی عوسمانی کوردستان، کهبه شی ههره گهوره بوو، دیسان دابه شکرا و ئهو دابه شینه پیّوهندی نیّوان له هجه کانی گوّری. به رووخانی دهوله تی عوسمانی (۱۹۲۲ - ۱۹۱۸) و دامه زرانی کوّماری تورکییه (۱۹۲۲) به تایبه تی دوای ۱۹۲۵، کرمانجی به شیّوه یه کی درندانه سهر کوت کرا. له سووریه ش - که فهرانسه دایمه زراند (۱۹۱۵ - ۱۹۱۸) - ریّگه نه درا کرمانجی له خویّندندا ده کار بی و روّزنامه گهریش ته نیا له ۱۹۳۲ هه تا ۱۹۳۵ و له سالانی شهری جیهای یه کهم (۱۹۱۸ – ۱۹۱۸)، ته نیا له عیّراق له ژیّر ده سه لاتی ئینگلستاندا و یه کیّتی سوّقیّت (۱۹۲۱ به ولاوه) زمانی کوردی که خویّندن و نووسین و چاپهمه نی و رادیوّ ده کار هات و پروّژه ی ستاندارد کردن هاته گوّریّ.

له عیراقدا ستاندارد کردن بی به رنامه بووه؛ واته روزنامه نووسه و نووسه و بلاو که رهوه ی کتیب و وهرگیره کان بو چوونی جیاوازیان هه بوو، به لام له و بی به رنامه ییه شدا، یه کده نگی به دی کرا (بو وینه له و شه روزنان، پهتی کردن، گورین یان چاک کردنی ئه لفوبی). پروژه ی ستاندار کردنی زمانی کوردی به سوّرانی، ئه ویش له سه ربخینه ی له هجه ی سلیّمانی، به ریّوه ده چوو نه ک له به رئه وه ی نه و بن له هجه یه له نه وانی تر باشتر بوو، به لکوو له به رئه وه ی شاری سلیّمانی ناوه ندی بزووتنه وه ی نه ته وه ی بوو؛ خوینده وار و روزشنبیری باشتر بوو و ناوچه ی بادینان زورتر عه شیره تی بوو و شاری گه وره ی نه بوو، ته نیزه الله یه کیتی سوّقیّت بو ستاندارد کردنی زمانی کوردی ریّباز و به رنامه دیاریکرا (کونگره ی ۱۹۳۴ ی ئیره وان)، به لام کوردی سوّقیّت به ژماره زوّر که م بوون و له قه فقاز و ناسیای ناوه ندی بلاو ببوونه و و له ۱۹۳۷ همتا دوای شه ری جیهانی به ژماره زوّر که م بوون و له قه فقاز و ناسیای ناوه ندی بلاو ببوونه و له ۱۹۳۷ همتا دوای شه ری جیهانی دووهم سه رکوتکران و ده وله تان ریّگه یان نه ده دا پیوه ندی له نیّوان نه وان و پارچه کانی تری کوردستان هه بیّ. له نه و بارود و خه دا بن له هجه ی سلیّمانی له کوردستانی عیّراق پروسه ی ستاندارد بوونی به رده وام بوو، تا راده یه کیران سه رکوت ده کرا، هیّزی پیّده درا را را دری کورد ی نه دری کورد تان).

٦-ئهم داخوازینامه داوا ده کا سۆرانی «له ههریّمی کوردستانی عیّراقدا» به رهسمییهت بناسریّ. به لام ئه گهر شتیّکی وا بکری (جوّی کردنهوه یان دابرانی له هجه کان، لهتوکوتتر کردنی پروّسهی ستاندارد بوون و سه پاندنی ههر کوته ی له له سنووری دهولهتیّکدا) دیسان بهرنامه یه کی وا سهر ناکهوی و زیانیّکی سیاسی زوّری ده بیّ. ئه گهر له رابردوودا سۆرانی له عیّراق و کرمانجی له سوّقیّت دهیانتوانی، بیّ خوّ هه لقوتاندن له یه کتر، ستانداردبن، ئیسته ئه و پیوه ندییانه گوراون، پهرژینی سنووره کان نزمتر بوون، پارچه کان تیکه لاوتر بوون، پارچه کان تیکه لاوتر بوون، تو کرسایی سنووره کانی شیّواندووه، قورسایی

لههجه کانیش وه ک جاران نهماوه، ههر بۆیه ههوه آل تهلقیزیۆنی ساتلایت کرمانجی زمانه کان دایانمهزراند و زورتر به کرمانجی بوو تا سۆرانی. کرمانجی زمانه کان له تورکییه، به خهباتی خوّیان، مافی بلاو کردنهوه به زمانی خوّیان ئهستاندووه و دهولهتی تورکییهیان وا لیّکردووه که به و زوانه رادیو و تلقیزیوّنی ساتلایت به کرمانجی دهست پی بکا. له کوردستانی عیراقیش، بادینان چیتر مهالبهندی عهشیره و ورده شاران نییه.

۸- کوردی زمانیکی «جووت -ستاندارد» و ئهگهر قهراریی بکریته تاقه ستاندارد، بهبی زهبرووزهنگی دهولهتی سهر ناگری و ئهو زهبر و زهنگهش به ئامانجی خوی ناگا و ناکوکی قوولتر و بهرینتر ده کا.

ئه گهر مهبهستی ئهو داخوازینامه ئهوهیه که نه ته وه یه ک بگری و جیاوازی دوو له هجه که نه بیته سهرچاوه ی لیک هه لبرانیان، رهسمی کردنی سۆرانی پرۆسهی جیابوونه وه خیراتر ده کا. ئه گهر مهبهست ئهوه یه نه تهوه ی کورد وه ک «سرب» و «کرۆوات»یان «چیک» و «سلۆواک» لیک هه لنه برن، رهسمی کردنی سۆرانی بهرنامه یه کی وا وه دی دینیت.

زمانى ئەدەبىي يەكگرتووى كوردى:

پرسیار ئیستا دهربارهی «زمانی ئهدهبی یه کگرتوو»ه که ئهمه شتیکی جیاوازه له «زمانی یه کگرتوو». ههندی کهس لای وایه زمانی ئهدهبی یه کگرتوومان نییه. وا دهزانم زورتری شارهزایان، ئهوهی زانست ئه کهن به چرای بینین لهسهر ئهو رایهن که زمانی ئهدهبی یه کگرتووی کوردی له سهده ینوزدههمهوه دهستی کردووه به دروست بوون و ریگه ی خوّی گرتوته بهر و له گهشهسهندنایه. زمانی ئهدهبی یه کگرتوو شتیک نییه که ئاره زووی ئهم پادشا یا ئهو زانا دروستی بکات؛ ههروه ک شتیکیش نییه کهچهند زانایه ک بهییی نه خشه یا

کهتهلوّگیکی ئاماده دروستی بکهن. به لکوو میژووی نه ته وه خوّی زمانی ئه ده بی یه کگر توو دروست ئه کات و ههر نه ته وه بیکیش پیبازی تایبه تی خوّی هه یه دروست کردنی زمانی ئه ده بی یه کگر توودا. ئاده میزاد دروستکه ری میژووه، به لام میژووی گه لانیش پیرهویکی هه یه به ره و پیشه وه که به ئاده میزاد ناگوردریت، با بو ماوه یه کیش کوسپی به پینریته پیگه. له دروست بوونی زمانی ئه ده بیی یه کگر تووشدا، زانایانی نه ته وه یه به وه به وه که که که که که و زاناشن ده توانن «پیشبین» بن و بزانن میژوو به ره و کوی ئه روات و ئه وانیش له که کل به رووندا بن و نه بنه کوسپی سه ره ری

زانایانی کوردیش دهتوانن له گهل ئهو ریّرهوه دابن که زمانی ئهدهبیی یه کگرتووی ئهم سهدهیهمان له سهده ی نوزدههمهوه گرتوویه تیبه بهرو خیّراتر بهرهو پیشهوهیبهرن.

زمانی ئەدەبیی یەکگرتوو بەو زمانە دەگوتریت کە لە زمانی یەکگرتووە وە بە ھەموو دیالیّکتەکانەوە وەرئەگیریّت، یا بناغەكەی لە یەكیّک لە دیالیّکتەکانەوە وەردەگیریّت و زۆرجار پوختە كراویّکی زمانە يەكگرتووەكەيە یا دیالیّکتیْکیەتی، یا بلّین پوختەكراویّکی زمانی قسە كردنە. ئەم زمانە دەبیّته زمانی نووسین و خویّندنەوە و ئەدەبیات و پشت بە ھەموو سەرچاوەكانی بەرەوپیّش چوون و دەولەمەندبوونی زمان، دەولامەند دەبیّت و بەرەوپیّش دەروات. زمانی یەكگرتوو و دیالیّکتەکانی زمان و ئەدەبی فۆلكلۆری نەتەوە و زمانی نەتەوە داراوسیّکان و ئیستیلاحی زانستی جیهانی گەورەترین سەرچاوەی ئەو دەولەمەند بوونەن.

هۆيەكانى دروستبوونى زمانىكى يەكگرتووى ئەدەبى

ئەو ھۆيانەى كە دەبنە ھەويتنى پەيدا كردنى زمانىكى يەكگر تووى ئەدەبى بۆ گەلىك ئەوانەن:

ئه- رِێی سهپاندنی شێوهیهک بهسهر گهلێکدا: ئهمه بهتایبهتی بۆ ئهو گهلانهیه که هێشتا زمانێکی یه کگرتوویان نییه، بهلام قهوارهیه کی سهربه خوٚی یه کگرتوویان ههیه. ئهو کاته بۆ چارهسهر کردنی ئهمه یا به

جۆریکی دیموکراتیانه، بیرورای گشتی خهلکه که وهرده گیریت، تا بزانری چ شیوه یه کی به دله، یا نهوه ته کاربه ده ستانی خویان شیوه یه شیوه کانی زمانه که ده که نه زمانی ره سمی و به و رهنگه ده یسه پینن به به به را گهله که دا و به ره ده بیته زمانی نه ده بیان.

ب— لهخۆوه دروستبوونی شێوهیه کی ئهدهبی: هێندێ جار شێوهیه کی ئهدهبی لهخۆیهوه واتا بێ سهپاندنی راستهوخو، دروست دهبێ، بو ئهمهش هێندێ هو ههن که لهم کارهدا دهور دهگێرن، وهک:

۱- ئەوەى كتێبێكى ئايىنى پىرۆز بەو شێوەيە بنووسرێتەوە. بۆ وێنە: شێوەى ھۆزى قورەيش بوو بە شيوەى ئەدەبيى عەرەبەكان؛ تەنيا لەبەر ئەوەى قورئانى پيرۆز بەو شێوەيە ھاتە خوارەوە.

"مارتین لووتهر" (۱۶۸۳-۱۰۵۳)ی ئه لمانیش که داهینه ری ئایترای پروّتستان و پیشهوای بزوتنه وهی چاکسازی ئاینی دیانیتی (واتا کاتولیکی)یه؛ پاش ئهوهی ئینجیلی له لاتینییه وه وهرگیرایه سهر شیّوه ی ئه لمانی ساکسی، که تا ئه و کاته ته نیا له دیوه خانه کانی نه میره کانی ساکسدا به کار ده هینرا، توانی سهر نجی خه لکیکی زور بو ئه و ئینجیله رابکیشیت و ههر به و هویه وه شیّوه ی ساکسی بوو به زمانی ئه ده بی مهموو ئه وانه ی ئه مهرو به نه لمانی ده دوین؛ ههر له ئه لمانیا خوّیه وه بگره تا ده گاته سویس و ئوتریش و گشت لایه کی دی.

بهمهدا بۆمان دەردەكەوئ كه ئايين دەورىكى مەزن دەگىپى له دروست كردنى زمانىكى ئەدەبىدا. پىچەوانەى ئەمەش ھەر راستە. واتا، ئايىن دىسانەوە دەورىكى مەزن دەگىپى لە دوولەت كردنى زمانىكى ئەدەبىدا. بۆ وينە: سريانەكان ھەتا سەدەى پىنجى زايىنى، زمانىكى ئەدەبىي يەكگرتوويان ھەبوو. لەم سەدەيەدا، ئاژاوە كەوتە كلىسەى دىانەكانى رۆژ ھەلاتەوە و بەوە خەلكەكە بوون بە دوو بەشەوە و ھەر لەوەشەوە ئايتراى ياقووبى وئايتراى نەستوورى پەيدابوون. ئەمجا وردە وردە، ھەر لايە شيۆەى تايبەتى خۆى پاراست و پيە نووسى و رقوكىنە و دووبەرەكىش دەورىكى ئاگر خۆشكەرانەى نواند بۆ دوور خستنەوەى ھەر دوو شيۆەكە لە يەكتر، بە جۆرى سريانەكان ئىستە دوو شيۆەى ئەدەبيان ھەيە، ئارياييە كۆنەكانىش (واتا ھىندوئىرانىيە كۆنەكان) لەسەرەتاوە بەيەك زمان دەدووان و يەك ئايينىشان ھەبوو بەلام پاش ئەوەى ئەوانەى ھىندوستان ئايىنى خۆيان جيا كردەوە و لە دەوروبەرى ٢٠٠٠ى پ. ز دا كتيبى پيرۆزى «قىدا»يان ئەھنەى سانسكرىت بۆ نوسرايەوە، ئەمجار كە دواى ئەوانىش ئارياييەكانى ئىران؛ ئايىنى زەردەشتيان پەسند كرد و كتيبەكەيان بە زمانى «ئاقىستا» بالاو كردەوە؛ ئەودەمە زمانى ئاريايى بەرە بەرە بەرە بەرە بەرە بەدو بە دەوردان ھىندى و ئىزانى، كەھەريەكەشيان لەسەر خۆ بوو بە چەند زمانىكى سەربەخۆ.

۲- ژیاندنهوهی ئهدهبیات به تاقه شیّوهیه کی زمانیّک و له سنووریّکی یه کجار فراواندا؛ دهبیّته هوّی دروست کردنی زمانیّکی ئهده بی. بوّ ویّنه: زمانی فارسی تازه لهو کاتهوه دروستبووه که "رووده کی" و "فیردهوسی" دهستیان به هوّنراوه هوّنینه وه کردووه به شیّوه ی دهری (واتا شیّوه ی ژوورووی روّژهه لاتی ئیّران). به تایبه تی "شانامه ی فیرده وسی" دهوریّکی کاریگه ری گیّراوه لهم رووه و توانی ههموو شیّوه و زاراوه کانی دی رامال بدا و جیّگه ی خوّی بکاته وه.

۳- خزمهت کردنی زانست به تهنیا شیّوهیهک؛ به تایبهتی له ولاتیکدا که زانستگهو کتیبی زانستیانه و پوژنامهی زور و زهبهندهی ههر بهیهک شیّوه ببیّ و به شیّوهکانی دی نهیبیّت، دهبیّته هوّی نهوهی نهو شیّوهیه بکاته زمانیکی نهده بی.

3- هیندی جار جوری ژیانی کومهلایهتی و پیوهندیی بازرگانی و نابووری دهبنه هوی دروستبوونی شیوه یه کی نان شیوه یه کی نان شیوه یه کی نازرگانی و نان پهیدا کردن و خهلک رووی تیبکهن؛ شیوهی نهو شاره دهسهلات پهیدا ده کا و برهو دهستینی و له ناه نهنجامدا ده بیته شیوه یه کی نامده یه ده کی نامده یه کی نامده یا کردن و که کردن و کردن و که کردن و کر

ج – هەولدانىكى رىكخراوى زانستىانەى لەسەر خۆ بۆ بەرهەمهىنانى زمانىكى ئەدەبى يەكگرتوو؛ ئەو رىگە ئەو گەلانە دەيگرن كە ھەر دوو رىگەى باسكراوى پىشوويان بۆ دەست نادا. بە بىروراى من ئەمەيان باشترين و تەنيا رىگەيە كە كورد بتوانى پىيدا بروا لەم بارەيەوە. واتا ئىمە دەبىي شىرويەكى ئەدەبى بۆخۆمان دروست بكەين. بەلام ئايا دروست كردنى ئەم شىرويە لە كويوە دەست پى بكات و كى دەستى پى بكات و چۆن دەست پى بكريت؛ ئەوە پىروستى بە شى كردنەوە و لەسەر رۆيشتىن ھەيە (نەبەز، ١٩٧٦: ١٢-٨).

لیّره دا پرسیاریّک دیّته ناراوه به و چهشنه که پهیوهندی زمانی یه کگرتوی نهده بی له گه ل نه و لههجانهی دی چیه؟ که ده کری ناوا ولام بدریّته وه:

ئەوەى راست بى لە سەرەتاى كارەوە بىزلەھجەى سلىنمانى كە دەتوانىن بىلىن تەنىيا ھى شارى «سلىنمانى» يە وەكوو زمانى پىنوسىن ھاتۆتە مەيدانەوە، ئەمە ماوەيەك درىزەى كىنشاوە، ئەم رووداوەش -كە بىنگومان بارودۆخى سىاسى و مىزۋوويى پىكىھىناوە - خۆى بۆتە ھۆى ئەوەى نىمچە تەعوسوبىتك لە لاى ھەندى خويىندەوارى كوردى خەلكى سلىنمانى پەيدا ببى و ھەر بىزلەھجەى سلىنمانى بە نۆرمى زمانى يەكىرتوو بزانن كە لە جىنگەى خۆى نىيە، بەلام چەند سالىنكە ئىشەكە رووى لەوەيە كە ئەم زمانە ئەدەبيە دەبىئ بە وشەى لەھجەكانى دى دەولەمەند بكرى، بەتايبەتى بىزلەھجەى موكريانى زۆر تەئسىرى كردوە و بەرە بەرە ئەو رىزازە ئاوالە بووە كە لە ھەموو لەھجەكان كەلك وەربگىرى و رۆژ بە رۆژىش ئەم ئىشە پەرە دەستىنىخى. تكايە تەماشاى «شەرفنامە» وەرگىرانى "ھەۋار"، «ئەفسانەى چىاى ئاگرى و قەلاى دەدە» تەرجومەي "شوكور مستەفا" بكەن (زەبىحى، ۲۰۰۵: ٤٧٥).

"عەبدورەحمان زەبیحی" باس لە ھەندی لەم پیشکەوتنانە دەکا کە زمانی کوردی لە سەرەتای چەرخی بیستەمدا بە دەستی ھیناوە و لە پیوەندی لەمەر زمانی کوردی ئەدەبی یەکگرتوودا دەلی: «زمانی کوردی لە شیوەی نووسینی «فارسی» و «تورکی عوسمانی»، یانی ئاخینهوهی وتار به رستهی دریژ دریژی رەق و زەق و زاراوەی غهیره کوردی تا ئەندازەییک پابۆتەوە و شیوەیه کی تایبهتی «کوردی نووسین»ی به خویهوه گرتووه، ئهگەرچی هیشتا زوری پیدەوی تا فیر دەبین به کوردی بیر بکهینهوه و ئینجا بیخهینه سەر کاغهز. سەرەرای ئەوەش پیاو به ئاشکرا ھەست بەوە دەکا کە زمانی کوردی کەوتۆتە سەر رچەی «زمانی ئەدەبی» و بەرەروپیش دەچی، کورت و کرمانجی بالەین: نەمامی «زمانی کوردی ئەدەبی یەکگرتوو» گوراوه و شین بووه، بەرەروپیش دەچی، کورت و کرمانجی بالەین: نەمامی «زمانی کوردی ئەدەبی یەکگرتوو» گوراوه و شین بووه،

به لام هیّشتا پیّده چیّ تا دهبیّته دره ختیّکی خاوهن سایه و لقوپوّپ و داری ئهوتوّ که پیاو ماندوویی رِیّگای سه ختی له ژیّردا له خوّی ده رکا و لهبن سیّبه ریدا بحه سیّته وه (زهبیحی، ۱۳۲۷: ۹).

گزنگ و مهشخه لی پهیرهویکی ئهده بی تازه له "سلیمانی" وه سهری دهرهیناوبوو به رووناکییه ک که تا ئیستا بهرده وامه و بهشی زوّری کوردستانی گرته وه یا راستتر ئهوه یه که له رووی زمانه وه بوه به ئهده بیاتی ئهوانه ی به سی دیالیکتی کوردی دهدوین.

قوتابخانهی شیعری بابان که ههندی له میژوونووسانی ئهدهب به قوتابخانهی نالی دادهنین و ههندیکیش له باسیدا ناوی نالی و سالم و کوردی پیکهوه تؤمار ده کهن ئهو قوتابخانهیه گهر له رووی ناوهرو کیشهوه گهلیک دیمه نی له ئهدهبیاتی ئهمروماندا نهمایی ئهوا فورمی ئهدهبیاتی ئهمرومان ههر بهرهوپیش چوونی میژوویی فورمی ئهدهبی نه قوتابخانهیه، به تایبه تی ئهو زمانهی که ئهدهبیاته کهی پی دهنووسری ههر ئهو زمانه تازه پتهوهیه که ئهو قوتابخانهیه کردبووی به کهرهسهی دهربرینی ناوهروکه کهی و به هوی دارشتنی فورمی تایبه تی خوی. گهر گورینیکیش له زمانی ئهدهبیاتی ئهمرومان و ئهو قوتابخانهیهدا ببینین، ئهوه ههر ئهو گورانهیه که میژوو و سروشتی پیشکهوتن دروستی کردوه و دهبی رووبدا و سهرچاوهی یه کهمی ئهو پیشکهوتن و بهرهو پیشچونهشی له زمانی ئهدهبیاتی ئهمرومانداهه و ئهو روشنی و تازه گهری و دینامیکیتیه یه که له زمانی ئهدهبیاتی دووری باباندا ههبوو و دهستی پی کرد.

ئهو زمانه کوردییه، یا وردتر ئهوه ببیّژین ئهو دیالیّکته کوردیهی لهسهرهتاوه شیعری "نالی" و "سالم" و "کوردی" پی نووسرا، تهواو ئهو دیالیّکته نهبوو که خه لّکی سلیّمانی پیّی ده پهیڤین. به لّکو ههر وه ک خه لّکی سلیمانی خوّیان تیکه لّ بوون و گهر شیّوهی قسه کردنیان ته سیری چهند دیالیّکتی جیاوازی کوردیشی تیا دیار نهبووبی ئهوا چهند به شه دیالیّکتی ههر کاری تیّکردووه ههروه ها ئهم تیّکه لّیه له زمانه ئه ده بیه که شدا ههر دیار بهو.

هونهرمهندی و وهستایی دامهزر یّنهرانی نه و قوتابخانه نهدهبییه، توانایه کی وای به خشی به نهدهبه که یان که زوو بلاو ببیّته وه و باش بچیّته دلّهوه و کار بکاته سهر شاعیرانی ناوچهی تری کوردستان و نهو دهنگهی له سلیّمانییه وه به به به به به به به دایه وه و دهنگ دایه وه و دهنگ دانه وه کهشی له یه کهم پله دا له ناوچهی سوّرانه وه بوو. هه ر له و سهردهمه دا شیعری "حاجی قادری کوّیی" (۱۸۱۵ – ۱۸۹۷) و "نه خته ر" (۱۸۳۰ – ۱۸۸۷) و "کهیفی جوانروّیی" له خاکی سوّرانه وه و "مهجدی" (۱۹۹۹ – ۱۹۹۹) له نهرده لاته وه و کوّمه لیّ شاعیری تری ناوچهی سنه و موکریان هه ر به و چهشنه یان نووسیوه که "نالی" و هاوه له کانی نووسیویانه. واته: پشت به گه لیّک به لگه ی نهده بی ده توانین بلّیهن نه و زمانه نهده بیه ی له سلیّمانیه وه هه لقولّی هه ر له سهره تای دروستبوونیا زمانی نهده بی هم ر چوار به شه دیالیّکته که ی کرمانجی خواروو بوون. واته: سلیّمانی و سنه و سوّران و موکریان. نهوساش و نیّستاش له ناخافتنی پوژانه یاندا نهوهنده جیان که هه ر یه کی هو ان ناوبنیه نه به شه دیالیّکت»، به لام نه وساش و نیّستاش هه ربه یه ک زمان و یه ک چهشن نووسیویانه (مسته فا ره سوولّ، ۱۹۷۱) «دیالیّکت»، به لام نه وساش و نیّستاش هه ربه یه ک زمان و یه ک چهشن نووسیویانه (مسته واره روسیویانه (مسته واره را ۱۹۷۲).

دوکتور "عیزهدین مستهفا رهسوول" لهمه پیوهندی نیوان شیوهزاری سنه و موکریان دهگه از زمانی نهده بی یه کگر تووی کوردی ناوا رای خوّی ده رده بریّت:

«بۆ ناوچەى سنە و موكريانىش، ھەروەك لەوپىش ھەر لە سەردەمى بابانەوە و پاش كزبوونى شىعرى دىالىكتى گۆران ھەر لە سەر پەيرەوەكەى «نالى و سالم و كوردى» شىعر دەستى يى كرد، ھەر لەوكاتەوە تا ئىستاش ئەم پەيرەوە ھەر بەردەوام بووە. ئەوشتانەى لە ناوچەى سنە دەنووسرىن و دەگەنە ئىمە، يا ئەو نووسەرانەى خەلكى ئەو ناوچەيە كە لەو گۆۋار يا رۆژنامانەدا دەنووسن كە لە ئىرانا رىگەى پىدەدرى يا جاروبار كوردى ئىران لە دەرەوەى ولات دەرى دەكەن ھەر بەو شىرە يەكگرتووە دەنووسن. ئەم بريارە زۆر قوولاتر و فراوانتر بە سەر خەلكى موكرياندا دىتە رى. چونكە ناوچەى موكريان لە پال ئەوەدا كە مىروى ئەدەبىاتەكەى ئەم دوو سەدەيەى لەگەل ناوچەى سۆران و سلىمانى و سنەدا جىا ناكرىتەوە، ئەوىش وەك سلىمانى سالىكى گەشەدار و زىرىن لە مىروى نىشتمانپەروەرى و راميارىدا ھەيە كە كارىكى تەواوى كردە سەر بزوتنەوەى رۆشنبىرى و سەر ئەدەبىات كە تا ئىستا تەئسىرى ھەر مابى (مستەفا رەسوول، ١٩٧١ - ٤٠ و ١٤).

کهواته ئهم شیّوه نووسینهی ئیستا له بهشی زوّری کوردستانی عیّراق و ئیّراندا پیّی دهخویّنریّت و دهنووسریّت و زمانی ئهدهبیاته، شیّوه نووسینیّکی یه کگرتووی کوردییه که ههموو خاوهانای کرمانجی خواروو (سنه، سلیّمانی، سوّران و موکریان) و نووسهرانی کوردی «گوّران» و ههندی نووسهری کوردی لوپ به کاری دههیّنن (دیارترین نووسهر لهناو کوردی لوپی عیّراقدا نووسهر "دوکتوّر کامیل حهسهن بهسیر"ه که نووسینه کوردییه کانی ههر بهم زمانه ئهدهبییه یه کگرتووهیه).

ئیمه ناتوانین به هیچ جوّریک بهم شیّوه ئهدهبیه بلهین: شیّوهی سلیمانی، چونکه ههر وه ک نووسینه که خوّی، تهنانهت نووسینی شاعیران و نووسهرانی شاری سلیّمانیش لهگهل قسه کردنی ناو مالیاندا جیاوازییه کی بچوو کی ههر ههیه، ههروهها ورده ورده گهلیّک وشهی ئهم بهشه دیالیّکت و دیالیّکتانهی تری تیکهل بوو، ههر وه که ههندی بنه پهتی گراماتیکی ئهوانیش جیه خوّی تیایدا دوّزیوه تهوه و ههندی له جیاوازییه کانی فوّنه تیکی خهایی سلیّمانیش لیره دا جیّگهی نهبوّته وه.

زمانی ئهدهبی یه کگرتوو لیره دا له سهر چاوه یه که ده چین: که له سهره تاکه یدا، واته له ژیر زهمیندا، چ له دیمه ن و تام و پیکهاتنیدا ههر ئاوی روونه و بریتییه له دوو به شهیدروژین و به شیک ئۆکسیژن به لام کهماوه یه که به ژیرزه میندا ده روا زور ره گهزی تری تیکه ل ده بی و تا لووتکه ی تیربوون له ئاوه که دا ده تویته وه که به ره گهزی تر گهیشت ههندی له تواوه که ی پیشوودا ده نی و ههندی شتی تر ده توینیته وه تا له ئه نجامدا و له و کاته دا که هه له ده توولی له ئه نجامی ئه نالیز دا هه ر H_{rO} ده ده روون و دره که یه کهمی ئاوه، هه رچه نده دیمه نی ده ره وه و رواله تی هه رله ئاوی ساده یا له ئاوی که یه یه یه روون ده چی (هه مان سهر چاوه: 2).

بهم چهشنه ئهو زمانه ئهدهبیهی ئیّستا بووه به زمانی ئهدهبیی یه کگر تووی ناوچهیه کی فراوانی کوردستان و ئهو کوردانهی به سیّ دیالیّکتی کوردی دهدویّن بهو زمانه دهخویّنن و دهنووسن و زمانی نووسینی

ئەدەبياتيانە، ئەو زمانە لە سەرەتاوە لە شارى سليمانى دابوو بە زمانى ئەدەبيات و بلاو بۆوە و ھەموو ئەو تىكەل بوون و تواندنەوە و رۆچوونەى بەسەردا ھاتووە كە بەسەر زمانى ئەدەبيى يەكگرتووى ھەمووگەلاندا دىت، تا دەبىت زمانى ئەدەبيى ھەموو نەتەوەكە. ئەم زمانە لەگەل شىرەى قسە كردنى شارى سلىمانى جيايى ھەيە، ھەرچەند روالەتەكەى ھەر شىروى ئەو شارەى پىرە ديارە.

به لام ئایا ئهم زمانه ئهدهبیه یه کگرتووه، بووه به زمانی یه کگرتووی ههموو نه تهوه ی کورد؟ گهر نهبووه ده بی بپرسین: ئایا نه تهوه ی کورد ئهمرو دوو زمانی ئهدهبی یه کگرتووی ههیه یا یه ک؟ ئایا زمانی ئهده بی یه کگرتووی کوردی کردن به دوو، له گهل ریزهوی میژووی نه تهوه ی کورد ده گونجی یانا؟

ئایا پهیدا کردنی دووزمانی ئهدهبیی له گه ل پیداویستیه کانی ئهمپرقی میزووی نه تهوه ی کورد ده گونجی یا نا؟ ئهو زمانه ئهدهبیه یه کگر تووی فیستایدا لیه دی و ده توانی بین به زمانی ئهدهبیی یه کگر تووی ههموو نه تهوه ؟ وه چوّن ده توانین ئهو پیبازه بدوّزینه وه که میژوو بو دروستبوونی زمانی ئهده بیه کگر تووی ههموو نه تهوه ی داناوه و چوّن ئهمه ی ئیستا والی ده کری که بیی به بنکه ی پهیدابوونی ئهو زمانه ؟

وه ک وتمان ئهم زمانه زمانی ئهدهبیی یه کگرتووی ئهوانهن که به ههموو بهشه کانی کرمانجی خواروو دهدوین و ئهوانه به دیالیّکتی گوران دهدویّن و تاراده یه کیش ئهوانهش که به لوری دهدویّن. به لام ئهم شیّوه نووسینه ئهدهبیه هیشتا نهبووه به شیّوه به شیّوهی نووسینی ئهوانه که به کرمانجی ژووروو دهدویّن، که ئهمان له پووی ژمارهوه بهشی زوّرتری کوردن. ههرچهنده ههندی شاعیر و نووسهری ناوداری ئهوتوّشمان ههیه که شیّوه کاخافتنی مالهوه یان یه کیکه له به شه کانی کرمانجی ژووروو به لام نووسینیان هه ر بهم زمانه یه که لای ثیّمه بووه به زمانی نووسین و خویّندن و ئهده بیات.

که واته ئهو زمانه نهبووه به زمانی ئهدهبیی یه کگرتووی ههموو نهتهوه ی کورد. به لام ههروه ک نهبووه بهو زمانه یه کگرتووه، ههروه ها ناتوانین بلهین ئیستا کورد دوو زمانی ئهدهبیی یه کگرتوویان ههیه. چونکه ههر لهو کاته دا که ئهم زمانه له دهوری بابانهوه تا ئیستا زمانی ئهدهبیی ناوچه یه کی گهوره ی کوردستانه و له سالی (۱۹۲۲) دا تا ئیستا زمانی خویندن و نووسینی بهشی زوّری ئهو ناوچه یه، ههر لهو کاته دا شیّوه زمانی کی تر نابینین که له دهوری بابانه وه تا ئیستا به و شیّوه فراوانه و به و بهرده وامیه زمانی ئهدهبیات بیّت و له هیچ شویننیکی تری کوردستاندا به کوردی خویندن نییه و زمانی کوردی به پهسمی نه ناسراوه تا شیّوه یه کی تری لهمه به دهر ببیّته زمانی یه کگرتوو با له ناوچه یه کی ته سکیشدا بیّت.

که واته پاش ئەوەى گەيشتىنە ئەو ئەنجامەى کە دەبى زمانى ئەدەبىي كوردى يەک بىت نەک دوان، دەبى بېرسىن ئەو زمانە ئەدەبىيە يەكگرتووە كامەيە و دەبى چۆن بىت؟

همندی لموانمی همولّی ئمومیانه کوردی بکمن به دوو زمان و خوّیان به کردموه ئمو ریّگمیمیان گرتووه، به ناوی ئموموه که کرمانجی ژووروو زمانی ئاخافتنی بمشی زوّری کورده لایان وایه که دهبیّ همموو کورد کرمانجی ژووروو بکمن به زمانی ئمدهبیی یه کگرتووی خوّیان.

ئهم رایه — بهلای ئیمهوه - نه راسته و نه دیتهدی، چونکه گهر ئهو بنهما دیمو کراتییهی باسی له سهر شوّ کردنی بهشی کهم بوّ بهشی زوّر ده کا له مهیدانی زماندا راستیش بیّت، ئهوا لیرمدا پیچهوانه دهبیّتهوهو ئهو ئهنجامه ناگهیهنی که ئهوان دهیانهوی ههرچهنده مهسهلهی زمان و بالاوبوونهوهی و داچهسپاندنی زمانی ئهده بیی یه کگر تووکاری میژووه و ئهو شتی راست ده چهسپینی و ههولی ناراست ناهیالی، به لام گهر برپاردان بو ئیره راستیش بی و ههر له سهر ئهو پهیرهوه دیمو کراتیه برپاریشمان دا که کرمانجی ببی به زمانی ئهده بیی یه کگر توو غهوا مهیدانی هینانه دیی برپاره کهمان بو ئیستاو - وا دیاره تا ماوه یه کیر حساتی کوردستانی عیراق ده بی خوانه توانایه کی وامان نییه که له شوینی تردا برپاره کهمان به جی بهینین که واته مهسهلهی زوّرو کهمه که بو کوردستانی عیراق پیچهوانه دهبیتهوه: ئهوه ی به کرمانجی ژووروو دهدوین بهشی مهسهله کهمن و ئهوه ی به دیالیکتی تر دهدوین و زمانیکی ئهده بی یه کگر توویان هه یه بهشی زوّرن

ئەنجام:

زمانی ئهدهبیی یه کگرتووی نه ته وه، میژوو دروستی ده کا و ئاره زووی تاقه که س و ده سته یه ک پولّی کاریگه ریان له به ره وپیّش چوونی میژوودا نییه، به لام تاقه که س ده توانی ریزه وه ی راسته قینه ی میژوو به دی بکا و له گه لی بروات و پال به خیرا رویشتینه وه بنیّت و نه بیّته کوّسپ له ریّگه یدا و نه بیّته هوّی دواخستنی ئه و پیشه وه چوونه ی.

لهم جوّره هه لویّست و تیگهیشتن و تهجروبهیه لامان وایه که نه ته وه ی کورد زوو یا ده رنگ زمانی نه ده بیی یه کگر تووی خوّی دروست ده کا، که ده بی به زمانی ره سمیی خویّندن و نووسین و نه ده بیاتی هه موو کورد. که نهم زمانه هیچ یه کیّ لهم شیّوانه ی نیّستا نییه، هه رچه ند دیمه ن و ته نسیری شیّوه یه کیان له و زمانه دار ده بیّ.

که زمانی ئهدهبیی یه کگر تووش پیکهات مانای وانییه که شیّوهی ئاخافتنیش دهبیّته یه ک. به لکوو کوردی ههر لایه وه ک خوّی دهدوی، به لام ههموو کورد وه ک یه ک دهنووسن.

سەرچاوە كوردىيەكان:

- ۱- دەستەى نووسەران (۱۳۸۱) زمانەوان، تايبەتنامەى يەكەمىن كونگرەى زانستى- فيركارىي زمانى كوردى لە ئيراندا، ژمارە ۲، تاران، ئەنستىتۆ فەرھەنگى كوردستان.
- ۲- زهبیحی، عەبدو_ره حمان (۱۳٦۷) **قامووسی زبانی کوردی،** ورمیّ ، ناوهندی بلاو کردنهوهی فهرههنگ و ئهدهبیاتی کوردی.
- ۳- کهریمی، عهلی (۲۰۰۵) **ژیان و بهسهرهاتی عهبدولره حمانی زمبیحی**، سلیّمانی، چاپی دووهم، له چاپکراوه کانی بهریّوهبهریّتیی گشتیی چاپ و بلاو کردنهوه له وهزارهتی روّشنبیری.
- ٤ محهمه عهزیز، حوسیّن (۱۹۹۹) **سهلیقهی زمانهوانیی و گرفته کانی زمانی کوردیی،** سلیّمانی، دهزگای چاپ و پهخشی سهردهم.
- ۵ مستهفا رهسوول، عیزهدین (۱۹۷۱) **زمانی ئهده بی یه کگر تووی کوردی،** به غدا، چاپخانه ی سلمان الاعظمی . ۲ - مه حویی، محهمه د (۲۰۰۱) **زمان و زانستی زمان، سهره تایه ک بۆ زانستی زمان،** سلیمانی، دهزگای چاپ و په خشی سهرده م .
- ۷- نەبەز، جەمال (۱۹۷٦) **زمانىيەكگرتووىكوردى،** بامبيرگ، يەكىتى نەتەوەيى خويندكارانى كورد لە ئەوروپا.

سەرچاوە فارسىيەكان:

- ۱- ترادگیل، پیتر (۱۳۷۲) **زبان شناسی اجتماعی، درامدی بر زبان و جامعه**، ترجمهی دکتر محمّد طباطبایی، تهران، نشر اگه.
- ۲- ژان کالوه، لویی (۱۳۷۹**) درامدی بر زبانشناسی اجتماعی**، ترجمهی محمّد جعفر پوینده، تهران، انتشارات نقشجهان.
- ۳- مدرسی، یحیی (۱۳۶۸) **درامدی بر جامعهشناسی زبان**، تهران، موسسهی مطالعات و تحقیقات فرهنگی.
- ٤- همایون، همادخت (۱۳۷۹) واژهنامهی زبانشناسی و علوم وابسته، چاپ سوم، تهران، پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.

سەرچاوە ئىنگلىسىيەكان:

- 1- Hassanpour, Amir, (1992), *Nationalism and language in Kurdistan*, 1918-1985, Sanfrancisco: Mellen Research University Press.
- 2- Karadaghi, Rashid, (2009), *The Azadi English- Kurdish dictionary*, Ehsan Publishing House, Tehran.
 - 3- Ray, P-1963. Language Standardizaion. The Hague: Mouton.
- 4- Wardhaugh, Ronald, (1990), An Introduction to Sociolinguistics, Basil Blackwell, Cambridge.

گۆڤارەكان:

- ۱ گوڤاری مههاباد، (۱۳۸۷) ژماره ۸٦، بانهمهر.
- ۲- گوڤاری مههاباد، (۱۳۸۷) ژماره ۹۰ ۸۹، گهلاویژ و خهرمانان.

ره مزی ماننه و ه یی و جوانخاسیی زمان و شیعری کوردی هۆرامی

عادل محەمەدپوور -

كورته∶

بۆپیناسه و پۆلینبهندی قوناغه کانی میژووی شیعر و ئهدهبی کوردی و دەرخستنی خهساره کان و کیشه کان بوشایی ههیه. بو درمناسی هوکاره کانی میژووی ئهدهبی کوردی، رەوتیکی سیستماتیکی نویساری بو کورد ساخ نهبوتهوه. پیکهاته و سهرهه لدانی دیالیکته کان بهرچاو نه گیراوه؛ کهچی هیچ لههجهیه ک له لههجهیه کی تر باشتر نییه. ستاندارد بوون پیوهندی به باروودو خی غهیری زمانی (واته ئابووری، کومه لایهتی سیاسی و ...) ههیه. دیمه نی گولزاری شیعری کوردی به تهواوی گوله کانییهوه، جوانه؛ ههموومان پیکهوه جوانخاسین. پرووناهی خستنهسهر کهمپی شیوه زمانه کان بو برینی ههوراز و گهیشتن به دوندی زمانی ستانداردی کوردی، تیشکاویژیک بو پرووناک به خشی دوزی په وای زمانی ستانداردی کوردی. زمان و شیعری کوردی هورامی، پپروسهیه کی زیندوو و نقیسارییه؛ بنه مایه که بو میژووی شیعری کوردی. پیش ئیسلام له «گاساکان»ی ناقیستاوه تاکوو ئهمرو له برهو و بهردهوامی و پسکاندا بووه. دهرخستنی یه کهی توخمه کانی ئهم شیعره له ناقیستاوه تاکوو ئهمرو له برهو و بهردهوامی و پسکاندا بووه. دهرخستنی یه کهی توخمه کانی ئهم شیعره له تربی باش ئیسلام ده قه کان به شیوه ی کونکریت دیارن. به تایبه تهمه نده بی زمانی ئهده بی فیدی خودی هورامی به و لهوتکه بوونی شاعیری خاوهن شیواز و بهراورد کاری نیشانه ئهده بی زمانی ئهده بی خیکرییه کانی ئهو شاعیر یان شاعیرانه که کوکن له گهل باری ئهو ده مه ی که تیدا ژیاون، به م بونه وه لهم نووسراوه دا، شیعری هورامی به صوت قوناغ ده ست نیشان ده کریت.

کرکه دهنگ یا زړه دهنگ (زنگ صوت)، توخمیکی جهوههری بو جیاوازی ریتمی شیعری هوّرامی له گهلّ فارسی و شیعری کلاسیکی سوّرانی و... . ئهم توخمه بوو به هوّی ئهوه که شیعری هوّرامی نه کهویته ژیر کاردانهوه ی عهرووزی عهرهبی. گهرووی سیاوچهمانبیّری هوّرامی به لگهیه که بو چهسپاندنی جیاوازی کرکه دهنگه کان و له حنی شیعر . زره دهنگ له دو دیارده ی «سیسته می برگه له شیعر و گهرووی سیاوچهمانه بیّر» له

-ماستهری زمانوئهدهبیاتی فارسی و بهریرس و ئهندامی شوّرای نووسهرانی و مرزنامهی زریّبار .

هۆرامیدا، دوو تایبهتمهندی و دوو خالی سهرهکین بۆ فاکتیزه کردنی رهسهنایهتی و حال و ههوای تازه له شیعر و مؤسیقای هۆرامیدا. «کرکه، زرهدهنگ» له گۆرانی هۆرامیدا، مهجازه بۆ بینخواردنهوه و دهنگخۆشی، ئهم ریسایه تهنیا پهیوهندی به گۆرانی و ریتمی شیعرهوه نییه، له ناو جهرگهی زمانیشدا حزووری ههیه. «کرکهدهنگ» چییه و چه رۆلیکی بووه له پیکهاتهی زمان و شیعری هۆرامیدا؟

زمانی فارسی و کوردی هۆرامی - به تیک ازمانی کوردی - یه ک بنهمالهن (ئاریاییه کان). عهرهبی له گه ل ئهم کوما زمانیانه ای پیّوهندییه کی ره چه له کی و تهبارناسانه ی نییه. زمانی فارسی کهوته ژیّر کاریگهری توخمه کانی ئهم زمانه وه. زمانه وانه کان له نیوه ی دووه می سه ده ی نوّزده دا پهییان به م توخمه برد. ئیلیّکساندر خوّدزکوّ (Carl salemann)، ژیّکوفسکی (A. chodz ko)، چارل زالیّمهن (شیرتوّ گوتیوّ، بوون به پهرهپیّدهری بوّچوونه کانی ئهو رهوته بینویّنیست (Benveniste)، ئانتوان مییه، روّبیّرتوّ گوتیوّ، بوون به پهرهپیّدهری بوّچوونه کانی ئهو رهوته زمانییه.

جیاوازی زمانه کان به تایبهت له کیشانهی شیعردا، ده گهریته وه بو جیاوازی چه شنی کیشاندنی بزوینه کان لهم زمانانه دا. جیاکه ره وهی نهم دوخه، توخمیکه به ناو زه نگ له پیکهاته ی ده نگه کاندا. لیدانی «زره ده نگ» در زمانی کوردیی هورامی له له حندا جیاوازه. جیاوازی زره ده نگ ته نیا یه کیکه له جیاوازییه کان. له هورامیدا جیاوازی هه در بزوینیک به نیسبه تی بزوینیکی تر (کورت و دریژ) و هه ربرگه یه له به رامبه ربرگه یه کی تر له کیشانه ی ده نگدا، ناییته هه ست پیکرن. بو نموونه چامه یه هورامی به هه ردوو ئوسلووبی له حنی برگه (ته کیه) و ریسای عه رووزی و به راورد کاری له گه ل فارسی و کوردیی سورانیدا کیشانه ده کری و جیاوازییه کان ده خریته روو.

وشه سهرهکییهکان: ماننهوهیی، جوانخاسیی، زمان و شیعری کوردییهوّرامی، خهسار، دهق، کهمپی زاراوه کان، بهستیّنه و سهرهه لدان، قوّناغه کان، هورمزگان، یارسان، ئورامهن، قوّناغی داهیّنان، فرهچه شنی ییکهاته، پیتم intensite ،Kirke) و ته کیه (accent / نیتم و ئینسیّجام، نویخوازی و شیعری هورامی، کرکه (intensite ،Kirke) و ته کیه رودیی هوّرامی، ئوسلوبی برگه، کرکه ده نگ یا زره ده نگ (زنگ صوت).

وەرايى:

هه لویسته په ک و خه ساریک:

من دەقتىكى ميژوويى-ئەدەبى ئاوا شک نابەم كە بە شيوەي شيوازناسانە و رەچەللەكناسانە ئاورى لە شیعری کلاسیکی کوردی دابیتهوه و توانیبیتی تیشکوی پیکهاتهی قوناغه کانی میژووی شیعر و ئهده بی کوردی پۆلێنبهندی کردبێت. ئهو دهقانهی که ههن، پچرپچرن و یا تهنیا ئێهتمامیان به مێژووی ئهدهب و بيۆگرافي شاعيرانەوه بووه. ئەمە كەلێنێكى گەورە و خەسارێكى مەزنە بۆ مێژووى ئەدەبى كوردى. ئەلبەت بيّبهش بووگين له رهخنهڤانيّکي توکمه و شيّوازناسيّکي کارامه که بتوانيّ به شيّوهي رهوشمهند و ئاکادمي، قوّناغه کان، کهشف و پیّناسه و شیّوهی رسکانی فورم و ناوهروّکی نهم بزاقه درمناسی بکات. شیّوهی سوننهتی هاوردهی مهعریفی ئیمه تهنیا ئیهتیمام به رههندی دهره کی ئهدهبهوه بووگه؛ واته چهقداکوتان و سمر له سهر ناسنامه و بیو گرافی کهسایه تی شاعیر و دانهر. لایه نی دهروونی ده قه کان و هو کاری رسکانی قوناغه کان، له سهر میّتوّدی زمانهوانی-شیّوازناسی، برشتکاری و پوّلیّنبهندی نه کراوه. ئاساییه که سیمای ئهدهب و رۆشنبیری كوردی لهم فهزا سامناک و تاكدهنگهدا، لیّل ونادیار بنویّنیّ. راستییه كان ههمیشه له دهمی کهسایهتییه نوخبه پیروّزکراوهکان بیستراون. له رمورهوهی میّژوودا ههمیشه به شویّنی بتی که له نووسهر و کهسێتی تاکی شاعێره گهورهکانا ههڵهته بووین و تهنیا بیوٚگرافی و ئهتوٚبیوٚگرافی سال و مانگ و روٚژی ژیانی ئەوان بەلامانەوە گرنگ بووە، نەک خويندنەوەو دۆزىنەوە و پيناسەي ھۆكارەكانى لە دايكبوونى دەقەكە و پرەنسىپى لايەنە دەروونىيەكانى. «مەم و زىن»ى ئەحمەدى خانى، بە شيروەى زانستى و ھيرمنۆتىكيانە شیکاری نه کراوه تا لایهنه دراما، دهروونی، تهغهزولی و حهماسیانهی ئهم دهقه دهرکهوی و له گهل نموونه بیانییه کان به چاوی ره خنه تاوتوی بکری. تهنیا وه ک دهقیکی نهده بی و تا راده یه ک بو مهبهستی سیاسی و ئیدئۆلۈژیکی و حیزبی، ئەویش له کاتی هەستیاردا، ناوی لیّدەبریّت. ئەم رووکردە سوننەتیه و ناسەردەمیانه، هیچ که سوودبه خش نهبووگه، کهرتبوونی کهسیّتییه کان و چهواشه کاری رموته کهی به دوودا هیّناوه. کهچی له رووکردی سهردهمیانه و ئیستاییدا، تهنیا «دهق»هکانن که دینه گو و دهبنه تاکه ژیدهر و سهرچاوهیهک بو تۆیژکاری و راقهی ئهدهبی و ههلاویردی راستیه کان. دهبی «دهق» بخوینرینهوه تا ههوینه شارراوه کانیان كەشف بكريت، ئەمە تاكە ريگايە بۆ بەرگرى لە فەوتان و قەلاچۆكردنيان. خوينىدنەوەي لۆژىكى و رەخنەئاميز و ورده کارپیه کانی دهق کاریکی شاز و شاق و ماندوو کهره، بۆیه زۆربهمان بهسووک و ئاسان لیّی تیده یهرین. هیچ که رەخنەی ئەدەبى و خویندنەوەی دەق به شیوەی هیرمنوتیکیمان نەبووە، هاورده سوننەتییهکەش، روو له کزی و لاوازیی ناوه، ههر له دهسپیکهوه تا وهکوو ئیستا، لهوا که هوکارهکان درمناسی نهکراوه، رەوتىكى سىستماتىكى نويسارى بۆ كورد ساخ نەبۆتەوە، پىكھاتە و سەرھەلدانى دىالىكتەكان بەرچاونەگىراوە و وامانزانیوه و وایش ئهزانین ژیدهری زمانی ستاندارد تهنیا یه ک دیالیّکته و بهس. کهچی «له روانگهی زمان ناسپيهوه، هيچ لههجهيه ک له لههجهيه کي تر باشتر نييه. ههر لههجهيه ک ده تواني ببيته زماني ستاندارد. ستاندارد بوون پێوەندى به باروودۆخى غەيرى -زمانى (واته ئابوورى، كۆمەلايەتى سياسى و...) ھەيە. نووسين و ئەدەبيات لە پېشدا بە ھۆرامى و كرمانجى دەستى پېكردوه. سۆرانى زۆر درەنگتر، نزيكەي سى سەدە دوایی، بۆ نووسین دەكارهاتوه، بەلام له باروودۆخی دوای شەری جیهانی یەكەم، ھەلی بۆ رەخسا كە ستاندارد

بکرێ...» (حەسەن يوور، ۲۰۰۸). خۆ پيرۆز کردن و سرينەوەي ئەوى تر، بۆشاييە کې مەزنى بۆ ئێمە فەراھەم کردوه و ئاکامی ئەوه بووه له ئاستى سەرھەلدان و پیکهاتەی میژووی ئەدەبە کەماندا، میژوویه کی پچرپچر و ئالۆسكاو و تەماوى و ناديارمان بېيّت. گەر بيّتو مەودايەك بۆ نەوەكانى داھاتوو برەخسىّ! و پيّويستيان بە خویندنهوهی میژووی زمان و ئهدهب و شیعر بیت، قوتابییه کان و خویند کاره کان له قوتابخانه و زانکو کاندا، له کویوه دهست ییبکهن؟ به کامه دمق و وانهوه، دهسینکی میژووی زمان و شیعری کوردییهوه، بخوینیتهوه و یه کهی وانه کان تیپه رینن؟ ئهمه پهتای فه رهه نگی و چیپه تی میژووی سه ردهمیانهی ئیمه یه که خه ریکه له گۆمان ئەخات. ئەم خەسارە بە گشتى سىماي مېژووي ئەدەب و ئەدگارى شېوازناسى شىعرى كلاسىك و زمانهوانی کوردی تهنیوه ته وه تا بگاته ئهده بی ئاوانگارد و پیشره و و سهرده میانه مان. دادو مرانه ش نییه، ته نیا له یه ک لایهنی پرسه که بروانین و هوکاریی ههموو خهساره کان بخهینه ئهستوی خومان. بی گومان بهشیک ههره زۆرى ئەم خەسارە دەگەرىتەوە بۆ بندەستى و نەبوونى دەسەلاتى سامان و ئامرازى گەشەپىدانى فيركاري كه به راستي كاردنهوهي نهريّني بو ئيمه رهخساندووه. ئهمه له رهوتي ميّژوودا، بوهته ئاراستهيه ک که نهتوانین تویژکار، رهخنه قان و ماموّستای زوبده پهروهرده بکهین. بو خزمهت به نهده و فهرهه نگی نەتەوايەتى، ئەگەرىش بە روالەت كەسانى وا ھەبپتن، لە ناخدا را نەھاتون بۆ ئەدەبى نەتەوايەتى گەلەكەي خوّی به لکوو درووستکراون بوّ خزمهت به زمان و فهرههنگ و ئهدهبی زالّ. قهیرانی زمان و شهمزاندنی فهرههنگی لهم بوارموه دهست پیّده کات. سهرهرای ئهم کهلیّنه گهوره، نابیّت له ئهرکه همنووکهیی و بزره کانی خۆمان چاو بنووقێنین. دیمهنی گولزاری شیعری کوردی به تهواو گولهکانییهوه جوان و رازاوهیه، ههموومان پێکەوە جوانخاسين. چارە نييە جگە لەوەى رووناھى بخەينە سەر رێگاى كەمپى شێوەزمانەكان بۆ برينى ههوراز و گهیشتن به دوندی زمانی ستانداردی کوردی. به هیوام ئهم وتاره، تیشکاویّژیّک بی بو رووناک به خشي ئهم دوّزه رهوایه. پیموایه ئهم نووسراوه، وه ک ههر بابه تیکي تر، بی گری و گوّل نبیه، به لام چاوي لۆژىكى رەخنەي زانستى -بىخدەمارگرژى - دەتوانى بۆشاييەكان پىشان بدات و بەرەو ئاسۆي رووناكى ھەلمان زنيّ.

بەستىنە و سەرھەلدانى رەوتى شىعرى ھۆرامى:

^{ٔ - «}سروودی گاسه کان (گازه) سروودگه لیکی ناهه نگدارن، له سهر فۆرماسیۆن و پیکهاتهی شیّعری هیّجایین، لـه واقیعـدا دهبنه کوّنترین و رهسهنترین پاژیک له یهسنای نهویّستا، بـهر لـه نووسـینهوهیان و گلالـهبوونیان لـه نهویّسـتادا، لـه لایـهن گوّرانیبیژان و سترانچرانهوه «گوسان» هکان، وتراونه تهوه و دهماودهم و سینگ بـه سـینگ گهیشـتوونه ته نـهوهی دواروّژ تـا

«قەوالەكانى ھورامان» ، «ماتىكان گجستك ابالىش» و ھەندى بەلگەى تر... بە شيوەى تاك و جەوھەرى كەشف و پيناسە بكەين. نموودەكان لەم دەقانەدا، ئەوانەى شىعرن «برگەيى»بوونى سىستەمى مۆسىقاى شىعرى و ھەندىكى زۆر و زەبەن، توخمى زمانى دەبىنرى كە ئىستاش لىدانى ئەم فىرىكانسانە (كركە) لە بزاڤىتى (سەيروورەت) رەوتى شىعرى ھەزار و چوار سەدسالە و ئاخافتنى زارەكى جەماوەرى ھۆراماندا، بەرفراوان پىرەو دەكرىن، بى ئەوەى شارەزايانى زمان و ئەدەب، تا ئىستە ئاماژەيان بەم فاكتە زمانىيە كردبى، يان لانىكەم بىانكردبا بە سووژەى لىتۆژىنەوە. بە پەيلواى من بمانەوى قۇناغەكانى زمان و رەوتى شىعرى ھۆرامى بە شيوەى رەچەلەكناسانە و شيوازىاسانە، خانەبەندى بكەين، دەبى بىكەين بە دوو كەرتى پىش

ده گاته نهم نهوه یه که نیستایش لهسهر زاران گوده کرین». (جامی:۵۸) به لام ناوونیشان و شمه کیکی تریان بوّ دیاری کراوه و به «هوّره» و «سیاو چهمانه» و «لاوژړه» و «لاوژپه» و «لاوژپه» و «لاوژپه و «لاوک» و ... نیّوزه دکراون و نیّستایش له قامووسدا پاریّزه ری ههمان واتا و ههمان یه یامی کونن.

' - درهختی ناسووریک، یه کیکه له بهرههه کانی زوانی پههلهوی ناقین چاخی نهشکانی، که له ناوه رؤکدا هه قپه یقینیکه نیوان دارخورما: (هیّمای ناسووری) و بزن:(هیّمای بیّه روایی نایینی زهرتهشت) به شیّعری هیّجایی (دوازده هیجایی) له شاعریّکی نه ناسراو، نهم ده قه پیکهاتوه له ۱۲۱ به یت شیّعر (۸۰۰ واژه)، ته نیا دهقیّکی پههلهوی باکووره که له گهل شاعیریّکی باشوور جیاوازی زوّری ههیه. (جامی:۵۸). زوانی پالهوی نهشکانی، تایبه به نازه ربایجان، خوراسان، کوردستان، نهسفههان و نهرمهنستان. (بهار ،۱۳٤۷ : ۱۰۸). لهم دهقعا ههندیکی زوّر و زهبهن واژه و دهستهواژهی هوّرامی ده بینریّ بوّ نموونه: نهز (من، نهم واژه له شاعیرانی گوّراندا نموونهی زوّره به تایبهت شیّعره کونه کانی سهیدی هوّرامی: «ئهز نوروّموّن مه کانم بیّ ولاتم اسهرو پیری خوای گیرهن خهلاتم». وهرگ:(وهلک، برگ)، ورازیدن:(له چاوگی هوّرامی وراستهی، دوورین)، مه کانم بی ولاتم اسهرو پیری خوای گیرهن خهلاتم». وهرگ:(وهلک، برگ)، ورازیدن:(له چاوگی هوّرامی وراستهی، دورین)، پیلّ:(فیّل، فیل)، گیس:(گیز، مو)، سهرد:(سارد)، انم:(نانه منم)، ژیوای:(ژیان)، وراز:(بهراز، گوراز)، یه و :(یهوی»، جوّ)، گیواو:(گیواو، گیا)، کرند:(کهرا، دروست ده کهن) ههاه ک سهخوهن:(ههاه که همان ههاهی کوردیی هوّرامییه، "سهخوهن" گیواو:(گیواو، گیا)، کرند:(کهرا، دروست ده کهن) ههاه ک سهخوهن:(ههاه که همان ههاهی کوردیی هوّرامییه، "سهخوهن" یانی: قسهی ههاه و بی کهالک) ... (صفریان،۱۸۸۸)

^۲ - تەمەنى قەوالەكانى ھۆرامان كە بۆ سالەكانى (۸۸ و ۲۲ و ۲۱ى پ.ز) دەگەرىتەوە، لە چاخى «فەراتىش» يان فەرھادى چوارەم، كە سىندانە پىست بوون، سالى ۱۹۰۵ز دوزراونەتەوە لە "تەنگىبەر "ى ژاوەرۇ، لە لايسەن "دوكتور سسەعىد خان "ەوە گەييونەتە دەست پرۆفيسۆر «ئىلىس مىنس E. H. Mins و كاولى A. Couley. ئەم قەوالانە، لە بارەى كرِين و فرۆشتن و مامەلەوە بووە، كە ھەم ناوى كرىار و ھەم ناوى فرۆشەر و ناوى شاھىدان، نووسراوەتەوە، ئەم قەوالانە، بە پىنى وتەى «د. پ. خانلەرى، محەمەد ئەمىن ھۆرامانى و دوكتۆر جەمال رەشىد»، بە دوو زمانى «يۆنانى و پەھلەوى» وەرگرتە لە ئارامى (ھۆزوارىش) لە سەدە (ھەوەلى پ.ز) نووسراون (خانلرى، ۱۳۲۱ : ۲٤۲)، كە ھەنىدى واژە و دەسىتەواژەى ھۆرامى ئىسىتاى (ھۆزوارىش) تىدايە: وەكوو: «مەي وان، زەرىن، زەر = بوون، رەزەوان، ھەمە) ، ئىك، يەك، چش، چارە». (رەشىد، ۱۹۸۸)

^۳- «ماتیکان گجستک ابالیش» دهقیکه به جیّماو له فارسی میانه(پههلهوی ناڤین) که له سالهکانی سهدهی سیّههمی کوّچی مانگی نووسراوه. له ناواخنی ئهم دهقهدا، ههندیّ واژه و دهستهواژهی هوّرامی تیّدایه، ئهمانهش توخمهکانن:

« (مردى: Marte)، (روز، رۆ: Roĉ)، (دانايان: Danakan)، (پهى، براى Pat:)، (جيناو او Ush))، (به ماناى انها، كادَيشا: Marte)، (روز، رۆ: Rocã)، (دانايان: Rocãah)، (سـوزنده، سـوّچناى :Soĉaih)، (ئاسـنگهر: Ashmah ،Ushan ،Oyshn)، (هيزمــێ :Ezm)، (خودا، خدا: Xva)، (گميّز، پييشاب :Gomez)، (وير، يادَ، فكر، حافزه : Viray)، (كارواړهى وجاراى يانى: جبران كردن و ترميم خرابى: Viĉaram)، (دوشــن : Namaĉ)، (دوشــن : Vaš)، (دوشــن : وعرالى يانى: جبران كردن و ترميم خرابى: ماتيكان گجستك اباليش)

¹ - بروانه: (پهراويزي ۱، ۲ و ۳ ئهم لاپهره)

ئیسلام و دوای ئیسلام. پیش ئیسلام تهنیا ئهو توخمانه که ئاماژهیان پیدرا، فاکت و ژیدهرن بو سهرچاوه. بهلام پاش ئیسلام لهوا که دهقه کان به شیوهی کونکریت دیارن به پیی توانستی زانیاری، نووسهری ئهم دیرانه ههولیداوه به پشتبهستن به رهوتی زهمهن و تایبه تمهندی زمانی - ئهده بی - فیکری ههر قوناغینک و لووتکه بوونی شاعیری خاوهن شیواز و بهراوردکاری نیشانه ئهده بی - زمانی - فیکرییه کانی ئهو شاعیر یان شاعیرانه که کوکن له گهل باری ئهو دهمه ی که تیدا ژیاون، شیعری هورامی به حهوت قوناغ نیشانکرد بکات.

لێرهدا مهودای ئهوه نییه بهرفراوان له بهراوردکاری تایبهتنمهندییهکان، باس بکهم، تهنیا به کورتی ئاماژه دهدهمه قوّناغهکان:

۱- قۆناغی «سهرهه لدان» بۆ پاراستنی توخمی رەسەنی نەغمه (کرکه)ی شیعری نقیساری (دەهه کانی سهده ی ههوملی ک.م). به لگه بۆ ئەم سەردەمه، تیکستی شیعری «هورمزگان» او شیعره کانی پیرشالیاره

ا به وتهی « محهمه تهقی بههار» دهقیکی چهن به به برگهیی، له نزیکی شاری سلیمانی کوردستانی باشوور، دوزراوه تهوه، له لایهن "دوکتور سهعیدی کوردستانی"یهوه، گهییوه ته دهست نهو و پاشان بو تویژینهوهی زوانهوانی گهیشتووه ته فررووپا، ماموّستا "رهشیدی یاسمی" وه کوو بهلگهیه که کتیبی (کرد و پیوستگیهای نژادی او) بو کونیه تی زوانی کوردی باسیکردووه، ههر وهها م "اموّستا عهلائه دین سهجادی" ئهو پارچه هه لبه ستهی له میّرووی نه ده بی کوردی دا تومار کردووه، "د. جهمال رهشید" له کتیبی لیکوّلینه وه یه بوه ته سهرچاوه یه کی زمانه وانی ... لاپهرهی (۵۱۳) دا ده لیی : «ههندی نووسه ری تریش له کتیبی خوّیاندا باسی ئهم هوّنراوه یانه کردووه، بوّیه بووه ته سهرچاوه یه کین و میتوی و به شیّوه یه کی دریژ تر باسی ناو "قلیمی شسکی" که بلیّت: «نهم هوّنراوه له سالانی بیستدا له ناوچهی سلیّمانی دوّزراوه تهوه» و به شیّوه یه کی دریژ تر باسی ئه و رووسی». لیّتوژهرانی ئهم دهقه سوورن له سهر ئهوهی که به سهر پیّسته ئاسکیّک نووسراوه و له نهشکهوتی ههزارمیّرد رووسی». لیّتوژهرانی ئهم دهقه سوورن له سهر ئهوهی که به سهر پیّسته ئاسکیّک نووسراوه و له نهشکهوتی ههزارمیّرد نویساری که دردی. بیگهیه کی توکههیه بو سهرهه لدانی، شیّعری نویساری کهوردی. بی نهم دهقه له ده ستدا نییه. بیگومان نهم دهقه، پیگهیه کی توکههیه بو سهره تای سهرهه لدانی، شیّعری نویساری کهوردی. بی نهوی هه الیّ توخمی «کرکه» پرهنسیهی ره سهنایه تی موسیقای شیّعری کوردییه. (بهار۱۳۵۰ تا ۱۲۸) و (باسمی۱۳۵۳ تا ۱۲۸) و (راسمی۱۳۵۳ تا ۱۲۸) و (محمه دپوور: ۱۲۹)

ئەو تايبەتمەنديانە كە "كۆكن" لە گەل فۆرم و ناوەرۆكى شيْعرى ئيْستاي ھۆرامى:

۱ - ساکاری روخسار و واتا که به لگهیه که بو ساده یی زوانی ئهو کاته.

۲ - پاراستنی پرهنسیپی توخمی نهغمه - کرکه - «هیجایی بوون» کیشی پهنجهی دهبرگهیی که جهوههری زمانی (خیراییدهنگ، Intensite) و (ته کیه، Accent) و (ته کیه، Accent) و (ته کیه، پیکردبوو و له دهقه کانی پههلهوی نافیندا رونگی دابوویهوه و هورمزگانیش بوو به پردی نیوان پیش ئیسلام و ئورامهنی "باباتایهر" پاشان "یارسه کان" و "بیسارانی" و "مهولهوی" و شیعری هاوچهرخ.

۳ – بەرجەستەكردنى سەروا بۆ دەربرىنى ھەستى ناوەكى و رادەى دەلالەتى بەيانى پەيام كە خەسلەتتكى مۆسىقايى پـيٚش ئىسلام بووە و لە ئەدەبى عەرەبەوە وەرنەگىراوە.

٤ - به کارهێنانی مهسنهوی که فۆړمێکی ړهسهنی ئاريیه و موناسیبه بۆ فهزایه کی ړهوایی و ړهها و ئازاد لـه وتنـهوهدا، دواتـر دهبێته نهریتێک بۆ هۆنینهوه ی شاعێرانی هۆرامی.

٥ - روخساری ئار کائیکی واژه و دەستەواژهی ئهو دەمه: هورمزگان (ئاورگه کان)، ئاتران (ئاوره کان)، گنا (گوند)، شهن (ژن)،
 کهنیکانه(کهنیشکهمان)، بهشینا (گیران)، هوونینا (خوینین)، بهزیکا نهیکا (بهزهییان نههات).

۲ - رەنگدانەوەى بارى ھەستەكى و دەروونى لە ھەمبەر شالاوگەران بـ ۵ لـ محنيكى حەماسـ - خۆراگريانـ و بەرگريانـ و يادەوەرى و پيداگرى ئايينى ئەو دەمە.

سیاوی هۆرامییه «ماریفه توو پیرشالیاری، ماریفه تی پیرشالیار» و سهرهه لدانی شیعری «یارسان» ه له سه دهی دووهه م سه رهه لدوره و تا چهندین سه ده دوایی هه رله رسکاندا بووه.

7 - شیعری «ئوورامهن، مهلحوناتی فههلهوی یا فههلهویاتی هۆرامی» ، چهشنیکی تر له سیستهمی برگه. وه ک سهر چلّ: دهقه کانی "دایه تهبریز هۆرامی" (3 ک.م)، "جلاله خانم لورستانی" (3 ک.م)، "دایه خهزان سهرگهتی" (6 ک.م)، "بابا تایهر" (3 ک.م)، "شیخ سه فی ههر دهویلّی" (6 -7 ک.م) و "سهیدی هۆرامی" (6 د.ق) و ... (صفیزاده، ۱۳۷۰ ۱۳۷۰ ۱۳۰٬۹۷٬۷۶٬۳۹۸) و (کسروی، ۲۵۶۳: ۱۳۴۹). ئهمشیّوازه شیعره به ههله عهرووزمانه کان، قالب و پیّوانه ی پیّیه کانی عهرووزی «مفاعیلن»یان بوّ داناوه و تهنانه ت دوایی له حنی شیعره کانیان فارسیزه کردووه 7 نه گینا کیشه رهسه نه که ی سهر به نه غمه ی برگه ی هوّرامی 2 دانراوه نه چیتر.

دەقى ھورمزگان:

هورمزگان رمان، ئاتران کوژان اهوّشان شاردهوه، گهوره گاوران زوّر کاری ئارهب، کهردنه خاپوور اگنای پالهیی، ههتا شارهزوور شهن وکهنیکان وه دیل بشینا/ میّرد ئازا تلیّی وهرووی هوونینا

رەوشت زەردەشترە، مانۆوە بى كەس/ بەزىكا نەيكا، ھورمز وە ھىچكەس (محەمەدپوور: ٢٢)

' - ماریفهتوو پیرشالیاری: پیرشالیار له موغه زهرتوشتییه کانی هۆرامانی تهخت بووه، هه آگری هه ندی سروود و تقوسی نامؤژگاری و نهخلاقی تهنانه تنهینی: گوشت جه واتهی پیرشالیار بو اهوشت جه کیاستهی زانای سیمیار بو واته: گوی گره بو پهنده کانی پیرشالیار و هوشت راسپیره بو دانای سیمیار (دانی رهمزگو، زرده شت). (محهمه دپور ۲۰۰۱) و (اوشیدری ۲۰۸۱) ^۲ - له بارهی له حنی «ئورامن و فه هلهویاتی ئورامن» بروانه :ئ) (ابوترابیان،۱۳۵۸ :۹) ب) (هۆرامانی:۲۱۵) ، ج) ژیر واژهی «اورامن، اورامه و اورامن» له «لغت نامهی دهخدا»، به نه قل له «لغت نامهی برهان قاطع» د) منسوری،۱۳۷۳،:

ٔ - ههندی له تویژکاران ئهم شیّوازه شیّعریانه به ناو «سبک هورامی در اواز کُردی» "شیّوازی هوّرامی له ئاوازی کوردی" نـاو بردووه. به پهیلوای ئهوان "هوّرامی" له زوانی کوردیدا، به شیّوازی تایبهت "اوازه خوانی" ناو دهبریّت که ریشه و ره *گه کـانی* وا

۳- شیعری ئایینی «یارسان» که له سهده ی دووهه می کوچیدا سه ری هه لدابوو، تا سهده کانی دوایی به ردهوام بووه. وه ک نموونه: "بهلوول ماهی" (نیمه ی دووهه م سهده ی دووهه می ک.م) "بابا سه رهه نگ ده ودانی" (سهده ی چواره م ک.م)، "شاخوشین لورستانی" (سهده ی هو ځک.م) "بابا ناوسی سه رگهتی" (سهده ی ۵ ک.م) و "سان سه هاکی به رزنجی" (سهده ی ۷و ۲ ک.م) و ...(صفی زاده ۱۳۷۰ ۲۹۰۱)

٤- قۆناغى «داهێنان و بزاڤى (کرکه)»، له ليريکاى هۆراميدا. لووتکه "بێسارانى" و شاعێرانى پاشر، هو (سهدهى ١٢-١١ ک.م).

۵ - «بهردهوامی و فرهدهنگی» له فوّرمی لیریکای هوّرامیدا. لووتکه "سهیدی هوّرامی" (۱۲۹۵/۱۲۹۵.ق ۱۸۵۸/۱۸۶۸-م) و شاعیّرانی هاودهم و شویّنکهوتوو (سهدهی ۱۳-۱۲ ک.م).

۲- «هارمونیای فوّرم و ناوه روّک» له لیریکای هوّرامیدا. لووتکه و زایه له ی به رزی ئه م خوله: "مه وله وی تاوه گوّزی" (۱۲۲۱/۰/۱۳۰۰). و باقی هاوبه ندانی ئه ده بی و شاعیرانی پاشره و (سه ده ی ۱۳-۱۶ ک.م).

له رابردووي ئهم گەلەدا، ئەمرورە لە ناو ئەم گەلەدا، جگە لە دەگمەن ھونەرمەندانىكى نەبىّ كە سىنە بە سىينە لـە پېشىنيان وهريان گرتوه، كهسيتر ناتواني ئهم شيوازه له وتنهوهدا دابهزيني و "اجراي اواز" بكاتن. (ابوترابيان:٩). كه وابوو زاراوهي موَسيقاي كوردي "هوّرامي" و توخمي پههلهوي "هورمي" و تهرجمه كاني ئهويّستايي "اورامن" و "اورامنان" و "اورامه"، بهلگهي توكمهن بو شيّوازي "ملحونات فهلوي". و چهسپاندني ئهم رووكرده كه دوو بـهيتييـهكـان "بابـا تايـهر"، "شـيخ سـهفي" و "سهیدی هورامی" و... یان ههر دهقیّکی تر له شاعیرانی کورد ناتوانیّ ئوسلوبی عهرووزی بوّ داتاشـری. بـهلکـوو ئـهم فورمـه شیّعرییه دیارده یه کی رهسه نه و له سهر عونسوری زوانی نهغمه ده نگ (کر که ده نگ، intensite) و (ته کیه accent) چیّکراوه و ههر له له پیش ئیسلامیشدا ههبووه و پاش ئیسلامیش وه ک فه کتیکی زیندوو له شیّعرماندا ماوه تهوه. (هممان: ۱۰) له رابردووی دووردا تهنیا کهسیّک به شیوهی فهنی و زانستی و بهرفراوان دهربـارهی (مـهلحونات فههلـهوی) کولـراوهتـهوه، خوێندنهوهي فه ني عهروزواني ناوداري سهدهي(۷ کوچي) "شهمسي قهيسي رازي"يه (کوٚچ ٦٤٠ ک.م). له بهشێک لهم راڤه ئەدەبىيەدا دەلىي: «جەماوەرى ھەمەدان (مەبەست كوردەكانـه، جـەخت لـه نووسـەرى ئـەم دىرانەيـه) و زەنجـان (مەبەسـت ئازهرىيەكانە كە زوانەكەيان سەر بە بنەمالەي كوردە، نەك توركەكان كە دوايى ھاتوون و لـە ناوچەكـەدا جێنيشـتە بـووگن) کاتیک ئەپانەوی شیّعری (پەەلەوی) بهۆننەوە، ناخوداگا دوچاری ھەلەی زەقی خویّندنەوە دەبن. لەم ئوسلووبەدا، دیریّک بەم ينيه (مفاعيلن، مفاعيلن، فعولن، --U/---/U) كيشانه ئهكهن و ياشان ئهو ديره، كه به ينوهري (فاعلاتن، مفاعيلن، فعولن، --U---/U---) دادهنين. و ههر وهها زوّربهي پيوانهي (فاعيلاتن، ----) له جيّي (فاعلاتن، --U-) و (مفعولاتن، ----) له جێي (مفاعيلن، ---U) چێده کهن.(بروانه ههمان سهرچاوهي پێشوو ، از هـورامي تـا اروميـه، ل١١و...) ئامـاژهي (شمس قیس رازی) به ههمان توخمی کرکهدهنگ (شدت صوت)ه و توخمی (ته کیه) له ینکهاتهی شیعری هۆرامییدا که ئیستاش جگ له کهسانیکی زوانزان و شارهزا و هونهرمهند لهم بارهوه، شارهزاییان نییه و نهم کرکهدهنگانه تـا دروسـت وهک خۆيان نەخوينرينەوە(ملحون) پەي بە ئوسلووبى رەسەنايەتىيان نابريت، بۆيە عەروزوانىكى توكمە وەكوو "شمس" بــە ديــدى ییّوانهی (قید تساوی) و بهرامبهری بر گه کورت و دریّژه کان و ریّسای عـهرووز لـهم دیـارده دهکوّلـریّتههوه و ئـهم رووکـرده زمانییهی (همدانی)یهکان و (زنجانی)یهکان به لادان له ریّساکان و پیّوانـهکانی عـهرووز و هـهلّـهی زمق ومسـف دهکـات. نووسەرى ئەم دێرانە پێيوايە ئەم چەشنە شێعرانە پێيان دەوترێ «ملحون»، خوێندنەوەي درووستيان مەرجى سـەرەكىيە بـۆ دەرخستنى كێشەكەيان. «خانلەرى» لەم بارەوە دەلىّ: ھەروەھا كە لـە شـێعرى زاراوەگـەلى جۆراوجـۆرى ئـەمرۆى ئێـران وه کوو(کوردی، لوری، تەبەری و...) تا درووست وهک زاره کـهی خوّیـان نهخوێندرێنـهوه، ناگهیینـه کێشـی درووسـتی ئـهو شيّعرانه. (خانلري:٦٢)

۷- سهره تای دهسپیکی نویخوازی شیعری هۆرامی. ئهم بزاقه چهندسالیکه سهری هه لداوه و هیشتا ساوایه و بو رسکانی زیاتر نیازی به کات و مهودا ههیه.

لهم پرۆسه زەمەنىيەدا، هەر لە سەرەتاى دەھەى ھەوەل و دووھەمى كۆچى و رەگەكانى لە شىعرى پىش ئىسلامەوە، شىعرى ھۆرامى بە پىشتبەستى بە تىكستى «ھورمزگان»، «مارىفەت»، «يارسان» و « ئوورامەن» و... لىندانى توخمى جەوھەرى كركە دەنگ (نەغمە، شدت صوت، intensite) و تەكيە، ئامدەولەم و رەنگدانەوەى لە ئوسلوبى برگە (ھجا)دا، بە دريژايى پتر لە «چواردە سەدە» لە حەوت قۆناغى بەردەوام و لىكنەپچراودا، لە ئەفراژوون و رسكاندا بووە و گەورە شاعىرانى -كە لووتكەى شىعرى كلاسىكى كوردىن - دەقە ديوانيان ئاراستەى ئەدەبى نەتەوەيىي كردوە.

کرکه (intensite ،Kirke) و ته کیه

توخمینک بۆ چەسپاندنی رەسەنايەتى جەوھەرى شیعرى كوردیی ھۆرامى

بەر لەوەى بچينە نێو جەرگەى باسى سەرەكى توخمى «كركه»وە، پێويستە چەند زاراوەيەكى زمانى كە پێوەندى راستەوخۆى بە باسەكەمانەوە ھەيە بورووژێنين:

زمان: «به کاربردنی کۆمه لی هیما و نیشانه یان ده لاله تی وه زعین که له رووی مهبهستی تایبه تیبه وه، له نیوان تاکه کانی گلیر گه، بو گهیاندنی ئهندیشه یان پهیامیک به کار دهبریت» (خانلری) ۵۹). لهم پیناسه دا ئاراسته ی «وه زعی» و «مهبهست» شیوازی تایبه تیته بو مروّق ده گریته خوی و دهبیته جیاکه رهوه ی زمانی مروّق و ئاژه ل. له راستیدا زمان پیکهاته ی نیشانه کانه. جا بزانین به چی «نیشانه» ده لین. نیشانه ههمان ده لاله و نیشانه دوو توخمی ههیه: دال (له فز، ده نی ناماژه) و مهدلوول (مانا، واتائاماژه). پهیوه ندی له نیوان دال و مهدلوول، "نیشانه" ساز ده کری د بهم شیوه ده ر ئه کهوی، که ههمان «دهنگ یا دال»ی شیوه ده ر فواتا ئاماژه» یان مدلول که مانای دهنگه کهیه. جا با بزانین «دهنگ» چییه؟

دهنگ: «لهرینهوهی (ارتعاش) ههوایه که دهخواته پهردهی گوی (صماخ) و میشکی ئینسان دهرکی پیده کات. ئهم (لهره) ئه گهر هه لگری ریکوپیکی و ئاههنگ و ریتم بی، پیده لین «موسیقا» که ئهم توخمه ههم له فریکانسی واچه کاندا ههستی پیده کری و ههم به واتا فهننیه کهی له نوته موسیقاکاندا. ئه گهر ئهو دهنگه هه لگری ریکوپیکی نهبی، دهنگه کان زبر و ناموسیقایی دهبیسترین، پییان ده لین: «خشه». وه ک دهنگی "مشار" یان خشهی سهر "شیشه" و "ئاسن" یان "بهرد". له ههر دهنگیکی سانا یان سهره کیدا، چوار سفهت ههست پیده کری: بهرزی دهنگ (ارتفاع صوت) یان ههمان «زیل و گری» دهنگ (زیر و بم)، کیشیای دهنگ (امتداد یا کمیت صوت)، کرژی دهنگ (شدت صوت)، زرهی دهنگ (زنگ صوت).

پږۆسەى دەلالەت كۆتايى پى نايەت تا بىكۆتايى ھەر بەردەوام دەبىيّ. (سجودى: ٤٦،٤٥،٤٤)

_

^{&#}x27; - ئەمە روانگەى «سوسور» كە بە برواى ئەم بىرمەندە: «دال» دەگەرىتەوە بۆ «مەدلوول» و پەيوەندى «دال و مەدلوول» دەبىتە نىشانە. لەم روانگەدا، حەرەكەتى دەلالـەت لـه مـەدلوودا كۆتـايى پىتـدىت. كـەچى لـه بىيروراى بىرمەنـدانى پـاش بنەماخوازەكاندا(پسا ساختارگرا)، مەدلوول دەخرىتە پەراويزەوە، تەنيا دال جىڭگاى مەبەستە. لەم بۆچوونەدا، دال دەگەرىتەوە بۆدال» يكى تر. كە وابوو دال، چوون ژىدەر ھەمان «دال»، پەيتا پەيتا ئەم كارەساتە زوانىيە دووپات دەبىتتەوە «دال»ىتك بۆ «دال»ىكى تر. كە وابوو

کیشه دهنگ (متداد صوت)، رادهی چهندایهتی و بارستای دهنگه کهیه، چه ماوهیی بهردهوام بووه.

کرژه دهنگ (سرعت صوت)، بریتیه له کرژی لهرهکان له یهکهی زهماندا. پیّوهر بو نهم سفهته، مهودای «بیستن»ه. ههر چهند مهسافهت و مهودا کهمتهر بیّ، کهمترین کرژی ههیه، و ههرچی ماوه فرهتر بیّ، فرهترین کرژی دهنگ به خوّیهوه دهگریّ.

کرکه دهنگ یا زره دهنگ (زنگ صوت)، له تیکالاوی دهنگی سهرهکی (اصلی) و پاژه دهنگهکان (فرعی) فهراههم دمبیّ. چما دوو دمنگ که له «زیّل و بم»ی و کرژیدا، وهک یهک بن، له «زره دهنگ»دا، له یهک جیا ده کرینهوه. وه ک نموونه ئه گهر به دوو ئامیری موسیقا «پیانو و تار» یه ک ئاههنگ بژهندریت، یه کهی جیاکهرهوهیان، تهنیا زرهی پاژه لهرهکانه (رتعاشات فرعی) که دهسهلمیّنی کامیان دهنگی «تار»ه و کامهیان دەنگى «پيانۆ». ئەم دياردەيشە لە ناو «زمان» ديته ھەست پيكرن. نووسەر بە پشتبەستن بەم توخمە زمانىيەدايە، جەختدەكات بۆ رەھەندەكانى ئەرپنىي ئەم نووسراوە. پييوايە تەنيا جياكەرەوەي جەوھەرى ریتمی شیعریی هۆرامی له گهل عهرهبی، فارسی و سۆرانی، وا له ناواخنی ئهم توخمه زمانییهدا، واته کرکه دەنگەكانى كە تايبەتن بە زمان و شيعرى ھۆرامى. ئەم توخمە ئەوەندە كارىگەر بووە، شيعرى ھۆرامى بە درێژایی تهمهنی خوٚی نه کهوته بهر لێشاوهی عهرووزی عهرهبی. گهرووی سیاوچهمانبێژی هوٚرامی به باشی له گەل ئەم توخمەدا راھاتووە و بەردەوام بە دریژایی زەمەن و وتراوەتەوە و رەنگە ھیچ گۆرانی بیژیکی سۆرانی نه توانيّ بهم شيّوه بينبخواتهوه. ئهم توخمه له سهر «شيعر و سياوچهمانه»دا، ئهوهنده كاريگهر بووه كه بلّيين دوو بابهت و دوو خالی سهره کین بو فاکتیزه کردنی رهسهنایه تی و حال و ههوای تازه اله ینکهاتهی مۆسىقاي شىعر و ئاوازى ھۆرامى. من شارەزاي زانستى مۆسىقا نىم بەلام پێموايە ئەم توخمە (كركە) پێشنياز بكريتن بۆ گلالەريژ كردنى مۆسىقاى كوردى. مۆزىسىنەكان، تيۆرى مۆسىقاى كوردى، پى برازىنىتەوە، لانيكهم بهم پيوهره، جيامان بكهنهوه له ئالوزكاري و تيكهلاوي دهزگاكاني مؤسيقاي نهتهوه كاني تر. له دوور هوه په کي خهريکه گۆراني ده ليي، په کيکيش گويي بۆ گرتووه ده ليي: «بييه ئا کرکهيه (گويگره بۆ ئهو کرکه)» یا «کرکهش می (کرکهی تی)» و «کرکهش چننه وهشا (کرکهی چهنی خوّشه)». "کرکه" له گوّرانی هۆرامیدا، مهجازه بز بینخواردنهوه و دهنگ خوشی و زرهی دهنگ و ...، ئهم ریسایه تهنیا پهیوهندی به گزرانی

-

^{ٔ - «}ههمیشه سهرکهوتن بو شاعیّرانیّکه که له پیکهاته دا زهمینه ی حال و هوایه کی تازه بـو شـیّعر دهره خسـیّنن یـان خـود پیکهاته یه کی نویّی شیّعری دابهینن.» (شفیعی کدکنی،۲۲۱ ۲۲۱)

و ریتمی شیعر اوه نییه، به لکوو توخمیکه وه ک رهوتیک له ناو جهرگهی زماندا حزووری ههیه، توخمیک ههتا ههتایی و ماننهوه یی بۆ زمانی کوردی. جا با بزانین «کرکه دهنگ» چییه و چه روّلیکی بووه له پیّکهاتهی زمان و شیعری هوّرامیدا.

پیگهی میژوویی ئهم توخمه:

ههموومان ئهزانیین که زمانی فارسی و کوردیی هۆرامی -به تیکپا زمانی کوردی - له یه ک بنهمالهن، واته له (ئاریایی)هکانن که نزیکایه تی خیزانی و پههله کیشیان ههیه له گهل هیندو ئوروپاییه کان. عهره بی له گهل ئهم کوما زمانانه پیوهندییه کی په چهله کی و پیخهناسانه ی نییه، که چی به هاتنی ئیسلام، زمانی فارسی کهوته ژیر کاریگهری ئهم زمانه و ههندی خسله تی جهوههری و پووکاری ههم له «فوّه و ههم له ناوهرو کیدا، له دهست دا.

له لێتۆژينهوەي دەقە به جێماوەكانى ئەم كۆما زمانانەدا (يارسى باستان - فارسى، هۆرامى - سنسكريت، ويّدا، يۆنانى كۆن، لاتىنى و ...) دەركەوتووە، كە ئەم چەن زمانە خاوەنى سىّ توخمى زمانىن: يەك: ئاهەنگ (Ton)، دوو: كيْشاندن (امتداد، Duree)، سيّ: تەكيە (Accent). سەرەتاى راڤه و خويندنەوەى ئەم رەوتە زمانەوانىيە دەگەرىتەوە بۆ نيوەى دووھەمى سەدەى نۆزدە. لەم بارەوە ئەم نووسەرانە روانگە و بۆچوونيان بلاو كراوەتەوە: "ئێلێكساندر خۆدزكۆ" (A .chodz ko) ، "چارل زالێمەن" (carl salemann)، "ژپوکۆفسکى" (V.zhukovski)، "بێنوێنيست" (Benveniste)، "ئانتوان مييه"، "رۆبێرتۆ گوتيۆ" (شاگر دى ئانتوان مىيه)يه (خانلرى:٦٢،٩٣). يەك لەوانە"ئانتوان مىيە" زمانەوانى مەزنى فەرانسەوى بوو كە بۆ يەكەم جار یهی به توخمیکی زمانی به ناو «ته کیه (Accent)» برد. بهمشیوه بوو به خاوهن یه یلوایه کی زانستی -زمانهوانی له پیکهاتهی زمانه هیند ئوروپاییه کاندا. راژهی ئهم توخمه بوو به هوی ئهوه زمانی فارسی و کوردی به تایبهت کوردیی هۆرامی له رپچکهی زمانه چهندییهکان (زبانهای کمی) به تایبهت عهره بی جیا بکریتهوه و تایبهتیتر ئاور بدریّتهوه له جهوههری زمان و موسیقای شیعره کهی. پهیلواکهی "ئانتوان مییه" بوو به سووژهی لیکوّلینهوهی نووسهری ئهم دیرانه تا چهقدابهسیّت و بلیّت: بهلیّ، زمان و شیعری کوردیی هوّرامی خاوهنی ههندی مۆرک و مۆرالی زمانهوانی تایبهت به خوّیهتی و له زمان و شیعری فارسی و تهنانهت له کوردیی سۆرانیش جیا ئه کریّتهوه. دوایی "ئانتوان میه" به کهشفی توخمی «ته کیه (Accent)» رازی نهبوو و له شروّقه کاری دەقه کاندا، باسیّکی تری به ناو «شدت صوت، خیرایی دەنگ (Intensite)» له توخمی «ته کیه»ی هیّنایه روّزیّقی زمانهوانییهوه. پیّیوابوو «ته کیه» ههمان خیّرایی دهنگه و نهم توخمهش، جیاوازه له گهل ئاههنگ، که زاراوهیه کی موسیقاییه و پنی ده گوتری: بهرزی دهنگ (ارتفاع صوت) و پیوهندی به «زێِل»ی و «گر»ی دهنگهوه ههیه. به یێی ئهم لێتۆژینهوه، «زمانی ئهوێستا» له گهڵ زمانه کانی سنسکریت و یوّنانی کوّن جیاده کریّته و و دوبیّته خاوهنی پرونسییی جهوههری خوّی. له کیشانهی شیعریشدا، کیّشی چەندى (وزن كمى) جێى خۆي گۆرايەوە بە «كێشى زەربى» يان بە چەشنێكى تر «برگەيى» لە سەر لێدانى فريكانسي توخمي تهكيه (خانلري:٤٠).

بزاقه که بهمهوه نهوهستا، ئالوگۆرى زمانى تر هاته ئاراوه. شالاوگەرىيە کەي "ئەسكەندەرى مەقدوونى" بۆ

سەر ولاتانى پۆژهەلات بە تايبەت ئىران و دامەزراندنى ناوەندە فەرھەنگى و كەلتوورىيەكان لەم ولاتانەدا و دانووساندن و پىواژۆ لە نىو زمانەكاندا، كارىگەرى زمانى يونانى بە سەر زمانە كۆنە « ھىندو ئوروپاييەكاندا»ى لىككەوتەوە وكاردانەوەى خۆى بە سەر ئەم كۆما زمانانەدا، چەسپاند. ئەم بابەتە بوو بە ھۆكارى ئەكتيوكردنى بارى زمانەوانى لە سەدەى نۆزدەھەمدا. لەم باسە زمانەوانيانەدا بىنوىنىست (Benveniste) زمانەوانى فەرانسەوەى رۆلىكى بەرچاوى گىرا لە پىكھاتە زمانە ئىرانىيەكاندا (پەھلەوى ئەشكانى و ساسانى). لىتۆژىنەوەكەى "بىنوينىست"، روانگەى«زرە دەنگ، كركە دەنگ»ى لە زاراوە كوردىيەكاندا، بۆ ئىمە ئاوەگۆز كرد، بە تايبەتى لە بارەى زمان و شىعرى كوردى ھۆرامى كە جياوازە لە سىستەمى عەرووزى عەرەبى و پىرەندى ئەندامى و جەۋھەرى ھەبوۋە لە گەل ئەو كۆما زمانانەدا. ئەم پەيلەۋايە بوو بە ھۆى ئالقەيەكى توند و پىرەندى ئەندامى و جەۋھەرى ھەبوۋە لە گەل ئەو كۆما زمانانەدا. ئەم پەيلەۋايە بوو بە ھۆى ئالقەيەكى توند و پىزەن ئەم دوو زمانەدا و ھۆكارى يەكالاكردنەۋەى باسەكە و پەى بردن بە توخمى (تەكيە) كە دان پىنانىك بوو بە پەيلواكانى زمانەۋانەكانى تر بە تايبەت «ئانتوان مىيە»كە پىشتر باسيان لەم توخمە كردبوۋ (مەحەمدىۋور:۲۷).

«بێنوێنيستBenveniste» وتاريّکي له بارهي «درهختي ئاسووريک» که دهقيّکي چاخي پالهوي ئەشكانى بوو، نووسىبوو؛ لەم وتارەدا پتىءوابوو: ئەم دەقە لە زەمان ساسانىيەكاندا لە لايەن بنووسان (کاتبان)هوه، ئالوگوریک به سهریدا هاتووه، دهبی پیکهاتهی ساخ بکریتهوه، پاش ساخ کردنهوه و لیتوژینهوهی توخمه رەسەنەكان و پەي بردن بە ريساي هۆنراوه (منظوم) بوونى ئەم دەقە، پەي بە توخميْكى جەوھەرىتر برد به ناو «زره دهنگ، کرکه دهنگ». ئاکامی که شفی ئهم ریسا زمانییه، بوو به وتاریکی زانستی -زمانه وانی که دوایی له رۆژنامهی «ئاسیای»دا به چاپی گهیاند. ههروهها له بارهی شروّقهی «ئهیاتکاری زهریران، یادگار زریران» -دەقیکی پالەوی ئەشكانی- پییوابوو پیوەندىيەکی ئەندامی و رەچەللەکی نیوان ئەم دوو دەقە پالهوییه و شیعره فۆلکلۆرپهکانی زاراوه کوردیپهکان به تایبهت دیالیّکتی گۆراندا ههیه. لهمبارهوه دهلّی: «سەرجەمى ئەو نموونە شىعرىيە فولكلۆريانەي كە ياساي داسەپاوي «عەرووزى عەرەبى» نەيتوانى كارىگەر بيّ به سهرياندا، له لايهن راقه كاران له دهقهره جوٚراوجوٚره كاني ئيراندا كوّ كراونه تهوه، ههموويان له ريساي «برگه» پیرهوی ده کهن و زوربهیان «ته کیه»دارن. له پیکهاتهی دهقه شیعری زاراوه کوردیه کان: (گورانی، هۆرامانی، خوراسانی که ههموویان سهر به زاراوهکانی باکوورن) چهندی برگه (کمیت هجا) -یهکسانی برگه کورت و دریژهکان له دوو دیری بهرامبهردا- هیچ روّلیّک نابینی ... له واقیعدا ههموو ئهو کیشانهی که تا ئيستا له زماني پالهويدا دۆزراونەتەوە، ھەر لە سەر ئەم ئوسلووبە مۆسىقاييە بووە و ھەروەھا سەرجەمى ئەو زاراوه باکووریانه (باکووری رۆژهەلات و باکووری رۆژئاوا) لهم ریسا زمانییه پیرەوی دەکەن. له واقیعدا ئەم توخمه دەبیته ئالقهی پیوهندی ئهندامی و گریبهستی نیوان یادگاری زهریران و شیعری هیجایی ئهمروّی ئێران» (خانلري، ۲۳۵٤:٤٦،٤٧).

لیّمان روونه له شیعری نقیساری ئهمروّی گهلانی ئیّراندا جگه له گوّران (هوّرامی) و بن زاراوه کانی ئهم شیّوه زمانه له هیچ ده قهریّکدا به ئوسلووبی برگه شیعر ناگوتریّتهوه - ئهلّبهت شیعره فولکلوریه کانی ده قهره کانی ئیّرانی لیّ قوتار بکهن. به پیّی ئهم بهلگه زانستییه زمانهوانییه و خستنه رووی توخمی «کرکه ده نگی»، ده قه شیعرییه کانی هوّرامی: (هورمزگان، یارسان، فههلهویات (ئوورامن)، بیّسارانی، مهولهوی،

سهیدی و...) شاعیرانیک که ئیستاش شیعری کلاسیکی هیجایی هۆرامی دههوّننهوه، دهبهستریتهوه به تهمهنی چهن ههزار سالهی سهرههلدانی «گاساکان»ی ئاویستا و و زمانهکوّنه هیندو ئیرانی -ئوروپاییهکانهوه.

تايبهتمهنديي و جياوازييه زمانييهكان له سهر پرهنسيپي تهكيه وخيّرايي دهنگ كامانهن؟

به پێی ئەم ڕوانگە زمانەوانىيە كە ئاماژەمان پێدا، كێشانەی شیعریی هۆرامی، له عەرەبی، فارسی و كوردیی-سۆرانی جیا دەكرێتەوە. ئەمەش دەگەڕێتەوە بۆ جیاوازی چەشنی كێشاندنی له بزوێنەكانی ئەم زمانانەدا. میكانیزمی جیاكەرەوەی ئەم دۆخەش، توخمێک بوو به ناو (زڕە زەنگ، كركە دەنگ) له پێكهاتەی دەنگەكاندا. «بۆ وێنه له عەرەبیدا، له دوو واچه (واژه)ی (چرب، چارب) بزوێنی (a) له سەر (چ) هاتووه و له واچەی (چارب)، (a) دوربرب)، (a) له چۆنیەتی (Ton)دا (په قەدەر په کپله له زەمەن) كێشراوه. به لام هەر ئەو بزوێنه له واچەی (چارب)، دا به هەمان ئەندازەی كات (دووپله) بەرزتر كێشراوه. ئەم كێشاندنه له په ک چركەدا بووەته هۆی جیاوازی واتایی دوو واژه که، ئەم تایبەتمەندیه له هەموو زمانه کێشاندنادا (سنسکریت، پۆنانی كۆن، لاتینی، عەرەبی)دا دەبینرا» (خانلری: $\Sigma 7.6$ ۷).

به لام زمان و شیعری کوردیی هورامی لهم ریسادا، پیگهی خوّی جیاده کاتهوه و دهبیته خاوه نی توخمیکی جهوههریتر و دهبی له موسیقای شیعر و ته انه ت زماندا، حسابی جیاوازی بو بکریت. له زمانه چهندییه کاندا، هایه کسانی ده نگ، ته نیا هو کاریک بوو بو جیاکردنه وه هلاواردنی واچه کان. که چی له هوّرامیدا، «کرکه ده نگ» یه کهی موسیقای زمان و شیعر هوّرامییه. له پیوانهی شیعردا کاتیک بزوینه (کورت و دریژ)ه کان، بو پیکهینانی (برگهی کورت و دریژ) له دوو دیردا ده کهونه بهرامبهر یه ک، هه ست به جیاوازیبان ناکریت، «زره ده نگ»ه کان، جیاوازی برگهی «کورت و دریژ»دا ئه شارن، ئیتر دیارده ی «قهید ته ساوی» که هو کاری خه فه کردنی فه زای شیعری عهرووزییه، ره نگی نامینی، ئهمه له کاتیکدایه به هوّی زره ده نگه کان، هیچ بهرده نگیک هه ست به قه لسی ناهه نگه که ناکات. وه ک و ترا ته نیا جیاوازی نیوان نهم سی زمانه (عهره بی، فارسی و هوّرامی)، چونیه تی لیدانی (کرکه ده نگ، زره ده نگ)ه که ده بیته پیوه ری کیشانه یان (محه مدوور به ۱۳۰۰).

وه ک نموونه ئهم واچه گهلانه: (دهر، دار)، (خهو و خاو)، (مه وماس)، ئه گهر بکهونه بهرامبهر یه ک له دوو در درد نموونه ئهم واچه گهلانه: (دهر، دار)، (خهو و خاو)، (مه واتاکه شیان ده کات، که چی له شیعری هۆرامیدا، نایه کچوونی کیشاندنی ده نگی ناڤین (مصوت میانین) لهم دوو واژه (a/a)ناتوانی بهر بهم شهپۆله ده نگانه بگریت، ئه گهریش بزوینی دریژی (a/a)، له ناڤینی ئهم واژانه دا (دار، خاو، ماس) به قه ده ربزوینی کورتی (a/a) له واژه گهلی (ده ر، خهو، مه س) کورت بکهینه وه و خیرا بیانخوینینه وه، دووباره هه مان جیاوازی واتاکی هه ست پیده کری؛ بی نه وه می خهوشیک له ناهه نگی دی دی کاندا ببینریت. به لام نه گهر نهم ریسا له کیشانه ی شیعری کلاسیکی فارسی و سورانیدا، ره چاو نه کری، یانی (یه ک پله بو بزوینی کورت a/a) له بو بزوینی دریژی a/a) له ری شیعری هورامی، نه خوینریته وه، خیرایی ده نگ (شدت صوت، intensite) له سه جهوهه دی له حنی شیعری هورامی، نه خوینریته وه، خیرا جیاوازی نیوان کیشی دو بر گه که دیته هه ست پیکرن. لیره دایه که ریتمی زمانی هورامی له شیعردا له کیشی شیعری کلاسیکی عربی، فارسی و کور دی

سۆرانی جیا دەبیّتهوه. کۆی ئهم کرکه دەنگانه له سیستهمی «برگهیی شیعری هۆرامی» و لهحن و بینخواردنهوهی «سیاوچهمانه»هدا دهبن به هیشوهدهنگ. فارسی و کوردییسۆرانی، که پابهندی دیاردهی عهرووزن، بۆ پر کردنهوهی ئهم ههروّلیه (بوّشایی) پهنا دهبهنه (ئهختیاری شاعیّرانه) که جوّریّکی حیلهی ئهده بی و ئالوّزی موّسیقاییه له کیشانهی شیعردا و هیچی له گهل واقیع و نورمه کانی زماندا تهبا نییه (محهمه پوور:۷۳).

به لام «هینشوه دهنگ» له زمان و شیعری کوردیی هورامیدا، «زره دهنگ» سازده کات و جیاوازی (بزوینه کورت و دریژ)ه کان له پنکهاتهی برگه و مورفیم و واژه دا، دا نه شاری و گویمان ههست به نالوزی موسیقا ناکات و ئیتر پیویست به دیارده ی عهرووز یان ههر چه شنه قاوغ و قالبیکی ده ره کی - ساخته یی ناکات. نهمه ههر ههمان کیشی سروشتی و خومالی کورده واربیه و "ماموستا گوران"یش به ناچار پهنا ده باته وه بهم نوخژنه مؤسیقایه خورسکه که له گهل زمان و ژیان و ژیان و رسروشتی کوردستاندا ته با و گونجاوتره و بهم شیوه پیسای سواو و رزیوی ته فعیله کانی عهرووزی «سی کوچکه» ی خسته پهراویزه وه، شیعری هورامی تا نه خوینریته وه، توانسته کانی ده رناکه ون؛ بویه نهم چه شنه نوسلوبه مان به ناو شیعری «مهلحوون» واته خویندراوه که هه لین جراوی شیعری فزلکلوریکه و له هه ناو جمهاوه و سروشتدا له دایک بووه و رسکاوه و ماوه تو ماوه تو ده مینیته وه، ناودیر کرد. نه لفبای عهره بی که نیستا نویساری پیده کری به و ده نگه به رته سکانه و ناتوانی، توانسته کانی زمانی هورامی له خویدا پیشان بدات ده بینین هه ندیکی زور له مقابلییه ته زمانیانه له بنووسدا زه وت ده کری، ده نگه بزوره کان ته نیا له خویدنده وه هه ست پیده کرین.

ئیستا نموونهیه کی عهمه لی له کیشانه ی شیعردا ئهخهینه به رچاو. له چامه ی «ئهز ئورو موّن» ی "سهیدی هوّرامی"، بهیتیک به ههر دوو ئوسلووبی له حنی برگه «ته کیه و کرکه ده نگ» و ریسای «عهرووزی» ده خوینینه وه تا ده رکه و جیاوازییه توخمیه کان بیته هه ستپیکردن:

پێۺتر بهم خاله ئاماژهم دا که بڕێک پێيان وايه که فههلهوييه کانی "بابا تاهێر" يان ههر "ئوورامن "بێژێکی تر وه ک "شيخ سهفی ئهردهبيلی" يان ههر ئهم (لهحن)ه که "سهيدی" چهن چامهی له سهرداناوه، عهروزين و له سهر: مفاعيلن، مفاعيلن، مفاعيل (U' - U' - U' - U' - V' - V') ، دهبي کێشانه بکرێن و ناوی دهنێن (دهريای ههزهجی شهشی قرتاو). به لام به بڕوای من ئهمانه هوّنراوه گهلێکی کوّنن ، که له سهر لهحنی «کرکهدهنگ» دانراون و ده گهرێنهوه بوّ پێش ئيسلام که پێيان ده گوترا «فههلهوی ، فههلهويات» يان «ئورامن» ا

ئەز ئورۆمۆن مەكانم بى ولاتم

سهروپیری خوای گیرهن خهVتم (سهیدی ۱۹۷۱) V.

خويندنهوهى يه كهم له سهر ريساى عهرووزى: (مفاعيلن المفاعيلن المفاعي (فعولن)

ئه / زوو / روّ / مون / مه / كا / نم / بيّ / و / لا / تم

--U/- -- U / - U - U

سه اروو اپي اري اخ اواي اگي ارهن اخه الا اتم

_

^{ٔ -}بۆ زانیاری زۆرتر لهم بارەوه، بړواننه فهرههنگگهلی بورهانی قاتیّع ، مـوعین و سـبک شناسـی تـهقی بـههار لـه بـارهی ئوورامهن.

(۱۹۷۱ --- U --- U /--- U

ناتهباییه کان له گهل نورمه کانی زمانی دایکی:

۱ - برگهی (ئهز) که ته کیهی وا له سهر، کهرت ده کری به (ئه - زوو، U - -) بو نهوهی پایهی مفاعیلن - - - U دروست بی؛

بهم شیّوه داسهپاوه پیّوهندی نیّوان نورمی زمان و دهلالهتی موٚسیقایی و پهیام دهپچریّ.

۲- برگهی (روّ، U) به پنی خویندنهوهی عهرووز، که له هوّرامیدا، (دوولانه، دیفتونگ، مرکب)ه که دهبیّته دوو واک و برگهی کورت (U) که ناچار ئیختیاری شاعیّرانه وهرده گریّ و دهبیّ ببیّ به برگهی دریژ (-) تا ببی به (-U). ههر وههاش برگهی سیّههم له پنی (-U) مه (-U).

(xo wây gě ren) - (خوای گێ رمن): له سهر ئهژماری پیته عهروزییه کان: خُ وا ی گێ رمن (xo wây gě ren) و انزه پیته (بزوینی دریژ دوو پیت حساب کراوه). دمبن به 0 برگه U - U - U که کاتیکدا پێی U - U - U چوار برگهیه.

٥ - كورتى ديّر له سيستهمى (٥+٥)دا سازه له گهلّ مۆسيقاى سروشت و نورمى زمانى شەقام.

چهشنی دووههم، خویندنهوه له سهر کیشانهی ته کیه و خیرایی دهنگ (کرکه):

ئەز/ ئوو/ رۆ/ مۆن/ مه/ كا/ نم/ بين/ و/ لا/ تم

_ / _ / U / _ / _ / U / _ / _ / _ / _

سه / روو / پی / ری / خو / وای / گی رهن اخه الا اتم

لیّرهدایه لهسهر پرهنسیپی خویّندنهوه ی لهحن و پیّداگری ته کیه و شاردنهوه ی برگه ی دریژ و کورت، ده لاله تی موّسیقا و نورمی زمان و مانا و پهیام، نابن به قوربانی شپرزکاری و حیله ی شاعیرانه بوّ چهپاندنه نیّو قالبیّکی دهره کی. «ته کیه»کانن که فهزا درووست ده کهن بوّ ههناسه کیّشان، شهپوّله موّسیقایه کی سروشتی که تهبایه له گهلّ نورمی زمان، ساز ده کری و دیّره که به سانایی ده خویّنریّتهوه. که چی خویّندنهوه شیعره عهروزییه کانی "سهیدی" که هوّرامی یان هوّرامی و فارسین، قهلسی ئاههنگ ههست پیّده کری و بوونه ته بهدایگه ی جاردانیّک که ههندیّک ناشارهزایانه «سهیدی دووههم»ی بوّ دابتاشن.

ئەم نموونە عەرووزىيە:

نه ک تو پهريش ديڤونه بي، هه کسينت بره بيگانه بي

ته پهی (شهمهی) پهرڤۆنه بی، پهی ته نه داسوٚتاره به (سهیدی، ۱۹۷۱).

۱ - له سهر چوار کهرهت (-U--) رهجهزی ههشتی تهواو، کیٚشراوه.

۲- لهم کیشانهدا زوّربهی برگهکان نُهبیّ حیلهی شاعیّرانهیان بوّ بدوّزریتهوه تا کوّک بیّ له سهر چوار کهرهت«مستفعلن». وهک برگهی: (توّ) دهبیّ دریّژ بکریّت. (ریّش rês) که چوار پیته (بزویّنی دریّژ دوو پیته)

و هاوسەنگى برگەى لىكدراوە (مركب، - U) كەچى بەرامبەرەكەى برگەى درىۋە. يان (تە) برگەى ئەوەلى دىرى دووھەم، يان (قۆ) ھەر لەو دىرەدا.

۳- دریژ بوونی دیر له کیشاندنی پایه کان، ناتهبایه له گه ل مؤسیقای سروشت و نورمی زمانی هۆرامی و پرهنسیپی ریسای چری توخمی مؤسیقای کرکه.

3- با چەشنى خويندنەوە (لەحن)ى ئەم شىعرە بە ھەمان پيوەرى (-) U-بەراورد بكريت لە گەل شىعرىكى فارسى يان عەرەبى، تەنانەت سۆرانىدا، بزانىن چەندە رۆحى مۆسىقاى جەوھەرى ئەم دىپرە ھۆراميە لە گەل چەپاندنى (-U-)دا دوورە و ناتەبايە و تەنانەت دربەرە، ئەمە پارادۆكسىكى زمانىيە تەنيا لەو توخمە زمانىيە سەرچاوە دەگرى، ئاورمان لىدايەوە و پيوەندى راستەوخۆى لە گەل زمانى زگماكىدا ھەيە. كە ھەندى بە پەينەبردن بەم رىسا زمانىيە كەسايەتى "سەيدى" يەكەم (كۆن) و دووھەم (نوى)يان بۆ داتاشيوە، ناخوداگاى شاعير كە لىپانلىپە لەگەل خوداگاى سروشتى زمانەكەيدا و لە مىكانىزمى خەللاقدا، گورەپانى بۆ نەرەخساوە كە بىخاتە نىو بازنەى دستكردەوە؛ ئاوا ناشارەزاينە كەسىيەتى دوو كەرتە دەكرى، سەيدى لە دىوانەكەيدا ھەر چى شىعرى ھۆرامى بە شيوەى عەرووز ھۆنيوەتەوە، بى توانستى و ئالۆزى جوانخاسى و دىوانەكەيدا ھەر چى شىعرى ھۆرامى دەبىنىرى،

فارسى :

ای رستخیز ناگهان ای رحمت بی منتها

ای آتشی افروخته در بیشه ی اندیشه ها (کدکنی، ۲:۱۳۶۵).

سۆرانى :

عاشق دەبى مەستانە بى، خاكى دەرى مەيخانە بى

ساقى له كن پهيمانه بيّ، (هذا الطريق العاشقين؟) (وهفايي، ١٣٨٨ .٩٩).

چوارکه رهت (مستفعلن) تیهه لکیشی ئهم دیرانه (فارسی و سۆرانی) بکهن و بیانخویننهوه، بزانن چهنده ئهم دوو زمانه له چاو هۆرامیه کهدا نورمه کانی له گهل بازنه دا راهاتووتر و کۆکتره ههر بهو ریژه یه له گهل چامه هۆرامییه کاندا ناکۆکتره (محهمد دوور : ۷۸، ۸۲۸ ، ۲۵۸).

سەرچاوەكان:

- ۱- ابوترابیان، محمّدرضا (۱۳۸۵) از هورامی تا ارومیه، تهران، نشر دلارنگ.
 - ۲- اوشیدری، جهانگیر، **دانش نامه مز دیسنا**.
- ۳- رستم، ایوب (۲۰۰٦) **یارسان**، سلیمانی، مهلبهندی روشبیری هورامان، چاپی دوههم.
 - ۴- بهار، مهرداد (۱۳۷۳) جستاری چند در فرهنگ ایران، تهران، انتشارات فکر روز.
 - ۵- بهار ملک الشعرا (۱۳۴۷) **سبک شناسی**، تهران، مؤسسه مطبوعاتی علمی.
 - ۶- جامی، موژن، **ادب پهلوانی**، نشر قطره.
 - ۷- بهرامی، ایرج (۱۳۷۸) اسطوره اهل حق، نشر قطره، چاپ اول.
 - ۸- رشید، جمال (۱۹۸۸) لی**کوّلینهوهیه کی زمانهوانی دهرباری ولاتی کوردهواری**.
- ۹- حەسەن پوور، ئەمىر (۲۰۰۸) **كوردى وەك زمانىكى جووتستاندارد،** سايتى روانگە.
 - ۱۰ خلف تبریزی، محمّدحسین (۱۳۶۱) **برهان قاطع**، محمّد معین، تهران، امیر کبیر.
 - ۱۱ جمشیدی، رضا (۱۳۸۶) قالب های ویژه در ادبیات یارسان، زریبار، شماره ۸۶.
- ۱۲ سجودی، فرزان (۱۳۷۹) نشانه شناسی ادبیات و نگاهی تازه به ترجمه ادبی، گوواری فرهنگ توسعه، ژ ۴۶٬۴۵٬۴۴ سال نهم.
 - ١٣ سلطاني، محمّدعلي، قيام نهضت علويان زاكرس در ...يا تاريخ تحليلي و اهل حق، نشر سُها.
 - ۱۴ شفیعی کدکنی، محمّدرضا، تازیانههای سلوک، انتشاراتِ آگاه.
 - ۱۵ شفیعی کدکنی، محمّدرضا (۱۳۶۶) صور خیال در شعر فارسی.
 - ۱۶ شفیعی کدکنی، محمّدرضا (۱۳۶۵) گزیده غزلیات شمس، تهران، چاپخانه سپهر.
 - ۱۷ شفیعی کدکنی، محمّدرضا (۱۳۶۸) موسیقی شعر، تهران، انتشارات اَگاه، چاپ دوم.
 - ۱۸ صفریان، کامل (۱۳۸۶) **متنی ز ما در باستان**، سیروان، سال نهم، ش ۴۶۴.
 - ۱۹ صفریان، کامل (۱۳۸۸) گجستک ابالیش متنی اورامی از دوره ساسانی، سروه ش ۲۷۵.
 - ۲۰ سهفی زاده، سدیق (۱۳۷۰) میژووی ویژهی کوردی (تاریخ ادبیات کُردی)، بانه، انتشارات ناجی.
 - ۲۱ سه في زاده، سديق، نامه سرانجام، كلام خزانه، يكي از متون كهن يارسان.
 - ۲۲- کسروی، احمد (۲۵۳٦ش) کاروند کسروی، تهران، انتشارات فرانکلین.
 - ۲۳ محهمددپوور، عادل (۱۳۸۳) پروسهی بزاوتوویی لیریکای کوردی، زریبار، سال هشتم، شماره ۵۶.
 - ۲۶ محهمهدپوور، عادل، **سوزی لیریکا له ئهزموونی شیعری کوردیدا**، ژیْر چاپ .
- ۲۵- محهمهدپوور، عادل (۲۰۰۸) **شهبهنگی زمانی کوردیهورامی له گاساکان** تا ..،سلیمانی،چاپخانهی بابان.
 - ۲۲- محهمه دیوور، عادل (۱۳۸۷) **یه ک سهیدی، له یه ک دیواندا**، سروه، سالی ۲۶، ژماره ۲۵۹-۲۵۸.
 - ۲۷ محهمد پوور، عادل (۱۳۸۷) در ستردن زنگار کهنگی، زریبار، ، ژماره ۲۸ -۷۷.

- ۲۸ محهمه دیوور، عادل (۱۳۸۷) هه قیه یقین، سروه، سالی ۲۶، ژماره ۲۲۳.
- ۲۹ محهمهدپوور، عادل (۱۳۸۳) پروسهی بزاوتوویی لیریکای کوردی، زریبار، سال هشتم، شماره ۵۶.
 - ۳۰- مەنسوورى، خالىد (۱۳۷٦) **دوو سەيدى لە يەک ديواندا،** ئاوينە، ژماره ۳۲/۳۲.
 - ٣١- ابراهيم، ميرزاي ناظر (١٣٧٦) **ماتيكان گجستك اباليش**، انتشارات هيرمند، چاپ اول.
 - ۳۲- ناتل خانلری، پرویز (۱۳٦٦) تاریخ زبان فارسی، تهران، نشر نو، چاپ دوم.
 - ۳۳- ناتل خانلری، یرویز (۱۳۵٤) **وزن شعر فارسی**، تهران، بنیاد فرهنگ ایران.
- ۳۲- هورامانی، محهمه د نهمین، زاری زمانی کوردی له ترازووی بهراورددا، ههولیّر، ناوهندی کهلتووری زانستگای سهلاحهددین.
 - ۳۵- سهیدی، هورامی (۱۹۷۱) **دیوان شعر**، سلیمانیه، چاپخانه کامران.
 - ٣٦- وهفايي، ميرزا عبدالرحيم سابلاغي (١٣٨٨) ديوان شيعر، سنندج، انتشارات كوردستان، چاپ يهكهم.
 - ۳۷- یاسمی، رشید (۱۳٦۳) **کُرد و پیوستگی های نژادی و تاریخیِ او**، تهران، انتشارات امیر کبیر.